

**International Public Sector
Accounting Standards Board®**

**Manualul de Reglementări
Internaționale de Contabilitate
pentru Sectorul Public**

***Ediția 2020
Volumul III***

IPSASB

**International Public
Sector Accounting
Standards Board®**

Tradus și republicat de:

**Corpul Experților Contabili
și Contabililor Autorizați
din România**

IPSAS®

Federația Internațională a Contabililor®
529 Fifth Avenue
New York, New York 10017 USA

Această publicație a fost elaborată de Federația Internațională a Contabililor (IFAC®). Misiunea sa este de a servi interesul public și de a consolida profesia contabilă susținând elaborarea unor standarde internaționale de înaltă calitate, promovând adoptarea și implementarea acestor standarde, contribuind la dezvoltarea organizațiilor profesionale contabile și făcând cunoscute problemele de interes public.

Standardele Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public, proiectele de expunere, documentele de consultare, Orientările privind Practicile Recomandate și alte publicații ale IPSASB sunt publicate de IFAC și protejate de dreptul de autor al acesteia.

IPSASB și IFAC nu își asumă responsabilitatea pentru pierderile cauzate oricărei persoane care acționează sau decide să nu acționeze în conformitate cu materialul din această publicație, indiferent dacă respectivele pierderi sunt cauzate de neglijență sau din alte motive.

„International Public Sector Accounting Standards Board”, „International Public Sector Accounting Standards”, „Recommended Practice Guidelines”, „International Federation of Accountants”, „IPSASB”, „IPSAS”, „RPG”, „IFAC”, sigla IPSASB și sigla IFAC sunt mărci comerciale ale IFAC sau mărci comerciale înregistrate și mărci de serviciu ale IFAC în SUA și în alte țări.

Drept de autor © iulie 2020 al Federației Internaționale a Contabililor (IFAC). Toate drepturile rezervate. Este necesară permisiunea scrisă a IFAC pentru reproducerea, stocarea, transmiterea sau pentru utilizarea acestui document în scopuri similare, cu excepția cazului în care documentul este folosit în scop personal, necomercial. Contactați permissions@ifac.org.

ISBN: 978-1-60815-433-3

Acest *Manual de Reglementări Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public, Ediția 2020*, al Consiliului pentru Standarde Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public (IPSASB), publicat de Federația Internațională a Contabililor (IFAC) în iulie 2020 în limba engleză, a fost tradus în limba română de Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România (CECCAR) în martie 2022 și este reprodus cu permisiunea IFAC. Procesul de traducere a *Manualului de Reglementări Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public, Ediția 2020*, a fost verificat de IFAC, iar traducerea a fost realizată în conformitate cu „Declarația de politică – Politica de traducere și reproducere a standardelor publicate de IFAC”. Textul aprobat al *Manualului de Reglementări Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public, Ediția 2020*, este cel publicat de IFAC în limba engleză.

Textul în limba engleză al *Manualului de Reglementări Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public, Ediția 2020* © 2020 International Federation of Accountants (IFAC). Toate drepturile rezervate.

Textul în limba română al *Manualului de Reglementări Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public, Ediția 2020* © 2022 International Federation of Accountants (IFAC). Toate drepturile rezervate.

Titlu original: *Handbook of International Public Sector Accounting Pronouncements, 2020 Edition*, ISBN: 978-1-60815-433-3

ISBN general: 978-1-606-580-136-3

ISBN volumul III: 978-606-580-161-5

Publicate de:

**STANDARDELE INTERNAȚIONALE DE CONTABILITATE
PENTRU SECTORUL PUBLIC**

IPSAS™

CUPRINS

VOLUMUL III

	Pagina
IPSAS 41 – Instrumente financiare.....	2104
IPSAS 42 – Beneficii sociale	2651
Introducere la Standardul Internațional de Contabilitate pentru Sectorul Public conform contabilității de casă – emis în 2017.....	2738
IPSAS-ul pentru contabilitatea de casă – Raportarea financiară conform contabilității de casă – emis în 2017.....	2739
Introducere la Orientările privind Practicile Recomandate	2860
RPG 1 – Raportarea privind sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor unei entități.....	2861
RPG 2 – Discuția și analiza situațiilor financiare	2893
RPG 3 – Raportarea informațiilor despre performanța serviciilor.....	2905
Glosar de termeni definiți pentru IPSAS-urile 1-42	2940
IPSAS-uri pe bază de angajamente emise la 31 ianuarie 2020	2995

IPSAS 41 – INSTRUMENTE FINANCIARE

Recunoaștere

Prezentul Standard Internațional de Contabilitate pentru Sectorul Public (IPSAS) se bazează în principal pe Standardul Internațional de Raportare Financiară (IFRS) 9, *Instrumente financiare*, IFRIC 16, *Acoperirea împotriva riscurilor a unei investiții nete într-o operațiune din străinătate*, și IFRIC 19, *Stingerea datoriilor financiare cu instrumente de capitaluri proprii*, publicate de Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate (IASB). Extrasele din IFRS 9, IFRIC 16 și IFRIC 19 sunt reproduse în această publicație a Consiliului pentru Standarde Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public (IPSASB) al Federației Internaționale a Contabililor (IFAC) cu permisiunea Fundației pentru Standarde Internaționale de Raportare Financiară.

Textul aprobat al Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (IFRS-uri) este cel publicat de IASB în limba engleză, iar exemplare ale acestora pot fi obținute direct de la departamentul de relații publice al Fundației IFRS, Columbus Building, 7 Westferry Circus, Canary Wharf, London E14 4HD, United Kingdom.

E-mail: publications@ifrs.org

Internet: www.ifrs.org

IFRS-urile, IAS-urile, Proiectele de expunere și alte publicații ale IASB sunt protejate de dreptul de autor al Fundației IFRS.

„IFRS”, „IAS”, „IASB”, „IFRS Foundation”, „International Accounting Standards” și „International Financial Reporting Standards” sunt mărci înregistrate ale Fundației IFRS și nu trebuie utilizate fără acordul Fundației IFRS.

IPSAS 41 – INSTRUMENTE FINANCIARE

Istoricul IPSAS

Prezenta versiune include amendamentele rezultate din IPSAS-urile emise până la 31 ianuarie 2020.

IPSAS 41, *Instrumente financiare*, a fost emis în august 2018.

De la această dată, IPSAS 41 a fost modificat de următoarele IPSAS-uri:

Documentele *Interese pe termen lung în entitățile asociate și în asocierile în participație* (Amendamente la IPSAS 36) și *Caracteristici de plată în avans cu compensare negativă* (Amendamente la IPSAS 41) (emise în ianuarie 2019)

Tabelul punctelor modificate în IPSAS 41

Punctul afectat	Modul în care a fost afectat	Afectat de
156A	Nou	Documentele Interese pe termen lung în entitățile asociate și în asocierile în participație (Amendamente la IPSAS 36) și Caracteristici de plată în avans cu compensare negativă (Amendamente la IPSAS 41) ianuarie 2019
Titlul dinaintea punctului 184	Nou	Documentele Interese pe termen lung în entitățile asociate și în asocierile în participație (Amendamente la IPSAS 36) și Caracteristici de plată în avans cu compensare negativă (Amendamente la IPSAS 41) ianuarie 2019

Punctul afectat	Modul în care a fost afectat	Afectat de
184	Nou	<p>Documentele</p> <p>Interese pe termen lung în entitățile asociate și în asocierile în participație (Amendamente la IPSAS 36) și</p> <p>Caracteristici de plată în avans cu compensare negativă (Amendamente la IPSAS 41) ianuarie 2019</p>
185	Nou	<p>Documentele</p> <p>Interese pe termen lung în entitățile asociate și în asocierile în participație (Amendamente la IPSAS 36) și</p> <p>Caracteristici de plată în avans cu compensare negativă (Amendamente la IPSAS 41) ianuarie 2019</p>
186	Nou	<p>Documentele</p> <p>Interese pe termen lung în entitățile asociate și în asocierile în participație (Amendamente la IPSAS 36) și</p> <p>Caracteristici de plată în avans cu compensare negativă (Amendamente la IPSAS 41) ianuarie 2019</p>

Punctul afectat	Modul în care a fost afectat	Afectat de
187	Nou	<p>Documentele</p> <p>Interese pe termen lung în entitățile asociate și în asocierile în participație (Amendamente la IPSAS 36) și</p> <p>Caracteristici de plată în avans cu compensare negativă (Amendamente la IPSAS 41) ianuarie 2019</p>
188	Nou	<p>Documentele</p> <p>Interese pe termen lung în entitățile asociate și în asocierile în participație (Amendamente la IPSAS 36) și</p> <p>Caracteristici de plată în avans cu compensare negativă (Amendamente la IPSAS 41) ianuarie 2019</p>
189	Nou	<p>Documentele</p> <p>Interese pe termen lung în entitățile asociate și în asocierile în participație (Amendamente la IPSAS 36) și</p> <p>Caracteristici de plată în avans cu compensare negativă (Amendamente la IPSAS 41) ianuarie 2019</p>

Punctul afectat	Modul în care a fost afectat	Afectat de
AG73	Modificat	<p>Documentele</p> <p>Interese pe termen lung în entitățile asociate și în asocierile în participație (Amendamente la IPSAS 36) și</p> <p>Caracteristici de plată în avans cu compensare negativă (Amendamente la IPSAS 41) ianuarie 2019</p>
AG74	Modificat	<p>Documentele</p> <p>Interese pe termen lung în entitățile asociate și în asocierile în participație (Amendamente la IPSAS 36) și</p> <p>Caracteristici de plată în avans cu compensare negativă (Amendamente la IPSAS 41) ianuarie 2019</p>
AG74A	Nou	<p>Documentele</p> <p>Interese pe termen lung în entitățile asociate și în asocierile în participație (Amendamente la IPSAS 36) și</p> <p>Caracteristici de plată în avans cu compensare negativă (Amendamente la IPSAS 41) ianuarie 2019</p>

IPSAS 41 – INSTRUMENTE FINANCIARE

CUPRINS

	Punctul
Obiectiv	1
Domeniu de aplicare	2-8
Definiții	9
Recunoaștere și derecunoaștere	10-38
Recunoașterea inițială	10-11
Derecunoașterea activelor financiare	12-34
Derecunoașterea datoriilor financiare	35-38
Clasificare	39-56
Clasificarea activelor financiare	39-44
Clasificarea datoriilor financiare	45-46
Instrumente derivate încorporate.....	47-53
Reclasificare	54-56
Evaluare	57-112
Evaluarea inițială.....	57-60
Evaluarea ulterioară a activelor financiare	61-63
Evaluarea ulterioară a datoriilor financiare	64-65
Considerente privind evaluarea la valoarea justă.....	66-68
Evaluarea costului amortizat.....	69-72
Depreciere	73-93
Reclasificarea activelor financiare.....	94-100
Câștiguri și pierderi.....	101-112
Contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor	113-155
Obiectivul și domeniul de aplicare ale contabilității de acoperire împotriva riscurilor.....	113-115
Instrumente de acoperire împotriva riscurilor	116-121
Elemente acoperite împotriva riscurilor.....	122-128
Criteriile necesare pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor	129

Contabilizarea unei relații de acoperire împotriva riscurilor care îndeplinește condițiile necesare.....	130-145
Acoperirea împotriva riscurilor a unui grup de elemente	146-151
Opțiunea de a desemna o expunere la riscul de credit drept evaluată la valoarea justă prin surplus sau deficit.....	152-155
Data intrării în vigoare și tranziția	156-184
Data intrării în vigoare	156-157
Tranziția	158-184
Anexa A: Îndrumări de aplicare	
Anexa B: Acoperirea împotriva riscurilor a unei investiții nete într-o operațiune din străinătate	
Anexa C: Stingerea datoriilor financiare cu instrumente de capitaluri proprii	
Anexa D: Amendamente la alte IPSAS-uri	
Bază pentru concluzii	
Exemple ilustrative	
Îndrumări de implementare	
Comparație cu IFRS 9	

Obiectiv

1. Obiectivul prezentului standard este de a stabili principiile pentru raportarea financiară a activelor financiare și a datoriilor financiare care vor prezenta informații relevante și utile utilizatorilor situațiilor financiare pentru evaluarea de către aceștia a valorii, plasării în timp și incertitudinii fluxurilor de trezorerie viitoare ale unei entități.

Domeniu de aplicare

2. **Prezentul standard trebuie aplicat de către toate entitățile pentru toate tipurile de instrumente financiare, cu excepția:**
 - (a) **Acelor participații în entități controlate, entități asociate și asocieri în participație contabilizate în conformitate cu IPSAS 34, *Situații financiare individuale*, IPSAS 35, *Situații financiare consolidate*, sau IPSAS 36, *Investiții în entitățile asociate și în asocierile în participație*. Totuși, în unele cazuri, IPSAS 34, IPSAS 35 sau IPSAS 36 impun sau permit unei entități să contabilizeze o participație într-o entitate controlată, entitate asociată sau asocierie în participație în conformitate cu o parte din sau cu toate dispozițiile prezentului standard. Entitățile trebuie să aplice, de asemenea, prezentul standard instrumentelor derivate legate de o participație într-o entitate controlată, entitate asociată sau asocierie în participație, cu excepția cazului în care instrumentul derivat corespunde definiției unui instrument de capitaluri proprii al entității din IPSAS 28, *Instrumente financiare: prezentare*.**
 - (b) **Drepturilor și obligațiilor rezultate din contracte de leasing pentru care se aplică IPSAS 13, *Contracte de leasing*. Totuși:**
 - (i) **Creanțele care decurg din contracte de leasing financiar (adică investiții nete în contracte de leasing financiar) și creanțele care decurg din contracte de leasing operațional recunoscute de un locator fac obiectul dispozițiilor privind derecunoașterea și deprecierea din prezentul standard;**
 - (ii) **Datoriile care decurg din contracte de leasing recunoscute de un locatar fac obiectul dispozițiilor privind derecunoașterea de la punctul 35 din prezentul standard; și**
 - (iii) **Instrumentele derivate care sunt încorporate în contractele de leasing fac obiectul dispozițiilor privind instrumentele derivate încorporate din prezentul standard.**
 - (c) **Drepturilor și obligațiilor angajatorilor rezultate din planurile de beneficii ale angajaților, cărora li se aplică IPSAS 39, *Beneficiile angajaților*.**

- (d) Instrumentelor financiare emise de entitate care corespund definiției unui instrument de capitaluri proprii din IPSAS 28 (inclusiv opțiunile și warantele) sau care trebuie să fie clasificate drept instrumente de capitaluri proprii în conformitate cu punctele 15 și 16 sau cu punctele 17 și 18 din IPSAS 28. Cu toate acestea, deținătorul unor astfel de instrumente de capitaluri proprii trebuie să aplice prezentul standard acelor instrumente, mai puțin în cazul în care ele corespund excepției de la litera (a).
- (e) Drepturilor și obligațiilor generate de:
- (i) Un contract de asigurare, altele decât drepturile și obligațiile unui emitent generate de un contract de asigurare care corespunde definiției unui contract de garanție financiară de la punctul 9; sau
 - (ii) Un contract care intră sub incidența standardului de contabilitate național sau internațional relevant care tratează contractele de asigurare deoarece conține o caracteristică de participare discreționară.

Prezentul standard se aplică unui instrument derivat care este încorporat într-un contract dacă instrumentul derivat nu este în sine un contract de asigurare (a se vedea punctele 47-53 și Anexa A punctele AG99-AG110 din prezentul standard). O entitate aplică prezentul standard contractelor de garanție financiară, dar trebuie să aplice standardul de contabilitate național sau internațional relevant care tratează contractele de asigurare dacă emitentul alege să aplice acel standard la recunoașterea și evaluarea lor. Fără a aduce atingere subpunctului (i) de mai sus, o entitate poate aplica prezentul standard pentru alte contracte de asigurare care implică transferul de risc financiar.

- (f) Oricărui contract forward dintre o entitate dobânditoare și un vânzător acționar privind cumpărarea sau vânzarea unei operațiuni dobândite care vor avea ca rezultat o combinație de operațiuni din sectorul public ce intră sub incidența IPSAS 40 la o dată de achiziție viitoare. Durata unui contract forward nu trebuie să depășească o perioadă rezonabilă necesară în mod normal pentru a obține aprobările necesare și pentru a încheia tranzacția.
- (g) Angajamentelor de creditare, cu excepția angajamentelor de creditare descrise la punctul 4. Cu toate acestea, emitentul angajamentelor de creditare trebuie să aplice dispozițiile privind deprecierea din prezentul standard pentru angajamentele de creditare care altfel nu fac parte din domeniul de aplicare al prezentului standard. De

asemenea, toate angajamentele de creditare fac obiectul prevederilor privind derecunoașterea ale prezentului standard.

- (h) Instrumentelor financiare, contractelor și obligațiilor din cadrul tranzacțiilor cu plata pe bază de acțiuni pentru care se aplică standardul de contabilitate național sau internațional relevant care tratează plata pe bază de acțiuni, cu excepția contractelor care intră sub incidența punctelor 5-8 din prezentul standard, cărora li se aplică prezentul standard.
 - (i) Drepturilor la plăți care reprezintă pentru entitate rambursări ale cheltuielilor pe care este obligată să le facă pentru a deconta o datorie pe care o recunoaște drept provizion conform IPSAS 19, *Provizioane, datorii contingente și active contingente*, sau pentru care, într-o perioadă anterioară, entitatea a recunoscut un provizion în conformitate cu IPSAS 19.
 - (j) Recunoașterii inițiale și evaluării inițiale a drepturilor și obligațiilor care rezultă din alte tranzacții decât cele de schimb care generează venituri pentru care se aplică IPSAS 23, *Venituri din alte tranzacții decât cele de schimb (impozite și transferuri)*, exceptându-le pe cele descrise la punctul AG6.
 - (k) Drepturilor și obligațiilor aferente angajamentelor de concesiune a serviciilor pentru care se aplică IPSAS 32, *Angajamente de concesiune a serviciilor: concedenți*. Totuși, datoriile financiare recunoscute de un concedent conform modelului datoriei financiare fac obiectul prevederilor privind derecunoașterea din prezentul standard (a se vedea punctele 35-38 și Anexa A punctele AG39-AG47).
3. Dispozițiile privind deprecierea ale prezentului standard trebuie aplicate acelor drepturi generate de tranzacții potrivit IPSAS 9, *Venituri din tranzacții de schimb*, și IPSAS 23 care generează instrumente financiare în sensul recunoașterii câștigurilor sau pierderilor din depreciere.
4. Următoarele angajamente de creditare intră sub incidența prezentului standard:
- (a) Angajamentele de creditare pe care entitatea le desemnează ca datorii financiare la valoarea justă prin surplus sau deficit (a se vedea punctul 46). O entitate care are experiență în vânzarea activelor care rezultă din angajamentele sale de creditare la scurt timp după inițiere trebuie să aplice prezentul standard tuturor angajamentelor sale de creditare din aceeași clasă.
 - (b) Angajamentele de creditare care pot fi decontate net în numerar sau prin livrarea sau emiterea unui alt instrument financiar. Aceste angajamente de creditare sunt instrumente derivate. Un angajament

de creditare nu este considerat drept decontat net pentru simplul motiv că împrumutul este plătit în rate (de exemplu, un împrumut pentru o construcție ipotecară care se plătește în rate odată cu avansarea lucrărilor de construcție).

- (c) **Angajamentele pentru furnizarea unui împrumut la o rată a dobânzii sub valoarea pieței (a se vedea punctul 45 litera (d)).**
5. **Prezentul standard trebuie aplicat acelor contracte de cumpărare sau de vânzare a unui element nefinanciar care pot fi decontate net în numerar, într-un alt instrument financiar sau prin schimbul de instrumente financiare, ca și când contractele ar fi instrumente financiare, cu excepția contractelor încheiate și menținute în vigoare în scopul obținerii sau furnizării unui element nefinanciar, în conformitate cu dispozițiile de cumpărare, vânzare sau utilizare preconizate ale entității. Cu toate acestea, prezentul standard trebuie aplicat acelor contracte pe care o entitate le desemnează ca fiind evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu punctul 6.**
6. **Un contract de cumpărare sau de vânzare a unui element nefinanciar care poate fi decontat net în numerar, într-un alt instrument financiar sau prin schimbul de instrumente financiare, ca și cum contractul ar fi un instrument financiar, poate fi desemnat irevocabil ca fiind evaluat la valoarea justă prin surplus sau deficit chiar dacă a fost încheiat în scopul obținerii sau furnizării unui element nefinanciar în conformitate cu dispozițiile de cumpărare, vânzare sau utilizare preconizate ale entității. Această desemnare este valabilă doar la inițierea contractului și doar dacă elimină sau reduce semnificativ o inconsecvență în recunoaștere (denumită uneori „necorelare contabilă”) care altfel ar apărea ca rezultat al nerecunoașterii contractului deoarece acesta este exclus din domeniul de aplicare al prezentului standard (a se vedea punctul 5).**
7. Există diferite moduri în care un contract de cumpărare sau de vânzare a unui element nefinanciar poate fi decontat net în numerar, într-un alt instrument financiar sau prin schimbul de instrumente financiare. Acestea sunt:
- (a) Atunci când termenele unui contract permit oricărei părți să îl deconteze net în numerar, într-un alt instrument financiar sau prin schimbul de instrumente financiare;
- (b) Atunci când capacitatea de decontare netă în numerar, într-un alt instrument financiar sau prin schimbul de instrumente financiare nu este explicită în termenele contractului, dar entitatea obișnuiește să deconteze contracte similare net în numerar, într-un alt instrument financiar sau prin schimbul de instrumente financiare (fie împreună cu partenerul, fie prin încheierea unor contracte de compensare, fie prin vânzarea contractului înainte de exercitarea sau expirarea lui);

- (c) Atunci când, pentru contracte similare, entitatea are o practică de acceptare a livrării activului-suport și de vânzare a acestuia la scurt timp după livrare în scopul generării unui profit din fluctuațiile pe termen scurt ale prețului sau ale marjei dealerului; și
- (d) Atunci când elementul nefinanciar care face obiectul contractului se poate converti fără dificultate în numerar.

Un contract căruia i se aplică litera (b) sau litera (c) nu este încheiat în scopul primirii sau furnizării unui element nefinanciar în conformitate cu dispozițiile de cumpărare, vânzare sau utilizare preconizate ale entității și, în consecință, intră sub incidența prezentului standard. Alte contracte pentru care se aplică punctul 5 sunt evaluate pentru a se determina dacă au fost încheiate și sunt menținute în vigoare în scopul primirii sau furnizării unui element nefinanciar în conformitate cu dispozițiile de cumpărare, vânzare sau utilizare preconizate ale entității și, în consecință, pentru a se determina dacă intră sub incidența prezentului standard.

- 8. O opțiune emisă de cumpărare sau de vânzare a unui element nefinanciar care poate fi decontată net în numerar, într-un alt instrument financiar sau prin schimbul de instrumente financiare, în conformitate cu punctul 7 litera (a) sau punctul 7 litera (d), intră sub incidența prezentului standard. Un astfel de contract nu poate fi încheiat în scopul primirii sau livrării elementului nefinanciar în conformitate cu dispozițiile de cumpărare, vânzare sau utilizare preconizate ale entității.

Definiții

- 9. **Următorii termeni sunt utilizați în prezentul standard cu înțelesul specificat în continuare:**

Pierderile din creditare preconizate pe 12 luni reprezintă cota de pierderi din creditare preconizate pe toată durata de viață care reprezintă pierderile din creditare preconizate ce rezultă din evenimentele legate de neîndeplinirea obligațiilor aferente unui instrument financiar care sunt posibile în 12 luni după data de raportare.

Costul amortizat al unui activ financiar sau al unei datorii financiare reprezintă valoarea la care activul financiar sau datoria financiară este evaluat(ă) la recunoașterea inițială minus rambursările de principal, plus sau minus amortizarea cumulată utilizând metoda dobânzii efective pentru fiecare diferență dintre valoarea inițială și valoarea la scadență și, pentru activele financiare, modificată pentru orice provizion pentru pierderi.

Un **activ financiar depreciat ca urmare a riscului de credit** este un activ financiar depreciat ca urmare a riscului de credit atunci când au avut loc unul sau mai multe evenimente care au un impact dăunător asupra

fluxurilor de trezorerie viitoare estimate ale respectivului activ financiar. Dovada că un activ financiar este depreciat ca urmare a riscului de credit include date observabile cu privire la următoarele evenimente:

- (a) Dificultăți financiare semnificative ale emitentului sau ale debitorului;
- (b) O încălcare a contractului, cum ar fi o neîndeplinire a obligațiilor sau o restanță;
- (c) Creditorul (creditorii) debitorului, din motive economice sau contractuale legate de dificultățile financiare ale debitorului, îi acordă debitorului o concesiune (concesii) pe care altminteri creditorul (creditorii) nu ar lua-o (nu le-ar lua) în considerare;
- (d) Devine probabil că debitorul va intra în faliment sau în altă formă de reorganizare financiară;
- (e) Disparația unei piețe active pentru acel activ financiar din cauza dificultăților financiare; sau
- (f) Achiziționarea sau emisiunea unui activ financiar cu o reducere semnificativă ce reflectă pierderile din creditare suportate.

Se poate să nu fie posibilă identificarea unui singur eveniment distinct – în schimb, efectul combinat al mai multor evenimente este posibil să fi condus la deprecierea activelor financiare ca urmare a riscului de credit.

Pierderea din creditare este diferența dintre toate fluxurile de trezorerie contractuale care sunt datorate unei entități în conformitate cu contractul și toate fluxurile de trezorerie pe care entitatea preconizează să le primească (adică toate deficitele de numerar), actualizate la rata dobânzii efective inițiale (sau rata dobânzii efective ajustată în funcție de credit pentru activele financiare achiziționate sau emise depreciate ca urmare a riscului de credit). O entitate trebuie să estimeze fluxurile de trezorerie luând în considerare toate condițiile contractuale ale instrumentului financiar (de exemplu, plata în avans, prelungirea, opțiunile call și alte opțiuni similare) pe parcursul duratei de viață preconizate a respectivului instrument financiar. Fluxurile de trezorerie care sunt analizate trebuie să includă fluxurile de trezorerie din vânzarea garanțiilor reale deținute sau alte ameliorări ale condițiilor de credit care sunt parte integrantă din termenele contractuale. Se presupune că durata de viață preconizată a unui instrument financiar poate fi estimată în mod fiabil. Totuși, în acele cazuri rare în care nu este posibilă estimarea în mod fiabil a duratei de viață preconizate a unui instrument financiar, entitatea trebuie să folosească durata contractuală rămasă a instrumentului financiar.

Rata dobânzii efective ajustată în funcție de credit este rata care actualizează exact plățile sau încasările viitoare în numerar estimate pe durata de viață

preconizată a activului financiar la costul amortizat al activului financiar care este un activ financiar achiziționat sau emis depreciat ca urmare a riscului de credit. La calcularea ratei dobânzii efective ajustate în funcție de credit, o entitate trebuie să estimeze fluxurile de trezorerie preconizate luând în considerare toate condițiile contractuale ale activului financiar (de exemplu, plata în avans, prelungirea, opțiunile call și alte opțiuni similare) și pierderile din creditare preconizate. Calculul include toate comisioanele și punctele plătite sau încasate de părțile participante la contract care fac parte integrantă din rata dobânzii efective (a se vedea punctele AG156-AG158), costurile tranzacției și toate celelalte prime sau reduceri. Se presupune că fluxurile de trezorerie și durata de viață preconizată ale unui grup de instrumente financiare similare pot fi estimate în mod fiabil. Totuși, în acele cazuri rare în care nu este posibilă estimarea în mod fiabil a fluxurilor de trezorerie sau a duratei de viață rămase a unui instrument financiar (sau grup de instrumente financiare), entitatea trebuie să utilizeze fluxurile de trezorerie contractuale pe întreaga durată contractuală a instrumentului financiar (sau a grupului de instrumente financiare).

Derecunoașterea reprezintă eliminarea unui activ financiar sau a unei datorii financiare recunoscut(e) anterior din situația poziției financiare a entității.

Un **instrument derivat** este un instrument financiar sau un alt contract care intră sub incidența prezentului standard și care întrunește toate cele trei caracteristici de mai jos:

- (a) Valoarea sa se modifică drept reacție la modificările anumitor rate ale dobânzii, prețului unui instrument financiar, prețului mărfurilor, cursurilor de schimb valutar, indicilor de preț sau ratelor, ratingului de credit sau indicelui de creditare, sau ale altor variabile, cu condiția ca, în cazul unei variabile nefinanciare, aceasta să nu fie specifică unei părți contractuale (uneori numită „de bază”).
- (b) Nu necesită nicio investiție netă inițială sau necesită o investiție netă inițială care este mai mică decât s-ar impune pentru alte tipuri de contracte care se preconizează să aibă reacții similare la modificările factorilor pieței.
- (c) Este decontat la o dată viitoare.

Dividendele sau distribuiri similare sunt distribuiri către deținătorii de instrumente de capitaluri proprii proporțional cu partea deținută dintr-o anumită clasă de capital.

Metoda dobânzii efective este metoda care este folosită la calcularea costului amortizat al unui activ financiar sau al unei datorii financiare și la

alocarea și recunoașterea veniturilor din dobânzi sau a cheltuielilor cu dobânzile în surplus sau deficit pe parcursul perioadei relevante.

Rata dobânzii efective este rata care actualizează exact plățile sau încasările viitoare în numerar estimate pe durata de viață preconizată a activului financiar sau a datoriei financiare la valoarea contabilă brută a unui activ financiar sau la costul amortizat al unei datorii financiare. La calcularea ratei dobânzii efective, o entitate trebuie să estimeze fluxurile de trezorerie preconizate luând în considerare toate condițiile contractuale ale instrumentului financiar (de exemplu, plata în avans, prelungirea, opțiunile call și alte opțiuni similare), dar nu trebuie să ia în calcul pierderile din creditare preconizate. Calculul include toate comisioanele și punctele plătite sau încasate de părțile participante la contract care fac parte integrantă din rata dobânzii efective (a se vedea punctele AG156-AG158), costurile tranzacției și toate celelalte prime sau reduceri. Se presupune că fluxurile de trezorerie și durata de viață preconizată ale unui grup de instrumente financiare similare pot fi estimate în mod fiabil. Totuși, în acele cazuri rare în care nu este posibilă estimarea în mod fiabil a fluxurilor de trezorerie sau a duratei de viață preconizate a unui instrument financiar (sau grup de instrumente financiare), entitatea trebuie să utilizeze fluxurile de trezorerie contractuale pe întreaga durată contractuală a instrumentului financiar (sau a grupului de instrumente financiare).

O **pierdere din creditare preconizată** este media ponderată a pierderilor din creditare cu riscurile respective privind neîndeplinirea obligațiilor ca pondere.

Un **contract de garanție financiară** este un contract care îi impune emitentului să efectueze anumite plăți pentru a rambursa deținătorul pentru o pierdere suportată deoarece un anumit debitor nu a putut să efectueze o plată la scadență conform termenelor inițiale sau modificate ale unui instrument de datorie.

O **datorie financiară la valoarea justă prin surplus sau deficit** este o datorie financiară care îndeplinește una dintre următoarele condiții:

- (a) Corespunde definiției instrumentelor deținute în vederea tranzacționării.
- (b) La recunoașterea inițială este desemnată de către entitate drept la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu punctul 46 sau 51.
- (c) Este desemnată la recunoașterea inițială sau ulterior drept la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu punctul 152.

Un **angajament ferm** este un acord irevocabil de a schimba o cantitate specificată de resurse la un preț specificat, la o dată viitoare specificată sau la date viitoare specificate.

O **tranzacție prognozată** este o tranzacție viitoare neangajată, dar anticipată.

Valoarea contabilă brută a unui activ financiar reprezintă costul amortizat al unui activ financiar înainte de modificarea pentru orice ajustare pentru pierderi.

Rata de acoperire este relația dintre cantitatea instrumentului de acoperire împotriva riscurilor și cantitatea elementului acoperit împotriva riscurilor în funcție de ponderea lor relativă.

Un instrument financiar **deținut în vederea tranzacționării** este un activ financiar sau o datorie financiară care:

- (a) Este dobândit sau este suportată în principal în scopul vânzării sau răscumpărării în viitorul apropiat;
- (b) La recunoașterea inițială face parte dintr-un portofoliu de instrumente financiare identificate gestionate împreună și pentru care există dovezi ale unui tipar real recent de urmărire a profitului pe termen scurt; sau
- (c) Este un instrument derivat (cu excepția unui instrument derivat care este un contract de garanție financiară sau un instrument desemnat și eficient de acoperire împotriva riscurilor).

Un **câștig sau o pierdere din depreciere** este recunoscut(ă) în surplus sau deficit în conformitate cu punctul 80 și apare ca rezultat al aplicării dispozițiilor privind deprecierea de la punctele 73-93.

Pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață reprezintă pierderile din creditare preconizate care rezultă din toate situațiile posibile de neîndeplinire a obligațiilor pe durata de viață preconizată a unui instrument financiar.

O **ajustare pentru pierderi** reprezintă ajustarea pentru pierderile din creditare preconizate aferente activelor financiare evaluate în conformitate cu punctul 40, creanțele care decurg din contracte de leasing, valoarea acumulată a deprecierei pentru activele financiare evaluate în conformitate cu punctul 41 și provizionul pentru pierderile din creditare preconizate aferente angajamentelor de creditare și contractelor de garanție financiară.

Un **câștig sau o pierdere din modificare** reprezintă suma rezultată din ajustarea valorii contabile brute a unui activ financiar astfel încât să reflecte fluxurile de trezorerie contractuale renegociate sau modificate. Entitatea

recalculează valoarea contabilă brută a unui activ financiar drept valoarea actualizată a plăților sau încasărilor viitoare în numerar estimate pe durata de viață preconizată a activului financiar renegociat sau modificat care sunt actualizate la rata inițială a dobânzii efective a activului financiar (sau rata inițială a dobânzii efective ajustată în funcție de credit pentru activele financiare achiziționate sau emise depreciate ca urmare a riscului de credit) sau, atunci când este cazul, rata dobânzii efective revizuită calculată în conformitate cu punctul 139. Atunci când estimează fluxurile de trezorerie preconizate ale unui activ financiar, o entitate trebuie să ia în considerare toate condițiile contractuale ale activului financiar (de exemplu, plata în avans, opțiunile call și alte opțiuni similare), însă nu trebuie să ia în considerare pierderile din creditare preconizate, cu excepția cazului în care activul financiar este un activ financiar achiziționat sau emis depreciat ca urmare a riscului de credit, caz în care o entitate trebuie să ia, de asemenea, în considerare pierderile din creditare preconizate inițial care au fost luate în considerare la calculul ratei inițiale a dobânzii efective ajustate în funcție de credit.

Un activ financiar este restant atunci când partenerul nu a efectuat o plată la scadența sa contractuală.

Un activ financiar achiziționat sau emis depreciat ca urmare a riscului de credit este depreciat ca urmare a riscului de credit la recunoașterea inițială.

Data reclasificării este prima zi din prima perioadă de raportare care urmează modificării modelului de conducere care are drept rezultat reclasificarea activelor financiare de către o entitate.

O cumpărare sau o vânzare standard este o cumpărare sau o vânzare a unui activ financiar printr-un contract ale cărui condiții impun livrarea activului în cadrul perioadei de timp stabilite în general prin reglementări sau convenții pe piața în cauză.

Costurile tranzacției sunt costuri marginale care pot fi atribuite direct achiziției, emiterii sau cedării unui activ financiar sau unei datorii financiare (a se vedea punctul AG163). Un cost marginal este un cost care nu ar fi fost suportat dacă entitatea nu ar fi dobândit, emis sau cedat instrumentul financiar.

Termenii definiți în alte IPSAS-uri sunt utilizați în prezentul standard cu același înțeles ca în acele standarde și sunt reproduse în *Glosarul de termeni definiți* publicat separat. Următorii termeni sunt definiți în IPSAS 28 sau IPSAS 30, *Instrumente financiare: prezentarea informațiilor*: risc de credit¹,

¹ Acest termen (conform definiției din IPSAS 30) este utilizat în dispozițiile de prezentare a efectelor schimbărilor în riscul de credit al datoriilor desemnate drept la valoarea justă prin surplus sau deficit (a se vedea punctul 108).

rise valutare, risc de lichiditate, risc de piață, instrument de capitaluri proprii, activ financiar, instrument financiar, datorie financiară și instrument care poate fi lichidat de deținător înainte de scadență.

Recunoaștere și derecunoaștere

Recunoașterea inițială

10. **O entitate trebuie să recunoască un activ financiar sau o datorie financiară în situația poziției financiare atunci și numai atunci când entitatea devine parte la prevederile contractuale ale instrumentului (a se vedea punctele AG15 și AG16). Atunci când o entitate recunoaște pentru prima dată un activ financiar, ea trebuie să îl clasifice în conformitate cu punctele 39-44 și să îl evalueze în conformitate cu punctele 57 și 59. Atunci când o entitate recunoaște pentru prima dată o datorie financiară, ea trebuie să o clasifice în conformitate cu punctele 45 și 46 și să o evalueze în conformitate cu punctul 57.**

Cumpărarea sau vânzarea standard a activelor financiare

11. **O cumpărare sau o vânzare standard a activelor financiare trebuie să fie recunoscută și derecunoscută, după caz, utilizându-se contabilitatea la data tranzacționării sau contabilitatea la data decontării (a se vedea punctele AG17-AG20).**

Derecunoașterea activelor financiare

12. **În situațiile financiare consolidate, punctele 13-20, AG15, AG16 și AG21-AG38 sunt aplicate la un nivel consolidat. Prin urmare, o entitate consolidează mai întâi toate entitățile controlate în conformitate cu IPSAS 35 și apoi aplică punctele respective pentru entitatea economică rezultată.**
13. **Înainte de a evalua eventualitatea și măsura în care derecunoașterea este adecvată în conformitate cu punctele 14-20, o entitate determină dacă acele puncte trebuie aplicate unei părți dintr-un activ financiar (sau unei părți dintr-un grup de active financiare similare) sau unui activ financiar (sau unui grup de active financiare similare) în ansamblul său, după cum urmează:**
 - (a) **Punctele 14-20 se aplică unei părți dintr-un activ financiar (sau unei părți dintr-un grup de active financiare similare) dacă, și numai dacă, partea care a fost luată în considerare pentru derecunoaștere îndeplinește una dintre următoarele trei condiții:**
 - (i) **Partea conține doar fluxurile de trezorerie clar identificate dintr-un activ financiar (sau grup de active financiare similare). Spre exemplu, atunci când o entitate inițiază o separare a componentei de dobândă prin care un partener obține dreptul asupra fluxurilor de trezorerie din dobândă, dar nu**

și asupra fluxurilor de trezorerie din principal dintr-un instrument de datorie, punctele 14-20 se aplică fluxurilor de trezorerie din dobândă.

- (ii) Partea conține doar o porțiune complet proporțională (pro rata) din fluxurile de trezorerie dintr-un activ financiar (sau grup de active financiare similare). De exemplu, atunci când o entitate încheie un angajament prin care partenerul obține drepturile asupra unei părți de 90% din toate fluxurile de trezorerie ale unui instrument de datorie, punctele 14-20 se aplică celor 90% din acele fluxuri de trezorerie. Dacă există mai mult de un singur partener, nu i se impune fiecărui partener să dețină o parte proporțională din fluxurile de trezorerie, cu condiția ca entitatea care transferă să dețină o parte complet proporțională.
 - (iii) Partea conține doar o porțiune complet proporțională (pro rata) din fluxurile de trezorerie identificate în mod specific dintr-un activ financiar (sau grup de active financiare similare). De exemplu, atunci când o entitate încheie un contract prin care partenerul obține drepturile asupra unei părți de 90% din fluxurile de trezorerie din dobândă dintr-un activ financiar, punctele 14-20 se aplică celor 90% din acele fluxuri de trezorerie. Dacă există mai mult de un partener, nu se impune fiecărui partener să dețină o parte proporțională din fluxurile de trezorerie identificate în mod specific, cu condiția ca entitatea care transferă să dețină o parte complet proporțională.
- (b) În toate celelalte cazuri, punctele 14-20 se aplică activului financiar per ansamblu (sau grupului de active financiare similare per ansamblu). De exemplu, atunci când o entitate transferă (i) drepturile asupra primelor sau ultimelor 90% din încasările în numerar de pe urma unui activ financiar (sau unui grup de active financiare) sau (ii) drepturile asupra a 90% din fluxurile de trezorerie dintr-un grup de creanțe, dar oferă o garanție pentru a compensa cumpărătorul pentru orice pierderi din creditare până la 8% din valoarea principalului creanțelor, punctele 14-20 se aplică activului financiar (sau unui grup de active financiare similare) per ansamblu.

La punctele 14-23, termenul „activ financiar” se referă fie la o parte dintr-un activ financiar (sau la o parte dintr-un grup de active financiare similare), așa cum s-a arătat la litera (a) de mai sus, fie, altminteri, la un activ financiar (sau la un grup de active financiare similare) în ansamblul său.

14. **O entitate trebuie să derecunoască un activ financiar atunci și numai atunci când:**
- (a) **Drepturile contractuale asupra fluxurilor de trezorerie care decurg din activul financiar expiră sau se renunță la ele, fie**
 - (b) **Transferă activul financiar așa cum se arată la punctele 15 și 16, iar transferul îndeplinește condițiile pentru derecunoaștere în conformitate cu punctul 17.**
- (A se vedea punctul 11 pentru vânzările standard ale activelor financiare.)**
15. **O entitate transferă un activ financiar dacă, și numai dacă, fie:**
- (a) **Transferă drepturile contractuale de a primi fluxurile de trezorerie din activul financiar, fie**
 - (b) **Păstrează drepturile contractuale de a primi fluxurile de trezorerie din activul financiar, dar își asumă o obligație contractuală de a plăti fluxurile de trezorerie unuia sau mai multor destinatari printr-un contract care îndeplinește condițiile de la punctul 16.**
16. **Atunci când o entitate păstrează drepturile contractuale de a primi fluxurile de trezorerie dintr-un activ financiar („activul inițial”), dar își asumă o obligație contractuală de a plăti fluxurile de trezorerie uneia sau mai multor entități („eventualii beneficiari”), entitatea tratează tranzacția ca pe un transfer al activului financiar dacă, și numai dacă, toate cele trei condiții care urmează sunt îndeplinite.**
- (a) **Entitatea nu are nicio obligație de a plăti sume eventualilor beneficiari, cu excepția cazului în care aceasta încasează sume echivalente de pe urma activului inițial. Avansurile pe termen scurt ale entității cu dreptul la recuperarea completă a sumei împrumutate plus dobânda angajată la ratele pieței nu reprezintă încălcări ale acestei condiții.**
 - (b) **Entității i se interzice prin condițiile din contractul de transfer să vândă sau să gajeze activul inițial din alte motive decât garantarea obligației de a le plăti eventualilor beneficiari fluxurile de trezorerie.**
 - (c) **Entitatea are obligația de a remite orice fluxuri de trezorerie pe care le încasează în numele eventualilor beneficiari fără întârzieri semnificative. În plus, entitatea nu are dreptul de a reinvesti aceste fluxuri de trezorerie, cu excepția cazului în care investițiile sunt făcute în numerar sau în echivalente de numerar (așa cum sunt acestea definite în IPSAS 2, *Situațiile fluxurilor de trezorerie*) în timpul scurtei perioade de decontare de la data încasării și până la**

data la care trebuie făcută plata către eventualii destinatari, iar dobânda obținută de pe urma unor astfel de investiții este transmisă eventualilor destinatari.

17. **Atunci când o entitate transferă un activ financiar (a se vedea punctul 15), ea trebuie să evalueze măsura în care păstrează riscurile și recompensele aferente dreptului de proprietate asupra activului financiar. În acest caz:**
- (a) **Dacă entitatea transferă majoritatea riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate asupra activului financiar, entitatea trebuie să recunoască activul financiar și să recunoască separat, ca active sau datorii, orice drepturi și obligații create sau păstrate în cadrul transferului.**
 - (b) **Dacă entitatea păstrează majoritatea riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate asupra activului financiar, entitatea trebuie să continue să recunoască activul financiar.**
 - (c) **Dacă entitatea nici nu transferă, nici nu păstrează majoritatea riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate asupra activului financiar, entitatea trebuie să determine dacă a păstrat controlul asupra activului financiar. În acest caz:**
 - (i) **Dacă entitatea nu a păstrat controlul, ea trebuie să recunoască activul financiar și să recunoască separat ca active sau datorii orice drepturi și obligații create sau păstrate în cadrul transferului.**
 - (ii) **Dacă entitatea a păstrat controlul, ea trebuie să continue să recunoască activul financiar în măsura implicării sale continue în activul financiar (a se vedea punctul 27).**
18. Transferul riscurilor și recompenselor (a se vedea punctul 17) este evaluat prin compararea expunerii entității, înainte și după transfer, cu variabilitatea valorilor și plasării în timp ale fluxurilor de trezorerie nete din activul transferat. O entitate a păstrat majoritatea riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate asupra unui activ financiar dacă expunerea sa la variabilitatea valorii actualizate a fluxurilor de trezorerie nete viitoare din activul financiar nu se modifică semnificativ în urma transferului (de exemplu, deoarece entitatea a vândut un activ financiar care făcea obiectul unui acord pentru a-l cumpăra înapoi la un preț fix sau la prețul de vânzare plus rentabilitatea creditorului). O entitate a transferat majoritatea riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate asupra unui activ financiar dacă expunerea sa la o astfel de variabilitate nu mai este semnificativă în comparație cu variabilitatea totală din valoarea actualizată a fluxurilor de trezorerie nete viitoare asociate activului financiar (de exemplu, deoarece entitatea a vândut un activ financiar care făcea

doar obiectul unei opțiuni de a-l răscumpăra la *valoarea sa justă* de la momentul rechiziției sau deoarece a transferat o parte complet proporțională din fluxurile de trezorerie rezultate dintr-un activ financiar mai mare printr-un contract, cum ar fi o subparticipare la împrumut, care îndeplinește condițiile de la punctul 16).

19. Adesea va fi evident dacă entitatea a transferat sau a păstrat majoritatea riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate și nu va fi nevoie să se efectueze niciun calcul. În alte cazuri, va fi necesar să se calculeze și să se compare expunerea entității la variabilitatea din valoarea actualizată a fluxurilor de trezorerie nete viitoare înainte și după transfer. Calcularea și compararea sunt făcute utilizându-se drept rată de actualizare o rată a dobânzii curente pe piață corespunzătoare. Este luată în considerare orice variabilitate posibilă în mod rezonabil a fluxurilor de trezorerie nete, acordându-se mai multă importanță celor mai probabile rezultate.
20. Eventualitatea ca o entitate să fi păstrat controlul (a se vedea punctul 17 litera (c)) asupra activului transferat depinde de capacitatea entității căreia i se transferă activul de a vinde acest activ. Dacă entitatea căreia i se transferă activul are capacitatea practică de a-l vinde, în ansamblul său, unei terțe părți neafiliate și poate să își exercite această capacitate unilateral și fără a avea nevoie să impună restricții suplimentare asupra transferului, entitatea nu a păstrat controlul. În toate celelalte cazuri, entitatea a păstrat controlul.

Transferuri care îndeplinesc condițiile pentru derecunoaștere

21. **Dacă o entitate transferă un activ financiar printr-un transfer care îndeplinește condițiile pentru derecunoaștere per ansamblu și păstrează dreptul de a administra activul financiar în schimbul unui onorariu, ea trebuie să recunoască fie un activ de administrare, fie o datorie de administrare pentru acel contract de administrare. Dacă nu se așteaptă ca onorariul ce trebuie primit să compenseze entitatea în mod adecvat pentru prestarea serviciului de administrare, atunci pentru obligația de administrare trebuie recunoscută o datorie de administrare la valoarea sa justă. Dacă se așteaptă ca onorariul ce trebuie primit să compenseze entitatea în mod mai mult decât adecvat pentru prestarea serviciului de administrare, atunci pentru dreptul de administrare trebuie recunoscut un activ de administrare la o valoare determinată pe baza unei alocări a valorii contabile a activului financiar mai mare, în conformitate cu punctul 24.**
22. **Dacă, în urma unui transfer, un activ financiar este derecunoscut per ansamblu, dar transferul face ca entitatea să obțină un nou activ financiar sau să își asume o nouă datorie financiară, sau o datorie de administrare, entitatea trebuie să recunoască noul activ financiar, noua datorie financiară sau noua datorie de administrare la valoarea justă.**

23. **La derecunoașterea unui activ financiar per ansamblu, diferența dintre:**
- (a) **Valoarea contabilă (evaluată la data derecunoașterii); și**
 - (b) **Contravaloarea primită (inclusiv orice activ nou obținut minus orice datorie nouă asumată)**
- trebuie recunoscută în surplus sau deficit.**
24. **Dacă activul transferat face parte dintr-un activ financiar mai mare (de exemplu, atunci când entitatea transferă fluxurile de trezorerie din dobândă care sunt parte a unui instrument de datorie, a se vedea punctul 13 litera (a)) și partea transferată îndeplinește condițiile pentru derecunoaștere în ansamblul său, valoarea contabilă anterioară a activului financiar mai mare trebuie împărțită între partea care continuă să fie recunoscută și partea care este derecunoscută, în baza valorilor juste relative ale acelor părți la data transferului. În acest scop, un activ de administrare păstrat trebuie tratat ca partea care continuă să fie recunoscută. Diferența dintre:**
- (a) **Valoarea contabilă (evaluată la data derecunoașterii) alocată părții derecunoscute; și**
 - (b) **Contravaloarea primită pentru partea derecunoscută (inclusiv orice activ nou obținut minus orice datorie nouă asumată)**
- trebuie recunoscută în surplus sau deficit.**
25. **Atunci când o entitate alocă valoarea contabilă anterioară a unui activ financiar mai mare între partea care continuă să fie recunoscută și partea care este derecunoscută, valoarea justă a părții care continuă să fie recunoscută trebuie să fie evaluată. Atunci când entitatea are o tradiție de vânzare a unor părți similare cu partea care continuă să fie recunoscută sau dacă există alte tranzacții pe piață pentru astfel de părți, prețurile recente ale tranzacțiilor reale oferă cea mai bună estimare a valorii sale juste. Atunci când nu există cotații de preț sau tranzacții recente pe piață pentru a sprijini valoarea justă a părții care continuă să fie recunoscută, cea mai bună estimare a valorii juste este diferența dintre valoarea justă a activului financiar mai mare în ansamblul său și contravaloarea primită de la entitatea căreia i se transferă activul pentru partea care este derecunoscută.**

Transferuri care nu îndeplinesc condițiile pentru derecunoaștere

26. **Dacă un transfer nu are drept rezultat derecunoașterea deoarece entitatea a păstrat majoritatea riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate asupra activului transferat, entitatea trebuie să continue să recunoască activul transferat în ansamblul său și trebuie să recunoască o datorie financiară pentru contravaloarea primită. În perioadele ulterioare, entitatea trebuie să recunoască orice venit în legătură cu activul transferat și orice cheltuială suportată în legătură cu datoria financiară.**

Implicarea continuă în activele transferate

27. **Dacă o entitate nici nu transferă, nici nu păstrează majoritatea riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate asupra unui activ transferat și păstrează controlul activului transferat, entitatea continuă să recunoască activul transferat proporțional cu implicarea sa continuă. Măsura în care entitatea continuă să se implice în activul transferat este măsura în care ea se expune la modificările valorii activului transferat. De exemplu:**
- (a) **Atunci când implicarea continuă a entității ia forma garantării activului transferat, măsura în care entitatea continuă să se implice este cea mai mică valoare dintre (i) valoarea activului și (ii) valoarea maximă a contravalorii primite pe care entitatea ar putea să fie nevoită să o ramburseze („valoarea garanției”).**
 - (b) **Atunci când implicarea continuă a entității ia forma unei opțiuni emise sau cumpărate (sau amândouă) pe activul transferat, măsura în care entitatea continuă să se implice este valoarea activului transferat pe care entitatea ar putea să îl reacțiioneze. Cu toate acestea, în cazul unei opțiuni put emise pe un activ care este evaluat la valoarea justă, măsura în care entitatea continuă să se implice este limitată la valoarea mai mică dintre valoarea justă a activului transferat și prețul de exercitare al opțiunii (a se vedea punctul AG34).**
 - (c) **Atunci când continuarea implicării entității ia forma unei opțiuni decontate în numerar sau a unui provizion similar pentru activul transferat, măsura în care entitatea continuă să se implice este evaluată în același mod precum cea care rezultă din alte opțiuni decât cele decontate în numerar, așa cum se arată la litera (b) de mai sus.**
28. **Atunci când o entitate continuă să recunoască un activ în măsura implicării sale continue, entitatea recunoaște, de asemenea, o datorie asociată. În ciuda celorlalte dispoziții de evaluare din prezentul standard, activul transferat și datoria asociată sunt evaluate pe o bază care reflectă drepturile și obligațiile pe care le-a păstrat entitatea. Datoria asociată este evaluată astfel încât valoarea contabilă netă a activului transferat și a datoriei asociate este:**
- (a) **Costul amortizat al drepturilor și obligațiilor păstrate de entitate, dacă activul transferat este evaluat la costul amortizat; sau**
 - (b) **Egală cu valoarea justă a drepturilor și obligațiilor păstrate de entitate la evaluarea pe o bază de sine stătătoare, dacă activul transferat este evaluat la valoarea justă.**

29. Entitatea trebuie să continue să recunoască orice venit rezultat din activul transferat în măsura implicării sale continue și trebuie să recunoască orice cheltuială suportată în legătură cu datoria asociată.
30. În scopul unei evaluări ulterioare, modificările recunoscute ale valorii juste a activului transferat și a datoriei asociate sunt contabilizate de o manieră consecventă între ele în conformitate cu punctul 101 și nu trebuie compensate.
31. În cazul în care implicarea continuă a unei entități are loc doar pentru o parte a activului financiar (de exemplu, atunci când entitatea păstrează o opțiune de recumpărare a unei părți dintr-un activ transferat sau un interes rezidual care nu are drept rezultat păstrarea majorității riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate și entitatea păstrează controlul), entitatea alocă valoarea contabilă anterioară a activului financiar între partea pe care continuă să o recunoască prin implicarea continuă și partea pe care nu o mai recunoaște pe baza valorilor juste relative ale acelor părți la data transferului. În acest scop, se aplică dispozițiile de la punctul 25. Diferența dintre:
- (a) Valoarea contabilă (evaluată la data derecunoașterii) alocată părții care nu mai este recunoscută; și
 - (b) Contravaloarea primită pentru partea care nu mai este recunoscută trebuie recunoscută în surplus sau deficit.
32. Dacă activul transferat este evaluat la costul amortizat, opțiunea din prezentul standard de a desemna o datorie financiară la valoarea justă prin surplus sau deficit nu este aplicabilă datoriei asociate.

Toate transferurile

33. Dacă un activ transferat continuă să fie recunoscut, activul și datoria asociată nu trebuie compensate. Similar, entitatea nu trebuie să compenseze niciun venit generat de activul transferat cu nicio cheltuială suportată în legătură cu datoria asociată (a se vedea punctul 47 din IPSAS 28).
34. Dacă o entitate care transferă oferă garanții reale nemonetare (cum ar fi instrumentele de datorie sau de capitaluri proprii) entității căreia i se transferă activul, contabilizarea garanțiilor reale de către entitatea care transferă activul și de către entitatea căreia i se transferă activul depinde de existența dreptului entității căreia i se transferă activul de a vinde sau de a regaja garanția reală și de măsura în care entitatea care a transferat activul și-a îndeplinit obligațiile. Entitatea care transferă activul și entitatea căreia i se transferă activul trebuie să contabilizeze garanțiile reale după cum urmează:

- (a) Dacă entitatea căreia i s-a transferat activul are dreptul, prin contract sau prin tradiție, de a vinde sau regaja garanția reală, atunci entitatea care a transferat activul trebuie să reclasifice acel activ în situația poziției sale financiare (de exemplu, ca pe un activ împrumutat, un instrument de capitaluri proprii gajat sau o creanță din recumpărare) separat de alte active.
- (b) Dacă entitatea căreia i s-a transferat activul vinde garanțiile reale care i-au fost gajate, ea trebuie să recunoască încasările din vânzare și o datorie evaluată la valoarea justă pentru obligația sa de a rambursa garanția reală.
- (c) Dacă entitatea care a transferat activul nu își îndeplinește obligațiile conform condițiilor din contract și nu mai are dreptul de a răscumpăra garanția reală, ea trebuie să derecunoască garanția reală, iar entitatea căreia i s-a transferat activul trebuie să recunoască garanția reală ca pe un activ al său evaluat inițial la valoarea justă sau, dacă a vândut deja garanția reală, trebuie să derecunoască obligația sa de a rambursa garanția reală.
- (d) Cu excepția celor prevăzute la litera (c), entitatea care a transferat activul trebuie să continue să considere garanția reală drept activ al său, iar entitatea căreia i s-a transferat activul nu trebuie să recunoască garanția reală drept activ.

Derecunoașterea datoriilor financiare

- 35. O entitate trebuie să înlăture o datorie financiară (sau o parte a unei datorii financiare) din situația poziției sale financiare atunci când, și numai atunci când, aceasta este stinsă – adică atunci când obligația specificată în contract este achitată, se renunță la ea sau este anulată ori expiră.
- 36. Un schimb între un creditor și un debitor existenți de instrumente de datorie care au condiții substanțial diferite trebuie să fie contabilizat ca lichidarea datoriei financiare inițiale și ca recunoașterea unei noi datorii financiare. Similar, o modificare substanțială a condițiilor unei datorii financiare existente sau a unei părți a acesteia (fie că se poate sau nu atribui dificultăților financiare în care se află debitorul) trebuie să fie contabilizată drept lichidarea datoriei financiare inițiale și recunoașterea unei noi datorii financiare.
- 37. Diferența dintre valoarea contabilă a unei datorii financiare (sau a unei părți dintr-o datorie financiară) stinse sau transferate unei alte părți și contravaloarea plătită, inclusiv orice active nemonetare transferate sau datorii asumate, trebuie recunoscută în surplus sau deficit. Atunci când creditorul renunță la o obligație sau aceasta este asumată de o terță parte ca parte a unei alte tranzacții decât cea de schimb, o entitate trebuie să aplice IPSAS 23.

38. Dacă o entitate răscumpără o parte a unei datorii financiare, entitatea trebuie să aloce valoarea contabilă anterioară a datoriei financiare între partea care continuă să fie recunoscută și partea care este derecunoscută pe baza valorilor juste relative ale acelor părți la data recumpărării. Diferența dintre (a) valoarea contabilă alocată părții derecunoscute și (b) contravaloarea plătită, inclusiv orice active nemonetare transferate sau datorii asumate, pentru partea derecunoscută trebuie să fie recunoscută în surplus sau deficit.

Clasificare

Clasificarea activelor financiare

39. **Exceptând cazul în care se aplică punctul 44, o entitate trebuie să clasifice activele financiare drept evaluate ulterior fie la costul amortizat, fie la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii, fie la valoarea justă prin surplus sau deficit pe baza celor două de mai jos:**

- (a) **Modelul de conducere al entității pentru activele financiare și**
- (b) **Caracteristicile fluxului de trezorerie contractual al activului financiar.**

40. **Un activ financiar trebuie evaluat la costul amortizat dacă sunt îndeplinite ambele condiții de mai jos:**

- (a) **Activul financiar este deținut în cadrul unui model de conducere al cărui obiectiv este de a deține active financiare pentru a colecta fluxurile de trezorerie contractuale și**
- (b) **Termenele contractuale ale activului financiar generează, la anumite date, fluxuri de trezorerie care sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat.**

Punctele AG48-AG88 oferă îndrumări cu privire la modalitatea de aplicare a acestor condiții.

41. **Un activ financiar trebuie evaluat la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii dacă sunt îndeplinite ambele condiții de mai jos:**

- (a) **Activul financiar este deținut în cadrul unui model de conducere al cărui obiectiv este îndeplinit atât prin colectarea fluxurilor de trezorerie contractuale, cât și prin vânzarea activelor financiare și**
- (b) **Termenele contractuale ale activului financiar generează, la anumite date, fluxuri de trezorerie care sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat.**

Punctele AG48-AG88 oferă îndrumări cu privire la modalitatea de aplicare a acestor condiții.

42. **În sensul aplicării punctelor 40 litera (b) și 41 litera (b):**
- (a) **Principalul este valoarea justă a activului financiar la recunoașterea inițială. Punctul AG64 furnizează îndrumări suplimentare cu privire la semnificația principalului.**
 - (b) **Dobânda constă în contravaloarea valorii-timp a banilor pentru riscul de credit asociat valorii principalului datorat într-o anumită perioadă de timp și pentru alte riscuri și costuri de bază aferente împrumutului, precum și o marjă a profitului. Punctele AG63 și AG67-AG71 oferă îndrumări suplimentare cu privire la semnificația dobânzii, inclusiv semnificația valorii-timp a banilor.**
43. **Un activ financiar trebuie evaluat la valoarea justă prin surplus sau deficit, cu excepția cazului în care este evaluat la costul amortizat în conformitate cu punctul 40 sau la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 41. Cu toate acestea, o entitate poate face o alegere irevocabilă la recunoașterea inițială pentru anumite investiții în instrumente de capitaluri proprii care ar fi altfel evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit pentru a prezenta modificările ulterioare în valoarea justă în active nete / capitaluri proprii (a se vedea punctele 106-107).**

Opțiunea de a desemna un activ financiar la valoarea justă prin surplus sau deficit

44. **Fără a ține seama de punctele 39-43, o entitate poate, la recunoașterea inițială, să desemneze irevocabil un activ financiar drept evaluat la valoarea justă prin surplus sau deficit dacă astfel elimină sau reduce semnificativ o inconsecvență de evaluare sau recunoaștere (numită uneori o „necorelare contabilă”) care altfel ar rezulta din evaluarea activelor sau datoriilor sau din recunoașterea câștigurilor și pierderilor aferente acestora pe baze diferite (a se vedea punctele AG91- AG94).**

Clasificarea datoriilor financiare

45. **O entitate trebuie să clasifice toate datoriile financiare drept evaluate ulterior la costul amortizat, cu excepția:**
- (a) **Datoriilor financiare la valoarea justă prin surplus sau deficit. Astfel de datorii, inclusiv instrumentele derivate care sunt datorii, trebuie evaluate ulterior la valoarea justă.**
 - (b) **Datoriilor financiare care apar atunci când un transfer al unui activ financiar nu îndeplinește condițiile pentru a fi derecunoscut sau atunci când se aplică abordarea implicării continue. Punctele 26 și 28 se aplică la evaluarea unor astfel de datorii financiare.**
 - (c) **Contractelor de garanție financiară. După recunoașterea inițială, emitentul unui astfel de contract trebuie (în afară de cazul în care**

se aplică punctul 45 litera (a) sau litera (b) să îl evalueze ulterior la cea mai mare valoare dintre:

- (i) Valoarea ajustării pentru pierderi determinată în conformitate cu punctele 73-93; și
 - (ii) Valoarea recunoscută inițial (a se vedea punctul 57) minus, acolo unde este cazul, valoarea cumulată a amortizării recunoscute în conformitate cu principiile din IPSAS 9.
- (d) Angajamentelor pentru acordarea unui împrumut la o rată a dobânzii sub valoarea pieței. Emitentul unui astfel de angajament trebuie (cu excepția cazului în care se aplică punctul 45 litera (a)) să îl evalueze ulterior la cea mai mare valoare dintre:
- (i) Valoarea ajustării pentru pierderi determinată în conformitate cu punctele 73-93; și
 - (ii) Valoarea recunoscută inițial (a se vedea punctul 57) minus, acolo unde este cazul, valoarea cumulată a amortizării recunoscute în conformitate cu principiile din IPSAS 9.
- (e) Compensației contingente recunoscute de o entitate dobânditoare într-o combinație de operațiuni din sectorul public pentru care se aplică IPSAS 40. O astfel de compensație contingentă trebuie evaluată ulterior la valoarea justă cu schimbările recunoscute în surplus sau deficit.

Opțiunea de a desemna o datorie financiară la valoarea justă prin surplus sau deficit

46. O entitate poate, la recunoașterea inițială, să desemneze în mod irevocabil o datorie financiară drept evaluată la valoarea justă prin surplus sau deficit atunci când punctul 51 permite sau atunci când această acțiune generează informații mai relevante, deoarece fie:
- (a) Elimină sau reduce semnificativ o inconsecvență de evaluare sau recunoaștere (numită uneori o „necorelare contabilă”) care altfel ar rezulta din evaluarea activelor sau datoriilor sau din recunoașterea câștigurilor și pierderilor aferente acestora pe baze diferite (a se vedea punctele AG91-AG94); sau
 - (b) Un grup de datorii financiare sau de active financiare și datorii financiare este gestionat și performanța sa este evaluată pe baza valorii juste, în conformitate cu o strategie documentată de gestionare a riscului sau de investiții, iar informațiile despre grup sunt furnizate pe plan intern pe acea bază către personalul-cheie din conducerea entității (conform definiției din IPSAS 20, *Prezentarea informațiilor privind părțile afiliate*), de exemplu, organismul de conducere și directorul executiv ale entității (a se vedea punctele AG95-AG98).

Instrumente derivate încorporate

47. Un instrument derivat încorporat este o componentă a unui contract-hibrid care include și un instrument-gazdă nederivat – având ca efect faptul că modul de variație a unor fluxuri de trezorerie generate de instrumentul combinat este similar cu cel al unui instrument derivat de sine stătător. Un instrument derivat încorporat generează unele dintre sau toate fluxurile de trezorerie pentru care, altfel, s-ar prevedea în contract modificarea în funcție de o variabilă specificată precum rata dobânzii, prețul instrumentului financiar, prețul mărfii, cursul de schimb valutar, indicele de preț sau indicele ratei, ratingul de credit sau indicele de creditare, sau alte variabile, cu condiția ca, în cazul unei variabile nefinanciare, variabila să nu fie specifică niciunei părți contractuale. Un instrument derivat care este atașat unui *instrument financiar*, dar, conform contractului, este transferabil independent de acel instrument, sau care are un partener diferit, nu este un instrument derivat încorporat, ci un instrument financiar individual.

Contracte-hibrid cu active financiare gazdă

48. **Dacă un contract-hibrid conține un instrument-gazdă care este un activ ce intră sub incidența prezentului standard, o entitate trebuie să aplice dispozițiile de la punctele 39-44 pentru întregul contract-hibrid.**

Alte contracte-hibrid

49. **Dacă un contract-hibrid conține un instrument-gazdă care nu este un activ ce intră sub incidența prezentului standard, un instrument derivat încorporat trebuie separat de instrumentul-gazdă și contabilizat drept instrument derivat conform prezentului standard dacă, și numai dacă:**
- (a) **Caracteristicile și riscurile economice aferente instrumentelor derivate încorporate nu sunt strâns legate de caracteristicile și riscurile economice aferente instrumentului-gazdă (a se vedea punctele AG103 și AG106);**
 - (b) **Un instrument separat care are aceleași termene ca instrumentul derivat încorporat ar corespunde definiției unui instrument derivat; și**
 - (c) **Contractul-hibrid nu este evaluat la valoarea justă cu modificările valorii juste recunoscute în surplus sau deficit (adică un instrument derivat care este încorporat într-o datorie financiară la valoarea justă prin surplus sau deficit nu este separat).**
50. **Dacă un instrument derivat încorporat este separat, contractul-gazdă trebuie contabilizat în conformitate cu standardele corespunzătoare. Prezentul standard nu tratează măsura în care un instrument derivat încorporat trebuie prezentat separat în situația poziției financiare.**

51. **În pofida punctelor 49 și 50, dacă un contract cuprinde unul sau mai multe instrumente derivate încorporate, iar instrumentul-gază nu este un activ care intră sub incidența prezentului standard, o entitate poate desemna întregul contract-hibrid ca fiind la valoarea justă prin surplus sau deficit, exceptând cazul în care:**
- (a) **Instrumentul (instrumentele) derivat(e) încorporat(e) nu modifică în mod semnificativ fluxurile de trezorerie care altfel ar fi prevăzute în contract; sau**
 - (b) **Este clar în urma unei scurte analize sau fără nicio analiză, atunci când un instrument-hibrid similar este luat în considerare pentru prima dată, că separarea instrumentului (instrumentelor) derivat(e) încorporat(e) este interzisă, cum este cazul opțiunii de plată în avans încorporate într-un împrumut care îi permite deținătorului să plătească în avans împrumutul pentru aproximativ costul său amortizat.**
52. **În cazul în care, conform prezentului standard, unei entități i se impune să separe un instrument derivat încorporat de instrumentul-gază al acestuia, dar acesta nu are posibilitatea să evalueze separat instrumentul derivat încorporat, fie în momentul achiziției, fie la sfârșitul perioadei de raportare ulterioare, ea trebuie să desemneze întregul contract-hibrid la valoarea justă prin surplus sau deficit.**
53. Dacă o entitate nu poate evalua în mod fiabil valoarea justă a unui instrument derivat încorporat pe baza termenelor și condițiilor sale, valoarea justă a instrumentului derivat încorporat este diferența dintre valoarea justă a contractului-hibrid și valoarea justă a instrumentului-gază. Dacă entitatea nu poate să evalueze valoarea justă a instrumentului derivat încorporat utilizând această metodă, se aplică punctul 52, iar contractul-hibrid este desemnat la valoarea justă prin surplus sau deficit.

Reclasificare

54. **Atunci și numai atunci când o entitate își modifică modelul de conducere pentru activele sale financiare, ea trebuie să reclasifice toate activele financiare afectate în conformitate cu punctele 39-43. A se vedea punctele 94-100, AG111-AG113 și AG220-AG221 pentru îndrumări suplimentare cu privire la reclasificarea activelor financiare.**
55. **O entitate nu trebuie să reclasifice nicio datorie financiară.**
56. Următoarele modificări ale circumstanțelor nu reprezintă reclasificări în sensul punctelor 54-55:
- (a) Un element care a fost anterior un instrument desemnat și eficient de acoperire împotriva riscurilor într-o acoperire a fluxurilor de trezorerie

împotriva riscurilor sau într-o acoperire a unei investiții nete împotriva riscurilor nu mai îndeplinește condițiile necesare;

- (b) Un element devine un instrument desemnat și eficient de acoperire împotriva riscurilor într-o acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor sau într-o acoperire a investiției nete împotriva riscurilor; și
- (c) Modificările evaluării în conformitate cu punctele 152-155.

Evaluare

Evaluarea inițială

- 57. **Cu excepția creanțelor și datoriiilor pe termen scurt care intră sub incidența punctului 60, la recunoașterea inițială, o entitate trebuie să evalueze un activ financiar sau o datorie financiară la valoarea sa justă plus sau minus, în cazul unui activ financiar sau al unei datorii financiare care nu este la valoarea justă prin surplus sau deficit, costurile tranzacției care sunt direct atribuibile achiziției sau emisiunii activului financiar sau datoriei financiare.**
- 58. **Totuși, dacă valoarea justă a activului financiar sau a datoriei financiare la recunoașterea inițială este diferită de prețul tranzacției, o entitate trebuie să aplice punctul AG117.**
- 59. Atunci când o entitate utilizează contabilizarea la data decontării pentru un activ care apoi este evaluat la costul amortizat, activul este recunoscut inițial la valoarea sa justă de la data tranzacționării (a se vedea punctele AG17- AG20).
- 60. În ciuda dispoziției de la punctul 57, la recunoașterea inițială, o entitate poate evalua creanțele și datoriile pe termen scurt la valoarea inițială de pe factură dacă efectul actualizării nu este semnificativ.

Evaluarea ulterioară a activelor financiare

- 61. **După recunoașterea inițială, o entitate trebuie să evalueze un activ financiar în conformitate cu punctele 39-44 la:**
 - (a) **Costul amortizat;**
 - (b) **Valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii; sau**
 - (c) **Valoarea justă prin surplus sau deficit.**
- 62. **O entitate trebuie să aplice dispozițiile privind deprecierea de la punctele 73-93 pentru activele financiare care sunt evaluate la costul amortizat în conformitate cu punctul 40 și pentru activele financiare care sunt evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 41.**

63. **O entitate trebuie să aplice dispozițiile privind contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor de la punctele 137-143 (și, dacă se aplică, punctele 99-105 din IPSAS 29, *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare*, pentru contabilitatea de acoperire a valorii juste împotriva riscurilor în cazul acoperirii unui portofoliu împotriva riscului ratei dobânzii) în cazul unui activ financiar desemnat drept element acoperit împotriva riscurilor.²**

Evaluarea ulterioară a datoriilor financiare

64. **După recunoașterea inițială, o entitate trebuie să evalueze o datorie financiară în conformitate cu punctele 45-46.**
65. **O entitate trebuie să aplice dispozițiile privind contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor de la punctele 137-143 (și, dacă se aplică, de la punctele 99-105 din IPSAS 29 pentru contabilitatea de acoperire a valorii juste împotriva riscurilor în cazul acoperirii unui portofoliu împotriva riscului ratei dobânzii) în cazul unei datorii financiare desemnate drept element acoperit împotriva riscurilor.**

Considerente privind evaluarea la valoarea justă

66. Pentru determinarea valorii juste a unui activ financiar sau a unei datorii financiare în sensul aplicării prezentului standard, a IPSAS 28 sau a IPSAS 30, o entitate trebuie să aplice punctele AG144-AG155 din Anexa A.
67. Cea mai bună dovadă a valorii juste o reprezintă prețurile cotate pe o piață activă. Dacă piața pentru un instrument financiar nu este activă, o entitate stabilește valoarea justă utilizând o tehnică de evaluare. Obiectivul utilizării unei tehnici de evaluare este de a stabili care ar fi fost prețul tranzacției la data evaluării într-un schimb efectuat în condiții obiective motivat de considerente normale de afaceri. Tehnicile de evaluare includ utilizarea informațiilor din tranzacții recente desfășurate în condiții de piață obiective, între părți interesate și în cunoștință de cauză, dacă acestea sunt disponibile, utilizarea referințelor la valoarea justă actuală a unui alt instrument care este foarte similar, utilizarea analizei fluxurilor de trezorerie actualizate și utilizarea modelelor de evaluare a opțiunilor. Dacă există o tehnică de evaluare folosită în mod obișnuit de participanții de pe piață pentru stabilirea prețului unui instrument și dacă s-a demonstrat că acea tehnică oferă estimări fiabile ale prețurilor obținute în tranzacțiile reale de pe piață, entitatea utilizează tehnica respectivă. Tehnica de evaluare aleasă utilizează la maximum intrările de date de pe piață și se bazează cât mai puțin posibil pe intrările de date specifice entității. Ea încorporează toți factorii pe

² În conformitate cu punctul 179, o entitate poate alege ca politică contabilă să continue aplicarea dispozițiilor privind contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor din IPSAS 29 în locul dispozițiilor de la punctele 113-155 al prezentului standard. Dacă o entitate a făcut această alegere, referințele din prezentul standard la anumite dispoziții privind contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor de la punctele 113-155 nu sunt relevante. În schimb, entitatea aplică dispozițiile relevante privind contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor din IPSAS 29.

care participanții de pe piață i-ar lua în considerare la stabilirea prețului și este în concordanță cu metodologiile economice acceptate pentru stabilirea prețului instrumentelor financiare. Periodic, o entitate calibrează tehnica de evaluare și testează validitatea sa utilizând prețuri din orice tranzacții actuale observabile pe piață pentru același instrument (adică fără a modifica instrumentul sau forma sa) sau pe baza oricăror informații de piață care sunt disponibile și observabile.

68. Valoarea justă a unei datorii financiare cu o caracteristică „la vedere” (de exemplu, un depozit „la vedere”) nu este mai mică decât valoarea de plătit „la vedere”, actualizată de la prima dată de la care suma poate fi impusă spre plată.

Evaluarea costului amortizat

Active financiare

Metoda dobânzii efective

69. **Venitul din dobândă trebuie calculat utilizând metoda dobânzii efective (a se vedea punctele 9 și AG156-AG162). Acesta trebuie calculat prin aplicarea ratei dobânzii efective pentru valoarea contabilă brută a unui activ financiar, cu excepția:**
- (a) **Activelor financiare achiziționate sau emise depreciate ca urmare a riscului de credit. Pentru acele active financiare, entitatea trebuie să aplice rata dobânzii efective ajustată în funcție de credit pentru costul amortizat al activului financiar de la recunoașterea inițială.**
 - (b) **Activelor financiare care nu sunt achiziționate sau emise depreciate ca urmare a riscului de credit, dar care ulterior au devenit active financiare depreciate ca urmare a riscului de credit. Pentru acele active financiare, entitatea trebuie să aplice rata dobânzii efective pentru costul amortizat al activului financiar în perioadele de raportare ulterioare.**
70. O entitate care, într-o perioadă de raportare, calculează venitul din dobândă prin aplicarea metodei dobânzii efective pentru costul amortizat al unui activ financiar în conformitate cu punctul 69 litera (b) trebuie, în perioadele de raportare ulterioare, să calculeze venitul din dobândă prin aplicarea ratei dobânzii efective pentru valoarea contabilă brută dacă riscul de credit asupra instrumentului financiar se îmbunătățește astfel încât activul financiar nu mai este depreciat ca urmare a riscului de credit, iar îmbunătățirea poate fi asociată obiectiv unui eveniment survenit după aplicarea dispozițiilor de la punctul 69 litera (b) (precum o îmbunătățire a ratingului de credit al debitorului).

Modificarea fluxurilor de trezorerie contractuale

71. Atunci când fluxurile de trezorerie contractuale ale unui activ financiar sunt renegociate sau modificate altfel și renegocierea sau modificarea nu are ca rezultat derecunoașterea activului financiar în conformitate cu prezentul standard,

o entitate trebuie să recalculeze valoarea contabilă brută a activului financiar și trebuie să recunoască un câștig sau o pierdere din modificare în surplus sau deficit. Valoarea contabilă a activului financiar trebuie recalculată drept valoarea actualizată a fluxurilor de trezorerie contractuale renegotiate sau modificate care sunt actualizate la rata inițială a dobânzii efective a activului financiar (sau rata dobânzii efective ajustată în funcție de credit pentru activele financiare achiziționate sau emise depreciate ca urmare a riscului de credit) sau, atunci când este cazul, rata dobânzii efective revizuită în conformitate cu punctul 139. Orice costuri sau comisioane suportate ajustează valoarea contabilă a activului financiar modificat și sunt amortizate pe parcursul termenului rămas al activului financiar modificat.

Eliminare

72. O entitate trebuie să reducă direct valoarea contabilă brută a unui activ financiar atunci când entitatea nu are așteptări rezonabile de recuperare a activului financiar parțial sau integral. O eliminare reprezintă un eveniment de derecunoaștere (a se vedea punctul AG37 litera (r)).

Depreciere

Recunoașterea pierderilor din creditare preconizate

Abordare generală

73. **O entitate trebuie să recunoască o ajustare pentru pierderi pentru pierderile din creditare preconizate aferente unui activ financiar care este evaluat în conformitate cu punctul 40 sau punctul 41, o creanță care decurge dintr-un contract de leasing sau un angajament de creditare și un contract de garanție financiară cărora li se aplică dispozițiile privind deprecierea în conformitate cu punctele 2 litera (g), 45 litera (c) sau 45 litera (d).**
74. O entitate trebuie să aplice dispozițiile privind deprecierea pentru recunoașterea și evaluarea unei ajustări pentru pierderi pentru activele financiare care sunt evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 41. Cu toate acestea, ajustarea pentru pierderi trebuie recunoscută în active nete / capitaluri proprii și nu trebuie să reducă valoarea contabilă a activului financiar în situația poziției financiare.
75. **Sub rezerva punctelor 85-88, la fiecare dată de raportare, o entitate trebuie să evalueze ajustarea pentru pierderi aferentă unui instrument financiar la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață dacă riscul de credit aferent instrumentului financiar respectiv a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială.**
76. Obiectivul dispozițiilor privind deprecierea este de a recunoaște pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață pentru toate instrumentele financiare pentru care au existat creșteri semnificative în riscul de credit de la recunoașterea inițială – indiferent dacă sunt tratate pe o bază individuală sau

colectivă – luând în considerare toate informațiile rezonabile și justificabile, inclusiv cele previzionale.

77. **Sub rezerva punctelor 85-88, dacă, la data raportării, riscul de credit pentru un instrument financiar nu a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială, o entitate trebuie să evalueze ajustarea pentru pierderi pentru acel instrument financiar la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe 12 luni.**
78. Pentru angajamentele de creditare și contractele de garanție financiară, data la care entitatea devine parte a angajamentului irevocabil trebuie considerată ca fiind data recunoașterii inițiale în sensul aplicării dispozițiilor privind deprecierea.
79. Dacă o entitate a evaluat ajustarea pentru pierderi pentru un instrument financiar la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață în perioada de raportare anterioară, dar stabilește la data de raportare curentă că nu se mai aplică punctul 75, entitatea trebuie să evalueze ajustarea pentru pierderi la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pentru 12 luni la data de raportare curentă.
80. O entitate trebuie să recunoască în surplus sau deficit, drept *câștig sau pierdere din depreciere*, valoarea pierderilor din creditare preconizate (sau reluarea) care este impusă pentru a modifica ajustarea pentru pierderi la data de raportare în valoarea care trebuie recunoscută în conformitate cu prezentul standard.

Determinarea creșterilor semnificative ale riscului de credit

81. La fiecare dată de raportare, o entitate trebuie să evalueze dacă riscul de credit pentru un instrument financiar a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială. Atunci când efectuează această evaluare, o entitate trebuie să utilizeze modificarea riscului unei neîndepliniri a obligațiilor apărută pe parcursul duratei de viață preconizate a unui instrument financiar în loc de modificarea în valoarea pierderilor din creditare preconizate. Pentru a realiza această evaluare, o entitate trebuie să compare riscul unei neîndepliniri a obligațiilor survenite pentru un instrument financiar existent la data de raportare cu riscul unei neîndepliniri a obligațiilor unui instrument financiar existent la data recunoașterii inițiale și să ia în considerare informațiile rezonabile și justificabile, care sunt disponibile fără cost sau efort nejustificat, care sunt un indicator al creșterilor semnificative în riscul de credit de la recunoașterea inițială.
82. O entitate poate presupune că riscul de credit pentru un instrument financiar nu a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială dacă se stabilește că instrumentul financiar are un risc de credit scăzut la data de raportare (a se vedea punctele AG186-AG188).
83. Dacă informațiile cu caracter previzional rezonabile și justificabile sunt disponibile fără cost sau efort nejustificat, o entitate nu se poate baza doar pe

informațiile privind depășirea scadenței la stabilirea măsurii în care riscul de credit a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială. Cu toate acestea, atunci când informațiile care sunt mai previzionale decât situațiile privind restanțele (pe o bază individuală sau colectivă) nu sunt disponibile fără cost sau efort nejustificat, o entitate poate utiliza informațiile privind depășirea scadenței pentru a stabili dacă au existat creșteri semnificative ale riscului de credit de la recunoașterea inițială. Indiferent de metoda prin care o entitate evaluează creșterile semnificative ale riscului de credit, există o prezumție relativă că riscul de credit pentru un activ financiar a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială atunci când plățile contractuale sunt restante cu mai mult de 30 de zile. O entitate poate respinge această prezumție dacă entitatea are informații rezonabile și justificabile, care sunt disponibile fără cost sau efort nejustificat, care demonstrează faptul că riscul de credit nu a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială deși plățile contractuale sunt restante cu mai mult de 30 de zile. Atunci când entitatea stabilește că au existat creșteri semnificative în riscul de credit înainte ca plățile contractuale să fie restante cu mai mult de 30 de zile, prezumția relativă nu se aplică.

Active financiare modificate

84. Dacă fluxurile de trezorerie contractuale ale unui activ financiar au fost renegociate sau modificate și activul financiar nu a fost derecunoscut, o entitate trebuie să evalueze măsura în care a existat o creștere semnificativă a riscului de credit al instrumentului financiar în conformitate cu punctul 75 prin compararea:
- (a) Riscului neîndeplinirii obligațiilor apărut la data de raportare (pe baza termenelor contractuale modificate); și
 - (b) Riscului neîndeplinirii obligațiilor apărut la recunoașterea inițială (pe baza termenelor contractuale inițiale, nemodificate).

Active financiare achiziționate sau emise depreciate ca urmare a riscului de credit

85. **În ciuda punctelor 75 și 77, la data de raportare, o entitate trebuie să recunoască doar modificările cumulate ale pierderilor din creditare preconizate pe toată durata de viață de la recunoașterea inițială drept ajustare pentru pierderi pentru activele financiare achiziționate sau emise depreciate ca urmare a riscului de credit.**
86. La fiecare dată de raportare, o entitate trebuie să recunoască în surplus sau deficit valoarea modificării pierderilor din creditare preconizate pe toată durata de viață drept câștig sau pierdere din depreciere. O entitate trebuie să recunoască modificările favorabile în pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață drept câștig din depreciere, chiar dacă pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață sunt mai mici decât valoarea pierderilor din creditare preconizate care au fost incluse în fluxurile de trezorerie estimate la recunoașterea inițială.

Abordarea simplificată a creanțelor

87. **În ciuda punctelor 75 și 77, o entitate trebuie să evalueze întotdeauna ajustarea pentru pierderi la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață pentru:**
- (a) **Creanțele care rezultă din tranzacțiile de schimb care intră sub incidența IPSAS 9 și alte tranzacții decât cele de schimb care intră sub incidența IPSAS 23.**
 - (b) **Creanțele care decurg din contracte de leasing rezultate din tranzacții ce intră sub incidența IPSAS 13 dacă entitatea alege ca politică contabilă să evalueze ajustarea pentru pierderi la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață. Acea politică contabilă trebuie aplicată tuturor creanțelor care decurg din contracte de leasing, dar poate fi aplicată separat creanțelor care decurg din contracte de leasing financiar și operațional.**
88. O entitate își poate alege politica contabilă pentru creanțele comerciale și creanțele care decurg din contracte de leasing independent unele de celelalte.
89. Dispozițiile pentru activele financiare achiziționate sau emise depreciate ca urmare a riscului de credit (a se vedea punctele 9 și 85-86) nu se aplică creanțelor pe termen scurt.

Evaluarea pierderilor din creditare preconizate

90. **O entitate trebuie să evalueze pierderile din creditare preconizate ale unui instrument financiar într-un mod care să reflecte:**
- (a) **O valoare imparțială, ponderată prin probabilități, care este determinată prin evaluarea unei game de rezultate posibile;**
 - (b) **Valoarea-timp a banilor; și**
 - (c) **Informații rezonabile și justificabile care sunt disponibile fără cost sau efort nejustificat la data de raportare cu privire la evenimente trecute, condiții curente și prognoze privind condițiile economice viitoare.**
91. Atunci când evaluează pierderile din creditare preconizate, o entitate nu identifică în mod necesar fiecare scenariu posibil. Cu toate acestea, ea trebuie să ia în considerare riscul sau probabilitatea ca o pierdere din creditare să aibă loc reflectând posibilitatea ca o pierdere din creditare să aibă loc și posibilitatea ca o pierdere din creditare să nu aibă loc, chiar dacă posibilitatea unei pierderi din creditare este foarte scăzută.
92. Perioada maximă avută în vedere la evaluarea pierderilor din creditare preconizate este perioada contractuală maximă (inclusiv opțiunile de prelungire) pe

parcursul căreia entitatea este expusă la riscul de credit, și nu o perioadă mai lungă, chiar dacă acea perioadă mai lungă coincide cu practicile de afaceri.

93. Cu toate acestea, unele instrumente financiare includ atât un împrumut, cât și o componentă de angajament nefolosită și capacitatea contractuală a entității de a solicita rambursarea și anularea angajamentului nefolosit nu limitează expunerea entității la pierderile din creditare doar la perioada de notificare contractuală. Pentru astfel de instrumente financiare și doar pentru acele instrumente financiare, entitatea trebuie să evalueze pierderile din creditare preconizate pe perioada în care entitatea este expusă la riscul de credit, iar pierderile din creditare preconizate nu vor fi reduse prin acțiuni de gestionare a riscului de credit, chiar dacă acea perioadă se extinde dincolo de perioada contractuală maximă.

Reclasificarea activelor financiare

94. **Dacă o entitate reclasifică activele financiare în conformitate cu punctul 54, aceasta trebuie să aplice reclasificarea în mod prospectiv de la data reclasificării. Entitatea nu trebuie să retrateze orice câștiguri, pierderi (inclusiv câștiguri sau pierderi din depreciere) sau dobânzi recunoscute anterior. Punctele 95-100 prezintă dispozițiile pentru reclasificări.**
95. **Dacă o entitate reclasifică un activ financiar în afara categoriei de evaluare la costul amortizat și în categoria de evaluare la valoarea justă prin surplus sau deficit, valoarea sa justă este evaluată la data reclasificării. Orice câștig sau pierdere care rezultă din diferența dintre costul amortizat anterior al activului financiar și valoarea justă este recunoscut(ă) în surplus sau deficit.**
96. **Dacă o entitate reclasifică un activ financiar în afara categoriei de evaluare la valoarea justă prin surplus sau deficit și în categoria de evaluare la costul amortizat, valoarea sa justă la data reclasificării devine noua sa valoare contabilă brută. (A se vedea punctul AG221 pentru îndrumări cu privire la determinarea ratei dobânzii efective și a ajustării pentru pierderi la data reclasificării.)**
97. **Dacă o entitate reclasifică un activ financiar în afara categoriei de evaluare la costul amortizat și în categoria de evaluare la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii, valoarea sa justă este evaluată la data reclasificării. Orice câștig sau pierdere care rezultă din diferența dintre costul amortizat anterior al activului financiar și valoarea justă este recunoscut(ă) în active nete / capitaluri proprii. Rata dobânzii efective și evaluarea pierderilor din creditare preconizate nu sunt ajustate ca urmare a reclasificării. (A se vedea punctul AG220.)**
98. **Dacă o entitate reclasifică un activ financiar în afara categoriei de evaluare la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii și în categoria de evaluare la costul amortizat, activul financiar este reclasificat la valoarea sa justă la data reclasificării. Cu toate acestea, câștigul sau pierderea cumulat(ă) recunoscut(ă) anterior în active nete / capitaluri proprii este eliminat(ă)**

din active nete / capitaluri proprii și ajustat(ă) în raport cu valoarea justă a activului financiar la data reclasificării. Drept rezultat, activul financiar este evaluat la data reclasificării ca și cum ar fi fost dintotdeauna evaluat la costul amortizat. Această ajustare afectează activele nete / capitalurile proprii, însă nu afectează surplusul sau deficitul și prin urmare nu este o ajustare din reclasificare (a se vedea IPSAS 1, *Prezentarea situațiilor financiare*). Rata dobânzii efective și evaluarea pierderilor din creditare preconizate nu sunt ajustate ca urmare a reclasificării. (A se vedea punctul AG220.)

99. Dacă o entitate reclasifică un activ financiar în afara categoriei de evaluare la valoarea justă prin surplus sau deficit și în categoria de evaluare la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii, activul financiar continuă să fie evaluat la valoarea justă. (A se vedea punctul AG221 pentru îndrumări cu privire la determinarea ratei dobânzii efective și a ajustării pentru pierderi la data reclasificării.)
100. Dacă o entitate reclasifică un activ financiar în afara categoriei de evaluare la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii și în categoria de evaluare la valoarea justă prin surplus sau deficit, activul financiar continuă să fie evaluat la valoarea justă. Câștigul sau pierderea cumulat(ă) recunoscut(ă) anterior în active nete / capitaluri proprii este reclasificat(ă) din active nete / capitaluri proprii în surplus sau deficit drept o ajustare din reclasificare (a se vedea IPSAS 1) la data reclasificării.

Câștiguri și pierderi

101. Un câștig sau o pierdere aferent(ă) unui activ financiar sau unei datorii financiare care este evaluat(ă) la valoarea justă trebuie recunoscut(ă) în surplus sau deficit, cu excepția cazului în care:
- Face parte dintr-o relație de acoperire împotriva riscurilor (a se vedea punctele 137-143 și, dacă se aplică, punctele 99-105 din IPSAS 29 pentru contabilitatea de acoperire a valorii juste împotriva riscurilor în cazul acoperirii unui portofoliu împotriva riscului ratei dobânzii);
 - Este o investiție într-un instrument de capitaluri proprii și entitatea a ales să prezinte câștigurile și pierderile din această investiție în active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 106;
 - Este o datorie financiară desemnată la valoarea justă prin surplus sau deficit și entitatea trebuie să prezinte efectele modificărilor în riscul de credit al datoriei în cadrul activelor nete / capitalurilor proprii în conformitate cu punctul 108; sau
 - Este un activ financiar evaluat la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 41, iar entității i se

impune să recunoască anumite schimbări în valoarea justă în active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 111.

102. Dividendele sau distribuiri similare sunt recunoscute în surplus sau deficit doar atunci când:
- (a) Dreptul entității de a primi plata dividendului este stabilit;
 - (b) Este probabil ca beneficiile economice asociate dividendului să fie generate pentru entitate; și
 - (c) Valoarea dividendului poate fi evaluată în mod fiabil.
103. **Un câștig sau o pierdere aferent(ă) unui activ financiar care este evaluat la costul amortizat și nu face parte dintr-o relație de acoperire împotriva riscurilor (a se vedea punctele 137-143 și, dacă se aplică, punctele 99-105 din IPSAS 29 pentru contabilitatea de acoperire a valorii juste împotriva riscurilor în cazul acoperirii unui portofoliu împotriva riscului ratei dobânzii) trebuie recunoscut(ă) în surplus sau deficit atunci când activul financiar este derecunoscut, reclassificat în conformitate cu punctul 95, prin procesul de amortizare sau pentru a recunoaște câștigurile sau pierderile din depreciere. O entitate trebuie să aplice punctele 95 și 97 dacă reclassifică activele financiare în afara categoriei de evaluare la costul amortizat. Un câștig sau o pierdere aferent(ă) unei datorii financiare care este evaluată la costul amortizat și nu face parte dintr-o relație de acoperire împotriva riscurilor (a se vedea punctele 137-143 și, dacă se aplică, punctele 99-105 din IPSAS 29 pentru contabilitatea de acoperire a valorii juste împotriva riscurilor în cazul acoperirii unui portofoliu împotriva riscului ratei dobânzii) trebuie recunoscut(ă) în surplus sau deficit atunci când datoria financiară este derecunoscută și prin procesul de amortizare. (A se vedea punctul AG224 pentru îndrumări privind câștigurile sau pierderile din cursurile de schimb valutar.)**
104. **Un câștig sau o pierdere aferent(ă) unor active financiare sau unor datorii financiare care sunt elemente acoperite într-o relație de acoperire împotriva riscurilor trebuie recunoscut(ă) în conformitate cu punctele 137-143 și, dacă se aplică, punctele 99-105 din IPSAS 29 pentru contabilitatea de acoperire a valorii juste împotriva riscurilor în cazul acoperirii unui portofoliu împotriva riscului ratei dobânzii.**
105. **În cazul în care o entitate recunoaște activele financiare utilizând contabilizarea la data decontării (a se vedea punctele 11, AG17 și AG20), nicio modificare a valorii juste a activului ce urmează a fi primit pe parcursul perioadei dintre data tranzacționării și data decontării nu este recunoscută pentru activele evaluate la costul amortizat. Pentru activele evaluate la valoarea justă însă, modificarea valorii juste trebuie recunoscută în surplus sau deficit ori în active nete / capitaluri proprii, după caz, în conformitate**

cu punctul 101. Data tranzacționării trebuie considerată data recunoașterii inițiale în sensul aplicării dispozițiilor privind deprecierea.

Investiții în instrumente de capitaluri proprii

106. **La recunoașterea inițială, o entitate poate face o alegere irevocabilă de a prezenta în active nete / capitaluri proprii modificările ulterioare în valoarea justă a unei investiții într-un instrument de capitaluri proprii din domeniul de aplicare al prezentului standard care nu este nici deținut în vederea tranzacționării și nici nu este o compensație contingentă recunoscută de o entitate dobânditoare într-o combinație de operațiuni din sectorul public. (A se vedea punctul AG226 pentru îndrumări privind câștigurile sau pierderile din cursurile de schimb valutar.)**
107. Dacă o entitate face alegerea de la punctul 106, atunci aceasta trebuie să recunoască în surplus sau deficit dividendele sau distribuțiile similare din investiția respectivă în conformitate cu punctul 102.

Datorii desemnate la valoarea justă prin surplus sau deficit

108. **O entitate trebuie să prezinte un câștig sau o pierdere aferent(ă) unei datorii financiare desemnate ca fiind la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu punctul 46 sau punctul 51 după cum urmează:**
- (a) **Gradul de modificare a valorii juste a datoriei financiare care poate fi atribuit modificărilor riscului de credit al datoriei respective trebuie prezentat în active nete / capitaluri proprii (a se vedea punctele AG236-AG243) și**
- (b) **Valoarea rămasă din modificarea valorii juste a datoriei trebuie prezentată în surplus sau deficit,**

exceptând cazul în care tratamentul efectelor modificărilor în riscul de credit al datoriei prezentat la litera (a) ar crea sau ar amplifica o necorelare contabilă în surplus sau deficit (caz în care se aplică punctul 109). Punctele AG228-AG230 și AG233-AG235 oferă îndrumări pentru a stabili dacă se creează sau se amplifică o necorelare contabilă.

109. **Dacă dispozițiile de la punctul 108 ar crea sau ar amplifica o necorelare contabilă în surplus sau deficit, o entitate trebuie să prezinte toate câștigurile sau pierderile din acea datorie (inclusiv efectele modificărilor în riscul de credit al datoriei) în surplus sau deficit.**
110. **În ciuda dispozițiilor de la punctele 108 și 109, o entitate trebuie să prezinte în surplus sau deficit toate câștigurile și pierderile din angajamentele de creditare și contractele de garanție financiară care sunt desemnate ca fiind la valoarea justă prin surplus sau deficit.**

Active evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii

111. **Un câștig sau o pierdere aferent(ă) unui activ financiar evaluat la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 41 trebuie recunoscut(ă) în active nete / capitaluri proprii, cu excepția câștigurilor sau pierderilor din depreciere (a se vedea punctele 73-93) și a câștigurilor și pierderilor din cursurile de schimb valutare (a se vedea punctele AG224-AG225), până când activul financiar este derecunoscut sau reclassificat. Atunci când activul financiar este derecunoscut, câștigul sau pierderea cumulat(ă) recunoscut(ă) anterior în active nete / capitaluri proprii este reclassificat(ă) din active nete / capitaluri proprii în surplus sau deficit drept o ajustare din reclassificare (a se vedea punctele 125A-125C din IPSAS 1). Dacă activul financiar este reclassificat în afara categoriei de evaluare la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii, entitatea trebuie să contabilizeze câștigul sau pierderea cumulat(ă) care a fost anterior recunoscut(ă) în active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctele 98 și 100. Dobânda calculată utilizând metoda dobânzii efective este recunoscută în surplus sau deficit.**
112. **Așa cum este descris la punctul 111, dacă un activ financiar este evaluat la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 41, valorile care sunt recunoscute în surplus sau deficit sunt aceleași cu valorile care ar fi fost recunoscute în surplus sau deficit dacă activul financiar ar fi fost evaluat la costul amortizat.**

Contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor

Obiectivul și domeniul de aplicare ale contabilității de acoperire împotriva riscurilor

113. **Obiectivul contabilității de acoperire împotriva riscurilor este să reprezinte, în situațiile financiare, efectul operațiunilor de gestionare a riscului ale unei entități care utilizează instrumente financiare pentru a gestiona expuneri ce rezultă din anumite riscuri care ar putea afecta surplusul sau deficitul (sau activele nete / capitalurile proprii, în cazul investițiilor în instrumente de capitaluri proprii pentru care o entitate a ales să prezinte modificările în valoarea justă în active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 106). Această metodă are scopul de a prezenta contextul instrumentelor de acoperire împotriva riscurilor pentru care este aplicată contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor pentru a permite înțelegerea obiectivului și a efectului acestora.**
114. **O entitate poate opta să desemneze o relație de acoperire împotriva riscurilor între un instrument de acoperire împotriva riscurilor și un element acoperit în conformitate cu punctele 116-128 și AG244-AG274. În cazul relațiilor de acoperire împotriva riscurilor care îndeplinesc criteriile necesare, o entitate va contabiliza câștigul sau pierderea aferent(ă) instrumentului de acoperire împotriva riscurilor și elementului acoperit în conformitate cu punctele 130-143**

și AG294-AG321. Atunci când elementul acoperit împotriva riscurilor este un grup de elemente, o entitate trebuie să respecte dispozițiile suplimentare de la punctele 146-151 și AG333-AG348.

115. În cazul unei acoperiri a valorii juste împotriva riscurilor pentru o expunere a unui portofoliu de active financiare sau datorii financiare la riscul ratei dobânzii (și doar în cazul unei astfel de acoperiri), o entitate poate aplica dispozițiile contabilității de acoperire împotriva riscurilor din IPSAS 29 în locul celor din prezentul standard. În această situație, entitatea trebuie să aplice și dispozițiile specifice pentru contabilitatea de acoperire a valorii juste împotriva riscurilor pentru o acoperire a portofoliului împotriva riscului ratei dobânzii și trebuie să desemneze ca element acoperit împotriva riscurilor o parte care este o valoare monetară (a se vedea punctele 91, 100 și AG157-AG175 din IPSAS 29).

Instrumente de acoperire împotriva riscurilor

Instrumente de acoperire împotriva riscurilor care intră în această categorie

116. **Un instrument derivat evaluat la valoarea justă prin surplus sau deficit poate fi desemnat ca instrument de acoperire împotriva riscurilor, cu excepția anumitor opțiuni emise (a se vedea punctul AG247).**
117. **Un activ financiar nederivat sau o datorie financiară nederivată evaluat(ă) la valoarea justă prin surplus sau deficit poate fi desemnat(ă) ca instrument de acoperire împotriva riscurilor doar dacă nu este o datorie financiară desemnată ca fiind la valoarea justă prin surplus sau deficit pentru care quantumul modificării valorii juste care este atribuibil modificărilor riscului de credit aferent acelei datorii este prezentat în active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 108. Pentru o acoperire a riscului valutar, componenta de risc valutar a unui activ financiar nederivat sau a unei datorii financiare nederivate poate fi desemnată ca instrument de acoperire împotriva riscurilor cu condiția să nu fie o investiție într-un instrument de capitaluri proprii pentru care o entitate a optat să prezinte modificările valorii juste în active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 106.**
118. **În sensul contabilității de acoperire împotriva riscurilor, doar contractele cu o parte din afara entității raportoare (adică externă entității economice sau entității individuale care face obiectul raportării) pot fi desemnate drept instrumente de acoperire împotriva riscurilor.**

Desemnarea instrumentelor de acoperire împotriva riscurilor

119. Un instrument care îndeplinește condițiile necesare trebuie desemnat în întregime drept instrument de acoperire împotriva riscurilor. Singurele excepții permise sunt:
- (a) Separarea valorii intrinsece și a valorii-timp pentru un contract pe opțiuni și desemnarea ca instrument de acoperire împotriva riscurilor doar

- a modificării valorii intrinsece a unei opțiuni, și nu a modificării valorii-timp a acestuia (a se vedea punctele 144 și AG322-AG326);
- (b) Separarea elementului forward și a elementului la vedere dintr-un contract forward și desemnarea ca instrument de acoperire împotriva riscurilor doar a modificării valorii elementului la vedere din contractul forward, și nu a elementului forward; similar, marja cu bază valutară poate fi separată și exclusă din desemnarea unui instrument financiar ca instrument de acoperire împotriva riscurilor (a se vedea punctele 145 și AG327-AG332); și
- (c) O parte din întregul instrument de acoperire împotriva riscurilor, cum ar fi 50% din valoarea nominală, poate fi desemnată drept instrumentul de acoperire împotriva riscurilor într-o relație de acoperire împotriva riscurilor. Totuși, un instrument de acoperire împotriva riscurilor se poate să nu fie desemnat pentru o parte din modificarea valorii juste care rezultă doar dintr-o porțiune a perioadei de timp în care instrumentul de acoperire împotriva riscurilor rămâne valabil.
120. O entitate poate considera în combinație și poate desemna în comun ca instrument de acoperire împotriva riscurilor orice combinație dintre următoarele elemente (inclusiv acele situații în care riscul sau riscurile generat(e) de anumite instrumente de acoperire le compensează pe cele generate de altele):
- (a) Instrumente derivate sau o parte din acestea; și
- (b) Instrumente nederivate sau o parte din acestea.
121. Totuși, un instrument derivat care combină o opțiune emisă și o opțiune cumpărată (de exemplu, un „collar” de rată a dobânzii) nu îndeplinește condițiile unui instrument de acoperire împotriva riscurilor dacă este, de fapt, o opțiune emisă netă la data desemnării (cu excepția cazului în care îndeplinește condițiile necesare în conformitate cu punctul AG247). În mod similar, două sau mai multe instrumente (sau părți din acestea) pot fi desemnate împreună ca instrument de acoperire împotriva riscurilor doar dacă nu sunt, de fapt, în combinație, o opțiune emisă netă la data desemnării (cu excepția situației în care îndeplinește condițiile necesare în conformitate cu punctul AG247).

Elemente acoperite împotriva riscurilor

Elemente care intră în această categorie

122. **Un element acoperit împotriva riscurilor poate fi un activ sau o datorie recunoscut(ă), un angajament ferm nerecunoscut, o tranzacție prognozată sau o investiție netă într-o operațiune din străinătate. Elementul acoperit împotriva riscurilor poate fi:**

- (a) **Un singur element; sau**
- (b) **Un grup de elemente (sub rezerva dispozițiilor de la punctele 146-151 și AG333-AG348).**

Un element acoperit împotriva riscurilor poate fi și o componentă a unui astfel de element sau grup de elemente (a se vedea punctele 128 și AG256-AG274).

123. **Elementul acoperit împotriva riscurilor trebuie să poată fi evaluat în mod fiabil.**
124. **Dacă un element acoperit împotriva riscurilor este o tranzacție prognozată (sau o componentă a tranzacției), acea tranzacție trebuie să fie foarte probabilă.**
125. **O expunere agregată care este o combinație între o expunere care ar putea îndeplini condițiile unui element acoperit împotriva riscurilor conform punctului 122 și un instrument derivat poate fi desemnată ca element acoperit împotriva riscurilor (a se vedea punctele AG252-AG253). Aici este inclusă o tranzacție prognozată aferentă unei expuneri agregate (adică tranzacții viitoare neangajate, dar anticipate care ar genera o expunere și un instrument derivat) dacă acea expunere agregată este foarte probabilă și este eligibilă ca element acoperit împotriva riscurilor odată ce a apărut și nu mai este, prin urmare, prognozată.**
126. **În sensul contabilității de acoperire împotriva riscurilor, doar activele, datoriile, angajamentele ferme sau tranzacțiile prognozate foarte probabile cu părți externe entității raportoare pot fi desemnate ca elemente acoperite împotriva riscurilor. Contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor poate fi aplicată tranzacțiilor dintre entități din aceeași entitate economică doar în situațiile financiare individuale sau separate ale acelor entități și nu în situațiile financiare consolidate ale entității economice, cu excepția:**
- (a) **Situațiilor financiare consolidate ale unei entități de investiții, așa cum este definită în IPSAS 35, atunci când tranzacțiile dintre o entitate de investiții și entitățile sale controlate evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit nu vor fi eliminate în situațiile financiare consolidate; sau**
 - (b) **Situațiilor financiare consolidate ale unei entități controlate a unei entități de investiții, așa cum este definită în IPSAS 35, care nu este în sine o entitate de investiții, atunci când tranzacțiile dintre o entitate de investiții controlată și investițiile unei entități de investiții controlate evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit nu vor fi eliminate în situațiile financiare consolidate.**
127. **Totuși, ca o excepție la punctul 126, riscul valutar pentru un element monetar din cadrul unei entități economice (de exemplu, o creanță/datorie dintre două**

entităţi controlate) poate îndeplini condiţiile unui element acoperit împotriva riscurilor în situaţiile financiare consolidate dacă are drept rezultat expunerea la pierderi sau câştiguri din cursul de schimb valutar care nu sunt eliminate pe deplin la consolidare conform IPSAS 4, *Efectele variaţiei cursurilor de schimb valutar*. În conformitate cu IPSAS 4, pierderile şi câştigurile din cursul de schimb valutar pentru elemente monetare din cadrul entităţii economice nu sunt pe deplin eliminate la consolidare atunci când elementul monetar este tranzacţionat între două entităţi din cadrul entităţii economice care au monede funcţionale diferite. În plus, riscul valutar al unei tranzacţii prognozate foarte probabile din cadrul entităţii economice poate îndeplini condiţiile unui element acoperit împotriva riscurilor în situaţiile financiare consolidate cu condiţia ca tranzacţia să fie exprimată în altă monedă decât moneda funcţională a entităţii care iniţiază tranzacţia, iar riscul valutar va afecta surplusul sau deficitul consolidat.

Desemnarea elementelor acoperite împotriva riscurilor

128. O entitate poate desemna un element în totalitatea sa sau o componentă a unui element ca element acoperit împotriva riscurilor într-o relaţie de acoperire împotriva riscurilor. Un element în totalitatea sa cuprinde toate modificările fluxurilor de trezorerie sau ale valorii juste aferente unui element. O componentă cuprinde mai puţin decât totalitatea modificărilor valorii juste sau a variabilităţii fluxurilor de trezorerie aferente unui element. În această situaţie, o entitate poate desemna ca elemente acoperite împotriva riscurilor doar următoarele tipuri de componente (inclusiv combinaţii):
- (a) Doar modificările fluxurilor de trezorerie sau ale valorii juste aferente unui element atribuibile unui anumit risc sau anumitor riscuri (componente de risc), cu condiţia ca, pe baza unei evaluări în contextul structurii specifice a pieţei, componenta de risc să fie identificabilă în mod distinct şi să poată fi evaluată în mod fiabil (a se vedea punctele AG257-AG264). Componentele de risc includ numai o desemnare a modificărilor fluxurilor de trezorerie sau ale valorii juste a unui element acoperit împotriva riscurilor peste sau sub un preţ specificat sau o altă variabilă (un risc unilateral).
 - (b) Unul sau mai multe fluxuri de trezorerie contractuale selectate.
 - (c) Componente la o valoare nominală, adică o anumită parte din valoarea unui element (a se vedea punctele AG265-AG269).

Criteriile necesare pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor

129. **O relaţie de acoperire împotriva riscurilor îndeplineşte condiţiile pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor doar dacă respectă toate criteriile de mai jos:**

- (a) **Relația de acoperire împotriva riscurilor constă doar în instrumente eligibile de acoperire împotriva riscurilor și elemente eligibile acoperite împotriva riscurilor.**
- (b) **La inițierea relației de acoperire împotriva riscurilor există o desemnare și o documentație oficială privind relația de acoperire, precum și ale obiectivului și strategiei entității de gestionare a riscului pentru realizarea acoperirii. Documentația trebuie să cuprindă identificarea instrumentului de acoperire, a elementului acoperit, a naturii riscului acoperit și a modului în care entitatea va evalua dacă relația de acoperire împotriva riscurilor îndeplinește sau nu dispozițiile privind eficacitatea acoperirii (inclusiv analiza sa asupra surselor de ineficacitate a acoperirii și modul în care se determină *rata de acoperire*).**
- (c) **Relația de acoperire împotriva riscurilor îndeplinește toate dispozițiile următoare privind eficacitatea acoperirii împotriva riscurilor:**
 - (i) **Există o relație economică între elementul acoperit împotriva riscurilor și instrumentul de acoperire împotriva riscurilor (a se vedea punctele AG278-AG280);**
 - (ii) **Efectul riscului de credit nu domină modificările de valoare care rezultă din respectiva relație economică (a se vedea punctele AG281-AG282); și**
 - (iii) **Rata de acoperire din relația de acoperire împotriva riscurilor este aceeași cu cea care rezultă din cantitatea din elementul acoperit pe care entitatea o acoperă de fapt și din cantitatea din instrumentul de acoperire folosită de fapt de entitate pentru a acoperi respectiva cantitate din elementul acoperit. Totuși, acea desemnare nu trebuie să reflecte un dezechilibru între ponderile elementului acoperit și instrumentului de acoperire care ar determina o ineficacitate a acoperirii împotriva riscurilor (indiferent dacă este sau nu recunoscută) ce ar putea genera un rezultat contabil inconsecvent cu obiectivul contabilității de acoperire împotriva riscurilor (a se vedea punctele AG283-AG285).**

Contabilizarea unei relații de acoperire împotriva riscurilor care îndeplinește condițiile necesare

- 130. **O entitate aplică contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor pentru relațiile de acoperire care îndeplinesc criteriile necesare de la punctul 129 (care includ decizia entității de a desemna o relație de acoperire).**

131. **Există trei tipuri de relații de acoperire împotriva riscurilor:**
- (a) **Acoperirea valorii juste împotriva riscurilor:** o acoperire a expunerii la modificările valorii juste a unui activ sau a unei datorii recunoscut(e) ori a unui angajament ferm nerecunoscut sau a unei componente a oricărui astfel de element, care poate fi atribuită unui risc specific și care ar putea afecta surplusul sau deficitul.
 - (b) **Acoperirea fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor:** o acoperire a expunerii la variația fluxurilor de trezorerie care poate fi atribuită unui risc specific asociat cu un activ complet sau cu o datorie completă recunoscut(ă) sau cu o componentă a acestuia (acesteia) (cum ar fi plățile totale sau parțiale de dobândă aferente unei datorii cu rată variabilă) sau asociat cu o tranzacție prognozată foarte probabilă și care ar putea afecta surplusul sau deficitul.
 - (c) **De acoperire împotriva riscurilor a unei investiții nete într-o operațiune din străinătate conform definiției din IPSAS 4.**
132. Dacă elementul acoperit împotriva riscurilor este un instrument de capitaluri proprii pentru care o entitate a ales să prezinte modificările valorii juste în active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 106, atunci expunerea acoperită la care se referă punctul 131 litera (a) trebuie să fie una care ar putea afecta activele nete / capitalurile proprii. În acest caz, și doar în acest caz, ineficacitatea recunoscută a acoperirii împotriva riscurilor este prezentată în active nete / capitaluri proprii.
133. O acoperire a riscului valutar aferent unui angajament ferm poate fi contabilizată drept o acoperire a valorii juste împotriva riscurilor sau o acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor.
134. **Dacă o relație de acoperire împotriva riscurilor nu mai îndeplinește poziția privind eficacitatea acoperirii aferentă ratei de acoperire (a se vedea punctul 129 litera (c) subpunctul (iii)), dar obiectivul de gestionare a riscului pentru acea relație desemnată de acoperire împotriva riscurilor rămâne același, o entitate trebuie să ajusteze rata de acoperire a relației de acoperire astfel încât să îndeplinească din nou criteriile necesare (acest lucru este numit în prezentul standard „reechilibrare” – a se vedea punctele AG300-AG314).**
135. **O entitate trebuie să întrerupă prospectiv contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor doar atunci când relația de acoperire împotriva riscurilor (sau o parte a unei relații de acoperire) nu mai îndeplinește criteriile necesare (după ce se ține cont de orice reechilibrare a relației de acoperire, dacă este cazul). Sunt incluse cazurile în care instrumentul de acoperire împotriva riscurilor expiră sau este vândut, reziliat ori exercitat. În acest sens, înlocuirea sau convertirea unui instrument de acoperire**

împotriva riscurilor cu un / într-un alt instrument de acoperire împotriva riscurilor nu constituie o expirare sau o reziliere dacă o astfel de înlocuire sau convertire face parte din și este consecventă cu obiectivul documentat de gestionare a riscului al entității. Suplimentar, în acest sens nu există o expirare sau reziliere a instrumentului acoperit dacă:

- (a) **Drept consecință a legilor sau reglementărilor ori a introducerii de legi sau reglementări, părțile instrumentului de acoperire sunt de acord ca unul sau mai mulți parteneri de compensare să înlocuiască partenerul inițial pentru a deveni noul partener al fiecăreia dintre părți. În acest scop, un partener de compensare este un partener central (uneori numit „organizație de compensare” sau „agenție de compensare”) sau o entitate sau entități, de exemplu, un membru de compensare al unei organizații de compensare sau un client al unui membru de compensare al unei organizații de compensare care acționează în calitate de partener pentru a compensa printr-un partener central. Cu toate acestea, atunci când părțile instrumentului de acoperire împotriva riscurilor înlocuiesc partenerii inițiali cu alți parteneri, dispoziția de la acest subpunct este îndeplinită doar în cazul în care fiecare dintre acele părți efectuează o compensare cu același partener central.**
- (b) **În cazul în care există alte modificări la instrumentul de acoperire împotriva riscurilor, acestea sunt limitate la cele necesare pentru a efectua o astfel de înlocuire a partenerului. Astfel de modificări sunt limitate la cele care sunt consecvente cu termenele preconizate dacă instrumentul de acoperire împotriva riscurilor ar fi fost inițial compensat cu partenerul de compensare. Aceste modificări includ modificările în dispozițiile privind garanțiile reale, drepturile de a compensa soldurile de creanțe și datorii și taxele percepute.**

Întreruperea contabilității de acoperire împotriva riscurilor poate să afecteze o relație de acoperire în întregime sau doar o parte a acesteia (caz în care contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor continuă pentru partea rămasă din relația de acoperire).

136. O entitate trebuie să aplice:

- (a) Punctul 139 atunci când întrerupe contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor pentru o acoperire a valorii juste pentru care elementul acoperit este un instrument financiar (sau o componentă a acestuia) evaluat la costul amortizat; și
- (b) Punctul 141 atunci când întrerupe contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor pentru acoperiri ale fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor.

Acoperirea valorii juste împotriva riscurilor

137. **Atâta timp cât o acoperire a valorii juste împotriva riscurilor îndeplinește criteriile necesare prevăzute la punctul 129, relația de acoperire împotriva riscurilor trebuie contabilizată după cum urmează:**
- (a) **Pierderea sau câștigul aferent(ă) instrumentului de acoperire va fi recunoscut(ă) în surplus sau deficit (sau în active nete / capitaluri proprii, dacă instrumentul de acoperire împotriva riscurilor acoperă un instrument de capitaluri proprii pentru care o entitate a ales să prezinte modificările valorii juste în active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 106).**
 - (b) **Câștigul sau pierderea din acoperire aferent(ă) elementului acoperit împotriva riscurilor trebuie să ajusteze valoarea contabilă a elementului acoperit (dacă se aplică) și trebuie recunoscut(ă) în surplus sau deficit. Dacă elementul acoperit este un activ financiar (sau o componentă a acestuia) care este evaluat la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 41, câștigul sau pierderea din acoperirea împotriva riscurilor aferent(ă) elementului acoperit trebuie recunoscut(ă) în surplus sau deficit. Totuși, dacă elementul acoperit împotriva riscurilor este un instrument de capitaluri proprii pentru care o entitate a ales să prezinte modificările valorii juste în active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 106, atunci acele valori trebuie să rămână în active nete / capitaluri proprii. Atunci când un element acoperit împotriva riscurilor este un angajament ferm nerecunoscut (sau o componentă a acestuia), modificarea cumulată în valoarea justă a elementului acoperit ulterioară desemnării acestuia este recunoscută drept activ sau datorie, recunoscându-se un câștig corespunzător sau o pierdere corespunzătoare în surplus sau deficit.**
138. Atunci când un element acoperit într-o acoperire a valorii juste împotriva riscurilor este un angajament ferm (sau o componentă a acestuia) pentru dobândirea unui activ sau asumarea unei datorii, valoarea contabilă inițială a activului sau a datoriei care rezultă din faptul că entitatea și-a onorat angajamentul ferm este ajustată pentru a include modificarea cumulată a valorii juste a elementului acoperit care a fost recunoscut în situația poziției financiare.
139. Orice ajustare care provine de la punctul 137 litera (b) trebuie amortizată în surplus sau deficit dacă elementul acoperit împotriva riscurilor este un instrument financiar (sau o componentă a acestuia) evaluat la costul amortizat. Amortizarea poate începe imediat ce există o ajustare și nu trebuie să înceapă mai târziu de data la care elementul acoperit împotriva riscurilor încetează să fie ajustat pentru câștigurile sau pierderile din acoperire. Amortizarea este bazată pe o rată a dobânzii efective recalculată la data la care începe amortizarea. În cazul unui activ financiar (sau al unei componente a acestuia) care este un element

acoperit împotriva riscurilor și care este evaluat la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 41, amortizarea se aplică în aceeași manieră, însă valorii care reprezintă câștigul sau pierderea cumulat(ă) recunoscut(ă) anterior în conformitate cu punctul 137 litera (b) în schimbul ajustării valorii contabile.

Acoperiri ale fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor

140. Atâta timp cât o acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor îndeplinește criteriile necesare prevăzute la punctul 129, relația de acoperire împotriva riscurilor trebuie contabilizată după cum urmează:

- (a) **Componenta separată a activelor nete / capitalurilor proprii asociată elementului acoperit (rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor) este ajustată la cea mai mică valoare dintre următoarele (în valori absolute):**
 - (i) **Câștigul cumulat sau pierderea cumulată aferent(ă) elementului acoperit împotriva riscurilor de la inițierea operațiunii de acoperire; și**
 - (ii) **Modificarea cumulată a valorii juste (valorii actualizate) a elementului acoperit împotriva riscurilor (adică valoarea actualizată a modificării cumulate a fluxurilor de trezorerie viitoare preconizate acoperite) de la începutul acoperirii.**
- (b) **Partea din câștigul sau pierderea aferent(ă) instrumentului de acoperire împotriva riscurilor care este determinată a fi o acoperire eficientă împotriva riscurilor (adică partea care este compensată prin modificarea rezervei aferente acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor calculată în conformitate cu litera (a)) trebuie recunoscută în active nete / capitaluri proprii.**
- (c) **Orice câștig sau pierdere aferent(ă) instrumentului de acoperire împotriva riscurilor care rămâne (sau orice câștig sau pierdere necesar(ă) pentru a echilibra modificarea rezervei aferente acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor calculată în conformitate cu litera (a)) este o ineficacitate a acoperirii împotriva riscurilor care trebuie recunoscută în surplus sau deficit.**
- (d) **Valoarea care a fost acumulată în rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor în conformitate cu litera (a) trebuie contabilizată după cum urmează:**
 - (i) **Dacă o tranzacție prognozată acoperită conduce ulterior la recunoașterea unui activ nefinanciar sau a unei datorii nefinanciare ori dacă o tranzacție prognozată acoperită pentru un activ nefinanciar sau o datorie nefinanciară devine un**

angajament ferm pentru care se aplică contabilitatea de acoperire a valorii juste împotriva riscurilor, entitatea trebuie să elimine acea valoare din rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie și să o includă direct în costul inițial sau într-o altă valoare contabilă a activului sau datoriei. Aceasta nu reprezintă o ajustare din reclasificare (a se vedea IPSAS 1) și, prin urmare, nu afectează activele nete / capitalurile proprii.

- (ii) **Pentru alte acoperiri ale fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor decât cele prevăzute la litera (i), acea valoare trebuie reclasificată din rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie în surplus sau deficit drept ajustare din reclasificare (a se vedea punctele 125A-125C din IPSAS 1) în aceeași perioadă sau în aceleași perioade în care fluxurile de trezorerie viitoare preconizate acoperite afectează surplusul sau deficitul (de exemplu, în perioadele în care este recunoscut(ă) venitul din dobândă sau cheltuiala cu dobânda ori atunci când are loc o vânzare prognozată).**
- (iii) **Totuși, dacă acea valoare reprezintă o pierdere, iar entitatea preconizează că nu va fi recuperată toată pierderea sau o parte a acesteia în una sau mai multe perioade viitoare, aceasta trebuie să reclasifice imediat valoarea care nu se preconizează să fie recuperată în surplus sau deficit drept ajustare din reclasificare (a se vedea punctele 125A-125C din IPSAS 1).**

141. Atunci când o entitate întrerupe contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor pentru o acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor (a se vedea punctele 135 și 136 litera (b)), ea trebuie să contabilizeze valoarea care a fost acumulată în rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor în conformitate cu punctul 140 litera (a), după cum urmează:

- (a) Dacă se preconizează în continuare să apară fluxurile de trezorerie viitoare acoperite, acea valoare trebuie să rămână în rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor până când apar fluxurile de trezorerie viitoare sau până la momentul în care se aplică punctul 140 litera (d) subpunctul (iii). Atunci când apar fluxurile de trezorerie viitoare, se aplică punctul 140 litera (d).
- (b) Dacă nu se mai preconizează să apară fluxurile de trezorerie viitoare acoperite, acea valoare trebuie reclasificată imediat din rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor în surplus sau deficit drept ajustare din reclasificare (a se vedea IPSAS 1). Un flux de trezorerie viitor acoperit împotriva riscurilor care nu mai este foarte probabil să apară se poate preconiza în continuare să apară.

Acoperirea împotriva riscurilor a unei investiții nete într-o operațiune din străinătate

142. **Acoperirile împotriva riscurilor ale unei investiții nete într-o operațiune din străinătate, inclusiv o acoperire împotriva riscurilor a unui element monetar care este contabilizat ca parte a unei investiții nete (a se vedea IPSAS 4), trebuie contabilizate similar acoperirilor fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor:**
- (a) **Partea din câștigul sau pierderea aferent(ă) instrumentului de acoperire împotriva riscurilor care este determinată a fi o acoperire eficientă împotriva riscurilor trebuie recunoscută în active nete / capitaluri proprii (a se vedea punctul 140); și**
 - (b) **Partea ineficientă trebuie recunoscută în surplus sau deficit.**
143. **Câștigul sau pierderea cumulat(ă) aferent(ă) instrumentului de acoperire împotriva riscurilor în legătură cu partea eficientă a acoperirii care a fost acumulată în rezerva de conversie valutară trebuie reclasificat(ă) de la active nete / capitaluri proprii în surplus sau deficit ca o ajustare din reclasificare (a se vedea IPSAS 1) în conformitate cu punctele 57-58 din IPSAS 4 privind cedarea sau cedarea parțială a operațiunii din străinătate.**

Contabilizarea valorii-timp a opțiunilor

144. Atunci când o entitate separă valoarea intrinsecă de valoarea-timp dintr-un contract pe opțiuni și desemnează drept instrument de acoperire împotriva riscurilor doar modificarea valorii intrinsece a opțiunii (a se vedea punctul 119 litera (a)), aceasta va contabiliza valoarea-timp a opțiunii după cum urmează (a se vedea punctele AG322-AG326):
- (a) O entitate trebuie să distingă valoarea-timp a opțiunilor după tipul de element acoperit împotriva riscurilor pe care îl acoperă opțiunea (a se vedea punctul AG322):
 - (i) Un element acoperit împotriva riscurilor aferent unei tranzacții; sau
 - (ii) Un element acoperit împotriva riscurilor aferent unei perioade de timp.
 - (b) Modificarea valorii juste a valorii-timp a unei opțiuni care acoperă un element acoperit împotriva riscurilor aferent unei tranzacții trebuie recunoscută în active nete / capitaluri proprii în măsura în care este aferentă elementului acoperit împotriva riscurilor și trebuie acumulată într-o componentă separată a activelor nete / capitalurilor proprii. Modificarea cumulativă a valorii juste care provine din valoarea-timp a opțiunii care

a fost acumulată într-o componentă separată a activelor nete / capitalurilor proprii („valoarea”) trebuie contabilizată după cum urmează:

- (i) În cazul în care elementul acoperit împotriva riscurilor conduce ulterior la recunoașterea unui activ nefinanciar sau a unei datorii nefinanciare ori a unui angajament ferm pentru un activ nefinanciar sau o datorie nefinanciară pentru care se aplică contabilitatea de acoperire a valorii juste împotriva riscurilor, entitatea trebuie să elimine valoarea din componenta separată a activelor nete / capitalurilor proprii și să o includă direct în costul inițial sau în altă valoare contabilă a activului sau datoriei. Aceasta nu reprezintă o ajustare din reclasificare (a se vedea IPSAS 1) și, prin urmare, nu afectează activele nete / capitalurile proprii.
 - (ii) În cazul altor relații de acoperire împotriva riscurilor decât cele prevăzute la subpunctul (i), valoarea trebuie reclasificată din componenta separată a activelor nete / capitalurilor proprii în surplus sau deficit drept ajustare din reclasificare (a se vedea IPSAS 1) în aceeași perioadă sau aceleași perioade pe parcursul cărora fluxurile de trezorerie viitoare preconizate acoperite afectează surplusul sau deficitul (de exemplu, atunci când are loc o vânzare prognozată).
 - (iii) Totuși, dacă nu se preconizează să fie recuperată întreaga valoare sau o parte a acesteia în una sau mai multe perioade viitoare, atunci valoarea care nu se preconizează să fie recuperată trebuie reclasificată imediat în surplus sau deficit drept ajustare din reclasificare (a se vedea IPSAS 1).
- (c) Modificarea valorii juste a valorii-timp a unei opțiuni care acoperă un element acoperit împotriva riscurilor aferent unei perioade de timp trebuie recunoscută în active nete / capitaluri proprii în măsura în care este aferentă elementului acoperit împotriva riscurilor și trebuie acumulată într-o componentă separată a activelor nete / capitalurilor proprii. Valoarea-timp la data la care opțiunea este desemnată drept instrument de acoperire împotriva riscurilor, în măsura în care se referă la acel element acoperit, trebuie amortizată pe o bază sistematică și rațională pe perioada în care ajustarea de acoperire pentru valoarea intrinsecă a opțiunii ar putea afecta surplusul sau deficitul (sau activele nete / capitalurile proprii, în cazul în care elementul acoperit este un instrument de capitaluri proprii pentru care o entitate a ales să prezinte modificările valorii juste în active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 106). Prin urmare, în fiecare perioadă de raportare, valoarea amortizată trebuie reclasificată din componenta separată a activelor nete / capitalurilor proprii în surplus sau deficit drept ajustare din reclasificare

(a se vedea IPSAS 1). Totuși, în cazul în care contabilitatea de acoperire este întreruptă pentru relația de acoperire împotriva riscurilor care include modificarea valorii intrinsece a opțiunii drept instrument de acoperire, valoarea netă (adică inclusiv amortizarea cumulativă) care a fost acumulată în componenta separată a activelor nete / capitalurilor proprii trebuie reclasificată imediat în surplus sau deficit drept ajustare din reclasificare (a se vedea IPSAS 1).

Contabilizarea unui element forward din contractele forward și marjele cu bază valutară ale instrumentelor financiare

145. Atunci când o entitate separă elementul forward de elementul la vedere dintr-un contract forward și desemnează ca instrument de acoperire împotriva riscurilor doar modificarea valorii elementului la vedere din contractul forward sau când o entitate separă marja cu bază valutară de un instrument financiar și o exclude din desemnarea aceluși instrument financiar drept instrument de acoperire (a se vedea punctul 119 litera (b)), entitatea poate aplica punctul 144 pentru elementul forward din contractul forward sau pentru marja cu bază valutară în același mod în care se aplică pentru valoarea-timp a unei opțiuni. În acest caz, entitatea va aplica îndrumările de aplicare de la punctele AG327-AG332.

Acoperirea împotriva riscurilor a unui grup de elemente

Eligibilitatea unui grup de elemente de a fi elementul acoperit împotriva riscurilor

146. **Un grup de elemente (inclusiv un grup de elemente care constituie o poziție netă; a se vedea punctele AG333-AG340) este un element acoperit eligibil doar dacă:**
- (a) **Este format din elemente (inclusiv componente ale unor elemente) care sunt eligibile, individual, ca elemente acoperite împotriva riscurilor;**
 - (b) **Elementele din grup sunt gestionate împreună ca un grup în sensul gestionării riscului; și**
 - (c) **În cazul unei acoperiri a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor pentru un grup de elemente ale căror variabilități ale fluxurilor de trezorerie nu se preconizează să fie aproximativ proporționale cu variabilitatea totală a fluxurilor de trezorerie ale grupului astfel încât să apară poziții de compensare a riscurilor:**
 - (i) **Aceasta este o acoperire împotriva riscului valutar; și**
 - (ii) **Desemnarea acelei poziții nete specifică perioada de raportare în care se preconizează că tranzacțiile prognozate vor afecta surplusul sau deficitul, precum și natura și volumul acestora (a se vedea punctele AG339-AG340).**

Dezemnarea unei componente a unei valori nominale

147. O componentă care este o parte dintr-un grup de elemente eligibil este un element acoperit eligibil cu condiția ca desemnarea să fie consecventă cu obiectivul de gestionare a riscului al entității.
148. O componentă-strat a unui grup total de elemente (de exemplu, stratul inferior) este eligibilă pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor doar dacă:
- (a) Este identificabilă în mod distinct și poate fi evaluată în mod fiabil;
 - (b) Obiectivul de gestionare a riscului este de a acoperi o componentă-strat;
 - (c) Elementele din grupul total din care este identificat stratul sunt expuse la același risc acoperit (astfel încât evaluarea stratului acoperit împotriva riscurilor nu este afectată semnificativ de elementele specifice din grupul total care fac parte din stratul acoperit);
 - (d) Pentru o acoperire a unor elemente existente (de exemplu, un angajament ferm nerecunoscut sau un activ recunoscut), o entitate poate identifica și urmări grupul total de elemente din care este definit stratul acoperit (astfel încât entitatea să fie capabilă să se conformeze dispozițiilor privind contabilizarea relațiilor de acoperire împotriva riscurilor care îndeplinesc condițiile necesare); și
 - (e) Orice elemente din grup care conțin opțiuni de plată în avans îndeplinesc dispozițiile privind componentele unei valori nominale (a se vedea punctul AG269).

Prezentare

149. Pentru o acoperire a unui grup de elemente cu poziții de compensare a riscurilor (adică într-o acoperire a unei poziții nete) al cărei risc acoperit afectează diverse elemente-rând din situația performanței financiare și situația modificărilor activelor nete / capitalurilor proprii, orice câștiguri sau pierderi din acoperire din respectiva situație trebuie prezentate într-un rând separat de cele afectate de elementele acoperite. Prin urmare, în acea situație rămâne neafectată valoarea din elementul-rând care este aferentă elementului acoperit în sine (de exemplu, venituri sau cheltuieli).
150. Pentru activele și datoriile care sunt acoperite împreună ca un grup într-o acoperire a valorii juste împotriva riscurilor, câștigul sau pierderea din situația poziției financiare aferent(ă) activelor sau datoriilor individuale trebuie recunoscut(ă) ca o ajustare a valorii contabile a elementelor individuale respective din care este format grupul în conformitate cu punctul 137 litera (b).

Poziții nete cu valoarea zero

151. Atunci când un element acoperit împotriva riscurilor este un grup care reprezintă o poziție netă cu valoarea zero (adică elementele acoperite compensează complet între ele riscul gestionat la nivel de grup), unei entități îi este permis să îl

desemneze într-o relație de acoperire împotriva riscurilor care nu include un instrument de acoperire, cu condiția ca:

- (a) Acoperirea împotriva riscurilor să facă parte dintr-o strategie de acoperire succesivă a riscului net, în care entitatea acoperă în mod obișnuit noi poziții de același tip odată cu trecerea timpului (de exemplu, atunci când tranzacțiile intră în orizontul temporal pentru care entitatea efectuează acoperirea împotriva riscurilor);
- (b) Poziția netă acoperită să se modifice din punctul de vedere al mărimii pe parcursul duratei de viață a strategiei de acoperire succesivă a riscului net, iar entitatea să folosească instrumente de acoperire eligibile pentru a acoperi riscul net (adică atunci când poziția netă nu este zero);
- (c) Contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor să fie aplicată în mod normal pentru astfel de poziții nete atunci când poziția netă nu este zero și este acoperită cu instrumente de acoperire eligibile; și
- (d) Neaplicarea contabilității de acoperire împotriva riscurilor pentru poziția netă cu valoarea zero să creeze rezultate contabile inconsecvente, deoarece contabilitatea nu recunoaște pozițiile de risc compensatoare care ar fi altfel recunoscute într-o acoperire a poziției nete.

Opțiunea de a desemna o expunere la riscul de credit drept evaluată la valoarea justă prin surplus sau deficit

Eligibilitatea expunerilor la riscul de credit de a fi desemnate la valoarea justă prin surplus sau deficit

152. **Dacă o entitate utilizează un instrument derivat de credit care este evaluat la valoarea justă prin surplus sau deficit pentru a gestiona riscul de credit al întregului instrument financiar sau al unei părți a acestuia (expunerea la riscul de credit), atunci aceasta poate desemna acel instrument financiar, în măsura în care este gestionat astfel (adică în întregime sau parțial), drept evaluat la valoarea justă prin surplus sau deficit dacă:**

- (a) **Numele expunerii la riscul de credit (de exemplu, debitorul sau deținătorul unui angajament de creditare) corespunde entității de referință a instrumentului derivat de credit („corelarea numelui”); și**
- (b) **Vechimea instrumentului financiar corespunde vechimii instrumentelor care pot fi furnizate conform instrumentului derivat de credit.**

O entitate poate să realizeze această desemnare indiferent dacă instrumentul financiar gestionat pentru riscul de credit intră sau nu sub incidența prezentului standard (de exemplu, o entitate poate să desemneze angajamente de creditare care nu intră sub incidența prezentului standard). Entitatea poate să desemneze acel instrument financiar la recunoașterea

inițială, ulterior acesteia sau atunci când este nerecunoscut. Entitatea trebuie să documenteze concomitent acea desemnare.

Contabilizarea expunerilor la riscul de credit desemnate la valoarea justă prin surplus sau deficit

153. Dacă un instrument financiar este desemnat în conformitate cu punctul 152 drept evaluat la valoarea justă prin surplus sau deficit după recunoașterea sa inițială sau dacă anterior nu era recunoscut, diferența la momentul desemnării dintre valoarea contabilă, dacă aceasta există, și valoarea justă trebuie recunoscută imediat în surplus sau deficit. Pentru activele financiare evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 41, câștigul sau pierderea cumulat(ă) recunoscut(ă) anterior în active nete / capitaluri proprii trebuie imediat reclasificat(ă) din active nete / capitaluri proprii în surplus sau deficit drept o ajustare din reclasificare (a se vedea IPSAS 1).
154. O entitate trebuie să întrerupă evaluarea instrumentului financiar care a creat riscul de credit, sau a unei părți din acel instrument financiar, la valoarea justă prin surplus sau deficit dacă:
 - (a) Criteriile necesare de la punctul 152 nu mai sunt îndeplinite, de exemplu:
 - (i) Instrumentul derivat de credit sau instrumentul financiar aferent care creează riscul de credit expiră ori este vândut, reziliat sau decontat; sau
 - (ii) Riscul de credit al instrumentului financiar nu mai este gestionat prin utilizarea instrumentelor derivate de credit. De exemplu, această situație poate apărea datorită îmbunătățirii calității creditului debitorului sau deținătorului angajamentului de creditare ori ca urmare a modificărilor dispozițiilor privind capitalul impuse unei entități; și
 - (b) Nu se impune în alt mod ca instrumentul financiar din care rezultă riscul de credit să fie evaluat la valoarea justă prin surplus sau deficit (adică modelul de conducere al entității nu s-a modificat între timp astfel încât să fie necesară o reclasificare în conformitate cu punctul 54).
155. Atunci când o entitate întrerupe evaluarea la valoarea justă prin surplus sau deficit a instrumentului financiar care creează riscul de credit sau a unei părți a acestuia, valoarea justă a instrumentului financiar respectiv la data întreruperii devine noua valoare contabilă a acestuia. Ulterior, trebuie aplicată aceeași evaluare cu cea folosită anterior desemnării instrumentului financiar la valoarea justă prin surplus sau deficit (inclusiv amortizarea care rezultă din noua valoare contabilă). De exemplu, un activ financiar care inițial a fost clasificat drept evaluat la costul amortizat va reveni la acea evaluare, iar rata dobânzii efective

fi va fi recalculată pe baza noii sale valori contabile brute la data întreruperii evaluării la valoarea justă prin surplus sau deficit.

Data intrării în vigoare și tranziția

Data intrării în vigoare

156. **O entitate trebuie să aplice prezentul standard pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2022 sau ulterior acestei date. Se permite aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate alege să aplice anticipat prezentul standard, entitatea trebuie să prezinte acest fapt și să aplice, în același timp, toate dispozițiile din prezentul standard (a se vedea însă și punctul 179). Aceasta va aplica, în același timp, și amendamentele din Anexa D.**
- 156A. **Documentele *Interese pe termen lung în entitățile asociate și în asocierile în participație* (Amendamente la IPSAS 36) și *Caracteristici de plată în avans cu compensare negativă* (Amendamente la IPSAS 41), emise în ianuarie 2019, au adăugat punctele 185-190 și AG74A și au modificat punctele AG73 litera (b) și AG74 litera (b). O entitate trebuie să aplice aceste amendamente pentru situațiile financiare anuale care acoperă perioadele care încep la 1 ianuarie 2022 sau ulterior acestei date. Se permite aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate aplică aceste amendamente pentru o perioadă anterioară, entitatea trebuie să prezinte acest fapt.**
157. Atunci când o entitate adoptă IPSAS-urile pe bază de angajamente conform definiției din IPSAS 33, *Adoptarea pentru prima dată a Standardelor Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public (IPSAS-uri) pe bază de angajamente*, în scopuri de raportare financiară ulterior acestei date de intrare în vigoare, prezentul standard se aplică situațiilor financiare anuale ale entității care acoperă perioadele care încep la data adoptării IPSAS-urilor sau ulterior acestei date.

Tranziția

158. O entitate trebuie să aplice prezentul standard retroactiv, în conformitate cu IPSAS 3, *Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile și erori*, cu excepția celor prevăzute la punctele 161-184. Prezentul standard nu trebuie aplicat elementelor care au fost deja derecunoscute la data aplicării inițiale.
159. În sensul prevederilor tranzitorii de la punctele 158, 160-184, data aplicării inițiale reprezintă data la care o entitate aplică pentru prima dată acele dispoziții din prezentul standard și trebuie să fie începutul unei perioade de raportare de după emiterea prezentului standard.

Tranziția pentru clasificare și evaluare

160. La data aplicării inițiale, o entitate trebuie să evalueze dacă un activ financiar îndeplinește condiția de la punctul 40 litera (a) sau 41 litera (a) pe baza faptelor și circumstanțelor care există la acea dată. Clasificarea rezultată trebuie aplicată

retroactiv indiferent de modelul de conducere al entității din perioadele de raportare anterioare.

161. Dacă la data aplicării inițiale este imposibil (conform definiției din IPSAS 3) pentru o entitate să evalueze valoarea-timp modificată a elementului bani în conformitate cu punctele AG68-AG70 pe baza faptelor și circumstanțelor care existau la recunoașterea inițială a activului financiar, o entitate trebuie să evalueze caracteristicile fluxurilor de trezorerie contractuale ale acelui activ financiar pe baza faptelor și circumstanțelor care existau la recunoașterea inițială a activului financiar fără a lua în considerare dispozițiile aferente modificării valorii-timp a elementului bani de la punctele AG68-AG70. (A se vedea, de asemenea, punctul 49R din IPSAS 30.)
162. Dacă la data aplicării inițiale este imposibil (conform definiției din IPSAS 3) pentru o entitate să evalueze dacă valoarea justă a unei caracteristici de plată anticipată a fost nesemnificativă în conformitate cu punctul AG74 litera (c) pe baza faptelor și circumstanțelor care existau la recunoașterea inițială a activului financiar, o entitate trebuie să evalueze caracteristicile fluxurilor de trezorerie contractuale ale acelui activ financiar pe baza faptelor și circumstanțelor care existau la recunoașterea inițială a activului financiar fără a lua în considerare excepția pentru caracteristicile de plată anticipată de la punctul AG74. (A se vedea, de asemenea, punctul 49S din IPSAS 30.)
163. Dacă o entitate evaluează un contract-hibrid la valoarea justă în conformitate cu punctul 41, 43 sau 44, dar valoarea justă a contractului-hibrid nu a fost evaluată în perioade de raportare comparative, valoarea justă a contractului-hibrid în perioadele de raportare comparative trebuie să fie suma valorilor juste ale componentelor (adică instrumentul-gazdă nederivat și instrumentul derivat încorporat) la finalul fiecărei perioade de raportare comparative dacă entitatea retratează perioadele anterioare (a se vedea punctul 173).
164. Dacă o entitate a aplicat punctul 163, atunci la data aplicării inițiale entitatea trebuie să recunoască orice diferență dintre valoarea justă a întregului contract-hibrid la data aplicării inițiale și suma valorilor juste ale componentelor din contractul-hibrid la data aplicării inițiale în surplusul sau deficitul acumulat de deschidere (sau altă componentă a activelor nete / capitalurilor proprii, după caz) al perioadei de raportare care include data aplicării inițiale.
165. La data aplicării inițiale, o entitate poate desemna:
 - (a) Un activ financiar drept evaluat la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu punctul 44; sau
 - (b) O investiție într-un instrument de capitaluri proprii drept la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 106.

O astfel de desemnare trebuie făcută pe baza faptelor și circumstanțelor care există la data aplicării inițiale. Clasificarea trebuie aplicată retroactiv.

166. La data aplicării inițiale, o entitate:

- (a) Trebuie să revoce desemnarea sa anterioară a unui activ financiar drept evaluat la valoarea justă prin surplus sau deficit dacă acel activ financiar nu îndeplinește condiția de la punctul 44.
- (b) Poate să revoce desemnarea sa anterioară a unui activ financiar drept evaluat la valoarea justă prin surplus sau deficit dacă acel activ financiar îndeplinește condiția de la punctul 44.

O astfel de revocare trebuie făcută pe baza faptelor și circumstanțelor care există la data aplicării inițiale. Clasificarea trebuie aplicată retroactiv.

167. La data aplicării inițiale, o entitate:

- (a) Poate desemna o datorie financiară drept evaluată la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu punctul 46 litera (a).
- (b) Trebuie să revoce desemnarea sa anterioară a unei datorii financiare drept evaluată la valoarea justă prin surplus sau deficit dacă o astfel de desemnare a fost efectuată la recunoașterea inițială conform condiției incluse în prezent la punctul 46 litera (a) și desemnarea nu îndeplinește această condiție la data aplicării inițiale.
- (c) Poate să revoce desemnarea sa anterioară a unei datorii financiare drept evaluată la valoarea justă prin surplus sau deficit dacă o astfel de desemnare a fost efectuată la recunoașterea inițială conform condiției incluse în prezent la punctul 46 litera (a) și desemnarea îndeplinește această condiție la data aplicării inițiale.

O astfel de desemnare și de revocare trebuie făcute pe baza faptelor și circumstanțelor care există la data aplicării inițiale. Clasificarea trebuie aplicată retroactiv.

168. Dacă este imposibil (conform definiției din IPSAS 3) pentru o entitate să aplice retroactiv metoda dobânzii efective, entitatea trebuie să trateze:

- (a) Valoarea justă a activului financiar sau a datoriei financiare la sfârșitul fiecărei perioade comparative prezentate drept valoarea contabilă brută a respectivului activ financiar sau costul amortizat al respectivei datorii financiare în cazul în care entitatea retratează perioadele anterioare; și
- (b) Valoarea justă a activului financiar sau a datoriei financiare la data aplicării inițiale drept noua valoare contabilă brută a respectivului activ financiar sau noul cost amortizat al respectivei datorii financiare la data aplicării inițiale a prezentului standard.

169. Dacă o entitate a contabilizat anterior la cost (în conformitate cu IPSAS 29) o investiție într-un instrument de capitaluri proprii care nu are un preț cotate pe o piață activă pentru un instrument identic (adică o dată de intrare de nivelul 1) (sau pentru un activ derivat care este legat de și trebuie decontat prin livrarea unui astfel de instrument de capitaluri proprii), aceasta trebuie să evalueze acel instrument la valoarea justă la data aplicării inițiale. Orice diferență dintre valoarea contabilă anterioară și valoarea justă trebuie recunoscută în surplusul sau deficitul acumulat de deschidere (sau altă componentă a activelor nete / capitalurilor proprii, după caz) al perioadei de raportare care include data aplicării inițiale.
170. Dacă o entitate a contabilizat anterior la cost, în conformitate cu IPSAS 29, o datorie derivată care este legată de și trebuie decontată prin livrarea unui instrument de capitaluri proprii care nu are un preț cotate pe o piață activă pentru un instrument identic (adică o dată de intrare de nivelul 1), aceasta trebuie să evalueze acea datorie derivată la valoarea justă la data aplicării inițiale. Orice diferență dintre valoarea contabilă anterioară și valoarea justă trebuie recunoscută în activele nete / capitalurile proprii de deschidere ale perioadei de raportare care include data aplicării inițiale.
171. La data aplicării inițiale, o entitate trebuie să determine dacă tratamentul de la punctul 108 va crea sau va amplifica o necorelare contabilă în surplus sau deficit pe baza faptelor și circumstanțelor care există la data aplicării inițiale. Prezentul standard trebuie aplicat retroactiv pe baza acestei determinări.
172. La data aplicării inițiale, unei entități i se permite să facă desemnarea de la punctul 6 pentru contractele care există deja la data respectivă, însă doar dacă desemnează toate contractele similare. Modificarea activelor nete care rezultă din astfel de desemnări trebuie recunoscută în active nete / capitaluri proprii la data aplicării inițiale.
173. În pofida dispoziției de la punctul 158, o entitate care adoptă dispozițiile de clasificare și evaluare din prezentul standard (care includ dispozițiile referitoare la evaluarea costului amortizat pentru activele financiare și depreciere de la punctele 69-72 și punctele 73-93) trebuie să furnizeze prezentările de informații stipulate la punctele 49L-49O din IPSAS 30, însă nu trebuie să retrateze perioadele anterioare. Entitatea poate să retrateze perioadele anterioare dacă, și numai dacă, acest lucru este posibil fără a se utiliza înțelegerea ulterioară. Dacă o entitate nu retratează perioadele anterioare, aceasta trebuie să recunoască orice diferență dintre valoarea contabilă anterioară și valoarea contabilă de la începutul perioadei de raportare anuale care cuprinde data aplicării inițiale în surplusul sau deficitul acumulat de deschidere (sau în altă componentă a activelor nete / capitalurilor proprii, după caz) al perioadei de raportare anuale care cuprinde data aplicării inițiale. Totuși, dacă o entitate retratează perioadele

anterioare, situațiile financiare retratate trebuie să reflecte toate dispozițiile din prezentul standard.

174. Dacă o entitate întocmește rapoarte financiare interimare, nu este necesar ca entitatea să aplice dispozițiile din prezentul standard pentru perioadele interimare anterioare datei aplicării inițiale dacă acest lucru este imposibil (conform definiției din IPSAS 3).

Deprecierea

175. O entitate trebuie să aplice retroactiv, în conformitate cu IPSAS 3, dispozițiile privind deprecierea de la punctele 73-93 ce fac obiectul punctelor 173 și 176-178.
176. La data aplicării inițiale, o entitate trebuie să utilizeze informații rezonabile și justificabile care sunt disponibile fără cost sau efort nejustificat pentru a determina riscul de credit la data la care un instrument financiar a fost recunoscut inițial (sau al unor angajamente de creditare și contracte de garanție financiară la data la care entitatea a devenit o parte a angajamentului irevocabil în conformitate cu punctul 78) și să îl compare cu riscul de credit la data aplicării inițiale a prezentului standard.
177. Pentru a determina dacă a existat o creștere semnificativă a riscului de credit de la recunoașterea inițială, o entitate poate aplica:
- (a) Dispozițiile de la punctele 82 și AG186-AG188; și
 - (b) Prezumția relativă de la punctul 83 pentru plățile contractuale care sunt restante mai mult de 30 de zile dacă o entitate va aplica dispozițiile privind deprecierea prin identificarea creșterilor semnificative în riscul de credit de la recunoașterea inițială pentru acele instrumente financiare pe baza informațiilor privind depășirea scadenței.
178. Dacă, la data aplicării inițiale, pentru a determina dacă a existat o creștere semnificativă a riscului de credit de la recunoașterea inițială s-ar impune un cost sau un efort nejustificat, o entitate trebuie să recunoască o ajustare pentru pierderi la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață la fiecare dată de raportare până când respectivul instrument financiar este derecunoscut (exceptând cazul în care respectivul instrument financiar are un risc de credit scăzut la data de raportare, caz în care se aplică punctul 177 litera (a)).

Tranziția pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor

179. Atunci când o entitate aplică pentru prima dată prezentul standard, aceasta poate să aleagă ca politică contabilă să continue aplicarea dispozițiilor privind contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor din IPSAS 29 în locul dispozițiilor de la punctele 113-155 din prezentul standard. O entitate trebuie să aplice respectiva politică în cazul tuturor relațiilor de acoperire împotriva

riscurilor. O entitate care optează pentru acea politică trebuie să aplice, de asemenea, Anexa C din IPSAS 29.

180. Cu excepția celor menționate la punctul 184, o entitate trebuie să aplice prospectiv dispozițiile privind contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor din prezentul standard.
181. Pentru a aplica contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor de la data aplicării inițiale a dispozițiilor privind contabilitatea de acoperire din prezentul standard, trebuie îndeplinite, de la respectiva dată, toate condițiile necesare.
182. Relațiile de acoperire împotriva riscurilor care îndeplinesc condițiile pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor în conformitate cu IPSAS 29 și care, de asemenea, îndeplinesc condițiile pentru contabilitatea de acoperire în conformitate cu criteriile din prezentul standard (a se vedea punctul 129), după ce se ține cont de orice reechilibrare a relației de acoperire împotriva riscurilor la tranziție (a se vedea punctul 183 litera (b)), trebuie considerate ca fiind relații continue de acoperire împotriva riscurilor.
183. La aplicarea inițială a dispozițiilor privind contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor din prezentul standard, o entitate:
 - (a) Poate să înceapă aplicarea acelor dispoziții din același moment în care încetează să aplice dispozițiile privind contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor din IPSAS 29; și
 - (b) Trebuie să analizeze rata de acoperire în conformitate cu IPSAS 29 drept punctul de început pentru reechilibrarea ratei de acoperire a unei relații continue de acoperire împotriva riscurilor, dacă este cazul. Orice câștig sau pierdere care rezultă dintr-o astfel de reechilibrare trebuie recunoscut(ă) în surplus sau deficit.
184. Ca o excepție de la aplicarea prospectivă a dispozițiilor privind contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor din prezentul standard, o entitate:
 - (a) Trebuie să aplice retroactiv contabilizarea valorii-timp a opțiunilor în conformitate cu punctul 144 dacă, în conformitate cu IPSAS 29, a fost desemnată drept instrument de acoperire împotriva riscurilor într-o relație de acoperire doar modificarea valorii intrinsece a opțiunii. Această aplicare retroactivă se face doar în cazul acelor relații de acoperire împotriva riscurilor care existau la începutul primei perioade comparative sau au fost desemnate ulterior.
 - (b) Poate aplica retroactiv contabilizarea elementului forward din contractele forward în conformitate cu punctul 145 dacă, în conformitate cu IPSAS 29, a fost desemnată drept instrument de acoperire împotriva riscurilor într-o relație de acoperire doar modificarea elementului la vedere dintr-un contract forward. Această aplicare retroactivă se face doar în cazul acelor

relații de acoperire împotriva riscurilor care existau la începutul primei perioade comparative sau au fost desemnate ulterior. În plus, dacă o entitate alege aplicarea retroactivă a acestei contabilizări, atunci aceasta trebuie aplicată tuturor relațiilor de acoperire împotriva riscurilor care îndeplinesc condițiile pentru această alegere (adică această alegere nu este valabilă la tranziție pentru fiecare relație de acoperire împotriva riscurilor în mod individual). Contabilizarea marjelor cu bază valutară (a se vedea punctul 145) poate fi aplicată retroactiv pentru acele relații de acoperire împotriva riscurilor care existau la începutul primei perioade comparative sau au fost desemnate ulterior.

- (c) Trebuie să aplice retroactiv dispoziția de la punctul 135 conform căreia nu există o expirare sau o reziliere a instrumentului de acoperire împotriva riscurilor dacă:
- (i) Drept consecință a legilor sau reglementărilor ori a introducerii de legi sau reglementări, părțile instrumentului de acoperire sunt de acord ca unul sau mai mulți parteneri de compensare să înlocuiască partenerul inițial pentru a deveni noul partener al fiecăreia dintre părți; și
 - (ii) În cazul în care există alte modificări la instrumentul de acoperire împotriva riscurilor, acestea sunt limitate la cele necesare pentru a efectua o astfel de înlocuire a partenerului.

Tranziția pentru caracteristicile de plată în avans cu compensare negativă

185. **O entitate trebuie să aplice documentele *Interese pe termen lung în entitățile asociate și în asocierile în participație* (Amendamente la IPSAS 36) și *Caracteristici de plată în avans cu compensare negativă* (Amendamente la IPSAS 41) retroactiv în conformitate cu IPSAS 3, cu excepția situațiilor prevăzute la punctele 186-190.**
186. **O entitate care aplică pentru prima dată aceste amendamente în același timp în care aplică pentru prima dată prezentul standard trebuie să aplice punctele 157-183 în locul punctelor 187-190.**
187. **O entitate care aplică pentru prima dată aceste amendamente după ce aplică pentru prima dată prezentul standard trebuie să aplice punctele 188-190. Entitatea trebuie să aplice, de asemenea, alte dispoziții tranzitorii din acest standard necesare pentru aplicarea acestor amendamente. În acest scop, referințele la data aplicării inițiale trebuie interpretate ca referindu-se la începutul perioadei de raportare în care o entitate aplică pentru prima dată aceste amendamente (data aplicării inițiale a acestor amendamente).**
188. **Cu privire la desemnarea unui activ financiar sau a unei datorii financiare ca fiind evaluat(ă) la valoarea justă prin surplus sau deficit, o entitate:**

- (a) Trebuie să revoce desemnarea sa anterioară a unui activ financiar drept evaluat la valoarea justă prin surplus sau deficit dacă o astfel de desemnare a fost efectuată anterior conform condiției de la punctul 44, iar această condiție nu mai este îndeplinită ca urmare a aplicării acestor amendamente;
- (b) Poate să desemneze un activ financiar drept evaluat la valoarea justă prin surplus sau deficit dacă o astfel de desemnare nu ar fi îndeplinit anterior condiția de la punctul 44, iar această condiție este acum îndeplinită ca urmare a aplicării acestor amendamente;
- (c) Trebuie să revoce desemnarea sa anterioară a unei datorii financiare drept evaluată la valoarea justă prin surplus sau deficit dacă o astfel de desemnare a fost efectuată anterior conform condiției de la punctul 46 litera (a), iar această condiție nu mai este îndeplinită ca urmare a aplicării acestor amendamente; și
- (d) Poate să desemneze o datorie financiară drept evaluată la valoarea justă prin surplus sau deficit dacă o astfel de desemnare nu ar fi îndeplinit anterior condiția de la punctul 46 litera (a), iar această condiție este acum îndeplinită ca urmare a aplicării acestor amendamente.

O astfel de desemnare și de revocare trebuie făcute pe baza faptelor și circumstanțelor care există la data aplicării inițiale a acestor amendamente. Această clasificare trebuie aplicată retroactiv.

189. O entitate nu trebuie să retrateze perioadele anterioare pentru a reflecta aplicarea acestor amendamente. Entitatea poate retrata perioadele anterioare dacă, și numai dacă, acest lucru este posibil fără a se utiliza înțelegerea ulterioară, iar situațiile financiare retratate reflectă toate dispozițiile din acest standard. Dacă o entitate nu retratează perioadele anterioare, aceasta trebuie să recunoască orice diferență dintre valoarea contabilă anterioară și valoarea contabilă de la începutul perioadei de raportare anuale care cuprinde data aplicării inițiale a acestor amendamente în surplusul sau deficitul acumulat de deschidere (sau în altă componentă a activelor nete / capitalurilor proprii, după caz) al perioadei de raportare anuale care cuprinde data aplicării inițiale a acestor amendamente.
190. În perioada de raportare care include data aplicării inițiale a acestor amendamente, entitatea trebuie să prezinte următoarele informații de la data respectivă a aplicării inițiale pentru fiecare clasă de active financiare și datorii financiare care au fost afectate de aceste amendamente:
- (a) Categoria de evaluare și valoarea contabilă anterioare determinate imediat înainte de aplicarea acestor amendamente;

- (b) **Categoria de evaluare și valoarea contabilă noi determinate după aplicarea acestor amendamente;**
- (c) **Valoarea contabilă a oricăror active și datorii financiare din situația poziției financiare care au fost anterior desemnate ca fiind evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit, dar nu mai sunt desemnate astfel; și**
- (d) **Motivele pentru orice desemnare sau anulare a desemnării activelor sau datoriilor financiare ca fiind evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit.**

Îndrumări de aplicare

Prezenta anexă este parte integrantă din IPSAS 41.

Domeniu de aplicare

- AG1. Anumite contracte prevăd o plată bazată pe variabile climatice, geologice sau pe alte variabile fizice. (Cele bazate pe variabile climatice sunt numite uneori „derivate în funcție de vreme”.) Dacă acele contracte nu sunt contracte de asigurare, atunci ele intră sub incidența prezentului standard.
- AG2. Prezentul standard nu modifică dispozițiile legate de planurile de beneficii ale angajaților care sunt conforme standardului național sau internațional de contabilitate relevant privind contabilitatea și raportarea planurilor de pensii și contractele de redevență pe baza volumului de vânzări sau a veniturilor din servicii care sunt contabilizate conform IPSAS 9, *Venituri din tranzacții de schimb*.
- AG3. Uneori, o entitate face ceea ce aceasta consideră a fi o „investiție strategică” în instrumente de capitaluri proprii emise de o altă entitate, cu modelul de conducere de a stabili sau de a menține o relație de exploatare pe termen lung cu entitatea în care se investește. Investitorul sau asociatul într-o asociere în participație utilizează IPSAS 36, *Investiții în entitățile asociate și în asocierile în participație*, pentru a stabili dacă metoda contabilizării prin punerea în echivalență trebuie aplicată pentru o astfel de investiție.
- AG4. Prezentul standard se aplică activelor financiare și datorilor financiare ale asigurătorilor, altele decât drepturile și obligațiile pe care punctul 2 litera (e) le exclude deoarece acestea rezultă din contracte de asigurare. O entitate trebuie totuși, să aplice prezentul standard pentru:
- (a) Contractele de garanție financiară, cu excepția acelor pentru care emitentul alege să trateze astfel de contracte drept contracte de asigurare în conformitate cu IPSAS 28; și
 - (b) Instrumentele derivate încorporate incluse în contractele de asigurare.
- O entitate poate aplica prezentul standard pentru alte contracte de asigurare care implică transferul de risc financiar, dar nu i se impune să facă acest lucru.
- AG5. Contractele de garanție financiară pot lua diferite forme legale, cum ar fi o garanție, unele tipuri de acreditive, un contract de neexecutare a creditului sau un contract de asigurare. Tratamentul lor contabil nu depinde de forma lor legală. Următoarele sunt exemple de tratament adecvat (a se vedea punctul 2 litera (e)):
- (a) Deși un contract de garanție financiară corespunde definiției unui contract de asigurare din IFRS 4 dacă riscul transferat este important, emitentul aplică prezentul standard. Totuși, o entitate poate alege, în

anumite circumstanțe, să trateze contractele de garanție financiară drept contracte de asigurare a instrumentelor financiare utilizând IPSAS 28 dacă emitentul a adoptat anterior o politică contabilă care trata contractele de garanție financiară drept contracte de asigurare și a utilizat contabilitatea aplicabilă pentru contractele de asigurare, iar emitentul poate alege să aplice fie prezentul standard, fie standardul național sau internațional de contabilitate relevant privind contractele de asigurare pentru astfel de contracte de garanție financiară. Dacă se aplică prezentul standard, punctul 57 îi impune emitentului să recunoască un contract de garanție financiară inițial la valoarea justă. În cazul în care contractul de garanție financiară a fost emis pentru o parte neafiliată într-o tranzacție individuală desfășurată în condiții obiective, este probabil ca valoarea sa justă la început să fie egală cu prima primită, cu excepția cazului în care există probe contrare. Ulterior, cu excepția cazului în care contractul de garanție financiară a fost desemnat la început la valoarea justă prin surplus sau deficit sau cu excepția cazului în care se aplică punctele 26-34 și AG32-AG38 (atunci când un transfer al unui activ financiar nu îndeplinește condițiile pentru derecunoaștere sau se aplică abordarea de implicare continuă), emitentul îl evaluează la cea mai mare valoare dintre:

- (i) Valoarea determinată în conformitate cu punctele 73-93; și
 - (ii) Valoarea recunoscută inițial minus, acolo unde este cazul, amortizarea cumulată recunoscută în conformitate cu principiile din IPSAS 9 (a se vedea punctul 45 litera (c)).
- (b) Unele garanții legate de creditare, ca o condiție de plată, nu impun ca deținătorul să fie expus la și să suporte o pierdere atunci când debitorul nu reușește să facă plățile la timp pentru activul garantat. Un exemplu în acest sens îl reprezintă un contract care prevede plata ca reacție la modificările unui rating de credit specificat sau la modificările indicelui de creditare. Astfel de garanții nu sunt contracte de garanție financiară conform definiției din prezentul standard și nu sunt nici contracte de asigurare. Astfel de garanții sunt instrumente financiare derivate, iar emitentul le aplică prezentul standard.
- (c) Dacă un contract de garanție financiară a fost emis în legătură cu vânzarea de bunuri, emitentul aplică IPSAS 9 pentru a determina momentul în care va recunoaște veniturile din garanții și din vânzarea de bunuri.

AG6. Drepturile și obligațiile (activele și datoriile) pot rezulta din alte tranzacții decât cele de schimb care generează venituri, de exemplu, o entitate poate primi numerar de la o agenție multilaterală pentru a realiza anumite activități. Atunci când realizarea acelor activități face obiectul unor condiții, sunt recunoscute simultan un activ și o datorie. Atunci când activul este un activ financiar, acesta este recunoscut în conformitate cu IPSAS 23 și este evaluat

inițial în conformitate cu IPSAS 23 și cu prezentul standard. O datorie care este recunoscută inițial ca urmare a condițiilor impuse cu privire la utilizarea unui activ nu intră sub incidența prezentului standard și este tratată în IPSAS 23. După recunoașterea inițială, în cazul în care circumstanțele indică faptul că recunoașterea unei datorii în conformitate cu IPSAS 23 nu mai este adecvată, o entitate analizează dacă o datorie financiară trebuie recunoscută în conformitate cu prezentul standard. Alte datorii care pot rezulta din alte tranzacții decât cele de schimb care generează venituri sunt recunoscute și evaluate în conformitate cu prezentul standard în cazul în care corespund definiției unei datorii financiare din IPSAS 28.

Definiții

Instrumente derivate

- AG7. Exemple tipice de instrumente derivate sunt contractele futures și forward, swap și pe opțiuni. Un instrument derivat are în general o valoare noțională, care este o valoare monetară, un număr de acțiuni, un număr de unități de greutate sau de volum sau alte unități specificate în contract. Cu toate acestea, un instrument derivat nu îi impune deținătorului sau emitentului să investească sau să primească valoarea noțională la începutul contractului. În schimb, un instrument derivat ar putea impune o plată fixă sau plata unei sume care se poate modifica (dar nu proporțional cu o modificare a activului-suport) drept rezultat al unui anumit eveniment viitor care nu este legat de o valoare noțională. De exemplu, un contract poate impune o plată fixă de 1.000 u.m. dacă rata interbancară oferită pe șase luni crește cu 100 de puncte de bază. Un astfel de contract este un instrument derivat chiar dacă nu este specificată o valoare noțională.
- AG8. Definiția unui instrument derivat din prezentul standard include contractele care sunt decontate brut prin livrarea elementului-suport (de exemplu, un contract forward de cumpărare a unui instrument de datorie cu rată fixă). O entitate poate avea un contract de cumpărare sau de vânzare a unui element nefinanciar care poate fi decontat net în numerar sau într-un alt instrument financiar sau prin schimbul de instrumente financiare (de exemplu, un contract de cumpărare sau de vânzare a unei mărfi la un preț fix la o dată viitoare). Un astfel de contract intră sub incidența prezentului standard, cu excepția cazului în care el a fost încheiat și continuă să fie deținut în scopul livrării unui element nefinanciar în conformitate cu dispozițiile de cumpărare, vânzare sau utilizare preconizate ale entității. Totuși, prezentul standard se aplică acestor contracte în cazul dispozițiilor entității cu privire la cumpărarea, vânzarea sau utilizarea preconizată dacă entitatea face o desemnare în conformitate cu punctul 6 (a se vedea punctele 5-8).
- AG9. Una dintre caracteristicile definitorii ale unui instrument derivat este aceea că are o investiție inițială netă care este mai mică decât s-ar impune pentru alte tipuri de contracte care s-ar preconiza să aibă o reacție similară la modificările factorilor de piață. Un contract pe opțiuni corespunde acelei definiții deoarece

prima este mai mică decât investiția care ar fi necesară pentru obținerea instrumentului financiar suport de care este legată opțiunea. Un swap valutar care necesită un schimb inițial de diverse monede cu valori juste egale corespunde definiției deoarece are o investiție inițială netă zero.

- AG10. O cumpărare sau o vânzare standard generează un angajament cu preț fix între data tranzacționării și data decontării care corespunde definiției unui instrument derivat. Cu toate acestea, din cauza duratei scurte a angajamentului, acesta nu este recunoscut ca instrument financiar derivat. În schimb, prezentul standard prevede contabilizarea specială a acestor contracte standard (a se vedea punctele 11 și AG17-AG20).
- AG11. Definiția unui instrument derivat se referă la variabilele nefinanciare care nu sunt specifice unei părți contractuale. Acestea includ un indice al pierderilor cauzate de seisme dintr-o anumită regiune și un indice al temperaturii dintr-un anumit oraș. Variabilele nefinanciare specifice unei părți din contract includ producerea sau neproducerea unui incendiu care deteriorează sau distruge un activ al unei părți la contract. O modificare a valorii juste a unui activ nefinanciar este specifică proprietarului dacă valoarea justă reflectă nu doar modificările prețurilor de pe piață pentru acest tip de active (o variabilă financiară), ci și starea unui anumit activ nefinanciar deținut (o variabilă nefinanciară). De exemplu, dacă o garanție a valorii reziduale a unei anumite mașini expune garantul la riscul modificărilor stării fizice a mașinii, modificarea acelei valori reziduale este specifică proprietarului mașinii.

Active financiare și datorii financiare deținute în vederea tranzacționării

- AG12. Tranzacționarea reflectă, în general, achiziții și vânzări active și frecvente, iar instrumentele financiare deținute în vederea tranzacționării sunt utilizate, în general, cu obiectivul de a genera profit din fluctuațiile pe termen scurt ale prețului sau ale marjei dealerului.
- AG13. Datoriile financiare deținute în vederea tranzacționării includ:
- (a) Datoriile derivate care nu sunt contabilizate ca instrumente de acoperire împotriva riscurilor;
 - (b) Obligațiile de a livra active financiare împrumutate de un vânzător „short” (adică o entitate care vinde active financiare pe care le-a împrumutat și pe care nu le deține încă);
 - (c) Datoriile financiare care sunt suportate cu un model de conducere de a le reachiziționa în viitorul apropiat (de exemplu, un instrument de datorie cotel pe care emitentul îl poate răscumpăra în viitorul apropiat în funcție de modificările valorii sale juste); și
 - (d) Datoriile financiare care fac parte dintr-un portofoliu de instrumente financiare identificate care sunt gestionate împreună și pentru care există dovada unui tipar recent de încasare a profitului pe termen scurt.

AG14. Faptul că o datorie este utilizată pentru a finanța activități de tranzacționare nu face, în sine, ca acea datorie să fie una deținută în vederea tranzacționării.

Recunoaștere și derecunoaștere

Recunoașterea inițială

AG15. Ca o consecință a principiului de la punctul 10, o entitate își recunoaște toate drepturile și obligațiile contractuale din cadrul instrumentelor derivate în situația poziției sale financiare drept active și, respectiv, datorii, cu excepția instrumentelor derivate care împiedică contabilizarea ca vânzare a unui transfer de active financiare (a se vedea punctul AG35). Dacă un transfer al unui activ financiar nu îndeplinește condițiile pentru derecunoaștere, entitatea căreia i se transferă activul nu recunoaște activul transferat ca pe activul său (a se vedea punctul AG36).

AG16. Următoarele sunt exemple de aplicare a principiului de la punctul 10:

- (a) Creanțele și datoriile necondiționate sunt recunoscute drept active sau datorii atunci când entitatea devine parte contractuală și, în consecință, are un drept legal de a primi sau o obligație legală de a plăti numerar.
- (b) Activele care trebuie cumpărate și datoriile care vor fi suportate ca rezultat al unui angajament ferm de a cumpăra sau vinde bunuri sau servicii nu sunt în general recunoscute până în momentul în care cel puțin una dintre părți a acționat în baza acordului. De exemplu, o entitate care primește o comandă fermă nu recunoaște în general un activ (iar entitatea care face comanda nu recunoaște o datorie) la momentul angajamentului, ci în schimb întârzie recunoașterea până la momentul în care bunurile sau serviciile comandate sunt trimise, livrate sau prestate. Dacă un angajament ferm de a cumpăra sau de a vinde elemente nefinanciare intră sub incidența prezentului standard în conformitate cu punctele 5-8, valoarea sa justă netă este recunoscută ca un activ sau ca o datorie la data angajamentului (a se vedea punctul AG92 litera (c)). În plus, dacă un angajament ferm nerecunoscut anterior este desemnat ca element acoperit într-o acoperire a valorii juste împotriva riscurilor, orice modificare a valorii juste nete care se poate atribui riscului acoperit este recunoscută ca un activ sau o datorie după începerea acoperirii (a se vedea punctele 137 litera (b) și 138).
- (c) Un contract forward care intră sub incidența prezentului standard (a se vedea punctul 2) este recunoscut ca un activ sau ca o datorie mai degrabă la data angajamentului decât la data la care are loc decontarea. Atunci când o entitate devine parte a unui contract forward, valorile juste ale dreptului și obligației sunt deseori egale, astfel încât valoarea justă netă a contractului forward este nulă. Dacă valoarea justă netă a dreptului și a obligației nu este nulă, contractul este recunoscut ca activ sau datorie.

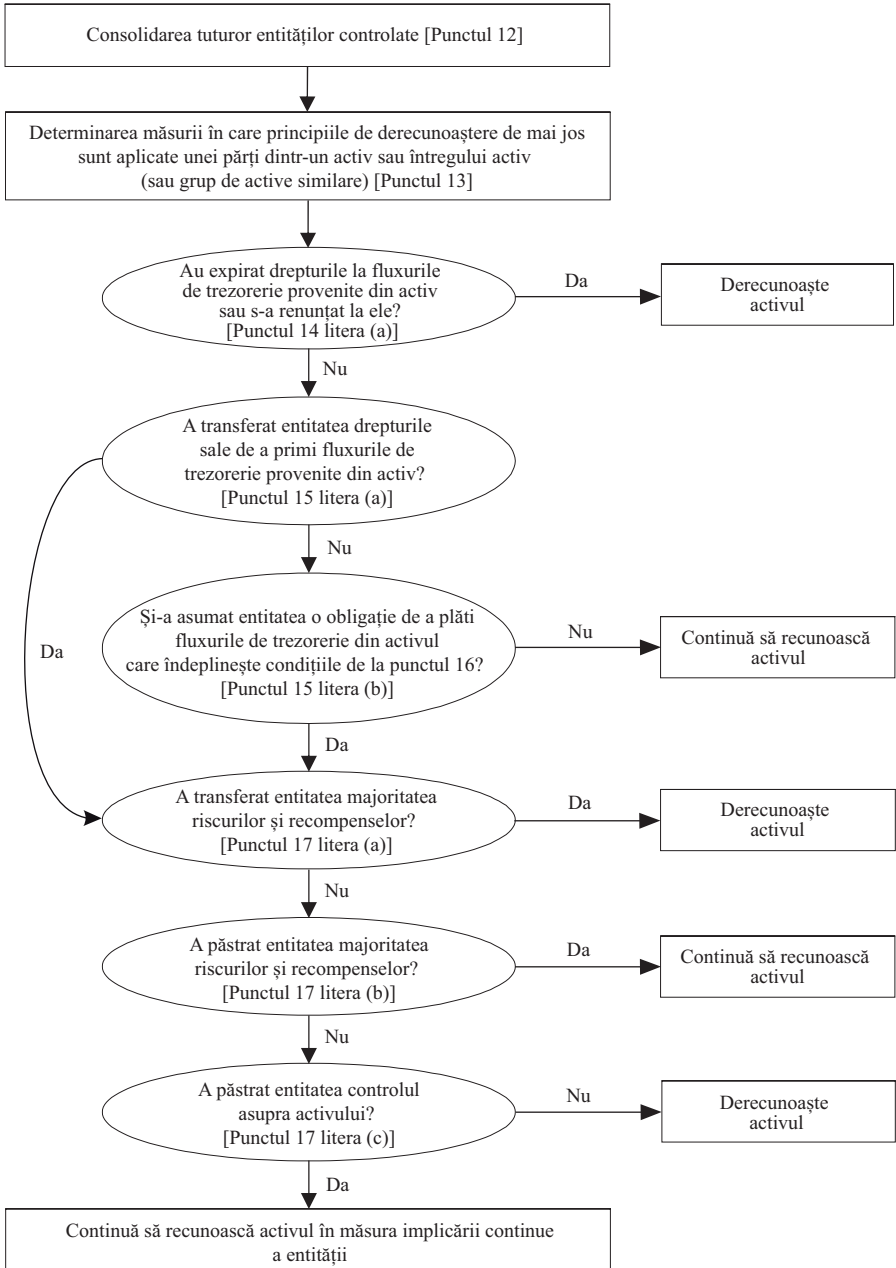
- (d) Contractele pe opțiuni care intră sub incidența prezentului standard (a se vedea punctul 2) sunt recunoscute ca active sau datorii atunci când deținătorul sau emitentul devine parte contractuală.
- (e) Tranzacțiile viitoare planificate, indiferent cât sunt de probabile, nu sunt active și datorii deoarece entitatea nu a devenit parte contractuală.

Cumpărarea sau vânzarea standard a activelor financiare

- AG17. O cumpărare sau o vânzare standard a activelor financiare este recunoscută utilizând fie contabilitatea în funcție de data tranzacționării, fie contabilitatea în funcție de data decontării, după cum este descris la punctele AG19 și AG20. O entitate trebuie să aplice în mod consecvent aceeași metodă în cazul tuturor achizițiilor și vânzărilor de active financiare care sunt clasificate în același fel în conformitate cu prezentul standard. În acest sens, activele care sunt evaluate în mod obligatoriu la valoarea justă prin surplus sau deficit sunt clasificate separat de activele desemnate drept evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit. În plus, investițiile în instrumente de capitaluri proprii contabilizate utilizând opțiunea prezentată la punctul 106 formează o clasificare separată.
- AG18. Un contract care permite sau impune decontarea netă a modificării valorii contractului nu este un contract standard. De fapt, un astfel de contract este contabilizat ca instrument derivat în perioada dintre data tranzacționării și data decontării.
- AG19. Data tranzacționării este data la care o entitate se angajează să cumpere sau să vândă un activ. Contabilitatea în funcție de data tranzacționării se referă la (a) recunoașterea unui activ care urmează a fi primit și a datoriei de a plăti pentru acesta la data tranzacționării și (b) derecunoașterea unui activ care este vândut, recunoașterea oricărui câștig sau a oricărei pierderi din cedare și recunoașterea unei creanțe asupra cumpărătorului pentru plata la data tranzacționării. În general, dobânda nu se angajează asupra activului și datoriei corespondente până la data decontării atunci când se transferă titlul.
- AG20. Data decontării este data la care un activ este livrat către sau de către o entitate. Contabilitatea în funcție de data decontării se referă la (a) recunoașterea unui activ în ziua în care este primit de către entitate și (b) derecunoașterea unui activ și recunoașterea oricărui câștig sau a oricărei pierderi din cedare în ziua în care este livrat de către entitate. Atunci când se aplică contabilizarea la data decontării, o entitate contabilizează orice modificare a valorii juste a activului care urmează a fi primit în timpul perioadei dintre data tranzacționării și data decontării în același fel în care contabilizează activul achiziționat. Cu alte cuvinte, modificarea valorii nu este recunoscută pentru activele evaluate la costul amortizat; ea este recunoscută în surplus sau deficit pentru activele clasificate ca active financiare evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit; și se recunoaște în active nete / capitaluri proprii pentru activele financiare evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 41 și pentru investițiile în instrumente de capitaluri proprii contabilizate în conformitate cu punctul 106.

Derecunoașterea activelor financiare

AG21. Următorul grafic ilustrează modul în care se evaluează dacă și în ce măsură se derecunoaște un activ financiar.

Angajamente conform cărora o entitate păstrează drepturile contractuale de a primi fluxuri de trezorerie de la un activ financiar, dar își asumă o obligație contractuală de a plăti fluxurile de trezorerie unuia sau mai multor destinatari (punctul 15 litera (b))

- AG22. Situația descrisă la punctul 15 litera (b) (atunci când o entitate păstrează drepturile contractuale de a primi fluxurile de trezorerie din activul financiar, dar își asumă o obligație contractuală de a plăti fluxurile de trezorerie unuia sau mai multor destinatari) are loc, de exemplu, dacă entitatea este un trust și emite investitorilor săi interese generatoare de beneficii în activele financiare de bază pe care le deține și gestionează activele financiare respective. În acest caz, dacă se întrunesc condițiile de la punctele 16 și 17, activele financiare îndeplinesc condițiile pentru derecunoaștere.
- AG23. La aplicarea punctului 16, entitatea poate fi, de exemplu, inițiatorul activului financiar sau poate fi o entitate economică ce include o entitate controlată care a dobândit activul financiar și care transferă fluxurile de trezorerie unor investitori terți neafiliați.

Evaluarea transferului riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate (punctul 17)

- AG24. Exemple de cazuri în care entitatea a transferat majoritatea riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate sunt:
- (a) O vânzare necondiționată a unui activ financiar;
 - (b) O vânzare a unui activ financiar împreună cu o opțiune de a răscumpăra activul financiar la valoarea sa justă de la momentul recumpărării; și
 - (c) O vânzare a unui activ financiar împreună cu o opțiune put sau call care este foarte mult în afara banilor („deeply out of the money”) (adică o opțiune care este atât de mult în afara banilor („so far out of the money”) încât este foarte puțin probabil să ajungă în bani („into the money”) înainte de expirare).
- AG25. Exemple de cazuri în care entitatea a păstrat majoritatea riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate sunt:
- (a) O tranzacție de vânzare și recumpărare în care prețul de recumpărare este un preț fix sau prețul de vânzare plus rentabilitatea creditorului;
 - (b) Un acord de împrumut de valori mobiliare;
 - (c) O vânzare a unui activ financiar împreună cu un swap global de randament care transferă înapoi entității expunerea la riscurile pieței;
 - (d) O vânzare a unui activ financiar împreună cu o opțiune put sau call foarte mult în bani („deep in the money”) (adică o opțiune care este atât de

mult în bani („in the money”) încât este foarte puțin probabil să ajungă în afara banilor („out of the money”) înainte de expirare); și

- (e) O vânzare de creanțe pe termen scurt în care entitatea garantează să compenseze entitatea căreia i s-a transferat activul pentru pierderile din creditare probabile.

AG26. Dacă o entitate determină că, drept rezultat al transferului, a transferat majoritatea riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate asupra activului transferat, ea nu recunoaște din nou activul transferat într-o perioadă viitoare decât dacă reachiziționează activul transferat printr-o nouă tranzacție.

Evaluarea transferului de control

AG27. O entitate nu a păstrat controlul asupra unui activ transferat dacă entitatea căreia i s-a transferat activul are capacitatea practică de a vinde activul transferat. O entitate a păstrat controlul asupra unui activ transferat dacă entitatea căreia i s-a transferat activul nu are capacitatea practică de a vinde activul transferat. Entitatea căreia i s-a transferat activul are capacitatea practică de a vinde activul transferat dacă acesta este tranzacționat pe o piață activă, deoarece entitatea căreia i s-a transferat activul ar putea răscumpăra activul transferat pe piață dacă ar trebui să îi returneze activul entității. De exemplu, o entitate căreia i se transferă activul poate avea capacitatea practică de a vinde un activ transferat dacă activul transferat face obiectul unei opțiuni care îi permite entității să îl răscumpere, dar entitatea căreia i s-a transferat activul poate obține imediat activul transferat pe piață dacă opțiunea este exercitată. Entitatea căreia i s-a transferat activul nu are capacitatea practică de a vinde un activ transferat dacă entitatea păstrează o astfel de opțiune, iar entitatea căreia i s-a transferat activul nu poate să obțină ușor activul transferat pe piață dacă entitatea își exercită opțiunea.

AG28. Entitatea căreia i se transferă activul are capacitatea practică de a vinde activul transferat doar dacă entitatea căreia i se transferă activul poate vinde activul transferat în întregime unui terț neafiliat și dacă poate să își exercite acea capacitate unilateral și fără a impune restricții suplimentare transferului. Problema critică este ce poate face în practică entitatea căreia i se transferă activul, și nu ce drepturi contractuale are aceasta cu privire la ce poate face cu activul transferat sau la interdicțiile contractuale care există. În special:

- (a) Un drept contractual de a ceda activul transferat are un efect practic nesemnificativ dacă nu există o piață pentru activul transferat, și
- (b) Capacitatea de a ceda activul transferat are un efect practic nesemnificativ dacă nu poate fi exercitată liber. Din acest motiv:
 - (i) Capacitatea entității căreia i se transferă activul de a ceda activul transferat trebuie să fie independentă de acțiunile altor părți (adică trebuie să fie o capacitate unilaterală), și

- (ii) Entitatea căreia i se transferă activul trebuie să fie capabilă să cedeze activul transferat fără a trebui să impună transferului condiții restrictive sau „obligații conexe” (de exemplu, condițiile privind modul de administrare a unui împrumut acordat sau a unei opțiuni care să îi dea entității căreia i se transferă activul dreptul de a răscumpăra activul).

AG29. Faptul că este puțin probabil ca entitatea căreia i se transferă activul să vândă activul transferat nu înseamnă, în sine, că entitatea care a transferat activul a păstrat controlul asupra activului transferat. Totuși, dacă o opțiune put sau o garanție împiedică entitatea căreia i se transferă activul să vândă activul transferat, entitatea care a transferat activul a păstrat controlul asupra activului transferat. De exemplu, dacă o opțiune put sau o garanție este suficient de valoroasă, ea împiedică entitatea căreia i se transferă activul să vândă activul transferat deoarece entitatea căreia i se transferă activul, în practică, nu ar vinde unui terț activul fără a-i atașa o opțiune similară sau alte condiții restrictive. În schimb, entitatea căreia i se transferă activul ar păstra activul transferat astfel încât să obțină plăți în baza garanției sau a opțiunii put. În aceste condiții, entitatea care transferă activul a păstrat controlul asupra activului transferat.

Transferuri care îndeplinesc condițiile pentru derecunoaștere

AG30. O entitate poate păstra dreptul asupra unei părți din plățile dobânzii din activele transferate drept compensare pentru administrarea acelor active. Partea din plățile dobânzii la care entitatea ar renunța la rezilierea sau la transferul contractului de administrare este alocată activului legat de administrare sau datoriei legate de administrare. Partea din plățile dobânzii la care entitatea nu ar renunța este o creanță cu componentă de dobândă. De exemplu, dacă entitatea nu ar renunța la nicio dobândă la rezilierea sau la transferul contractului de administrare, întreaga dobândă este o creanță cu componentă de dobândă. În sensul aplicării punctului 24, valorile juste ale activului de administrare și ale creanței cu componentă de dobândă sunt utilizate pentru a împărți valoarea contabilă a creanței între partea activului care este derecunoscută și partea care continuă să fie recunoscută. Dacă nu există niciun comision specificat pentru administrare sau comisionul ce trebuie primit nu se preconizează să compenseze entitatea în mod adecvat pentru administrare, o datorie pentru obligația de administrare este recunoscută la valoarea justă.

AG31. La evaluarea valorilor juste ale părții care continuă să fie recunoscută și ale părții care este derecunoscută în scopul aplicării punctului 24, o entitate aplică dispozițiile privind evaluarea la valoarea justă de la punctele 66-68 și AG144-AG155.

Transferuri care nu îndeplinesc condițiile pentru derecunoaștere

AG32. Ceea ce urmează este o aplicare a principiului prezentat la punctul 26. Dacă o garanție oferită de entitate pentru pierderile din neexecutarea obligațiilor

pentru activul transferat împiedică derecunoașterea activului transferat deoarece entitatea a păstrat majoritatea riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate asupra activului transferat, activul transferat continuă să fie recunoscut în întregime, iar contravaloarea primită este recunoscută ca datorie.

Vânzarea fluxurilor viitoare generate de un drept suveran

AG33. În sectorul public, schemele de securizare pot implica o vânzare a fluxurilor viitoare generate de un drept suveran, cum ar fi un drept la impozitare, care nu au fost anterior recunoscute ca active. O entitate recunoaște veniturile generate de astfel de tranzacții în conformitate cu standardul relevant privind veniturile (a se vedea IPSAS 9 și IPSAS 23). Astfel de tranzacții pot genera datorii financiare așa cum sunt definite în IPSAS 28. Exemplele de astfel de datorii financiare pot include, dar nu se limitează la, împrumuturi, garanții financiare, datorii care rezultă dintr-un contract de administrare a unor instrumente financiare ori un contract administrativ sau datorii legate de numerarul colectat în numele entității care achiziționează. Datoriile financiare trebuie să fie recunoscute atunci când entitatea devine parte la prevederile contractuale ale instrumentului în conformitate cu punctul 10 și clasificate în conformitate cu punctele 45 și 46. Datoriile financiare trebuie să fie recunoscute inițial în conformitate cu punctul 57 și evaluate ulterior în conformitate cu punctele 62 și 63.

Implicarea continuă în activele transferate

AG34. Următoarele sunt exemple de moduri în care o entitate evaluează un activ transferat și datoria asociată în conformitate cu punctul 27.

Toate activele

(a) Dacă o garanție oferită de o entitate pentru a plăti pentru pierderile din neexecutarea obligațiilor pentru activul transferat împiedică derecunoașterea activului transferat în măsura implicării continue, activul transferat la data transferului este evaluat la valoarea cea mai mică dintre (i) valoarea contabilă a activului și (ii) valoarea maximă a contravalorii primite în transfer pe care entitatea ar putea fi nevoită să o ramburseze („valoarea garanției”). Datoria asociată este evaluată inițial la valoarea garanției plus valoarea justă a garanției (care este în mod normal contravaloarea primită pentru garanție). Ulterior, valoarea justă inițială a garanției este recunoscută în surplus sau deficit pe baza repartizării proporționale în timp (a se vedea IPSAS 9), iar valoarea contabilă a activului este redusă de orice pierdere din depreciere.

Active evaluate la costul amortizat

(b) Dacă o obligație de opțiune put emisă de o entitate sau un drept de opțiune call deținut de o entitate împiedică derecunoașterea activului transferat, iar entitatea evaluează activul transferat la costul amortizat, datoria asociată este evaluată la costul său (adică acea contravaloare

primită) ajustat pentru amortizarea oricărei diferențe dintre acel cost și valoarea contabilă brută ale activului transferat la data expirării opțiunii. De exemplu, să presupunem că valoarea contabilă brută a activului la data transferului este 98 u.m., iar contravaloarea primită este 95 u.m. Valoarea contabilă brută a activului la data de exercitare a opțiunii va fi 100 u.m. Valoarea contabilă inițială a datoriei asociate este 95 u.m., iar diferența dintre 95 u.m. și 100 u.m. este recunoscută în surplus sau deficit utilizându-se metoda dobânzii efective. Dacă opțiunea este exercitată, orice diferență dintre valoarea contabilă a datoriei asociate și prețul de exercitare este recunoscută în surplus sau deficit.

Active evaluate la valoarea justă

- (c) Dacă un drept de opțiune call păstrat de o entitate împiedică derecunoașterea activului transferat, iar entitatea evaluează activul transferat la valoarea justă, activul continuă să fie evaluat la valoarea sa justă. Datoria asociată este evaluată la (i) prețul de exercitare al opțiunii minus valoarea-timp a opțiunii dacă opțiunea este în sau la bani („in or at the money”) sau la (ii) valoarea justă a activului transferat minus valoarea-timp a opțiunii dacă opțiunea este în afara banilor („out of the money”). Ajustarea evaluării datoriei asociate asigură faptul că valoarea contabilă netă a activului și a datoriei asociate este valoarea justă a dreptului de opțiune call. De exemplu, dacă valoarea justă a activului-suport este 80 u.m., prețul de exercitare al opțiunii este 95 u.m., iar valoarea-timp a opțiunii este 5 u.m., valoarea contabilă a datoriei asociate este 75 u.m. (80 u.m. – 5 u.m.), iar valoarea contabilă a activului transferat este 80 u.m. (adică valoarea sa justă).
- (d) Dacă o opțiune put emisă de o entitate împiedică derecunoașterea activului transferat, iar entitatea evaluează activul transferat la valoarea justă, datoria asociată este evaluată la prețul de exercitare al opțiunii plus valoarea-timp a opțiunii. Evaluarea activului la valoarea justă este limitată la cea mai mică valoare dintre valoarea justă și prețul de exercitare al opțiunii deoarece entitatea nu are niciun drept asupra creșterilor valorii juste a activului transferat peste prețul de exercitare al opțiunii. Acest lucru asigură faptul că valoarea contabilă netă a activului și a datoriei asociate este valoarea justă a obligației opțiunii put. De exemplu, dacă valoarea justă a activului-suport este 120 u.m., prețul de exercitare al opțiunii este 100 u.m., iar valoarea-timp a opțiunii este 5 u.m., valoarea contabilă a datoriei asociate este 105 u.m. (100 u.m. + 5 u.m.), iar valoarea contabilă a activului este 100 u.m. (în acest caz, prețul de exercitare al opțiunii).
- (e) Dacă un „collar” sub forma unei opțiuni call cumpărate și a unei opțiuni put emise împiedică derecunoașterea activului transferat, iar entitatea evaluează activul la valoarea sa justă, ea continuă să evalueze activul

la valoarea justă. Datoria asociată este evaluată la (i) suma dintre prețul de exercitare al opțiunii call și valoarea justă a opțiunii put minus valoarea-timp a opțiunii call, dacă aceasta din urmă este în sau la bani („in or at the money”), sau la (ii) suma dintre valoarea justă a activului și valoarea justă a opțiunii put minus valoarea-timp a opțiunii call dacă opțiunea call este în afara banilor („out of the money”). Ajustarea datoriei asociate asigură faptul că valoarea contabilă netă a activului și a datoriei asociate este valoarea justă a opțiunilor deținute și emise de entitate. De exemplu, să presupunem că o entitate transferă un activ financiar care este evaluat la valoarea justă, cumpărând simultan o opțiune call cu un preț de exercitare de 120 u.m. și vânzând o opțiune put cu un preț de exercitare de 80 u.m. Să presupunem și că, la data transferului, valoarea justă a activului este 100 u.m. Valorile-timp ale opțiunilor put și call sunt 1 u.m., respectiv 5 u.m. În acest caz, entitatea recunoaște un activ de 100 u.m. (valoarea justă a activului) și o datorie de 96 u.m. $[(100 \text{ u.m.} + 1 \text{ u.m.}) - 5 \text{ u.m.}]$. Acest lucru duce la o valoare netă a activului de 4 u.m., care este valoarea justă a opțiunilor deținute și emise de entitate.

Toate transferurile

- AG35. În măsura în care un transfer al unui activ financiar nu îndeplinește condițiile pentru derecunoaștere, drepturile sau obligațiile contractuale legate de transfer ale entității care transferă activul nu sunt contabilizate separat ca instrumente derivate dacă recunoașterea atât a instrumentului derivat, cât și fie a activului transferat, fie a datoriei generate de transfer ar avea ca rezultat recunoașterea acelorași drepturi sau obligații de două ori. De exemplu, o opțiune call păstrată de entitatea care transferă activul poate să împiedice contabilizarea ca vânzare a unui transfer de active financiare. În acest caz, opțiunea call nu este recunoscută separat ca activ aferent instrumentelor derivate.
- AG36. În măsura în care un transfer al unui activ financiar nu îndeplinește condițiile pentru derecunoaștere, entitatea căreia i se transferă activul nu recunoaște activul transferat ca pe activul său. Entitatea căreia i se transferă activul derecunoaște numerarul sau alte contravalori plătite și recunoaște o creanță de la entitatea care transferă activul. Dacă entitatea care transferă activul are atât un drept, cât și o obligație de a redobândi controlul asupra întregului activ transferat pentru o sumă fixă (de exemplu, în cadrul unui acord de răscumpărare), entitatea căreia i se transferă activul poate să își evalueze creanța la costul amortizat dacă îndeplinește criteriile de la punctul 40.

Exemple

- AG37. Următoarele exemple ilustrează aplicarea principiilor de derecunoaștere din prezentul standard.

- (a) Acordurile de recumpărare și împrumutul valorilor mobiliare. Dacă un activ financiar este vândut în baza unui acord de recumpărare a sa la un preț fix ori la prețul de vânzare plus rentabilitatea creditorului sau dacă este împrumutat în baza unui acord de returnare a sa entității care l-a transferat, acesta nu este derecunoscut deoarece entitatea care l-a transferat păstrează majoritatea riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate. Dacă entitatea căreia i se transferă activul obține dreptul de a vinde activul sau de a-l depune drept gaj, entitatea care transferă activul reclasifică activul în situația poziției sale financiare, de exemplu, drept activ împrumutat sau creanță de recumpărare.
- (b) Acordurile de recumpărare și împrumutul valorilor mobiliare – active care sunt în mare parte aceleași. Dacă un activ financiar este vândut în baza unui acord de recumpărare a aceluiași activ sau în mare parte a aceluiași activ la un preț fix ori la prețul de vânzare plus rentabilitatea creditorului sau dacă activul financiar este împrumutat sau dat cu împrumut în baza unui acord de returnare a aceluiași activ sau în mare parte a aceluiași activ entității care transferă activul, acesta nu este derecunoscut, deoarece entitatea care transferă activul păstrează majoritatea riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate.
- (c) Acordurile de recumpărare și împrumutul valorilor mobiliare – dreptul de substituie. Dacă un acord de recumpărare la un preț fix de recumpărare ori la un preț egal cu prețul de vânzare plus rentabilitatea creditorului sau o tranzacție similară de împrumut al valorilor mobiliare îi oferă entității căreia i se transferă dreptul de a substitui active care sunt similare și care au o valoare justă egală cu activul transferat la data recumpărării, activul vândut sau împrumutat într-o tranzacție de recumpărare sau de împrumut al valorilor mobiliare nu este derecunoscut deoarece entitatea care transferă activul păstrează majoritatea riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate.
- (d) Dreptul primului refuz asupra recumpărării la valoarea justă. Dacă o entitate vinde un activ financiar și păstrează doar dreptul primului refuz asupra recumpărării activului transferat la valoarea justă în cazul în care entitatea căreia i se transferă activul îl vinde ulterior, entitatea derecunoaște activul deoarece a transferat majoritatea riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate.
- (e) Tranzacția de vânzare fictivă. Recumpărarea unui activ financiar la scurt timp după ce acesta a fost vândut este numită uneori vânzare fictivă. O astfel de recumpărare nu împiedică derecunoașterea, cu condiția ca tranzacția inițială să îndeplinească dispozițiile pentru derecunoaștere. Cu toate acestea, dacă un acord de vânzare a unui activ financiar este încheiat concomitent cu un acord de recumpărare a aceluiași activ la un

preț fix sau la prețul de vânzare plus rentabilitatea creditorului, activul nu este derecunoscut.

- (f) Opțiunile put și opțiunile call care sunt foarte în bani („deeply in the money”). Dacă un activ financiar transferat poate fi cumpărat înapoi de către entitatea care l-a transferat, iar opțiunea call este foarte în bani („deeply in the money”), transferul nu îndeplinește condițiile pentru derecunoaștere pentru că entitatea care transferă activul păstrează majoritatea riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate. În mod similar, dacă un activ financiar poate fi vândut înapoi („put back”) de către entitatea căreia i s-a transferat activul și opțiunea put este foarte în bani („deeply in the money”), transferul nu îndeplinește condițiile pentru derecunoaștere deoarece entitatea care transferă activul a păstrat majoritatea riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate.
- (g) Opțiunile put și opțiunile call care sunt foarte în afara banilor („deeply out of the money”). Un activ financiar transferat ca obiect al unei opțiuni put care este mult în afara banilor („deeply out of the money”) deținute de entitatea căreia i s-a transferat activul sau al unei opțiuni call care este mult în afara banilor („deeply out of the money”) deținute de entitatea care a transferat activul este derecunoscut. Acest lucru se întâmplă pentru că entitatea care transferă activul a transferat majoritatea riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate.
- (h) Activele ușor de obținut care fac obiectul unei opțiuni call care nu este nici foarte în bani („deeply in the money”), nici foarte în afara banilor („deeply out of the money”). Dacă o entitate păstrează o opțiune call pe un activ care este ușor de obținut pe piață, iar opțiunea nu este nici foarte în bani („deeply in the money”), nici foarte în afara banilor („deeply out of the money”), activul este derecunoscut. Acest lucru se întâmplă deoarece entitatea (i) nici nu a păstrat, nici nu a transferat majoritatea riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate și (ii) nu a păstrat controlul. Cu toate acestea, dacă activul nu este ușor de obținut pe piață, derecunoașterea este împiedicată proporțional cu valoarea activului care face obiectul opțiunii call deoarece entitatea a păstrat controlul asupra activului.
- (i) Un activ care nu este ușor de obținut care face obiectul unei opțiuni put emise de o entitate care nu este nici foarte în bani („deeply in the money”), nici foarte în afara banilor („deeply out of the money”). Dacă o entitate transferă un activ financiar care nu este ușor de obținut pe piață și vinde o opțiune put care nu este mult în afara banilor („deeply out of the money”), entitatea nici nu păstrează, nici nu transferă majoritatea riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate din cauza opțiunii put emise. Entitatea păstrează controlul asupra activului dacă opțiunea put este suficient de valoroasă pentru a împiedica

entitatea căreia i se transferă activul să vândă activul, caz în care activul continuă să fie recunoscut în măsura implicării continue a entității care transferă activul (a se vedea punctul AG29). Entitatea transferă controlul asupra activului dacă opțiunea put nu este suficient de valoroasă pentru a împiedica entitatea căreia i se transferă activul să vândă activul, caz în care activul este derecunoscut.

- (j) Activele care fac obiectul unei opțiuni put sau call la valoarea justă sau al unui acord de recumpărare forward. Transferul unui activ financiar care face obiectul numai al unei opțiuni put sau call sau al unui acord de răscumpărare forward care are un preț de răscumpărare sau de exercitare egal cu valoarea justă a activului financiar în momentul recumpărării are drept rezultat derecunoașterea datorită transferului majorității riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate.
- (k) Opțiunile call sau put decontate în numerar. O entitate evaluează transferul unui activ financiar care face obiectul unei opțiuni put sau call sau al unui acord de răscumpărare forward care va fi decontat(ă) net în numerar pentru a determina dacă a păstrat sau a transferat majoritatea riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate. Dacă entitatea nu a păstrat majoritatea riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate asupra activului transferat, ea determină dacă a păstrat controlul asupra activului transferat. Faptul că opțiunea put sau call sau acordul de recumpărare forward este decontat(ă) net în numerar nu înseamnă automat că entitatea a transferat controlul (a se vedea punctul AG29 și literele (g), (h) și (i) de mai sus).
- (l) Prevederile privind eliminarea conturilor. O prevedere privind eliminarea conturilor este o opțiune (call) de recumpărare necondiționată care îi dă entității dreptul de a pretinde înapoi activele transferate în condițiile unor restricții. Cu condiția ca o astfel de opțiune să nu ducă nici la păstrarea, nici la transferarea de către entitate a majorității riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate, ea împiedică derecunoașterea doar proporțional cu suma care face obiectul răscumpărării (presupunând că entitatea căreia i se transferă activul nu poate vinde activele). De exemplu, dacă valoarea contabilă și încasările din transferul activelor împrumutate sunt de 100.000 u.m. și orice împrumut individual ar putea fi cerut înapoi, dar valoarea agregată a împrumuturilor care ar putea fi răscumpărate nu ar putea depăși 10.000 u.m., 90.000 u.m. din împrumuturi ar îndeplini condițiile pentru derecunoaștere.
- (m) Opțiunile call „clean-up”. O entitate, care poate fi o entitate care transferă activul, care administrează activele transferate poate păstra o opțiune call „clean-up” pentru a cumpăra activele transferate rămase atunci când valoarea activelor în circulație scade la un nivel specificat la care costul

de administrare a acelor active devine împovărat în raport cu beneficiile administrării. Cu condiția ca o astfel de opțiune call „clean-up” să aibă drept rezultat faptul că entitatea nu păstrează și nici nu transferă majoritatea riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate și entitatea căreia i se transferă activul să nu poată vinde activele, se interzice derecunoașterea doar proporțional cu valoarea activelor care fac obiectul opțiunii call.

- (n) Interesele subordonate păstrate și garanțiile de credit. O entitate îi poate oferi entității căreia i se transferă activul o ameliorare a condițiilor de credit prin subordonarea unora sau tuturor intereselor sale păstrate în activul transferat. Alternativ, o entitate îi poate oferi entității căreia i se transferă activul o ameliorare a condițiilor de credit sub forma unei garanții de credit care ar putea fi nelimitată sau limitată la o sumă specificată. Dacă entitatea păstrează majoritatea riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate asupra activului transferat, activul continuă să fie recunoscut în întregime. Dacă entitatea păstrează unele, dar nu majoritatea riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate și a păstrat controlul, derecunoașterea este interzisă proporțional cu suma în numerar sau în alte active care ar trebui plătită de entitate.
- (o) Swapurile globale de randament. O entitate îi poate vinde un activ financiar unei entități căreia i se transferă activul și poate încheia un swap global de randament cu entitatea căreia i se transferă activul, conform căruia toate fluxurile de trezorerie din plățile dobânzii care decurg din activul-suport îi sunt remise entității în schimbul unei plăți fixe sau al unei plăți cu rate variabile și orice creșteri sau descreșteri ale valorii juste a activului-suport sunt absorbite de entitate. Într-un astfel de caz, derecunoașterea în întregime a activului este interzisă.
- (p) Swapurile pe rata dobânzii. O entitate îi poate transfera unei alte entități un activ financiar cu rată fixă și poate încheia un contract swap pe rata dobânzii prin care entitatea căreia i se transferă activul trebuie să primească o rată fixă a dobânzii și trebuie să plătească o rată variabilă a dobânzii bazată pe o valoare noțională care este egală cu valoarea principalului activului financiar transferat. Swapul pe rata dobânzii nu interzice derecunoașterea activului transferat, cu condiția ca plățile swapului să nu fie condiționate de plățile făcute pentru activul transferat.
- (q) Swapurile pe rata dobânzii cu amortizare. O entitate îi poate transfera unei alte entități un activ financiar cu rată fixă care este achitat în decursul timpului și poate intra într-un swap pe rata dobânzii cu amortizare cu entitatea căreia i se transferă activul pentru a încasa o rată fixă a dobânzii și pentru a plăti o rată variabilă a dobânzii pe baza unei valori noționale. Dacă valoarea noțională a swapului se amortizează astfel încât devine

egală cu valoarea principalului activului financiar transferat rămasă de plată în orice moment, swapul ar avea drept rezultat în general faptul că entitatea păstrează un risc important de plată în avans, caz în care entitatea fie continuă să recunoască în întregime activul transferat, fie continuă să recunoască activul transferat în măsura implicării sale continue. În mod similar, dacă amortizarea valorii noționale a swapului nu este legată de valoarea principalului datorat aferent activului transferat, un astfel de swap nu ar avea drept rezultat păstrarea de către entitate a riscului de plată în avans aferent activului. Așadar, derecunoașterea activului transferat nu este interzisă cu condiția ca plățile swapului să nu fie condiționate de plățile dobânzii făcute pentru activul transferat, iar swapul să nu aibă drept rezultat faptul că entitatea păstrează orice alte riscuri și recompense semnificative aferente dreptului de proprietate asupra activului transferat.

- (r) Eliminarea. O entitate nu are estimări rezonabile de recuperare a fluxurilor de trezorerie contractuale aferente unui activ financiar în întregime sau unei părți din acesta.

AG38. Acest punct ilustrează abordarea implicării continue atunci când implicarea continuă a entității privește o parte a unui activ financiar.

Să presupunem că o entitate are un portofoliu de împrumuturi care pot fi plătite în avans ale cărui cupon și rată a dobânzii efective sunt de 10% și a cărui valoare a principalului și a costului amortizat este de 10.000 u.m. Aceasta intră într-o tranzacție în care, în schimbul unei plăți de 9.115 u.m., entitatea căreia i se transferă activul obține dreptul la 9.000 u.m. din orice colectare viitoare a principalului plus dobânzi la o rată de 9,5%. Entitatea păstrează drepturile pentru 1.000 u.m. din orice colectări viitoare ale principalului plus dobânzi la o rată de 10%, plus marja suplimentară de 0,5% pentru cele 9.000 u.m. rămase din principal. Colectările din plățile anticipate sunt alocate între entitate și entitatea căreia i se transferă activul în mod proporțional conform raportului 1:9, dar orice neexecutări ale obligațiilor sunt deduse din dobânda de 1.000 u.m. a entității până când acea dobândă este epuizată. Valoarea justă a împrumuturilor la data tranzacției este de 10.100 u.m., iar valoarea justă estimată a marjei suplimentare de 0,5% este de 40 u.m.

Entitatea determină că a transferat anumite riscuri și recompense semnificative aferente dreptului de proprietate (de exemplu, riscul semnificativ de plată anticipată), dar și că a păstrat anumite riscuri și recompense semnificative aferente dreptului de proprietate (din cauza interesului său subordonat păstrat) și că a păstrat controlul. Prin urmare, ea aplică abordarea implicării continue.

Pentru a aplica prezentul standard, entitatea analizează tranzacția ca (a) o reținere a unui interes păstrat complet proporțional de 1.000 u.m., plus (b) subordonarea aceluși interes păstrat pentru a asigura îmbunătățirea condițiilor de credit ale entității a căreia i se transferă activul pentru compensarea pierderilor din creditare.

Entitatea calculează că 9.090 u.m. ($90\% \times 10.100$ u.m.) din contravaloarea primită de 9.115 u.m. reprezintă contravaloarea unei părți de 90% din întreg. Suma rămasă din contravaloarea primită (25 u.m.) reprezintă contravaloarea primită pentru subordonarea interesului său păstrat pentru a-i oferi ameliorarea condițiilor de credit entității a căreia i se transferă activul pentru compensarea pierderilor din creditare. În plus, marja suplimentară de 0,5% reprezintă contravaloarea primită pentru ameliorarea condițiilor de credit. În consecință, contravaloarea totală primită pentru ameliorarea condițiilor de credit este de 65 u.m. (25 u.m. + 40 u.m.).

Entitatea calculează pierderea sau câștigul din vânzarea părții de 90% din fluxurile de trezorerie. Presupunând că valorile juste individuale ale părții de 90% transferate și ale părții de 10% păstrate nu sunt disponibile la data transferului, entitatea alocă valoarea contabilă a activului în conformitate cu punctul 25 după cum urmează:

	<i>Valoare justă estimată</i>	<i>Procent</i>	<i>Valoare contabilă alocată</i>
Partea transferată	9.090	90%	9.000
Partea păstrată	1.010	10%	1.000
Total	10.100		10.000

Entitatea calculează câștigul sau pierderea din vânzarea părții de 90% din fluxurile de trezorerie prin deducerea valorii contabile alocate a părții transferate din contravaloarea primită, adică 90 u.m. (9.090 u.m. – 9.000 u.m.). Valoarea contabilă a părții păstrate de entitate este 1.000 u.m.

În plus, entitatea recunoaște implicarea continuă care a rezultat din subordonarea interesului său păstrat pentru pierderile din creditare. În consecință, ea recunoaște un activ de 1.000 u.m. (valoarea maximă a fluxurilor de trezorerie pe care nu ar primi-o ca urmare a subordonării) și o datorie aferentă de 1.065 u.m. (care este valoarea maximă a fluxurilor de trezorerie pe care nu ar primi-o ca urmare a subordonării, adică 1.000 u.m., plus valoarea justă a subordonării, de 65 u.m.).

Entitatea utilizează toate informațiile de mai sus pentru a contabiliza tranzacția după cum urmează:

	<i>Debit</i>	<i>Credit</i>
Activul inițial	–	9.000
Activul recunoscut pentru subordonare sau interesul rezidual	1.000	–
Activul pentru contravaloarea primită sub forma marjei suplimentare	40	–
Surplus sau deficit (câștig din transfer)	–	90
Datorie	–	1.065
Numerar primit	9.115	–
Total	10.155	10.155

Imediat după tranzacție, valoarea contabilă a activului este de 2.040 u.m., cuprinzând 1.000 u.m. reprezentând costul alocat al părții păstrate și 1.040 u.m. reprezentând implicarea continuă suplimentară a entității din subordonarea interesului său păstrat pentru pierderile din creditare (care include marja suplimentară de 40 u.m.).

În perioadele ulterioare, entitatea recunoaște contravaloarea primită pentru ameliorarea condițiilor de credit (65 u.m.) pe baza repartizării proporționale în timp, angajează dobândă pentru activul recunoscut utilizând metoda dobânzii efective și recunoaște orice pierderi din depreciere asupra activelor recunoscute. Pentru a exemplifica situația din urmă, să presupunem că în următorul an se înregistrează o pierdere din depreciere pentru împrumuturile de bază de 300 u.m. Entitatea își reduce activul recunoscut cu 600 u.m. (300 u.m. aferente interesului său păstrat și 300 u.m. aferente implicării continue suplimentare care apare din subordonarea interesului său păstrat pentru pierderile din depreciere) și își reduce datoria recunoscută cu 300 u.m. Rezultatul net este o cheltuială înregistrată în surplus sau deficit pentru pierderile din depreciere de 300 u.m.

Derecunoașterea datoriilor financiare

AG39. O datorie financiară (sau o parte din ea) este stinsă atunci când debitorul fie:

- (a) Achită datoria (sau o parte din ea) plătind creditorului, în mod normal în numerar, alte active financiare, bunuri sau servicii; fie
- (b) Este scutit în mod legal de responsabilitatea primară legată de datorie (sau de o parte din ea), fie prin lege, fie de către creditor. (Dacă debitorul a dat o garanție că această condiție ar putea fi încă îndeplinită.)

AG40. Dacă un emitent al unui instrument de datorie răscumpără acel instrument, datoria este stinsă chiar dacă emitentul este un formator de piață pentru acel instrument sau intenționează să îl revândă în viitorul apropiat.

- AG41. Plata către un terț, inclusiv către un trust (uneori numită „ștergere în fond a datoriilor”), nu scutește, în sine, debitorul de obligația sa primară față de creditor, în absența unei scutiri legale.
- AG42. Dacă un debitor plătește un terț pentru a-și asuma o obligație și își notifică creditorul că terțul și-a asumat obligația sa de împrumut, debitorul nu derecunoaște obligația aferentă datoriei, cu excepția cazului în care este îndeplinită condiția de la punctul AG39 litera (b). Dacă debitorul plătește un terț pentru a-și asuma o obligație și obține o scutire legală de la creditorul său, debitorul stinge datoria. Totuși, dacă debitorul este de acord să facă plățile asupra datoriei către terț sau direct creditorului său inițial, debitorul recunoaște o nouă obligație de datorie către terț.
- AG43. Dacă un terț își asumă obligația unei entități, iar entitatea nu îi oferă în schimb terțului nicio contravaloare sau îi oferă doar o contravaloare nominală, entitatea aplică dispozițiile de derecunoaștere din prezentul standard, precum și punctele 84-87 din IPSAS 23.
- AG44. Uneori, creditorii vor renunța la dreptul de a colecta o datorie a unei entități din sectorul public, de exemplu, un guvern național ar putea anula o datorie a unui guvern local. Această renunțare la datorie ar constitui o scutire legală în ce privește datoria debitorului față de creditor. Atunci când s-a renunțat la obligațiile unei entități ca parte a unei alte tranzacții decât cele de schimb, aceasta aplică dispozițiile de derecunoaștere din prezentul standard, precum și punctele 84-87 din IPSAS 23.
- AG45. Cu toate că scutirea legală, indiferent dacă este pe cale juridică sau acordată de creditor, are drept rezultat derecunoașterea unei datorii, entitatea poate recunoaște o nouă datorie în cazul în care criteriile de derecunoaștere de la punctele 12-34 nu sunt îndeplinite pentru activele financiare transferate. Dacă acele criterii nu sunt îndeplinite, activele transferate nu sunt derecunoscute și entitatea recunoaște o nouă datorie aferentă activelor transferate.
- AG46. În sensul punctului 36, condițiile sunt semnificativ diferite dacă valoarea actualizată a fluxurilor de trezorerie conform noilor condiții, inclusiv orice taxe plătite minus orice taxe primite și actualizate utilizând rata inițială a dobânzii efective, este cu cel puțin 10% diferită față de valoarea actualizată a fluxurilor de trezorerie rămase din datoria financiară inițială. Dacă un schimb de instrumente de datorie sau modificarea condițiilor este contabilizat(ă) drept o stingere, orice costuri sau onorarii suportate sunt recunoscute ca făcând parte din câștigul sau pierderea din stingere. Dacă schimbul sau modificarea nu este contabilizat(ă) drept o stingere, orice costuri sau onorarii suportate ajustează valoarea contabilă a datoriei și sunt amortizate pe parcursul termenului rămas al datoriei modificate.

AG47. În anumite cazuri, un creditor îl scutește pe debitor de obligația sa actuală de a face plăți, dar debitorul își asumă o obligație-garanție de a plăti dacă partea care își asumă în primul rând responsabilitatea nu reușește să o îndeplinească. În aceste situații, debitorul:

- (a) Recunoaște o nouă datorie financiară bazată pe valoarea justă a obligației sale pentru garanție; și
- (b) Recunoaște un câștig sau o pierdere bazat(ă) pe diferența dintre (i) orice plăți realizate și (ii) valoarea contabilă a datoriei financiare inițiale minus valoarea justă a noii datorii financiare.

Clasificare

Clasificarea activelor financiare

Modelul de conducere al entității pentru activele financiare

AG48. Punctul 39 litera (a) prevede ca o entitate să clasifice activele financiare pe baza modelului de conducere al entității pentru activele financiare, exceptând cazul în care se aplică punctul 44. O entitate evaluează dacă activele sale financiare îndeplinesc condiția de la punctul 40 litera (a) sau condiția de la punctul 41 litera (a) pe baza modelului de conducere determinat de personalul-cheie din conducerea entității (conform definiției din IPSAS 20, *Prezentarea informațiilor privind părțile afiliate*).

AG49. Modelul de conducere al unei entități este determinat la un nivel care reflectă modalitatea prin care grupurile de active financiare sunt gestionate împreună pentru a obține un anumit obiectiv. Modelul de conducere al entității nu depinde de intențiile conducerii față de un instrument individual. În consecință, această condiție nu reprezintă o abordare de la instrument la instrument și trebuie stabilită la un nivel superior de agregare. Totuși, o entitate unică poate avea mai mult de un singur model de conducere pentru instrumentele sale financiare. În consecință, nu este necesară stabilirea clasificării la nivelul entității raportoare. De exemplu, entitatea poate deține un portofoliu de investiții pe care îl gestionează cu scopul de a colecta fluxuri de trezorerie contractuale și un alt portofoliu de investiții pe care îl gestionează cu scopul de a-l tranzacționa în vederea realizării modificărilor la valoarea justă. În mod similar, în anumite circumstanțe, poate fi potrivită separarea unui portofoliu de active financiare în mai multe subportofolii pentru a reflecta nivelul la care o entitate gestionează respectivele active financiare. De exemplu, acesta poate fi cazul dacă o entitate emite sau cumpără un portofoliu de împrumuturi ipotecare și gestionează o parte din împrumuturi cu obiectivul de a colecta fluxuri de trezorerie contractuale, iar alte împrumuturi le gestionează cu obiectivul de a le vinde.

AG50. Modelul de conducere al unei entități se referă la modalitatea prin care o entitate își gestionează activele financiare pentru a genera fluxuri de trezorerie.

Adică modelul de conducere al entității stabilește dacă fluxurile de trezorerie vor rezulta din colectarea fluxurilor de trezorerie contractuale, din vânzarea activelor financiare sau din ambele. În consecință, această evaluare nu este realizată pe baza scenariilor preconizate în mod rezonabil de către entitate să apară, așa-numitele „scenarii pesimiste” sau „scenarii de stres”. De exemplu, dacă o entitate preconizează că va vinde un anumit portofoliu de active financiare doar într-un scenariu de stres, respectivul scenariu nu va afecta evaluarea entității privind modelul de conducere pentru acele active dacă entitatea, în mod rezonabil, preconizează că un astfel de scenariu nu va apărea. Dacă fluxurile de trezorerie sunt realizate într-o manieră diferită de preconizările entității la data la care entitatea a evaluat modelul de conducere (de exemplu, dacă entitatea vinde mai multe sau mai puține active financiare decât preconizase atunci când și-a clasificat activele), acest lucru nu are ca rezultat o eroare a perioadei anterioare în situațiile financiare ale entității (a se vedea IPSAS 3, *Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile și erori*) și nici nu schimbă clasificarea activelor financiare rămase deținute în respectivul model de conducere (adică acele active pe care entitatea le-a recunoscut în perioade anterioare și pe care încă le deține) atâta timp cât entitatea a analizat toate informațiile relevante care erau disponibile la data la care a realizat evaluarea modelului de conducere. Cu toate acestea, atunci când o entitate evaluează modelul de conducere pentru activele financiare nou-emise sau nou-achiziționate, ea trebuie să analizeze informațiile despre modalitatea prin care fluxurile de trezorerie au fost realizate în trecut, împreună cu alte informații relevante.

AG51. Modelul de conducere al unei entități pentru activele financiare este o realitate, și nu doar o simplă afirmație. Acesta este de obicei observabil prin activitățile pe care entitatea le întreprinde pentru a atinge obiectivul modelului de conducere. O entitate va trebui să utilizeze raționamentul atunci când își evaluează modelul de conducere pentru activele financiare și respectiva evaluare nu este stabilită în baza unui singur factor sau a unei singure activități. În schimb, entitatea trebuie să analizeze toate dovezile relevante care sunt disponibile la data evaluării. Astfel de dovezi relevante includ, fără a se limita la:

- (a) Modalitatea prin care performanța modelului de conducere și activele financiare deținute în cadrul respectivului model de conducere sunt evaluate și raportate personalului-cheie din conducerea entității;
- (b) Riscurile care afectează performanța modelului de conducere (și activele financiare deținute în cadrul respectivului model de conducere) și, îndeosebi, modalitatea prin care sunt gestionate respectivele riscuri; și
- (c) Modul în care este compensată conducerea (de exemplu, dacă compensația se bazează pe valoarea justă a activelor gestionate sau pe fluxurile de trezorerie contractuale colectate).

Un model de conducere al cărui obiectiv este de a deține active pentru a colecta fluxuri de trezorerie contractuale

- AG52. Activele financiare care sunt deținute în cadrul unui model de conducere al cărui obiectiv este de a deține active pentru a colecta fluxuri de trezorerie contractuale sunt gestionate pentru a obține fluxuri de trezorerie prin colectarea plăților contractuale pe durata de viață a instrumentului. Adică entitatea gestionează activele deținute în portofoliu pentru a colecta acele anumite fluxuri de trezorerie contractuale (în loc să gestioneze rentabilitatea generală a portofoliului atât prin deținerea, cât și prin vânzarea activelor). Pentru a stabili dacă fluxurile de trezorerie vor fi obținute prin colectarea fluxurilor de trezorerie contractuale ale activelor financiare, este necesară analiza frecvenței, valorii și timpului de vânzare din perioadele anterioare, a motivelor pentru acele vânzări și a preconizărilor cu privire la activitatea legată de vânzările viitoare. Totuși, vânzările în sine nu determină modelul de conducere și prin urmare nu pot fi analizate izolat. În schimb, informațiile referitoare la vânzările anterioare și preconizările cu privire la vânzările viitoare oferă dovezi despre modalitatea prin care este atins obiectivul declarat al entității de gestionare a activelor financiare și în mod deosebit despre cum sunt realizate fluxurile de trezorerie. O entitate trebuie să analizeze informațiile despre vânzările anterioare în contextul motivelor pentru acele vânzări și al condițiilor care existau la data respectivă în comparație cu condițiile curente.
- AG53. Deși scopul unui model de conducere al unei entități poate fi acela de a deține active financiare în vederea colectării de fluxuri de trezorerie contractuale, nu este necesar ca entitatea să dețină toate aceste instrumente până la scadență. Astfel, modelul de conducere al unei entități poate consta în deținerea activelor financiare cu scopul de a colecta fluxuri de trezorerie contractuale chiar și atunci când au loc sau sunt preconizate să aibă loc în viitor vânzări ale activelor financiare.
- AG54. Modelul de conducere poate consta în deținerea activelor cu scopul de a colecta fluxuri de trezorerie contractuale chiar dacă entitatea vinde activele financiare atunci când există o creștere a riscului de credit al activelor. Pentru a stabili dacă a existat o creștere în riscul de credit al activelor, entitatea analizează informații rezonabile și justificabile, inclusiv informații cu caracter previzional. Indiferent de frecvența și valoarea lor, vânzările datorate unei creșteri în riscul de credit al activelor nu sunt inconsecvente cu un model de conducere al cărui obiectiv este deținerea de active financiare pentru a colecta fluxuri de trezorerie contractuale deoarece calitatea creditului activelor financiare este relevantă pentru capacitatea entității de a colecta fluxuri de trezorerie contractuale. Activitățile de gestionare a riscului de credit care au ca scop minimizarea potențialelor pierderi din creditare datorate deteriorării creditului sunt parte

integrantă a unui astfel de model de conducere. Vânzarea unui activ financiar deoarece nu mai îndeplinește criteriile de creditare specificate în politica de investiții documentată a entității este un exemplu de vânzare care a avut loc din cauza creșterii riscului de credit. Cu toate acestea, în absența unei astfel de politici, entitatea poate demonstra pe alte căi că vânzarea a avut loc din cauza unei creșteri a riscului de credit.

- AG55. Vânzările care au loc din alte motive, precum vânzările realizate pentru a gestiona concentrarea riscului de credit (fără o creștere a riscului de credit al activelor), pot fi de asemenea consecvente cu un model de conducere al cărui obiectiv este deținerea activelor financiare pentru a colecta fluxuri de trezorerie contractuale. În special, astfel de vânzări pot fi consecvente cu un model de conducere al cărui obiectiv este deținerea activelor financiare pentru a colecta fluxuri de trezorerie contractuale dacă respectivele vânzări nu sunt frecvente (chiar dacă au o valoare semnificativă) sau au o valoare nesemnificativă atât individual, cât și agregat (chiar dacă sunt frecvente). În cazul în care astfel de vânzări din portofoliu nu sunt rare, iar vânzările nu sunt nesemnificative ca valoare (fie individual, fie agregat), entitatea trebuie să evalueze dacă și cum astfel de vânzări sunt consecvente cu obiectivul de a colecta fluxuri de trezorerie contractuale. Faptul că o terță parte impune dispoziția de a vinde activele financiare sau că acea activitate este la discreția entității nu este relevant pentru această evaluare. O creștere în frecvența sau valoarea vânzărilor într-o anumită perioadă nu este în mod obligatoriu inconsecventă cu un obiectiv de a deține active financiare pentru a colecta fluxuri de trezorerie contractuale, dacă entitatea poate explica motivele pentru acele vânzări și demonstra de ce acele vânzări nu reflectă o schimbare în modelul de conducere al entității. În plus, vânzările pot fi consecvente cu obiectivul deținerii de active financiare pentru a colecta fluxuri de trezorerie contractuale dacă vânzările sunt realizate la scadența activelor financiare și încasările din vânzări se apropie de colectarea fluxurilor de trezorerie contractuale rămase.
- AG56. Următoarele sunt exemple de situații în care obiectivul modelului de conducere al unei entități poate fi acela de a deține active financiare pentru a colecta fluxuri de trezorerie contractuale. Această listă de exemple nu este exhaustivă. Mai mult, exemplele nu au scopul de a prezenta toți factorii care pot fi relevanți pentru evaluarea modelului de conducere al entității și nici de a specifica importanța relativă a acestor factori.

Exemplu	Analiză
<p>Exemplul 1</p> <p>O entitate deține investiții pentru a colecta din acestea fluxuri de trezorerie contractuale. Nevoile de finanțare ale entității sunt previzibile și scadența activelor sale financiare este corelată cu nevoile de finanțare estimate ale entității.</p> <p>Entitatea desfășoară activități de gestionare a riscului de credit în scopul minimizării pierderilor din creditare. În trecut, vânzările au avut loc de obicei atunci când riscul de credit al activelor financiare a crescut astfel încât activele nu mai îndeplineau criteriile de creditare specificate în politica de investiții documentată a entității. Suplimentar, au avut loc vânzări rare ca urmare a nevoilor de finanțare neanticipate.</p> <p>Rapoartele către personalul-cheie din conducere se axează pe calitatea creditului pentru activele financiare și pe rentabilitatea contractuală. Entitatea monitorizează, de asemenea, valorile juste ale activelor financiare, printre alte informații.</p>	<p>Deși entitatea analizează, printre alte informații, valorile juste ale activelor financiare din punctul de vedere al lichidității (adică suma în numerar care ar fi realizată în cazul în care entitatea ar trebui să vândă activele), obiectivul entității este acela de a deține active financiare pentru a colecta fluxuri de trezorerie contractuale. Vânzările nu ar fi în contradicție cu acest obiectiv dacă ar avea loc ca răspuns la creșterea riscului de credit al activelor, de exemplu, dacă activele nu mai îndeplinesc criteriile de creditare specificate în politica de investiții documentată a entității. Vânzările rare rezultate din nevoile de finanțate neanticipate (de exemplu, într-un scenariu de stres) nu ar fi, de asemenea, în contradicție cu respectivul obiectiv, chiar dacă astfel de vânzări au o valoare semnificativă.</p>
<p>Exemplul 2</p> <p>Modelul de conducere al unei entități constă în achiziționarea de portofolii de active financiare, precum împrumuturile. Aceste portofolii pot cuprinde sau nu active financiare depreciate ca urmare a riscului de credit.</p> <p>Dacă plata împrumuturilor nu se efectuează în timp util, entitatea încearcă să realizeze fluxuri de trezorerie contractuale prin diverse mijloace – de exemplu, prin contactarea debitorului prin intermediul e-mailului, telefonului sau prin alte metode. Obiectivul entității este de a colecta fluxuri de trezorerie contractuale, iar entitatea nu gestionează niciunul dintre împrumuturile din acest portofoliu cu obiectivul de a realiza fluxuri de trezorerie prin vânzarea lor.</p>	<p>Obiectivul modelului de conducere al entității este de a deține active financiare pentru a colecta fluxuri de trezorerie contractuale.</p> <p>Se aplică aceeași analiză chiar dacă entitatea nu preconizează că va primi toate fluxurile de trezorerie contractuale (de exemplu, unele dintre activele financiare sunt depreciate ca urmare a riscului de credit la recunoașterea inițială).</p> <p>În plus, faptul că entitatea a încheiat instrumente derivate pentru a modifica fluxurile de trezorerie din portofoliu nu modifică în sine modelul de conducere al entității.</p>

Exemplu	Analiză
<p>În unele situații, entitatea încheie swapuri pe rata dobânzii pentru a modifica rata dobânzii a anumitor active financiare dintr-un portofoliu de la o rată fluctuantă a dobânzii la o rată fixă a dobânzii.</p>	
<p>Exemplul 3</p> <p>O entitate are un model de conducere cu scopul de a acorda împrumuturi pentru studenți și a vinde ulterior aceste împrumuturi unui vehicul de securizare. Vehiculul de securizare emite instrumente pentru investitori.</p> <p>Entitatea emitentă controlează vehiculul de securizare și prin urmare îl consolidează.</p> <p>Vehiculul de securizare colectează fluxurile de trezorerie contractuale din împrumuturi și le transferă investitorilor săi.</p> <p>În sensul prezentului exemplu se presupune că împrumuturile sunt recunoscute în continuare în situația consolidată a poziției financiare deoarece acestea nu sunt derecunoscute de vehiculul de securizare.</p>	<p>Entitatea economică consolidată acordă împrumuturi cu scopul de a le deține în vederea colectării fluxurilor de trezorerie contractuale.</p> <p>Totuși, entitatea emitentă are scopul de a realiza fluxuri de trezorerie din portofoliul de împrumuturi prin vânzarea împrumuturilor către vehiculul de securizare, așadar, în sensul situațiilor sale financiare individuale, nu se consideră că gestionează portofoliul său pentru a colecta fluxuri de trezorerie contractuale.</p>
<p>Exemplul 4</p> <p>O entitate de stat locală care emite obligațiuni deține active financiare pentru a răspunde nevoilor de răscumpărare într-un „scenariu de stres” (de exemplu, o retragere masivă a titlurilor de valoare emise de guvern). Entitatea nu anticipează vânzarea acestor active cu excepția acestor scenarii.</p> <p>Entitatea monitorizează calitatea creditului activelor financiare și obiectivul său în gestionarea activelor financiare este de a colecta fluxuri de trezorerie contractuale. Entitatea evaluează performanța activelor pe baza dobânzii din venituri câștigate și a pierderilor din creditare înregistrate.</p>	<p>Obiectivul modelului de conducere al entității este de a deține active financiare pentru a colecta fluxuri de trezorerie contractuale.</p> <p>Analiza nu se modifică chiar dacă pe parcursul unui scenariu anterior de stres entitatea a avut vânzări semnificative ca valoare pentru a răspunde nevoilor de răscumpărare. În mod similar, activitatea de vânzări recurente ne semnificative ca valoare nu este inconsecventă cu deținerea activelor financiare pentru a colecta fluxuri de trezorerie contractuale.</p>

Exemplu	Analiză
<p>Cu toate acestea, entitatea monitorizează, de asemenea, valoarea justă a activelor financiare din perspectiva lichidității pentru a se asigura că suma de bani ce ar putea fi realizată dacă entitatea ar fi nevoită să vândă activele într-un scenariu de stres ar fi suficientă pentru a răspunde nevoilor de lichiditate ale entității. Periodic, entitatea efectuează vânzări nesemnificative ca valoare pentru a demonstra lichiditatea.</p>	<p>În schimb, dacă o entitate deține active financiare pentru a răspunde nevoilor sale zilnice de răscumpărare, iar atingerea acestui obiectiv implică vânzări frecvente semnificative ca valoare, obiectivul modelului de conducere al entității nu este de a deține active financiare pentru a colecta fluxuri de trezorerie contractuale.</p> <p>În mod similar, dacă entității i se impune de către legislație sau reglementări să vândă în mod repetat active financiare pentru a demonstra că activele sunt lichide, iar valoarea activelor vândute este semnificativă, modelul de conducere al entității nu este de a deține active financiare pentru a colecta fluxuri de trezorerie contractuale. Faptul că o terță parte impune dispoziția de a vinde activele financiare sau că acea activitate este la discreția entității nu este relevant pentru analiză.</p>

Un model de conducere al cărui obiectiv este atins atât prin colectarea fluxurilor de trezorerie contractuale, cât și prin vânzarea activelor financiare

AG57. O entitate poate deține active financiare în cadrul unui model de conducere al cărui obiectiv este îndeplinit atât prin colectarea fluxurilor de trezorerie contractuale, cât și prin vânzarea activelor financiare. În cadrul acestui tip de model de conducere, personalul-cheie din conducerea entității a luat decizia că atât colectarea fluxurilor de trezorerie contractuale, cât și vânzarea activelor financiare fac parte din îndeplinirea obiectivului modelului de conducere. Există diverse obiective care sunt consecvente cu acest tip de model de conducere. De exemplu, obiectivul modelului de conducere poate fi gestionarea zilnică a nevoilor de lichiditate, menținerea unui anumit profil de randament al dobânzii sau corelarea duratei activelor financiare cu durata datoriiilor pe care respectivele active le finanțează. Pentru a atinge un astfel de obiectiv, entitatea va colecta fluxurile de trezorerie contractuale și, de asemenea, va vinde activele financiare.

AG58. În comparație cu un model de conducere al cărui obiectiv este deținerea de active financiare pentru a colecta fluxuri de trezorerie contractuale, acest model de conducere va implica, în mod normal, o frecvență și o valoare mai mari ale

vânzărilor. Acest lucru este datorat faptului că vânzarea activelor financiare face parte din îndeplinirea obiectivului modelului de conducere în loc să fie doar conexă acestui obiectiv. Însă nu există un prag privind frecvența sau valoarea vânzărilor care trebuie să aibă loc în cadrul acestui model de conducere deoarece atât colectarea fluxurilor de trezorerie contractuale, cât și vânzarea activelor financiare fac parte din îndeplinirea obiectivului său.

AG59. Următoarele sunt exemple de situații în care obiectivul modelului de conducere al entității poate fi îndeplinit atât prin colectarea fluxurilor de trezorerie contractuale, cât și prin vânzarea activelor financiare. Această listă de exemple nu este exhaustivă. Mai mult, exemplele nu au scopul de a descrie toți factorii relevanți pentru evaluarea modelului de conducere al entității și nici de a specifica importanța relativă a acestor factori.

Exemplu	Analiză
<p>Exemplul 5</p> <p>O entitate anticipează cheltuieli de capital în câțiva ani. Entitatea își investește excesul de numerar în active financiare pe termen scurt și lung pentru a putea finanța cheltuielile atunci când va fi nevoie. Multe dintre activele financiare au durate de viață contractuale care depășesc perioada de investiții anticipată a entității.</p> <p>Entitatea va deține active financiare pentru a colecta fluxuri de trezorerie contractuale, iar atunci când va apărea o oportunitate, va vinde activele financiare pentru a reinvesti numerarul în active financiare cu o rentabilitate mai mare.</p> <p>Directorii responsabili cu portofoliul sunt remunerați pe baza randamentului total generat de portofoliu.</p>	<p>Obiectivul modelului de conducere este îndeplinit atât prin colectarea fluxurilor de trezorerie contractuale, cât și prin vânzarea activelor financiare. Entitatea va lua în mod continuu decizii privind măsura în care colectarea fluxurilor de trezorerie contractuale sau vânzarea activelor financiare va maximiza rentabilitatea portofoliului până la apariția nevoii privind numerarul investit.</p> <p>În schimb, să luăm în considerare o entitate care anticipează o ieșire de numerar în cinci ani pentru a finanța cheltuieli de capital și investește excesul de numerar în active financiare pe termen scurt. Când investițiile ajung la scadență, entitatea reinvestește numerarul în noi active financiare pe termen scurt. Entitatea menține această strategie până când sunt necesare fondurile, dată la care entitatea folosește încasările din activele financiare scadente pentru a finanța cheltuielile de capital. Doar vânzări nesemnificative ca valoare apar înainte de scadență (exceptând cazul în care există o creștere a riscului de credit). Obiectivul acestui model de conducere contrastant este de a deține active financiare pentru a colecta fluxuri de trezorerie contractuale.</p>

Exemplu	Analiză
<p>Exemplul 6</p> <p>O entitate deține active financiare pentru a răspunde nevoilor sale zilnice de lichiditate. Entitatea urmărește să minimizeze costurile de gestionare a acelor nevoi de lichiditate și prin urmare gestionează în mod activ rentabilitatea portofoliului. Rentabilitatea constă în colectarea plăților contractuale, precum și în câștigurile și pierderile din vânzarea activelor financiare.</p> <p>Prin urmare, entitatea deține active financiare pentru a colecta fluxuri de trezorerie contractuale și vinde active financiare pentru a reinvesti în active financiare cu randament mai mare sau pentru a corela mai bine durata datoriilor sale. În trecut, această strategie a avut ca rezultat o activitate de vânzări frecvente și astfel de vânzări au fost semnificative ca valoare. Se preconizează că această activitate va continua în viitor.</p>	<p>Obiectivul modelului de conducere este de a maximiza rentabilitatea portofoliului pentru a răspunde nevoilor zilnice de lichiditate, iar entitatea atinge acel obiectiv atât prin colectarea fluxurilor de trezorerie contractuale, cât și prin vânzarea activelor financiare. Cu alte cuvinte, atât colectarea fluxurilor de trezorerie contractuale, cât și vânzarea activelor financiare fac parte din îndeplinirea obiectivului modelului de conducere.</p>
<p>Exemplul 7</p> <p>Un fond de asigurări sociale deține active financiare pentru a finanța datoriile la sistemul de asigurări sociale. Fondul folosește încasările din fluxurile de trezorerie contractuale aferente activelor financiare pentru a deconta datoriile la sistemul de asigurări sociale pe măsură ce devin scadente. Pentru a se asigura că fluxurile de trezorerie contractuale din activele financiare sunt suficiente pentru a deconta acele datorii, fondul desfășoară în mod curent o activitate semnificativă de cumpărare și vânzare pentru a-și reechilibra portofoliul de active și pentru a răspunde nevoilor de fluxuri de trezorerie pe măsură ce acestea apar.</p>	<p>Obiectivul modelului de conducere este de a finanța datoriile la sistemul de asigurări sociale. Pentru a îndeplini acest obiectiv, entitatea colectează fluxurile de trezorerie contractuale pe măsură ce ele devin scadente și vinde activele financiare pentru a menține profilul dorit al portofoliului de active. Astfel, atât colectarea fluxurilor de trezorerie contractuale, cât și vânzarea activelor financiare fac parte din îndeplinirea obiectivului modelului de conducere.</p>

Alte modele de conducere

AG60. Activele financiare sunt evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit dacă nu sunt deținute într-un model de conducere al cărui obiectiv este de a deține

active pentru a colecta fluxuri de trezorerie contractuale sau într-un model de conducere al cărui obiectiv este îndeplinit atât prin colectarea fluxurilor de trezorerie contractuale, cât și prin vânzarea activelor financiare (a se vedea însă și punctul 106). Un model de conducere ce are ca rezultat evaluarea la valoarea justă prin surplus sau deficit este unul în care o entitate gestionează activele financiare cu scopul de a realiza fluxuri de trezorerie prin vânzarea activelor. Entitatea ia decizii pe baza valorilor juste ale activelor și gestionează activele pentru a realiza acele valori juste. În acest caz, obiectivul entității va avea ca rezultat, în mod obișnuit, cumpărarea și vânzarea de active. Deși entitatea va colecta fluxuri de trezorerie contractuale în timp ce deține activele financiare, obiectivul unui astfel de model de conducere nu este îndeplinit atât prin colectarea fluxurilor de trezorerie contractuale, cât și prin vânzarea activelor financiare. Acest lucru se întâmplă deoarece colectarea fluxurilor de trezorerie contractuale nu face parte din îndeplinirea obiectivului modelului de conducere; în schimb, este conexă acestuia.

- AG61. Un portofoliu de active financiare care este gestionat și a cărui performanță este evaluată pe baza valorii juste (așa cum se descrie la punctul 46 litera (b)) nu este deținut nici pentru a colecta fluxuri de trezorerie contractuale, nici atât pentru a colecta fluxuri de trezorerie contractuale, cât și pentru a vinde active financiare. Entitatea este concentrată în principal pe informațiile despre valoarea justă și folosește aceste informații pentru a evalua performanța activelor și pentru a lua decizii. Suplimentar, un portofoliu de active financiare care corespund definiției termenului deținut în vederea tranzacționării nu este deținut pentru a colecta fluxuri de trezorerie contractuale sau deținut atât pentru a colecta fluxuri de trezorerie contractuale, cât și pentru a vinde active financiare. Pentru astfel de portofolii, colectarea fluxurilor de trezorerie contractuale este doar conexă îndeplinirii obiectivului modelului de conducere. În consecință, astfel de portofolii de active financiare trebuie să fie evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit.

Fluxuri de trezorerie contractuale care reprezintă exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat

- AG62. Punctul 39 litera (b) impune unei entități să clasifice un activ financiar pe baza caracteristicilor fluxului de trezorerie contractual dacă activul financiar este deținut într-un model de conducere al cărui obiectiv este de a deține active pentru a colecta fluxuri de trezorerie contractuale sau într-un model de conducere al cărui obiectiv este îndeplinit atât prin colectarea fluxurilor de trezorerie contractuale, cât și prin vânzarea activelor financiare, exceptând cazul în care se aplică punctul 44. Pentru a proceda astfel, condiția de la punctele 40 litera (b) și 41 litera (b) impune unei entități să stabilească dacă fluxurile de trezorerie contractuale ale activului sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat.

- AG63. Fluxurile de trezorerie contractuale care reprezintă exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat sunt consecvente cu un angajament simplu de creditare. Într-un angajament simplu de creditare, contravaloarea valorii-timp a banilor (a se vedea punctele AG67-AG71) și riscul de credit sunt în mod obișnuit cele mai semnificative elemente ale dobânzii. Totuși, într-un astfel de angajament, dobânda poate de asemenea să includă contravaloarea altor riscuri de creditare standard (de exemplu, riscul de lichiditate) și costuri (de exemplu, costuri administrative) asociate deținerii activului financiar pentru o anumită perioadă de timp. Suplimentar, dobânda poate include o marjă a profitului care este consecventă cu angajamentul simplu de creditare. În condiții economice extreme, dobânda poate fi negativă dacă, de exemplu, deținătorul unui activ financiar plătește explicit sau implicit pentru depozitarea banilor săi pentru o anumită perioadă de timp (și acea taxă depășește contravaloarea pe care deținătorul o primește pentru valoarea-timp a banilor, riscul de credit și alte riscuri de creditare standard și costuri). Totuși, termenele contractuale care prezintă expunerea la riscuri sau volatilitatea în fluxurile de trezorerie contractuale care nu sunt aferente unui angajament simplu de creditare, precum expunerea la modificările prețurilor capitalurilor proprii sau ale mărfurilor, o anumită valoare a profitabilității sau a venitului atinsă de debitor sau de creditor, ori atingerea unor indicatori financiari specifici nu au ca rezultat fluxuri de trezorerie contractuale care sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat. Un activ financiar emis sau cumpărat poate fi un angajament simplu de creditare indiferent dacă sub formă juridică este un împrumut.
- AG64. În conformitate cu punctul 42 litera (a), principalul este valoarea justă a activului financiar la recunoașterea inițială. Totuși, valoarea principalului se poate schimba pe parcursul duratei de viață a activului financiar (de exemplu, dacă există plăți anticipate ale principalului).
- AG65. O entitate trebuie să evalueze dacă fluxurile de trezorerie contractuale sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat pentru moneda în care este exprimat activul financiar.
- AG66. Efectul de levier este o caracteristică a fluxului de trezorerie contractual al anumitor active financiare. Efectul de levier sporește variabilitatea fluxurilor de trezorerie contractuale și prin urmare acestea nu au caracteristicile economice ale dobânzii. Opțiunea de sine stătătoare, contractele forward și swap sunt exemple de active financiare care includ un astfel de efect de levier. Prin urmare, astfel de contracte nu îndeplinesc condiția de la punctele 40 litera (b) și 41 litera (b) și în consecință nu pot fi evaluate ulterior la costul amortizat sau la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii.

Contravaloarea valorii-timp a banilor

- AG67. Valoarea-timp a banilor este elementul dobânzii care furnizează contravaloare doar pentru trecerea timpului. Respectiv, elementul valoarea-timp a banilor nu

furnizează contravaloare pentru alte riscuri sau alte costuri asociate cu deținerea activului financiar. Pentru a evalua dacă elementul furnizează contravaloare doar pentru trecerea timpului, o entitate aplică raționamentul și analizează factorii relevanți precum moneda în care este exprimat activul financiar și perioada pentru care este stabilită rata dobânzii.

- AG68. Totuși, în unele cazuri, elementul valoarea-timp a banilor poate fi modificat (adică imperfect). Acesta este cazul, de exemplu, dacă rata dobânzii unui activ financiar este restabilă periodic, dar frecvența restabilirii nu se potrivește cu durata ratei dobânzii (de exemplu, rata dobânzii este restabilă în fiecare lună la o rată anuală), sau dacă rata dobânzii unui activ financiar este restabilă periodic la o medie a anumitor rate ale dobânzii pe termen scurt și lung. În astfel de cazuri, o entitate trebuie să evalueze modificarea pentru a stabili dacă fluxurile de trezorerie contractuale reprezintă exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat. În unele situații, entitatea poate determina acest lucru prin realizarea unei evaluări calitative a elementului valoarea-timp a banilor, în timp ce, în alte situații, poate fi necesară efectuarea unei evaluări cantitative.
- AG69. Atunci când este evaluat elementul valoarea-timp modificat, obiectivul este de a stabili cât de diferite pot fi fluxurile de trezorerie contractuale (neactualizate) față de fluxurile de trezorerie (neactualizate) care ar apărea dacă elementul valoarea-timp a banilor nu ar fi modificat (fluxurile de trezorerie de referință). De exemplu, dacă activul financiar conform evaluării conține o rată variabilă a dobânzii care este restabilă în fiecare lună la o rată a dobânzii anuală, entitatea compară respectivul activ financiar cu un instrument financiar cu termene contractuale identice și risc de credit identic, cu excepția ratei variabile a dobânzii, care este restabilă lunar la o rată a dobânzii lunară. Dacă elementul valoarea-timp a banilor modificat poate avea drept rezultat fluxuri de trezorerie contractuale (neactualizate) care sunt diferite semnificativ față de fluxurile de trezorerie de referință (neactualizate), activul financiar nu îndeplinește condiția de la punctele 40 litera (b) și 41 litera (b). Pentru a stabili acest aspect, entitatea trebuie să analizeze efectul elementului valoarea-timp a banilor modificat în fiecare perioadă de raportare și cumulat pe parcursul duratei de viață a instrumentului financiar. Motivul pentru stabilirea ratei dobânzii prin această metodă nu este relevant pentru analiză. În cazul în care, în urma unei analize sumare sau fără a realiza o analiză, este clar dacă fluxurile de trezorerie contractuale (neactualizate) aferente activului financiar conform evaluării ar putea (sau nu) să fie semnificativ diferite față de fluxurile de trezorerie de referință (neactualizate), nu este necesar ca entitatea să realizeze o evaluare detaliată.
- AG70. Atunci când evaluează elementul valoarea-timp a banilor modificat, o entitate trebuie să analizeze factorii care ar putea afecta fluxurile de trezorerie contractuale viitoare. De exemplu, dacă o entitate evaluează o obligațiune cu un termen

de cinci ani și rata variabilă a dobânzii este stabilită la fiecare șase luni la o rată pe cinci ani, entitatea nu poate ajunge la concluzia că fluxurile de trezorerie contractuale sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat din simplul motiv că, la data evaluării, curba ratei dobânzii este astfel încât diferența dintre rata dobânzii pe cinci ani și cea pe șase luni nu este semnificativă. În schimb, entitatea trebuie de asemenea să analizeze dacă relația dintre rata dobânzii pe cinci ani și rata dobânzii pe șase luni se poate schimba pe parcursul duratei de viață a instrumentului astfel încât fluxurile de trezorerie contractuale (neactualizate) pe parcursul duratei de viață a instrumentului ar putea fi semnificativ diferite față de fluxurile de trezorerie de referință (neactualizate). Totuși, o entitate trebuie să analizeze doar scenariile posibile în mod rezonabil în loc de fiecare scenariu posibil. Dacă o entitate ajunge la concluzia că fluxurile de trezorerie contractuale (neactualizate) pot fi semnificativ diferite față de fluxurile de trezorerie de referință (neactualizate), activul financiar nu îndeplinește condiția de la punctele 40 litera (b) și 41 litera (b) și prin urmare nu poate fi evaluat la costul amortizat sau la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii.

AG71. În unele jurisdicții, guvernul sau autoritatea de reglementare stabilește ratele dobânzii. De exemplu, o reglementare a ratei dobânzii de către guvern poate face parte dintr-o politică macroeconomică mai amplă sau poate fi introdusă pentru a încuraja entitățile să investească într-un anumit sector economic. În unele dintre aceste cazuri, obiectivul elementului valoarea-timp a banilor nu este de a furniza contravaloare doar pentru trecerea timpului. Totuși, în pofida prevederilor de la punctele AG67-AG70, o rată reglementată a dobânzii trebuie considerată a fi un substitut pentru elementul valoarea-timp a banilor în sensul aplicării condiției de la punctele 40 litera (b) și 41 litera (b) dacă rata reglementată a dobânzii oferă o contravaloare care este în general consecventă cu trecerea timpului și nu oferă expunere la riscuri sau volatilitate pentru fluxurile de trezorerie contractuale care nu sunt consecvente cu un angajament simplu de creditare.

Termene contractuale care schimbă plasarea în timp sau valoarea fluxurilor de trezorerie contractuale

AG72. Dacă un activ financiar conține un termen contractual care ar putea schimba plasarea în timp sau valoarea fluxurilor de trezorerie contractuale (de exemplu, dacă activul poate fi preplătit înainte de scadență sau termenul său poate fi extins), entitatea trebuie să determine dacă fluxurile de trezorerie contractuale care pot apărea pe parcursul duratei de viață a instrumentului datorită termenului contractual sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat. Pentru a stabili acest aspect, entitatea trebuie să evalueze fluxurile de trezorerie contractuale care pot apărea atât înainte, cât și după modificarea fluxurilor de trezorerie contractuale. Entitatea va trebui de asemenea să evalueze natura oricărui eveniment contingent (adică declanșatorul) ce ar putea schimba plasarea în timp sau valoarea fluxurilor de trezorerie

contractuale. Chiar dacă natura evenimentului contingent în sine nu este un factor determinant pentru a evalua dacă fluxurile de trezorerie contractuale sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii, aceasta poate fi un indicator. De exemplu, compararea unui instrument financiar cu o rată a dobânzii care este restabilă la o rată mai mare decât debitorului îi lipsește un anumit număr de plăți pentru un instrument financiar cu o rată a dobânzii ce este restabilă la o rată mai mare decât un indice specificat al capitalurilor proprii atinge un anumit nivel. Este mai probabil în cazul anterior ca fluxurile de trezorerie contractuale pe perioada de viață a instrumentului să reprezinte exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat ca urmare a relației dintre plățile neefectuate și o creștere a riscului de credit. (A se vedea de asemenea punctul AG80.)

AG73. Următoarele sunt exemple de termene contractuale ce au ca rezultat fluxuri de trezorerie contractuale care reprezintă exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat:

- (a) O rată variabilă a dobânzii care constă în contravaloarea valorii-timp a banilor, riscul de credit asociat valorii principalului datorat într-o anumită perioadă de timp (contravaloarea pentru riscul de credit poate fi stabilită doar la recunoașterea inițială și astfel poate fi fixată) și alte riscuri și costuri aferente împrumutului standard, precum și o marjă a profitului;
- (b) Un termen contractual ce îi permite emitentului (adică debitorului) să plătească în avans un instrument de datorie sau îi permite deținătorului (adică creditorului) să îi restituie un instrument de datorie emitentului înainte de scadență, iar valoarea plății în avans reprezintă în mod substanțial valori neplătite ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat, care pot include compensații rezonabile pentru rezilierea anticipată a contractului; și
- (c) Un termen contractual care îi permite emitentului sau deținătorului să prelungească termenul contractual al instrumentului de datorie (adică o opțiune de prelungire) și termenele opțiunii de prelungire conduc la fluxuri de trezorerie contractuale pe perioada de prelungire care sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat, ce pot include compensații rezonabile pentru prelungirea contractului.

AG74. Indiferent de punctul AG72, un activ financiar care ar fi îndeplinit altfel condiția de la punctele 40 litera (b) și 41 litera (b), însă nu o îndeplinește ca rezultat al termenelor contractuale ce îi permit (sau impun) emitentului să plătească în avans un instrument de datorie ori îi permit (sau impun) deținătorului să îi restituie emitentului instrumentul de datorie înainte de scadență este eligibil pentru a fi evaluat la costul amortizat sau la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii (sub rezerva îndeplinirii condiției de la punctul 40 litera (a) sau condiției de la punctul 41 litera (a)) dacă:

- (a) Entitatea dobândește sau emite activul financiar ca primă sau reducere la valoarea nominală contractuală;
- (b) Valoarea plății în avans reprezintă în esență valoarea nominală contractuală și dobânda contractuală angajată (dar neplătită), care poate cuprinde o compensație rezonabilă pentru rezilierea anticipată a contractului; și
- (c) Atunci când entitatea recunoaște inițial activul financiar, valoarea justă a plății în avans este nesemnificativă.

AG74A. În sensul aplicării punctelor AG73 litera (b) și AG74 litera (b), indiferent de evenimentul sau de circumstanța ce cauzează rezilierea anticipată a contractului, o parte poate plăti sau primi o compensație rezonabilă pentru acea reziliere anticipată. De exemplu, o parte poate plăti sau primi o compensație rezonabilă atunci când alege să rezilieze anticipat contractul (sau face ca rezilierea anticipată să aibă loc).

AG75. Următoarele exemple ilustrează fluxurile de trezorerie contractuale care reprezintă exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat. Această listă de exemple nu este exhaustivă.

Instrumentul	Analiză
<p>Instrumentul A</p> <p>Instrumentul A reprezintă o obligațiune care are o dată de scadență declarată. Plățile principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat sunt legate de un indice de inflație al monedei în care este emis instrumentul. Legătura cu inflația nu generează efectul de levier și principalul este protejat.</p>	<p>Fluxurile de trezorerie contractuale reprezintă exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat. Conectarea plăților principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat la un indice de inflație care nu generează efectul de levier restabilește valoarea-timp a banilor la nivelul curent. Cu alte cuvinte, rata dobânzii aferentă instrumentului reflectă dobânda „reală”. Așadar, valorile dobânzii reprezintă contravaloarea pentru valoarea-timp a banilor aferentă valorii principalului datorat.</p> <p>Cu toate acestea, dacă plățile de dobândă au fost indexate cu o altă variabilă precum performanța debitorului (de exemplu, surplusul sau deficitul debitorului) sau un indice pe acțiuni, fluxurile de trezorerie contractuale nu reprezintă plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat (exceptând cazul în care indexarea performanței debitorului are ca rezultat o ajustare care doar compensează deținătorul pentru schimbările în riscul de credit al instrumentului, astfel încât fluxurile de trezorerie contractuale sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii). Aceasta deoarece fluxurile de trezorerie contractuale reflectă o rentabilitate care nu este consecventă cu un angajament simplu de creditare (a se vedea punctul AG63).</p>

Instrumentul	Analiză
<p>Instrumentul B</p> <p>Instrumentul B este un instrument care are o rată variabilă a dobânzii cu o dată de scadență declarată ce îi permite debitorului să aleagă rata dobânzii de pe piață pe o bază continuă. De exemplu, la fiecare dată de restabilire a ratei dobânzii, debitorul poate alege să plătească rata interbancară oferită la trei luni pentru un termen de trei luni sau rata interbancară oferită la o lună pentru un termen de o lună.</p>	<p>Fluxurile de trezorerie contractuale sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat atâta timp cât dobânda plătită pe parcursul duratei de viață a instrumentului reflectă contravaloarea pentru valoarea-timp a banilor, pentru riscul de credit asociat cu instrumentul și pentru alte riscuri și costuri de creditare de bază, precum și o marjă a profitului (a se vedea punctul AG63). Faptul că rata dobânzii interbancară oferită este restabilă pe parcursul duratei de viață a instrumentului nu descalifică în sine instrumentul.</p> <p>Totuși, dacă debitorul are posibilitatea de a alege să plătească o rată lunară a dobânzii care este restabilă la fiecare trei luni, rata dobânzii este restabilă cu o frecvență care nu se potrivește cu durata ratei dobânzii. În consecință, elementul valoarea-timp a banilor este modificat. Similar, dacă un instrument are o rată a dobânzii contractuală care este bazată pe un termen ce poate depăși durata de viață rămasă a instrumentului (de exemplu, dacă un instrument cu scadență la cinci ani plătește o rată variabilă a dobânzii care este restabilă periodic, dar care reflectă întotdeauna o scadență la cinci ani), elementul valoarea-timp a banilor este modificat. Acest lucru se întâmplă deoarece dobânda de plătit în fiecare perioadă este deconectată de perioada dobânzii.</p> <p>În astfel de cazuri, entitatea trebuie să evalueze cantitativ sau calitativ fluxurile de trezorerie contractuale în comparație cu cele aferente unui instrument care este identic din toate punctele de vedere, cu excepția faptului că durata ratei dobânzii se potrivește cu perioada dobânzii, pentru a stabili dacă fluxurile de trezorerie sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat. (A se vedea însă punctul AG71 pentru îndrumări cu privire la ratele reglementate ale dobânzii).</p> <p>De exemplu, la evaluarea unei obligațiuni cu termen de cinci ani ce plătește o rată variabilă care este restabilă la fiecare șase luni, dar întotdeauna reflectă o scadență la cinci ani, o entitate ia în considerare fluxurile de trezorerie contractuale aferente unui instrument care restabilește la fiecare șase luni o rată a dobânzii pe șase luni, dar care altfel este identică.</p> <p>Aceeași analiză se aplică dacă debitorul poate alege între diferite rate ale dobânzii publicate ale creditorului (de exemplu, debitorul poate alege între rata variabilă a dobânzii publicată pe o lună a creditorului și rata variabilă a dobânzii publicată pe trei luni a creditorului).</p>

Instrumentul	Analiză
<p>Instrumentul C</p> <p>Instrumentul C este o obligațiune care are o dată de scadență declarată și plătește o rată variabilă a dobânzii de piață. Această rată variabilă a dobânzii are un plafon maxim.</p>	<p>Fluxurile de trezorerie contractuale ale:</p> <p>(a) unui instrument care are o rată fixă a dobânzii și ale</p> <p>(b) unui instrument care are o rată variabilă a dobânzii</p> <p>sunt plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat atâta timp cât dobânda reflectă contravaloarea pentru valoarea-timp a banilor, pentru riscul de credit asociat cu instrumentul pe parcursul duratei instrumentului și pentru alte riscuri și costuri de credit de bază, precum și o marjă a profitului. (A se vedea punctul AG63)</p> <p>În consecință, un instrument care este o combinație între literele (a) și (b) (de exemplu, o obligațiune cu un plafon maxim al ratei dobânzii) poate avea fluxuri de trezorerie care sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat. Un astfel de termen contractual poate reduce variabilitatea fluxului de trezorerie prin fixarea unei limite a ratei variabile a dobânzii (de exemplu, un plafon maxim sau minim al ratei dobânzii) sau poate crește variabilitatea fluxului de trezorerie deoarece o rată fixă devine variabilă.</p>
<p>Instrumentul D</p> <p>Instrumentul D este un împrumut garantat cu întregul patrimoniu și este asigurat de garanții reale.</p>	<p>Faptul că împrumutul garantat cu întregul patrimoniu are garanții reale nu afectează în sine analiza pentru a determina dacă fluxurile de trezorerie contractuale sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat.</p>
<p>Instrumentul E</p> <p>Instrumentul E este emis de o bancă reglementată și are o dată de scadență declarată. Instrumentul plătește o rată fixă a dobânzii și toate fluxurile de trezorerie contractuale sunt nediscreționare.</p>	<p>Deținătorul analizează termenele contractuale ale instrumentului financiar pentru a stabili dacă acestea pot genera fluxuri de trezorerie care reprezintă exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat și astfel sunt consecvente cu un angajament simplu de creditare.</p> <p>Acea analiză nu ia în considerare plățile apărute doar ca urmare a exercitării puterii de către autoritatea națională abilitată să impună pierderi deținătorilor Instrumentului E. Aceasta deoarece respectiva putere și plățile rezultate nu sunt termenele contractuale ale instrumentului financiar.</p>

Instrumentul	Analiză
<p>Totuși, emitentul se supune legislației care îi permite sau impune unei autorități naționale abilitate să impună pierderi deținătorilor de anumite instrumente, inclusiv ai Instrumentului E, în anumite circumstanțe. De exemplu, autoritatea națională abilitată are puterea de a reduce valoarea nominală a Instrumentul E sau de a o converti într-un număr fix de acțiuni ordinare ale emitentului dacă autoritatea națională abilitată stabilește că emitentul are dificultăți financiare grave, are nevoie de capital suplimentar reglementat sau „eșuează”.</p>	<p>În schimb, fluxurile de trezorerie contractuale nu sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat dacă termenele contractuale ale instrumentului financiar îi permit sau impun emitentului sau unei alte entități să impună pierderi deținătorului (de exemplu, prin reducerea valorii nominale sau prin convertirea instrumentului într-un număr fix de acțiuni ordinare ale emitentului) atâta timp cât respectivele termene contractuale sunt autentice, chiar dacă probabilitatea ca o astfel de pierdere să fie impusă este foarte scăzută.</p>

AG76. Următoarele exemple ilustrează fluxurile de trezorerie contractuale care nu reprezintă exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat. Această listă de exemple nu este exhaustivă.

Instrumentul	Analiză
<p>Instrumentul F</p> <p>Instrumentul F este o obligațiune care este convertibilă într-un număr fix de instrumente de capitaluri proprii ale emitentului.</p>	<p>Deținătorul ar trebui să analizeze obligațiunea convertibilă în întregime.</p> <p>Fluxurile de trezorerie contractuale nu reprezintă plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat deoarece reflectă o rentabilitate care este inconsecventă cu un angajament simplu de creditare (a se vedea punctul AG63); adică rentabilitatea este conexasă valorii capitalurilor proprii ale emitentului.</p>

Instrumentul	Analiză
<p>Instrumentul G</p> <p>Instrumentul G este un împrumut care plătește o rată invers fluctuantă a dobânzii (adică rata dobânzii are o relație inversă cu ratele dobânzilor de pe piață).</p>	<p>Fluxurile de trezorerie contractuale nu sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat.</p> <p>Valorile dobânzii nu reprezintă contravaloarea pentru valoarea-timp a banilor aferentă valorii principalului datorat.</p>
<p>Instrumentul H</p> <p>Instrumentul H este un instrument perpetuu, dar emitentul ar putea să răscumpere instrumentul oricând și să îi plătească deținătorului valoarea nominală plus dobânda acumulată scadentă.</p> <p>Instrumentul H plătește o rată a dobânzii de piață, dar plata dobânzii nu poate fi făcută decât dacă emitentul poate să rămână solvabil imediat după acel moment.</p> <p>Dobânda amânată nu acumulează dobândă suplimentară.</p>	<p>Fluxurile de trezorerie contractuale nu sunt plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat. Aceasta pentru că emitentului i se poate impune să amâne plata dobânzilor și nu se acumulează dobândă suplimentară pentru acele valori ale dobânzilor amânate. Ca urmare, valorile dobânzii nu reprezintă contravaloarea valorii-timp a banilor aferentă valorii principalului datorat.</p> <p>Dacă s-ar acumula dobândă pentru valorile amânate, fluxurile de trezorerie contractuale ar putea fi plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat.</p> <p>Faptul că Instrumentul H este perpetuu nu înseamnă, în sine, că fluxurile de trezorerie contractuale nu sunt plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat. De fapt, un instrument perpetuu are opțiuni continue (multiple) de prelungire. Aceste opțiuni pot avea ca rezultat fluxuri de trezorerie contractuale care sunt plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat dacă plățile dobânzii sunt obligatorii și trebuie plătite continuu.</p> <p>De asemenea, faptul că Instrumentul H este răscumpărabil înainte de scadență nu înseamnă că fluxurile de trezorerie contractuale nu sunt plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat decât dacă acesta este răscumpărabil înainte de scadență la o valoare care nu reflectă, în mod substanțial, plata principalului datorat și a dobânzii aferente valorii principalului datorat. Chiar dacă valoarea răscumpărabilă înainte de scadență include o valoare care compensează, în mod rezonabil, deținătorul pentru rezilierea anticipată a instrumentului, fluxurile de trezorerie contractuale ar putea fi plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat. (A se vedea de asemenea punctul AG74.)</p>

AG77. În unele cazuri, un activ financiar poate avea fluxuri de trezorerie contractuale care sunt descrise drept principal și dobândă, dar acele fluxuri de trezorerie nu reprezintă plata principalului și a dobânzii aferente valorii principalului datorat

conform descrierii de la punctele 40 litera (b), 41 litera (b) și 42 din prezentul standard.

- AG78. Această situație poate apărea dacă activul financiar reprezintă o investiție în anumite active sau fluxuri de trezorerie, iar fluxurile de trezorerie contractuale nu reprezintă, prin urmare, exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat. De exemplu, dacă termenele contractuale stipulează că fluxurile de trezorerie ale activului financiar cresc pe măsură ce mai multe autovehicule utilizează un anumit drum cu taxă, respectivele fluxuri de trezorerie contractuale sunt inconsecvente cu un angajament simplu de creditare. Ca urmare, instrumentul nu va îndeplini condiția de la punctele 40 litera (b) și 41 litera (b). Acesta ar putea fi cazul atunci când o pretenție a creditorului se limitează la anumite active ale debitorului sau la fluxurile de trezorerie din anumite active (de exemplu, un activ financiar parțial garantat).
- AG79. Totuși, faptul că un activ financiar este unul parțial garantat nu împiedică neapărat, în sine, ca activul financiar să îndeplinească condiția de la punctele 40 litera (b) și 41 litera (b). În astfel de situații, creditorul trebuie să evalueze („cerceteze”) activele-suport sau fluxurile de trezorerie specifice pentru a determina dacă fluxurile de trezorerie contractuale ale activului financiar clasificat sunt plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat. Dacă termenele activului financiar generează orice alte fluxuri de trezorerie sau limitează fluxurile de trezorerie într-un mod care nu este consecvent cu plățile care reprezintă principal și dobândă, activul financiar nu îndeplinește condiția de la punctele 40 litera (b) și 41 litera (b). Măsura în care activele-suport sunt active financiare sau active nefinanciare nu afectează, în sine, această evaluare.
- AG80. O caracteristică a fluxurilor de trezorerie contractuale nu afectează clasificarea activului financiar dacă ar putea avea doar un efect de minimis asupra fluxurilor de trezorerie contractuale ale activului financiar. Pentru a stabili acest aspect, o entitate trebuie să ia în considerare efectul posibil al caracteristicii fluxului de trezorerie contractual în fiecare perioadă de raportare și cumulată pe parcursul duratei de viață a instrumentului financiar. În plus, dacă o caracteristică a fluxului de trezorerie contractual ar putea avea un efect asupra fluxurilor de trezorerie contractuale care este mai mult decât de minimis (fie într-o singură perioadă de raportare, fie cumulată), dar respectiva caracteristică a fluxului de trezorerie nu este autentică, aceasta nu afectează clasificarea unui activ financiar. O caracteristică a fluxului de trezorerie nu este autentică dacă afectează fluxurile de trezorerie contractuale ale instrumentului numai la apariția unui eveniment care este extrem de rar, foarte neobișnuit și foarte puțin probabil.
- AG81. În aproape toate tranzacțiile de creditare, instrumentul creditorului este clasificat în raport cu instrumentele altor creditori ai debitorului. Un instrument care este subordonat altor instrumente poate avea fluxuri de trezorerie contractuale care sunt plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat dacă neplata debitorului este o încălcare a contractului și deținătorul are un drept

contractual la sumele neplătite ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat chiar și în cazul falimentului debitorului. De exemplu, o creanță comercială conform căreia creditorul său este clasificat drept creditor general s-ar califica drept având plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat. Acest lucru se întâmplă și în cazul în care debitorul emite împrumuturi cu garanții reale care, în cazul falimentului, ar da prioritate deținătorului împrumutului asupra pretențiilor creditorului general cu privire la garanțiile reale, dar care nu afectează dreptul contractual al creditorului general asupra principalului neplătit și a altor valori datorate.

Instrumente legate contractual

- AG82. În anumite tipuri de tranzacții, un emitent poate favoriza plățile către deținătorii activelor financiare utilizând mai multe instrumente legate contractual care generează concentrări ale riscului de credit (tranșe). Fiecare tranșă are o ierarhie de subordonare care specifică ordinea în care orice fluxuri de trezorerie generate de emitent sunt alocate tranșei. În astfel de situații, deținătorii unei tranșe au dreptul la plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat numai dacă emitentul generează suficiente fluxuri de trezorerie pentru a satisface tranșele de rang superior.
- AG83. În astfel de tranzacții, o tranșă are caracteristici ale fluxului de trezorerie care sunt plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat numai dacă:
- Termenele contractuale ale tranșei evaluate pentru clasificare (fără a analiza grupul-suport de instrumente financiare) generează fluxuri de trezorerie care sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat (de exemplu, rata dobânzii aferentă tranșei nu este corelată cu un indice de marfă);
 - Grupul-suport de instrumente financiare are caracteristicile fluxului de trezorerie prevăzute la punctele AG85 și AG86; și
 - Expunerea la riscul de credit în grupul-suport de instrumente financiare inerentă tranșei este mai mică sau egală cu expunerea la riscul de credit al grupului-suport de instrumente financiare (de exemplu, ratingul de credit al tranșei evaluate pentru clasificare este mai mare sau egal cu ratingul de credit care s-ar aplica unei singure tranșe care a finanțat grupul-suport de instrumente financiare).
- AG84. O entitate trebuie să cerceteze până când poate identifica grupul-suport de instrumente care generează (nu intersectează) fluxurile de trezorerie. Acesta este grupul-suport de instrumente financiare.
- AG85. Grupul-suport trebuie să conțină unul sau mai multe instrumente cu fluxuri de trezorerie contractuale care sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat.

- AG86. Grupul-suport de instrumente poate să includă și instrumente care:
- (a) Reduc variabilitatea fluxului de trezorerie al instrumentelor de la punctul AG85 și, atunci când sunt combinate cu instrumentele de la punctul AG85, au drept rezultat fluxuri de trezorerie care sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat (de exemplu, plafonul maxim sau minim al ratei dobânzii sau un contract care reduce riscul de credit al tuturor instrumentelor de la punctul AG85 sau al unora dintre acestea); sau
 - (b) Aliniază fluxurile de trezorerie ale tranșelor la fluxurile de trezorerie ale grupului-suport de instrumente de la punctul AG85 pentru a trata diferențele ce țin de și numai de:
 - (i) Măsura în care rata dobânzii este fixă sau fluctuantă;
 - (ii) Moneda în care fluxurile de trezorerie sunt exprimate, inclusiv inflația monedei respective; sau
 - (iii) Plasarea în timp a fluxurilor de trezorerie.

AG87. În cazul în care oricare instrument din grup nu îndeplinește condițiile de la punctul AG85 sau de la punctul AG86, nu este îndeplinită condiția de la punctul AG83 litera (b). Este posibil ca la realizarea acestei evaluări să nu fie necesară o analiză detaliată a fiecărui instrument din cadrul grupului în parte. Totuși, o entitate trebuie să utilizeze raționamentul și să realizeze o analiză suficientă pentru a stabili dacă instrumentele din grup îndeplinesc condițiile de la punctele AG85-AG86. (A se vedea și punctul AG80 pentru îndrumări cu privire la caracteristicile fluxului de trezorerie contractual care au doar un efect de minimis.)

AG88. Dacă deținătorul nu poate evalua condițiile de la punctul AG83 la recunoașterea inițială, tranșa trebuie evaluată la valoarea justă prin surplus sau deficit. Dacă grupul-suport de instrumente se poate modifica după recunoașterea inițială astfel încât este posibil ca grupul să nu îndeplinească condițiile de la punctele AG85-AG86, tranșa nu îndeplinește condițiile de la punctul AG83 și trebuie evaluată la valoarea justă prin surplus sau deficit. Cu toate acestea, dacă grupul-suport include instrumente cu garanții reale sub forma unor active care nu îndeplinesc condițiile de la punctele AG85-AG86, capacitatea de a intra în posesia unor astfel de active nu va fi avută în vedere în sensul aplicării acestui punct, exceptând cazul în care entitatea a achiziționat tranșa cu modelul de conducere de a controla garanția reală.

Opțiunea de a desemna un activ financiar sau o datorie financiară ca fiind la valoarea justă prin surplus sau deficit

AG89. Sub rezerva condițiilor de la punctele 44 și 46, prezentul standard permite unei entități să desemneze un activ financiar, o datorie financiară sau un grup

de instrumente financiare (active financiare, datorii financiare sau ambele) ca fiind la valoarea justă prin surplus sau deficit, cu condiția ca această acțiune să genereze informații mai relevante.

AG90. Decizia unei entități de a desemna un activ financiar sau o datorie financiară ca fiind la valoarea justă prin surplus sau deficit este similară unei alegeri a politicii contabile (deși, spre deosebire de alegerea politicii contabile, nu se impune aplicarea consecventă pentru toate tranzacțiile similare). Atunci când o entitate face o astfel de alegere, punctul 12 din IPSAS 3 prevede ca politica aleasă să aibă drept rezultat situații financiare care să ofere o reprezentare exactă și informații mai relevante cu privire la efectele tranzacțiilor, ale altor evenimente și condiții asupra poziției financiare, performanței financiare sau fluxurilor de trezorerie ale entității. De exemplu, în cazul desemnării unei datorii financiare ca fiind la valoarea justă prin surplus sau deficit, punctul 46 stabilește cele două circumstanțe în care se îndeplinește dispoziția de a furniza informații mai relevante. Prin urmare, pentru a alege o astfel de desemnare în conformitate cu punctul 46, entitatea trebuie să demonstreze că se găsește într-unul din cazurile respective (sau în ambele).

Desemnarea elimină sau reduce semnificativ o necorelare contabilă

AG91. Evaluarea unui activ financiar sau a unei datorii financiare și clasificarea modificărilor recunoscute ale valorii sale sunt determinate de clasificarea elementului și de măsura în care elementul face parte dintr-o relație desemnată de acoperire împotriva riscurilor. Aceste dispoziții pot genera o inconsecvență de evaluare sau de recunoaștere (numită uneori o „necorelare contabilă”) atunci când, de exemplu, în absența desemnării ca fiind la valoarea justă prin surplus sau deficit, un activ financiar ar fi clasificat ca fiind evaluat ulterior la valoarea justă prin surplus sau deficit, iar o datorie pe care entitatea o consideră asociată acestuia va fi evaluată ulterior la costul amortizat (modificările valorii juste nefiind recunoscute). În astfel de cazuri, o entitate poate ajunge la concluzia că situațiile sale financiare ar furniza informații mai relevante dacă atât activul, cât și datoria ar fi evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit.

AG92. Următoarele exemple arată când ar putea fi respectată această condiție. În toate cazurile, o entitate poate utiliza această condiție pentru desemnarea activelor financiare sau a datoriilor financiare la valoarea justă prin surplus sau deficit numai dacă respectă principiul de la punctul 44 sau 46 litera (a):

- (a) O entitate are datorii din contracte de asigurare a căror evaluare încorporează informații curente și active financiare pe care le consideră asociate și care, altfel, ar fi evaluate fie la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii, fie la costul amortizat.
- (b) O entitate are active financiare, datorii financiare sau ambele cu risc comun, cum ar fi riscul ratei dobânzii, care generează modificări conținut ale valorii juste ce tind să se compenseze reciproc. Totuși, numai

unele dintre instrumente vor fi evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit (de exemplu, cele care sunt instrumente derivate sau sunt clasificate drept deținute în vederea tranzacționării). Este posibil și ca dispozițiile privind contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor să nu fie respectate deoarece, de exemplu, nu sunt îndeplinite dispozițiile privind eficacitatea acoperirii împotriva riscurilor de la punctul 129.

- (c) O entitate are active financiare, datorii financiare sau ambele cu risc comun, cum ar fi riscul ratei dobânzii, care generează modificări contrare ale valorii juste ce tind să se compenseze reciproc și niciunul dintre activele financiare sau niciuna dintre datoriile financiare nu îndeplinește condițiile pentru desemnarea ca instrument de acoperire împotriva riscurilor deoarece nu sunt evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit. Mai mult, în absența contabilității de acoperire împotriva riscurilor, există o inconsecvență semnificativă în recunoașterea câștigurilor și pierderilor. De exemplu, entitatea a finanțat un grup specific de împrumuturi prin emiterea unor obligațiuni tranzacționate ale căror modificări ale valorii juste tind să se compenseze reciproc. Dacă, în plus, entitatea cumpără și vinde în mod regulat obligațiunile, dar ra-reori, dacă o face vreodată, cumpără și vinde împrumuturile, raportarea atât a împrumuturilor, cât și a obligațiunilor la valoarea justă prin surplus sau deficit elimină inconsecvența plasării în timp a recunoașterii câștigurilor și pierderilor care altminteri ar rezulta din evaluarea ambelor la costul amortizat și recunoașterea unui câștig sau a unei pierderi de fiecare dată când se răscumpără o obligațiune.

AG93. În cazuri asemănătoare celor descrise la punctul precedent, desemnarea, la recunoașterea inițială, a activelor financiare și datoriilor financiare care nu sunt evaluate altminteri astfel ca fiind la valoarea justă prin surplus sau deficit poate elimina sau reduce semnificativ inconsecvența de evaluare sau de recunoaștere și poate produce informații mai relevante. În scopuri practice, entitatea nu trebuie să abordeze toate activele și datoriile care generează o inconsecvență de evaluare sau de recunoaștere exact în același timp. Este permisă o întârziere rezonabilă cu condiția ca fiecare tranzacție să fie desemnată ca fiind la valoarea justă prin surplus sau deficit la recunoașterea sa inițială și, în acel moment, se preconizează că vor avea loc toate tranzacțiile rămase.

AG94. Nu ar fi acceptabil să se desemneze numai unele dintre activele financiare și datoriile financiare care generează inconsecvența ca fiind la valoarea justă prin surplus sau deficit dacă prin acest lucru nu se elimină sau nu se reduce în mod semnificativ inconsecvența și, prin urmare, nu se obțin mai multe informații relevante. Totuși, ar fi acceptabil să se desemneze numai un număr de active financiare similare sau datorii financiare similare dacă, prin acest lucru, se obține o reducere semnificativă (și posibil o reducere mai mare decât prin alte desemnări permise) a inconsecvenței. De exemplu, să presupunem că o entitate are un număr de datorii financiare similare care însumează 100 u.m. și un număr

de active financiare similare care însumează 50 u.m., însă sunt evaluate pe o bază diferită. Entitatea poate reduce în mod semnificativ inconsecvența de evaluare prin desemnarea, la recunoașterea inițială, a tuturor activelor, dar numai a unora dintre datorii (de exemplu, datoriile individuale cu un total combinat de 45 u.m.) ca fiind la valoarea justă prin surplus sau deficit. Totuși, deoarece desemnarea ca fiind la valoarea justă prin surplus sau deficit poate fi aplicată numai întregului instrument financiar, entitatea din acest exemplu trebuie să desemneze una sau mai multe datorii în ansamblul său/lor. Ea nu poate desemna nici o componentă a unei datorii (de exemplu, modificările valorii care se pot atribui doar unui singur risc, cum ar fi modificările ratei dobânzii de referință) și nici o proporție (adică procent) dintr-o datorie.

Un grup de datorii financiare sau de active financiare și datorii financiare este gestionat, iar performanța sa este evaluată pe baza valorii juste

- AG95. O entitate poate gestiona și evalua performanța unui grup de datorii financiare sau de active financiare și datorii financiare astfel încât evaluarea aceluia grup la valoarea justă prin surplus sau deficit să genereze informații mai relevante. În acest caz, accentul se pune pe modalitatea în care entitatea gestionează și evaluează performanța, și nu pe natura instrumentelor sale financiare.
- AG96. De exemplu, o entitate poate utiliza această condiție pentru a desemna datoriile financiare ca fiind la valoarea justă prin surplus sau deficit dacă se respectă principiul de la punctul 46 litera (b), iar entitatea are active financiare și datorii financiare care au unul sau mai multe riscuri comune, aceste riscuri fiind gestionate și evaluate pe baza valorii juste în conformitate cu o politică documentată de gestionare a activelor și datoriilor. Un exemplu ar putea fi o entitate care a emis „produse structurate” ce conțin instrumente derivate încorporate cu caracteristici multiple și gestionează riscurile rezultante pe baza valorii juste utilizând o combinație de instrumente financiare derivate și nederivate.
- AG97. Așa cum s-a arătat mai sus, această condiție se bazează pe modalitatea în care entitatea gestionează și evaluează performanța grupului de instrumente financiare în cauză. Prin urmare (sub rezerva dispoziției de desemnare la recunoașterea inițială), o entitate care desemnează datoriile financiare ca fiind la valoarea justă prin surplus sau deficit pe baza acestei condiții trebuie să desemneze astfel și toate datoriile financiare eligibile care sunt gestionate și evaluate împreună.
- AG98. Documentația strategiei unei entități nu trebuie să fie extinsă, dar trebuie să fie suficientă pentru a demonstra conformitatea cu punctul 46 litera (b). O astfel de documentație nu este prevăzută pentru fiecare element în parte, dar poate fi pe bază de portofoliu. De exemplu, dacă sistemul de gestionare a performanței unui departament – aprobat de personalul-cheie din conducerea entității – demonstrează în mod clar că performanța sa este evaluată pe această bază, nu se solicită o justificare suplimentară pentru a demonstra respectarea punctului 46 litera (b).

Instrumente derivate încorporate

- AG99. Atunci când o entitate devine parte a unui contract-hibrid cu o gazdă care nu este un activ ce intră sub incidența prezentului standard, punctul 49 impune entității să identifice orice instrument derivat încorporat, să evalueze dacă se impune ca acesta să fie separat de contractul-gazdă și, pentru cele care trebuie separate, să evalueze instrumentele derivate la valoarea justă la recunoașterea inițială și ulterior la valoarea justă prin surplus sau deficit.
- AG100. Dacă un contract-gazdă nu are o scadență declarată sau predeterminată și reprezintă o participație reziduală în activele nete ale unei entități, caracteristicile și riscurile sale economice sunt cele ale unui instrument de capitaluri proprii și ar fi necesar ca un instrument derivat încorporat să prezinte caracteristici de capitaluri proprii ce țin de aceeași entitate pentru a fi considerat drept strâns legat. În cazul în care contractul-gazdă nu este un instrument de capitaluri proprii și corespunde definiției unui instrument financiar, caracteristicile și riscurile sale economice sunt acelea ale unui instrument de datorie.
- AG101. Un instrument derivat încorporat non-opțiune (cum ar fi un swap sau un forward încorporat) este separat de contractul său gazdă pe baza condițiilor esențiale declarate sau implicite, astfel încât să aibă o valoare justă egală cu zero la recunoașterea inițială. Un instrument derivat încorporat bazat pe opțiuni (cum ar fi un instrument încorporat put, call, cap, floor sau swaption) este separat de contractul său gazdă pe baza clauzelor declarate ale caracteristicii opțiunii. Valoarea contabilă inițială a instrumentului-gazdă este valoarea reziduală de după separarea instrumentului derivat încorporat.
- AG102. În general, instrumentele derivate încorporate cu caracteristici multiple într-un singur contract-hibrid sunt tratate ca un singur instrument derivat încorporat compus. Cu toate acestea, instrumentele derivate încorporate care sunt clasificate drept capitaluri proprii (a se vedea IPSAS 28) sunt contabilizate separat de cele clasificate drept active sau datorii. În plus, dacă un contract-hibrid are mai mult de un instrument derivat încorporat, iar acele instrumente derivate sunt legate de diferite expuneri la risc și sunt ușor de separat și independente unele față de altele, ele sunt contabilizate separat.
- AG103. În următoarele exemple, caracteristicile economice și riscurile unui instrument derivat încorporat nu sunt strâns legate de contractul-gazdă (punctul 49 litera (a)). În aceste exemple, presupunând că sunt îndeplinite condițiile de la punctul 49 literele (b) și (c), o entitate contabilizează instrumentul derivat încorporat separat de contractul-gazdă.
- (a) O opțiune put încorporată într-un instrument care permite deținătorului să îi solicite emitentului să redobândească instrumentul pentru o sumă în numerar sau pentru alte active care variază pe baza modificării prețului sau a indicelui mărfurilor sau capitalurilor proprii nu este strâns legată de un instrument-gazdă de datorie.

- (b) O opțiune sau o prevedere automată de a prelungi termenul rămas până la scadența unui instrument de datorie nu este strâns legată de instrumentul-gazdă de datorie decât dacă există o ajustare concomitentă la rata aproximativă a dobânzii actuale pe piață la momentul prelungirii. Dacă o entitate emite un instrument de datorie, iar deținătorul celui instrument de datorie emite către un terț o opțiune call asupra instrumentului de datorie, atunci emitentul consideră opțiunea call ca extinzând termenul până la scadența instrumentului de datorie, cu condiția ca emitentului să i se poată solicita să participe la, sau să faciliteze, repunerea pe piață a instrumentului de datorie ca rezultat al exercitării opțiunii call.
- (c) Dobânda indexată în funcție de capitalurile proprii sau plățile principalului încorporate într-un instrument-gazdă de datorie sau într-un contract de asigurare – prin care valoarea dobânzii sau a principalului este indexată la valoarea instrumentelor de capitaluri proprii – nu sunt strâns legate de instrumentul-gazdă deoarece riscurile inerente contractului-gazdă și instrumentului derivat încorporat nu sunt similare.
- (d) Plățile de dobândă sau de principal indexate în funcție de mărfuri încorporate într-un instrument-gazdă de datorie sau într-un contract de asigurare – prin care valoarea dobânzii sau a principalului este indexată în funcție de prețul unei mărfi (cum ar fi aurul) – nu sunt strâns legate de instrumentul-gazdă deoarece riscurile inerente contractului-gazdă și instrumentului derivat încorporat nu sunt similare.
- (e) O opțiune call, put sau de plată anticipată încorporată într-un contract-gazdă de datorie sau într-un contract-gazdă de asigurare nu este strâns legată de contractul-gazdă decât dacă:
- (i) Prețul de exercitare al opțiunii este aproximativ egal, la fiecare dată de exercitare, cu costul amortizat al instrumentului-gazdă de datorie sau cu valoarea contabilă a contractului-gazdă de asigurare; sau
 - (ii) Prețul de exercitare al unei opțiuni de plată în avans îi rambursează creditorului o sumă care poate ajunge la valoarea actualizată aproximativă a dobânzii pierdute pentru termenul rămas din contractul-gazdă. Dobânda pierdută este rezultatul valorii principalului plătită în avans și multiplicată cu diferența de rată a dobânzii. Diferența de rată a dobânzii reprezintă diferența dintre rata dobânzii efective aferentă contractului-gazdă și rata dobânzii efective pe care entitatea ar primi-o la data plății anticipate dacă ar reinvesti valoarea plătită în avans a principalului într-un contract similar pentru perioada rămasă din contractul-gazdă.

Evaluarea măsurii în care o opțiune put sau call este strâns legată de contractul-gazdă de datorie este făcută înainte de separarea elementului de capitaluri proprii al unui instrument de datorie convertibil în conformitate cu IPSAS 28.

- (f) Instrumentele derivate de credit care sunt încorporate într-un instrument-gazdă de datorie și care permit unei părți („beneficiarul”) să transfere riscul de credit al unui anumit activ de referință, pe care poate să nu îl dețină, unei alte părți („garantul”) nu sunt strâns legate de instrumentul-gazdă de datorie. Aceste instrumente derivate de credit îi permit garantului să își asume riscul de credit asociat activului de referință fără a-l deține în mod direct.

AG104. Un exemplu de contract-hibrid este un instrument financiar care îi dă deținătorului dreptul de a-i vinde instrumentul financiar înapoi emitentului în schimbul unei sume în numerar sau în schimbul altor active financiare care variază pe baza modificărilor unui indice de capitaluri proprii sau de marfă care poate crește sau descrește (un „instrument care poate fi lichidat de deținător înainte de scadență”). Cu excepția cazului în care emitentul, la recunoașterea inițială, desemnează instrumentul care poate fi lichidat de deținător înainte de scadență ca datorie financiară la valoarea justă prin surplus sau deficit, este necesară separarea unui instrument derivat încorporat (adică plata indexată a principalului) în baza punctului 49 deoarece contractul-gazdă este un instrument de datorie în conformitate cu punctul AG100, iar plata indexată a principalului nu este strâns legată de un instrument-gazdă de datorie în baza punctului AG103 litera (a). Deoarece plata principalului poate crește și descrește, instrumentul derivat încorporat este un instrument derivat non-opțiune a cărui valoare este indexată la variabila de bază.

AG105. În cazul unui instrument care poate fi lichidat de deținător înainte de scadență și care poate fi vândut înapoi în orice moment pentru o sumă în numerar egală cu o parte proporțională din valoarea activului net al unei entități (cum sunt unitățile unui fond mutual deschis sau anumite produse de investiții legate de unități), efectul separării unui instrument derivat încorporat și al contabilizării fiecărei componente este evaluarea contractului-hibrid la valoarea de răscumpărare care este plătită la finalul perioadei de raportare dacă deținătorul și-a exercitat dreptul de a-i vinde instrumentul înapoi emitentului.

AG106. În următoarele exemple, caracteristicile economice și riscurile unui instrument derivat încorporat sunt strâns legate de caracteristicile economice și riscurile contractului-gazdă. În aceste exemple, o entitate nu contabilizează instrumentul derivat încorporat separat de contractul-gazdă.

- (a) Un instrument derivat încorporat în care activul de bază este o rată a dobânzii sau un indice de rată a dobânzii care poate modifica valoarea dobânzii care altminteri ar fi plătită sau primită printr-un contract-gazdă de datorie purtător de dobândă sau printr-un contract de asigurare este

strâns legat de contractul-gazdă, cu excepția cazului în care contractul-hibrid poate fi decontat astfel încât deținătorul să nu își recupereze cea mai mare parte din investiția sa recunoscută sau astfel încât instrumentul derivat încorporat să poată cel puțin să dubleze rata inițială de rentabilitate a deținătorului din contractul-gazdă, și ar putea avea drept rezultat o rată de rentabilitate care este de cel puțin două ori mai mare decât ar fi fost rentabilitatea pieței pentru un contract cu aceleași condiții ca și contractul-gazdă.

- (b) Un „cap” sau un „floor” încorporat pentru rata dobânzii aferentă unui contract de datorie sau unui contract de asigurare este strâns legat de contractul-gazdă cu următoarea condiție: „cap-ul” să fie mai mare sau egal cu rata dobânzii pe piață și „floor-ul” să fie mai mic sau egal cu rata dobânzii pe piață atunci când este emis contractul, iar „cap-ul” sau „floor-ul” să nu fie afectat de efectul de levier în relație cu contractul-gazdă. În mod similar, prevederile cuprinse într-un contract de cumpărare sau de vânzare a unui activ (de exemplu, o marfă) care stabilesc un plafon și un prag minim pentru prețul care trebuie plătit sau primit pentru activ sunt strâns legate de contractul-gazdă dacă atât plafonul, cât și pragul minim erau „în afara banilor” („out of the money”) la început și nu au un efect de levier.
- (c) Un instrument derivat valutar încorporat care furnizează un flux de plăți ale principalului sau ale dobânzii exprimate într-o valută și care este încorporat într-un instrument-gazdă de datorie (de exemplu, o obligațiune valutară duală) este strâns legat de instrumentul-gazdă de datorie. Un astfel de instrument derivat nu este separat de instrumentul-gazdă deoarece IPSAS 4, *Efectele variației cursurilor de schimb valutar*, prevede ca pierderile și câștigurile valutare din elemente monetare să fie recunoscute în surplus sau deficit.
- (d) Un instrument derivat valutar încorporat într-un contract-gazdă care este un contract de asigurare sau care nu este un instrument financiar (cum ar fi un contract pentru cumpărarea sau vânzarea unui element nefinanciar în care prețul este exprimat în valută) este strâns legat de contractul-gazdă cu condiția să nu fie afectat de efectul de levier, să nu conțină o caracteristică de opțiune și să necesite plăți exprimate în una dintre următoarele monede:
 - (i) Moneda funcțională a oricărei părți importante din acel contract;
 - (ii) Moneda în care prețul bunului sau serviciului aferent care este achiziționat sau livrat este exprimat în mod normal în tranzacțiile comerciale din întreaga lume (cum ar fi dolarul american pentru tranzacțiile cu țitei); sau

- (iii) O monedă care este utilizată în mod curent în contracte pentru a cumpăra sau vinde elemente nefinanciare în mediul economic în care are loc tranzacția (de exemplu, o monedă relativ stabilă și lichidă care este utilizată în mod normal în cazul tranzacțiilor de afaceri locale sau în comerțul exterior).
- (e) O opțiune de plată anticipată încorporată într-o componentă de dobândă sau într-o componentă de principal este strâns legată de contractul-gazdă cu condiția ca acesta (i) să fi rezultat inițial din separarea dreptului de a primi fluxuri de trezorerie contractuale dintr-un instrument financiar care, în sine, nu conținea un instrument derivat încorporat și (ii) să nu conțină condiții care nu existau în contractul-gazdă de datorie inițial.
- (f) Un instrument derivat încorporat într-un contract-gazdă de leasing este strâns legat de contractul-gazdă dacă instrumentul derivat încorporat este (i) un indice legat de inflație, cum ar fi un indice al plăților de leasing la un indice al prețului de consum (cu condiția ca leasingul să nu fie afectat de efectul de levier și indicele să fie legat de inflație în propriul mediu economic al entității), (ii) reprezentat de plăți variabile de leasing bazate pe vânzările aferente sau (iii) reprezentat de plăți variabile de leasing bazate pe ratele variabile ale dobânzii.
- (g) O caracteristică de corelare cu o unitate încorporată într-un instrument financiar gazdă sau într-un contract-gazdă de asigurare este strâns legată de instrumentul-gazdă sau de contractul-gazdă dacă plățile exprimate în unități sunt evaluate la valorile curente ale unității care reflectă valorile juste ale activelor fondului. O caracteristică de corelare cu o unitate este o condiție contractuală care prevede plăți exprimate în unități ale unui fond de investiții intern sau extern.
- (h) Un instrument derivat încorporat într-un contract de asigurare este strâns legat de contractul-gazdă de asigurare dacă instrumentul derivat încorporat și contractul-gazdă sunt atât de interdependente încât entitatea nu poate evalua separat instrumentul derivat încorporat (adică fără a lua în considerare contractul-gazdă).

Instrumente care conțin instrumente derivate încorporate

AG107. Așa cum s-a precizat la punctul AG99, atunci când o entitate devine parte a unui contract-hibrid cu o gazdă care nu reprezintă un activ ce intră sub incidența prezentului standard și care are unul sau mai multe instrumente derivate încorporate, punctul 49 impune entității să identifice orice astfel de instrument derivat încorporat, să evalueze măsura în care se impune ca acesta să fie separat de contractul-gazdă și, pentru cele care trebuie să fie separate, să evalueze instrumentele derivate la valoarea justă la recunoașterea inițială și ulterior. Aceste dispoziții pot fi mai complexe sau pot avea drept rezultat evaluări mai puțin fiabile decât evaluarea întregului instrument la valoarea justă prin surplus sau

deficit. Din acest motiv, prezentul standard permite ca întregul contract-hibrid să fie desemnat ca fiind la valoarea justă prin surplus sau deficit.

AG108. O astfel de desemnare poate fi utilizată dacă punctul 49 impune ca instrumentele derivate încorporate să fie separate de contractul-gazdă sau interzice o astfel de separare. Totuși, punctul 51 nu ar justifica desemnarea contractului-hibrid ca fiind la valoarea justă prin surplus sau deficit în cazurile prezentate la punctul 51 literele (a) și (b), deoarece acest lucru nu ar reduce complexitatea sau spori fiabilitatea.

Reevaluarea instrumentelor derivate încorporate

AG109. În conformitate cu punctul 49, o entitate trebuie să evalueze dacă este sau nu necesar ca un instrument derivat încorporat să fie separat de contractul-gazdă și contabilizat ca instrument derivat atunci când entitatea devine pentru prima dată parte la contract. Reevaluarea ulterioară este interzisă, cu excepția situației în care există o schimbare a termenelor contractuale care modifică în mod semnificativ fluxurile de trezorerie care, altfel, ar fi impuse prin contract, caz în care este necesară reevaluarea. O entitate stabilește dacă o modificare a fluxurilor de trezorerie este semnificativă analizând măsura în care fluxurile de trezorerie viitoare preconizate asociate instrumentului derivat încorporat, contractului-gazdă sau amândurora au suferit modificări și dacă modificarea este semnificativă în raport cu fluxurile de trezorerie preconizate anterior aferente contractului.

AG110. Punctul AG109 nu se aplică pentru instrumentele derivate încorporate din contractele dobândite:

- (a) Într-o combinație de operațiuni din sectorul public;
- (b) Într-o combinație de entități care se află sub control comun; sau
- (c) La constituirea unei asocieri în participație, așa cum este definită în IPSAS 37, *Angajamente comune*,

sau la posibila lor reevaluare la data achiziției.

Reclasificarea activelor financiare

AG111. Punctul 54 prevede ca o entitate să reclasifice activele financiare dacă entitatea își modifică obiectivul modelului de conducere pentru gestionarea acelor active financiare. Se estimează că astfel de modificări vor fi foarte rare. Astfel de modificări sunt determinate de către conducerea superioară a entității ca urmare a modificărilor externe sau interne și trebuie să fie semnificative pentru operațiunile entității și demonstrabile părților externe. În consecință, o modificare a modelului de conducere al unei entități va avea loc doar dacă o entitate fie începe, fie încetează să desfășoare o activitate care este semnificativă pentru

operațiunile sale; de exemplu, atunci când entitatea a dobândit, a cedat sau a închis o linie de producție. Exemplele de modificări ale modelului de conducere includ următoarele:

- (a) O agenție guvernamentală prelungește scadența împrumuturilor acordate proprietarilor de întreprinderi mici și are ca model de conducere vânzarea portofoliilor de împrumuturi către entități private cu reducere datorită ciclului lung de colectare a acestor împrumuturi. Entitatea încheie un contract pe termen lung cu un furnizor de servicii de colectare terță parte. Portofoliile de împrumuturi nu mai sunt de vânzare, ci sunt deținute pentru a colecta fluxurile de trezorerie contractuale cu ajutorul furnizorului de servicii de colectare.
- (b) Un departament al guvernului decide să pună capăt sprijinului pentru industria națională de producție a autovehiculelor prin încetarea acordării de împrumuturi favorabile. Acel departament nu mai acordă împrumuturi noi și își promovează activ pentru vânzare portofoliul de împrumuturi.

AG112. O modificare a obiectivului modelului de conducere al entității trebuie realizată înainte de data reclasificării. De exemplu, dacă o societate federală pentru locuințe și ipoteci decide să-și închidă activitatea de împrumut ipotecar pentru persoane fizice la 15 februarie și, prin urmare, trebuie să reclasifice toate activele financiare afectate la 1 aprilie (adică prima zi din următoarea perioadă de raportare a entității), entitatea nu trebuie să accepte noi activități de împrumut ipotecar pentru persoane fizice sau să se implice, în vreun alt mod, în activități compatibile cu vechiul său model de conducere după data de 15 februarie.

AG113. Următoarele nu sunt modificări în modelul de conducere:

- (a) O modificare a intenției cu privire la anumite active financiare (chiar în situația unor modificări semnificative ale condițiilor de pe piață).
- (b) Dispariția temporară a unei anumite piețe pentru activele financiare.
- (c) Un transfer de active financiare între părți ale entității care au modele de conducere diferite.

Evaluare

Alte tranzacții decât cele de schimb care generează venituri

AG114. Recunoașterea și evaluarea inițiale ale activelor și datoriilor care rezultă din alte tranzacții decât cele de schimb care generează venituri sunt tratate în IPSAS 23. Activele rezultate din alte tranzacții decât cele de schimb care generează venituri pot să apară atât din angajamente contractuale, cât și necontractuale (a se vedea IPSAS 28 punctele AG20 și AG21). Atunci când aceste active rezultă din angajamente contractuale și corespund, din alte puncte de vedere, definiției unui instrument financiar, ele sunt:

- (a) Recunoscute inițial în conformitate cu IPSAS 23;
- (b) Evaluate inițial:
 - (i) La valoarea justă utilizând principiile din IPSAS 23; și
 - (ii) Luând în considerare costurile tranzacției direct atribuibile achiziției activului financiar în conformitate cu punctul 57 din prezentul standard, în care activul este evaluat ulterior în alt mod decât la valoarea justă prin surplus sau deficit.

Evaluarea inițială

Evaluarea inițială a activelor financiare și a datoriilor financiare (punctele 57-59)

AG115. Valoarea justă a unui instrument financiar la recunoașterea inițială este, în mod normal, prețul tranzacției (adică valoarea justă a contravalorii încasate sau plătite, a se vedea și punctul AG117). Totuși, dacă o parte din contravaloarea încasată sau primită este pentru altceva decât pentru instrumentul financiar, valoarea justă a instrumentului financiar este estimată utilizându-se o tehnică de evaluare (a se vedea punctele AG149-AG154). De exemplu, valoarea justă a unui împrumut pe termen lung sau a unei creanțe care nu este purtătoare de dobândă poate fi evaluată drept valoarea actualizată a tuturor intrărilor viitoare de numerar actualizate utilizând rata de referință a (ratele de referință ale) dobânzii de pe piață pentru un instrument similar (din punctul de vedere al monedei, condițiilor, tipului ratei dobânzii și al altor factori) cu un rating de credit similar. Orice sumă suplimentară împrumutată este o cheltuială sau o reducere a venitului, cu excepția cazului în care îndeplinește condițiile pentru a fi recunoscută drept un alt tip de activ.

AG116. Dacă o entitate este sursa unui împrumut care are o rată a dobânzii în afara pieței (de exemplu, 5% atunci când rata pieței pentru împrumuturi similare este de 8%) și primește un comision în avans drept compensare, entitatea recunoaște împrumutul la valoarea sa justă, adică minus comisioanele pe care le primește.

AG117. Cea mai bună dovadă a valorii juste a unui instrument financiar la recunoașterea inițială este, în mod normal, prețul tranzacției. Dacă o entitate stabilește că valoarea justă la recunoașterea inițială este diferită de prețul tranzacției, așa cum se menționează la punctul 58, entitatea trebuie să contabilizeze acel instrument la acea dată după cum urmează:

- (a) La evaluarea prevăzută la punctul 57, dacă acea valoare justă este ilustrată printr-un preț cotate pe o piață activă pentru un activ sau o datorie identic(ă) (adică o dată de intrare de nivelul 1) sau se bazează pe o tehnică de evaluare care utilizează doar date de pe piețe observabile. O entitate trebuie să recunoască diferența dintre valoarea justă la recunoașterea inițială și prețul tranzacției drept câștig sau pierdere.

- (b) În toate celelalte cazuri, la evaluarea prevăzută la punctul 57, ajustată pentru a amâna diferența dintre valoarea justă la recunoașterea inițială și prețul tranzacției. După recunoașterea inițială, entitatea trebuie să recunoască acea diferență amânată drept câștig sau pierdere doar în măsura în care aceasta apare în urma modificării unui factor (inclusiv durata) de care ar ține cont participanții de pe piață la determinarea valorii activului sau a datoriei.

Dispozițiile acestui punct nu se aplică împrumuturilor de concesiune sau instrumentelor de capitaluri proprii generate din alte tranzacții decât cele de schimb așa cum este subliniat la punctele AG118-AG130.

Împrumuturi de concesiune

- AG118. Împrumuturile de concesiune sunt acordate unei entități sau primite de o entitate în condiții mai avantajoase decât condițiile pieței. Condițiile mai avantajoase decât condițiile pieței pot rezulta din reduceri de dobândă și/sau de principal. Exemplele de împrumuturi de concesiune în condiții mai avantajoase decât condițiile pieței includ împrumuturile pentru țările în curs de dezvoltare, pentru ferme mici, împrumuturile pentru studenți acordate studenților care îndeplinesc condițiile pentru accesul la universitate sau facultate și împrumuturile pentru locuințe acordate familiilor cu venituri mici. Entitățile pot primi împrumuturi de concesiune, de exemplu, de la agențiile de dezvoltare sau alte entități de stat.
- AG119. Acordarea sau primirea unui împrumut de concesiune este diferită de renunțarea la o datorie datorată unei entități sau de către o entitate. Această distincție este importantă deoarece afectează măsura în care condițiile mai avantajoase decât condițiile pieței sunt luate în considerare la recunoașterea sau evaluarea inițială a împrumutului, mai degrabă decât ca parte a evaluării sau a derecunoașterii ulterioare.
- AG120. Intenția unui împrumut de concesiune este de la bun început de a furniza sau de a primi resurse în condiții mai avantajoase decât condițiile pieței. O renunțare la o datorie rezultă din împrumuturile acordate sau primite inițial în condiții aferente pieței, în care intenția oricăreia dintre părțile împrumutului s-a modificat ulterior emiterii sau primirii sale inițiale. De exemplu, un guvern îi poate împrumuta bani unei entități nonprofit cu intenția ca împrumutul să fie rambursat în întregime în condițiile pieței. Totuși, guvernul poate elimina ulterior o parte a împrumutului. Acesta nu reprezintă un împrumut de concesiune, deoarece intenția împrumutului de la bun început este de a-i furniza credit unei entități la rate aferente pieței. O entitate ar trata eliminarea ulterioară a împrumutului drept o renunțare la datorie și ar aplica dispozițiile pentru derecunoaștere din IPSAS 41 (a se vedea punctele 12-34).
- AG121. Împrumuturile de concesiune au, de asemenea, multe caracteristici comune cu împrumuturile emise depreciate ca urmare a riscului de credit. Clasificarea

unui împrumut ca împrumut de concesiune sau împrumut emis depreciat ca urmare a riscului de credit determină dacă diferența dintre prețul tranzacției și valoarea justă a împrumutului este recunoscută drept concesiune sau ca pierdere din creditare în situația performanței financiare.

- AG122. Dacă un împrumut este concesionar sau emis depreciat ca urmare a riscului de credit se stabilește în funcție de fondul acestuia. O intenție de a include o altă componentă decât cea de schimb într-o tranzacție, cum ar fi un transfer de resurse, indică faptul că împrumutul este concesionar. O altă componentă decât cea de schimb este inclusă în tranzacție prin acordarea împrumutului în condiții mai avantajoase decât condițiile pieței. În schimb, împrumuturile emise depreciate ca urmare a riscului de credit sunt împrumuturi în cazul cărora au avut loc unul sau mai multe evenimente care au un impact dăunător asupra fluxurilor de trezorerie viitoare estimate ale respectivului activ financiar.
- AG123. Deoarece împrumuturile de concesiune sunt acordate sau primite în condiții mai avantajoase decât condițiile pieței, prețul tranzacției la recunoașterea inițială a împrumutului s-ar putea să nu reprezinte valoarea sa justă. Prin urmare, la recunoașterea inițială, o entitate analizează fondul împrumutului acordat sau primit, pe părțile componente, și contabilizează aceste componente utilizând principiile de la punctele AG124 și AG126 de mai jos.
- AG124. În primul rând, o entitate evaluează dacă fondul împrumutului de concesiune este, de fapt, un împrumut, o altă tranzacție decât cea de schimb, o contribuție de la proprietari sau o combinație a acestora, prin aplicarea principiilor din IPSAS 28 și a punctelor 42-58 din IPSAS 23. Dacă o entitate a determinat că tranzacția sau o parte din tranzacție reprezintă un împrumut, ea evaluează dacă prețul tranzacției reprezintă valoarea justă a împrumutului la recunoașterea inițială. O entitate determină valoarea justă a împrumutului utilizând principiile de la punctele AG144-AG155. Atunci când o entitate nu poate determina valoarea justă în funcție de o piață activă, ea utilizează o tehnică de evaluare. Valoarea justă utilizând o tehnică de evaluare poate fi determinată prin actualizarea tuturor intrărilor de numerar viitoare utilizând o rată a dobânzii aferentă pieței pentru un împrumut similar (a se vedea punctul AG115).
- AG125. Orice diferență dintre valoarea justă a împrumutului și prețul tranzacției (încașările din împrumut) este tratată după cum urmează:
- (a) Atunci când împrumutul este primit de o entitate, diferența este contabilizată în conformitate cu IPSAS 23.
 - (b) Atunci când împrumutul este acordat de o entitate, diferența este tratată ca o cheltuială în surplus sau deficit la recunoașterea inițială, cu excepția cazului în care împrumutul este o tranzacție cu proprietarii, în calitatea lor de proprietari. Atunci când împrumutul este o tranzacție cu proprietarii, în calitatea lor de proprietari, de exemplu, atunci când o entitate care controlează îi furnizează un împrumut de concesiune unei entități

controlate, diferența poate reprezenta un aport la capital, adică o investiție într-o entitate, mai degrabă decât o cheltuială.

Exemple ilustrative sunt prezentate la punctul IG54 din IPSAS 23, precum și la punctele IE153-IE161 care însoțesc prezentul standard.

- AG126. După evaluarea fondului împrumutului de concesiune și evaluarea componentei de împrumut la valoarea justă, o entitate evaluează ulterior clasificarea împrumuturilor de concesiune în conformitate cu punctele 39-44 și evaluează împrumuturile de concesiune în conformitate cu punctele 61-65.
- AG127. În unele circumstanțe poate fi acordat un împrumut de concesiune care este și emis depreciat ca urmare a riscului de credit. De exemplu, un guvern poate oferi împrumuturi cu termene avantajoase în mod recurent unui debitor care în trecut nu a putut achita în totalitate alte împrumuturi. Dacă împrumutul de concesiune este emis depreciat ca urmare a riscului de credit, o entitate evaluează instrumentul la valoarea justă inclusiv pierderile din creditare preconizate pe durata de viață a instrumentului. O entitate aplică punctul AG125 litera (b) pentru a contabiliza părțile componente și pentru a recunoaște pierderile din creditare și elementul de concesiune în întregime ca o concesiune.

Instrumente de capitaluri proprii generate din alte tranzacții decât cele de schimb

- AG128. În sectorul public, investiția în capitalurile proprii poate fi utilizată ca un mijloc prin care o entitate să furnizeze finanțare sau fonduri subvenționate unei alte entități din sectorul public. Într-o astfel de tranzacție, există în general o lipsă a unei piețe active pentru astfel de investiții (adică instrumentul de capitaluri proprii este necotat), iar în afara unei potențiale răscumpărări de către entitatea emitentă, așteptările privind fluxurile de trezorerie viitoare aferente instrumentului sunt minime sau inexistente. Entitatea care investește îi furnizează numerar entității în care s-a investit în general pentru a impulsiona obiectivele economice și sociale ale acesteia. Exemplele de astfel de investiții ar putea include acțiunile membrilor într-o bancă de dezvoltare sau investițiile în capitaluri proprii în altă entitate din sectorul public care furnizează anumite programe sau servicii sociale (de exemplu, adăposturi, cazare subvenționată, sprijin pentru întreprinderile mici etc.).
- AG129. La recunoașterea inițială a acestor tranzacții, o entitate trebuie să analizeze fondul angajamentului și să evalueze măsura în care intenția de la bun început este furnizarea sau primirea de resurse prin intermediul unei alte tranzacții decât cea de schimb. În măsura în care tranzacția, sau componenta tranzacției, este o altă tranzacție decât cea de schimb, orice active sau venituri generate din tranzacție sunt contabilizate în conformitate cu IPSAS 23. Entitatea care furnizează resursele trebuie să recunoască valoarea drept cheltuială în surplus sau deficit la recunoașterea inițială.
- AG130. În măsura în care un instrument de capitaluri proprii este generat în urma tranzacției, sau a componentei tranzacției, care intră sub incidența prezentului

standard, acel instrument trebuie recunoscut inițial la valoarea justă în conformitate cu punctul 57. Instrumentul de capitaluri proprii trebuie evaluat ulterior în conformitate cu punctele 61-63. Dacă instrumentul nu are o piață activă, entitatea trebuie ia în considerare tehnicile de evaluare și intrările de la punctele AG149-AG155 atunci când determină valoarea justă a acestuia.

Evaluarea garanțiilor financiare emise printr-o altă tranzacție decât cea de schimb

- AG131. Numai garanțiile financiare contractuale (sau garanțiile care sunt, în fond, contractuale) intră sub incidența prezentului standard (a se vedea punctele AG3 și AG4 din IPSAS 28). Garanțiile necontractuale nu intră sub incidența prezentului standard deoarece nu corespund definiției unui instrument financiar. Prezentul standard prescrie dispoziții de recunoaștere și evaluare numai pentru emitentul de contracte de garanție financiară.
- AG132. La punctul 9, un „contract de garanție financiară” este definit drept „un contract care îi impune emitentului să efectueze anumite plăți pentru a rambursa deținătorul pentru o pierdere suportată deoarece un anumit debitor nu a putut să efectueze o plată la scadență conform termenelor inițiale sau modificate ale unui instrument de datorie”. Conform dispozițiilor din prezentul standard, contractele de garanție financiară, la fel ca alte active financiare și datorii financiare, trebuie să fie recunoscute inițial la valoarea justă. Punctele 66-68 din prezentul standard furnizează comentarii și îndrumări pentru determinarea valorii juste, fiind completate de îndrumările de aplicare de la punctele AG144-AG155. Evaluarea ulterioară pentru contractele de garanție financiară se face la cea mai mare valoare dintre valoarea ajustării pentru pierderi determinată în conformitate cu punctele 73-93 și valoarea recunoscută inițial minus, acolo unde este cazul, amortizarea cumulată în conformitate cu IPSAS 9, *Venituri din tranzacții de schimb*.
- AG133. În sectorul public, garanțiile sunt oferite frecvent prin intermediul altor tranzacții decât cele de schimb, adică fără nicio contravaloare sau la o contravaloare nominală. Acest tip de garanție este oferit în general pentru a sprijini obiectivele economice și sociale ale entității. Astfel de scopuri includ susținerea proiectelor de infrastructură, susținerea entităților corporative în perioadele de declin economic, garantarea emisiunilor de obligațiuni ale entităților de la alte niveluri ale guvernelor și împrumuturile angajaților pentru finanțarea autovehiculelor care vor fi utilizate pentru efectuarea sarcinilor lor ca angajați. Atunci când există o contravaloare pentru o garanție financiară, o entitate trebuie să determine dacă acea contravaloare derivă sau nu dintr-o tranzacție de schimb și dacă acea contravaloare reprezintă sau nu o valoare justă. În cazul în care contravaloarea reprezintă o valoare justă, entitățile trebuie să recunoască garanția financiară la contravaloarea respectivă. Evaluarea ulterioară trebuie să se facă la cea mai mare valoare dintre valoarea ajustării pentru pierderi determinată în conformitate cu punctele 73-93 și valoarea recunoscută inițial minus, acolo unde este cazul, amortizarea cumulată recunoscută în conformitate cu IPSAS 9. Atunci

când entitatea concluzionează că acea contravaloare nu este o valoare justă, entitatea determină valoarea contabilă la recunoașterea inițială în același mod în care ar fi determinat-o dacă nu s-ar fi plătit nicio contravaloare.

AG134. La recunoașterea inițială, dacă nu este perceput niciun onorariu sau contravaloarea nu reprezintă valoarea justă, o entitate analizează mai întâi dacă există prețuri cotate disponibile pe o piață activă pentru contracte de garanție financiară direct echivalente cu cel încheiat. Dovezile care atestă o piață activă includ tranzacțiile de piață recente desfășurate în condiții obiective între părți interesate și în cunoștință de cauză și referințele la valoarea justă actuală a unui alt contract de garanție financiară care este, în mod substanțial, același ca cel oferit de emitent fără nicio contravaloare sau la o contravaloare nominală. Faptul că un contract de garanție financiară a fost încheiat fără nicio contravaloare din partea debitorului către emitent nu reprezintă, în sine, o dovadă concludentă a absenței unei piețe active. Garanțiile pot fi disponibile de la emitenți comerciali, dar o entitate din sectorul public poate fi de acord să încheie un contract de garanție financiară din mai multe motive necomerciale. De exemplu, dacă un debitor nu își poate permite un onorariu comercial, iar inițierea unui proiect pentru îndeplinirea unuia dintre obiectivele sociale sau de politică ale entității ar fi amenințată dacă nu s-ar emite un contract de garanție financiară, acesta ar putea aborda o entitate din sectorul public sau un guvern pentru emiterea unui contract de garanție financiară.

AG135. Atunci când nu există o piață activă pentru un contract de garanție direct echivalent, entitatea analizează dacă este sau nu disponibilă o altă tehnică de evaluare decât observarea unei piețe active și dacă aceasta oferă sau nu o evaluare fiabilă a valorii juste. O astfel de tehnică de evaluare se poate baza pe modele matematice care iau în considerare riscul financiar. De exemplu, Guvernul Național W garantează o emisiune de obligațiuni a Municipiului X. Deoarece Municipiul X are o garanție de stat care îi girează emisiunea de obligațiuni, obligațiunile sale au un cupon mai redus decât dacă nu ar fi fost girate de o garanție de stat. Acest lucru se întâmplă deoarece garanția scade profilul de risc al obligațiunilor pentru investitori. Onorariul garanției ar putea fi determinat prin utilizarea marjei de credit dintre valoarea pe care ar fi avut-o rata cuponului dacă emisiunea nu ar fi fost girată de o garanție de stat și valoarea ratei dacă există garanția. Atunci când valoarea justă poate fi obținută fie prin observarea unei piețe active, fie printr-o altă tehnică de evaluare, entitatea recunoaște garanția financiară la acea valoare justă în situația poziției financiare și recunoaște o cheltuială a unei sume echivalente în situația performanței financiare. Atunci când se utilizează o tehnică de evaluare care nu este bazată pe observarea unei piețe active, o entitate trebuie să se convingă că rezultatul oricărui model este fiabil și inteligibil.

AG136. Dacă nu poate fi determinată o evaluare fiabilă a valorii juste, fie prin observarea directă a unei piețe active, fie printr-o altă tehnică de evaluare, o entitate trebuie

să evalueze contractul de garanție financiară la valoarea ajustării pentru pierderi determinată în conformitate cu punctele 73-93.

Evaluarea ulterioară

- AG137. Dacă un instrument financiar care a fost recunoscut anterior ca activ financiar este evaluat la valoarea justă prin surplus sau deficit și valoarea sa justă scade sub zero, acesta este o datorie financiară evaluată în conformitate cu punctul 45. Totuși, contractele-hibrid în care gazdele sunt active care intră sub incidența prezentului standard sunt întotdeauna evaluate în conformitate cu punctul 48.
- AG138. Următorul exemplu ilustrează contabilizarea costurilor de tranzacție la evaluarea inițială și ulterioară a unui activ financiar evaluat la valoarea justă cu modificările prin active nete / capitaluri proprii, în conformitate cu punctul 106 sau 41. O entitate dobândește un activ financiar pentru 100 u.m. plus un comision la cumpărare de 2 u.m. Inițial, entitatea recunoaște activul la 102 u.m. Perioada de raportare se încheie o zi mai târziu, atunci când prețul cotate pe piață al activului este de 100 u.m. Dacă activul ar fi vândut, s-ar plăti un comision de 3 u.m. La acea dată, entitatea evaluează activul la 100 u.m. (fără a ține cont de posibilul comision la vânzare) și recunoaște o pierdere de 2 u.m. în active nete / capitaluri proprii. Dacă activul financiar este evaluat la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 41, costurile de tranzacție sunt amortizate în surplus sau deficit prin metoda dobânzii efective.
- AG139. Evaluarea ulterioară a unui activ financiar sau a unei datorii financiare și recunoașterea ulterioară a câștigurilor și pierderilor descrise la punctul AG117 trebuie să fie consecvente cu dispozițiile prezentului standard.

Investiții în instrumente de capitaluri proprii și contracte aferente acestor investiții

- AG140. Toate investițiile în instrumente de capitaluri proprii și contractele aferente acestor instrumente trebuie evaluate la valoarea justă. Totuși, în anumite situații, costul poate reprezenta o evaluare corespunzătoare a valorii juste. Această situație poate apărea dacă nu sunt disponibile suficiente informații mai recente pentru a evalua valoarea justă sau dacă există o gamă largă de posibile evaluări la valoarea justă, iar costul reprezintă cea mai bună estimare a valorii juste din acea gamă.
- AG141. Printre indicatorii conform cărora costul poate să nu fie reprezentativ pentru valoarea justă se numără:
- (a) O modificare semnificativă în performanța entității în care s-a investit, raportat la bugete, planuri sau obiective.
 - (b) Modificări ale așteptării că obiectivele de producție tehnică ale entității în care s-a investit vor fi îndeplinite.

- (c) O modificare semnificativă pe piața capitalurilor proprii, a produselor sau a posibilelor produse ale entității în care s-a investit.
- (d) O modificare semnificativă în economia mondială sau în mediul economic în care activează entitatea în care s-a investit.
- (e) O modificare semnificativă în performanța entităților comparabile sau în evaluările implicate de piață per ansamblu.
- (f) Aspecte interne ale entității în care s-a investit, precum fraudă, conflicte comerciale, litigii, modificări în administrare sau strategie.
- (g) Dovezi din tranzacțiile externe în capitalurile proprii ale entității în care s-a investit, fie de către entitatea în care s-a investit (cum ar fi o emisiune nouă de capitaluri proprii), fie prin transferuri de instrumente de capitaluri proprii între terțe părți.

AG142. Lista de la punctul AG141 nu este exhaustivă. O entitate trebuie să utilizeze toate informațiile privind performanța și activitățile entității în care s-a investit care sunt disponibile după data recunoașterii inițiale. În măsura în care există astfel de factori relevanți, aceștia pot arăta faptul că este posibil ca valoarea costului să nu fie reprezentativă pentru valoarea justă. În astfel de cazuri, entitatea trebuie să evalueze valoarea justă.

AG143. Costul nu reprezintă niciodată cea mai bună estimare a valorii juste pentru investițiile în instrumente de capitaluri proprii cotate (sau pentru contractele pe instrumente de capitaluri proprii cotate).

Considerente privind evaluarea la valoarea justă

AG144. La baza definiției valorii juste stă presupunerea că o entitate își va continua activitatea fără a avea vreo intenție sau vreo nevoie de a lichida, de a reduce semnificativ nivelul activității sale sau de a se angaja într-o tranzacție în condiții nefavorabile. Valoarea justă nu este, deci, valoarea pe care o entitate ar primi-o sau ar plăti-o într-o tranzacție forțată, o lichidare involuntară sau o vânzare forțată. Totuși, valoarea justă reflectă calitatea creditului instrumentului.

AG145. Prezentul standard utilizează termenii „preț de ofertă” și „preț cerut” (uneori numit și „prețul ofertei curente”) în contextul prețurilor de piață cotate și termenul „marjă de licitație” pentru a include doar costurile tranzacțiilor. Alte ajustări făcute pentru a ajunge la valoarea justă (de exemplu, pentru riscul de credit al partenerului) nu sunt incluse în termenul „marjă de licitație”.

Piață activă: prețul cotelat

AG146. Un instrument financiar este considerat cotelat pe o piață activă dacă sunt disponibile imediat și în mod normal prețuri cotate dintr-un schimb, de la un dealer, broker, grup din ramura industrială respectivă, serviciu de stabilire a prețurilor sau o agenție de reglementare și dacă acele prețuri reprezintă tranzacții de piață

reale și obișnuite desfășurate în condiții obiective. Valoarea justă este definită în funcție de un preț convenit de un cumpărător interesat și un vânzător interesat într-o tranzacție desfășurată în condiții obiective. Obiectivul determinării valorii juste pentru un instrument financiar care este tranzacționat pe o piață activă este de a ajunge la prețul la care s-ar efectua o tranzacție la finalul perioadei de raportare pentru acel instrument (adică fără modificarea instrumentului sau a formei sale) pe cea mai avantajoasă piață activă la care entitatea are acces imediat. Totuși, entitatea ajustează prețul pe piața cea mai avantajoasă pentru a reflecta orice diferențe din riscul de credit al partenerului între instrumentul tranzacționat pe acea piață și instrumentul care este evaluat. Existența unor cotații de preț publicate pe o piață activă este cea mai bună dovadă a valorii juste și, atunci când există, acestea sunt utilizate pentru a evalua activul financiar sau datoria financiară.

AG147. Prețul de piață cotelat corespunzător pentru un activ deținut sau pentru o datorie care va fi emisă este de obicei prețul de ofertă, iar pentru un activ care urmează a fi dobândit sau pentru o datorie deținută, prețul cerut. Atunci când o entitate are active și datorii care au riscuri de piață care se compensează, aceasta poate utiliza prețurile medii de pe piață ca bază pentru stabilirea valorilor juste pentru pozițiile de risc care se compensează și poate aplica prețul de ofertă sau pe cel cerut poziției nete deschise, după caz. Atunci când prețurile curente de licitare și cerere nu sunt disponibile, prețul celei mai recente tranzacții furnizează dovezile valorii juste curente, atâta timp cât nu au existat modificări semnificative în circumstanțele economice de la momentul tranzacției. Dacă s-au modificat condițiile de la momentul tranzacției (de exemplu, o modificare a ratei dobânzii fără risc în urma celei mai recente cotații de preț pentru o obligațiune de stat), valoarea justă reflectă modificarea condițiilor în funcție de prețurile sau ratele actuale pentru instrumente financiare similare, după caz. În mod asemănător, dacă entitatea poate demonstra că ultimul preț al tranzacției nu este valoarea justă (de exemplu, pentru că a reflectat valoarea pe care o entitate ar primi-o sau ar plăti-o într-o tranzacție forțată, o lichidare involuntară sau o vânzare forțată), acel preț este ajustat. Valoarea justă a unui portofoliu de instrumente financiare este produsul dintre numărul de unități ale instrumentului și prețul său de piață cotelat. Dacă nu există o cotație de preț publicată pe o piață activă pentru un instrument financiar în întregime, dar există piețe active pentru părțile sale componente, valoarea justă este determinată pe baza prețurilor relevante de pe piață pentru părțile componente.

AG148. Dacă o rată (și nu un preț) este cotelată pe o piață activă, entitatea utilizează acea rată de piață cotelată ca dată de intrare pentru o tehnică de evaluare pentru determinarea valorii juste. Dacă rata cotelată pe piață nu include riscul de credit sau alți factori pe care participanții pe piață i-ar include în evaluarea instrumentului, entitatea ajustează ținând cont de acești factori.

Fără piață activă: tehnică de evaluare

- AG149. Dacă piața pentru un instrument financiar nu este activă, o entitate stabilește valoarea justă utilizând o tehnică de evaluare. Tehnicile de evaluare includ utilizarea informațiilor din tranzacții recente desfășurate în condiții de piață obiective între părți interesate și în cunoștință de cauză, dacă acestea sunt disponibile, utilizarea referințelor la valoarea justă actuală a unui alt instrument care este foarte similar, utilizarea analizei fluxurilor de trezorerie actualizate și utilizarea modelelor de evaluare a opțiunilor. Dacă există o tehnică de evaluare folosită în mod obișnuit de participanții de pe piață pentru stabilirea prețului unui instrument și dacă s-a demonstrat că acea tehnică oferă estimări fiabile ale prețurilor obținute în tranzacțiile reale de pe piață, entitatea utilizează tehnica respectivă.
- AG150. Obiectivul utilizării unei tehnici de evaluare este de a stabili care ar fi fost prețul tranzacției la data evaluării într-un schimb efectuat în condiții obiective motivat de considerente normale de afaceri. Valoarea justă este estimată pe baza rezultatelor unei tehnici de evaluare care utilizează la maximum informațiile de pe piață și se bazează cât mai puțin posibil pe informațiile specifice entității. Ar fi de așteptat ca o tehnică de evaluare să ajungă la o estimare realistă a valorii juste dacă (a) reflectă rezonabil modul în care este de așteptat ca piața să evalueze prețul aceluși instrument și (b) informațiile folosite de tehnica de evaluare reprezintă destul de bine așteptările pieței și evaluările factorilor risc-rentabilitate inerente instrumentului financiar.
- AG151. Prin urmare, o tehnică de evaluare (a) încorporează toți factorii pe care i-ar lua în considerare participanții de pe piață în stabilirea unui preț și (b) este în conformitate cu metodologiile economice acceptate pentru stabilirea prețurilor instrumentelor financiare. Periodic, o entitate calibrează tehnica de evaluare și testează validitatea sa utilizând prețuri din orice tranzacții actuale observabile pe piață pentru același instrument (adică fără a modifica instrumentul sau forma sa) sau pe baza oricăror informații de piață care sunt disponibile și observabile. O entitate obține informații de piață consecvent pe aceeași piață pe care instrumentul a fost generat sau cumpărat.
- AG152. Achiziția inițială sau apariția unui activ financiar sau suportarea unei datorii financiare reprezintă o tranzacție pe piață care oferă un fundament pentru estimarea valorii juste a instrumentului financiar. În special, dacă instrumentul financiar este un instrument de datorie (cum ar fi un împrumut), valoarea sa justă poate fi determinată în funcție de condițiile de piață care au existat la data achiziției sau apariției sale și de condițiile de piață actuale sau ratele dobânzilor care sunt percepute în prezent de către entitate sau de către alte părți pentru instrumente similare de datorie (adică bazele similare pentru scadența rămasă, graficul fluxurilor de trezorerie, moneda, riscul de credit, garanțiile reale și dobânda). Alternativ, cu condiția să nu existe nicio modificare a riscului de

credit al debitorului și a marjelor de credit aplicabile după inițierea instrumentului de datorie, poate fi generată o estimare a ratei actuale a dobânzii de pe piață prin utilizarea unei rate de referință a dobânzii care să reflecte o mai bună calitate a creditului decât instrumentul de datorie respectiv, păstrând constantă marja de credit și efectuând ajustări pentru modificările ratei de referință a dobânzii pornind de la data inițierii. În cazul în care s-au modificat condițiile de la data celei mai recente tranzacții de pe piață, modificarea corespunzătoare a valorii juste a instrumentului financiar evaluat este determinată în funcție de prețurile sau ratele curente ale instrumentelor financiare similare, efectuându-se, după caz, ajustări pentru orice diferențe față de instrumentul evaluat.

AG153. S-ar putea ca aceeași informație să nu fie disponibilă la fiecare dată de evaluare. De exemplu, la data la care o entitate face un împrumut sau dobândește un instrument de datorie care nu este tranzacționat activ, entitatea are un preț al tranzacției care este, de asemenea, și prețul pieței. Totuși, s-ar putea ca nicio informație nouă privind tranzacția să nu fie disponibilă la următoarea dată de evaluare și, cu toate că entitatea poate determina nivelul general al ratelor dobânzilor de pe piață, este posibil să nu știe ce nivel al riscului de credit sau al altui risc ar lua în considerare alți participanți de pe piață în evaluarea instrumentului la acea dată. S-ar putea ca o entitate să nu aibă informații din tranzacții recente pentru a determina o marjă corectă de credit pentru rata de bază a dobânzii utilizată pentru determinarea ratei de actualizare într-un calcul al valorii actualizate. Ar fi rezonabil să se presupună, în absența unor probe contrare, că nu a avut loc nicio modificare a marjei care exista la data la care a fost făcut împrumutul. Totuși, ar fi de așteptat ca entitatea să facă eforturi rezonabile pentru a determina dacă există o dovadă că au intervenit modificări ale unor astfel de factori. Atunci când există o dovadă a modificării, entitatea ia în considerare efectele modificării în determinarea valorii juste a instrumentului financiar.

AG154. În aplicarea analizei fluxurilor de trezorerie actualizate, o entitate utilizează una sau mai multe rate de actualizare egale cu ratele prevalente de rentabilitate ale unor instrumente financiare care au aceleași condiții și caracteristici, inclusiv calitatea creditului instrumentului, termenul rămas pentru care este fixată rata contractuală a dobânzii, termenul rămas până la rambursarea principalului și moneda în care trebuie făcute plățile.

Date de intrare pentru tehnicile de evaluare

AG155. O tehnică potrivită pentru estimarea valorii juste a unui anumit instrument financiar ar trebui să încorporeze date observabile de pe piață privind condițiile pieței și alți factori care este foarte probabil să afecteze valoarea justă a instrumentului. Valoarea justă a unui instrument financiar va fi bazată pe unul sau mai mulți dintre următorii factori (și poate și pe alții).

- (a) Valoarea-timp a banilor (adică dobânda la rata de bază sau la rata fără risc). Ratele de bază ale dobânzii pot fi de obicei obținute din prețuri

observabile ale obligațiunilor guvernamentale și sunt de obicei cotate în publicațiile financiare. Aceste rate variază, de cele mai multe ori, din punctul de vedere al datelor preconizate ale fluxurilor de trezorerie proiectate pe o curbă a randamentului ratelor dobânzii pentru mai multe perioade de timp diferite. Din motive practice, o entitate poate folosi o rată generală de piață, care este acceptată și direct observabilă, cum ar fi o rată de swap, ca rată de referință. (Dacă rata utilizată nu este rata dobânzii fără risc, ajustarea riscului de credit corespunzătoare aceluși instrument financiar este determinată pe baza riscului său de credit în raport cu riscul de credit din această rată de referință.) În anumite țări, obligațiunile guvernamentale pot fi purtătoarele unui risc semnificativ de credit și este posibil să nu ofere o rată de referință stabilă a dobânzii de bază pentru instrumentele exprimate în acea monedă. Unele entități din aceste țări ar putea avea o mai bună poziție a creditului și o rată mai mică de împrumut decât guvernul central. Într-un astfel de caz, ratele dobânzii de bază pot fi mai bine determinate prin referire la ratele dobânzii pentru obligațiunile cel mai bine cotate emise în moneda acelei jurisdicții.

- (b) Riscul de credit. Efectul riscului de credit asupra valorii juste (adică prima peste rata dobânzii de bază pentru riscul de credit) poate fi extras din prețurile observabile pe piață pentru instrumentele tranzacționate care au o calitate diferită a creditului sau din rate ale dobânzii observabile cerute de către creditori pentru împrumuturile cu diferite ratinguri de credit.
- (c) Cursurile de schimb valutar. Există piețe valutare active pentru majoritatea valutilor importante și prețurile sunt cotate zilnic în publicațiile financiare.
- (d) Prețurile mărfurilor. Există prețuri observabile pe piață pentru multe mărfuri.
- (e) Prețurile capitalurilor proprii. Prețurile (și indicii prețurilor) instrumentelor de capitaluri proprii tranzacționate sunt observabile pe anumite piețe. Tehnicile bazate pe valoarea actualizată pot fi utilizate pentru a estima prețul curent pe piață al instrumentelor de capitaluri proprii pentru care nu există prețuri observabile.
- (f) Volatilitatea (adică amploarea viitoarelor modificări ale prețului instrumentului financiar sau ale altui element). Evaluările volatilității elementelor tranzacționate activ pot fi estimate corect pe baza informațiilor istorice ale pieței sau prin utilizarea nivelurilor de volatilitate implicite ale prețurilor curente ale pieței.
- (g) Riscul plății anticipate și riscul de răscumpărare. Modelele așteptate ale plăților în avans pentru active financiare și modelele de răscumpărări

preconizate pentru datoriile financiare pot fi estimate pe baza informațiilor istorice. (Valoarea justă a unei datorii financiare care poate fi răscum-părată de către partener nu poate fi mai mică decât valoarea actualizată a sumei de recumpărare – a se vedea punctul 68.)

- (h) Costurile de administrare pentru un activ financiar sau o datorie finan-ciară. Costurile de administrare pot fi estimate utilizând comparația cu onorariile actuale percepute de alți participanți pe piață. În momentul în care costurile de administrare a unui activ financiar sau a unei datorii financiare sunt semnificative și alți participanți pe piață ar avea costuri comparabile, emitentul le-ar lua în considerare la determinarea valorii juste a aceluși activ financiar sau a acelei datorii financiare. Este proba-bil ca valoarea justă la inițierea unui drept contractual pentru onorarii viitoare să fie egală cu costurile de emisiune plătite pentru acestea, cu excepția cazului în care onorariile viitoare și costurile conexe nu se încadrează în valorile comparabile de pe piață.

Evaluarea costului amortizat

Metoda dobânzii efective

AG156. La aplicarea metodei dobânzii efective, o entitate determină comisioanele care fac parte integrantă din rata dobânzii efective a unui instrument financiar. Descrierea comisioanelor pentru servicii financiare poate să nu indice natura și fondul economic ale serviciilor prestate. Comisioanele care sunt parte inte-grantă din rata dobânzii efective a unui instrument financiar sunt tratate ca ajustare la rata dobânzii efective, exceptând cazul în care instrumentul finan-ciar este evaluat la valoarea justă, cu modificarea valorii juste recunoscută în surplus sau deficit. În aceste situații, comisioanele sunt recunoscute drept venituri sau cheltuieli atunci când instrumentul este recunoscut inițial.

AG157. Comisioanele care sunt parte integrantă din rata dobânzii efective a unui instru-ment financiar includ:

- (a) Comisioane de emiterie primite de entitate aferente creării sau achiziției unui activ financiar. Astfel de onorarii pot include o compensație pentru activități cum ar fi evaluarea stării financiare a debitorului, evaluarea și înregistrarea garanțiilor, a garanțiilor reale și a altor angajamente pri-vind titlurile de valoare, negocierea clauzelor aferente instrumentului, elaborarea și procesarea documentelor, precum și încheierea tranzacției. Aceste comisioane sunt parte integrantă din generarea unei implicări în instrumentul financiar rezultat.
- (b) Comisioane de angajament primite de entitate pentru a emite un împru-mut atunci când angajamentul de creditare nu este evaluat în conformi-tate cu punctul 45 litera (a) și este probabil ca entitatea să intre într-un anumit angajament de creditare. Aceste comisioane sunt considerate

o compensare a implicării continue în achiziționarea unui instrument financiar. Dacă termenul angajamentului expiră fără ca împrumutul să mai fie solicitat, onorariul se recunoaște ca venit la data expirării.

- (c) Comisioane de emiteră plătite la emiteră datoriilor financiare evaluate la costul amortizat. Aceste onorarii sunt parte integrantă a generării unei implicări într-o datorie financiară. O entitate face distincție între comisioanele și costurile care sunt parte integrantă a ratei dobânzii efective pentru datoria financiară, pe de o parte, și comisioanele de emiteră și costurile de tranzacție care țin de dreptul de a furniza servicii, cum ar fi cele de gestionare a investiției, pe de altă parte.

AG158. Comisioanele care nu sunt parte integrantă a ratei dobânzii efective a unui instrument financiar și care sunt contabilizate în conformitate cu IPSAS 9 includ:

- (a) Onorarii pentru administrarea unui credit;
- (b) Comisioane de angajament pentru emiteră unui împrumut atunci când angajamentul de creditare nu este evaluat în conformitate cu punctul 45 litera (a) și este puțin probabil să se încheie un angajament specific de creditare; și
- (c) Comisioane de sindicalizare a împrumutului primite de o entitate care angajează un împrumut și nu își păstrează nicio parte a pachetului de împrumut (sau păstrează o parte la aceeași rată a dobânzii efective în condiții comparabile de risc față de ceilalți participanți).

AG159. Atunci când aplică metoda dobânzii efective, o entitate amortizează, în general, orice comisioane, puncte plătite sau primite, costuri ale tranzacției sau alte prime sau reduceri care sunt incluse în calculul ratei dobânzii efective pe durata de viață preconizată a instrumentului financiar. Cu toate acestea, este utilizată o perioadă mai scurtă dacă aceasta este perioada de care se leagă comisioanele, punctele plătite sau primite, costurile tranzacției și primele sau reducerile. Acesta va fi cazul atunci când variabila căreia îi sunt asociate comisioanele, punctele plătite sau primite, costurile tranzacției și primele sau reducerile este reevaluată la ratele pieței înainte de scadența preconizată a instrumentului financiar. Într-un astfel de caz, perioada corespunzătoare de amortizare este perioada până la următoarea dată de restabilire a prețului. Spre exemplu, dacă o primă sau o reducere aferentă unui instrument financiar cu o rată fluctuantă reflectă dobânda care a fost angajată pentru acel instrument financiar începând cu momentul de la care dobânda a fost plătită ultima dată sau modificările ratelor pieței din momentul în care rata fluctuantă a dobânzii a fost restabilită la ratele pieței, acesta va fi amortizat la următoarea dată la care dobânda fluctuantă este restabilită la ratele pieței. Aceasta pentru că prima sau reducerea se leagă de perioada următoarei date a restabilirii dobânzii deoarece, la acea dată, variabila de care este legată prima sau reducerea (adică ratele dobânzii)

este restabilă la ratele pieței. Dacă, totuși, prima sau reducerea rezultă dintr-o modificare a marjei de credit peste rata fluctuantă specificată în instrumentul financiar sau peste alte variabile care nu sunt restabilite la ratele pieței, acesta este amortizat pe durata de viață preconizată a instrumentului financiar.

- AG160. Pentru activele financiare cu rată fluctuantă și pentru datoriile financiare cu rată fluctuantă, reestimarea periodică a fluxurilor de trezorerie pentru a reflecta mișcările ratelor de piață ale dobânzii modifică rata dobânzii efective. Dacă un activ financiar cu rată fluctuantă sau o datorie financiară cu rată fluctuantă este recunoscut(ă) inițial la o valoare egală cu principalul de încasat sau de plată la scadență, reestimarea plăților viitoare ale dobânzii nu are, în mod normal, niciun efect semnificativ asupra valorii contabile a activului sau a datoriei.
- AG161. Dacă o entitate își revizuieste estimările plăților sau încasărilor (cu excepția modificărilor conforme cu punctul 71 și a modificărilor în estimările pierderilor din creditare preconizate), entitatea va ajusta valoarea contabilă brută a activului financiar sau costul amortizat al unei datorii financiare (sau al unui grup de instrumente financiare) pentru a reflecta fluxurile de trezorerie contractuale estimate reale și revizuite. Entitatea recalculează valoarea contabilă brută a activului financiar sau costul amortizat al datoriei financiare drept valoarea actualizată a fluxurilor de trezorerie contractuale viitoare estimate care sunt actualizate în funcție de rata dobânzii efective inițiale a instrumentului financiar (sau de rata dobânzii efective ajustate în funcție de credit pentru activele financiare achiziționate sau emise depreciate ca urmare a riscului de credit) sau, atunci când se aplică, în funcție de rata dobânzii efective revizuite, calculată în conformitate cu punctul 139. Ajustarea este recunoscută ca venit sau cheltuială în surplus sau deficit.
- AG162. În anumite cazuri, un activ financiar este considerat depreciat ca urmare a riscului de credit la recunoașterea inițială deoarece riscul de credit este foarte mare și, în cazul unei achiziții, acesta este dobândit cu o reducere semnificativă. Unei entități i se impune să includă pierderile din creditare preconizate inițiale în fluxurile de trezorerie estimate la calcularea ratei dobânzii efective ajustate în funcție de credit pentru activele financiare care sunt considerate ca fiind achiziționate sau emise depreciate ca urmare a riscului de credit la recunoașterea inițială. Totuși, acest fapt nu înseamnă că rata dobânzii efective ajustată în funcție de credit trebuie să fie aplicată doar pentru că activul financiar are un risc de credit mare la recunoașterea inițială.

Costurile tranzacției

- AG163. Costurile tranzacției includ onorarii și comisioane plătite agenților (inclusiv angajaților care acționează ca agenți de vânzări), consilierilor, brokerilor și dealerilor, cotizații plătite agenților de reglementare și comisiilor de valori mobiliare, precum și impozite și taxe de transfer. Costurile tranzacției nu includ prime sau reduceri asociate datoriei, nici costuri de finanțare sau costuri interne de administrare sau de deținere.

Eliminare

AG164. Eliminările se pot referi la un activ financiar în întregime sau la o parte din acesta. De exemplu, o entitate planifică să aplice garanții reale în cazul unui activ financiar și preconizează că va recupera cel mult 30% din activul financiar prin garanțiile reale. Dacă entitatea nu are perspective rezonabile de recuperare a unor fluxuri de trezorerie ulterioare din activul financiar, atunci trebuie să elimine restul de 70% din activul financiar.

Depreciere

Bază de evaluare colectivă și individuală

AG165. Pentru a îndeplini obiectivul de recunoaștere a pierderilor din creditare preconizate pe toată durata de viață pentru creșterile semnificative ale riscului de credit de la recunoașterea inițială, poate fi necesară evaluarea creșterilor semnificative ale riscului de credit pe o bază colectivă prin analizarea informațiilor care reprezintă un indicator al creșterilor semnificative în riscul de credit pentru un grup sau subgrup de instrumente financiare, de exemplu. Scopul este să se asigure că o entitate îndeplinește obiectivul de recunoaștere a pierderilor din creditare preconizate pe toată durata de viață atunci când există creșteri semnificative ale riscului de credit, deși nu sunt încă disponibile dovezi ale acestor creșteri semnificative ale riscului de credit la nivelul instrumentului individual.

AG166. Pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață se preconizează, în general, a fi recunoscute înainte ca instrumentul financiar să își depășească scadența. De obicei, riscul de credit crește semnificativ înainte ca instrumentul financiar să devină restant sau înainte de a se observa alți factori specifici întârzierii împrumutului (de exemplu, o modificare sau restructurare). În consecință, atunci când sunt disponibile informații rezonabile și justificabile care au un caracter mai previzional decât informațiile privind depășirea scadenței, fără cost sau efort nejustificat, acestea trebuie utilizate pentru a evalua modificările riscului de credit.

AG167. Totuși, în funcție de natura instrumentelor financiare și de informațiile privind riscul de credit disponibile pentru anumite grupuri de instrumente financiare, este posibil ca o entitate să nu poată identifica modificări semnificative ale riscului de credit pentru instrumente financiare individuale înainte ca instrumentul financiar să devină restant. Acesta poate fi cazul instrumentelor financiare cum ar fi împrumuturile pentru studenți pentru care există puține sau niciun fel de informații actualizate despre riscul de credit care este, în mod obișnuit, obținut și monitorizat pentru un instrument individual până când debitorul încalcă termenele contractuale. Dacă modificările riscului de credit pentru instrumente financiare individuale nu sunt identificate înainte ca acestea să devină restante, o ajustare pentru pierderi care se bazează doar pe informații despre credit la nivel de instrument financiar individual nu va reprezenta exact modificările riscului de credit de la recunoașterea inițială.

AG168. În unele circumstanțe, o entitate nu deține informații rezonabile și justificabile disponibile fără cost sau efort nejustificat pentru a evalua pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață pe baza unui instrument financiar individual. În acest caz, pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață trebuie recunoscute pe o bază colectivă care ia în considerare informații cuprinzătoare privind riscul de credit. Aceste informații cuprinzătoare privind riscul de credit trebuie să includă nu doar informații privind depășirea scadenței, ci și toate informațiile relevante despre credit, inclusiv informații macroeconomice cu caracter previzional, pentru a putea aproxima rezultatul recunoașterii pierderilor din creditare preconizate pe toată durata de viață atunci când a existat o creștere semnificativă a riscului de credit de la recunoașterea inițială la nivel de instrument individual.

AG169. În sensul determinării creșterilor semnificative ale riscului de credit și al recunoașterii unei ajustări pentru pierderi pe o bază colectivă, o entitate poate grupa instrumentele financiare pe baza caracteristicilor comune privind riscul de credit, având ca obiectiv facilitarea unei analize care are rolul de a permite identificarea în timp util a creșterilor semnificative ale riscului de credit. Entitatea nu trebuie să ascundă aceste informații prin gruparea unor instrumente financiare cu caracteristici de risc diferite. Exemplele de caracteristici comune privind riscul de credit pot include, fără a se limita la:

- (a) Tipul instrumentului;
- (b) Ratingurile riscului de credit;
- (c) Tipul garanției reale;
- (d) Data recunoașterii inițiale;
- (e) Termenul rămas până la scadență;
- (f) Domeniul de activitate;
- (g) Poziția geografică a debitorului; și
- (h) Valoarea garanției reale aferente activului financiar, dacă aceasta are un impact asupra probabilității apariției neîndeplinirii unor obligații (de exemplu, împrumuturi garantate parțial în anumite jurisdicții sau rapoarte împrumut-valoare).

AG170. Punctul 76 impune ca pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață să fie recunoscute pentru toate instrumentele financiare pentru care au existat creșteri semnificative ale riscului de credit de la recunoașterea inițială. Pentru a îndeplini acest obiectiv, dacă o entitate nu are capacitatea să grupeze instrumentele financiare pentru care se consideră că riscul de credit a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială pe baza caracteristicilor comune privind riscul de credit, entitatea trebuie să recunoască pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață pentru o parte din activele financiare pentru

care se consideră că riscul de credit a crescut semnificativ. Agregarea instrumentelor financiare pentru a evalua dacă există modificări ale riscului de credit pe o bază colectivă se poate modifica în timp pe măsură ce devin disponibile noi informații despre grupuri de instrumente financiare sau despre instrumente financiare individuale.

Plasarea în timp a recunoașterii pierderilor din creditare preconizate pe toată durata de viață

- AG171. Atunci când se evaluează dacă pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață trebuie recunoscute, baza o constituie creșterile semnificative ale probabilității sau riscului de apariție a unei neîndepliniri a obligațiilor de la recunoașterea inițială (indiferent dacă prețul unui instrument financiar a fost restabilit pentru a reflecta creșterea riscului de credit), și nu dovada deprecierii unui activ financiar ca urmare a riscului de credit la data raportării sau apariția efectivă a unei neîndepliniri a obligațiilor. În general, va avea loc o creștere semnificativă a riscului de credit înainte ca activul financiar să fie depreciat ca urmare a riscului de credit sau să apară efectiv neîndeplinirea obligațiilor.
- AG172. Pentru angajamentele de creditare, o entitate are în vedere modificările în riscul apariției unei neîndepliniri a obligațiilor la împrumutul asociat angajamentului de creditare. Pentru contractele de garanție financiară, o entitate ia în considerare modificările în riscul ca debitorul să nu îndeplinească obligațiile contractuale.
- AG173. Importanța unei modificări a riscului de credit de la recunoașterea inițială depinde de riscul apariției neîndeplinirii obligațiilor de la recunoașterea inițială. Astfel, o anumită schimbare, în termeni absoluți, în riscul neîndeplinirii obligațiilor va fi mult mai importantă pentru un instrument financiar cu un risc inițial de apariție a neîndeplinirii obligațiilor mai scăzut în comparație cu un instrument financiar cu un risc inițial mai crescut.
- AG174. Riscul apariției unei neîndepliniri a obligațiilor la instrumente financiare care au un risc de credit comparabil este cu atât mai ridicat cu cât este mai mare durata de viață preconizată a instrumentului; de exemplu, riscul apariției unei neîndepliniri a obligațiilor pentru o obligațiune cotate AAA cu o durată de viață preconizată de 10 ani este mai mare decât cel al unei obligațiuni cotate AAA cu o durată de viață preconizată de cinci ani.
- AG175. Din cauza relației dintre durata de viață preconizată și riscul apariției unei neîndepliniri a obligațiilor, modificarea riscului de credit nu poate fi evaluată doar prin compararea modificării în riscul absolut de apariție a unei neîndepliniri a obligațiilor în timp. De exemplu, dacă riscul apariției unei neîndepliniri a obligațiilor pentru un instrument financiar cu o durată de viață preconizată de 10 ani la recunoașterea inițială este identic cu riscul apariției unei neîndepliniri a obligațiilor pentru acel instrument financiar atunci când durata sa de viață preconizată, într-o perioadă ulterioară, este de doar cinci ani, acest aspect poate

indica o creștere a riscului de credit. Aceasta pentru că riscul apariției unei neîndepliniri a obligațiilor pe parcursul duratei de viață preconizate scade, de obicei, odată cu trecerea timpului dacă riscul de credit este neschimbat și instrumentul financiar este mai aproape de scadență. Totuși, pentru instrumentele financiare care au obligații de plată semnificative doar în apropiere de scadența instrumentului financiar, este posibil ca riscul apariției neîndeplinirii obligațiilor să nu scadă odată cu trecerea timpului. În această situație, o entitate trebuie să ia în considerare și alți factori calitativi care demonstrează dacă riscul de credit a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială.

AG176. O entitate poate aplica diverse abordări la evaluarea măsurii în care riscul de credit pentru un instrument financiar a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială sau la evaluarea pierderilor din creditare preconizate. O entitate poate aplica metode diferite pentru instrumente financiare diferite. O metodă care nu include o probabilitate explicită a neîndeplinirii obligațiilor ca data de intrare per se, cum ar fi o metodă a ratei pierderii din creditare, poate fi consecventă cu dispozițiile prezentului standard, cu condiția ca entitatea să poată separa modificările riscului apariției unei neîndepliniri a obligațiilor de modificările altor factori ce determină pierderile din creditare preconizate, cum ar fi garanțiile reale, și să ia în considerare următoarele aspecte atunci când face această evaluare:

- (a) Modificarea riscului de apariție a unei neîndepliniri a obligațiilor de la recunoașterea inițială;
- (b) Durata de viață preconizată a instrumentului financiar; și
- (c) Informațiile rezonabile și justificabile care sunt disponibile fără cost sau efort nejustificat ce pot afecta riscul de credit.

AG177. Metodele folosite pentru a stabili dacă riscul de credit a crescut semnificativ pentru un instrument financiar de la recunoașterea inițială trebuie să ia în considerare caracteristicile instrumentului financiar (sau ale grupului de instrumente financiare) și tiparele anterioare de neîndeplinire a obligațiilor pentru instrumente financiare comparabile. În pofida dispoziției de la punctul 81, pentru instrumentele financiare pentru care tiparele de neîndeplinire a obligațiilor nu se concentrează într-un anumit moment de pe parcursul duratei de viață preconizate a instrumentului financiar, modificările în riscul apariției unei neîndepliniri a obligațiilor în următoarele 12 luni pot fi o aproximare rezonabilă a modificărilor riscului apariției unei neîndepliniri a obligațiilor pe toată durata de viață. În aceste situații, o entitate poate folosi modificările riscului apariției unei neîndepliniri a obligațiilor în următoarele 12 luni pentru a stabili dacă riscul de credit a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială, doar dacă circumstanțele nu indică faptul că este necesară o evaluare pe toată durata de viață.

AG178. Totuși, pentru anumite instrumente financiare, sau în anumite circumstanțe, este posibil să nu fie adecvată folosirea modificărilor în riscul apariției unei neîndepliniri a obligațiilor în următoarele 12 luni pentru a stabili dacă trebuie recunoscute pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață. De exemplu, este posibil ca modificarea riscului apariției unei neîndepliniri a obligațiilor în următoarele 12 luni să nu fie o bază adecvată pentru a stabili dacă riscul de credit a crescut pentru un instrument financiar cu o scadență mai mare de 12 luni atunci când:

- (a) Instrumentul financiar are obligații de plată semnificative doar după următoarele 12 luni;
- (b) Au loc schimbări ale factorilor macroeconomici relevanți sau ale altor factori legați de credit care nu sunt reflectate corespunzător în riscul apariției unei nerespectări a obligațiilor în următoarele 12 luni; sau
- (c) Schimbările factorilor legați de credit au un impact asupra riscului de credit al instrumentului financiar (sau au un efect mai pronunțat) doar după 12 luni.

Stabilirea măsurii în care riscul de credit a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială

AG179. Pentru a stabili dacă se impune recunoașterea pierderilor din creditare preconizate pe toată durata de viață, o entitate trebuie să ia în considerare informații rezonabile și justificabile care sunt disponibile fără cost sau efort nejustificat și care pot afecta riscul de credit pentru un instrument financiar în conformitate cu punctul 90 litera (c). Nu este necesar ca o entitate să întreprindă o căutare exhaustivă pentru a obține informații atunci când stabilește dacă riscul de credit a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială.

AG180. Analiza riscului de credit este o analiză holistică bazată pe factori multipli; măsura în care un factor specific este relevant și ponderea sa în raport cu alți factori depind de tipul produsului, de caracteristicile instrumentului financiar și ale debitorului, precum și de regiunea geografică. O entitate trebuie să ia în considerare informații rezonabile și justificabile care sunt disponibile fără cost sau efort nejustificat și care sunt relevante pentru instrumentul financiar care este evaluat. Totuși, este posibil ca anumiți factori sau indicatori să nu poată fi identificați la nivel de instrument financiar individual. În acest caz, factorii sau indicatorii trebuie evaluați pe portofolii, grupuri de portofolii sau părți ale portofoliului de instrumente financiare adecvate pentru a se stabili dacă se aplică dispoziția de la punctul 75 pentru recunoașterea pierderilor din creditare preconizate pe toată durata de viață.

AG181. Următoarea listă de informații neexhaustivă poate fi relevantă pentru evaluarea modificărilor riscului de credit:

- (a) Modificări semnificative ale indicatorilor interni de preț aferenți riscului de credit ca urmare a modificării riscului de credit de la început, incluzând, fără a se limita la, marja de credit care ar rezulta dacă un anumit instrument financiar sau un instrument financiar similar cu aceleași termene și același partener ar fi nou-creat sau emis la data raportării.
- (b) Alte modificări ale ratelor sau termenelor unui instrument financiar existent care sunt semnificativ diferite dacă instrumentul a fost nou-creat sau emis la data de raportare (cum ar fi clauze mai stricte, valori mai mari ale garanțiilor reale sau ale garanțiilor sau o acoperire mai mare a veniturii) din cauza modificărilor în riscul de credit al instrumentului financiar de la recunoașterea inițială.
- (c) Modificări semnificative ale indicatorilor de piață externi ai riscului de credit pentru un anumit instrument financiar sau instrumente financiare similare cu aceeași durată de viață preconizată. Modificările indicatorilor de piață ai riscului de credit includ, fără a se limita la:
 - (i) Marja de credit;
 - (ii) Prețurile swapului pe riscul de credit pentru debitor;
 - (iii) Perioada de timp sau măsura în care valoarea justă a activului financiar a fost mai mică decât costul său amortizat; și
 - (iv) Alte informații din piață cu privire la debitor, cum ar fi modificările prețului unei datorii a debitorului și al instrumentelor de capitaluri proprii.
- (d) O modificare semnificativă reală sau preconizată a ratingului de credit extern al instrumentului financiar.
- (e) O deteriorare reală sau preconizată a ratingului de credit intern pentru debitor sau o scădere a scoringului comportamental folosit pentru a evalua intern riscul de credit. Ratingurile de credit interne și scoringul comportamental intern sunt mai fiabile atunci când sunt asociate ratingurilor externe sau sunt susținute de studii referitoare la neîndeplinirea obligațiilor.
- (f) Modificări defavorabile, existente sau prognozate, condiții financiare sau economice de afaceri care se preconizează că vor modifica semnificativ capacitatea debitorului de a-și îndeplini obligațiile privind datoria, cum ar fi o creștere reală sau preconizată a ratelor dobânzii sau o creștere reală sau preconizată a ratelor șomajului.
- (g) O modificare semnificativă reală sau preconizată în rezultatele de exploatare ale debitorului. Exemplele includ declinuri reale sau preconizate ale veniturilor sau marjelor, riscuri de exploatare din ce în ce mai mari, deficiențe ale capitalului de lucru, calitatea redusă a activului, creșterea

efectului de levier al bilanțului, lichiditatea, problemele conducerii sau modificări în domeniul de aplicare al activității sau ale structurii organizaționale (cum ar fi suspendarea unui segment al entității) ce au ca rezultat o modificare semnificativă a capacității debitorului de a-și îndeplini obligațiile legate de datorie.

- (h) Creșteri semnificative ale riscului de credit pentru alte instrumente financiare ale aceluiași debitor.
- (i) O modificare semnificativă defavorabilă reală sau preconizată a mediului de reglementare, economic sau tehnologic al debitorului ce conduce la o modificare semnificativă a capacității debitorului de a-și îndeplini obligațiile privind datoria, cum ar fi o scădere a cererii pentru produsele vândute de debitor din cauza schimbărilor tehnologice.
- (j) Modificări semnificative ale valorii garanțiilor reale care susțin obligația sau ale calității garanțiilor de la terțe părți sau ameliorări ale condițiilor de credit care se preconizează că vor reduce stimulentele economice ale debitorului de efectuare a unor plăți planificate conform contractului sau că pot avea, altfel, un efect asupra probabilității apariției neîndeplinirii obligațiilor. De exemplu, dacă valoarea unei garanții reale scade din cauza scăderii prețurilor la case, debitorii din anumite jurisdicții sunt mai stimulați să nu își îndeplinească obligațiile aferente ipotecilor pe care le dețin.
- (k) O modificare semnificativă în calitatea garanției furnizate de proprietarii entității (sau garanții unei persoane fizice) dacă acționarul (sau garanții) au un stimulent și capacitatea financiară de a preveni neîndeplinirea obligațiilor prin infuzie de capital sau de numerar.
- (l) Modificări semnificative, cum ar fi reduceri ale susținerii financiare din partea unei entități care controlează sau a altei entități afiliate sau o modificare semnificativă reală sau preconizată a nivelului de ameliorare a condițiilor de credit, care se preconizează că vor reduce stimulentele economice al debitorului de a efectua plățile contractuale planificate. Ameliorările calității creditului sau susținerea includ analizarea condiției financiare a garantului și/sau pentru interese în securizări, indiferent dacă se preconizează că interesele subordonate vor fi capabile să absoarbă pierderile din creditare preconizate (de exemplu, pentru împrumuturile pe care se bazează garanția).
- (m) Modificări preconizate în documentația împrumutului, inclusiv o încălcare preconizată a contractului ce poate conduce la abateri de la acord sau amendamente la acord, perioadă de grație pentru plata dobânzii, creșteri ale ratei dobânzii, care impun garanții sau garanții reale suplimentare, sau alte modificări ale cadrului general contractual al instrumentului.

- (n) Modificări semnificative ale performanței și comportamentului preconizate ale debitorului, inclusiv modificări ale stadiului plăților debitorilor din entitatea economică (de exemplu, o creștere a numărului sau amplitudinii preconizate a(l) plăților contractuale amânate).
- (o) Schimbări în abordarea conducerii entității de gestionare a creditului cu privire la instrumentul financiar; adică pe baza indicatorilor emergenți ai schimbărilor riscului de credit al instrumentului financiar, se preconizează că practica entității de gestionare a riscului de credit va deveni mai activă sau mai axată pe gestionarea instrumentului, instrumentul fiind, de asemenea, monitorizat sau controlat mai îndeaproape sau entitatea intervenind, în mod punctual, pe lângă debitor.
- (p) Informații privind depășirea scadenței, inclusiv prezumția relativă prezentată la punctul 83.

AG182. În unele cazuri, informațiile calitative și cantitative nestatistice disponibile pot fi suficiente pentru a stabili că un instrument financiar a îndeplinit criteriul pentru recunoașterea unei ajustări pentru pierderi la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață. Aceasta înseamnă că nu este necesar ca informațiile să treacă printr-un model statistic sau un proces de rating de credit pentru a se stabili dacă a existat o creștere semnificativă a riscului de credit al instrumentului financiar. În alte cazuri, o entitate poate fi nevoită să analizeze alte informații, inclusiv informații din modelele sale statistice sau procesele sale de rating de credit. Alternativ, entitatea își poate baza evaluarea pe ambele tipuri de informații, adică pe factori calitativi care nu sunt surprinși în cadrul procesului intern de rating și pe o categorie specifică de rating intern la data de raportare, luând în considerare caracteristicile riscului de credit la recunoașterea inițială, dacă ambele tipuri de informații sunt relevante.

Prezumția relativă că termenul a fost depășit cu peste 30 de zile

AG183. Presumția relativă de la punctul 83 nu este un indicator absolut că pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață trebuie recunoscute, dar se presupune că este cel mai recent moment la care trebuie recunoscute pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață chiar și atunci când sunt utilizate informații cu caracter previzional (inclusiv factori macroeconomici la nivel de portofoliu).

AG184. O entitate poate respinge această prezumție. Totuși, entitatea poate face acest lucru doar atunci când deține informații rezonabile și justificabile care demonstrează că și atunci când plățile contractuale își depășesc scadența cu mai mult de 30 de zile aceasta nu reprezintă o creștere semnificativă a riscului de credit al instrumentului financiar. De exemplu, atunci când neplata a fost o omisiune

administrativă și nu a fost cauzată de problemele financiare ale debitorului sau atunci când entitatea are acces la dovezi istorice care demonstrează că nu există o legătură între creșterile semnificative ale riscului apariției unei neîndepliniri a obligațiilor și activele financiare la care plățile sunt restante de peste 30 de zile, însă dovezile respective identifică o astfel de legătură atunci când plățile sunt restante de mai mult de 60 de zile.

AG185. O entitate nu poate corela plasarea în timp a creșterilor semnificative ale riscului de credit și recunoașterea pierderilor din creditare preconizate pe toată durata de viață cu momentul în care un activ financiar este considerat depreciat ca urmare a riscului de credit sau cu definiția internă a neîndeplinirii obligațiilor folosită de o entitate.

Instrumente financiare care prezintă un risc de credit scăzut la data de raportare

AG186. Riscul de credit pentru un instrument financiar este considerat scăzut în sensul punctului 82 dacă instrumentul financiar are un risc scăzut de neîndeplinire a obligațiilor, debitorul are o capacitate mare de îndeplinire a obligațiilor sale asociate fluxurilor de trezorerie contractuale pe termen apropiat, iar schimbările nefavorabile ale condițiilor economice și de afaceri pe termen lung pot, dar nu în mod necesar, reduce capacitatea debitorului de a-și îndeplini obligațiile asociate fluxurilor de trezorerie contractuale. Instrumentele financiare nu sunt considerate ca prezentând un risc de credit scăzut atunci când se consideră că au un risc redus de pierdere doar din cauza valorii garanției reale și nu se consideră că instrumentul financiar fără acea garanție reală are un risc de credit scăzut. De asemenea, instrumentele financiare nu sunt considerate ca având un risc de credit scăzut doar pentru că au un risc mai mic de neîndeplinire a obligațiilor decât celelalte instrumente financiare ale entității sau în comparație cu riscul de credit din jurisdicția în care entitatea activează.

AG187. Pentru a stabili dacă un instrument financiar are un risc de credit scăzut, o entitate poate folosi ratingurile de credit interne sau alte metodologii care sunt consecvente cu o definiție la nivel global a riscului de credit și care analizează riscurile și tipul de instrumente financiare care sunt evaluate. Un rating extern al „categoriei recomandate investițiilor” este un exemplu de instrument financiar care poate fi considerat ca având un risc de credit scăzut. Totuși, instrumentele financiare nu trebuie să treacă printr-un rating extern pentru a fi considerate ca având un risc de credit scăzut. Totuși, acestea trebuie considerate ca având un risc de credit scăzut din perspectiva participantului pe piață luând în considerare toate termenele și condițiile instrumentului financiar.

AG188. Pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață nu sunt recunoscute pentru un instrument financiar doar pentru că se consideră că acesta a avut un risc de credit scăzut în perioadele de raportare anterioare și pentru că nu se consideră că prezintă un risc de credit scăzut la data de raportare. Într-o astfel de situație, o entitate trebuie să stabilească dacă a existat o creștere semnificativă

a riscului de credit de la recunoașterea inițială și, prin urmare, dacă pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață trebuie recunoscute în conformitate cu punctul 75.

Modificări

- AG189. În unele circumstanțe, renegocierea sau modificarea fluxurilor de trezorerie contractuale ale unui activ financiar poate conduce la derecunoașterea activului financiar existent în conformitate cu prezentul standard. Atunci când modificarea unui activ financiar are ca rezultat derecunoașterea activului financiar existent și recunoașterea ulterioară a activului financiar modificat, activul modificat este considerat un activ financiar „nou” în sensul prezentului standard.
- AG190. Prin urmare, data modificării trebuie tratată ca fiind data recunoașterii inițiale a activului financiar atunci când se aplică dispozițiile privind deprecierea în cazul activului financiar modificat. Acest lucru presupune, de obicei, evaluarea ajustării pentru pierderi la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe 12 luni până la momentul la care sunt îndeplinite dispozițiile de recunoaștere a pierderilor din creditare preconizate pe toată durata de viață de la punctul 75. Totuși, în unele circumstanțe neobișnuite ulterioare unei modificări ce are ca rezultat derecunoașterea activului financiar inițial, pot exista dovezi că activul financiar modificat este depreciat ca urmare a riscului de credit la recunoașterea inițială și, prin urmare, activul financiar trebuie recunoscut ca activ financiar emis depreciat ca urmare a riscului de credit. Acest lucru se poate întâmpla, de exemplu, într-o situație în care a avut loc o modificare substanțială a unui activ uzat, modificare ce a condus la derecunoașterea activului financiar inițial. În această situație, este posibil ca modificarea să aibă ca rezultat un nou activ financiar depreciat ca urmare a riscului de credit la recunoașterea inițială.
- AG191. Dacă fluxurile de trezorerie contractuale ale unui activ financiar au fost renegociate sau altfel modificate, dar activul financiar nu este derecunoscut, acel activ financiar nu este automat considerat ca având un risc de credit scăzut. O entitate trebuie să evalueze dacă a existat o creștere semnificativă a riscului de credit de la recunoașterea inițială pe baza tuturor informațiilor rezonabile și justificabile care sunt disponibile fără cost sau efort nejustificat. Acestea includ informații istorice și cu caracter previzional, precum și o evaluare a riscului de credit pe parcursul duratei de viață preconizate a activului financiar, care includ date despre circumstanțele care au determinat modificarea. Printre dovezile că nu mai sunt îndeplinite criteriile pentru recunoașterea pierderilor din creditare preconizate pe toată durata de viață se poate număra un istoric al plăților efectuate la zi și la timp raportat la clauzele contractuale modificate. De obicei, un debitor trebuie să demonstreze, în mod consecvent, un istoric bun al plăților pe parcursul unei perioade de timp înainte de a se considera că riscul de credit a scăzut. De exemplu, un istoric de plăți omise sau incomplete nu va fi, de obicei, șters prin simpla efectuare la timp a unei singure plăți ulterior unei modificări a clauzelor contractuale.

Evaluarea pierderilor din creditare preconizate

Pierderi din creditare preconizate

- AG192. Pierderile din creditare preconizate sunt o estimare a pierderilor din creditare ponderată prin probabilități (adică valoarea actualizată a tuturor diferențelor de numerar) pe parcursul duratei de viață preconizate a instrumentului financiar. O diferență de numerar este diferența dintre fluxurile de trezorerie care sunt datorate unei entități în conformitate cu contractul și fluxurile de trezorerie pe care entitatea preconizează să le primească. Deoarece pierderile din creditare preconizate iau în considerare valoarea și plasarea în timp a plăților, o pierdere din creditare apare chiar dacă entitatea preconizează că va fi plătită în totalitate, însă mai târziu decât scadența contractuală.
- AG193. Pentru activele financiare, o pierdere din creditare reprezintă valoarea actualizată a diferenței dintre:
- (a) Fluxurile de trezorerie contractuale care sunt datorate unei entități conform contractului; și
 - (b) Fluxurile de trezorerie pe care entitatea preconizează că le va primi.
- AG194. Pentru angajamentele de împrumut neaccesate, o pierdere din creditare reprezintă valoarea actualizată a diferenței dintre:
- (a) Fluxurile de trezorerie contractuale care sunt datorate unei entități dacă deținătorul angajamentului de creditare utilizează împrumutul; și
 - (b) Fluxurile de trezorerie pe care entitatea preconizează că le va primi dacă împrumutul este utilizat.
- AG195. Estimarea unei entități cu privire la pierderile din creditare preconizate asociate angajamentelor de creditare trebuie să fie consecventă cu estimările entității cu privire la deteriorarea respectivului angajament de creditare, adică trebuie să ia în considerare procentul preconizat din angajamentul de creditare ce va fi utilizat în 12 luni de la data de raportare atunci când se estimează pierderile din creditare preconizate pe 12 luni, precum și partea din angajamentul de creditare ce va fi utilizată pe parcursul duratei de viață preconizate a angajamentului de creditare atunci când se estimează pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață.
- AG196. Pentru un contract de garanție financiară, entității i se impune să efectueze plăți doar în cazul neîndeplinirii obligațiilor de către debitor în conformitate cu termenele instrumentului garantat. În consecință, diferențele de numerar sunt plățile preconizate pentru a despăgubi deținătorul pentru o pierdere din creditare minus orice sumă pe care entitatea preconizează că o va primi de la deținător, debitor sau de la orice altă parte. Dacă activul este garantat în întregime, estimarea diferențelor de numerar pentru un contract de garanție financiară va fi

consecvență cu estimările diferențelor de numerar pentru activul care face obiectul garantării.

- AG197. Pentru un activ financiar care este depreciat ca urmare a riscului de credit la data de raportare, dar nu este un activ financiar cumpărat sau emis depreciat ca urmare a riscului de credit, o entitate trebuie să evalueze pierderile din creditare preconizate ca fiind diferența dintre valoarea contabilă brută a activului și valoarea actualizată a fluxurilor de trezorerie viitoare preconizate reduse la rata dobânzii efective inițiale a activului financiar. Orice ajustare este recunoscută în surplus sau deficit drept un câștig sau o pierdere din depreciere.
- AG198. La evaluarea unei ajustări pentru pierderi pentru o creanță care decurge din contracte de leasing, fluxurile de trezorerie utilizate pentru a determina pierderile din creditare preconizate trebuie să fie consecvente cu fluxurile de trezorerie utilizate la evaluarea creanței care decurge din contracte de leasing în conformitate cu IPSAS 13, *Contracte de leasing*.
- AG199. O entitate poate utiliza soluții practice la evaluarea pierderilor din creditare preconizate dacă acestea sunt consecvente cu principiile de la punctul 90. Un exemplu de soluție practică este calculul pierderilor din creditare preconizate pentru creanțe bazat pe matricea de provizion. Entitatea își va utiliza experiența legată de pierderile istorice din creditare (ajustate, în mod corespunzător, în conformitate cu punctele AG215-AG216) pentru creanțe atunci când estimează pierderile din creditare preconizate pe 12 luni sau pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață în cazul activelor financiare, dacă sunt relevante. O matrice a provizioanelor poate, de exemplu, să specifice rate fixe ale provizionului în funcție de numărul de zile peste care o creanță comercială își depășește scadența (de exemplu, 1% dacă nu este restantă, 2% dacă este restantă de mai puțin de 30 de zile, 3% dacă este restantă de mai mult de 30 de zile, dar mai puțin de 90 de zile, 20% dacă este restantă de 90-180 de zile etc.). În funcție de diversitatea bazei sale de clienți, entitatea va utiliza grupări adecvate dacă experiența sa legată de pierderile istorice din creditare arată tipare de pierderi semnificativ diferite pentru segmente diferite de clienți. Printre criteriile care pot fi utilizate pentru gruparea activelor se numără regiunea geografică, tipul produsului, ratingul clientului, garanția reală sau asigurarea creditului comercial și tipul clientului (cum ar fi alte entități de stat sau persoane fizice).

Definiția neîndeplinirii obligațiilor

- AG200. Punctul 81 prevede că atunci când o entitate stabilește dacă riscul de credit pentru un instrument financiar a crescut semnificativ, aceasta trebuie să ia în considerare modificarea riscului apariției unei neîndepliniri a obligațiilor de la recunoașterea inițială.
- AG201. Atunci când o entitate definește neîndeplinirea obligațiilor în scopul stabilirii riscului apariției unei neîndepliniri a obligațiilor, entitatea trebuie să aplice o

definiție a neîndeplinirii obligațiilor care să fie consecventă cu definiția folosită în scopul gestionării interne a riscului de credit pentru instrumentul financiar relevant și să analizeze indicatorii calitativi (acorduri financiare, de exemplu), dacă este cazul. Totuși, există o prezumție relativă că neîndeplinirea obligațiilor nu apare mai târziu de 90 de zile de la momentul la care activul financiar își depășește scadența, cu excepția cazului în care entitatea deține informații rezonabile și justificabile pentru a demonstra că este mai adecvat un criteriu mai permisiv privind neîndeplinirea obligațiilor. Definiția neîndeplinirii obligațiilor utilizată în aceste scopuri trebuie aplicată consecvent tuturor instrumentelor financiare, exceptând cazul în care apar informații care demonstrează că o altă definiție a neîndeplinirii obligațiilor este mai adecvată pentru un anumit instrument financiar.

Perioada în care trebuie estimate pierderile din creditare preconizate

AG202. În conformitate cu punctul 92, perioada maximă pe parcursul căreia vor fi evaluate pierderile din creditare preconizate este perioada contractuală maximă pe parcursul căreia entitatea este expusă la riscul de credit. Pentru angajamentele de creditare și contractele de garanție financiară, aceasta este perioada contractuală maximă pe parcursul căreia entitatea are o obligație contractuală prezentă de acordare a creditului.

AG203. Cu toate acestea, în conformitate cu punctul 93, unele instrumente financiare includ atât o componentă de împrumut, cât și una de angajament neaccesată, iar capacitatea contractuală a entității de a cere rambursarea și anularea angajamentului neaccesat nu limitează expunerea entității la pierderile din creditare doar la perioada de notificare contractuală. De exemplu, facilitățile de credit rotativ, cum ar fi o linie de credit furnizată de o bancă de stat, pot fi retrase de către creditor, conform contractului, și doar cu un aviz de o zi. Totuși, în practică creditorii continuă să acorde creditele pentru o perioadă mai mare și pot retrage facilitatea doar după ce riscul de credit al debitorului crește, când ar putea fi prea târziu pentru a preveni o parte din sau toate pierderile din creditare preconizate. Aceste instrumente financiare au, în general, următoarele caracteristici ca urmare a naturii instrumentului financiar, a modului în care sunt gestionate instrumentele financiare și a naturii informației disponibile cu privire la creșterile semnificative ale riscului de credit:

- (a) Instrumentele financiare nu au un termen fix sau o structură de rambursare fixă și, de obicei, au o perioadă contractuală scurtă pentru anulare (de exemplu, o zi);
- (b) Capacitatea contractuală de a anula contractul nu este aplicată în administrarea curentă, de zi cu zi, a instrumentului financiar, iar contractul poate fi anulat doar atunci când entitatea devine conștientă de creșterea riscului de credit la nivelul facilității; și
- (c) Instrumentele financiare sunt gestionate pe o bază colectivă.

AG204. La stabilirea perioadei pe parcursul căreia se preconizează că entitatea va fi expusă riscului de credit, dar pentru care pierderile din creditare preconizate nu vor fi reduse prin acțiunile normale de gestionare a riscului de credit ale entității, o entitate trebuie să ia în considerare factori cum ar fi informațiile istorice și experiența cu privire la:

- (a) Perioada pe parcursul căreia entitatea a fost expusă la riscul de credit pentru instrumente financiare similare;
- (b) Durata de timp pentru cazurile conexe de neîndeplinire a obligațiilor care au loc în cazul unor instrumente financiare similare ca urmare a unei creșteri semnificative a riscului de credit; și
- (c) Acțiunile de gestionare a riscului de credit pe care o entitate preconizează că le va întreprinde odată ce a crescut riscul de credit pentru instrumentul financiar, cum ar fi reducerea sau revocarea descoperirilor neaccesate.

Rezultat ponderat prin probabilități

AG205. Scopul evaluării pierderilor din creditare preconizate nu este nici de a preconiza scenarii pesimiste, nici de a estima scenarii optimiste. În schimb, o estimare a pierderilor din creditare preconizate va reflecta întotdeauna posibilitatea ca o pierdere din creditare să apară și posibilitatea să nu apară nicio pierdere din creditare, chiar dacă rezultatul cel mai probabil este să nu aibă loc nicio pierdere din creditare.

AG206. Punctul 90 litera (a) impune ca estimarea pierderilor din creditare preconizate să reflecte o valoare imparțială și ponderată prin probabilități, care este determinată prin evaluarea unei game de rezultate posibile. În practică, aceasta nu trebuie să fie o analiză complexă. În unele cazuri, poate fi suficientă o modelare relativ simplă, fără a fi nevoie de numeroase simulări detaliate de scenarii. De exemplu, media pierderilor din creditare la un grup mare de instrumente financiare cu caracteristici de risc comun poate reprezenta o estimare rezonabilă a valorii ponderate prin probabilități. În alte situații, identificarea scenariilor care precizează valoarea și plasarea în timp a fluxurilor de trezorerie pentru anumite rezultate și probabilitatea estimată a acelor rezultate vor fi probabil necesare. În acele situații, pierderile din creditare preconizate trebuie să reflecte cel puțin două rezultate în conformitate cu punctul 91.

AG207. Pentru pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață, o entitate trebuie să estimeze riscul apariției unei neîndepliniri a obligațiilor pentru un instrument financiar pe parcursul duratei de viață preconizate a acestuia. Pierderile din creditare preconizate pe 12 luni sunt o parte a pierderilor din creditare preconizate pe toată durata de viață și reprezintă diferențele de numerar pe toată durata de viață care apar ca urmare a apariției unei nerespectări

a obligațiilor în 12 luni de la data de raportare (sau într-o perioadă mai scurtă, dacă durata de viață preconizată a instrumentului financiar este mai mică de 12 luni), ponderată cu probabilitatea apariției neîndeplinirii obligațiilor. Prin urmare, pierderile din creditare preconizate pe 12 luni nu sunt nici pierderi din creditare preconizate pe toată durata de viață pe care entitatea le va angaja pentru un instrument financiar despre care estimează că nu va îndeplini obligațiile în următoarele 12 luni, nici diferențele de numerar care sunt preconizate în următoarele 12 luni.

Valoarea-timp a banilor

- AG208. Pierderile din creditare preconizate trebuie actualizate la data de raportare, nu la data preconizată a neîndeplinirii obligațiilor sau la o altă dată, utilizând rata dobânzii efective stabilită la recunoașterea inițială sau o aproximare a acesteia. Dacă un instrument financiar are o rată variabilă a dobânzii, pierderile din creditare preconizate trebuie actualizate utilizând rata dobânzii efective curentă stabilită în conformitate cu punctul AG160.
- AG209. Pentru activele financiare achiziționate sau emise depreciate ca urmare a riscului de credit, pierderile din creditare preconizate trebuie actualizate utilizând rata dobânzii efective ajustată în funcție de credit stabilită la recunoașterea inițială.
- AG210. Pierderile din creditare preconizate pentru creanțe care decurg din contracte de leasing trebuie actualizate utilizând aceeași rată de actualizare folosită la evaluarea creanței care decurge din contracte de leasing în conformitate cu IPSAS 13.
- AG211. Pierderile din creditare preconizate pentru un angajament de creditare trebuie actualizate folosind rata dobânzii efective, sau o aproximare a acesteia, care va fi aplicată la recunoașterea activului financiar rezultat din angajamentul de creditare. Aceasta deoarece, în sensul aplicării dispozițiilor privind deprecierea, un activ financiar care este recunoscut ca urmare a unei accesări a unui angajament de creditare trebuie tratat ca o continuare a respectivului angajament, și nu ca un nou instrument financiar. Pierderile din creditare preconizate pentru activul financiar trebuie, așadar, evaluate luând în considerare riscul de credit inițial al angajamentului de creditare de la data la care entitatea a devenit parte a angajamentului irevocabil.
- AG212. Pierderile din creditare preconizate asociate contractelor de garanție financiară sau angajamentelor de creditare pentru care rata dobânzii efective nu poate fi stabilită trebuie actualizate aplicând o rată de actualizare care reflectă evaluarea curentă de piață a valorii-timp a banilor și a riscurilor specifice fluxurilor de trezorerie, dar numai dacă, și în măsura în care, riscurile sunt luate în considerare prin ajustarea ratei de actualizare, și nu prin ajustarea diferențelor de numerar care sunt actualizate.

Informații rezonabile și justificabile

- AG213. În sensul prezentului standard, informațiile rezonabile și justificabile sunt cele care sunt disponibile în mod rezonabil la data de raportare fără cost sau efort nejustificat, inclusiv informațiile despre evenimentele anterioare, condițiile curente și prognozele cu privire la condițiile economice viitoare. Informațiile care sunt disponibile în scopuri de raportare financiară sunt considerate a fi disponibile fără cost sau efort nejustificat.
- AG214. O entitate nu trebuie să încorporeze prognoze despre condițiile viitoare pe toată durata de viață preconizată a instrumentului financiar. Gradul raționamentului necesar pentru a evalua pierderile din creditare preconizate depinde de disponibilitatea informațiilor detaliate. Pe măsură ce orizontul prognozat se extinde, disponibilitatea informației scade și nivelul de raționament necesar pentru a evalua pierderile din creditare preconizate crește. Estimarea pierderilor din creditare preconizate nu impune o evaluare detaliată pentru perioade îndepărtate în viitor – pentru astfel de perioade, o entitate poate extrapola proiecții din informațiile detaliate disponibile.
- AG215. Nu este necesar ca o entitate să își asume o căutare exhaustivă de informații, dar trebuie să ia în considerare toate informațiile rezonabile și justificabile care sunt disponibile fără cost sau efort nejustificat și care sunt relevante pentru a evalua pierderile din creditare preconizate, inclusiv efectul plăților anticipate preconizate. Informațiile utilizate trebuie să includă factori care sunt specifici debitorului, condițiile economice generale și o evaluare a direcției curente și prognozate a condițiilor la data de raportare. O entitate poate folosi surse variate de date, care pot fi atât interne (specifice entității), cât și externe. Sursele de date posibile includ experiența internă privind pierderile din creditare istorice, ratinguri interne, experiența altor entități cu pierderile din creditare, precum și ratinguri, rapoarte și statistici externe. Entitățile ale căror surse de date specifice sunt inexistente sau insuficiente pot utiliza experiența grupurilor similare cu un instrument financiar comparabil (sau grupuri de instrumente financiare).
- AG216. Informațiile istorice reprezintă un reper important sau o bază importantă pe care pot fi evaluate pierderile din creditare preconizate. Totuși, o entitate trebuie să ajusteze datele istorice, cum ar fi experiența privind pierderile din creditare, pe baza datelor curente observabile, pentru a reflecta condițiile curente și prognozele sale privind condițiile viitoare care nu au afectat perioada pe care se bazează datele istorice și pentru a înlătura efectele condițiilor din perioada istorică ce nu sunt relevante pentru fluxurile de trezorerie viitoare contractuale. În unele cazuri, cele mai bune informații rezonabile și justificabile ar putea fi informațiile istorice neajustate, în funcție de natura informațiilor istorice și de momentul în care au fost calculate, comparativ cu circumstanțele de la data de raportare și cu caracteristicile instrumentului financiar analizat. Estimările modificărilor pierderilor din creditare preconizate trebuie să reflecte și să fie consecvente ca direcție cu modificările datelor observabile conexe de la o

perioadă la alta (cum ar fi modificări ale ratei șomajului, prețurile proprietăților imobiliare, prețurile mărfurilor, stadiul plăților sau alți factori care pot indica pierderi din creditare pentru instrumentul financiar sau grupul de instrumente financiare și amploarea acestor modificări). O entitate trebuie să revizuiască în mod regulat metodologia și ipotezele utilizate pentru evaluarea pierderilor din creditare preconizate pentru a reduce orice diferențe dintre estimări și pierderile din creditare efective.

AG217. Atunci când se utilizează experiența istorică a pierderilor din creditare în estimarea pierderilor din creditare preconizate, este important ca informațiile privind ratele istorice ale pierderii din creditare să fie aplicate grupurilor care sunt definite într-o manieră consecventă cu cea folosită pentru grupuri pentru care au fost observate rate istorice ale pierderii din creditare. În consecință, metoda utilizată trebuie să permită ca fiecare grup de active financiare să fie asociat cu informații despre experiențe anterioare privind pierderea din creditare în grupuri de active financiare cu caracteristici similare ale riscului de credit și cu date observabile relevante care să reflecte condițiile curente.

AG218. Pierderile din creditare preconizate reflectă pierderile din creditare estimate de o entitate. Totuși, atunci când o entitate ia în considerare toate informațiile rezonabile și justificabile care sunt disponibile fără cost sau efort nejustificat pentru a estima pierderile din creditare preconizate, entitatea trebuie să ia în considerare și informațiile observabile pe piață despre riscul de credit al unui anumit instrument financiar sau al unor instrumente financiare similare.

Garanții reale

AG219. În sensul evaluării pierderilor din creditare preconizate, estimarea diferențelor de numerar trebuie să reflecte fluxurile de trezorerie preconizate din garanțiile reale și alte ameliorări ale condițiilor de credit care fac parte din termenele contractuale și nu sunt recunoscute separat de entitate. Estimarea diferențelor de numerar preconizate pentru un instrument financiar cu garanții reale reflectă valoarea și plasarea în timp a fluxurilor de trezorerie care sunt preconizate la prescrierea garanției reale minus costurile de procurare și vânzare a garanției reale, indiferent dacă prescrierea este probabilă (adică estimarea fluxurilor de trezorerie ia în considerare probabilitatea unei prescrieri și fluxurile de trezorerie ce vor rezulta din aceasta). În consecință, orice fluxuri de trezorerie care sunt preconizate în urma valorificării garanției reale dincolo de scadența contractuală a contractului trebuie incluse în această analiză. Nicio garanție reală obținută ca urmare a prescrierii nu este recunoscută ca activ separat de instrumentul financiar cu garanții reale, cu excepția cazului în care aceasta îndeplinește criteriile de recunoaștere relevante pentru un activ în conformitate cu prezentul standard sau cu alte standarde.

Reclasificarea activelor financiare

AG220. Dacă o entitate reclasifică activele financiare în conformitate cu punctul 54, punctul 94 impune ca reclasificarea să se aplice în mod prospectiv de la data

reclasificării. Și categoria de evaluare la costul amortizat, și categoria de evaluare la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii impun ca rata dobânzii efective să fie determinată la recunoașterea inițială. Ambele categorii de evaluare impun și ca dispozițiile privind deprecierea să fie aplicate în același mod. În consecință, atunci când o entitate reclasifică un activ financiar între categoria de evaluare la costul amortizat și categoria de evaluare la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii:

- (a) Recunoașterea venitului din dobândă nu se va schimba și, prin urmare, entitatea continuă să folosească aceeași rată a dobânzii efective.
- (b) Evaluarea pierderilor din creditare preconizate nu se modifică deoarece ambele categorii de evaluare aplică aceeași metodă de depreciere. Totuși, dacă un activ financiar este reclasificat din categoria de evaluare la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii la categoria de evaluare la costul amortizat, va fi recunoscută o ajustare pentru pierderi ca o ajustare a valorii contabile brute a activului financiar de la data reclasificării. Dacă un activ financiar este reclasificat din categoria de evaluare la costul amortizat la categoria de evaluare la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii, ajustarea pentru pierderi va fi derecunoscută (și, astfel, nu va mai fi recunoscută ca o ajustare a valorii contabile brute), dar în schimb va fi recunoscută ca o valoare din depreciere acumulată (cu o valoare egală) în active nete / capitaluri proprii și va fi prezentată de la data reclasificării.

AG221. Totuși, unei entități nu i se impune să recunoască separat venituri din dobândă ori câștiguri sau pierderi din depreciere pentru un activ financiar evaluat la valoarea justă prin surplus sau deficit. În consecință, atunci când o entitate reclasifică un activ financiar în afara categoriei de evaluare la valoarea justă prin surplus sau deficit, rata dobânzii efective este stabilită pe baza valorii juste a activului la data reclasificării. În plus, în sensul aplicării punctelor 73-93 în cazul activului financiar de la data reclasificării, data reclasificării este tratată drept data recunoașterii inițiale.

Câștiguri și pierderi

AG222. Punctul 106 permite unei entități să facă o alegere irevocabilă de a prezenta în active nete / capitaluri proprii modificările valorii juste a unei investiții într-un instrument de capitaluri proprii care nu este deținut în vederea tranzacționării. Această alegere este făcută pentru fiecare instrument în parte (adică pentru fiecare acțiune în parte). Valorile prezentate în active nete / capitaluri proprii nu vor fi transferate ulterior în surplus sau deficit. Totuși, entitatea poate transfera câștigul sau pierderea cumulat(ă) în active nete / capitaluri proprii. Dividendele sau distribuțiile similare pentru astfel de investiții sunt recunoscute în surplus sau deficit în conformitate cu punctul 107, exceptând cazul în care dividendele reprezintă clar o recuperare a unei părți a costului investiției.

- AG223. Exceptând cazul în care se aplică punctul 44, punctul 41 impune ca un activ financiar să fie evaluat la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii dacă termenele contractuale ale activului financiar au ca rezultat fluxuri de trezorerie care reprezintă exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat, iar activul este deținut într-un model de conducere al cărui obiectiv este îndeplinit atât prin colectarea fluxurilor de trezorerie contractuale, cât și prin vânzarea activelor financiare. Această categorie de evaluare recunoaște informațiile în surplus sau deficit ca și când activul financiar ar fi evaluat la costul amortizat, în timp ce activul financiar este evaluat la valoarea justă în situația poziției financiare. Câștigurile sau pierderile, altele decât cele recunoscute în surplus sau deficit în conformitate cu punctele 111-112, sunt recunoscute în active nete / capitaluri proprii. Atunci când aceste active financiare sunt derecunoscute, câștigurile sau pierderile cumulate recunoscute anterior în active nete / capitaluri proprii sunt reclasificate în surplus sau deficit. Acest lucru reflectă câștigul sau pierderea care ar fi fost recunoscut(ă) în surplus sau deficit la derecunoaștere dacă activul financiar ar fi fost evaluat la costul amortizat.
- AG224. O entitate aplică IPSAS 4 activelor financiare și datoriilor financiare care sunt elemente monetare în conformitate cu IPSAS 4 și sunt exprimate în valută. IPSAS 4 impune ca orice câștiguri și pierderi din diferențele de schimb valutar ale activelor monetare și datoriilor monetare să fie recunoscute în surplus sau deficit. O excepție este un element monetar care este desemnat drept instrument de acoperire într-o acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor (a se vedea punctul 140), o acoperire a unei investiții nete (a se vedea punctul 142) sau o acoperire a valorii juste împotriva riscurilor a unui instrument de capitaluri proprii pentru care o entitate a ales să prezinte modificările valorii juste în active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 106 (a se vedea punctul 137).
- AG225. În sensul recunoașterii câștigurilor și pierderilor din cursurile de schimb valutar conform IPSAS 4, un activ financiar evaluat la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 41 este tratat drept element monetar. Prin urmare, un astfel de activ financiar este tratat drept un activ evaluat la costul amortizat în valută. Diferențele de curs valutar pentru costul amortizat sunt recunoscute în surplus sau deficit, iar alte schimbări ale valorii contabile sunt recunoscute în conformitate cu punctul 111.
- AG226. Punctul 106 permite unei entități să facă o alegere irevocabilă de a prezenta în active nete / capitaluri proprii modificările ulterioare ale valorii juste a unei anumite investiții în instrumente de capitaluri proprii. O astfel de investiție nu este un element monetar. În mod corespunzător, câștigul sau pierderea care este prezentat(ă) în active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 106 include orice componentă de schimb valutar aferentă.

AG227. Dacă există o relație de acoperire împotriva riscurilor între un activ monetar nederivat și o datorie monetară nederivată, modificările componenteii valutare a acelor instrumente financiare sunt prezentate în surplus sau deficit.

Datorii desemnate ca fiind la valoarea justă prin surplus sau deficit

- AG228. Atunci când o entitate desemnează o datorie financiară ca fiind la valoarea justă prin surplus sau deficit, aceasta trebuie să determine dacă prezentarea efectelor modificărilor în riscul de credit al datoriei în active nete / capitaluri proprii ar genera sau ar amplifica o necorelare contabilă în surplus sau deficit. O necorelare contabilă ar fi generată sau amplificată dacă prezentarea efectelor modificărilor riscului de credit al datoriei în active nete / capitaluri proprii conduce la o necorelare mai mare în surplus sau deficit decât dacă aceste valori ar fi prezentate în surplus sau deficit.
- AG229. Pentru a determina acest lucru, entitatea trebuie să evalueze dacă preconizează ca efectele modificărilor riscului de credit al datoriei să fie compensate în surplus sau deficit printr-o modificare a valorii juste a unui alt instrument financiar evaluat la valoarea justă prin surplus sau deficit. O astfel de estimare trebuie să se bazeze pe un raport economic între caracteristicile datoriei și caracteristicile celui alt instrument financiar.
- AG230. Această determinare este efectuată la recunoașterea inițială și nu este reevaluată. Din motive practice, nu este necesar ca entitatea să trateze simultan toate activele și datoriile care generează o necorelare contabilă. Este permisă o întârziere rezonabilă atâta timp cât se preconizează că toate tranzacțiile rămase vor avea loc. O entitate trebuie să aplice consecvent metodologia sa prin care determină dacă prezentarea efectelor modificărilor în riscul de credit al datoriei în active nete / capitaluri proprii ar genera sau ar amplifica o necorelare contabilă în surplus sau deficit. Totuși, o entitate poate utiliza diverse metodologii atunci când există raporturi economice diferite între caracteristicile datoriilor desemnate la valoarea justă prin surplus sau deficit și caracteristicile celorlalte instrumente financiare. IPSAS 30 impune unei entități să furnizeze prezentări de informații calitative în cadrul notelor la situațiile financiare cu privire la metodologia folosită pentru această determinare.
- AG231. Dacă această necorelare este generată sau amplificată, entitatea trebuie să prezinte toate modificările valorii juste (inclusiv efectele modificărilor în riscul de credit al datoriei) în surplus sau deficit. Dacă această necorelare nu este generată sau amplificată, entitatea trebuie să prezinte toate efectele modificărilor în riscul de credit al datoriei în active nete / capitaluri proprii.
- AG232. Valorile prezentate în active nete / capitaluri proprii nu vor fi transferate ulterior în surplus sau deficit. Totuși, entitatea poate transfera câștigul sau pierderea acumulat(ă) în capitalurile proprii.
- AG233. Următorul exemplu prezintă o situație în care o necorelare contabilă este generată în surplus sau deficit dacă efectele modificărilor în riscul de credit al

datoriei au fost prezentate în active nete / capitaluri proprii. Societatea pentru locuințe și ipoteci oferă împrumuturi clienților și finanțează acele împrumuturi prin vânzarea de obligațiuni care prezintă caracteristici asemănătoare pe piață (de exemplu, suma datorată, profilul de rambursare, termenul și moneda). Termenele contractuale ale împrumutului permit clientului creditului ipotecar să își plătească anticipat împrumutul (adică să își îndeplinească obligațiile față de bancă) prin cumpărarea obligațiunii corespunzătoare la valoarea justă de pe piață și prin transmiterea acelei obligațiuni către Societatea pentru locuințe și ipoteci. Drept consecință a dreptului contractual de plată anticipată, în cazul în care calitatea creditului unei obligațiuni se deteriorează (și, prin urmare, scade valoarea justă a datoriei Societății pentru locuințe și ipoteci), scade și valoarea justă a împrumuturilor acordate de Societatea pentru locuințe și ipoteci. Modificarea în valoarea justă a activului reflectă dreptul contractual al clientului creditului ipotecar de a plăti anticipat împrumutul ipotecar prin cumpărarea obligațiunii de bază la valoarea justă (care, în acest exemplu, s-a redus) și prin transmiterea obligațiunii către Societatea pentru locuințe și ipoteci. În consecință, efectele modificărilor în riscul de credit al datoriei (obligațiunii) vor fi compensate în surplus sau deficit printr-o modificare corespunzătoare în valoarea justă a activului financiar (împrumutului). Dacă efectele modificărilor în riscul de credit al datoriei ar fi prezentate în active nete / capitaluri proprii, ar exista o necorelare contabilă în surplus sau deficit. Prin urmare, Societatea pentru locuințe și ipoteci trebuie să prezinte toate modificările în valoarea justă a datoriei (inclusiv efectele modificărilor în riscul de credit al datoriei) în surplus sau deficit.

AG234. În exemplul de la punctul AG233, există o legătură contractuală între efectele modificărilor în riscul de credit al datoriei și modificările în valoarea justă a activului financiar (mai exact, ca urmare a dreptului contractual al clientului creditului ipotecar de a plăti anticipat împrumutul prin cumpărarea obligațiunii la valoarea justă și transmiterea acesteia către Societatea pentru locuințe și ipoteci). Totuși, o necorelare contabilă poate apărea și în lipsa unei legături la nivel contractual.

AG235. În sensul aplicării dispozițiilor de la punctele 108 și 109, o necorelare contabilă nu este cauzată doar de metoda de evaluare pe care o entitate o utilizează pentru a determina efectele modificărilor în riscul de credit al datoriei. O necorelare contabilă în surplus sau deficit apare doar dacă se preconizează că efectele modificărilor în riscul de credit al datoriei (așa cum este definit în IPSAS 30) vor fi compensate prin modificări în valoarea justă a unui alt instrument financiar. O necorelare care apare doar ca urmare a metodei de evaluare (adică deoarece entitatea nu izolează modificările în riscul de credit al datoriei de alte modificări în valoarea justă) nu afectează determinarea solicitată la punctele 108 și 109. De exemplu, o entitate poate să nu izoleze modificările în riscul de credit al datoriei de modificările în riscul de lichiditate. Dacă entitatea prezintă efectul combinat al ambilor factori în active nete / capitaluri proprii, poate apărea o

necorelare deoarece modificările în riscul de lichiditate pot fi incluse în evaluarea la valoarea justă a activelor financiare ale entității, iar întreaga modificare în valoarea justă a acestor active este prezentată în surplus sau deficit. Totuși, o astfel de necorelare este generată de imprecizia în evaluare, nu de raportul de compensare prezentat la punctul AG229, și, prin urmare, nu afectează determinarea solicitată la punctele 108 și 109.

Sensul termenului „risc de credit” (punctele 108 și 109)

AG236. IPSAS 30 definește riscul de credit drept „riscul ca una dintre părțile implicate într-un instrument financiar să genereze o pierdere financiară pentru cealaltă parte prin neîndeplinirea unei obligații”. Dispoziția de la punctul 108 litera (a) face referire la riscul ca emitentul să nu își poată îndeplini obligațiile cu privire la respectiva datorie. Dispoziția nu face neapărat referire la bonitatea emitentului. De exemplu, dacă o entitate emite o datorie garantată și o datorie care nu este garantată, care sunt, altfel, identice, riscul de credit al acestor două datorii va fi diferit, chiar dacă ele sunt emise de aceeași entitate. Riscul de credit al datoriei garantate va fi mai mic decât riscul de credit al datoriei care nu este garantată. Riscul de credit al unei datorii garantate poate fi aproape egal cu zero.

AG237. În sensul aplicării dispoziției de la punctul 108 litera (a), riscul de credit diferă de riscul de performanță specific unui activ. Riscul de performanță specific unui activ nu este legat de riscul ca o entitate să nu își îndeplinească o anumită obligație, dar este legat, în schimb, de riscul ca un singur activ sau un grup de active să nu își îndeplinească în mod satisfăcător obligațiile (sau să nu le îndeplinească deloc).

AG238. Următoarele sunt exemple de risc de performanță specific unui activ:

- (a) O datorie ce prezintă o caracteristică de corelare cu o unitate prin care valoarea datorată investitorilor este stabilită contractual în baza performanței activelor specificate. Efectul acelei caracteristici de corelare cu o unitate asupra valorii juste a datoriei reprezintă un risc de performanță specific unui activ, nu un risc de credit.
- (b) O datorie emisă de o entitate structurată care prezintă următoarele caracteristici. Entitatea este izolată din punct de vedere legal astfel încât activele entității sunt separate doar în beneficiul investitorilor săi, chiar și în cazul falimentului. Entitatea nu mai încheie alte tranzacții, iar activele entității nu pot fi ipotecate. Se datorează sume investitorilor entității numai dacă activele separate generează fluxuri de trezorerie. Așadar, modificările în valoarea justă a datoriei reflectă în primul rând modificările în valoarea justă a activelor. Efectul performanței activelor asupra valorii juste a datoriei reprezintă un risc de performanță specific unui activ, nu un risc de credit.

Determinarea efectelor modificărilor în riscul de credit

AG239. În sensul aplicării dispoziției de la punctul 108 litera (a), o entitate trebuie să determine valoarea modificării valorii juste a datoriei financiare care poate fi atribuită modificărilor riscului de credit al acelei datorii fie:

- (a) Drept valoarea modificării valorii sale juste care nu poate fi atribuită modificărilor condițiilor de piață care generează risc de piață (a se vedea punctele AG240 și AG241); sau
- (b) Utilizând o metodă alternativă despre care entitatea consideră că reprezintă mai exact valoarea modificării valorii juste a datoriei care poate fi atribuită modificărilor riscului de credit.

AG240. Modificările condițiilor de piață care generează risc de piață includ modificări privind o rată a dobânzii de referință, un preț al unui instrument financiar al unei alte entități, un preț al mărfurilor, un curs de schimb valutar sau un indice al prețurilor sau al ratelor.

AG241. Dacă singurele modificări relevante ale condițiilor de piață în cazul unei datorii sunt modificări ale unei rate a dobânzii observabile (de referință), valoarea de la punctul AG239 litera (a) poate fi estimată după cum urmează:

- (a) În primul rând, entitatea calculează rata internă de rentabilitate a datoriei la începutul perioadei utilizând valoarea justă a datoriei și fluxurile de trezorerie contractuale ale datoriei la începutul perioadei. Din această rată, entitatea scade rata dobânzii observată (de referință) la începutul perioadei pentru a obține o componentă specifică instrumentului respectiv a ratei interne de rentabilitate.
- (b) Apoi, entitatea calculează valoarea actualizată a fluxurilor de trezorerie aferente datoriei utilizând fluxurile de trezorerie contractuale ale datoriei la sfârșitul perioadei și o rată de actualizare egală cu suma (i) ratei dobânzii observate (de referință) la sfârșitul perioadei și a (ii) componentei specifice instrumentului a ratei interne de rentabilitate, determinată conform literei (a).
- (c) Diferența dintre valoarea justă a datoriei la sfârșitul perioadei și valoarea determinată conform literei (b) reprezintă modificarea valorii juste care nu poate fi atribuită modificărilor ratei dobânzii observate (de referință). Aceasta este valoarea care urmează să fie prezentată în active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 108 litera (a).

AG242. Exemplul de la punctul AG241 presupune că modificările valorii juste care provin din alți factori decât modificările riscului de credit al instrumentului sau modificările ratelor dobânzii observate (de referință) nu sunt importante. Această metodă nu este adecvată dacă modificările în valoarea justă generate

de alți factori sunt importante. În aceste situații, o entitate trebuie să utilizeze o metodă alternativă prin care să evalueze mult mai exact efectele modificărilor în riscul de credit al datoriei (a se vedea punctul AG239 litera (b)). De exemplu, dacă instrumentul din exemplu conține un instrument derivat încorporat, modificarea valorii juste a instrumentului derivat încorporat este exclusă din determinarea valorii care urmează să fie prezentată în active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 108 litera (a).

AG243. Ca în cazul tuturor evaluărilor la valoarea justă, metoda de evaluare utilizată de o entitate pentru a determina proporția modificării în valoarea justă a datoriei atribuibilă modificărilor în riscul său de credit trebuie să utilizeze la maximum datele de intrare observabile relevante și la minimum datele de intrare neobservabile.

Contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor

Instrumente de acoperire împotriva riscurilor

Instrumente de acoperire împotriva riscurilor care intră în această categorie

AG244. Instrumentele derivate care sunt încorporate în contracte-hibrid, dar care nu sunt contabilizate separat, nu pot fi desemnate drept instrumente separate de acoperire împotriva riscurilor.

AG245. Propriile instrumente de capitaluri proprii ale unei entități nu sunt active financiare sau datorii financiare ale entității și de aceea nu pot fi desemnate ca instrumente de acoperire împotriva riscurilor.

AG246. Pentru acoperirile riscului valutar, componenta de risc valutar a unui instrument financiar nederivat este determinată în conformitate cu IPSAS 4.

Opțiuni emise

AG247. Prezentul standard nu restricționează situațiile în care un instrument derivat care este evaluat la valoarea justă prin surplus sau deficit poate fi desemnat drept instrument de acoperire împotriva riscurilor, cu excepția anumitor opțiuni emise. O opțiune emisă nu îndeplinește condițiile unui instrument de acoperire împotriva riscurilor decât dacă este desemnată ca o compensare a unei opțiuni cumpărate, inclusiv una încorporată într-un alt instrument financiar (de exemplu, o opțiune call emisă utilizată pentru a acoperi împotriva riscurilor o datorie răscumpărabilă înainte de scadență).

Desemnarea instrumentelor de acoperire împotriva riscurilor

AG248. În cazul altor acoperiri decât acoperirile riscului valutar, atunci când o entitate desemnează un activ financiar nederivat sau o datorie financiară nederivată evaluat(ă) la valoarea justă prin surplus sau deficit drept instrument de acoperire împotriva riscurilor, aceasta poate desemna doar instrumentul financiar nederivat în întregime sau o parte a acestuia.

AG249. Un singur instrument de acoperire împotriva riscurilor poate fi desemnat ca instrument de acoperire pentru mai multe tipuri de riscuri, cu condiția să existe o desemnare specifică a instrumentului de acoperire și a diferitelor poziții de risc drept elemente acoperite împotriva riscurilor. Acele elemente acoperite împotriva riscurilor se pot afla în relații de acoperire diferite.

Elemente acoperite împotriva riscurilor

Elemente care intră în această categorie

AG250. Un angajament ferm de a dobândi o operațiune într-o combinație de operațiuni din sectorul public nu poate fi un element acoperit împotriva riscului, cu excepția riscului valutar, deoarece celelalte riscuri de acoperit nu pot fi identificate sau evaluate în mod specific. Celelalte riscuri sunt riscuri generale legate de activitate.

AG251. O investiție contabilizată conform metodei punerii în echivalență nu poate fi un element acoperit într-o acoperire a valorii juste împotriva riscurilor. Aceasta deoarece metoda punerii în echivalență recunoaște în surplus sau deficit cota-parte a surplusului sau deficitului entității în care s-a investit în loc de modificările valorii juste a investiției. Din motive similare, o investiție într-o filială controlată consolidată nu poate fi un element acoperit împotriva riscurilor într-o acoperire a valorii juste. Aceasta deoarece consolidarea recunoaște în surplus sau deficit surplusul sau deficitul entității controlate în loc de modificările valorii juste a investiției. O acoperire a unei investiții nete într-o operațiune din străinătate este diferită deoarece este o acoperire a unei expuneri la riscul valutar, nu o acoperire a valorii juste împotriva riscurilor aferente modificării valorii investiției.

AG252. Punctul 125 permite unei entități să desemneze drept elemente acoperite împotriva riscurilor expunerile agregate care reprezintă o combinație între o expunere și un instrument derivat. Atunci când se desemnează un astfel de element acoperit împotriva riscurilor, o entitate evaluează dacă expunerea agregată combină o expunere cu un instrument derivat astfel încât să creeze o expunere agregată diferită care este gestionată ca o singură expunere pentru un anumit risc (sau anumite riscuri). În acest caz, entitatea poate să desemneze elementul acoperit împotriva riscurilor pe baza expunerii agregate. De exemplu:

- (a) O entitate poate să acopere împotriva riscului de preț (pe baza dolarilor SUA) un anumit volum de achiziții foarte probabile de petrol din următoarele 15 luni folosind un contract futures pe 15 luni pentru petrol. Achizițiile foarte probabile de petrol și contractul futures pentru petrol luate împreună pot fi privite ca fiind o expunere la riscul valutar pentru o sumă fixă de dolari SUA pe termen de 15 luni din perspectiva gestionării riscului (adică la fel ca orice ieșire de numerar fixă de dolari SUA în termen de 15 luni).

- (b) O entitate poate acoperi riscul valutar pentru întreaga durată a unei datorii cu rată fixă pe termen de 10 ani exprimate în valută. Totuși, entitatea necesită o expunere la rata fixă în moneda sa funcțională doar pe termen scurt spre mediu (de exemplu, pentru doi ani) și o expunere la rata fluctuantă a monedei sale funcționale pentru durata rămasă până la scadență. La finalul fiecărui interval de doi ani (adică pe o bază succesivă de doi ani), entitatea fixează expunerea la rata dobânzii pentru următorii doi ani (dacă nivelul dobânzii este de așa natură încât entitatea să dorească stabilirea unor rate fixe ale dobânzii). Într-o astfel de situație, o entitate poate să încheie un swap cu rată fixă spre fluctuantă a dobânzii între monede diferite pe termen de 10 ani care schimbă datoria cu rată fixă exprimată în valută într-o expunere la o rată variabilă în moneda funcțională. Acest lucru se suprapune cu un swap pe rata dobânzii pentru doi ani care – pe baza monedei funcționale – schimbă o datorie cu rată variabilă într-o datorie cu rată fixă. De fapt, datoria cu rată fixă exprimată în valută combinată cu swapul pe rată fixă spre fluctuantă a dobânzii între valute pe termen de 10 ani sunt considerate ca fiind o expunere la o datorie cu rată variabilă a monedei funcționale din perspectiva gestionării riscului.

AG253. Atunci când se desemnează elementul acoperit împotriva riscurilor pe baza expunerii agregate, o entitate ia în considerare efectul combinat al elementelor care constituie expunerea agregată în sensul evaluării eficacității și ineficacității acoperirii împotriva riscurilor. Totuși, elementele care constituie expunerea agregată rămân contabilizate separat. Aceasta înseamnă, de exemplu, că:

- (a) Instrumentele derivate care fac parte dintr-o expunere agregată sunt recunoscute ca active sau datorii separate evaluate la valoarea justă; și
- (b) Dacă o relație de acoperire împotriva riscurilor este desemnată între elementele care constituie o expunere agregată, modul în care un instrument derivat este inclus ca parte dintr-o expunere agregată trebuie să fie consecvent cu desemnarea aceluia instrument derivat drept instrument de acoperire împotriva riscurilor la nivelul expunerii agregate. De exemplu, dacă o entitate exclude elementul forward al unui instrument derivat de la desemnarea sa ca instrument de acoperire împotriva riscurilor pentru relația de acoperire dintre elementele care constituie expunerea agregată, ea trebuie să excludă și elementul forward atunci când include acel instrument derivat ca parte din expunerea agregată. Altfel, expunerea agregată va include un instrument derivat, fie în întregime, fie doar o parte a acestuia.

AG254. Punctul 127 stipulează că în situațiile financiare consolidate riscul valutar aferent unei tranzacții prognozate foarte probabile din cadrul unei entități economice ar putea îndeplini condițiile pentru un element acoperit împotriva riscurilor într-o acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor, cu

condiția ca tranzacția să fie exprimată într-o altă monedă decât moneda funcțională a entității care inițiază acea tranzacție, iar riscul valutar să afecteze surplusul sau deficitul consolidat. În acest scop, o entitate poate fi o entitate care controlează, o entitate controlată, o entitate asociată, un angajament comun sau o sucursală. Dacă riscul valutar al unei tranzacții prognozate din cadrul entității economice nu afectează surplusul sau deficitul consolidat, tranzacția nu îndeplinește condițiile unui element acoperit împotriva riscurilor. Acesta este, de obicei, cazul plății redevențelor, plății dobânzilor sau cheltuielilor de gestiune între membrii aceleiași entități economice, dacă nu există o tranzacție externă aferentă. Totuși, atunci când riscul valutar al unei tranzacții prognozate din cadrul entității economice va afecta surplusul sau deficitul consolidat, tranzacția din cadrul entității economice poate îndeplini condițiile unui element acoperit împotriva riscurilor. Un exemplu îl constituie vânzările sau achizițiile prognozate de stocuri dintre membrii aceleiași entități economice dacă există o vânzare în curs a stocului către o parte din afara entității economice. În mod similar, o vânzare prognozată de imobilizări corporale din cadrul unei entități economice de la entitatea care le-a construit către entitatea care va utiliza imobilizările corporale în operațiunile sale poate afecta surplusul sau deficitul consolidat. Acest lucru se poate întâmpla, de exemplu, deoarece imobilizările corporale vor fi depreciate de către entitatea care le cumpără, iar valoarea recunoscută inițial pentru imobilizările corporale se poate modifica dacă tranzacția prognozată din cadrul entității economice este exprimată în altă monedă decât moneda funcțională a entității care le cumpără.

AG255. Dacă o acoperire împotriva riscurilor a unei tranzacții prognozate din cadrul unei entități economice îndeplinește condițiile pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor, atunci orice câștig sau pierdere este recunoscut(ă) în, și extras(ă) din, active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 140. Perioada sau perioadele relevante pe parcursul căreia (căroră) riscul valutar al tranzacției acoperite afectează surplusul sau deficitul este aceea (sunt acelea) în care este afectat surplusul sau deficitul consolidat.

Desemnarea elementelor acoperite împotriva riscurilor

AG256. O componentă este un element acoperit împotriva riscurilor care reprezintă mai puțin decât întregul element. În consecință, o componentă reflectă doar o parte a riscurilor elementului din care face parte aceasta sau reflectă riscurile doar într-o anumită măsură (de exemplu, atunci când se desemnează o parte a elementului).

Componente de risc

AG257. Pentru ca o componentă de risc să fie eligibilă în vederea desemnării drept element acoperit împotriva riscurilor, aceasta trebuie să fie o componentă identificabilă în mod distinct a elementului financiar sau nefinanciar, iar modificările fluxurilor de trezorerie sau ale valorii juste a elementului care pot fi atribuite modificărilor componente de risc trebuie să poată fi evaluate fiabil.

- AG258. La identificarea componentelor de risc care îndeplinesc condițiile pentru desemnarea drept elemente acoperite împotriva riscurilor, o entitate evaluează astfel de componente de risc în contextul structurii de piață specifice la care se referă riscul sau riscurile și în care are loc activitatea de acoperire împotriva riscurilor. O astfel de determinare necesită o evaluare a faptelor și circumstanțelor relevante, care diferă în funcție de risc și de piață.
- AG259. Atunci când desemnează componentele de risc drept elemente acoperite împotriva riscurilor, o entitate analizează dacă aceste componente de risc sunt precizate în mod explicit într-un contract (componente de risc stipulate contractual) sau sunt implicite în valoarea justă sau fluxurile de trezorerie ale unui element din care fac parte (componente de risc nestipulate contractual). Componentele de risc nestipulate contractual pot fi asociate unor elemente necontractuale (de exemplu, tranzacții prognozate) sau unor contracte în care nu este stipulată în mod explicit componenta (de exemplu, un angajament ferm care include un singur preț în locul unei formule de determinare a prețului care se referă la diferite instrumente de bază). De exemplu:
- (a) Entitatea A are un contract pe termen lung de furnizare a gazelor naturale la un preț stabilit pe baza unei formule specificate în contract care cataloghează mărfurile și alți factori (de exemplu, motorină, păcură și alte componente, cum ar fi taxele de transport). Entitatea A acoperă componenta de motorină din acel contract de furnizare folosind un contract forward pentru motorină. Deoarece componenta de motorină este specificată în termenele și condițiile contractului de furnizare, aceasta este o componentă de risc stipulată contractual. Prin urmare, având în vedere formula de determinare a prețului, Entitatea A concluzionează că expunerea la prețul motorinei este identificabilă în mod distinct. În același timp, există o piață a contractelor forward pentru motorină. Prin urmare, Entitatea A concluzionează că expunerea la prețul motorinei este evaluată în mod fiabil. În consecință, expunerea la prețul motorinei din contractul de furnizare reprezintă o componentă de risc care este eligibilă pentru a fi desemnată drept element acoperit împotriva riscurilor.
 - (b) Entitatea B acoperă împotriva riscurilor viitoareale sale achiziții de cafea pe baza prognozei privind producția. Acoperirea împotriva riscurilor începe cu până la 15 luni înainte de livrarea unei părți din volumul prognozat a fi achiziționat. Pe parcursul timpului, Entitatea B crește volumul acoperit împotriva riscurilor (pe măsură ce se apropie data livrării). Entitatea B utilizează două tipuri diferite de contracte pentru a-și gestiona riscul de preț al cafelei:
 - (i) Contracte futures, pentru cafeaua tranzacționată la bursă; și
 - (ii) Contracte de furnizare a cafelei de tip Arabica din Columbia, livrată la un anumit punct de prelucrare. Aceste contracte stabilesc un

preț pe tona de cafea pe baza prețului contractului futures pentru cafeaua tranzacționată la bursă, plus o diferență fixă de preț, plus o taxă variabilă pentru servicii logistice calculată prin folosirea unei formule de determinare a prețului. Contractul de furnizare a cafelei este un contract executoriu conform căruia Entitatea B recepționează efectiv cafeaua.

Pentru livrările aferente recoltei curente, încheierea unor contracte de furnizare a cafelei permite Entității B să fixeze diferența de preț între calitatea cafelei achiziționate efectiv (cafea Arabica din Columbia) și calitatea de referință care reprezintă baza contractelor futures tranzacționate la bursă. Totuși, pentru livrările aferente următoarei recolte, contractele de furnizare a cafelei nu sunt încă disponibile, astfel încât nu se poate fixa diferența de preț. Entitatea B folosește contractele futures pentru cafeaua tranzacționată la bursă pentru a acoperi împotriva riscurilor componenta de calitate de referință din riscul său de preț al cafelei pentru livrările aferente atât recoltei curente, cât și recoltei viitoare. Entitatea B determină că este expusă la trei riscuri diferite: riscul de preț al cafelei care reflectă calitatea de referință, riscul de preț al cafelei care reflectă diferența (marja) dintre prețul cafelei la o calitate de referință și cel al cafelei Arabica specifice din Columbia pe care o primește de fapt și costurile logistice variabile. Pentru livrările aferente recoltei curente, după ce Entitatea B încheie un contract de furnizare a cafelei, riscul de preț al cafelei care reflectă calitatea de referință reprezintă o componentă de risc stipulată contractual, deoarece formula de determinare a prețului include o indexare a prețului la contractul futures pentru cafeaua tranzacționată la bursă. Entitatea B concluzionează că această componentă de risc este identificabilă în mod distinct și poate fi evaluată în mod fiabil. Pentru livrările aferente următoarei recolte, Entitatea B nu a încheiat încă niciun contract de furnizare a cafelei (adică acele livrări sunt tranzacții prognozate). Prin urmare, riscul de preț al cafelei care reflectă calitatea de referință reprezintă o componentă de risc nestipulată contractual. Analiza Entității B asupra structurii pieței ține cont de modul în care sunt stabilite prețurile pentru posibilele livrări ale cafelei specifice primite. Prin urmare, pe baza acestei analize a structurii pieței, Entitatea B concluzionează că tranzacțiile prognozate implică și riscul de preț al cafelei ce reflectă calitatea de referință ca fiind o componentă de risc care este identificabilă în mod distinct și care poate fi evaluată în mod fiabil, deși nu este stipulată contractual. În consecință, Entitatea B poate desemna relațiile de acoperire împotriva riscurilor pe baza componentelor de risc

(pentru riscul de preț al cafelei care reflectă calitatea de referință) pentru contractele de furnizare a cafelei, precum și pentru tranzacțiile prognozate.

- (c) Entitatea C acoperă împotriva riscurilor o parte din achizițiile sale viitoare de kerosen pe baza consumului său prognozat pentru până la 24 de luni înainte de livrare și crește volumul acoperit de-a lungul timpului. Entitatea C acoperă această expunere folosind diferite tipuri de contracte, în funcție de orizontul de timp al acoperirii, ceea ce afectează lichiditatea de pe piață a instrumentelor derivate. Pentru orizonturi mai lungi de timp (12-24 de luni), Entitatea C folosește contracte pentru țițeiul brut deoarece doar acestea au suficientă lichiditate pe piață. Pentru orizonturi de timp de 6-12 luni, Entitatea C folosește instrumente derivate pentru motorină deoarece prezintă o lichiditate suficientă. Pentru orizonturi de timp de până la șase luni, Entitatea C folosește contracte pentru kerosen. Analiza Entității C asupra structurii pieței pentru petrol și produse petroliere, precum și evaluarea faptelor și circumstanțelor relevante sunt următoarele:
- (i) Entitatea C funcționează într-o zonă geografică în care Brent reprezintă referința pentru țițeiul brut. Țițeiul brut reprezintă o materie primă de referință care afectează prețul diferitelor produse petroliere rafinate deoarece este componenta cea mai de bază a acestora. Motorina reprezintă referința pentru produsele petroliere rafinate, care este folosită ca preț de referință pentru produsele petroliere distilate în general. Acest lucru se reflectă de asemenea în tipurile de instrumente financiare derivate pentru piețele țițeiului brut și ale produselor petroliere rafinate din mediul în care operează Entitatea C, precum:
- Contractul futures pentru țițeiul brut de referință, adică pentru țițeiul brut de tip Brent;
 - Contractul futures pentru motorina de referință, care este folosit ca referință pentru determinarea prețului produselor distilate – de exemplu, instrumentele derivate aferente marjei kerosenului acoperă diferența de preț dintre kerosen și acea motorină de referință; și
 - Instrumentul derivat aferent „marjei de rafinare” pentru motorina de referință (adică instrumentul derivat pentru diferența de preț dintre țițeiul brut și motorină – o marjă de procesare), care este indexat față de țițeiul brut de tip Brent.
- (ii) Stabilirea prețului produselor petroliere rafinate nu depinde de ce țiței brut specific este procesat de o anumită rafinărie, deoarece

acele produse petroliere rafinate (precum motorina sau kerosenul) sunt produse standardizate.

Prin urmare, Entitatea C ajunge la concluzia că riscul de preț al achizițiilor sale de kerosen include o componentă de risc de preț al țițeiului brut în funcție de țițeiul brut de tip Brent și o componentă de risc de preț al motorinei, deși țițeiul brut și motorina nu sunt specificate în niciun angajament contractual. Entitatea C concluzionează că aceste două componente de risc sunt identificabile în mod distinct și pot fi evaluate în mod fiabil, deși nu sunt stipulate contractual. În consecință, Entitatea C poate desemna relații de acoperire împotriva riscurilor pentru achizițiile prognozate de kerosen pe baza componentelor de risc (pentru țițeiul brut sau motorină). Această analiză înseamnă, de asemenea, că dacă Entitatea C a folosit, de exemplu, instrumente derivate pentru țițeiul brut pe baza țițeiului brut de tip West Texas Intermediate (WTI), atunci modificările în diferența de preț dintre țițeiul de tip Brent și cel de tip WTI ar genera ineficacitate de acoperire împotriva riscurilor.

- (d) Entitatea D deține un instrument de datorie cu rată fixă. Acest instrument este emis într-un mediu cu o piață în care o mare varietate de instrumente similare de datorie sunt comparate în funcție de marjele lor cu o rată de referință (de exemplu, o rată a dobânzii interbancară), iar instrumentele cu rată variabilă din acel mediu sunt, de obicei, indexate la acea rată de referință. Swapurile pe rata dobânzii sunt frecvent folosite pentru a gestiona riscul ratei dobânzii pe baza acelei rate de referință, indiferent de marja instrumentelor de datorie față de acea rată de referință. Prețul instrumentelor de datorie cu rată fixă variază direct proporțional cu schimbările ratei de referință pe măsură ce acestea au loc. Entitatea D concluzionează că rata de referință reprezintă o componentă care este identificabilă în mod distinct și care poate fi evaluată în mod fiabil. În consecință, Entitatea D poate desemna relațiile de acoperire împotriva riscurilor pentru instrumentul de datorie cu rată fixă pe baza componentei de risc pentru riscul ratei dobânzii de referință.

AG260. Atunci când o componentă de risc este desemnată ca element acoperit împotriva riscurilor, dispozițiile privind contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor se aplică acelei componente de risc în același mod în care se aplică și pentru alte elemente acoperite care nu sunt componente de risc. De exemplu, se aplică criteriile necesare, inclusiv faptul că relația de acoperire împotriva riscurilor trebuie să îndeplinească dispozițiile privind eficacitatea acoperirii, iar orice ineficacitate a acoperirii împotriva riscurilor trebuie evaluată și recunoscută.

AG261. O entitate poate desemna, de asemenea, numai modificările fluxurilor de trezorerie sau ale valorii juste a unui element acoperit împotriva riscurilor peste sau sub un preț specificat sau o altă variabilă (un „risc unilateral”). Valoarea

intrinsecă a unui instrument de acoperire împotriva riscurilor a opțiunii cumpărate (presupunând că are aceleași termene de bază ca riscul desemnat), dar nu valoarea sa timp, reflectă un risc unilateral într-un element acoperit împotriva riscurilor. De exemplu, o entitate poate desemna variabilitatea rezultatelor viitoare ale fluxurilor de trezorerie generate de o creștere a prețului unei achiziții prognozate de mărfuri. Într-o asemenea situație, o entitate desemnează numai pierderile aferente fluxurilor de trezorerie rezultate dintr-o creștere a prețului peste nivelul specificat. Riscul acoperit nu cuprinde valoarea-timp a unei opțiuni cumpărate, deoarece valoarea-timp nu este o componentă a tranzacției prognozate care să afecteze surplusul sau deficitul.

AG262. Există o prezumție relativă conform căreia, cu excepția cazului în care riscul inflaționist este stipulat contractual, acesta nu este identificabil în mod distinct și nu poate fi evaluat în mod fiabil și, prin urmare, nu poate fi desemnat drept o componentă de risc a unui instrument financiar. Totuși, în cazuri limitate, este posibil să fie identificată o componentă de risc pentru riscul inflaționist care este identificabilă în mod distinct și poate fi evaluată în mod fiabil datorită situațiilor specifice din mediul inflaționist și pieței relevante a datoriilor.

AG263. De exemplu, o entitate emite o datorie într-un mediu în care obligațiunile indexate la inflație au un volum și o structură a termenelor care au ca rezultat o piață suficient de lichidă ce permite stabilirea unei structuri a scadențelor ratelor reale ale dobânzii cu cupon zero. Acest lucru înseamnă că, pentru respectiva valută, inflația este un factor relevant care este luat în considerare separat pe piața datoriei. În acele situații, componenta de risc inflaționist poate fi determinată prin actualizarea fluxurilor de trezorerie ale instrumentului de datorie acoperit împotriva riscurilor folosind o structură a scadențelor ratelor reale ale dobânzii cu cupon zero (adică într-o manieră similară celei în care este determinată o componentă a ratei dobânzii fără risc (nominale)). Invers, în multe cazuri, o componentă de risc inflaționist nu este identificabilă în mod distinct și nu poate fi evaluată în mod fiabil. De exemplu, o entitate emite doar datorii cu rată nominală a dobânzii într-un mediu cu o piață a obligațiunilor indexate la inflație care nu este suficient de lichidă pentru a permite stabilirea unei structuri a scadențelor ratelor reale ale dobânzii cu cupon zero. În acest caz, analiza structurii pieței și a faptelor și circumstanțelor nu sprijină concluzia entității că inflația este un factor relevant luat în considerare separat de piețele dobânzii. Prin urmare, entitatea nu poate depăși prezumția relativă că riscul inflaționist care nu este stipulat contractual nu este identificabil în mod distinct și nu poate fi evaluat în mod fiabil. În consecință, o componentă de risc inflaționist nu va fi eligibilă pentru desemnarea ca element acoperit împotriva riscurilor. Acest lucru se aplică indiferent de orice instrumente de acoperire împotriva riscurilor inflaționiste pe care le-a inițiat entitatea efectiv. În special, entitatea nu poate imputa pur și simplu termenul și condițiile instrumentului de acoperire împotriva riscurilor aferente inflației reale prin proiectarea termenelor și condițiilor asupra unei datorii cu rată nominală a dobânzii.

AG264. O componentă de risc inflaționist stipulată contractual aferentă fluxurilor de trezorerie ale unei obligațiuni recunoscute indexate la inflație (presupunând că nu există nicio dispoziție de contabilizare separată a unui instrument derivat încorporat) este identificabilă separat și poate fi evaluată în mod fiabil cât timp alte fluxuri de trezorerie aferente instrumentului nu sunt afectate de componenta de risc inflaționist.

Componente ale unei valori nominale

AG265. Există două tipuri de componente ale valorilor nominale care pot fi desemnate drept elemente acoperite împotriva riscurilor într-o relație de acoperire: o componentă care este o parte a întregului element sau o componentă-strat. Tipul de componentă modifică rezultatul contabil. O entitate trebuie să desemneze componenta în scopuri contabile în mod consecvent cu obiectivul de gestionare a riscului.

AG266. Un exemplu de componentă care reprezintă o parte este un procent de 50% din fluxurile de trezorerie contractuale ale unui împrumut.

AG267. O componentă-strat poate fi identificată dintr-o populație definită, dar deschisă, sau dintr-o valoare nominală definită. Exemplele includ:

- (a) O parte din volumul unei tranzacții monetare, de exemplu, următoarele fluxuri de trezorerie în valoare de 10 MS din vânzările exprimate într-o valută după primele 20 MS din martie 201X;³
- (b) O parte dintr-un volum fizic, de exemplu, stratul inferior, care măsoară 5 milioane de metri cubi, de gaz natural depozitat în locul XYZ;
- (c) O parte dintr-un volum fizic sau un alt volum dintr-o tranzacție, de exemplu, primii 100 de barili de petrol achiziționați în iunie 201X sau primii 100 MWh din vânzările de electricitate din iunie 201X; sau
- (d) Un strat din valoarea nominală a elementului acoperit, de exemplu, ultimele 80 de milioane u.m. dintr-un angajament ferm de 100 de milioane u.m., stratul inferior de 20 de milioane u.m. dintr-o obligațiune cu rată fixă de 100 de milioane u.m. sau stratul superior de 30 de milioane u.m. din valoarea totală de 100 de milioane u.m. a unei datorii cu rată fixă care poate fi plătită în avans la valoarea justă (valoarea nominală definită este de 100 de milioane u.m.).

AG268. Dacă o componentă-strat este desemnată într-o acoperire a valorii juste împotriva riscurilor, atunci o entitate trebuie să o identifice dintr-o valoare nominală definită. Pentru a se conforma dispozițiilor necesare privind îndeplinirea condițiilor ca acoperiri ale valorii juste împotriva riscurilor, o entitate trebuie să reevalueze

³ În prezentul standard, valorile monetare sunt exprimate în „unități monetare” (u.m.) și în „monede străine” (MS).

elementul acoperit pentru modificările valorii juste (adică să reevalueze elementul pentru modificările valorii juste atribuibile riscului acoperit). Ajustarea acoperirii valorii juste împotriva riscurilor trebuie recunoscută în surplus sau deficit cel târziu atunci când elementul este derecunoscut. În consecință, este necesar să se urmărească elementul la care se referă ajustarea acoperirii valorii juste împotriva riscurilor. Pentru o componentă-strat dintr-o acoperire a valorii juste împotriva riscurilor se impune ca o entitate să urmărească valoarea nominală din cadrul căreia este definită. De exemplu, la punctul AG267 litera (d), valoarea nominală definită totală de 100 de milioane u.m. trebuie urmărită pentru a putea urmări stratul inferior de 20 de milioane u.m. sau stratul superior de 30 de milioane u.m.

AG269. O componentă-strat care include o opțiune de plată în avans nu este eligibilă pentru a fi desemnată drept element acoperit împotriva riscurilor într-o acoperire a valorii juste dacă valoarea justă a opțiunii de plată în avans este afectată de modificările riscului acoperit, cu excepția cazului în care stratul desemnat include efectul opțiunii de plată în avans atunci când se determină modificarea valorii juste a elementului acoperit împotriva riscurilor.

Relația dintre componente și fluxurile de trezorerie totale ale unui element

AG270. Dacă o componentă a fluxurilor de trezorerie ale unui element financiar sau nefinanciar este desemnată drept element acoperit împotriva riscurilor, acea componentă trebuie să fie mai mică sau egală cu fluxurile de trezorerie totale ale întregului element. Totuși, toate fluxurile de trezorerie ale întregului element pot fi desemnate drept element acoperit și acoperite doar pentru un anumit risc (de exemplu, doar pentru acele modificări care pot fi atribuite modificărilor ratei dobânzii aferente pieței sau ale unui preț de referință al mărfii).

AG271. De exemplu, în cazul unei datorii financiare a cărei rată a dobânzii efective este mai mică decât o rată a dobânzii aferente pieței, o entitate nu poate desemna:

- (a) O componentă a datoriei egală cu rata dobânzii pe piață (plus valoarea principalului, în cazul unei acoperiri a valorii juste împotriva riscurilor); și
- (b) O componentă reziduală negativă.

AG272. Totuși, în cazul unei datorii financiare cu rată fixă a cărei rată a dobânzii efective este (de exemplu) cu 100 de puncte de bază sub rata pieței, o entitate poate desemna drept element acoperit împotriva riscurilor modificarea valorii întregii datorii (adică principalul plus dobânda la rata de piață minus 100 de puncte de bază) care este atribuită schimbărilor ratei de piață. Dacă un instrument financiar cu rată fixă este acoperit împotriva riscurilor la un moment dat, ulterior emiterii sale, iar ratele dobânzii s-au modificat între timp, entitatea poate desemna o componentă de risc egală cu o rată de referință care este mai mare decât rata contractuală plătită pentru elementul respectiv. Entitatea poate face

acest lucru cu condiția ca rata de referință să fie mai mică decât rata dobânzii efective, calculată presupunând că entitatea a cumpărat instrumentul în ziua în care a desemnat pentru prima dată elementul acoperit împotriva riscurilor. De exemplu, să presupunem că entitatea emite un activ financiar cu rată fixă în valoare de 100 u.m. care are o rată a dobânzii efective de 6% în momentul în care rata pieței este de 4%. Entitatea începe să acopere acel activ la un moment ulterior, când rata pieței a crescut la 8% și valoarea justă a activului a scăzut la 90 u.m. Entitatea calculează că, în cazul în care ar fi cumpărat activul la data la care desemnează pentru prima dată riscul ratei dobânzii aferente ratei de piață drept element acoperit împotriva riscurilor, randamentul efectiv al activului bazat pe valoarea justă la acel moment de 90 u.m. ar fi fost de 9,5%. Deoarece rata pieței este mai mică decât acest randament efectiv, entitatea poate desemna o componentă a ratei pieței de 8% care constă parțial în fluxuri de trezorerie din dobânda contractuală și parțial în diferența dintre valoarea justă curentă (adică 90 u.m.) și valoarea rambursabilă la scadență (adică 100 u.m.).

- AG273. Dacă o datorie financiară cu rată variabilă are (de exemplu) o rată a dobânzii interbancară oferită la trei luni minus 20 de puncte de bază (cu o limită inferioară de zero puncte de bază), atunci o entitate poate desemna drept element acoperit împotriva riscurilor modificarea fluxurilor de trezorerie ale acelei datorii în întregime (adică rata dobânzii interbancară oferită la trei luni minus 20 de puncte de bază – inclusiv limita inferioară) care poate fi atribuită modificărilor ratei dobânzii oferite. Prin urmare, cât timp curba ratei dobânzii interbancare oferită la trei luni aferentă duratei de viață rămase a datoriei nu scade sub 20 de puncte de bază, elementul acoperit împotriva riscurilor are aceeași variabilitate a fluxurilor de trezorerie ca o datorie care are o dobândă la rata dobânzii interbancară oferită la trei luni cu o marjă pozitivă sau zero. Totuși, în cazul în care curba ratei dobânzii interbancare oferită la trei luni aferentă duratei de viață rămase a datoriei (sau unei părți a acesteia) scade sub 20 de puncte de bază, elementul acoperit împotriva riscurilor are o variabilitate mai mică a fluxurilor de trezorerie decât o datorie care are o dobândă la rata dobânzii interbancară oferită la trei luni cu o marjă pozitivă sau zero.
- AG274. Un exemplu similar de element nefinanciar este un anumit tip de țigete brut dintr-un anumit câmp petrolifer pentru care este stabilit un preț mai mic decât cel al țigetei brut de referință. Dacă o entitate vinde acel țigete brut în baza unui contract conform unei formule de preț stipulate contractual care stabilește prețul pe baril la prețul țigetei brut de referință minus 10 u.m. cu o limită inferioară de 15 u.m., entitatea poate desemna drept element acoperit împotriva riscurilor întreaga variabilitate a fluxurilor de trezorerie din cadrul contractului de vânzare atribuibilă modificării prețului țigetei brut de referință. Totuși, entitatea nu poate desemna o componentă care este egală cu întreaga modificare a prețului țigetei brut de referință. Prin urmare, cât timp prețul forward (pentru fiecare livrare) nu scade sub 25 u.m., elementul acoperit are aceeași variabilitate a

fluxurilor de trezorerie ca o vânzare a țiteiului brut la prețul țiteiului brut de referință (sau cu o marjă pozitivă). Totuși, dacă prețul forward pentru orice livrare scade sub 25 u.m., elementul acoperit are o variabilitate mai mică a fluxurilor de trezorerie decât o vânzare a țiteiului brut la prețul țiteiului brut de referință (sau cu o marjă pozitivă).

Criteriile necesare pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor

Eficacitatea acoperirii împotriva riscurilor

- AG275. Eficacitatea acoperirii împotriva riscurilor reprezintă măsura în care modificările valorii juste sau ale fluxurilor de trezorerie aferente instrumentului de acoperire compensează modificările valorii juste sau ale fluxurilor de trezorerie aferente elementului acoperit (de exemplu, atunci când elementul acoperit reprezintă o componentă de risc, modificarea relevantă a valorii juste sau a fluxurilor de trezorerie ale unui element este cea atribuibilă riscului acoperit). Ineficacitatea acoperirii împotriva riscurilor reprezintă măsura în care modificările valorii juste sau ale fluxurilor de trezorerie aferente instrumentului de acoperire sunt mai mari sau mai mici decât cele ale elementului acoperit.
- AG276. Atunci când este desemnată o relație de acoperire împotriva riscurilor și pe o bază continuă, o entitate trebuie să analizeze sursele ineficienței acoperirii împotriva riscurilor care se preconizează că vor afecta relația de acoperire pe parcursul duratei sale. Această analiză (inclusiv orice actualizări în conformitate cu punctul AG314 care provin din reechilibrarea unei relații de acoperire împotriva riscurilor) reprezintă baza de evaluare a entității a îndeplinirii dispozițiilor privind eficacitatea de acoperire împotriva riscurilor.
- AG277. Pentru a evita orice incertitudine, efectele înlocuirii partenerului inițial cu un partener de compensare și efectuarea modificărilor aferente descrise la punctul 135 trebuie reflectate în evaluarea instrumentului de acoperire împotriva riscurilor și, prin urmare, în evaluarea și măsurarea eficacității acoperirii împotriva riscurilor.

Relația economică dintre elementul acoperit și instrumentul de acoperire împotriva riscurilor

- AG278. Dispoziția referitoare la existența unei relații economice înseamnă că instrumentul de acoperire și elementul acoperit împotriva riscurilor au valori care, în general, se modifică în direcții opuse din cauza aceluiași risc, care reprezintă riscul acoperit. Prin urmare, trebuie să se preconizeze că valoarea instrumentului de acoperire și valoarea elementului acoperit se vor modifica în mod sistematic în urma variațiilor aceluiași instrument sau acelorași instrumente de bază care sunt corelate economic astfel încât răspund într-un mod similar la riscul care este acoperit (de exemplu, țiteiul Brent și WTI).

- AG279. Dacă instrumentele de bază nu sunt aceleași, dar sunt legate din punct de vedere economic, pot exista situații în care valorile instrumentului de acoperire și ale elementului acoperit împotriva riscurilor se modifică în aceeași direcție, de exemplu, deoarece diferența de preț dintre cele două instrumente de bază corelate variază, în timp ce instrumentele însele nu se modifică semnificativ. Acest lucru este, în continuare, consecvent cu o relație economică între instrumentul de acoperire și elementul acoperit împotriva riscurilor dacă se preconizează în continuare că valorile instrumentului de acoperire și ale elementului acoperit se vor modifica în direcții opuse atunci când se modifică instrumentele de bază.
- AG280. Evaluarea măsurii în care există o relație economică include o analiză a comportamentului posibil al relației de acoperire împotriva riscurilor pe durata sa, pentru a verifica dacă se poate preconiza îndeplinirea obiectivului de gestionare a riscului. Simpla existență a unei corelări statistice între două variabile nu sprijină, în sine, o concluzie validă privind existența unei relații economice.

Efectul riscului de credit

- AG281. Deoarece modelul contabil de acoperire împotriva riscurilor se bazează pe noțiunea generală de compensare între câștigurile și pierderile aferente instrumentului de acoperire și cele aferente elementului acoperit, eficacitatea de acoperire împotriva riscurilor se determină nu doar în funcție de relația economică dintre aceste elemente (adică modificările în instrumentele lor de bază), ci și în funcție de efectul riscului de credit asupra valorii atât a instrumentului de acoperire, cât și a elementului acoperit. Efectul riscului de credit înseamnă că, chiar dacă există o relație economică între instrumentul de acoperire și elementul acoperit împotriva riscurilor, nivelul de compensare poate deveni eratic. Acest lucru poate conduce la o modificare în riscul de credit fie al instrumentului de acoperire, fie al elementului acoperit care are o asemenea amploare încât riscul de credit domină modificările de valoare care rezultă din relația economică (adică efectul modificărilor în instrumentele de bază). Un nivel al amplitudinii care determină exercitarea unei influențe este unul care ar genera pierdere (sau câștig) din riscul de credit, împiedicând efectul modificărilor instrumentelor de bază asupra valorii instrumentului de acoperire sau a elementului acoperit, chiar dacă acele modificări sunt semnificative. Dimpotrivă, dacă pe parcursul unei anumite perioade există o modificare redusă în instrumentele de bază, faptul că până și niște modificări reduse legate de riscul de credit în valoarea instrumentului de acoperire sau a elementului acoperit ar putea afecta valoarea mai mult decât instrumentele de bază nu determină exercitarea unei influențe.
- AG282. Un exemplu de risc de credit care influențează o relație de acoperire împotriva riscurilor este atunci când o entitate acoperă o expunere la riscul de preț al unei mărfi folosind un instrument derivat negarantat. Dacă partenerul aceluia instrument derivat suferă o deteriorare severă a bonității sale, efectul modificărilor bonității partenerului poate depăși efectul modificărilor prețului mărfii asupra

valorii juste a instrumentului de acoperire împotriva riscurilor, în timp ce modificările valorii elementului acoperit depind, în general, de modificările prețului mărfii.

Rata de acoperire

- AG283. În conformitate cu dispozițiile privind eficacitatea acoperirii împotriva riscurilor, rata de acoperire dintr-o relație de acoperire trebuie să fie aceeași cu cea care rezultă din cantitatea elementului acoperit pe care entitatea o acoperă de fapt și din cantitatea instrumentului de acoperire folosită efectiv de entitate pentru a acoperi respectiva cantitate din elementul acoperit. Prin urmare, dacă o entitate acoperă mai puțin de 100% din expunerea unui element, cum ar fi 85%, ea trebuie să desemneze relația de acoperire împotriva riscurilor folosind o rată de acoperire care este aceeași cu cea care rezultă din 85% din expunere și cantitatea instrumentului de acoperire pe care entitatea o folosește efectiv pentru a acoperi procentul de 85%. În mod similar, dacă, de exemplu, o entitate acoperă o expunere folosind o valoare nominală de 40 de unități dintr-un instrument financiar, ea trebuie să desemneze relația de acoperire împotriva riscurilor folosind o rată de acoperire care este aceeași cu cea care rezultă din cantitatea de 40 de unități (adică entitatea nu trebuie să folosească o rată de acoperire bazată pe o cantitate mai mare sau mai mică de unități decât cea pe care ar putea să o dețină în total) și cantitatea de elemente acoperite pe care o acoperă de fapt cu acele 40 de unități.
- AG284. Totuși, desemnarea relației de acoperire împotriva riscurilor folosind aceeași rată de acoperire cu cea care rezultă din cantitățile elementului acoperit și ale instrumentului de acoperire pe care entitatea le folosește efectiv nu trebuie să reflecte un dezechilibru între ponderile elementului acoperit și ale instrumentului de acoperire, care ar genera, la rândul său, o ineficacitate a acoperirii împotriva riscurilor (indiferent dacă este recunoscută sau nu) care ar putea determina un rezultat contabil inconsecvent cu obiectivul contabilității de acoperire împotriva riscurilor. Prin urmare, în sensul desemnării unei relații de acoperire împotriva riscurilor, o entitate trebuie să ajusteze rata de acoperire care rezultă din cantitățile elementului acoperit și ale instrumentului de acoperire pe care entitatea le folosește efectiv în cazul în care este necesar pentru a evita un astfel de dezechilibru.
- AG285. Următoarele exemple sunt considerente relevante atunci când se evaluează măsura în care un rezultat contabil este inconsecvent cu obiectivul contabilității de acoperire împotriva riscurilor:
- (a) Dacă rata de acoperire vizată este stabilită pentru a se evita recunoașterea ineficienței acoperirii împotriva riscurilor pentru acoperirile fluxurilor de trezorerie sau pentru a realiza ajustări ale acoperirii valorii juste împotriva riscurilor pentru mai multe elemente acoperite cu scopul de a spori utilizarea contabilizării la valoarea justă, dar fără a compensa

modificările valorii juste a instrumentului de acoperire împotriva riscurilor; și

- (b) Dacă există un motiv comercial pentru respectivele ponderi ale elementului acoperit și ale instrumentului de acoperire împotriva riscurilor, chiar dacă acesta creează o ineficacitate a acoperirii împotriva riscurilor. De exemplu, o entitate încheie și desemnează o parte dintr-un instrument de acoperire care nu reprezintă cantitatea pe care o determină ca fiind cea mai bună acoperire a elementului acoperit, deoarece volumul standard al instrumentelor de acoperire nu îi permite să încheie acea parte exactă din instrumentul de acoperire (o „problemă de mărime a lotului”). Un exemplu este o entitate care acoperă 1.000 de tone din achizițiile de petrol prin contracte futures standard pentru petrol în care volumul contractual este de 1.000 de barili. Entitatea poate folosi doar șapte sau opt contracte (echivalentul a 980 de tone și, respectiv, 1.120 de tone) pentru a acoperi volumul achiziționat de 1.000 de tone. În acest caz, entitatea desemnează relația de acoperire împotriva riscurilor folosind rata de acoperire care rezultă din numărul de contracte futures pentru petrol pe care le folosește efectiv, deoarece ineficacitatea acoperirii care rezultă din necorelarea ponderilor elementului acoperit și instrumentului de acoperire nu conduce la un rezultat contabil care să fie inconsecvent cu obiectivul contabilității de acoperire împotriva riscurilor.

Frecvența evaluării măsurii în care sunt îndeplinite dispozițiile privind eficacitatea acoperirii împotriva riscurilor

AG286. O entitate trebuie să evalueze la începutul relației de acoperire împotriva riscurilor, și în mod permanent, măsura în care o relație de acoperire îndeplinește dispozițiile privind eficacitatea acoperirii. O entitate trebuie să efectueze evaluarea permanentă cel puțin la fiecare dată de raportare sau la fiecare modificare semnificativă a circumstanțelor care afectează dispozițiile privind eficacitatea acoperirii împotriva riscurilor, în funcție de care dintre acestea intervine mai întâi. Evaluarea se referă la așteptările cu privire la eficacitatea acoperirii împotriva riscurilor și, prin urmare, este doar cu caracter previzional.

Metode de evaluare a măsurii în care sunt îndeplinite dispozițiile privind eficacitatea acoperirii împotriva riscurilor

AG287. Prezentul standard nu specifică o metodă prin care să se evalueze măsura în care o relație de acoperire împotriva riscurilor îndeplinește dispozițiile privind eficacitatea acoperirii. Totuși, o entitate trebuie să utilizeze o metodă care să reflecte caracteristicile relevante ale relației de acoperire împotriva riscurilor, inclusiv sursele ineficacității acoperirii. În funcție de acești factori, metoda poate reprezenta o evaluare calitativă sau cantitativă.

AG288. De exemplu, atunci când termenele esențiale (precum valoarea nominală, scadența și instrumentul de bază) aferente instrumentului de acoperire și

elementului acoperit sunt corelate sau strâns aliniate, este posibil ca, pe baza evaluării calitative a acelor termene esențiale, o entitate să ajungă la concluzia că instrumentul de acoperire și elementul acoperit au valori care în general se modifică în direcții opuse din cauza aceluiași risc și, prin urmare, că există o relație economică între elementul acoperit și instrumentul de acoperire (a se vedea punctele AG278-AG280).

- AG289. Faptul că un instrument derivat este în bani sau în afara banilor („in or out of the money”) atunci când este desemnat drept instrument de acoperire nu înseamnă în sine că o evaluare calitativă nu este adecvată. Măsura în care ineficacitatea acoperirii împotriva riscurilor care provine din acest lucru ar putea avea o amploare pe care o evaluare calitativă nu ar putea să o reflecte în mod adecvat depinde de circumstanțe.
- AG290. Dimpotrivă, dacă termenele esențiale aferente instrumentului de acoperire și elementului acoperit nu sunt strâns aliniate, atunci există un nivel sporit de incertitudine cu privire la gradul de compensare. În consecință, eficacitatea acoperirii împotriva riscurilor pe parcursul relației de acoperire este mai dificil de preconizat. Într-o astfel de situație, ar putea fi posibil ca, pe baza evaluării cantitative, o entitate să ajungă doar la concluzia că există o relație economică între elementul acoperit și instrumentul de acoperire (a se vedea punctele AG278-AG280). În unele situații, ar putea fi necesară și o evaluare cantitativă pentru a determina dacă rata de acoperire folosită pentru desemnarea relației de acoperire împotriva riscurilor îndeplinește dispozițiile privind eficacitatea acoperirii (a se vedea punctele AG283-AG285). O entitate poate folosi aceleași metode sau metode diferite pentru cele două obiective diferite.
- AG291. Dacă există modificări în circumstanțe care afectează eficacitatea acoperirii împotriva riscurilor, atunci este posibil ca o entitate să fie nevoită să modifice metoda de evaluare a măsurii în care o relație de acoperire împotriva riscurilor îndeplinește dispozițiile privind eficacitatea acoperirii pentru a se asigura că sunt reflectate în continuare caracteristicile relevante ale relației de acoperire, inclusiv sursele ineficienței acoperirii împotriva riscurilor.
- AG292. Pentru o entitate, gestionarea riscului este principala sursă de informații pentru a evalua măsura în care o relație de acoperire îndeplinește dispozițiile privind eficacitatea acoperirii împotriva riscurilor. Acest lucru înseamnă că informațiile (sau analiza) privind gestionarea utilizate în scopuri decizionale pot fi folosite ca bază pentru evaluarea măsurii în care o relație de acoperire îndeplinește dispozițiile privind eficacitatea acoperirii împotriva riscurilor.
- AG293. Documentația unei entități cu privire la relația de acoperire împotriva riscurilor include modul în care se vor evalua dispozițiile privind eficacitatea acoperirii împotriva riscurilor, inclusiv metoda sau metodele folosite. Documentația cu privire la relația de acoperire împotriva riscurilor trebuie actualizată cu orice modificări privind metodele folosite (a se vedea punctul AG291).

Contabilizarea unei relații de acoperire împotriva riscurilor care îndeplinește condițiile necesare

- AG294. Un exemplu de acoperire a valorii juste împotriva riscurilor este o acoperire a expunerii la modificările valorii juste a unui instrument de datorie cu rată fixă care rezultă în urma modificărilor ratelor dobânzii. O astfel de acoperire împotriva riscurilor poate fi inițiată de emitent sau de deținător.
- AG295. Scopul unei acoperiri a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor este acela de a amâna câștigul sau pierderea aferent(ă) instrumentului de acoperire împotriva riscurilor într-o perioadă sau în perioade în care fluxurile de trezorerie viitoare preconizate acoperite afectează surplusul sau deficitul. Un exemplu de acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor este utilizarea unui swap pentru a modifica datoria cu rată fluctuantă (indiferent dacă este evaluată la costul amortizat sau la valoarea justă) într-o datorie cu rată fixă (adică o acoperire a unei tranzacții viitoare în care fluxurile de trezorerie viitoare acoperite reprezintă plățile viitoare ale dobânzii). Dimpotrivă, o achiziție prognozată a unui instrument de capitaluri proprii care, odată dobândit, va fi contabilizat la valoarea justă prin surplus sau deficit reprezintă un exemplu de element care nu poate fi elementul acoperit într-o acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor, deoarece orice câștig sau pierdere aferent(ă) instrumentului de acoperire care ar fi amânat(ă) nu poate fi reclasificat(ă) în mod adecvat în surplus sau deficit într-o perioadă în care ar realiza compensarea. Din același motiv, nici o achiziție prognozată a unui instrument de capitaluri proprii care, odată dobândit, va fi contabilizat la valoarea justă cu modificările valorii juste prezentate în active nete / capitaluri proprii nu va putea fi elementul acoperit într-o acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor.
- AG296. O acoperire a unui angajament ferm împotriva riscurilor (de exemplu, o acoperire a modificării prețului carburantului aferentă unui angajament contractual nerecunoscut al unei rețele publice de distribuție a energiei electrice de a cumpăra carburant la un preț fix) reprezintă o acoperire a unei expuneri la o modificare a valorii juste. În consecință, o astfel de acoperire reprezintă o acoperire a valorii juste împotriva riscurilor. Cu toate acestea, în conformitate cu punctul 133, o acoperire a riscului valutar aferent unui angajament ferm poate fi contabilizată în mod alternativ ca o acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor.

Evaluarea ineficienței acoperirii împotriva riscurilor

- AG297. Atunci când evaluează ineficiența acoperirii împotriva riscurilor, o entitate trebuie să ia în considerare valoarea-timp a banilor. În consecință, entitatea determină valoarea elementului acoperit împotriva riscurilor pe baza valorii actualizate și, prin urmare, modificarea valorii elementului acoperit împotriva riscurilor include și efectul valorii-timp a banilor.

AG298. Pentru a calcula modificarea valorii elementului acoperit cu scopul evaluării ineficienței acoperirii împotriva riscurilor, o entitate poate folosi un instrument derivat cu termene care corespund termenelor esențiale ale elementului acoperit (denumit, de obicei, „instrument derivat ipotetic”) și care ar fi calibrat, de exemplu, pentru o acoperire a unei tranzacții prognozate folosind nivelul de preț (sau rata) acoperit(ă). De exemplu, în cazul în care acoperirea a fost folosită pentru un risc bilateral la nivelul curent al pieței, instrumentul derivat ipotetic reprezintă un contract forward ipotetic care este calibrat la o valoare zero la momentul desemnării relației de acoperire împotriva riscurilor. Dacă acoperirea a fost folosită, de exemplu, pentru un risc unilateral, atunci instrumentul derivat ipotetic reprezintă valoarea intrinsecă a unei opțiuni ipotetice care la momentul desemnării relației de acoperire este la paritate dacă nivelul prețului acoperit este la nivelul curent al pieței sau este în afara banilor („out of the money”) dacă nivelul prețului acoperit este mai mare (sau, în cazul unei acoperiri a unei poziții lungi, este mai mic) decât nivelul curent al pieței. Folosirea unui instrument derivat ipotetic este unul dintre mijloacele posibile pentru calcularea modificării valorii elementului acoperit împotriva riscurilor. Instrumentul derivat ipotetic reproduce elementul acoperit și, prin urmare, are același rezultat ca și când acea modificare a valorii ar fi determinată printr-o abordare diferită. Prin urmare, folosirea unui „instrument derivat ipotetic” nu reprezintă o metodă în sine, ci o soluție matematică ce poate fi folosită doar la calcularea valorii elementului acoperit împotriva riscurilor. În consecință, un „instrument derivat ipotetic” nu poate fi folosit pentru a include caracteristici în valoarea elementului acoperit care există doar în instrumentul de acoperire (dar nu și în elementul acoperit). Un exemplu îl reprezintă o datorie exprimată în valută (indiferent dacă aceasta este o datorie cu rată fixă sau variabilă). Atunci când se folosește un instrument derivat ipotetic pentru a calcula modificarea valorii unei astfel de datorii sau valoarea actualizată a modificării cumulate în fluxurile de trezorerie aferente, instrumentul derivat ipotetic nu poate să impute pur și simplu o taxă pentru schimbul valutar chiar dacă instrumentele derivate reale conform cărora sunt schimbate monedele diferite pot include o astfel de taxă (de exemplu, swapuri pe rata dobânzii între monede diferite).

AG299. Modificarea valorii elementului acoperit determinată prin folosirea unui instrument derivat ipotetic poate fi utilizată, de asemenea, în vederea evaluării măsurii în care o relație de acoperire împotriva riscurilor îndeplinește dispozițiile privind eficacitatea acoperirii împotriva riscurilor.

Reechilibrarea relației de acoperire împotriva riscurilor și a modificărilor ratei de acoperire

AG300. Reechilibrarea se referă la ajustările realizate asupra cantităților desemnate din elementul acoperit sau din instrumentul de acoperire împotriva riscurilor din cadrul unei relații deja existente de acoperire cu scopul de a menține o rată de acoperire care respectă dispozițiile privind eficacitatea acoperirii. Modificările cantităților desemnate dintr-un element acoperit sau dintr-un instrument de

acoperire împotriva riscurilor în alt scop nu constituie o reechilibrare în sensul prezentului standard.

- AG301. Reechilibrarea este contabilizată ca o continuare a relației de acoperire în conformitate cu punctele AG302-AG314. La reechilibrare, ineficacitatea acoperirii aferentă relației de acoperire împotriva riscurilor este determinată și recunoscută imediat înainte de ajustarea relației de acoperire împotriva riscurilor.
- AG302. Ajustarea ratei de acoperire permite unei entități să răspundă unor modificări ale relației dintre un instrument de acoperire și un element acoperit împotriva riscurilor rezultate din instrumentele de bază sau din variabilele de risc. De exemplu, o relație de acoperire împotriva riscurilor în care un instrument de acoperire și un element acoperit suferă modificări diferite, dar conexe în instrumentele de bază ca răspuns la o modificare a relației dintre cele două instrumente de bază (de exemplu, indici, rate sau prețuri de referință diferite, dar conexe). Prin urmare, reechilibrarea permite continuarea unei relații de acoperire împotriva riscurilor în situații în care relația dintre instrumentul de acoperire și elementul acoperit se modifică în așa fel încât modificarea poate fi compensată prin ajustarea ratei de acoperire.
- AG303. De exemplu, o entitate acoperă o expunere la Valuta A folosind un instrument derivat pentru valută care face referire la Valuta B, iar Valutele A și B sunt ancorate (adică cursul lor de schimb este menținut într-un interval sau la un curs de schimb stabilit de o bancă centrală sau de o altă autoritate). În cazul în care cursul de schimb dintre Valuta A și Valuta B s-ar modifica (adică s-ar stabili un nou interval sau o nouă rată), prin reechilibrarea relației de acoperire pentru a reflecta noul curs de schimb valutar s-ar asigura că relația de acoperire împotriva riscurilor continuă să îndeplinească dispoziția privind eficacitatea acoperirii pentru rata de acoperire în noile circumstanțe. Invers, în cazul unei neîndepliniri a obligațiilor aferente instrumentului derivat valutar, modificarea ratei de acoperire nu ar putea garanta că relația de acoperire împotriva riscurilor va continua să îndeplinească dispozițiile privind eficacitatea acoperirii împotriva riscurilor. Prin urmare, reechilibrarea nu facilitează continuarea unei relații de acoperire împotriva riscurilor în situațiile în care relația dintre un instrument de acoperire și elementul acoperit se modifică în așa fel încât modificarea nu poate fi compensată prin ajustarea ratei de acoperire.
- AG304. Nu orice modificare a gradului de compensare dintre modificările valorii juste a instrumentului de acoperire și ale valorii juste sau fluxurilor de trezorerie aferente elementului acoperit constituie o modificare a relației dintre instrumentul de acoperire și elementul acoperit. O entitate analizează sursele ineficacității acoperirii împotriva riscurilor despre care a estimat că vor afecta relația de acoperire împotriva riscurilor pe durata sa și evaluează dacă modificările gradului de compensare prezintă:
- (a) Fluctuații în jurul ratei de acoperire, care rămâne validă (mai exact, continuă să reflecte în mod adecvat relația dintre instrumentul de acoperire și elementul acoperit); sau

- (b) O indicație a faptului că rata de acoperire nu mai reflectă în mod adecvat relația dintre instrumentul de acoperire și elementul acoperit.

O entitate efectuează această evaluare în raport cu dispoziția privind eficacitatea ratei de acoperire, adică pentru a se asigura că relația de acoperire nu reflectă un dezechilibru între ponderile elementului acoperit și ale instrumentului de acoperire care ar determina o ineficacitate a acoperirii împotriva riscurilor (indiferent dacă este recunoscută sau nu) ce ar putea genera un rezultat contabil inconsecvent cu obiectivul contabilității de acoperire împotriva riscurilor. Prin urmare, această evaluare necesită folosirea raționamentului.

AG305. Fluctuațiile în jurul unei rate de acoperire constante (și în consecință ineficacitatea aferentă a acoperirii împotriva riscurilor) nu pot fi reduse prin ajustarea ratei de acoperire ca răspuns la fiecare rezultat individual. Prin urmare, în astfel de situații, modificarea gradului de compensare reprezintă o problemă de evaluare și de recunoaștere a ineficacității acoperirii împotriva riscurilor, dar nu necesită o reechilibrare.

AG306. În schimb, dacă modificările în gradul de compensare indică faptul că există fluctuații în jurul unei rate de acoperire care diferă de rata de acoperire folosită în prezent pentru acea relație de acoperire sau că există o tendință de abatere de la acea rată, ineficacitatea acoperirii poate fi redusă prin ajustarea ratei de acoperire, în timp ce menținerea ratei de acoperire ar putea produce din ce în ce mai multă ineficacitate în acoperire. Prin urmare, în astfel de situații, o entitate trebuie să evalueze măsura în care relația de acoperire reflectă un dezechilibru între ponderile elementului acoperit și instrumentul de acoperire împotriva riscurilor care ar determina o ineficacitate a acoperirii împotriva riscurilor (indiferent dacă este recunoscută sau nu) ce ar putea genera un rezultat contabil inconsecvent cu obiectivul contabilității de acoperire împotriva riscurilor. Dacă rata de acoperire este ajustată, aceasta afectează, de asemenea, evaluarea și recunoașterea ineficacității acoperirii, deoarece, la reechilibrare, ineficacitatea acoperirii aferentă relației de acoperire trebuie determinată și recunoscută imediat înainte de ajustarea relației de acoperire în conformitate cu punctul AG301.

AG307. Reechilibrarea înseamnă că, în sensul contabilității de acoperire împotriva riscurilor, după începutul unei relații de acoperire, o entitate ajustează cantitățile instrumentului de acoperire sau ale elementului acoperit ca răspuns la modificările circumstanțelor care afectează rata de acoperire a acelei relații de acoperire. În mod normal, acea ajustare trebuie să reflecte ajustările cantităților instrumentului de acoperire și ale elementului acoperit pe care le folosește efectiv. Totuși, o entitate trebuie să ajusteze rata de acoperire care rezultă din cantitățile elementului acoperit sau ale instrumentului de acoperire pe care le folosește efectiv dacă:

- (a) Rata de acoperire care rezultă din modificările cantităților instrumentului de acoperire sau ale elementului acoperit pe care entitatea le folosește

efectiv reflectă un dezechilibru care ar determina o ineficacitate a acoperirii care ar putea genera un rezultat contabil inconsecvent cu obiectivul contabilității de acoperire împotriva riscurilor; sau

- (b) O entitate ar păstra cantitățile instrumentului de acoperire și ale elementului acoperit pe care le folosește efectiv, rezultând astfel o rată de acoperire care, în circumstanțe noi, ar reflecta un dezechilibru ce ar conduce la o ineficacitate a acoperirii care ar putea genera un rezultat contabil inconsecvent cu obiectivul contabilității de acoperire împotriva riscurilor (adică o entitate nu trebuie să creeze un dezechilibru prin omiterea ajustării ratei de acoperire).

AG308. Reechilibrarea nu se aplică în cazul în care s-a modificat obiectivul de gestionare a riscului aferent unei relații de acoperire împotriva riscurilor. În schimb, contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor pentru respectiva relație trebuie întreruptă (fără a se ține cont de faptul că o entitate ar putea desemna o nouă relație de acoperire împotriva riscurilor care implică instrumentul de acoperire sau elementul acoperit împotriva riscurilor din relația anterioară de acoperire, așa cum este descris la punctul AG321).

AG309. Dacă o relație de acoperire împotriva riscurilor este reechilibrată, ajustarea ratei de acoperire poate fi realizată prin diferite modalități:

- (a) Ponderea elementului acoperit poate fi mărită (ceea ce reduce, în același timp, ponderea instrumentului de acoperire) prin:
 - (i) Creșterea volumului elementului acoperit împotriva riscurilor; sau
 - (ii) Reducerea volumului instrumentului de acoperire împotriva riscurilor.
- (b) Ponderea instrumentului de acoperire poate fi mărită (ceea ce reduce, în același timp, ponderea elementului acoperit) prin:
 - (i) Creșterea volumului instrumentului de acoperire împotriva riscurilor; sau
 - (ii) Reducerea volumului elementului acoperit împotriva riscurilor.

Modificările volumului se referă la cantitățile care fac parte din relația de acoperire împotriva riscurilor. Prin urmare, reducerile volumelor nu înseamnă neapărat că elementele sau tranzacțiile nu mai există sau nu se mai preconizează să aibă loc, ci că ele nu mai fac parte din relația de acoperire împotriva riscurilor. De exemplu, reducerea volumului instrumentului de acoperire poate avea ca rezultat păstrarea instrumentului derivat de către entitate, dar s-ar putea ca doar o parte a acestuia să rămână un instrument de acoperire în relația de acoperire împotriva riscurilor. Această situație poate apărea dacă reechilibrarea poate fi realizată doar prin reducerea volumului instrumentului de acoperire din relația

de acoperire împotriva riscurilor, entitatea păstrând însă volumul care nu mai este necesar. În acest caz, partea nedesemnată din instrumentul derivat va fi contabilizată la valoarea justă prin surplus sau deficit (exceptând cazul în care a fost desemnată drept instrument de acoperire într-o altă relație de acoperire împotriva riscurilor).

- AG310. Ajustarea ratei de acoperire prin creșterea volumului elementului acoperit nu afectează modul în care sunt evaluate modificările valorii juste a instrumentului de acoperire împotriva riscurilor. Evaluarea modificării valorii elementului acoperit împotriva riscurilor aferent volumului desemnat anterior rămâne neafectată. Totuși, de la data reechilibrării, modificările în valoarea elementului acoperit includ, de asemenea, modificarea valorii volumului suplimentar al elementului acoperit împotriva riscurilor. Aceste modificări sunt evaluate începând cu data reechilibrării și în raport cu aceasta, în locul datei la care a fost desemnată relația de acoperire împotriva riscurilor. De exemplu, în cazul în care o entitate a acoperit inițial un volum de 100 de tone de marfă la un preț forward de 80 u.m. (prețul forward la începutul relației de acoperire împotriva riscurilor) și a adăugat un volum de 10 tone la reechilibrare, când prețul forward era de 90 u.m., elementul acoperit după reechilibrare ar cuprinde două straturi: 100 de tone acoperite la 80 u.m. și 10 tone acoperite la 90 u.m.
- AG311. Ajustarea ratei de acoperire prin scăderea volumului instrumentului de acoperire nu afectează modul în care sunt evaluate modificările valorii elementului acoperit împotriva riscurilor. Evaluarea modificărilor valorii juste a instrumentului de acoperire aferente volumului care continuă să fie desemnat rămâne de asemenea neafectată. Totuși, de la data reechilibrării, volumul cu care a fost redus instrumentul de acoperire împotriva riscurilor nu mai face parte din relația de acoperire. De exemplu, dacă o entitate a acoperit inițial riscul de preț al unei mărfi folosind un volum al instrumentului derivat de 100 de tone drept instrument de acoperire împotriva riscurilor și reduce apoi acel volum cu 10 tone la reechilibrare, se va păstra o valoare nominală de 90 de tone a volumului instrumentului de acoperire (a se vedea punctul AG309 privind consecințele volumului instrumentului derivat (adică 10 tone) care nu mai face parte din relația de acoperire împotriva riscurilor).
- AG312. Ajustarea ratei de acoperire prin creșterea volumului instrumentului de acoperire nu afectează modul în care sunt evaluate modificările valorii elementului acoperit împotriva riscurilor. Evaluarea modificărilor valorii juste a instrumentului de acoperire împotriva riscurilor aferente volumului desemnat anterior rămâne neafectată. Totuși, de la data reechilibrării, modificările valorii juste a instrumentului de acoperire împotriva riscurilor includ și modificarea valorii volumului suplimentar al instrumentului de acoperire împotriva riscurilor. Modificările sunt evaluate începând cu data reechilibrării, și în raport cu aceasta, în locul datei la care a fost desemnată relația de acoperire împotriva riscurilor. De exemplu, dacă o entitate a acoperit inițial riscul de preț al unei

mărfi folosind un volum al instrumentului derivat de 100 de tone drept instrument de acoperire împotriva riscurilor și a adăugat un volum de 10 tone la reechilibrare, instrumentul de acoperire după reechilibrare cuprinde un volum total de 110 tone din instrumentul derivat. Modificarea valorii juste a instrumentului de acoperire împotriva riscurilor reprezintă modificarea totală a valorii juste a instrumentelor derivate care alcătuiesc volumul total de 110 tone. Aceste instrumente derivate ar putea avea (și probabil vor avea) termene esențiale diferite, cum ar fi ratele forward, dat fiind faptul că au fost încheiate la momente diferite (inclusiv posibilitatea de desemnare a instrumentelor derivate în relațiile de acoperire ulterior recunoașterii inițiale).

- AG313. Ajustarea ratei de acoperire prin reducerea volumului elementului acoperit nu afectează modul în care sunt evaluate modificările valorii juste a instrumentului de acoperire. Evaluarea modificărilor valorii elementului acoperit împotriva riscurilor aferente volumului care continuă să fie desemnat rămâne, de asemenea, neafectată. Totuși, de la data reechilibrării, volumul cu care a fost redus elementul acoperit împotriva riscurilor nu mai face parte din relația de acoperire împotriva riscurilor. De exemplu, dacă o entitate a acoperit inițial un volum de 100 de tone de marfă la un preț forward de 80 u.m. și reduce volumul cu 10 tone la reechilibrare, elementul acoperit împotriva riscurilor după reechilibrare va fi de 90 de tone acoperite la 80 u.m. Cele 10 tone ale elementului acoperit care nu mai fac parte din relația de acoperire vor fi contabilizate în conformitate cu dispozițiile privind întreruperea contabilității de acoperire împotriva riscurilor (a se vedea punctele 135-136 și AG315-AG321).
- AG314. La reechilibrarea unei relații de acoperire împotriva riscurilor, o entitate trebuie să își actualizeze analiza surselor de ineficacitate a acoperirii împotriva riscurilor care se preconizează că vor afecta relația de acoperire pe parcursul duratei sale (rămase) (a se vedea punctul AG276). Documentația relației de acoperire împotriva riscurilor trebuie actualizată corespunzător.

Întreruperea contabilității de acoperire împotriva riscurilor

- AG315. Întreruperea contabilității de acoperire împotriva riscurilor se aplică prospectiv de la data la care nu mai sunt îndeplinite criteriile necesare.
- AG316. O entitate nu trebuie să anuleze desemnarea și, prin urmare, să întrerupă o relație de acoperire împotriva riscurilor care:
- (a) Îndeplinește în continuare obiectivul de gestionare a riscului pe baza căruia au fost îndeplinite criteriile pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor (adică entitatea urmărește în continuare respectivul obiectiv de gestionare); și
 - (b) Continuă să îndeplinească toate celelalte criterii necesare (după ce este luată în considerare orice reechilibrare a relației de acoperire împotriva riscurilor, dacă este cazul).

AG317. În sensul prezentului standard, strategia de gestionare a riscului din cadrul unei entități este diferită de obiectivele sale de gestionare a riscului. Strategia de gestionare a riscului este stabilită la cel mai ridicat nivel la care o entitate determină modul în care își gestionează riscul. În mod obișnuit, strategiile de gestionare a riscului identifică riscurile la care este expusă o entitate și stabilesc modul în care o entitate răspunde la acestea. O strategie de gestionare a riscului se desfășoară, în mod normal, pe o perioadă mai lungă și poate include o oarecare flexibilitate pentru a reacționa la modificările circumstanțelor care apar pe parcursul existenței acelei strategii (de exemplu, niveluri diferite ale ratei dobânzii sau ale prețului unei mărfi care au ca rezultat un grad diferit de acoperire). Acest lucru este, în mod normal, precizat în cadrul unui document general care se propagă în cadrul unei entități prin intermediul unor politici care conțin îndrumări mai specifice. În schimb, obiectivul de gestionare a riscului aferent unei relații de acoperire împotriva riscurilor se aplică la nivelul unei anumite relații de acoperire. Acesta se referă la modul în care un anumit instrument de acoperire împotriva riscurilor desemnat este folosit pentru a acoperi o anumită expunere care a fost desemnată drept element acoperit. Prin urmare, o strategie de gestionare a riscului poate să implice mai multe relații diferite de acoperire ale căror obiective de gestionare a riscului sunt corelate cu executarea respectivei strategii generale de gestionare a riscului. De exemplu:

- (a) O entitate are o strategie de gestionare a expunerii la rata dobânzii aferentă finanțării datoriei care stabilește intervale pentru întreaga entitate pentru o finanțare mixtă cu rată variabilă și cu rată fixă. Strategia este de a menține între 20% și 40% din datorie la rate fixe. Entitatea decide, din timp în timp, modul în care să execute această strategie (adică unde se poziționează în intervalul dintre 20% și 40% al expunerii la dobânda cu rată fixă) în funcție de nivelul ratelor dobânzii. Dacă ratele dobânzii sunt scăzute, atunci entitatea fixează dobânda pentru o datorie mai mare decât atunci când ratele dobânzii sunt mari. Datoria entității este de 100 u.m. aferente unei datorii cu rată variabilă din care 30 u.m. sunt schimbate într-o expunere la rată fixă. Entitatea profită de ratele scăzute ale dobânzii pentru a emite încă 50 u.m. de datorie în vederea finanțării unei investiții majore, entitatea făcând acest lucru prin emiterea unei obligațiuni cu rată fixă. În contextul unor rate scăzute ale dobânzii, entitatea decide să stabilească expunerea la rată fixă a dobânzii la 40% din datoria totală prin reducerea cu 20 u.m. a nivelului la care a acoperit anterior expunerea la rată variabilă, rezultând o expunere la rată fixă de 60 u.m. În această situație, strategia de gestionare a riscului rămâne neschimbată. Totuși, în schimb, execuția strategiei de către entitate s-a modificat, iar acest lucru înseamnă că pentru 20 u.m. din expunerea la rată variabilă care a fost anterior acoperită, obiectivul de gestionare a riscului a fost modificat (adică la nivelul relației de acoperire împotriva riscurilor). În consecință, în această situație, contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor trebuie să fie întreruptă pentru 20 u.m. din expunerea la rată

variabilă acoperită anterior. Acest lucru poate implica reducerea poziției swap cu o valoare nominală de 20 u.m., dar, în funcție de circumstanțe, o entitate poate să păstreze volumul swap și să îl folosească, de exemplu, pentru o acoperire a unei alte expuneri sau acesta poate deveni o parte dintr-un portofoliu de instrumente financiare. Invers, dacă o entitate a transferat, în schimb, o parte a noii datorii cu rată fixă într-o expunere cu rată variabilă, contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor trebuie continuată pentru expunerea la rata variabilă acoperită anterior.

- (b) Unele expuneri rezultă din pozițiile care se modifică frecvent, de exemplu, riscul ratei dobânzii aferent unui portofoliu deschis de instrumente de datorie. Adăugarea unor noi instrumente de datorie și derecunoașterea instrumentelor de datorie modifică permanent acea expunere (adică este diferită de simpla închidere a unei poziții care ajunge la scadență). Acesta este un proces dinamic în care nici expunerea, nici instrumentele de acoperire împotriva riscurilor folosite pentru a o gestiona nu rămân aceleași pentru mult timp. În consecință, o entitate cu o astfel de expunere ajustează frecvent instrumentele de acoperire împotriva riscurilor folosite pentru a gestiona riscul ratei dobânzii pe măsură ce se modifică expunerea. De exemplu, instrumentele de datorie care mai au 24 de luni până la scadență sunt desemnate ca element acoperit împotriva riscurilor pentru riscul ratei dobânzii pentru 24 de luni. Aceeași procedură se aplică și pentru alte intervale temporale sau perioade de scadență. După o scurtă perioadă de timp, entitatea întrerupe toate relațiile de acoperire împotriva riscurilor desemnate anterior pentru perioadele până la scadență și desemnează noi relații de acoperire aferente perioadelor până la scadență pe baza mărimii acestora și a instrumentelor de acoperire existente la acel moment. Întreruperea contabilității de acoperire împotriva riscurilor în această situație reflectă faptul că acele relații de acoperire sunt stabilite astfel încât entitatea se orientează către un nou instrument de acoperire și un nou element acoperit, în locul instrumentului de acoperire și al elementului acoperit desemnate anterior. Strategia de gestionare a riscului rămâne aceeași, dar nu există un obiectiv de gestionare a riscului care să continue pentru acele relații de acoperire desemnate anterior care, în consecință, nu mai există. Într-o astfel de situație, întreruperea contabilității de acoperire se aplică în măsura în care a fost modificat obiectivul de gestionare a riscului. Acest lucru depinde de situația entității și poate să afecteze, de exemplu, toate relațiile de acoperire împotriva riscurilor aferente unei perioade de scadență sau numai o parte din acestea, sau doar o parte a unei relații de acoperire.
- (c) O entitate are o strategie de gestionare a riscului în care gestionează riscul valutar aferent vânzărilor preconizate și creanțelor rezultate. În cadrul acelei strategii, entitatea gestionează riscul valutar ca fiind o anumită relație de acoperire doar până la momentul recunoașterii

creanței. Ulterior, entitatea nu mai gestionează riscul valutar pe baza acelei relații de acoperire împotriva riscurilor. În schimb, gestionează împreună riscul valutar aferent creanțelor, datoriilor și instrumentelor derivate (care nu sunt aferente unor tranzacții prognozate aflate încă în așteptare) exprimate în aceeași valută. În scopuri contabile, acest lucru funcționează ca o acoperire „naturală” împotriva riscurilor deoarece câștigurile și pierderile aferente riscului valutar pentru toate acele elemente sunt recunoscute imediat în surplus sau deficit. În consecință, din motive contabile, dacă relația de acoperire împotriva riscurilor este desemnată pentru perioada care precede data plății, atunci aceasta trebuie întreruptă atunci când este recunoscută creanța, deoarece nu se mai aplică obiectivul de gestionare a riscului aferent relației de acoperire inițiale. Riscul valutar este gestionat acum în cadrul aceleiași strategii, dar pe o bază diferită. În schimb, dacă o entitate a avut un alt obiectiv de gestionare a riscului și a gestionat riscul valutar ca pe o relație continuă de acoperire în mod specific pentru acel volum preconizat de vânzări și pentru creanța rezultată până la data de decontare, contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor continuă până la acea dată.

AG318. Întreruperea contabilității de acoperire împotriva riscurilor poate afecta:

- (a) O relație de acoperire împotriva riscurilor în totalitatea sa; sau
- (b) O parte a unei relații de acoperire împotriva riscurilor (ceea ce înseamnă că se va continua contabilitatea de acoperire pentru restul relației de acoperire).

AG319. O relație de acoperire împotriva riscurilor este întreruptă în întregime atunci când nu mai îndeplinește criteriile necesare. De exemplu:

- (a) Relația de acoperire împotriva riscurilor nu mai îndeplinește obiectivul de gestionare a riscului pe baza căruia îndeplinea condițiile pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor (adică entitatea nu mai urmărește respectivul obiectiv de gestionare a riscului);
- (b) Instrumentul sau instrumentele de acoperire împotriva riscurilor a (au) fost vândut(e) sau finalizat(e) (în raport cu întregul volum care a făcut parte din relația de acoperire împotriva riscurilor); sau
- (c) Nu mai există o relație economică între elementul acoperit și instrumentul de acoperire sau efectul riscului de credit începe să domine modificările de valoare care au rezultat din acea relație economică.

AG320. O parte a relației de acoperire este întreruptă (iar pentru restul relației continuă contabilitatea de acoperire) atunci când doar o parte a relației de acoperire nu mai îndeplinește condițiile necesare. De exemplu:

- (a) La reechilibrarea relației de acoperire împotriva riscurilor, rata de acoperire ar putea fi ajustată astfel încât o parte a volumului elementului acoperit nu mai face parte din relația de acoperire împotriva riscurilor (a se vedea punctul AG313); prin urmare, contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor este întreruptă doar pentru volumul elementului acoperit care nu mai face parte din relația de acoperire împotriva riscurilor; sau
- (b) Atunci când nu mai este foarte probabilă apariția unei părți din volumul elementului acoperit care este o tranzacție prognozată (sau o componentă a acesteia), contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor este întreruptă doar pentru volumul elementului acoperit a cărui apariție nu mai este foarte probabilă. Totuși, dacă o entitate are un istoric al acoperirilor desemnate ale tranzacțiilor prognozate și al determinării ulterioare a faptului că nu se mai preconizează că vor avea loc tranzacțiile prognozate, capacitatea entității de a prevedea cu acuratețe tranzacțiile prognozate este pusă la îndoială atunci când sunt anticipate tranzacții prognozate similare. Acest lucru afectează modul în care se evaluează dacă tranzacțiile prognozate similare sunt foarte probabile (a se vedea punctul 124) și, prin urmare, dacă acestea sunt eligibile ca elemente acoperite.

AG321. O entitate poate desemna o nouă relație de acoperire împotriva riscurilor care implică instrumentul de acoperire sau elementul acoperit dintr-o relație anterioară de acoperire pentru care a fost întreruptă contabilitatea de acoperire (parțial sau în întregime). Acest lucru nu constituie o continuare a relației de acoperire împotriva riscurilor, ci o reinițiere a acesteia. De exemplu:

- (a) Un instrument de acoperire împotriva riscurilor suferă o deteriorare a creditului atât de severă, încât entitatea îl înlocuiește cu un nou instrument de acoperire. Acest lucru înseamnă că relația inițială de acoperire împotriva riscurilor nu și-a atins obiectivul de gestionare a riscului și, prin urmare, este întreruptă complet. Noul instrument de acoperire împotriva riscurilor este desemnat ca o acoperire a aceleiași expuneri acoperite anterior și formează o nouă relație de acoperire. Prin urmare, modificările valorii juste sau ale fluxurilor de trezorerie aferente elementului acoperit sunt evaluate începând cu data desemnării noii relații de acoperire, și în raport cu aceasta, în locul datei la care a fost desemnată relația inițială de acoperire împotriva riscurilor.
- (b) O relație de acoperire împotriva riscurilor este întreruptă înainte de încheierea termenului său. Instrumentul de acoperire din acea relație de acoperire împotriva riscurilor poate fi desemnat drept instrument de acoperire într-o altă relație de acoperire (de exemplu, atunci când se ajustează rata de acoperire la reechilibrare prin creșterea volumului instrumentului de acoperire sau când se desemnează o nouă relație de acoperire în întregime).

Contabilizarea valorii-timp a opțiunilor

AG322. O opțiune poate fi considerată ca fiind aferentă unei perioade de timp deoarece valoarea sa timp reprezintă un comision de protecție pentru deținătorul opțiunii pe parcursul unei perioade de timp. Totuși, aspectul relevant atunci când se evaluează dacă o opțiune acoperă o tranzacție sau un element acoperit aferent unei perioade de timp constă în caracteristicile elementului acoperit împotriva riscurilor, inclusiv cum și când acesta afectează surplusul sau deficitul. Prin urmare, o entitate trebuie să evalueze tipul de element acoperit (a se vedea punctul 144 litera (a)) pe baza naturii elementului acoperit (indiferent dacă relația de acoperire împotriva riscurilor este o acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor sau o acoperire a valorii juste împotriva riscurilor):

- (a) Valoarea-timp a unei opțiuni se referă la un element acoperit împotriva riscurilor aferent unei tranzacții dacă natura elementului acoperit reprezintă o tranzacție pentru care valoarea-timp are caracterul de costuri aferente acelei tranzacții. Un exemplu este momentul în care valoarea-timp a unei opțiuni se referă la un element acoperit împotriva riscurilor care determină recunoașterea unui element a cărui evaluare inițială include costurile tranzacției (de exemplu, o entitate acoperă o achiziție de mărfuri, indiferent dacă aceasta este o tranzacție prognozată sau un angajament ferm, împotriva riscului de preț al mărfii și include costurile tranzacției în evaluarea inițială a stocurilor). Drept consecință a includerii valorii-timp a opțiunii în evaluarea inițială a unui anumit element acoperit împotriva riscurilor, valoarea-timp afectează surplusul sau deficitul în același timp ca elementul acoperit împotriva riscurilor. În mod similar, o entitate care acoperă vânzarea unei mărfi, indiferent dacă este vorba de o tranzacție prognozată sau de un angajament ferm, va include valoarea-timp a opțiunii ca parte a costului aferent acelei vânzări (prin urmare, valoarea-timp va fi recunoscută în surplus sau deficit în aceeași perioadă ca veniturile din vânzarea acoperită împotriva riscurilor).
- (b) Valoarea-timp a unei opțiuni se referă la un element acoperit împotriva riscurilor aferent unei perioade de timp dacă elementul acoperit este de asemenea natură încât valoarea-timp are caracterul unui cost pentru obținerea protecției împotriva unui risc pe parcursul unei anumite perioade de timp (dar elementul acoperit nu are ca rezultat o tranzacție ce implică noțiunea de cost al tranzacției în conformitate cu litera (a)). De exemplu, dacă stocurile de marfă sunt acoperite împotriva unei scăderi a valorii juste pe o perioadă de șase luni folosind o opțiune pentru marfă cu o durată de viață corespunzătoare, valoarea-timp a opțiunii va fi alocată în surplus sau deficit (adică amortizată pe o bază sistematică și rațională) pe acea perioadă de șase luni. Un alt exemplu este o acoperire a unei investiții nete într-o operațiune din străinătate care este acoperită pentru

18 luni folosind o opțiune de schimb valutar, acoperire ce va conduce la alocarea valorii-timp aferente opțiunii pe acea perioadă de 18 luni.

AG323. Caracteristicile elementului acoperit împotriva riscurilor, inclusiv modul și momentul în care elementul acoperit afectează surplusul sau deficitul, afectează, de asemenea, perioada pe parcursul căreia este amortizată valoarea-timp a unei opțiuni ce acoperă un element acoperit aferent unei perioade de timp, ceea ce este consecvent cu perioada pe parcursul căreia valoarea intrinsecă a opțiunii poate afecta surplusul sau deficitul în conformitate cu contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor. De exemplu, dacă este folosită o opțiune aferentă ratei dobânzii (un plafon maxim) pentru a oferi protecție împotriva creșterilor cheltuielilor cu dobânda aferente unei obligațiuni cu rată fluctuantă, atunci valoarea-timp a plafonului maxim este amortizată în surplus sau deficit pe parcursul aceleiași perioade de timp în care valoarea intrinsecă a plafonului maxim afectează surplusul sau deficitul:

- (a) În cazul în care plafonul maxim acoperă împotriva riscurilor creșterea ratelor dobânzii pentru primii trei ani din durata totală de viață de cinci ani a obligațiunii cu rată fluctuantă, valoarea-timp a plafonului maxim este amortizată pe parcursul primilor trei ani; sau
- (b) În cazul în care plafonul maxim reprezintă o opțiune cu declanșare la termen care acoperă creșterea ratelor dobânzii pentru anii doi și trei din durata totală de viață de cinci ani a obligațiunii cu rată fluctuantă, valoarea-timp a plafonului maxim este amortizată pe parcursul anilor doi și trei.

AG324. Contabilizarea valorii-timp a opțiunilor în conformitate cu punctul 144 se aplică și unei combinații dintre o opțiune cumpărată și una emisă (una fiind o opțiune put și cealaltă fiind o opțiune call) care are, la data desemnării drept instrument de acoperire împotriva riscurilor, o valoare-timp zero (denumită, de obicei, un „collar cu cost zero”). În acest caz, o entitate trebuie să recunoască orice modificări în valoarea-timp în active nete / capitaluri proprii, chiar dacă modificarea cumulată a valorii-timp pe parcursul întregii perioade a relației de acoperire este zero. Prin urmare, dacă valoarea-timp a opțiunii se referă la:

- (a) Un element acoperit împotriva riscurilor aferent unei tranzacții, atunci valoarea-timp la finalul relației de acoperire care ajustează elementul acoperit sau care este reclasificată în surplus sau deficit (a se vedea punctul 144 litera (b)) va fi zero.
- (b) Un element acoperit împotriva riscurilor aferent unei perioade de timp, atunci cheltuielile de amortizare aferente valorii-timp vor fi zero.

AG325. Contabilizarea valorii-timp a opțiunilor în conformitate cu punctul 144 se aplică doar în măsura în care valoarea-timp se referă la elementul acoperit (valoarea-timp aliniată). Valoarea-timp a unei opțiuni se referă la elementul acoperit

dacă termenele esențiale ale opțiunii (precum valoarea nominală, durata de viață și instrumentul de bază) sunt aliniată cu elementul acoperit. Prin urmare, dacă termenele esențiale ale opțiunii și ale elementului acoperit nu sunt pe deplin aliniată, o entitate trebuie să determine valoarea-timp aliniată, respectiv cât din valoarea-timp inclusă în primă (valoarea-timp reală) se referă la elementul acoperit (și, prin urmare, trebuie tratată în conformitate cu punctul 144). O entitate determină valoarea-timp aliniată folosind evaluarea unei opțiuni care are clauze esențiale ce corespund perfect elementului acoperit împotriva riscurilor.

AG326. Dacă valoarea-timp reală și valoarea-timp aliniată sunt diferite, entitatea trebuie să determine valoarea care este acumulată într-o componentă separată a activelor nete / capitalurilor proprii în conformitate cu punctul 144, după cum urmează:

- (a) Dacă la inițierea contractului de leasing, valoarea-timp reală este mai mare decât valoarea-timp aliniată, entitatea trebuie:
 - (i) Să determine valoarea care este acumulată într-o componentă separată a activelor nete / capitalurilor proprii pe baza valorii-timp aliniată; și
 - (ii) Să contabilizeze diferențele în modificările valorilor juste dintre cele două valori-timp în surplus sau deficit.
- (b) Dacă la începutul relației de acoperire împotriva riscurilor valoarea-timp reală este mai mică decât valoarea-timp aliniată, entitatea trebuie să determine valoarea acumulată într-o componentă separată a activelor nete / capitalurilor proprii în funcție de cea mai mică modificare cumulată a valorii juste a:
 - (i) Valorii-timp reale; și
 - (ii) Valorii-timp aliniate.

Orice rest al modificării valorii juste aferente valorii-timp reale va fi recunoscut în surplus sau deficit.

Contabilizarea unui element forward din contractele forward și marjele cu bază valutară ale instrumentelor financiare

AG327. Un contract forward poate fi considerat ca fiind corelat cu o perioadă de timp deoarece elementul său forward reprezintă cheltuieli aferente unei perioade de timp (care reprezintă durata pentru care este determinat). Totuși, aspectul relevant atunci când se evaluează dacă un instrument de acoperire împotriva riscurilor acoperă o tranzacție sau un element acoperit aferent unei perioade de timp constă în caracteristicile respectivului element acoperit împotriva riscurilor, inclusiv cum și când acesta afectează surplusul sau deficitul. Prin urmare, o entitate trebuie să evalueze tipul de element acoperit (a se vedea punctele 144

litera (a) și 145) pe baza naturii elementului acoperit (indiferent dacă relația de acoperire împotriva riscurilor este o acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor sau o acoperire a valorii juste împotriva riscurilor):

- (a) Elementul forward al unui contract forward se referă la un element acoperit împotriva riscurilor aferent unei tranzacții dacă natura elementului acoperit reprezintă o tranzacție pentru care elementul forward prezintă caracterul de cost al acelei tranzacții. Un exemplu este momentul în care elementul forward se referă la un element acoperit care are ca rezultat recunoașterea unui element a cărui evaluare inițială include costurile tranzacției (de exemplu, o entitate acoperă o achiziție de stocuri exprimată într-o valută, indiferent dacă este o tranzacție prognozată sau un angajament ferm, împotriva riscului valutar și include costurile tranzacției în evaluarea inițială a stocurilor). Drept consecință a includerii elementului forward în evaluarea inițială a unui anumit element acoperit împotriva riscurilor, elementul forward afectează surplusul sau deficitul în același timp ca elementul acoperit. În mod similar, o entitate care acoperă împotriva riscului valutar o vânzare a unor mărfuri exprimată în valută, indiferent dacă este o tranzacție prognozată sau un angajament ferm, va include elementul forward ca parte din costul aferent acelei vânzări (prin urmare, elementul forward va fi recunoscut în surplus sau deficit în aceeași perioadă ca veniturile din vânzarea acoperită împotriva riscurilor).
- (b) Elementul forward al unui contract forward se referă la un element acoperit aferent unei perioade de timp dacă elementul acoperit este de o asemenea natură încât elementul forward prezintă caracterul unui cost pentru obținerea protecției împotriva unui risc pe parcursul unei anumite perioade de timp (dar elementul acoperit nu are ca rezultat o tranzacție ce implică noțiunea de cost al tranzacției în conformitate cu litera (a)). De exemplu, dacă stocurile de marfă sunt acoperite împotriva unor modificări ale valorii juste pe o perioadă de șase luni folosind un contract forward de marfă cu o durată de viață corespunzătoare, elementul forward al contractului forward va fi alocat în surplus sau deficit (adică va fi amortizat pe o bază sistematică și rațională) pe acea perioadă de șase luni. Un alt exemplu este o acoperire a unei investiții nete într-o operațiune din străinătate care este acoperită pentru 18 luni folosind un contract forward de schimb valutar care determină alocarea elementului forward al contractului forward pe acea perioadă de 18 luni.

AG328. Caracteristicile elementului acoperit împotriva riscurilor, inclusiv modul și momentul în care elementul acoperit afectează surplusul sau deficitul, afectează și perioada pe parcursul căreia este amortizat elementul forward al contractului forward care acoperă elementul acoperit aferent unei perioade de timp, adică perioada la care se referă elementul forward. De exemplu, dacă un contract

forward acoperă împotriva riscurilor expunerea la variabilitatea ratelor dobânzii pe trei luni pentru o perioadă de trei luni care începe peste șase luni, elementul forward este amortizat pe o perioadă între șapte și nouă luni.

AG329. Contabilizarea elementului forward al unui contract forward în conformitate cu punctul 145 se aplică, de asemenea, dacă elementul forward este zero la data la care contractul forward este desemnat drept instrument de acoperire împotriva riscurilor. În acest caz, o entitate trebuie să recunoască orice modificări ale valorii juste atribuibile elementului forward în active nete / capitaluri proprii, chiar dacă modificarea cumulată a valorii juste atribuibile elementului forward pe parcursul perioadei totale a relației de acoperire este zero. Prin urmare, dacă elementul forward al unui contract forward se referă la:

- (a) Un element acoperit împotriva riscurilor aferent unei tranzacții, atunci valoarea asociată elementului forward la finalul relației de acoperire care ajustează elementul acoperit sau care este reclasificată în surplus sau deficit (a se vedea punctele 144 litera (b) și 145) va fi zero.
- (b) Un element acoperit împotriva riscurilor aferent unei perioade de timp, atunci valoarea amortizată aferentă elementului forward va fi zero.

AG330. Contabilizarea elementului forward al contractelor forward în conformitate cu punctul 145 se aplică doar în măsura în care elementul forward se referă la elementul acoperit împotriva riscurilor (element forward aliniat). Elementul forward al unui contract forward se referă la elementul acoperit dacă termenele esențiale ale contractului forward (precum valoarea nominală, durata de viață și instrumentul de bază) sunt aliniate la elementul acoperit. Prin urmare, dacă termenele esențiale ale contractului forward și ale elementului acoperit nu sunt pe deplin aliniate, o entitate trebuie să determine elementul forward aliniat, respectiv cât din elementul forward inclus în contractul forward (elementul forward real) se referă la elementul acoperit (și, prin urmare, trebuie tratat în conformitate cu punctul 145). O entitate determină elementul forward aliniat folosind evaluarea unui contract forward care are clauze esențiale ce corespund perfect elementului acoperit împotriva riscurilor.

AG331. Dacă elementul forward real și elementul forward aliniat sunt diferite, atunci entitatea trebuie să determine valoarea care este acumulată într-o componentă separată a activelor nete / capitalurilor proprii în conformitate cu punctul 145, după cum urmează:

- (a) Dacă, la începutul relației de acoperire împotriva riscurilor, valoarea absolută a elementului forward real este mai mare decât cea a elementului forward aliniat, entitatea trebuie:
 - (i) Să determine valoarea acumulată într-o componentă separată a activelor nete / capitalurilor proprii pe baza elementului forward aliniat; și

- (ii) Să contabilizeze diferențele în modificările valorilor juste dintre cele două elemente forward în surplus sau deficit.
- (b) Dacă, la începutul relației de acoperire împotriva riscurilor, valoarea absolută a elementului forward real este mai mică decât cea a elementului forward aliniat, atunci entitatea trebuie să determine valoarea acumulată într-o componentă separată a activelor nete / capitalurilor proprii în funcție de cea mai mică modificare cumulată a valorii juste a:
 - (i) Valorii absolute a elementului forward real; și
 - (ii) Valorii absolute a elementului forward aliniat.

Orice rest al modificării valorii juste aferente elementului forward va fi recunoscut în surplus sau deficit.

AG332. Atunci când o entitate separă marja cu bază valutară de un instrument financiar și o exclude din desemnarea aceluia instrument financiar drept instrument de acoperire împotriva riscurilor (a se vedea punctul 119 litera (b)), îndrumările de aplicare de la punctele AG327-AG331 se aplică marjei cu bază valutară în aceeași manieră în care se aplică pentru elementul forward al unui contract forward.

Acoperirea împotriva riscurilor a unui grup de elemente

Acoperirea unei poziții nete împotriva riscurilor

Eligibilitatea pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor și desemnarea unei poziții nete

AG333. O poziție netă este eligibilă pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor doar dacă o entitate acoperă împotriva riscurilor pe o bază netă cu scopul de a gestiona riscul. Măsura în care o entitate acoperă împotriva riscurilor în acest mod este o realitate (și nu doar o afirmație sau un aspect de documentație). Prin urmare, o entitate nu poate să aplice contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor pe o bază netă doar pentru a atinge un anumit rezultat contabil dacă acest lucru nu reflectă abordarea sa privind gestionarea riscului. Acoperirea poziției nete împotriva riscurilor trebuie să facă parte dintr-o strategie stabilită de gestionare a riscului. În mod normal, aceasta este aprobată de către personalul-cheie din conducere, conform definiției din IPSAS 20.

AG334. De exemplu, Entitatea A, a cărei monedă funcțională o reprezintă moneda locală, are un angajament ferm de a plăti 150.000 MS pentru cheltuieli aferente publicității în nouă luni și un angajament ferm de a vinde produse finite în valoare de 150.000 MS în 15 luni. Entitatea A încheie un instrument derivat valutar care se decontează în nouă luni, conform căruia primește 100 MS și plătește 70 u.m. Entitatea A nu are alte expuneri față de MS. Entitatea A nu gestionează riscul valutar pe o bază netă. Prin urmare, Entitatea A nu poate să aplice contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor pentru o relație de

acoperire între instrumentul derivat valutar și o poziție netă de 100 MS (care constă în 150.000 MS din angajamentul ferm de cumpărare – adică servicii de publicitate – și 149.900 MS (din 150.000 MS) din angajamentul ferm de vânzare) pe o perioadă de nouă luni.

- AG335. Dacă Entitatea A ar fi gestionat riscul valutar pe o bază netă și nu ar fi încheiat un instrument derivat valutar (deoarece crește expunerea sa la riscul valutar în loc să o reducă), atunci entitatea ar fi într-o poziție acoperită natural împotriva riscurilor pe o perioadă de nouă luni. În mod normal, această poziție acoperită nu s-ar reflecta în situațiile financiare deoarece tranzacțiile sunt recunoscute în diferite perioade de raportare din viitor. Poziția netă cu valoare zero este eligibilă pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor doar dacă sunt îndeplinite condițiile de la punctul 151.
- AG336. Atunci când un grup de elemente care constituie o poziție netă este desemnat drept un element acoperit împotriva riscurilor, o entitate trebuie să desemneze grupul total de elemente care include elementele ce pot constitui respectiva poziție netă. Unei entități nu i se permite să desemneze o valoare abstractă nespecifică a unei poziții nete. De exemplu, o entitate deține un grup de angajamente ferme de vânzare în nouă luni în valoare de 100 MS și un grup de angajamente ferme de cumpărare în 18 luni în valoare de 120 MS. Entitatea nu poate desemna o valoare abstractă a unei poziții nete de până la 20 MS. În schimb, aceasta trebuie să desemneze o valoare brută de achiziții și o valoare brută de vânzări care împreună au ca rezultat poziția netă acoperită împotriva riscurilor. O entitate trebuie să desemneze poziții brute care generează poziții nete astfel încât entitatea să se poată conforma dispozițiilor privind contabilizarea relațiilor de acoperire împotriva riscurilor care îndeplinesc condițiile necesare.

Aplicarea dispozițiilor privind eficacitatea acoperirii împotriva riscurilor pentru o acoperire a poziției nete împotriva riscurilor

- AG337. Atunci când o entitate determină măsura în care sunt îndeplinite dispozițiile privind eficacitatea acoperirii împotriva riscurilor de la punctul 129 litera (c) atunci când acoperă o poziție netă, aceasta trebuie să ia în considerare modificările valorii elementelor din poziția netă care au un efect similar cu al instrumentului de acoperire împotriva riscurilor în combinație cu modificarea valorii juste asupra instrumentului de acoperire. De exemplu, o entitate deține un grup de angajamente ferme de vânzare în nouă luni în valoare de 100 MS și un grup de angajamente ferme de cumpărare în 18 luni în valoare de 120 MS. Entitatea acoperă riscul valutar aferent poziției nete de 20 MS folosind un contract forward de schimb valutar pentru 20 MS. Atunci când determină măsura în care sunt îndeplinite dispozițiile privind eficacitatea acoperirii împotriva riscurilor de la punctul 129 litera (c), entitatea trebuie să ia în considerare relația dintre:

- (a) Modificarea valorii juste aferente contractului forward de schimb valutar împreună cu modificările valorii angajamentelor ferme de vânzare determinate de riscul valutar; și
- (b) Modificările valorii angajamentelor ferme de cumpărare determinate de riscul valutar.

AG338. În mod similar, dacă în exemplul de la punctul AG337 entitatea a avut o poziție netă cu valoarea zero, aceasta va lua în considerare relația dintre modificările în valoarea angajamentelor ferme de vânzare determinate de riscul valutar și modificările în valoarea angajamentelor ferme de cumpărare determinate de riscul valutar pentru a stabili dacă sunt îndeplinite dispozițiile privind eficacitatea acoperirii împotriva riscurilor de la punctul 129 litera (c).

Acoperiri ale fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor care constituie o poziție netă

AG339. Atunci când o entitate acoperă un grup de elemente cu poziții de compensare a riscurilor (adică o poziție netă), eligibilitatea pentru contabilitatea de acoperire depinde de tipul de acoperire. Dacă acoperirea este o acoperire a valorii juste împotriva riscurilor, atunci poziția netă poate fi eligibilă ca element acoperit împotriva riscurilor. În schimb, dacă acoperirea împotriva riscurilor este o acoperire a fluxurilor de trezorerie, atunci poziția netă poate fi eligibilă ca element acoperit doar dacă este o acoperire a riscului valutar, iar desemnarea acelei poziții nete specifică perioada de raportare în care se preconizează că tranzacțiile prognozate vor afecta surplusul sau deficitul și, de asemenea, specifică natura și volumul lor.

AG340. De exemplu, o entitate are o poziție netă care constă într-un strat inferior de 100 MS din vânzări și un strat inferior de 150 MS din achiziții. Atât vânzările, cât și achizițiile sunt exprimate în aceeași valută. Pentru a putea specifica în mod suficient desemnarea poziției nete acoperite, entitatea precizează în documentația inițială a relației de acoperire împotriva riscurilor că vânzările se pot referi la Produsul A sau la Produsul B, iar achizițiile se pot referi la Tipul de instalație A, la Tipul de instalație B și la Materia primă A. Entitatea precizează și volumele aferente tranzacțiilor, conform naturii fiecăreia. Documentația entității precizează că stratul inferior al vânzărilor (100 MS) este compus dintr-un volum de vânzări prognozate ale primelor 70 MS din Produsul A și ale primelor 30 MS din Produsul B. Dacă se preconizează că acele volume ale vânzărilor vor afecta surplusul sau deficitul în perioade de raportare diferite, entitatea va include acest lucru în documentație, de exemplu, primele 70 MS din vânzările Produsului A care se preconizează că vor afecta surplusul sau deficitul în prima perioadă de raportare și primele 30 MS din vânzările Produsului B care se preconizează că vor afecta surplusul sau deficitul în a doua perioadă de raportare. De asemenea, entitatea documentează faptul că stratul inferior al achizițiilor (150 MS) este compus din cumpărarea primelor 60 MS din Tipul de instalație A, a primelor 40 MS din Tipul de instalație B și a primelor 50 MS

din Materia primă A. Dacă se preconizează că aceste volume de achiziții vor afecta surplusul sau deficitul în perioade de raportare diferite, atunci entitatea va include în documentație o dezagregare a volumelor de achiziții în funcție de perioadele de raportare în care se preconizează că vor afecta surplusul sau deficitul (similar modului în care entitatea documentează volumul vânzărilor). De exemplu, tranzacțiile prognozate vor fi specificate după cum urmează:

- (a) Primele 60 MS cumpărate din Tipul de instalație A care se preconizează că vor afecta surplusul sau deficitul începând cu a treia perioadă de raportare pe parcursul următoarelor zece perioade de raportare;
- (b) Primele 40 MS cumpărate din Tipul de instalație B care se preconizează că vor afecta surplusul sau deficitul începând cu a patra perioadă de raportare pe parcursul următoarelor 20 de perioade de raportare; și
- (c) Primele 50 MS cumpărate din Materia primă A care se preconizează că vor fi primite în a treia perioadă de raportare și vândute, adică vor afecta surplusul sau deficitul, în acea perioadă de raportare și în perioada următoare.

Detalierea naturii volumelor tranzacțiilor prognozate va include aspecte precum modelul de amortizare al elementelor de imobilizări corporale din aceeași categorie, dacă elementele sunt de așa natură încât modelul de amortizare poate diferi în funcție de modul în care entitatea folosește acele elemente. De exemplu, dacă entitatea folosește elemente din Tipul de instalație A în două procese de producție diferite care au ca rezultat o amortizare liniară pe parcursul a zece perioade de raportare și, respectiv, metoda unității de producție, documentarea volumului de achiziții prognozate pentru Tipul de instalație A va dezagrega acel volum în funcție de care dintre cele două modele de amortizare se va aplica.

AG341. Pentru o acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor în cazul unei poziții nete, valorile determinate în conformitate cu punctul 140 trebuie să includă modificările valorii elementelor din poziția netă care au un efect similar cu al instrumentului de acoperire în combinație cu modificarea valorii juste asupra instrumentului de acoperire. Totuși, modificările valorii elementelor aferente poziției nete care au un efect similar cu al instrumentului de acoperire sunt recunoscute doar odată ce tranzacțiile la care se referă sunt recunoscute, cum ar fi atunci când o vânzare prognozată este recunoscută ca venit. De exemplu, o entitate deține un grup de vânzări prognozate foarte probabile în nouă luni în valoare de 100 MS și un grup de achiziții prognozate foarte probabile în 18 luni în valoare de 120 MS. Entitatea acoperă riscul valutar aferent poziției nete de 20 MS folosind un contract forward de schimb valutar pentru 20 MS. Atunci când sunt determinate valorile recunoscute în rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor în conformitate cu punctul 140 literele (a)-(b), entitatea compară:

- (a) Modificarea valorii juste aferente contractului forward de schimb valutar împreună cu modificările în valoarea vânzărilor prognozate foarte probabile determinate de riscul valutar; cu
- (b) Modificările în valoarea achizițiilor prognozate foarte probabile determinate de riscul valutar.

Totuși, entitatea recunoaște doar valorile aferente contractului forward de schimb valutar până când vânzările prognozate foarte probabile sunt recunoscute în situațiile financiare, moment în care sunt recunoscute câștigurile sau pierderile aferente acelor tranzacții prognozate (adică modificarea valorii atribuibilă modificării cursului de schimb valutar între desemnarea relației de acoperire împotriva riscurilor și recunoașterea veniturilor).

AG342. În mod similar, dacă, în exemplu, entitatea ar fi avut o poziție netă cu valoarea zero, aceasta ar fi comparat modificările în valoarea vânzărilor prognozate foarte probabile determinate de riscul valutar cu modificările în valoarea achizițiilor prognozate foarte probabile determinate de riscul valutar. Totuși, acele valori sunt recunoscute doar după ce tranzacțiile prognozate aferente sunt recunoscute în situațiile financiare.

Straturile de grupuri de elemente desemnate drept element acoperit împotriva riscurilor

AG343. Din aceleași considerente ca cele prezentate la punctul AG268, desemnarea unor componente-strat formate din grupuri de elemente existente impune identificarea specifică a valorilor nominale ale grupului de elemente din care este definită componenta-strat acoperită împotriva riscurilor.

AG344. O relație de acoperire împotriva riscurilor poate să includă straturi ce provin din mai multe grupuri diferite de elemente. De exemplu, în cazul unei acoperiri a unei poziții nete a unui grup de active și a unui grup de datorii, relația de acoperire împotriva riscurilor poate să cuprindă, în combinație, o componentă-strat din grupul de active și o componentă-strat din grupul de datorii.

Prezentarea câștigurilor sau pierderilor aferente instrumentului de acoperire împotriva riscurilor

AG345. Dacă elementele sunt acoperite împreună ca un grup într-o acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor, acestea pot afecta diferite elemente-rând din situația surplusului sau deficitului și din active nete / capitaluri proprii. Prezentarea câștigurilor sau pierderilor din acoperire în acea situație depinde de grupul de elemente.

AG346. În cazul în care grupul de elemente nu are nicio poziție de compensare a riscurilor (de exemplu, un grup de cheltuieli în valută care afectează diferite elemente-rând din situația performanței financiare și din situația modificărilor

activelor nete / capitalurilor proprii care sunt acoperite împotriva riscului valutar), câștigurile sau pierderile aferente instrumentului de acoperire reclasificat trebuie împărțite între elementele-rând afectate de elementele acoperite împotriva riscurilor. Această repartizare va fi realizată pe o bază sistematică și rațională și nu va conduce la majorarea câștigurilor sau pierderilor nete care provin dintr-un singur instrument de acoperire împotriva riscurilor.

AG347. Dacă grupul de elemente are poziții de compensare a riscurilor (de exemplu, un grup de vânzări și cheltuieli exprimate într-o valută acoperite împreună împotriva riscului valutar), atunci o entitate trebuie să prezinte câștigurile sau pierderile din acoperire într-un element-rând separat din situația performanței financiare și situația modificărilor activelor nete / capitalurilor proprii. Avem, de exemplu, o acoperire a riscului valutar a unei poziții nete aferente unor vânzări valutare de 100 MS și unor cheltuieli valutare de 80 MS folosind un contract forward de schimb valutar de 20 MS. Câștigul sau pierderea aferent(ă) contractului forward de schimb valutar care este reclasificat(ă) din rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor în surplus sau deficit (atunci când poziția netă afectează surplusul sau deficitul) trebuie prezentat(ă) într-un element-rând separat de vânzările și cheltuielile acoperite împotriva riscurilor. Mai mult, dacă vânzările au loc într-o perioadă anterioară celei în care au loc cheltuielile, veniturile din vânzări sunt evaluate în continuare la cursul de schimb la vedere în conformitate cu IPSAS 4. Câștigul sau pierderea din acoperire aferent(ă) este prezentat(ă) într-un element-rând separat, astfel încât surplusul sau deficitul să reflecte efectul acoperirii poziției nete, cu o ajustare corespunzătoare a rezervei aferente acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor. Atunci când cheltuielile acoperite împotriva riscurilor afectează surplusul sau deficitul într-o perioadă ulterioară, câștigurile sau pierderile din acoperire recunoscute anterior în rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie pentru vânzări sunt reclasificate în surplus sau deficit și sunt prezentate ca un element-rând separat de cele în care sunt incluse cheltuielile acoperite, care sunt evaluate la cursul de schimb la vedere în conformitate cu IPSAS 4.

AG348. Pentru unele tipuri de acoperiri ale valorii juste împotriva riscurilor, obiectivul principal al acoperirii nu este acela de a compensa modificarea valorii juste a elementului acoperit, ci de a transforma fluxurile de trezorerie aferente elementului acoperit. De exemplu, o entitate acoperă riscul ratei dobânzii la valoarea justă aferent unui instrument de datorie cu rată fixă folosind un swap pe rata dobânzii. Obiectivul acoperirii împotriva riscului folosit de entitate este de a transforma fluxurile de trezorerie aferente dobânzii fixe în fluxuri de trezorerie aferente dobânzii fluctuante. Acest obiectiv se reflectă în contabilizarea relației de acoperire împotriva riscurilor prin înregistrarea în surplus sau deficit a dobânzii nete cumulate aferente swapului pe rata dobânzii. În cazul acoperirii unei poziții nete (de exemplu, o poziție netă a unui activ cu rată fixă și a unei datorii cu rată fixă), această dobândă netă cumulată trebuie prezentată într-un element-rând separat în situația performanței financiare și situația modificărilor

activelor nete / capitalurilor proprii. Scopul este de a se evita majorarea câștigurilor sau pierderilor nete aferente unui singur instrument în valori brute compensatoare și recunoașterea lor în elemente-rând diferite (astfel se evită, de exemplu, majorarea dobânzii nete primite pentru un singur swap pe rata dobânzii în venituri brute din dobândă și cheltuieli brute din dobândă).

Data intrării în vigoare și tranziția

Tranziția

Active financiare deținute în vederea tranzacționării

AG349. La data aplicării inițiale a prezentului standard, o entitate trebuie să stabilească dacă obiectivul modelului de conducere al entității pentru gestionarea activelor sale financiare îndeplinește condiția de la punctul 40 litera (a) ori condiția de la punctul 41 litera (a) sau dacă activul financiar este eligibil pentru opțiunea de la punctul 106. În acest scop, o entitate trebuie să determine dacă activele financiare corespund definiției pentru „deținut în vederea tranzacționării” ca și când entitatea ar fi cumpărat activele la data aplicării inițiale.

Depreciere

AG350. La tranziție, o entitate trebuie să încerce să aproximeze riscul de credit la recunoașterea inițială luând în considerare toate informațiile rezonabile și justificabile care sunt disponibile fără cost sau efort nejustificat. Nu este necesar ca o entitate să întreprindă o căutare exhaustivă de informații atunci când, la data tranziției, stabilește dacă au existat creșteri semnificative ale riscului de credit de la recunoașterea inițială. Dacă o entitate nu poate să stabilească acest aspect fără cost sau efort nejustificat, se aplică punctul 178.

AG351. Pentru a stabili ajustarea pentru pierderi la instrumente financiare recunoscute inițial (sau angajamente de creditare sau contracte de garanție financiară la care entitatea a devenit parte contractuală) înainte de data aplicării inițiale, atât la tranziție, cât și până la derecunoașterea acelor elemente, o entitate trebuie să ia în considerare informațiile relevante la stabilirea sau aproximarea riscului de credit la recunoașterea inițială. Pentru a stabili sau aproxima riscul de credit inițial, o entitate poate lua în considerare informații interne și externe, inclusiv informații din portofoliu, în conformitate cu punctele AG165-AG170.

AG352. O entitate cu puține informații istorice poate folosi informații din rapoarte interne și statistici (care este posibil să fi fost generate la momentul deciziei de a lansa un nou proiect), informații despre produse similare sau experiența unui grup similar pentru instrumente financiare comparabile, dacă sunt relevante.

Anexa B – Acoperirea împotriva riscurilor a unei investiții nete într-o operațiune din străinătate

Prezenta anexă este parte integrantă din IPSAS 41.

Introducere

- B1. Multe entități raportoare dețin investiții în operațiuni din străinătate (așa cum sunt definite în IPSAS 4, punctul 10). Astfel de operațiuni din străinătate pot fi entități controlate, entități asociate, asocieri în participație sau sucursale. IPSAS 4 impune unei entități să determine moneda funcțională a fiecăreia dintre operațiunile sale din străinătate ca monedă a mediului economic principal al operațiunii respective. În cazul convertirii rezultatelor și poziției financiare a unei operațiuni din străinătate într-o monedă de prezentare, entitățile i se impune să recunoască diferențele de curs valutar direct în active nete / capitaluri proprii până când operațiunea din străinătate este cedată.
- B2. Contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor pentru riscul valutar rezultat dintr-o investiție netă într-o operațiune din străinătate se va aplica doar dacă activele nete ale operațiunii din străinătate sunt incluse în situațiile financiare. Acest lucru este valabil pentru situațiile financiare consolidate, situațiile financiare în care investiții cum ar fi entitățile asociate sau asocierile în participație sunt contabilizate pe baza metodei punerii în echivalență, precum și pentru situațiile financiare care includ o sucursală sau o operațiune în participație, așa cum sunt definite în IPSAS 37. În acoperirea riscurilor valutare rezultate dintr-o investiție netă într-o operațiune din străinătate, elementul acoperit poate fi o valoare a activelor nete egală cu sau mai mică decât valoarea contabilă a activelor nete ale operațiunii din străinătate.
- B3. IPSAS 41 impune desemnarea unui element acoperit eligibil și a instrumentelor de acoperire eligibile împotriva riscului într-o relație contabilă de acoperire împotriva riscurilor. Dacă există o relație desemnată de acoperire împotriva riscurilor, în cazul unei acoperiri împotriva riscurilor unei investiții nete, câștigul sau pierderea aferent(ă) instrumentului de acoperire care este determinat(ă) a fi o acoperire eficientă a investiției nete este recunoscut(ă) direct în active nete / capitaluri proprii și este inclus(ă) cu diferențele de conversie valutară rezultate în urma conversiei rezultatelor și a poziției financiare ale operațiunii din străinătate.
- B4. Prezenta anexă se aplică unei entități care acoperă riscul valutar rezultat din investițiile sale nete în operațiuni din străinătate și dorește să îndeplinească condițiile pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor în conformitate cu IPSAS 41. Ea nu trebuie aplicată prin analogie altor tipuri de contabilitate de acoperire împotriva riscurilor. Prezenta anexă se referă la o astfel de entitate drept entitate care controlează și la situațiile financiare în care sunt incluse

activele nete ale operațiunilor din străinătate drept situații financiare consolidate. Toate referirile la o entitate care controlează se aplică în egală măsură unei entități care are o investiție netă într-o operațiune din străinătate ce este o asociere în participație, o entitate asociată sau o sucursală.

B5. Prezenta anexă cuprinde îndrumări cu privire la:

- (a) Identificarea riscurilor valutare care se califică drept risc acoperit într-o acoperire împotriva riscurilor dintr-o investiție netă într-o operațiune din străinătate, dat fiind faptul că o entitate cu mai multe operațiuni în străinătate poate fi expusă mai multor riscuri valutare. Anexa tratează în mod specific:
 - (i) Dacă entitatea care controlează poate desemna ca risc acoperit doar diferențele de conversie valutară rezultate dintr-o diferență între moneda funcțională a entității care controlează și operațiunile sale din străinătate sau dacă poate, de asemenea, desemna ca risc acoperit diferențele de conversie valutară rezultate din diferențele între moneda de prezentare a situațiilor financiare consolidate ale entității care controlează și moneda funcțională a operațiunii din străinătate; și
 - (ii) În cazul în care entitatea care controlează deține indirect operațiunea din străinătate, dacă riscul acoperit poate include sau nu doar diferențele de conversie valutară rezultate din diferențele în moneda funcțională între operațiunea din străinătate și entitatea care controlează imediată, sau dacă riscul acoperit poate include, de asemenea, orice diferențe de conversie valutară între moneda funcțională a operațiunii din străinătate și orice entitate care controlează intermediară sau finală (adică dacă faptul că investiția netă în operațiunea din străinătate este deținută printr-o entitate care controlează intermediară afectează riscul economic pentru entitatea care controlează finală).
- (b) Situațiile în care instrumentul de acoperire împotriva riscului poate fi deținut într-o entitate economică. Anexa tratează în mod specific:
 - (i) IPSAS 41 permite ca o entitate să desemneze fie un instrument financiar derivat, fie un instrument financiar nederivat (sau o combinație de instrumente financiare derivate și nederivate) drept instrumente de acoperire împotriva riscului pentru riscul valutar. Prezenta anexă analizează dacă natura instrumentului de acoperire împotriva riscului (derivat sau nederivat) sau metoda de consolidare afectează evaluarea eficacității acoperirii împotriva riscurilor.

- (ii) De asemenea, prezenta anexă tratează dacă, într-o entitate economică, instrumentele de acoperire împotriva riscurilor care sunt acoperiri împotriva riscurilor unei investiții nete într-o operațiune din străinătate pot fi considerate ca îndeplinind condițiile contabilității de acoperire împotriva riscurilor, adică dacă se poate stabili o relație de contabilitate de acoperire împotriva riscurilor doar dacă entitatea care acoperă împotriva riscurilor investiția sa netă este o parte a instrumentului de acoperire împotriva riscurilor sau dacă orice entitate din cadrul entității economice, indiferent de moneda sa funcțională, poate deține instrumentul de acoperire împotriva riscurilor.
- (c) Modul în care o entitate trebuie să determine valoarea câștigului sau a pierderii recunoscut(e) în active nete / capitaluri proprii care trebuie recunoscută direct în surplus sau deficit atât pentru instrumentul de acoperire împotriva riscurilor, cât și pentru elementul acoperit împotriva riscurilor deoarece IPSAS 4 și IPSAS 41 impun ca valorile cumulate recunoscute direct în active nete / capitaluri proprii aferente atât diferențelor de curs valutar apărute din conversia rezultatelor și a poziției financiare a operațiunii din străinătate, cât și câștigului sau pierderii aferent(e) instrumentului de acoperire împotriva riscurilor care este considerat a fi o acoperire eficientă a investiției nete să fie recunoscute direct atunci când entitatea care controlează cedează operațiunea din străinătate. Anexa tratează în mod specific:
- (i) În cazul în care o operațiune din străinătate care a fost acoperită împotriva riscurilor este cedată, ce valori din rezerva de conversie valutară a entității care controlează aferente instrumentului de acoperire împotriva riscurilor și operațiunii din străinătate trebuie recunoscute în surplus sau deficit în situațiile financiare consolidate ale entității care controlează; și
- (ii) Dacă metoda de consolidare afectează determinarea valorilor care trebuie recunoscute în surplus sau deficit.

Aplicarea IPSAS 41 la acoperirea împotriva riscurilor a unei investiții nete într-o operațiune din străinătate

Natura riscului acoperit și valoarea elementului acoperit pentru care poate fi desemnată o relație de acoperire împotriva riscului

- B6. Contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor poate fi aplicată numai diferențelor de curs valutar apărute între moneda funcțională a operațiunii din străinătate și moneda funcțională a entității care controlează.
- B7. În acoperirea riscurilor valutare rezultate dintr-o investiție netă într-o operațiune din străinătate, elementul acoperit poate fi o valoare a activelor nete egală cu sau mai mică decât valoarea contabilă a activelor nete ale operațiunii din

străinătate în situațiile financiare consolidate ale entității care controlează. Valoarea contabilă a activelor nete ale unei operațiuni din străinătate care poate fi desemnată ca element acoperit în situațiile financiare consolidate ale unei entități care controlează depinde de măsura în care o entitate de la un nivel inferior care controlează operațiunea din străinătate a aplicat contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor pentru toate sau pentru o parte dintre activele nete ale respectivei operațiuni din străinătate și respectiva contabilitate a fost menținută în situațiile financiare consolidate ale entității care controlează.

- B8. Riscul acoperit poate fi desemnat ca expunerea la riscul valutar apărută între moneda funcțională a operațiunii din străinătate și moneda funcțională a oricărei entități care controlează (entitatea imediată, intermediară sau finală care controlează) a respectivei operațiuni din străinătate. Faptul că investiția netă este deținută printr-o entitate intermediară care controlează nu afectează natura riscului economic rezultat din expunerea la riscul valutar pentru entitatea finală care controlează.
- B9. Expunerea la riscul valutar rezultată dintr-o investiție netă într-o operațiune din străinătate poate îndeplini condițiile pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor o singură dată în situațiile financiare consolidate. Prin urmare, dacă aceleași active nete ale unei operațiuni din străinătate sunt acoperite împotriva riscurilor de mai multe entități care controlează din cadrul entității economice (de exemplu, atât o entitate care controlează directă, cât și o entitate care controlează indirectă) pentru același risc, doar o singură relație de acoperire împotriva riscurilor va îndeplini condițiile pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor în situațiile financiare consolidate ale entității care controlează finale. O relație de acoperire împotriva riscurilor desemnată de o entitate care controlează în situațiile sale financiare consolidate nu trebuie menținută de o altă entitate care controlează de nivel superior. Totuși, dacă nu este menținută de entitatea care controlează de nivel superior, contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor aplicată de entitatea care controlează de nivel inferior trebuie reluată înainte de a fi recunoscută contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor a entității care controlează de nivel superior.

Condițiile în care poate fi deținut instrumentul de acoperire împotriva riscurilor

- B10. Un instrument derivat sau nederivat (sau o combinație de instrumente derivate și nederivate) poate fi desemnat ca instrument de acoperire împotriva riscului în acoperirea unei investiții nete într-o operațiune din străinătate. Instrumentul (instrumentele) de acoperire împotriva riscului poate (pot) fi deținut(e) de orice entitate sau entități din cadrul entității economice, atâta timp cât sunt îndeplinite dispozițiile de desemnare, documentare și eficacitate din IPSAS 41 punctul 129 care se referă la acoperirea împotriva riscurilor a unei investiții nete. În special, strategia de acoperire împotriva riscurilor a entității economice trebuie documentată în mod clar deoarece este posibil să existe desemnări diferite la diverse niveluri din cadrul entității economice.

B11. Pentru a evalua eficacitatea, modificarea valorii instrumentului de acoperire împotriva riscului în raport cu riscul de schimb valutar este calculată prin referire la moneda funcțională a entității care controlează în raport cu care este evaluat riscul acoperit al monedei funcționale, în concordanță cu documentația contabilității de acoperire împotriva riscurilor. În funcție de condițiile în care este deținut instrumentul de acoperire împotriva riscului, în absența contabilității de acoperire împotriva riscurilor, modificarea totală a valorii poate fi recunoscută în surplus sau deficit, direct în active nete / capitaluri proprii, sau în ambele. Cu toate acestea, evaluarea eficacității nu este afectată de faptul că modificarea valorii instrumentului de acoperire împotriva riscului este recunoscută în surplus sau deficit sau direct în active nete / capitaluri proprii. Ca parte a aplicării contabilității de acoperire împotriva riscurilor, întreaga parte eficientă a modificării este inclusă direct în active nete / capitaluri proprii. Evaluarea eficacității nu este afectată de faptul dacă instrumentul de acoperire împotriva riscurilor este sau nu un instrument derivat sau nederivat sau de metoda de consolidare.

Cedarea unei operațiuni din străinătate acoperite împotriva riscurilor

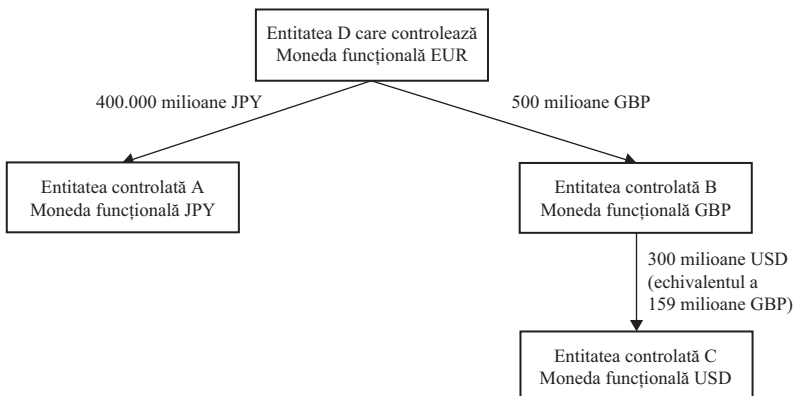
- B12. Atunci când o operațiune din străinătate care a fost acoperită împotriva riscurilor este cedată, valoarea reclasificată în surplus sau deficit din rezerva de conversie valutară în situațiile financiare consolidate ale entității care controlează, în raport cu instrumentul de acoperire împotriva riscului, este valoarea pentru care punctul 143 din IPSAS 41 prevede identificarea. Acea valoare este câștigul sau pierderea cumulat(ă) aferent(ă) instrumentului de acoperire împotriva riscurilor care a fost determinat drept o acoperire eficientă împotriva riscurilor.
- B13. Valoarea recunoscută în surplus sau deficit la transferul din rezerva de conversie valutară în situațiile financiare consolidate ale unei entități care controlează cu privire la investiția netă în operațiunea din străinătate respectivă, în conformitate cu IPSAS 4 punctul 57, reprezintă valoarea inclusă în rezerva de conversie valutară a entității care controlează în raport cu operațiunea din străinătate respectivă. În situațiile financiare consolidate ale entității care controlează finale, valoarea netă agregată recunoscută în rezerva de conversie valutară aferentă tuturor operațiunilor din străinătate nu este afectată de metoda de consolidare. Cu toate acestea, dacă entitatea care controlează finală utilizează metoda de consolidare directă sau metoda de consolidare pas-cu-pas, valoarea inclusă în rezerva sa de conversie valutară aferentă unei operațiuni din străinătate individuale poate fi afectată.
- B14. Metoda directă este metoda de consolidare în care situațiile financiare ale operațiunii din străinătate sunt convertite direct în moneda funcțională a entității care controlează finale. Metoda pas-cu-pas este metoda de consolidare în care situațiile financiare ale operațiunii din străinătate sunt convertite mai întâi în moneda funcțională a oricăreia dintre entitățile care controlează intermediare

și apoi sunt convertite în moneda funcțională a entității care controlează finale (sau moneda de prezentare este diferită).

- B15. Folosirea metodei de consolidare pas-cu-pas poate avea ca rezultat recunoașterea în surplus sau deficit a unei valori diferite de cea folosită pentru determinarea eficacității acoperirii împotriva riscurilor. Această diferență poate fi eliminată prin determinarea valorii legate de operațiunea din străinătate care ar apărea dacă ar fi folosită metoda de consolidare directă. Efectuarea acestei ajustări nu este impusă de IPSAS 4. Cu toate acestea, este o opțiune de politică contabilă care trebuie urmată în mod consecvent pentru toate investițiile nete.

Exemplu

- B16. Următorul exemplu ilustrează aplicarea punctelor anterioare folosind structura entității ilustrată mai jos. În toate situațiile, relația de acoperire împotriva riscurilor prezentată va fi testată în ceea ce privește eficacitatea în conformitate cu IPSAS 41, deși această testare nu este discutată aici. Entitatea D care controlează, fiind entitatea care controlează finală, își prezintă situațiile financiare consolidate în moneda sa funcțională, euro (EUR). Fiecare dintre entitățile controlate, adică Entitatea controlată A, Entitatea controlată B și Entitatea controlată C, este deținută în totalitate. Investiția netă de 500 milioane lire sterline a Entității D care controlează în Entitatea controlată B (moneda funcțională, lira sterlină (GBP)) include 159 milioane lire sterline, echivalentul sumei de 300 milioane dolari americani, investiția netă a Entității controlate B în Entitatea controlată C (moneda funcțională, dolarul american (USD)). Cu alte cuvinte, activele nete ale Entității controlate B, altele decât investiția sa în Entitatea controlată C, sunt de 341 milioane lire sterline.

Natura riscului acoperit pentru care poate fi desemnată o relație de acoperire împotriva riscului (punctele B6-B9)

B17. Entitatea D care controlează își poate acoperi împotriva riscului investiția sa netă în fiecare dintre Entitățile controlate A, B și C pentru riscul de schimb valutar între monedele funcționale respective (yen japonez (JPY), liră sterlină și dolar american) și euro. În plus, Entitatea D care controlează poate acoperi riscul de schimb valutar USD/GBP între monedele funcționale ale Entității controlate B și Entității controlate C. În situațiile sale financiare consolidate, Entitatea controlată B poate acoperi împotriva riscului investiția sa netă în Entitatea controlată C pentru riscul de schimb valutar între monedele lor funcționale, dolari americani și lire sterline. În exemplele următoare, riscul desemnat este riscul de schimb valutar la vedere deoarece instrumentele de acoperire împotriva riscului nu sunt instrumente derivate. Dacă instrumentele de acoperire împotriva riscului sunt contracte forward, Entitatea D care controlează poate desemna riscul de schimb valutar asociat contractelor forward.

Valoarea elementului acoperit împotriva riscului pentru care poate fi desemnată o relație de acoperire împotriva riscului (punctele B6-B9)

B18. Entitatea D care controlează dorește să acopere riscul de schimb valutar asociat investiției sale nete în Entitatea controlată C. Se presupune că Entitatea controlată A are un împrumut extern de 300 milioane dolari americani. Activele nete ale Entității controlate A la începutul perioadei de raportare sunt de 400.000 milioane yen japonezi, incluzând încasările împrumutului extern de 300 milioane dolari americani.

B19. Elementul acoperit poate fi o valoare a activelor nete egală cu sau mai mică decât valoarea contabilă a investiției nete a Entității D care controlează în Entitatea controlată C (300 milioane dolari americani) în situațiile sale financiare consolidate. În situațiile sale financiare consolidate, Entitatea D care controlează poate desemna împrumutul extern de 300 milioane dolari americani în Entitatea controlată A ca acoperire a riscului de schimb valutar la vedere EUR/USD asociat cu investiția sa netă în activele nete de 300 milioane dolari americani ale Entității controlate C. În acest caz, atât diferența de curs valutar EUR/USD pentru împrumutul extern de 300 milioane dolari americani în Entitatea controlată A, cât și diferența de curs valutar EUR/USD pentru investiția netă de 300 milioane dolari americani în Entitatea controlată C sunt incluse în rezerva de conversie valutară în situațiile financiare consolidate ale Entității D care controlează după aplicarea contabilității de acoperire împotriva riscului.

B20. În absența contabilității de acoperire împotriva riscurilor, diferența totală de schimb valutar USD/EUR pentru împrumutul extern de 300 milioane dolari americani în Entitatea controlată A va fi recunoscută în situațiile financiare consolidate ale Entității D care controlează după cum urmează:

- Cursul de schimb valutar la vedere USD/JPY, convertit în euro, în surplus sau deficit; și
- Cursul de schimb valutar la vedere JPY/EUR, direct în active nete / capitaluri proprii.

În schimbul desemnării de la punctul B19, în cadrul situațiilor sale financiare consolidate, Entitatea D care controlează poate desemna împrumutul extern de 300 milioane dolari americani pentru Entitatea controlată A ca acoperire a riscului de schimb valutar la vedere GBP/USD între Entitatea controlată C și Entitatea controlată B. În acest caz, diferența totală de curs valutar USD/EUR pentru împrumutul extern de 300 milioane dolari americani pentru Entitatea controlată A va fi recunoscută în schimb în situațiile financiare consolidate ale Entității D care controlează după cum urmează:

- Cursul de schimb valutar la vedere GBP/USD, în rezerva de conversie valutară aferentă Entității controlate C;
- Cursul de schimb valutar la vedere GBP/JPY, convertit în euro, în surplus sau deficit; și
- Cursul de schimb valutar la vedere JPY/EUR, direct în active nete / capitaluri proprii.

- B21. Entitatea D care controlează nu poate desemna împrumutul extern de 300 milioane dolari americani pentru Entitatea controlată A ca acoperire atât a riscului de schimb valutar la vedere EUR/USD, cât și a riscului de schimb valutar la vedere GBP/USD în situațiile sale financiare consolidate. Un singur instrument de acoperire împotriva riscului poate acoperi același risc desemnat o singură dată. Entitatea controlată B nu poate să aplice contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor în situațiile sale financiare consolidate deoarece instrumentul de acoperire împotriva riscului este deținut în afara entității economice care cuprinde Entitatea controlată B și Entitatea controlată C.

În ce situații poate fi deținut instrumentul de acoperire împotriva riscului într-o entitate economică (punctele B10 și B11)?

- B22. După cum s-a menționat la punctul B20, modificarea totală a valorii cu privire la riscul de schimb valutar a împrumutului extern de 300 milioane dolari americani pentru Entitatea controlată A va fi înregistrată atât în surplus sau deficit (risc de schimb valutar la vedere USD/JPY), cât și direct în active nete / capitaluri proprii (risc de schimb valutar la vedere EUR/JPY) în situațiile financiare consolidate ale Entității D care controlează, în absența contabilității de acoperire împotriva riscurilor. Ambele valori sunt incluse pentru a evalua eficacitatea acoperirii împotriva riscurilor desemnate la punctul B19, deoarece modificarea valorii instrumentului de acoperire împotriva riscului și a elementului acoperit este calculată în raport cu moneda funcțională euro a Entității D

care controlează față de moneda funcțională dolar american a Entității controlate C, în conformitate cu documentația de acoperire împotriva riscurilor. Metoda de consolidare (adică metoda directă sau metoda pas-cu-pas) nu afectează evaluarea eficacității acoperirii împotriva riscurilor.

Valorile recunoscute în surplus sau deficit la cedarea unei operațiuni din străinătate (punctele B12 și B13)

- B23. La cedarea Entității controlate C, valorile care sunt recunoscute în surplus sau deficit în situațiile financiare consolidate ale Entității D care controlează la transferul din rezerva sa de conversie valutară (FCTR) sunt:
- (a) În ceea ce privește împrumutul extern de 300 milioane dolari americani al Entității controlate A, valoarea care trebuie identificată conform IPSAS 41, adică modificarea totală a valorii aferente riscului de schimb valutar care a fost recunoscută direct în active nete / capitaluri proprii ca parte eficientă a acoperirii împotriva riscului; și
 - (b) Referitor la investiția netă în valoare de 300 milioane dolari americani a Entității controlate C, valoarea determinată prin metoda de consolidare a entității. Dacă Entitatea D care controlează folosește metoda directă, rezerva sa de conversie valutară aferentă Entității controlate C va fi determinată direct prin rata de schimb valutar EUR/USD. Dacă Entitatea D care controlează folosește metoda pas-cu-pas, rezerva sa de conversie valutară aferentă Entității controlate C va fi determinată de rezerva de conversie valutară recunoscută de Entitatea controlată B care reflectă rata de schimb valutar GBP/USD, convertită în moneda funcțională a Entității D care controlează folosind rata de schimb valutar EUR/GBP. Folosirea de către Entitatea D care controlează, în perioadele anterioare, a metodei de consolidare pas-cu-pas nu îi impune acesteia, dar nici nu îi interzice să determine valoarea rezervei de conversie valutară care trebuie recunoscută în surplus sau deficit atunci când cedează Entitatea controlată C drept valoarea pe care ar fi recunoscut-o dacă ar fi folosit întotdeauna metoda directă, în funcție de politicile sale contabile.

Acoperirea mai multor operațiuni din străinătate (punctele B7, B9 și B11)

- B24. Următoarele exemple ilustrează faptul că în situațiile financiare consolidate ale Entității D care controlează riscul care poate fi acoperit este întotdeauna riscul dintre moneda sa funcțională (euro) și monedele funcționale ale Entităților controlate B și C. Indiferent de modul în care sunt desemnate acoperirile împotriva riscului, valorile maxime care pot fi acoperiri eficiente împotriva riscurilor incluse în rezerva de conversie valutară în situațiile financiare consolidate ale Entității D care controlează când ambele operațiuni din străinătate sunt acoperite sunt de 300 milioane dolari americani pentru riscul EUR/USD și de 341 milioane lire sterline pentru riscul EUR/GBP. Alte modificări ale valorii datorate fluctuațiilor cursurilor de schimb valutar sunt incluse în surplusul sau

deficitul consolidat al Entității D care controlează. Bineînțeles, există posibilitatea ca Entitatea D care controlează să desemneze 300 milioane dolari americani doar pentru fluctuațiile în rata de schimb valutar la vedere USD/GBP sau 500 milioane lire sterline doar pentru fluctuațiile în rata de schimb valutar la vedere GBP/EUR.

Entitatea D deține instrumente de acoperire atât pentru USD, cât și pentru GBP

B25. Entitatea D care controlează poate dori să acopere riscul de schimb valutar corelat cu investiția sa netă în Entitatea controlată B, precum și pe cel corelat cu Entitatea controlată C. Se presupune că Entitatea D care controlează deține instrumentele de acoperire adecvate exprimate în dolari americani și lire sterline care pot fi desemnate drept operațiuni de acoperire a investiției nete în Entitățile controlate B și C. Entitatea D care controlează, care efectuează desemnarea, poate realiza includerea în situațiile sale financiare consolidate a următoarelor, dar fără a se limita la acestea:

- (a) Instrumentul de acoperire împotriva riscului de 300 milioane dolari americani desemnat ca acoperire pentru investiția netă de 300 milioane dolari americani în Entitatea controlată C, riscul fiind reprezentat de expunerea la schimbul valutar la vedere (EUR/USD) dintre Entitatea D care controlează și Entitatea controlată C, și instrumentul de acoperire împotriva riscurilor de până la 341 milioane lire sterline desemnat ca acoperire a investiției nete de 341 milioane lire sterline în Entitatea controlată B, riscul fiind reprezentat de expunerea la schimbul valutar la vedere (EUR/GBP) dintre Entitatea D care controlează și Entitatea controlată B.
- (b) Instrumentul de acoperire împotriva riscului de 300 milioane dolari americani desemnat ca acoperire pentru investiția netă de 300 milioane dolari americani în Entitatea controlată C, riscul fiind reprezentat de expunerea la schimbul valutar la vedere (GBP/USD) dintre Entitatea controlată B și Entitatea controlată C, și instrumentul de acoperire împotriva riscurilor de până la 500 milioane lire sterline desemnat ca acoperire a investiției nete de 500 milioane lire sterline în Entitatea controlată B, riscul fiind reprezentat de expunerea la schimbul valutar la vedere (EUR/GBP) dintre Entitatea D care controlează și Entitatea controlată B.

B26. Riscul EUR/USD al investiției nete a Entității D care controlează în Entitatea controlată C este un risc diferit față de riscul EUR/GBP al investiției nete a Entității D care controlează în Entitatea controlată B. Cu toate acestea, în situația descrisă la punctul B25 litera (a), prin desemnarea instrumentului de acoperire USD pe care îl deține, Entitatea D care controlează a acoperit complet împotriva riscurilor riscul EUR/USD al investiției nete în Entitatea controlată C. Dacă Entitatea D care controlează desemnează, de asemenea, un instrument GBP pe care îl deține ca element de acoperire a investiției nete în valoare de 500 milioane lire sterline în Entitatea controlată B, 159 milioane lire sterline din

investiția netă, reprezentând echivalentul în GBP al investiției nete în USD în Entitatea controlată C, ar fi acoperite de două ori pentru riscul GBP/EUR în situațiile financiare consolidate ale Entității D care controlează.

- B27. În situația descrisă la punctul B25 litera (b), dacă Entitatea D care controlează desemnează ca risc acoperit expunerea la riscul valutar aferent cursului la vedere (GBP/USD) între Entitatea controlată B și Entitatea controlată C, doar partea GBP/USD a modificării valorii instrumentului de acoperire în valoare de 300 milioane dolari americani este inclusă în rezerva de conversie valutară constituită de Entitatea D care controlează pentru Entitatea controlată C. Suma rămasă în urma schimbului (echivalentă schimbului GBP/EUR de 159 milioane lire sterline) este inclusă în surplusul sau deficitul consolidat al Entității D care controlează, așa cum se ilustrează la punctul B20. Deoarece desemnarea riscului USD/GBP dintre Entitățile controlate B și C nu include riscul GBP/EUR, Entitatea D care controlează poate, de asemenea, să desemneze până la 500 milioane lire sterline din investiția sa netă în Entitatea controlată B, riscul fiind expunerea la schimbul valutar la vedere (GBP/EUR) dintre Entitatea D care controlează și Entitatea controlată B.

Entitatea B deține instrumentul de acoperire în USD

- B28. Se presupune că Entitatea controlată B deține 300 milioane dolari americani din datoria externă, încasările acesteia fiind transferate către Entitatea D care controlează printr-un împrumut efectuat între entități, exprimat în lire sterline. Deoarece atât activele, cât și datoriile au crescut cu 159 milioane lire sterline, activele nete ale Entității controlate B rămân neschimbate. Entitatea controlată B poate desemna datoria externă ca acoperire a riscului GBP/USD pentru investiția sa netă în Entitatea controlată C în situațiile sale financiare consolidate. Entitatea D care controlează poate menține desemnarea Entității controlate B a instrumentului respectiv de acoperire drept acoperire a investiției sale nete în valoare de 300 milioane dolari americani în Entitatea controlată C pentru riscul GBP/USD (a se vedea punctul B9) și Entitatea D care controlează poate desemna instrumentul de acoperire împotriva riscului GBP pe care îl deține drept element de acoperire a întregii investiții nete de 500 milioane lire sterline în Entitatea controlată B. Prima acoperire împotriva riscurilor, desemnată de Entitatea controlată B, trebuie evaluată în funcție de moneda funcțională a Entității controlate B (lire sterline) și cea de-a doua acoperire, desemnată de Entitatea D care controlează, trebuie evaluată în funcție de moneda funcțională a Entității D care controlează (euro). În acest caz, doar riscul GBP/USD din investiția netă a Entității D care controlează în Entitatea controlată C a fost acoperit în situațiile financiare consolidate ale Entității D care controlează prin instrumentul de acoperire împotriva riscului USD, nu întregul risc EUR/USD. Prin urmare, întregul risc EUR/GBP din investiția netă de 500 milioane lire sterline a Entității D care controlează în Entitatea controlată B poate fi acoperit în situațiile financiare consolidate ale Entității D care controlează.

- B29. Cu toate acestea, trebuie luată în considerare și contabilizarea împrumutului Entității D care controlează în valoare de 159 milioane lire sterline de plătit Entității controlate B. Dacă împrumutul de plată al Entității D care controlează nu este considerat drept parte a investiției sale nete în Entitatea controlată B deoarece nu îndeplinește condițiile menționate în IPSAS 4 punctul 18, diferența de schimb valutar GBP/EUR rezultată din conversie trebuie inclusă în surplusul sau deficitul consolidat al Entității D care controlează. Dacă împrumutul de plată către Entitatea controlată B în valoare de 159 milioane lire sterline este considerat parte a investiției nete a Entității D care controlează, acea investiție netă este de doar 341 milioane lire sterline, iar valoarea pe care o poate desemna Entitatea D care controlează drept element acoperit pentru riscul GBP/EUR este redusă, în consecință, de la 500 milioane lire sterline la 341 milioane lire sterline.
- B30. Dacă Entitatea D care controlează a reluat relația de acoperire împotriva riscurilor desemnată de Entitatea controlată B, prima ar putea desemna împrumutul extern de 300 milioane dolari americani deținut de Entitatea controlată B drept o acoperire a investiției sale nete de 300 milioane dolari americani în Entitatea controlată C pentru riscul EUR/USD și ar putea desemna instrumentul de acoperire GBP pe care îl deține drept acoperire a cel mult 341 milioane lire sterline din investiția netă în Entitatea controlată B. În acest caz, eficacitatea ambelor acoperiri împotriva riscurilor ar fi calculată în raport cu moneda funcțională (euro) a Entității D care controlează. În consecință, atât modificarea valorii USD/GBP a împrumutului extern deținut de Entitatea controlată B, cât și modificarea valorii GBP/EUR a împrumutului Entității D care controlează de plată către Entitatea controlată B (echivalent în USD/EUR în total) trebuie incluse în rezerva de conversie valutară în situațiile financiare consolidate ale Entității D care controlează. Deoarece Entitatea D care controlează a acoperit deja complet riscul EUR/USD din investiția sa netă în Entitatea controlată C, aceasta poate acoperi doar până la 341 milioane lire sterline împotriva riscului EUR/GBP din investiția sa netă în Entitatea controlată B.

Anexa C: Stingerea datoriilor financiare cu instrumente de capitaluri proprii

Prezenta anexă este parte integrantă din IPSAS 41.

Introducere

C1. Un debitor și un creditor ar putea renegocia termenele unei datorii financiare cu rezultatul că debitorul stinge datoria parțial sau în întregime prin emiterea de instrumente de capitaluri proprii pentru creditor. Aceste tranzacții sunt uneori denumite „swapuri de datorii pentru capitaluri proprii”.

Domeniu de aplicare

C2. Această anexă tratează contabilizarea de către o entitate atunci când termenele unei datorii financiare sunt renegociate și au ca rezultat emiterea de către entitate de instrumente de capitaluri proprii către un creditor al entității pentru a stinge întreaga datorie financiară sau o parte din ea. Aceasta nu tratează contabilizarea de către creditor.

C3. O entitate nu trebuie să aplice această anexă tranzacțiilor în situațiile în care:

- (a) Creditorul este, de asemenea, un acționar direct sau indirect și acționează în calitatea sa de acționar direct sau indirect existent.
- (b) Creditorul și entitatea sunt controlați de aceeași parte sau aceleași părți înainte și după tranzacție, iar fondul tranzacției include o distribuție de capitaluri proprii de către entitate sau o contribuție în cadrul acesteia.
- (c) Stingerea datoriei financiare prin emiterea de acțiuni de capitaluri proprii în conformitate cu termenele inițiale ale datoriei financiare.

C4. Această anexă tratează următoarele aspecte:

- (a) Instrumentele de capitaluri proprii ale unei entități sunt emise pentru a stinge întreaga „contravaloare plătită” a unei datorii financiare sau o parte din aceasta în conformitate cu punctul 37 din IPSAS 41?
- (b) Cum trebuie să evalueze inițial entitatea instrumentele de capitaluri proprii emise în vederea stingerii unei astfel de datorii financiare?
- (c) Cum trebuie să contabilizeze entitatea orice diferență dintre valoarea contabilă a datoriei financiare stinse și valoarea evaluată inițial a instrumentului de capitaluri proprii emis?

Consens

C5. Emiterea de instrumente de capitaluri proprii ale unei entități către un creditor pentru a stinge întreaga datorie financiară sau o parte din aceasta reprezintă o

contravaloare plătită în conformitate cu punctul 37 din IPSAS 41. O entitate trebuie să elimine o datorie financiară (sau o parte a unei datorii financiare) din situația poziției financiare atunci și numai atunci când aceasta este stinsă în conformitate cu punctul 35 din IPSAS 41.

- C6. Atunci când instrumentele de capitaluri proprii emise către un creditor pentru a stinge întreaga datorie financiară sau o parte din aceasta sunt recunoscute inițial, o entitate trebuie să le evalueze la valoarea justă a instrumentelor de capitaluri proprii emise, exceptând cazul în care acea valoare justă nu poate fi evaluată fiabil.
- C7. Dacă valoarea justă a instrumentelor de capitaluri proprii emise nu poate fi evaluată în mod fiabil, instrumentele de capitaluri proprii trebuie evaluate astfel încât să reflectate valoarea justă a datoriei financiare stinse. La evaluarea valorii juste a unei datorii financiare stinse care include o caracteristică „la vedere” (de exemplu, un depozit la vedere), punctul 68 din IPSAS 41 nu se aplică.
- C8. Dacă este stinsă numai o parte a datoriei financiare, entitatea trebuie să determine măsura în care o parte din contravaloarea plătită se referă la o modificare a termenelor datoriei rămase valabilă. Dacă o parte a contravalorii plătite se referă la o modificare a termenelor părții rămase din datorie, entitatea trebuie să aloce contravaloarea plătită între partea din datorie care a fost stinsă și partea din datorie care rămâne valabilă. Entitatea trebuie să analizeze toți factorii relevanți aferenți și toate circumstanțele relevante aferente tranzacției atunci când face această alocare.
- C9. Diferența dintre valoarea contabilă a datoriei financiare (sau a unei părți a unei datorii financiare) stinse și contravaloarea plătită trebuie recunoscută în surplus sau deficit în conformitate cu punctul 37 din IPSAS 41. Instrumentele de capitaluri proprii emise trebuie recunoscute inițial și evaluate la data la care datoria financiară (sau o parte a acelei datorii) este stinsă.
- C10. Atunci când doar o parte din datoria financiară este stinsă, contravaloarea va fi alocată în conformitate cu punctul C8. Contravaloarea alocată datoriei rămase trebuie să facă parte din evaluarea măsurii în care termenele datoriei rămase au fost modificate substanțial. Dacă datoria rămasă a fost modificată substanțial, entitatea trebuie să contabilizeze modificarea ca stingerea datoriei inițiale și recunoașterea unei noi datorii așa cum prevede punctul 36 din IPSAS 41.
- C11. O entitate trebuie să prezinte un câștig sau o pierdere recunoscut(ă) în conformitate cu punctele C9 și C10 ca un element-rând separat în surplus sau deficit ori în note.

Amendamente la alte IPSAS-uri

Amendamente la IPSAS 1, *Prezentarea situațiilor financiare*

Se modifică punctele 7, 79, 82, 101, 102 și 138 și se adaugă punctele 125A, 125B, 125C și 153L. Textul nou este subliniat și textul eliminat este tăiat.

...

Definiții

...

7. **Activele nete / capitalurile proprii** reprezintă interesul rezidual în activele unei entități după deducerea tuturor datoriilor sale.

Componentele activelor nete / capitalurilor proprii sunt capitalul vărsat, surplusurile sau deficitul acumulate, rezervele și interesele care nu controlează. Tipurile de rezerve includ:

- (a) **Modificările surplusului din reevaluare (a se vedea IPSAS 17, *Imobilizări corporale*, și IPSAS 31, *Imobilizări necorporale*);**
- (b) **Reevaluările planurilor de beneficii determinate (a se vedea IPSAS 39, *Beneficiile angajaților*);**
- (c) **Câștigurile și pierderile care rezultă din conversia situațiilor financiare ale unei operațiuni din străinătate (a se vedea IPSAS 4, *Efectele variației cursurilor de schimb valutare*);**
- (d) **Câștigurile și pierderile din investițiile în instrumente de capitaluri proprii desemnate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 106 din IPSAS 41, *Instrumente financiare*;**
- (e) **Câștigurile și pierderile din activele financiare evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 41 din IPSAS 41;**
- (f) **Partea eficientă din câștiguri și pierderi pentru instrumentele de acoperire împotriva riscurilor într-o acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor, precum și câștigurile și pierderile aferente instrumentelor de acoperire împotriva riscurilor care acoperă investițiile în instrumente de capitaluri proprii evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 106 din IPSAS 41 (a se vedea punctele 113-115 din IPSAS 41);**

- (g) Pentru anumite datorii desemnate la valoarea justă prin surplus sau deficit, valoarea modificării în valoarea justă care se poate atribui modificărilor riscului de credit al datoriei (a se vedea punctul 108 din IPSAS 41);
- (h) Modificările valorii-timp a opțiunilor atunci când se separă valoarea intrinsecă și valoarea-timp a unui contract pe opțiuni și când se desemnează ca instrument de acoperire împotriva riscurilor doar modificările în valoarea intrinsecă (a se vedea punctele 113-155 din IPSAS 41); și
- (i) Modificările valorii elementelor forward din contractele forward atunci când se separă elementul forward și elementul la vedere dintr-un contract forward și când se desemnează ca instrument de acoperire împotriva riscurilor doar modificările elementului la vedere și modificările valorii marjei cu bază valutară a unui instrument financiar atunci când acesta este exclus din desemnarea acelui instrument financiar ca instrument de acoperire împotriva riscurilor (a se vedea punctele 113-155 din IPSAS 41).

...

Situația poziției financiare

...

Active circulante

...

79. Activele circulante includ active (cum ar fi creanțe fiscale, creanțe din taxe de utilizare, creanțe din amenzi și taxe reglementate, stocuri și venituri din investiții angajate) care sunt realizate, consumate sau vândute ca parte a ciclului normal de exploatare, chiar dacă nu se anticipează să se realizeze în douăsprezece luni de la data de raportare. Activele circulante includ, de asemenea, activele deținute în principal în scopul tranzacționării (exemplele includ anumite active financiare care corespund definiției activelor clasificate drept deținute în vederea tranzacționării în conformitate cu din IPSAS 41 IPSAS 29, Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare) și partea circulantă din activele financiare imobilizate.

...

Datorii curente

...

82. Alte datorii curente nu sunt decontate ca parte a ciclului normal de exploatare, dar trebuie decontate în termen de douăsprezece luni după data de raportare sau sunt deținute în principal în vederea tranzacționării. Exemple sunt anumite datorii financiare care corespund definiției datoriilor clasificate drept deținute

în vederea tranzacționării în conformitate cu ~~din~~ IPSAS 41-IPSAS 29 sunt desoperirile de cont și partea circulantă din datoriile financiare pe termen lung, dividendele sau distribuiri similare de plătit, impozitul pe profit și alte datorii necomerciale. Datoriile financiare care oferă finanțare pe termen lung (adică nu fac parte din capitalul circulant utilizat în ciclul normal de exploatare al entității) și nu trebuie decontate în douăsprezece luni după perioada de raportare sunt datorii pe termen lung, care fac obiectul punctelor 85 și 86.

...

Situația performanței financiare

...

101. Alte IPSAS-uri tratează elementele care pot respecta definițiile veniturilor și cheltuielilor stabilite în prezentul standard, dar care sunt de obicei excluse din surplus sau deficit. Exemplele includ reevaluarea surplusurilor (a se vedea IPSAS 17), în special (a) câștiguri și pierderi care rezultă din conversia situațiilor financiare ale unei operațiuni din străinătate (a se vedea IPSAS 4) și (b) câștiguri sau pierderi din reevaluarea activelor financiare ~~disponibile pentru vânzare~~ evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii (îndrumări privind evaluarea activelor financiare pot fi găsite în IPSAS 41-IPSAS 29).

...

Informații care trebuie prezentate în situația propriu-zisă a performanței financiare

102. **Situația propriu-zisă a performanței financiare trebuie să cuprindă cel puțin elementele-rând care prezintă următoarele valori aferente perioadei:**
- (a) **Veniturile, prezentând separat:**
 - (i) **Veniturile din dobânzi calculate utilizând metoda ratei dobânzii efective; și**
 - (ii) **Câștigurile și pierderile care rezultă din derecunoașterea activelor financiare evaluate la costul amortizat;**
 - (b) **Costurile de finanțare;**
 - (ba) **Pierderile din depreciere (inclusiv reluările pierderilor sau câștigurilor din depreciere) stabilite în conformitate cu punctele 73-93 din IPSAS 41;**
 - (c) **Partea din surplusul sau deficitul aferent entităților asociate și asocierilor în participație, contabilizată prin metoda punerii în echivalență;**
 - (ca) **Dacă un activ financiar este reclasificat în afara categoriei de evaluare la costul amortizat astfel încât să fie evaluat la valoarea justă prin surplus sau deficit, orice câștig sau pierdere rezultat(ă) dintr-o**

diferență între costul amortizat anterior al activului financiar și valoarea sa justă la data reclasificării (conform definiției din IPSAS 41);

- (cb) **Dacă un activ financiar este reclasificat în afara categoriei de evaluare prin active nete / capitaluri proprii astfel încât să fie evaluat la valoarea justă prin surplus sau deficit, orice câștig sau pierdere cumulativ(ă) recunoscut(ă) anterior în active nete / capitaluri proprii care a fost reclasificat(ă) la surplus sau deficit;**
- (d) **Câștigul sau pierderea de dinainte de impozitare recunoscut(ă) la cedarea activelor sau la decontarea datoriilor care se pot atribui activităților în curs de întrerupere; și**
- (e) **Surplus sau deficit.**

...

Situația modificărilor activelor nete / capitalurilor proprii

...

125A. Alte IPSAS-uri specifică dacă și când valorile recunoscute anterior în active nete / capitaluri proprii sunt reclasificate în surplus sau deficit. În prezentul standard, astfel de reclasificări sunt numite ajustări din reclasificare. O ajustare din reclasificare este inclusă în componenta aferentă a activelor nete / capitalurilor proprii în perioada în care ajustarea este reclasificată în surplus sau deficit. S-ar putea ca aceste valori să fi fost recunoscute în active nete / capitaluri proprii drept câștiguri nerealizate în perioada curentă sau cea anterioară. Acele câștiguri nerealizate trebuie să fie deduse din activele nete / capitalurile proprii în perioada în care câștigurile realizate sunt reclasificate în surplus sau deficit pentru a evita includerea acestora în situația modificărilor activelor nete / capitalurilor proprii de două ori.

125B. Ajustările din reclasificare apar, de exemplu, la cedarea unei operațiuni din străinătate (a se vedea IPSAS 4) și atunci când previziunea fluxurilor de trezorerie prognozate acoperite împotriva riscurilor afectează surplusul sau deficitul (a se vedea punctul 140 litera (d) din IPSAS 41 în legătură cu acoperirea fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor).

125C. Ajustările din reclasificare nu apar ca urmare a modificărilor surplusului din reevaluare recunoscute în conformitate cu IPSAS 17 sau IPSAS 31 sau a reevaluărilor planurilor de beneficii determinate recunoscute în conformitate cu IPSAS 39. Aceste componente sunt recunoscute în activele nete / capitalurile proprii și nu sunt reclasificate în surplus sau deficit în perioadele ulterioare. Modificările surplusului din evaluare pot fi transferate în surplusurile sau deficitale acumulate în perioade ulterioare pe măsură ce activul este utilizat sau când este derecunoscut (a se vedea IPSAS 17 sau IPSAS 31). În conformitate cu IPSAS 41, ajustările din reclasificare nu apar dacă acoperirea fluxurilor de

trezorerie împotriva riscurilor sau contabilizarea valorii-timp a unei opțiuni (sau elementul forward dintr-un contract forward sau marja cu bază valutară a unui instrument financiar) are ca rezultat valori ce sunt eliminate din rezerva de acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor, respectiv o componentă separată a activelor nete / capitalurilor proprii și inclusă direct în costul inițial sau în altă valoare contabilă a unui activ sau a unei datorii. Aceste valori sunt transferate direct la active sau datorii.

...

Prezentarea politicilor contabile

...

138. În procesul de aplicare a politicilor contabile ale entității, conducerea face mai multe raționamente, în afară de cele care implică estimări, care pot afecta semnificativ sumele recunoscute în situațiile financiare. De exemplu, conducerea face raționamente pentru a determina:

- Dacă activele sunt investiții imobiliare;
- Dacă angajamentele pentru furnizarea de bunuri și/sau servicii care presupun utilizarea activelor implicate sunt contracte de leasing;
- Dacă, în realitate, anumite vânzări de bunuri sunt angajamente de finanțare și deci nu generează venituri; și
- Dacă fondul relațiilor dintre entitatea raportoare și alte entități indică faptul că aceste alte entități sunt controlate de entitatea raportoare; și:
- Dacă termenele contractuale ale unui activ financiar generează, la anumite date, fluxuri de trezorerie care sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat.

...

Data intrării în vigoare

...

153L. Punctele 7, 79, 82, 101, 102 și 138 au fost modificate și punctele 125A, 125B și 125C au fost adăugate de IPSAS 41, emis în august 2018. O entitate trebuie să aplice aceste amendamente pentru situațiile financiare anuale care acoperă perioadele care încep la 1 ianuarie 2022 sau ulterior acestei date. Se încurajează aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate aplică amendamentele pentru o perioadă care începe anterior datei de 1 ianuarie 2022, entitatea trebuie să prezinte acest fapt și, în același timp, să aplice IPSAS 41.

...

Amendamente la IPSAS 4, Efectele variației cursurilor de schimb valutar

Se modifică punctele 3, 4, 5, 31 și 61 și se adaugă punctul 71D. Textul nou este subliniat și textul eliminat este tăiat.

...

Domeniu de aplicare

...

3. O entitate care întocmește și prezintă situații financiare conform contabilității pe bază de angajamente trebuie să aplice prezentul standard:

- (a) **La contabilizarea tranzacțiilor și a soldurilor în valută, cu excepția acelor tranzacții și solduri aferente instrumentelor derivate care intră sub incidența IPSAS 41, Instrumente financiare ~~IPSAS 29, Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare~~;**
- (b) **La conversia performanței financiare și poziției financiare ale operațiilor din străinătate care sunt incluse în situațiile financiare ale entității prin consolidare sau prin metoda punerii în echivalență; și**
- (c) **La conversia performanței financiare și poziției financiare ale entității într-o monedă de prezentare.**

4. IPSAS 41 ~~IPSAS 29~~ se aplică multor instrumente derivate valutare și, în consecință, ele sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentului standard. Cu toate acestea, acele instrumente derivate valutare care nu intră sub incidența IPSAS 41 ~~IPSAS 29~~ (de exemplu, anumite instrumente derivate valutare care sunt încorporate în alte contracte) intră sub incidența prezentului standard. În plus, prezentul standard se aplică atunci când o entitate convertește valori legate de instrumente derivate din moneda sa funcțională în moneda de prezentare.

5. Prezentul standard nu se aplică în cazul contabilității de acoperire împotriva riscurilor pentru elemente exprimate în valută, inclusiv în cazul acoperirii împotriva riscurilor a unei investiții nete într-o operațiune din străinătate. IPSAS 41 ~~IPSAS 29~~ se aplică în cazul contabilității de acoperire împotriva riscurilor.

...

Recunoașterea diferențelor de curs valutar

31. Așa cum s-a arătat la punctul 5, prezentul standard nu tratează contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor pentru elementele exprimate în valută. Îndrumările legate de contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor, inclusiv criteriile de utilizare a contabilității de acoperire împotriva riscurilor, se găsesc în IPSAS 41 ~~IPSAS 29~~.

...

Prezentarea informațiilor

...

61. Entitatea trebuie să prezinte:

- (a) Valoarea diferențelor de curs valutar recunoscute în surplus sau deficit, cu excepția celor generate de instrumentele financiare evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu IPSAS 41-IPSAS 29; și
- (b) Diferențele nete de curs valutar clasificate într-o componentă separată a activelor nete / capitalurilor proprii și o reconciliere a valorii acestor diferențe de curs valutar la începutul și la finalul perioadei.

...

Data intrării în vigoare

...

71D. Punctele 3, 4, 5, 31 și 61 au fost modificate de IPSAS 41, emis în august 2018. O entitate trebuie să aplice aceste amendamente pentru situațiile financiare anuale care acoperă perioadele care încep la 1 ianuarie 2022 sau ulterior acestei date. Se încurajează aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate aplică amendamentele pentru o perioadă care începe anterior datei de 1 ianuarie 2022, entitatea trebuie să prezinte acest fapt și, în același timp, să aplice IPSAS 41.

...

Amendamente la IPSAS 9, *Venituri din tranzacții de schimb*

Se modifică punctul 10 și se adaugă punctul 41D. Textul nou este subliniat și textul eliminat este tăiat.

...

Domeniu de aplicare

...

10. Prezentul standard nu tratează veniturile provenite din:

- (a) Acorduri de leasing (a se vedea IPSAS 13, *Contracte de leasing*);
- (b) Dividende sau distribuiri similare provenite din investiții contabilizate pe baza metodei punerii în echivalență (a se vedea IPSAS 36, *Investiții în entitățile asociate și în asocierile în participație*);

- (c) Câștiguri din vânzarea imobilizărilor corporale (care sunt tratate în IPSAS 17, *Imobilizări corporale*);
- (d) Contracte de asigurare care intră sub incidența standardului de contabilitate național sau internațional relevant care tratează contractele de asigurare;
- (e) Modificări ale valorii juste a activelor financiare și datoriilor financiare sau cedarea acestora (a se vedea IPSAS 41, *Instrumente financiare* – îndrumări privind recunoașterea și evaluarea instrumentelor financiare pot fi găsite în IPSAS 29, *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare*);
- (f) Modificări ale valorii altor active circulante;
- (g) Recunoașterea inițială și modificările valorii juste a activelor biologice aferente activității agricole (a se vedea IPSAS 27, *Agricultura*);
- (h) Recunoașterea inițială a producției agricole (a se vedea IPSAS 27); și
- (i) Extracția minereurilor.

...

Data intrării în vigoare

...

41D. Punctul 10 a fost modificat de IPSAS 41, emis în august 2018. O entitate trebuie să aplice acest amendament pentru situațiile financiare anuale care acoperă perioadele care încep la 1 ianuarie 2022 sau ulterior acestei date. Se încurajează aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate aplică amendamentul pentru o perioadă care începe anterior datei de 1 ianuarie 2022, entitatea trebuie să prezinte acest fapt și, în același timp, să aplice IPSAS 41.

...

Îndrumări de implementare

Prezentele îndrumări însoțesc, dar nu fac parte din IPSAS 9.

...

Prestarea serviciilor

...

Onorarii pentru servicii financiare

IG12. Recunoașterea veniturilor din onorariile pentru servicii financiare depinde de (a) scopul în care sunt evaluate aceste onorarii și de (b) baza contabilă aplicabilă instrumentelor financiare asociate. Descrierea onorariilor pentru servicii

financiare poate să nu indice natura și fondul economic ale serviciilor prestate. De aceea, este necesar să se facă deosebirea între onorariile care sunt parte integrantă din randamentul efectiv al unui anumit instrument financiar, onorariile câștigate pe măsura prestării serviciilor și onorariile câștigate la îndeplinirea unei obligații contractuale principale.

(a) **Onorarii care sunt parte integrantă a ratei dobânzii efective a unui instrument financiar**

Aceste onorarii se tratează, în general, ca o ajustare a ratei dobânzii efective. Totuși, atunci când instrumentul financiar este evaluat la valoarea justă, cu modificarea valorii juste recunoscută în surplus sau deficit, onorariile sunt recunoscute ca venit în momentul recunoașterii inițiale a instrumentului.

- (i) *Onorarii de emitere primite de entitate în urma creării sau achiziției unui activ financiar, altul decât cele clasificate conform IPSAS 41-IPSAS-29 drept active financiare „la valoarea justă prin surplus sau deficit”*

Astfel de onorarii pot include o compensație pentru activități cum ar fi evaluarea stării financiare a debitorului, evaluarea și înregistrarea garanțiilor, a garanțiilor reale și a altor angajamente privind titlurile de valoare, negocierea clauzelor aferente instrumentului, elaborarea și procesarea documentelor, precum și încheierea tranzacției. Aceste onorarii fac parte integrantă din generarea unei implicări în instrumentul financiar rezultat și, împreună cu costurile tranzacției aferente (conform definiției din IPSAS 41-IPSAS-29), sunt amânate și recunoscute ca o ajustare a ratei dobânzii efective.

- (ii) *Onorarii de angajament primite de entitate pentru acordarea unui credit atunci când angajamentul de creditare nu intră sub incidența IPSAS 41-IPSAS-29*

Dacă este probabil ca entitatea să încheie un angajament de creditare, iar angajamentul de creditare nu intră sub incidența IPSAS 41-IPSAS-29, onorariul de angajament primit constituie o recompensare a eforturilor generate la achiziția unui instrument financiar și, împreună cu costurile de tranzacție aferente (conform definiției din IPSAS 41-IPSAS-29), este amânat și recunoscut ca o ajustare a ratei dobânzii efective. Dacă termenul angajamentului expiră fără ca împrumutul să mai fie solicitat, onorariul se recunoaște ca venituri la data expirării. Angajamentele de creditare care intră sub incidența IPSAS 41-IPSAS-29 sunt contabilizate drept instrumente derivate și evaluate la valoarea justă.

- (iii) *Onorarii de emitere primite la emiterea datoriilor financiare evaluate la cost amortizat*

Aceste onorarii sunt parte integrantă a generării unei implicări într-o datorie financiară. Atunci când o datorie financiară nu este clasificată „la valoarea justă prin surplus sau deficit”, onorariile de emitere primite sunt incluse, împreună cu costurile de tranzacție aferente suportate (conform definiției din IPSAS 41-IPSAS 29), în valoarea contabilă inițială a datoriei financiare și recunoscute ca o ajustare a ratei dobânzii efective. O entitate va face distincție între onorariile și costurile care sunt parte integrantă a ratei dobânzii efective pentru datoria financiară, pe de o parte, și onorariile de emitere și costurile de tranzacție care țin de dreptul de a furniza servicii, cum ar fi cele de gestionare a investițiilor, pe de altă parte.

(b) **Onorarii câștigate pe măsura prestării serviciilor**

- (i) *Onorarii pentru administrarea unui credit*

Onorariile primite de o entitate pentru administrarea unui credit sunt recunoscute ca venit pe măsura prestării serviciilor.

- (ii) *Onorarii de angajament pentru acordarea unui credit atunci când angajamentul de creditare nu intră sub incidența IPSAS 41-IPSAS 29*

Dacă este improbabil să se încheie un anumit angajament de creditare, iar angajamentul de creditare nu intră sub incidența IPSAS 41-IPSAS 29, onorariul de angajament se recunoaște ca venit pe baza unei repartizări proporționale pe parcursul perioadei de angajament. Angajamentele de creditare care intră sub incidența IPSAS 41-IPSAS 29 sunt contabilizate drept instrumente derivate și evaluate la valoarea justă.

- (iii) *Onorarii de administrare a investițiilor*

Onorariile percepute pentru administrarea investițiilor sunt recunoscute drept venit pe măsura prestării serviciilor.

Costurile marginale direct atribuibile garantării unui contract de administrare a investițiilor sunt recunoscute drept activ dacă pot fi identificate separat și evaluate fiabil și dacă este probabil ca ele să fie recuperate. Conform IPSAS 41-IPSAS 29, un cost marginal este un cost care nu ar fi fost suportat dacă entitatea nu ar fi garantat contractul de administrare a investițiilor. Activul reprezintă dreptul contractual al entității de a beneficia de pe urma furnizării serviciilor de administrare a investițiilor și este amortizat pe măsură ce entitatea recunoaște veniturile aferente. Dacă entitatea are

un portofoliu de contracte de gestionare a investițiilor, ea poate să evalueze recuperabilitatea acestora pe baza portofoliului.

Unele contracte de servicii financiare implică atât emiterea unuia sau mai multor instrumente financiare, cât și furnizarea de servicii de gestionare a investițiilor. Un exemplu poate fi un contract de economisire lunară pe termen lung corelat cu gestionarea unui portofoliu de acțiuni. Furnizorul contractului face distincție între costurile de tranzacție care țin de emiterea instrumentului financiar și costurile de asigurare a dreptului de a oferi servicii de gestionare a investițiilor.

(c) **Onorarii care sunt primite la finalizarea unui serviciu important**

Onorariile sunt recunoscute ca venit la finalizarea unui serviciu important, precum în exemplele de mai jos.

(i) *Comision de alocare a acțiunilor unui client*

Comisionul este recunoscut drept venit, după alocarea acțiunilor.

(ii) *Onorarii de plasament pentru angajarea unui împrumut între un debitor și un investitor*

Onorariul este recunoscut drept venit la angajarea împrumutului.

(iii) *Onorarii pentru împrumuturi sindicalizate*

Un onorariu de sindicalizare primit de o entitate care angajează un împrumut și nu contribuie la acel împrumut (sau contribuie cu o parte, la aceeași rată a dobânzii efective în condiții comparabile de risc precum ceilalți participanți) reprezintă o compensare a serviciului de sindicalizare. Un astfel de onorariu este recunoscut drept venit atunci când sindicalizarea este finalizată.

...

Amendamente la IPSAS 12, *Stocuri*

Se modifică punctul 2 și se adaugă punctul 51F. Textul nou este subliniat și textul eliminat este tăiat.

...

Domeniu de aplicare

...

2. **O entitate care întocmește și prezintă situații financiare conform contabilității pe bază de angajamente trebuie să aplice prezentul standard în contabilizarea tuturor stocurilor, cu excepția:**

- (a) Producției în curs de execuție în cadrul contractelor de construcție, inclusiv contractele de prestări de servicii direct legate de acestea (a se vedea IPSAS 11, *Contracte de construcție*);
- (b) Instrumentelor financiare (a se vedea IPSAS 28, *Instrumente financiare: prezentare*, și IPSAS 41, *Instrumente financiare* ~~IPSAS 29, *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare*~~);
- (c) Activelor biologice legate de activitatea agricolă și de producția agricolă în momentul recoltării (a se vedea IPSAS 27, *Agricultura*); și
- (d) Serviciilor în curs de desfășurare furnizate gratuit sau pentru o contravaloare nominală direct ca schimb de la beneficiari.

...

Data intrării în vigoare

...

51E. **Punctul 2 a fost modificat de IPSAS 41, emis în august 2018. O entitate trebuie să aplice acest amendament pentru situațiile financiare anuale care acoperă perioadele care încep la 1 ianuarie 2022 sau ulterior acestei date. Se încurajează aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate aplică amendamentul pentru o perioadă care începe anterior datei de 1 ianuarie 2022, entitatea trebuie să prezinte acest fapt și, în același timp, să aplice IPSAS 41.**

...

Amendamente la IPSAS 14, *Evenimente ulterioare datei de raportare*

Se modifică punctul 11 și se adaugă punctul 32F. Textul nou este subliniat și textul eliminat este tăiat.

...

Evenimente ulterioare datei de raportare care conduc la ajustarea situațiilor financiare

...

- 11. Următoarele sunt exemple de evenimente ulterioare datei de raportare care conduc la ajustarea situațiilor financiare care impun unei entități să ajusteze valorile recunoscute în situațiile sale financiare sau să recunoască elemente care nu au fost recunoscute anterior:
 - (a) Decontarea ulterioară datei de raportare a unui litigiu în instanță care confirmă faptul că o entitate avea o obligație actuală la data de raportare. Entitatea ajustează orice provizion recunoscut anterior legat de acest litigiu în conformitate cu IPSAS 19, *Provizioane, datorii contingente și*

active contingente, sau recunoaște un nou provizion. Entitatea nu doar prezintă o datorie contingentă, deoarece decontarea oferă dovezi suplimentare care vor fi luate în considerare în conformitate cu punctul 24 din IPSAS 19;

- (b) Obținerea de informații după data de raportare care indică faptul că un activ a fost depreciat la data de raportare sau că valoarea unei pierderi din depreciere anterior recunoscută, aferentă activului respectiv, trebuie ajustată. De exemplu:
 - (i) Falimentul unui debitor care survine după data de raportare confirmă, de obicei, o depreciere a debitorului ca urmare a riscului de credit la finalul perioadei de raportare – că la data de raportare exista deja o pierdere aferentă unui cont de creanțe și că entitatea trebuie să ajusteze valoarea contabilă a contului de creanțe; și
 - (ii) Vânzarea stocurilor după data de raportare poate oferi dovezi privind valoarea realizabilă netă a acestora la data de raportare;
- (c) Determinarea ulterior datei de raportare a costului de achiziție al activelor sau a încasărilor din activele vândute înainte de data de raportare;
- (d) Determinarea ulterior datei de raportare a valorii venitului colectat în timpul perioadei de raportare, venit care trebuie împărțit cu alt guvern conform unui acord de distribuire a veniturilor care este în vigoare în timpul perioadei de raportare;
- (e) Determinarea ulterior datei de raportare a plăților pentru bonusurile de performanță care trebuie date personalului dacă entitatea are o obligație legală sau implicită la data de raportare de a face astfel de plăți în urma evenimentelor anterioare acelei date; și
- (f) Descoperirea de fraude sau erori care demonstrează faptul că situațiile financiare erau incorecte.

...

Data intrării în vigoare

...

32F. **Punctul 11 a fost modificat de IPSAS 41, *Instrumente financiare*, emis în august 2018. O entitate trebuie să aplice acest amendament pentru situațiile financiare anuale care acoperă perioadele care încep la 1 ianuarie 2022 sau ulterior acestei date. Se încurajează aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate aplică amendamentul pentru o perioadă care începe anterior datei de 1 ianuarie 2022, entitatea trebuie să prezinte acest fapt și, în același timp, să aplice IPSAS 41.**

...

Amendamente la IPSAS 19, *Provizioane, datorii contingente și active contingente*

Se modifică punctul 4 și se adaugă punctul 111H. Textul nou este subliniat și textul eliminat este tăiat.

...

Domeniu de aplicare

...

4. **Prezentul standard nu se aplică instrumentelor financiare (inclusiv garanțiilor) care intră sub incidența IPSAS 41, Instrumente financiare-IPSAS 29; Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare.**

...

Data intrării în vigoare

...

111H. Punctul 4 a fost modificat de IPSAS 41, emis în august 2018. O entitate trebuie să aplice acest amendament pentru situațiile financiare anuale care acoperă perioadele care încep la 1 ianuarie 2022 sau ulterior acestei date. Se încurajează aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate aplică amendamentul pentru o perioadă care începe anterior datei de 1 ianuarie 2022, entitatea trebuie să prezinte acest fapt și, în același timp, să aplice IPSAS 41.

...

Îndrumări de implementare

Prezentele îndrumări însoțesc, dar nu fac parte din IPSAS 19.

...

O garanție unică

...

IG14. În cursul anului 2004, o administrație locală garantează anumite împrumuturi ale unui operator din sectorul privat care oferă servicii publice contra unui comision, a cărui situație financiară era bună în acea perioadă. Pe parcursul anului 2005, situația financiară a operatorului se deteriorează și, la 30 iunie 2005, operatorul solicită acoperirea în fața creditorilor săi.

Contractul corespunde definiției unui contract de garanție financiară conform IPSAS 29, cu excepția cazului în care emitentul alege să trateze astfel de contracte drept contracte de asigurare în conformitate cu standardul național sau internațional de contabilitate relevant pentru tratarea contractelor de asigurare. Următorul exemplu este un exemplu de politică contabilă care respectă

dispozițiile din IPSAS 29 pentru contractele de garanție financiară care intră sub incidența IPSAS 29.

Analiză

(a) La 31 decembrie 2004

Obligație actuală generată de un eveniment trecut care obligă—Evenimentul care obligă este acordarea garanției, care generează o obligație legală.

○ ieșire de resurse care încorporează beneficii economice sau potențial de servicii pentru decontarea obligației—La 31 decembrie 2004 nu este probabilă nicio ieșire de beneficii economice.

Concluzie

Garanția este recunoscută la valoarea justă.

Analiză

(b) La 31 decembrie 2005

Obligație actuală generată de un eveniment trecut care obligă—Evenimentul care obligă este acordarea garanției, care generează o obligație legală.

○ ieșire de resurse care încorporează beneficii economice sau potențial de servicii pentru decontarea obligației—La 31 decembrie 2005 este probabil ca pentru decontarea obligației să fie necesare ieșiri de resurse care încorporează beneficii economice sau potențial de servicii.

Concluzie

Garanția este evaluată ulterior la cea mai mare valoare dintre (a) cea mai bună estimare a obligației (a se vedea punctele 22, 31 și 109) și (b) valoarea recunoscută inițial minus, după caz, amortizarea cumulată în conformitate cu IPSAS 9, *Venituri din tranzacții de schimb*.

...

Amendamente la IPSAS 21, *Deprecierea activelor generatoare de fluxuri nemonetare*

Se modifică punctele 2, 9 și 13 și se adaugă punctul 82I. Textul nou este subliniat și textul eliminat este tăiat.

...

Domeniu de aplicare

...

2. O entitate care întocmește și prezintă situații financiare conform contabilității pe bază de angajamente trebuie să aplice prezentul standard la

contabilizarea deprecierei activelor generatoare de fluxuri nemonetare, cu excepția:

- (a) Stocurilor (a se vedea IPSAS 12, *Stocuri*);
- (b) Activelor care rezultă din contractele de construcție (a se vedea IPSAS 11, *Contracte de construcție*);
- (c) Activelor financiare care sunt incluse în domeniul de aplicare al IPSAS 41, Instrumente financiare ~~IPSAS 29, Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare~~;
- (d) Investițiilor imobiliare care sunt evaluate utilizând modelul bazat pe valoarea justă (a se vedea IPSAS 16, *Investiții imobiliare*);
- (e) [Eliminată]
- (f) [Eliminată]
- (g) Altor active pentru care dispozițiile contabile referitoare la depreciere sunt incluse într-un alt IPSAS.

...

9. Prezentul standard nu se aplică activelor financiare care sunt incluse în domeniul de aplicare al IPSAS 28, *Instrumente financiare: prezentare*. Deprecierea acestor active este tratată în IPSAS 41-IPSAS 29.

...

13. Investițiile în:

- (a) Entități controlate, așa cum sunt definite în IPSAS 35, *Situații financiare consolidate*;
- (b) Entități asociate, așa cum sunt definite în IPSAS 36, *Investiții în entitățile asociate și în asocierile în participație*; și
- (c) Angajamente comune, așa cum sunt definite în IPSAS 37, *Angajamente comune*;

sunt active financiare care sunt excluse din domeniul de aplicare al IPSAS 41-IPSAS 29. În cazul în care astfel de investiții sunt clasificate drept active generatoare de numerar, ele sunt tratate în conformitate cu IPSAS 26. Dacă aceste active sunt active generatoare de fluxuri nemonetare, ele sunt tratate în conformitate cu prezentul standard.

...

Data intrării în vigoare

...

- 82I. Punctele 2, 9 și 13 au fost modificate de IPSAS 41, emis în august 2018. O entitate trebuie să aplice aceste amendamente pentru situațiile financiare anuale care acoperă perioadele care încep la 1 ianuarie 2022 sau ulterior acestei date. Se încurajează aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate aplică amendamentele pentru o perioadă care începe anterior datei de 1 ianuarie 2022, entitatea trebuie să prezinte acest fapt și, în același timp, să aplice IPSAS 41.

...

Amendamente la IPSAS 23, *Venituri din alte tranzacții decât cele de schimb (impozite și transferuri)*

Se modifică punctele 43 și 105A și se adaugă punctul 124F. Textul nou este subliniat și textul eliminat este tăiat.

...

Evaluarea activelor la recunoașterea inițială

...

43. Consecvent cu IPSAS 12, *Stocuri*, IPSAS 16, *Investiții imobiliare*, și IPSAS 17 și IPSAS 41, *Instrumente financiare*, activele dobândite prin alte tranzacții decât cele de schimb sunt evaluate la valoarea justă de la data achiziției.

...

Împrumuturi de concesiune

...

- 105A. Împrumuturile de concesiune sunt împrumuturi primite de o entitate în condiții sub nivelul pieței. Partea din împrumut care trebuie rambursată, împreună cu orice plăți ale dobânzilor, reprezintă o tranzacție de schimb și este contabilizată în conformitate cu IPSAS 41-IPSAS 29, *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare*. O entitate analizează dacă vreo diferență între prețul tranzacției (încasări ale împrumutului) și valoarea justă a împrumutului la recunoașterea inițială (a se vedea IPSAS 41-IPSAS 29) reprezintă un venit din alte tranzacții decât cele de schimb care trebuie contabilizat în conformitate cu prezentul standard.

...

Data intrării în vigoare

...

124F. Punctele 43 și 105A au fost modificate de IPSAS 41, emis în august 2018. O entitate trebuie să aplice acest amendament pentru situațiile financiare anuale care acoperă perioadele care încep la 1 ianuarie 2022 sau ulterior acestei date. Se încurajează aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate aplică amendamentul pentru o perioadă care începe anterior datei de 1 ianuarie 2022, entitatea trebuie să prezinte acest fapt și, în același timp, să aplice IPSAS 41.

...

Îndrumări de implementare

Prezentele îndrumări însoțesc, dar nu fac parte din IPSAS 23.

...

Împrumuturi de concesiune (punctele 105A-105B)

...

IG54. O entitate primește o finanțare de 6 milioane u.m. din partea unei agenții de dezvoltare multilaterală pentru construirea a 10 școli în următorii 5 ani. Finanțarea este acordată în următoarele condiții:

- 1 milion u.m. din finanțare nu trebuie rambursat, cu condiția construirii școlilor.
- 5 milioane u.m. din finanțare trebuie rambursate după cum urmează:
 - Anul 1: niciun capital de rambursat
 - Anul 2: trebuie rambursat 10% din capital
 - Anul 3: trebuie rambursat 20% din capital
 - Anul 4: trebuie rambursat 30% din capital
 - Anul 5: trebuie rambursat 40% din capital
- Dobânda este stabilită la 5% pe an pe durata împrumutului (se presupune că dobânda este plătită anual în tranșe). Rata dobânzii pe piață aferentă unui împrumut similar este de 10%.
- În măsura în care construcția școlilor nu a fost realizată, finanțarea acordată trebuie rambursată donatorului (se presupune că acesta deține sisteme eficiente de monitorizare și a mai solicitat, anterior, ca fondurile nefolosite să fie rambursate).
- Entitatea a construit următoarele școli pe parcursul perioadei împrumutului:

Anul 1: o școală finalizată

Anul 2: 3 școli finalizate

Anul 3: 5 școli finalizate

Anul 4: 10 școli finalizate

Analiză

Entitatea a primit efectiv o subvenție de 1 milion u.m. și un împrumut de 5 milioane u.m. (Notă: O entitate va lua în considerare dacă fondul comercial de 1 milion u.m. reprezintă sau nu o contribuție de la proprietari sau venituri; se presupune, în sensul acestui exemplu, că suma de 1 milion u.m. reprezintă venituri). De asemenea, entitatea a primit și o subvenție suplimentară de 784.550 u.m. (care reprezintă diferența dintre încasările împrumutului de 5 milioane u.m. și valoarea actualizată a fluxurilor de trezorerie contractuale, actualizate folosind rata dobânzii pe piață aferentă de 10%).

Subvenția de 1 milion u.m. + 784.550 u.m. este contabilizată în conformitate cu prezentul standard, iar împrumutul, împreună cu dobânda contractuală aferentă și plățile de capital aferente, în conformitate cu IPSAS 41-IPSAS 29.

1. La recunoașterea inițială, entitatea va recunoaște următoarele:

D	Bancă	6.000.000 u.m.	
	C	Împrumut	4.215.450 u.m.
	C	Datorie	1.784.550 u.m.

2. Anul 1: entitatea va recunoaște următoarele:

D	Datorie	178.455 u.m.	
	C	Alte venituri decât cele din tranzacții de schimb	178.455 u.m.

(1/10 din școlile construite × 1.784.550 u.m.)

(Notă: Înregistrările contabile pentru rambursarea dobânzii și a angajamentelor privind capitalul și dobânda nu au fost reflectate în acest exemplu deoarece scopul acestuia este să ilustreze recunoașterea veniturilor din împrumuturile de concesiune. Exemple complete sunt incluse în Exemplele ilustrative din IPSAS 41-IPSAS 29).

3. Anul 2: entitatea va recunoaște următoarele (se presupune că entitatea evaluează ulterior împrumutul de concesiune la costul amortizat):

D	Datorie	356.910 u.m.	
	C	Alte venituri decât cele din tranzacții de schimb	356.910 u.m.

(3/10 din școlile construite × 1.784.500 u.m. – 178.455 u.m. deja recunoscute)

INSTRUMENTE FINANCIARE

4. Anul 3: entitatea va recunoaște următoarele:

D	Datorie	356.910 u.m.
C	Alte venituri decât cele din tranzacții de schimb	356.910 u.m.

(5/10 din școlile construite × 1.784.550 u.m. – 535.365 u.m. deja recunoscute)

5. Anul 4: entitatea va recunoaște următoarele:

D	Datorie	892.275 u.m.
C	Alte venituri decât cele din tranzacții de schimb	892.275 u.m.

(Toate școlile construite, 1.784.550 u.m. – 892.275 u.m.)

Dacă împrumutul de concesiune a fost acordat fără nicio condiție, entitatea va recunoaște următoarele la recunoașterea inițială:

D	Bancă	6.000.000 u.m.
C	Împrumut	4.215.450 u.m.
C	Alte venituri decât cele din tranzacții de schimb	1.784.550 u.m.

Interacțiunea dintre dispozițiile de evaluare din IPSAS 23 și cele din IPSAS 41

Context

IG55. O persoană îi donează acțiuni în Entitatea X cotate Entității A din sectorul public, la 1 ianuarie 20X8. La acea dată, acțiunile în Entitatea X au o valoare justă de 1.000.000 u.m. La 31 decembrie 20X8, valoarea justă a acțiunilor este de 900.000 u.m. Ca parte din angajament, Entitatea A suportă obligația de transfer pentru ca acțiunile să fie transferate în numele său. Aceste costuri ajung la 10.000 u.m.

IG56. Entitatea X cotate furnizează infrastructură în telecomunicații și servicii conexe către public. Pe parcursul anului 20X9 a fost introdusă o nouă tehnologie în sectorul telecomunicațiilor, făcând ca infrastructura și echipamentele folosite de Entitatea X să devină aproape perimate. Acest lucru a avut ca rezultat un declin permanent al valorii Entității X cotate. Valoarea pierderii din depreciere la 31 decembrie 20X9 este de 700.000 u.m. Entitatea A evaluează investițiile în acțiuni la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii atunci când acțiunile nu sunt deținute în vederea tranzacționării. Se presupune că angajamentul este un angajament contractual, că nu rezultă nicio obligație actuală din donație și că perioada de raportare a entității se încheie la 31 decembrie 20X8.

Analiză

IG57. Deoarece Entitatea A primește acțiunile ca donație, aceasta folosește IPSAS 23 la recunoașterea inițială a acțiunilor dobândite și a altor venituri decât cele din

schimb aferente. Cu toate acestea, deoarece Entitatea A a dobândit un activ financiar, entitatea ia în calcul dispozițiile privind evaluarea inițială din IPSAS 23 și IPSAS 41.

- IG58. IPSAS 23 prevede că activele dobândite ca parte a unei alte tranzacții decât cele de schimb care generează venituri sunt evaluate inițial la valoarea justă, în timp ce IPSAS 41 prevede că activele financiare sunt evaluate inițial la valoarea justă și, în funcție de clasificarea lor, costurile tranzacției pot să fie incluse sau nu. Deoarece entitatea folosește o politică de evaluare a investițiilor în acțiuni la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii, costurile aferente tranzacției de 10.000 u.m. sunt adăugate la valoarea acțiunilor de 1.000.000 u.m. la evaluarea inițială.
- IG59. Evaluarea ulterioară și derecunoașterea acțiunilor sunt tratate de IPSAS 41. Entitatea evaluează investițiile în acțiuni la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii, ceea ce înseamnă că acțiunile sunt evaluate la valoarea justă cu modificările ulterioare ale valorii juste recunoscute în active nete / capitaluri proprii. Totuși, dividendele sunt recunoscute în surplus sau deficit.

Înregistrările contabile la achiziția inițială și la datele de raportare sunt următoarele:

<u>1. Achiziția acțiunilor prin donație</u>			
D	<u>Investiția în Entitatea X</u>	<u>1.010.000 u.m.</u>	-
C	<u>Alte venituri decât cele din tranzacții de schimb</u>		<u>1.000.000 u.m.</u>
C	<u>Bancă (costuri de transfer plătite)</u>	-	<u>10.000 u.m.</u>
<u>2. Evaluarea ulterioară la 31 decembrie 20X8</u>			
D	<u>Active nete / capitaluri proprii (ajustarea investiției la valoarea justă)</u>	<u>110.000 u.m.</u>	-
C	<u>Investiția în Entitatea X</u>	-	<u>110.000 u.m.</u>
<u>3. Evaluarea ulterioară la 31 decembrie 20X9</u>			
D	<u>Pierderi din depreciere (active nete / capitaluri proprii)</u>	<u>700.000 u.m.</u>	-
C	<u>Investiția în Entitatea X</u>	-	<u>700.000 u.m.</u>

...

Amendamente la IPSAS 26, *Deprecierea activelor generatoare de numerar*

Se modifică punctele 2, 9 și 12 și se adaugă punctul 126K. Textul nou este subliniat și textul eliminat este tăiat.

...

Domeniu de aplicare

...

2. O entitate care întocmește și prezintă situații financiare conform contabilității pe bază de angajamente trebuie să aplice prezentul standard la contabilizarea deprecierei activelor generatoare de numerar, cu excepția:
- (a) Stocurilor (a se vedea IPSAS 12, *Stocuri*);
 - (b) Activelor care rezultă din contractele de construcție (a se vedea IPSAS 11, *Contracte de construcție*);
 - (c) Activelor financiare care sunt incluse în domeniul de aplicare al IPSAS 41, Instrumente financiare ~~IPSAS 29, Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare~~;
 - (d) ...

...

9. Prezentul standard nu se aplică niciunor active financiare care sunt incluse în domeniul de aplicare al IPSAS 28, *Instrumente financiare: prezentare*. Deprecierea acestor active este tratată în IPSAS 41 ~~IPSAS 29~~.

...

12. Investițiile în:
- (a) Entitățile controlate, așa cum sunt definite în IPSAS 35, *Situații financiare consolidate*;
 - (b) Entitățile asociate, așa cum sunt definite în IPSAS 36, *Investiții în entitățile asociate și în asocierile în participație*; și
 - (c) Angajamentele comune, așa cum sunt definite în IPSAS 37, *Angajamente comune*,

sunt active financiare care sunt excluse din domeniul de aplicare al IPSAS 41 ~~IPSAS 29~~. În cazul în care astfel de investiții sunt de natura activelor generatoare de numerar, ele sunt tratate în conformitate cu prezentul standard. Dacă aceste active sunt de natura activelor generatoare de fluxuri nemonetare, ele sunt tratate în conformitate cu IPSAS 21.

...

Data intrării în vigoare

...

- 126K. Punctele 2, 9 și 12 au fost modificate de IPSAS 41, emis în august 2018. O entitate trebuie să aplice aceste amendamente pentru situațiile financiare anuale care acoperă perioadele care încep la 1 ianuarie 2022 sau ulterior

acestei date. Se încurajează aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate aplică amendamentele pentru o perioadă care începe anterior datei de 1 ianuarie 2022, entitatea trebuie să prezinte acest fapt și, în același timp, să aplice IPSAS 41.

...

Amendamente la IPSAS 28, *Instrumente financiare: prezentare*

Se modifică punctele 2, 3, 4, 9, 10, 14, 28, 36, 47, 48, AG2 și AG55, se elimină punctul AG63 și se adaugă punctele 60F, AG63A, AG63B, AG63C, AG63D, AG63E și AG63F. Textul nou este subliniat și textul eliminat este tăiat.

Obiectiv

...

2. Principiile din prezentul standard completează principiile de recunoaștere și evaluare ale activelor financiare și ale datoriilor financiare din IPSAS 41, *Instrumente financiare*, ~~IPSAS 29, *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare*~~, precum și pe cele privind prezentările de informații cu privire la acestea din IPSAS 30, *Instrumente financiare: prezentarea informațiilor*.

...

Domeniu de aplicare

...

3. **O entitate care întocmește și prezintă situații financiare conform contabilității pe bază de angajamente trebuie să aplice prezentul standard pentru toate tipurile de instrumente financiare, cu excepția:**
 - (a) **Acelor participații în entități controlate, entități asociate sau asocieri în participație care sunt contabilizate în conformitate cu IPSAS 35, *Situații financiare consolidate*, IPSAS 34, *Situații financiare individuale*, IPSAS 36, *Investiții în entitățile asociate și în asocierile în participație*. Totuși, în unele cazuri, IPSAS 34, IPSAS 35 sau IPSAS 36 impune sau permite unei entități să contabilizeze o participație într-o entitate controlată, entitate asociată sau asociere în participație în conformitate cu IPSAS 41-IPSAS 29; în aceste cazuri, entitățile trebuie să aplice dispozițiile prezentului standard. Entitățile trebuie, de asemenea, să aplice prezentul standard tuturor instrumentelor derivate aferente intereselor în entități controlate, entități asociate sau asocieri în participație.**
 - (b) **Drepturilor și obligațiilor angajatorilor rezultate din planurile de beneficii ale angajaților, cărora li se aplică IPSAS 39, *Beneficiile angajatorilor*.**

- (c) **Obligațiilor care decurg din contractele de asigurare. Totuși prezentul standard se aplică:**
- (i) **Instrumentelor derivate care sunt încorporate în contractele de asigurare dacă IPSAS 41-IPSAS 29 impune entității să le contabilizeze separat; și**
 - (ii) **Contractelor de garanție financiară dacă emitentul aplică IPSAS 41-IPSAS 29 la recunoașterea și evaluarea contractelor, dar trebuie să aplice standardul de contabilitate național sau internațional relevant care tratează contractele de asigurare dacă emitentul alege să aplice acel standard la recunoașterea și evaluarea lor.**

Suplimentar față de punctele (i) și (ii) de mai sus, o entitate poate aplica prezentul standard pentru contracte de asigurare care implică transferul de risc financiar.

- (d) **Instrumentelor financiare care intră sub incidența standardului de contabilitate național sau internațional relevant care tratează contractele de asigurare deoarece conțin o caracteristică de participare discreționară. Emitentul acestor instrumente este scutit de aplicarea pentru aceste caracteristici a punctelor 13-37 și AG49-AG60 din prezentul standard privind distincția dintre datoriile financiare și instrumentele de capitaluri proprii. Totuși, aceste instrumente fac obiectul tuturor celorlalte dispoziții ale prezentului standard. Mai mult, prezentul standard se aplică instrumentelor derivate încorporate în aceste instrumente (a se vedea IPSAS 41-IPSAS 29).**
- (e) **Instrumentelor financiare, contractelor și obligațiilor din cadrul tranzacțiilor cu plata pe bază de acțiuni pentru care se aplică standardul de contabilitate național sau internațional relevant care tratează plățile pe bază de acțiuni, cu excepția:**
- (i) **Contractelor care intră sub incidența punctelor 4-6 din prezentul standard, cărora li se aplică prezentul standard; sau**
 - (ii) **Punctelor 38 și 39 din prezentul standard, care trebuie aplicate pentru acțiunile de trezorerie cumpărate, vândute, emise sau anulate în legătură cu planurile de opțiuni pe acțiuni pentru angajați, planurile de cumpărare de acțiuni de către angajați și toate celelalte angajamente de plată pe bază de acțiuni.**

4. **Prezentul standard trebuie aplicat acelor contracte de cumpărare sau de vânzare a unui element nefinanciar care pot fi decontate net în numerar sau în alt instrument financiar ori prin schimbul de instrumente financiare, ca și când contractele ar fi instrumente financiare, cu excepția contractelor**

încheiate și menținute în vigoare în vederea obținerii sau furnizării unui element nefinanciar în conformitate cu dispozițiile preconizate de entitate cu privire la cumpărare, vânzare sau utilizare. Cu toate acestea, prezentul standard trebuie aplicat acelor contracte pe care o entitate le desemnează ca fiind evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu punctul 6 din IPSAS 41.

...

Definiții

...

9. Următorii termeni sunt utilizați în prezentul standard cu înțelesul specificat în continuare:

...

O datorie financiară este orice datorie care reprezintă:

- (a) O obligație contractuală:
- (i) De a livra numerar sau un alt activ financiar unei alte entități; sau
 - (ii) De a schimba active financiare sau datorii financiare cu o altă entitate în condiții care sunt potențial nefavorabile entității; sau
- (b) Un contract care va fi sau poate fi decontat în propriile instrumente de capitaluri proprii ale entității și care este:
- (i) Un instrument nederivat pentru care entitatea este sau poate fi obligată să livreze un număr variabil din propriile instrumente de capitaluri proprii; sau
 - (ii) Un instrument derivat care va fi sau poate fi decontat altfel decât prin schimbul unei sume fixe de numerar sau al unui alt activ financiar cu un număr fix din propriile instrumente de capitaluri proprii ale entității. În acest sens, drepturile, opțiunile sau warantele pentru dobândirea unui număr fix din propriile instrumente de capitaluri proprii ale entității în schimbul unei sume fixe în orice monedă reprezintă instrumente de capitaluri proprii dacă entitatea oferă drepturile, opțiunile sau warantele proporțional tuturor proprietarilor existenți de instrumente nederivate de capitaluri proprii din aceeași categorie. De asemenea, în acest scop, propriile instrumente de capitaluri proprii ale entității nu cuprind instrumentele financiare care pot fi lichidate de deținător înainte de scadență clasificate drept instrumente de capitaluri

proprii în conformitate cu punctele 15 și 16, instrumentele care impun entității o obligație de a livra unei alte entități o parte proporțională din activele nete ale entității numai la lichidare și care sunt clasificate drept instrumente de capitaluri proprii în conformitate cu punctele 17 și 18 sau instrumentele care reprezintă contracte pentru primirea sau livrarea viitoare a propriilor instrumente de capitaluri proprii ale entității.

Ca excepție, un instrument care corespunde definiției unei datorii financiare este clasificat drept instrument de capitaluri proprii dacă are toate caracteristicile și îndeplinește toate condițiile de la punctele 15 și 16 sau de la punctele 17 și 18.

10. Următorii termeni sunt definiți la punctul 9 din IPSAS 41 sau punctul 10 din IPSAS 29, *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare*, și sunt utilizați în prezentul standard cu înțelesul specificat în acele standarde respective.
- Costul amortizat al unui activ financiar sau al unei datorii financiare;
 - ~~Active financiare disponibile pentru vânzare;~~
 - Derecunoaștere A derecunoaște;
 - Instrument derivat;
 - Metoda dobânzii efective;
 - Contract de garanție financiară;
 - Datorie financiară ~~activ financiar~~ la valoarea justă prin surplus sau deficit;
 - Angajament ferm;
 - Tranzacție prognozată;
 - Eficacitatea acoperirii împotriva riscurilor;
 - Element acoperit împotriva riscurilor;
 - Instrument de acoperire împotriva riscurilor;
 - ~~Investiții păstrate până la scadență;~~
 - ~~Împrumuturi și creanțe;~~
 - Deținut în vederea tranzacționării;
 - Cumpărare sau vânzare standard; și
 - Costurile tranzacției.

...

14. Atunci când un emitent aplică definițiile de la punctul 9 pentru a determina dacă un instrument financiar este mai degrabă un instrument de capitaluri proprii decât o datorie financiară, instrumentul este un instrument de capitaluri proprii dacă și numai dacă sunt îndeplinite ambele condiții de la literele (a) și (b) de mai jos.

- (a) Instrumentul nu include nicio obligație contractuală:
 - (i) De a livra numerar sau un alt activ financiar unei alte entități; sau
 - (ii) De a schimba active financiare sau datorii financiare cu altă entitate în condiții care sunt potențial nefavorabile emitentului.
- (b) Dacă instrumentul va fi sau poate fi decontat în propriile instrumente de capitaluri proprii ale emitentului, acesta este:
 - (i) Un instrument nederivat care nu include nicio obligație contractuală pentru emitent de a livra un număr variabil din propriile instrumente de capitaluri proprii; sau
 - (ii) Un instrument derivat care va fi decontat numai de către emitent prin schimbarea unei sume fixe de numerar sau a unui alt activ financiar pentru un număr fix din propriile sale instrumente de capitaluri proprii. În acest sens, drepturile, opțiunile sau warantele pentru dobândirea unui număr fix din propriile instrumente de capitaluri proprii ale entității în schimbul unei sume fixe în orice monedă reprezintă instrumente de capitaluri proprii dacă entitatea oferă drepturile, opțiunile sau warantele proporțional tuturor proprietarilor existenți de instrumente nederivate de capitaluri proprii din aceeași categorie. De asemenea, în acest sens, propriile instrumente de capitaluri proprii ale emitentului nu cuprind instrumentele care au toate caracteristicile și care îndeplinesc condițiile descrise la punctele 15 și 16 sau la punctele 17 și 18 sau instrumentele care reprezintă contracte pentru primirea sau livrarea viitoare a propriilor instrumente de capitaluri proprii ale emitentului.

O obligație contractuală, inclusiv una care apare dintr-un instrument financiar derivat, care va avea sau poate avea drept rezultat primirea sau livrarea propriilor instrumente de capitaluri proprii ale emitentului, dar care nu îndeplinește condițiile de la literele (a) și (b) de mai sus, nu este un instrument de capitaluri proprii. Ca excepție, un instrument care corespunde definiției unei datorii financiare este clasificat drept instrument de capitaluri proprii dacă are toate caracteristicile și îndeplinește toate condițiile de la punctele 15 și 16 sau de la punctele 17 și 18.

...

28. Cu excepția circumstanțelor descrise la punctele 15 și 16 sau la punctele 17 și 18, un contract care conține o obligație pentru o entitate de a cumpăra propriile sale instrumente de capitaluri proprii în schimbul numerarului sau al altui activ financiar generează o datorie financiară pentru valoarea actualizată a valorii de răscumpărare (de exemplu, pentru valoarea actualizată a prețului de recumpărare la termen, prețul de exercitare al opțiunii sau o altă valoare de răscumpărare). Acesta este cazul chiar dacă însuși contractul este un instrument de capitaluri proprii. Un exemplu îl constituie obligația unei entități, conform unui contract forward, de a cumpăra propriile sale instrumente de capitaluri proprii în schimbul numerarului. Atunci când datoria financiară este recunoscută inițial la valoarea actualizată a valorii de răscumpărare și conform IPSAS 29, valoarea sa justă (valoarea actualizată a valorii de răscumpărare) este reclasificată din activele nete / capitalurile proprii. Ulterior, datoria financiară este evaluată în conformitate cu IPSAS 41-IPSAS 29. În cazul în care contractul expiră fără livrare, valoarea contabilă a datoriei financiare este reclasificată în activele nete / capitalurile proprii. Obligația contractuală a unei entități de a cumpăra propriile sale instrumente de capitaluri proprii generează o datorie financiară pentru valoarea actualizată a valorii de răscumpărare chiar dacă obligația de cumpărare este condiționată de exercitarea de către partener a dreptului de răscumpărare (de exemplu, o opțiune put emisă care îi dă partenerului dreptul de a vinde entității propriile instrumente de capitaluri proprii ale acesteia pentru un preț fix).

...

36. IPSAS 41-IPSAS 29 tratează evaluarea activelor financiare și a datoriilor financiare. Instrumentele de capitaluri proprii evidențiază un interes rezidual în activele unei entități după deducerea tuturor datoriilor sale. Prin urmare, atunci când valoarea contabilă inițială a unui instrument financiar compus este alocată componentelor sale, componentei de active nete / capitaluri proprii îi este repartizată valoarea reziduală după deducerea din valoarea justă a instrumentului ca întreg a valorii determinate separat pentru componenta de datorie. Valoarea oricăror caracteristici derivate (cum ar fi o opțiune call) încorporate în instrumentul financiar compus este inclusă în componenta de datorie, cu excepția cazului în care aceasta face parte din componenta de active nete / capitaluri proprii (cum ar fi opțiunea de conversie în capitaluri proprii). Suma valorilor contabile alocate componentelor de datorie și de active nete / capitaluri proprii la recunoașterea inițială este întotdeauna egală cu valoarea justă care ar fi atribuită instrumentului ca întreg. Nu se realizează pierderi sau câștiguri la recunoașterea inițială separată a componentelor instrumentului.

...

Compensarea unui activ financiar și a unei datorii financiare (a se vedea și punctele AG63A-AG63F și AG64)

47. **Un activ financiar și o datorie financiară trebuie compensate, iar valoarea netă trebuie prezentată în situația poziției financiare atunci și numai atunci când o entitate:**
- (a) **Are în prezent un drept exercitabil legal de a compensa valorile recunoscute; și**
 - (b) **Intenționează fie să deconteze datoria pe o bază netă, fie să valorifice activul și să deconteze datoria simultan.**

În contabilizarea unui transfer al unui activ financiar care nu îndeplinește condițiile pentru derecunoaștere, entitatea nu trebuie să compenseze activul transferat și datoria asociată acestuia (a se vedea IPSAS 41-IPSAS 29, punctul 33-38).

48. Prezentul standard prevede prezentarea activelor financiare și a datoriilor financiare pe o bază netă atunci când acest lucru reflectă fluxurile de trezorerie viitoare ale entității preconizate din decontarea a două sau mai multe instrumente financiare separate. Atunci când o entitate are dreptul de a încasa sau de a plăti o singură valoare netă și intenționează să facă acest lucru, ea are, de fapt, un singur activ financiar sau o singură datorie financiară. În alte circumstanțe, activele financiare și datoriile financiare sunt prezentate separat unele de celelalte conform caracteristicilor lor ca resurse sau obligații ale entității. O entitate trebuie să prezinte informațiile impuse de punctele 17B-17E din IPSAS 30 pentru instrumentele financiare recunoscute care intră sub incidența punctului 17A din IPSAS 30.

...

Data intrării în vigoare

...

- 60F. **Punctele 2, 3, 4, 9, 10, 14, 28, 36, 47, 48, AG2 și AG55 au fost modificate, punctul AG63 a fost eliminat, iar punctele AG63A, AG63B, AG63C, AG63D, AG63E și AG63F au fost adăugate de IPSAS 41, emis în august 2018. O entitate trebuie să aplice aceste amendamente pentru situațiile financiare anuale care acoperă perioadele care încep la 1 ianuarie 2022 sau ulterior acestei date. Se încurajează aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate aplică amendamentele pentru o perioadă care începe anterior datei de 1 ianuarie 2022, entitatea trebuie să prezinte acest fapt și, în același timp, să aplice IPSAS 41.**

...

Îndrumări de aplicare

Prezenta anexă este parte integrantă din IPSAS 28.

...

AG2. Standardul nu tratează recunoașterea sau evaluarea instrumentelor financiare. Dispozițiile privind recunoașterea și evaluarea activelor financiare și datoriilor financiare sunt stipulate în IPSAS 41-IPSAS 29.

...

Instrumente financiare compuse (punctele 33-37)

AG55. Punctul 33 se aplică numai pentru emitenții instrumentelor financiare compuse nederivate. Punctul 33 nu tratează instrumentele financiare compuse din perspectiva deținătorilor. IPSAS 41-IPSAS 29 tratează clasificarea și evaluarea separarea activelor financiare care sunt instrumentelor derivate din perspectiva deținătorilor instrumentelor financiare compuse din perspectiva deținătorului care conțin caracteristicile atât de datoric, cât și de instrumente de capitaluri proprii.

...

Compensarea unui activ financiar și a unei datorii financiare (punctele 47-55)

AG63. Pentru a compensa un activ financiar și o datorie financiară, o entitate trebuie să aibă un drept legal executoriu de a compensa sumele recunoscute. O entitate poate avea un drept condiționat de a compensa valorile recunoscute, cum este cazul unui contract de compensare globală sau al unor forme de datorii parțial garantate, dar astfel de drepturi sunt executorii numai în cazul apariției unor evenimente viitoare, de obicei în cazul neîndeplinirii unor obligații de către partener. Așadar, un astfel de acord nu îndeplinește condițiile pentru compensare.

Criteriul conform căruia o entitate „are în prezent un drept exercitabil legal de a compensa valorile recunoscute” (punctul 47 litera (a))

AG63A. Un drept de a compensa poate fi disponibil în perioada curentă sau poate depinde de un eveniment viitor (de exemplu, dreptul poate fi declanșat sau poate deveni exercitabil doar la producerea unui anumit eveniment viitor, cum ar fi nerespectarea obligațiilor, insolvența sau falimentul unuia dintre co-contractanți). Chiar dacă dreptul de a compensa nu depinde de un eveniment viitor, el poate să fie exercitabil doar din punct de vedere legal în cursul normal al activității, sau în cazul nerespectării obligațiilor, ori în cazul insolvenței sau falimentului unuia dintre co-contractanți sau al tuturor co-contractanților.

AG63B. Pentru a îndeplini criteriul de la punctul 47 litera (a), o entitate trebuie să aibă în prezent un drept de compensare exercitabil din punct de vedere legal. Aceasta înseamnă că dreptul de a compensa:

- (a) Nu trebuie să depindă de un eveniment viitor; și
- (b) Trebuie să fie exercitabil din punct de vedere legal în toate situațiile următoare:
 - (i) Pe parcursul desfășurării normale a activității;
 - (ii) În cazul nerespectării obligațiilor; și
 - (iii) În cazul insolvenței sau falimentului entității și a(l) tuturor co-contractanților.

AG63C. Natura și amploarea dreptului de compensare, inclusiv orice condiții asociate exercitării acestuia și posibilitatea păstrării dreptului în cazul nerespectării obligațiilor sau al insolvenței sau falimentului, pot varia de la o jurisdicție la alta. Prin urmare, nu se poate presupune că dreptul de a compensa este disponibil automat în afara cursului normal al activității. De exemplu, legislația referitoare la insolvență sau faliment dintr-o anumită jurisdicție poate interzice sau restricționa dreptul de a compensa în cazul falimentului sau insolvenței, în anumite circumstanțe.

AG63D. Legislația aplicabilă relației dintre părți (de exemplu, prevederile contractuale, legile care guvernează contractul sau legile aplicabile părților în cazul nerespectării obligațiilor, al insolvenței sau falimentului) trebuie luată în considerare pentru a se determina dacă dreptul de a compensa este sau nu exercitabil în cursul normal al activității, în cazul nerespectării obligațiilor și în cazul insolvenței sau falimentului entității și al tuturor co-contractanților (conform celor stipulate la punctul AG63B litera (b)).

Criteriul conform căruia o entitate „intenționează fie să deconteze datoria pe o bază netă, fie să valorifice activul și să deconteze datoria simultan” (punctul 47 litera (b))

AG63E. Pentru a îndeplini criteriul de la punctul 47 litera (b), o entitate trebuie să intenționeze fie să deconteze datoria pe o bază netă, fie să valorifice activul și să deconteze datoria simultan. Cu toate că entitatea poate avea dreptul de a deconta net, entitatea poate totuși să valorifice activul și să deconteze datoria separat.

AG63F. Dacă entitatea poate deconta sumele în așa fel încât rezultatul respectiv este, de fapt, echivalent cu decontarea netă, entitatea va îndeplini criteriul de decontare netă de la punctul 47 litera (b). Acest lucru se întâmplă dacă, și numai dacă, mecanismul de decontare brută prezintă caracteristici care elimină sau generează un risc nesemnificativ de lichiditate și de credit, iar creanțele și datoriile vor fi procesate într-un singur proces sau ciclu de decontare. De exemplu, un sistem de decontare brută care prezintă toate caracteristicile de mai jos ar îndeplini criteriul de decontare netă de la punctul 47 litera (b):

- (a) Activele financiare și datoriile financiare eligibile pentru compensare sunt pregătite pentru procesare la același moment în timp;
- (b) Odată ce activele financiare și datoriile financiare sunt pregătite pentru procesare, părțile se angajează să îndeplinească obligația de decontare;
- (c) Odată ce activele și datoriile au fost pregătite pentru procesare, fluxurile de trezorerie generate de aceste active și datorii nu se mai pot modifica (doar dacă procesarea eșuează – a se vedea litera (d) de mai jos);
- (d) Activele și datoriile pentru care există garanții reale sub forma titlurilor de valoare vor fi decontate într-un transfer de titluri de valoare sau într-un sistem similar (de exemplu, livrare contra plată), astfel încât, dacă transferul titlurilor de valoare eșuează, va eșua și procesarea creanțelor sau datoriilor aferente pentru care titlurile de valoare reprezintă garanții reale (și invers);
- (e) Orice tranzacții care eșuează, așa cum se subliniază la litera (d), vor fi reintroduse în sistemul de procesare până când sunt decontate;
- (f) Decontarea este realizată prin intermediul aceleiași instituții de decontare (de exemplu, o bancă de decontare, o bancă centrală sau un depozit central de titluri de valoare); și
- (g) Este disponibilă o facilitate de credit valabilă pe parcursul unei zile care poate furniza suficiente sume de descoperire pentru a permite procesarea plăților la data decontării pentru fiecare dintre părți și este absolut sigur că facilitatea de credit valabilă pe parcursul unei zile va fi onorată dacă se va apela la ea.

...

În Anexa B, punctele B19 și B21 se modifică după cum urmează:

...

Anexa B – Acțiunile membrilor în entități de tip cooperatist și instrumente similare

...

Înainte de modificarea statutului

- B19. Acțiunile membrilor care depășesc limita de răscumpărare sunt datorii financiare. Entitatea de tip cooperatist își evaluează această datorie financiară la valoarea justă la recunoașterea inițială. Deoarece aceste acțiuni pot fi răscumpărate la cerere, entitatea de tip cooperatist evaluează și determină valoarea justă a unor astfel de datorii financiare în conformitate cu așa cum este prevăzut la punctul 68 din IPSAS 41-52 din IPSAS 29, care prevede: „Valoarea justă a unei datorii financiare cu o caracteristică «la vedere» (de exemplu, un depozit la vedere) nu este mai mică decât valoarea de plată la cerere...”. În consecință,

entitatea de tip cooperatist clasifică drept datorii financiare valoarea maximă de plată la cerere, conform dispozițiilor de răscumpărare.

...

După modificarea statutului

B21. În urma modificării statutului său, entității de tip cooperatist i se poate impune acum să răscumpe un maxim de 25% din acțiunile sale în circulație sau un maxim de 50.000 de acțiuni la 20 u.m. fiecare. În consecință, la 1 ianuarie 20X3, entitatea de tip cooperatist clasifică drept datorii financiare o valoare de 1.000.000 u.m. care reprezintă valoarea maximă de plătit la cerere conform prevederilor de răscumpărare, după cum este determinat în conformitate cu punctul 68 din IPSAS 41-52 din IPSAS 28. Prin urmare, la 1 ianuarie 20X3, aceasta transferă din active nete / capitaluri proprii la datorii financiare o valoare de 200.000 u.m., lăsând 2.000.000 u.m. clasificate drept instrumente de capitaluri proprii. În acest exemplu, entitatea nu recunoaște niciun câștig și nicio pierdere din transfer.

...

Bază pentru concluzii

Prezenta Bază pentru concluzii însoțește, dar nu face parte din IPSAS 28.

...

Domeniu de aplicare

BC5. IAS 32 exclude din domeniul său de aplicare toate contractele de asigurare, cu excepția contractelor de garanție financiară în care emitentul aplică IFRS 9, Instrumente financiare, IAS 39, Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare, pentru recunoașterea și evaluarea unor astfel de contracte. Domeniul de aplicare al IPSAS 28 exclude de asemenea toate contractele de asigurare, excepție făcând:

- Contractele de garanție financiară care sunt tratate ca instrumente financiare, cu excepția cazului în care o entitate alege să trateze astfel de contracte drept contracte de asigurare în conformitate cu standardul internațional sau național de contabilitate relevant care tratează contractele de asigurare; și
- Contractele care sunt contracte de asigurare, dar care implică transferul unui risc financiar pot fi tratate drept instrumente financiare în conformitate cu IPSAS 28, IPSAS 29 și IPSAS 30 și IPSAS 41.

...

Exemple ilustrative

Prezentele exemple însoțesc, dar nu fac parte din IPSAS 28.

Contabilizarea contractelor pentru instrumentele de capitaluri proprii ale unei entități

IE1. Următoarele exemple ilustrează aplicarea punctelor 13-32 și a IPSAS 41 și IPSAS 29 la contabilizarea contractelor pentru propriile instrumente de capitaluri proprii ale unei entități. În aceste exemple, valorile monetare sunt exprimate în „unități monetare” (u.m.).

...

IE5. Să presupunem că avem aceleași date ca la litera (a), cu excepția faptului că decontarea va fi efectuată prin plata unei sume fixe de numerar și primirea unui număr fix de acțiuni ale Entității A. În mod similar literelor (a) și (b) de mai sus, prețul pe acțiune pe care Entitatea A îl va plăti într-un an este fixat la 104 u.m. În consecință, Entitatea A are obligația de a-i plăti 104.000 u.m. în numerar Entității B (104 u.m. × 1.000), iar Entitatea B are obligația de a-i plăti Entității A 1.000 din acțiunile ordinare în circulație ale Entității A într-un an. Entitatea A face următoarele înregistrări.

1 februarie 20X2

D	Active nete / capitaluri proprii	100.000 u.m.	
	C	Datorii	100.000 u.m.

Pentru a înregistra obligația de a plăti 104.000 u.m. în decurs de un an la valoarea actualizată de 100.000 u.m. actualizată folosind rata dobânzii corespunzătoare (a se vedea IPSAS 41-IPSAS 29, punctul AG115-AG82).

31 decembrie 20X2

D	Cheltuială cu dobânda	3.660 u.m.	
	C	Datorii	3.660 u.m.

Pentru a înregistra dobânda în concordanță cu metoda dobânzii efective asupra datoriei pentru suma de răscumpărare a acțiunilor.

31 ianuarie 20X3

D	Cheltuială cu dobânda	340 u.m.	
	C	Datorii	340 u.m.

Pentru a înregistra dobânda în concordanță cu metoda dobânzii efective asupra datoriei pentru suma de răscumpărare a acțiunilor.

Entitatea A îi plătește 104.000 u.m. în numerar Entității B, iar Entitatea B îi plătește Entității A 1.000 de acțiuni aparținând Entității A.

D	Datorie	104.000 u.m.
C	Numerar	104.000 u.m.

Pentru a înregistra decontarea obligației de a răscumpăra acțiunile Entității A în schimbul unei sume în numerar:

...

Amendamente la IPSAS 29, *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare*

Se modifică punctele 2, 9, 10, 80, 98, 99, 101, 102, 107, 108, 109, 111, 112, 113, AG128, AG157 și AG161, se elimină punctele 1, 3, 4, 5, 6, 11-79, 88, AG1-AG126 și AG129 și se adaugă punctele 125H și AG156A.

Obiectiv

1. Obiectivul prezentului standard este de a stabili principii pentru recunoașterea și evaluarea activelor financiare, datoriilor financiare și anumitor contracte de cumpărare sau vânzare a elementelor nefinanciare. Dispozițiile pentru descrierea informațiilor legate de instrumentele financiare se găsesc în IPSAS 28, *Instrumente financiare: prezentare*. Dispozițiile pentru prezentarea informațiilor legate de instrumentele financiare se găsesc în IPSAS 30, *Instrumente financiare: prezentarea informațiilor*.

Domeniu de aplicare

2. Prezentul standard trebuie aplicat de către toate entitățile pentru toate **tipurile de instrumente instrumentele financiare care intră sub incidența IPSAS 41, *Instrumente financiare*, dacă și în măsura în care, cu excepția:**
 - (a) **IPSAS 41 permite aplicarea dispozițiilor contabilității de acoperire împotriva riscurilor din prezentul standard; și Acelor participații în entități controlate, entități asociate și asocieri în participație contabilizate în conformitate cu IPSAS 34, *Situații financiare individuale*, IPSAS 35, *Situații financiare consolidate*, IPSAS 36, *Investiții în entitățile asociate și în asocierile în participație*. Totuși, în unele cazuri, IPSAS 34, IPSAS 35 sau IPSAS 36 impune sau permite unei entități să contabilizeze o participație într-o entitate controlată, entitate asociată sau asocierie în participație în conformitate cu o parte din sau toate dispozițiile prezentului standard. Entitățile trebuie să aplice, de asemenea, prezentul standard instrumentelor derivate aferente unui interes într-o entitate controlată, entitate asociată sau asocierie în participație, cu excepția cazului în care instrumentul derivat corespunde definiției unui instrument de capitaluri proprii al entității din IPSAS 28.**
 - (b) **Instrumentul financiar face parte dintr-o relație de acoperire împotriva riscurilor care se califică pentru contabilitatea de acoperire**

~~împotriva riscurilor în conformitate cu prezentul standard. Drepturilor și obligațiilor rezultate din contracte de leasing pentru care se aplică IPSAS 13, *Contracte de leasing*. Totuși:~~

- ~~(i) Creanțele care decurg din contracte de leasing, recunoscute de un locatar, fac obiectul prevederilor privind derecunoașterea și deprecierea din prezentul standard (a se vedea punctele 17-39, 67, 68, 72 și Anexa A punctele AG51-AG67 și AG117-AG126);~~
 - ~~(ii) Datoriile care decurg din contracte de leasing financiar, recunoscute de un locatar, fac obiectul prevederilor privind derecunoașterea din prezentul standard (a se vedea punctele 41-44 și Anexa A punctele AG72-AG80); și~~
 - ~~(iii) Instrumentele derivate care sunt încorporate în contracte de leasing fac obiectul prevederilor privind instrumentele derivate încorporate din prezentul standard (a se vedea punctele 11-15 și Anexa A punctele AG40-AG46).~~
- (c) ~~Drepturilor și obligațiilor angajatorilor conform planurilor de beneficii ale angajaților, pentru care se aplică IPSAS 39, *Beneficiile angajaților*.~~
- (d) ~~Instrumentelor financiare emise de entitate care corespund definiției unui instrument de capitaluri proprii din IPSAS 28 (inclusiv opțiunile și warantele) sau care trebuie să fie clasificate drept instrumente de capitaluri proprii în conformitate cu punctele 15 și 16 sau cu punctele 17 și 18 din IPSAS 28. Cu toate acestea, deținătorul unor astfel de instrumente de capitaluri proprii trebuie să aplice prezentul standard acelor instrumente, mai puțin în cazul în care ele corespund excepției de la litera (a) de mai sus.~~
- (e) ~~Drepturilor și obligațiilor generate de:~~
- ~~(i) Un contract de asigurare, altele decât drepturile și obligațiile unui emitent generate de un contract de asigurare care corespunde definiției unui contract de garanție financiară de la punctul 10; sau~~
 - ~~(ii) Un contract care intră sub incidența standardului de contabilitate național sau internațional relevant care tratează contractele de asigurare deoarece conține o caracteristică de participare discreționară.~~

~~Prezentul standard se aplică unui instrument derivat care este încorporat într-un contract de asigurare dacă instrumentul derivat nu este în sine un contract de asigurare (a se vedea punctele 11-15 și~~

Anexa A punctele AG40-AG46 din prezentul standard). O entitate aplică prezentul standard contractelor de garanție financiară, dar trebuie să aplice standardul de contabilitate național sau internațional relevant care tratează contractele de asigurare dacă emitentul alege să aplice acel standard la recunoașterea și evaluarea lor. Fără a aduce atingere subpunctului (i) de mai sus, o entitate poate aplica prezentul standard pentru alte contracte de asigurare care implică transferul de risc financiar:

- (f) Oricăror contracte forward dintre o entitate dobânditoare și un vânzător de cumpărare sau de vânzare a unei operațiuni dobândite care vor genera o combinație de operațiuni din sectorul public la o dată de achiziție viitoare. Durata unui contract forward nu trebuie să depășească o perioadă rezonabilă necesară în mod normal pentru a obține aprobările necesare și pentru a încheia tranzacția.
- (g) Angajamentelor de creditare, cu excepția angajamentelor de creditare descrise la punctul 4. Emitentul angajamentelor de creditare trebuie să aplice IPSAS 19, *Provizioane, datorii contingente și active contingente*, angajamentelor de creditare care nu intră sub incidența prezentului standard. Totuși, toate angajamentele de creditare fac obiectul prevederilor de derecunoaștere din cadrul prezentului standard (a se vedea punctele 17-44 și Anexa A punctele AG51-AG80).
- (h) Instrumentelor financiare, contractelor și obligațiilor din cadrul tranzacțiilor cu plata pe bază de acțiuni pentru care se aplică standardul de contabilitate național sau internațional relevant care tratează plata pe bază de acțiuni, cu excepția contractelor care intră sub incidența punctelor 4-6 din prezentul standard, cărora li se aplică prezentul standard.
- (i) Drepturilor la plăți care reprezintă pentru entitate rambursări ale cheltuielilor pe care este obligată să le facă pentru a deconta o datorie pe care o recunoaște drept provizion conform IPSAS 19 sau pentru care, într-o perioadă anterioară, entitatea a recunoscut un provizion în conformitate cu IPSAS 19.
- (j) Recunoașterii inițiale și evaluării inițiale a drepturilor și obligațiilor care rezultă din alte tranzacții decât cele de schimb care generează venituri, pentru care se aplică IPSAS 23, *Venituri din alte tranzacții decât cele de schimb (impozite și transferuri)*.
- (k) Drepturilor și obligațiilor aferente angajamentelor de concesiune a serviciilor pentru care se aplică IPSAS 32, *Angajamente de concesiune a serviciilor: concedenți*. Totuși, datoriile financiare recunoscute de un concedent conform modelului datoriei financiare fac obiectul prevederilor privind derecunoașterea din prezentul standard (a se vedea punctele 41-44 și Anexa A punctele AG72-AG80).

3. ~~Următoarele angajamente de creditare intră sub incidența prezentului standard:~~
- ~~(a) Angajamentele de creditare pe care entitatea le desemnează ca datorii financiare la valoarea justă prin surplus sau deficit. O entitate care are experiență în vânzarea activelor ce rezultă din angajamentele sale de creditare la scurt timp după inițiere trebuie să aplice prezentul standard tuturor angajamentelor sale de creditare din aceeași clasă.~~
 - ~~(b) Angajamentele de creditare care pot fi decontate net în numerar sau prin livrarea sau emiterea unui alt instrument financiar. Aceste angajamente de creditare sunt instrumente derivate. Un angajament de creditare nu este considerat drept decontat net pentru simplul motiv că împrumutul este plătit în rate (de exemplu, un împrumut pentru o construcție ipotecată care se plătește în rate odată cu avansarea lucrărilor de construcție).~~
 - ~~(c) Angajamentele pentru acordarea unui împrumut la o rată a dobânzii sub valoarea pieței. Punctul 49 litera (d) specifică evaluarea ulterioară a datoriilor care rezultă din aceste angajamente de creditare.~~
4. ~~Prezentul standard trebuie aplicat acelor contracte de cumpărare sau de vânzare a unui element nefinanciar care pot fi decontate net în numerar sau într-un alt instrument financiar, sau prin schimbul de instrumente financiare, ca și când contractele ar fi instrumente financiare, cu excepția contractelor încheiate și menținute în vigoare în vederea obținerii sau furnizării unui element nefinanciar în conformitate cu cerințele estimate de cumpărare, vânzare sau utilizare ale entității.~~
5. Există diferite moduri în care un contract de cumpărare sau de vânzare a unui element nefinanciar poate fi decontat net în numerar sau într-un alt instrument financiar sau prin schimbul de instrumente financiare. Acestea includ:
- (a) Atunci când termenele unui contract permit oricărei părți să îl deconteze net în numerar sau într-un alt instrument financiar sau prin schimbul de instrumente financiare;
 - (b) Atunci când capacitatea de decontare netă în numerar sau în alt instrument financiar ori prin schimbul de instrumente financiare nu este explicită în termenele contractului, dar entitatea obișnuiește să deconteze contracte similare net în numerar sau într-un alt instrument financiar sau prin schimbul de instrumente financiare (fie împreună cu partenerul, fie prin încheierea unor contracte de compensare, fie prin vânzarea contractului înainte de exercitarea sau expirarea lui);

- (c) Atunci când, pentru contracte similare, entitatea are o practică de acceptare a livrării activului-suport și de vânzare a acestuia la scurt timp după livrare, în scopul generării unui profit din fluctuațiile prețului pe termen scurt sau ale marjei dealerului; și
- (d) Atunci când elementul nefinanciar care face obiectul contractului se poate converti fără dificultate în numerar.

Un contract căruia i se aplică litera (b) sau (c) nu este încheiat în scopul primirii sau livrării elementului nefinanciar în conformitate cu cerințele estimate de cumpărare, vânzare sau utilizare ale entității și, în consecință, intră sub incidența prezentului standard. Alte contracte pentru care se aplică punctul 4 sunt evaluate pentru a se determina dacă au fost încheiate și sunt menținute în vigoare în scopul primirii sau livrării unui element nefinanciar în conformitate cu dispozițiile entității cu privire la cumpărarea, vânzarea sau utilizarea preconizată și, în consecință, pentru a se determina dacă intră sub incidența prezentului standard:

6. O opțiune emisă de cumpărare sau de vânzare a unui element nefinanciar care poate fi decontată net în numerar sau într-un alt instrument financiar sau prin schimbul unor instrumente financiare, în conformitate cu punctul 5 litera (a) sau (d) intră sub incidența prezentului standard. Un astfel de contract nu poate fi încheiat în scopul obținerii sau furnizării elementului nefinanciar în conformitate cu dispozițiile entității cu privire la cumpărarea, vânzarea sau utilizarea preconizată.

...

Definiții

9. Termenii definiți în IPSAS 28 și IPSAS 41 sunt utilizați în prezentul standard cu înțelesul specificat la punctul 9 din IPSAS 28 și la punctul 9 din IPSAS 41. IPSAS 28 și IPSAS 41 definesc următorii termeni:

- Costul amortizat al unui activ financiar sau al unei datorii financiare;
- Derecunoaștere;
- Instrument derivat;
- Metoda dobânzii efective;
- Rata dobânzii efective;
- Instrument de capitaluri proprii;
- Activ financiar;
- Instrument financiar;
- Datorie financiară;

- Angajament ferm;
- Tranzacție prognozată;

și oferă îndrumări pentru aplicarea acestor definiții.

10. Următorii termeni sunt utilizați în prezentul standard cu înțelesul specificat în continuare:

Definiția unui instrument derivat

~~Un instrument derivat este un instrument financiar sau un alt contract care intră sub incidența prezentului standard (a se vedea punctele 2-6) care întrunește toate cele trei caracteristici de mai jos:~~

- (a) ~~Valoarea sa se modifică drept reacție la modificările anumitor rate ale dobânzii, prețului unui instrument financiar, prețului mărfurilor, cursurilor de schimb valutare, indicilor de preț sau ratelor, ratingului de credit sau indicelui de creditare, sau ale altor variabile, cu condiția ca, în cazul unei variabile nefinanciare, aceasta să nu fie specifică unei părți contractuale (uneori denumită „de bază”);~~
- (b) ~~Nu necesită nicio investiție netă inițială sau necesită o investiție netă inițială care este mai mică decât s-ar impune pentru alte tipuri de contracte care se preconizează să aibă reacții similare la modificările factorilor pieței; și~~
- (c) ~~Este decontat la o dată viitoare.~~

Definițiile celor patru categorii de instrumente financiare

~~Un activ financiar sau o datorie financiară la valoarea justă prin surplus sau deficit este un activ financiar sau o datorie financiară care îndeplinește oricare dintre următoarele condiții:~~

- (a) ~~Este clasificat(ă) drept deținut(ă) în vederea tranzacționării. Un activ financiar sau o datorie financiară este clasificat(ă) drept deținut(ă) în vederea tranzacționării dacă:~~
 - (i) ~~Este dobândit(ă) sau este suportat(ă) în principal în scopul vânzării sau reachiziționării la termenul cel mai apropiat;~~
 - (ii) ~~La recunoașterea inițială face parte dintr-un portofoliu de instrumente financiare identificate care sunt gestionate împreună și pentru care există dovezi ale unui tipar recent real de generare a unor beneficii pe termen scurt; sau~~
 - (iii) ~~Este un instrument derivat (cu excepția unui instrument derivat care este un contract de garanție financiară sau un instrument desemnat și eficient de acoperire împotriva riscurilor);~~

- (b) **La recunoașterea inițială este desemnat(ă) de către entitate drept la valoarea justă prin surplus sau deficit. O entitate poate utiliza această desemnare numai atunci când se permite la punctul 13 sau atunci când rezultatul acestei acțiuni oferă informații mai relevante, de oarece fie:**
- (i) **Elimină sau reduce în mod semnificativ o inconsecvență de evaluare sau recunoaștere (uneori numită „necorelare contabilă”) care altminteri ar rezulta din evaluarea activelor sau datoriiilor sau din recunoașterea câștigurilor și pierderilor din acestea pe baze diferite; sau**
 - (ii) **Un grup de active financiare, datorii financiare sau ambele este gestionat, iar performanța sa este evaluată pe baza valorii juste, în conformitate cu o gestionare documentată a riscului sau cu o strategie de investiții, iar informațiile despre grup sunt furnizate pe plan intern pe acea bază către personalul-cheie din conducerea entității (conform definiției din IPSAS 20, *Prezentarea informațiilor privind părțile afiliate*); de exemplu, organismul de conducere al entității și directorul executiv.**

În IPSAS 30, punctele 11-13 și AG4 impun entității să prezinte informații despre activele financiare și datoriiile financiare pe care le-a desemnat la valoarea justă prin surplus sau deficit, inclusiv modul de îndeplinire a acestor condiții. Pentru instrumentele care intră în această categorie în conformitate cu subpunctul (ii) de mai sus, această prezentare include o descriere narativă a modului în care desemnarea la valoarea justă prin surplus sau deficit este consecvență cu gestionarea documentată a riscului de către entitate sau cu strategia de investiții a entității.

Investițiile în instrumentele de capitaluri proprii care nu au un preț de piață cotel pe o piață activă și a căror valoare justă nu poate fi evaluată fiabil (a se vedea punctul 48 litera (c) și Anexa A punctele AG113 și AG114) nu trebuie desemnate la valoarea justă prin surplus sau deficit.

Trebuie să se observe faptul că punctele 50, 51, 52 și Anexa A punctele AG101-AG115, care stabilesc dispozițiile pentru determinarea unei evaluări fiabile a valorii juste a unui activ financiar sau a unei datorii financiare, se aplică și tuturor elementelor care sunt evaluate la valoarea justă fie prin desemnare, fie în alt mod sau a căror valoare justă este prezentată.

Investițiile păstrate până la scadență sunt active financiare nederivate cu plăți fixe sau determinabile și cu o scadență fixă pe care o entitate are intenția pozitivă și capacitatea de a le păstra până la scadență (a se vedea Anexa A punctele AG29-AG38), cu excepția:

- (a) ~~Celor pe care, la recunoașterea inițială, entitatea le desemnează drept la valoarea justă prin surplus sau deficit;~~
- (b) ~~Celor pe care entitatea le desemnează drept disponibile pentru vânzare; și~~
- (c) ~~Celor care corespund definiției împrumuturilor și creanțelor.~~

~~Ø entitate nu trebuie să clasifice niciun activ financiar drept păstrat până la scadență dacă entitatea a vândut sau a reclasificat, în anul financiar curent sau în ultimii doi ani financiari precedenți, mai mult decât o valoare nesemnificativă din investițiile păstrate până la scadență (mai mult decât nesemnificativă în raport cu valoarea totală a investițiilor păstrate până la scadență), altele decât cele din vânzările sau reclasificările care:~~

- (a) ~~Sunt atât de aproape de scadență sau de data anticipată de rambursare a activului financiar (de exemplu, la mai puțin de trei luni înainte de data scadenței), încât modificările ratei dobânzii pe piață nu au un efect semnificativ asupra valorii juste a activului financiar;~~
- (b) ~~Au loc după ce entitatea a colectat cea mai mare parte din valoarea inițială a activului financiar prin plăți programate sau plăți anticipate; sau~~
- (c) ~~Se pot atribui unui eveniment izolat care iese din sfera de control a entității, nu se repetă și nu ar fi putut fi anticipat în mod rezonabil de către entitate.~~

~~Împrumuturile și creanțele sunt active financiare nederivate cu plăți fixe sau determinabile care nu sunt cotate pe o piață activă, cu excepția:~~

- (a) ~~Celor pe care entitatea intenționează să le vândă imediat sau în scurt timp, care trebuie clasificate drept deținute în vederea tranzacționării, și celor pe care entitatea, la recunoașterea inițială, le desemnează la valoarea justă prin surplus sau deficit;~~
- (b) ~~Celor pe care entitatea, la recunoașterea inițială, le desemnează drept disponibile pentru vânzare; sau~~
- (c) ~~Celor pentru care deținătorul s-ar putea să nu recupereze, în esență, toată investiția inițială, din altă cauză decât deteriorarea creditului, și care trebuie clasificate drept disponibile pentru vânzare.~~

~~Un interes dobândit prin punerea în comun a unor active care nu sunt împrumuturi sau creanțe (de exemplu, un interes într-un fond mutual sau într-un fond similar) nu este un împrumut sau o creanță.~~

~~**Activele financiare disponibile pentru vânzare** sunt acele active financiare nederivate care sunt desemnate drept disponibile pentru vânzare sau care~~

nu sunt clasificate drept (a) împrumuturi și creanțe, (b) investiții păstrate până la scadență sau (c) active financiare la valoarea justă prin surplus sau deficit:

Definiția unui contract de garanție financiară

Un contract de garanție financiară este un contract care îi impune emitențului să efectueze anumite plăți pentru a rambursa deținătorul pentru o pierdere suportată deoarece un anumit debitor nu a putut să efectueze o plată la scadență conform termenelor inițiale sau modificate ale unui instrument de datorie:

Definiții legate de recunoaștere și evaluare

Costul amortizat al unui activ financiar sau al unei datorii financiare este valoarea la care activul financiar sau datoria financiară este evaluat(ă) la recunoașterea inițială minus rambursările de principal, plus sau minus amortizarea cumulată utilizând metoda dobânzii efective pentru fiecare diferență dintre valoarea inițială și valoarea la scadență, și minus orice reducere (directă sau prin utilizarea unui cont de provizion pentru depreciere) pentru depreciere sau necolectabilitate:

Metoda dobânzii efective este o metodă de calcul al costului amortizat al unui activ financiar sau al unei datorii financiare (sau al unui grup de active financiare sau datorii financiare) și de alocare a veniturilor din dobânzi sau a cheltuielii cu dobânzile din perioada relevantă. Rata dobânzii efective reprezintă rata care actualizează exact plățile sau încasările viitoare în numerar estimate pe durata de viață preconizată a instrumentului financiar sau, acolo unde este cazul, pe o durată mai scurtă la valoarea contabilă netă a activului financiar sau a datoriei financiare. La calcularea ratei dobânzii efective, o entitate trebuie să estimeze fluxurile de trezorerie luând în considerare toate condițiile contractuale ale instrumentului financiar (de exemplu, plata în avans, opțiunile call și alte opțiuni similare), dar nu trebuie să ia în calcul pierderile viitoare din creditare. Calculul include toate onorariile și punctele plătite sau încasate de părțile participante la contract care fac parte integrantă din rata dobânzii efective (a se vedea IPSAS 9, *Venituri din tranzacții de schimb*), costurile tranzacției și toate celelalte prime sau reduceri. Se presupune că fluxurile de trezorerie și durata de viață preconizată ale unui grup de instrumente financiare similare pot fi estimate în mod fiabil. Totuși, în acele cazuri rare în care nu este posibilă estimarea în mod fiabil a fluxurilor de trezorerie sau a duratei de viață preconizate a unui instrument financiar (sau grup de instrumente financiare), entitatea trebuie să utilizeze fluxurile de trezorerie contractuale pe întreaga durată contractuală a instrumentului financiar (sau a grupului de instrumente financiare):

~~**Derecunoașterea reprezintă eliminarea unui activ financiar sau a unei datorii financiare recunoscut(e) anterior din situația poziției financiare a entității.**~~

~~**O cumpărare sau o vânzare standard este o cumpărare sau o vânzare a unui activ financiar printr-un contract ale cărui condiții impun livrarea activului în cadrul perioadei de timp stabilite în general prin reglementări sau convenții pe piața în cauză.**~~

~~**Costurile tranzacției sunt costuri marginale care pot fi atribuite direct achiziției, emiterii sau cedării unui activ financiar sau unei datorii financiare (a se vedea Anexa A punctul AG26). Un cost marginal este un cost care nu ar fi fost suportat dacă entitatea nu ar fi dobândit, emis sau cedat instrumentul financiar.**~~

Definiții privind contabilitatea operațiunilor de acoperire împotriva riscurilor

~~**Un angajament ferm este un acord irevocabil de a schimba o cantitate specificată de resurse la un preț specificat, la o dată viitoare specificată sau la date viitoare specificate.**~~

~~**O tranzacție prognozată este o tranzacție viitoare neangajată, dar anticipată.**~~

Un **instrument de acoperire împotriva riscurilor** este un instrument derivat desemnat sau (doar pentru o acoperire împotriva riscurilor variațiilor cursurilor de schimb valutar) un activ financiar nederivat sau o datorie financiară nederivată desemnat(ă) a cărui (cărei) valoare justă sau ale cărui (cărei) fluxuri de trezorerie se preconizează să compenseze modificările valorii juste sau ale fluxurilor de trezorerie ale unui element desemnat acoperit împotriva riscurilor (punctele 81-86 și Anexa A punctele AG127-AG130 detaliază definiția unui instrument de acoperire împotriva riscurilor).

Un **element acoperit împotriva riscurilor** este un activ, o datorie, un angajament ferm, o tranzacție prognozată foarte probabilă sau o investiție netă într-o operațiune din străinătate care (a) expune entitatea la riscul modificărilor valorii juste sau ale fluxurilor de trezorerie viitoare și (b) este desemnat(ă) drept acoperit(ă) împotriva riscurilor (punctele 87-94 și Anexa A punctele AG131-AG141 detaliază definiția elementelor acoperite împotriva riscurilor).

Eficacitatea acoperirii împotriva riscurilor este gradul în care modificările în valoarea justă sau în fluxurile de trezorerie ale elementului acoperit împotriva riscurilor care se pot atribui unui risc acoperit sunt compensate prin modificările valorii juste sau ale fluxurilor de trezorerie aferente instrumentului de acoperire împotriva riscurilor (a se vedea Anexa A punctele AG145-AG156).

Termenii definiți în alte IPSAS-uri sunt utilizați în prezentul standard cu același înțeles ca în acele standarde și sunt reprodusi în *Glosarul de termeni definiți* publicat separat.

Instrumente derivate încorporate

11-79. [Eliminate]

Acoperirea împotriva riscurilor

80. **Dacă o entitate aplică IPSAS 41 și nu a ales, ca politică contabilă, să continue aplicarea dispozițiilor contabilității de acoperire împotriva riscurilor din prezentul standard (a se vedea punctul 177 din IPSAS 41), entitatea trebuie să aplice dispozițiile privind contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor de la punctele 113-155 din IPSAS 41. Cu toate acestea, pentru o acoperire a valorii juste împotriva expunerii la riscul ratei dobânzii pentru un portofoliu de active financiare sau de datorii financiare, o entitate poate, în conformitate cu punctul 115 din IPSAS 41, să aplice dispozițiile privind contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor din prezentul standard în locul celor din IPSAS 41. În această situație, entitatea trebuie să aplice și dispozițiile specifice referitoare la contabilitatea de acoperire a valorii juste împotriva riscurilor pentru o acoperire a unui portofoliu împotriva riscului ratei dobânzii (a se vedea punctele 91, 100 și AG157-AG175). În cazul în care există o relație de acoperire împotriva riscurilor desemnată între un instrument de acoperire și un element acoperit, așa cum este prezentată la punctele 95-98 și în Anexa A punctele AG142-AG144, contabilizarea câștigului sau pierderii din instrumentul de acoperire sau din elementul acoperit trebuie să respecte prevederile punctelor 99-113.**

...

88. Spre deosebire de împrumuturi și creanțe, o investiție păstrată până la scadență nu poate constitui un element acoperit în ceea ce privește riscul ratei dobânzii sau riscul plății în avans din cauza faptului că desemnarea unei investiții drept păstrată până la scadență necesită intenția de a păstra investiția până la scadență fără a ține cont de modificările valorii juste sau ale fluxurilor de trezorerie ale unei astfel de investiții care pot fi atribuite modificărilor ratelor dobânzii. Totuși, o investiție păstrată până la scadență poate fi considerată un element acoperit în ceea ce privește riscurile aferente fluctuațiilor cursurilor de schimb valutar și riscul de credit.

...

98. **O relație de acoperire împotriva riscurilor îndeplinește condițiile pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor, în conformitate cu punctele 99-113, dacă și numai dacă sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos.**

- (a) **La inițierea operațiunii de acoperire împotriva riscurilor există o desemnare și o documentație oficiale privind relația de acoperire**

împotriva riscurilor, precum și obiectivul și strategia entității de gestionare a riscului pentru a întreprinde operațiunea de acoperire împotriva riscurilor. Documentația respectivă trebuie să includă identificarea instrumentului de acoperire împotriva riscurilor, elementul acoperit sau tranzacția acoperită, natura riscului care se acoperă și modul în care entitatea va efectua evaluarea eficacității instrumentului de acoperire împotriva riscurilor în compensarea expunerii la modificările valorii juste sau a fluxurilor de trezorerie ale elementului acoperit care pot fi atribuite riscului acoperit.

- (b) Acoperirea împotriva riscurilor se preconizează a fi foarte eficace (a se vedea Anexa A punctele AG145-AG156) în procesul de compensare a modificărilor valorii juste sau fluxurilor de trezorerie care pot fi atribuite riscului acoperit, de o manieră consecventă cu strategia de gestionare a riscului documentată inițial pentru relația de acoperire respectivă.
- (c) Pentru acoperirile fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor, o tranzacție prognozată care face obiectul acoperirii împotriva riscurilor trebuie să aibă un grad ridicat de probabilitate și trebuie să prezinte o expunere la variații ale fluxurilor de trezorerie care ar putea în final să afecteze surplusul sau deficitul.
- (d) Eficacitatea acoperirii împotriva riscurilor poate fi evaluată în mod fiabil, adică valoarea justă sau fluxurile de trezorerie aferente elementului acoperit care pot fi atribuite riscului acoperit și valoarea justă a instrumentului de acoperire împotriva riscurilor pot fi evaluate în mod fiabil (a se vedea punctele 50 și 51 și Anexa A punctele AG139-AG151 pentru îndrumări privind determinarea valorii juste).
- (e) Acoperirea împotriva riscurilor este evaluată pe principiul continuității și este determinată ca și când ar fi avut în mod real un grad înalt de eficacitate pe parcursul perioadelor de raportare financiară pentru care a fost desemnată acoperirea împotriva riscurilor.

Acoperirea valorii juste împotriva riscurilor

99. Dacă o acoperire a valorii juste împotriva riscurilor îndeplinește condițiile prevăzute la punctul 98 pe parcursul perioadei, ea trebuie contabilizată după cum urmează:

- (a) Câștigul sau pierderea rezultat(ă) din reevaluarea instrumentului de acoperire împotriva riscurilor la valoarea justă (pentru un instrument derivat de acoperire împotriva riscurilor) sau componenta valutară a valorii sale contabile evaluată în conformitate cu IPSAS 4 (pentru un instrument nederivat de acoperire împotriva riscurilor) trebuie recunoscut(ă) în surplus sau deficit; și

- (b) Câștigul sau pierderea aferent(ă) elementului acoperit împotriva riscurilor care poate fi atribuit(ă) riscului acoperit trebuie să ajusteze valoarea contabilă a elementului acoperit și trebuie recunoscut(ă) în surplus sau deficit. Acest principiu se aplică dacă un element acoperit este, altfel, evaluat la cost. Recunoașterea câștigului sau pierderii atribuibil(e) riscurilor acoperite în surplus sau deficit se aplică dacă elementul acoperit împotriva riscurilor este un activ financiar ~~disponibil pentru vânzare~~ evaluat la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 41 din IPSAS 41.

...

101. Dacă doar anumite riscuri care pot fi atribuite unui element acoperit împotriva riscurilor sunt acoperite, modificările recunoscute ale valorii juste a elementului acoperit împotriva riscurilor care nu sunt legate de riscul acoperit sunt recunoscute după cum se arată la punctul 101 din IPSAS 41-64.
102. **O entitate trebuie să întrerupă prospectiv contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor specificată la punctul 99 dacă:**
- (a) **Instrumentul de acoperire împotriva riscurilor expiră sau este vândut, reziliat ori exercitat. În (în acest sens, înlocuirea sau convertirea unui instrument de acoperire împotriva riscurilor în alt instrument de acoperire împotriva riscurilor nu constituie o expirare sau o reziliere dacă o astfel de înlocuire sau convertire face parte din strategia documentată de acoperire împotriva riscurilor a entității).** Suplimentar, în acest sens nu există o expirare sau o reziliere a instrumentului acoperit dacă:
- (i) Drept consecință a legilor sau reglementărilor ori a introducerii de legi sau reglementări, părțile instrumentului de acoperire sunt de acord ca unul sau mai mulți parteneri de compensare să înlocuiască partenerul inițial pentru a deveni noul partener al fiecăreia dintre părți. În acest scop, un partener de compensare este un partener central (uneori numit „organizație de compensare” sau „agenție de compensare”) sau o entitate sau entități, de exemplu, un membru de compensare al unei organizații de compensare sau un client al unui membru de compensare al unei organizații de compensare care acționează în calitate de partener pentru a compensa printr-un partener central. Cu toate acestea, atunci când părțile instrumentului de acoperire împotriva riscurilor înlocuiesc partenerii inițiali cu alți parteneri, prezentul punct se va aplica doar dacă fiecare dintre acele părți realizează compensări cu același partener central.

(ii) **În cazul în care există alte modificări la instrumentul de acoperire împotriva riscurilor, acestea sunt limitate la cele necesare pentru a efectua o astfel de înlocuire a partenerului. Astfel de modificări sunt limitate la cele care sunt consecvente cu termenii preconizate dacă instrumentul de acoperire împotriva riscurilor ar fi fost inițial compensat cu partenerul de compensare. Aceste modificări includ modificările în dispozițiile privind garanțiile reale, drepturile de a compensa soldurile de creanțe și datorii și taxele percepute.**

- (b) Acoperirea împotriva riscurilor nu mai îndeplinește criteriile pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor de la punctul 98; sau
- (c) Entitatea revocă desemnarea făcută.

...

Acoperirea fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor

...

107. Mai exact, o acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor este contabilizată după cum urmează:
- (a) Componenta distinctă a activelor nete / capitalurilor proprii asociată elementului acoperit împotriva riscurilor este ajustată la cea mai mică valoare dintre următoarele (în valori absolute):
 - (i) Câștigul cumulat sau pierderea cumulată aferent(ă) elementului acoperit împotriva riscurilor de la inițierea operațiunii de acoperire; și
 - (ii) Modificarea cumulată a valorii juste (valoarea actualizată) a fluxurilor de trezorerie viitoare preconizate aferente elementului acoperit de la inițierea acoperirii împotriva riscurilor;
 - (b) Orice câștig sau pierdere rămas(ă) aferent(ă) instrumentului de acoperire împotriva riscurilor sau unei componente desemnate a acestuia (care nu reprezintă o acoperire eficientă) este recunoscut(ă) în surplus sau deficit; și
 - (c) Dacă strategia documentată de gestionare a riscului a unei entități pentru o anumită relație de acoperire împotriva riscurilor exclude din evaluarea eficacității acoperirii împotriva riscurilor o componentă distinctă a câștigului sau pierderii sau a fluxurilor de trezorerie aferente instrumentului de acoperire (a se vedea punctele 83, 84 și 98 litera (a)), atunci acea componentă a câștigului sau pierderii care a fost exclusă este recunoscută în conformitate cu punctul 101 din IPSAS 41-64.

108. Dacă o acoperire a unei tranzacții prognozate împotriva riscurilor are drept rezultat ulterior recunoașterea unui activ financiar sau a unei datorii financiare, câștigurile sau pierderile asociate care au fost recunoscute direct în active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 106 trebuie să fie reclasificate în surplus sau deficit drept ajustare din reclasificare în aceeași perioadă sau în aceleași perioade în care activul dobândit sau datoria asumată afectează surplusul sau deficitul (cum ar fi în perioadele în care se recunoaște venitul sau cheltuiala cu dobânda). Totuși, dacă o entitate preconizează că o parte din sau toată pierderea recunoscută direct în active nete / capitaluri proprii nu va fi recuperată în una sau mai multe perioade viitoare, ea trebuie să reclasifice în surplus sau deficit drept ajustare din reclasificare valoarea care nu se preconizează că va fi recuperată.
109. Dacă o acoperire a unei tranzacții prognozate împotriva riscurilor conduce ulterior la recunoașterea unui activ nefinanciar ori a unei datorii nefinanciare sau dacă o tranzacție prognozată pentru un activ nefinanciar sau o datorie nefinanciară devine un angajament ferm pentru care se aplică contabilitatea de acoperire a valorii juste împotriva riscurilor, entitatea trebuie să adopte litera (a) sau (b) de mai jos:
- (a) Reclasifică pierderile și câștigurile asociate care au fost recunoscute direct în active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 106 în surplus sau deficit drept ajustare din reclasificare în aceeași perioadă sau în aceleași perioade în timpul căreia/căroră activul dobândit sau datoria asumată afectează surplusul sau deficitul (cum ar fi perioadele în care deprecierea sau stocurile sunt recunoscute drept cheltuială). Totuși, dacă o entitate preconizează că o parte din sau toată pierderea recunoscută direct în active nete / capitaluri proprii nu va fi recuperată în una sau mai multe perioade viitoare, ea trebuie să reclasifice din active nete / capitaluri proprii în surplus sau deficit drept ajustare din reclasificare valoarea care nu se preconizează că va fi recuperată.
 - (b) Îndepărtează câștigurile și pierderile asociate care au fost recunoscute direct în active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 106 și le include în costul inițial sau în altă valoare contabilă a activului sau datoriei.
- ...
111. Pentru operațiunile de acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor, altele decât cele la care se referă punctele 108 și 109, valorile care au fost recunoscute direct în active nete / capitaluri proprii trebuie recunoscute în surplus sau deficit drept ajustare din reclasificare în aceeași perioadă sau în aceleași perioade în care fluxurile de trezorerie prognozate acoperite afectează surplusul sau deficitul (de exemplu, atunci când are loc o vânzare prognozată).

112. În oricare dintre următoarele circumstanțe o entitate trebuie să întrerupă prospectiv contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor specificată la punctele 106-111:

(a) Instrumentul de acoperire împotriva riscurilor expiră sau este vândut, reziliat sau exercitat (~~în acest sens, înlocuirea sau convertirea unui instrument de acoperire împotriva riscurilor într-un alt instrument de acoperire împotriva riscurilor nu constituie o expirare sau o reziliere dacă o astfel de înlocuire sau convertire face parte din strategia documentată de acoperire împotriva riscurilor a entității~~). În acest caz, câștigul sau pierderea cumulată(ă) aferent(ă) instrumentului de acoperire împotriva riscurilor care rămâne recunoscut(ă) direct în active nete / capitaluri proprii din perioada în care acoperirea era în vigoare (a se vedea punctul 106 litera (a)) trebuie să rămână recunoscut(ă) separat în active nete / capitaluri proprii până la momentul la care are loc tranzacția prognozată. Atunci când aceasta are loc, se va aplica punctul 108, 109 sau 111. În sensul prezentului subpunct, înlocuirea sau convertirea unui instrument de acoperire împotriva riscurilor în alt instrument de acoperire împotriva riscurilor nu constituie o expirare sau o reziliere dacă o astfel de înlocuire sau convertire face parte din strategia documentată de acoperire împotriva riscurilor a entității. Suplimentar, în scopul prezentului subpunct nu există o expirare sau o reziliere a instrumentului acoperit dacă:

(i) Drept consecință a legilor sau reglementărilor ori a introducerii de legi sau reglementări, părțile instrumentului de acoperire sunt de acord ca unul sau mai mulți parteneri de compensare să înlocuiască partenerul inițial pentru a deveni noul partener al fiecăreia dintre părți. În acest scop, un partener de compensare este un partener central (uneori numit „organizație de compensare” sau „agenție de compensare”) sau o entitate sau entități, de exemplu, un membru de compensare al unei organizații de compensare sau un client al unui membru de compensare al unei organizații de compensare care acționează în calitate de partener pentru a compensa printr-un partener central. Cu toate acestea, atunci când părțile instrumentului de acoperire împotriva riscurilor înlocuiesc partenerii inițiali cu alți parteneri, prezentul punct se va aplica doar dacă fiecare dintre acele părți realizează compensări cu același partener central.

(ii) În cazul în care există alte modificări la instrumentul de acoperire împotriva riscurilor, acestea sunt limitate la cele necesare pentru a efectua o astfel de înlocuire a partenerului. Astfel de modificări sunt limitate la cele care sunt consecvente

cu termenele preconizate dacă instrumentul de acoperire împotriva riscurilor ar fi fost inițial compensat cu partenerul de compensare. Aceste modificări includ modificările în dispozițiile privind garanțiile reale, drepturile de a compensa soldurile de creanțe și datorii și taxele percepute.

- (b) Acoperirea împotriva riscurilor nu mai îndeplinește criteriile pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor de la punctul 98. În acest caz, câștigul sau pierderea cumulat(ă) aferent(ă) instrumentului de acoperire împotriva riscurilor care rămâne recunoscut(ă) direct în active nete / capitaluri proprii din perioada în care acoperirea era în vigoare (a se vedea punctul 106 litera (a)) trebuie să rămână recunoscut(ă) separat în active nete / capitaluri proprii până la momentul la care are loc tranzacția prognozată. Atunci când aceasta are loc, se va aplica punctul 108, 109 sau 111.
- (c) Nu se mai preconizează că tranzacția prognozată va avea loc, caz în care orice câștig sau pierdere cumulat(ă) aferent(ă) instrumentului de acoperire împotriva riscurilor care rămâne recunoscut(ă) direct în active nete / capitaluri proprii din perioada în care acoperirea era în vigoare (a se vedea punctul 106 litera (a)) trebuie recunoscut(ă) în surplus sau deficit **drept ajustare din reclasificare**. Se poate preconiza în continuare că o tranzacție prognozată care nu mai este foarte probabilă (a se vedea punctul 98 litera (c)) va avea loc.
- (d) Entitatea revocă desemnarea făcută. Pentru acoperirile unei tranzacții prognozate, câștigul sau pierderea cumulat(ă) aferent(ă) instrumentului de acoperire împotriva riscurilor care rămâne recunoscut(ă) direct în active nete / capitaluri proprii din perioada în care acoperirea era în vigoare (a se vedea punctul 106 litera (a)) trebuie să rămână recunoscut(ă) separat în active nete / capitaluri proprii până la momentul la care are loc tranzacția prognozată sau până când nu se mai preconizează că aceasta va avea loc. Atunci când aceasta are loc, se va aplica punctul 108, 109 sau 111. Dacă nu se mai preconizează că tranzacția va avea loc, câștigul sau pierderea cumulat(ă) care a fost recunoscut(ă) direct în active nete / capitaluri proprii trebuie recunoscut(ă) în surplus sau deficit **drept ajustare din reclasificare**.

Acoperirea unei investiții nete împotriva riscurilor

113. Acoperirile împotriva riscurilor ale unei investiții nete într-o operațiune din străinătate, inclusiv o acoperire împotriva riscurilor a unui element monetar care este contabilizat ca parte a unei investiții nete (a se vedea IPSAS 4), trebuie contabilizate similar acoperirilor fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor:

- (a) Partea din câștig sau pierdere atribuită instrumentului de acoperire împotriva riscurilor care este determinată drept o acoperire eficientă (a se vedea punctul 98) trebuie recunoscută direct în active nete / capitaluri proprii prin situația modificărilor activelor nete / capitalurilor proprii (a se vedea IPSAS 1); și
- (b) Partea ineficientă trebuie recunoscută în surplus sau deficit.

Câștigul sau pierderea atribuit(ă) instrumentului de acoperire împotriva riscurilor în legătură cu partea eficientă a acoperirii care a fost recunoscută direct în active nete / capitaluri proprii trebuie recunoscut(ă) în surplus sau deficit drept ajustare din reclasificare în conformitate cu punctele 56-57 din IPSAS 4 privind cedarea operațiunii din străinătate.

...

Data intrării în vigoare

...

125H. Punctele 2, 9, 10, 80, 98, 99, 101, 102, 107, 108, 109, 111, 112, 113, AG128, AG157 și AG161 au fost modificate, punctul AG156A a fost adăugat, iar punctele 1, 3, 4, 5, 6, 11-79, 88, AG1-AG126 și AG129 au fost eliminate de IPSAS 41, emis în august 2018. O entitate trebuie să aplice aceste amendamente pentru situațiile financiare anuale care acoperă perioadele care încep la 1 ianuarie 2022 sau ulterior acestei date. Se încurajează aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate aplică amendamentele pentru o perioadă care începe anterior datei de 1 ianuarie 2022, entitatea trebuie să prezinte acest fapt și, în același timp, să aplice IPSAS 41.

...

Îndrumări de aplicare

Prezenta anexă este parte integrantă din IPSAS 29.

...

AG1-AG126. [Eliminate] ...

Instrumente care intră în această categorie (punctele 81 și 82)

...

AG128. Un activ financiar evaluat 0 investiție păstrată până la scadență contabilizată la costul amortizat poate fi desemnată drept instrument de acoperire împotriva riscurilor într-o acoperire împotriva riscului de schimb valutar.

AG129. 0 investiție într-un instrument de capitaluri proprii necotat care nu este contabilizat la valoarea justă deoarece nu poate fi evaluat în mod fiabil sau un instrument derivat care este legat de acesta și trebuie să fie decontat prin livrarea

unui astfel de instrument de capitaluri proprii necotat (a se vedea punctele 48 litera (c) și 49) nu poate fi desemnat ca instrument de acoperire împotriva riscurilor.

Elemente care intră în această categorie (punctele 87-89)

...

AG134. Dacă acoperirea împotriva riscului a unei tranzacții prognozate din cadrul entității economice îndeplinește condițiile pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor, orice câștig sau pierdere recunoscut(ă) direct în active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 106 litera (a) trebuie reclasificat(ă) în surplus sau deficit drept ajustare din reclasificare în aceeași perioadă sau în aceleași perioade în care riscul valutar al tranzacției acoperite împotriva riscurilor afectează surplusul sau deficitul consolidat.

...

Evaluarea eficacității acoperirii împotriva riscurilor

...

AG156A. Pentru a evita orice incertitudine, efectele înlocuirii partenerului inițial cu un partener de compensare și efectuarea modificărilor aferente descrise la punctele 102 litera (a) subpunctul (ii) și 112 litera (a) subpunctul (ii) trebuie reflectate în evaluarea instrumentului de acoperire împotriva riscurilor și, prin urmare, în estimarea și evaluarea eficacității acoperirii împotriva riscurilor.

Contabilitatea de acoperire a valorii juste împotriva riscurilor în cazul acoperirii unui portofoliu împotriva riscului ratei dobânzii

AG157. Pentru acoperirea valorii juste împotriva riscului de rată a dobânzii asociat unui portofoliu de active financiare sau datorii financiare, o entitate îndeplinește dispozițiile prezentului standard dacă se conformează procedurilor stabilite la literele (a)-(i) și la punctele AG158-AG175 de mai jos.

- (a) Ca parte a procesului de gestionare a riscului, entitatea identifică un portofoliu de elemente al căror risc al ratei dobânzii dorește să fie acoperit. Portofoliul poate cuprinde doar active, doar datorii sau atât active, cât și datorii. Entitatea poate identifica două sau mai multe portofolii (de exemplu, entitatea poate grupa activele sale disponibile pentru vânzare într-un portofoliu separat), caz în care aplică îndrumările de mai jos fiecărui portofoliu separat.
- (b) Entitatea analizează portofoliul în perioadele de reevaluare mai degrabă pe baza datelor de reevaluare prognozate decât pe baza datelor contractuale. Analiza în perioadele de reevaluare poate fi efectuată în diferite moduri, inclusiv programarea fluxurilor de trezorerie în perioadele în care acestea se preconizează să survină sau programarea valorilor

principalului de referință în toate perioadele până la momentul la care se preconizează reevaluarea.

- (c) Pe baza acestei analize, entitatea decide valoarea pe care dorește să o acopere împotriva riscurilor. Entitatea desemnează ca element acoperit împotriva riscurilor o valoare a activelor sau a datoriilor (dar nu o valoare netă) din portofoliul identificat egală cu valoarea pe care dorește să o desemneze drept acoperită. Această valoare determină, de asemenea, evaluarea procentuală care este utilizată pentru testarea eficacității în conformitate cu punctul AG169 litera (b).
- (d) Entitatea desemnează riscul ratei dobânzii care este acoperit. Acest risc poate fi o parte a riscului ratei dobânzii în fiecare dintre elementele de acoperit, cum ar fi rata dobânzii de referință (de exemplu, o rată de swap).
- (e) Entitatea desemnează unul sau mai multe instrumente de acoperire împotriva riscurilor pentru fiecare perioadă de reevaluare.
- (f) Utilizând desemnările făcute la literele (c)-(e) de mai sus, entitatea evaluează la inițiere și în perioadele ulterioare măsura în care se așteaptă ca acoperirea să fie foarte eficace în decursul perioadei pentru care este desemnată acoperirea.
- (g) Periodic, entitatea evaluează modificarea valorii juste a elementului acoperit (așa cum a fost desemnat la litera (c)) care se poate atribui riscului acoperit (așa cum a fost desemnat la litera (d)), pe baza datelor de reevaluare preconizate determinate la litera (b). Cu condiția să se determine că acoperirea a fost, în mod real, foarte eficientă atunci când se evaluează prin metoda documentată a entității pentru evaluarea eficacității, entitatea recunoaște modificarea valorii juste a elementului acoperit drept câștig sau pierdere în surplus sau deficit și în unul dintre cele două elemente-rând din situația poziției financiare, după cum s-a descris la punctul 100. Modificarea valorii juste nu trebuie alocată activelor sau datoriilor individuale.
- (h) Entitatea evaluează modificarea valorii juste a instrumentului (instrumentelor) de acoperire împotriva riscurilor (așa cum a fost desemnat la litera (e)) și o recunoaște drept câștig sau pierdere în surplus sau deficit. Valoarea justă a instrumentului (instrumentelor) de acoperire împotriva riscurilor este recunoscută drept activ sau datorie în situația poziției financiare.
- (i) Orice ineficacitate va fi recunoscută în surplus sau deficit ca diferență între modificarea valorii juste la care se face referire la litera (g) și cea la care se face referire la litera (h) (eficacitatea este evaluată utilizând aceleași considerente privind pragul de semnificație ca în alte IPSAS-uri).

...

AG161. Ca un exemplu pentru desemnarea stabilită la punctul AG157 litera (c), dacă într-o anumită perioadă de reevaluare o entitate are active cu rate fixe de 100 u.m. și datorii cu rate fixe de 80 u.m. și decide să acopere întreaga poziție netă de 20 u.m., aceasta desemnează ca element acoperit active în valoare de 20 u.m. (o parte a activelor este desemnată deoarece standardul îi permite unei entități să desemneze orice valoare a activelor sau datoriilor disponibile care intră în această categorie, adică, în acest exemplu, orice valoare a activelor între 0 u.m. și 100 u.m.). Desemnarea este exprimată ca „o sumă într-o monedă dată” (de exemplu, o sumă în dolari, euro, lire sau ranzi) mai degrabă decât ca active individuale. Rezultă că toate activele (sau datoriile) din care derivă valoarea acoperită împotriva riscurilor – adică toate cele 100 u.m. ale activelor din exemplul de mai sus – trebuie să fie:

- (a) Elemente a căror valoare justă se modifică în urma modificării ratei dobânzii care este acoperită împotriva riscurilor; și
- (b) Elemente care ar fi putut îndeplini condițiile contabilității de acoperire a valorii juste împotriva riscurilor dacă ar fi fost desemnate individual drept acoperite împotriva riscurilor. În special, deoarece IPSAS 41 ~~pune-tul 52 din prezentul standard~~ specifică faptul că valoarea justă a unei datorii financiare cu o caracteristică „la vedere” (cum ar fi depozitele la vedere și unele tipuri de depozite cu termen fix) nu este mai mică decât suma plătită la vedere, actualizată de la prima dată la care s-ar putea impune plata sumei, un astfel de element nu îndeplinește condițiile contabilității de acoperire a valorii juste împotriva riscurilor pentru nicio perioadă de timp care depășește cea mai scurtă perioadă în care deținătorul poate solicita plata. În exemplul de mai sus, poziția acoperită împotriva riscurilor este o valoare a activelor. Prin urmare, astfel de datorii nu fac parte din elementul desemnat acoperit împotriva riscurilor, dar sunt utilizate de către entitate pentru a determina valoarea activului care este desemnat ca fiind acoperit împotriva riscurilor. Dacă poziția pe care entitatea a dorit să o acopere a fost o valoare a datoriilor, valoarea care reprezintă elementul desemnat acoperit împotriva riscurilor trebuie să fie extrasă din datoriile cu rată fixă, altele decât datoriile pe care entitatea ar putea fi obligată să le ramburseze într-o perioadă anterioară, iar evaluarea procentuală utilizată pentru evaluarea eficacității acoperirii împotriva riscurilor în conformitate cu punctul AG169 litera (b) ar fi calculată ca procent al acestor alte datorii. De exemplu, să presupunem că o entitate estimează că într-o anumită perioadă de reevaluare are datorii cu rată fixă de 100 u.m., care cuprind 40 u.m. din depozite la vedere și 60 u.m. din datorii fără caracteristică la vedere, și 70 u.m. din active cu rată fixă. Dacă entitatea decide să acopere împotriva riscurilor întreaga poziție netă de 30 u.m., ea desemnează ca element acoperit împotriva

riscurilor datorii de 30 u.m. sau 50% (30 u.m. / (100 u.m. – 40 u.m.) = 50%) din datoriile fără caracteristică la vedere.

...

Anexa B este eliminată. Sunt incluse îndrumări la punctele AG109 și AG110 din IPSAS 41.

...

Anexa B: Reevaluarea instrumentelor derivate încorporate

B1-B7. [Eliminate]

...

Îndrumări de implementare

Prezentele îndrumări însoțesc, dar nu fac parte din IPSAS 29.

Secțiunile A-G

[Eliminate]

...

Exemple ilustrative

Prezentele exemple însoțesc, dar nu fac parte din IPSAS 29.

IE32-IE50. [Eliminate]

...

Amendamente la IPSAS 30, Instrumente financiare: prezentarea informațiilor

Se modifică punctele 2, 3, 4, 5, 8, 11, 12, 13, 14, 18, 24, 34, 35, 36, 37, 41, 43, 45, AG1, AG5, AG9, AG10, AG24 și AG29, se elimină mai multe titluri și punctele 16, 17, 20, 26, 27, 28 și 44, și se adaugă mai multe titluri și punctele 5A, 13A, 14A, 14B, 15A, 15B, 15C, 17A, 17B, 17C, 17D, 17E, 17F, 20A, 24A, 25A, 25B, 25C, 25D, 26A, 26B, 26C, 27A, 27B, 27C, 27D, 27E, 27F, 28A, 28B, 28C, 28D, 28E, 28F, 28G, 37A, 39A, 42A, 42B, 42C, 42D, 42E, 42F, 42G, 42H, 42I, 42J, 42K, 42L, 42M, 42N, 49A, 49B, 49C, 49D, 49E, 49F, 49G, 49H, 49I, 49J, 42K, 49L, 49M, 49N, 49O, 49P, 49Q, 49R, 49S, 52F, AG8A, AG8B, AG8C, AG8D, AG8E, AG8F, AG8G, AG8H, AG8I, AG8J, AG31, AG32, AG32A, AG33, AG34, AG35, AG36, AG37, AG38, AG39, AG40, AG41, AG42, AG43, AG44, AG45, AG46, AG47, AG48, AG49, AG50, AG51, AG52, AG53, AG54 și AG55.

Obiectiv

...

2. Principiile din prezentul standard completează principiile de recunoaștere, evaluare și prezentare ale activelor financiare și ale datoriilor financiare din IPSAS 28, *Instrumente financiare: prezentare*, și IPSAS 41, *Instrumente financiare* IPSAS 29, *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare*.

...

Domeniu de aplicare

3. Prezentul standard trebuie aplicat de către toate entitățile pentru toate tipurile de instrumente financiare, cu excepția:
- (a) Acelor participații în entități controlate, entități asociate sau asocieri în participație care sunt contabilizate în conformitate cu IPSAS 34, *Situații financiare individuale*, IPSAS 35, *Situații financiare consolidate*, sau IPSAS 36, *Investiții în entitățile asociate și în asocierile în participație*. Totuși, în unele cazuri, IPSAS 34, IPSAS 35 sau IPSAS 36 impune sau permite unei entități să contabilizeze o participație într-o entitate controlată, entitate asociată sau asocierie în participație în conformitate cu IPSAS 41-IPSAS 29; în aceste cazuri, entitățile trebuie să aplice dispozițiile prezentului standard. Entitățile trebuie să aplice, de asemenea, prezentul standard tuturor instrumentelor derivate aferente intereselor în entități controlate, entități asociate sau asocieri în participație, cu excepția cazului în care instrumentul derivat corespunde definiției din IPSAS 28 a unui instrument de capitaluri proprii.
 - (b) Drepturilor și obligațiilor angajatorilor rezultate din planurile de beneficii ale angajaților, cărora li se aplică IPSAS 39, *Beneficiile angajaților*.
 - (c) Drepturilor și obligațiilor generate de contractele de asigurare. Totuși, prezentul standard se aplică:
 - (i) Instrumentelor derivate care sunt încorporate în contractele de asigurare dacă IPSAS 41-IPSAS 29 îi impune entității să le contabilizeze separat; și
 - (ii) Unui emitent de contracte de garanție financiară dacă emitentul aplică IPSAS 41-IPSAS 29 la recunoașterea și evaluarea contractelor, dar trebuie să aplice standardul de contabilitate național sau internațional relevant care tratează contractele de asigurare dacă emitentul alege să aplice acel standard la recunoașterea și evaluarea lor.

Suplimentar față de punctele (i) și (ii) de mai sus, o entitate poate aplica prezentul standard pentru contracte de asigurare care implică transferul de risc financiar.

- (d) Instrumentelor financiare, contractelor și obligațiilor din cadrul tranzacțiilor cu plata pe bază de acțiuni pentru care se aplică standardul de contabilitate național sau internațional relevant care tratează plata pe bază de acțiuni, cu excepția contractelor care intră sub incidența punctelor 6-8 din IPSAS 41-4-6 din IPSAS 29, cărora li se aplică prezentul standard.
 - (e) Instrumentelor care trebuie clasificate drept instrumente de capitaluri proprii în conformitate cu punctele 15 și 16 sau cu punctele 17 și 18 din IPSAS 28.
4. Prezentul standard se aplică instrumentelor financiare recunoscute și nerecunoscute. Instrumentele financiare recunoscute includ active financiare și datorii financiare care intră sub incidența IPSAS 41-IPSAS 29. Instrumentele financiare nerecunoscute includ unele instrumente financiare care, chiar dacă nu sunt sub incidența IPSAS 41-IPSAS 29, intră sub incidența prezentului standard (cum ar fi unele angajamente de creditare).
5. Prezentul standard se aplică în cazul contractelor de cumpărare sau de vânzare a unui element nefinanciar care intră sub incidența IPSAS 41-IPSAS 29 (a se vedea punctele 6-8 din IPSAS 41-IPSAS 29).
- 5A. Dispozițiile de prezentare a informațiilor privind riscul de credit de la punctele 42A-42N trebuie aplicate acelor drepturi pentru creanțe care rezultă din tranzacțiile de schimb care intră sub incidența IPSAS 9 și altor tranzacții decât cele de schimb care intră sub incidența IPSAS 23 care generează instrumente financiare în sensul recunoașterii câștigurilor sau pierderilor din depreciere în conformitate cu punctul 3 din IPSAS 41. Orice referință la active financiare sau instrumente financiare din aceste puncte trebuie să includă acele drepturi, cu excepția cazului în care este prevăzut altfel.

...

Definiții

...

8. Următorii termeni sunt utilizați în prezentul standard cu înțelesul specificat în continuare:

Riscul de credit este riscul ca una dintre părțile implicate într-un instrument financiar să genereze o pierdere financiară pentru cealaltă parte prin neîndeplinirea unei obligații.

Categoriile de rating al riscului de credit reprezintă un rating al riscului de credit bazat pe riscul nerespectării obligațiilor în cazul instrumentului financiar.

Riscul valutar este riscul ca valoarea justă sau fluxurile de trezorerie viitoare a (ale) unui instrument financiar să fluctueze din cauza modificărilor cursurilor de schimb valutar.

Riscul ratei dobânzii este riscul ca valoarea justă sau fluxurile de trezorerie viitoare a (ale) unui instrument financiar să fluctueze din cauza modificărilor ratelor dobânzii pe piață.

Riscul de lichiditate este riscul ca o entitate să întâmpine dificultăți în îndeplinirea obligațiilor asociate datoriilor financiare care sunt decontate prin livrarea de numerar sau livrarea unui alt activ financiar.

Împrumuturile de plată sunt datoriile financiare, altele decât datoriile comerciale pe termen scurt în condiții normale de creditare.

Riscul de piață este riscul ca valoarea justă sau fluxurile de trezorerie viitoare a (ale) unui instrument financiar să fluctueze din cauza modificărilor prețurilor pieței. Riscul de piață cuprinde trei tipuri de risc: riscul valutar, riscul ratei dobânzii și alte riscuri de preț.

Alte riscuri de preț reprezintă riscul ca valoarea justă sau fluxurile de trezorerie viitoare a (ale) unui instrument financiar să fluctueze din cauza modificărilor prețurilor pe piață (altele decât cele care provin din riscul ratei dobânzii sau din riscul valutar), fie că aceste modificări sunt generate de factori specifici instrumentului financiar individual sau emitentului său, fie că sunt generate de factori care afectează toate instrumentele financiare similare tranzacționate pe piață.

Un activ financiar este restant atunci când partenerul nu a efectuat o plată la scadența sa contractuală.

Termenii definiți în alte IPSAS-uri sunt utilizați în prezentul standard cu același înțeles ca în acele standarde și sunt reproduse în *Glosarul de termeni definiți* publicat separat.

...

Importanța instrumentelor financiare pentru poziția financiară și performanța financiară

...

Situația poziției financiare

Categorii de active financiare și de datorii financiare

...

11. Valorile contabile ale fiecăreia dintre următoarele categorii, așa cum se specifică în IPSAS 41-IPSAS 29, trebuie prezentate fie în situația poziției financiare, fie în note:
- (a) Activele financiare evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit, indicându-le separat (i) pe cele desemnate ca atare la recunoașterea inițială sau ulterior în conformitate cu punctul 152 din IPSAS 41 și (ii) pe cele clasificate ca deținute pentru a fi tranzacționate în conformitate cu IPSAS 29 pe cele evaluate în mod obligatoriu la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu IPSAS 41;
 - (b) Investițiile păstrate până la scadență;
 - (c) Împrumuturile și creanțele;
 - (d) Activele financiare disponibile pentru vânzare;
 - (e) Datoriile financiare la valoarea justă prin surplus sau deficit, indicându-le separat (i) pe cele desemnate ca atare la recunoașterea inițială sau ulterior în conformitate cu punctul 152 din IPSAS 41 și (ii) pe cele clasificate drept deținute pentru a fi tranzacționate în conformitate cu IPSAS 29 pe cele care corespund definiției pentru „deținut în vederea tranzacționării” din IPSAS 41; și
 - (f) ~~Datoriile~~ Activele financiare evaluate la costul amortizat;
 - (g) ~~Datoriile~~ Datoriile financiare evaluate la costul amortizat; și
 - (h) Activele financiare evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii, indicând separat (i) activele financiare care sunt evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 41 din IPSAS 41; și (ii) investițiile în instrumente de capitaluri proprii desemnate astfel la recunoașterea inițială în conformitate cu punctul 106 din IPSAS 41.

Active financiare sau datorii financiare la valoarea justă prin surplus sau deficit

12. Dacă o entitate a desemnat drept evaluat la valoarea justă prin surplus sau deficit un activ financiar (sau un grup de active financiare) care, altfel, ar fi evaluat la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii un împrumut sau o creanță

(sau grup de împrumuturi sau creanțe) ca fiind la valoarea justă prin surplus sau deficit, aceasta trebuie să prezinte:

- (a) Expunerea maximă la riscul de credit (a se vedea punctul 43 litera (a)) a activului financiar (sau a grupului de active financiare) împrumutului sau creanței (sau a grupului de împrumuturi sau creanțe) la finalul perioadei de raportare.
- (b) Valoarea cu care orice instrumente derivate de credit conexe sau orice instrumente similare diminuează acea expunere maximă la riscul de credit (a se vedea punctul 43 litera (b)).
- (c) Valoarea modificării, în decursul perioadei și cumulată, a valorii juste a activului financiar (sau a grupului de active financiare împrumuturi sau creanțe (ori a grupului de împrumuturi sau creanțe)) care poate fi atribuită modificărilor riscului de credit al activului financiar, determinată fie:
 - (i) Ca valoarea modificării valorii sale juste care nu poate fi atribuită modificărilor unor condiții de piață care generează risc de piață; fie
 - (ii) Utilizând o metodă alternativă considerată de entitate ca reprezentând mai exact valoarea modificării valorii sale juste care poate fi atribuită modificărilor riscului de credit al activului.

Modificările condițiilor de piață care generează risc de piață includ modificările privind o rată a dobânzii observabilă (de referință), un preț al mărfurilor, o rată de schimb valutar sau un indice de preț sau de rată.

- (d) Valoarea modificării valorii juste a oricăror instrumente derivate de credit conexe sau a unor instrumente similare care a avut loc în decursul perioadei și cumulată de la desemnarea activului financiar împrumutului sau a creanței.

13. Dacă o entitate a desemnat o datorie financiară la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu punctul 46 din IPSAS 41 și trebuie să prezinte efectele modificărilor riscului de credit al acelei datorii în active nete / capitaluri proprii (a se vedea punctul 108 din IPSAS 41)–IPSAS 29, aceasta trebuie să prezinte:

- (a) Cumulativ, nivelul modificării, pe parcursul perioadei și cumulativ, valorii juste a datoriei financiare care poate fi atribuit modificărilor riscului de credit al datoriei respective (a se vedea punctele AG236-AG243 din IPSAS 41 pentru îndrumări cu privire la determinarea efectelor modificărilor riscului de credit al datoriei); determinată fie:
 - (i) Ca valoarea modificării valorii sale juste care nu poate fi atribuită modificărilor unor condiții de piață care generează risc de piață (a se vedea Anexa A, punctul AG4); fie

- (ii) Utilizând o metodă alternativă considerată de entitate ca reprezentând mai exact valoarea modificării valorii sale juste care poate fi atribuită modificărilor riscului de credit al datoriei:

Modificările condițiilor de piață care generează risc de piață includ modificări privind o rată a dobânzii de referință, un preț al unui instrument financiar al unei alte entități, un preț al mărfurilor, o rată de schimb valutar sau un indice de preț sau de rată. Pentru contractele care reunesse caracteristica de corelare cu o unitate, modificările condițiilor de piață includ modificări în performanța fondului de investiții intern sau extern aferent.

- (b) Diferența dintre valoarea contabilă a datoriei financiare și valoarea pe care entitatea, conform contractului, ar trebui să o plătească la scadență deținătorului obligației.
- (c) Orice transferuri ale câștigului sau pierderii cumulat(e) din activele nete / capitalurile proprii pe parcursul perioadei, inclusiv motivele care stau la baza acestor transferuri.
- (d) Dacă o datorie este derecunoscută pe parcursul perioadei, valoarea (dacă există) prezentată în active nete / capitaluri proprii care era realizată la momentul derecunoașterii.

13A. Dacă o entitate a desemnat o datorie financiară la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu punctul 46 din IPSAS 41 și trebuie să prezinte toate modificările în valoarea justă a acelei datorii (inclusiv efectele modificărilor în riscul de credit al acelei datorii) prin surplus sau deficit (a se vedea punctele 108 și 109 din IPSAS 41), aceasta trebuie să prezinte:

- (a) Nivelul modificării, pe parcursul perioadei și cumulativ, în valoarea justă a datoriei financiare care poate fi atribuit modificărilor riscului de credit al datoriei respective (a se vedea punctele AG236-AG243 din IPSAS 41 pentru îndrumări cu privire la determinarea efectelor modificărilor în riscul de credit al datoriei); și
- (b) Diferența dintre valoarea contabilă a datoriei financiare și valoarea pe care entitatea, conform contractului, ar trebui să o plătească la scadență deținătorului obligației.

14. Entitatea trebuie să prezinte, de asemenea:

- (a) O descriere detaliată a metodelor Metodele utilizate pentru a se conforma dispozițiilor de la punctele 12 litera (c), și 13 litera (a) și 13A litera (a) și de la punctul 108 litera (a) din IPSAS 41, inclusiv o explicație privind caracterul adecvat al metodei.

- (b) Dacă entitatea consideră că informațiile prezentate, în cadrul situației poziției financiare sau în note, pentru a se conforma dispozițiilor de la punctul 12 litera (c), ~~13~~ 13 litera (a) sau 13A litera (a) sau de la punctul 108 litera (a) din IPSAS 41 nu reprezintă exact modificarea valorii juste a activului financiar sau a datoriei financiare care poate fi atribuită modificărilor riscului său de credit, motivele care au dus la această concluzie și factorii pe care entitatea îi consideră relevanți.
- (c) O descriere detaliată a metodologiei sau metodologiilor utilizate pentru a determina dacă prezentarea efectelor modificărilor în riscul de credit al datoriei în cadrul activelor nete / capitalurilor proprii ar genera sau ar amplifica necorelarea contabilă în surplus sau deficit (a se vedea punctele 108 și 109 din IPSAS 41). Dacă o entitate trebuie să prezinte efectele modificărilor în riscul de credit al unei datorii în surplus sau deficit (a se vedea punctul 109 din IPSAS 41), prezentarea informațiilor trebuie să cuprindă o descriere detaliată a relației economice prezentate la punctul AG229 din IPSAS 41.

Investiții în instrumente de capitaluri proprii desemnate ca fiind la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii

14A. Dacă o entitate a desemnat investițiile în instrumente de capitaluri proprii pentru a fi evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii, așa cum permite punctul 106 din IPSAS 41, aceasta trebuie să prezinte:

- (a) Care investiții în instrumente de capitaluri proprii au fost desemnate pentru a fi evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii.
- (b) Motivele care stau la baza utilizării acestei prezentări alternative.
- (c) Valoarea justă a fiecărei investiții de acest tip la finalul perioadei de raportare.
- (d) Dividendele recunoscute pe parcursul perioadei, indicându-le separat pe cele aferente investițiilor derecunoscute pe parcursul perioadei de raportare și pe cele aferente investițiilor detinute la finalul perioadei de raportare.
- (e) Orice transferuri ale câștigului sau pierderii cumulat(e) din activele nete / capitalurile proprii pe parcursul perioadei, inclusiv motivele care stau la baza acestor transferuri.

14B. Dacă o entitate a derecunoscut investiții în instrumente de capitaluri proprii evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii pe parcursul perioadei de raportare, aceasta trebuie să prezinte:

- (a) Motivele care stau la baza cedării investițiilor.
- (b) Valoarea justă a investițiilor la data derecunoașterii.

(c) Câștigul sau pierderea cumulat(ă) în urma cedării.

Reclasificare

15. Dacă o entitate a reclasificat un activ financiar (în conformitate cu punctele 60-63 din IPSAS 29) drept evaluat:

(a) La cost sau la cost amortizat, mai degrabă decât la valoarea justă; sau

(b) La valoarea justă, mai degrabă decât la cost sau la cost amortizat;

accasta trebuie să prezinte valoarea reclasificată în și din fiecare categorie și motivul pentru care a fost realizată respectiva reclasificare.

15A. O entitate trebuie să prezinte dacă, pe parcursul perioadelor de raportare curente sau anterioare, a reclasificat toate activele financiare în conformitate cu punctul 54 din IPSAS 41. Pentru fiecare eveniment de acest tip, o entitate trebuie să prezinte:

(a) Data reclasificării.

(b) O explicație detaliată a modificării modelului de conducere și o descriere calitativă a efectului pe care acesta îl are asupra situațiilor financiare ale entității.

(c) Valoarea reclasificată în și din fiecare categorie.

15B. Pentru fiecare perioadă de raportare ulterioară reclasificării și până în momentul în care are loc derecunoașterea, o entitate trebuie să prezinte pentru activele reclasificate în afara categoriei la valoarea justă prin surplus sau deficit astfel încât acestea să fie evaluate la costul amortizat sau la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 54 din IPSAS 41:

(a) Rata dobânzii efective determinată la data reclasificării; și

(b) Veniturile din dobândă recunoscute.

15C. Dacă, de la ultima dată de raportare, o entitate a reclasificat activele financiare în afara categoriei la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii astfel încât acestea să fie evaluate la costul amortizat sau în afara categoriei la valoarea justă prin surplus sau deficit astfel încât să fie evaluate la costul amortizat sau la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii, entitatea trebuie să prezinte:

(a) Valoarea justă a activelor financiare la finalul perioadei de raportare; și

(b) Valoarea justă a câștigului sau pierderii care ar fi fost recunoscut(ă) în surplus sau deficit sau în active nete / capitaluri proprii pe parcursul perioadei de raportare dacă activele financiare nu ar fi fost reclasificate.

16. Dacă entitatea a reclasificat un activ financiar în afara categoriei la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu punctul 55 sau 57 din IPSAS 29 sau în afara categoriei disponibile pentru vânzare în conformitate cu punctul 58 din IPSAS 29, aceasta trebuie să prezinte:
- Valoarea reclasificată în și din fiecare categorie;
 - Pentru fiecare perioadă de raportare până în momentul în care are loc derecunoașterea, valorile contabile și valorile juste ale tuturor activelor financiare care au fost reclasificate pe parcursul perioadelor de raportare curente sau anterioare;
 - Dacă un activ financiar a fost reclasificat în conformitate cu punctul 55 din IPSAS 29, situația rară și faptele și circumstanțele care indică faptul că situația a fost rară;
 - Pentru perioada de raportare în care activul financiar a fost reclasificat, valoarea justă a câștigului sau a pierderii la activul financiar recunoscut în surplus sau deficit sau în active nete / capitaluri proprii în perioada de raportare respectivă și în perioada de raportare anterioară;
 - Pentru fiecare perioadă de raportare ulterioară reclasificării (inclusiv perioada de raportare în care activul financiar a fost reclasificat) până la derecunoașterea activului financiar, valoarea justă a câștigului sau a pierderii care a fost recunoscut(ă) în surplus sau deficit sau în active nete / capitaluri proprii dacă activul financiar nu a fost reclasificat și câștigul, pierderea, venitul și cheltuiala recunoscute în surplus sau deficit; și
 - Rata dobânzii efective și valorile estimate ale fluxurilor de trezorerie pe care entitatea preconizează că le va recupera, la data reclasificării activului financiar.

Derecunoaștere

17. Este posibil ca o entitate să fi transferat active financiare în așa fel încât o parte a activelor financiare transferate sau activele financiare în ansamblu să nu îndeplinească condițiile pentru derecunoaștere (a se vedea punctele 17-39 din IPSAS 29). Entitatea trebuie să prezinte pentru fiecare clasă de astfel de active financiare:
- Natura activelor;
 - Natura riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate la care entitatea rămâne expusă;
 - Atunci când entitatea continuă să recunoască toate activele, valorile contabile ale activelor și ale datoriilor asociate; și

- (d) ~~Atunci când entitatea continuă să recunoască activele în măsura implicării sale continue, valoarea contabilă totală a activelor inițiale, valoarea activelor pe care entitatea continuă să le recunoască și valoarea contabilă a datoriilor asociate.~~

Compensarea activelor financiare și a datoriilor financiare

17A. Prezentările de informații de la punctele 17B-17E se adaugă la celelalte dispoziții de prezentare a informațiilor din prezentul standard și se impun pentru toate instrumentele financiare recunoscute care sunt compensate în conformitate cu punctul 47 din IPSAS 28. Aceste prezentări de informații se aplică de asemenea pentru instrumentele financiare recunoscute care fac obiectul unui angajament executoriu de compensare globală sau al unui acord similar, indiferent dacă sunt sau nu compensate în conformitate cu punctul 47 din IPSAS 28.

17B. O entitate trebuie să prezinte informații care să permită utilizatorilor situațiilor sale financiare să evalueze efectul sau potențialul efect al angajamentelor exercitabile asupra poziției financiare a entității. Acest lucru include efectul sau potențialul efect al drepturilor de compensare asociat activelor financiare recunoscute și datoriilor financiare recunoscute ale entității care intră sub incidența punctului 17A.

17C. Pentru a îndeplini obiectivul de la punctul 17B, o entitate va prezenta la finalul perioadei de raportare următoarele informații cantitative separat pentru activele financiare recunoscute și pentru datoriile financiare recunoscute care intră sub incidența punctului 17A:

- (a) Valorile brute ale acelor active financiare recunoscute și datorii financiare recunoscute;
- (b) Valorile care sunt compensate în conformitate cu criteriile de la punctul 47 din IPSAS 28 atunci când se determină valorile nete prezentate în situația poziției financiare;
- (c) Valorile nete prezentate în situația poziției financiare;
- (d) Valorile ce fac obiectul unui angajament executoriu de compensare globală sau al unui acord similar care nu sunt altfel incluse la punctul 17C litera (b), inclusiv:
 - (i) Valorile aferente instrumentelor financiare recunoscute care nu întrunesc o parte din sau toate criteriile de compensare de la punctul 47 din IPSAS 28; și
 - (ii) Valorile aferente garanțiilor reale financiare (inclusiv garanțiile reale în numerar); și
- (e) Valoarea netă după deducerea din valorile de la litera (c) a valorilor de la litera (d) de mai sus.

Informațiile prevăzute la acest punct vor fi prezentate sub forma unui tabel, separat pentru activele financiare și pentru datoriile financiare, exceptând cazul în care este mai adecvat un alt format.

- 17D. Valoarea totală prezentată în conformitate cu punctul 17C litera (d) pentru un instrument va fi limitată la valoarea de la punctul 17C litera (c) pentru respectivul instrument.
- 17E. O entitate va include o descriere în prezentările de informații privind drepturile de compensare asociate cu activele financiare recunoscute și datoriile financiare recunoscute ale entității care fac obiectul angajamentelor de compensare globală și acordurilor similare care sunt prezentate în conformitate cu punctul 17C litera (d), incluzând natura acelor drepturi.
- 17F. Dacă informația prevăzută la punctele 17B-17E este prezentată în mai multe note la situațiile financiare, entitatea va realiza referințe încrucișate între aceste note.

Garanții reale

18. O entitate trebuie să prezinte:
- (a) Valoarea contabilă a activelor financiare pe care le-a depus drept gaj pentru datorii sau datorii contingente, inclusiv valorile care au fost reclassificate în conformitate cu punctul 34 litera (a) din IPSAS 41 ~~punctul 39 litera (a) din IPSAS 29~~; și
 - (b) Termenele și condițiile aferente gajării sale.

...

Contul de provizioane pentru pierderile din creditare

20. ~~Atunci când activele financiare sunt depreciate de pierderi din creditare și entitatea înregistrează deprecierea într-un cont separat (de exemplu, un cont de provizion pentru depreciere utilizat pentru înregistrarea depreciilor individuale sau un cont similar utilizat pentru înregistrarea unei deprecieri colective a activelor) în loc să reducă direct valoarea contabilă a activului, entitatea trebuie să prezinte o reconciliere a modificărilor din acel cont în decursul perioadei pentru fiecare clasă de active financiare.~~
- 20A. Valoarea contabilă a activelor financiare evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 41 din IPSAS 41 nu este redusă de o ajustare pentru pierderi și o entitate nu trebuie să prezinte separat ajustarea pentru pierderi în situația poziției financiare drept o reducere a valorii contabile a activului financiar. Totuși, o entitate trebuie să prezinte ajustarea pentru pierderi în notele la situațiile financiare.

...

Situația performanței financiare*Elemente de venit, cheltuială, câștiguri sau pierderi*

24. O entitate trebuie să prezinte următoarele elemente de venit, cheltuială, câștiguri sau pierderi fie în situația performanței financiare, fie în note:

- (a) Câștigurile nete sau pierderile nete din:
- (i) Activele financiare sau datoriile financiare evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit, indicându-le separat pe cele aferente activelor financiare sau datoriilor financiare desemnate ca atare la recunoașterea inițială sau ulterior în conformitate cu punctul 152 din IPSAS 41 și pe cele aferente activelor financiare sau datoriilor financiare care sunt evaluate în mod obligatoriu la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu IPSAS 41 (de exemplu, datoriile financiare care corespund definiției pentru „deținut în vederea tranzacționării” din IPSAS 41). Pentru datoriile financiare desemnate la valoarea justă prin surplus sau deficit, o entitate trebuie să prezinte separat valoarea câștigului sau pierderii recunoscut(e) în active nete / capitaluri proprii și valoarea recunoscut(ă) în surplus sau deficit clasificate ca deținute pentru a fi tranzacționate în conformitate cu IPSAS 29;
 - (ii) Activele financiare disponibile pentru vânzare, prezentând separat valoarea câștigului sau a pierderii recunoscut(e) în active nete / capitaluri proprii în timpul perioadei și valoarea reclasificată din active nete / capitaluri proprii și recunoscută direct în surplus sau deficit în timpul perioadei;
 - (iii) Investițiile păstrate până la scadență;
 - (iv) Împrumuturi și creanțe; și
 - (v) Datoriile financiare evaluate la costul amortizat;
 - (vi) Activele financiare evaluate la costul amortizat;
 - (vii) Investițiile în instrumente de capitaluri proprii desemnate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 106 din IPSAS 41; și
 - (viii) Activele financiare evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 41 din IPSAS 41, prezentând separat valoarea câștigului sau pierderii recunoscut(e) în active nete / capitaluri proprii pe parcursul perioadei și valoarea reclasificată la derecunoaștere din activele nete / capitalurile proprii acumulate în surplusul sau deficitul pentru perioada respectivă.

- (b) Veniturile și cheltuielile totale din dobândă (calculate prin metoda dobânzii efective) pentru activele financiare sau datoriile financiare care sunt evaluate la costul amortizat sau la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 41 din IPSAS 41 (indicând aceste valori separat); sau datoriile financiare care nu sunt evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit nu sunt la valoarea justă prin surplus sau deficit.
- (c) Veniturile din onorarii și cheltuiala cu onorariile (altele decât valorile incluse în determinarea ratei dobânzii efective) generate de:
 - (i) Activele financiare sau datoriile financiare care nu sunt la valoarea justă prin surplus sau deficit; și
 - (ii) Activitățile de administrare a activelor și alte activități fiduciare care au drept rezultat deținerea sau investirea de active în numele unor persoane, fonduri de investiții, planuri de pensii și al altor instituții;
- (d) ~~Veniturile din dobânzile aferente activelor financiare depreciate în conformitate cu punctul AG126 din IPSAS 29; și~~
- (e) ~~Valoarea oricărei pierderi din depreciere pentru fiecare clasă de active financiare.~~

24A. O entitate trebuie să prezinte o analiză a câștigului sau a pierderii recunoscut(e) în situația performanței financiare apărut(ă) din derecunoașterea activelor financiare evaluate la costul amortizat, indicând separat câștigurile și pierderile care apar din derecunoașterea acestor active financiare. Această prezentare de informații trebuie să cuprindă toate motivele care stau la baza derecunoașterii acestor active financiare.

...

Contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor

25A. O entitate trebuie să aplice dispozițiile de prezentare a informațiilor de la punctele 25B-28F pentru expunerile la risc pe care o entitate le acoperă și pentru care alege să aplice contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor. Prezentarea informațiilor pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor trebuie să furnizeze informații cu privire la:

- (a) Strategia entității de gestionare a riscului și cum este aplicată pentru a gestiona riscul;
- (b) Modul în care activitățile entității de acoperire împotriva riscurilor pot afecta valoarea, plasarea în timp și incertitudinea fluxurilor sale de trezorerie viitoare; și

- (c) Efectul pe care contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor l-a avut asupra situației poziției financiare, a situației performanței financiare și a situației modificărilor activelor nete / capitalurilor proprii ale entității.
- 25B. O entitate trebuie să prezinte informațiile necesare într-o singură notă sau într-o secțiune separată în situațiile sale financiare. Totuși, nu este necesar ca o entitate să dubleze informațiile ce au fost deja prezentate în altă parte, cu condiția ca informațiile să fie încorporate prin referințe încrucișate din situațiile financiare în alte situații, cum ar fi comentariile conducerii sau un raport de risc, care se află la dispoziția utilizatorilor situațiilor financiare în aceleași condiții ca situațiile financiare și în același timp. Fără informațiile încorporate prin referințe încrucișate, situațiile financiare sunt incomplete.
- 25C. Atunci când punctele 26A-28F impun unei entități să separe informațiile prezentate pe categorii de risc, entitatea trebuie să stabilească fiecare categorie de risc pe baza expunerilor la risc pe care entitatea alege să le acopere împotriva riscurilor și pentru care aplică contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor. O entitate trebuie să stabilească categoriile de risc consecvent pentru toate prezentările de informații cu privire la contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor.
- 25D. Pentru a îndeplini obiectivele de la punctul 25A, o entitate trebuie (cu excepția cazurilor specificate mai jos) să stabilească nivelul de detaliu pe care să îl prezinte, cât de mult să pună accentul pe diferite aspecte din dispozițiile de prezentare a informațiilor, nivelul adecvat de agregare sau de dezagregare și dacă utilizatorii situațiilor financiare au nevoie de explicații suplimentare pentru a evalua informațiile cantitative prezentate. Totuși, o entitate trebuie să folosească același nivel de agregare sau de dezagregare pe care îl folosește pentru dispozițiile de prezentare a informațiilor aferente din prezentul standard.
26. Ø entitate trebuie să prezinte următoarele informații separat pentru fiecare tip de acoperire împotriva riscurilor descrisă în IPSAS 29 (adică acoperirile împotriva riscurilor ale valorii juste, acoperirile împotriva riscurilor asociate fluxurilor de trezorerie și acoperirile împotriva riscurilor ale investițiilor nete în operațiuni din străinătate):
- (a) Ø descriere a fiecărui tip de acoperire împotriva riscurilor;
 - (b) Ø descriere a instrumentelor financiare desemnate drept instrumente de acoperire împotriva riscurilor, precum și valorile lor juste la finalul perioadei de raportare; și
 - (c) Natura riscurilor acoperite.

Strategia de gestionare a riscului financiar

26A. O entitate trebuie să explice strategia sa de gestionare a riscului pentru fiecare categorie de expunere la risc pe care decide să o acopere împotriva riscurilor și pentru care se aplică contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor. Această explicație trebuie să permită utilizatorilor situațiilor financiare să evalueze (de exemplu):

- (a) Cum apare fiecare risc.
- (b) Modul în care entitatea gestionează fiecare risc; această evaluare include și dacă o entitate acoperă împotriva riscului un element în întregime și împotriva tuturor riscurilor sau acoperă o componentă (sau componente) de risc ale unui element și de ce.
- (c) Gradul expunerii la risc pe care îl gestionează entitatea.

26B. Pentru a îndeplini dispozițiile de la punctul 26A, informațiile trebuie să includă (fără a se limita la) o descriere a:

- (a) Instrumentelor de acoperire împotriva riscurilor care sunt folosite (și a modului în care sunt folosite) pentru a acoperi expunerile la risc;
- (b) Modalității prin care entitatea stabilește relația economică dintre elementul acoperit împotriva riscurilor și instrumentul de acoperire împotriva riscurilor, în sensul evaluării eficacității acoperirii împotriva riscurilor; și
- (c) Modalității prin care entitatea stabilește rata de acoperire și care sunt sursele ineficienței acoperirii împotriva riscurilor.

26C. Atunci când o entitate desemnează o componentă de risc specifică ca element acoperit împotriva riscurilor (a se vedea punctul 128 din IPSAS 41), aceasta trebuie să furnizeze, pe lângă prezentările de informații impuse de punctele 26A și 26B, informații calitative sau cantitative despre:

- (a) Modalitatea prin care entitatea a determinat componenta de risc care este desemnată ca element acoperit împotriva riscurilor (inclusiv o descriere a naturii relației dintre componenta de risc și element în ansamblul său); și
- (b) Legătura dintre componenta de risc și element în ansamblul său (de exemplu, componenta de risc desemnată a acoperit istoric o medie de 80% din schimbările în valoarea justă a elementului în ansamblul său).

Valoarea, plasarea în timp și incertitudinea fluxurilor de trezorerie viitoare

27. Pentru acoperirile împotriva riscurilor asociate fluxurilor de trezorerie, o entitate trebuie să prezinte:

- (a) Perioadele în care se preconizează că vor apărea fluxurile de trezorerie și în care se preconizează că acestea vor afecta surplusul sau deficitul;
- (b) O descriere a oricărei tranzacții prognozate pentru care se utilizase anterior contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor, dar care se preconizează a nu mai avea loc;
- (c) Valoarea care a fost recunoscută în active nete / capitaluri proprii în timpul perioadei;
- (d) Valoarea care a fost reclasificată din active nete / capitaluri proprii în surplus sau deficit în decursul perioadei, indicând valoarea inclusă în fiecare element-rând din situația performanței financiare; și
- (e) Valoarea care a fost scoasă din active nete / capitaluri proprii în decursul perioadei și inclusă în costul inițial sau în altă valoare contabilă a unui activ nefinanciar sau a unei datorii nefinanciare a cărui(cărei) achiziție sau suportare a fost o tranzacție prognozată cu probabilitate mare de producere acoperită împotriva riscurilor.

27A. Cu excepția derogării de la punctul 27C, o entitate trebuie să prezinte informații calitative, pe categorii de risc, pentru a permite utilizatorilor situațiilor sale financiare să evalueze termenele și condițiile instrumentelor de acoperire împotriva riscurilor și modul în care acestea afectează valoarea, plasarea în timp și incertitudinea fluxurilor de trezorerie viitoare ale entității.

27B. Pentru a îndeplini dispoziția de la punctul 27A, o entitate trebuie să furnizeze o defalcare care să prezinte:

- (a) Un profil al plasării în timp a valorii nominale a instrumentului de acoperire împotriva riscurilor; și
- (b) Dacă este cazul, prețul mediu sau rata medie (prețuri fixe sau forward, de exemplu) a(l) instrumentului de acoperire împotriva riscurilor.

27C. În situațiile în care o entitate resetează frecvent (adică întrerupe și reia) relațiile de acoperire împotriva riscurilor deoarece atât instrumentul de acoperire, cât și elementul acoperit împotriva riscurilor se schimbă frecvent (adică entitatea folosește un proces dinamic în care nici expunerea, nici instrumentele de acoperire împotriva riscurilor folosite la gestionarea expunerii nu rămân la fel pentru mult timp – un astfel de exemplu se regăsește la punctul AG317 litera (b) din IPSAS 41), entitatea:

- (a) Este scutită de la furnizarea informațiilor impuse prin punctele 27A și 27B.
- (b) Trebuie să prezinte:
 - (i) Informații cu privire la relația dintre strategia finală de gestionare a riscului și acele relații de acoperire împotriva riscurilor;

- (ii) O descriere a modului în care strategia sa de gestionare a riscului este reflectată prin utilizarea contabilității de acoperire împotriva riscurilor și desemnarea relațiilor de acoperire împotriva riscurilor specifice; și
- (iii) O indicație cu privire la frecvența cu care sunt întrerupte și reluate relațiile de acoperire împotriva riscurilor în cadrul procesului entității legat de acele relații de acoperire împotriva riscurilor.

- 27D. O entitate trebuie să prezinte, pe categorii de risc, o descriere a surselor ineficacității acoperirii împotriva riscurilor care se preconizează să afecteze relația de acoperire împotriva riscurilor pe parcursul termenului acesteia.
- 27E. Dacă alte surse ale ineficacității acoperirii împotriva riscurilor apar într-o relație de acoperire împotriva riscurilor, o entitate trebuie să prezinte acele surse pe categorii de risc și să explice ineficacitatea acoperirii împotriva riscurilor rezultată.
- 27F. Pentru acoperirile fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor, o entitate trebuie să prezinte o descriere a oricărei tranzacții prognozate pentru care a fost folosită contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor în perioada anterioară, dar care se preconizează că nu va mai apărea.

Efectele contabilității de acoperire împotriva riscurilor asupra poziției și performanței financiare

28. \ominus entitate trebuie să prezinte separat:
- (a) Pentru acoperirile valorii juste împotriva riscurilor, câștigurile sau pierderile:
 - (i) Din instrumentul de acoperire împotriva riscurilor; și
 - (ii) Din elementul acoperit împotriva riscurilor care pot fi atribuite riscului acoperit.
 - (b) Ineficacitatea recunoscută în surplus sau deficit care provine din acoperiri împotriva riscurilor asociate fluxurilor de trezorerie; și
 - (c) Ineficacitatea recunoscută în surplus sau deficit care provine din acoperiri împotriva riscurilor ale investițiilor nete în operațiuni din străinătate.
- 28A. O entitate trebuie să prezinte, în format de tabel, următoarele valori aferente elementelor desemnate ca instrumente de acoperire împotriva riscurilor separat, pe categorii de risc, pentru fiecare tip de acoperire (acoperirea valorii juste împotriva riscurilor, acoperirea fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor sau acoperirea împotriva riscurilor a unei investiții nete într-o operațiune din străinătate):

- (a) Valoarea contabilă a instrumentelor de acoperire împotriva riscurilor (activele financiare separat de datoriile financiare);
 - (b) Elementul-rând din situația poziției financiare care include instrumentul de acoperire împotriva riscurilor;
 - (c) Schimbarea valorii juste a instrumentului de acoperire împotriva riscurilor folosit ca bază pentru recunoașterea ineficacității acoperirii împotriva riscurilor pentru perioada respectivă; și
 - (d) Valorile nominale (inclusiv cantități, precum tone sau metri cubi) ale instrumentelor de acoperire împotriva riscurilor.
- 28B. O entitate trebuie să prezinte, în format de tabel, următoarele valori aferente elementelor acoperite împotriva riscurilor separat, pe categorii de risc, pentru tipurile de acoperiri după cum urmează:
- (a) Pentru acoperirile valorii juste împotriva riscurilor:
 - (i) Valoarea contabilă a elementului acoperit împotriva riscurilor recunoscut din situația poziției financiare (prezentând activele separat de datorii);
 - (ii) Valoarea acumulată a ajustărilor acoperirii valorii juste împotriva riscurilor aferentă elementului acoperit inclus în valoarea contabilă a elementului acoperit împotriva riscurilor recunoscut în situația poziției financiare (prezentând separat activele de datorii);
 - (iii) Elementul-rând din situația poziției financiare care include instrumentul de acoperire împotriva riscurilor;
 - (iv) Schimbarea valorii instrumentului de acoperire împotriva riscurilor folosite ca bază pentru recunoașterea ineficacității acoperirii împotriva riscurilor pentru perioada respectivă; și
 - (v) Valoarea acumulată a ajustărilor acoperirilor valorii juste împotriva riscurilor rămase în situația poziției financiare pentru orice elemente acoperite împotriva riscurilor care au încetat a mai fi ajustate în raport cu câștigurile sau pierderile de acoperire împotriva riscurilor în conformitate cu punctul 139 din IPSAS 41.
 - (b) Pentru acoperirile fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor și acoperirile împotriva riscurilor ale unei investiții nete într-o operațiune din străinătate:
 - (i) Modificarea valorii elementului acoperit împotriva riscurilor folosite ca bază pentru recunoașterea ineficacității acoperirii împotriva riscurilor pentru perioada respectivă (adică pentru acoperiri ale fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor, modificarea

valorii folosite pentru a stabili ineficacitatea acoperirii împotriva riscurilor în conformitate cu punctul 140 litera (c) din IPSAS 41);

- (ii) Soldurile din rezerva pentru acoperirea fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor și rezerva pentru diferențe din conversie valutară pentru acoperiri continue împotriva riscurilor care sunt contabilizate în conformitate cu punctele 140 și 142 litera (a) din IPSAS 41; și
- (iii) Soldurile rămase în rezerva pentru acoperirea fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor și rezerva pentru diferențe din conversia valutară din orice relații de acoperire împotriva riscurilor pentru care nu se mai aplică contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor.

28C. O entitate trebuie să prezinte, în format de tabel, următoarele valori separat, pe categorii de risc, pentru tipurile de acoperiri după cum urmează:

(a) Pentru acoperirile valorii juste împotriva riscurilor:

- (i) Ineficacitatea acoperirii împotriva riscurilor – adică diferența dintre câștigurile sau pierderile din acoperirea împotriva riscurilor ale instrumentului de acoperire, pe de o parte, și elementul acoperit, pe de altă parte – recunoscută în surplus sau deficit (sau în active nete / capitaluri proprii) dacă instrumentul de acoperire împotriva riscurilor acoperă un instrument de capitaluri proprii pentru care o entitate a ales să prezinte modificările valorii juste în active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 106 din IPSAS 41); și
- (ii) Elementul-rând din situația performanței financiare care include recunoașterea ineficacității acoperirii împotriva riscurilor.

(b) Pentru acoperirile fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor și acoperirile împotriva riscurilor ale unei investiții nete într-o operațiune din străinătate:

- (i) Câștigurile sau pierderile din acoperirea împotriva riscurilor, aferente perioadei de raportare, care au fost recunoscute în active nete / capitaluri proprii;
- (ii) Ineficacitatea acoperirii împotriva riscurilor trebuie recunoscută în surplus sau deficit;
- (iii) Elementul-rând din situația performanței financiare care include recunoașterea ineficacității acoperirii împotriva riscurilor;
- (iv) Valoarea reclasificată din rezerva pentru acoperirea fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor sau rezerva pentru diferențele de

conversie valutară în surplus sau deficit ca ajustare din reclasificare (a se vedea IPSAS 1) (făcând diferență între valorile pentru care a fost folosită anterior contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor, dar pentru care nu se mai preconizează că vor apărea fluxuri de trezorerie acoperite împotriva riscurilor, pe de o parte, și valorile ce au fost transferate pentru că elementul acoperit împotriva riscurilor a afectat surplusul sau deficitul, pe de altă parte);

- (v) Elementul-rând din situația performanței financiare care include ajustarea din reclasificare (a se vedea IPSAS 1); și
- (vi) Pentru acoperirile pozițiilor nete împotriva riscurilor, câștigurile sau pierderile din acoperirea împotriva riscurilor sunt recunoscute într-un element-rând separat în situația performanței financiare (a se vedea punctul 149 din IPSAS 41).

28D. Atunci când volumul relațiilor de acoperire împotriva riscurilor cărora li se aplică derogarea de la punctul 27C este nereprezentativ pentru volumul normal pe parcursul perioadei (adică volumul la data de raportare nu reflectă volumele pe parcursul perioadei), o entitate trebuie să prezinte acest fapt și motivul pentru care consideră că volumele nu sunt reprezentative.

28E. O entitate trebuie să furnizeze o reconciliere a fiecărei componente a activelor nete / capitalurilor proprii și o analiză a activelor nete / capitalurilor proprii în conformitate cu IPSAS 1, care împreună:

- (a) Fac, cel puțin, diferența între valorile aferente prezentărilor de informații de la punctul 28C litera (b) subpunctul (i) și litera (b) subpunctul (iv), precum și valorile contabilizate în conformitate cu punctul 140 litera (d) subpunctul (i) și litera (d) subpunctul (iii) din IPSAS 41;
- (b) Fac diferența între valorile asociate valorii-timp a opțiunilor care acoperă împotriva riscurilor elemente acoperite aferente tranzacțiilor, pe de o parte, și valorile asociate valorii-timp a opțiunilor care acoperă elemente aferente perioadei de timp acoperite împotriva riscurilor, atunci când o entitate contabilizează valoarea-timp a opțiunii în conformitate cu punctul 144 din IPSAS 41; și
- (c) Fac diferența între valorile asociate elementelor forward ale contractelor forward și marjele cu baze valutare ale instrumentelor financiare care acoperă elemente acoperite aferente tranzacțiilor, pe de o parte, și valorile asociate cu elemente forward ale contractelor forward și marjele cu baze valutare ale instrumentelor financiare care acoperă elemente aferente perioadei de timp acoperite împotriva riscurilor, atunci când o entitate contabilizează acele valori în conformitate cu punctul 145 din IPSAS 41.

28F. O entitate trebuie să prezinte separat, pe categorii de risc, informațiile impuse de punctul 28E. Această dezagregare în funcție de risc poate fi furnizată în notele la situațiile financiare.

Opțiunea de a desemna o expunere la riscul de credit evaluată la valoarea justă prin surplus sau deficit

28G. Dacă o entitate a desemnat un instrument financiar, sau o parte a acestuia, ca fiind evaluat la valoarea justă prin surplus sau deficit pentru că folosește un instrument derivat de credit pentru a gestiona riscul de credit al respectivului instrument financiar, atunci entitatea trebuie să prezinte:

- (a) Pentru instrumentele derivate de credit care au fost folosite pentru a gestiona riscul de credit al instrumentelor financiare desemnate ca fiind evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu punctul 152 din IPSAS 41, o reconciliere între fiecare valoare nominală și valoarea justă la începutul și la sfârșitul perioadei;
- (b) Câștigul sau pierderea recunoscut(ă) în surplus sau deficit la desemnarea instrumentului financiar, sau a unei părți a acestuia, ca fiind evaluat(ă) la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu punctul 152 din IPSAS 41; și
- (c) La întreruperea evaluării instrumentului financiar, sau a unei părți a acestuia, la valoarea justă prin surplus sau deficit, valoarea justă a respectivului instrument financiar care a devenit noua valoare contabilă în conformitate cu punctul 155 din IPSAS 41, precum și valoarea nominală sau a principalului aferentă (cu excepția furnizării de informații comparative în conformitate cu IPSAS 1, o entitate nu trebuie să continue această prezentare de informații în perioadele ulterioare).

...

34. Dacă piața unui instrument financiar nu este activă, entitatea stabilește valoarea justă a acestuia utilizând o tehnică de evaluare (a se vedea punctele AG149-AG154 din IPSAS 41-AG106-AG112 din IPSAS 29). Cu toate acestea, cea mai bună dovadă a valorii juste la recunoașterea inițială este prețul tranzacției (adică valoarea justă a contraprestației plătite sau primite), cu excepția cazului în care sunt îndeplinite condițiile descrise la punctul AG151 din IPSAS 41 AG108 din IPSAS 29. Rezultă că ar putea exista o diferență între valoarea justă la recunoașterea inițială și valoarea care ar fi determinată la data respectivă prin utilizarea unei tehnici de evaluare. Dacă există o astfel de diferență, o entitate trebuie să prezinte, pentru fiecare clasă de instrumente financiare:

- (a) Politica sa contabilă privind recunoașterea respectivei diferențe în surplus sau deficit pentru a reflecta o modificare a factorilor (inclusiv timpul) pe

care participanții pe piață i-ar lua în considerare la stabilirea unui preț (a se vedea punctul AG117 litera (b) din IPSAS 41 AG109 din IPSAS 29); și

- (b) Diferența agregată care rămâne de recunoscut în surplus sau deficit la începutul și la finalul perioadei și o reconciliere a modificărilor din soldul acestei diferențe.

35. Nu sunt prevăzute prezentări ale valorii juste:

- (a) Atunci când valoarea contabilă reprezintă o aproximare rezonabilă a valorii juste, de exemplu, pentru instrumentele financiare cum sunt creanțele și datoriile comerciale pe termen scurt; și
- (b) Pentru o investiție în instrumente de capitaluri proprii care nu au un preț de piață cotate pe o piață activă sau în instrumente derivate legate de astfel de instrumente de capitaluri proprii, care sunt evaluate la cost în conformitate cu IPSAS 29 deoarece valoarea justă nu poate fi evaluată în mod fiabil; și
- (c) Pentru un contract care conține o caracteristică de participare discreționară dacă valoarea justă a respectivei caracteristici nu poate fi evaluată în mod fiabil.

36. În cazul descris ~~cazurile descrise~~ la punctul 35 ~~litera~~ literele (b) și (c), o entitate trebuie să prezinte informații pentru a ajuta utilizatorii situațiilor financiare să-și folosească raționamentul cu privire la amploarea diferențelor posibile dintre valoarea contabilă a respectivelor contracte active financiare sau datorii financiare și valoarea lor justă, inclusiv:

- (a) Faptul că informațiile privind valoarea justă nu au fost prezentate pentru aceste instrumente deoarece valoarea lor justă nu poate fi evaluată în mod fiabil;
- (b) O descriere a instrumentelor financiare, a valorii lor contabile și o explicație a motivului pentru care valoarea justă nu poate fi evaluată în mod fiabil;
- (c) Informații privind piața respectivelor instrumente;
- (d) Informații referitoare la intenția entității de a ceda sau nu instrumentele financiare și la modul în care intenționează să le cedeze; și
- (e) Dacă instrumentele financiare a căror valoare justă nu a putut fi evaluată anterior în mod fiabil sunt derecunoscute, acest fapt, valoarea lor contabilă la momentul derecunoașterii și valoarea câștigului sau a pierderii recunoscut(e).

Împrumuturi de concesiune

37. Împrumuturile de concesiune sunt acordate de entități sub termenele pieței. Exemplele de împrumuturi de concesiune care de obicei au termene sub cele ale pieței includ împrumuturile pentru țările în curs de dezvoltare, pentru fermele mici, împrumuturile pentru studenți acordate studenților care îndeplinesc condițiile pentru accesul la universitate sau la facultate și împrumuturile pentru locuințe acordate familiilor cu venituri mici. Pentru împrumuturile de concesiune acordate și evaluate la costul amortizat în conformitate cu punctul 40 din IPSAS 41, o entitate trebuie să prezinte:

- (a) O reconciliere între valorile contabile de deschidere și cele de închidere ale împrumuturilor, inclusiv:
 - (i) Valoarea nominală a noilor împrumuturi acordate în decursul perioadei;
 - (ii) Ajustarea valorii juste la recunoașterea inițială;
 - (iii) Împrumuturile achitate în decursul perioadei;
 - (iv) Pierderile din depreciere recunoscute;
 - (v) Orice creștere în decursul perioadei a valorii actualizate datorată trecerii timpului; și
 - (vi) Alte modificări;
- (b) Valoarea nominală a împrumuturilor la sfârșitul perioadei;
- (c) Scopul și condițiile diferitelor tipuri de împrumuturi, inclusiv natura concesiunii; și
- (d) Ipoteze de evaluare.

37A. Pentru împrumuturile de concesiune evaluate la valoarea justă în conformitate cu punctul 41 sau punctul 43 din IPSAS 41, o entitate trebuie să prezinte:

- (a) O reconciliere între valorile contabile de deschidere și cele de închidere ale împrumuturilor, inclusiv:
 - (i) Valoarea nominală a noilor împrumuturi acordate în decursul perioadei;
 - (ii) Ajustarea valorii juste la recunoașterea inițială;
 - (iii) Împrumuturile achitate în decursul perioadei;

- (iv) Ajustarea valorii juste în decursul perioadei (separat de recunoașterea inițială); și
- (v) Alte modificări.
- (b) Valoarea nominală a împrumuturilor la sfârșitul perioadei;
- (c) Scopul și condițiile diferitelor tipuri de împrumuturi, inclusiv natura concesiunii; și
- (d) Ipozeze de evaluare.

Natura și amploarea riscurilor generate de instrumentele financiare

...

39A. Prin furnizarea prezentărilor de informații calitative în contextul prezentărilor de informații cantitative, utilizatorii pot face legătură între prezentările de informații aferente și, prin urmare, își pot forma o imagine de ansamblu asupra naturii și mărimii riscurilor rezultate din instrumentele financiare. Interacțiunea dintre prezentările de informații calitative și cele cantitative contribuie la prezentarea informațiilor într-un mod care să permită utilizatorilor să evalueze expunerea entității la riscuri.

...

Prezentări de informații cantitative

41. Pentru fiecare tip de risc generat de instrumentele financiare, o entitate trebuie să prezinte:
- (a) Un rezumat al datelor cantitative privind expunerile sale la respectivul risc la finalul perioadei de raportare. Această prezentare trebuie să aibă la bază informațiile furnizate la nivel intern personalului-cheie din conducerea entității (așa cum este definit în IPSAS 20, *Prezentarea informațiilor privind părțile afiliate*), de exemplu, organismul de conducere al entității sau directorul executiv.
 - (b) Prezentările de informații prevăzute la punctele 43-49, în măsura în care nu sunt furnizate la în conformitate cu litera (a), cu excepția cazului în care riscul nu este semnificativ (a se vedea punctele 45-47 din IPSAS 1 pentru o discuție despre pragul de semnificație).
 - (c) Concentrările riscului dacă aceasta nu rezultă din prezentările de informații făcute în conformitate cu literele (a) și (b).

...

*Riscul de credit*Domeniu de aplicare și obiective

42A. O entitate trebuie să aplice dispozițiile de prezentare a informațiilor de la punctele 42F-42N instrumentelor financiare cărora li se aplică dispozițiile privind deprecierea din IPSAS 41. Totuși:

- (a) Pentru creanțele care rezultă din tranzacțiile de schimb care intră sub incidența IPSAS 9 și alte tranzacții decât cele de schimb care intră sub incidența IPSAS 23 și creanțele care decurg din contracte de leasing, punctul 42J litera (a) se aplică acelor creanțe și creanțe care decurg din contracte de leasing pentru care pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață sunt recunoscute în conformitate cu punctul 87 din IPSAS 41, dacă acele active financiare sunt modificate atunci când și-au depășit scadența cu mai mult de 30 de zile; și
- (b) Punctul 42K litera (b) nu se aplică creanțelor care decurg din contracte de leasing.

42B. Prezentarea informațiilor privind riscul de credit în conformitate cu punctele 42F-42N va permite utilizatorilor situațiilor financiare să înțeleagă efectul riscului de credit asupra valorii, plasării în timp și incertitudinii fluxurilor de trezorerie viitoare. Pentru a îndeplini acest obiectiv, prezentarea informațiilor privind riscul de credit trebuie să furnizeze:

- (a) Informații cu privire la practicile entității de gestionare a riscului și modul în care acestea sunt corelate cu recunoașterea și evaluarea pierderilor din creditare preconizate, inclusiv metodele, ipotezele și datele folosite pentru a evalua pierderile din creditare preconizate;
- (b) Informații cantitative și calitative care permit utilizatorilor situațiilor financiare să evalueze valorile din situațiile financiare apărute din pierderile din creditare preconizate, inclusiv modificările valorii pierderilor din creditare preconizate și motivele acestor modificări; și
- (c) Informații cu privire la expunerea entității la riscul de credit (adică riscul de credit inerent activelor financiare ale entității și angajamentelor de acordare a creditelor), inclusiv concentrările semnificative ale riscului de credit.

42C. Nu este necesar ca o entitate să dubleze informațiile care au fost deja prezentate în altă parte, cu condiția ca informațiile să fie încorporate prin referințe încrucișate de la situațiile financiare la alte situații, cum ar fi comentariile conducerii sau un raport de risc, care se află la dispoziția utilizatorilor situațiilor financiare în aceleași condiții ca situațiile financiare și în același timp. Fără informațiile încorporate prin referințe încrucișate, situațiile financiare sunt incomplete.

42D. Pentru a îndeplini obiectivele de la punctul 42B, o entitate trebuie (doar dacă nu se specifică în alt fel) să stabilească nivelul de detaliu pe care să îl furnizeze, cât de mult să pună accentul pe diferite aspecte din dispozițiile de prezentare a informațiilor, nivelul adecvat de agregare sau de dezagregare și dacă utilizatorii situațiilor financiare au nevoie de explicații suplimentare pentru a evalua informațiile cantitative prezentate.

42E. Dacă informațiile prezentate în conformitate cu punctele 42F-42N nu sunt suficiente pentru a întruni obiectivele de la punctul 42B, o entitate trebuie să prezinte orice informații suplimentare necesare pentru a îndeplini obiectivele respective.

Practicile de gestionare a riscului de credit

42F. O entitate trebuie să explice practicile sale de gestionare a riscului de credit și modul în care sunt corelate cu recunoașterea și evaluarea pierderilor din creditare preconizate. Pentru a îndeplini acest obiectiv, o entitate trebuie să prezinte informații care să permită utilizatorilor situațiilor financiare să înțeleagă și să evalueze:

- (a) Modalitatea prin care o entitate a stabilit dacă riscul de credit al instrumentelor financiare a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială, inclusiv dacă și cum:
 - (i) Instrumentele financiare sunt considerate ca având un risc de credit scăzut în conformitate cu punctul 82 din IPSAS 41, inclusiv clasele de instrumente financiare cărora se aplică; și
 - (ii) Presumția de la punctul 83 din IPSAS 41, conform căreia au existat creșteri semnificative ale riscului de credit de la recunoașterea inițială atunci când activele financiare sunt restante de mai mult de 30 de zile, a fost respinsă;
- (b) Cum definește o entitate nerespectarea obligațiilor, inclusiv motivele pentru selectarea acelor definiții;
- (c) Cum au fost grupate instrumentele financiare dacă pierderile din creditare preconizate au fost evaluate pe o bază colectivă;
- (d) Cum a stabilit o entitate că activele financiare sunt active financiare depreciate ca urmare a riscului de credit;
- (e) Politica de eliminare a unei entități, inclusiv indicatori că nu există nicio estimare rezonabilă a unei recuperări, precum și informații cu privire la politica pentru activele financiare care sunt eliminate, dar care fac încă obiectul activității de aplicare; și

- (f) Cum au fost aplicate dispozițiile de la punctul 84 din IPSAS 41 pentru modificarea fluxurilor de trezorerie contractuale ale activelor financiare, inclusiv modul în care o entitate:
- (i) Stabilește dacă riscul de credit pentru un activ financiar care a fost modificat în timp ce ajustarea pentru pierderi era evaluată la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață s-a îmbunătățit în măsura în care ajustarea pentru pierderi este din nou evaluată la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe 12 luni în conformitate cu punctul 77 din IPSAS 41; și
 - (ii) Monitorizează măsura în care ajustarea pentru pierderi aferente activelor financiare care îndeplinesc criteriile de la subpunctul (i) este reevaluată ulterior la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață în conformitate cu punctul 75 din IPSAS 41.

42G. O entitate trebuie să explice intrările de date, ipotezele și tehnicile de estimare utilizate la aplicarea dispozițiilor de la punctele 73-93 din IPSAS 41. În acest sens, o entitate trebuie să prezinte:

- (a) Baza intrărilor de date, a ipotezelor și tehnicilor de estimare folosite pentru:
 - (i) A evalua pierderile din creditare preconizate pe 12 luni și pe toată durata de viață;
 - (ii) A stabili dacă riscul de credit al instrumentelor financiare a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială; și
 - (iii) A stabili dacă un activ financiar este un activ financiar depreciat ca urmare a riscului de credit.
- (b) Cum au fost încorporate informații cu caracter previzional la stabilirea pierderilor din creditare preconizate, inclusiv utilizarea informațiilor macroeconomice; și
- (c) Modificările tehnicilor de estimare sau ipotezele semnificative emise în timpul perioadei de raportare și motivele acestor modificări.

Informații cantitative și calitative despre valori generate de pierderile din creditare preconizate

42H. Pentru a explica modificările în ajustarea pentru pierderi și motivele acestor modificări, o entitate trebuie să furnizeze, pe clase de instrumente financiare, o reconciliere de la soldul de deschidere la soldul de închidere al ajustării pentru pierderi, într-un tabel, indicând separat modificările pe parcursul perioadei pentru:

- (a) Ajustarea pentru pierderi evaluată la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe 12 luni;
- (b) Ajustarea pentru pierderi evaluată la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață pentru:
 - (i) Instrumentele financiare pentru care riscul de credit a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială, dar care nu sunt active financiare depreciate ca urmare a riscului de credit;
 - (ii) Activele financiare care sunt depreciate ca urmare a riscului de credit la data de raportare (dar care nu sunt achiziționate sau emise depreciate ca urmare a riscului de credit); și
 - (iii) Creanțele care rezultă din tranzacțiile de schimb care intră sub incidența IPSAS 9 și alte tranzacții decât cele de schimb care intră sub incidența IPSAS 23 sau creanțele care decurg din contracte de leasing pentru care ajustările pentru depreciere sunt evaluate în conformitate cu punctul 87 din IPSAS 41.
- (c) Activele financiare care sunt achiziționate sau emise depreciate ca urmare a riscului de credit. Pe lângă reconciliere, o entitate trebuie să prezinte valoarea totală a pierderilor din creditare preconizate neactualizate la recunoașterea inițială pentru activele financiare recunoscute inițial pe parcursul perioadei de raportare.

42I. Pentru a permite utilizatorilor situațiilor financiare să înțeleagă modificările în ajustarea pentru pierderi prezentate în conformitate cu punctul 42H, o entitate trebuie să furnizeze o explicație cu privire la modul în care modificările semnificative ale valorii contabile brute a instrumentelor financiare din timpul perioadei au contribuit la modificările ajustării pentru pierderi. Informațiile trebuie furnizate separat pentru instrumentele financiare care reprezintă ajustarea pentru pierderi așa cum este aceasta prezentată la punctul 42H literele (a)-(c) și trebuie să includă informații calitative și cantitative relevante. Exemplele de modificări semnificative ale valorii contabile brute a instrumentelor financiare care au contribuit la modificările ajustării pentru pierderi pot include:

- (a) Modificări generate de instrumente financiare achiziționate sau emise pe parcursul perioadei de raportare;
- (b) Modificarea fluxurilor de trezorerie contractuale aferente activelor financiare care nu conduc la derecunoașterea acelor active financiare în conformitate cu IPSAS 41;
- (c) Modificări generate de instrumente financiare care au fost derecunoscute pe parcursul perioadei de raportare (inclusiv cele care au fost eliminate); și

(d) Modificări generate indiferent dacă ajustarea pentru pierderi este evaluată la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe 12 luni sau pe toată durata de viață.

42J. Pentru a permite utilizatorilor situațiilor financiare să înțeleagă natura și efectul modificărilor fluxurilor de trezorerie contractuale aferente activelor financiare care nu au condus la derecunoaștere, precum și efectul unor astfel de modificări asupra evaluării pierderilor din creditare preconizate, o entitate trebuie să prezinte:

(a) Costul amortizat înainte de modificare și câștigurile sau pierderile nete din modificare recunoscute pentru activele financiare pentru care fluxurile de trezorerie contractuale au fost modificate în timpul perioadei de raportare, în timp ce ajustarea pentru pierderi fusese evaluată la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață; și

(b) Valoarea contabilă brută la finalul perioadei de raportare a activelor financiare care au fost modificate de la recunoașterea inițială într-un moment în care ajustarea pentru pierderi era evaluată la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață și pentru care ajustarea pentru pierderi s-a modificat pe parcursul perioadei de raportare la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe 12 luni.

42K. Pentru a ajuta utilizatorii situațiilor financiare să înțeleagă efectul garanțiilor reale și al altor ameliorări ale condițiilor de credit asupra valorilor rezultate din pierderile preconizate din creditare, o entitate trebuie să prezinte, pe clase de instrumente financiare:

(a) Valoarea care reprezintă cel mai bine expunerea sa maximă la riscul de credit la finalul perioadei de raportare, fără a lua în considerare niciun fel de garanție reală deținută sau orice ameliorări ale condițiilor de credit (de exemplu, acorduri de compensare care nu îndeplinesc condițiile pentru compensare în conformitate cu IPSAS 28).

(b) O descriere narativă a garanției reale deținute drept asigurare și alte ameliorări ale condițiilor de credit, inclusiv:

(i) O descriere a naturii și calității garanției reale deținute;

(ii) O explicație privind orice modificări semnificative ale calității acelei garanții reale sau a ameliorărilor condițiilor de credit ca urmare a deteriorării sau schimbării politicilor privind garanțiile reale ale entității în timpul perioadei de raportare; și

(iii) Informații despre instrumentele financiare pentru care o entitate nu a recunoscut o ajustare pentru pierderi din cauza garanției reale.

(c) Informații cantitative despre garanțiile reale deținute drept asigurare și alte ameliorări ale condițiilor de credit (de exemplu, cuantificarea măsurii în care garanțiile reale și alte ameliorări ale condițiilor de credit diminuează riscul de credit) pentru activele financiare care sunt depreciate ca urmare a riscului de credit la data de raportare.

42L. O entitate trebuie să prezinte valoarea contractuală restantă pentru activele financiare care au fost eliminate în timpul perioadei de raportare și care fac încă obiectul activității de aplicare.

Expunerea la riscul de credit

42M. Pentru a permite utilizatorilor situațiilor financiare să evalueze expunerea la riscul de credit a unei entități și să îi înțeleagă concentrările semnificative ale riscului de credit, o entitate trebuie să prezinte, pe clase ale ratingului riscului de credit, valoarea contabilă brută a activelor financiare și expunerea la riscul de credit aferentă angajamentelor de creditare și contractelor de garanție financiară. Aceste informații trebuie furnizate separat pentru instrumentele financiare:

(a) Pentru care ajustarea pentru pierderi este evaluată la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe 12 luni;

(b) Pentru care ajustarea pentru pierderi este evaluată la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață și care sunt:

(i) Instrumente financiare pentru care riscul de credit a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială, dar care nu sunt active financiare depreciate ca urmare a riscului de credit;

(ii) Active financiare care sunt depreciate ca urmare a riscului de credit la data de raportare (dar care nu sunt achiziționate sau emise depreciate ca urmare a riscului de credit); și

(iii) Creanțe care rezultă din tranzacțiile de schimb care intră sub incidența IPSAS 9 și alte tranzacții decât cele de schimb care intră sub incidența IPSAS 23 sau creanțe care decurg din contracte de leasing pentru care ajustările pentru depreciere sunt evaluate în conformitate cu punctul 87 din IPSAS 41.

(c) Care sunt active financiare achiziționate sau emise depreciate ca urmare a riscului de credit.

42N. Pentru creanțele care rezultă din tranzacțiile de schimb care intră sub incidența IPSAS 9 și alte tranzacții decât cele de schimb care intră sub incidența IPSAS 23 sau creanțe care decurg din contracte de leasing pentru care o entitate aplică punctul 87 din IPSAS 41, informațiile furnizate în conformitate cu punctul 42M pot fi bazate pe o matrice a provizioanelor (a se vedea punctul AG199 din IPSAS 41).

43. Pentru toate instrumentele financiare care intră sub incidența prezentului standard, dar nu și a dispozițiilor privind deprecierea din IPSAS 41, o Ț-entitate trebuie să prezinte, pe clase de instrumente financiare:
- (a) Valoarea care reprezintă cel mai bine expunerea sa maximă la riscul de credit la finalul perioadei de raportare, fără a lua în considerare niciun fel de garanție reală deținută sau orice ameliorări ale condițiilor de credit (de exemplu, acorduri de compensare care nu îndeplinesc condițiile pentru compensare în conformitate cu IPSAS 28); această prezentare nu este obligatorie pentru instrumentele financiare a căror valoare contabilă reprezintă cel mai bine expunerea maximă la riscul de credit;
 - (b) În legătură cu valoarea prezentată la litera (a), o descriere a garanțiilor reale deținute drept asigurare și a altor ameliorări ale condițiilor de credit, precum și efectul lor financiar (de exemplu, cuantificarea măsurii în care garanțiile reale și alte ameliorări ale condițiilor de credit diminuează riscul de credit) cu privire la valoarea care reprezintă cel mai bine expunerea maximă la riscul de credit (fie că este prezentată în conformitate cu litera (a), fie reprezentată prin valoarea contabilă a instrumentului financiar);
 - (c) ~~Informații referitoare la calitatea creditului pentru activele financiare care nu sunt nici restante, nici depreciate; și~~
 - (d) ~~Valoarea contabilă a activelor financiare care în alte împrejurări ar fi fost restante sau depreciate ale căror termene au fost renegociate.~~

~~Active financiare care sunt fie restante, fie depreciate~~

44. ~~O entitate trebuie să prezinte pentru fiecare clasă de active financiare:~~
- (a) ~~O analiză a scadenței activelor financiare care sunt restante la finalul perioadei de raportare, dar care nu sunt depreciate;~~
 - (b) ~~O analiză a activelor financiare care sunt determinate individual drept depreciate la finalul perioadei de raportare, inclusiv factorii pe care entitatea i-a luat în considerare atunci când a determinat că activele sunt depreciate; și~~
 - (c) ~~Pentru valorile prezentate la literele (a) și (b), o descriere a garanțiilor reale deținute de entitate drept asigurare și a altor ameliorări ale condițiilor de credit și, cu excepția cazului în care acest lucru este imposibil, o estimare a valorii lor juste.~~

Garanții reale și alte ameliorări ale condițiilor de credit obținute

45. Atunci când o entitate obține active financiare sau nefinanciare în decursul perioadei prin intrarea în posesia garanțiilor reale pe care le deține ca asigurare

sau prin solicitarea altor ameliorări ale condițiilor de credit (de exemplu, garanții), iar acest tip de active îndeplinește criteriile de recunoaștere din alte standarde, o entitate trebuie să prezinte pentru astfel de active deținute la data de raportare:

- (a) Natura și valoarea contabilă a activelor ~~obținute~~; și
- (b) Atunci când activele nu sunt convertibile în numerar fără dificultăți, politicile sale privind cedarea unor astfel de active sau utilizarea lor în activitățile sale.

...

Transferuri de active financiare

49A. Dispozițiile de prezentare a informațiilor de la punctele 49B-49H cu privire la transferurile de active financiare suplimentează alte dispoziții de prezentare a informațiilor din prezentul standard. O entitate trebuie să prezinte informațiile prevăzute la punctele 49B-49H în cadrul unei singure note la situațiile sale financiare. O entitate trebuie să prezinte informațiile prevăzute pentru toate activele financiare transferate care nu sunt derecunoscute și pentru orice implicare continuă într-un activ transferat existent la data de raportare, indiferent de momentul în care a avut loc tranzacția de transfer aferentă. În sensul aplicării dispozițiilor de prezentare a informațiilor de la aceste puncte, o entitate transferă în întregime sau parțial un activ financiar (activul financiar transferat) dacă, și numai dacă, aceasta:

- (a) Transferă drepturile contractuale de a primi fluxurile de trezorerie aferente aceluia activ financiar; sau
- (b) Retine drepturile contractuale de a primi fluxurile de trezorerie aferente activului financiar, dar își asumă o obligație contractuală de a plăti fluxurile de trezorerie unuia sau mai multor destinatari dintr-un contract.

49B. O entitate trebuie să prezinte informații care permit utilizatorilor situațiilor sale financiare:

- (a) Să înțeleagă relația dintre activele financiare transferate care nu sunt derecunoscute în întregime și datoriile asociate; și
- (b) Să evalueze natura și riscurile asociate implicării continue a entității în activele financiare derecunoscute.

49C. În sensul aplicării dispozițiilor de prezentare a informațiilor de la punctele 49E-49H, o entitate se implică în mod continuu într-un activ financiar transferat dacă, în cadrul transferului, entitatea păstrează oricare dintre drepturile sau obligațiile contractuale inerente activului financiar transferat sau obține orice drepturi sau obligații contractuale noi aferente activului financiar transferat. În sensul aplicării dispozițiilor de prezentare a informațiilor de la punctele 49E-49H, următoarele nu reprezintă o implicare continuă:

- (a) Reprezentările normale și garanțiile aferente transferului fraudulos și conceptele de caracter rezonabil, onestitate și obiectivitate care pot duce la anularea unui transfer în urma unei acțiuni legale;
- (b) Contractele forward, contractele pe opțiuni și alte contracte pentru a reachiziționa activul financiar transferat pentru care prețul contractului (sau prețul de exercitare) este valoarea justă a activului financiar transferat; sau
- (c) Un angajament prin care o entitate păstrează drepturile contractuale de a primi fluxurile de trezorerie ale unui activ financiar, dar își asumă o obligație contractuală de a plăti fluxurile de trezorerie uneia sau mai multor entități, iar condițiile de la punctul 16 literele (a)-(c) din IPSAS 41 sunt îndeplinite.

Active financiare transferate care nu sunt derecunoscute în întregime

49D. Este posibil ca o entitate să fi transferat active financiare în așa fel încât o parte a activelor financiare transferate sau toate activele financiare transferate să nu îndeplinească criteriile pentru derecunoaștere. Pentru a îndeplini obiectivele prezentate la punctul 49B litera (a), entitatea trebuie să prezinte următoarele informații la fiecare dată de raportare, pentru fiecare clasă de active financiare transferate care nu sunt derecunoscute în întregime:

- (a) Natura activelor transferate.
- (b) Natura riscurilor și recompenselor aferente dreptului de proprietate la care este expusă entitatea.
- (c) O descriere a naturii relației dintre activele transferate și datoriile asociate, inclusiv restricțiile generate de transferul către entitatea raportoare al utilizării activelor transferate.
- (d) Atunci când partenerul (partenerii) din datoriile asociate a (au) apelat doar la active transferate, un tabel care să prezinte valoarea justă a activelor transferate, valoarea justă a datoriilor asociate și poziția netă (diferența dintre valoarea justă a activelor transferate și datoriile asociate).
- (e) Atunci când entitatea continuă să recunoască toate activele transferate, valorile contabile ale activelor transferate și ale datoriilor asociate.
- (f) Atunci când entitatea continuă să recunoască activele în măsura implicării sale continue (a se vedea punctele 17 litera (c) subpunctul (ii) și 27 din IPSAS 41), valoarea contabilă totală a activelor inițiale înainte de transfer, valoarea contabilă a activelor pe care entitatea continuă să le recunoască și valoarea contabilă a datoriilor asociate.

Active financiare transferate care nu sunt derecunoscute în întregime

49E. Pentru a îndeplini obiectivele prezentate la punctul 49B litera (b), atunci când o entitate derecunoaște activele financiare transferate în întregime (a se vedea punctul 17 litera (a) și litera (c) subpunctul (i) din IPSAS 41), însă se implică în mod continuu în acestea, entitatea trebuie să prezinte cel puțin următoarele informații, pentru fiecare tip de implicare continuă, la fiecare dată de raportare:

- (a) Valoarea contabilă a activelor și datoriilor care sunt recunoscute în situația poziției financiare a entității și reprezintă implicarea continuă a entității în activele financiare derecunoscute și elementele-rând în care valorile contabile ale acestor active și datorii sunt recunoscute.
- (b) Valoarea justă a activelor și datoriilor care reprezintă implicarea continuă a entității în activele financiare derecunoscute.
- (c) Valoarea care reprezintă cel mai bine expunerea maximă a entității la pierderea din implicarea continuă în activele financiare derecunoscute și informațiile care indică modalitatea de determinare a expunerii maxime la pierdere.
- (d) Ieșirile de numerar neactualizate care vor fi sau ar putea fi necesare pentru a rechiziționa activele financiare derecunoscute (de exemplu, prețul de exercitare dintr-un contract pe opțiuni) sau alte valori privind activele transferate de plătit către entitatea căreia i se transferă. Dacă ieșirea de numerar variază, valoarea prezentată trebuie să se bazeze pe condițiile existente la fiecare dată de raportare.
- (e) O analiză a scadenței ieșirilor de numerar neactualizate care vor fi sau ar putea fi necesare pentru a rechiziționa activele financiare derecunoscute sau alte valori privind activele transferate de plătit către entitatea căreia i se transferă, indicând restul de scadențe contractuale din implicarea continuă a entității.
- (f) Informații calitative care explică și susțin prezentările de informații cantitative prevăzute la literele (a)-(e).

49F. O entitate poate agrega informațiile prevăzute la punctul 49E cu privire la un anumit activ dacă entitatea are mai mult decât un tip de implicare continuă în acel activ financiar derecunoscut și îl raportează conform unui singur tip de implicare continuă.

49G. În plus, o entitate trebuie să prezinte pentru fiecare tip de implicare continuă:

- (a) Câștigul sau pierderea recunoscut(ă) la data transferului activelor.
- (b) Veniturile și cheltuielile recunoscute, atât în perioada de raportare, cât și cumulativ, din implicarea continuă a entității în activele financiare

derecunoscute (de exemplu, modificările în valoarea justă a instrumen-
telor derivate).

- (c) Dacă valoarea totală a încasărilor din activitatea de transfer (care se ca-
lifică pentru derecunoaștere) dintr-o perioadă de raportare nu este distri-
buită în mod egal pe parcursul perioadei de raportare (de exemplu, dacă
o parte importantă din valoarea totală a activității de transfer se înregis-
trează în ultimele zile ale unei perioade de raportare):
- (i) Când cea mai importantă activitate de transfer a avut loc în acea
perioadă de raportare (de exemplu, pe parcursul ultimelor cinci
zile înainte de finalul perioadei de raportare),
 - (ii) Valoarea (de exemplu, câștigurile sau pierderile) recunoscută din
activitatea de transfer în acea parte a perioadei de raportare și
 - (iii) Valoarea totală a încasărilor din activitatea de transfer în acea
parte a perioadei de raportare.

O entitate trebuie să prezinte aceste informații pentru fiecare perioadă pentru
care se prezintă o situație a activelor nete / capitalurilor proprii.

Informații suplimentare

49H. O entitate trebuie să prezinte orice informații suplimentare care sunt considerate
necesare pentru a îndeplini obiectivele de la punctul 49B.

Aplicarea inițială a IPSAS 41

49I. În perioada de raportare care include data aplicării inițiale a IPSAS 41, o enti-
tate trebuie să prezinte următoarele informații pentru fiecare clasă de active
financiare și datorii financiare de la data aplicării inițiale:

- (a) Categoria de evaluare inițială și valoarea contabilă determinate în con-
formitate cu IPSAS 29; sau în conformitate cu o versiune anterioară a
IPSAS 41 (dacă abordarea aleasă de entitate pentru a aplica IPSAS 41
implică mai mult de o dată de aplicare inițială pentru dispoziții diferite);
- (b) Noua categorie de evaluare și valoarea contabilă determinate în confor-
mitate cu IPSAS 41;
- (c) Valoarea oricăror active și datorii financiare din situația poziției finan-
ciare care au fost desemnate anterior ca fiind evaluate la valoarea justă
prin surplus sau deficit, dar care nu mai sunt desemnate astfel, făcând
deosebire între cele pe care o entitate trebuie să le reclasifice conform
IPSAS 41 și cele pe care o entitate alege să le reclasifice la data aplicării
inițiale.

49J. În perioada de raportare care include data aplicării inițiale a IPSAS 41, o entitate trebuie să prezinte informații calitative pentru a le permite utilizatorilor să înțeleagă:

- (a) Modul în care a aplicat dispozițiile de clasificare din IPSAS 41 pentru acele active financiare a căror clasificare s-a modificat în urma aplicării IPSAS 41.
- (b) Motivele pentru orice desemnare sau de-desemnare a activelor financiare sau a datoriilor financiare ca fiind evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit la data aplicării inițiale.

49K. În perioada de raportare în care entitatea aplică pentru prima dată dispozițiile de clasificare și evaluare pentru activele financiare din IPSAS 41 (adică atunci când entitatea face tranziția de la IPSAS 29 la IPSAS 41 pentru activele financiare), aceasta trebuie să prezinte informațiile stabilite la punctele 49L-49O din prezentul standard conform celor impuse de punctul 173 din IPSAS 41.

49L. Conform celor stipulate la punctul 49K, o entitate trebuie să prezinte informații privind modificările în clasificările activelor și datoriilor financiare de la data aplicării inițiale a IPSAS 41, indicând separat:

- (a) Modificările în valorile contabile pe baza categoriilor de evaluare ale acestora, în conformitate cu IPSAS 29 (adică cele care nu rezultă din modificarea atributului de evaluare atunci când se face tranziția la IPSAS 41); și
- (b) Modificările în valorile contabile care rezultă dintr-o modificare a atributului de evaluare atunci când se face tranziția la IPSAS 41.

Nu este necesar ca prezentările de informații prevăzute de acest punct să se facă după perioada de raportare anuală în care entitatea aplică inițial dispozițiile de clasificare și evaluare a activelor financiare din IPSAS 41.

49M. Conform celor stipulate la punctul 42K, o entitate trebuie să prezinte următoarele informații despre activele și datoriile financiare care au fost reclasificate astfel încât să fie evaluate la costul amortizat și, în cazul activelor financiare, care au fost reclasificate în afara categoriei valorii juste prin surplus sau deficit sau au fost evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii ca urmare a trecerii la IPSAS 41:

- (a) Valoarea justă a activelor financiare sau a datoriilor financiare la finalul perioadei de raportare; și
- (b) Valoarea justă a câștigului sau pierderii care ar fi fost recunoscut(ă) în surplus sau deficit sau în active nete / capitaluri proprii pe parcursul perioadei de raportare dacă activele financiare sau datoriile financiare nu ar fi fost reclasificate.

Nu este necesar ca prezentările de informații prevăzute la acest punct să se facă după perioada de raportare anuală în care entitatea aplică inițial dispozițiile de clasificare și evaluare ale activelor financiare din IPSAS 41.

49N. Conform celor stipulate la punctul 49K, o entitate trebuie să prezinte următoarele informații despre activele și datoriile financiare care au fost reclasificate în afara categoriei la valoarea justă prin surplus sau deficit ca urmare a trecerii la IPSAS 41:

(a) Rata dobânzii efective determinată la data aplicării inițiale; și

(b) Venitul sau cheltuiala din dobândă recunoscut(ă).

Dacă o entitate tratează valoarea justă a unui activ financiar sau a unei datorii financiare drept valoarea contabilă brută la data aplicării inițiale (a se vedea punctul 168 din IPSAS 41), atunci prezentările de informații de la acest punct se vor face pentru fiecare perioadă de raportare până în momentul în care are loc derecunoașterea. Altfel, nu este necesar ca prezentările de informații prevăzute de acest punct să se facă după perioada de raportare anuală în care entitatea aplică inițial dispozițiile de clasificare și evaluare ale activelor financiare din IPSAS 41.

49O. Atunci când o entitate prezintă informațiile stipulate la punctele 49K-49N, acele prezentări de informații, împreună cu prezentările de informații de la punctul 29 din prezentul standard, trebuie să permită reconcilierea între:

(a) Categoriile de evaluare prezentate în conformitate cu IPSAS 29 și IPSAS 41; și

(b) Clasele de instrumente financiare

de la data aplicării inițiale.

49P. La data aplicării inițiale a punctelor 73-93 din IPSAS 41, unei entități i se impune să prezinte informații care permit reconcilierea ajustărilor pentru depreciere de la final în conformitate cu IPSAS 29 și a provizioanelor în conformitate cu IPSAS 19 cu ajustările pentru pierderi de deschidere stabilite în conformitate cu IPSAS 41. Pentru activele financiare, prezentarea informațiilor trebuie furnizată prin categoriile de evaluare aferente activelor financiare în conformitate cu IPSAS 29 și IPSAS 41 și trebuie să prezinte separat efectul schimbărilor în categoria de evaluare la ajustarea pentru pierderi la data respectivă.

49Q. În perioada de raportare care include data aplicării inițiale a IPSAS 41, o entitate nu trebuie să prezinte valorile elementului-rând care ar fi fost raportate în conformitate cu dispozițiile de clasificare și evaluare (care includ dispozițiile aferente evaluării la costul amortizat a activelor financiare și pe cele aferente deprecierei de la punctele 69-72 și 73-93 din IPSAS 41) din:

- (a) IPSAS 41 pentru perioade anterioare; și
- (b) IPSAS 29 pentru perioada curentă.

49R. În conformitate cu punctul 161 din IPSAS 41, dacă este imposibil (conform definiției din IPSAS 3), la data aplicării inițiale a IPSAS 41, ca o entitate să evalueze valoarea-timp modificată a banilor în conformitate cu punctele AG68-AG70 din IPSAS 41 pe baza faptelor și circumstanțelor care existau la recunoașterea inițială a activului financiar, o entitate trebuie să evalueze caracteristicile fluxurilor de trezorerie contractuale specifice activului financiar pe baza faptelor și circumstanțelor care existau la data recunoașterii inițiale a activului financiar fără a lua în considerare dispozițiile legate de modificarea valorii-timp a banilor de la punctele AG68-AG70 din IPSAS 41. O entitate trebuie să prezinte valoarea contabilă la data de raportare a activelor financiare ale căror caracteristici ale fluxurilor de trezorerie contractuale au fost evaluate pe baza faptelor și circumstanțelor care existau la data recunoașterii inițiale a activului financiar fără a lua în considerare dispozițiile legate de modificarea valorii-timp a banilor de la punctele AG68-AG70 din IPSAS 41 până când acele active financiare sunt derecunoscute.

49S. În conformitate cu punctul 162 din IPSAS 41, dacă este imposibil (conform definiției din IPSAS 3), la data aplicării inițiale, ca o entitate să determine dacă valoarea justă a unei caracteristici de plată în avans era nesemnificativă în conformitate cu punctul AG74 litera (c) din IPSAS 41 pe baza faptelor și circumstanțelor care existau la recunoașterea inițială a activului financiar, o entitate trebuie să evalueze caracteristicile fluxurilor de trezorerie contractuale specifice activului financiar pe baza faptelor și circumstanțelor care existau la data recunoașterii inițiale a activului financiar fără a lua în considerare excepția referitoare la caracteristicile de plată în avans de la punctul AG74 din IPSAS 41. O entitate trebuie să prezinte valoarea contabilă la data de raportare a activelor financiare ale căror caracteristici ale fluxurilor de trezorerie contractuale au fost evaluate pe baza faptelor și circumstanțelor care existau la data recunoașterii inițiale a activului financiar fără a lua în considerare excepția referitoare la caracteristicile de plată în avans de la punctul AG74 din IPSAS 41 până când acele active financiare sunt derecunoscute.

Data intrării în vigoare și tranziția

...

52F. **Punctele 2, 3, 4, 5, 8, 11, 12, 13, 14, 18, 24, 34, 35, 36, 37, 41, 43, 45, AG1, AG5, AG9, AG10, AG24 și AG29 au fost modificate, punctele 16, 17, 20, 26, 27, 28 și 44 au fost eliminate, iar numeroase titluri și punctele 5A, 13A, 14A, 14B, 15A, 15B, 15C, 17A, 17B, 17C, 17D, 17E, 17F, 20A, 24A, 25A, 25B, 25C, 25D, 26A, 26B, 26C, 27A, 27B, 27C, 27D, 27E, 27F, 28A, 28B, 28C, 28D, 28E, 28F, 28G, 37A, 39A, 42A, 42B, 42C, 42D, 42E, 42F, 42G, 42H, 42I, 42J, 42K, 42L, 42M, 42N, 49A, 49B, 49C, 49D, 49E, 49F, 49G,**

49H, 49I, 49J, 49K, 49L, 49M, 49N, 49O, 49P, 49Q, 49R, 49S, 52C, 52D, AG8A, AG8B, AG8C, AG8D, AG8E, AG8F, AG8G, AG8H, AG8I, AG8J, AG31, AG32, AG32A, AG33, AG34, AG35, AG36, AG37, AG38, AG39, AG40, AG41, AG42, AG43, AG44, AG45, AG46, AG47, AG48, AG49, AG50, AG51, AG52, AG53, AG54 și AG55 au fost adăugate de IPSAS 41, emis în august 2018. O entitate trebuie să aplice aceste amendamente pentru situațiile financiare anuale care acoperă perioadele care încep la 1 ianuarie 2022 sau ulterior acestei date. Se încurajează aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate aplică amendamentele pentru o perioadă care începe anterior datei de 1 ianuarie 2022, entitatea trebuie să prezinte acest fapt și, în același timp, să aplice IPSAS 41.

...

Îndrumări de aplicare

Prezenta anexă este parte integrantă din IPSAS 30.

Clase de instrumente financiare și nivelul de prezentare a informațiilor (punctul 9)

AG1. Punctul 9 îi impune unei entități să grupeze instrumentele financiare în clase care sunt corespunzătoare naturii informațiilor prezentate și care țin cont de caracteristicile respectivelor instrumente financiare. Clasele descrise la punctul 9 sunt determinate de entitate și, prin urmare, sunt distincte față de categoriile de instrumente financiare specificate în IPSAS 41-IPSAS 29 (care determină modul în care sunt evaluate instrumentele financiare și unde sunt recunoscute modificările valorii juste).

...

Importanța instrumentelor financiare pentru poziția financiară și performanța financiară

Datorii financiare la valoarea justă prin surplus sau deficit (punctele 13 și 14)

AG4. Dacă o entitate a desemnat o datorie financiară ca fiind la valoarea justă prin surplus sau deficit, punctul 13 litera (a) îi impune entității să prezinte nivelul modificării valorii juste a datoriei financiare care poate fi atribuită modificărilor în riscul de credit al datoriei. Punctul 13 litera (a) subpunctul (i) îi permite unei entități să determine această valoare ca fiind valoarea modificării valorii juste a datoriei ce nu se poate atribui modificărilor condițiilor de piață care generează riscul de piață. Dacă singurele modificări importante ale condițiilor de piață în cazul unei datorii sunt modificările unei rate a dobânzii observate (de referință), această valoare poate fi estimată după cum urmează:

- (a) În primul rând, entitatea calculează rata internă de rentabilitate a datoriei la începutul perioadei utilizând prețul de piață observat al datoriei, precum și fluxurile de trezorerie contractuale ale datoriei la începutul perioadei. Din această rată, entitatea scade rata dobânzii observată (de referință) la începutul perioadei pentru a obține o componentă specifică instrumentului respectiv a ratei interne de rentabilitate.
- (b) Apoi, entitatea calculează valoarea actualizată a fluxurilor de trezorerie aferente datoriei utilizând fluxurile de trezorerie contractuale ale datoriei la sfârșitul perioadei și o rată de actualizare egală cu suma (i) ratei dobânzii observate (de referință) la sfârșitul perioadei și (ii) componentei specifice instrumentului a ratei interne de rentabilitate, determinată conform literei (a).
- (c) Diferența dintre prețul de piață observat al datoriei la sfârșitul perioadei și valoarea determinată conform literei (b) reprezintă modificarea valorii juste care nu poate fi atribuită modificărilor ratei dobânzii observate (de referință). Aceasta este valoarea care trebuie prezentată.

Acest exemplu presupune că modificările valorii juste care provin din alți factori decât modificările riscului de credit al instrumentului sau modificările ratelor dobânzii nu sunt importante. Dacă instrumentul din exemplu conține un instrument derivat încorporat, modificarea valorii juste a instrumentului derivat încorporat este exclusă din determinarea valorii care urmează să fie prezentată în conformitate cu punctul 13 litera (a).

Alte prezentări de informații – Politici contabile (punctul 25)

AG5. Punctul 25 prevede prezentarea bazei (sau bazelor) de evaluare utilizată (utilizate) la întocmirea situațiilor financiare și a celorlalte politici contabile utilizate care sunt relevante pentru înțelegerea situațiilor financiare. Pentru instrumentele financiare, astfel de prezentări de informații pot include:

- (a) Pentru activele financiare sau datoriile financiare desemnate ca fiind la valoarea justă prin surplus sau deficit:
 - (i) Natura activelor financiare sau a datoriilor financiare pe care entitatea le-a desemnat ca fiind la valoarea justă prin surplus sau deficit;
 - (ii) Criteriile pentru desemnarea ca atare a acestor active financiare sau datorii financiare la recunoașterea inițială; și
 - (iii) Modalitatea prin care entitatea a îndeplinit condițiile de la punctul 46 punctul 10, 13 sau 14 din IPSAS 41 IPSAS 29 pentru această desemnare. Pentru instrumentele desemnate în conformitate cu litera (b) subpunctul (i) din definiția unui activ financiar sau a unei datorii financiare la valoarea justă prin surplus

sau deficit din IPSAS 29, această dispoziție de prezentare a informațiilor include o descriere narativă a circumstanțelor de bază pentru inconsecvența de evaluare sau recunoaștere care ar rezulta altminteri. Pentru instrumentele desemnate în conformitate cu litera (b) subpunctul (ii) din definiția unui activ financiar sau a unei datorii financiare la valoarea justă prin surplus sau deficit din IPSAS 29, această dispoziție de prezentare a informațiilor include o descriere narativă a modalității prin care desemnarea valorii juste prin surplus sau deficit este consecvență cu gestionarea documentată a riscului sau cu strategia de investiții a entității.

- (b) Pentru activele financiare desemnate ca fiind evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit:
- (i) Natura activelor financiare pe care entitatea le-a desemnat ca fiind evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit; și
 - (ii) Modalitatea prin care entitatea a îndeplinit criteriile de la punctul 44 din IPSAS 41 pentru această desemnare.
- (b) Criteriile pentru desemnarea activelor financiare drept disponibile în vederea vânzării:
- (c) Evaluarea măsurii în care cumpărările și vânzările normale de active financiare sunt contabilizate la data tranzacționării sau la data decontării (a se vedea punctul 11-40 din IPSAS 41-IPSAS 29).
- (d) Atunci când este utilizat un cont de provizion pentru depreciere în vederea reducerii valorii contabile a activelor financiare depreciate de pierderi din credite:
- (i) Criteriile de determinare a cazurilor în care valoarea contabilă a activelor financiare depreciate este redusă direct (sau, în cazul unei reluări a unei reduceri a valorii contabile, majorată direct) și a cazurilor în care este utilizat contul de provizion pentru depreciere; și
 - (ii) Criteriile de eliminare a valorilor înregistrate în contul de provizion pentru depreciere în contrapartidă cu valoarea contabilă a activelor financiare depreciate (a se vedea punctul 20).
- (e) Modul în care sunt determinate câștigurile nete sau pierderile nete pentru fiecare categorie de instrumente financiare (a se vedea punctul 24 litera (a)), de exemplu, evaluarea măsurii în care câștigurile nete sau pierderile nete aferente elementelor la valoarea justă prin surplus sau deficit includ dobânda sau veniturile din dividende sau din distribuiri similare.

- (f) Criteriile utilizate de entitate pentru a determina existența unor dovezi obiective cu privire la producerea unei pierderi din depreciere (a se vedea punctul 24 litera (c)).
- (g) Atunci când au fost renegociate termenul unor active financiare care în alte împrejurări ar fi fost restante sau depreciate, politica contabilă pentru activele financiare care fac obiectul termenelor renegociate (a se vedea punctul 43 litera (d)).
- (h) Pentru contractele de garanție financiară emise printr-o altă tranzacție decât cea de schimb, atunci când valoarea justă nu poate fi determinată și un provizion este recunoscut în conformitate cu IPSAS 19, *Provizioane, datorii contingente și active contingente*, prezentarea circumstanțelor care conduc la recunoașterea unui provizion.

Punctul 137 din IPSAS 1 le impune, de asemenea, entităților să prezinte în rezumatul principalelor politici contabile sau în alte note raționamentele profesionale, altele decât cele care implică estimări, pe care le-a realizat conducerea în procesul de aplicare a politicilor contabile ale entității și care au cel mai important efect asupra valorilor recunoscute în situațiile financiare.

...

Practici de gestionare a riscului de credit (punctele 42F-42G)

AG8A. Punctul 42F litera (b) impune prezentarea de informații cu privire la modul în care entitatea a definit nerespectarea obligațiilor pentru diferite instrumente financiare și motivele pentru alegerea acelor definiții. În conformitate cu punctul 81 din IPSAS 41, pentru a determina dacă pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață trebuie recunoscute, trebuie să ne bazăm pe creșterea riscului apariției nerespectării obligațiilor de la recunoașterea inițială. Informațiile cu privire la definițiile folosite de entitate pentru nerespectarea obligațiilor, definiții ce vor ajuta utilizatorii situațiilor financiare să înțeleagă cum a aplicat o entitate dispozițiile referitoare la pierderile din creditare preconizate din IPSAS 41, pot include:

- (a) Factorii calitativi și cantitativi luați în considerare la definirea nerespectării obligațiilor;
- (b) Dacă au fost aplicate definiții diferite pentru tipuri diferite de instrumente financiare; și
- (c) Prezumții cu privire la rata de recuperare (adică numărul activelor financiare care revin la un status de performanță) după apariția nerespectării obligațiilor pentru un activ financiar.

AG8B. Pentru a ajuta utilizatorii situațiilor financiare în evaluarea politicilor de restructurare și modificare ale entității, punctul 42F litera (f) subpunctul (ii) impune prezentarea de informații despre modul în care o entitate monitorizează

măsura în care ajustarea pentru pierderi asociată activelor financiare, prezentate anterior în conformitate cu punctul 42F litera (f) subpunctul (i) este evaluată ulterior la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață în conformitate cu punctul 75 din IPSAS 41. Informațiile cantitative care vor ajuta utilizatorii să înțeleagă creșterea ulterioară a riscului de credit al activelor financiare modificate pot include informații despre activele financiare care îndeplinesc criteriile de la punctul 42F litera (f) subpunctul (i) pentru care s-a revenit la o evaluare a ajustării pentru pierderi la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață (adică la o rată de deteriorare).

AG8C. Punctul 42G litera (a) impune prezentarea de informații despre baza intrărilor și ipotezelor, precum și despre tehnicile de estimare folosite pentru a aplica dispozițiile privind deprecierea din IPSAS 41. Ipotezele și intrările de date folosite de o entitate pentru a evalua pierderile din creditare preconizate sau pentru a stabili măsura creșterilor în riscul de credit de la recunoașterea inițială pot include informații obținute din informații istorice interne sau din rapoarte de rating și ipoteze cu privire la durata de viață preconizată a instrumentelor financiare și plasarea în timp a vânzării garanției reale.

Schimbări ale ajustării pentru pierderi (punctul 42H)

AG8D. În conformitate cu 42H, o entitate trebuie să explice motivele modificărilor apărute în ajustarea pentru pierderi în timpul perioadei. Pe lângă reconcilierea soldului de deschidere cu soldul de închidere al ajustării pentru pierderi, poate fi necesară furnizarea unei explicații narative privind modificările. Această explicație narativă poate include o analiză a motivelor schimbărilor ajustării pentru pierderi în timpul perioadei, inclusiv:

- (a) Componenta portofoliului;
- (b) Volumul instrumentelor financiare achiziționate sau emise; și
- (c) Severitatea pierderilor din creditare preconizate.

AG8E. Pentru angajamentele de creditare și contractele de garanție financiară, ajustarea pentru pierderi este recunoscută drept provizion. O entitate trebuie să prezinte informații despre modificările ajustării pentru pierderi în cazul activelor financiare separat de cele pentru angajamentele de creditare și contractele de garanție financiară. Totuși, dacă un instrument financiar include atât o componentă de împrumut (adică un activ financiar), cât și un angajament neretras (adică un angajament de creditare) și entitatea nu poate identifica pierderile din creditare preconizate pentru componenta angajamentului de creditare separat de componenta activului financiar, pierderile din creditare preconizate pentru angajamentul de creditare trebuie recunoscute împreună cu provizionul pentru pierderi în cazul activului financiar. În măsura în care pierderile din creditare

preconizate combinate depășesc valoarea contabilă brută a activului financiar, pierderile din creditare preconizate trebuie să fie recunoscute ca un provizion.

Garanții reale (punctul 42K)

AG8F. Punctul 42K impune prezentarea unor informații ce vor permite utilizatorilor situațiilor financiare să înțeleagă efectul garanțiilor reale și al altor ameliorări ale condițiilor de credit asupra valorii pierderilor din creditare preconizate. O entitate nu trebuie nici să prezinte informații despre valoarea justă a garanțiilor reale și a altor ameliorări ale condițiilor de credit, nici să cuantifice valoarea exactă a garanțiilor reale care a fost inclusă în calculul pierderilor din creditare preconizate (adică rata de pierdere în cazul nerespectării obligațiilor).

AG8G. O descriere narativă a garanțiilor reale și a efectului acestora asupra valorilor pierderilor din creditare preconizate poate include informații despre:

- (a) Principalele tipuri de garanții reale deținute drept asigurare și alte ameliorări ale condițiilor de credit (exemple ale celor din urmă fiind garanțiile, instrumentele derivate de credit și acordurile de compensare care nu îndeplinesc condițiile de decontare în conformitate cu IPSAS 28);
- (b) Volumul garanțiilor reale deținute și alte ameliorări ale condițiilor de credit, precum și semnificația acestuia din punctul de vedere al ajustării pentru pierderi;
- (c) Politicile și procesele pentru evaluarea și gestionarea garanțiilor reale și altor ameliorări ale condițiilor de credit;
- (d) Principalele tipuri de parteneri la garanțiile reale și alte ameliorări ale condițiilor de credit, precum și bonitatea acestora; și
- (e) Informații cu privire la concentrările de risc în cadrul garanției reale și al altor ameliorări ale condițiilor de credit.

Expunerea la riscul de credit (punctele 42M-42N)

AG8H. Punctul 42M impune prezentarea de informații despre expunerea la riscul de credit al unei entități și despre concentrările semnificative ale riscului de credit la data de raportare. O concentrare a riscului de credit există atunci când mai mulți parteneri sunt localizați într-o zonă geografică sau sunt angajați în activități similare și au caracteristici economice similare care ar putea determina ca abilitatea lor de îndeplinire a obligațiilor contractuale să fie afectată într-un mod similar de modificările condițiilor economice sau de altă natură. O entitate trebuie să furnizeze informații care să permită utilizatorilor situațiilor financiare să înțeleagă dacă există grupuri sau portofolii de instrumente financiare cu anumite caracteristici ce ar putea afecta o mare parte a aceluși grup de instrumente financiare, precum concentrarea de anumite riscuri. Printre acestea se pot număra, de exemplu, grupări în funcție de raportul împrumut-valoare, pe zone geografice, pe sectoare de activitate sau concentrări în funcție de tipul de emitent.

AG8I. Numărul de categorii de rating al riscului de credit folosite pentru a prezenta informațiile în conformitate cu punctul 42M trebuie să fie consecvent cu numărul pe care entitatea îl folosește pentru a raporta personalului-cheie din conducere în scopuri legate de gestionarea internă a riscului de credit. Dacă informațiile despre restanțe sunt singurele informații disponibile despre debitor și o entitate folosește informațiile despre depășirea scadentei pentru a evalua dacă riscul de credit a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială în conformitate cu punctul 82 din IPSAS 41, entitatea va furniza o analiză pe baza istoricului restanțelor pentru acele active financiare.

AG8J. Atunci când o entitate a evaluat pierderile din creditare preconizate pe o bază colectivă, este posibil ca entitatea să nu poată alocă valoarea contabilă brută a activelor financiare individuale sau expunerea la riscul de credit aferentă angajamentelor de creditare sau contractelor de garanție financiară la categoriile de rating al riscului de credit pentru care sunt recunoscute pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață. În această situație, o entitate trebuie să aplice dispoziția de la punctul 42M acelor instrumente financiare ce pot fi alocate direct la o categorie de rating al riscului de credit și să prezinte separat valoarea contabilă brută a instrumentelor financiare pentru care pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață au fost evaluate pe o bază colectivă.

Expunerea maximă la riscul de credit (punctul 43 litera (a))

AG9. ~~Punctul~~ Punctele 42K litera (a) și 43 litera (a) impune prezentarea valorii care reprezintă cel mai bine expunerea maximă a entității la riscul de credit. Pentru un activ financiar, aceasta este, de obicei, valoarea contabilă brută minus:

- (a) Orice valori compensate în conformitate cu IPSAS 28; și
- (b) Orice ajustare pentru pierderi ~~pierdere din depreciere~~ recunoscută în conformitate cu IPSAS 41-IPSAS-29.

AG10. Activitățile care generează riscul de credit și expunerea maximă asociată riscului de credit includ următoarele, dar fără a se limita la acestea:

- (a) Acordarea de împrumuturi ~~și creanțe~~ clienților și plasarea depozitelor în alte entități. În aceste cazuri, expunerea maximă la riscul de credit este valoarea contabilă a activelor financiare aferente.
- (b) Încheierea contractelor cu instrumente derivate (de exemplu, contracte de schimb valutar, swapuri pe rata dobânzii și instrumente derivate de credit). Atunci când activul rezultat este evaluat la valoarea justă, expunerea maximă la riscul de credit la finalul perioadei de raportare este egală cu valoarea contabilă.
- (c) Acordarea garanțiilor financiare. În acest caz, expunerea maximă la riscul de credit este valoarea maximă pe care entitatea s-ar putea să fie

nevoită să o plătească dacă este executată garanția, valoare care ar putea fi semnificativ mai mare decât valoarea recunoscută ca datorie.

- (d) Încheierea unui angajament de creditare care este irevocabil pe durata de viață a facilității sau este revocabil numai ca urmare a unei modificări nefavorabile semnificative. Dacă emitentul nu poate deconta angajamentul de creditare net în numerar sau în alt instrument financiar, expunerea maximă la riscul de credit este egală cu întreaga valoare a angajamentului. Acest lucru se întâmplă pentru că nu se știe sigur dacă valoarea oricărei părți neutilizate ar putea fi utilizată în viitor. Aceasta poate fi semnificativ mai mare decât valoarea recunoscută drept datorie.

...

Riscul ratei dobânzii

AG24. Riscul ratei dobânzii apare în cazul instrumentelor financiare purtătoare de dobândă recunoscute în situația poziției financiare (de exemplu, împrumuturi și creanțe și instrumente de datorii dobândite sau emise) și al anumitor instrumente financiare care nu sunt recunoscute în situația poziției financiare (de exemplu, anumite angajamente de creditare).

...

Alte riscuri de preț

...

AG29. În conformitate cu punctul 47 litera (a), sensibilitatea surplusului sau deficitului (care apare, de exemplu, din instrumentele evaluate clasificate ca fiind la valoarea justă prin surplus sau deficit și deprecierile activelor financiare disponibile pentru vânzare) este prezentată separat de sensibilitatea altor active nete / capitaluri proprii (care apare, de exemplu, din investițiile în instrumentele de capitaluri proprii ale căror modificări în valoarea justă sunt prezentate în activele nete / capitalurile proprii instrumente disponibile pentru vânzare).

...

Derecunoaștere (punctele 49C-49H)

Implicarea continuă (punctul 49C)

AG31. Evaluarea implicării continue într-un activ financiar transferat în sensul pozițiilor de prezentare a informațiilor de la punctele 49E-49H se face la nivelul entității raportoare. De exemplu, dacă o entitate controlată transferă unei terțe părți neafiliate un activ financiar în care entitatea care controlează a entității controlate se implică în mod continuu, entitatea controlată nu include implicarea entității care controlează în evaluarea existenței unei implicări continue în activul transferat și în situațiile sale financiare individuale sau separate (adică atunci când entitatea controlată este entitatea raportoare). Totuși, o entitate care

controlează va include implicarea sa continuă (sau pe cea a unui alt membru al grupului) într-un activ financiar transferat de către entitatea sa care controlează pentru a determina dacă se implică în mod continuu în activul transferat în situațiile sale financiare consolidate (adică atunci când entitatea raportoare este grupul).

AG32. O entitate nu se implică în mod continuu într-un activ financiar transferat dacă, în cadrul transferului, entitatea nu păstrează nici drepturile și obligațiile contractuale inerente activului financiar transferat și nici nu obține drepturi sau obligații contractuale noi aferente activului financiar transferat. O entitate nu se implică în mod continuu într-un activ financiar transferat dacă nu are un interes în performanța viitoare a activului financiar transferat și nici responsabilitatea, indiferent de circumstanțe, de a efectua pe viitor plăți aferente activului financiar transferat. În acest context, termenul „plată” nu include fluxurile de trezorerie aferente activului financiar transferat pe care o entitate le colectează și este obligată să le remită entității căreia i se transferă activul.

AG32A. Atunci când o entitate transferă un activ financiar, entitatea poate păstra dreptul de a administra activul financiar respectiv în schimbul unui onorariu care este inclus, de exemplu, într-un contract de administrare. Entitatea evaluează contractul de administrare în conformitate cu îndrumările de la punctele 49C și AG32 pentru a decide dacă entitatea are o implicare continuă ca urmare a contractului de administrare în sensul dispozițiilor de prezentare a informațiilor. De exemplu, un administrator va avea o implicare continuă în activul financiar transferat în sensul dispozițiilor de prezentare a informațiilor dacă onorariul de administrare depinde de valoarea sau plasarea în timp a fluxurilor de trezorerie colectate de la activul financiar transferat. Similar, un administrator are o implicare continuă în sensul dispozițiilor de prezentare a informațiilor dacă un onorariu fix nu ar fi plătit în întregime din cauza neperformanței activului financiar transferat. În aceste exemple, administratorul are un interes în performanța viitoare a activului financiar transferat. Evaluarea nu depinde de măsura în care se preconizează că onorariul de primit va compensa entitatea în mod corespunzător pentru realizarea administrării.

AG33. Implicarea continuă într-un activ financiar transferat poate rezulta din prevederile contractuale din acordul de transfer sau dintr-un acord separat cu entitatea căreia i se face transferul sau de la o terță parte care a intrat în contact cu transferul.

Active financiare transferate care nu sunt derecunoscute în întregime (punctul 49D)

AG34. Punctul 49D impune prezentări de informații atunci când o parte din sau toate activele financiare transferate nu îndeplinește (îndeplinesc) condițiile pentru derecunoaștere. Aceste prezentări de informații sunt impuse pentru fiecare dată de raportare la care entitatea continuă să recunoască activele financiare transferate, indiferent de momentul în care au avut loc transferurile.

Tipuri de implicare continuă (punctele 49E-49H)

AG35. Punctele 49E-49H impun prezentări de informații calitative și cantitative pentru fiecare tip de implicare continuă în activele financiare derecunoscute. O entitate trebuie să își prezinte agregat implicarea continuă în tipurile care sunt reprezentative pentru expunerea entității la riscuri. De exemplu, o entitate își poate prezenta agregat implicarea continuă pe tipuri de instrumente financiare (de exemplu, garanții sau opțiuni call) sau pe tipuri de transferuri (de exemplu, descompunerea creanțelor, securizări și împrumuturi de titluri de valoare).

Analiza scadenței pentru ieșirile de numerar neactualizate pentru a reachiziționa activele transferate (punctul 49E litera (e))

AG36. Punctul 49E litera (e) impune unei entități să prezinte o analiză a scadenței ieșirilor de numerar neactualizate pentru a reachiziționa activele financiare derecunoscute sau alte valori privind activele financiare derecunoscute care sunt de plătit către entitatea căreia i se transferă, indicând restul de scadențe contractuale din implicarea continuă a entității. Această analiză face deosebirea între fluxurile de trezorerie care trebuie plătite (de exemplu, contractele forward.), fluxurile de trezorerie pe care este posibil ca entitatea să fie obligată să le plătească (de exemplu, opțiunile put emise) și fluxurile de trezorerie pe care entitatea poate alege să le plătească (de exemplu, opțiunile call achiziționate).

AG37. O entitate trebuie să-și utilizeze raționamentul profesional pentru a stabili un număr adecvat de intervale de timp pentru a elabora analiza scadenței prevăzută la punctul 49E litera (e). De exemplu, o entitate poate stabili că sunt corespunzătoare următoarele intervale de scadență:

- (a) Sub o lună;
- (b) Între o lună și trei luni;
- (c) Între trei luni și șase luni;
- (d) Între șase luni și un an;
- (e) Între un an și trei ani;
- (f) Între trei ani și cinci ani; și
- (g) Peste cinci ani.

AG38. Atunci când există o serie de scadențe posibile, fluxurile de trezorerie sunt incluse pe baza primei date la care i se poate impune sau permite entității să plătească.

Informații calitative (punctul 49E litera (f))

AG39. Informațiile calitative prevăzute la punctul 49E litera (f) cuprind o descriere a activelor financiare derecunoscute, a naturii și a scopului implicării continue

menținute după transferul acelor active. De asemenea, acestea cuprind o descriere a riscurilor la care este expusă entitatea, inclusiv:

- (a) O descriere a modului în care entitatea gestionează riscul inerent cu implicarea sa continuă în activele financiare derecunoscute.
- (b) Măsura în care entității i se impune să suporte pierderile înaintea altor părți și clasificarea și valorile pierderilor suportate de părțile ale căror interese sunt clasate inferior față de interesul entității în activ (adică implicarea sa continuă în activ).
- (c) O descriere a oricăror elemente declanșatoare asociate cu obligațiile de a acorda sprijin financiar sau de a rechiziționa un activ financiar transferat.

Câștig sau pierdere la derecunoaștere (punctul 49G litera (a))

AG40. Punctul 49G litera (a) impune unei entități să prezinte câștigul sau pierderea la derecunoaștere care este aferent(ă) activelor financiare în care entitatea are o implicare continuă. Entitatea trebuie să prezinte dacă a apărut un câștig sau o pierdere la derecunoaștere deoarece valorile juste ale componentelor activului recunoscut anterior (adică interesul în activul derecunoscut și interesul păstrat de entitate) erau diferite de valoarea justă a activului financiar recunoscut anterior ca un întreg. În această situație, entitatea trebuie să prezinte și dacă evaluările la valoarea justă conțineau informații semnificative care nu se bazează pe informații privind pietele observabile, după cum se prezintă la punctul 32.

Informații suplimentare (punctul 49H)

AG41. Este posibil ca prezentările de informații prevăzute la punctele 49D-49G să nu fie suficiente pentru a îndeplini obiectivele privind prezentarea de informații de la punctul 49B. În acest caz, entitatea trebuie să prezinte toate informațiile suplimentare care sunt necesare pentru a îndeplini obiectivele de prezentare de informații. Entitatea trebuie să decidă, în funcție de circumstanțele sale particulare, care este nivelul de informații suplimentare care trebuie furnizat pentru a satisface nevoile de informații ale utilizatorilor și cât de mult se pune accentul pe diferite aspecte ale informațiilor suplimentare. Este necesară stabilirea unui echilibru între încărcarea situațiilor financiare cu un surplus de detalii care ar putea să nu ajute utilizatorii situațiilor financiare și mascarea informațiilor din cauza unei agregări excesive.

Compensarea unui activ financiar și a unei datorii financiare (punctele 17A-17F)

Domeniu de aplicare (punctul 17A)

AG42. Prezentarea informațiilor de la punctele 17B-17E se impune pentru toate instrumentele financiare recunoscute care sunt compensate în conformitate cu

punctul 47 din IPSAS 28. În plus, instrumentele financiare intră sub incidența dispozițiilor de prezentare a informațiilor de la punctele 17B-17E dacă acestea fac obiectul unui angajament executoriu de compensare globală sau al unui acord similar care acoperă instrumente financiare și tranzacții similare, indiferent dacă instrumentele financiare sunt sau nu compensate în conformitate cu punctul 47 din IPSAS 28.

AG43. Acordurile similare la care se face referire la punctele 17A și AG42 includ acordurile de compensare derivată, acordurile de recumpărare globală, acordurile pentru împrumuturi de titluri de valoare cu răscumpărare globală, precum și alte drepturi aferente garanțiilor reale financiare. Instrumentele financiare și tranzacțiile similare la care se face referire la punctul AG31 includ instrumentele derivate, acordurile de vânzare și recumpărare, acordurile de reluare a vânzării și de recumpărare și acordurile pentru împrumuturi de titluri de valoare. Exemple de instrumente financiare care nu intră sub incidența punctului 17A sunt împrumuturile și depozitele clienților la aceeași instituție (cu excepția cazului în care sunt compensate în situația poziției financiare) și instrumentele financiare care fac obiectul doar al unui acord de garanții reale.

Prezentarea informațiilor cantitative pentru active financiare recunoscute și datorii financiare recunoscute care intră sub incidența punctului 17A (punctul 17C)

AG44. Instrumentele financiare prezentate în conformitate cu punctul 17C pot face obiectul unor dispoziții de evaluare diferite (de exemplu, o datorie aferentă unui acord de recumpărare poate fi evaluată la costul amortizat, în timp ce un instrument derivat poate fi evaluat la valoarea justă). O entitate trebuie să includă instrumentele la valoarea lor recunoscută și să descrie orice diferențe de evaluare rezultate în prezentările de informații aferente.

Prezentarea valorilor brute ale activelor financiare recunoscute și datoriiilor financiare recunoscute care intră sub incidența punctului 17A (punctul 17C litera (a))

AG45. Valorile prevăzute la punctul 17C litera (a) se referă la instrumentele financiare recunoscute care sunt compensate în conformitate cu punctul 47 din IPSAS 28. Valorile prevăzute la punctul 17C litera (a) se referă, de asemenea, la instrumentele financiare recunoscute care fac obiectul unui angajament executoriu de compensare globală sau al unui acord similar, indiferent dacă sunt îndeplinite sau nu criteriile de compensare. Totuși, prezentările de informații prevăzute la punctul 17C litera (a) nu se referă la orice valoare recunoscută ca rezultat al unor acorduri de garanții reale care nu îndeplinesc criteriile de compensare de la punctul 47 din IPSAS 28. În schimb, se impune ca astfel de valori să fie prezentate în conformitate cu punctul 17C litera (d).

Prezentarea informațiilor privind valorile care sunt compensate în conformitate cu criteriile de la punctul 47 din IPSAS 28 (punctul 17C litera (b))

AG46. Punctul 17C litera (b) prevede ca entitățile să prezinte valorile compensate în conformitate cu punctul 47 din IPSAS 28 atunci când se determină valorile nete

prezentate în situația poziției financiare. Valorile activelor financiare recunoscute și ale datoriilor financiare recunoscute care fac obiectul compensării în cadrul aceluiași angajament vor fi prezentate atât în informațiile privind activele financiare, cât și în informațiile privind datoriile financiare. Totuși, valorile prezentate (de exemplu, într-un tabel) sunt limitate la valorile care fac obiectul compensării. De exemplu, o entitate poate avea un activ recunoscut aferent instrumentelor derivate și o datorie recunoscută aferentă instrumentelor derivate care îndeplinesc criteriile de la punctul 47 din IPSAS 28. Dacă valoarea brută a activului aferent instrumentelor derivate este mai mare decât valoarea brută a datoriei aferente instrumentelor derivate, atunci tabelul cu prezentări de informații privind activele financiare va cuprinde valoarea totală a activului aferent instrumentelor derivate (în conformitate cu punctul 17C litera (a)) și valoarea totală a datoriei aferente instrumentelor derivate (în conformitate cu punctul 17C litera (b)). Totuși, deși tabelul cu prezentări de informații privind datoria aferentă instrumentelor derivate va cuprinde valoarea totală a datoriei aferente instrumentelor derivate (în conformitate cu punctul 17C litera (a)), acesta va cuprinde doar valoarea activului aferent instrumentelor derivate (în conformitate cu punctul 17C litera (b)) care este egală cu valoarea datoriei aferente instrumentelor derivate.

Prezentarea informațiilor privind valorile nete prezentate în situația poziției financiare (punctul 17C litera (c))

AG47. Dacă o entitate deține instrumente care intră sub incidența acestor prezentări de informații (așa cum este specificat la punctul 17A), dar nu îndeplinesc criteriile de compensare de la punctul 47 din IPSAS 28, valorile care trebuie prezentate în conformitate cu dispozițiile de la punctul 17C litera (c) vor fi egale cu valorile care trebuie prezentate în conformitate cu dispozițiile de la punctul 17C litera (a).

AG48. Valorile care se impune a fi prezentate în conformitate cu punctul 17C litera (c) trebuie să fie reconciliate cu valorile de la fiecare element-rând prezentate în situația poziției financiare. De exemplu, dacă o entitate stabilește că agregarea sau dezagregarea valorilor elementului-rând din situațiile financiare individuale oferă informații mai relevante, atunci aceasta trebuie să reconcilieze valorile agregate sau dezagregate prezentate la punctul 17C litera (c) cu valorile elementului-rând individual prezentate în situația poziției financiare.

Prezentarea valorilor ce fac obiectul unui angajament executoriu de compensare globală sau al unui angajament similar care nu sunt astfel incluse la punctul 17C litera (b) (punctul 17C litera (d))

AG49. Punctul 17C litera (d) impune entităților să prezinte valorile care fac obiectul unui angajament executoriu de compensare globală sau al unui acord similar și care nu sunt incluse astfel la punctul 17C litera (b). Punctul 17C litera (d) subpunctul (i) se referă la valorile aferente instrumentelor financiare recunoscute care nu îndeplinesc total sau parțial criteriile de compensare de la punctul 47

din IPSAS 28 (de exemplu, drepturile de compensare curente care nu îndeplinesc criteriul de la punctul 47 litera (b) din IPSAS 28 sau drepturile condiționale de compensare care sunt aplicabile și exercitabile doar în cazul nerespectării obligațiilor sau doar în cazul insolvenței sau falimentului unuia dintre parteneri).

AG50. Punctul 17C litera (d) subpunctul (ii) se referă la valorile aferente garanțiilor reale financiare, inclusiv cele aferente garanțiilor reale în numerar, atât cele primite, cât și cele depuse drept gaj. O entitate trebuie să prezinte valoarea justă a acelor instrumente financiare care au fost depuse drept gaj sau primite drept garanții reale. Valorile prezentate în conformitate cu punctul 17C litera (d) subpunctul (ii) trebuie să se refere la garanțiile reale primite sau depuse drept gaj, și nu la orice datorii rezultate sau creanțe recunoscute ca rezultat sau primite înapoi drept garanții reale.

Limitări ale valorilor prezentate la punctul 17C litera (d) (punctul 17D)

AG51. Atunci când se prezintă valorile în conformitate cu punctul 17C litera (d), o entitate trebuie să țină cont de efectele supragaranțării instrumentului financiar. Pentru a realiza acest lucru, o entitate trebuie mai întâi să deducă valorile prezentate în conformitate cu punctul 17C litera (d) subpunctul (i) din valoarea prezentată în conformitate cu punctul 17C litera (c). Entitatea trebuie apoi să limiteze valorile prezentate în conformitate cu punctul 17C litera (d) subpunctul (ii) la valoarea rămasă de la punctul 17C litera (c) pentru instrumentul financiar aferent. Cu toate acestea, dacă drepturile la garanții reale pot fi aplicate instrumentelor financiare, astfel de drepturi pot fi incluse în prezentarea informațiilor furnizată în conformitate cu punctul 17D.

Descrierea drepturilor de compensare care fac obiectul angajamentelor executorii de compensare globală și al acordurilor similare (punctul 17E)

AG52. O entitate va descrie tipurile de drepturi de compensare și de angajamente similare prezentate în conformitate cu punctul 17C litera (d), inclusiv natura acelor drepturi. De exemplu, o entitate va prezenta drepturile sale condiționale. Pentru instrumentele care fac obiectul drepturilor de compensare care nu depind de un eveniment viitor, dar care nu îndeplinesc criteriile rămase de la punctul 47 din IPSAS 28, entitatea trebuie să descrie motivul (motivele) pentru care nu sunt îndeplinite criteriile. Pentru orice garanție reală financiară primită sau depusă drept gaj, entitatea va descrie termenul acordului de garanții reale (de exemplu, atunci când garanțiile reale sunt restricționate).

Prezentarea informațiilor în funcție de tipul de instrument financiar sau de partener

AG53. Prezentările de informații cantitative prevăzute la punctul 17C literele (a)-(e) pot fi grupate conform tipului de instrument financiar sau de tranzacție (de exemplu, instrumente derivate, acorduri de recumpărare și de recumpărare inversă sau acorduri pentru împrumuturi de titluri de valoare).

AG54. Alternativ, o entitate poate grupa prezentările de informații cantitative impuse la punctul 17C literele (a)-(c) în funcție de tipul de instrument financiar și de prezentările de informații cantitative impuse la punctul 17C literele (c)-(e) de către partener. Dacă o entitate furnizează informația solicitată de partener, entității nu i se impune să identifice partenerii în funcție de nume. Totuși, numirea partenerilor (Partenerul A, Partenerul B, Partenerul C etc.) va rămâne consecventă de la un an la altul pentru anii prezentați în scopul menținerii comparabilității. Prezentările de informații calitative trebuie luate în considerare astfel încât să se prezinte mai multe informații cu privire la tipurile de parteneri. Atunci când partenerul prezintă valorile conform punctului 17C literele (c)-(e), valorile care sunt semnificative în mod individual în comparație cu valorile totale ale partenerului vor fi prezentate separat, iar valorile rămase nesemnificative în mod individual ale partenerului vor fi agregate într-un singur element-rând.

Alte aspecte

AG55. Prezentarea informațiilor specifice prevăzute la 17C-17E reprezintă dispoziții minime. În vederea îndeplinirii obiectivului de la punctul 17B, o entitate poate avea nevoie să adauge prezentări suplimentare de informații (calitative), în funcție de termenii angajamentelor executorii de compensare globală și ale acordurilor aferente, incluzând natura drepturilor de compensare și efectul sau potențialul efect al acestora asupra poziției financiare a entității.

...

Îndrumări de implementare

Prezentele îndrumări însoțesc, dar nu fac parte din IPSAS 30.

...

Prag de semnificație

IG3. — IPSAS 1 specifică faptul că o dispoziție de prezentare a informațiilor dintr-un IPSAS nu trebuie îndeplinită dacă informația nu este semnificativă. IPSAS 1 definește pragul de semnificație astfel:

Omisunile sau prezentările eronate ale elementelor sunt semnificative dacă ele pot influența, individual sau colectiv, deciziile sau evaluările utilizatorilor făcute pe baza situațiilor financiare. Pragul de semnificație depinde de dimensiunea și natura omisiunii sau a prezentării eronate în anumite circumstanțe. Natura sau dimensiunea elementului, sau o combinație a acestora, poate fi factorul determinant.

IG4. — IPSAS 1 explică de asemenea definiția după cum urmează:

Evaluarea măsurii în care o omisiune sau o prezentare eronată ar putea influența deciziile utilizatorilor, putând astfel să fie semnificativă, necesită luarea în considerare a caracteristicilor acelor utilizatori.

Se presupune că utilizatorii dispun de cunoștințe suficiente privind sectorul public și activitățile de afaceri economice și de contabilitate, precum și că doresc să studieze informațiile cu atenția cuvenită. Astfel, evaluarea trebuie să ia în considerare cum ar putea fi influențați în mod rezonabil astfel de utilizatori în luarea și evaluarea deciziilor.

...

Importanța instrumentelor financiare pentru poziția financiară și performanța financiară (punctele 10-36, AG4 și AG5)⁴

Datorii financiare la valoarea justă prin surplus sau deficit (punctele 13 litera (a) subpunctul (i) și AG4)

- IG7. Exemplul următor ilustrează calculul pe care îl poate efectua o entitate în conformitate cu punctul AG4 din Anexa A a standardului:
- IG8. La 1 ianuarie 20X1, o entitate emite o obligațiune cu termen de 10 ani cu o valoare nominală de 150.000 u.m.⁵ și o rată fixă anuală a cuponului de 8%, care este consecventă cu ratele pe piață ale obligațiunilor cu caracteristici similare:
- IG9. Entitatea utilizează rata dobânzii oferită de London Interbank (LIBOR) drept rata dobânzii observabilă (de referință). La data inițierii obligațiunii, LIBOR este de 5%. La încheierea primului an:
- (a) LIBOR a scăzut la 4,75%.
- (b) Valoarea justă pentru obligațiune este de 153.811 u.m., consecventă cu rata a dobânzii de 7,6%.⁶
- IG10. Entitatea preconizează o curbă constantă a randamentului, toate modificările ratelor dobânzii rezultă dintr-o modificare paralelă a curbei randamentului, iar modificările din LIBOR sunt singurele modificări relevante ale condițiilor de piață.
- IG11. Entitatea estimează valoarea modificării valorii juste a obligațiunii care nu poate fi atribuită modificărilor unor condiții de piață care generează risc de piață după cum urmează:

⁴ IPSAS 41, *Instrumente financiare*, a eliminat punctul AG4 din IPSAS 30.

⁵ În aceste îndrumări, valorile monetare sunt exprimate în „unități monetare” (u.m.).

⁶ Aceasta reflectă o modificare a LIBOR de la 5% la 4,75% și o mișcare de 0,15% care, în absența altor modificări relevante ale condițiilor de piață, se presupune că reflectă modificările riscului de credit al instrumentului.

<p>[punctul AG4 litera (a)]</p> <p>În primul rând, entitatea calculează rata internă de rentabilitate a datoriei la începutul perioadei utilizând prețul de piață observat al datoriei, precum și fluxurile de trezorerie contractuale ale datoriei la începutul perioadei.</p> <p>Din această rată, entitatea scade rata dobânzii observată (de referință) la începutul perioadei pentru a obține o componentă specifică instrumentului respectiv a ratei interne de rentabilitate.</p>	<p>La începutul duratei de viață a unei obligațiuni cu termen de 10 ani cu un cupon de 8%, rata internă a rentabilității pentru obligațiune este de 8%.</p> <p>Deoarece rata dobânzii (LIBOR) observată (de referință) este de 5%, componenta ratei interne de rentabilitate specifică instrumentului este de 3%.</p>
<p>[punctul AG4 litera (b)]</p> <p>Apoi, entitatea calculează valoarea actualizată a fluxurilor de trezorerie aferente datoriei utilizând fluxurile de trezorerie contractuale ale datoriei la sfârșitul perioadei și o rată de actualizare egală cu suma (i) ratei dobânzii observate (de referință) la sfârșitul perioadei și (ii) componentei ratei interne de rentabilitate specifice instrumentului, determinată conform punctului AG4 litera (a).</p>	<p>Fluxurile de trezorerie contractuale ale instrumentului la sfârșitul perioadei sunt:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dobânda: 12.000 u.m.^(a) pe an pentru fiecare dintre anii 2-10. • Principalul: 150.000 u.m. în anul 10. <p>Rata de actualizare care va fi utilizată pentru a calcula valoarea actualizată a obligațiunii este, astfel, de 7,75%, care este rata LIBOR la sfârșitul perioadei, de 4,75%, plus componenta specifică instrumentului, de 3%.</p> <p>De aici rezultă o valoare actualizată de 152.367 u.m.^(b)</p>
<p>[punctul AG4 litera (c)]</p> <p>Diferența dintre prețul de piață observat al datoriei la sfârșitul perioadei și valoarea determinată conform punctului AG4 litera (b) reprezintă modificarea valorii juste care nu poate fi atribuită modificărilor ratei dobânzii observate (de referință). Aceasta este valoarea care trebuie prezentată.</p>	<p>Prețul de piață al datoriei la sfârșitul perioadei este de 153.811 u.m.^(c)</p> <p>Astfel, entitatea prezintă 1.444 u.m., care reprezintă 153.811 u.m. – 152.367 u.m., drept creșterea valorii juste a obligațiunii care nu poate fi atribuită modificărilor condițiilor de piață care generează riscul de piață.</p>
<p>(a) — 150.000 u.m. × 8% = 12.000 u.m.</p> <p>(b) — $PV = [12.000 \text{ u.m.} \times (1 - (1 + 0,0775)^{-10}) / 0,0775] + 150.000 \text{ u.m.} \times (1 + 0,0775)^{-10}$</p> <p>(c) — prețul pieței = $[12.000 \text{ u.m.} \times (1 - (1 + 0,076)^{-10}) / 0,076] + 150.000 \text{ u.m.} \times (1 + 0,076)^{-10}$</p>	

...

Valoarea justă (punctele 31-34)

IG14. IPSAS 30 prevede prezentări de informații privind nivelul din ierarhia valorii juste în care sunt clasificate evaluările valorilor juste pentru activele și datoriile

evaluate în situația poziției financiare. Este prevăzută prezentarea sub formă de tabel, cu excepția situației în care un alt format este mai adecvat. O entitate poate să prezinte următoarele informații pentru active pentru a se conforma dispozițiilor de la punctul 33 litera (a). (Prezentarea informațiilor comparative este, de asemenea, prevăzută, însă nu este inclusă în exemplul următor.)

Active evaluate la valoarea justă				
Descriere	31 decembrie 20X2	Evaluarea la valoarea justă la finalul perioadei de raportare utilizând:		
		Nivelul 1 milioane u.m.	Nivelul 2 milioane u.m.	Nivelul 3 milioane u.m.
Active financiare la valoarea justă prin surplus sau deficit				
Titluri de valoare tranzacționate	100	40	55	5
Instrumente derivate tranzacționate	39	17	20	2
Active financiare disponibile pentru vânzare la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii				
Investiții de capitaluri proprii	75	30	40	5
Total	214	87	115	12

Notă: Se poate prezenta un tabel similar pentru datorii.

- IG15. IPSAS 30 prevede o reconciliere între soldurile de deschidere și cele de închidere pentru acele active și datorii care sunt evaluate în situația poziției financiare la valoarea justă pe baza unei tehnici de evaluare în care nicio intrare semnificativă nu se bazează pe date de piață observabile (Nivelul 3). Este prevăzută prezentarea sub formă de tabel, cu excepția situației în care un alt format este mai adecvat. O entitate poate să prezinte următoarele informații pentru active pentru a se conforma dispozițiilor de la punctul 33 litera (b). (Prezentarea informațiilor comparative este, de asemenea, prevăzută, însă nu este inclusă în exemplul următor.)

INSTRUMENTE FINANCIARE

Active evaluate la valoarea justă pe baza Nivelului 3					
Evaluarea la valoarea justă la finalul perioadei de raportare					
	Active financiare la valoarea justă prin surplus sau deficit			Active financiare disponibile pentru vânzare la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii	Total
	Titluri de valoare tranzacționate	Instrumente derivate tranzacționate	Investiții de capitaluri proprii		
	milioane u.m.	milioane u.m.	milioane u.m.	milioane u.m.	
Sold de deschidere	6	5	4	15	
Câștiguri sau pierderi totale					
în surplus sau deficit	(2)	(2)	–	(4)	
în active nete / capitaluri proprii	–	–	(1)	(1)	
Achiziții	1	2	2	5	
Emisiuni	–	–	–	–	
Decontări	–	(1)	–	(1)	
Transferuri de la Nivelul 3	–	(2)	–	(2)	
Sold de închidere	5	2	5	12	
Câștiguri sau pierderi totale pentru perioadă incluse în surplus sau deficit pentru activele deținute la finalul perioadei de raportare	(1)	(1)	–	(2)	
(Notă: Se poate prezenta un tabel similar pentru datorii.)					
Câștigurile sau pierderile incluse în surplusul sau deficitul pentru perioadă (de mai sus) sunt prezentate în venituri după cum urmează:				Venituri	
Câștiguri sau pierderi totale incluse în surplusul sau deficitul pentru perioadă				(4)	
Câștiguri sau pierderi totale pentru perioadă incluse în surplus sau deficit pentru activele deținute la finalul perioadei de raportare				(2)	
(Notă: Se poate prezenta un tabel similar pentru datorii.)					

- IG16. Valoarea justă la recunoașterea inițială a instrumentelor financiare care nu sunt tranzacționate pe o piață activă este determinată în conformitate cu punctul AG151 AG108 din IPSAS 41-IPSAS 29. Cu toate acestea, atunci când, după recunoașterea inițială, o entitate va utiliza o tehnică de evaluare ce încorporează date care nu sunt obținute de pe piețe observabile, poate exista o diferență între prețul tranzacției la recunoașterea inițială și valoarea determinată la recunoașterea inițială utilizând acea tehnică de evaluare. În aceste condiții, diferența va fi recunoscută în surplus sau deficit în perioadele ulterioare în conformitate cu IPSAS 41-IPSAS 29 și cu politicile contabile ale entității. O astfel de recunoaștere reflectă modificările factorilor (inclusiv ale factorului timp) pe care le-ar lua în considerare participanții pe piață la stabilirea unui preț (a se vedea punctul AG151 AG108 din IPSAS 41-IPSAS 29). Punctul 33 impune prezentarea informațiilor în aceste condiții. O entitate poate să prezinte următoarele informații pentru a respecta dispozițiile de la punctul 34:

Context

La 1 ianuarie 20X1, o entitate achiziționează pentru 15 milioane u.m. active financiare care nu sunt tranzacționate pe o piață activă. Entitatea deține doar o clasă de astfel de active financiare.

Prețul tranzacției, de 15 milioane u.m., este valoarea justă la recunoașterea inițială.

După recunoașterea inițială, entitatea va aplica o tehnică de evaluare pentru a stabili valoarea justă a activelor financiare. Această tehnică de evaluare include alte variabile decât datele de pe piețele observabile.

La recunoașterea inițială, prin aceeași tehnică de evaluare ar fi rezultat o sumă de 14 milioane u.m., care diferă de valoarea justă cu 1 milion u.m.

Entitatea are diferențe de 5 milioane u.m. la 1 ianuarie 20X1.

Aplicarea dispozițiilor

Prezentările de informații ale entității în 20X2 vor include următoarele:

Politici contabile

Entitatea utilizează următoarele tehnici de evaluare pentru a determina valoarea justă a instrumentelor financiare care nu sunt tranzacționate pe o piață activă: [descrierea tehnicii nu este inclusă în acest exemplu]. Pot apărea diferențe între valoarea justă la recunoașterea inițială (care, în conformitate cu IPSAS 41-IPSAS 29, este în general prețul tranzacției) și valoarea determinată la recunoașterea inițială utilizând tehnica de evaluare. Orice astfel de diferențe sunt [descrierea politicii contabile a entității].

În notele la situațiile financiare

Așa cum s-a prezentat în nota X, entitatea utilizează [numele tehnicii de evaluare] pentru a evalua valoarea justă a următoarelor instrumente financiare care nu sunt tranzacționate pe o piață activă. Cu toate acestea, în conformitate cu IPSAS 41-IPSAS 29, valoarea justă a unui instrument la început este, în general, prețul tranzacției. Dacă prețul tranzacției diferă de valoarea determinată la început utilizând tehnica de evaluare, acea diferență este [descrierea politicii contabile a entității].

Diferențele care nu au fost încă recunoscute în surplus sau deficit sunt următoarele:

	31 dec. X2 milioane u.m.	31 dec. X1 milioane u.m.
Sold la începutul anului	5,3	5,0
Tranzacții noi	–	1,0
Valori recunoscute în surplus sau deficit pe parcursul anului	(0,7)	(0,8)
Alte creșteri	–	0,2
Alte descreșteri	(0,1)	(0,1)
Sold la sfârșitul anului	<u>4,5</u>	<u>5,3</u>

...

Calitatea creditului (punctul 43 litera (c))

- IG25. Punctul 43 litera (c) îi impune unei entități să prezinte informații cu privire la calitatea creditului activelor financiare cu risc de credit care nu sunt nici restante, nici depreciate. Astfel, o entitate poate să prezinte următoarele informații:
- (a) — O analiză a expunerilor la credit utilizând un sistem de clasificare a creditului intern sau extern;
 - (b) — Natura partenerului;
 - (c) — Informații istorice cu privire la ratele partenerilor de nerespectare a obligațiilor; și
 - (d) — Orice alte informații utilizate pentru a evalua calitatea creditului.
- IG26. Atunci când entitatea are în vedere ratinguri externe când gestionează și monitorizează calitatea creditului, entitatea poate prezenta informații cu privire la:
- (a) — Valorile expunerilor aferente creditului pentru fiecare clasă de credit extern;
 - (b) — Agențiile de rating utilizate;
 - (c) — Valoarea expunerilor aferente creditului evaluate și neevaluate ale unei entități; și
 - (d) — Relația dintre ratingurile interne și cele externe.
- IG27. Atunci când entitatea are în vedere ratinguri de credit interne când gestionează și monitorizează calitatea creditului, entitatea poate prezenta informații cu privire la:
- (a) — Procesul de rating intern al creditului;

- (b) — Valorile expunerilor aferente creditului pentru fiecare clasă de credit intern; și
- (c) — Relația dintre ratingurile interne și cele externe.

Active financiare care sunt fie restante, fie depreciate (punctul 44)

IG28. — Un activ financiar este restant atunci când partenerul nu a efectuat o plată la scadența sa contractuală. De exemplu, o entitate încheie un acord de împrumut care stipulează ca dobânda să fie plătită lunar. În prima zi a lunii următoare, dacă dobânda nu a fost plătită, împrumutul este restant. Restant nu înseamnă că partenerul nu va plăti niciodată, dar poate să conducă la anumite măsuri cum ar fi renegocierea, aplicarea clauzelor restrictive sau măsurile legale.

IG29. — Atunci când termenele și condițiile activelor financiare care au fost clasificate drept restante sunt renegociate, termenele și condițiile noului acord contractual se aplică pentru a determina dacă activul financiar rămâne sau nu restant.

IG30. — Punctul 44 litera (a) prevede o analiză pe clase a scadenței activelor financiare restante, dar nu și depreciate. O entitate utilizează raționamentul profesional pentru a stabili un număr adecvat de intervale de timp. De exemplu, o entitate poate stabili că sunt corespunzătoare următoarele intervale de timp:

- (a) — Cel mult trei luni;
- (b) — Mai mult de trei luni și cel mult șase luni;
- (c) — Mai mult de șase luni și cel mult un an; și
- (d) — Mai mult de un an.

IG31. — Punctul 44 litera (b) prevede o analiză pe clase a activelor financiare depreciate. Această analiză poate include:

- (a) — Valoarea contabilă, înainte de a deduce orice pierdere din depreciere;
- (b) — Valoarea oricărei pierderi aferente din depreciere; și
- (c) — Natura și valoarea justă ale garanțiilor reale disponibile și ale altor ameliorări de credit obținute.

Riscul de piață (punctele 47-49 și AG19-AG30)

...

IG36. Următorul exemplu ilustrează aplicarea dispoziției de prezentare a informațiilor de la punctul 47 litera (a):

Riscul ratei dobânzii

La 31 decembrie 20X2, dacă ratele dobânzii la data respectivă ar fi fost cu 10 puncte de bază mai reduse, toate celelalte variabile rămânând constante, surplusul pentru anul respectiv ar fi fost cu 1,7 milioane u.m. (20X1 – 2,4 milioane u.m.) mai mare, fiind generat, în primul rând, de cheltuieli mai reduse cu dobânzile pentru împrumuturile variabile, iar alte venituri ar fi fost cu 2,8 milioane u.m. (20X1 – 3,2 milioane u.m.) mai mari, fiind generate, în primul rând, de o creștere a valorii juste a activelor financiare cu rată fixă clasificate drept disponibile pentru vânzare. Dacă ratele dobânzii ar fi fost cu 10 puncte de bază mai mari, toate celelalte variabile rămânând constante, surplusul ar fi fost cu 1,5 milioane u.m. (20X1 – 2,1 milioane u.m.) mai redus, apărând în primul rând ca rezultat al cheltuielilor mai ridicate cu dobânda pentru împrumuturile variabile, iar veniturile ar fi fost cu 3,0 milioane u.m. (20X1 – 3,4 milioane u.m.) mai mici, fiind generate, în primul rând, de o scădere a valorii juste a activelor financiare cu rată fixă clasificate drept disponibile pentru vânzare. Surplusul este mai sensibil la reducerile ratei dobânzii decât la creșterile acesteia din cauza împrumuturilor cu rate ale dobânzii plafonate. Sensibilitatea este mai redusă în 20X2 decât în 20X1 din cauza unei reduceri a împrumuturilor existente care a apărut atunci când datoria entității a ajuns la scadență (a se vedea nota X).^(a)

Riscul cursului de schimb valutar

La 31 decembrie 20X2, dacă u.m. ar fi scăzut cu 10% în comparație cu dolarul american, toate celelalte variabile rămânând constante, surplusul pentru anul respectiv ar fi fost cu 2,8 milioane u.m. (20X1 – 6,4 milioane u.m.) mai redus, iar veniturile ar fi fost cu 1,2 milioane u.m. (20X1 – 1,1 milioane u.m.) mai mari. Invers dacă u.m. ar fi crescut cu 10% în comparație cu dolarul american, toate celelalte variabile rămânând constante, surplusul ar fi fost cu 2,8 milioane u.m. (20X1 – 6,4 milioane u.m.) mai mare, iar veniturile ar fi fost cu 1,2 milioane u.m. (20X1 – 1,1 milioane u.m.) mai scăzute. Sensibilitatea mai redusă a cursului de schimb valutar în surplus în anul 20X2 în comparație cu anul 20X1 poate fi atribuită unei reduceri a datoriei exprimate în valută. Veniturile sunt mai sensibile în 20X2 decât în 20X1 din cauza unei utilizări mai frecvente a instrumentelor de acoperire împotriva riscurilor a achizițiilor în valută, compensate prin reducerea datoriei în valută.

(a) Punctul 46 impune prezentarea unei analize a scadenței datoriilor.

...

Derecunoaștere (punctele 49D și 49E)

IG41. Următoarele exemple ilustrează câteva modalități posibile de a respecta dispozițiile de prezentare a informațiilor cantitative de la punctele 49D și 49E.

IG42. Următoarele exemple ilustrează modul în care o entitate care a adoptat IPSAS 41 ar putea să respecte dispozițiile de prezentare a informațiilor cantitative de la punctele 49D și 49E.

INSTRUMENTE FINANCIARE

Active financiare transferate care nu sunt derecunoscute în întregime

Ilustrarea aplicării punctului 49D literele (d) și (e)

	<u>Active financiare la valoarea justă prin surplus sau deficit</u>		<u>Active financiare la cost amortizat</u>		<u>Active financiare la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii</u>
	milioane u.m.		milioane u.m.		milioane u.m.
	<u>Active de tranzactionare</u>	<u>Instrumente derivate</u>	<u>Ipoteci</u>	<u>Credite de consum</u>	<u>Investiții de capitaluri proprii</u>
Valoarea contabilă a activelor	X	X	X	X	X
Valoarea contabilă a datoriilor asociate	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)
<u>Pentru acele datorii care au drept garantii numai activele transferate:</u>					
Valoarea justă a activelor	X	X	X	X	X
Valoarea justă a datoriilor asociate	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)
Poziție netă	X	X	X	X	X

Active financiare transferate care sunt derecunoscute în întregime

Ilustrarea aplicării punctului 49E literele (a)-(d)

<u>Tipul implicării continue</u>	<u>Iesiri de numerar pentru reachizionarea activelor transferate (derecunoscute)</u>	<u>Valoarea contabilă a implicării continue în situația poziției financiare</u>		<u>Valoarea justă a implicării continue</u>		<u>Expunerea maximă la pierdere</u>
	milioane u.m.	milioane u.m.		milioane u.m.		milioane u.m.
		<u>Active financiare la valoarea justă prin surplus sau deficit</u>	<u>Active financiare la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii</u>	<u>Datorii financiare la valoarea justă prin surplus sau deficit</u>	<u>Active</u>	<u>Datorii</u>
Opțiuni put emise	(X)			(X)	(X)	X
Opțiuni call cumpărate	(X)	X			X	X
Împrumuturi de titluri de valoare	(X)			(X)	X	X
Total		X		(X)	X	X

Ilustrarea aplicării punctului 49E litera (e)

Fluxuri de trezorerie neactualizate pentru reachiziționarea activelor transferate								
	Scadența implicării continue milioane u.m.							
<u>Tipul implicării continue</u>	<u>Total</u>	<u>mai puțin de 1 lună</u>	<u>1-3 luni</u>	<u>3-6 luni</u>	<u>6 luni – 1 an</u>	<u>1-3 ani</u>	<u>3-5 ani</u>	<u>peste 5 ani</u>
<u>Opțiuni put emise</u>	X		X	X	X	X		
<u>Opțiuni call cumpărate</u>	X			X	X	X		X
<u>Împrumuturi de titluri de valoare</u>	X	X	X					

IG43. Următoarele exemple ilustrează modul în care o entitate care nu a adoptat IPSAS 41 ar putea să îndeplinească dispozițiile de prezentare a informațiilor cantitative de la punctele 49D și 49E.

Active financiare transferate care nu sunt derecunoscute în întregime

Ilustrarea aplicării punctului 49D literele (d) și (e)

	<u>Active financiare la valoarea justă prin surplus sau deficit</u>		<u>Împrumuturi și creante</u>		<u>Active financiare disponibile pentru vânzare</u>
	<u>milioane u.m.</u>		<u>milioane u.m.</u>		<u>milioane u.m.</u>
	<u>Titluri de valoare tranzacționate</u>	<u>Instrumente derivate</u>	<u>Ipoteci</u>	<u>Credite de consum</u>	<u>Investiții de capitaluri proprii</u>
<u>Valoarea contabilă a activelor</u>	X	X	X	X	X
<u>Valoarea contabilă a datoriilor asociate</u>	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)
<u>Pentru acele datorii care au drept garanție numai activele transferate:</u>					
<u>Valoarea justă a activelor</u>	X	X	X	X	X
<u>Valoarea justă a datoriilor asociate</u>	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)
<u>Pozitie netă</u>	X	X	X	X	X

Active financiare transferate care sunt derecunoscute în întregime

Ilustrarea aplicării punctului 49E literele (a)-(d)

<u>Tipul implicării continue</u>	<u>Iesiri de numerar pentru re achizitionarea activelor transferate (derecunoscute)</u>	<u>Valoarea contabilă a implicării continue în situația poziției financiare</u>			<u>Valoarea justă a implicării continue</u>		<u>Expunerea maximă la pierdere</u>
	milioane u.m.	milioane u.m.			milioane u.m.		milioane u.m.
		<u>Detinute în vederea tranzacționării</u>	<u>Active financiare disponibile pentru vânzare</u>	<u>Datorii financiare la valoarea justă prin surplus sau deficit</u>	<u>Active</u>	<u>Datorii</u>	
Opțiuni put emise	(X)			(X)		(X)	X
Opțiuni call cumpărate	(X)	X				X	X
Împrumuturi de titluri de valoare	(X)		X	(X)	X	(X)	X
Total		X	X	(X)	X	(X)	X

Ilustrarea aplicării punctului 49E litera (e)

Fluxuri de trezorerie neactualizate pentru re achizitionarea activelor transferate								
Scadența implicării continue milioane u.m.								
<u>Tipul implicării continue</u>	<u>Total</u>	<u>mai puțin de 1 lună</u>	<u>1-3 luni</u>	<u>3-6 luni</u>	<u>6 luni – 1 an</u>	<u>1-3 ani</u>	<u>3-5 ani</u>	<u>peste 5 ani</u>
<u>Opțiuni put emise</u>	X		X	X	X	X		
<u>Opțiuni call cumpărate</u>	X			X	X	X		X
<u>Împrumuturi de titluri de valoare</u>	X	X	X					

...

Prezentarea informațiilor (punctele 17A-17F și AG42-55)

IG44. Următoarele exemple ilustrează metodele prin care o entitate poate furniza prezentările de informații cantitative impuse de punctul 17C. Cu toate acestea, prezentele ilustrări nu tratează toate variantele posibile de aplicare a dispozițiilor de prezentare a informațiilor, așa cum sunt prezentate la punctele 17B-17E.

Context

O entitate a inițiat tranzacții care fac obiectul aplicării unui angajament de compensare globală sau a unui acord similar cu partenerii de mai jos. Entitatea are următoarele active financiare și datorii financiare recunoscute ca rezultat din aceste tranzacții care corespund domeniului de aplicare al dispozițiilor de prezentare a informațiilor de la punctul 17A.

Partenerul A:

Entitatea deține un activ derivat (valoare justă de 100 milioane u.m.) și o datorie derivată (valoare justă de 80 milioane u.m.) cu Partenerul A care corespund criteriilor de compensare de la punctul 47 din IPSAS 28. Prin urmare, datoria derivată brută este compensată cu activul derivat net care are drept rezultat prezentarea unui activ derivat net de 20 milioane u.m. în situația poziției financiare a entității. Au fost primite, de asemenea, garanții reale în numerar de la Partenerul A pentru o parte din activul derivat net (10 milioane u.m.). Garanțiile reale în numerar de 10 milioane u.m. nu îndeplinesc criteriile de compensare de la punctul 47 din IPSAS 28, dar pot fi compensate cu valoarea netă a activului derivat și a datoriei derivate în cazul nerespectării obligațiilor și al insolvenței sau falimentului, în conformitate cu un angajament de garanții reale asociat.

Partenerul B:

Entitatea are un activ derivat (valoare justă de 100 milioane u.m.) și o datorie derivată (valoare justă de 80 milioane u.m.) cu Partenerul B care nu corespund criteriilor de compensare de la punctul 47 din IPSAS 28, dar pe care entitatea are dreptul să le compenseze în cazul nerespectării obligațiilor și al insolvenței sau falimentului. În consecință, valoarea brută a activului derivat (100 milioane u.m.) și valoarea brută a datoriei derivate (80 milioane u.m.) sunt prezentate separat în situația poziției financiare a entității. Au fost primite, de asemenea, garanții reale în numerar de la Partenerul B pentru valoarea netă a activului derivat și a datoriei derivate (20 milioane u.m.). Garanțiile reale în numerar de 20 milioane u.m. nu îndeplinesc criteriile de compensare de la punctul 47 din IPSAS 28, dar pot fi compensate cu valoarea netă a activului derivat și a datoriei derivate în cazul nerespectării obligațiilor și al insolvenței sau falimentului, în conformitate cu un angajament de garanții reale asociat.

Context**Partenerul C:**

Entitatea a încheiat un acord de vânzare și recumpărare cu Partenerul C care este contabilizat drept împrumut cu garanții reale. Valoarea contabilă a activelor financiare (obligațiuni) folosită drept garanție reală și alocată de către entitate pentru tranzacție este de 79 milioane u.m., iar valoarea lor justă este de 85 milioane u.m. Valoarea contabilă a împrumutului cu garanții reale (operațiune repo) este de 80 milioane u.m.

Entitatea a încheiat, de asemenea, un acord de reluare a vânzării și de recumpărare cu Partenerul C care este contabilizat drept împrumut cu garanții reale acordat. Valoarea justă a activelor financiare (obligațiuni) primite drept garanții reale (și care nu sunt recunoscute în situația poziției financiare a entității) este de 105 milioane u.m. Valoarea contabilă a împrumutului cu garanții reale acordat (operațiune reverse repo) este de 90 milioane u.m.

Tranzacțiile fac obiectul unui acord de recumpărare global cu drept de compensare doar în cazul nerespectării obligațiilor și al insolvenței sau falimentului și prin urmare nu îndeplinesc criteriile de compensare de la punctul 47 din IPSAS 28. În consecință, datoria și creanța aferente operațiunii repo sunt prezentate separat în situația poziției financiare a entității.

Ilustrarea aplicării punctului 17C literele (a)-(e) în funcție de tipul de instrument financiar

Active financiare care fac obiectul compensării, al angajamentelor de compensare globală aplicabile și al altor acorduri similare

milioane u.m.

<u>La 31 decembrie 20XX</u>	<u>(a)</u>	<u>(b)</u>	<u>(c) = (a) – (b)</u>	<u>(d)</u>	<u>(e) = (c) – (d)</u>	
				<u>Valori aferente care nu sunt compensate în situația poziției financiare</u>		
	<u>Valori brute ale activelor financiare recunoscute</u>	<u>Valori brute ale datoriilor financiare recunoscute compensate în situația poziției financiare</u>	<u>Valori nete ale activelor financiare prezentate în situația poziției financiare</u>	<u>litera (d) subpunctul (i), litera (d) subpunctul (ii) Instrumente financiare</u>	<u>litera (d) subpunctul (ii) Garanții reale primite</u>	<u>Valoare netă</u>
<u>Instrumente derivate</u>	<u>200</u>	<u>(80)</u>	<u>120</u>	<u>(80)</u>	<u>(30)</u>	<u>10</u>

Descriere

<u>Instrumente derivate</u>	<u>200</u>	<u>(80)</u>	<u>120</u>	<u>(80)</u>	<u>(30)</u>	<u>10</u>
---------------------------------	------------	-------------	------------	-------------	-------------	-----------

INSTRUMENTE FINANCIARE

milioane u.m.

La 31 decembrie 20XX	(a)	(b)	(c) = (a) – (b)	(d)	(e) = (c) – (d)	
	<u>Valori aferente</u> <u>care nu sunt compensate în</u> <u>situatia pozitiei financiare</u>					
	<u>Valori</u> <u>brute ale</u> <u>activelor</u> <u>financiare</u> <u>recunoscute</u>	<u>Valori brute</u> <u>ale datoriilor</u> <u>financiare</u> <u>recunoscute</u> <u>compensate în</u> <u>situatia pozitiei</u> <u>financiare</u>	<u>Valori nete</u> <u>ale activelor</u> <u>financiare</u> <u>prezentate</u> <u>în situatia</u> <u>pozitiei</u> <u>financiare</u>	<u>litera (d)</u> <u>subpunctul (i),</u> <u>litera (d)</u> <u>subpunctul (ii)</u> <u>Instrumente</u> <u>financiare</u>	<u>litera (d)</u> <u>subpunctul (ii)</u> <u>Garantii reale</u> <u>primite</u>	<u>Valoare netă</u>
Reachiziție reluată, împrumut de titluri de valoare și acorduri similare	90	=	90	(90)	=	=
Alte instrumente financiare	=	=	=	=	=	=
Total	290	(80)	210	(170)	(30)	10

Datoriile financiare care fac obiectul compensării, al angajamentelor de compensare globală aplicabile și al altor acorduri similare

milioane u.m.

La 31 decembrie 20XX	(a)	(b)	(c) = (a) – (b)	(d)	(e) = (c) – (d)	
	<u>Valori aferente</u> <u>care nu sunt compensate în</u> <u>situatia pozitiei financiare</u>					
	<u>Valori</u> <u>brute ale</u> <u>datoriilor</u> <u>financiare</u> <u>recunoscute</u>	<u>Valori brute</u> <u>ale activelor</u> <u>financiare</u> <u>recunoscute</u> <u>compensate în</u> <u>situatia pozitiei</u> <u>financiare</u>	<u>Valori nete</u> <u>ale datoriilor</u> <u>financiare</u> <u>prezentate</u> <u>în situatia</u> <u>pozitiei</u> <u>financiare</u>	<u>litera (d)</u> <u>subpunctul (i),</u> <u>litera (d)</u> <u>subpunctul (ii)</u> <u>Instrumente</u> <u>financiare</u>	<u>litera (d)</u> <u>subpunctul (ii)</u> <u>Garantii reale</u> <u>primite</u>	<u>Valoare netă</u>
Descriere						
Instrumente derivate	160	(80)	80	(80)	=	=
Reachiziție reluată, împrumut de titluri de valoare și acorduri similare	80	=	80	(80)	=	=

INSTRUMENTE FINANCIARE

milioane u.m.

La 31 decembrie 20XX	(a)	(b)	(c) = (a) – (b)	(d)	(e) = (c) – (d)	
			<u>Valori aferente care nu sunt compensate în situația poziției financiare</u>			
	<u>Valori brute ale datoriilor financiare recunoscute</u>	<u>Valori brute ale activelor financiare recunoscute în situația poziției financiare</u>	<u>Valori nete ale datoriilor financiare prezentate în situația poziției financiare</u>	<u>litera (d) subpunctul (i), litera (d), subpunctul (ii), Instrumente financiare</u>	<u>litera (d) subpunctul (ii) Garanții reale primite</u>	<u>Valoare netă</u>
<u>Alte instrumente financiare</u>	=	=	=	=	=	
Total	240	(80)	160	(160)	=	

Ilustrarea aplicării punctului 17C literele (a)-(c) în funcție de tipul de instrument financiar și a punctului 17C literele (c)-(e) în funcție de tipul de partener

Active financiare care fac obiectul compensării, al angajamentelor de compensare globală aplicabile și al altor acorduri similare

milioane u.m.

La 31 decembrie 20XX	(a)	(b)	(c) = (a) – (b)
	<u>Valori brute ale activelor financiare recunoscute</u>	<u>Valori brute ale datoriilor financiare recunoscute compensate în situația poziției financiare</u>	<u>Valori nete ale activelor financiare prezentate în situația poziției financiare</u>
Descriere			
<u>Instrumente derivate</u>	<u>200</u>	<u>(80)</u>	<u>120</u>
<u>Reachiziție reluată, împrumut de titluri de valoare și acorduri similare</u>	<u>90</u>	<u>=</u>	<u>90</u>
<u>Alte instrumente financiare</u>	<u>=</u>	<u>=</u>	<u>=</u>
Total	290	(80)	210

Active financiare nete care fac obiectul unor angajamente de compensare globală și al unor angajamente similare, în funcție de tipul de partener

milioane u.m.

INSTRUMENTE FINANCIARE

<u>La 31 decembrie 20XX</u>	(c)	(d)		(e) = (c) – (d)
		<u>Valori aferente care nu sunt compensate în situația poziției financiare</u>		
	<u>Valori nete ale activelor financiare prezentate în situația poziției financiare</u>	<u>litera (d) subpunctul (i), litera (d) subpunctul (ii) Instrumente financiare</u>	<u>litera (d) subpunctul (ii) Garanții reale primite</u>	<u>Valoare netă</u>
<u>Partenerul A</u>	20	=	(10)	10
<u>Partenerul B</u>	100	(80)	(20)	=
<u>Partenerul C</u>	90	(90)	=	=
<u>Alții</u>	=	=	=	=
<u>Total</u>	210	(170)	(30)	10

Datoriile financiare care fac obiectul compensării, al angajamentelor de compensare globală aplicabile și al altor acorduri similare

milioane u.m.

<u>La 31 decembrie 20XX</u>	(a)	(b)	(c) = (a) – (b)
	<u>Valori brute ale datoriilor financiare recunoscute</u>	<u>Valori brute ale activelor financiare recunoscute compensate în situația poziției financiare</u>	<u>Valori nete ale datoriilor financiare prezentate în situația poziției financiare</u>
Descriere			
<u>Instrumente derivate</u>	160	(80)	80
<u>Reachiziție, împrumut de titluri de valoare și acorduri similare</u>	80	=	80
<u>Alte instrumente financiare</u>	=	=	=
<u>Total</u>	240	(80)	160

Datoriile financiare nete care fac obiectul angajamentelor de compensare globală aplicabile și al altor acorduri similare, în funcție de tipul de partener

milioane u.m.

INSTRUMENTE FINANCIARE

<u>La 31 decembrie 20XX</u>	(c)	(d)		(e) = (c) – (d)
		<u>Valori aferente care nu sunt compensate în situația poziției financiare</u>		
	<u>Valori nete ale datoriilor financiare prezentate în situația poziției financiare</u>	<u>litera (d) subpunctul (i)</u>	<u>litera (d) subpunctul (ii)</u>	<u>Valoare netă</u>
		<u>litera (d) subpunctul (ii)</u>	<u>Garantii reale primite</u>	
		<u>Instrumente financiare</u>		
<u>Partenerul A</u>	=	=	=	=
<u>Partenerul B</u>	80	(80)	=	=
<u>Partenerul C</u>	80	(80)	=	=
<u>Alții</u>	=	=	=	=
<u>Total</u>	<u>160</u>	<u>(160)</u>	=	=

Tranziția de la IPSAS 29 la IPSAS 41 (punctele 49K-49O)

IG45. Exemplul următor ilustrează una dintre variantele posibile pentru a îndeplini dispozițiile de prezentare a informațiilor cantitative de la punctele 49K-49O din IPSAS 30 la data aplicării inițiale a IPSAS 41. Totuși, acest exemplu nu tratează toate variantele posibile de aplicare a dispozițiilor de prezentare a informațiilor din prezentul standard.

INSTRUMENTE FINANCIARE

Reconcilierea soldurilor din situația poziției financiare de la IPSAS 29 la IPSAS 41 la data de 1 ianuarie 2022

<u>Active financiare</u>	<u>(i)</u>	<u>(ii)</u>	<u>(iii)</u>	<u>(iv) = (i) + (ii) + (iii)</u>	<u>(v) = (iii)</u>
	<u>Valoarea contabilă conform IPSAS 29 la 31 decembrie 2021 (1)</u>	<u>Reclasificări</u>	<u>Reevaluări</u>	<u>Valoarea contabilă conform IPSAS 41 la 1 ianuarie 2022</u>	<u>Efectul surplusului sau deficitului acumulat la 1 ianuarie 2022 (2), (3)</u>
<u>Valoare justă prin surplus sau deficit</u>					
<u>Adunări:</u>					
<u>De la disponibile pentru vânzare (IPSAS 29)</u>		(a)			(c)
<u>De la costul amortizat (IPSAS 29) – reclasificare obligatorie</u>		(b)			
<u>De la costul amortizat (IPSAS 29) – opțiunea valorii juste aleasă la data de 1 ianuarie 2022</u>					
<u>Scăderi:</u>					
<u>La costul amortizat (IPSAS 41)</u>					
<u>La valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii – instrumente de datorie (IPSAS 41)</u>					
<u>La valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii – instrumente de capitaluri proprii (IPSAS 41)</u>					
<u>Total modificări în valoarea justă prin surplus sau deficit</u>					
<u>Valoare justă prin active nete / capitaluri proprii</u>					

INSTRUMENTE FINANCIARE

Reconcilierea soldurilor din situația poziției financiare de la IPSAS 29 la IPSAS 41 la data de 1 ianuarie 2022

<u>Active financiare</u>	<u>(i)</u>	<u>(ii)</u>	<u>(iii)</u>	<u>(iv) = (i) + (ii) + (iii)</u>	<u>(v) = (iii)</u>
	<u>Valoarea contabilă conform IPSAS 29 la 31 decembrie 2021 (1)</u>	<u>Reclasificări</u>	<u>Reevaluări</u>	<u>Valoarea contabilă conform IPSAS 41 la 1 ianuarie 2022</u>	<u>Efectul surplusului sau deficitului acumulat la 1 ianuarie 2022 (2), (3)</u>
<u>Adunări – instrumente de datorie:</u>					
<u>De la disponibile pentru vânzare (IPSAS 29)</u>					(g)
<u>De la costul amortizat (IPSAS 29)</u>					(h)
<u>De la valoarea justă prin surplus sau deficit (IPSAS 29) – reclasificare obligatorie pe baza criteriilor de clasificare</u>					(i)
<u>De la valoarea justă prin surplus sau deficit (opțiunea valorii juste conform IPSAS 29) – criteriile privind opțiunea valorii juste nu sunt îndeplinite la data de 1 ianuarie 2022</u>					(j)
<u>De la valoarea justă prin surplus sau deficit (IPSAS 29) – opțiunea valorii juste revocată la data de 1 ianuarie 2022, la alegere</u>					(k)
<u>Adunări – instrumente de capitaluri proprii:</u>					

INSTRUMENTE FINANCIARE

Reconcilierea soldurilor din situația poziției financiare de la IPSAS 29 la IPSAS 41 la data de 1 ianuarie 2022

<u>Active financiare</u>	<u>(i)</u>	<u>(ii)</u>	<u>(iii)</u>	<u>(iv) = (i) + (ii) + (iii)</u>	<u>(v) = (iii)</u>
	<u>Valoarea contabilă conform IPSAS 29 la 31 decembrie 2021 (1)</u>	<u>Reclasificări</u>	<u>Reevaluări</u>	<u>Valoarea contabilă conform IPSAS 41 la 1 ianuarie 2022</u>	<u>Efectul surplusului sau deficitului acumulat la 1 ianuarie 2022 (2), (3)</u>

De la disponibile pentru vânzare (IPSAS 29)

De la valoarea justă prin surplus sau deficit (opțiunea valorii juste conform IPSAS 29) – valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii aleasă la data de 1 ianuarie 2022

De la cost (IPSAS 29)

Scăderi – instrumente de capitaluri proprii și de datorie:

Disponibile pentru vânzare (IPSAS 29) la valoarea justă prin surplus sau deficit (IPSAS 41) – reclasificare obligatorie pe baza criteriilor de clasificare

(d)

Disponibile pentru vânzare (IPSAS 29) la valoarea justă prin surplus sau deficit (IPSAS 41) – opțiunea valorii juste aleasă la data de 1 ianuarie 2022

INSTRUMENTE FINANCIARE

Reconcilierea soldurilor din situația poziției financiare de la IPSAS 29 la IPSAS 41 la data de 1 ianuarie 2022

Active financiare	(i)	(ii)	(iii)	(iv) = (i) + (ii) + (iii)	(v) = (iii)
	Valoarea contabilă conform IPSAS 29 la 31 decembrie 2021 (1)	Reclasificări	Reevaluări	Valoarea contabilă conform IPSAS 41 la 1 ianuarie 2022	Efectul surplusului sau deficitului acumulat la 1 ianuarie 2022 (2), (3)

Disponibile pentru vânzare (IPSAS 29) la costul amortizat (IPSAS 41)

(e)

Total modificări în valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii

Cost amortizat

Adunări:

De la disponibile pentru vânzare (IPSAS 29)

(f)

De la valoarea justă prin surplus sau deficit (IPSAS 29) – reclasificare obligatorie

De la valoarea justă prin surplus sau deficit (opțiunea valorii juste conform IPSAS 29) – criteriile privind opțiunea valorii juste nu sunt îndeplinite la data de 1 ianuarie 2022

De la valoarea justă prin surplus sau deficit (IPSAS 29) – opțiunea valorii juste revocată la data de 1 ianuarie 2022, la alegere

Scăderi:

INSTRUMENTE FINANCIARE

Reconcilierea soldurilor din situația poziției financiare de la IPSAS 29 la IPSAS 41 la data de 1 ianuarie 2022

<u>Active financiare</u>	<u>(i)</u>	<u>(ii)</u>	<u>(iii)</u>	<u>(iv) = (i) + (ii) + (iii)</u>	<u>(v) = (iii)</u>
	<u>Valoarea contabilă conform IPSAS 29 la 31 decembrie 2021 (1)</u>	<u>Reclasificări</u>	<u>Reevaluări</u>	<u>Valoarea contabilă conform IPSAS 41 la 1 ianuarie 2022</u>	<u>Efectul surplusului sau deficitului acumulat la 1 ianuarie 2022 (2), (3)</u>
<u>La valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii (IPSAS 41)</u>				(1)	
<u>La valoarea justă prin surplus sau deficit (IPSAS 41) – reclasificare obligatorie pe baza criteriilor de clasificare</u>					
<u>La valoarea justă prin surplus sau deficit (IPSAS 41) – opțiunea valorii juste aleasă la data de 1 ianuarie 2022</u>					
<u>Total modificări în costul amortizat</u>					
<u>Total solduri active financiare, reclasificări și reevaluări la data de 1 ianuarie 2022</u>	<u>(i)</u>	<u>Total (ii) = 0</u>	<u>(iii)</u>	<u>(iv) = (i) + (ii) + (iii)</u>	

- 1 Include efectul reclasificării instrumentelor-hibrid care au fost scindate conform IPSAS 29 cu componentele de contract-gază ale (a), care aveau instrumente derivate încorporate asociate cu o valoare justă de X la 31 decembrie 2021, și (b), care aveau instrumente derivate încorporate asociate cu o valoare justă de Y la 31 decembrie 2021.
- 2 Include (c), (d), (e) și (f), care reprezintă sume reclasificate de la active nete / capitaluri proprii la surplusul sau deficitul acumulat la data aplicării inițiale.
- 3 Conține (g), (h), (i), (j), (k) și (l), care reprezintă valori reclasificate de la surplusul sau deficitul acumulat la active nete / capitaluri proprii la data aplicării inițiale.

...

Amendamente la IPSAS 32, *Angajamente de concesiune a serviciilor: concedenți*

Se modifică punctele 20, 29, AG37, AG45, AG52 și AG53 și se adaugă punctul 36D. Textul nou este subliniat și textul eliminat este tăiat.

...

Modelul datoriei financiare (a se vedea punctele AG37-AG46)

...

20. *IPSAS 28, Instrumente financiare: prezentare, ~~dispozițiile privind derecunoașterea din IPSAS 29, Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare, și IPSAS 30, Instrumente financiare: prezentarea informațiilor, și dispozițiile privind derecunoașterea din IPSAS 41, Instrumente financiare,~~ se aplică datoriilor financiare recunoscute în conformitate cu punctul 14, cu excepția cazului în care prezentul standard oferă dispoziții și îndrumări.*

...

Alte datorii, angajamente, datorii contingente și active contingente (a se vedea punctele AG51-AG54)

29. *Concedentul trebuie să contabilizeze alte datorii, angajamente, datorii contingente și active contingente care provin dintr-un angajament de concesiune a serviciilor în conformitate cu IPSAS 19, *Provizioane, datorii contingente și active contingente*, IPSAS 28, ~~IPSAS 29 și IPSAS 30 și IPSAS 41.~~*

...

Data intrării în vigoare

...

- 36D. **Punctele 20, 29, AG37, AG45, AG52 și AG53 au fost modificate de IPSAS 41, emis în august 2018. O entitate trebuie să aplice aceste amendamente pentru situațiile financiare anuale care acoperă perioadele care încep la 1 ianuarie 2022 sau ulterior acestei date. Se încurajează aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate aplică amendamentele pentru o perioadă care începe anterior datei de 1 ianuarie 2022 entitatea trebuie să prezinte acest fapt și, în același timp, să aplice IPSAS 41.**

...

Îndrumări de aplicare

Prezenta anexă este parte integrantă din IPSAS 32.

...

Recunoașterea și evaluarea datoriilor

...

AG37. Atunci când concedentul are o obligație necondiționată de a efectua o serie de plăți predeterminate către operator, datoria este una financiară, așa cum este definită în IPSAS 41-IPSAS 29. Concedentul are o obligație necondiționată dacă are o posibilitate redusă sau niciuna de a evita obligația, de obicei din cauza faptului că angajamentul irevocabil cu operatorul are putere executorie.

...

AG45. Cheltuiala financiară aferentă datoriei într-un angajament de concesiune a serviciilor este prezentată consecvent cu alte cheltuieli financiare în conformitate cu IPSAS 28, IPSAS 29 și IPSAS 30 și IPSAS 41.

...

AG52. Anumite garanții făcute de concedent pot corespunde definiției contractului de garanție financiară. Concedentul determină dacă garanțiile făcute de concedent ca parte a angajamentului de concesiune a serviciilor corespund definiției contractului de garanție financiară și aplică la contabilizarea garanției IPSAS 28, IPSAS 29 și IPSAS 30 și IPSAS 41. În cazul în care garanția este un contract de asigurare, concedentul poate alege să aplice standardul internațional sau național de contabilitate relevant care tratează contractele de asigurare. A se vedea IPSAS 28 punctele AG3-AG9 pentru îndrumări suplimentare.

AG53. Garanțiile și angajamentele care nu corespund dispozițiilor din IPSAS 28 și IPSAS 41-IPSAS 29 privind contractele de garanție financiară sau care nu prezintă contracte de asigurare sunt contabilizate în conformitate cu IPSAS 19.

...

Bază pentru concluzii

Prezenta Bază pentru concluzii însoțește, dar nu face parte din IPSAS 32.

...

Modelul datoriei financiare

...

BC26. Angajamentele de concesiune a serviciilor sunt încheiate sub formă de angajament irevocabil care poate include contracte sau angajamente similare ce conferă drepturi și obligații similare părților ca și cum ar avea o formă contractuală. IPSASB a concluzionat că, în cazul în care există angajamente similare ce conferă aceleași drepturi și obligații oricărei părți ca și cum ar avea o formă contractuală, IPSAS 28, *Instrumente financiare: prezentare*, ~~IPSAS 29, *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare*, și~~ IPSAS 30, *Instrumente financiare: prezentarea informațiilor*, și IPSAS 41, *Instrumente financiare*, trebuie aplicate prin analogie la astfel de angajamente.

...

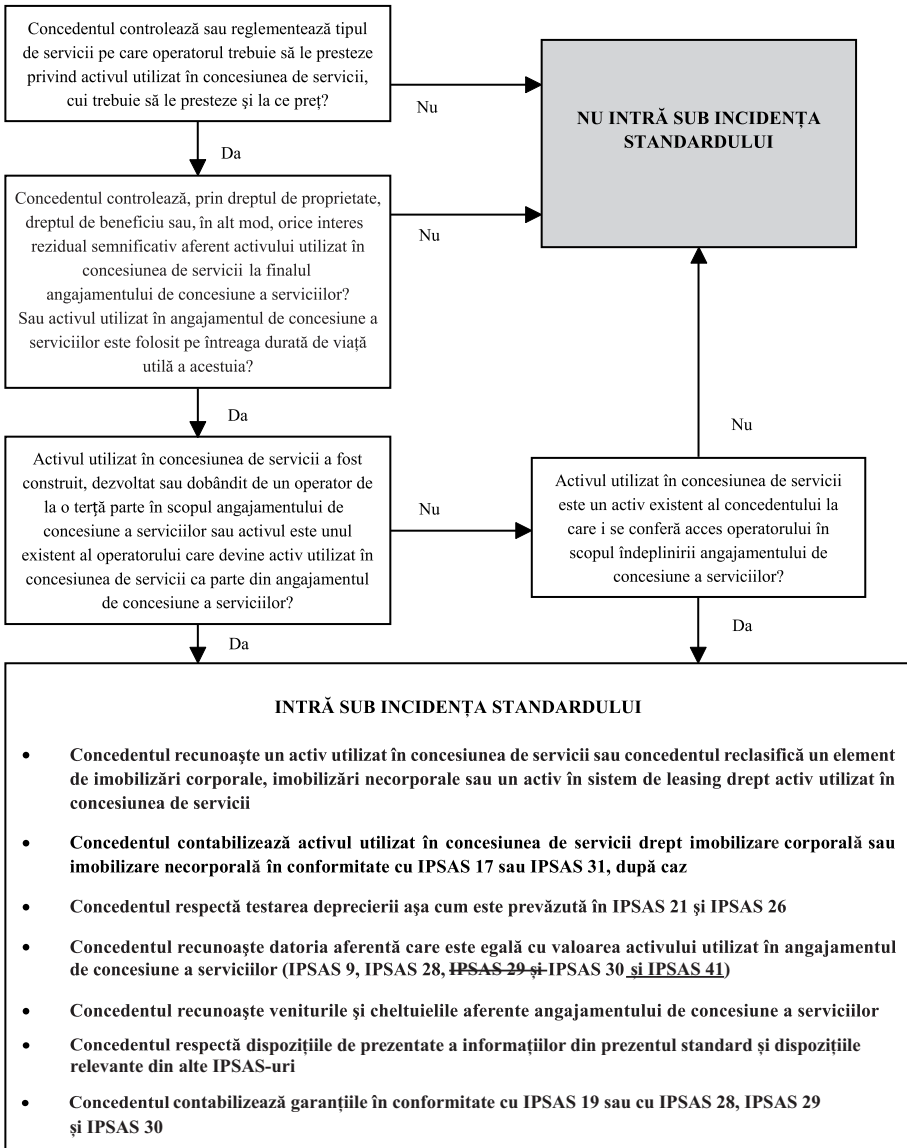
Îndrumări de implementare

Prezentele îndrumări însoțesc, dar nu fac parte din IPSAS 32.

...

Cadrul general de contabilitate pentru angajamentele de concesiune a serviciilor

IG2. Diagrama de mai jos rezumă contabilizarea angajamentelor de concesiune a serviciilor stabilite în cadrul IPSAS 32.

Amendamente la IPSAS 33, Adoptarea pentru prima dată a Standardelor Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public (IPSAS-uri) pe bază de angajamente

Se modifică punctele 36, 64, 72, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122 și 124 și se adaugă punctele 114A, 119A, 119B, 119C, 119D, 122A, 122B, 122C, 122D și 154D. Textul nou este subliniat și textul eliminat este tăiat.

...

Recunoașterea și/sau evaluarea activelor și/sau datoriilor

36. **Atunci când o entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile nu a recunoscut active și/sau datorii conform bazei de contabilitate anterioare, acestea nu i se impune să recunoască și/sau să evalueze următoarele active și/sau datorii pentru perioadele de raportare care încep în termen de trei ani după data adoptării IPSAS-urilor:**

- (a) **Stocuri (a se vedea IPSAS 12, *Stocuri*);**
- (b) **Investiții imobiliare (a se vedea IPSAS 16, *Investiții imobiliare*);**
- (c) **Imobilizări corporale (a se vedea IPSAS 17, *Imobilizări corporale*);**
- (d) **Planuri de beneficii determinate și alte beneficii pe termen lung ale angajaților (a se vedea IPSAS 39, *Beneficiile angajaților*);**
- (e) **Active biologice și produse agricole (a se vedea IPSAS 27, *Agricultura*);**
- (f) **Imobilizări necorporale (a se vedea IPSAS 31, *Imobilizări necorporale*);**
- (g) **Active utilizate în concesiunea de servicii și datorii conexe, fie conform modelului datoriei financiare, fie conform modelului de acordare a unui drept operatorului (a se vedea IPSAS 32, *Angajamente de concesiune a serviciilor: concedenți*); și**
- (h) **Instrumente financiare (a se vedea IPSAS 41, *Instrumente financiare* ~~IPSAS 29, *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare*~~).**

...

Utilizarea costului presupus pentru a evalua active și/sau datorii

64. **O entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile poate alege să evalueze activele și datoriile următoare la valoarea lor justă atunci când nu sunt disponibile informații fiabile despre costul activelor și datoriilor și să utilizeze acea valoare justă drept cost presupus pentru:**

- (a) **Stocuri (a se vedea IPSAS 12);**
- (b) **Investiții imobiliare, dacă entitatea care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile alege să folosească modelul bazat pe cost din IPSAS 16;**
- (c) **Imobilizări corporale (a se vedea IPSAS 17);**
- (d) **Imobilizări necorporale, altele decât imobilizările necorporale generate intern (a se vedea IPSAS 31) care îndeplinesc:**

- (i) Criteriile de recunoaștere din IPSAS 31 (exclusiv criteriul de evaluare fiabilă); și
- (ii) Criteriile de reevaluare din IPSAS 31 (inclusiv existența unei piețe active);
- (e) Instrumente financiare (a se vedea IPSAS 41-IPSAS 29); sau
- (f) Active utilizate în concesiunea de servicii (a se vedea IPSAS 32).

...

Utilizarea costului presupus pentru investițiile în entități controlate, asocieri în participație și entități asociate (IPSAS 34)

72. Atunci când o entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile evaluează o investiție într-o entitate controlată, o asocierie în participație sau o entitate asociată la cost în situațiile sale financiare individuale, aceasta poate alege, la data adoptării IPSAS-urilor, să evalueze acea investiție la una dintre următoarele valori în situația sa individuală de deschidere a poziției financiare:

- (a) Cost; sau
- (b) Cost presupus. Costul presupus al unei astfel de investiții trebuie să fie valoarea sa justă (determinată în conformitate cu IPSAS 41-IPSAS 29) la data adoptării IPSAS-urilor de către entitatea care le adoptă pentru prima dată în situațiile sale financiare individuale.

...

IPSAS 41, Instrumente financiare ~~IPSAS 29, Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare~~

Desemnarea instrumentelor financiare la data adoptării IPSAS-urilor sau pe parcursul perioadei de tranziție

- 113. O entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile ar putea desemna un activ financiar sau o datorie financiară drept un activ financiar sau o datorie financiară la valoarea justă prin surplus sau deficit care îndeplinește criteriile pentru desemnare din IPSAS 41-IPSAS 29, în conformitate cu punctul 114. O entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile trebuie să prezinte valoarea justă a activelor financiare și a datoriilor financiare desemnate în fiecare categorie, la data desemnării, precum și clasificarea și valoarea contabilă a acestora.
- 114. IPSAS 41-IPSAS 29 permite desemnarea unui activ financiar la recunoașterea inițială ~~drept disponibil pentru vânzare sau~~ desemnarea unui instrument financiar (cu condiția să îndeplinească anumite criterii) drept activ financiar sau datorie financiară la valoarea justă prin surplus sau deficit.

În pofida acestei dispoziții, se aplică excepții în următoarele circumstanțe:

- (a) ~~Unei entități care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile i se permite să realizeze o desemnare în categoria disponibil pentru vânzare la data adoptării IPSAS-urilor.~~
- (b) Unei entități care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile i se permite, la data adoptării IPSAS-urilor, să desemneze orice activ financiar sau datorie financiară ca fiind la valoarea justă prin surplus sau deficit cu condiția ca activul sau datoria să îndeplinească criteriile de la punctul 44, 46 litera (a) sau 46 litera (b) din IPSAS 41-10 litera (b) subpunctul (i), 10 litera (b) subpunctul (ii) sau 13 din IPSAS 29 la data respectivă.

114A. O entitate poate desemna o investiție într-un instrument de capitaluri proprii ca fiind la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 106 din IPSAS 41 pe baza faptelor și circumstanțelor care există la data adoptării IPSAS-urilor.

Derecunoașterea activelor financiare și a datoriilor financiare

115. Cu excepția situațiilor permise de punctul 116, o entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile trebuie să aplice dispozițiile pentru derecunoaștere din IPSAS 41-IPSAS 29 prospectiv pentru tranzacțiile care au loc la data adoptării IPSAS-urilor sau ulterior acesteia sau, atunci când entitatea care le adoptă pentru prima dată utilizează derogările pentru a nu recunoaște instrumente financiare, la data la care expiră derogările care au acordat scutirea și/sau la care sunt recunoscute instrumentele financiare (oricare dintre aceste situații apare mai întâi). De exemplu, dacă o entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile a derecunoscut active financiare nederivate sau datorii financiare nederivate conform bazei de contabilitate anterioare ca urmare a unei tranzacții care a avut loc înainte de data adoptării IPSAS-urilor, entitatea nu trebuie să recunoască acele active și datorii conform IPSAS 41-IPSAS 29, cu excepția cazului în care acestea îndeplinesc condițiile pentru recunoaștere ca rezultat al unei tranzacții ulterioare sau al unui eveniment ulterior.
116. Fără a aduce atingere prevederii de la punctul 115, o entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile poate aplica dispozițiile de derecunoaștere din IPSAS 41-IPSAS 29 retroactiv de la o dată la alegerea entității, cu condiția ca informațiile necesare pentru aplicarea IPSAS 41-IPSAS 29 pentru activele financiare și datoriile financiare derecunoscute ca rezultat al unor tranzacții anterioare să fi fost obținute la momentul contabilizării inițiale a acestor tranzacții.

Contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor

117. Așa cum prevede IPSAS 41-IPSAS 29, o entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile trebuie, la data adoptării IPSAS-urilor sau, atunci când entitatea utilizează derogarea care permite o scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru a nu recunoaște și/sau pentru a nu evalua instrumente financiare, la data la care expiră derogarea care a acordat scutirea și/sau la care instrumentele financiare relevante sunt recunoscute și/sau evaluate în conformitate cu IPSAS-urile aplicabile (oricare dintre aceste situații apare mai întâi):
- Să evalueze toate instrumentele derivate la valoarea justă; și
 - Să elimine toate pierderile și câștigurile amânate ce rezultă din instrumente derivate care au fost raportate conform bazei de contabilitate anterioare ca și când ar fi fost active sau datorii.
118. O entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile nu trebuie să reflecte în situația de deschidere a poziției financiare un tip de relație de acoperire împotriva riscurilor care nu îndeplinește condițiile pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor conform IPSAS 41-IPSAS 29 (de exemplu, multe relații de acoperire împotriva riscurilor în care instrumentul de acoperire împotriva riscurilor este un instrument de numerar sau o opțiune emisă de sine stătătoare; sau în care elementul acoperit împotriva riscurilor este o poziție netă într-o acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor pentru un alt risc decât riscul valutar). Totuși, dacă o entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile a desemnat o poziție netă ca element acoperit împotriva riscurilor în conformitate cu baza de contabilitate anterioară, aceasta poate desemna un element individual din cadrul acelei poziții drept element acoperit împotriva riscurilor în conformitate cu IPSAS-urile sau o poziție netă dacă aceasta îndeplinește dispozițiile de la punctul 146 din IPSAS 41 ca element acoperit împotriva riscurilor în conformitate cu IPSAS-urile, cu condiția ca acest lucru să nu aibă loc mai târziu de data adoptării IPSAS-urilor sau, dacă utilizează derogarea care acordă o scutire de trei ani în perioada de tranziție de la recunoașterea și/sau evaluarea instrumentelor financiare, data la care expiră derogarea care a acordat scutirea și/sau instrumentele financiare relevante sunt recunoscute și/sau evaluate în conformitate cu IPSAS-urile aplicabile (oricare dintre aceste situații apare mai întâi).
119. Dacă, înainte de data adoptării IPSAS-urilor sau, dacă o entitate care le adoptă pentru prima dată utilizează derogarea care acordă o scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru a nu recunoaște și/sau a nu evalua instrumente financiare, înainte de data la care expiră derogarea care a acordat scutirea și/sau la care instrumentele financiare relevante sunt recunoscute și/sau evaluate în conformitate cu IPSAS-urile aplicabile (oricare dintre aceste situații apare mai întâi), o entitate care adoptă pentru prima

dată IPSAS-urile a desemnat o tranzacție ca o acoperire împotriva riscurilor, însă acoperirea nu îndeplinește condițiile contabilității de acoperire împotriva riscurilor din ~~IPSAS 41~~ ~~IPSAS 29~~, entitatea trebuie să aplice punctele 135 și 136 din IPSAS 41 ~~102 și 112 din IPSAS 29~~ pentru a întrerupe contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor. Tranzacțiile încheiate înainte de data adoptării IPSAS-urilor sau, atunci când o entitate care le adoptă pentru prima dată utilizează derogarea care acordă o scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru a nu recunoaște și/sau pentru a nu evalua instrumente financiare, înainte de data la care expiră derogarea tranzitorie și/sau la care instrumentele financiare relevante sunt recunoscute și/sau evaluate în conformitate cu ~~IPSAS 41~~ ~~IPSAS 29~~ (oricare dintre aceste situații apare mai întâi) nu trebuie desemnate retroactiv drept acoperiri împotriva riscurilor.

Clasificarea și evaluarea instrumentelor financiare

- 119A. O entitate trebuie să evalueze dacă un activ financiar îndeplinește condițiile de la punctul 40 sau condițiile de la punctul 41 din IPSAS 41 pe baza faptelor și circumstanțelor existente la data adoptării IPSAS-urilor.
- 119B. Dacă este imposibil să se evalueze valoarea-timp modificată a elementului bani în conformitate cu punctele AG68-AG70 din IPSAS 41 pe baza faptelor și circumstanțelor care există la data trecerii la IPSAS-uri, o entitate trebuie să evalueze caracteristicile fluxurilor de trezorerie contractuale specifice activului financiar pe baza faptelor și circumstanțelor care existau la data adoptării IPSAS-urilor fără a lua în considerare dispozițiile aferente modificării elementului valoarea-timp a banilor de la punctele AG68-AG70 din IPSAS 41. (În acest caz, entitatea trebuie să aplice și punctul 49J din IPSAS 30, dar referințele la „punctul 161 din IPSAS 41” trebuie citite în sensul prezentului punct, iar referințele la „recunoașterea inițială a activului financiar” trebuie citite în sensul „la data adoptării IPSAS-urilor”.)
- 119C. Dacă este imposibil să se evalueze dacă valoarea justă a unei caracteristici de plată în avans este nesemnificativă în conformitate cu punctul AG74 litera (c) din IPSAS 41 pe baza faptelor și circumstanțelor existente la data adoptării IPSAS-urilor, o entitate trebuie să evalueze caracteristicile fluxurilor de trezorerie contractuale specifice activului financiar pe baza faptelor și circumstanțelor existente la data adoptării IPSAS-urilor fără a lua în considerare excepția pentru caracteristicile de plată în avans de la punctul AG74 din IPSAS 41. (În acest caz, entitatea trebuie să aplice și punctul 49K din IPSAS 30, dar referințele la „punctul 162 din IPSAS 41” trebuie citite în sensul prezentului punct, iar referințele la „recunoașterea inițială a activului financiar” trebuie citite în sensul „la data adoptării IPSAS-urilor”.)
- 119D. Dacă este imposibil (conform definiției din IPSAS 3) pentru o entitate să aplice retroactiv metoda dobânzii efective din IPSAS 41, valoarea justă a activului financiar sau a datoriei financiare la data adoptării IPSAS-urilor va fi noua

valoare contabilă brută a aceluși activ financiar sau noul cost amortizat al acelei datorii financiare la data adoptării IPSAS-urilor.

Deprecierea activelor financiare

120. **O entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile trebuie să aplice dispozițiile privind deprecierea prospectivă de la data adoptării IPSAS-urilor, exceptând în ceea ce privește acele active financiare pentru care utilizează derogările de la punctele 36, 38 și 42 care permit o scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru a nu recunoaște și/sau pentru a nu evalua instrumente financiare. Atunci când o entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile adoptă scutirea de trei ani în perioada de tranziție acordată, aceasta aplică prevederile privind deprecierea atunci când expiră derogarea care a acordat scutirea și/sau când instrumentele financiare relevante sunt recunoscute și/sau evaluate în conformitate cu IPSAS 41 ~~IPSAS 29~~ (oricare dintre aceste situații apare mai întâi).**

...

122. O entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile trebuie să aplice prospectiv dispozițiile privind deprecierea. Aceasta înseamnă că, la data adoptării IPSAS 41 ~~IPSAS 29~~, când derogările care au acordat scutirea au expirat și/sau când instrumentele financiare relevante sunt recunoscute și/sau evaluate, unei entități care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile i se impune să evalueze dacă există vreo indicație a deprecierei instrumentului financiar. Orice pierdere din depreciere trebuie recunoscută în surplusul sau deficitul acumulat de deschidere la data adoptării IPSAS-urilor sau în surplusul sau deficitul acumulat de deschidere din perioada de raportare în care au expirat derogările care au acordat scutirea și/sau în care instrumentele financiare relevante sunt recunoscute și/sau evaluate (oricare dintre aceste situații apare mai întâi).

122A. La data adoptării IPSAS 41, când au expirat derogările care au acordat scutirea și/sau când sunt recunoscute și/sau evaluate instrumentele financiare relevante, o entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile trebuie să utilizeze informații rezonabile și justificabile care sunt disponibile fără cost sau efort nejustificat pentru a determina riscul de credit la data la care au fost recunoscute inițial instrumentele financiare (sau pentru angajamente de creditare și contracte de garanție financiară, la data la care entitatea a devenit o parte a angajamentului irevocabil în conformitate cu punctul 78 din IPSAS 41) și să compare aceste informații cu riscul de credit la data adoptării IPSAS-urilor (a se vedea, de asemenea, punctele AG350-AG351 din IPSAS 41).

122B. Pentru a determina dacă a existat o creștere semnificativă a riscului de credit de la recunoașterea inițială, o entitate poate aplica:

(a) Dispozițiile de la punctele 82 și AG179-AG182 din IPSAS 41; și

(b) Presumția relativă de la punctul 83 din IPSAS 41 pentru plățile contractuale care sunt restante de mai mult de 30 de zile, dacă o entitate va aplica dispozițiile privind deprecierea prin identificarea creșterilor semnificative în riscul de credit de la recunoașterea inițială a acelor instrumente financiare pe baza informațiilor privind restanțele.

122C. Dacă, la data adoptării IPSAS-urilor, pentru a determina dacă a existat o creștere semnificativă a riscului de credit de la recunoașterea inițială a unui instrument financiar este necesar un cost sau un efort nejustificat, o entitate trebuie să recunoască o ajustare pentru pierderi cu o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață la fiecare dată de raportare până când respectivul instrument financiar este derecunoscut (exceptând cazul în care respectivul instrument financiar are un risc de credit scăzut la data de raportare, caz în care se aplică punctul 122B litera (a)).

Instrumente derivate încorporate

122E. O entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile trebuie să evalueze dacă un instrument derivat încorporat trebuie separat de contractul-gazdă și contabilizat drept instrument derivat pe baza condițiilor care existau la cea mai apropiată dată dintre data la care a devenit pentru prima dată parte la contract și cea la care este necesară o reevaluare conform punctului AG109 din IPSAS 41.

IPSAS 30, Instrumente financiare: prezentarea informațiilor

...

124. O entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile trebuie să aplice dispozițiile din IPSAS 30 prospectiv de la data adoptării IPSAS-urilor sau de la data la care expiră derogările care au acordat scutirea și/sau la care instrumentul financiar relevant este recunoscut și/sau evaluat în conformitate cu IPSAS 41-IPSAS 29 (oricare dintre aceste situații apare mai întâi).

...

Data intrării în vigoare

...

154D. Punctele 36, 64, 72, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122 și 124 au fost modificate, iar punctele 114A, 119A, 119B, 119C, 119D, 122A, 122B, 122C și 122D au fost adăugate de IPSAS 41, emis în august 2018. O entitate trebuie să aplice aceste amendamente pentru situațiile financiare anuale care acoperă perioadele care încep la 1 ianuarie 2022 sau ulterior acestei date. Se încurajează aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate aplică amendamentele pentru o perioadă care începe anterior datei de 1 ianuarie 2022, entitatea trebuie să prezinte acest fapt și, în același timp, să aplice IPSAS 41.

...

Bază pentru concluzii

Prezenta Bază pentru concluzii însoțește, dar nu face parte din IPSAS 33.

...

IPSAS 41, Instrumente financiare IPSAS 29, Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare

BC61. Prevederile tranzitorii din IPSAS 41-IPSAS 29 nu furnizează nicio scutire unei entități care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile în ceea ce privește recunoașterea și/sau evaluarea instrumentelor financiare. Deoarece multe entități din sectorul public vor avea nevoie de timp pentru a identifica și a-și clasifica în mod corespunzător instrumentele financiare, IPSASB a fost de acord că trebuie acordată o scutire în perioada de tranziție de la recunoașterea și/sau evaluarea instrumentelor financiare pentru entitățile care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile. A fost acordată o scutire de trei ani în perioada de tranziție, similară cu scutirea prevăzută pentru recunoașterea și/sau evaluarea altor elemente.

...

BC63. La fel ca în cazul activelor nemonetare, IPSASB a fost de acord că același principiu trebuie aplicat pentru recunoașterea și/sau evaluarea activelor și/sau datoriilor monetare, adică, în măsura în care o entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile a recunoscut instrumente financiare conform bazei de contabilitate anterioare, IPSASB a convenit să acorde o scutire pe o perioadă de trei ani pentru evaluarea și clasificarea instrumentelor financiare după data adoptării IPSAS-urilor. Pe parcursul acestei perioade de tranziție, o entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile va putea dezvolta modele fiabile pentru aplicarea principiilor din IPSAS 41-IPSAS 29. De asemenea, acestea i s-ar permite să aplice politici contabile pentru evaluarea instrumentelor financiare care diferă de dispozițiile din IPSAS 41-IPSAS 29 pe parcursul perioadei de tranziție.

...

Costul presupus pentru investițiile în entități controlate, asocieri în participație sau entități asociate

BC85. IPSASB a fost de acord, de asemenea, că o entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile poate alege să evalueze o investiție într-o entitate controlată, o asocieri în participație sau o entitate asociată la cost în situațiile sale financiare individuale la data adoptării IPSAS-urilor fie la cost așa cum se determină conform IPSAS 6, fie la costul presupus. Costul presupus este determinat ca fiind valoarea justă în conformitate cu IPSAS 41, Instrumente financiare IPSAS 29, Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare.

...

**IPSAS 41, Instrumente financiare ~~IPSAS 29, Instrumente financiare:~~
recunoaștere și evaluare**

BC111. IPSASB a concluzionat că, deoarece în majoritatea situațiilor aplicarea retro-activă a principiilor deprecierii este imposibilă, deprecierea instrumentelor financiare trebuie aplicată prospectiv. Această derogare este consecvență cu derogarea prevăzută pentru activele generatoare de fluxuri nemonetare și pentru activele generatoare de numerar în conformitate cu IPSAS 21 și IPSAS 26.

...

Îndrumări de implementare

Prezentele îndrumări însoțesc, dar nu fac parte din IPSAS 33.

...

**IPSAS 41, Instrumente financiare ~~IPSAS 29, Instrumente financiare:~~
recunoaștere și evaluare**

Recunoaștere

IG67. O entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile recunoaște toate activele financiare și datoriile financiare (inclusiv toate instrumentele derivate) care îndeplinesc condițiile pentru recunoaștere în conformitate cu IPSAS 41 ~~IPSAS 29~~ și care nu au îndeplinit încă condițiile pentru derecunoaștere în conformitate cu IPSAS 41 ~~IPSAS 29~~, cu excepția activelor financiare nederivate și a datoriilor financiare nederivate derecunoscute conform bazei de contabilitate anterioare înainte de data adoptării IPSAS-urilor sau, dacă entitatea respectivă utilizează derogarea care acordă o scutire de la recunoașterea instrumentelor financiare, înainte de data la care expiră derogările sau la care instrumentele financiare sunt recunoscute și/sau evaluate în conformitate cu IPSAS-ul aplicabil (oricare dintre aceste situații apare mai întâi), pentru care entitatea respectivă nu alege să aplice punctul 116 din IPSAS 33 (a se vedea punctele 115 și 116 din IPSAS 33).

IG68. De exemplu, o entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile care nu aplică punctul 116 din IPSAS 33 nu recunoaște activele transferate într-o securizare, într-un transfer sau în alte tranzacții de derecunoaștere care au avut loc înainte de data adoptării IPSAS-urilor dacă acele tranzacții au îndeplinit condițiile pentru derecunoaștere conform bazei de contabilitate anterioare. Totuși, dacă entitatea care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile utilizează același angajament de securizare sau alt angajament de derecunoaștere pentru transferuri ulterioare după data tranziției la IPSAS-uri sau, dacă entitatea respectivă utilizează derogarea care acordă o scutire de la recunoașterea și/sau evaluarea instrumentelor financiare, după data la care expiră derogarea sau la care instrumentele financiare sunt recunoscute și/sau evaluate în conformitate cu IPSAS-ul aplicabil

(oricare dintre aceste situații apare mai întâi), acele transferuri ulterioare îndeplinesc condițiile pentru derecunoaștere numai dacă respectă criteriile pentru derecunoaștere din IPSAS 41-IPSAS 29.

Instrumente derivate încorporate

IG69. Atunci când IPSAS 41-IPSAS 29 impune unei entități care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile să separe un instrument derivat încorporat de contractul-gază, valorile contabile inițiale ale componentelor la data la care instrumentul îndeplinește pentru prima dată criteriile de recunoaștere din IPSAS 41-IPSAS 29 reflectă circumstanțele de la acea dată (IPSAS 41-IPSAS 29, punctul 1249). Dacă entitatea care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile nu poate determina fiabil valorile contabile inițiale ale instrumentului derivat încorporat și contractului-gază, aceasta evaluează întregul contract combinat la valoarea justă prin surplus sau deficit (IPSAS 41-IPSAS 29 punctul 1452).

Evaluare

IG70. La întocmirea situației de deschidere a poziției financiare, o entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile aplică criteriile din IPSAS 41-IPSAS 29 pentru a identifica acele active financiare și datorii financiare care sunt evaluate la valoarea justă și pe cele care sunt evaluate la costul amortizat.

Ajustarea valorii contabile a instrumentelor financiare la data adoptării IPSAS-urilor pe bază de angajamente sau pe parcursul perioadei de tranziție

IG71. O entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile trebuie să trateze o ajustare a valorii contabile a unui activ financiar sau a unei datorii financiare ca pe o ajustare care trebuie recunoscută în soldul de deschidere al surplusului sau deficitului acumulat la data adoptării IPSAS-urilor sau, dacă entitatea care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile utilizează derogarea care acordă o scutire de la recunoașterea și/sau evaluarea instrumentelor financiare, la data la care expiră derogarea sau la care instrumentele financiare sunt recunoscute și/sau evaluate în conformitate cu IPSAS-ul aplicabil (oricare dintre aceste situații apare mai întâi), numai în măsura în care aceasta rezultă din adoptarea IPSAS 41-IPSAS 29. Deoarece toate instrumentele derivate, cu excepția celor care reprezintă contracte de garanție financiară sau instrumente desemnate și eficiente de acoperire împotriva riscurilor, sunt clasificate drept deținute în vederea tranzacționării, diferențele dintre valoarea contabilă anterioară (care se poate să fi fost zero) și valoarea justă a instrumentelor derivate sunt recunoscute drept o ajustare a soldului surplusului sau deficitului acumulat de la începutul exercițiului financiar în care este aplicat inițial IPSAS 41-IPSAS 29 sau, dacă entitatea care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile utilizează derogarea care acordă o scutire de la recunoașterea și/sau evaluarea instrumentelor financiare, de la data la care expiră derogarea sau la care instrumentele financiare sunt recunoscute și/sau evaluate

în conformitate cu IPSAS-ul aplicabil (oricare dintre aceste situații apare mai întâi).

Contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor

...

- IG74. O entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile poate, conform bazei de contabilitate anterioare, să aibă câștiguri sau pierderi amânate într-o acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor aferente unei tranzacții prognozate. Dacă, la data adoptării IPSAS-urilor sau, în cazul în care entitatea care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile utilizează derogarea care acordă o scutire de la recunoașterea și/sau evaluarea instrumentelor financiare, la data la care expiră derogarea sau la care instrumentele financiare sunt recunoscute și/sau evaluate în conformitate cu IPSAS-ul aplicabil (oricare dintre aceste situații apare mai întâi), tranzacția prognozată acoperită împotriva riscurilor nu este foarte probabilă, dar se preconizează că va avea loc, întregul câștig sau întreaga pierdere amânat(ă) este recunoscut(ă) în active nete / capitaluri proprii. Orice câștig sau pierdere cumulat(ă) net(ă) care a fost reclasificat(ă) în active nete / capitaluri proprii la aplicarea inițială a IPSAS 41-IPSAS 29 sau, dacă entitatea care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile utilizează derogarea care acordă o scutire de la recunoașterea și/sau evaluarea instrumentelor financiare, la data la care expiră derogarea sau la care instrumentele financiare sunt recunoscute și/sau evaluate în conformitate cu IPSAS-ul aplicabil (oricare dintre aceste situații apare mai întâi) rămâne în active nete / capitaluri proprii până când (a) tranzacția prognozată are ca rezultat ulterior recunoașterea unui activ nefinanciar sau a unei datorii nefinanciare, (b) tranzacția prognozată afectează surplusul sau deficitul sau (c) circumstanțele se modifică ulterior și nu se mai preconizează că va avea loc tranzacția prognozată, caz în care orice câștig sau pierdere cumulat(ă) net(ă) conex(ă) este reclasificat(ă) din active nete / capitaluri proprii în surplus sau deficit. Dacă instrumentul de acoperire împotriva riscurilor este deținut în continuare, dar acoperirea împotriva riscurilor nu îndeplinește condițiile unei acoperiri a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor în conformitate cu IPSAS 41-IPSAS 29, contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor nu mai este adecvată începând cu data adoptării IPSAS-urilor sau, dacă entitatea care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile utilizează derogarea care acordă o scutire de la recunoașterea și/sau evaluarea instrumentelor financiare, cu data la care expiră derogarea sau la care instrumentele financiare sunt recunoscute și/sau evaluate în conformitate cu IPSAS-ul aplicabil (oricare dintre aceste situații apare mai întâi).

...

Rezumatul derogărilor și prevederilor tranzitorii incluse în IPSAS 33, Adoptarea pentru prima dată a IPSAS-urilor pe bază de angajamente

IG91. Diagrama de mai jos reprezintă rezumatul derogărilor și prevederilor tranzitorii incluse în alte IPSAS-uri pe bază de angajamente.

IPSAS	Derogare tranzitorie acordată							Alte
	NU	DA						
	Cost presupus	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru recunoaștere	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru evaluare	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru recunoaștere și/sau evaluare	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru prezentarea informațiilor	Eliminarea tranzacțiilor, soldurilor, veniturilor și cheltuielilor		
IPSAS 1, <i>Prezentarea situațiilor financiare</i>					√ În măsura în care a fost adoptată perioada de scutire de 3 ani		<ul style="list-style-type: none"> Se încurajează prezentarea informațiilor comparative 	
IPSAS 2, <i>Situațiile fluxurilor de trezorerie</i>	√							
IPSAS 3, <i>Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile și erori</i>	√							
IPSAS 4, <i>Efectele variației cursurilor de schimb valutare</i>							<ul style="list-style-type: none"> Derogare de la conformarea cu dispozițiile privind diferențele de conversie cumulate 	

INSTRUMENTE FINANCIARE

IPSAS	Derogare tranzitorie acordată						
	NU	DA					
	Cost presupus	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru recunoaștere	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru evaluare	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru recunoaștere și/sau evaluare	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru prezentarea informațiilor	Eliminarea tranzacțiilor, soldurilor, veniturilor și cheltuielilor	Altele
IPSAS 5, <i>Costurile îndatorării</i>		√ Dacă tratamentul alternativ permis este ales drept politică contabilă					<ul style="list-style-type: none"> Se încurajează aplicarea retroactivă a tratamentului de referință Tratamentul alternativ permis trebuie aplicat retroactiv
IPSAS 6, <i>Situații financiare consolidate și individuale</i> <i>(IPSAS 35, Situații financiare consolidate)</i>	√			√ Pentru clasificarea și identificarea adecvate ale intereselor în alte entități		√	<ul style="list-style-type: none"> Prevederi pentru situațiile în care entitatea care controlează și/sau entitatea controlată adoptă IPSAS-ul la momente diferite Derogare pentru a nu întocmi situațiile financiare ca situații financiare consolidate (Se determină dacă entitatea este o entitate de investiții la data adoptării și se evaluează la valoarea justă la acea dată)

IPSAS	Derogare tranzitorie acordată						
	NU	DA					
	Cost presupus	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru recunoaștere	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru evaluare	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru recunoaștere și/sau evaluare	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru prezentarea informațiilor	Eliminarea tranzacțiilor, soldurilor, veniturilor și cheltuielilor	Altele
IPSAS 7, <i>Investiții în entitățile asociate</i>	√			√	Pentru clasificarea și identificarea adecvate ale intereselor în alte entități	√	<ul style="list-style-type: none"> Prevederi pentru situațiile în care entitatea care controlează și entitatea asociată adoptă IPSAS-ul la momente diferite Derogare pentru a nu include investițiile în entitățile asociate în situațiile financiare consolidate
(IPSAS 36, <i>Investiții în entitățile asociate și în asocierile în participație</i>)							
IPSAS 8, <i>Interese în asocierile în participație</i>	√				Pentru clasificarea și identificarea adecvate ale intereselor în alte entități	√	<ul style="list-style-type: none"> Prevederi pentru situațiile în care entitatea care controlează și entitatea asociată și entitățile controlate în comun adoptă IPSAS-ul la momente diferite Derogare pentru a nu include interesele în asocierile în participație în situațiile financiare consolidate
(IPSAS 36, <i>Investiții în entitățile asociate și în asocierile în participație</i>)							

INSTRUMENTE FINANCIARE

IPSAS	Derogare tranzitorie acordată						Altele
	NU	DA					
	Cost presupus	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru recunoaștere	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru evaluare	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru recunoaștere și/sau evaluare	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru prezentarea informațiilor	Eliminarea tranzacțiilor, soldurilor, veniturilor și cheltuielilor	
<i>(IPSAS 37, Angajamente comune)</i>							<ul style="list-style-type: none"> Prevedere privind modul în care se evaluează o investiție într-o asocieră în participație contabilizată anterior utilizând consolidarea proporțională
<i>IPSAS 9, Venituri din tranzacții de schimb</i>	√				√ În măsura în care a fost adoptată perioada de scutire de 3 ani pentru active și/sau datorii		
<i>IPSAS 10, Raportarea financiară în economiile hiperinflaționiste</i>							<ul style="list-style-type: none"> Prevederi privind hiperinflația severă
<i>IPSAS 11, Contracte de construcție</i>	√						

IPSAS	Derogare tranzitorie acordată						Altele
	NU	DA					
	Cost presupus	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru recunoaștere	Scutire de perioada de tranziție pentru evaluare	Scutire de perioada de tranziție pentru recunoaștere și/sau evaluare	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru prezentarea informațiilor	Eliminarea tranzacțiilor, soldurilor, veniturilor și cheltuielilor	
IPSAS 12. <i>Stocuri</i>	√	√ Stocuri nerecunoscute conform bazei de contabilitate anterioare	√ Stocuri recunoscute conform bazei de contabilitate anterioare				
IPSAS 13. <i>Contracte de leasing</i>		√ Active în sistem de leasing și/sau datorii care decurg din contractele de leasing nerecunoscute conform bazei de contabilitate anterioare	√ Active în sistem de leasing și/sau datorii care decurg din contractele de leasing recunoscute conform bazei de contabilitate anterioare				
IPSAS 14. <i>Evenimente ulterioare datei de raportare</i>	√						
IPSAS 16. <i>Investiții imobiliare</i>	√	√ Investiții imobiliare nerecunoscute conform bazei de contabilitate anterioare	√ Investiții imobiliare recunoscute conform bazei de contabilitate anterioare				

INSTRUMENTE FINANCIARE

IPSAS	Derogare tranzitorie acordată						
	NU	DA					Altele
	Cost presupus	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru recunoaștere	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru evaluare	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru recunoaștere și/sau evaluare	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru prezentarea informațiilor	Eliminarea tranzacțiilor, soldurilor, veniturilor și cheltuielilor	
IPSAS 17, <i>Imobilizări corporale</i>	√	√ Imobilizări corporale nerecunoscute conform bazei de contabilitate anterioare	√ Imobilizări corporale recunoscute conform bazei de contabilitate anterioare				
IPSAS 18, <i>Raportarea pe segmente</i>	√ Niciun raport pe segment în măsura în care a fost adoptată perioada de scutire de 3 ani						

IPSAS	Derogare tranzitorie acordată						Altele
	NU	DA					
	Cost presupus	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru recunoaștere	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru evaluare	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru recunoaștere și/sau evaluare	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru prezentarea informațiilor	Eliminarea tranzacțiilor, soldurilor, veniturilor și cheltuielilor	
IPSAS 19, <i>Provizioane, datorii contingente și active contingente</i>		√ Numai datoriile aferente activelor nerecunoscute conform bazei de contabilitate anterioare vor fi incluse în estimarea inițială a costului de demontare/ înlăturare a elementului / restaurare a locului în care a fost amplasat	√ Numai datoriile aferente activelor recunoscute conform bazei de contabilitate anterioare vor fi incluse în estimarea inițială a costului de demontare/ înlăturare a elementului / restaurare a locului în care a fost amplasat				
IPSAS 20, <i>Prezentarea informațiilor privind părțile afiliate</i>					√		
IPSAS 21, <i>Deprecierea activelor generatoare de fluxuri nemonetare</i>							• Aplicare prospectivă
IPSAS 22, <i>Prezentarea informațiilor financiare privind sectorul de stat</i>	√						

INSTRUMENTE FINANCIARE

IPSAS	Derogare tranzitorie acordată						Altele
	NU	Cost presupus	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru recunoaștere	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru evaluare	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru recunoaștere și/sau evaluare	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru prezentarea informațiilor	
IPSAS 23, <i>Venituri din alte tranzații decât cele de schimb (impozite și transferuri)</i>			√ Toate veniturile din alte tranzații decât cele de schimb nerecunoscute conform bazei de contabilitate anterioare	√ Toate veniturile din alte tranzații decât cele de schimb recunoscute conform bazei de contabilitate anterioare	√ În măsura în care a fost adoptată perioada de scutire de 3 ani pentru active și/sau datorii		
IPSAS 24, <i>Prezentarea informațiilor privind bugetul în situațiile financiare</i>	√						
IPSAS 25, <i>Beneficiile angajaților</i>			√ Planuri de beneficii determinate și alte beneficii pe termen lung ale angajaților nerecunoscute conform bazei de contabilitate anterioare	√ Planuri de beneficii determinate și alte beneficii pe termen lung ale angajaților recunoscute conform bazei de contabilitate anterioare			
(IPSAS 39, <i>Beneficiile angajaților</i>)							<ul style="list-style-type: none"> • Prevederi privind modul de determinare a datoriei inițiale • Prevederi pentru a nu separa caștigurile și pierderile actuariale cumulate • Prezentarea prospectivă a informațiilor privind ajustările statistice

IPSAS	Derogare tranzitorie acordată						Altele
	NU	DA					
		Cost presupus	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru recunoaștere	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru evaluare	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru recunoaștere și/sau evaluare	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru prezentarea informațiilor	
IPSAS 26, <i>Deprecierea activelor generatoare de numerar</i>		√					<ul style="list-style-type: none"> Aplicare prospectivă
IPSAS 27, <i>Agricultura</i>		√ Activități biologice și agricole nerecunoscute conform bazei de contabilitate anterioare	√ Activități biologice și agricole recunoscute conform bazei de contabilitate anterioare				
IPSAS 28, <i>Instrumente financiare: prezentare</i>							<ul style="list-style-type: none"> Prevederi pentru a nu separa componenta de datorii și componenta de active nete / capitaluri proprii în anumite circumstanțe

INSTRUMENTE FINANCIARE

IPSAS	Derogare tranzitorie acordată						Altele
	NU	DA					
	Cost presupus	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru recunoaștere	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru evaluare	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru recunoaștere și/sau evaluare	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru prezentarea informațiilor	Eliminarea tranzațiilor, soldurilor, veniturilor și cheltuielilor	
IPSAS 29, <i>Instrumente financiare-recunoaștere și evaluare</i>	✓ Instrumente financiare necorescunoscute conform bazei de contabilitate anterioare	✓ Instrumente financiare necorescunoscute conform bazei de contabilitate anterioare	✓ Instrumente financiare necorescunoscute conform bazei de contabilitate anterioare				<ul style="list-style-type: none"> Prevederi privind desemnarea / derecunoașterea / contabilizarea de acoperire împotriva riscurilor Principiile privind precizarea se aplică prospectiv
IPSAS 30, <i>Instrumente financiare: prezentarea informațiilor</i>							<ul style="list-style-type: none"> Fără informații comparative despre natura și amploarea riscurilor
IPSAS 31, <i>Imobilizări necorporale</i>	✓ Alte imobilizări necorporale decât cele generate intern	✓ Imobilizări necorporale nerecunoscute conform bazei de contabilitate anterioare	✓ Imobilizări necorporale nerecunoscute conform bazei de contabilitate anterioare				<ul style="list-style-type: none"> Prevedere pentru recunoașterea imobilizărilor necorporale generate intern recunoscute anterior drept cheltuieli

IPSAS	Derogare tranzitorie acordată						
	NU	DA					
	Cost presupus	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru recunoaștere	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru evaluare	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru recunoaștere și/sau evaluare	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru prezentarea informațiilor	Eliminarea tranzacțiilor, soldurilor, venturilor și cheltuielilor	Altele
IPSAS 32, <i>Angajamente de concesiune a serviciilor concedenți</i>	√ Activ utilizat în concesiunea de servicii	√ Activ utilizat în concesiunea de servicii și datorită aferență nerecunoscute conform bazei de contabilitate anterioare	√ Activ utilizat în concesiunea de servicii și datorită aferență recunoscute conform bazei de contabilitate anterioare	√ Activ utilizat în concesiunea de servicii și datorită aferență recunoscute conform bazei de contabilitate anterioare			<ul style="list-style-type: none"> Prevederi privind modul de recunoaștere a datoriei aferente
IPSAS 41, <i>Instrumente financiare</i>	√	Instrumente financiare nerecunoscute conform bazei de contabilitate anterioare	Instrumente financiare recunoscute conform bazei de contabilitate anterioare	Instrumente financiare recunoscute conform bazei de contabilitate anterioare			<ul style="list-style-type: none"> Prevederi privind desemnarea/derecunoașterea/contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor Principiile privind deprecierea se aplică prospectiv

...

Anexă

Diferențiere între derogările și prevederile tranzitorii pe care o entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile este obligată să le aplice și/sau poate alege să le aplice atunci când adoptă IPSAS-urile pe bază de angajamente

Derogare sau prevedere tranzitorie	Derogări sau prevederi tranzitorii care trebuie aplicate	Derogări sau prevederi tranzitorii care pot fi aplicate sau alese	
	Nu afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente	Nu afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente	Afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente
IPSAS 1			
<ul style="list-style-type: none"> Prezentarea informațiilor comparative 		√	
IPSAS 4			
<ul style="list-style-type: none"> Diferențe de conversie cumulate la data adoptării 		√	
IPSAS 5			
<ul style="list-style-type: none"> Tratament alternativ permis și utilizarea perioadei de scutire Adoptarea tratamentului alternativ permis la data adoptării IPSAS-urilor – aplicare retroactivă Adoptarea tratamentului de referință la data adoptării IPSAS-urilor – aplicarea retroactivă a costurilor suportate înainte și după data adoptării 	√		√
		√	

INSTRUMENTE FINANCIARE

Derogare sau prevedere tranzitorie	Derogări sau prevederi tranzitorii care trebuie aplicate	Derogări sau prevederi tranzitorii care pot fi aplicate sau alese	
	Nu afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente	Nu afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente	Afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente
<p>IPSAS 6 (IPSAS 35)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Scutire de la recunoașterea și/sau evaluarea intereselor în entitatea controlată • Alegerea de a nu elimina soldurile, tranzacțiile, veniturile și cheltuielile dintre entități • Entitatea controlată devine entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile mai târziu sau mai devreme decât entitatea care o controlează • Nu se prezintă situațiile financiare ca situații financiare consolidate dacă a fost adoptată opțiunea de scutire de trei ani pentru recunoaștere și/sau evaluare și/sau eliminare • <i>Se determină dacă entitatea este o entitate de investiții la data adoptării și se evaluează valoarea justă la acea dată</i> 	<p>√</p> <p>√</p>		<p>√</p> <p>√</p> <p>√</p>

INSTRUMENTE FINANCIARE

Derogare sau prevedere tranzitorie	Derogări sau prevederi tranzitorii care trebuie aplicate	Derogări sau prevederi tranzitorii care pot fi aplicate sau alese	
	Nu afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente	Nu afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente	Afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente
<p><i>IPSAS 37</i></p> <ul style="list-style-type: none"> <i>Evaluarea investiției într-o asocierie în participație contabilizată anterior utilizând consolidarea proporțională</i> 	√		
<p><i>IPSAS 9</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Scutire pentru recunoașterea și/sau evaluarea veniturilor aferentă adoptării unei perioade de scutire de trei ani pentru recunoașterea și/sau evaluarea instrumentelor financiare 			√
<p><i>IPSAS 10</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Determinarea măsurii în care economia hiperinflaționistă face obiectul unei hiperinflații severe la data adoptării IPSAS-urilor Evaluarea activelor și datoriilor dacă data adoptării IPSAS-urilor are loc la data normalizării sau ulterior acesteia 	√ √		
<p><i>IPSAS 12</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Scutire de trei ani pentru recunoașterea și/sau evaluarea activelor și modificarea politicii contabile pentru evaluarea activelor 			√

INSTRUMENTE FINANCIARE

Derogare sau prevedere tranzitorie	Derogări sau prevederi tranzitorii care trebuie aplicate	Derogări sau prevederi tranzitorii care pot fi aplicate sau alese	
	Nu afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente	Nu afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente	Afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente
<p>IPSAS 13</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nu se recunoaște și/sau nu se evaluează datoria care decurge din contractul de leasing financiar și activul din contractul de leasing financiar dacă se adoptă perioada de scutire pentru recunoașterea și/sau evaluarea activelor • Clasificarea contractului de leasing pe baza circumstanțelor de la data adoptării IPSAS-urilor pe bază de angajamente 	√		√
<p>IPSAS 16</p> <ul style="list-style-type: none"> • Scutire de trei ani pentru recunoașterea și/sau evaluarea activelor și modificarea politicii contabile pentru evaluarea activelor 			√
<p>IPSAS 17</p> <ul style="list-style-type: none"> • Scutire de trei ani pentru recunoașterea și/sau evaluarea activelor și modificarea politicii contabile pentru evaluarea activelor 			√
<p>IPSAS 18</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nu se întocmește un raport pe segment în termen de trei ani de la data adoptării IPSAS-urilor 		√	
<p>IPSAS 19</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nu se recunoaște și nu se evaluează datoria legată de estimarea inițială a costurilor de demontare și înlăturare a elementului dacă se adoptă scutirea pentru recunoașterea și/sau evaluarea activelor 			√

INSTRUMENTE FINANCIARE

Derogare sau prevedere tranzitorie	Derogări sau prevederi tranzitorii care trebuie aplicate	Derogări sau prevederi tranzitorii care pot fi aplicate sau alese	
	Nu afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente	Nu afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente	Afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente
<p>IPSAS 20</p> <ul style="list-style-type: none"> Nu se prezintă informații privind relațiile cu părțile afiliate, tranzacțiile cu părțile afiliate și personalul-cheie din conducere 			√
<p>IPSAS 21</p> <ul style="list-style-type: none"> Aplicarea prospectivă a prevederilor privind deprecierea la data adoptării IPSAS-urilor sau atunci când sunt recunoscute activele în cazul în care s-a aplicat perioada de scutire 	√		
<p>IPSAS 25 (IPSAS 39)</p> <ul style="list-style-type: none"> Scutire de trei ani pentru recunoașterea și/sau evaluarea activelor și/sau datoriilor și modificarea politicii contabile pentru evaluarea activelor și/sau datoriilor Determinarea datoriei inițiale pentru planurile de beneficii determinate și alte beneficii pe termen lung ale angajaților la data adoptării IPSAS-urilor sau la data expirării perioadei de scutire Recunoașterea creșterii/scăderii la data adoptării IPSAS-urilor sau la data la care expiră perioada de scutire în surplusul/deficitul acumulat de deschidere 	√		√

INSTRUMENTE FINANCIARE

Derogare sau prevedere tranzitorie	Derogări sau prevederi tranzitorii care trebuie aplicate	Derogări sau prevederi tranzitorii care pot fi aplicate sau alese	
	Nu afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente	Nu afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente	Afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente
<p>IPSAS 26</p> <ul style="list-style-type: none"> • Aplicarea prospectivă a prevederilor privind deprecierea la data adoptării IPSAS-urilor sau atunci când sunt recunoscute activele în cazul în care s-a aplicat perioada de scutire 	√		
<p>IPSAS 27</p> <ul style="list-style-type: none"> • Scutire de trei ani pentru recunoașterea și/sau evaluarea activelor și modificarea politicii contabile pentru evaluarea activelor 			√
<p>IPSAS 28</p> <ul style="list-style-type: none"> • Determinarea măsurii în care instrumentul financiar are o componentă de datorie și o componentă de active nete / capitaluri proprii la data adoptării IPSAS-urilor • Nu se separă instrumentul financiar compus dacă nu există nicio datorie la data adoptării IPSAS-urilor 	√ √		

INSTRUMENTE FINANCIARE

Derogare sau prevedere tranzitorie	Derogări sau prevederi tranzitorii care trebuie aplicate	Derogări sau prevederi tranzitorii care pot fi aplicate sau alese	
	Nu afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente	Nu afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente	Afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente
<p>IPSAS 29</p> <ul style="list-style-type: none"> • Scutire de trei ani pentru recunoașterea și/sau evaluarea activelor și/sau datoriilor și modificarea politicii contabile pentru evaluarea activelor și/sau datoriilor <p><i>Dezemnare</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Dezemnarea activului financiar sau datoriei financiare la valoarea justă prin surplus sau deficit la data adoptării IPSAS-urilor <p><i>Depreciere</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Aplicarea prospectivă a prevederilor privind deprecierea la data adoptării IPSAS-urilor 	<p style="text-align: center;">√</p> <p style="text-align: center;">√</p>		<p style="text-align: center;">√</p>
<p><i>Derecunoaștere</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Aplicarea prospectivă a prevederilor privind derecunoașterea la data adoptării IPSAS-urilor • Aplicarea retroactivă a prevederilor privind derecunoașterea dacă sunt disponibile informații la data contabilizării inițiale 	<p style="text-align: center;">√</p>	<p style="text-align: center;">√</p>	

INSTRUMENTE FINANCIARE

Derogare sau prevedere tranzitorie	Derogări sau prevederi tranzitorii care trebuie aplicate	Derogări sau prevederi tranzitorii care pot fi aplicate sau alese	
	Nu afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente	Nu afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente	Afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente
<p><i>Contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Evaluarea instrumentelor derivate la valoarea justă • Eliminarea tuturor pierderilor și câștigurilor amânate • Se reflectă numai acoperirile care îndeplinesc condițiile pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor la data adoptării IPSAS-urilor • Se întrerupe acoperirea împotriva riscurilor a unei tranzacții dacă nu sunt îndeplinite condițiile contabilității de acoperire împotriva riscurilor la data adoptării IPSAS-urilor 	<p style="text-align: center;">√</p> <p style="text-align: center;">√</p> <p style="text-align: center;">√</p> <p style="text-align: center;">√</p>		
<p>IPSAS 30</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nu se prezintă informații despre natura și amploarea riscurilor 		√	
<p>IPSAS 31</p> <ul style="list-style-type: none"> • Scutire de trei ani pentru recunoașterea și/sau evaluarea activelor și modificarea politicii contabile pentru evaluarea activelor • Recunoașterea tuturor imobilizărilor necorporale generate intern 	√		√

INSTRUMENTE FINANCIARE

Derogare sau prevedere tranzitorie	Derogări sau prevederi tranzitorii care trebuie aplicate	Derogări sau prevederi tranzitorii care pot fi aplicate sau alese	
	Nu afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente	Nu afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente	Afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente
<p>IPSAS 32</p> <ul style="list-style-type: none"> • Scutire de trei ani pentru recunoașterea și/sau evaluarea activelor și/sau datoriilor și modificarea politicii contabile pentru evaluarea activelor și/sau datoriilor • Evaluarea datoriei fie conform modelului datoriei financiare, fie conform modelului de acordare a unui drept operatorului la data adoptării IPSAS-urilor sau la data la care este recunoscut activul dacă se adoptă perioada de scutire 	√		√
Aplicarea costului presupus pentru active și/sau datorii		√	
Aplicarea costului presupus pentru activele dobândite din alte tranzacții decât cele de schimb		√	
Utilizarea costului presupus pentru investițiile în entități controlate, entități controlate în comun și entități asociate		√	
Întocmirea reconcilierilor pe parcursul perioadei de tranziție	√		

INSTRUMENTE FINANCIARE

Derogare sau prevedere tranzitorie	Derogări sau prevederi tranzitorii care trebuie aplicate	Derogări sau prevederi tranzitorii care pot fi aplicate sau alese	
	Nu afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente	Nu afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente	Afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente
<p><u>IPSAS 41</u></p> <ul style="list-style-type: none"> Scutire de trei ani pentru <u>recunoașterea și/sau evaluarea activelor și/sau datoriilor și modificarea politicii contabile pentru evaluarea activelor și/sau datoriilor</u> <p><i>Desemnare</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Desemnarea activului financiar sau datoriei financiare la valoarea justă prin surplus sau deficit la data adoptării IPSAS-urilor <p><i>Depreciere</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Aplicarea prospectivă a prevederilor privind deprecierea la data adoptării IPSAS-urilor <p><i>Derecunoaștere</i></p> <ul style="list-style-type: none"> Aplicarea prospectivă a prevederilor privind derecunoașterea la data adoptării IPSAS-urilor Aplicarea retroactivă a prevederilor privind derecunoașterea dacă sunt disponibile informații la data contabilizării inițiale 	<p style="text-align: center;">√</p> <p style="text-align: center;">√</p> <p style="text-align: center;">√</p>	<p style="text-align: center;">√</p>	<p style="text-align: center;">√</p>

Derogare sau prevedere tranzitorie	Derogări sau prevederi tranzitorii care trebuie aplicate	Derogări sau prevederi tranzitorii care pot fi aplicate sau alese	
	Nu afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente	Nu afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente	Afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente
<p><i>Contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <u>Evaluarea instrumentelor derivate la valoarea justă</u> √ • <u>Eliminarea tuturor pierderilor și câștigurilor amânate</u> √ • <u>Se reflectă numai acoperirile care îndeplinesc condițiile pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor la data adoptării IPSAS-urilor</u> √ • <u>Se întrerupe acoperirea împotriva riscurilor a unei tranzacții dacă nu sunt îndeplinite condițiile contabilității de acoperire împotriva riscurilor la data adoptării IPSAS-urilor</u> √ 			

...

Amendamente la IPSAS 34, *Situații financiare individuale*

Se modifică punctele 6, 12, 13, 14, 15, 22, 26 și 30 și se adaugă punctul 32B. Textul nou este subliniat și textul eliminat este tăiat.

...

Definiții

6. **Următorii termeni sunt utilizați în prezentul standard cu înțelesul specificat în continuare:**

Situațiile financiare consolidate sunt situațiile financiare ale unei entități economice în care activele, datoriile, activele nete / capitalurile proprii, veniturile, cheltuielile și fluxurile de trezorerie ale entității care controlează

și ale entităților sale controlate sunt prezentate ca aparținând unei singure entități economice.

Situațiile financiare individuale sunt cele prezentate de o entitate în cazul cărora entitatea poate alege, în baza dispozițiilor din prezentul standard, să își contabilizeze investițiile în entitățile controlate, asocierile în participație și entitățile asociate fie la cost, în conformitate cu **IPSAS 41, Instrumente financiare**, ~~IPSAS 29, Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare~~, fie utilizând metoda punerii în echivalență descrisă în IPSAS 36, *Investiții în entitățile asociate și în asocierile în participație*.

Termenii definiți în alte IPSAS-uri sunt utilizați în prezentul standard cu același înțeles ca în acele standarde și sunt reproduși în *Glosarul de termeni definiți* publicat separat. Următorii termeni sunt definiți în IPSAS 35, *Situații financiare consolidate*, IPSAS 36, *Investiții în entitățile asociate și în asocierile în participație*, sau IPSAS 37, *Angajamente comune*: entitate asociată, control, entitate controlată, entitate care controlează, entitate economică, metoda punerii în echivalență, entitate de investiții, control comun, operațiune în participație, asociere în participație, asociat într-o asociere în participație și influență semnificativă.

...

Întocmirea situațiilor financiare individuale

...

12. Atunci când o entitate întocmește situații financiare individuale, investițiile similare în entități controlate, asocieri în participație și entități asociate trebuie contabilizate:
 - (a) La cost;
 - (b) În conformitate cu **IPSAS 41**~~IPSAS 29~~; sau
 - (c) Utilizând metoda punerii în echivalență conform descrierii din IPSAS 36.
13. Dacă o entitate alege, în conformitate cu punctul 24 din IPSAS 36, să își evalueze investițiile în entități asociate sau în asocieri în participație la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu **IPSAS 41**~~IPSAS 29~~, aceasta trebuie de asemenea să contabilizeze respectivele investiții în același mod în situațiile sale financiare individuale.
14. Dacă unei entități care controlează i se impune, în conformitate cu punctul 56 din IPSAS 35, să își evalueze investițiile într-o entitate controlată la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu **IPSAS 41**~~IPSAS 29~~, aceasta trebuie de asemenea să contabilizeze respectiva investiție în același mod în situațiile sale financiare individuale. Dacă unei entități

care controlează care nu este ea însăși o entitate de investiții i se impune, în conformitate cu punctul 58 din IPSAS 35, să evalueze investițiile unei entități de investiții controlate la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu IPSAS 41 ~~IPSAS 29~~ și să consolideze celelalte active și datorii, precum și celelalte venituri și cheltuieli ale entității de investiții controlate, aceasta trebuie de asemenea să contabilizeze respectiva investiție în entitatea de investiții controlată în același mod în situațiile sale financiare individuale.

15. Atunci când o entitate care controlează încetează să mai fie o entitate de investiții sau devine o entitate de investiții, ea trebuie să contabilizeze modificarea statutului de la data la care aceasta a avut loc, după cum urmează:
- (a) Atunci când o entitate încetează să mai fie o entitate de investiții, entitatea trebuie să contabilizeze o investiție într-o entitate controlată în conformitate cu punctul 12. Data modificării statutului trebuie să fie data presupusă a achiziției. Valoarea justă a entității controlate la data presupusă a achiziției trebuie să reprezinte contravaloarea presupusă transferată atunci când se contabilizează investiția în conformitate cu punctul 12.
 - (b) Atunci când o entitate devine o entitate de investiții, entitatea trebuie să contabilizeze o investiție într-o entitate controlată la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu IPSAS 41 ~~IPSAS 29~~. Diferența dintre valoarea contabilă anterioară a entității controlate și valoarea sa justă la data modificării statutului investitorului trebuie recunoscută ca un câștig sau o pierdere în surplus sau deficit. Valoarea cumulativă a oricărui câștig sau a oricărei pierderi recunoscut(e) anterior direct în active nete / capitaluri proprii pentru acele entități controlate trebuie tratată ca și când entitatea de investiții ar fi cedat acele entități controlate la data modificării statutului.

...

Prezentarea informațiilor

...

22. Dacă unei entități care controlează care nu este ea însăși o entitate de investiții i se impune, în conformitate cu punctul 56 din IPSAS 35, să evalueze investițiile unei entități de investiții controlate la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu IPSAS 41 ~~IPSAS 29~~ și să consolideze celelalte active și datorii, precum și celelalte venituri și cheltuieli ale entității de investiții controlate, entitatea trebuie să prezinte acest fapt. Entitatea trebuie să prezinte și informațiile referitoare la entitățile de investiții prevăzute de IPSAS 38, *Prezentarea intereselor existente în alte entități*.

...

Prevederi tranzitorii

...

26. La data aplicării inițiale, o entitate de investiții nu trebuie să facă nicio ajustare a contabilizării anterioare a unui interes într-o entitate controlată pe care a ales anterior să o evalueze la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu IPSAS 41-IPSAS 29, așa cum permite punctul 12.

...

30. La data aplicării inițiale, o entitate care controlează care nu este ea însăși o entitate de investiții, dar căreia i se impune, în conformitate cu punctul 56 din IPSAS 35, să evalueze investițiile unei entități de investiții controlate la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu IPSAS 41-IPSAS 29 și să consolideze celelalte active și datorii, precum și celelalte venituri și cheltuieli ale entității de investiții controlate trebuie să utilizeze prevederile tranzitorii de la punctele 24-29 pentru a contabiliza investiția sa în entitatea de investiții controlată în situațiile sale financiare individuale.

...

Data intrării în vigoare

...

- 32B. Punctele 6, 12, 13, 14, 15, 22, 26 și 30 au fost modificate de IPSAS 41, emis în august 2018. O entitate trebuie să aplice aceste amendamente pentru situațiile financiare anuale care acoperă perioadele care încep la 1 ianuarie 2022 sau ulterior acestei date. Se încurajează aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate aplică amendamentele pentru o perioadă care începe anterior datei de 1 ianuarie 2022, entitatea trebuie să prezinte acest fapt și, în același timp, să aplice IPSAS 41.

...

Bază pentru concluzii

Prezenta Bază pentru concluzii însoțește, dar nu face parte din IPSAS 34.

...

Utilizarea metodei punerii în echivalență în situațiile individuale

- BC3. IPSAS 6 permitea unei entități să evalueze, în situațiile sale financiare individuale, investițiile în entitățile controlate, entitățile controlate în comun și entitățile asociate:
- (a) Utilizând metoda punerii în echivalență;
 - (b) La cost; sau
 - (c) Ca un instrument financiar în conformitate cu IPSAS 41-IPSAS 29.

...

BC6. IPSASB a decis să continue să permită utilizarea metodei punerii în echivalență în situațiile financiare individuale din următoarele motive:

- (a) Metoda punerii în echivalență este o metodă de contabilizare cu tradiție pentru anumite investiții din sectorul public. În multe dintre cazurile în care investițiile sunt deținute de entități din sectorul public, metoda punerii în echivalență poate furniza informații fiabile și utile la un cost posibil mai mic decât metoda costului sau metoda valorii juste. În sectorul public, entitățile de investiții sunt utilizate adesea mai degrabă ca „instrumente” pentru a permite furnizarea de servicii, decât ca holdinguri în scopul investițiilor, cum se întâmplă în general în sectorul privat. Prin urmare, în anumite circumstanțe, metoda punerii în echivalență poate fi mai adecvată pentru a îndeplini nevoile utilizatorilor din sectorul public, deoarece permite situațiilor financiare să reflecte fluctuațiile din capitalurile proprii și performanța unei investiții în timp, într-o manieră eficientă din punct de vedere al costurilor și ușor de înțeles.
- (b) Deși aplicarea metodei costului este adesea relativ simplă, în cazul în care investițiile au fost deținute pentru o perioadă mai mare, utilizarea metodei costului poate genera informații depășite și mai puțin relevante, caz în care nevoile utilizatorilor nu ar fi îndeplinite.
- (c) În sectorul public este probabil să existe un procent mai mare de investiții pentru care nu există piețe active și pentru care valorile juste nu sunt observabile imediat. Deși îndrumările din IPSAS 41–IPSAS 29 pot fi utilizate pentru a determina o valoare pentru astfel de investiții, IPSASB a considerat că această abordare ar genera, de obicei, informații care nu reprezintă exact circumstanțele de bază.

...

Situațiile financiare individuale ale entităților de investiții

BC8. La elaborarea IPSAS 35, IPSASB a decis să introducă conceptul de entități de investiții și să impună unei entități care controlează care este o entitate de investiții să își evalueze investițiile în majoritatea entităților controlate la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu IPSAS 41–IPSAS 29. În consecință, IPSASB a decis să impună unei entități de investiții să își evalueze investițiile în entitățile controlate la valoarea justă prin surplus sau deficit în situațiile financiare individuale. De asemenea, IPSASB a decis că o entitate de investiții care întocmește situații financiare individuale drept singurele sale situații financiare trebuie să prezinte și informațiile prevăzute de IPSAS 38 cu privire la interesele sale în entitățile controlate.

BC9. De asemenea, IPSASB a decis să impună unei entități care controlează o entitate de investiții care nu este ea însăși o entitate de investiții să prezinte situații

financiare consolidate în care (i) să evalueze investițiile unei entități de investiții controlate la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu IPSAS 41 IPSAS 29 și (ii) să consolideze celelalte active și datorii și celelalte venituri și cheltuieli ale entității de investiții controlate. În consecință, IPSASB a decis să impună unei entități care controlează care nu este o entitate de investiții să își evalueze investiția într-o entitate de investiții controlată în același mod în situațiile financiare individuale.

...

Amendamente la IPSAS 35, *Situații financiare consolidate*

Se modifică punctele 22, 45, 52, 55A, 56, 58 și AG105 și se adaugă punctul 79E. Textul nou este subliniat și textul eliminat este tăiat.

...

Control

...

22. Două sau mai multe entități controlează în comun o altă entitate atunci când trebuie să acționeze împreună pentru a coordona activitățile relevante. În astfel de cazuri, dat fiind faptul că nicio entitate nu poate coordona individual activitățile fără a coopera cu altele, nicio entitate nu controlează individual cealaltă entitate. Fiecare entitate își va contabiliza interesul în cealaltă entitate în conformitate cu IPSAS-urile relevante, precum IPSAS 36, IPSAS 37 sau IPSAS-urile care tratează instrumentele financiare (IPSAS 28, *Instrumente financiare: prezentare*, IPSAS 29, *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare*, și IPSAS 30, *Instrumente financiare: prezentarea informațiilor*, și IPSAS 41, *Instrumente financiare*).

...

Drepturi de vot potențiale

...

45. IPSAS 28 și IPSAS 41-IPSAS 29 nu se aplică intereselor în entitățile controlate care sunt consolidate. Atunci când instrumente care conțin, de fapt, drepturi de vot potențiale oferă, la acel moment, acces la beneficiile asociate unei participații în capitalurile proprii într-o entitate controlată, instrumentele nu fac obiectul dispozițiilor din IPSAS 28 și IPSAS 41-IPSAS 29. În toate celelalte cazuri, instrumentele care conțin drepturi de vot potențiale într-o entitate controlată sunt contabilizate în conformitate cu IPSAS 28 și IPSAS 41-IPSAS 29.

...

Pierderea controlului

52. **Dacă o entitate care controlează pierde controlul asupra entității controlate, atunci entitatea care controlează:**
- (a) **Derecunoaște activele și datoriile fostei entități controlate din situația consolidată a poziției financiare;**
 - (b) **Recunoaște orice investiție păstrată în fosta entitate controlată și contabilizează ulterior această investiție și valorile datorate de sau către fosta entitate controlată în conformitate cu IPSAS-urile relevante. Acel interes păstrat este reevaluat, conform descrierii de la punctele 54 litera (b) subpunctul (iii) și 55A. Acea valoare reevaluată de la data la care este pierdut controlul trebuie considerată ca fiind valoarea justă la recunoașterea inițială a unui activ financiar în conformitate cu IPSAS 41 ~~IPSAS 29~~ sau costul la recunoașterea inițială a unei investiții într-o entitate asociată sau într-o asociere în participație, după caz; și**
 - (c) **Recunoaște câștigul sau pierderea asociat(ă) cu pierderea controlului atribuibil(ă) fostului interes care controlează, așa cum se specifică la punctele 54-55A.**

...

- 55A. **Dacă o entitate care controlează pierde controlul asupra unei entități controlate care nu include o operațiune în sensul definiției din IPSAS 40, ca urmare a unei tranzacții ce implică o entitate asociată sau o asociere în participație care este contabilizată pe baza metodei punerii în echivalență, entitatea care controlează determină câștigul sau pierderea în conformitate cu punctele 54-55. Câștigul sau pierderea care rezultă din tranzacție este recunoscut(ă) în surplusul sau deficitul entității care controlează doar în funcție de participația investitorilor neafiliați în entitatea asociată sau în asocierea în participație respectivă. Partea din câștig care rămâne este eliminată în raport cu valoarea contabilă a investiției în entitatea asociată sau în asocierea în participație. În plus, dacă entitatea care controlează păstrează o investiție în fosta entitate controlată, iar fosta entitate controlată este acum o entitate asociată sau o asociere în participație care este contabilizată folosind metoda punerii în echivalență, entitatea care controlează recunoaște partea din câștig sau pierdere care rezultă din reevaluarea la valoarea justă a investiției păstrate în fosta entitate controlată în surplusul sau deficitul propriu doar în funcție de participația investitorilor neafiliați în noua entitate asociată sau în noua asociere în participație. Partea din profit care rămâne este eliminată în raport cu valoarea contabilă a investiției păstrate în fosta entitate controlată. Dacă entitatea care controlează păstrează o investiție în fosta entitate care controlează care este acum contabilizată în conformitate cu IPSAS 41 ~~IPSAS 29~~, partea din câștig sau**

pierdere care rezultă din reevaluarea la valoarea justă a investiției păstrate în fosta entitate controlată este recunoscută în totalitate în surplusul sau deficitul entității care controlează.

Entități de investiții: dispoziție privind valoarea justă

56. Cu excepția celor descrise la punctul 57, o entitate de investiții nu trebuie să își consolideze entitățile controlate sau să aplice IPSAS 40 atunci când obține controlul asupra unei alte entități. În schimb, o entitate de investiții trebuie să evalueze o investiție într-o entitate controlată la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu IPSAS 41 ~~IPSAS 29~~.

...

58. O entitate care controlează o entitate de investiții care nu este ea însăși o entitate de investiții trebuie să prezinte situații financiare consolidate în care (i) să evalueze investițiile unei entități de investiții controlate la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu IPSAS 41 ~~IPSAS 29~~ și (ii) să consolideze celelalte active și datoriile, venituri și cheltuieli ale entității de investiții controlate în conformitate cu punctele 38-55 din prezentul standard.

...

Data intrării în vigoare

...

79E. Punctele 22, 45, 52, 55A, 56, 58 și AG105 au fost modificate de IPSAS 41, emis în august 2018. O entitate trebuie să aplice aceste amendamente pentru situațiile financiare anuale care acoperă perioadele care încep la 1 ianuarie 2022 sau ulterior acestei date. Se încurajează aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate aplică amendamentele pentru o perioadă care începe anterior datei de 1 ianuarie 2022, entitatea trebuie să prezinte acest fapt și, în același timp, să aplice IPSAS 41.

...

Îndrumări de aplicare

Prezenta anexă este parte integrantă din IPSAS 35.

...

Evaluarea la valoarea justă

...

AG105. Pentru a respecta dispoziția de la punctul AG104 litera (a), o entitate de investiții:

- (a) Va alege să contabilizeze investițiile imobiliare utilizând modelul bazat pe valoarea justă din IPSAS 16, *Investiții imobiliare*;

- (b) Va alege derogarea de la aplicarea metodei punerii în echivalență din IPSAS 36 pentru investițiile sale în entitățile asociate și în asocierile în participație; și
- (c) Își va evalua activele financiare la valoarea justă utilizând dispozițiile din IPSAS 41-IPSAS 29.

...

Bază pentru concluzii

Prezenta Bază pentru concluzii însoțește, dar nu face parte din IPSAS 35.

...

Entități de investiții

...

BC29. IPSASB a analizat ce tip de informație va fi considerat de utilizatori ca fiind cel mai util cu privire la o entitate de investiții controlată. IPSASB a apreciat că utilizatorii ar considera că este cel mai util să se poată extinde contabilizarea investițiilor aplicată în situațiile financiare ale unei entități de investiții controlate și în cazul situațiilor financiare ale entității sale care controlează. IPSASB a propus prin urmare ca unei entități care controlează cu o entitate de investiții controlată să i se impună să prezinte situații financiare consolidate în care (i) să evalueze investițiile entității de investiții controlate la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu IPSAS 41-IPSAS 29 și (ii) să consolideze celelalte active și datorii, venituri și cheltuieli ale entității de investiții controlate în conformitate cu politicile contabile de consolidare obișnuite impuse de standard. IPSASB a considerat că propunerile sale reflectă faptul că o entitate care controlează nu gestionează entitatea de investiții însăși pe baza valorii juste. Mai degrabă, acestea gestionează investițiile entității de investiții pe baza valorii juste. Această abordare este de asemenea consecventă cu contabilizarea unei entități de investiții pentru investițiile sale în alte entități.

...

Amendamente la IPSAS 36, *Investiții în entitățile asociate și în asocierile în participație*

Se modifică punctele 20, 24, 25, 26, 43, 44 și 45 și se adaugă punctele 44A, 44B, 44C și 51D. Textul nou este subliniat și textul eliminat este tăiat.

...

Metoda punerii în echivalență

...

20. IPSAS 41, Instrumente financiare, ~~IPSAS 29, Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare~~, nu se aplică intereselor în entitățile asociate și în asocierile în participație care sunt contabilizate utilizând metoda punerii în echivalență. Atunci când instrumentele care includ, în fond, drepturi de vot potențiale acordă, la momentul curent, accesul la beneficiile asociate unor participații în capitalurile proprii ale unei entități asociate sau ale unei asocieri în participație, instrumentele nu fac obiectul IPSAS 41-IPSAS 29. În toate celelalte cazuri, instrumentele cu drepturi de vot potențiale într-o entitate asociată sau într-o asocierie în participație sunt contabilizate în conformitate cu IPSAS 41-IPSAS 29.

...

Aplicarea metodei punerii în echivalență

...

24. Atunci când o investiție într-o entitate asociată sau într-o asocierie în participație este deținută de sau deținută indirect printr-o entitate care este o organizație cu capital de risc sau un fond mutual, un fond de investiții și entități similare, inclusiv fonduri de asigurare cu componentă de investiții, entitatea poate alege să evalueze investițiile în acele entități asociate și asocieri în participație la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu IPSAS 41-IPSAS 29. Prin definiție, o entitate de investiții a făcut această alegere.
25. Atunci când o entitate deține o investiție într-o entitate asociată, iar o parte din aceasta este deținută în mod indirect printr-o organizație cu capital de risc sau un fond mutual, un fond de investiții și entități similare, inclusiv fonduri de asigurare cu componentă de investiții, entitatea poate alege să evalueze respectiva parte din investiția în entitatea asociată la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu IPSAS 41-IPSAS 29, indiferent dacă organizația cu capital de risc sau fondul mutual, fondul de investiții și entitățile similare, inclusiv fondurile de asigurare cu componentă de investiții, exercită o influență semnificativă asupra respectivei părți din investiție. Dacă face această alegere, entitatea trebuie să aplice metoda punerii în echivalență pentru orice parte rămasă din investiția sa într-o entitate asociată care nu este deținută printr-o organizație cu capital de risc sau un fond mutual, un fond de investiții și entități similare, inclusiv fonduri de asigurare cu componentă de investiții. Atunci când o entitate deține o investiție într-o entitate asociată, o parte din aceasta fiind deținută indirect prin intermediul unei entități de investiții, entitatea trebuie să evalueze acea parte a investiției la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu IPSAS 41-IPSAS 29.

Întreruperea utilizării metodei punerii în echivalență

26. O entitate trebuie să întrerupă utilizarea metodei punerii în echivalență de la data la care investiția sa încetează să fie o entitate asociată sau o asocierie în participație, după cum urmează:
- (a) Dacă investiția devine o entitate controlată, entitatea trebuie să își contabilizeze investiția în conformitate cu reglementarea națională sau internațională relevantă care tratează combinările de operațiuni din sectorul public și IPSAS 35.
 - (b) Dacă interesul păstrat în fosta entitate asociată sau asocierie în participație este un activ financiar, entitatea trebuie să evalueze interesul păstrat la valoarea justă. Valoarea justă a interesului păstrat trebuie să fie considerată drept valoarea sa justă la recunoașterea inițială ca activ financiar în conformitate cu ~~IPSAS 41~~ IPSAS 29. ~~Dacă IPSAS 29 punctele AG113 și AG114 interzice unei entități să evalueze interesul păstrat la valoarea justă, entitatea trebuie să evalueze interesul păstrat la valoarea contabilă a investiției la data la care încetează să mai fie o entitate asociată sau o asocierie în participație, iar valoarea contabilă trebuie considerată drept costul său la recunoașterea inițială ca activ financiar în conformitate cu IPSAS 29.~~ Entitatea trebuie să recunoască în surplus sau deficit orice diferență dintre:
 - (i) Valoarea justă (sau, acolo unde este cazul, valoarea contabilă) a oricărui interes păstrat și a oricăror încasări din cedarea unei părți din interesul în entitatea asociată sau asocieria în participație; și
 - (ii) Valoarea contabilă a investiției la data întreruperii utilizării metodei punerii în echivalență.
 - (c) Atunci când o entitate întrerupe utilizarea metodei punerii în echivalență, entitatea trebuie să contabilizeze toate valorile recunoscute anterior direct în activele nete / capitalurile proprii ale entității în raport cu respectiva investiție pe aceeași bază care s-ar fi impus dacă entitatea în care s-a investit ar fi cedat direct activele sau datoriile aferente.

...

Pierderi din depreciere

43. După aplicarea metodei punerii în echivalență, inclusiv recunoașterea deficitelor entității asociate sau ale asocierii în participație în conformitate cu punctul 41, entitatea aplică ~~punctele 44A-44C~~ IPSAS 29 pentru a stabili dacă există este

necesar să recunoască orice dovezi obiective care să indice faptul că pierdere suplimentară din depreciere în legătură cu investiția sa netă în entitatea asociată sau în asocierea în participație este depreciată.

44. Entitatea aplică, de asemenea, IPSAS 29 pentru a stabili dacă va recunoaște o pierdere suplimentară din depreciere în legătură cu dispozițiile privind deprecierea din IPSAS 41 celorlalte interese ale sale interesul său în entitatea asociată sau în asocierea în participație care sunt în domeniul de aplicare al IPSAS 41 care nu face parte și care nu fac parte din investiția netă, precum și valoarea respectivei pierderi din depreciere.

44A. Investiția netă într-o entitate asociată sau într-o asociere în participație este depreciată și sunt suportate pierderi din depreciere dacă și numai dacă există dovezi obiective ale deprecierei ca rezultat al unuia sau mai multor evenimente care au apărut după recunoașterea inițială a investiției nete (un „eveniment generator de pierderi”) și dacă acel eveniment generator de pierderi (sau acele evenimente generatoare de pierderi) are (au) un impact asupra fluxurilor de trezorerie viitoare estimate din investiția netă care pot fi estimate în mod fiabil. Este posibil să nu se poată identifica un singur eveniment distinct care a cauzat deprecierea. Mai degrabă se poate ca efectul combinat al mai multor evenimente să fi cauzat deprecierea. Pierderile preconizate ca rezultat al unor evenimente viitoare, indiferent de cât de probabile sunt, nu sunt recunoscute. Printre dovezile obiective că o investiție netă este depreciată se numără informațiile observabile care au fost aduse în atenția entității cu privire la următoarele evenimente generatoare de pierderi:

- (a) Dificultatea financiară semnificativă a entității asociate sau a asocierii în participație;
- (b) O încălcare a contractului, de exemplu, neîndeplinirea unei obligații de plată sau întârzierea plăților de către entitatea asociată sau asocierea în participație;
- (c) Entitatea, din motive economice sau juridice legate de dificultățile financiare în care se află entitatea sa asociată sau asocierea sa în participație, îi acordă entității asociate sau asocierii în participație o concesiune pe care altminteri entitatea nu ar lua-o în considerare;
- (d) Devine probabil că entitatea asociată sau asocierea în participație va intra în faliment sau în altă formă de reorganizare financiară; sau
- (e) Dispariția unei piețe active pentru investiția netă din cauza dificultăților financiare ale entității asociate sau ale asocierii în participație.

44B. Dispariția unei piețe active din cauza faptului că instrumentele financiare sau de capitaluri proprii ale entității asociate sau ale asocierii în participație nu mai sunt tranzacționate în mod public nu constituie o dovadă a deprecierei. O deteriorare

a ratingului de credit al unei entități asociate sau al unei asocieri în participație sau o scădere a valorii juste a entității asociate sau a asocierii în participație nu este, în sine, o dovadă a deprecierei, deși poate fi o dovadă a deprecierei atunci când sunt luate în considerare și alte informații disponibile.

- 44C. Pe lângă tipurile de evenimente menționate la punctul 44A, dovada obiectivă a deprecierei pentru investiția netă în instrumentele de capitaluri proprii ale entității asociate sau ale asocierii în participație include informații despre modificările semnificative cu un efect nefavorabil care au avut loc în mediul tehnologic, economic, legal sau de piață în care operează entitatea asociată sau asocierea în participație și care indică faptul că recuperarea costului investiției în instrumentul de capitaluri proprii poate fi imposibilă. O scădere semnificativă sau prelungită a valorii juste a unei investiții într-un instrument de capitaluri proprii sub costul acestuia este încă o dovadă obiectivă a deprecierei.
45. În toate cazurile în care aplicarea punctelor 44A-44C IPSAS 29 indică faptul că investiția într-o entitate asociată sau într-o asociere în participație ar putea fi depreciată, o entitate aplică IPSAS 26, *Deprecierea activelor generatoare de numerar*, și, posibil, IPSAS 21, *Deprecierea activelor generatoare de fluxuri nemonetare*.

...

Data intrării în vigoare

...

- 51D. Punctele 20, 24, 25, 26, 43, 44 și 45 au fost modificate, iar punctele 44A, 44B și 44C au fost adăugate de IPSAS 41, emis în august 2018. O entitate trebuie să aplice aceste amendamente pentru situațiile financiare anuale care acoperă perioadele care încep la 1 ianuarie 2022 sau ulterior acestei date. Se încurajează aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate aplică amendamentele pentru o perioadă care începe anterior datei de 1 ianuarie 2022, entitatea trebuie să prezinte acest fapt și, în același timp, să aplice IPSAS 41.

...

Bază pentru concluzii

Prezenta Bază pentru concluzii însoțește, dar nu face parte din IPSAS 36.

...

Entități de investiții

- BC11. Unii respondenți la ED 50 au solicitat ca IPSASB să clarifice aplicarea metodei punerii în echivalență de către entitățile de investiții și de către investitorii care dețin investiții într-o entitate asociată sau o asociere în participație care este o entitate de investiții. În consecință, IPSASB:

- (a) A clarificat că, prin definiție, o entitate de investiții a ales să contabilizeze investițiile în entitățile asociate și în asocierile în participație la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu IPSAS 41 ~~IPSAS 29~~; și
- (b) A impus unei entități ce deține un interes într-o entitate asociată sau într-o asocierie în participație care este o entitate de investiții să păstreze, atunci când aplică metoda punerii în echivalență, evaluarea la valoarea justă aplicată de acea entitate asociată sau asocierie în participație care este o entitate de investiții în cazul intereselor sale în entitățile controlate.

...

Amendamente la IPSAS 37, *Angajamente comune*

Se modifică punctele 28, 30, 41, AG11 și AG33A și se adaugă punctul 42D. Textul nou este subliniat și textul eliminat este tăiat.

...

Asocieri în participație

...

28. **O parte care participă într-o asocierie în participație, dar nu deține controlul comun al acesteia trebuie să contabilizeze participația sa în angajament în conformitate cu IPSAS-urile care tratează instrumentele financiare, adică IPSAS 28, *Instrumente financiare: prezentare*, ~~IPSAS 29, *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare*, și~~ IPSAS 30, *Instrumente financiare: prezentarea informațiilor*, și IPSAS 41, *Instrumente financiare*, exceptând situația în care are o influență semnificativă asupra asocierii în participație, caz în care aceasta trebuie să contabilizeze participația sa în conformitate cu IPSAS 36.**

Situații financiare individuale

...

30. **În situațiile financiare individuale, o parte care participă, dar nu deține controlul comun într-un angajament comun trebuie să își contabilizeze participația:**
- (a) **Într-o operațiune în participație în conformitate cu punctul 26; și**
 - (b) **Într-o asocierie în participație în conformitate cu IPSAS 41 ~~IPSAS 29~~, exceptând situația în care entitatea are o influență semnificativă asupra asocierii în participație, caz în care aceasta trebuie să aplice punctul 12 din IPSAS 34.**

...

Prevederi tranzitorii în situațiile financiare individuale ale unei entități

41. O entitate care, în conformitate cu punctul 58 din IPSAS 6, *Situații financiare consolidate și individuale*, contabiliza anterior în situațiile sale financiare individuale participațiile sale într-o operațiune în participație drept investiții utilizând metoda punerii în echivalență, la cost sau în conformitate cu IPSAS 41-IPSAS 29 trebuie:
- (a) Să derecunoască investiția și să recunoască activele și datoriile aferente participațiilor deținute în operațiunea în participație la valorile determinate în conformitate cu punctele 37-39.
 - (b) Să furnizeze o reconciliere între investiția derecunoscută și activele și datoriile recunoscute, împreună cu ajustarea oricărei diferențe rămase în surplusul sau deficitul acumulat la începutul perioadei imediat anterioare.

...

Data intrării în vigoare

...

- 42D. Punctele 28, 30, 41, AG11 și AG33A au fost modificate de IPSAS 41, emis în august 2018. O entitate trebuie să aplice respectivele amendamente pentru situațiile financiare anuale care acoperă perioadele care încep la 1 ianuarie 2022 sau ulterior acestei date. Se încurajează aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate aplică amendamentele pentru o perioadă care începe anterior datei de 1 ianuarie 2022, entitatea trebuie să prezinte acest fapt și, în același timp, să aplice IPSAS 41.

...

Îndrumări de aplicare

Prezenta anexă însoțește, dar nu face parte din IPSAS 37.

...

Control comun (punctele 12-18)

...

- AG11. Atunci când un angajament nu intră sub incidența IPSAS 37, *Angajamente comune*, o entitate contabilizează participația sa în angajament în conformitate cu IPSAS-urile relevante, cum ar fi IPSAS 35, IPSAS 36, *Investiții în entitățile asociate și în asocierile în participație*, sau IPSAS 41, Instrumente financiare IPSAS 29, *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare*.

...

Situațiile financiare ale părților într-un angajament comun (punctele 23-28)

Contabilizarea achizițiilor de interese în operațiunile în participație

AG33A. Atunci când o entitate dobândește un interes într-o operațiune în participație în care activitatea operațiunii în participație reprezintă o operațiune, conform definiției din IPSAS 40, entitatea trebuie să aplice, în raport cu cota sa deținută în conformitate cu punctul 23, toate principiile referitoare la contabilizarea achizițiilor din IPSAS 40 și din alte IPSAS-uri care nu sunt în contradicție cu îndrumările din prezentul standard și trebuie să prezinte informațiile prevăzute de acele IPSAS-uri în legătură cu achizițiile. Principiile referitoare la contabilizarea achizițiilor care nu intră în conflict cu îndrumările din prezentul standard includ, dar fără a se limita la:

- (a) Evaluarea activelor și datoriilor identificabile la valoarea justă, altele decât elementele pentru care IPSAS 40 și alte IPSAS-uri prevăd excepții;
- (b) Recunoașterea costurilor aferente achiziției drept cheltuieli în perioadele în care sunt suportate acele costuri și sunt primite serviciile, exceptând costurile de emisie a titlurilor de datorie sau a acțiunilor care sunt recunoscute în conformitate cu IPSAS 28 și IPSAS 41-IPSAS 29;
- (c) Recunoașterea excesului de contravaloare transferată peste valoarea netă a sumelor la data achiziției ale activelor identificabile dobândite și ale datoriilor asumate, dacă există, ca fond comercial; și
- (d) Testarea pentru depreciere a unei unități generatoare de numerar căreia îi este alocat fond comercial cel puțin o dată pe an și ori de câte ori există un indiciu al deprecierei acelei unități, așa cum prevede IPSAS 26, *Deprecierea activelor generatoare de numerar*, pentru fondul comercial dobândit într-o achiziție.

...

Amendamente la IPSAS 38, *Prezentarea intereselor existente în alte entități*

Se modifică punctul 4 și se adaugă punctul 61C. Textul nou este subliniat și textul eliminat este tăiat.

...

Domeniu de aplicare

...

4. **Prezentul standard nu se aplică:**

- (a) Planurilor de beneficii postangajare sau altor planuri de beneficii pe termen lung ale angajaților în cazul cărora se aplică IPSAS 39, *Beneficiile angajaților*.
- (b) Situațiilor financiare individuale ale unei entități pentru care se aplică IPSAS 34, *Situații financiare individuale*. Totuși:
- (i) Dacă o entitate deține interese în entități structurate care nu sunt consolidate și întocmește situații financiare individuale ca singurele sale situații financiare, entitatea trebuie să aplice dispozițiile de la punctele 40-48 atunci când întocmește acele situații financiare individuale.
 - (ii) O entitate de investiții care întocmește situații financiare în care toate entitățile sale controlate sunt evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu punctul 56 din IPSAS 35 trebuie să prezinte informațiile legate de entitățile de investiții prevăzute de prezentul standard.
- (c) Unui interes deținut de o entitate care participă la un angajament comun, dar nu deține controlul comun asupra acestuia, cu excepția cazului în care acel interes are ca rezultat o influență semnificativă asupra angajamentului sau este un interes într-o entitate structurată.
- (d) Unui interes în altă entitate care este contabilizat în conformitate cu ~~IPSAS 41, *Instrumente financiare*~~ ~~IPSAS 29, *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare*~~. Totuși, o entitate trebuie să aplice prezentul standard:
- (i) Atunci când acel interes este un interes într-o entitate asociată sau o asociere în participație care, în conformitate cu IPSAS 36, *Investiții în entitățile asociate și în asocierile în participație*, este evaluat la valoarea justă prin surplus sau deficit; sau
 - (ii) Atunci când acel interes este un interes într-o entitate structurată care nu este consolidată.

...

Data intrării în vigoare

...

61C. Punctul 4 a fost modificat de IPSAS 41, emis în august 2018. O entitate trebuie să aplice respectivul amendament pentru situațiile financiare anuale care acoperă perioadele care încep la 1 ianuarie 2022 sau ulterior acestei

date. Se încurajează aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate aplică amendamentul pentru o perioadă care începe anterior datei de 1 ianuarie 2022, entitatea trebuie să prezinte acest fapt și, în același timp, să aplice IPSAS 41.

...

Amendamente la IPSAS 40, *Combinări de operațiuni din sectorul public*

Se modifică punctele 25, 45, 70, 111, 115, 117 și AG88 și se adaugă punctul 126A. Textul nou este subliniat și textul eliminat este tăiat.

...

Clasificarea sau desemnarea activelor și datoriilor într-o contopire

...

25. În anumite cazuri, IPSAS-urile prevăd metode contabile diferite, în funcție de modul în care o entitate clasifică sau desemnează un anumit activ sau o anumită datorie. Exemplele de clasificări sau desemnări pe care le va face entitatea care rezultă pe baza clasificărilor sau desemnărilor aplicate anterior de operațiunile care se combină includ, dar nu se limitează la:

- (a) Clasificarea anumitor active și datorii financiare drept evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit sau la costul amortizat ori ca evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu IPSAS 41, *Instrumente financiare*–IPSAS 29, *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare*;
- (b) Desemnarea unui instrument derivat drept instrument de acoperire împotriva riscurilor în conformitate cu IPSAS 41–IPSAS 29; și
- (c) Evaluarea măsurii în care un instrument derivat încorporat trebuie separat de contractul-gazdă în conformitate cu IPSAS 41–IPSAS 29 (ceea ce reprezintă o problemă de „clasificare”, așa cum este utilizat acest termen în acel standard).

...

Costuri aferente contopirii

45. Costurile aferente contopirii sunt costurile suportate de entitatea care rezultă sau de operațiunile care se combină pentru realizarea contopirii. Aceste costuri includ onorariile de consiliere, juridice, contabile, de evaluare și alte onorarii profesionale sau de consultanță; costurile administrative generale; și orice costuri de înregistrare și emitere a titlurilor de creanță și a acțiunilor. Entitatea care

rezultă și operațiunile care se combină trebuie să contabilizeze costurile aferente contopirii drept cheltuieli în perioadele în care sunt suportate costurile și sunt prestate serviciile, cu o singură excepție. Costurile de emiteră a titlurilor de creanță și a acțiunilor trebuie recunoscute în conformitate cu IPSAS 28, *Instrumente financiare: prezentare*, și cu IPSAS 41, Instrumente financiare IPSAS 29.

...

Clasificarea sau desemnarea activelor identificabile dobândite și a datoriilor asumate într-o achiziție

...

70. În anumite cazuri, IPSAS-urile prevăd metode contabile diferite în funcție de modul în care o entitate clasifică sau desemnează un anumit activ sau o anumită datorie. Exemplele de clasificări sau desemnări pe care le va face entitatea dobânditoare pe baza condițiilor pertinente existente la data achiziției includ, dar nu se limitează la:

- (a) Clasificarea anumitor active și datorii financiare drept evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit sau la costul amortizat ori ca activ financiar evaluat la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu IPSAS 41-IPSAS 29;
- (b) Desemnarea unui instrument derivat drept instrument de acoperire împotriva riscurilor în conformitate cu IPSAS 41-IPSAS 29; și
- (c) Evaluarea măsurii în care un instrument derivat încorporat trebuie separat de contractul-gazdă în conformitate cu IPSAS 41-IPSAS 29 (ceea ce reprezintă o problemă de „clasificare”, așa cum este utilizat acest termen în acel standard).

...

Costuri aferente achiziției

111. Costurile aferente achiziției sunt costurile pe care le suportă entitatea dobânditoare pentru realizarea unei achiziții. Aceste costuri cuprind onorariile de intermediere; onorariile de consiliere, juridice, contabile, de evaluare și alte onorarii profesionale sau de consultanță; costurile administrative generale, inclusiv costurile de menținere a unui departament de achiziții intern; și costurile de înregistrare și emiteră a titlurilor de creanță și a acțiunilor. Entitatea dobânditoare trebuie să contabilizeze costurile aferente achiziției drept cheltuieli în perioadele în care sunt suportate costurile și sunt primite serviciile, cu o singură excepție. Costurile de emiteră a titlurilor de creanță sau a acțiunilor trebuie recunoscute în conformitate cu IPSAS 28 și cu IPSAS 41-IPSAS 29.

Evaluarea și contabilizarea ulterioare

...

Datorii contingente

115. După recunoașterea inițială și până la decontarea, anularea sau expirarea datoriei, entitatea dobânditoare trebuie să evalueze o datorie contingentă recunoscută într-o achiziție la cea mai mare valoare dintre:

- (a) Valoarea care ar fi recunoscută în conformitate cu IPSAS 19; și
- (b) Valoarea recunoscută inițial minus, dacă este cazul, amortizarea cumulată recunoscută în conformitate cu IPSAS 9, *Venituri din tranzacții de schimb*.

Această dispoziție nu se aplică în cazul contractelor contabilizate în conformitate cu IPSAS 41, Instrumente financiare ~~IPSAS 29~~.

...

Compensație contingentă

117. Unele modificări ale valorii juste a compensației contingente pe care o recunoaște entitatea dobânditoare după data achiziției pot fi rezultatul informațiilor suplimentare pe care entitatea dobânditoare le-a obținut după acea dată în legătură cu fapte și circumstanțe care au existat la data achiziției. Astfel de modificări sunt ajustări din perioada de evaluare în conformitate cu punctele 102-106. Cu toate acestea, modificările care rezultă din evenimente care au loc după data achiziției, cum ar fi atingerea unui obiectiv privind câștigurile, atingerea unui preț pe acțiune specificat sau atingerea unui reper semnificativ într-un proiect de cercetare și dezvoltare, nu constituie ajustări din perioada de evaluare. Entitatea dobânditoare trebuie să contabilizeze modificările valorii juste a compensației contingente care nu reprezintă ajustări din perioada de evaluare după cum urmează:

- (a) Compensația contingentă clasificată drept componentă a activelor nete / capitalurilor proprii nu trebuie să fie reevaluată, iar decontarea sa ulterioară trebuie contabilizată în active nete / capitaluri proprii.
- (b) Alte compensații contingente care:
 - (i) Întră sub incidența IPSAS 41 ~~IPSAS 29~~ trebuie evaluate la valoarea justă la fiecare dată de raportare, iar modificările valorii juste trebuie recunoscute în surplus sau deficit în conformitate cu IPSAS 41 ~~IPSAS 29~~.
 - (ii) Nu intră sub incidența IPSAS 41 ~~IPSAS 29~~ trebuie evaluate la valoarea justă la fiecare dată de raportare, iar modificările valorii juste trebuie recunoscute în surplus sau deficit.

...

Data intrării în vigoare

...

126A. Punctele 25, 45, 70, 111, 115, 117 și AG88 au fost modificate de IPSAS 41, emis în august 2018. O entitate trebuie să aplice respectivele amendamente pentru situațiile financiare anuale care acoperă perioadele care încep la 1 ianuarie 2022 sau ulterior acestei date. Se încurajează aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate aplică amendamentele pentru o perioadă care începe anterior datei de 1 ianuarie 2022, entitatea trebuie să prezinte acest fapt și, în același timp, să aplice IPSAS 41.

...

Îndrumări de aplicare

Prezenta anexă este parte integrantă din IPSAS 40.

...

Evaluarea valorii juste a anumitor active identificabile și a unui interes care nu controlează într-o operațiune dobândită în urma unei achiziții (a se vedea punctele 72-73)

Active cu fluxuri de trezorerie incerte (ajustări pentru depreciere)

AG88. Entitatea dobânditoare nu trebuie să recunoască o ajustare separată pentru depreciere la data achiziției pentru activele dobândite într-o achiziție care sunt evaluate la valorile lor juste de la data achiziției, deoarece efectele incertitudinii legate de fluxurile de trezorerie viitoare sunt incluse în evaluarea la valoarea justă. De exemplu, deoarece prezentul IPSAS impune entității dobânditoare să evalueze creanțele dobândite, inclusiv împrumuturile, la valorile lor juste de la data achiziției atunci când contabilizează o achiziție, entitatea dobânditoare nu recunoaște o ajustare separată pentru depreciere pentru fluxurile de trezorerie ale angajamentului irevocabil care se preconizează a fi necolectabile la cea dată sau o ajustare pentru pierderi pentru pierderile din creditare preconizate.

Bază pentru concluzii

Prezenta Bază pentru concluzii însoțește, dar nu face parte din IPSAS 41.

Introducere

- BC1. Prezenta Bază pentru concluzii rezumă considerentele în baza cărora IPSASB și-a formulat concluziile din IPSAS 41, *Instrumente financiare*. Deoarece prezentul standard se bazează pe IFRS 9, *Instrumente financiare*, emis de IASB, Baza pentru concluzii subliniază doar acele domenii în care IPSAS 41 se abate de la principalele dispoziții din IFRS 9.
- BC2. În iulie 2014, IASB a publicat versiunea finală a IFRS 9, care reunește etapele de clasificare și evaluare, depreciere și contabilitate de acoperire împotriva riscurilor ale proiectului IASB pentru a înlocui IAS 39, *Instrumente financiare*. În 2016, IPSASB a început lucrul la un proiect de actualizare a IPSAS-urilor care tratau contabilizarea instrumentelor financiare ca parte a programului de convergență al IPSASB care vizează realizarea convergenței între IPSAS-uri și IFRS-uri. Textul IPSAS 41 este bazat pe dispozițiile din IFRS 9, modificat corespunzător pentru entitățile din sectorul public și pentru a reflecta dispozițiile altor IPSAS-uri. Acest IPSAS nou înlocuiește IPSAS 29 în timp ce furnizează entităților opțiunea de tranziție prin care să continue aplicarea dispozițiilor privind contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor din IPSAS 29.
- BC3. IPSASB recunoaște că există alte aspecte aferente instrumentelor financiare, care au legătură într-o anumită măsură cu sectorul public, care nu sunt tratate în IFRS 9. IPSASB a desfășurat proiecte separate cu privire la *Instrumente financiare specifice sectorului public și Venituri și alte cheltuieli decât cele de schimb*, pentru a trata:
- (a) Anumite tranzacții desfășurate de autoritățile monetare; și
 - (b) Creanțele și datoriile ce derivă din angajamente care sunt, în fond, similare cu instrumentele financiare și au același efect economic ca acestea, dar care nu au o natură contractuală.
- BC4. La elaborarea prezentului standard, IPSASB a convenit să păstreze textul existent al IFRS 9 ori de câte ori acesta este consecvent cu IPSAS-urile existente și să furnizeze exemple și îndrumări de implementare pentru anumite aspecte specifice sectorului public. În special, IPSASB a remarcat utilitatea îndrumărilor de aplicare pentru împrumuturile de concesiune și garanțiile financiare emise prin intermediul unei alte tranzacții decât cea de schimb din IPSAS 29 și nevoia continuă de astfel de îndrumări în IPSAS 41. Viziunea IPSASB este că este esențială furnizarea de materiale fără valoare de normă pentru a sprijini categoriile vizate în aplicarea principiilor din prezentul standard. Prin urmare, IPSASB a urmat un proces riguros pentru a elabora următoarele exemple din sectorul public spre a ajuta la aplicarea prezentului standard:

- (a) Exemple legate de împrumuturile de concesiune, inclusiv când se evaluează clasificarea (a se vedea exemplele 20 și 21 și îndrumările de implementare G.1) și impactul caracteristicilor contingente de plată (a se vedea îndrumările de implementare G.2);
- (b) Exemple legate de evaluarea instrumentelor de capitaluri proprii necotate, inclusiv factorii de avut în vedere la determinarea valorii juste (a se vedea exemplele 23-26 și îndrumările de implementare E.2.4 și E.2.5) și contabilizarea celor cu o altă componentă decât cea de schimb (a se vedea exemplele 27 și 28 și îndrumările de implementare G.3);
- (c) Exemple legate de contabilizarea instrumentelor de capitaluri proprii cu caracteristici de răscumpărare (a se vedea exemplul 31);
- (d) Exemple legate de aplicarea ratei dobânzii efective la calcularea costului amortizat al unui activ financiar (a se vedea exemplul 32 și îndrumările de implementare H.1)

BC5. IPSASB a fost de acord, de asemenea, să utilizeze venituri din activități curente („revenue”) în loc de venit („income”) în IFRS 9, *Instrumente financiare*, pentru a fi consecvent cu IPSAS 1, *Prezentarea situațiilor financiare*, care utilizează venituri din activități curente („revenue”) pentru a corespunde cu venituri („income”) din IAS-uri/IFRS-uri. De aceea, unele elemente recunoscute ca venituri sau cheltuieli în IPSAS 1 nu reprezintă sume nete. Așa cum se stipulează în Baza pentru concluzii din IPSAS 1, IPSAS-urile nu includ o definiție a venitului. Termenul venit (income) este mai cuprinzător decât termenul venituri (revenue), deoarece include câștigurile care se adaugă la venituri.

Domeniu de aplicare

- BC6. Activele și datoriile pot decurge din alte tranzacții contractuale decât cele de schimb care generează venituri. Recunoașterea și evaluarea inițiale ale activelor și datoriilor care rezultă din alte tranzacții decât cele de schimb care generează venituri sunt tratate de IPSAS 23, *Venituri din alte tranzacții decât cele de schimb (impozite și transferuri)*. IPSAS 23 nu prevede dispoziții și îndrumări pentru evaluarea ulterioară sau derecunoașterea acestor active și datorii. IPSASB a analizat interacțiunea dintre prezentul standard și IPSAS 23 în cazul activelor și datoriilor generate de alte tranzacții decât cele de schimb care generează venituri care îndeplinesc definiția activelor financiare și pe cea a datoriilor financiare.
- BC7. IPSASB a convenit ca atunci când un activ dobândit într-o altă tranzacție decât cea de schimb este un activ financiar, o entitate:
- Să recunoască inițial activul conform IPSAS 23; și
 - Să evalueze inițial activul conform IPSAS 23 și să ia în considerare dispozițiile din prezentul standard pentru a stabili tratamentul adecvat

pentru orice costuri ale tranzacției suportate pentru a dobândi activul respectiv.

Deoarece IPSAS 23 nu prescrie dispoziții privind evaluarea ulterioară sau derecunoașterea activelor dobândite într-o altă tranzacție decât cea de schimb, prezentul standard se aplică acelor active dacă sunt active financiare.

- BC8. În cazul datoriilor, IPSASB a convenit ca datoriile care rezultă din condițiile impuse asupra unui transfer de resurse în conformitate cu IPSAS 23 să fie recunoscute și evaluate inițial în baza aceluși IPSAS, deoarece aceste datorii nu corespund, de obicei, definiției unei datorii financiare la recunoașterea inițială (a se vedea IPSAS 28). Ulterior recunoașterii inițiale, dacă circumstanțele indică faptul că datoria este o datorie financiară, o entitate evaluează dacă datoria recunoscută în conformitate cu IPSAS 23 trebuie derecunoscută și dacă trebuie recunoscută o datorie financiară în conformitate cu prezentul standard.
- BC9. IPSASB a convenit că alte datorii care derivă din alte tranzacții decât cele de schimb care generează venituri, de exemplu, rezultatul resurselor pe baza unei restricții asupra utilizării unui activ, sunt recunoscute și evaluate în conformitate cu prezentul standard dacă ele corespund definiției unei datorii financiare.

Evaluarea inițială

- BC10. IPSASB a recunoscut că există o interacțiune între IPSAS 23 și prezentul standard în cazul activelor dobândite printr-o altă tranzacție decât cea de schimb care corespund, de asemenea, definiției unui activ financiar. IPSAS 23 prevede ca activele dobândite într-o altă tranzacție decât cea de schimb care generează venituri să fie evaluate inițial la valoarea justă. Prezentul standard prevede ca activele financiare să fie evaluate inițial la valoarea justă, plus costurile tranzacției, dacă activul nu este evaluat ulterior la valoarea justă prin surplus sau deficit. Cele două tipuri de evaluare sunt în mare parte consecvente, cu excepția tratamentului costurilor tranzacției.
- BC11. IPSASB a concluzionat că nu ar fi adecvat ca activele financiare generate de alte tranzacții decât cele de schimb să fie evaluate diferit de cele generate de tranzacții de schimb. Prin urmare, IPSASB a convenit că activele dobândite într-o altă tranzacție decât cea de schimb trebuie să fie evaluate inițial la valoarea justă în baza dispozițiilor din IPSAS 23, dar că prezentul standard trebuie luat, de asemenea, în considerare în situațiile în care sunt suportate costuri ale tranzacției pentru a dobândi activul respectiv.

Instrumente de capitaluri proprii generate din alte tranzacții decât cele de schimb

- BC12. În sectorul public, instrumentele de capitaluri proprii sunt obținute uneori cu așteptări minime privind fluxurile de trezorerie ca o modalitate de a furniza finanțare unei alte entități din sectorul public pentru furnizarea unui serviciu. IPSASB a analizat necesitatea unor îndrumări suplimentare similare celor

pentru împrumuturile de concesiune pentru astfel de instrumente de capitaluri proprii dobândite în condiții care sunt în afara pieței. IPSASB a convenit că există diferențe fundamentale între fondul economic al unor astfel de angajamente comparativ cu împrumuturile de concesiune. IPSASB a fost de asemenea de acord că îndrumările din IPSAS 23 și standardul tratează suficient recunoașterea și evaluarea unor astfel de tranzacții, îndrumările suplimentare fiind incluse pentru a asigura claritatea.

Vânzarea fluxurilor viitoare generate de un drept suveran

BC13. În sectorul public, schemele de securizare pot implica o vânzare a fluxurilor viitoare generate de un drept suveran, cum ar fi un drept la impozitare. IPSASB a fost de acord că ar fi utilă recunoașterea faptului că astfel de tranzacții pot genera datorii financiare și a convenit să includă punctul AG33. IPSASB a remarcat că veniturile din aceste tranzacții ar trebui să fie contabilizate în conformitate cu standardul relevant referitor la venituri. IPSASB a analizat măsura în care erau necesare îndrumări de aplicare suplimentare pentru a trata astfel de scenarii. IPSASB a concluzionat că există suficiente îndrumări în standard pentru a trata contabilizarea oricărui instrument financiar generat de acele tranzacții.

Deprecierea

BC14. IPSASB observă că pentru multe entități din sectorul public creanțele pot fi singurul activ financiar semnificativ deținut. În plus, entitățile din sectorul public s-ar putea să nu dețină capacitatea de a alege partenerii cu care tranzacționează din cauza naturii serviciilor furnizate și a legilor sau reglementărilor care prevăd furnizarea de servicii tuturor beneficiarilor de servicii (de exemplu, atunci când o utilitate publică furnizează apă sau servicii conexe). În baza acestor scenarii, este posibil ca informațiile privind riscul de credit la nivelul unui partener individual și informațiile cu caracter previzional/prognozele să nu fie disponibile fără cost sau efort nejustificat. IPSASB a analizat măsura în care ar trebui incluse în standard modificări privind sectorul public sau îndrumări suplimentare și a concluzionat că abordarea simplificată a creanțelor împreună cu soluțiile practice disponibile pentru stabilirea pierderilor din creditare preconizate furnizează un ajutor adecvat în legătură cu provocările practice care apar în aceste scenarii. IPSASB recunoaște și că standardul permite ca datele istorice și modelele existente să fie încorporate în estimarea pierderilor din creditare preconizate în astfel de circumstanțe, luând în considerare orice ajustări necesare pentru a reflecta condițiile actuale și prognozate, așa cum este prescris în standard.

Metoda dobânzii efective

BC15. Categoriile vizate au semnalat către IPSASB preocupări în ceea ce privește costul/beneficiul evaluării datoriilor financiare (obligațiuni) la costul amortizat utilizând metoda dobânzii efective. Aceste categorii vizate erau preocupate de faptul că, atunci când costurile tranzacției și orice primă sau reducere la emisie sunt ne semnificative, evaluarea costului amortizat utilizând rata

dobânzii efective a produs rezultate similare sau identice cu cele ale utilizării metodei liniare. Cu toate acestea, costurile aplicării metodei dobânzii efective au fost mai mari.

- BC16. IPSASB a remarcat că punctul 10 din IPSAS 3, *Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile și erori*, tratează această preocupare. Punctul 10 din IPSAS 3 stipulează că:

„IPSAS-urile stabilesc politicile contabile despre care IPSASB a concluzionat că duc la situații financiare conținând informații relevante și fiabile privind tranzacțiile, alte evenimente și condiții la care acestea se aplică. Aceste politici nu trebuie aplicate atunci când efectul aplicării lor este nesemnificativ. Cu toate acestea, sunt inadecvate abaterile nesemnificative de la IPSAS-uri sau necorectarea acestora în scopul obținerii unei anumite prezentări a poziției financiare, a performanței financiare sau a fluxurilor de trezorerie ale unei entități.”

- BC17. IPSASB a considerat că, în cazurile în care un cost amortizat calculat utilizând metoda ratei dobânzii efective nu este semnificativ diferit de o tehnică existentă, standardele permit deja abordări alternative. IPSASB a remarcat și că IPSAS 1 include prevederi similare în legătură cu prezentările de informații. În consecință, IPSASB a concluzionat că nu exista o justificare de natura raportului cost/beneficiu pentru o abatere de la metoda dobânzii efective în IPSAS 41.

Lingou de aur

- BC18. Lingoul de aur nu corespunde definiției unui instrument financiar așa cum este prezentată în IFRS 9. Date fiind propunerile IPSASB din proiectul său *Instrumente financiare specifice sectorului public* legat de aurul monetar, IPSASB a analizat dacă acest lucru este adecvat. IPSASB a menționat că lingoul de aur are un sens mai larg decât aurul monetar, iar pentru entitățile care nu sunt autorități monetare îndrumările sunt adecvate. IPSASB a convenit, așadar, să includă îndrumările de implementare B.1. IPSASB va reanaliza această chestiune atunci când va încheia proiectul său *Instrumente financiare specifice sectorului public*.

Tranziție

- BC19. IPSASB a remarcat că anumite tranzacții din sectorul public pot fi reclasificate în baza IPSAS 41. IPSASB a analizat măsura în care pot fi necesare prevederi tranzitorii pentru astfel de reclasificări. IPSASB a remarcat că atât scutirea generală în perioada de tranziție, cât și cea specifică au fost incluse în IFRS 9 și au fost adoptate în IPSAS 41. Acesta include o prevedere specifică ce oferă o scutire de la furnizarea informațiilor comparative. IPSASB a concluzionat, prin urmare, că nu este necesară o scutire suplimentară.

Creanțe pe termen scurt aferente împrumutului emis depreciat ca urmare a riscului de credit

- BC20. Așa cum prevăd punctele 85-86, o entitate include pierderile din creditare preconizate pe parcursul duratei de viață a unui activ financiar la evaluarea inițială

a unui instrument care este emis depreciat ca urmare a riscului de credit la achiziție sau la emiter. O entitate trebuie, de asemenea, să includă pierderile din creditare preconizate inițiale în fluxurile de trezorerie estimate atunci când calculează rata dobânzii efective ajustată în funcție de credit.

- BC21. IPSASB a remarcat că entităților din sectorul public li se solicită deseori să tranzacționeze cu alte părți pentru a furniza servicii de bază, indiferent dacă acele părți își permit să plătească pentru serviciile primite. Acest lucru înseamnă că există o prevalență mare a tranzacțiilor în cazul cărora gradul de colectare este incert la inițierea tranzacției. Potențialele implicații ale introducerii dispozițiilor pentru tranzacțiile achiziționate sau emise depreciate ca urmare a riscului de credit ar putea astfel să aibă un efect generalizat asupra entităților din sectorul public.
- BC22. Având în vedere potențialele implicații, Consiliul a analizat efectul includerii pierderilor din creditare în evaluarea inițială a creanței și la recunoașterea veniturilor legate de vânzarea de bunuri și servicii. În special, Consiliul a discutat măsura în care acest principiu creează dispoziții de raportare financiară oneroase pentru entitățile din sectorul public care trebuie să intre în creanțe care sunt emise depreciate ca urmare a riscului de credit.
- BC23. IPSASB este de părere că costurile de aplicare a dispozițiilor privind deprecierea ca urmare a riscului de credit în cazul creanțelor pe termen scurt ar depăși beneficiile pentru entitățile din sectorul public. Acest lucru se datorează faptului că indiferent dacă creanțele pe termen scurt sunt emise depreciate ca urmare a riscului de credit sau sunt performante, entitatea trebuie să calculeze pierderile din creditare preconizate. Întrucât creanțele pe termen scurt au scadența mai mică de 12 luni, durata de viață și pierderile din creditare preconizate pe 12 luni sunt egale. În consecință, beneficiile informațiilor furnizate de aplicarea dispozițiilor privind deprecierea ca urmare a riscului de credit din IPSAS 41 nu sunt justificate de costul identificării creanțelor pe termen scurt care sunt emise depreciate ca urmare a riscului de credit într-un portofoliu de creanțe pe termen scurt generate din tranzacții de rutină, cu volum mare, care fac parte integrantă din activitățile de zi cu zi ale entității.
- BC24. Ca rezultat, Consiliul a fost de acord că principiile pentru instrumentele achiziționate sau emise depreciate ca urmare a riscului de credit nu ar trebui aplicate creanțelor pe termen scurt. Consiliul a remarcat că, deși sprijină o derogare de la IFRS 9, o face mai degrabă din considerente legate de raportul cost/beneficiu decât dintr-un dezacord cu meritele conceptuale ale principiului.

Analizarea fondului instrumentelor de capitaluri proprii generate din alte tranzacții decât cele de schimb

- BC25. Membrii au remarcat că poate fi dificil de identificat când un instrument de capitaluri proprii este generat de o altă tranzacție decât cele de schimb și au solicitat îndrumări suplimentare.

- BC26. IPSASB a considerat că dispozițiile și îndrumările existente în IPSAS 28 și IPSAS 23 au tratat deja în mod adecvat aceste chestiuni. IPSAS 28 definește un instrument de capitaluri proprii și explică modul în care se stabilește dacă un instrument financiar este o datorie financiară sau un instrument de capitaluri proprii. IPSAS 23, *Venituri din alte tranzacții decât cele de schimb (impozite și transferuri)*, punctul 28, include exemple de contribuții de la proprietari. Cu toate acestea, IPSASB a convenit să elaboreze îndrumări de implementare (punctul G.4) pentru a sprijini membrii în analizarea fondului instrumentelor financiare generate din alte tranzacții decât cele de schimb.

Desemnarea elementelor acoperite împotriva riscurilor în situațiile financiare consolidate

- BC27. IPSASB a recunoscut că există o interacțiune între IPSAS 35 și prezentul standard atunci când se stabilește care instrumente pot fi desemnate ca elemente acoperite împotriva riscurilor. În general, standardul permite ca activele, datoriile și angajamentele ferme sau tranzacțiile foarte probabile cu o parte externă entității raportoare să fie desemnate ca elemente acoperite împotriva riscurilor în scopul contabilității de acoperire împotriva riscurilor. Restricția de a permite doar instrumente tranzacționate cu o parte externă entității raportoare este necesară întrucât tranzacțiile din cadrul entității consolidate sunt eliminate în conformitate cu IPSAS 35.
- BC28. Totuși, în conformitate cu IPSAS 35, punctele 56 și 58, o entitate de investiții nu își consolidează entitățile controlate, iar o entitate care controlează o entitate de investiții trebuie să prezinte situații financiare consolidate care evaluează investițiile unei entități de investiții controlate la valoarea justă prin surplus sau deficit.
- BC29. IPSASB a concluzionat că ar fi inadecvat ca tranzacțiile dintre o entitate de investiții controlată și investițiile acelei entități de investiții controlate să nu fie eligibile pentru a fi desemnate ca elemente acoperite împotriva riscurilor. În consecință, IPSASB a decis că contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor poate fi aplicată tranzacțiilor dintre entități din aceeași entitate economică în situațiile consolidate ale unei entități de investiții sau situațiile consolidate ale unei entități care controlează o entitate de investiții.

Exemple ilustrative cu modele de situații reale specifice jurisdicției

- BC30. Unii respondenți au sugerat că exemplele ilustrative ar fi mai utile dacă ar include caracteristici specifice jurisdicției. Acești membri au indicat că exemplele ilustrative generice le-ar fi mai utile membrilor dacă ar fi ilustrate caracteristicile comune în rândul unor jurisdicții.
- BC31. Pe parcursul proiectului, IPSASB a elaborat exemple ilustrative pe baza modelelor de situații reale propuse de jurisdicții individuale. Acest lucru a avut

ca rezultat exemple complexe care ilustrează aplicarea mai multor principii. Atunci când modelul de situație reală al unui membru nu reflecta caracteristicile exemplului ilustrativ, interpretarea aplicării unui principiu individual a fost dificilă și a fost utilă doar atunci când o entitate avea deja o înțelegere a modului în care interacționează principiile contabile care stau la baza instrumentelor financiare. IPSASB a concluzionat că astfel de exemple nu sunt utile pentru majoritatea entităților.

- BC32. În consecință, IPSASB a decis că fiecare exemplu ilustrativ ar trebui ilustrat înainte de aplicarea unui singur principiu. Acest lucru va furniza informații utile pentru o gamă mai largă de entități și va oferi sprijin în înțelegerea conceptelor de bază. Atunci când o entitate are un model mai complex de situație reală, exemplele ilustrative individuale pot fi agregate în funcție de necesitate pentru a stabili aplicarea adecvată a principiilor.

Consecvența cu IFRS 9

- BC33. În elaborarea IPSAS 41, IPSASB și-a aplicat *Procedura privind revizuirea și modificarea documentelor IASB*. Modificările la IFRS 9 au fost făcute în circumstanțele în care au fost identificate aspecte din sectorul public care justificau o abatere. Ca parte a procesului său de elaborare, IPSASB a dezbătut un număr de aspecte și măsura în care abaterea era justificată.

Creanțe și datorii pe termen scurt

- BC34. Consecvent cu îndrumările privind evaluarea la valoarea justă din IPSAS 29, IPSAS 41 a propus să se permită ca creanțele și datoriile pe termen scurt fără o rată a dobânzii declarată să fie evaluate la valoarea inițială facturată dacă efectul actualizării este nesemnificativ. Această opțiune este localizată în Îndrumările de aplicare din IPSAS 41. Respondenții la IPSAS 41 au remarcat că IFRS 9 are o excepție privind evaluarea la valoarea justă pentru anumite creanțe comerciale pe termen scurt (așa cum sunt definite în IFRS 15) și erau îngrijorați cu privire la ceea ce au perceput ca fiind absența unei excepții echivalente în IPSAS 41. IPSASB a decis să evidențieze existența acestei opțiuni prin mutarea acesteia în corpul standardului și localizarea ei într-un loc similar cu cel al excepției pentru creanțele pe termen scurt din IFRS 9. IPSASB a mai remarcat și că punctul 10 din IPSAS 3 permite deja entităților să nu aplice politicile contabile stabilite în conformitate cu IPSAS-urile atunci când efectul aplicării lor este nesemnificativ.
- BC35. Pentru a păstra dispoziții consecvente privind evaluarea, IPSASB a fost de acord că creanțele și datoriile de termen scurt sunt evaluate la valoarea inițială facturată dacă efectul actualizării este nesemnificativ (a se vedea punctul 60).

Metodologii de evaluare acceptabile

- BC36. IPSAS 41 le impune entităților să evalueze instrumentele de capitaluri proprii la valoarea justă. Date fiind obiectivele de politică publică ale entităților din sectorul public, membrii și-au exprimat preocupările referitoare la faptul că

evaluarea valorii juste poate fi dificilă întrucât există oportunitatea semnificativă ca investițiile să fie sub forma instrumentelor de capitaluri proprii necotate.

- BC37. Unii membri și-au exprimat preocupările privind măsura în care valoarea justă a unor astfel de investiții ar trebui determinată doar într-o manieră comercială prin referire la fluxurile de trezorerie preconizate cu obiectivul de a estima cât de mult poate fi vândut din investiție într-o tranzacție desfășurată în condiții obiective sau măsura în care evaluarea la valoarea justă ar trebui să ia în considerare alți factori, cum ar fi potențialul de servicii al investiției în capitaluri proprii necotate.
- BC38. În analiza acestui aspect, IPSASB a elaborat exemplele ilustrative 24-28 care evidențiază variate tehnici de evaluare pe care sectorul public le-ar putea aplica la determinarea valorii juste a investiției în capitaluri proprii necotate. Aceste tehnici de evaluare evidențiate în exemple nu reprezintă o listă exhaustivă de metodologii de evaluare disponibile.
- BC39. Pentru a evidenția faptul că entitățile din sectorul public au la dispoziție o gamă largă de tehnici de evaluare atunci când determină valoarea justă a unui instrument de capitaluri proprii necotate, IPSASB a elaborat îndrumări specifice de implementare. IG E.2.4 nu prescrie utilizarea unei tehnici specifice de evaluare, dar încurajează în schimb utilizarea raționamentului profesional și luarea în considerare a tuturor faptelor și circumstanțelor adiacente selectării unei tehnici de evaluare adecvate.

Ipoteze de evaluare

- BC40. Unii respondenți au propus adăugarea de îndrumări pentru a trata care intrări ar trebui aplicate în evaluarea la valoarea justă și care ipoteze ar trebui aplicate în elaborarea acelor intrări. Respondenții au evidențiat provocări și complexități în stabilirea intrărilor, cum ar fi ratele de piață predominante pentru un împrumut similar și probabilitatea nerespectării obligațiilor.
- BC41. IPSASB recunoaște că evaluarea unor instrumente financiare poate fi un proces dificil, iar aspectul care determină dificultatea este legat de intrări.
- BC42. IPSASB a concluzionat că elaborarea îndrumărilor de evaluare suplimentare depășește domeniul de aplicare al acestui standard și consideră că aplicarea raționamentului profesional este un aspect important în evaluarea valorii juste a instrumentelor financiare.

Valoarea justă la recunoașterea inițială nu egalează prețul tranzacției

- BC43. În elaborarea acestui standard, IPSASB a concluzionat că păstrarea punctelor AG103-AG116 din IPSAS 29 era necesară pentru a menține o abordare consecventă privind evaluarea instrumentelor financiare. Decizia a fost adoptată deoarece spre deosebire de IFRS, unde IFRS 9 direcționează utilizatorii către IFRS 13, *Evaluarea la valoarea justă*, pentru îndrumări în ce privește evaluarea

valorii juste a unui instrument financiar, această opțiune nu este disponibilă întrucât nu a fost elaborat un IPSAS echivalent pentru IFRS 13.

Exemple specifice sectorului public

BC44. Unii respondenți au propus ca IPSASB să elaboreze exemple ilustrative suplimentare pentru a sprijini aplicarea standardului în practică. IPSASB a analizat această cerință și a convenit să elaboreze exemple ilustrative și îndrumări de implementare suplimentare în măsura în care acestea sunt legate de o chestiune specifică sectorului public. IPSASB a respins propunerile respondenților pentru exemple ilustrative suplimentare pentru instrumente care, de asemenea, prevalează în sectorul privat. Pentru aceste instrumente, IPSASB a concluzionat că îndrumările bazate pe IFRS 9 au fost suficiente pentru a trata preocupările respondenților și nu au fost justificate derogări.

Revizuirea IPSAS 41 ca rezultat al documentelor *Interese pe termen lung în entitățile asociate și în asocierile în participație* (Amendamente la IPSAS 36) și *Caracteristici de plată în avans cu compensare negativă* (Amendamente la IPSAS 41)

BC45. IPSASB a analizat revizuirile la IFRS 9, *Instrumente financiare*, incluse în documentul *Caracteristici de plată în avans cu compensare negativă* (Amendamente la IFRS 9), emis de IASB în octombrie 2017, și raționamentul IASB din spatele acestor amendamente, așa cum este specificat în Baza pentru concluzii, și a fost de acord că nu existau motive specifice sectorului public pentru a nu adopta respectivele amendamente.

EXEMPLE ILUSTRATIVE**CUPRINS**

	Punctul
Exemple ilustrative	
Datorii financiare la valoarea justă prin surplus sau deficit	IE1
Depreciere (punctele 73-93)	
Exemplul 1 – Creșteri semnificative ale riscului de credit.....	IE7
Exemplul 2 – Fără creșteri semnificative ale riscului de credit	IE12
Exemplul 3 – Activ financiar cu garanții reale ridicate.....	IE18
Exemplul 4 – Obligațiuni de stat cu ratingul de categorie recomandată investițiilor	IE24
Exemplul 5 – Sensibilitatea la modificările riscului de credit.....	IE29
Exemplul 6 – Comparație cu riscul de credit inițial maxim.....	IE40
Exemplul 7 – Evaluarea riscului de credit al partenerului	IE43
Exemplul 8 – Evaluarea pierderii din creditare preconizate pe 12 luni folosind o abordare explicită a „probabilității neîndeplinirii obligațiilor”	IE49
Exemplul 9 – Evaluarea pierderii din creditare preconizate pe 12 luni utilizând o abordare bazată pe rata pierderilor	IE53
Exemplul 10 – Facilități de credit rotativ.....	IE58
Exemplul 11 – Modificarea fluxurilor de trezorerie contractuale	IE66
Exemplul 12 – Matricea provizioanelor.....	IE74
Exemplul 13 – Instrumente de datorie evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii.....	IE78
Exemplul 14 – Interacțiunea dintre categoria de evaluare la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii și exprimarea în valută, contabilitatea de acoperire a valorii juste împotriva riscurilor și depreciere	IE82
Reclasificarea activelor financiare (punctele 94-100)	
Exemplul 15 – Reclasificarea activelor financiare	IE104
Contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor pentru expunerile agregate	

Exemplul 16 – Acoperirea combinată împotriva riscului generat de prețul mărfurilor și a riscului valutar (combinație de acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor / acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor)	IE116
Exemplul 17 – Acoperirea combinată împotriva riscului generat de rata dobânzii și a riscului valutar (combinație de acoperire a valorii juste împotriva riscurilor / acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor)	IE128
Exemplul 18 – Acoperirea combinată împotriva riscului generat de rata dobânzii și a riscului valutar (combinație de acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor / acoperire a valorii juste împotriva riscurilor)	IE138
Operațiuni din străinătate	
Exemplul 19 – Cedarea unei operațiuni din străinătate	IE149
Împrumuturi de concesiune (Punctele AG118-AG126)	
Exemplul 20 – Primirea unui împrumut de concesiune (dobândă redusă)	IE153
Exemplul 21 – Plata unui împrumut de concesiune (principal redus)	IE156
Exemplul 22 – Plata unui împrumut de concesiune (angajament de creditare).....	IE162
Garanție financiară (punctele AG131-AG136)	
Exemplul 23 – Contract de garanție financiară acordat la contravaloarea nominală.....	IE173
Considerente privind evaluarea la valoarea justă (punctele 66-68)	
Exemplul 24 – Evaluarea instrumentelor de capitaluri proprii necotate (prețul tranzacției plătit pentru un instrument identic sau similar)	IE178
Exemplul 25 – Evaluarea instrumentelor de capitaluri proprii necotate (flux de trezorerie actualizat).....	IE182
Exemplul 26 – Evaluarea instrumentelor de capitaluri proprii necotate (creștere constantă cu informații limitate).....	IE186
Exemplul 27 – Evaluarea instrumentelor de capitaluri proprii necotate (active nete ajustate).....	IE191
Exemplul 28 – Evaluarea instrumentelor de capitaluri proprii necotate cu o altă componentă decât cea de schimb.....	IE196
Exemplul 29 – Evaluarea și instrumentele de capitaluri proprii necotate generate în urma unei alte tranzacții decât cea de schimb	IE198

INSTRUMENTE FINANCIARE

Exemplul 30 – Evaluarea obligațiilor legate de datorie: prețul cotate.....	IE203
Exemplul 31 – Evaluarea obligațiilor legate de datorie: tehnica valorii actualizate.....	IE206
Clasificarea activelor financiare (punctele 39-44)	
Exemplul 32 – Subscrieri de capital deținute cu caracteristici de răscumpărare	IE211
Metoda dobânzii efective (punctele 69-70)	
Exemplul 33 – Evaluarea ratei dobânzii efective a unei obligațiuni emise la reducere cu costurile tranzacției	IE215

Exemple ilustrative

Prezentele exemple însoțesc, dar nu fac parte din IPSAS 41.

Datorii financiare la valoarea justă prin surplus sau deficit

- IE1. Exemplul următor ilustrează calculul pe care îl poate efectua o entitate în conformitate cu punctul AG241 din IPSAS 41.
- IE2. La 1 ianuarie 20X1, o entitate emite o obligațiune cu termen de 10 ani cu o valoare nominală de 150.000 u.m.⁷ și o rată fixă anuală a cuponului de 8%, care este consecventă cu ratele pe piață ale obligațiunilor cu caracteristici similare.
- IE3. Entitatea utilizează LIBOR drept rată de dobândă observabilă (de referință). La data inițierii obligațiunii, LIBOR este de 5%. La încheierea primului an:
- LIBOR a scăzut la 4,75%.
 - Valoarea justă pentru obligațiune este de 153.811 u.m., consecventă cu rata dobânzii de 7,6%.⁸
- IE4. Entitatea preconizează o curbă constantă a randamentului, toate modificările ratelor dobânzii rezultă dintr-o modificare paralelă a curbei randamentului, iar modificările din LIBOR sunt singurele modificări relevante ale condițiilor de piață.
- IE5. Entitatea estimează valoarea modificării valorii juste a obligațiunii care nu poate fi atribuită modificărilor unor condiții de piață care generează risc de piață după cum urmează:

<p>[punctul AG241 litera (a)]</p> <p>În primul rând, entitatea calculează rata internă de rentabilitate a datoriei la începutul perioadei utilizând prețul de piață observat al datoriei, precum și fluxurile de trezorerie contractuale ale datoriei la începutul perioadei. Din această rată, entitatea scade rata dobânzii observată (de referință) la începutul perioadei pentru a obține o componentă specifică instrumentului respectiv a ratei interne de rentabilitate.</p>	<p>La începutul duratei de viață a unei obligațiuni cu termen de 10 ani cu un cupon de 8%, rata internă a rentabilității pentru obligațiune este 8%.</p> <p>Deoarece rata dobânzii (LIBOR) observată (de referință) este de 5%, componenta ratei interne de rentabilitate specifică instrumentului este de 3%.</p>
---	--

⁷ În aceste îndrumări, valorile monetare sunt exprimate în „unități monetare (u.m.)”.

⁸ Acest lucru reflectă o modificare a LIBOR de la 5% la 4,75% și o mișcare de 0,15% despre care, în absența altor modificări relevante ale condițiilor de piață, se presupune că reflectă modificările riscului de credit al instrumentului.

<p>[punctul AG241 litera (b)]</p> <p>Apoi, entitatea calculează valoarea actualizată a fluxurilor de trezorerie aferente datoriei utilizând fluxurile de trezorerie contractuale ale datoriei la sfârșitul perioadei și o rată de actualizare egală cu suma (i) ratei dobânzii observate (de referință) la sfârșitul perioadei și (ii) componentei ratei interne de rentabilitate specifice instrumentului, determinată conform punctului AG241 litera (a).</p>	<p>Fluxurile de trezorerie contractuale ale instrumentului la încheierea perioadei sunt:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dobânda: 12.000 u.m.^(a) pe an pentru fiecare dintre anii 2-10. • Principalul: 150.000 u.m. în anul 10. <p>Rata de actualizare care va fi utilizată pentru a calcula valoarea actualizată a obligațiunii este astfel de 7,75%, care este rata LIBOR la sfârșitul perioadei de 4,75% plus componenta specifică instrumentului de 3%.</p> <p>De aici rezultă o valoare actualizată de 152.367 u.m.^(b)</p>
<p>[punctul AG241 litera (c)]</p> <p>Diferența dintre prețul de piață observat al datoriei la sfârșitul perioadei și valoarea determinată conform punctului AG241 litera (b) reprezintă modificarea valorii juste care nu poate fi atribuită modificărilor ratei dobânzii observate (de referință). Aceasta este valoarea care urmează să fie prezentată în active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 108 litera (a).</p>	<p>Prețul pe piață al datoriei la încheierea perioadei este de 153.811 u.m.^(c)</p> <p>Astfel, entitatea prezintă 1.444 u.m. în active nete / capitaluri proprii, care reprezintă 153.811 u.m. – 152.367 u.m., drept creșterea valorii juste a obligațiunii care nu poate fi atribuită modificărilor condițiilor de piață care generează riscul de piață.</p>
<p>(a) $150.000 \text{ u.m.} \times 8\% = 12.000 \text{ u.m.}$</p> <p>(b) $PV = [12.000 \text{ u.m.} \times (1 - (1 + 0,0775)^9)/0,0775] + 150.000 \text{ u.m.} \times (1 + 0,0775)^{-9}$.</p> <p>(c) $\text{pre}\ulcorner \text{ului pe pia}\ulcorner = [12.000 \text{ u.m.} \times (1 - (1 + 0,076)^9)/0,076] + 150.000 \text{ u.m.} \times (1 + 0,076)^{-9}$.</p>	

Depreciere (punctele 73-93)

Evaluarea creșterilor semnificative ale riscului de credit de la recunoașterea inițială

IE6. Următoarele exemple ilustrează posibile modalități de a evalua dacă au existat creșteri semnificative ale riscului de credit de la recunoașterea inițială. Pentru a simplifica ilustrarea, următoarele exemple arată doar un singur aspect al analizei riscului de credit. Totuși, evaluarea măsurii în care trebuie recunoscute pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață reprezintă un

factor multiplu, iar analiza holistică ce ia în considerare informații rezonabile și justificabile este disponibilă fără cost sau efort nejustificat și este relevantă pentru un anumit instrument financiar care este evaluat.

Exemplul 1 – Creșteri semnificative ale riscului de credit

- IE7. Compania Y are o structură de finanțare care include o facilitate de creditare prioritară garantată, cu diferite tranșe⁹. Compania Y se califică pentru sprijin de la Banca Națională de Dezvoltare, care îi oferă Companiei Y o tranșă a facilității de creditare. La momentul emiterii împrumutului de către Banca Națională de Dezvoltare, deși gradul de îndatorare al Companiei Y era relativ ridicat în comparație cu alți emitenți cu un risc de credit similar, s-a preconizat că este posibil ca pe durata de viață a instrumentului clauzele să fie îndeplinite de către Compania Y. În plus, s-a preconizat că generarea de venituri și fluxuri de trezorerie este stabilă în domeniul de activitate al Companiei Y pe durata facilității de creditare prioritară. Totuși, au existat o serie de riscuri aferente activității cu privire la capacitatea de a crește marjă brută în cadrul activității existente.
- IE8. La recunoașterea inițială, ca urmare a considerentelor expuse la punctul IE7, Banca Națională de Dezvoltare consideră că, în pofida nivelului riscului de credit la recunoașterea inițială, împrumutul nu este un împrumut emis depreciat ca urmare a riscului de credit dat fiind faptul că nu corespunde definiției unui activ financiar depreciat ca urmare a riscului de credit de la punctul 9 din IPSAS 41.
- IE9. După recunoașterea inițială, modificările macroeconomice au avut un efect negativ asupra volumului total de vânzări, iar Compania Y a avut un nivel de performanță sub cel prezentat în planul de afaceri în ceea ce privește generarea de venituri și generarea de fluxuri de trezorerie nete. Deși cheltuiala cu stocurile a crescut, vânzările anticipate nu s-au materializat. Pentru a crește lichiditatea, Compania Y a utilizat mai mult o facilitate de credit rotativ separată și, astfel, a crescut rata de îndatorare. În consecință, Compania Y este acum aproape de încălcarea clauzelor restrictive ale facilității de creditare prioritară garantată cu Banca Națională de Dezvoltare.
- IE10. Banca Națională de Dezvoltare realizează o evaluare generală a riscului de credit pentru împrumutul Companiei Y la data de raportare luând în considerare toate informațiile rezonabile și justificabile disponibile fără cost sau efort nejustificat și care sunt relevante pentru evaluarea nivelului de creștere a riscului de credit de la recunoașterea inițială. Aceasta poate include factori precum:

⁹ Garantarea împrumutului afectează pierderea care are loc în cazul neîndeplinirii obligațiilor, dar nu afectează riscul ca neîndeplinirea obligațiilor să aibă loc și, prin urmare, nu este luată în considerare atunci când se determină măsura în care riscul de credit a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială, așa cum se prevede la punctul 75 din IPSAS 41.

- (a) Așteptarea Băncii Naționale de Dezvoltare că deteriorarea mediului macroeconomic poate să continue și în viitorul apropiat, fapt ce se așteaptă să aibă un impact negativ suplimentar asupra capacității Companiei Y de a genera fluxuri de trezorerie și de a-și reduce gradul de îndatorare.
- (b) Compania Y este aproape să-și încalce clauzele restrictive, fapt ce ar putea avea ca rezultat o reeșalonare a împrumutului sau o restabilire a clauzelor restrictive.
- (c) Evaluarea Băncii Naționale de Dezvoltare privind faptul că prețul de tranzacționare al obligațiunilor Companiei Y a scăzut, iar marja creditului pentru împrumuturile noi emise a crescut, reflectând creșterea riscului de credit, precum și faptul că aceste schimbări nu se explică prin modificări ale mediului de piață (de exemplu, rata dobânzii de referință a rămas neschimbată). O comparație suplimentară cu prețurile altor companii similare Companiei Y indică faptul că reducerea prețului obligațiunilor Companiei Y și creșterea marjei de creditare pentru împrumuturile acesteia au fost probabil cauzate de factori specifici companiei.
- (d) Banca Națională de Dezvoltare a reevaluat sistemul intern de evaluare a gradului de risc pentru împrumut pe baza informațiilor pe care le are la dispoziție pentru a reflecta creșterea riscului de credit.

IE11. Banca Națională de Dezvoltare determină că a existat o creștere semnificativă a riscului de credit de la recunoașterea inițială a împrumutului în conformitate cu punctul 75 din IPSAS 41. În consecință, Banca Națională de Dezvoltare recunoaște pierderi din creditare preconizate pe toată durata de viață a împrumutului prioritar garantat către Compania Y. Chiar dacă Banca Națională de Dezvoltare nu a modificat încă evaluarea internă a riscului împrumutului, ea ar putea ajunge în continuare la această concluzie – absența sau prezența unei modificări în evaluarea riscului nu determină, ea însăși, măsura în care riscul de credit a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială.

Exemplul 2 – Fără creșteri semnificative ale riscului de credit

- IE12. Compania C este un holding într-un grup care funcționează într-un domeniu de activitate cu producție ciclică. Administrația Statului Federal B i-a oferit un împrumut Companiei C. La acel moment, perspectivele acestui domeniu de activitate erau pozitive, datorită așteptărilor legate de creșteri suplimentare ale cererii la nivel global. Totuși, prețurile de intrare erau volatile și, dat fiind stadiul din ciclul de producție, era anticipată o potențială scădere a vânzărilor.
- IE13. În plus, Compania C s-a axat în trecut pe o creștere externă, achiziționând acțiuni majoritare în companii din sectoarele relevante. Drept rezultat, structura

grupului este complexă și a fost supusă schimbărilor, fiind dificil pentru investitori să analizeze performanța preconizată a grupului și să prognozeze numerarul care va fi disponibil la nivelul holdingului. Chiar dacă gradul de îndatorare este considerat de către creditorii Companiei C a fi acceptabil la momentul la care Administrația Statului Federal B emite împrumutul, creditorii săi sunt preocupați de capacitatea Companiei C de a-și refinanța datoria, având în vedere perioada scurtă rămasă până la scadența finanțării curente. Există, de asemenea, temeri privind capacitatea Companiei C de a continua să își achite dobânda folosind dividendele pe care le primește de la filialele sale operaționale.

- IE14. La momentul acordării împrumutului de către Administrația Statului Federal B, gradul de îndatorare al Companiei C era aliniat la cel al altor debitori cu risc de credit similar și, conform proiecțiilor pe durata de viață preconizată a împrumutului, capacitatea disponibilă (adică marja de manevră) dată de coeficienții de acoperire înaintea declanșării unui eveniment legat de neîndeplinirea obligațiilor era ridicată. Administrația Statului Federal B aplică propriile metode interne de rating pentru a determina riscul de credit și alocă un anumit scor de rating intern pentru împrumuturile sale. Categoriile interne de rating ale Administrației Statului Federal B se bazează pe informații istorice, curente și cu caracter previzional și reflectă riscul de credit pe durata împrumuturilor. La recunoașterea inițială, Administrația Statului Federal B determină că împrumutul este supus unui risc de credit considerabil, are elemente speculative, iar incertitudinile care afectează Compania C, inclusiv perspectivele incerte ale grupului privind generarea de numerar, pot conduce la neîndeplinirea obligațiilor. Totuși, Administrația Statului Federal B nu consideră împrumutul ca fiind emis depreciat ca urmare a riscului de credit, deoarece nu corespunde definiției unui activ financiar emis sau achiziționat depreciat ca urmare a riscului de credit de la punctul 9 din IPSAS 41.
- IE15. După recunoașterea inițială, Compania C a anunțat că trei dintre cele cinci filiale-cheie ale sale au avut o reducere semnificativă în volumul vânzărilor din cauza condițiilor de piață deteriorate, dar se preconizează că volumul vânzărilor se va îmbunătăți la nivelul ciclului anticipat din industrie pentru următoarele luni. Vânzările pentru celelalte două filiale erau stabile. Compania C a anunțat, de asemenea, o restructurare la nivel corporativ pentru eficientizarea filialelor sale operaționale. Această restructurare va crește flexibilitatea refinanțării datoriei existente și capacitatea filialelor operaționale de a plăti dividende Companiei C.
- IE16. În ciuda deteriorării continue preconizate a condițiilor de piață, Administrația Statului Federal B determină, în conformitate cu punctul 75 din IPSAS 41, că nu a existat o creștere semnificativă a riscului de credit pentru împrumutul acordat Companiei C de la recunoașterea inițială. Acest lucru este demonstrat prin factori care includ:

- (a) Deși volumul actual al vânzărilor a scăzut, acest lucru a fost anticipat de Administrația Statului Federal B la recunoașterea inițială. Mai mult, se preconizează ca volumul vânzărilor se va îmbunătăți în următoarele luni.
- (b) Având în vedere flexibilitatea crescută de refinanțare a datoriei existente la nivelul filialelor operaționale și disponibilitatea crescută a dividendelor Companiei C, Administrația Statului Federal B consideră restructurarea corporativă ca fiind o ameliorare a condițiilor de credit. Acest lucru se întâmplă în pofida unor preocupări permanente cu privire la capacitatea de refinanțare a datoriei existente la nivelul holdingului.
- (c) Departamentul de risc de credit al Administrației Statului Federal B, care monitorizează Compania C, a determinat că ultimele evoluții nu sunt destul de semnificative pentru a justifica o modificare a ratingului intern privind riscul de credit.

IE17. Drept consecință, Administrația Statului Federal B nu recunoaște o ajustare pentru pierderi la o valoare egală cu cea a pierderilor din creditare preconizate pe toată durata de viață a împrumutului. Totuși, aceasta actualizează evaluarea pierderilor din creditare preconizate pe 12 luni pentru riscul sporit de neîndeplinire a obligațiilor în următoarele 12 luni și pentru așteptările curente privind pierderile din creditare care ar apărea în cazul neîndeplinirii obligațiilor.

Exemplul 3 – Activ financiar cu garanții reale ridicate

- IE18. Compania H deține terenuri care sunt finanțate printr-un împrumut pe cinci ani acordat de Banca Agricolă deținută de stat, cu un raport împrumut-valoare (LTV) de 50%. Împrumutul este garantat printr-o garanție de gradul 1 pentru terenuri. La recunoașterea inițială a împrumutului, Banca Agricolă deținută de stat nu consideră împrumutul ca fiind emis și depreciat ca urmare a riscului de credit, așa cum este acesta definit la punctul 9 din IPSAS 41.
- IE19. După recunoașterea inițială, veniturile și profiturile din exploatare ale Companiei H au scăzut din cauza recesiunii economice. Mai mult, înăsprirea preconizată a reglementărilor are potențialul de a afecta suplimentar în mod negativ veniturile și profiturile din exploatare. Aceste efecte negative asupra activităților Companiei H pot fi semnificative și continue.
- IE20. Drept rezultat al acestor evenimente recente și al condițiilor economice adverse preconizate, se preconizează că fluxurile de trezorerie neangajate ale Companiei H vor fi reduse până la punctul în care acoperirea plăților programate ale împrumutului ar putea deveni strânsă. Banca Agricolă deținută de stat estimează că o deteriorare suplimentară a fluxurilor de trezorerie poate avea ca rezultat neachitarea unei plăți contractuale a împrumutului de către Compania H și apariția unei restanțe.

- IE21. Evaluările recente efectuate de terțe părți au indicat o scădere a valorii terenurilor, rezultând un indice LTV actual de 70%.
- IE22. La data de raportare, împrumutul către Compania H nu este considerat ca având un risc de credit scăzut în conformitate cu punctul 82 din IPSAS 41. Prin urmare, Banca Agricolă deținută de stat trebuie să evalueze dacă a existat o creștere semnificativă a riscului de credit de la momentul recunoașterii inițiale, în conformitate cu punctul 75 din IPSAS 41, indiferent de valoarea garanțiilor reale pe care le deține. Se are în vedere faptul că împrumutul este supus unui risc de credit considerabil la data de raportare, dat fiind faptul că cea mai mică deteriorare a fluxurilor de trezorerie poate avea ca rezultat neachitarea unei plăți contractuale aferente împrumutului de către Compania H. Drept rezultat, Banca Agricolă deținută de stat determină că riscul de credit (adică riscul neîndeplinirii obligațiilor) a crescut semnificativ de la momentul recunoașterii inițiale. În consecință, Banca Agricolă deținută de stat recunoaște pierderi din creditare preconizate pe toată durata de viață a împrumutului acordat Companiei H.
- IE23. Deși trebuie recunoscute pierderi din creditare preconizate pe toată durata de viață, evaluarea pierderilor din creditare preconizate va reflecta recuperarea preconizată din garanțiile reale (cu o ajustare în funcție de costurile obținerii și vânzării garanției reale) pentru proprietate, așa cum este prevăzut la punctul AG219 din IPSAS 41, și poate avea ca rezultat pierderi din creditare preconizate foarte mici.

Exemplul 4 – Obligațiuni de stat cu ratingul de categorie recomandată investițiilor

- IE24. Compania A este o companie națională de logistică cotate. Singura datorie în structura de capital este o obligațiune de stat pe cinci ani cu restricția de a împrumuta mai departe, aceasta fiind singura clauză restrictivă a obligațiunii. Compania A raportează trimestrial către acționarii săi. Fondul Național de Investiții Publice este unul dintre numeroșii investitori în obligațiune. Fondul de Investiții consideră obligațiunea ca având un risc de credit scăzut la recunoașterea inițială în conformitate cu punctul 82 din IPSAS 41. Aceasta deoarece obligațiunea are un risc scăzut de neîndeplinire a obligațiilor, iar Compania A este considerată ca având o capacitate ridicată de a-și îndeplini obligațiile în viitorul apropiat. Pe termen mai lung, Fondul de Investiții preconizează că modificările nefavorabile ale condițiilor economice și de afaceri ar putea reduce capacitatea Companiei A de a-și îndeplini obligațiile privind obligațiunea, dar acest lucru nu este obligatoriu. În plus, la recunoașterea inițială, obligațiunea a avut un rating de credit intern care este corelat cu un rating de credit extern global de categorie recomandată investițiilor.
- IE25. La data de raportare, principala preocupare a Fondului de Investiții privind riscul de credit este presiunea continuă asupra volumului total de vânzări care a cauzat scăderea fluxurilor de trezorerie din exploatare ale Companiei A.

- IE26. Dat fiind faptul că Fondul de Investiții se bazează doar pe informații publice trimestriale și nu are acces la informații private referitoare la riscul de credit (deoarece este un investitor în obligațiune), evaluarea sa privind modificările în riscul de credit este legată de anunțuri și informații publice, inclusiv noutăți cu privire la perspectivele de creditare din comunicatele de presă ale agențiilor de rating.
- IE27. Fondul de Investiții aplică simplificarea riscului de credit scăzut de la punctul 82 din IPSAS 41. În consecință, la data de raportare, Fondul de Investiții evaluează măsura în care obligațiunea este considerată ca având un risc de credit scăzut utilizând toate informațiile rezonabile și justificabile disponibile fără cost sau efort nejustificat. La realizarea acelei evaluări, Fondul de investiții reevaluează ratingul de credit intern aferent obligațiunii și concluzionează că obligațiunea nu mai are un rating echivalent cu categoria recomandată investițiilor, deoarece:
- (a) Cel mai recent raport trimestrial al Companiei A a dezvăluit un declin trimestrial al veniturilor de 20%, respectiv de 12% al profitului din exploatare.
 - (b) Agențiile de rating au reacționat negativ la un avertisment privind profitul de la Compania A și au supus ratingul de credit unei revizuri pentru o posibilă deteriorare de la categoria recomandată investițiilor la o categorie care nu este recomandată investițiilor. Totuși, la data de raportare, ratingul extern privind riscul de credit a fost neschimbat.
 - (c) Prețul obligațiunii a scăzut, de asemenea, semnificativ, fapt ce a avut ca rezultat un randament mai mare la scadență. Fondul de Investiții evaluează că prețurile obligațiunii au scăzut ca rezultat al creșterii riscului de credit al Companiei A. Acest lucru se datorează faptului că mediul de piață nu s-a modificat (de exemplu, ratele dobânzii de referință, lichiditatea etc. sunt neschimbate), iar comparația cu prețurile obligațiunilor altor companii similare arată că reducerile sunt probabil specifice companiei (în loc să fie, de exemplu, modificări în ratele dobânzii de referință care nu indică un risc de credit specific companiei).
- IE28. Deși Compania A are în prezent capacitatea de a-și îndeplini angajamentele, incertitudinile majore provenite din expunerea la condițiile economice și de afaceri nefavorabile au crescut riscul neîndeplinirii obligațiilor aferente obligațiunii. Ca rezultat al factorilor descriși la punctul IE27, Fondul de Investiții determină că obligațiunea nu are un risc de credit scăzut la data de raportare. Drept rezultat, Fondul de Investiții trebuie să determine măsura în care creșterea riscului de credit de la recunoașterea inițială a fost semnificativă. Pe baza evaluării sale, Fondul de Investiții determină că riscul de credit a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială și că trebuie recunoscută o ajustare pentru pierderi la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață, în conformitate cu punctul 75 din IPSAS 41.

Exemplul 5 – Sensibilitatea la modificările riscului de credit

- IE29. Societatea pentru locuințe ABC oferă credite ipotecare cetățenilor statului ABC pentru a finanța proprietăți imobiliare rezidențiale în trei regiuni diferite. Creditele ipotecare sunt acordate conform unor criterii LTV variate și unei game largi de grupe de venit. Ca parte a procesului de acordare a creditelor ipotecare, debitorii trebuie să ofere informații precum domeniul de activitate în care este angajat debitorul și codul poștal al proprietății care servește drept garanție reală pentru creditul ipotecar.
- IE30. Societatea pentru locuințe ABC stabilește criteriile de acordare pe baza scorurilor de credit. Împrumuturile cu un scor de credit peste „nivelul acceptat” sunt aprobate deoarece debitorii sunt considerați capabili să își îndeplinească obligațiile contractuale de plată. Atunci când sunt acordate noi credite ipotecare, Societatea pentru locuințe ABC folosește scorul de credit pentru a determina riscul neîndeplinirii obligațiilor la recunoașterea inițială.
- IE31. La data de raportare, Societatea pentru locuințe ABC determină că în toate regiunile se preconizează deteriorarea semnificativă a condițiilor economice. Se preconizează că nivelurile șomajului vor crește, în timp ce valoarea proprietății rezidențiale se preconizează că va scădea, determinând creșterea indicelui LTV. Ca rezultat al deteriorării preconizate a condițiilor economice, Societatea pentru locuințe ABC preconizează creșterea ratelor neîndeplinirii obligațiilor pentru portofoliul de credite ipotecare.

Evaluare individuală

- IE32. În Regiunea Unu, Societatea pentru locuințe ABC evaluează fiecare dintre creditele sale ipotecare pe bază lunară cu ajutorul unui proces automatizat de scoring al comportamentului. Modelele sale de scoring sunt bazate pe situațiile de restanță curente și istorice, nivelurile de îndatorare ale clienților, evaluările LTV, mărimea împrumutului și timpul de la acordarea împrumutului. Societatea pentru locuințe ABC actualizează periodic evaluările LTV printr-un proces automatizat care reestimează valorile proprietăților folosind vânzările recente din fiecare zonă căreia îi corespunde un cod poștal și informațiile rezonabile și justificabile cu caracter previzional care sunt disponibile fără cost sau efort nejustificat.
- IE33. Societatea pentru locuințe ABC deține informații istorice care indică o corelare puternică între valoarea proprietăților rezidențiale și ratele neîndeplinirii obligațiilor pentru creditele ipotecare. Adică atunci când valoarea proprietății rezidențiale scade, un debitor are mai puține stimulente economice pentru a rambursa creditele ipotecare conform planului, ceea ce sporește riscul neîndeplinirii obligațiilor.
- IE34. Prin efectul indicatorului LTV asupra modelului de scoring al comportamentului, riscul crescut al neîndeplinirii obligațiilor din cauza unui declin

preconizat al valorii proprietății rezidențiale ajustează scorul comportamentului. Scorul comportamentului poate fi ajustat ca rezultat al declinului preconizat în valoarea proprietății chiar și atunci când creditul ipotecar este un împrumut rambursat integral la final cu cele mai importante obligații de plată la scadență (și peste următoarele 12 luni). Creditele ipotecare cu un indice LTV ridicat sunt mai sensibile la modificările valorii proprietăților rezidențiale, iar Societatea pentru locuințe ABC este capabilă să identifice creșterile semnificative ale riscului de credit de la recunoașterea inițială pentru debitori individuali înainte ca un credit ipotecar să devină restant dacă a existat o deteriorare a scorului de comportament.

- IE35. Atunci când creșterea riscului de credit a fost semnificativă, este recunoscută o ajustare pentru pierderi la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață. Societatea pentru locuințe ABC evaluează ajustarea pentru pierderi utilizând indicatorii LTV pentru a estima mărimea pierderilor, adică pierderea în cazul neîndeplinirii obligațiilor (LGD). Cu cât este mai ridicat indicele LTV, cu atât sunt mai mari pierderile din creditare preconizate, în cazul în care toate celelalte condiții sunt egale.
- IE36. Dacă Societatea pentru locuințe ABC nu a fost capabilă să actualizeze scorurile de comportament pentru a reflecta declinurile preconizate ale prețurilor proprietăților, aceasta ar folosi informații justificabile și rezonabile care sunt disponibile fără cost sau efort nejustificat pentru a realiza o evaluare colectivă care să determine împrumuturile care au înregistrat o creștere semnificativă a riscului de credit de la recunoașterea inițială și a recunoaște pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață pentru acele împrumuturi.

Evaluare colectivă

- IE37. În Regiunile Doi și Trei, Societatea pentru locuințe ABC nu are o capacitate automatizată de scoring. În schimb, în vederea gestionării riscului de credit, Societatea pentru locuințe ABC urmărește riscul neîndeplinirii obligațiilor prin folosirea situațiilor de restanță. Aceasta recunoaște o ajustare pentru pierderi la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață pentru toate împrumuturile care au o situație de restanță de peste 30 de zile. Deși Societatea pentru locuințe ABC folosește informațiile privind situațiile de restanță ca fiind singurele informații specifice debitorului, aceasta ia, de asemenea, în considerare și alte informații rezonabile și justificabile cu caracter previzional care sunt disponibile fără cost sau efort nejustificat, pentru a evalua dacă pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață trebuie să fie recunoscute pentru împrumuturile care nu au o restanță de peste 30 de zile. Acest lucru este necesar pentru a îndeplini obiectivul de la punctul 76 din IPSAS 41 privind recunoașterea pierderilor din creditare preconizate pe toată durata de viață pentru toate creșterile semnificative ale riscului de credit.

Regiunea Doi

IE38. Regiunea Doi include o comunitate de minerit care depinde în mare parte de exportul de cărbune și produse conexe. Societatea pentru locuințe ABC identifică un declin semnificativ al exporturilor de cărbune și anticipează închiderea câtorva mine de cărbune. Din cauza creșterii preconizate a ratei șomajului, se constată că riscul neîndeplinirii obligațiilor aferente creditelor ipotecare pentru debitorii care sunt angajați în minele de cărbune a crescut semnificativ, chiar dacă acei debitori nu au restanțe la data de raportare. Prin urmare, Societatea pentru locuințe ABC segmentează portofoliul de credite ipotecare din domeniul de activitate în care sunt angajați debitorii (folosind informații înregistrate ca parte a procesului de acordare a creditelor ipotecare) pentru a identifica clienții care se bazează pe mineritul cărbunelui ca sursă principală de locuri de muncă (adică abordarea „de jos în sus” în care împrumuturile sunt identificate pe baza unei caracteristici comune de risc). Pentru acele credite ipotecare, Societatea pentru locuințe ABC recunoaște o ajustare pentru pierderi la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață, în timp ce, pentru toate celelalte împrumuturi din Regiunea Doi, continuă să recunoască o ajustare pentru pierderi la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe 12 luni.¹⁰ Noile credite ipotecare acordate debitorilor din această comunitate care sunt dependenți din punct de vedere economic de minele de cărbune ar avea, totuși, o ajustare pentru pierderi la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe 12 luni, deoarece nu ar fi avut creșteri semnificative ale riscului de credit de la recunoașterea inițială. Totuși, unele credite ipotecare pot avea creșteri semnificative ale riscului de credit la scurt timp după recunoașterea inițială dată fiind închiderea preconizată a minelor de cărbune.

Regiunea Trei

IE39. În Regiunea Trei, Societatea pentru locuințe ABC anticipează un risc de neîndeplinire a obligațiilor și, prin urmare, o creștere a riscului de credit ca rezultat al unei creșteri preconizate a ratelor dobânzii pe parcursul duratei de viață preconizate a creditelor ipotecare. Din punct de vedere istoric, o creștere a ratelor dobânzii a reprezentat un indicator principal al neîndeplinirii obligațiilor în viitor pentru creditele ipotecare din Regiunea Trei – în special atunci când debitorii nu au credite ipotecare cu rată fixă a dobânzii. Societatea pentru locuințe ABC stabilește că portofoliul de credite ipotecare cu rată variabilă a dobânzii din Regiunea Trei este omogen și că, spre deosebire de Regiunea Doi, nu este posibil să se identifice subportofolii specifice pe baza caracteristicilor de risc comune care reprezintă debitorii pentru care se preconizează că va avea loc o creștere semnificativă a riscului de credit. Cu toate acestea, ca urmare a

¹⁰ Cu excepția acelor credite ipotecare al căror risc de credit se constată că a crescut semnificativ, pe baza unei evaluări individuale, precum cele care au o restanță de peste 30 de zile. Pentru acele credite ipotecare ar fi recunoscute, de asemenea, pierderi din creditare preconizate pe toată durata de viață.

naturii omogene a creditelor ipotecare din Regiunea Trei, Societatea pentru locuințe ABC stabilește că poate fi realizată o evaluare pe baza unei părți din portofoliul total care prezintă o creștere semnificativă a riscului de credit de la recunoașterea inițială (adică poate fi folosită o abordare „de sus în jos”). Pe baza informațiilor istorice, Societatea pentru locuințe ABC estimează că o creștere a ratelor dobânzii de 200 de puncte de bază va cauza o creștere semnificativă a riscului de credit pentru 20% din portofoliul cu rată variabilă a dobânzii. Prin urmare, drept rezultat al creșterii anticipate a ratei dobânzii, Societatea pentru locuințe ABC stabilește că, în cazul a 20% dintre creditele ipotecare din Regiunea Trei, riscul de credit a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială. În consecință, Societatea pentru locuințe ABC recunoaște pierderi din creditare preconizate pe toată durata de viață pentru 20% din portofoliul de credite ipotecare cu rată variabilă și o ajustare pentru pierderi la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe 12 luni pentru restul portofoliului.¹¹

Exemplul 6 – Comparație cu riscul de credit inițial maxim

IE40. Agenția pentru Dezvoltare Economică are în Regiunea W două portofolii de credite pentru întreprinderi mici cu termene și condiții similare. Politica Agenției pentru Dezvoltare Economică cu privire la deciziile de finanțare pentru fiecare împrumut se bazează pe un sistem intern de rating de credit care ia în considerare istoricul debitorului în ceea ce privește creditele, comportamentul privind plățile, precum și alți factori și desemnează un rating intern privind riscul de credit de la 1 (cel mai scăzut risc de credit) la 10 (cel mai ridicat risc de credit) pentru fiecare împrumut, la momentul acordării. Riscul neîndeplinirii obligațiilor crește exponențial pe măsură ce se deteriorează ratingul riscului de credit, astfel încât, de exemplu, diferența dintre categoriile de rating al riscului de credit 1 și 2 este mai mică decât diferența dintre categoriile de rating al riscului de credit 2 și 3. Împrumuturile din Portofoliul 1 erau oferite doar clienților care au mai avut și alte împrumuturi cu un rating intern similar al riscului de credit, iar la recunoașterea inițială toate împrumuturile erau clasificate în categoria 3 sau 4 pe scara internă de rating. Agenția pentru Dezvoltare Economică stabilește că ratingul riscului de credit inițial maxim la recunoașterea inițială pe care l-ar accepta pentru Portofoliul 1 este un rating intern de 4. Împrumuturile din Portofoliul 2 au fost oferite debitorilor care au răspuns la un anunț pentru împrumuturi pentru micile întreprinderi, iar ratingurile interne ale riscului de credit pentru acei debitori variau între 4 și 7 pe scara internă de rating. Agenția pentru Dezvoltare Economică nu acordă niciodată un împrumut pentru o întreprindere mică cu un rating intern al riscului de credit mai slab de 7 (adică cu un rating intern de 8-10).

¹¹ Cu excepția acelor credite ipotecare al căror risc de credit se constată că a crescut semnificativ, pe baza unei evaluări individuale, precum cele care au o restanță de peste 30 de zile. Pentru acele credite ipotecare ar fi recunoscute, de asemenea, pierderi din creditare preconizate pe toată durata de viață.

- IE41. În sensul evaluării măsurii în care a existat o creștere semnificativă a riscului de credit, Agenția pentru Dezvoltare Economică determină că toate împrumuturile din Portofoliul 1 au avut un risc de credit inițial similar. Aceasta stabilește că, dat fiind riscul neîndeplinirii obligațiilor reflectat în categoriile interne de rating al riscului, o modificare a ratingului intern de la 3 la 4 nu ar reprezenta o creștere semnificativă a riscului de credit, dar că există o creștere semnificativă a riscului de credit pentru orice împrumut din acest portofoliu care are un rating intern mai slab de 5. Acest lucru înseamnă că nu este necesar ca Departamentul de Finanțe să cunoască ratingul de credit inițial al fiecărui împrumut din portofoliu pentru a evalua modificarea riscului de credit de la recunoașterea inițială. Aceasta trebuie doar să determine dacă riscul de credit este mai slab decât categoria 5 la data de raportare pentru a determina dacă trebuie să fie recunoscute pierderi din creditare preconizate pe toată durata de viață, în conformitate cu punctul 75 din IPSAS 41.
- IE42. Totuși, determinarea riscului de credit inițial maxim acceptat la recunoașterea inițială pentru Portofoliul 2 la un rating intern al riscului de credit de 7 nu ar îndeplini obiectivul dispozițiilor prevăzute la punctul 76 din IPSAS 41. Aceasta deoarece Agenția pentru Dezvoltare Economică determină că o creștere semnificativă a riscului de credit nu apare doar atunci când riscul de credit crește peste nivelul la care entitatea ar emite noi active financiare (adică atunci când ratingul intern este mai slab de 7). Deși Agenția pentru Dezvoltare Economică nu acordă niciodată un împrumut pentru o întreprindere mică având un rating de credit intern mai slab de 7, riscul de credit inițial pentru împrumuturile din Portofoliul 2 nu are un risc de credit suficient de similar la recunoașterea inițială pentru a aplica abordarea folosită pentru Portofoliul 1. Acest lucru înseamnă că Agenția pentru Dezvoltare Economică nu poate doar să compare riscul de credit la data de raportare cu cea mai scăzută calitate a creditului la recunoașterea inițială (de exemplu, prin compararea ratingului intern al riscului de credit pentru împrumuturile din Portofoliul 2 cu un rating intern al riscului de credit de 7) pentru a determina dacă riscul de credit a crescut semnificativ, deoarece calitatea inițială a creditului pentru împrumuturile din portofoliu este prea diversificată. De exemplu, dacă un împrumut a avut inițial un risc de credit de 4, s-ar putea ca riscul de credit al împrumutului să fi crescut semnificativ dacă ratingul intern al riscului de credit se modifică la 6.

Exemplul 7 – Evaluarea riscului de credit al partenerului

Scenariul 1

- IE43. În 20X0, Banca pentru Infrastructură a țării A i-a acordat Companiei Q un împrumut de 10.000 u.m. pe o perioadă contractuală de 15 ani atunci când compania avea un rating intern al riscului de credit de 4 pe o scară de la 1 (cel mai scăzut risc de credit) la 10 (cel mai ridicat risc de credit). Riscul neîndeplinirii obligațiilor crește exponențial pe măsură ce se deteriorează ratingul riscului de

credit, astfel încât, de exemplu, diferența dintre categoriile de rating al riscului de credit 1 și 2 este mai mică decât diferența dintre categoriile de rating al riscului de credit 2 și 3. În 20X5, atunci când Compania Q avea un rating intern al riscului de credit de 6, Banca pentru Infrastructură i-a acordat Companiei Q un alt împrumut, de 5.000 u.m., pe o perioadă contractuală de 10 ani. În 20X7, Compania Q nu reușește să își păstreze contractul cu un client principal și, prin urmare, înregistrează un declin major al veniturilor. Banca pentru Infrastructură consideră că în urma pierderii contractului Compania Q va avea o capacitate semnificativ redusă de a-și îndeplini obligațiile aferente împrumutului și modifică ratingul intern al riscului de credit la 8.

- IE44. Banca pentru Infrastructură evaluează riscul de credit la nivelul partenerului în scopul gestionării riscului de credit și determină că a avut loc o creștere semnificativă a riscului de credit al Companiei Q. Deși Banca pentru Infrastructură nu a efectuat o evaluare individuală a modificărilor riscului de credit pentru fiecare împrumut de la recunoașterea inițială, evaluarea riscului de credit la nivelul partenerului și recunoașterea pierderilor din creditare preconizate pe toată durata de viață pentru toate împrumuturile acordate Companiei Q îndeplinesc obiectivul dispozițiilor privind deprecierea, așa cum sunt enunțate la punctul 76 din IPSAS 41. Acest lucru se întâmplă deoarece, chiar dacă cel mai recent împrumut a fost acordat (în 20X7) în momentul în care Compania Q avea cel mai ridicat risc de credit la acordare, riscul său de credit a crescut semnificativ. Evaluarea partenerului va avea, prin urmare, același rezultat ca evaluarea modificării riscului de credit pentru fiecare împrumut individual.

Scenariul 2

- IE45. Banca pentru Infrastructură a țării A i-a acordat Companiei X un împrumut de 150.000 u.m. pe o perioadă contractuală de 20 de ani în 20X0, atunci când compania avea un rating intern al riscului de credit de 4. În 20X5, condițiile economice s-au deteriorat, iar cererea pentru produsele Companiei X a scăzut semnificativ. Ca rezultat al fluxurilor de trezorerie reduse din cauza vânzărilor scăzute, Compania X nu i-a putut plăti integral Băncii pentru Infrastructură rata împrumutului. Banca pentru Infrastructură reevaluează ratingul intern al riscului de credit al Companiei X și îl determină ca fiind 7 la data de raportare. Banca pentru Infrastructură a analizat modificarea riscului de credit aferent împrumutului, luând în considerare inclusiv modificarea ratingului intern al riscului de credit, a determinat că a existat o creștere semnificativă a riscului de credit și a recunoscut pierderi din creditare preconizate pe toată durata de viață a împrumutului în valoare de 150.000 u.m.
- IE46. În pofida deteriorării recente a ratingului intern al riscului de credit, în 20X6 Banca pentru Infrastructură îi acordă Companiei X un alt împrumut, de 50.000 u.m., pe o perioadă contractuală de 5 ani, luând în considerare riscul de credit ridicat de la acea dată.

IE47. Faptul că riscul de credit al Companiei X (evaluat la nivel de partener) a fost evaluat anterior ca înregistrând o creștere semnificativă nu are ca rezultat recunoașterea pierderilor din creditare preconizate pe toată durata de viață pentru noul împrumut. Aceasta deoarece riscul de credit pentru noul împrumut nu a crescut semnificativ din momentul când împrumutul a fost recunoscut inițial. Dacă Banca pentru Infrastructură ar fi evaluat riscul de credit doar la nivel de partener, fără a analiza dacă concluzia privind modificările riscului de credit se aplică pentru toate instrumentele financiare individuale furnizate aceluiași client, atunci obiectivul de la punctul 76 din IPSAS 41 nu ar fi fost îndeplinit.

Recunoașterea și evaluarea pierderilor din creditare preconizate

IE48. Următoarele exemple ilustrează aplicarea dispozițiilor privind recunoașterea și evaluarea în conformitate cu punctele 73-93 din IPSAS 41, precum și interacțiunea cu dispozițiile privind contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor.

Exemplul 8 – Evaluarea pierderii din creditare preconizate pe 12 luni folosind o abordare explicită a „probabilității neîndeplinirii obligațiilor”

Scenariul 1

IE49. Guvernul A emite un singur împrumut amortizabil pe 10 ani de 1 milion u.m. Luând în considerare așteptările pentru instrumentele cu risc de credit similar (folosind informații rezonabile și justificabile care sunt disponibile fără cost sau efort nejustificat), riscul de credit al debitorului și prognoza economică pentru următoarele 12 luni, Guvernul A estimează că la recunoașterea inițială împrumutul are o probabilitate a neîndeplinirii obligațiilor (PD) de 0,5% pe parcursul următoarelor 12 luni. Guvernul A determină, de asemenea, că modificarea indicelui PD pe 12 luni reprezintă o aproximare rezonabilă a modificărilor indicelui PD pe toată durata de viață, pentru a determina dacă a existat o creștere semnificativă a riscului de credit de la recunoașterea inițială.

IE50. La data de raportare (care este înainte ca plata împrumutului să fie scadentă¹²) nu a existat nicio modificare a indicelui PD pe 12 luni, iar Guvernul A determină că nu a existat nicio creștere semnificativă a riscului de credit de la recunoașterea inițială. Guvernul A determină că 25% din valoarea contabilă brută va fi pierdută în cazul neîndeplinirii obligațiilor aferente împrumutului (adică LGD este de 25%)¹³. Guvernul A evaluează ajustarea pentru pierderi la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe 12 luni folosind indicele PD pe 12 luni de 0,5%. În acel calcul există o probabilitate implicită de 99,5% să nu apară cazuri de neîndeplinire a obligațiilor. La data de raportare,

¹² Prin urmare, pentru simplificarea exemplului, se presupune că nu există nicio amortizare a împrumutului.

¹³ Dat fiind faptul că LGD reprezintă un procent din valoarea actualizată a valorii contabile brute, prezentul exemplu nu ilustrează valoarea-timp a banilor.

ajustarea pentru pierderile din creditare preconizate pe 12 luni este de 1.250 u.m. ($0,5\% \times 25\% \times 1.000.000$ u.m.).

Scenariul 2

- IE51. Guvernul B dobândește un portofoliu de 1.000 de împrumuturi rambursate integral la final, pe o perioadă de cinci ani, în valoare de 1.000 u.m. fiecare (adică 1 milion u.m. în total), cu un indice PD pe 12 luni mediu de 0,5% pentru acel portofoliu. Guvernul B stabilește că, dat fiind faptul că împrumuturile au obligații semnificative de plată care se extind peste următoarele 12 luni, nu ar fi adecvat să se ia în considerare modificările indicelui PD pe 12 luni atunci când se determină dacă au existat creșteri semnificative ale riscului de credit de la recunoașterea inițială. Prin urmare, la data de raportare, Guvernul B folosește modificările indicelui PD pe toată durata de viață pentru a determina dacă riscul de credit al portofoliului a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială.
- IE52. Guvernul B determină că nu a existat o creștere semnificativă a riscului de credit de la recunoașterea inițială și estimează că portofoliul are un indice LGD mediu de 25%. Guvernul B determină că este adecvată evaluarea ajustării pentru pierderi pe o bază colectivă în conformitate cu IPSAS 41. Indicele PD pe 12 luni rămâne la 0,5% la data de raportare. Prin urmare, Guvernul B evaluează provizionul pentru pierderi pe o bază colectivă la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe 12 luni pe baza mediei indicelui PD pe 12 luni de 0,5%. În acel calcul există o probabilitate implicită de 99,5% să nu existe cazuri de neîndeplinire a obligațiilor. La data de raportare, ajustarea pentru pierderile din creditare preconizate pe 12 luni este de 1.250 u.m. ($0,5\% \times 25\% \times 1.000.000$ u.m.).

Exemplul 9 – Evaluarea pierderii din creditare preconizate pe 12 luni utilizând o abordare bazată pe rata pierderilor

- IE53. Guvernul A acordă 2.000 de împrumuturi rambursate integral la final cu o valoare contabilă brută totală de 500.000 u.m. Guvernul A segmentează portofoliul său în grupuri de debitori (Grupurile X și Y) pe baza caracteristicilor comune privind riscul de credit la recunoașterea inițială. Grupul X conține 1.000 de împrumuturi cu o valoare contabilă brută de 200 u.m. per debitor, valoarea contabilă brută totală fiind de 200.000 u.m. Grupul Y conține 1.000 de împrumuturi cu o valoare contabilă brută de 300 u.m. per debitor, valoarea contabilă brută totală fiind de 300.000 u.m. Nu există costuri de tranzacție, iar contractele de creditare nu includ opțiuni (de exemplu, opțiuni call sau de plată în avans), prime sau reduceri, puncte plătite sau alte taxe.
- IE54. Guvernul A evaluează pierderile din creditare preconizate utilizând o abordare bazată pe rata pierderilor pentru Grupurile X și Y. Pentru a elabora ratele pierderilor, Guvernul A ia în considerare eşantioane din propriile evidențe istorice privind neîndeplinirea obligațiilor și pierderile pentru acele tipuri de împrumuturi. În plus, Guvernul A ia în considerare informații cu caracter previzional și își actualizează informațiile istorice pentru condițiile economice actuale, precum

și pentru prognozele rezonabile și justificabile privind condițiile economice viitoare. Din punct de vedere istoric, pentru o populație de 1.000 de împrumuturi în fiecare grup, rata pierderilor pentru Grupul X este de 0,3%, pe baza a patru cazuri de neîndeplinire a obligațiilor, iar rata pierderilor istorice pentru Grupul Y este de 0,15%, pe baza a două cazuri de neîndeplinire a obligațiilor.

	Numărul de clienți din eșantion	Valoarea contabilă brută per client estimată în cazul neîndeplinirii obligațiilor	Valoarea contabilă brută totală estimată în cazul neîndeplinirii obligațiilor	Numărul mediu istoric anual de cazuri de neîndeplinire a obligațiilor	Valoarea contabilă brută totală estimată în cazul neîndeplinirii obligațiilor	Valoarea actualizată a pierderilor observate ^(a)	Rata pierderilor
Grupul	A	B	$C = A \times B$	D	$E = B \times D$	F	$G = F \div C$
X	1.000	200 u.m.	200.000 u.m.	4	800 u.m.	600 u.m.	0,3%
Y	1.000	300 u.m.	300.000 u.m.	2	600 u.m.	450 u.m.	0,15%
(a)	În conformitate cu punctul 90 litera (b), pierderile din creditare preconizate trebuie actualizate folosind rata dobânzii efective. Totuși, în sensul prezentului exemplu, valoarea actualizată a pierderii observate este ipotetică.						

IE55. La data de raportare, Guvernul A preconizează o creștere a cazurilor de neîndeplinire a obligațiilor în următoarele 12 luni în comparație cu rata istorică. Drept rezultat, Guvernul A estimează cinci cazuri de neîndeplinire a obligațiilor în următoarele 12 luni pentru împrumuturile din Grupul X și trei pentru împrumuturile din Grupul Y. Aceasta estimează că valoarea actualizată a pierderilor din creditare observate per client va rămâne consecventă cu pierderile istorice per client.

IE56. Pe baza duratei de viață preconizate a împrumuturilor, Guvernul A determină că sporirea preconizată a cazurilor de neîndeplinire a obligațiilor nu reprezintă o creștere semnificativă a riscului de credit de la recunoașterea inițială pentru acele portofolii. Pe baza prognozelor sale, Guvernul A evaluează ajustarea pentru pierderi la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe 12 luni pentru 1.000 de împrumuturi din fiecare grup la o valoare de 750 u.m. și, respectiv, 675 u.m. Această situație este echivalentă cu o rată a pierderilor în primul an de 0,375% pentru Grupul X și 0,225% pentru Grupul Y.

	Numărul de clienți din eșantion	Valoarea contabilă brută per client estimată în cazul neîndeplinirii obligațiilor	Valoarea contabilă brută totală estimată în cazul neîndeplinirii obligațiilor	Numărul preconizat de cazuri de neîndeplinire a obligațiilor	Valoarea contabilă brută totală estimată în cazul neîndeplinirii obligațiilor	Valoarea actualizată a pierderilor observate	Rata pierderilor
Grupul	A	B	$C = A \times B$	D	$E = B \times D$	F	$G = F \div C$
X	1.000	200 u.m.	200.000 u.m.	5	1.000 u.m.	750 u.m.	0,375%
Y	1.000	300 u.m.	300.000 u.m.	3	900 u.m.	675 u.m.	0,225%

IE57. Guvernul A folosește ratele pierderilor de 0,375% și, respectiv, de 0,225% pentru a estima pierderile din creditare preconizate pe 12 luni pentru noile împrumuturi din Grupul X și Grupul Y acordate pe parcursul anului și pentru care riscul de credit nu a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială.

Exemplul 10 – Facilități de credit rotativ

IE58. Agenția de Dezvoltare a țării A emite împrumuturi reînnoibile automat companiilor mici de construcții care furnizează infrastructură publică. Aceste împrumuturi reînnoibile le furnizează lichidități companiilor mici de construcții atunci când intrările de numerar sunt limitate. Împrumuturile reînnoibile au o perioadă de notificare de o zi, după care Agenția de Dezvoltare are dreptul contractual de a anula împrumutul (atât pentru componentele retrase, cât și pentru cele neretrase). Totuși, Agenția de Dezvoltare nu aplică dreptul său contractual de a anula împrumuturile reînnoibile în gestionarea zilnică normală a instrumentelor și anulează facilitățile doar atunci când sesizează o creștere a riscului de credit și începe monitorizarea debitorilor pe o bază individuală. Prin urmare, Agenția de Dezvoltare nu consideră dreptul contractual de a anula împrumuturile reînnoibile ca fiind o limitare a expunerii la pierderile din creditare la perioada de notificare contractuală.

IE59. În sensul gestionării riscului de credit, Agenția de Dezvoltare consideră că trebuie evaluat un singur set de fluxuri de trezorerie contractuale de la debitori și nu face distincție între soldurile retrase și neretrase la data de raportare. Prin urmare, portofoliul este gestionat, iar pierderile din creditare preconizate sunt evaluate la nivel de facilitate.

IE60. La data de raportare, soldurile scadente pentru portofoliul de împrumuturi reînnoibile sunt de 60.000 u.m., iar facilitatea disponibilă neretrasă este de 40.000 u.m. Agenția de Dezvoltare determină durata de viață preconizată a portofoliului prin estimarea perioadei pe parcursul căreia preconizează să fie expusă la riscul de credit asociat facilităților la data de raportare, luând în considerare:

- (a) Perioada pe parcursul căreia era expusă la riscul de credit pentru un portofoliu similar de împrumuturi reînnoibile de construcții;
- (b) Durata de timp după care apar cazuri conexe de neîndeplinire a obligațiilor pentru instrumente financiare similare; și
- (c) Evenimente trecute care au condus la acțiuni de gestionare a riscului de credit din cauza unei creșteri a riscului de credit pentru instrumente financiare similare, precum o reducere sau o revocare a limitelor de credit neretrase.

IE61. Pe baza informațiilor prezentate la punctul IE60, Agenția de Dezvoltare determină că durata de viață preconizată a portofoliului de împrumuturi reînnoibile este de 30 de luni.

- IE62. La data de raportare, Agenția de Dezvoltare evaluează modificarea riscului de credit aferent portofoliului de la recunoașterea inițială și stabilește, în conformitate cu punctul 75 din IPSAS 41, că riscul de credit pentru o parte dintre facilitățile de creditare reprezentând 25% din portofoliu a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială. Soldul scadent pentru aceste facilități de credit pentru care trebuie recunoscute pierderi din creditare preconizate pe toată durata de viață este de 20.000 u.m., iar facilitatea disponibilă neretrasă este de 10.000 u.m.
- IE63. Atunci când evaluează pierderile din creditare preconizate în conformitate cu punctul 93 din IPSAS 41, Agenția de Dezvoltare ia în considerare așteptările sale privind retragerile viitoare pe durata de viață preconizată a portofoliului (adică 30 de luni) în conformitate cu punctul AG195 și estimează care este soldul restant preconizat (adică expunerea la neîndeplinirea obligațiilor) al portofoliului în cazul în care debitorii nu și-ar îndeplini obligațiile. Prin folosirea modelelor sale de risc de credit, Agenția de Dezvoltare determină că expunerea la riscul de neîndeplinire a obligațiilor pentru facilitățile de creditare reînnoibile pentru care trebuie recunoscute pierderi din creditare preconizate pe toată durata de viață este de 25.000 u.m. (adică soldul retras de 20.000 u.m. plus retragerile suplimentare de 5.000 u.m. din angajamentul neretras disponibil). Expunerea la riscul de neîndeplinire a obligațiilor pentru facilitățile de creditare pentru care sunt recunoscute pierderi din creditare preconizate pe 12 luni este de 45.000 u.m. (adică soldul scadent de 40.000 u.m. și o retragere suplimentară de 5.000 u.m. din angajamentul neretras pe parcursul următoarelor 12 luni).
- IE64. Expunerea la riscul de neîndeplinire a obligațiilor și durata de viață preconizată determinate de Agenția de Dezvoltare sunt folosite pentru a evalua pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață și pierderile din creditare preconizate pe 12 luni aferente portofoliului său de împrumuturi.
- IE65. Agenția de Dezvoltare evaluează pierderile din creditare preconizate la nivel de facilitate și, prin urmare, nu poate să identifice în mod distinct pierderile din creditare preconizate pentru componenta neretrasă din angajament față de cele pentru componenta de împrumut. Aceasta recunoaște în situația poziției financiare pierderile din creditare preconizate pentru angajamentul neretras împreună cu ajustarea pentru pierderi pentru componenta de împrumut. În măsura în care pierderile din creditare preconizate combinate depășesc valoarea contabilă brută a activului financiar, pierderile din creditare preconizate trebuie prezentate ca un provizion (în conformitate cu IPSAS 30, *Instrumente financiare: prezentarea informațiilor*).

Exemplul 11 – Modificarea fluxurilor de trezorerie contractuale

- IE66. Guvernul A acordă un împrumut pe cinci ani care impune rambursarea integrală a valorii contractuale scadente la scadență. Valoarea sa contractuală nominală

este de 1.000 u.m., cu o rată a dobânzii de 5% plătită anual. Rata dobânzii efective este de 5%. La finalul primei perioade de raportare (Perioada 1), Guvernul A recunoaște o ajustare pentru pierderi la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe 12 luni deoarece nu a existat o creștere semnificativă a riscului de credit de la recunoașterea inițială. Este recunoscut un sold al ajustării pentru pierderi de 20 u.m.

- IE67. În perioada de raportare următoare (Perioada 2), Guvernul A determină că riscul de credit al împrumutului a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială. Drept rezultat al acestei creșteri, Guvernul A recunoaște pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață a împrumutului. Soldul ajustării pentru pierderi este de 30 u.m.
- IE68. La finalul celei de-a treia perioade de raportare (Perioada 3), în urma dificultăților financiare semnificative ale debitorului, Guvernul A modifică fluxurile de trezorerie contractuale ale împrumutului. Acesta prelungește durata contractuală a împrumutului cu un an, astfel încât durata rămasă la data modificării este de trei ani. Modificarea nu are ca rezultat o derecunoaștere a împrumutului de către Guvernul A.
- IE69. Ca rezultat al acelei modificări, Guvernul A recalculează valoarea contabilă brută a activului financiar ca fiind valoarea actualizată a fluxurilor de trezorerie contractuale modificate actualizate la rata dobânzii efective inițiale a împrumutului de 5%. În conformitate cu punctul 71 din IPSAS 41, diferența dintre această valoare contabilă brută recalculată și valoarea contabilă brută înainte de modificare este recunoscută ca un câștig sau o pierdere din modificare. Guvernul A recunoaște pierderea din modificare (calculată ca fiind de 300 u.m.) față de valoarea contabilă brută a împrumutului, reducând-o la 700 u.m., și o pierdere din modificare de 300 u.m. în surplus sau deficit.
- IE70. Guvernul A reevaluează, de asemenea, ajustarea pentru pierderi, luând în considerare fluxurile de trezorerie contractuale modificate, și evaluează dacă provizionul pentru pierderi aferent împrumutului trebuie să continue să fie evaluat la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață. Guvernul A compară riscul de credit actual (luând în considerare fluxurile de trezorerie modificate) cu riscul de credit (pentru fluxurile de trezorerie inițiale nemodificate) la recunoașterea inițială. Guvernul A stabilește că împrumutul nu este depreciat ca urmare a riscului de credit la data de raportare, dar că riscul de credit a crescut, totuși, semnificativ în comparație cu riscul de credit la recunoașterea inițială și continuă să evalueze ajustarea pentru pierderi la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață. Soldul ajustării pentru pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață este de 100 u.m. la data de raportare.

Perioada	Valoarea contabilă brută la început	(Pierdere)/ câștigul din depreciere	(Pierdere)/ câștigul din modificare	Venituri din dobânzi	Fluxuri de trezorerie	Valoarea contabilă brută la final	Ajustare pentru pierderi	Valoarea costului amortizat la final
	A	B	C	D Brut: $A \times 5\%$	E	$F = A + C + D - E$	G	$H = F - G$
1	1.000 u.m.	(20 u.m.)		50 u.m.	50 u.m.	1.000 u.m.	20 u.m.	980 u.m.
2	1.000 u.m.	(10 u.m.)		50 u.m.	50 u.m.	1.000 u.m.	30 u.m.	970 u.m.
3	1.000 u.m.	(70 u.m.)	(300 u.m.)	50 u.m.	50 u.m.	700 u.m.	100 u.m.	600 u.m.

- IE71. La fiecare dată de raportare ulterioară, Guvernul A evaluează dacă există o creștere semnificativă a riscului de credit prin compararea riscului de credit aferent împrumutului la recunoașterea inițială (pe baza fluxurilor de trezorerie inițiale, nemodificate) cu riscul de credit la data de raportare (pe baza fluxurilor de trezorerie modificate), în conformitate cu punctul 84 din IPSAS 41.
- IE72. La două perioade de raportare după modificarea împrumutului (Perioada 5), debitorul a depășit semnificativ planul său de afaceri din punctul de vedere al performanței în comparație cu așteptările de la data modificării. În plus, perspectivele afacerii sunt mai pozitive decât s-a preconizat anterior. O evaluare a tuturor informațiilor rezonabile și justificabile care sunt disponibile fără cost sau efort nejustificat indică faptul că riscul de credit total aferent împrumutului a scăzut și că riscul să apară o neîndeplinire a obligațiilor pe durata preconizată a împrumutului a scăzut, astfel încât Guvernul A ajustează ratingul de credit intern al debitorului la finalul perioadei de raportare.
- IE73. Dată fiind evoluția generală pozitivă, Guvernul A reevaluează situația și ajunge la concluzia că riscul de credit aferent împrumutului a scăzut și nu mai există o creștere semnificativă a riscului de credit de la recunoașterea inițială. Drept rezultat, Guvernul A evaluează din nou ajustarea pentru pierderi la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe 12 luni.

Exemplul 12 – Matricea provizioanelor

- IE74. Municipiul M oferă servicii de furnizare a apei pentru gospodăriile din cadrul jurisdicției sale. Gospodăriile sunt facturate lunar pe baza apei consumate în timpul perioadei. Acesta reprezintă un portofoliu de creanțe comerciale de 30 de milioane u.m. în 20X1 pentru Municipiul M. Portofoliul constă într-un număr mare de gospodării cu solduri existente mici. Creanțele comerciale categorisite prin caracteristici de risc comune reprezentative pentru capacitatea gospodăriilor de a plăti toate sumele datorate în concordanță cu termenele contractuale. Creanțele comerciale nu au o componentă de finanțare semnificativă. În conformitate cu punctul 87 din IPSAS 41, ajustarea pentru pierderi pentru astfel de creanțe comerciale este întotdeauna evaluată la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață.

IE75. Pentru a determina pierderile din creditare preconizate pentru portofoliu, Municipiul M folosește matricea provizioanelor. Matricea provizioanelor se bazează pe ratele istorice observate de neîndeplinire a obligațiilor pe parcursul duratei de viață preconizate a creanțelor comerciale și este ajustată pentru estimările cu caracter previzional. La fiecare dată de raportare sunt actualizate ratele istorice observate de neîndeplinire a obligațiilor și sunt analizate modificările estimărilor cu caracter previzional. În acest caz, se prognozează că pe parcursul următorului an condițiile economice se vor deteriora.

IE76. Pe acea bază, Municipiul M estimează următoarea matrice a provizioanelor:

	Curente	1-30 zile restante	31-60 zile restante	61-90 zile restante	Peste 90 zile restante
Rata neîndeplinirii obligațiilor	0,3%	1,6%	3,6%	6,6%	10,6%

IE77. Creanțele comerciale ale numărului mare de gospodării au o valoare de 30 milioane u.m. și sunt evaluate folosind matricea provizioanelor.

	Valoarea contabilă brută	Ajustarea pentru pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață (Valoarea contabilă brută × rata pierderilor din creditare preconizate pe toată durata de viață)
Curente	15.000.000 u.m.	45.000 u.m.
1-30 zile restante	7.500.000 u.m.	120.000 u.m.
31-60 zile restante	4.000.000 u.m.	144.000 u.m.
61-90 zile restante	2.500.000 u.m.	165.000 u.m.
Peste 90 zile restante	1.000.000 u.m.	106.000 u.m.
	30.000.000 u.m.	580.000 u.m.

Exemplul 13 – Instrumente de datorie evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii

IE78. Fondul Public de Investiții A achiziționează un instrument de datorie cu o valoare justă de 1.000 u.m. la data de 15 decembrie 20X0 și evaluează instrumentul de datorie la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii. Instrumentul are o rată a dobânzii de 5% pe durata contractuală de 10 ani și are o rată a dobânzii efective de 5%. La recunoașterea inițială, entitatea determină că activul nu este achiziționat sau emis depreciat ca urmare a riscului de credit.

	Debit	Credit
Activ financiar – valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii	1.000 u.m.	
Numerar		1.000 u.m.
<i>(Pentru a se recunoaște instrumentul de datorie evaluat la valoarea sa justă)</i>		

- IE79. La 31 decembrie 20X0 (data de raportare), valoarea justă a instrumentului de datorie a scăzut la 950 u.m. drept rezultat al modificărilor ratelor dobânzii de pe piață. Entitatea determină că nu a existat o creștere semnificativă a riscului de credit de la recunoașterea inițială și că pierderile din creditare preconizate trebuie să fie evaluate la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe 12 luni, care au valoarea de 30 u.m. Pentru simplificare, nu sunt furnizate înregistrările contabile pentru încasarea veniturilor din dobândă.

	Debit	Credit
Pierdere din depreciere (surplus sau deficit)	30 u.m.	
Active nete / capitaluri proprii ^(a)	20 u.m.	
Activ financiar – valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii		50 u.m.
<i>(Pentru a se recunoaște pierderile din creditare preconizate pe 12 luni și alte modificări ale valorii juste a instrumentului de datorie)</i>		
<small>(a) Pierdere cumulată în active nete / capitaluri proprii la data de raportare a fost de 20 u.m. Acea valoare constă în modificarea totală a valorii juste de 50 u.m. (adică 1.000 u.m. – 950 u.m.) compensată de modificarea valorii cumulate a deprecierei reprezentând pierderile din creditare preconizate pe 12 luni care a fost recunoscută (30 u.m.).</small>		

- IE80. Se vor prezenta informații privind valoarea cumulată a deprecierei de 30 u.m.

- IE81. La 1 ianuarie 20X1, entitatea decide să vândă instrumentul de datorie cu 950 u.m., care reprezintă valoarea sa justă la acea dată.

	Debit	Credit
Numerar	950 u.m.	
Activ financiar – valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii		950 u.m.
Pierdere (surplus sau deficit)	20 u.m.	
Active nete / capitaluri proprii		20 u.m.
<i>(Pentru a se derecunoaște valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii și pentru a se recicla valorile cumulate în active nete / capitaluri proprii la surplus sau deficit)</i>		

Exemplul 14 – Interacțiunea dintre categoria de evaluare la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii și exprimarea în valută, contabilitatea de acoperire a valorii juste împotriva riscurilor și depreciere

- IE82. Acest exemplu ilustrează contabilitatea aferentă unui instrument de datorie exprimat într-o valută, evaluat la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii și desemnat într-o relație de contabilitate de acoperire a valorii juste împotriva riscurilor. Exemplul ilustrează interacțiunea cu contabilizarea deprecierei.
- IE83. O entitate achiziționează un instrument de datorie (o obligațiune) exprimat într-o monedă străină (MS) la valoarea justă de 100.000 MS la 1 ianuarie 20X0 și clasifică obligațiunea ca fiind evaluată la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii. Obligațiunea are o durată rămasă de cinci ani până la scadență și un cupon fix de 5% pe perioada contractuală la valoarea nominală contractuală de 100.000 MS. La recunoașterea inițială, obligațiunea are o rată a dobânzii efective de 5%. Moneda funcțională a entității este moneda sa locală (ML).

Cursul de schimb valutar este de 1 MS pentru 1 ML la data de 1 ianuarie 20X0. La recunoașterea inițială, entitatea determină că obligațiunea nu este achiziționată sau emisă depreciată ca urmare a riscului de credit. În plus, la 1 ianuarie 20X0, pierderile din creditare preconizate pe 12 luni sunt determinate ca fiind de 1.200 MS. Costul său amortizat în MS la 1 ianuarie 20X0 este egal cu valoarea contabilă brută de 100.000 MS minus pierderile din creditare preconizate pe 12 luni (100.000 MS – 1.200 MS).

- IE84. Entitatea are următoarele expuneri la risc:
- (a) Riscul ratei dobânzii aferent valorii juste în MS: expunerea care apare ca rezultat al achiziționării unui instrument cu rată fixă a dobânzii; și
 - (b) Riscul cursului de schimb valutar: expunerea la modificările cursurilor de schimb valutar evaluată în ML.
- IE85. Entitatea își acoperă expunerile la risc utilizând următoarea strategie de gestionare a riscurilor:
- (a) Pentru riscul ratei fixe a dobânzii (în MS), entitatea decide să lege încasarea dobânzii în MS de ratele variabile curente ale dobânzii în MS. În consecință, entitatea folosește swapuri pe rata dobânzii exprimate în MS în baza cărora plătește dobândă fixă și primește dobândă variabilă în MS; și
 - (b) Pentru riscul de schimb valutar, entitatea decide să nu acopere împotriva riscurilor aferente oricăror variații ale ML care provin din modificările cursurilor de schimb valutar.
- IE86. Entitatea desemnează următoarea relație de acoperire împotriva riscurilor:¹⁴ o acoperire a valorii juste pentru obligațiunea în MS drept element acoperit împotriva riscurilor cu modificările în riscul ratei dobânzii de referință în MS drept risc acoperit. Entitatea intră într-un swap pe piață în care plătește dobânzi fixe și primește dobânzi variabile în aceeași zi și desemnează swapul drept instrument de acoperire împotriva riscurilor. Durata swapului este aceeași cu cea a elementului acoperit împotriva riscurilor (adică cinci ani).
- IE87. Pentru simplificare, în acest exemplu se presupune că nu apare o ineficacitate a acoperirii împotriva riscurilor în relația de acoperire împotriva riscurilor. Aceasta se datorează ipotezelor realizate în vederea unei mai bune concentrări asupra ilustrării mecanismelor contabile într-o situație care implică evaluarea la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii a unui instrument financiar în valută care este desemnat într-o relație de acoperire a valorii juste împotriva

¹⁴ Prezentul exemplu presupune că sunt îndeplinite toate criteriile necesare pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor (a se vedea punctul 129 din IPSAS 41). Următoarea descriere a desemnării este prezentată exclusiv în vederea înțelegerii acestui exemplu (adică nu este un exemplu de documentație oficială completă prevăzută în conformitate cu punctul 129 din IPSAS 41).

riscurilor, precum și în vederea concentrării asupra recunoașterii câștigurilor sau pierderilor din depreciere aferente unui astfel de instrument.

- IE88. Entitatea realizează următoarele înregistrări contabile pentru a recunoaște obligațiunea și swapul la 1 ianuarie 20X0:

	Debit ML	Credit ML
Activ financiar – valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii	100.000	
Numerar		100.000
<i>(Pentru a se recunoaște obligațiunea la valoarea sa justă)</i>		
Pierdere din depreciere (surplus sau deficit)	1.200	
Active nete / capitaluri proprii		1.200
<i>(Pentru a se recunoaște pierderile din creditare preconizate pe 12 luni)^(a)</i>		
Swap	–	
Numerar		–
<i>(Pentru a se recunoaște swapul la valoarea sa justă)</i>		
(a) În cazul elementelor evaluate în moneda funcțională a unei entități, înregistrarea contabilă care recunoaște pierderile din creditare preconizate va fi realizată în mod normal la data de raportare.		

- IE89. La 31 decembrie 20X0 (data de raportare), valoarea justă a obligațiunii a scăzut de la 100.000 MS la 96.370 MS din cauza creșterii ratelor dobânzii de pe piață. Valoarea justă a swapului a crescut la 1.837 MS. În plus, la 31 decembrie 20X0, entitatea determină că nu a existat nicio modificare a riscului de credit al obligațiunii de la recunoașterea inițială și continuă să aibă o ajustare pentru pierderile din creditare preconizate pe 12 luni în valoare de 1.200 MS.¹⁵ La data de 31 decembrie 20X0, cursul de schimb valutar este de 1 MS pentru 1,4 ML. Acest lucru este prezentat în tabelul de mai jos:

	1 ianuarie 20X0	31 decembrie 20X0
Obligațiune		
Valoare justă (MS)	100.000	96.370
Valoare justă (ML)	100.000	134.918
Cost amortizat (MS)	98.800	98.800
Cost amortizat (ML)	98.800	138.320
Swap pe rata dobânzii		
Swap pe rata dobânzii (MS)	–	1.837
Swap pe rata dobânzii (ML)	–	2.572

¹⁵ În sensul simplificării, exemplul nu ține cont de impactul actualizării la calcularea pierderilor din creditare preconizate.

	1 ianuarie 20X0	31 decembrie 20X0
Depreciere – ajustare pentru pierderi		
Ajustare pentru pierderi (MS)	1.200	1.200
Ajustare pentru pierderi (ML)	1.200	1.680
Cursul de schimb valutar (SV) (MS:ML)	1:1	1:1,4

- IE90. Obligațiunea reprezintă un activ monetar. În consecință, entitatea recunoaște modificările care provin din variațiile cursului de schimb valutar în surplus sau deficit în conformitate cu punctele 27 litera (a) și 32 din IPSAS 4, *Efectele variației cursurilor de schimb valutar*, și recunoaște alte modificări în conformitate cu IPSAS 41. În sensul aplicării punctului 32 din IPSAS 4, activul este tratat ca un activ evaluat la costul amortizat, în valută.
- IE91. Așa cum este prezentat în tabel, la data de 31 decembrie 20X0, valoarea justă a obligațiunii este de 134.918 ML ($96.370 \text{ MS} \times 1,4$), iar costul său amortizat este de 138.320 ML ($(100.000 - 1.200) \text{ MS} \times 1,4$).
- IE92. Câștigul recunoscut în surplus sau deficit care se datorează modificărilor cursurilor de schimb valutar este de 39.520 ML ($138.320 \text{ ML} - 98.800 \text{ ML}$), adică modificarea costului amortizat al obligațiunii în timpul anului 20X0 în ML. Modificarea valorii juste a obligațiunii în ML, în valoare de 34.918 ML, este recunoscută ca o ajustare a valorii contabile. Diferența dintre valoarea justă a obligațiunii și costul său amortizat în ML este de 3.402 ML ($134.918 \text{ ML} - 138.320 \text{ ML}$). Totuși, modificarea câștigului sau pierderii cumulat(e) recunoscută în active nete / capitaluri proprii în timpul anului 20X0 ca o reducere este de 4.602 ML ($3.402 \text{ ML} + 1.200 \text{ ML}$).
- IE93. Un câștig de 2.572 ML ($1.837 \text{ MS} \times 1,4$) pentru swap este recunoscut în surplus sau deficit și, deoarece se presupune că nu există o ineficacitate a acoperirii împotriva riscurilor, este reciclată o valoare echivalentă din active nete / capitaluri proprii în aceeași perioadă. Pentru simplificare, nu sunt furnizate înregistrările contabile pentru recunoașterea veniturilor din dobândă. Se presupune că se încasează dobânda cumulată în această perioadă.
- IE94. Entitatea realizează următoarele înregistrări contabile la data de 31 decembrie 20X0:

	Debit ML	Credit ML
Activ financiar – valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii	34.918	
Active nete / capitaluri proprii	4.602	
Surplus sau deficit		39.520
<i>(Pentru a se recunoaște câștigurile din schimburile valutare aferente obligațiunii, ajustarea la valoarea sa contabilă evaluată la valoarea justă în ML și modificarea valorii cumulate a deprecierei aferentă modificărilor cursurilor de schimb valutar)</i>		

INSTRUMENTE FINANCIARE

	Debit ML	Credit ML
Swap	2.572	
Surplus sau deficit		2.572
<i>(Pentru a se reevalua swapul la valoarea justă)</i>		
Surplus sau deficit	2.572	
Active nete / capitaluri proprii		2.572
<i>(Pentru a se recunoaște în surplus sau deficit modificarea în valoarea justă a obligațiunii ca urmare a unei modificări în riscul acoperit)</i>		

- IE95. În conformitate cu punctul 20A din IPSAS 30, ajustarea pentru pierderi aferentă activelor financiare evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii nu este prezentată separat ca o reducere a valorii contabile a activului financiar. Totuși, va fi furnizată o prezentare a informațiilor cu privire la valoarea cumulată a deprecierei recunoscută în active nete / capitaluri proprii.
- IE96. La 31 decembrie 20X1 (data de raportare), valoarea justă a obligațiunii a scăzut la 87.114 MS din cauza unei creșteri a ratelor dobânzii de pe piață și a unei creșteri a riscului de credit aferent obligațiunii. Valoarea justă a swapului a crescut cu 255 MS, la valoarea de 2.092 MS. În plus, la 31 decembrie 20X1, entitatea stabilește că a existat o creștere semnificativă a riscului de credit aferent obligațiunii de la recunoașterea inițială, astfel încât este recunoscută o ajustare pentru pierderi la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață.¹⁶ Pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață la data de 31 decembrie 20X1 sunt de 9.700 MS. La data de 31 decembrie 20X1, cursul de schimb valutar este de 1 MS pentru 1,25 ML. Acest lucru este prezentat în tabelul de mai jos:

	31 decembrie 20X0	31 decembrie 20X1
Obligațiune		
Valoare justă (MS)	96.370	87.114
Valoare justă (ML)	134.918	108.893
Cost amortizat (MS)	98.800	90.300
Cost amortizat (ML)	138.320	112.875
Swap pe rata dobânzii		
Swap pe rata dobânzii (MS)	1.837	2.092
Swap pe rata dobânzii (ML)	2.572	2.615

¹⁶ Pentru simplificare, în acest exemplu se presupune că riscul de credit nu domină relația de acoperire a valorii juste împotriva riscurilor.

INSTRUMENTE FINANCIARE

	31 decembrie 20X0	31 decembrie 20X1
Depreciere – ajustare pentru pierderi		
Ajustare pentru pierderi (MS)	1.200	9.700
Ajustare pentru pierderi (ML)	1.680	12.125
Cursul SV (MS:ML)	1:1,4	1:1,25

- IE97. Așa cum este prezentat în tabel, la data de 31 decembrie 20X1, valoarea justă a obligațiunii este de 108.893 ML ($87.114 \text{ MS} \times 1,25$), iar costul său amortizat este de 112.875 ML ($(100.000 - 9.700) \text{ MS} \times 1,25$).
- IE98. Pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață aferente obligațiunii sunt evaluate la 9.700 MS la data de 31 decembrie 20X1. Prin urmare, pierderea din depreciere recunoscută în surplus sau deficit în ML este de 10.625 ML ($(9.700 - 1.200) \text{ MS} \times 1,25$).
- IE99. Pierderea recunoscută în surplus sau deficit cauzată de modificările cursurilor de schimb valutar este de 14.820 ML ($112.875 \text{ ML} - 138.320 \text{ ML} + 10.625 \text{ ML}$), care reprezintă modificarea valorii contabile brute a obligațiunii pe baza costului amortizat în timpul anului 20X1 în ML, ajustată pentru pierderile din depreciere. Diferența dintre valoarea justă a obligațiunii și costul său amortizat în moneda funcțională a entității, la data de 31 decembrie 20X1, este de 3.982 ML ($108.893 \text{ ML} - 112.875 \text{ ML}$). Totuși, modificarea câștigului sau pierderii cumulat(e) recunoscută în active nete / capitaluri proprii în timpul anului 20X1 ca o reducere în active nete / capitaluri proprii este de 11.205 ML ($3.982 \text{ ML} - 3.402 \text{ ML} + 10.625 \text{ ML}$).
- IE100. Un câștig de 43ML ($2.615 \text{ ML} - 2.572 \text{ ML}$) pentru swap este recunoscut în surplus sau deficit și, deoarece se presupune că nu există o ineficacitate a acoperirii împotriva riscurilor, este reciclată o valoare echivalentă din active nete / capitaluri proprii în aceeași perioadă.
- IE101. Entitatea realizează următoarele înregistrări contabile la data de 31 decembrie 20X1:

	Debit ML	Credit ML
Activ financiar – valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii		26.025
Active nete / capitaluri proprii	11.205	
Surplus sau deficit	14.820	
<i>(Pentru a se recunoaște câștigurile din schimburile valutare aferente obligațiunii, ajustarea la valoarea sa contabilă evaluată la valoarea justă în ML și modificarea valorii cumulate a deprecierei aferentă modificărilor cursurilor de schimb valutar)</i>		
Swap	43	
Surplus sau deficit		43
<i>(Pentru a se reevalua swapul la valoarea justă)</i>		

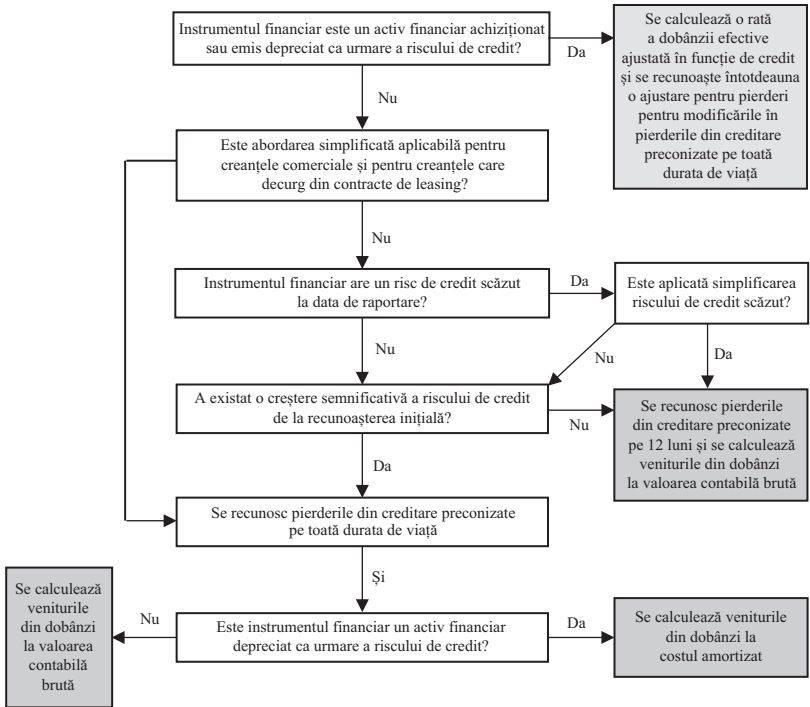
INSTRUMENTE FINANCIARE

	Debit ML	Credit ML
Surplus sau deficit	43	
Active nete / capitaluri proprii		43
<i>(Pentru a se recunoaște în surplus sau deficit modificarea în valoarea justă a obligațiunii ca urmare a unei modificări în riscul acoperit)</i>		
Surplus sau deficit (pierdere din depreciere)	10.625	
Active nete / capitaluri proprii (valoare acumulată din depreciere)		10.625
<i>(Pentru a se recunoaște pierderile din creditare preconizate pe toata durata de viață)</i>		

IE102. La data de 1 ianuarie 20X2, entitatea decide să vândă obligațiunea cu 87.114 MS, care reprezintă valoarea sa justă la acea dată, și, de asemenea, închide swapul la valoarea justă. Cursul de schimb valutar este același cu cel din data de 31 decembrie 20X1. Înregistrările contabile pentru derecunoașterea obligațiunii și reclasificarea câștigurilor și pierderilor care au fost cumulate în active nete / capitaluri proprii sunt următoarele:

	Debit ML	Credit ML
Numerar	108.893	
Activ financiar – valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii		108.893
Pierdere la vânzare (surplus sau deficit)	1.367 ^(a)	
Active nete / capitaluri proprii		1.367
<i>(Pentru a se derecunoaște obligațiunea)</i>		
Swap		2.615
Numerar	2.615	
<i>(Pentru a se închide swapul)</i>		
(a) Această valoare cuprinde modificările valorii juste a obligațiunii, valoarea cumulată a deprecierii și modificările cursurilor de schimb valutar recunoscute în active nete / capitaluri proprii (2.572 ML + 1.200 ML + 43 ML + 10.625 ML – 4.602 ML – 11.205 ML = (1.367 ML), care este reciclată ca o pierdere în surplus sau deficit).		

Aplicarea dispozițiilor privind deprecierea la data de raportare

Reclasificarea activelor financiare (punctele 94-100)

IE103. Prezentul exemplu ilustrează dispozițiile contabile pentru reclasificarea activelor financiare între categoriile de evaluare în conformitate cu punctele 94-100 din IPSAS 41. Exemplul ilustrează interacțiunea cu dispozițiile privind deprecierea de la punctele 73-93 din IPSAS 41.

Exemplul 15 – Reclasificarea activelor financiare

- IE104. O entitate achiziționează un portofoliu de obligațiuni la valoarea sa justă (valoarea contabilă brută) de 500.000 u.m.
- IE105. Entitatea modifică modelul de conducere pentru gestionarea obligațiunilor în conformitate cu punctul 54 din IPSAS 41. Valoarea justă a portofoliului de obligațiuni la data reclasificării este de 490.000 u.m.
- IE106. Dacă portofoliul a fost evaluat la costul amortizat sau la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii imediat înaintea reclasificării, atunci ajustarea pentru pierderi recunoscută la data reclasificării va fi de 6.000 u.m. (reflectând o creștere semnificativă a riscului de credit de la recunoașterea inițială și, prin urmare, evaluarea pierderilor din creditare preconizate pe toată durata de viață).

- IE107. Pierderile din creditare preconizate pe 12 luni la data reclasificării sunt de 4.000 u.m.
- IE108. Pentru simplificare, nu sunt furnizate înregistrările contabile pentru recunoașterea veniturilor din dobânzi.

Scenariul 1: Reclasificarea din categoria de evaluare la costul amortizat în categoria de evaluare la valoarea justă prin surplus sau deficit

- IE109. Departamentul de Trezorerie A reclasifică portofoliul de obligațiuni din categoria de evaluare la costul amortizat în categoria de evaluare la valoarea justă prin surplus sau deficit. La data reclasificării, portofoliul de obligațiuni este evaluat la valoarea justă. Orice câștig sau pierdere care rezultă din diferența dintre valoarea anterioară la costul amortizat a portofoliului de obligațiuni și valoarea justă a portofoliului de obligațiuni este recunoscut(ă) la reclasificare în surplus sau deficit.

	Debit	Credit
Obligațiuni (valoarea justă prin surplus sau deficit a activelor)	490.000 u.m.	
Obligațiuni (valoarea contabilă brută a activelor la costul amortizat)		500.000 u.m.
Ajustare pentru pierderi	6.000 u.m.	
Pierdere din reclasificare (surplus sau deficit)	4.000 u.m.	
<i>(Pentru a se recunoaște reclasificarea obligațiunilor de la costul amortizat la valoarea justă prin surplus sau deficit și pentru a se derecunoaște ajustarea pentru pierderi)</i>		

Scenariul 2: Reclasificarea din categoria de evaluare la valoarea justă prin surplus sau deficit în categoria de evaluare la costul amortizat

- IE110. Departamentul de Trezorerie A reclasifică portofoliul de obligațiuni din categoria de evaluare la valoarea justă prin surplus sau deficit în categoria de evaluare la costul amortizat. La data reclasificării, valoarea justă a portofoliului de obligațiuni devine noua valoare contabilă brută, iar rata dobânzii efective este stabilită pe baza acelei valori contabile brute. Dispozițiile privind deprecierea se aplică obligațiunii de la data reclasificării. În sensul recunoașterii pierderilor din creditare preconizate, riscul de credit aferent portofoliului de obligațiuni la data reclasificării devine riscul de credit față de care vor fi comparate viitoarele modificări ale riscului de credit.

	Debit	Credit
Obligațiuni (valoarea contabilă brută a activelor la costul amortizat)	490.000 u.m.	
Obligațiuni (valoarea justă prin surplus sau deficit a activelor)		490.000 u.m.
Pierdere din depreciere (surplus sau deficit)	4.000 u.m.	
Ajustare pentru pierderi		4.000 u.m.
<i>(Pentru a se recunoaște reclasificarea obligațiunilor de la valoarea justă prin surplus sau deficit la costul amortizat, inclusiv începerea contabilizării deprecierei)</i>		

Scenariul 3: Reclasificarea din categoria de evaluare la costul amortizat în categoria de evaluare la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii

IE111. Departamentul de Trezorerie A reclasifică portofoliul de obligațiuni din categoria de evaluare la costul amortizat în categoria de evaluare la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii. La data reclasificării, portofoliul de obligațiuni este evaluat la valoarea justă. Orice câștig sau pierdere care rezultă din diferența dintre valoarea anterioară la costul amortizat a portofoliului de obligațiuni și valoarea justă a portofoliului de obligațiuni este recunoscut(ă) în active nete / capitaluri proprii. Rata dobânzii efective și evaluarea pierderilor din creditare preconizate nu sunt ajustate ca urmare a reclasificării. Riscul de credit la recunoașterea inițială continuă să fie folosit pentru a evalua modificările riscului de credit. De la data reclasificării, ajustarea pentru pierderi încetează să fie recunoscută ca o ajustare la valoarea contabilă brută a obligațiunii și este recunoscută la valoarea cumulată a deprecierei, care va fi prezentată.

	Debit	Credit
Obligațiuni (valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii a activelor)	490.000 u.m.	
Obligațiuni (valoarea contabilă brută a activelor la costul amortizat)		500.000 u.m.
Ajustare pentru pierderi	6.000 u.m.	
Active nete / capitaluri proprii ^(a)	4.000 u.m.	
<i>(Pentru a se recunoaște reclasificarea de la costul amortizat la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii. Totuși, evaluarea pierderilor din creditare preconizate rămâne neschimbată.)</i>		
(a) Pentru simplificare, valoarea aferentă deprecierei nu este prezentată separat. Dacă ar fi fost, înregistrarea contabilă respectivă (adică D 4.000 u.m.) ar fi fost împărțită în următoarele înregistrări: D Active nete / capitaluri proprii 10.000 u.m. (modificările valorii juste) și C Active nete / capitaluri proprii 6.000 u.m. (valoarea cumulată a deprecierei).		

Scenariul 4: Reclasificarea din categoria de evaluare la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în categoria de evaluare la costul amortizat

IE112. Departamentul de Trezorerie A reclasifică portofoliul de obligațiuni din categoria de evaluare la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în categoria de evaluare la costul amortizat. Portofoliul de obligațiuni este reclasificat la valoarea justă. Cu toate acestea, la data reclasificării, câștigul sau pierderea cumulată(ă) recunoscut(ă) anterior în active nete / capitaluri proprii este eliminat(ă) din active nete / capitaluri proprii și ajustat(ă) în raport cu valoarea justă a portofoliului de obligațiuni. Drept rezultat, portofoliul de obligațiuni este evaluat la data reclasificării ca și cum ar fi fost dintotdeauna evaluat la costul amortizat. Rata dobânzii efective și evaluarea pierderilor din creditare preconizate nu sunt ajustate ca urmare a reclasificării. Riscul de credit la recunoașterea inițială continuă să fie folosit pentru a evalua modificările riscului de credit aferent obligațiunilor. Ajustarea pentru pierderi este recunoscută ca o ajustare la valoarea contabilă brută a obligațiunii (pentru a reflecta valoarea costului amortizat) de la data reclasificării.

	Debit	Credit
Obligațiuni (valoarea contabilă brută a activelor la costul amortizat)	490.000 u.m.	
Obligațiuni (valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii a activelor)		490.000 u.m.
Obligațiuni (valoarea contabilă brută a activelor la costul amortizat)	10.000 u.m.	
Ajustare pentru pierderi		6.000 u.m.
Active nete / capitaluri proprii ^(a)		4.000 u.m.
<i>(Pentru a se recunoaște reclasificarea de la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii la costul amortizat, inclusiv ajustarea pentru pierderi dedusă pentru a determina valoarea la costul amortizat. Totuși, evaluarea pierderilor din creditare preconizate rămâne neschimbată.)</i>		
(a) Pierdere cumulată în active nete / capitaluri proprii la data reclasificării a fost de 4.000 u.m. Respectiva valoare cuprinde modificarea totală a valorii juste de 10.000 u.m. (adică 500.000 u.m. – 490.000 u.m.) compensată de valoarea cumulată recunoscută a deprecierei (6.000 u.m.) în perioada în care activele au fost evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii.		

Scenariul 5: Reclasificarea din categoria de evaluare la valoarea justă prin surplus sau deficit în categoria de evaluare la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii

IE113. Departamentul de Trezorerie A reclassifică portofoliul de obligațiuni din categoria de evaluare la valoarea justă prin surplus sau deficit în categoria de evaluare la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii. Portofoliul de obligațiuni continuă să fie evaluat la valoarea justă. Totuși, în sensul aplicării metodei dobânzii efective, valoarea justă a portofoliului de obligațiuni la data reclasificării devine noua valoare contabilă brută, iar rata dobânzii efective este stabilită pe baza acelei noi valori contabile brute. Dispozițiile privind deprecierea se aplică de la data reclasificării. În sensul recunoașterii pierderilor din creditare preconizate, riscul de credit aferent portofoliului de obligațiuni la data reclasificării devine riscul de credit față de care vor fi comparate viitoarele modificări ale riscului de credit.

	Debit	Credit
Obligațiuni (valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii a activelor)	490.000 u.m.	
Obligațiuni (valoarea justă prin surplus sau deficit proprii a activelor)		490.000 u.m.
Pierdere din depreciere (surplus sau deficit)	4.000 u.m.	
Active nete / capitaluri proprii		4.000 u.m.
<i>(Pentru a se recunoaște reclasificarea obligațiunilor de la valoarea justă prin surplus sau deficit la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii, inclusiv începerea contabilizării deprecierei. Valoarea din active nete / capitaluri proprii reflectă ajustarea pentru pierderi la data reclasificării (o valoare cumulată a deprecierei relevantă în scopul prezentărilor de informații) de 4.000 u.m.)</i>		

Scenariul 6: Reclasificarea din categoria de evaluare la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în categoria de evaluare la valoarea justă prin surplus sau deficit

IE114. Departamentul de Trezorerie A reclassifică portofoliul de obligațiuni din categoria de evaluare la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în categoria de evaluare la valoarea justă prin surplus sau deficit. Portofoliul de obligațiuni

continuă să fie evaluat la valoarea justă. Totuși, câștigul sau pierderea cumulat(ă) recunoscut(ă) anterior în active nete / capitaluri proprii este reclasificat(ă) din active nete / capitaluri proprii în surplus sau deficit drept ajustare din reclasificare (a se vedea IPSAS 1, *Prezentarea situațiilor financiare*).

	Debit	Credit
Obligațiuni (valoarea justă prin surplus sau deficit a activelor)	490.000 u.m.	
Obligațiuni (valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii a activelor)		490.000 u.m.
Pierdere din reclasificare (surplus sau deficit)	4.000 u.m.	
Active nete / capitaluri proprii ^(a)		4.000 u.m.
<i>(Pentru a se recunoaște reclasificarea obligațiunilor de la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii la valoarea justă prin surplus sau deficit)</i>		
(a) Pierderea cumulată în active nete / capitaluri proprii la data reclasificării a fost de 4.000 u.m. Respectiva valoare cuprinde modificarea totală a valorii juste de 10.000 u.m. (adică 500.000 u.m. – 490.000 u.m.) compensată de ajustarea pentru pierderi recunoscută (6.000 u.m.) în perioada în care activele au fost evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii.		

Contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor pentru expunerile agregate

IE115. Următoarele exemple ilustrează funcționarea contabilității de acoperire împotriva riscurilor pentru expunerile agregate.

Exemplul 16 – Acoperirea combinată împotriva riscului generat de prețul mărfurilor și a riscului valutar (combinație de acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor / acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor)

Date

IE116. Municipiul A dorește să acopere împotriva riscurilor o achiziție prognozată foarte probabilă de electricitate (care se preconizează să aibă loc la finalul Perioadei 5). Moneda funcțională a Guvernului A este moneda sa locală (ML). Electricitatea este comercializată într-o monedă străină (MS). Guvernul A are următoarele expuneri la risc:

- Riscul aferent prețului mărfurilor: variabilitatea fluxurilor de trezorerie pentru prețul de cumpărare, care rezultă din fluctuațiile în prețul la vedere al electricității în MS; și
- Riscul valutar (SV): variabilitatea fluxurilor de trezorerie care rezultă din fluctuațiile cursului de schimb la vedere dintre ML și MS.

IE117. Municipiul A își acoperă expunerile la risc utilizând următoarea strategie de gestionare a riscurilor:

- Municipiul A utilizează contracte forward de referință pentru mărfuri, care sunt exprimate în MS, pentru a acoperi achizițiile de electricitate împotriva riscurilor cu patru perioade înainte de livrare. Prețul real al

electricității plătit de Municipiul A pentru a o cumpăra este diferit de prețul de referință ca urmare a diferențelor legate de tipul de electricitate, loc și aranjamentele de livrare.¹⁷ Acest lucru generează riscul unor modificări în relația dintre cele două prețuri ale electricității (denumit uneori „risc de bază”), care afectează eficacitatea acoperirii împotriva riscurilor. Municipiul A nu acoperă acest risc, deoarece acest lucru nu este considerat economic din punctul de vedere al raportului cost/beneficiu.

- (b) Municipiul A acoperă, de asemenea, riscul SV. Totuși, riscul SV este acoperit pentru un orizont de timp diferit – numai trei perioade înainte de livrare. Municipiul A consideră expunerea SV din plățile variabile pentru achiziția electricității în MS și câștigul sau pierderea aferent(ă) contractului forward pe mărfuri în MS drept o singură expunere SV agregată. Prin urmare, Municipiul A utilizează un singur contract forward SV pentru a acoperi fluxurile de trezorerie SV împotriva riscurilor dintr-o achiziție de electricitate prognozată și contractul forward pe mărfuri aferent.

IE118. Tabelul următor prezintă parametrii utilizați în Exemplul 16 („marja de bază” reprezintă diferența, exprimată procentual, dintre prețul electricității pe care Municipiul A o cumpără în mod real și prețul electricității de referință):

Exemplul 16 – Parametri					
Perioada	1	2	3	4	5
Ratele dobânzii pentru perioada rămasă până la scadență (MS)	0,26%	0,21%	0,16%	0,06%	0,00%
Ratele dobânzii pentru perioada rămasă până la scadență (ML)	1,12%	0,82%	0,46%	0,26%	0,00%
Prețul forward (MS/MWh)	1,25	1,01	1,43	1,22	2,15
Marjă de bază	-5,00%	-5,50%	-6,00%	-3,40%	-7,00%
Cursul SV (la vedere) (MS/ML)	1,3800	1,3300	1,4100	1,4600	1,4300

Mecanisme contabile

IE119. Municipiul A desemnează drept acoperiri ale fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor următoarele două relații de acoperire:¹⁸

¹⁷ În sensul prezentului exemplu se presupune că riscul acoperit nu este desemnat pe baza componente de risc aferente prețului de referință al electricității. În consecință, întregul risc de preț al electricității este acoperit.

¹⁸ Prezentul exemplu presupune că sunt îndeplinite toate criteriile necesare pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor (a se vedea punctul 129 din IPSAS 41). Următoarea descriere a desemnării este prezentată exclusiv în vederea înțelegerii acestui exemplu (adică nu este un exemplu de documentație oficială completă prevăzută în conformitate cu punctul 129 litera (b) din IPSAS 41).

- (a) O relație de acoperire a riscului aferent prețului mărfurilor între variabilitatea generată de prețul electricității în fluxurile de trezorerie atribuibile achiziției de electricitate prognozate în MS, ca element acoperit, și un contract forward pe mărfuri exprimat în MS ca instrument de acoperire („relație de nivelul 1”). Această relație de acoperire împotriva riscurilor este desemnată la finalul Perioadei 1, cu un termen de încheiere la finalul Perioadei 5. Ca urmare a marjei de bază dintre prețul electricității cumpărate în mod real de Municipiul A și prețul electricității de referință, Municipiul A desemnează un volum de 112.500 MWh de electricitate drept instrument de acoperire împotriva riscurilor și un volum de 118.421 MWh drept element acoperit.¹⁹
- (b) O relație de acoperire a riscului SV între expunerea agregată, ca element acoperit împotriva riscurilor, și un contract forward SV ca instrument de acoperire („relație de nivelul 2”). Această relație de acoperire împotriva riscurilor este desemnată la finalul Perioadei 2, cu un termen de încheiere la finalul Perioadei 5. Expunerea agregată care este desemnată ca element acoperit împotriva riscurilor reprezintă riscul SV care este efectul modificărilor în cursul de schimb valutar, comparativ cu rata forward SV la finalul Perioadei 2 (adică momentul desemnării relației de acoperire a riscului SV), asupra fluxurilor de trezorerie SV combinate în MS ale celor două elemente desemnate în relația de acoperire împotriva riscului aferent prețului mărfurilor, reprezentate de achiziția de electricitate preconizată și contractul forward pe mărfuri. Imaginea pe termen lung a Municipiului A cu privire la marja de bază dintre prețul electricității cumpărate în mod real și prețul electricității de referință nu s-a modificat de la finalul Perioadei 1. În consecință, volumul real al instrumentului de acoperire împotriva riscurilor încheiat de Municipiul A (valoarea nominală a contractului forward SV de 140.625 MS) reflectă expunerea fluxurilor de trezorerie asociată unei marje de bază care a rămas la -5%. Totuși, expunerea agregată reală a Municipiului A este afectată de modificările în marja de bază. Deoarece marja de bază a trecut de la -5% la -5,5% în cadrul Perioadei 2, expunerea agregată reală a Municipiului A la finalul Perioadei 2 este de 140.027 MS.

¹⁹ În prezentul exemplu, marja de referință curentă la momentul desemnării este întâmplător aceeași cu imaginea pe termen lung a Municipiului A în ceea ce privește marja de bază (-5%) care determină volumul achizițiilor de electricitate acoperite în mod real împotriva riscurilor. De asemenea, prezentul exemplu presupune că Municipiul A desemnează instrumentul de acoperire împotriva riscurilor în întregime și desemnează din achizițiile prognozate foarte probabile atât cât consideră că sunt acoperite. Rezultatul este o rată de acoperire de $1/(100\% - 5\%)$. Alte entități ar putea urmări abordări diferite atunci când determină ce volum din expunerea lor vor acoperi în mod real, ceea ce poate avea ca rezultat o rată de acoperire diferită și, de asemenea, desemnarea a mai puțin de un instrument de acoperire împotriva riscurilor în întregime (a se vedea punctul 129 din IPSAS 41).

IE120. Tabelul următor prezintă valorile juste ale instrumentelor derivate, modificările în valoarea elementelor acoperite împotriva riscurilor, calculul rezervelor aferente acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor și ineficacitatea acoperirii:²⁰

Exemplul 16 – Calcule		Perioada	1	2	3	4	5
Relația de acoperire a riscului de preț al mărfurilor (relație de nivel 1)							
<i>Contract forward de cumpărare pentru electricitate</i>							
Volum (MWh)	112.500						
Preț forward (MS/MWh)	1,25	Preț (fwd) (MS/MWh)	1,25	1,01	1,43	1,22	2,15
		Valoare justă (MS)	0 (26.943)	20.219	(3.373)	101.250	
		Valoare justă (ML)	0 (20.258)	14.339	(2.310)	70.804	
		Modificare în valoarea justă (ML)	(20.258)	34.598	(16.650)	73.114	
<i>Achiziție prognozată de electricitate acoperită împotriva riscurilor</i>							
Rata de acoperire	105,26%	Marjă de bază	-5,00%	-5,50%	-6,00%	-3,40%	-7,00%
Volum acoperit	118.421	Preț (fwd) (MS/MWh)	1,19	0,95	1,34	1,18	2,00
Preț forward implicit	1,1875	Valoare actualizată (MS)	0	27.540	(18.528)	1.063	(96.158)
		Valoare actualizată (ML)	0	20.707	(13.140)	728	(67.243)
		Modificare în valoarea actualizată (ML)		20.707	(33.847)	13.868	(67.971)
<i>Contabilitate</i>			<i>ML</i>	<i>ML</i>	<i>ML</i>	<i>ML</i>	<i>ML</i>
Instrument derivat			0 (20.258)	14.339	(2.310)	70.804	
Rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor			0 (20.258)	13.140	(728)	67.243	
Modificare în rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor			(20.258)	33.399	(13.868)	67.971	
Surplus sau deficit				0	1.199	(2.781)	5.143
Surplus sau deficit acumulat			0	0	1.199	(1.582)	3.561
Relația de acoperire a riscului SV (relație de nivel 2)							
Cursul SV (MS/ML)		La vedere	1,3800	1,3300	1,4100	1,4600	1,4300
		Forward	1,3683	1,3220	1,4058	1,4571	1,4300
<i>Contract forward SV (cumpărare MS / vânzare ML)</i>							
Volum (ML)	140.625						
Rata forward (în P ₂)	1,3220	Valoare justă (ML)		0	(6.313)	(9.840)	(8.035)
		Modificare în valoarea justă (ML)			(6.313)	(3.528)	1.805

²⁰ În tabelul următor, pentru calcule, toate valorile (inclusiv calculele în scopuri contabile ale valorilor aferente activelor, datorilor, activelor nete / capitalurilor proprii și surplusului sau deficitului) sunt sub formă de numere pozitive (plus) și negative (minus) (de exemplu, o valoare a surplusului sau deficitului care este un număr negativ reprezintă o pierdere).

Exemplul 16 – Calcule		Perioada	1	2	3	4	5
<i>Risc SV acoperit</i>							
Expunere SV agregată	Volum acoperit (MS)		140.027	138.932	142.937	135.533	
	Valoare actualizată (ML)		0	6.237	10.002	7.744	
	Modificare în valoarea actualizată (ML)			6.237	3.765	(2.258)	
<i>Contabilizare</i>							
			<i>ML</i>	<i>ML</i>	<i>ML</i>	<i>ML</i>	
Instrument derivat			0	(6.313)	(9.840)	(8.035)	
Rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor			0	(6.237)	(9.840)	(7.744)	
Modificare în rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor				(6.237)	(3.604)	2.096	
Surplus sau deficit				(76)	76	(291)	
Surplus sau deficit acumulat			0	(76)	0	(291)	

IE121. Relația de acoperire a riscului de preț al mărfurilor este o acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor aferente unei tranzacții prognozate foarte probabile care începe la finalul Perioadei 1 și rămâne în vigoare atunci când începe relația de acoperire a riscului SV la finalul Perioadei 2, adică relația de nivelul 1 continuă ca relație separată de acoperire împotriva riscurilor.

IE122. Volumul expunerii agregate SV (în MS), care reprezintă volumul acoperit aferent relației de acoperire a riscului SV, este totalul următoarelor elemente:²¹

- (a) Volumul acoperit al achiziției de electricitate înmulțit cu prețul forward curent (acesta reprezintă prețul la vedere preconizat al achiziției reale de electricitate); și
- (b) Volumul instrumentului de acoperire împotriva riscurilor (valoarea nominală desemnată) înmulțit cu diferența dintre rata forward contractuală și rata forward curentă (aceasta reprezintă diferența de preț preconizată față de modificările în prețul electricității de referință exprimat în MS pe care Municipiul A îl va primi sau îl va plăti conform contractului forward pe mărfuri).

IE123. Valoarea actualizată (în ML) a elementului acoperit din relația de acoperire a riscului SV (adică expunerea agregată) este calculată ca volumul acoperit (în

²¹ De exemplu, la finalul Perioadei 3, expunerea SV agregată este determinată ca: $118.421 \text{ MWh} \times 1,34 \text{ MS/MWh} = 159.182 \text{ MS}$ pentru prețul preconizat al achiziției reale de electricitate și $112.500 \text{ WMh} \times (1,25 \text{ (MS/WWh)} - 1,43 \text{ (MS/WWh)}) = (20.250) \text{ MS}$ pentru diferența de preț preconizată conform contractului forward pe mărfuri, respectiv un total de 138.932 MS – volumul de expunere SV agregată la finalul Perioadei 3.

MS) înmulțit cu diferența dintre cursul SV forward la data evaluării și cursul SV forward la data desemnării relației de acoperire (adică finalul Perioadei 2).²²

- IE124. Ulterior, sunt determinate rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie și ineficacitatea acoperirii utilizând valoarea actualizată a elementului acoperit și valoarea justă a instrumentului de acoperire împotriva riscurilor (a se vedea punctul 140 din IPSAS 41).
- IE125. Tabelul următor prezintă efectul asupra situației performanței financiare și asupra situației poziției financiare ale Municipiului A (pentru transparență, elementele-rând²³ sunt dezagregate în cadrul situațiilor în funcție de cele două relații de acoperire împotriva riscurilor, adică pentru relația de acoperire împotriva riscului de preț al mărfurilor și pentru relația de acoperire împotriva riscului SV):

Exemplul 16 – Prezentare generală a efectului asupra situațiilor performanței financiare și poziției financiare					
<i>[Toate valorile sunt exprimate în ML]</i>					
Perioada	1	2	3	4	5
Situația performanței financiare					
Ineficacitatea acoperirii împotriva riscurilor					
Acoperirea mărfurilor împotriva riscurilor		0	(1.199)	2.781	(5.143)
Acoperirea riscului SV		0	76	(76)	291
Surplus sau deficit	0	0	(1.123)	2.705	(4.852)
Situația modificărilor activelor nete / capitalurilor proprii					
Active nete / capitaluri proprii					
Acoperirea mărfurilor împotriva riscurilor		20.258	(33.399)	13.868	(67.971)
Acoperirea riscului SV		0	6.237	3.604	(2.096)
Total active nete / capitaluri proprii	0	20.258	(27.162)	17.472	(70.067)

²² De exemplu, la finalul Perioadei 3, valoarea actualizată a elementului acoperit împotriva riscurilor este determinată ca volumul expunerii agregate la finalul Perioadei 3 (138.932 MS) înmulțit cu diferența dintre cursul SV forward la finalul Perioadei 3 (1/1,4058) și cursul SV forward la momentul desemnării (adică finalul Perioadei 2: 1/1,3220) și apoi actualizată utilizând rata dobânzii (în ML) la finalul Perioadei 3 cu un termen de 2 perioade (adică până la finalul Perioadei 5 – 0,46%). Calculul este: $138.932 \text{ MS} \times (1/(1,4058 \text{ (MS/ML)}) - 1/(1,3220 \text{ (MS/ML)})) / (1 + 0,46\%) = 6.237 \text{ ML}$.

²³ Elementele-rând utilizate în prezentul exemplu reprezintă o posibilă prezentare. Sunt posibile, de asemenea, diferite formate de prezentare utilizând elemente-rând diferite (inclusiv elemente-rând care includ valorile prezentate aici) (IPSAS 30 stabilește dispozițiile de prezentare a informațiilor pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor, care includ prezentări de informații referitoare la ineficacitatea acoperirii, valoarea contabilă a instrumentelor de acoperire și rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor).

INSTRUMENTE FINANCIARE

Exemplul 16 – Prezentare generală a efectului asupra situațiilor performanței financiare și poziției financiare					
<i>[Toate valorile sunt exprimate în ML]</i>					
Perioada	1	2	3	4	5
Situația poziției financiare					
Forward pe mărfuri	0	(20.258)	14.339	(2.310)	70.804
SV forward		0	(6.313)	(9.840)	(8.035)
Total active nete	0	(20.258)	8.027	(12.150)	62.769
<i>Active nete / capitaluri proprii</i>					
Active nete / capitaluri proprii					
Acoperirea mărfurilor împotriva riscurilor	0	20.258	(13.140)	728	(67.243)
Acoperirea riscului SV		0	6.237	9.840	7.744
	0	20.258	(6.904)	10.568	(59.499)
Surplus sau deficit acumulat					
Acoperirea mărfurilor împotriva riscurilor	0	0	(1.199)	1.582	(3.561)
Acoperirea riscului SV		0	76	0	291
	0	0	(1.123)	1.582	(3.270)
Total active nete / capitaluri proprii	0	20.258	(8.027)	12.150	(62.769)

IE126. Costul total al stocurilor după acoperire este după cum urmează:²⁴

<i>Costul stocurilor (toate valorile sunt exprimate în ML)</i>	
Prețul în numerar (la vedere pentru riscul de preț al mărfurilor și riscul SV)	165.582
Câștig/pierdere din CFHR pentru riscul de preț al mărfurilor	(67.243)
Câștig/pierdere din CFHR pentru riscul SV	7.744
Costul stocurilor	106.083

IE127. Fluxul de trezorerie general total din toate tranzacțiile (achiziția reală de electricitate la prețul la vedere și decontarea celor două instrumente derivate) este de 102.813 ML. Acesta diferă de costul stocurilor ajustat pentru acoperirea împotriva riscurilor cu 3.270 ML, care reprezintă valoarea netă a ineficiențelor cumulate a acoperirii din cele două relații de acoperire împotriva riscurilor. Această ineficiență a acoperirii împotriva riscurilor are un efect asupra fluxurilor de trezorerie, dar este exclusă din evaluarea stocurilor.

²⁴ „CFHR” este rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor, adică valoarea cumulată în active nete / capitaluri proprii pentru o acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor.

Exemplul 17 – Acoperirea combinată împotriva riscului generat de rata dobânzii și a riscului valutar (combinație de acoperire a valorii juste împotriva riscurilor / acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor)

Date

IE128. Administrația Statului Federal B dorește să acopere împotriva riscurilor o datorie cu rată fixă exprimată în monedă străină (MS). Datoria are un termen de patru perioade, de la începutul Perioadei 1 până la finalul Perioadei 4. Moneda funcțională a Administrației Statului Federal B este moneda sa locală (ML). Administrația Statului Federal B are următoarele expuneri la risc:

- (a) Riscul ratei dobânzii și riscul SV la valoarea justă: modificările în valoarea justă a datoriei cu rată fixă atribuibile modificărilor ratei dobânzii, evaluate în ML.
- (b) Riscul ratei dobânzii aferent fluxurilor de trezorerie: expunerea care apare ca urmare a swapului expunerii combinate la riscul ratei dobânzii și la riscul SV la valoarea justă asociate datoriei cu rată fixă (a se vedea litera (a) de mai sus) cu o expunere cu rată variabilă exprimată în ML în conformitate cu strategia de gestionare a riscurilor a Administrației Statului Federal B pentru datoriile cu rată fixă exprimate în MS (a se vedea punctul IE129 litera (a) de mai jos).

IE129. Administrația Statului Federal B își gestionează expunerile la risc utilizând următoarea strategie de gestionare a riscurilor:

- (a) Administrația Statului Federal B utilizează swapuri pe rata dobânzii în monede diferite pentru a-și schimba datoriile cu rată fixă exprimate în MS într-o expunere cu rată variabilă în ML. Administrația Statului Federal B își acoperă împotriva riscurilor datoriile exprimate în MS (inclusiv dobânda) pentru întreaga durată de viață a acestora. În consecință, Administrația Statului Federal B încheie un swap pe rata dobânzii în monede diferite în același moment în care emite o datorie exprimată în MS. Conform swapului pe rata dobânzii în monede diferite, Administrația Statului Federal B primește dobândă fixă în MS (utilizată pentru a plăti dobânda aferentă datoriei) și plătește dobândă variabilă în ML.
- (b) Administrația Statului Federal B consideră fluxurile de trezorerie aferente unei datorii acoperite și unui swap pe rata dobânzii conex în monede diferite drept o singură expunere agregată cu rată variabilă exprimată în ML. Din când în când, în conformitate cu strategia sa de gestionare a riscurilor pentru riscul ratei dobânzii cu rată variabilă (în ML), Administrația Statului Federal B decide să își fixeze plățile dobânzii și, prin urmare, își schimbă expunerea agregată cu rată variabilă exprimată în ML cu o expunere cu rată fixă exprimată în ML. Administrația Statului Federal B urmărește să obțină ca expunere cu rată fixă o

rată fixă medie a cuponului (adică rata forward uniformă a cuponului pentru termenul de acoperire existent la începutul relației de acoperire).²⁵ În consecință, Administrația Statului Federal B utilizează swapuri pe rata dobânzii (exprimate în întregime în ML) conform cărora primește dobândă variabilă (utilizată pentru a plăti dobânda aferentă componentei de plată a swapului pe rata dobânzii în monede diferite) și plătește dobândă fixă.

IE130. Următorul tabel prezintă parametri utilizați în Exemplitul 17:

Exemplul 17 – Parametri					
	t_0	Perioada 1	Perioada 2	Perioada 3	Perioada 4
Cursul SV la vedere (ML/MS)	1,2000	1,0500	1,4200	1,5100	1,3700
Curbele dobânzii (prezentare verticală a ratelor pentru fiecare sfert de perioadă pentru o bază p.a.)					
ML	2,50%	5,02%	6,18%	0,34%	(N/A)
	2,75%	5,19%	6,26%	0,49%	
	2,91%	5,47%	6,37%	0,94%	
	3,02%	5,52%	6,56%	1,36%	
	2,98%	5,81%	6,74%		
	3,05%	5,85%	6,93%		
	3,11%	5,91%	7,19%		
	3,15%	6,06%	7,53%		
	3,11%	6,20%			
	3,14%	6,31%			
	3,27%	6,36%			
	3,21%	6,40%			
	3,21%				
	3,25%				
	3,29%				
	3,34%				

²⁵ O entitate poate avea o strategie diferită de gestionare a riscurilor, conform căreia urmărește să obțină o expunere cu rată fixă care nu este o rată fixă medie a cuponului, ci o serie de rate forward care sunt, fiecare, fixe pentru perioada respectivă de dobândă individuală. Pentru o astfel de strategie, eficacitatea acoperirii împotriva riscurilor este evaluată pe baza diferenței dintre ratele forward existente la începutul relației de acoperire și ratele forward existente la data evaluării eficacității pentru perioadele de dobândă individuală. Pentru o astfel de strategie, o serie de contracte forward corespunzătoare perioadelor de dobândă individuală ar fi mai eficiente decât un swap pe rata dobânzii (care are o componentă de plată fixă cu o rată fixă medie).

Exemplul 17 – Parametri					
	t_0	Perioada 1	Perioada 2	Perioada 3	Perioada 4
MS	3,74%	4,49%	2,82%	0,70%	(N/A)
	4,04%	4,61%	2,24%	0,79%	
	4,23%	4,63%	2,00%	1,14%	
	4,28%	4,34%	2,18%	1,56%	
	4,20%	4,21%	2,34%		
	4,17%	4,13%	2,53%		
	4,27%	4,07%	2,82%		
	4,14%	4,09%	3,13%		
	4,10%	4,17%			
	4,11%	4,13%			
	4,11%	4,24%			
	4,13%	4,34%			
	4,14%				
	4,06%				
	4,12%				
	4,19%				

Mecanisme contabile

IE131. Administrația Statului Federal B desemnează următoarele relații de acoperire împotriva riscurilor:²⁶

- (a) Ca acoperire a valorii juste împotriva riscurilor, o relație de acoperire pentru riscul ratei dobânzii și riscul SV la valoarea justă între datoria cu rată fixă exprimată în MS (datoria SV cu rată fixă) ca element acoperit și un swap pe rata dobânzii în monede diferite ca instrument de acoperire („relație de nivelul 1”). Această relație de acoperire împotriva riscurilor este desemnată la începutul Perioadei 1 (adică t_0), cu termen de încheiere la finalul Perioadei 4.
- (b) Ca acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor, o relație de acoperire între expunerea agregată, ca element acoperit împotriva riscurilor, și un swap pe rata dobânzii ca instrument de acoperire („relație de nivelul 2”). Această relație de acoperire împotriva riscurilor este desemnată la finalul Perioadei 1, atunci când Administrația Statului Federal B decide să își fixeze plățile dobânzii și, prin urmare, își schimbă expunerea agregată la o rată variabilă în ML cu o expunere la o rată fixă

²⁶ Prezentul exemplu presupune că sunt îndeplinite toate criteriile necesare pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor (a se vedea punctul 129 din IPSAS 41). Următoarea descriere a desemnării este prezentată exclusiv în vederea înțelegerii acestui exemplu (adică nu este un exemplu de documentație oficială completă prevăzută în conformitate cu punctul 129 litera (b) din IPSAS 41).

în ML, cu termen de încheiere la finalul Perioadei 4. Expunerea agregată care este desemnată ca element acoperit împotriva riscurilor reprezintă, în ML, variabilitatea în fluxurile de trezorerie ca efect al modificărilor în fluxurile de trezorerie combinate ale celor două elemente desemnate în cadrul acoperirii valorii juste împotriva riscurilor pentru riscul ratei dobânzii și riscul SV la valoarea justă (a se vedea litera (a) de mai sus), comparativ cu ratele dobânzii la finalul Perioadei 1 (adică momentul desemnării relației de acoperire între expunerea agregată și swapul pe rata dobânzii).

IE132. Tabelul²⁷ următor oferă o prezentare generală a valorilor juste ale instrumentelor derivate, modificărilor în valoarea elementelor acoperite împotriva riscurilor și calculului rezervei aferente acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor și ineficacității acoperirii împotriva riscurilor.²⁸ În prezentul exemplu, ineficacitatea acoperirii împotriva riscurilor apare în ambele relații de acoperire.²⁹

Exemplul 17 – Calcule	t_0	Perioada 1	Perioada 2	Perioada 3	Perioada 4
Datorie SV cu rată fixă					
Valoare justă (MS)	(1.000.000)	(995.522)	(1.031.008)	(1.030.193)	(1.000.000)
Valoare justă (ML)	(1.200.000)	(1.045.298)	(1.464.031)	(1.555.591)	(1.370.000)
Modificare în valoarea justă (ML)		154.702	(418.733)	(91.560)	185.591
CCIRS (MS rată fixă de încasat / ML rată variabilă de plată)					
Valoare justă (ML)	0	(154.673)	264.116	355.553	170.000
Modificare în valoarea justă (ML)		(154.673)	418.788	91.437	(185.553)

²⁷ Tabelele din prezentul exemplu utilizează următoarele acronime: „CCIRS” pentru swapul pe rata dobânzii în monede diferite, „CF(-uri)” pentru fluxul (fluxurile) de trezorerie, „CFH” pentru acoperirea fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor, „CFHR” pentru rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor, „FVH” pentru acoperirea valorii juste împotriva riscurilor, „IRS” pentru swapul pe rata dobânzii și „PV” pentru valoarea actualizată.

²⁸ În tabelul următor, pentru calcule, toate valorile (inclusiv calculele în scopuri contabile ale valorilor aferente activelor, datorilor și capitalurilor proprii) sunt sub formă de numere pozitive (plus) și negative (minus) (de exemplu, o valoare în rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor care este trecută între paranteze reprezintă o pierdere).

²⁹ Pentru o situație precum cea din prezentul exemplu, ineficacitatea acoperirii împotriva riscurilor poate rezulta dintr-o serie de factori, de exemplu, riscul de credit, diferențele din metoda de numărare a zilelor sau, în funcție de măsura în care este inclusă în desemnarea instrumentului de acoperire, taxa pentru schimbul între diferitele monede care este inclusă în swapurile pe rata dobânzii în monede diferite (denumită, de obicei, „bază valutară”).

Exemplul 17 – Calcule	t_0	Perioada 1	Perioada 2	Perioada 3	Perioada 4
IRS (rată variabilă de încasat / rată fixă de plată)					
Valoare justă (ML)		0	18.896	(58.767)	0
Modificare în valoarea justă (ML)			18.896	(77.663)	(58.767)
Variabilitatea CF aferentă expunerii agregate					
Valoare actualizată (ML)		0	(18.824)	58.753	0
Modificare în valoarea actualizată (ML)			(18.824)	77.577	(58.753)
CFHR					
Sold (finalul perioadei) (ML)		0	18.824	(58.753)	0
Modificare (ML)			18.824	(77.577)	58.753

- IE133. Relația de acoperire împotriva riscurilor între datoria SV cu rată fixă și swapul pe rata dobânzii în monede diferite este demarată la începutul Perioadei 1 (adică t_0) și rămâne în vigoare atunci când relația de acoperire împotriva riscurilor pentru relația de nivelul 2 începe la finalul Perioadei 1, adică relația de nivelul 1 continuă ca relație separată de acoperire.
- IE134. Variabilitatea fluxurilor de trezorerie aferentă expunerii agregate este calculată după cum urmează:
- (a) În momentul în care variabilitatea fluxurilor de trezorerie aferentă expunerii agregate este acoperită (adică începutul relației de nivelul 2 de la finalul Perioadei 1), toate fluxurile de trezorerie preconizate pentru datoria SV cu rată fixă și swapul pe rata dobânzii în monede diferite pe parcursul termenului de acoperire (adică până la finalul Perioadei 4) sunt planificate și echivalate cu o rată fixă medie a cuponului, astfel încât valoarea actualizată totală (în ML) să fie zero. Acest calcul stabilește rata fixă medie a cuponului (rata de referință) care este utilizată la date ulterioare ca punct de referință pentru a evalua variabilitatea fluxurilor de trezorerie aferentă expunerii agregate de la începutul relației de acoperire împotriva riscurilor. Acest calcul este prezentat în tabelul de mai jos:

INSTRUMENTE FINANCIARE

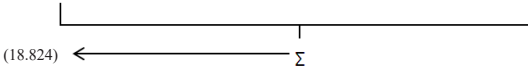
Exemplul 17 – Variabilitatea fluxurilor de trezorerie aferentă expunerii agregate (calibrare)									
Variabilitatea în fluxurile de trezorerie aferentă expunerii agregate									
	Datorie SV		Componenta CCIRS în MS		Componenta CCIRS în ML		Calibrare	PV	Nominal 1.200.000 Rată 5,6963% la Frecvență 4
	CF(-uri)	PV	CF(-uri)	PV	CF(-uri)	PV			
	(MS)	(MS)	(MS)	(MS)	(ML)	(ML)	(ML)	(ML)	(ML)
Timp									
Perioada 1	t_0								
	t_1								
	t_2								
	t_3								
	t_4								
Perioada 2	t_5	0	0	0	0	(14.771)	(14.591)	17.089	16.881
	t_6	(20.426)	(19.977)	20.246	19.801	(15.271)	(14.896)	17.089	16.669
	t_7	0	0	0	0	(16.076)	(15.473)	17.089	16.449
	t_8	(20.426)	(19.543)	20.582	19.692	(16.241)	(15.424)	17.089	16.229
Perioada 3	t_9	0	0	0	0	(17.060)	(15.974)	17.089	16.002
	t_{10}	(20.426)	(19.148)	20.358	19.084	(17.182)	(15.862)	17.089	15.776
	t_{11}	0	0	0	0	(17.359)	(15.797)	17.089	15.551
	t_{12}	(20.426)	(18.769)	20.582	18.912	(17.778)	(15.942)	17.089	15.324
Perioada 4	t_{13}	0	0	0	0	(18.188)	(16.066)	17.089	15.095
	t_{14}	(20.426)	(18.391)	20.246	18.229	(18.502)	(16.095)	17.089	14.866
	t_{15}	0	0	0	0	(18.646)	(15.972)	17.089	14.638
	t_{16}	(1.020.426)	(899.695)	1.020.582	899.832	(1.218.767)	(1.027.908)	1.217.089	1.026.493
Totaluri		(995.522)		995.550		(1.200.000)		1.199.971	
Totaluri în ML		(1.045.298)		1.045.327		(1.200.000)		1.199.971	
PV a tuturor CF(-urilor) (ML)									

Valoarea nominală utilizată pentru calibrarea ratei de referință este aceeași cu valoarea nominală a expunerii agregate care creează fluxuri de trezorerie variabile în ML (1.200.000 ML), care coincide cu valoarea nominală a swapului pe rata dobânzii în monede diferite pentru componenta cu rată variabilă în ML. Rezultatul este o rată de referință de 5,6963% (determinată prin repetare, astfel încât valoarea actualizată a tuturor fluxurilor de trezorerie în total este zero).

- (b) La date ulterioare, variabilitatea fluxurilor de trezorerie aferentă expunerii agregate este determinată prin comparație cu punctul de referință stabilit la finalul Perioadei 1. În acest sens, toate fluxurile de trezorerie

INSTRUMENTE FINANCIARE

rămase preconizate pentru datoria SV cu rată fixă și swapul pe rata dobânzii în monede diferite pentru perioada rămasă din termenul de acoperire (adică de la data evaluării eficacității până la finalul Perioadei 4) sunt aduse la zi (după caz) și apoi actualizate. De asemenea, rata de referință de 5,6963% este aplicată valorii nominale care a fost utilizată pentru calibrarea acelei rate la finalul Perioadei 1 (1.200.000 ML) pentru a genera un set de fluxuri de trezorerie pe perioada rămasă a termenului acoperit, care ulterior sunt, de asemenea, actualizate. Totalul tuturor acelor valori actualizate reprezintă variabilitatea fluxurilor de trezorerie aferentă expunerii agregate. Calculul este exemplificat în tabelul următor pentru finalul Perioadei 2:

Exemplul 17 – Variabilitatea fluxurilor de trezorerie aferentă expunerii agregate (la finalul Perioadei 2)										
Variabilitatea în fluxurile de trezorerie aferentă expunerii agregate										
	Datorie SV		Componenta CCIRS în MS		Componenta CCIRS în ML		Calibrare	PV		
	CF(-uri)	PV	CF(-uri)	PV	CF(-uri)	PV	Nominal	1.200.000		
	(MS)	(MS)	(MS)	(MS)	(ML)	(ML)	(ML)	Rată 5,6963% la Frecvență 4		
Timp										
Perioada 1	t_0									
	t_1									
	t_2									
	t_3									
	t_4									
Perioada 2	t_5	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	t_6	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	t_7	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	t_8	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Perioada 3	t_9	0	0	0	0	(18.120)	(17.850)	17.089	16.835	
	t_{10}	(20.426)	(20.173)	20.358	20.106	(18.360)	(17.814)	17.089	16.581	
	t_{11}	0	0	0	0	(18.683)	(17.850)	17.089	16.327	
	t_{12}	(20.426)	(19.965)	20.582	20.117	(19.203)	(18.058)	17.089	16.070	
Perioada 4	t_{13}	0	0	0	0	(19.718)	(18.243)	17.089	15.810	
	t_{14}	(20.426)	(19.726)	20.246	19.553	(20.279)	(18.449)	17.089	15.547	
	t_{15}	0	0	0	0	(21.014)	(18.789)	17.089	15.280	
	t_{16}	(1.020.426)	(971.144)	1.020.582	971.292	(1.221.991)	(1.072.947)	1.217.089	1.068.643	
Totaluri		<u>(1.031.008)</u>		<u>1.031.067</u>		<u>(1.200.000)</u>		<u>1.181.092</u>		
Totaluri în ML		<u>(1.464.031)</u>		<u>1.464.116</u>		<u>(1.200.000)</u>		<u>1.181.092</u>		
PV a tuturor CF(-urilor) (ML)										
<div style="text-align: center;"> </div>										

Modificările în ratele dobânzii și în cursul de schimb au ca rezultat o modificare a variabilității fluxurilor de trezorerie aferentă expunerii agregate între finalul Perioadei 1 și finalul Perioadei 2 care are o valoare actualizată de -18.824 ML.³⁰

- IE135. Ulterior, sunt determinate rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie și ineficacitatea acoperirii utilizând valoarea actualizată a elementului acoperit și valoarea justă a instrumentului de acoperire împotriva riscurilor (a se vedea punctul 140 din IPSAS 41).
- IE136. Tabelul următor prezintă efectul asupra situației performanței financiare și asupra situației poziției financiare ale Administrației Statului Federal B (pentru transparență, unele elemente-rând³¹ sunt dezagregate în cadrul situațiilor în funcție de cele două relații de acoperire împotriva riscurilor, adică pentru relația de acoperire a valorii juste a datoriei SV cu rată fixă și pentru relația de acoperire a fluxurilor de trezorerie aferente expunerii agregate).³²

Exemplul 17 – Prezentare generală a efectului asupra situațiilor performanței financiare și poziției financiare					
<i>[Toate valorile sunt exprimate în ML]</i>					
	t_0	Perioada 1	Perioada 2	Perioada 3	Perioada 4
Situația performanței financiare					
Cheltuială cu dobânda					
Datorii SV		45.958	50.452	59.848	58.827
Ajustare FVH		(12.731)	11.941	14.385	(49.439)
		33.227	62.393	74.233	9.388
Reclasificări (CFH)			5.990	(5.863)	58.982
Cheltuială totală cu dobânzile		33.227	68.383	68.370	68.370

³⁰ Aceasta reprezintă valoarea inclusă în tabelul cu prezentarea generală a calculelor (a se vedea punctul IE132) ca valoare actualizată a variabilității fluxurilor de trezorerie aferente expunerii agregate la finalul Perioadei 2.

³¹ Elementele-rând utilizate în prezentul exemplu reprezintă o posibilă prezentare. Sunt posibile, de asemenea, diferite formate de prezentare utilizând elemente-rând diferite (inclusiv elemente-rând care includ valorile prezentate aici) (IPSAS 30 stabilește dispozițiile de prezentare a informațiilor pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor, care includ prezentări de informații referitoare la ineficacitatea acoperirii, valoarea contabilă a instrumentelor de acoperire și rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor).

³² Pentru Perioada 4, valorile din tabelul cu prezentarea generală a calculelor (a se vedea punctul IE132) diferă de cele din tabelul următor. Pentru perioadele de la 1 la 3, valorile „impure” (adică inclusiv dobânda cumulată) sunt egale cu valorile „pure” (adică exclusiv dobânda cumulată) deoarece finalul perioadei este o dată de decontare pentru toate componentele instrumentelor derivate și ale datoriei SV cu rată fixă. La finalul Perioadei 4, tabelul cu prezentarea generală a calculelor folosește valorile pure pentru a calcula modificările de valoare consecvent de-a lungul timpului. Pentru tabelul următor sunt prezentate valorile impure, adică valorile la scadență inclusiv dobânda cumulată imediat înainte de decontarea instrumentelor (acesta este doar în scop ilustrativ deoarece altfel toate valorile contabile în afara numerarului și a surplusului sau deficitului acumulat ar fi zero).

INSTRUMENTE FINANCIARE

Exemplul 17 – Prezentare generală a efectului asupra situațiilor performanței financiare și poziției financiare					
<i>[Toate valorile sunt exprimate în ML]</i>					
	t_0	Perioada 1	Perioada 2	Perioada 3	Perioada 4
Alte câștiguri/pierderi					
Modificare în valoarea justă a CCIRS		154.673	(418.788)	(91.437)	185.553
Ajustare FVH (datorie SV)		(154.702)	418.733	91.560	(185.591)
Ineficacitatea acoperirii împotriva riscurilor		0	(72)	(54)	(19)
Total alte câștiguri/pierderi		(29)	(127)	68	(57)
Surplus sau deficit		33.198	68.255	68.438	68.313
Situația modificărilor activelor nete / capitalurilor proprii					
Active nete / capitaluri proprii					
Câștig/pierdere eficace aferent(ă) CFH			(12.834)	71.713	229
Reclasificări			(5.990)	5.863	(58.982)
Total active nete / capitaluri proprii			(18.842)	77.577	(58.753)
Situația poziției financiare					
Datorie SV	(1.200.000)	(1.045.298)	(1.464.031)	(1.555.591)	(1.397.984)
CCIRS	0	(154.673)	264.116	355.553	194.141
IRS		0	18.896	(58.767)	(13.004)
Numerar	1.200.000	1.166.773	1.098.390	1.030.160	978.641
Active nete	0	(33.198)	(82.630)	(228.645)	(238.205)
<i>Active nete / capitaluri proprii</i>					
Active nete / capitaluri proprii		0	(18.824)	58.753	0
Surplus sau deficit acumulat	0	33.198	101.454	169.892	238.205
Total active nete / capitaluri proprii	0	33.198	82.630	228.645	238.205

IE137. Cheltuiala totală cu dobânda din surplus sau deficit reflectă cheltuiala cu dobânda a Administrației Statului Federal B care rezultă din strategia sa de gestionare a riscurilor:

- (a) În Perioada 1, strategia de gestionare a riscului are ca rezultat o cheltuială cu dobânda care reflectă ratele de dobândă variabile în ML după ce este luat în considerare efectul swapului pe rata dobânzii în monede diferite, inclusiv o diferență între fluxurile de trezorerie aferente datoriei SV cu rată fixă și componenta fixă a swapului pe rata dobânzii în monede diferite care au fost decontate în cursul Perioadei 1 (acest lucru înseamnă că nu există o egalitate exactă între cheltuiala cu dobânda și cheltuiala cu dobânda variabilă care apare în ML pentru un împrumut

de 1.200.000 ML). Există, de asemenea, o anumită ineficacitate a acoperirii care rezultă dintr-o diferență în modificările de valoare pentru datoria SV cu rată fixă (reprezentată de ajustarea acoperirii valorii juste împotriva riscurilor) și swapul pe rata dobânzii în monede diferite.

- (b) Pentru perioadele de la 2 la 4, strategia de gestionare a riscurilor are ca rezultat o cheltuială cu dobânda care reflectă, după ce se ia în considerare efectul swapului pe rata dobânzii încheiat la finalul Perioadei 1, ratele fixe ale dobânzii în ML (adică fixarea la o rată fixă medie a cuponului pentru un termen de trei perioade pe baza mediului ratei dobânzii la finalul Perioadei 1). Totuși, cheltuiala cu dobânda a Administrației Statului Federal B este afectată de ineficacitatea acoperirii împotriva riscurilor care apare în relațiile sale de acoperire. În Perioada 2, cheltuiala cu dobânda este ușor mai ridicată decât plățile cu rată fixă care au fost fixate cu swapul pe rata dobânzii, deoarece plățile variabile încasate conform swapului pe rata dobânzii sunt mai mici decât totalul fluxurilor de trezorerie rezultate din expunerea agregată.³³ În perioadele 3 și 4, cheltuiala cu dobânda este egală cu rata fixată deoarece plățile variabile primite conform swapului sunt mai mari decât totalul fluxurilor de trezorerie rezultate din expunerea agregată.³⁴

Exemplul 18 – Acoperirea combinată împotriva riscului generat de rata dobânzii și a riscului valutar (combinație de acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor / acoperire a valorii juste împotriva riscurilor)

Date

IE138. Administrația Statului Federal C dorește să acopere împotriva riscurilor o datorie cu rată variabilă exprimată în monedă străină (MS). Datoria are un termen de patru perioade, de la începutul Perioadei 1 până la finalul Perioadei 4. Moneda funcțională a Administrației Statului Federal C este moneda sa locală (ML). Administrația Statului Federal C are următoarele expuneri la risc:

³³ Cu alte cuvinte, variabilitatea fluxurilor de trezorerie aferentă swapului pe rata dobânzii a fost mai scăzută și, prin urmare, nu a compensat în întregime variabilitatea fluxurilor de trezorerie aferentă expunerii agregate per ansamblu (uneori denumită o situație de „subacoperire”). În acele situații, acoperirea fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor nu contribuie la ineficacitatea acoperirii care este recunoscută în surplus sau deficit deoarece ineficacitatea acoperirii nu este recunoscută (a se vedea punctul 140 din IPSAS 41). Ineficacitatea acoperirii care apare într-o acoperire a valorii juste împotriva riscurilor afectează surplusul sau deficitul în toate perioadele.

³⁴ Cu alte cuvinte, variabilitatea fluxurilor de trezorerie aferentă swapului pe rata dobânzii a fost mai ridicată și, prin urmare, a compensat mai mult decât în întregime variabilitatea fluxurilor de trezorerie aferentă expunerii agregate per ansamblu (uneori denumită o situație de „supracoperire”). În acele situații, acoperirea fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor contribuie la ineficacitatea acoperirii care este recunoscută în surplus sau deficit (a se vedea punctul 140 din IPSAS 41). Ineficacitatea acoperirii care apare într-o acoperire a valorii juste împotriva riscurilor afectează surplusul sau deficitul în toate perioadele.

- (a) Riscul ratei dobânzii și riscul SV aferente fluxurilor de trezorerie: modificările în fluxurile de trezorerie aferente datoriei cu rată variabilă atribuibile modificărilor ratei dobânzii, evaluate în ML.
- (b) Riscul ratei dobânzii la valoarea justă: expunerea care apare ca urmare a swapului expunerii la riscul ratei dobânzii și riscul SV aferente fluxurilor de trezorerie combinate asociate datoriei cu rată variabilă (a se vedea litera (a) de mai sus) cu o expunere cu rată fixă exprimată în ML în conformitate cu strategia de gestionare a riscurilor a Administrației Statului Federal C pentru datoriile cu rată variabilă exprimate în MS (a se vedea punctul IE139 litera (a) de mai jos).

IE139. Administrația Statului Federal C își gestionează expunerile la risc utilizând următoarea strategie de gestionare a riscurilor:

- (a) Administrația Statului Federal C utilizează swapuri pe rata dobânzii în monede diferite pentru a-și schimba datoriile cu rată variabilă exprimate în MS într-o expunere cu rată fixă în ML. Administrația Statului Federal C își acoperă împotriva riscurilor datoriei exprimate în MS (inclusiv dobânda) pentru întreaga durată de viață a acestora. În consecință, Administrația Statului Federal C încheie un swap pe rata dobânzii în monede diferite în același moment în care emite o datorie exprimată în MS. Conform swapului pe rata dobânzii în monede diferite, Administrația Statului Federal C primește dobândă variabilă în MS (utilizată pentru a plăti dobânda aferentă datoriei) și plătește dobândă fixă în ML.
- (b) Administrația Statului Federal C consideră fluxurile de trezorerie aferente unei datorii acoperite și unui swap pe rata dobânzii conexe în monede diferite drept o singură expunere agregată cu rată fixă exprimată în ML. Din când în când, în conformitate cu strategia sa de gestionare a riscurilor pentru riscul ratei dobânzii cu rată fixă (în ML), Administrația Statului Federal C decide să își lege plățile dobânzii de nivelurile curente ale ratei variabile a dobânzii și, prin urmare, își schimbă expunerea agregată cu rată fixă exprimată în ML cu o expunere cu rată variabilă exprimată în ML. În consecință, Administrația Statului Federal C utilizează swapuri pe rata dobânzii (exprimate în întregime în ML) conform cărora primește dobândă fixă (utilizată pentru a plăti dobânda aferentă componentei de plată a swapului pe rata dobânzii în monede diferite) și plătește dobândă variabilă.

IE140. Următorul tabel prezintă parametrii utilizați în Exemplul 18:

INSTRUMENTE FINANCIARE

Exemplul 18 – Prezentare generală a parametrilor					
	t_0	Perioada 1	Perioada 2	Perioada 3	Perioada 4
Cursul SV la vedere (ML/MS)	1,2	1,05	1,42	1,51	1,37
Curbele dobânzii (prezentare verticală a ratelor pentru fiecare sfert de perioadă pentru o bază p.a.)					
ML	2,50%	1,00%	3,88%	0,34%	(N/A)
	2,75%	1,21%	4,12%	0,49%	
	2,91%	1,39%	4,22%	0,94%	
	3,02%	1,58%	5,11%	1,36%	
	2,98%	1,77%	5,39%		
	3,05%	1,93%	5,43%		
	3,11%	2,09%	5,50%		
	3,15%	2,16%	5,64%		
	3,11%	2,22%			
	3,14%	2,28%			
	3,27%	2,30%			
	3,21%	2,31%			
	3,21%				
	3,25%				
	3,29%				
	3,34%				
FC	3,74%	4,49%	2,82%	0,70%	(N/A)
	4,04%	4,61%	2,24%	0,79%	
	4,23%	4,63%	2,00%	1,14%	
	4,28%	4,34%	2,18%	1,56%	
	4,20%	4,21%	2,34%		
	4,17%	4,13%	2,53%		
	4,27%	4,07%	2,82%		
	4,14%	4,09%	3,13%		
	4,10%	4,17%			
	4,11%	4,13%			
	4,11%	4,24%			
	4,13%	4,34%			
	4,14%				
	4,06%				
	4,12%				
	4,19%				

Mecanisme contabile

IE141. Administrația Statului Federal C desemnează următoarele relații de acoperire împotriva riscurilor:³⁵

- (a) Ca acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor, o relație de acoperire pentru riscul ratei dobânzii și riscul SV aferente fluxurilor de trezorerie între datoria cu rată variabilă exprimată în MS (datoria SV cu rată variabilă) ca element acoperit și un swap pe rata dobânzii în monede diferite ca instrument de acoperire („relație de nivelul 1”). Această relație de acoperire împotriva riscurilor este desemnată la începutul Perioadei 1 (adică t_0), cu un termen de încheiere la finalul Perioadei 4.
- (b) Ca acoperire a valorii juste împotriva riscurilor, o relație de acoperire între expunerea agregată, ca element acoperit împotriva riscurilor, și un swap pe rata dobânzii ca instrument de acoperire („relație de nivelul 2”). Această relație de acoperire împotriva riscurilor este desemnată la finalul Perioadei 1, atunci când Administrația Statului Federal C decide să își lege plățile dobânzii de nivelurile curente ale ratei variabile a dobânzii și, prin urmare, își schimbă expunerea agregată la o rată fixă în ML cu o expunere la o rată variabilă în ML, cu termen de încheiere la finalul Perioadei 4. Expunerea agregată care este desemnată ca element acoperit împotriva riscurilor reprezintă, în ML, modificarea valorii ca efect al modificărilor valorii fluxurilor de trezorerie combinate ale celor două elemente desemnate în cadrul acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor pentru riscul ratei dobânzii și riscul SV aferente fluxurilor de trezorerie (a se vedea litera (a) de mai sus), comparativ cu ratele dobânzii la finalul Perioadei 1 (adică momentul desemnării relației de acoperire între expunerea agregată și swapul pe rata dobânzii).

IE142. Tabelul³⁶ următor oferă o prezentare generală a valorilor juste ale instrumentelor derivate, modificărilor în valoarea elementelor acoperite împotriva riscurilor și calculului rezervei aferente acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva

³⁵ Prezentul exemplu presupune că sunt îndeplinite toate criteriile necesare pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor (a se vedea punctul 129 din IPSAS 41). Următoarea descriere a desemnării este prezentată exclusiv în vederea înțelegerii acestui exemplu (adică nu este un exemplu de documentație oficială completă prevăzută în conformitate cu punctul 129 litera (b) din IPSAS 41).

³⁶ Tabelele din prezentul exemplu utilizează următoarele acronime: „CCIRS” pentru swapul pe rata dobânzii în monede diferite, „CF(-uri)” pentru fluxul (fluxurile) de trezorerie, „CFH” pentru acoperirea fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor, „CFHR” pentru rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor, „FVH” pentru acoperirea valorii juste împotriva riscurilor, „IRS” pentru swapul pe rata dobânzii și „PV” pentru valoarea actualizată.

riscurilor.³⁷ În prezentul exemplu nu apare nicio ineficacitate a acoperirii împotriva riscurilor în niciuna dintre relațiile de acoperire ca urmare a ipotezelor luate în considerare.³⁸

Exemplul 18 – Calcule					
	t_0	Perioada 1	Perioada 2	Perioada 3	Perioada 4
Datorie SV cu rată variabilă					
Valoare justă (MS)	(1.000.000)	(1.000.000)	(1.000.000)	(1.000.000)	(1.000.000)
Valoare justă (ML)	(1.200.000)	(1.050.000)	(1.420.000)	(1.510.000)	(1.370.000)
Modificare în valoarea justă (ML)		150.000	(370.000)	(90.000)	140.000
PV a modificării CF(-urilor) variabil(e) (ML)					
	0	192.310	(260.346)	(282.979)	(170.000)
Modificare în PV (ML)		192.310	(452.656)	(22.633)	112.979
CCIRS (MS rată variabilă de încasat / ML rată fixă de plată)					
Valoare justă (ML)	0	(192.310)	260.346	282.979	170.000
Modificare în valoarea justă (ML)		(192.310)	452.656	22.633	(112.979)
CFHR					
Sold de deschidere	0	0	(42.310)	(28.207)	(14.103)
Reclasificarea riscului SV		153.008	(378.220)	(91.030)	140.731
Reclasificare (CF din perioada curentă)		(8.656)	(18.410)	2.939	21.431
Câștig/pierdere eficace aferent(ă) CFH		(186.662)	(479.286)	20.724	(135.141)
Reclasificare pentru riscul ratei dobânzii		0	(82.656)	67.367	(27.021)
Amortizarea CFHR		0	14.103	14.103	14.103
Sold final		(42.103)	(28.207)	(14.103)	0

³⁷ În tabelul următor, pentru calcule, toate valorile (inclusiv calculele în scopuri contabile ale valorilor aferente activelor, datoriilor și activelor nete / capitalurilor proprii) sunt sub formă de numere pozitive (plus) și negative (minus) (de exemplu, o valoare în rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor care este un număr negativ reprezintă o pierdere).

³⁸ Acele ipoteze au fost luate în considerare din motive didactice, pentru o mai bună concentrare asupra ilustrării mecanismelor contabile într-o combinație de acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor / acoperire a valorii juste împotriva riscurilor. Evaluarea și recunoașterea ineficienței unei acoperiri împotriva riscurilor au fost deja demonstrate în Exemplul 16 și Exemplul 17. Totuși, în realitate, astfel de acoperiri împotriva riscurilor nu sunt, de obicei, perfect eficace, deoarece ineficacitatea acoperirii împotriva riscurilor poate rezulta dintr-o serie de factori, de exemplu, riscul de credit, diferențele din metoda de numărare a zilelor sau, în funcție de măsura în care este inclusă în desemnarea instrumentului de acoperire, taxa pentru schimbul între diferitele monede care este inclusă în swapurile pe rata dobânzii în monede diferite (denumită, de obicei, „bază valutară”).

Exemplul 18 – Calcule	t_0	Perioada 1	Perioada 2	Perioada 3	Perioada 4
IRS (rată fixă de încasat / rată variabilă de plată)					
Valoare justă (ML)		0	(82.656)	(15.289)	(42.310)
Modificare în valoarea justă			(82.656)	67.367	(27.021)
Modificare în valoarea actualizată a expunerii agregate					
Valoare actualizată (ML)		(1.242.310)	(1.159.654)	(1.227.021)	(1.200.000)
Modificare în valoarea actualizată (ML)			82.656	(67.367)	27.021

IE143. Relația de acoperire împotriva riscurilor între datoria SV cu rată fixă și swapul pe rata dobânzii în monede diferite este demarată la începutul Perioadei 1 (adică t_0) și rămâne în vigoare atunci când relația de acoperire împotriva riscurilor pentru relația de nivelul 2 începe la finalul Perioadei 1, adică relația de nivelul 1 continuă ca relație separată de acoperire. Totuși, contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor pentru relația de nivelul 1 este afectată de începutul contabilității de acoperire pentru relația de nivelul 2 de la finalul Perioadei 1. Acoperirea valorii juste împotriva riscurilor pentru relația de nivelul 2 afectează plasarea în timp a reclasificării în surplus sau deficit a valorilor din rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie pentru relația de nivelul 1:

- (a) Riscul ratei dobânzii la valoarea justă care este acoperit prin acoperirea valorii juste împotriva riscurilor este inclus în valoarea care este recunoscută în active nete / capitaluri proprii ca rezultat al acoperirii fluxurilor de trezorerie pentru relația de acoperire de nivelul 1 (adică pierderea sau câștigul aferent(ă) swapului pe rata dobânzii în monede diferite care este determinat a reprezenta o acoperire eficace).³⁹ Acest lucru înseamnă că de la finalul Perioadei 1 partea din câștigul sau pierderea din acoperirea eficace a fluxurilor de trezorerie care reprezintă riscul ratei dobânzii la valoarea justă (în ML) și este recunoscută în active nete / capitaluri proprii ca prim pas este transferată imediat (adică în aceeași perioadă) în al doilea pas de la rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor la surplus sau deficit. Ajustarea din reclasificare compensează câștigul sau pierderea aferent(ă) swapului pe rata dobânzii

³⁹ Drept consecință a acoperirii expunerii sale la riscul ratei dobânzii aferent fluxurilor de trezorerie prin încheierea unui swap pe rata dobânzii în monede diferite care a modificat riscul ratei dobânzii aferent fluxurilor de trezorerie al datoriei SV cu rată variabilă într-o expunere cu rată fixă (în ML), Administrația Statului Federal C a presupus, practic, o expunere la riscul ratei dobânzii la valoarea justă (a se vedea punctul IE139).

care este recunoscut(ă) în surplus sau deficit.⁴⁰ În contextul contabilizării expunerii agregate ca element acoperit, acea ajustare din reclasificare este echivalentul unei ajustări a unei acoperiri a valorii juste împotriva riscurilor, deoarece, spre deosebire de un element acoperit care este un instrument de datorie cu rată fixă (în ML) la costul amortizat, expunerea agregată este deja reevaluată pentru modificări referitoare la riscul acoperit, dar câștigul sau pierderea care rezultă este recunoscut(ă) în active nete / capitaluri proprii ca urmare a contabilizării acoperirii fluxurilor de trezorerie pentru relația de nivelul 1. În consecință, aplicarea contabilizării acoperirii valorii juste împotriva riscurilor cu expunerea agregată ca element acoperit nu are ca rezultat modificarea evaluării elementului acoperit, ci afectează, în schimb, locul în care sunt recunoscute câștigurile și pierderile din acoperire (adică reclasificarea din rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie în surplus sau deficit).

- (b) Valoarea din rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor de la finalul Perioadei 1 (42.310 ML) este amortizată pe parcursul duratei de viață rămase a acoperirii fluxurilor de trezorerie pentru relația de nivelul 1 (adică pe parcursul perioadelor 2-4).⁴¹

IE144. Modificarea în valoarea expunerii agregate este calculată după cum urmează:

- (a) În momentul în care modificarea în valoarea expunerii agregate este acoperită (adică începutul relației de nivelul 2 de la finalul Perioadei 1), toate fluxurile de trezorerie preconizate pentru datoria SV cu rată variabilă și swapul pe rata dobânzii în monede diferite pe parcursul termenului de acoperire (adică până la finalul Perioadei 4) sunt planificate și este calculată valoarea lor actualizată combinată, în ML. Acest calcul stabilește valoarea actualizată care este utilizată la date ulterioare ca punct de referință pentru a evalua modificarea în valoarea actualizată a expunerii agregate de la începutul relației de acoperire împotriva riscurilor. Acest calcul este prezentat în tabelul de mai jos:

⁴⁰ În tabelul cu prezentarea generală a calculelor (a se vedea punctul IE142), această ajustare din reclasificare este elementul-rând „Reclasificare pentru riscul ratei dobânzii” din reconcilierea rezervei aferente acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor (de exemplu, la finalul Perioadei 2, o reclasificare a unui câștig de 82.656 ML din rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie în surplus sau deficit – a se vedea punctul IE144 pentru modul în care este calculată valoarea respectivă).

⁴¹ În tabelul cu prezentarea generală a calculelor (a se vedea punctul IE142), această amortizare are ca rezultat o ajustare din reclasificare periodică de 14.103 ML, care este inclusă în elementul-rând „Amortizarea CFHR” din reconcilierea rezervei aferente acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor.

- (b) La date ulterioare, valoarea actualizată a expunerii agregate este determinată în același mod ca la finalul Perioadei 1, dar pentru partea rămasă din termenul acoperit. În acest sens, toate fluxurile de trezorerie rămase preconizate pentru datoria SV cu rată variabilă și swapul pe rata dobânzii în monede diferite pentru perioada rămasă din termenul de acoperire (adică de la data evaluării eficacității până la finalul Perioadei 4) sunt aduse la zi (după caz) și apoi actualizate. Totalul acelor valori actualizate reprezintă valoarea actualizată a expunerii agregate. Calculul este exemplificat în tabelul următor pentru finalul Perioadei 2:

Exemplul 18 – Valoarea actualizată a expunerii agregate (la finalul Perioadei 2)							
Valoarea actualizată a expunerii agregate							
		Datorie SV		Componenta CCIRS în MS		Componenta CCIRS în ML	
		CF(-uri)	PV	CF(-uri)	PV	CF(-uri)	PV
		(MS)	(MS)	(MS)	(MS)	(ML)	(ML)
Timp							
Perioada 1	t_0						
	t_1						
	t_2						
	t_3						
	t_4						
Perioada 2	t_5	0	0	0	0	0	0
	t_6	0	0	0	0	0	0
	t_7	0	0	0	0	0	0
	t_8	0	0	0	0	0	0
Perioada 3	t_9	(6.969)	(6.921)	6.969	6.921	(9.117)	(9.030)
	t_{10}	(5.544)	(5.475)	5.544	5.475	(9.117)	(8.939)
	t_{11}	(4.971)	(4.885)	4.971	4.885	(9.117)	(8.847)
	t_{12}	(5.401)	(5.280)	5.401	5.280	(9.117)	(8.738)
Perioada 4	t_{13}	(5.796)	(5.632)	5.796	5.632	(9.117)	(8.624)
	t_{14}	(6.277)	(6.062)	6.277	6.062	(9.117)	(8.511)
	t_{15}	(6.975)	(6.689)	6.975	6.689	(9.117)	(8.397)
	t_{16}	(1.007.725)	(959.056)	1.007.725	956.056	(1.209.117)	(1.098.568)
Totaluri			<u>(1.000.000)</u>		<u>1.000.000</u>		<u>(1.159.654)</u>
Totaluri în ML			(1.420.000)		1.420.000		(1.159.654)
PV a expunerii agregate (ML)							
					←		
					Σ		

Modificările în ratele dobânzii și cursul de schimb valutar au ca rezultat o valoare actualizată a expunerii agregate de -1.159.654 ML la finalul Perioadei 2. În consecință, modificarea în valoarea actualizată a expunerii agregate între finalul Perioadei 1 și finalul Perioadei 2 este un câștig de 82.656 ML.⁴³

- IE145. Utilizând modificarea în valoarea actualizată a elementului acoperit împotriva riscurilor (adică expunerea agregată) și valoarea justă a instrumentului de acoperire (adică swapul pe rata dobânzii), sunt determinate apoi reclasificările conexe din rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor în surplus sau deficit (ajustări din reclasificare).
- IE146. Tabelul următor prezintă efectul asupra situației performanței financiare și asupra situației poziției financiare ale Administrației Statului Federal C (pentru transparență, unele elemente-rând⁴⁴ sunt dezagregate în cadrul situațiilor în funcție de cele două relații de acoperire împotriva riscurilor, adică pentru relația de acoperire a fluxurilor de trezorerie ale datoriei SV cu rată variabilă și pentru relația de acoperire a valorii juste împotriva riscurilor aferente expunerii agregate):⁴⁵

⁴³ Aceasta reprezintă valoarea inclusă în tabelul cu prezentarea generală a calculelor (a se vedea punctul IE142) ca modificare în valoarea actualizată a expunerii agregate la finalul Perioadei 2.

⁴⁴ Elementele-rând utilizate în prezentul exemplu reprezintă o posibilă prezentare. Sunt posibile, de asemenea, diferite formate de prezentare utilizând elemente-rând diferite (inclusiv elemente-rând care includ valorile prezentate aici) (IPSAS 30 stabilește dispozițiile de prezentare a informațiilor pentru contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor, care includ prezentări de informații referitoare la ineficacitatea acoperirii, valoarea contabilă a instrumentelor de acoperire și rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor).

⁴⁵ Pentru Perioada 4, valorile din tabelul cu prezentarea generală a calculelor (a se vedea punctul IE142) diferă de cele din tabelul următor. Pentru perioadele de la 1 la 3, valorile „impure” (adică inclusiv dobânda cumulată) sunt egale cu valorile „pure” (adică exclusiv dobânda cumulată) deoarece finalul perioadei este o dată de decontare pentru toate componentele instrumentelor derivate și ale datoriei SV cu rată fixă. La finalul Perioadei 4, tabelul cu prezentarea generală a calculelor folosește valorile pure pentru a calcula modificările de valoare consecvent de-a lungul timpului. Pentru tabelul următor sunt prezentate valorile impure, adică valorile la scadență inclusiv dobânda cumulată imediat înainte de decontarea instrumentelor (acesta este doar în scop ilustrativ deoarece altfel toate valorile contabile în afara numerarului și a surplusului sau deficitului acumulat ar fi zero).

INSTRUMENTE FINANCIARE

Exemplul 18 – Prezentare generală a efectului asupra situațiilor performanței financiare și poziției financiare <i>[Toate valorile sunt exprimate în ML]</i>	t₀	Perioada 1	Perioada 2	Perioada 3	Perioada 4
Situația performanței financiare					
Cheltuială cu dobânda					
Datorie SV	45.122	54.876	33.527	15.035	
Ajustare FVH	0	(20.478)	16.517	(26.781)	
	45.122	34.398	50.045	(11.746)	
Reclasificări (CFH)	(8.656)	(18.410)	2.939	21.431	
	36.466	15.989	52.983	9.685	
Amortizarea CFHR	0	14.103	14.103	14.103	
Cheltuială totală cu dobânzile	36.466	30.092	67.087	23.788	
Alte câștiguri/pierderi					
IRS	0	82.656	(67.367)	27.021	
Câștig/pierdere SV (datorie)	(150.000)	370.000	90.000	(140.000)	
Câștig/pierdere SV (dobândă)	(3.008)	8.220	1.030	(731)	
Reclasificare pentru riscul SV	153.008	(378.220)	(91.030)	140.731	
Reclasificare pentru riscul ratei dobânzii	0	(82.656)	67.367	(27.021)	
Total alte câștiguri/pierderi	0	0	0	0	
Surplus sau deficit	36.466	30.092	67.087	23.788	
Situația modificărilor activelor nete / capitalurilor proprii					
Active nete / capitaluri proprii					
Câștig/pierdere efectiv(ă)	186.662	(479.286)	(20.724)	135.141	
Reclasificare (CF din perioada curentă)	8.656	18.410	(2.939)	(21.431)	
Reclasificare pentru riscul SV	(153.008)	378.220	91.030	(140.731)	
Reclasificare pentru riscul ratei dobânzii	0	82.656	(67.367)	27.021	
Amortizarea CFHR	0	(14.103)	(14.103)	(14.103)	
Total active nete / capitaluri proprii	42.310	(14.103)	(14.103)	(14.103)	
Situația poziției financiare					
Datorie SV	(1.200.000)	(1.050.000)	(1.420.000)	(1.510.000)	(1.375.306)
CCIRS	0	(192.310)	260.346	282.979	166.190
IRS	0	0	(82.656)	(15.289)	(37.392)
Numerar	1.200.000	1.163.534	1.147.545	1.094.562	1.089.076
Active nete	0	(78.776)	(94.765)	(147.748)	(157.433)

Exemplul 18 – Prezentare generală a efectului asupra situațiilor performanței financiare și poziției financiare <i>[Toate valorile sunt exprimate în ML]</i>					
	t_0	Perioada 1	Perioada 2	Perioada 3	Perioada 4
Active nete / capitaluri proprii	0	42.310	28.207	14.103	0
Surplus sau deficit acumulat	0	36.466	66.558	133.645	157.433
Total active nete / capitaluri proprii	0	78.776	94.765	147.748	157.433

IE147. Cheltuiala totală cu dobânda din surplus sau deficit reflectă cheltuiala cu dobânda a Administrației Statului Federal C care rezultă din strategia sa de gestionare a riscurilor:

- (a) În Perioada 1, strategia de gestionare a riscurilor are ca rezultat o cheltuială cu dobânda care reflectă ratele fixe ale dobânzii în ML după ce se ia în considerare efectul swapului pe rata dobânzii în monede diferite.
- (b) Pentru perioadele de la 2 la 4, după ce se ia în considerare efectul swapului pe rata dobânzii încheiat la finalul Perioadei 1, strategia de gestionare a riscurilor are ca rezultat o cheltuială cu dobânda care se modifică cu rate variabile ale dobânzii în ML (adică rata variabilă a dobânzii care predomină în fiecare perioadă). Totuși, valoarea cheltuielii totale cu dobânda nu este egală cu valoarea dobânzii cu rată variabilă din cauza amortizării valorii care apăsărea în rezerva aferentă acoperirii fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor pentru relația de nivelul 1 la finalul Perioadei 1.⁴⁶

Operațiuni din străinătate (Anexa B)

IE148. Acest exemplu prezintă aplicarea punctelor B12, B13, B14 și B15 din Anexa B referitoare la ajustarea din reclasificare la cedarea unei operațiuni din străinătate.

Exemplul 19 – Cedarea unei operațiuni din străinătate

Context

IE149. Acest exemplu presupune structura de grup prezentată la punctul B16 și că Entitatea D care controlează a utilizat un împrumut în USD în Entitatea controlată A pentru acoperirea împotriva riscului EUR/USD din investiția netă în Entitatea controlată C în situațiile financiare consolidate ale Entității D care controlează. Entitatea D care controlează utilizează metoda de consolidare pas-cu-pas. Se presupune că acoperirea împotriva riscului a fost eficientă în totalitate, iar modificarea cumulată totală USD/EUR a valorii instrumentului

⁴⁶ A se vedea punctul IE143 litera (b). Acea amortizare devine o cheltuială care are un efect similar unei marje asupra ratei variabile a dobânzii.

de acoperire înainte de cedarea Entității controlate C este de 24 milioane € (câștig). Aceasta corespunde exact cu scăderea valorii investiției nete în Entitatea controlată C, atunci când este evaluată în comparație cu moneda funcțională a Entității D care controlează (euro).

- IE150. Dacă se utilizează metoda de consolidare directă, scăderea valorii investiției nete a Entității D care controlează în Entitatea controlată C de 24 milioane € este reflectată în totalitate în rezerva conversiei valutare aferentă Entității controlate C în situațiile financiare consolidate ale Entității D care controlează. Totuși, deoarece Entitatea D care controlează utilizează metoda pas-cu-pas, această scădere a valorii investiției nete în Entitatea controlată C de 24 milioane € este reflectată atât în rezerva de conversie valutară a Entității controlate B aferentă Entității controlate C, cât și în rezerva de conversie valutară a Entității D care controlează aferentă Entității controlate B.
- IE151. Valoarea agregată recunoscută în rezerva de conversie valutară cu privire la Entitățile controlate B și C nu este afectată de metoda de consolidare. Se presupune că prin utilizarea metodei de consolidare directe, rezervele de conversie valutară pentru Entitățile controlate B și C din situațiile financiare consolidate ale Entității D care controlează sunt de 62 milioane € câștig și, respectiv, 24 milioane € pierdere; prin utilizarea metodei de consolidare pas-cu-pas, aceste valori sunt de 49 milioane € câștig și, respectiv, 11 milioane € pierdere.

Reclasificare

- IE152. Atunci când se cedează investiția în Entitatea controlată C, IPSAS 41 impune reclasificarea în surplus sau deficit a câștigului total de 24 milioane € aferent instrumentului de acoperire împotriva riscurilor. Atunci când se folosește metoda pas-cu-pas, valoarea care trebuie reclasificată în surplus sau deficit aferentă investiției nete a Entității controlate C va fi doar o pierdere de 11 milioane €. Entitatea D care controlează poate ajusta rezervele aferente conversiei valutare ale ambelor Entități controlate B și C cu 13 milioane € pentru a egala valorile reclasificate în legătură cu instrumentul de acoperire împotriva riscurilor și cu investiția netă, așa cum s-ar fi întâmplat dacă s-ar fi folosit metoda directă de consolidare, în cazul în care aceasta ar fi fost politica sa contabilă. O entitate care nu și-a acoperit investiția netă împotriva riscurilor poate face o astfel de reclasificare.

Împrumuturi de concesiune (Punctele AG118-AG126)

Exemplul 20 – Primirea unui împrumut de concesiune (dobândă redusă)

- IE153. O autoritate locală primește un împrumut de finanțare în valoare de 5 milioane u.m. de la o agenție internațională de dezvoltare pentru construirea unor clinici de asistență medicală în termen de 5 ani. Acordul stipulează că împrumutul trebuie rambursat în termen de 5 ani după cum urmează:

Anul 1: nicio rambursare de principal

Anul 2: 10% din principal

Anul 3: 20% din principal

Anul 4: 30% din principal

Anul 5: 40% din principal

Dobânda este plătită anual în tranșe, la o rată de 5% pe an, aplicată la soldul restant al împrumutului. Rata dobânzii pe piață aferentă unui împrumut similar este de 10%.

IE154. Autoritatea locală a primit un împrumut de concesiune de 5 milioane u.m. care va fi rambursat la 5% sub rata curentă a dobânzii pe piață. Diferența dintre încasările împrumutului și valoarea actualizată a plăților contractuale în termenele acordului de împrumut, actualizate pe baza ratei dobânzii pe piață, este recunoscută în conformitate cu IPSAS 23.

IE155. Înregistrările contabile pentru a contabiliza împrumutul de concesiune sunt următoarele:

1. La recunoașterea inițială, entitatea va recunoaște următoarele:

D	Bancă	5.000.000	
C	Împrumut (a se vedea Tabelul 2 de mai jos)		4.215.450
C	Datorie sau alt venit decât cel din tranzacții de schimb		784.550

Recunoașterea primirii împrumutului la valoarea justă

IPSAS 23 este luat în considerare atunci când se recunoaște fie o datorie, fie un venit pentru porțiunea din afara pieței a împrumutului. Punctul IG54 din acel standard prevede înregistrări contabile pentru recunoașterea și evaluarea porțiunii din afara pieței a împrumutului care este considerată a fi alt venit decât cel din tranzacții de schimb.

2. Anul 1: Entitatea recunoaște următoarele:

D	Dobândă (a se vedea Tabelul 3 de mai jos)	421.545	
C	Împrumut		421.545

Recunoașterea dobânzii pe baza metodei dobânzii efective (4.215.450 u.m. × 10%)

D	Împrumut (a se vedea Tabelul 1 de mai jos)	250.000	
C	Bancă		250.000

Recunoașterea dobânzii plătite aplicată la soldul restant (5 milioane u.m. × 5%)

INSTRUMENTE FINANCIARE

3. Anul 2: Entitatea recunoaște următoarele:

D	Dobândă	438.700
C	Împrumut	438.700

Recunoașterea dobânzii pe baza metodei dobânzii efective (4.386.995 u.m. × 10%)

D	Împrumut	750.000
C	Bancă	750.000

Recunoașterea dobânzii și a principalului plătite aplicate la soldul restant (5 milioane u.m. × 5% + 500.000 u.m.)

4. Anul 3: Entitatea recunoaște următoarele:

D	Dobândă	407.569
C	Împrumut	407.569

Recunoașterea dobânzii pe baza metodei dobânzii efective (4.075.695 u.m. × 10%)

D	Împrumut	1.225.000
C	Bancă	1.225.000

Recunoașterea dobânzii și a principalului plătite aplicate la soldul restant (4,5 milioane u.m. × 5% + 1 milion u.m.)

5. Anul 4: Entitatea recunoaște următoarele:

D	Dobândă	325.827
C	Împrumut	325.827

Recunoașterea dobânzii pe baza metodei dobânzii efective (3.258.264 u.m. × 10%)

D	Împrumut	1.675.000
C	Bancă	1.675.000

Recunoașterea dobânzii și a principalului plătite aplicate la soldul restant (3,5 milioane u.m. × 5% + 1,5 milioane u.m.)

6. Anul 5: Entitatea recunoaște următoarele:

D	Dobândă	190.909
C	Împrumut	190.909

Recunoașterea dobânzii pe baza metodei dobânzii efective (1.909.091 u.m. × 10%)

D	Împrumut	2.100.000
C	Bancă	2.100.000

Recunoașterea dobânzii și a principalului plătite aplicate la soldul restant (2 milioane u.m. × 5% + 2 milioane u.m.)

Calculare:

Tabelul 1: Planificarea amortizării (pe baza rambursărilor contractuale la o dobândă de 5%)

	Anul 0 u.m.	Anul 1 u.m.	Anul 2 u.m.	Anul 3 u.m.	Anul 4 u.m.	Anul 5 u.m.
Principal	5.000.000	5.000.000	5.000.000	4.500.000	3.500.000	2.000.000
Dobândă	–	250.000	250.000	225.000	175.000	100.000
Plăți	–	(250.000)	(750.000)	(1.225.000)	(1.675.000)	(2.100.000)
Sold	5.000.000	5.000.000	4.500.000	3.500.000	2.000.000	–

Tabelul 2: Actualizarea fluxurilor de trezorerie contractuale (pe baza unei rate a pieței de 10%)

	Anul 1 u.m.	Anul 2 u.m.	Anul 3 u.m.	Anul 4 u.m.	Anul 5 u.m.
Soldul principalului	5.000.000	4.500.000	3.500.000	2.000.000	–
Dobânzi de plătit	250.000	250.000	225.000	175.000	100.000
Total plăți (principal și dobândă)	250.000	750.000	1.225.000	1.675.000	2.100.000
Valoarea actualizată a plăților	227.272	619.835	920.360	1.144.048	1.303.935
Valoarea actualizată totală a plăților					4.215.450
Încasări primite					5.000.000
Mînuș: valoarea actualizată a ieșirilor de numerar (valoarea justă a împrumutului la recunoașterea inițială)					4.215.450
Partea din afara pieței a împrumutului care va fi recunoscută ca alte venituri decât cele din tranzacții de schimb					784.550

Tabelul 3: Calcularea soldului împrumutului și a dobânzii pe baza metodei dobânzii efective

	Anul 1 u.m.	Anul 2 u.m.	Anul 3 u.m.	Anul 4 u.m.	Anul 5 u.m.
Principal	4.215.450	4.386.995	4.075.695	3.258.264	1.909.091
Dobândă acumulată	421.545	438.700	407.569	325.827	190.909
Plăți de dobânzi	(250.000)	(250.000)	(225.000)	(175.000)	(100.000)
Plăți de principal	–	(500.000)	(1.000.000)	(1.500.000)	(2.000.000)
Sold	4.386.995	4.075.695	3.258.264	1.909.091	–

Exemplul 21 – Plata unui împrumut de concesiune (principal redus)⁴⁷

IE156. Departamentul de educație pune la dispoziția studenților care se încadrează în condiții împrumuturi cu dobândă mică, cu termene de rambursare întârziate, ca mijloc de promovare a învățământului postliceal.

IE157. Departamentul a dat în avans 250 milioane u.m. mai multor studenți la începutul anului financiar, în următoarele termene și condiții:

Principalul trebuie rambursat după cum urmează:

Anii 1-3: nicio rambursare de principal

Anul 4: de rambursat 30% din principal

Anul 5: de rambursat 30% din principal

Anul 6: de rambursat 30% din principal

Soldul de principal rămas (10% din 250 milioane u.m.) existent la sfârșitul anului 6 va fi anulat.

Dobânda este calculată la 11,5%, aplicată la soldul restant al împrumutului, și trebuie plătită anual în tranșe. Se presupune că rata dobânzii pe piață aferentă unui împrumut similar este de 11,5%.

Scenariul 1: Costul amortizat

IE158. După evaluarea fondului împrumutului de concesiune, departamentul de educație clasifică activul financiar în conformitate cu punctele 39-44. Pe baza faptelor din exemplu, departamentul de educație clasifică activele financiare ca evaluate la costul amortizat.

IE159. Înregistrările contabile agregate pentru a contabiliza împrumuturile de concesiune atunci când acestea sunt evaluate la costul amortizat sunt următoarele:

1.	La recunoașterea inițială, entitatea va recunoaște următoarele:		
D	Împrumut	236.989.595	
D	Cheltuieli	13.010.405	
	C	Bancă	250.000.000

Recunoașterea avansului din împrumuturi la valoarea justă

Punctul AG125 litera (b) este luat în considerare atunci când se recunoaște o cheltuială pentru porțiunea din afara pieței a împrumutului care este considerată a fi o altă cheltuială decât cea din tranzacții de schimb.

⁴⁷ Pentru simplificare, acest exemplu exclude orice considerente legate de calcularea pierderilor din creditare preconizate.

INSTRUMENTE FINANCIARE

2. Anul 1: Entitatea recunoaște următoarele:			
D	Împrumut	27.253.803	
	C	Venituri din dobânzi	27.253.803
<i>Dobânda acumulată pe baza metodei dobânzii efective (236.989.595 u.m. × 11,5%)</i>			
D	Bancă	28.750.000	
	C	Împrumut	28.750.000
<i>Plata dobânzii de 250 milioane u.m. × 11,5%</i>			
3. Anul 2: Entitatea recunoaște următoarele:			
D	Împrumut	27.081.741	
	C	Venituri din dobânzi	27.081.741
<i>Dobânda acumulată pe baza metodei dobânzii efective (235.493.398 u.m. × 11,5%)</i>			
D	Bancă	28.750.000	
	C	Împrumut	28.750.000
<i>Plata dobânzii de 250 milioane u.m. × 11,5%</i>			
4. Anul 3: Entitatea recunoaște următoarele:			
D	Împrumut	26.889.891	
	C	Venituri din dobânzi	26.889.891
<i>Dobânda acumulată pe baza metodei dobânzii efective (233.825.139 u.m. × 11,5%)</i>			
D	Bancă	28.750.000	
	C	Împrumut	28.750.000
<i>Plata dobânzii de 250 milioane u.m. × 11,5%</i>			
5. Anul 4: Entitatea recunoaște următoarele:			
D	Împrumut	26.675.979	
	C	Venituri din dobânzi	26.675.979
<i>Dobânda acumulată pe baza metodei dobânzii efective (231.965.030 u.m. × 11,5%)</i>			
D	Bancă	103.750.000	
	C	Împrumut	103.750.000
<i>Recunoașterea dobânzii și a principalului primite aplicate la soldul restant (250 milioane u.m. × 11,5% + 75 milioane u.m.)</i>			
6. Anul 5: Entitatea recunoaște următoarele:			
D	Împrumut	17.812.466	
	C	Venituri din dobânzi	17.812.466
<i>Dobânda acumulată pe baza metodei dobânzii efective (154.891.009 u.m. × 11,5%)</i>			
D	Bancă	95.125.000	
	C	Împrumut	95.125.000
<i>Recunoașterea dobânzii și a principalului primite aplicate la soldul restant (175 milioane u.m. × 11,5% + 75 milioane u.m.)</i>			

7.	Anul 6: Entitatea recunoaște următoarele:		
D	Împrumut	8.921.525	
	C	Venituri din dobânzi	8.921.525
<i>Dobânda acumulată pe baza metodei dobânzii efective (77.578.475 milioane u.m. × 11,5%)</i>			
D	Bancă	86.500.000	
	C	Împrumut	86.500.000
<i>Recunoașterea dobânzii și a principalului primite aplicate la soldul restant (100 milioane u.m. × 11,5% + 75 milioane u.m.)</i>			

Scenariul 2: Valoarea justă prin surplus/deficit

IE160. Pe lângă termenele prezentate la punctul IE157, împrumuturile îi oferă departamentului de educație capacitatea de a răscumpăra instrumentul oricând pentru o sumă care nu reflectă substanțial plata principalului și a dobânzii rămase. După evaluarea fondului împrumuturilor de concesiune, departamentul de educație determină clasificarea activului financiar în conformitate cu punctele 39-44. Deoarece în acest exemplu caracteristica de răscumpărare împiedică fluxurile de trezorerie ale acestui instrument să fie doar plăți de principal și dobândă, departamentul de educație concluzionează că activele financiare sunt clasificate la valoarea justă prin surplus/deficit.

IE161. Înregistrările contabile agregate pentru a contabiliza împrumuturile de concesiune atunci când acestea sunt clasificate la valoarea justă prin surplus/deficit sunt următoarele:

1.	La recunoașterea inițială, entitatea va recunoaște următoarele:		
D	Împrumut	236.989.595	
D	Cheltuieli	13.010.405	
	C	Bancă	250.000.000
<i>Recunoașterea avansului din împrumuturi la valoarea justă</i>			
<i>Punctul AG125 litera (b) este luat în considerare atunci când se recunoaște o cheltuială pentru porțiunea din afara pieței a împrumutului care este considerată a fi o altă cheltuială decât cea din tranzacții de schimb.</i>			
2.	Anul 1: Entitatea recunoaște următoarele:		
D	Împrumut	27.253.803	
	C	Venituri din dobânzi	27.253.803
<i>Dobânda acumulată de 236.989.595 u.m. × 11,5%</i>			
D	Bancă	28.750.000	
	C	Împrumut	28.750.000
<i>Plata dobânzii de 250 milioane u.m. × 11,5%</i>			

INSTRUMENTE FINANCIARE

3. Anul 2: Entitatea recunoaște următoarele:			
D	Împrumut	27.081.741	
	C	Venituri din dobânzi	27.081.741
<i>Dobânda acumulată de 235.493.398 u.m. × 11,5%</i>			
D	Bancă	28.750.000	
	C	Împrumut	28.750.000
<i>Plata dobânzii de 250 milioane u.m. × 11,5%</i>			
D	Ajustarea valorii juste	2.766.221	
	C	Împrumut	2.766.221
<i>Ajustarea valorii juste (231.058.918 u.m.⁴⁸ – (235.493.398 u.m. + 27.081.741 u.m. – 28.750.000 u.m.))</i>			
4. Anul 3: Entitatea recunoaște următoarele:			
D	Împrumut	26.571.776	
	C	Venituri din dobânzi	26.571.776
<i>Dobânda acumulată de 231.058.918 u.m. × 11,5%</i>			
D	Bancă	28.750.000	
	C	Împrumut	28.750.000
<i>Plata dobânzii de 250 milioane u.m. × 11,5%</i>			
D	Ajustarea valorii juste	2.620.867	
	C	Împrumut	2.620.867
<i>Ajustarea valorii juste (226.259.827 u.m.⁴⁷ – (231.058.918 u.m. + 26.571.776 u.m. – 28.750.000 u.m.))</i>			
5. Anul 4: Entitatea recunoaște următoarele:			
D	Împrumut	26.019.880	
	C	Venituri din dobânzi	26.019.880
<i>Dobânda acumulată de 226.259.827 u.m. × 11,5%</i>			
D	Bancă	103.750.000	
	C	Împrumut	103.750.000
<i>Plata dobânzii de 250 milioane u.m. × 11,5% + 75 milioane u.m. principal rambursat</i>			
D	Împrumut	1.472.217	
	C	Ajustarea valorii juste	1.472.217
<i>Ajustarea valorii juste (150.001.924 u.m.⁴⁷ – (226.259.827 u.m. + 26.019.880 u.m. – 103.750.000 u.m.))</i>			

⁴⁸ A se vedea tabelul 4 din acest exemplu pentru referințe la valorile juste.

INSTRUMENTE FINANCIARE

6.	Anul 5: Entitatea recunoaște următoarele:		
D	Împrumut	17.250.221	
	C	Venituri din dobânzi	17.250.221
	<i>Dobânda acumulată de 150.001.924 u.m. × 11,5%</i>		
D	Bancă	95.125.000	
	C	Împrumut	95.125.000
	<i>Plata dobânzii de 175 milioane u.m. × 11,5% + 75 milioane u.m. principal rambursat</i>		
D	Împrumut	3.750.048	
	C	Ajustarea valorii juste	3.750.048
	<i>Ajustarea valorii juste (75.877.193 u.m.⁴⁷ – (150.001.924 u.m. + 17.250.221 u.m. – 95.125.000 u.m.))</i>		
7.	Anul 6: Entitatea recunoaște următoarele:		
D	Împrumut	8.725.877	
	C	Venituri din dobânzi	8.725.877
	<i>Dobânda acumulată de 75.877.193 u.m. × 11,5%</i>		
D	Bancă	86.500.000	
	C	Împrumut	86.500.000
	<i>Plata dobânzii de 100 milioane u.m. × 11,5% + 75 milioane u.m. principal rambursat</i>		
D	Împrumut	1.896.930	
	C	Ajustarea valorii juste	1.896.930
	<i>Ajustarea valorii juste (0 u.m.⁴⁷ – (75.877.193 u.m. + 8.725.877 u.m. – 86.500.000 u.m.))</i>		

Calculare:

Tabelul 1: Planificarea amortizării (pe baza rambursărilor contractuale la o dobândă de 11,5%)

	Anul 0 000 u.m.	Anul 1 000 u.m.	Anul 2 000 u.m.	Anul 3 000 u.m.	Anul 4 000 u.m.	Anul 5 000 u.m.	Anul 6 000 u.m.
Principal	250.000	250.000	250.000	250.000	250.000	175.000	100.000
Dobândă	–	28.750	28.750	28.750	28.750	20.125	11.500
Plăți	–	(28.750)	(28.750)	(28.750)	(103.750)	(95.125)	(86.500)
Sold	250.000	250.000	250.000	250.000	175.000	100.000	25.000

Tabelul 2: Actualizarea fluxurilor de trezorerie contractuale (pe baza unei rate a pieței de 11,5%)

	Anul 1 u.m.	Anul 2 u.m.	Anul 3 u.m.	Anul 4 u.m.	Anul 5 u.m.	Anul 6 u.m.
Soldul principalului	250.000.000	250.000.000	250.000.000	175.000.000	100.000.000	25.000.000
Dobândă de încasat	28.750.000	28.750.000	28.750.000	28.750.000	20.125.000	11.500.000
Total încasări (principal și dobândă)	28.750.000	28.750.000	28.750.000	103.750.000	95.125.000	86.500.000
Valoarea actualizată a fluxurilor de trezorerie	25.784.753	23.125.339	20.740.215	67.125.670	55.197.618	45.016.000
Valoarea actualizată totală a fluxurilor de trezorerie						<u>236.989.595</u>
Încasări plătite						250.000.000
Mînus: valoarea actualizată a intrărilor de numerar (valoarea justă a împrumutului la recunoașterea inițială)						236.989.595
Partea din afara pieței a împrumutului care va fi recunoscută drept cheltuială						<u>13.010.405</u>

Tabelul 3: Calcularea soldului împrumutului și a dobânzii pe baza metodei dobânzii efective

	Anul 1 u.m.	Anul 2 u.m.	Anul 3 u.m.	Anul 4 u.m.	Anul 5 u.m.	Anul 6 u.m.
Principal	236.989.595	235.493.398	233.825.139	231.965.030	154.891.009	77.578.475
Dobândă acumulată	27.253.803	27.081.741	26.889.891	26.675.979	17.812.466	8.921.525
Dobândă	(28.750.000)	(28.750.000)	(28.750.000)	(28.750.000)	(20.125.000)	(11.500.000)
Încasări de principal	-	-	-	(75.000.000)	(75.000.000)	(75.000.000)
Sold	235.493.398	233.825.139	231.965.030	154.891.009	77.578.475	–

Tabelul 4: Valoarea justă a împrumutului

	Anul 1 u.m.	Anul 2 u.m.	Anul 3 u.m.	Anul 4 u.m.	Anul 5 u.m.	Anul 6 u.m.
Valoare justă	236.989.595	235.493.398	231.058.918	226.259.827	150.001.924	75.877.193
Rata dobânzii de pe piață (la începutul anului)	11,5%	11,5%	12%	13%	14%	14%
Rata dobânzii de pe piață (la sfârșitul anului)	11,5%	12%	13%	14%	14%	14%
Dobânda acumulată (11,5%)	27.253.803	27.081.741	26.571.776	26.019.880	17.250.221	8.725.877
Dobândă	(28.750.000)	(28.750.000)	(28.750.000)	(28.750.000)	(20.125.000)	(11.500.000)
Încasări de principal	-	-	-	(75.000.000)	(75.000.000)	(75.000.000)
Ajustarea valorii juste	-	(2.766.221)	(2.620.867)	1.472.217	3.750.048	1.896.930
Sold	235.493.398	231.058.918	226.259.827	150.001.924	75.877.193	-

Exemplul 22 – Plata unui împrumut de concesiune (angajament de creditare)

IE162. Anterior începutului de sezon agricol al grâului, departamentul de agricultură pune la dispoziția fermierilor eligibili împrumuturi cu dobândă mică drept mijloc de promovare a cultivării grâului în cadrul jurisdicției. Aceste împrumuturi sunt disponibile la cererea fermierilor individuali în orice moment al sezonului de plantare și trebuie restituite înainte de următorul sezon de plantare.

IE163. Departamentul pune la dispoziția diverșilor fermieri 100 milioane u.m. la începutul sezonului de recoltare din 20X1. Până la sfârșitul sezonului de recoltare, departamentul a distribuit toate cele 100 milioane u.m. cu termenele și condițiile care urmează:

- Principalul trebuie plătit anterior următorului sezon de recoltare.
- Nu se percepe dobândă pe soldul rămas al împrumutului. Se presupune că rata dobânzii pe piață aferentă împrumuturilor similare este de 1,5%.

La inițierea angajamentelor de creditare, nu există o indicație a faptului că instrumentele sunt depreciate ca urmare a riscului de credit.

Scenariul 1: Fără pierderi din creditare preconizate identificate pe perioada angajamentului de creditare

IE164. Întrucât departamentul de agricultură s-a angajat să acorde împrumuturi cu o rată sub cea a pieței, angajamentele sunt contabilizate în conformitate cu punctele 45 litera (d) și 57. Înregistrările contabile agregate pentru a contabiliza inițial angajamentele de creditare sunt următoarele:

INSTRUMENTE FINANCIARE

1. La recunoașterea inițială, entitatea va recunoaște următoarele:

D	Cheltuieli	1.477.833	
	C	Datorie din angajamentul de creditare	1.477.833

*Recunoașterea angajamentelor de a acorda împrumuturi la rate sub cele ale pieței
Angajamentele de creditare sunt inițial evaluate la valoarea justă în conformitate cu
punctul 57.*

IE165. Nu sunt necesare alte înregistrări pe perioada angajamentului. Aceasta este o consecință a faptului că departamentul de agricultură a ales să nu perceapă un comision de angajament, ceea ce are ca rezultat faptul că nu există un venit de recunoscut asociat cu angajamentele de creditare, iar departamentul nu identifică pierderi din creditare pe perioada angajamentului.

IE166. Atunci când sunt acordate împrumuturile de concesiune, iar angajamentele de creditare sunt satisfăcute, este evaluat fondul împrumuturilor de concesiune. Departamentul de agricultură clasifică activele financiare în conformitate cu punctele 39-44. Pe baza faptelor din exemplu, departamentul de agricultură clasifică activele financiare ca evaluate la costul amortizat.

IE167. Înregistrările contabile agregate pentru a contabiliza împrumuturile de concesiune sunt următoarele:

2. La recunoașterea inițială, entitatea va recunoaște următoarele:

D	Împrumut	98.522.167	
D	Datorie din angajamentul de creditare	1.477.833	
	C	Numerar	100.000.000

Recunoașterea avansului din împrumuturile la valoarea justă

Punctul AG125 litera (b) este luat în considerare atunci când se recunoaște o cheltuială pentru porțiunea din afara pieței a împrumutului care este considerată a fi o altă cheltuială decât cea din tranzacții de schimb. Totuși, întrucât a fost recunoscută anterior o cheltuială ca parte a angajamentului de creditare, nu este necesară o altă cheltuială.

3. Dobânda este recunoscută astfel:

D	Împrumut	1.477.833	
	C	Venituri din dobânzi	1.477.833

Dobânda acumulată pe baza metodei dobânzii efective (98.522.167 u.m. × 1,5%)

4. Rambursările împrumutului sunt recunoscute astfel:

D	Numerar	100.000.000	
	C	Împrumut	100.000.000

Departamentul de agricultură colectează rambursările de principal de 100 milioane u.m.

Scenariul 2: Dovezi ale deprecierei din creditare identificate pe perioada angajamentului de creditare

IE168. Întrucât departamentul de agricultură s-a angajat să acorde împrumuturi cu o rată sub cea a pieței, angajamentele sunt contabilizate în conformitate cu punctele 45 litera (d) și 57. Înregistrările contabile agregate pentru a contabiliza inițial angajamentele de creditare sunt următoarele:

1.	La recunoașterea inițială, entitatea va recunoaște următoarele:		
D	Cheltuieli	1.477.833	
	C	Datorie din angajamentul de creditare	1.477.833

*Recunoașterea angajamentelor de a acorda împrumuturi la rate sub cele ale pieței
Angajamentele de creditare sunt inițial evaluate la valoarea justă în conformitate cu punctul 57.*

IE169. Utilizând perioada angajamentului de creditare, departamentul de agricultură a remarcat că se preconizează că randamentul recoltei de grâu din acest sezon va fi mai scăzut decât proiecția inițială. Utilizând cele mai recente informații disponibile, departamentul de agricultură face următoarele estimări:

- Portofoliul de împrumuturi are o probabilitate de neîndeplinire a obligațiilor preconizată pe toată durata de viață de 5%; și
- Rata de pierdere în cazul nerespectării obligațiilor este de 35% și ar avea loc atunci când principalul este restituit.

2.	Deprecierea este recunoscută astfel:		
D	Cheltuielă cu deprecierea	1.724.137	
D	Datorie din angajamentul de creditare	1.477.833	
	C	Ajustare pentru pierderi	3.201.970

*Recunoașterea cheltuielii cu deprecierea de 1,724 milioane u.m.
Cheltuielă cu deprecierea este de 1,724 milioane u.m., calculată prin multiplicarea valorii creanței fluxurilor de trezorerie (100 milioane u.m.) cu probabilitatea nerespectării obligațiilor (5%) și cu rata de pierdere în cazul nerespectării obligațiilor (35%) și actualizarea la rata dobânzii efective pentru un an (1,5%).*

IE170. Pe măsură ce sunt furnizate împrumuturile de concesiune, iar angajamentele de creditare sunt satisfăcute, este evaluat fondul împrumuturilor de concesiune. Departamentul de agricultură clasifică activele financiare în conformitate cu punctele 39-44. Pe baza faptelor din exemplu, departamentul de agricultură clasifică activele financiare ca evaluate la costul amortizat.

IE171. Înregistrările contabile agregate pentru a contabiliza împrumuturile de concesiune sunt următoarele:

INSTRUMENTE FINANCIARE

3. La recunoașterea inițială, entitatea va recunoaște următoarele:

D	Împrumut	96.798.030	
D	Ajustare pentru pierderi	3.201.970	
	C Numerar		100.000.000

Recunoașterea avansului din împrumuturile la valoarea justă

Punctul AG125 litera (b) este luat în considerare atunci când se recunoaște o cheltuială pentru porțiunea din afara pieței a împrumutului de concesiune emis depreciat ca urmare a riscului de credit. Totuși, întrucât a fost recunoscută anterior o cheltuială ca parte a angajamentului de creditare, nu este necesară o altă cheltuială.

4. Dobânda este recunoscută astfel:

D	Împrumut	1.451.970	
	C Venituri din dobânzi		1.451.970

Dobânda acumulată pe baza metodei dobânzii efective (96.798.030 u.m. × 1,5%)

IE172. Anterior scadenței împrumutului, recolta a fost mai bună decât s-a proiectat pe parcursul perioadei angajamentului. Pierderile din creditare referitoare la soldul principalului se preconizează că vor fi de 500.000 u.m.

5. Câștigul din depreciere este recunoscut astfel:

D	Împrumut	1.250.000	
	C Câștig din depreciere		1.250.000

Recunoașterea câștigului din depreciere de 1,25 milioane u.m.

Reducerea de 1,25 milioane u.m. este necesară pentru a recunoaște pierderile din creditare preconizate totale de 500.000 u.m. (99.500.000 u.m. – 96.798.030 u.m. – 1.451.970 u.m.).

6. Rambursările împrumutului sunt recunoscute astfel:

D	Numerar	99.500.000	
	C Împrumut		99.500.000

Departamentul de agricultură colectează rambursările de principal de 99,5 milioane u.m.

Calculule:

Tabelul 1: Planificarea amortizării (pe baza rambursărilor contractuale la o dobândă de 1,5%)

	Anul 0	Anul 1
Principal	100.000.000	100.000.000
Dobândă	–	–
Plăți	–	100.000.000
Sold	100.000.000	–

Tabelul 2: Actualizarea fluxurilor de trezorerie contractuale (pe baza unei rate a pieței de 1,5%)

	Anul 1 u.m.
Soldul principalului	100.000.000
Dobânzi de plătit	–
Total plăți (principal și dobândă)	100.000.000
Valoarea actualizată a plăților	98.522.167
Valoarea actualizată totală a plăților	98.522.167
Încasări plătite	100.000.000
Minus: valoarea actualizată a ieșirilor de numerar (valoarea justă a împrumutului la recunoașterea inițială)	98.522.167
Partea din afara pieței a împrumutului care va fi recunoscută drept cheltuială	1.477.833

Tabelul 3: Calcularea soldului împrumutului și a dobânzii pe baza metodei dobânzii efective

	Anul 1 u.m.
Principal	98.522.167
Dobândă acumulată	1.477.833
Dobândă	–
Plăți de principal	100.000.000
Sold	–

Garanție financiară (punctele AG131-AG136)**Exemplul 23 – Contract de garanție financiară acordat la contravaloarea nominală**

- IE173. Entitatea C este un important producător de automobile din Jurisdicția A. La 1 ianuarie 20X1, Guvernul A (emitentul) încheie un contract de garanție financiară cu Entitatea B (deținătorul) pentru a despăgubi Entitatea B în schimbul efectelor financiare ale nerespectării de către Entitatea C (împrumutatul) a unui împrumut pe 5 ani în valoare de 50 milioane unități monetare (u.m.), rambursabil în două tranșe egale de 25 milioane u.m. în 20X3 și 20X5. Entitatea C oferă o contravaloare nominală de 5.000 u.m. Guvernului A. La recunoașterea inițială, Guvernul A evaluează contractul de garanție financiară la valoarea justă. Prin aplicarea unei tehnici de evaluare, Guvernul A determină valoarea justă a contractului de garanție financiară de 5.000.000 u.m.
- IE174. La 31 decembrie 20X1, după ce a revizuit poziția financiară și performanța financiară ale Entității C și după ce a evaluat informații cu caracter previzional, inclusiv tendințele preconizate referitoare la industria auto, Guvernul A stabilește că nu a existat o creștere semnificativă în riscul de credit de la recunoașterea inițială. La aplicarea dispozițiilor de evaluare de la punctul 45 litera (c), Guvernul A evaluează contractul de garanție financiară la valoarea mai mare dintre:
- (i) Valoarea ajustării pentru pierderi calculată în conformitate cu prezentul standard; și
 - (ii) Valoarea recunoscută inițial minus valoarea cumulativă a veniturilor recunoscute.

Guvernul A evaluează ajustarea pentru pierderi la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe 12 luni. Guvernul A calculează valoarea pierderilor din creditare ca fiind mai mică decât valoarea recunoscută inițial. Guvernul A nu recunoaște, așadar, o datorie suplimentară în situația poziției sale financiare. Guvernul A face prezentările de informații aferente valorii juste și riscului de credit din IPSAS 30, *Instrumente financiare: prezentarea informațiilor*, pentru contractul de garanție financiară. În situația sa a performanței financiare, Guvernul A recunoaște venituri de 1.000.000 u.m. raportat la valoarea justă inițială a instrumentului (contraprestație totală de 5.000.000 u.m. / 5 ani).

- IE175. În 20X2 a existat un regres al sectorului producătorilor de automobile care a afectat Entitatea C. Cu toate că și-a îndeplinit obligațiile legate de plată a dobânzii, Entitatea C dorește să obțină protecție împotriva falimentului și se așteaptă să nu poată achita prima rambursare a principalului. Negocierile cu un potențial dobânditor (Entitatea D), care va restructura Entitatea C, sunt avansate. Entitatea D a indicat că își va asuma responsabilitatea pentru tranșa finală a împrumutului cu Entitatea B, dar nu și tranșa inițială. Guvernul A stabilește că a existat o creștere semnificativă în riscul de credit de la recunoașterea inițială

a contractului de garanție financiară și evaluează pierderile din creditare asociate cu acel contract de garanție financiară la o valoare egală cu pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață. Guvernul A calculează pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață la 25,5 milioane u.m. și recunoaște o cheltuială de 22,5 milioane u.m., crescându-și datoria cu această sumă (după vânzarea Entității D, Guvernul înregistrează o pierdere preconizată de 25 milioane u.m. la prima tranșă și de 500.000 u.m. la a doua tranșă, pentru o datorie totală de 25,5 milioane u.m. Soldul actual al garanției financiare de 3 milioane u.m. trebuie majorat cu 22,5 milioane u.m.).

IE176. Înregistrările contabile la achiziția inițială și la datele de raportare sunt următoarele:

1.	La recunoașterea inițială, entitatea va recunoaște următoarele:		
D	Bancă		5.000
D	Cheltuieli		4.995.000
	C	Contract de garanție financiară	5.000.000

2.	Anul 1: Entitatea recunoaște următoarele:		
D	Contract de garanție financiară		1.000.000
	C	Venituri	1.000.000

Venitul de 5.000.000 este recunoscut într-o perioadă de 5 ani

3.	Anul 2: Entitatea recunoaște următoarele:		
D	Contract de garanție financiară		1.000.000
	C	Venituri	1.000.000

Venitul de 5.000.000 este recunoscut într-o perioadă de 5 ani

D	Cheltuieli		22.500.000
	C	Contract de garanție financiară	22.500.000

Pierderile din creditare preconizate pe toată durata de viață de 25,5 milioane u.m. minus 3.000.000 u.m. recunoscute ca datorie

Considerente privind evaluarea la valoarea justă (punctele 66-68)

IE177. Exemplele ilustrative 23-26 demonstrează diferite tehnici de evaluare pentru evaluarea instrumentelor de capitaluri proprii necotate. La selectarea tehnicii adecvate de evaluare, se exercită raționamentul profesional la analizarea dispozițiilor de la punctele AG149-AG154.

Exemplul 24 – Evaluarea instrumentelor de capitaluri proprii necotate (prețul tranzacției plătit pentru un instrument identic sau similar)

IE178. În 20X0, un Fond Patrimonial de Stat a cumpărat zece acțiuni de capitaluri proprii ale Entității D, o companie privată, reprezentând 10% din acțiunile în

circulație cu drept de vot ale Entității D, pentru 1.000 u.m. Fondul Patrimonial de Stat întocmește situațiile financiare anuale și trebuie să evalueze valoarea justă a participațiilor care nu controlează în capitalurile proprii ale Entității D la 31 decembrie 20X2 (adică data evaluării).

- IE179. Pe parcursul lunii decembrie 20X2, Entitatea D a strâns fonduri prin emisiunea de noi capitaluri sociale (zece acțiuni pentru 1.200 u.m.) către alți investitori. Fondul Patrimonial de Stat decide că prețul tranzacției noii emisiuni de capitaluri sociale de 1.200 u.m. reprezintă valoarea justă la data la care acele acțiuni au fost emise.
- IE180. Atât Fondul Patrimonial de Stat, cât și alți investitori în Entitatea D dețin acțiuni cu aceleași drepturi și condiții. Între noua emisiune de capitaluri sociale către alți investitori și data evaluării nu au existat modificări externe sau interne semnificative în mediul în care operează Entitatea D. Ca rezultat, Fondul Patrimonial de Stat stabilește că 1.200 u.m. este valoarea cea mai reprezentativă a valorii juste a participațiilor care nu controlează în capitalurile proprii ale Entității D la data evaluării.

Analiză

- IE181. Atunci când un investitor a investit recent într-un instrument identic cu instrumentul de capitaluri proprii necotat care este evaluat, prețul tranzacției poate fi un punct de plecare rezonabil pentru evaluarea valorii juste a instrumentului de capitaluri proprii necotat la data evaluării, dacă acel preț al tranzacției a reprezentat valoarea justă a instrumentului la recunoașterea inițială. Totuși, un investitor trebuie să utilizeze toate informațiile referitoare la performanța și operațiunile unei entități în care s-a investit care devin disponibile în mod rezonabil pentru investitor după data recunoașterii inițiale până la data evaluării, deoarece astfel de informații ar putea avea un efect asupra valorii juste a instrumentului de capitaluri proprii necotat al entității în care s-a investit la data evaluării.

Exemplul 25 – Evaluarea instrumentelor de capitaluri proprii necotate (flux de trezorerie actualizat)

- IE182. Ca parte a unei inițiative de a încuraja utilizarea energiei regenerabile, Guvernul A deține un interes care nu controlează de 5% în capitalurile proprii ale Entității R, o companie privată care dezvoltă panouri solare cu eficiență mare în jurisdicția Guvernului A. Guvernul A obține valoarea justă indicată a capitalurilor proprii ale Entității R prin deducerea valorii juste a datoriei (în acest caz estimată la 240 milioane u.m.) din valoarea întreprinderii de 1.121,8 milioane u.m. așa cum este prezentat în tabelul de mai jos. Guvernul A a concluzionat că nu există elemente nefuncționale relevante care trebuie ajustate din numerarul neangajat preconizat (FCF) al Entității R.
- IE183. Valoarea Entității R a fost calculată prin actualizarea fluxurilor de trezorerie neangajate preconizate (adică fluxurile de trezorerie după impozitare înainte

de cheltuiala cu dobânda și modificările datoriei, utilizând o rată de impozitare neinfluențată) cu un cost mediu ponderat al capitalului presupus (WACC) de 8,9%. Calculul WACC a inclus următoarele variabile: costul capitalului social de 10,9%, costul capitalului împrumutat de 5,7%, rata impozitului pe profit în vigoare de 30%, raportul dintre datorii și capital de 28,6% și raportul dintre capitalurile proprii și capitalul total de 71,4%.

	Anul 0 000 u.m.	Anul 1 000 u.m.	Anul 2 000 u.m.	Anul 3 000 u.m.	Anul 4 000 u.m.	Anul 5 000 u.m.
FCF ⁴⁹	–	100	100	100	100	100
Valoarea finală ⁵⁰						1.121,8
Metoda DCF care utilizează valoarea întreprinderii minus valoarea justă a datoriei						
Factori de actualizare ⁵¹		0,9182	0,8430	0,7740	0,7107	0,6525
Valoarea actualizată a FCF și valoarea finală ⁵²		91,8	84,3	77,4	71,1	797,2
Valoarea întreprinderii	1.121,8					
Minus valoarea justă a datoriei	(240,0)					
Valoarea justă indicată a capitalurilor proprii	881,8					

IE184. Acest exemplu presupune că toate instrumentele de capitaluri proprii necotate ale Entității R au aceleași caracteristici și acordă deținătorilor aceleași drepturi. Totuși, Guvernul A consideră că valoarea justă indicată a capitalurilor proprii obținută mai sus (881,8 milioane u.m.) trebuie să fie ajustată suplimentar pentru a lua în considerare:

- O actualizare a interesului care nu controlează deoarece interesul Guvernului A în Entitatea R este un interes care nu controlează în capitalurile

⁴⁹ FCF reprezintă fluxurile de trezorerie înainte de cheltuiala cu dobânda și modificările datoriei. Cheltuiala cu impozitul a fost calculată fără a lua în considerare cheltuiala cu dobânda.

⁵⁰ Valoarea finală a fost calculată presupunând că fluxurile de trezorerie anuale la valoarea de 100 milioane u.m. vor crește continuu la o rată de zero (adică presupunând că impactul inflației asupra fluxurilor de trezorerie viitoare se preconizează că va fi compensat de o contractare a pieței).

⁵¹ Factorii de actualizare au fost calculați utilizând formula: $1/(1 + WACC)^{\text{an}}$. Această formulă, totuși, implică faptul că se preconizează că fluxurile de trezorerie vor fi primite la sfârșitul fiecărei perioade. Uneori ar putea fi mai adecvată presupunerea că fluxurile de trezorerie sunt primite în mod mai mult sau mai puțin egal pe parcursul anului (convenția de actualizare la mijlocul anului). Utilizând convenția de actualizare la mijlocul anului, factorul de actualizare pentru anul „n” ar fi fost calculat astfel: $1/(1 + WACC)^{(n - 0,5)}$.

⁵² Valorile actualizate au fost calculate prin multiplicarea FCF și a valorii finale cu factorii de actualizare corespunzători.

proprii, iar Guvernul A a concluzionat că există un beneficiu asociat controlului. În sensul acestui exemplu, s-a presupus că actualizarea interesului care nu controlează este de 8 milioane u.m.,⁵³ și

- O actualizare pentru lipsa lichidităților, deoarece interesul Guvernului A în Entitatea R este necotat. În sensul acestui exemplu, s-a presupus că actualizarea pentru lipsa lichidităților se ridică la 4,09 milioane u.m.⁵¹

IE185. Ca rezultat, Guvernul A stabilește că 32 milioane u.m. este prețul cel mai reprezentativ al valorii juste a interesului care nu controlează de 5% în capitalurile proprii ale Entității R la data evaluării, așa cum se arată mai jos:

	000 u.m.
Valoarea justă indicată a capitalurilor proprii × 5%	
(adică 881,8 u.m. × 5%)	44,09
Actualizarea interesului care nu controlează	(8,00)
Actualizare pentru lipsa de lichiditate	(4,09)
Valoarea justă a interesului care nu controlează în capitalurile proprii de 5%	32,00

Exemplul 26 – Evaluarea instrumentelor de capitaluri proprii necotate (creștere constantă cu informații limitate)

- IE186. Entitatea S este o companie privată. Fondul Public de Investiții T are un interes care nu controlează de 10% în capitalurile proprii ale Entității S. Conducerea Entității S a întocmit un buget pe doi ani. Totuși, conducerea Entității S a împărțit cu managerul Fondului Public de Investiții T materiale din cadrul ședințelor anuale ale Consiliului, la care conducerea a discutat ipotezele de susținere a planului de creștere preconizată pentru următorii cinci ani.
- IE187. În baza informațiilor obținute de la ședințele Consiliului, Fondul Public de Investiții T a extrapolat bugetul pe doi ani în funcție de ipotezele de creștere de bază discutate în ședințele Consiliului și a efectuat un calcul al fluxurilor de trezorerie actualizate.
- IE188. Pe baza bugetului detaliat pe doi ani al conducerii Entității S, vânzările și EBIT ar atinge valori de 200 u.m., respectiv 50 u.m. în 20X3. Fondul Public de Investiții T înțelege că conducerea Entității S se așteaptă ca vânzările să înregistreze o creștere suplimentară de 5% pe an până în 20X8 cu aceeași marjă EBIT (ca

⁵³ Procesul arătat mai sus nu este singura metodă posibilă pe care o entitate din sectorul public o poate aplica pentru a evalua valoarea justă a interesului care nu controlează în capitalurile proprii. Ca rezultat, ajustările de mai sus nu ar trebui considerate a fi o listă exhaustivă a tuturor ajustărilor aplicabile. Ajustările necesare vor depinde de faptele și circumstanțele specifice. În plus, valorile ajustărilor de mai sus nu sunt sprijinite de calcule detaliate. Acestea au fost incluse exclusiv din rațiuni ilustrative.

procent din vânzări) ca în 20X3. În consecință, Fondul Public de Investiții T proiectează EBIT aferent Entității S astfel:⁵⁴

	Anul 1 000 u.m.	Anul 2 000 u.m.	Anul 3 000 u.m.	Anul 4 000 u.m.	Anul 5 000 u.m.	Anul 6 000 u.m.	Anul 7 000 u.m.
Vânzări	150	200	210	221	232	243	255
Marjă EBIT	23%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
EBIT	35	50	53	55	58	61	64

- IE189. Fondul Public de Investiții T este conștient, de asemenea, că conducerea Entității S se așteaptă ca entitatea să atingă un nivel stabil de creștere până în 20X8. Pentru a calcula valoarea finală, utilizând modelul creșterii constante, Fondul Public de Investiții T presupune o rată de creștere finală pe termen lung de 2% pe baza perspectivei pe termen lung a Entității S, a sectorului său de activitate și a economiei din țara în care operează Entitatea S. Dacă Entitatea S nu a atins nivelul stabil de creștere până la finalul perioadei de proiecție, Fondul Public de Investiții T ar trebui să extindă perioada de proiecție până când nivelul stabil de creștere este atins și în acel punct să calculeze valoarea finală.⁵⁵
- IE190. În final, Fondul Public de Investiții T verifică încrucișat această evaluare comparând multiplii implicați ai Entității S cu cei ai companiilor comparabile din același sector de activitate.⁵⁶

Exemplul 27 – Evaluarea instrumentelor de capitaluri proprii necotate (active nete ajustate)

- IE191. Administrația Statului Federal A are un interes care nu controlează de 10% în capitalurile proprii ale Entității V, o companie privată. Nu există un acționar care deține controlul pentru Entitatea V, care este un furnizor de servicii de salarizare pentru investitorii săi, inclusiv Administrația Statului Federal A. Tranzacțiile

⁵⁴ Pentru a obține FCF aferent Entității S spre a-l utiliza în metoda fluxurilor de trezorerie actualizate, Fondul Public de Investiții T a utilizat bugetul pe doi ani al Entității S și înțelegerea acesteia cu privire la structura capitalului și a activelor entității în care s-a investit, dispozițiile de reinvestire și necesitățile de capital circulant.

⁵⁵ Acest exemplu ilustrează un model în două etape în care prima etapă este delimitată de un număr finit de perioade (20X2-20X8) și după această primă etapă exemplul presupune o perioadă de creștere constantă pentru care Fondul Public de Investiții T calculează o valoare finală pentru Entitatea S. În alte cazuri, un investitor ar putea concluziona că un model cu etape multiple ar fi mai adecvat decât un model cu două etape. Un model cu etape multiple ar avea în general o perioadă după perioada de proiecție distinctă în care creșterea ar putea scădea etapizat pe parcursul unui număr de ani înainte de perioada de creștere constantă pentru care poate fi estimată o valoare finală.

⁵⁶ Acest exemplu presupune că concluzia privind valoarea justă ar fi inclus orice ajustări necesare (de exemplu, actualizarea interesului care nu controlează, actualizarea pentru lipsa lichidităților etc.) pe care participanții pe piață le-ar încorpora atunci când stabilesc prețul instrumentelor de capitaluri proprii la data evaluării.

Entităţii V, și prin urmare onorariile pentru servicii, depind de numărul total de angajați ai investitorilor (toți fiind administrații federale din Jurisdicția Z) și, ca rezultat, Entitatea V nu are propria strategie de creștere. Entitatea V are o marjă de profit foarte scăzută și nu are companii publice comparabile din același sector de activitate.

- IE192. Administrația Statului Federal A trebuie să evalueze valoarea justă a participației care nu controlează în capitalurile proprii ale Entității V la 31 decembrie 20X1 (adică data evaluării). Administrația Statului Federal A are cea mai recentă situație a poziției financiare a Entității V, datată 30 septembrie 20X1.
- IE193. Următoarele reprezintă ajustări efectuate de Administrația Statului Federal A la cea mai recentă situație a poziției financiare a Entității V:
- Principalul activ al Entității V este o clădire de birouri achiziționată atunci când Entitatea V a fost înființată acum 25 de ani. Valoarea justă a clădirii a fost evaluată de un specialist în evaluare la 2.500 u.m. la data evaluării. Această valoare se compară cu o valoare contabilă de 1.000 u.m.
 - În timpul perioadei de trei luni din 30 septembrie 20X1 până la data evaluării, valoarea justă a investițiilor Entității V în companii publice s-a schimbat de la 500 u.m. la 600 u.m.
 - Administrația Statului Federal A observă că Entitatea V își evaluează activele curente și datoriile curente la valoarea justă. Volumul operațiunilor Entității V este atât de unitar încât investitorul estimează că valorile activelor curente și ale datoriilor curente prezentate în situația poziției financiare a Entității V la 30 septembrie 20X1 sunt cele mai reprezentative pentru valoarea justă a acestora la data evaluării, cu excepția unei valori de 50 u.m. incluse în creanțele comerciale ale Entității V care a devenit nerecuperabilă după 30 septembrie 20X1.
 - Pe baza modelului de conducere și a profitabilității Entității V, Administrația Statului Federal A estimează că imobilizările necorporale nerecunoscute nu ar fi semnificative.
 - Administrația Statului Federal A nu preconizează că fluxurile de trezorerie ale Entității V pentru semestrul care s-a încheiat la 31 decembrie 20X1 sunt semnificative.
 - Administrația Statului Federal A nu preconizează nicio vânzare importantă de active de la Entitatea V. Ca rezultat, acestea concluzionează că nu există ajustări fiscale semnificative care trebuie să fie luate în considerare la evaluarea Entității V.

Entitatea V – Situația poziției financiare (u.m.)

	30 septembrie 20X1	Ajustări	Estimate la 31 decembrie 20X1
ACTIVE			
Active imobilizate			
Imobilizări corporale	2.000	1.500	3.500
Investiții în instrumente de capitaluri proprii	500	100	600
	2.500	1.600	4.100
Active circulante			
Creanțe comerciale	500	(50)	450
Numerar și echivalente de numerar	500	–	500
	1.000	(50)	950
Total active	3.500	1.550	5.050
ACTIVE NETE / CAPITALURI PROPRII ȘI DATORII			
Total active nete / capitaluri proprii	2.500	1.550	4.050
Datorii curente	1.000	0	1.000
Total active nete / capitaluri proprii și datorii	3.500	1.550	5.050

IE194. Înainte de a lua în considerare orice ajustare (de exemplu, actualizarea pentru lipsa lichidității, actualizarea interesului care nu controlează), valoarea justă indicată a interesului care nu controlează de 10% al Administrației Statului Federal A în capitalurile proprii ale Entității V este de 405 u.m. ($10\% \times 4.050 \text{ u.m.} = 405 \text{ u.m.}$). În sensul acestui exemplu, s-a presupus că actualizarea pentru lipsa de lichiditate se ridică la 40 u.m. și că actualizarea interesului care nu controlează se ridică la 80 u.m.

IE195. Pe baza faptelor și circumstanțelor descrise mai sus, Administrația Statului Federal A concluzionează că prețul cel mai reprezentativ pentru valoarea justă a interesului său care nu controlează de 10% în capitalurile proprii ale Entității V este de 285 u.m. la data evaluării ($405 \text{ u.m.} - (40 \text{ u.m.} - 85 \text{ u.m.}) = 285 \text{ u.m.}$).⁵⁷

⁵⁷ Procesul arătat mai sus nu este singura metodă posibilă pe care o entitate din sectorul public o poate aplica pentru a evalua valoarea justă a interesului care nu controlează în capitalurile proprii. Ca rezultat, ajustările de mai sus nu ar trebui considerate a fi o listă exhaustivă a tuturor ajustărilor aplicabile. Ajustările necesare vor depinde de faptele și circumstanțele specifice. În plus, valorile ajustărilor de mai sus nu sunt sprijinite de calcule detaliate. Acestea au fost incluse exclusiv din rațiuni ilustrative.

Exemplul 28 – Evaluarea instrumentelor de capitaluri proprii necotate cu o altă componentă decât cea de schimb

- IE196. Guvernul național A achiziționează 1.000 de acțiuni ale Băncii Internaționale de Investiții B pe 1 iulie 20X6 pentru 5.000 u.m. sau 5 u.m. per acțiune. Deoarece Guvernul național A este un acționar care nu deține controlul, acesta nu primește bugetele sau prognozele privind fluxurile de trezorerie ale Băncii. Guvernul național A întocmește situațiile financiare anuale și evaluează valoarea justă a interesului său care nu controlează în capitalurile proprii ale Băncii Internaționale de Investiții la 31 decembrie 20X6 (adică data evaluării).
- IE197. Valoarea plătită pentru instrumentele de capitaluri proprii necotate (5.000 u.m.) în iulie 20X6 este un punct de plecare rezonabil pentru evaluarea valorii juste a interesului care nu controlează al investitorului în capitalurile proprii ale Băncii Internaționale de Investiții B la data evaluării. Totuși, Guvernul național A trebuie să evalueze măsura în care valoarea plătită trebuie ajustată dacă există dovezi care indică faptul că există alți factori sau dacă alte dovezi indică faptul că prețul tranzacției nu este reprezentativ pentru valoarea justă la data evaluării. De exemplu, în unele circumstanțe o entitate din sectorul public poate transfera contravaloarea în exces a valorii juste a acțiunilor dobândite pentru a furniza un subsidiu beneficiarului. În aceste circumstanțe, Guvernul național A ajustează corespunzător prețul tranzacției și recunoaște o cheltuială pentru partea de concesiune a contravalorii deoarece tranzacția include o plată pentru instrumentul de capitaluri proprii și subsidiu.

Exemplul 29 – Evaluarea instrumentelor de capitaluri proprii necotate generate în urma unei alte tranzacții decât cea de schimb

- IE198. În ianuarie 20X1, Guvernul național A transferă 1.000 u.m. Băncii Internaționale de Dezvoltare B. În schimb, Banca B emite 100 de acțiuni ordinare cu o valoare nominală de 8 u.m. Odată cu transferul celor 1.000 u.m., Guvernul național A a acordat o concesiune de 200 u.m., așa cum este dovedit în documentația tranzacției.
- IE199. La contabilizarea tranzacției, Guvernul național A a identificat două componente încorporate în transferul celor 1.000 u.m. Prima componentă este o altă cheltuială decât cea de schimb de 200 u.m. Guvernul național A aplică îndrumările de la punctele AG128-AG130 la contabilizarea acestei componente.
- IE200. Cea de-a doua componentă este reprezentată de cele 100 de acțiuni ordinare la Banca B. IPSAS 41 prevede ca, la recunoașterea inițială, instrumentele financiare să fie evaluate la valoarea justă plus sau minus, în cazul unui activ financiar sau al unei datorii financiare care nu este la valoarea justă prin surplus sau deficit, costurile tranzacției direct atribuibile.
- IE201. Întrucât cea mai bună dovadă a valorii juste la recunoașterea inițială este în general prețul tranzacției, Guvernul național A stabilește că prețul tranzacției de 800 u.m., așa cum este dovedit în documentul tranzacției (100 de acțiuni

ordinare \times valoarea nominală de 8 u.m./acțiune), este valoarea adecvată la recunoașterea inițială.

- IE202. Pe lângă documentația tranzacției, Guvernul național A concluzionează că 8 u.m. per acțiune este valoarea justă a fiecărei acțiuni pe baza altor tranzacții similare pe care Banca B le-a desfășurat cu alte guverne naționale. În fiecare tranzacție, Banca B emite acțiuni ordinare pentru 8 u.m.

Exemplul 30 – Evaluarea obligațiilor legate de datorie: prețul cotate

- IE203. La 1 ianuarie 20X1, Administrația Statului Federal B emite la valoarea nominală un instrument de datorie de 2 milioane u.m. pe cinci ani cu rată fixă, tranzacționat la bursă, cotate BBB, cu un cupon anual de 10%. Administrația Statului Federal B a desemnat această datorie financiară la valoarea justă prin surplus sau deficit.
- IE204. La 31 decembrie 20X1, instrumentul este tranzacționat ca activ pe o piață activă la 929 u.m. per 1.000 u.m. valoare nominală după plata dobânzii cumulate. Administrația Statului Federal B utilizează prețul cotate al activului într-o piață activă ca intrare inițială în evaluarea la valoarea justă a datoriei sale ($929 \text{ u.m.} \times (2 \text{ milioane u.m.} \div 1.000 \text{ u.m.}) = 1.858.000 \text{ u.m.}$).
- IE205. Atunci când determină dacă prețul activului într-o piață activă reprezintă valoarea justă a datoriei, Administrația Statului Federal B evaluează măsura în care prețul cotate al activului include efectul factorilor care nu sunt aplicabili evaluării valorii juste a datoriei. Administrația Statului Federal B stabilește că nu este necesară nicio ajustare a prețului cotate al activului. În consecință, Administrația Statului Federal B concluzionează că valoarea justă a instrumentului de datorie la 31 decembrie 20X1 este de 1.858.000 u.m. Administrația Statului Federal B clasifică și prezintă evaluarea valorii juste a instrumentului său de datorie în cadrul Nivelului 1 al ierarhiei valorii juste în conformitate cu IPSAS 30, *Instrumente financiare: prezentarea informațiilor*.

Exemplul 31 – Evaluarea obligațiilor legate de datorie: tehnica valorii actualizate

- IE206. La 1 ianuarie 20X1, Guvernul național C emite la valoarea nominală într-un plasament privat un instrument de datorie de 2 milioane u.m. pe cinci ani cu rată fixă, cotate BBB, cu un cupon anual de 10%. Guvernul național C a desemnat această datorie financiară la valoarea justă prin surplus sau deficit.
- IE207. La 31 decembrie 20X1, Guvernul național C încă deține un rating de credit BBB. Condițiile de piață, inclusiv ratele disponibile ale dobânzii, marjele de credit pentru un rating de credit de calitate BBB și lichiditatea, rămân neschimbate de la data emiterii instrumentului de datorie. Totuși, marja de credit a Guvernului național A s-a deteriorat cu 50 de puncte de bază din cauza unei schimbări în riscul său de neperformanță. După ce au fost luate în considerare toate condițiile de piață, Guvernul național C concluzionează că dacă ar fi emis

instrumentul la data evaluării, instrumentul ar avea o rată a dobânzii de 10,5% sau Guvernul național C ar primi mai puțin decât valoarea nominală în încasări de la emiterea instrumentului.

- IE208. În sensul acestui exemplu, valoarea justă a datoriei Guvernului național C este calculată utilizând o tehnică a valorii actualizate. Guvernul național C concluzionează că un participant de pe piață ar utiliza toate intrările următoare atunci când estimează prețul pe care participantul de pe piață s-ar aștepta să-l primească pentru a-și asuma obligația Guvernului național C:
- (a) termenele instrumentului de datorie, inclusiv următoarele elemente:
 - (i) cuponul de 10%;
 - (ii) valoarea principalului de 2 milioane u.m.; și
 - (iii) termenul de patru ani.
 - (b) rata dobânzii pe piață de 10,5% (care include o modificare de 50 de puncte de bază în riscul nerespectării obligațiilor de la data emiterii).
- IE209. Pe baza tehnicii valorii actualizate, Guvernul național C concluzionează că valoarea justă a datoriei sale la 31 decembrie 20X1 este de 1.968.641 u.m.
- IE210. Entitatea C nu include nicio intrare suplimentară în tehnica valorii actualizate pentru risc sau profitul pe care un participant de pe piață ar putea să îl solicite drept compensare pentru asumarea datoriei. Deoarece obligația Guvernului național C este o datorie financiară, Guvernul național C concluzionează că rata dobânzii surprinde deja riscul sau profitul pe care un participant de pe piață l-ar solicita drept compensare pentru asumarea datoriei. Mai mult, Guvernul național C nu își ajustează tehnica valorii actualizate pentru existența unei restricții care îl împiedică să transfere datoria.

Clasificarea activelor financiare (punctele 39-44)

Exemplul 32 – Subscrieri de capital deținute cu caracteristici de răscumpărare

- IE211. Pentru a participa la și a sprijini activitățile Băncii Internaționale de Dezvoltare A, Guvernul Federal B investește și achiziționează un număr fix de drepturi de subscriere în Banca Internațională de Dezvoltare A, pe baza cotei-părți proporționale a Guvernului B din produsul intern brut global. Fiecare drept de subscriere costă 1.000 u.m. și îi furnizează Guvernului B dreptul de a retransmite drepturile de subscriere către Banca A în schimbul sumei inițiale investite (adică 1.000 u.m. per drept de subscriere). Banca Internațională de Dezvoltare A nu are nicio obligație de a livra dividende în baza drepturilor de subscriere.
- IE212. Guvernul B evaluează clasificarea adecvată a activului financiar pe baza termenelor drepturilor de subscriere.

- IE213. La stabilirea clasificării activului financiar, Guvernul B concluzionează că drepturile de subscriere nu corespund definiției unui instrument de capitaluri proprii așa cum este definit în IPSAS 28, *Instrumente financiare: prezentare*.⁵⁸ Drept rezultat, Guvernul B concluzionează că alegerea existentă la punctul 43 de a evalua un instrument de capitaluri proprii la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii nu este disponibilă.
- IE214. Mai mult, întrucât termenele contractuale ale drepturilor de subscriere nu generează la date specifice fluxuri de trezorerie doar pentru plăți de principal și dobândă, drepturile de subscriere nu pot fi clasificate drept un instrument de datorie la costul amortizat sau la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii. Guvernul B concluzionează că drepturile de subscriere care pot fi lichidate de deținător înainte de scadență trebuie să fie clasificate la valoarea justă prin surplus sau deficit.

Metoda dobânzii efective (punctele 69-70)

Exemplul 33 – Evaluarea ratei dobânzii efective a unei obligațiuni emise la reducere cu costurile tranzacției

- IE215. Administrația Statului Federal A emite o obligațiune cu termen de 3 ani cu o valoare nominală de 500.000 u.m. Instrumentul are un randament fix de 4%, cu plăți anuale ale dobânzii. Obligațiunea a fost emisă la o reducere de 2%, iar Administrația Statului Federal A a trebuit să plătească garanților obligațiunii un comision egal cu 12.000 u.m. la data tranzacției.
- IE216. La determinarea costului amortizat al instrumentului, Administrația Statului Federal A trebuie să calculeze rata dobânzii efective. Rata dobânzii efective este rata care actualizează exact plățile în numerar viitoare estimate prin durata de viață preconizată a instrumentului până la valoarea contabilă brută a instrumentului.
- IE217. Presupunând că nu există așteptări referitoare la plăți în avans, extindere sau alte opțiuni call, fluxurile de trezorerie viitoare estimate sunt de 20.000 u.m. pe an din plățile dobânzii (20.000 u.m. = 500.000 u.m. × 4%), cu o plată suplimentară de principal de 500.000 u.m. la scadență.
- IE218. Valoarea contabilă brută a obligațiunii la data tranzacției este calculată pe baza încasărilor nete primite de Administrația Statului Federal A. Întrucât obligațiunea a fost emisă la reducere, înainte de costurile tranzacției, Administrația Statului Federal A a primit 490.000 u.m. (500.000 u.m. × (100% – 2%)). Luând în

⁵⁸ Potrivit îndrumărilor de la punctele 15, 16, 17 și 18 din IPSAS 28, este posibil ca drepturile de subscriere care pot fi lichidate de deținător înainte de scadență să îndeplinească dispozițiile pentru a fi clasificate ca instrument de capitaluri proprii din perspectiva Băncii. Totuși, instrumentele care îndeplinesc prevederile punctelor 15, 16, 17 și 18 din IPSAS 28 nu corespund definiției unui instrument de capitaluri proprii din IPSAS 28.

considerare costurile tranzacției, următoarele încasări la emitere au fost de 478.000 u.m. (490.000 u.m. – 12.000 u.m.).

Anul	(a) Intrări de numerar	(b) Ieșiri de numerar (costurile tranzacției și dobânda)	(c) Ieșiri de numerar (principal)	(d = a – b – c) Fluxuri de trezorerie nete
Anul 1 (început)	500.000	12.000	10.000	478.000
Anul 1 (final)	–	20.000	–	(20.000)
Anul 2	–	20.000	–	(20.000)
Anul 3	–	20.000	–	(20.000)
Anul 4	–	20.000	–	(20.000)
Anul 5	–	20.000	500.000	(520.000)

IE219. Rata dobânzii efective pentru obligațiune este calculată prin stabilirea ratei care actualizează exact fluxurile de trezorerie estimate de 20.000 pe an, plus principalul plătit la scadență, la valoarea brută de 478.000 u.m. În esență, rata dobânzii efective determină rata dobânzii suportate pe baza încasărilor nete primite de Administrația Statului Federal A.

IE220. În acest exemplu, rata dobânzii efective este de 5,02%. Acest lucru este adecvat întrucât randamentul obligațiunii a fost stabilit la 4% din valoarea principalului de 500.000 u.m. Totuși, în fond, Administrația Statului Federal A primește 478.000 u.m. și continuă să facă plăți anuale de dobândă de 20.000 u.m. Astfel, cu cât costurile tranzacției și actualizarea cresc, cu atât rata dobânzii efective va devia de la rata contractuală.

Rata dobânzii efective = 5,02

Anul	(a) Sold de deschidere	(b) Cheltuială cu dobânda	(c) Plata de principal/ dobândă	(d = a + b – c) Sold final
Anul 1	478.000	23.980	20.000	481.980
Anul 2	481.980	24.180	20.000	486.160
Anul 3	486.160	24.389	20.000	490.549
Anul 4	490.549	24.610	20.000	495.159
Anul 5	495.159	24.841	520.000	–

ÎNDRUMĂRI DE IMPLEMENTARE

CUPRINS

	Punctul
Secțiunea A Domeniu de aplicare	
Practici de decontare netă: contracte forward pentru cumpărarea de mărfuri	A.1
Opțiunea de vânzare a unui activ nefinanciar	A.2
Secțiunea B Definiții	
Definiția unui instrument financiar: lingou de aur	B.1
Definiția unui instrument derivat: exemple de instrumente derivate și active-suport	B.2
Definiția unui instrument derivat: decontarea la o dată viitoare, swap pe rata dobânzii cu decontare netă sau brută.....	B.3
Definiția unui instrument derivat: swap pe rata dobânzii plătită în avans (obligația de plată a ratei fixe plătite în avans la inițiere sau ulterior).....	B.4
Definiția unui instrument derivat: swap pe rata dobânzii cu rată variabilă de plată și rată fixă de încasat, plătite în avans.....	B.5
Definiția unui instrument derivat: compensarea împrumuturilor.....	B.6
Definiția unui instrument derivat: opțiuni care nu se preconizează a fi exercitate	B.7
Definiția unui instrument derivat: contract în valută bazat pe volumul vânzărilor.....	B.8
Definiția unui instrument derivat: forward plătit în avans	B.9
Definiția unui instrument derivat: investiție netă inițială.....	B.10
Definiția unui instrument deținut în vederea tranzacționării: portofoliu care a avut un tipar recent real de generare a unor beneficii pe termen scurt.....	B.11
Definiția valorii contabile brute: instrumente de datorie perpetue cu o rată fixă sau variabilă în funcție de piață.....	B.12
Definiția valorii contabile brute: instrumente de datorie perpetue cu o rată descrescătoare a dobânzii	B.13
Exemple de calcul al valorii contabile brute: activ financiar	B.14

Exemple de calcul al valorii contabile brute: instrumente de datorie cu plăți în trepte ale dobânzii	B.15
Contracte standard: nicio piață stabilită	B.16
Contracte standard: contracte forward	B.17
Contracte standard: ce prevederi uzuale privind decontarea se aplică?.....	B.18
Contracte standard: cumpărarea de acțiuni prin opțiuni call.....	B.19
Recunoașterea și derecunoașterea datoriilor financiare utilizând contabilizarea la data tranzacționării sau contabilizarea la data decontării	B.20
Secțiunea C Instrumente derivate încorporate	
Instrumente derivate încorporate: separarea instrumentului-gazdă de datorie.....	C.1
Instrumente derivate încorporate: separarea opțiunii încorporate.....	C.2
Instrumente derivate încorporate: instrument kicker de capitaluri proprii	C.3
Instrumente derivate încorporate: instrumente sintetice	C.4
Instrumente derivate încorporate: contracte de vânzare și cumpărare în instrumente valutare	C.5
Instrumente derivate valutare încorporate: prevedere valutară neasociată cu obiectul contractului de bază	C.6
Instrumente derivate valutare încorporate: moneda de comerț internațional.....	C.7
Instrumente derivate încorporate: deținătorului i se permite, dar nu i se impune să deconteze tranzacția fără a recupera cea mai mare parte din investiția sa recunoscută.....	C.8
Secțiunea D Recunoaștere și derecunoaștere	
Recunoașterea inițială	D.1
Cumpărarea sau vânzarea standard a unui activ financiar	D.2
Secțiunea E Evaluare	
Evaluarea inițială a activelor financiare și a datoriilor financiare.....	E.1
Câștiguri și pierderi	E.2
Secțiunea F Alte aspecte	
IPSAS 41 și IPSAS 2 – Contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor: situația fluxurilor de trezorerie	F.1

Secțiunea G Împrumuturi de concesiune și tranzacții cu capitaluri proprii, altele decât cele de schimb	
Succesiunea „Plăților individuale de principal și dobândă” Evaluarea pentru un împrumut de concesiune	G.1
Împrumuturi de concesiune și „Plăți individuale de principal și dobândă” Evaluare.....	G.2
Evaluarea altei componente decât cea de schimb	G.3
Instrumente de capitaluri proprii generate din alte tranzacții decât cele de schimb.....	G.4
Factori de luat în considerare la evaluarea împrumuturilor de concesiune și a celor emise depreciate ca urmare a riscului de credit	G.5
Împrumuturi de concesiune emise depreciate ca urmare a riscului de credit	G.6
Secțiunea H Metoda dobânzii efective	
Dispoziția de a utiliza metoda dobânzii efective.....	H.1
Secțiunea I Restructurări ale datoriei suverane	
Restructurări ale datoriei suverane.....	I.1

Îndrumări de implementare

Prezentele îndrumări însoțesc, dar nu fac parte din IPSAS 41.

Secțiunea A Domeniu de aplicare

A.1 Practici de decontare netă: contracte forward pentru cumpărarea de mărfuri

Entitatea XYZ încheie un contract forward cu preț fix pentru cumpărarea unui milion de barili de țiței în conformitate cu dispozițiile sale de utilizare preconizate. Contractul îi permite Entității XYZ să preia efectiv țițeiul după douăsprezece luni ori să plătească sau să primească o decontare netă în numerar, pe baza modificării valorii juste a țițeiului. Este contractul contabilizat ca instrument derivat?

Deși un astfel de contract corespunde definiției unui instrument derivat, el nu este contabilizat neapărat ca instrument derivat. Contractul este un instrument derivat deoarece nu există nicio investiție netă inițială, este bazat pe prețul țițeiului și urmează să fie decontat la o dată ulterioară. Totuși, dacă XYZ intenționează să deconteze contractul prin acceptarea livrării și nu are un istoric de decontare netă în numerar a unor contracte similare sau de preluare a țițeiului și de vânzare a acestuia la scurt timp după aceea, în scopul generării de profit din fluctuațiile pe termen scurt ale prețului sau ale marjei dealerului, atunci contractul nu este contabilizat ca instrument derivat conform IPSAS 41. În schimb, acesta este contabilizat ca fiind un contract executoriu (cu excepția cazului în care entitatea îl desemnează în mod irevocabil ca fiind evaluat la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu punctul 6 din IPSAS 41).

A.2 Opțiunea de vânzare a unui activ nefinanciar

Entitatea XYZ deține o clădire de birouri. XYZ încheie o opțiune put cu un investitor care îi permite Entității XYZ să îi vândă clădirea investitorului pentru 150 milioane u.m. Valoarea curentă a clădirii este de 175 milioane u.m.⁵⁹ Opțiunea expiră în cinci ani. Opțiunea, dacă este exercitată, poate fi decontată prin livrarea fizică sau net în numerar, la latitudinea Entității XYZ. Cum contabilizează XYZ și investitorul opțiunea?

Contabilitatea Entității XYZ depinde de intenția sa și de practica trecută de decontare. Deși contractul respectă definiția unui instrument derivat, XYZ nu îl contabilizează ca instrument derivat dacă XYZ intenționează să deconteze contractul prin predarea clădirii în cazul în care XYZ își exercită opțiunea și nu există niciun precedent de decontare netă (punctul 5 din IPSAS 41; dar a se vedea, de asemenea, și punctul 6 din IPSAS 41).

Totuși, investitorul nu poate conchide că opțiunea a fost cumpărată pentru a satisface dispozițiile preconizate de cumpărare, vânzare sau utilizare ale investitorului deoarece acesta nu are capacitatea de a impune livrarea (IPSAS 41, punctul 8). În plus, opțiunea

⁵⁹ În aceste îndrumări, valorile monetare sunt exprimate în „unități monetare (u.m.)”.

poate fi decontată net în numerar. Prin urmare, investitorul trebuie să contabilizeze contractul ca instrument derivat. Indiferent de practicile anterioare, intenția investitorului nu afectează măsura în care decontarea se face prin livrare sau în numerar. Investitorul a emis o opțiune, iar o opțiune emisă în care deținătorul are de ales între decontarea fizică sau în numerar nu poate îndeplini niciodată dispoziția obișnuită de livrare pentru o derogare de la IPSAS 41 deoarece cel care a emis opțiunea nu are capacitatea de a impune livrarea.

Totuși, în cazul în care contractul ar fi un contract forward, și nu o opțiune, prevăzând predarea fizică, iar entitatea raportoare nu ar avea obiceiul de a deconta net în numerar sau de a accepta predarea clădirii și de a o vinde la scurt timp după predare în scopul generării de profit din fluctuațiile pe termen scurt ale prețului sau ale marjei dealerului, contractul nu ar fi contabilizat ca instrument derivat. (Dar a se vedea, de asemenea, și punctul 6 din IPSAS 41).

Secțiunea B Definiții

B.1 Definiția unui instrument financiar: lingou de aur

Este lingoul de aur un instrument financiar (ca numerarul) sau este o marfă?

Aceasta este o marfă. Cu toate că lingoul are lichiditate foarte mare, nu există niciun drept contractual inerent într-un lingou de a primi numerar sau alt activ financiar.

B.2 Definiția unui instrument derivat: exemple de instrumente derivate și active-suport

Care sunt exemplele de contracte derivate comune și active-suport identificate?

IPSAS 41 definește un instrument derivat după cum urmează:

Un instrument derivat este un instrument financiar sau un alt contract care intră sub incidența prezentului standard și care întrunește toate cele trei caracteristici de mai jos:

- (a) **Valoarea sa se modifică drept reacție la modificările anumitor rate ale dobânzii, prețului unui instrument financiar, prețului mărfurilor, cursurilor de schimb valutare, indicilor de preț sau ratelor, ratingului de credit sau indicelui de creditare, sau ale altor variabile, cu condiția ca, în cazul unei variabile nefinanciare, aceasta să nu fie specifică unei părți contractuale (uneori numită „de bază”).**
- (b) **Nu necesită nicio investiție netă inițială sau necesită o investiție netă inițială care este mai mică decât s-ar impune pentru alte tipuri de contracte care se preconizează să aibă reacții similare la modificările factorilor pieței.**
- (c) **Este decontat la o dată viitoare.**

Tipul contractului	Variabila principală în stabilirea prețului de decontare (variabilă de bază)
Swap pe rata dobânzii	Ratele dobânzii
Swap de monedă (swap de schimb valutar)	Cursurile valutare
Swap de mărfuri	Prețurile mărfurilor
Swap de capitaluri proprii	Prețurile capitalurilor proprii (instrument de capitaluri proprii al unei alte entități)
Swap de credit	Ratingul de credit, indicele de credit sau prețul creditului
Swap global de randament	Valoarea justă totală a activului de referință și a ratelor dobânzii
Opțiuni pe obligațiuni de trezorerie emisă sau cumpărată (call sau put)	Ratele dobânzii
Opțiuni pe valută emisă sau cumpărată (call sau put)	Cursurile valutare
Opțiuni pe mărfuri emisă sau cumpărată (call sau put)	Prețurile mărfurilor
Opțiuni pe acțiuni emisă sau cumpărată (call sau put)	Prețurile capitalurilor proprii (instrument de capitaluri proprii al unei alte entități)
Futures pe rata dobânzii legate de împrumuturi guvernamentale (futures de trezorerie)	Ratele dobânzii
Futures pe valută	Cursurile valutare
Futures pe mărfuri	Prețurile mărfurilor
Forward pe rata dobânzii legat de datorii guvernamentale (forward de trezorerie)	Ratele dobânzii
Forward pe valută	Cursurile valutare
Forward pe mărfuri	Prețurile mărfurilor
Forward pe capitaluri proprii	Prețurile capitalurilor proprii (instrument de capitaluri proprii al unei alte entități)

Lista de mai sus oferă exemple de contracte care îndeplinesc în mod normal condițiile instrumentelor derivate conform IPSAS 41. Lista nu este exhaustivă. Orice contract care are un activ-suport poate fi un instrument derivat. Mai mult, chiar dacă un instrument corespunde definiției unui contract derivat, se pot aplica prevederi speciale, de exemplu, dacă este un instrument derivat în funcție de vreme (a se vedea punctul AG1 din IPSAS 41),

un contract de cumpărare sau de vânzare a unui element nefinanciar cum ar fi o marfă (a se vedea punctele 6-8 și punctul AG8 din IPSAS 41) sau un contract decontat în propriile acțiuni ale entității (a se vedea punctele 25-29 din IPSAS 28). Astfel, o entitate trebuie să evalueze contractul pentru a determina dacă celelalte caracteristici ale unui instrument derivat sunt îndeplinite și dacă se aplică prevederi speciale.

B.3 Definiția unui instrument derivat: decontarea la o dată viitoare, swap pe rata dobânzii cu decontare netă sau brută

Pentru a determina dacă un swap pe rata dobânzii este un instrument financiar derivat conform IPSAS 41, contează dacă părțile își plătesc dobândă una celeilalte (decontări brute) sau decontează pe o bază netă?

Nu. Definiția unui instrument derivat nu depinde de decontarea brută sau netă.

Pentru a ilustra: Entitatea ABC încheie un contract swap pe rata dobânzii cu un partener (XYZ) care îi impune lui ABC să plătească o rată fixă de 8% și să primească o sumă variabilă pe baza unui LIBOR pe trei luni renegociat trimestrial. Sumele fixe și variabile sunt determinate pe baza unei valori noționale de 100 milioane u.m. ABC și XYZ nu fac schimb de valoare noțională. ABC plătește sau primește o sumă netă de numerar în fiecare trimestru pe baza diferenței dintre 8% și LIBOR-ul pe trei luni. Alternativ, decontarea poate fi făcută pe o bază brută.

Contractul corespunde definiției unui instrument derivat indiferent dacă decontarea este brută sau netă, deoarece valoarea sa se schimbă în urma modificărilor unei variabile de bază (LIBOR), nu există nicio investiție netă inițială, iar decontările apar la date ulterioare.

B.4 Definiția unui instrument derivat: swap pe rata dobânzii plătită în avans (obligația de plată a ratei fixe plătite în avans la inițiere sau ulterior)

Dacă o parte își plătește în avans obligația sa conform unui swap pe rata dobânzii cu rată fixă de plată și rată variabilă de încasat la inițiere, este swapul un instrument financiar derivat?

Da. Pentru a ilustra: Entitatea S încheie un swap pe rata dobânzii cu rată fixă de plată și rată variabilă de încasat cu o valoare de referință de 100 milioane u.m. pe cinci ani cu Partenerul C. Rata dobânzii aferentă părții variabile din swap este resetată trimestrial la LIBOR-ul la trei luni. Rata dobânzii aferentă părții fixe a swapului este de 10% pe an. Entitatea S își plătește în avans obligația sa fixă conform swapului de 50 milioane u.m. (100 milioane u.m. \times 10% \times 5 ani) la inițiere, actualizată folosind ratele dobânzii de pe piață, în timp ce reține dreptul de a primi plăți de dobândă din cele 100 milioane u.m. renegociate trimestrial pe baza LIBOR-ului pe trei luni pe toată durata swapului.

Investiția netă inițială în swapul pe rata dobânzii este cu mult mai mică decât valoarea de referință pe baza căreia vor fi calculate plățile variabile din porțiunea variabilă a tranzacției. Contractul necesită o investiție netă inițială care este mai mică decât ar fi impusă pentru alte tipuri de contracte de la care s-ar aștepta să aibă un răspuns similar

la modificările factorilor pieței, cum ar fi o obligațiune cu rată variabilă. De aceea, contractul respectă prevederea din IPSAS 41 „nicio investiție netă inițială sau o investiție netă inițială care este mai mică decât s-ar impune pentru alte tipuri de contracte care se preconizează să aibă reacții similare la modificările factorilor pieței”. Cu toate că Entitatea S nu are obligații viitoare de executare, decontarea finală a contractului este la o dată viitoare și valoarea contractului se schimbă în urma modificărilor în indicele LIBOR. În consecință, contractul este considerat a fi un contract derivat.

S-ar schimba răspunsul dacă obligația de plată fixă ar fi plătită în avans după recunoașterea inițială?

Dacă partea fixă ar fi plătită în timpul termenului, acest lucru ar fi considerat drept încheierea vechiului swap și o începere a unui nou instrument care este evaluat conform IPSAS 41.

B.5 Definiția unui instrument derivat: swap pe rata dobânzii cu rată variabilă de plată și rată fixă de încasat, plătite în avans

Dacă un partener își plătește în avans obligațiile sale dintr-un swap pe rata dobânzii cu rată variabilă de plată și rată fixă de încasat la inițierea contractului sau ulterior inițierii, este swapul un instrument financiar derivat?

Nu. Un swap pe rata dobânzii cu rată variabilă de plată și rată fixă de încasat nu este un instrument derivat dacă este plătit în avans la inițiere și nu mai este un instrument derivat dacă este plătit în avans după inițiere, deoarece generează un venit din valoarea plătită în avans (investită) care este comparabil cu venitul dintr-un instrument de datorie cu fluxuri de trezorerie fixe. Valoarea plătită în avans nu respectă criteriul unui instrument derivat „nicio investiție netă inițială sau o investiție netă inițială care este mai mică decât s-ar impune pentru alte tipuri de contracte care se preconizează să aibă reacții similare la modificările factorilor pieței”.

Pentru a ilustra: Entitatea S încheie un swap pe rata dobânzii cu rată variabilă de plată și rată fixă de încasat cu o valoare noțională de 100 milioane u.m. pe cinci ani cu Partenerul C. Partea variabilă din swap este resetată trimestrial la LIBOR-ul pe trei luni. Plățile dobânzii fixe aferente swapului sunt calculate ca fiind 10% ori valoarea noțională a swapului, adică 10 milioane u.m. pe an. Entitatea S își plătește în avans obligația sa variabilă din swap la început folosind ratele dobânzii de pe piață, în timp ce reține dreptul de a primi plăți fixe de dobândă de 10% din cele 100 milioane u.m. pe an.

Intrările de numerar conform contractului sunt echivalente cu cele ale unui instrument financiar cu anuități fixe de când Entitatea S știe că va primi 10 milioane u.m. pe an pe toată durata swapului. Prin urmare, toți ceilalți factori rămânând neschimbați, investiția inițială în contract ar trebui să fie egală cu cea a altor instrumente financiare care sunt anuități fixe. Astfel, investiția netă inițială în swapul pe rata dobânzii cu rată variabilă de plată și rată fixă de încasat este egală cu investiția prevăzută într-un contract nederivat care reacționează asemănător la modificările din condițiile de pe piață. Din acest motiv, instrumentul nu respectă criteriul din IPSAS 41 „nicio investiție netă inițială

sau o investiție netă inițială care este mai mică decât s-ar impune pentru alte tipuri de contracte care se preconizează să aibă reacții similare la modificările factorilor pieței”. De aceea, contractul nu este contabilizat drept instrument derivat conform IPSAS 41. Prin renunțarea la obligația de a plăti ratele variabile ale dobânzii, Entitatea S îi acordă, de fapt, un împrumut Partenerului C.

B.6 Definiția unui instrument derivat: compensarea împrumuturilor

Entitatea A îi dă un împrumut pe cinci ani cu dobândă fixă Entității B, iar în același timp B îi dă un împrumut pe cinci ani cu dobândă variabilă Entității A pentru aceeași sumă. Nu există niciun transfer de valori nominale contractuale la inițierea celor două împrumuturi, deoarece A și B au un contract de compensare pe bază netă. Este acesta un instrument derivat conform IPSAS 41?

Da. Acesta corespunde definiției unui instrument derivat (adică există o variabilă de bază, nu este necesară nicio investiție netă inițială sau este necesară o investiție netă inițială care este mai mică decât s-ar impune pentru alte tipuri de contracte care se preconizează să aibă reacții similare la modificările factorilor pieței și va exista o decontare viitoare). Efectul contractual al împrumuturilor este echivalentul unui acord de swap pe rata dobânzii care nu necesită nicio investiție netă inițială. Tranzacțiile nederivate sunt agregate și tratate drept instrumente derivate atunci când tranzacțiile au drept rezultat, în fond, un instrument derivat. Dintre indicatori putem menționa:

- Sunt încheiate în același timp și se completează una pe cealaltă;
- Au același partener;
- Se referă la același risc; și
- Nu există nicio nevoie economică aparentă sau un obiectiv întemeiat de afaceri de a structura tranzacțiile separat care nu ar fi putut fi atins(ă) în același fel printr-o singură tranzacție.

Același răspuns s-ar aplica și dacă Entitatea A și Entitatea B nu ar fi avut un contract de compensare netă, deoarece definiția unei instrument derivat din IPSAS 41 nu prevede decontarea netă.

B.7 Definiția unui instrument derivat: opțiuni care nu se preconizează a fi exercitate

Definiția unui instrument derivat din IPSAS 41 prevede ca instrumentul să fie „decontat la o dată viitoare”. Este acest criteriu respectat chiar dacă se preconizează ca o opțiune să nu fie exercitată, de exemplu, deoarece este în afara banilor („out of the money”)?

Da. O opțiune este decontată în timpul exercițiului sau la scadență. Expirarea la scadență este o formă de decontare chiar dacă nu există niciun schimb suplimentar de contra-prestații.

B.8 Definiția unui instrument derivat: contract în valută bazat pe volumul vânzărilor

O entitate din Africa de Sud, Entitatea XYZ, a cărei monedă funcțională este randul sud-african, vinde electricitate în Mozambic, exprimată în dolari SUA. XYZ încheie un contract cu o bancă de investiții pentru a converti dolari SUA în ranzi la un curs de schimb fix. Contractul îi impune lui XYZ să remită dolari americani pe baza volumului vânzărilor sale în Mozambic în schimbul ranzilor la un curs de schimb fix de 6,00. Este acel contract un instrument derivat?

Da. Contractul are două variabile de bază (cursul valutar și volumul vânzărilor), nu are nicio investiție netă inițială sau are o investiție netă inițială care este mai mică decât s-ar impune pentru alte tipuri de contracte care se preconizează să aibă reacții similare la modificările factorilor pieței și are o prevedere referitoare la plată. IPSAS 41 nu exclude din domeniul său de aplicare instrumentele derivate care sunt bazate pe volumul vânzărilor.

B.9 Definiția unui instrument derivat: forward plătit în avans

O entitate încheie un contract forward pentru a cumpăra acțiuni într-un an la prețul forward. Aceasta plătește în avans la data inițierii pe baza prețului curent al acțiunilor. Este contractul forward un instrument derivat?

Nu. Contractul forward nu trece testul unui instrument derivat, și anume, „nu necesită nicio investiție netă inițială sau necesită o investiție netă inițială care este mai mică decât s-ar impune pentru alte tipuri de contracte care se preconizează să aibă reacții similare la modificările factorilor pieței”.

Pentru a ilustra: Entitatea XYZ încheie un contract forward pentru a cumpăra un milion de acțiuni ordinare ale lui T într-un an. Prețul curent pe piață al lui T este de 50 u.m. pe acțiune; prețul forward pe un an al lui T este de 55 u.m. pe acțiune. Entității XYZ i se impune să plătească în avans la inițiere contractul forward cu suma de 50 milioane u.m. Investiția inițială din contractul forward de 50 milioane u.m. este mai mică decât valoarea noțională aplicată valorii de bază, un milion de acțiuni la prețul forward de 55 u.m. pe acțiune, adică 55 milioane u.m. Totuși, investiția netă inițială este aproximativ investiția care ar fi prevăzută pentru alte tipuri de contracte care ar fi de așteptat să aibă aceleași reacții în urma modificărilor pe piață deoarece acțiunile lui T pot fi cumpărate la inițiere pentru același preț de 50 u.m. În consecință, contractul forward plătit în avans nu îndeplinește criteriul privind investiția netă inițială al unui instrument derivat.

În vreme ce acest instrument nu corespunde definiției unui instrument derivat în totalitate, el îndeplinește criteriile de clasificare ale unui activ financiar care trebuie evaluat la valoarea justă prin surplus sau deficit. Întrucât termenele contractuale ale contractului forward nu includ o cerință pentru Entitatea XYZ de a primi fluxuri de trezorerie care reprezintă doar plăți de principal și dobândă, instrumentul nu îndeplinește condițiile de a fi evaluat la costul amortizat.

B.10 Definiția unui instrument derivat: investiție netă inițială

Multe instrumente derivate, cum ar fi contractele futures și opțiunile emise tranzacționate aferente schimbului, necesită conturi de marjă. Este contul de marjă parte a investiției nete inițiale?

Nu. Contul de marjă nu face parte din investiția netă inițială dintr-un instrument derivat. Conturile de marjă fac parte dintr-o garanție reală pentru partener sau pentru casa de compensație și pot lua forma numerarului, valorilor mobiliare sau a altor active specificate, de obicei active lichide. Conturile de marjă sunt active separate care sunt contabilizate separat.

B.11 Definiția unui instrument deținut în vederea tranzacționării: portofoliu care a avut un tipar recent real de generare a unor beneficii pe termen scurt

Definiția unui activ financiar sau a unei datorii financiare deținut(e) în vederea tranzacționării stipulează că „un activ financiar sau o datorie financiară este clasificat(ă) ca deținut(ă) în vederea tranzacționării dacă ... face parte dintr-un portofoliu de instrumente financiare identificate gestionate împreună și pentru care există dovezi ale unui tipar real recent de urmărire a profitului pe termen scurt. Ce înseamnă un „portofoliu” în contextul aplicării acestei definiții?

Cu toate că termenul „portofoliu” nu este definit explicit în IPSAS 41, contextul în care este utilizat sugerează că portofoliul este un grup de active financiare sau datorii financiare care sunt administrate ca parte a acelui grup (punctul 9 din IPSAS 41). Dacă există dovezi ale unui tipar real recent de urmărire a profitului pe termen scurt pentru instrumentele financiare incluse într-un astfel de portofoliu, acele instrumente financiare se încadrează în clasa deținute în vederea tranzacționării, chiar dacă un instrument financiar individual poate, de fapt, să fie deținut pentru o perioadă mai lungă de timp.

B.12 Definiția valorii contabile brute: instrumente de datorie perpetue cu o rată fixă sau variabilă în funcție de piață

Uneori, entitățile achiziționează sau emit instrumente de datorie care trebuie să fie evaluate la costul amortizat și pentru care emitentul nu are nicio obligație de a rambursa valoarea contabilă brută. Rata dobânzii poate fi fixă sau variabilă. Ar fi amortizată diferența dintre suma inițială plătită sau primită și zero („valoarea la scadență”) imediat la recunoașterea inițială, în scopul determinării costului amortizat dacă rata dobânzii este fixă sau specificată ca rată variabilă bazată pe piață?

Nu. Din moment ce nu există nicio rambursare a valorii contabile brute, nu există nicio amortizare a diferenței dintre suma inițială și suma la scadență dacă rata dobânzii este fixă sau specificată ca o rată variabilă bazată pe piață. Deoarece plățile dobânzii sunt fixe sau bazate pe piață și vor fi realizate perpetuu, costul amortizat (valoarea actualizată a fluxului viitoarelor plăți în numerar actualizat la rata dobânzii efective) este egal cu valoarea contabilă brută în fiecare perioadă.

B.13 Definiția valorii contabile brute: instrumente de datorie perpetue cu o rată descrescătoare a dobânzii

Dacă rata declarată a dobânzii pentru un instrument de datorie perpetuu scade în timp, ar fi valoarea contabilă brută egală cu valoarea nominală contractuală în fiecare perioadă?

Nu. Din punct de vedere economic, unele sau toate plățile contractuale de dobândă sunt rambursări ale valorii contabile brute. De exemplu, rata dobânzii poate fi declarată ca fiind 16% pentru primii zece ani și 0% pentru perioadele ulterioare. În acel caz, suma inițială este amortizată la zero pe primii zece ani folosind metoda dobânzii efective, deoarece o porțiune din plățile contractuale de dobândă reprezintă rambursări ale valorii contabile brute. Valoarea contabilă brută este zero după anul zece deoarece valoarea actualizată a fluxului de plăți viitoare în numerar în perioadele ulterioare este zero (nu există plăți contractuale ulterioare în numerar în perioadele viitoare).

B.14 Exemple de calcul al valorii contabile brute: activ financiar

Cum este calculată valoarea contabilă brută pentru activele financiare evaluate la costul amortizat în conformitate cu IPSAS 41?

Valoarea contabilă brută este calculată folosind metoda dobânzii efective. Rata efectivă a dobânzii inerentă unui instrument financiar este rata care actualizează exact fluxurile de trezorerie estimate asociate cu instrumentul financiar pe parcursul duratei de viață preconizate a instrumentului sau, acolo unde se aplică, pe o perioadă mai scurtă la valoarea contabilă brută la recunoașterea inițială. Calculul include toate onorariile și punctele primite sau plătite care fac parte integrantă din rata dobânzii efective, costurile de tranzacție direct atribuibile și toate celelalte prime sau reduceri.

Următorul exemplu ilustrează cum este calculată valoarea contabilă brută utilizând metoda dobânzii efective. Entitatea A cumpără un instrument de datorie care mai are cinci ani până la scadență la valoarea sa justă de 1.000 u.m. (inclusiv costurile tranzacției). Instrumentul are o valoare nominală contractuală de 1.250 u.m. și este purtător de dobândă fixă de 4,7% care este plătită anual ($1.250 \text{ u.m.} \times 4,7\% = 59 \text{ u.m.}$ pe an). Contractul specifică și faptul că debitorul are o opțiune de plată în avans a instrumentului la valoarea nominală și că nu se va percepe nicio penalizare pentru plata în avans. La început, entitatea preconizează că debitorul nu va plăti în avans (și, prin urmare, entitatea determină că valoarea justă a plăților în avans nu este semnificativă atunci când activul financiar este recunoscut inițial).

Se poate arăta că, pentru a aloca încasările de dobândă și reducerea inițială până la scadența instrumentului de datorie la o rată constantă în valoarea contabilă, ele trebuie angajate la rata de 10% anual. Tabelul de mai jos oferă informații privind valoarea contabilă brută, veniturile din dobânzi și fluxurile de trezorerie ale instrumentului de datorie în fiecare perioadă de raportare.

Anul	(a) Valoarea contabilă brută la începutul anului	(b = a × 10%) Venituri din dobânzi	(c) Fluxuri de trezorerie	(d = a + b – c) Valoarea contabilă brută la finalul anului
20X0	1.000	100	59	1.041
20X1	1.041	104	59	1.086
20X2	1.086	109	59	1.136
20X3	1.136	113	59	1.190
20X4	1.190	119	1.250 + 59	–

În prima zi din 20X2, entitatea revizuieste estimarea pe care a făcut-o pentru fluxurile de trezorerie. Entitatea preconizează acum că 50% din valoarea nominală contractuală vor fi plătite în avans la sfârșitul lui 20X2, iar restul de 50% vor fi plătite la sfârșitul lui 20X4. În conformitate cu punctul AG161 din IPSAS 41, valoarea contabilă brută a instrumentului de datorie din 20X2 este ajustată. Valoarea contabilă brută este recalculată prin actualizarea valorii pe care entitatea preconizează să o primească în 20X2 și în anii ulterioari utilizând rata dobânzii efective inițiale (10%). Aceasta are drept rezultat noua valoare contabilă brută din 20X2 de 1.138 u.m. Ajustarea de 52 u.m. (1.138 u.m. – 1.086 u.m.) este înregistrată în surplus sau deficit în 20X2. Tabelul de mai jos oferă informații privind valoarea contabilă brută, veniturile din dobândă și fluxurile de trezorerie deoarece ele ar fi ajustate luând în considerare modificarea estimării.

Anul	(a) Valoarea contabilă brută la începutul anului	(b = a × 10%) Venituri din dobânzi	(c) Fluxuri de trezorerie	(d = a + b – c) Valoarea contabilă brută la finalul anului
20X0	1.000	100	59	1.041
20X1	1.041	104	59	1.086
20X2	1.086 + 52	114	625 + 59	568
20X3	568	57	30	595
20X4	595	60	625 + 30	–

B.15 Exemple de calcul al valorii contabile brute: instrumente de datorie cu plăți în trepte ale dobânzii

Uneori, entitățile achiziționează sau emit instrumente de datorie cu o rată predefinită a dobânzii care crește sau descrește progresiv („dobândă în trepte”) pe parcursul duratei de viață a instrumentului de datorie. Dacă un instrument de datorie cu dobândă în trepte este emis la 1.250 u.m. și are o valoare la scadență de 1.250 u.m., ar fi valoarea contabilă brută egală cu 1.250 u.m. în fiecare perioadă de raportare pe parcursul duratei de viață a instrumentului de datorie?

Nu. Cu toate că nu există nicio diferență între valoarea inițială și valoarea la scadență, o entitate utilizează metoda dobânzii efective pentru a aloca plățile dobânzii pe parcursul duratei de viață a instrumentului de datorie pentru a obține o rată constantă în valoarea contabilă.

Următorul exemplu ilustrează cum este calculată valoarea contabilă brută utilizând metoda dobânzii efective pentru un instrument care are o rată a dobânzii predeterminată care crește sau descrește pe parcursul duratei de viață a instrumentului de datorie („dobândă în trepte”).

La 1 ianuarie 20X0, Entitatea A emite un instrument de datorie la un preț de 1.250 u.m. Valoarea nominală contractuală este de 1.250 u.m. și instrumentul de datorie poate fi rambursat pe 31 decembrie 20X4. Rata dobânzii este specificată în acordul de îndatorare ca procent din valoarea nominală contractuală, după cum urmează: 6,0% în 20X0 (75 u.m.), 8,0% în 20X1 (100 u.m.), 10,0% în 20X2 (125 u.m.), 12,0% în 20X3 (150 u.m.) și 16,4% în 20X4 (205 u.m.). În acest caz, rata dobânzii care actualizează exact fluxul de plăți viitoare de numerar până la scadență este de 10%. Deci plățile dobânzii în numerar sunt realocate pe durata de viață a instrumentului de datorie în vederea determinării valorii contabile brute în fiecare perioadă. În fiecare perioadă, valoarea contabilă brută la începutul perioadei este înmulțită cu rata dobânzii efective de 10% și adunată la valoarea contabilă brută. Orice plăți în numerar din acea perioadă sunt deduse din valoarea rezultată. În consecință, valoarea contabilă brută din fiecare perioadă este după cum urmează:

Anul	(a) Valoarea contabilă brută la începutul anului	(b = a × 10%) Venituri din dobânzi	(c) Fluxuri de trezorerie	(d = a + b - c) Valoarea contabilă brută la finalul anului
20X0	1.250	125	75	1.300
20X1	1.300	130	100	1.330
20X2	1.330	133	125	1.338
20X3	1.338	134	150	1.322
20X4	1.322	133	1.250 + 205	–

B.16 Contracte standard: nicio piață stabilită

Poate un contract pentru cumpărarea unui activ financiar să fie un contract standard dacă nu există nicio piață stabilită pentru tranzacționarea unui astfel de contract?

Da. IPSAS 41 se referă la condițiile care impun livrarea activului în timpul perioadei stabilite în general prin reglementare sau convenție pe piața respectivă. Piața nu este limitată la o bursă de valori oficială sau la o piață nereglementată organizată. În schimb, aceasta înseamnă mediul în care se schimbă de obicei activul financiar. O perioadă acceptabilă ar fi perioada care este de obicei prevăzută pentru încheierea tranzacțiilor de către parteneri și pentru pregătirea și executarea documentelor de încheiere.

De exemplu, o piață pentru instrumente financiare cu emitere privată poate fi o piață de tranzacționare.

B.17 Contracte standard: contracte forward

Entitatea ABC încheie un contract forward pentru cumpărarea unui milion de acțiuni ordinare ale lui M în două luni, la prețul de 10 u.m. pe acțiune. Contractul nu este un contract tranzacționat la bursă. Contractul îi impune Entității ABC să plătească efectiv acțiunile livrate și să îi plătească partenerului 10 milioane u.m. în numerar. Acțiunile lui M sunt tranzacționate pe o piață publică activă, în medie 100.000 de acțiuni pe zi. Livrarea standard este de trei zile. Contractul forward este considerat a fi un contract standard?

Nu. Contractul trebuie contabilizat drept instrument derivat deoarece nu este decontat într-un mod stabilit de o reglementare sau o convenție pe piața de tranzacționare respectivă.

B.18 Contracte standard: ce prevederi uzuale privind decontarea se aplică?

Dacă instrumentele financiare ale unei entități sunt tranzacționate pe mai multe piețe active și prevederile privind decontarea sunt diferite pe acele piețe active, care prevederi se aplică atunci când se evaluează dacă un contract de cumpărare a acelor instrumente financiare este sau nu un contract standard?

Prevederile care se aplică sunt acelea de pe piața pe care are loc efectiv cumpărarea.

Pentru a ilustra: Entitatea XYZ cumpără un milion de acțiuni ale Entității ABC pe o bursă din SUA, de exemplu, printr-un broker. Data decontării contractului este la șase zile lucrătoare după acel moment. Tranzacționările acțiunilor de capitaluri proprii sunt decontate de obicei în trei zile lucrătoare pe piețele din SUA. Deoarece tranzacția este decontată în șase zile lucrătoare, ea nu respectă derogarea ca tranzacție standard.

Totuși, dacă XYZ ar fi făcut aceeași tranzacție la o bursă străină care ar fi avut o perioadă de decontare obișnuită de șase zile lucrătoare, contractul ar fi îndeplinit derogarea pentru o tranzacție standard.

B.19 Contracte standard: cumpărarea de acțiuni prin opțiuni call

Entitatea A cumpără o opțiune call pe o piață publică ce îi permite să cumpere 100 de acțiuni ale Entității XYZ în orice moment în următoarele trei luni, la un cost de 100 u.m. pe acțiune. Dacă Entitatea A își exercită opțiunea, ea are 14 zile pentru a deconta tranzacția conform reglementării sau convenției de pe piața opțiunilor. Acțiunile XYZ sunt tranzacționate pe o piață publică activă care prevede decontarea în trei zile. Este cumpărarea de acțiuni prin exercitarea opțiunii o cumpărare standard de acțiuni?

Da. Decontarea unei opțiuni este guvernată de reglementarea sau convenția de pe piață privind opțiunile și deci la exercitarea opțiunii aceasta nu se mai contabilizează ca instrument derivat deoarece decontarea prin livrarea acțiunilor în 14 zile este o tranzacție standard.

B.20 Recunoașterea și derecunoașterea datoriilor financiare utilizând contabilizarea la data tranzacționării sau contabilizarea la data decontării

IPSAS 41 cuprinde reguli speciale privind recunoașterea și derecunoașterea activelor financiare utilizând contabilizarea la data tranzacționării sau pe cea la data decontării. Se aplică aceste reguli tranzacțiilor în instrumente financiare care sunt clasificate ca datorii financiare, cum ar fi tranzacțiile cu datorii în depozit și datorii tranzacționabile?

Nu. IPSAS 41 nu are nicio dispoziție specifică privind contabilizarea la data tranzacționării și contabilizarea la data decontării în cazul tranzacțiilor în instrumente financiare care sunt clasificate ca datorii financiare. De aceea, se aplică dispozițiile generale de recunoaștere și derecunoaștere de la punctele 10 și 35 din IPSAS 41. Punctul 10 din IPSAS 41 stipulează că datoriile financiare sunt recunoscute la data la care entitatea „devine parte la prevederile contractuale ale instrumentului”. Astfel de contracte nu sunt recunoscute în general, cu excepția cazului în care una dintre părți și-a îndeplinit partea sau contractul este un contract derivat care nu este derogat de la aplicarea IPSAS 41. Punctul 35 din IPSAS 41 specifică faptul că datoriile financiare sunt derecunoscute doar atunci când sunt stinse, adică atunci când se renunță la obligația specificată în contract sau când aceasta este anulată sau expiră.

Secțiunea C Instrumente derivate încorporate

C.1 Instrumente derivate încorporate: separarea instrumentului-gazdă de datorie

Dacă se prevede ca un instrument derivat încorporat non-opțiune să fie separat de un instrument-gazdă de datorie, cum sunt identificate condițiile instrumentului-gazdă de datorie și ale instrumentului derivat încorporat? De exemplu, instrumentul-gazdă de datorie ar fi un instrument cu rată fixă, un instrument cu rată variabilă sau un instrument cu cupon zero?

Condițiile instrumentului-gazdă de datorie reflectă condițiile declarate sau implicite ale contractului-hibrid. În absența condițiilor implicite sau declarate, entitatea emite propriul său raționament în ceea ce privește condițiile. Totuși, o entitate s-ar putea să nu identifice o componentă care nu este specificată sau s-ar putea să nu stabilească condiții pentru instrumentul-gazdă de datorie într-un fel care să aibă drept rezultat separarea instrumentului derivat încorporat care nu este încă prezentat clar în contractul-hibrid, cu alte cuvinte nu poate crea un flux de trezorerie care nu există. De exemplu, dacă un instrument de datorie pe cinci ani are plăți fixe ale dobânzii de 40.000 u.m. anual și o plată contractuală la scadență de 1.000.000 u.m. înmulțită cu modificarea într-un indice al prețului capitalurilor proprii, ar fi nepotrivită identificarea unui contract-gazdă cu rată fluctuantă și a unui swap de capitaluri proprii încorporat care are o rată fluctuantă compensatoare în loc de identificarea unei gazde cu rată fixă. În acest exemplu, contractul-gazdă este un instrument de datorie cu rată fixă care plătește 40.000 u.m. anual deoarece nu există fluxuri de trezorerie fluctuante ale ratei dobânzii în contractul-hibrid.

În plus, condițiile unui instrument derivat încorporat non-opțiune, cum ar fi un contract forward sau swap, trebuie să fie determinate astfel încât acest lucru să aibă drept rezultat o valoare justă zero a instrumentului derivat încorporat la inițierea contractului-hibrid. Dacă s-ar fi permis separarea instrumentelor derivate încorporate non-opțiune în alte condiții, un singur contract-hibrid ar fi putut fi descompus într-o varietate infinită de combinații de instrumente-gazdă de datorie și instrumente derivate încorporate, de exemplu, prin separarea instrumentelor derivate încorporate care au condiții ce creează efectul de levier, asimetrie sau alte feluri de expunere la risc care nu sunt deja prezente în contractul-hibrid. De aceea, nu este posibilă separarea unui instrument derivat încorporat non-opțiune în condițiile care rezultă din valoarea justă, alta decât zero, la începerea contractului-hibrid. Determinarea condițiilor instrumentului derivat încorporat se bazează pe condițiile existente atunci când instrumentul financiar a fost emis.

C.2 Instrumente derivate încorporate: separarea opțiunii încorporate

Răspunsul la Întrebarea C.1 arată că termenele unui instrument derivat încorporat non-opțiune trebuie determinate astfel încât să aibă drept rezultat faptul că instrumentul derivat încorporat are valoarea justă zero la recunoașterea inițială a contractului-hibrid. Atunci când un instrument derivat încorporat bazat pe opțiune este separat, condițiile opțiunii trebuie să fie determinate astfel încât să aibă drept rezultat faptul că instrumentul derivat încorporat are fie valoarea justă zero, fie o valoare intrinsecă de zero (adică să fie la paritate) la inițierea contractului-hibrid?

Nu. Comportamentul economic al unui contract-hibrid cu un instrument derivat încorporat bazat pe opțiuni depinde foarte mult de prețul exercitării (sau de rata exercitării) specificat(ă) pentru caracteristica de opțiune din contractul-hibrid, după cum este prezentat mai jos. De aceea, separarea unui instrument derivat încorporat bazat pe opțiune (inclusiv orice caracteristică încorporată put, call, cu limită maximă, cu limită inferioară, caption, floortion sau swaption dintr-un contract-hibrid) ar trebui bazată pe condițiile declarate ale caracteristicii opțiunii documentate în contractul-hibrid. Prin urmare, instrumentul derivat încorporat nu ar avea neapărat o valoare justă sau intrinsecă egală cu zero la recunoașterea inițială a contractului-hibrid.

Dacă unei entități i s-ar impune să identifice condițiile unui instrument derivat încorporat bazat pe opțiune pentru a obține o valoare justă a instrumentului derivat încorporat de zero, prețul exercitării (sau rata exercitării) în general ar trebui să fie determinat(ă) astfel încât să aibă drept rezultat ca opțiunea să rămână pe termen infinit în afara banilor („out of the money”). Acest lucru ar implica o probabilitate zero ca partea de opțiune să fie exercitată. Totuși, din moment ce probabilitatea ca o caracteristică de opțiune dintr-un contract-hibrid să fie exercitată în general nu este zero, presupunerea că valoarea justă inițială ar fi zero nu ar fi în conformitate cu comportamentul economic probabil al contractului-hibrid. În mod similar, dacă unei entități i s-ar impune să identifice condițiile unui instrument derivat încorporat bazat pe opțiune astfel încât să obțină o valoare intrinsecă de zero pentru instrumentul derivat încorporat, prețul exercitării (sau rata exercitării) ar trebui considerat(ă) a fi egal(ă) cu prețul (sau rata) variabilei de bază la

recunoașterea inițială a contractului-hibrid. În acest caz, valoarea justă a opțiunii ar consta doar în valoarea-timp. Totuși, o astfel de presupunere nu ar fi conformă cu comportamentul economic probabil al contractului-hibrid, inclusiv probabilitatea să fie exercitată caracteristica de opțiune, cu excepția momentului în care prețul de exercitare asupra căruia s-a căzut de acord a fost într-adevăr egal cu prețul (sau rata) variabilei de bază la recunoașterea inițială a contractului-hibrid.

Natura economică a unui instrument derivat încorporat bazat pe opțiune este fundamental diferită de cea a unui instrument derivat încorporat bazat pe un forward (inclusiv contract de forward și swap), deoarece condițiile unui forward sunt astfel încât o plată pe baza diferenței dintre prețul de bază și prețul forward va apărea la o dată specificată, în timp ce condițiile unei opțiuni sunt astfel încât o plată bazată pe diferența dintre prețul instrumentului de bază și prețul de exercitare al opțiunii poate sau nu să apară, depinzând de relația dintre prețul de exercitare convenit și prețul instrumentului de bază la o dată specificată sau la date specificate în viitor. Ajustarea prețului de exercitare al unui instrument derivat încorporat bazat pe opțiune modifică, deci, natura contractului-hibrid. Pe de altă parte, dacă au fost determinate termenele unui instrument derivat non-opțiune încorporat într-un instrument-gazdă de datorie astfel încât să aibă drept rezultat o valoare justă cu orice altă valoare în afară de zero la începutul contractului-hibrid, valoarea va reprezenta în mod normal un împrumut luat sau acordat. În consecință, după cum s-a discutat în răspunsul la Întrebarea C.1, nu este adecvată separarea unui instrument derivat non-opțiune încorporat într-un instrument-gazdă de datorie în condiții care să aibă drept rezultat o altă valoare justă decât zero la recunoașterea inițială a contractului-hibrid.

C.3 Instrumente derivate încorporate: instrument kicker de capitaluri proprii

În anumite cazuri, entitățile de investiții care oferă împrumuturi subordonate sunt de acord că, dacă și atunci când debitorul își cotează acțiunile pe o bursă, entitatea cu capital în participație este îndreptățită să primească acțiuni ale entității debitoare fără nicio plată sau la un preț foarte scăzut (un „instrument kicker de capitaluri proprii”) în plus față de plățile contractuale. Ca rezultat al caracteristicii de „instrument kicker de capitaluri proprii”, dobânda pentru împrumutul subordonat este mai mică decât în alte cazuri. Presupunând că împrumutul subordonat nu este evaluat la valoarea justă cu modificările valorii juste recunoscute în surplus sau deficit (punct 49 litera (c) din IPSAS 41), caracteristica de instrument kicker de capitaluri proprii corespunde definiției unui instrument derivat încorporat deși este dependentă de cotarea viitoare a debitorului?

Da. Caracteristicile economice și riscurile asociate randamentului capitalurilor proprii nu sunt îndeaproape legate de caracteristicile economice și de riscurile unui instrument-gazdă de datorie (punctul 49 litera (a) din IPSAS 41). Instrumentul kicker de capitaluri proprii corespunde definiției unui instrument derivat deoarece are o valoare care se modifică în urma unei modificări a prețului acțiunilor debitorului, nu necesită nicio investiție netă inițială sau necesită o investiție netă inițială care este mai mică decât s-ar impune pentru alte tipuri de contracte care se preconizează să aibă reacții similare la modificările factorilor pieței și este decontat la o dată viitoare (punctul 49 litera (b) și

punctul 9 din IPSAS 41). Caracteristica de instrument kicker de capitaluri proprii corespunde definiției unui instrument derivat chiar dacă dreptul de a primi acțiunile este dependent de cotarea viitoare a debitorului. Punctul AG7 din IPSAS 41 stipulează că un instrument derivat ar putea necesita o plată în urma unui eveniment viitor care nu este legat de o valoare de referință. O caracteristică de instrument kicker de capitaluri proprii este similară unui astfel de instrument derivat, cu excepția faptului că nu dă dreptul la o plată fixă, ci la un drept opțional, dacă evenimentul viitor are loc.

C.4 Instrumente derivate încorporate: instrumente sintetice

Entitatea A emite un instrument de datorie pe cinci ani cu rată fluctuantă. În același timp, aceasta încheie un contract swap pe cinci ani cu rată fixă de plată și rată variabilă de încasat cu Entitatea B. Entitatea A consideră combinația dintre instrumentul de datorie și swap drept un instrument sintetic cu rată fixă. Entitatea A afirmă că a contabiliza separat swapul este nepotrivit din moment ce punctul AG106 litera (a) din IPSAS 41 prevede ca un instrument derivat încorporat să fie clasificat împreună cu instrumentul său gazdă dacă instrumentul derivat este legat de o rată a dobânzii care poate să modifice valoarea dobânzii contractuale ce altfel ar fi fost plătită sau primită pentru contractul-gazdă de datorie. Este corectă analiza entității?

Nu. Instrumentele derivate încorporate sunt condiții și termene care sunt incluse în contractele-gazdă nederivate. În general, este inadecvat să se trateze două sau mai multe instrumente financiare individuale ca un singur instrument combinat (contabilitatea „instrumentului sintetic”) în scopul aplicării IPSAS 41. Fiecare dintre instrumentele financiare are propriile sale termene și condiții și fiecare poate fi transferat sau decontat separat. Prin urmare, instrumentul de datorie și swapul sunt clasificate separat. Tranzacțiile descrise aici diferă de tranzacțiile discutate la Întrebarea B.6, care nu are niciun fond în afară de swapul pe rata dobânzii rezultat.

C.5 Instrumente derivate încorporate: contracte de vânzare și cumpărare în instrumente valutare

Un contract de furnizare prevede plata într-o monedă, alta decât (a) moneda funcțională a oricărei părți contractuale, (b) moneda în care produsul este exprimat de obicei în tranzacțiile comerciale la nivel global și (c) moneda care este utilizată de obicei în contracte pentru a cumpăra sau vinde elemente nefinanciare în medii economice în care are loc tranzacția. Există un instrument derivat încorporat care ar trebui separat conform IPSAS 41?

Da. Pentru a ilustra: o entitate norvegiană este de acord să îi vândă petrol unei entități din Franța. Contractul petrolier este exprimat în franci elvețieni, deși contractele petroliere sunt de obicei exprimate în dolari SUA în tranzacțiile comerciale din întreaga lume, iar coroana norvegiană este de obicei folosită în contractele pentru cumpărarea sau vânzarea elementelor nefinanciare în Norvegia. Niciuna dintre entități nu își desfășoară vreoa activitate importantă în franci elvețieni. În acest caz, entitatea norvegiană consideră

contractul de furnizare drept contract-gazdă cu un forward pe valută încorporat pentru cumpărarea de franci elvețieni. Entitatea franceză consideră contractul de furnizare drept contract-gazdă cu un forward pe valută încorporat pentru vânzarea de franci elvețieni. Fiecare entitate include modificările valorii juste din contractul forward pe valută în surplus sau deficit, cu excepția cazului în care entitatea raportoare îl desemnează ca instrument de acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor, acolo unde este cazul.

C.6 Instrumente derivate valutare încorporate: prevedere valutară neasociată cu obiectul contractului de bază

Entitatea A, care evaluează elementele din situațiile sale financiare pe baza euro (moneda sa funcțională), încheie un contract cu Entitatea B care are ca monedă funcțională coroana norvegiană, pentru cumpărarea de petrol în șase luni la suma de 1.000 dolari SUA. Contractul petrolier gazdă nu intră sub incidența IPSAS 41, deoarece a fost încheiat și continuă să fie în vigoare pentru furnizarea unui element nefinanciar în conformitate cu dispozițiile de cumpărare, vânzare sau utilizare preconizate ale entității (punctele 5 și AG8 din IPSAS 41), iar entitatea nu l-a desemnat în mod irevocabil ca fiind evaluat la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu punctul 6 din IPSAS 41. Contractul petrolier include o prevedere privind efectul de levier în schimburile valutare care stipulează că toate părțile, în plus față de furnizarea și plata petrolului, vor schimba o valoare egală cu fluctuația cursului valutar al dolarului SUA și al coroanei norvegiene aplicată la valoarea noțională de 100.000 dolari SUA. Conform punctului 49 din IPSAS 41, este acel instrument derivat încorporat (prevederea privind efectul de levier în schimburile valutare) privit drept legat îndeaproape de contractul petrolier gazdă?

Nu, acea prevedere privind efectul de levier în schimburile valutare este separată de contractul petrolier gazdă deoarece nu este îndeaproape legată de contractul petrolier gazdă (punctul AG106 litera (d) din IPSAS 41).

Prevederea de plată conform contractului petrolier gazdă de 1.000 dolari SUA poate fi considerată un instrument derivat valutar deoarece dolarul SUA nu este moneda funcțională nici a Entității A, nici a Entității B. Acest instrument derivat valutar nu ar trebui separat deoarece din punctul AG106 litera (d) din IPSAS 41 decurge faptul că un contract pentru țitei care necesită plata în dolari SUA nu este considerat contract-gazdă cu un instrument derivat valutar.

Prevederea privind efectul de levier în schimburile valutare, care arată că părțile vor schimba o sumă egală cu fluctuația cursului de schimb al dolarului SUA și al coroanei norvegiene, aplicată la o valoare noțională de 100.000 dolari SUA, este în plus față de plata prevăzută pentru tranzacția petrolieră. Aceasta nu este legată de contractul petrolier gazdă și deci este separată de contractul petrolier gazdă și contabilizată ca instrument derivat încorporat conform punctului 49 din IPSAS 41.

C.7 Instrumente derivate valutare încorporate: moneda de comerț internațional

Punctul AG106 litera (d) din IPSAS 41 face referire la moneda în care este exprimat de obicei prețul bunurilor sau serviciilor-suport în tranzacții comerciale la nivel global. Ar putea aceasta să fie o monedă care este utilizată pentru un anumit produs sau serviciu în tranzacții comerciale în regiunea uneia dintre părțile importante din contract?

Nu. Moneda în care este de obicei exprimat prețul bunurilor sau serviciilor suport în tranzacții comerciale globale este doar moneda care este folosită pentru tranzacții similare în lume, și nu doar într-o zonă locală. De exemplu, dacă tranzacțiile transfrontaliere cu gaz natural din America de Nord sunt exprimate de obicei în dolari SUA, iar în Europa astfel de tranzacții sunt exprimate de obicei în euro, nici dolarul SUA, nici euro nu reprezintă o monedă în care bunurile sau serviciile sunt exprimate de obicei în tranzacții comerciale globale.

C.8 Instrumente derivate încorporate: deținătorului i se permite, dar nu i se impune să deconteze tranzacția fără a recupera cea mai mare parte din investiția sa recunoscută

Dacă termenele unui contract combinat îi permit, dar nu îi impun deținătorului să deconteze contractul combinat într-o manieră care să conducă la nerecuperarea în mare parte a întregii sale investiții recunoscute, iar emitentul nu are un astfel de drept (de exemplu, un instrument de datorie care poate fi lichidat de deținător înainte de scadență), îndeplinește contractul condiția de la punctul AG106 litera (a) din IPSAS 41 ca deținătorul să nu recupereze substanțial toată investiția sa recunoscută?

Nu. Condiția „deținătorul nu ar recupera cea mai mare parte din investiția sa recunoscută” nu este respectată dacă termenele unui contract combinat îi permit, dar nu îi impun deținătorului să deconteze contractul combinat într-o manieră care să conducă la nerecuperarea în mare parte a întregii sale investiții recunoscute, iar emitentul nu are un astfel de drept. În consecință, un contract-gazdă purtător de dobândă cu un instrument derivat încorporat pe rata dobânzii care are astfel de condiții este considerat drept legat îndeaproape de contractul-gazdă. Condiția „deținătorul nu ar recupera cea mai mare parte din investiția sa recunoscută” se aplică situațiilor în care deținătorul poate fi forțat să accepte decontarea la o valoare care să aibă drept rezultat faptul că deținătorul nu își va recupera cea mai mare parte din investiția sa recunoscută.

Secțiunea D Recunoaștere și derecunoaștere

D.1 Recunoașterea inițială

D.1.1 Recunoaștere: garanție reală în numerar

Entitatea B îi transferă numerar Entității A ca garanție reală pentru o altă tranzacție cu Entitatea A (de exemplu, o tranzacție de împrumut de titluri de valoare).

Numerarul nu este separat în mod legal de activele Entității A. Ar trebui Entitatea A să recunoască garanția reală în numerar pe care a primit-o ca activ?

Da. Realizarea finală a unui activ financiar este conversia sa în numerar și, prin urmare, nu mai este necesară nicio transformare înainte ca beneficiile economice ale numerarului transferat de către Entitatea B să fie realizate de către Entitatea A. Prin urmare, Entitatea A recunoaște numerarul drept activ și o datorie către Entitatea B, în timp ce Entitatea B derecunoaște numerarul și recunoaște o creanță de la Entitatea A.

D.2 Cumpărarea sau vânzarea standard a unui activ financiar

D.2.1 Data tranzacționării vs. data decontării: sumele care trebuie înregistrate pentru o cumpărare

Cum sunt aplicate principiile contabile privind data tranzacționării și data decontării din IPSAS 41 cumpărării unui activ financiar?

Următorul exemplu ilustrează aplicarea principiilor contabile privind data tranzacționării și data decontării din IPSAS 41 pentru cumpărarea unui activ financiar. La 29 decembrie 20X1, o entitate se angajează să cumpere un activ financiar la suma de 1.000 u.m., care este valoarea sa justă la data angajamentului (tranzacționării). Costurile tranzacției sunt ne semnificative. La 31 decembrie 20X1 (încheierea exercițiului financiar) și la 4 ianuarie 20X2 (data decontării), valoarea justă a activului este de 1.002 u.m., respectiv de 1.003 u.m. Sumele care trebuie înregistrate pentru activ vor depinde de felul în care este clasificat acesta și de alegerea contabilității la data tranzacționării sau a celei la data decontării, după cum se arată în cele două tabele de mai jos.

Contabilitatea în funcție de data decontării			
Solduri	Active financiare evaluate la costul amortizat	Active financiare evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii	Active financiare evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit
29 decembrie 20X1			
Activ financiar	–	–	–
Datorie financiară	–	–	–
31 decembrie 20X1			
Creanță	–	2	2
Activ financiar	–	–	–
Datorie financiară	–	–	–
Active nete / capitaluri proprii (ajustarea valorii juste)	–	(2)	–

INSTRUMENTE FINANCIARE

Contabilitatea în funcție de data decontării			
Solduri	Active financiare evaluate la costul amortizat	Active financiare evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii	Active financiare evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit
Surplus sau deficit acumulat (prin surplus sau deficit)	–	–	(2)
4 ianuarie 20X2			
Creanță	–	–	–
Activ financiar	1.000	1.003	1.003
Datorie financiară	–	–	–
Active nete / capitaluri proprii (ajustarea valorii juste)	–	(3)	–
Surplus sau deficit acumulat (prin surplus sau deficit)	–	–	(3)

Contabilitatea în funcție de data tranzacționării			
Solduri	Active financiare evaluate la costul amortizat	Active financiare evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii	Active financiare evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit
29 decembrie 20X1			
Activ financiar	1.000	1.000	1.000
Datorie financiară	(1.000)	(1.000)	(1.000)
31 decembrie 20X1			
Creanță	–	–	–
Activ financiar	1.000	1.002	1.002
Datorie financiară	(1.000)	(1.000)	(1.000)
Active nete / capitaluri proprii (ajustarea valorii juste)	–	(2)	–
Surplus sau deficit acumulat (prin surplus sau deficit)	–	–	(2)
4 ianuarie 20X2			
Creanță	–	–	–

Contabilitatea în funcție de data tranzacționării			
Solduri	Active financiare evaluate la costul amortizat	Active financiare evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii	Active financiare evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit
Activ financiar	1.000	1.003	1.003
Datorie financiară	–	–	–
Active nete / capitaluri proprii (ajustarea valorii juste)	–	(3)	–
Surplus sau deficit acumulat (prin surplus sau deficit)	–	–	(3)

D.2.2 Data tranzacționării vs. data decontării: sumele care trebuie înregistrate pentru o vânzare

Cum sunt aplicate principiile contabile privind data tranzacționării și data decontării din IPSAS 41 vânzării unui activ financiar?

Următorul exemplu ilustrează aplicarea principiilor contabile privind data tranzacționării și data decontării din IPSAS 41 pentru vânzarea unui activ financiar. La 29 decembrie 20X2 (data tranzacționării), o entitate încheie un contract de vânzare a unui activ financiar la valoarea sa justă curentă de 1.010 u.m. Activul a fost dobândit cu un an mai devreme cu 1.000 u.m., iar valoarea sa contabilă brută este de 1.000 u.m. La 31 decembrie 20X2 (sfârșitul exercițiului financiar), valoarea justă a activului este de 1.012 u.m. La 4 ianuarie 20X3 (data decontării), valoarea justă este de 1.013 u.m. Sumele care trebuie înregistrate pentru activ vor depinde de felul în care este clasificat și de alegerea contabilității în funcție de data tranzacționării sau a celei în funcție de data decontării, după cum se arată în cele două tabele de mai jos (orice ajustare pentru pierderi sau venituri din dobânzi aferente activului financiar nu sunt avute în vedere în acest exemplu).

O modificare a valorii juste a unui activ financiar care este vândut pe o bază standard nu este înregistrată în situațiile financiare dintre data tranzacționării și data decontării chiar dacă entitatea aplică o contabilitate în funcție de data decontării, deoarece dreptul vânzătorului asupra modificărilor valorii juste încetează la data tranzacționării.

INSTRUMENTE FINANCIARE

Contabilitatea în funcție de data decontării			
Solduri	Active financiare evaluate la costul amortizat	Active financiare evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii	Active financiare evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit
29 decembrie 20X2			
Creanță	–	–	–
Activ financiar	1.000	1.010	1.010
Active nete / capitaluri proprii (ajustarea valorii juste)	–	10	–
Surplus sau deficit acumulat (prin surplus sau deficit)	–	–	10
31 decembrie 20X2			
Creanță	–	–	–
Activ financiar	1.000	1.010	1.010
Active nete / capitaluri proprii (ajustarea valorii juste)	–	10	–
Surplus sau deficit acumulat (prin surplus sau deficit)	–	–	10
4 ianuarie 20X3			
Active nete / capitaluri proprii (ajustarea valorii juste)	–	–	–
Surplus sau deficit acumulat (prin surplus sau deficit)	10	10	10

Contabilitatea în funcție de data tranzacționării			
Solduri	Active financiare evaluate la costul amortizat	Active financiare evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii	Active financiare evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit
29 decembrie 20X2			
Creanță	1.010	1.010	1.010
Activ financiar	–	–	–
Active nete / capitaluri proprii (ajustarea valorii juste)	–	–	–

Contabilitatea în funcție de data tranzacționării			
Solduri	Active financiare evaluate la costul amortizat	Active financiare evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii	Active financiare evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit
Surplus sau deficit acumulat (prin surplus sau deficit)	10	10	10
31 decembrie 20X2			
Creanță	1.010	1.010	1.010
Activ financiar	–	–	–
Active nete / capitaluri proprii (ajustarea valorii juste)	–	–	–
Surplus sau deficit acumulat (prin surplus sau deficit)	10	10	10
4 ianuarie 20X3			
Active nete / capitaluri proprii (ajustarea valorii juste)	–	–	–
Surplus sau deficit acumulat (prin surplus sau deficit)	10	10	10

D.2.3 Contabilitatea în funcție de data decontării: schimbul de active financiare nemonetare

Dacă o entitate recunoaște vânzările de active financiare utilizând contabilitatea în funcție de data decontării, atunci în conformitate cu punctul 105 din IPSAS 41 ar fi recunoscută o modificare a valorii juste a unui activ financiar care trebuie primit în schimbul unui activ care nu este în numerar care este vândut?

Depinde. Orice modificare a valorii juste a activului financiar de primit ar fi contabilizată în conformitate cu punctul 105 din IPSAS 41 dacă entitatea aplică o contabilitate în funcție de data decontării pentru acea categorie de active financiare. Cu toate acestea, dacă entitatea clasifică activul financiar de primit într-o categorie pentru care aplică o contabilitate în funcție de data tranzacționării, atunci activul de primit este recunoscut la data tranzacționării după cum este descris la punctul AG19 din IPSAS 41. În acest caz, entitatea recunoaște o datorie cu valoarea egală cu valoarea contabilă a activului financiar de livrat la data decontării.

Pentru a ilustra: la 29 decembrie 20X2 (data tranzacționării), Entitatea A încheie un contract de vânzare a efectului comercial de încasat A, care este înregistrat la costul amortizat, în schimbul obligațiunii B, care corespunde definiției unui instrument deținut

în vederea tranzacționării și este evaluată la valoarea justă. Ambele active au o valoare justă de 1.010 u.m. la 29 decembrie, în timp ce costul amortizat al efectului comercial de încasat A este de 1.000 u.m. Entitatea A utilizează contabilitatea în funcție de data decontării pentru activele financiare evaluate la costul amortizat și contabilitatea în funcție de data tranzacționării pentru activele care corespund definiției unui instrument deținut în vederea tranzacționării. La 31 decembrie 20X2 (sfârșitul exercițiului financiar), valoarea justă a efectului comercial de încasat A este de 1.012 u.m., iar valoarea justă a obligațiunii B este de 1.009 u.m. La 4 ianuarie 20X3, valoarea justă a efectului comercial de încasat A este de 1.013 u.m., iar valoarea justă a obligațiunii B este de 1.007 u.m. Sunt făcute următoarele înregistrări:

29 decembrie 20X2

D	Obligațiunea B	1.010 u.m.	
	C Datorii		1.010 u.m.

31 decembrie 20X2

D	Pierdere din tranzacționare	1 u.m.	
	C Obligațiunea B		1 u.m.

4 ianuarie 20X3

D	Datorii	1.010 u.m.	
D	Pierdere din tranzacționare	2 u.m.	
	C Efectul comercial de încasat A		1.000 u.m.
	C Obligațiunea B		2 u.m.
	C Câștig din realizare		10 u.m.

Secțiunea E Evaluare

E.1 Evaluarea inițială a activelor financiare și a datoriilor financiare

E.1.1 Evaluarea inițială: costurile tranzacției

Costurile tranzacției trebuie incluse în evaluarea inițială a activelor financiare și a datoriilor financiare, altele decât cele la valoarea justă prin surplus sau deficit. Cum trebuie aplicată această dispoziție?

Pentru activele financiare care nu sunt evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit, costurile tranzacției sunt adăugate la valoarea justă la recunoașterea inițială. Pentru datoriile financiare, costurile tranzacției sunt deduse din valoarea justă la recunoașterea inițială.

Pentru instrumentele financiare care sunt evaluate la costul amortizat, costurile tranzacției sunt incluse ulterior în calculul costului amortizat utilizând metoda dobânzii efective și,

practic, amortizate prin surplus sau deficit pe parcursul duratei de viață a instrumentului.

Pentru instrumentele financiare care sunt evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate fie cu punctele 41 și 111, fie cu punctele 43 și 106 din IPSAS 41, costurile tranzacției sunt recunoscute în active nete / capitaluri proprii ca parte a modificării valorii juste la următoarea evaluare. Dacă activul financiar este evaluat în conformitate cu punctele 41 și 111 din IPSAS 41, acele costuri ale tranzacției sunt amortizate în surplus sau deficit utilizând metoda dobânzii efective și, practic, amortizate prin surplus sau deficit pe durata de viață a instrumentului.

Costurile tranzacției preconizate a fi suportate la transferul sau cedarea unui instrument financiar nu sunt incluse în evaluarea instrumentului financiar.

E.2 Câștiguri și pierderi

E.2.1 IPSAS 41 și IPSAS 4 – Active financiare evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii: separarea de componenta monetară

Un activ financiar evaluat la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 41 din IPSAS 41 este tratat ca fiind un element monetar. Prin urmare, entitatea recunoaște modificările din valoarea contabilă aferente modificărilor cursurilor de schimb valutar în surplus sau deficit în conformitate cu punctele 27 litera (a) și 32 din IPSAS 4 și alte modificări din valoarea contabilă în active nete / capitaluri proprii în conformitate cu IPSAS 41. Cum este determinat(ă) câștigul sau pierderea cumulat(ă) recunoscut(ă) în active nete / capitaluri proprii?

Este diferența dintre costul amortizat al activului financiar⁶⁰ și valoarea justă a activului financiar în moneda funcțională a entității raportoare. În sensul aplicării punctului 32 din IPSAS 4, activul este tratat ca un activ evaluat la costul amortizat, în valută.

Pentru a ilustra: la 31 decembrie 20X1, Entitatea A achiziționează o obligațiune exprimată într-o monedă străină (MS) la valoarea sa justă de 1.000 MS. Obligațiunea mai are cinci ani rămași până la scadență și o valoare nominală contractuală de 1.250 MS, re-ortează dobânda fixă de 4,7% care este plătită anual ($1.250 \text{ MS} \times 4,7\% = 59 \text{ MS}$ pe an) și are o rată a dobânzii efective de 10%. Entitatea A clasifică obligațiunea ca fiind evaluată ulterior la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 41 din IPSAS 41 și, prin urmare, recunoaște câștigurile sau pierderile în active nete / capitaluri proprii. Moneda funcțională a entității este moneda sa locală (ML). Cursul de schimb valutar este 1 MS pentru 1,5 ML, iar valoarea contabilă a obligațiunii este de 1.500 ML ($= 1.000 \text{ MS} \times 1,5$).

⁶⁰ Obiectivul prezentului exemplu este acela de a ilustra separarea componentei monetare pentru un activ financiar care este evaluat la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 41 din IPSAS 41. În consecință, pentru simplificare, prezentul exemplu nu reflectă efectul dispozițiilor privind deprecierea de la punctele 73-93 din IPSAS 41.

D	Obligațiune	1.500 ML	
C	Numerar		1.500 ML

La 31 decembrie 20X2, moneda străină s-a apreciat, iar cursul de schimb valutar este de 1 MS la 2 ML. Valoarea justă a obligațiunii este de 1.060 MS și, astfel, valoarea contabilă este de 2.120 ML ($= 1.060 \text{ MS} \times 2$). Costul amortizat este de 1.041 MS ($= 2.082 \text{ ML}$). În acest caz, câștigul sau pierderea cumulat(ă) ce trebuie recunoscut(ă) în active nete / capitaluri proprii și acumulat(ă) în active nete / capitaluri proprii, este diferența dintre valoarea justă și costul amortizat la 31 decembrie 20X2, adică 38 ML ($= 2.120 \text{ ML} - 2.082 \text{ ML}$).

Dobânda primită pe obligațiune la 31 decembrie 20X2 este de 59 MS ($= 118 \text{ ML}$). Veniturile din dobândă determinate în conformitate cu metoda dobânzii efective sunt de 100 MS ($= 1.000 \text{ MS} \times 10\%$). Cursul mediu de schimb valutar pe parcursul anului este de 1 MS la 1,75 ML. În sensul acestei întrebări se presupune că utilizarea cursului mediu de schimb valutar oferă o aproximare fiabilă a cursurilor la vedere aplicabile cumulării de venituri din dobândă pe parcursul anului (a se vedea punctul 25 din IPSAS 41). Prin urmare, veniturile din dobândă raportate sunt de 175 ML ($= 100 \text{ MS} \times 1,75$), inclusiv cumularea reducerii inițiale de 72 ML ($= (100 \text{ MS} - 59 \text{ MS}) \times 1,75$). În consecință, diferența de curs valutar pentru obligațiune care este recunoscută în surplus sau deficit este de 510 ML ($= 2.082 \text{ ML} - 1.500 \text{ ML} - 72 \text{ ML}$). De asemenea, există un câștig din schimbul valutar aferent dobânzii de încasat pe parcursul anului de 15 ML ($= 59 \text{ MS} \times (2,00 - 1,75)$).

D	Obligațiune	620 ML	
D	Numerar	118 ML	
C	Venituri din dobânzi		175 ML
C	Câștig din schimbul valutar		525 ML
C	Modificarea valorii juste în active nete / capitaluri proprii		38 ML

La 31 decembrie 20X3, moneda străină s-a apreciat mai mult, iar cursul de schimb valutar este de 1 MS la 2,50 ML. Valoarea justă a obligațiunii este de 1.070 MS și, astfel, valoarea contabilă este de 2.675 ML ($= 1.070 \text{ MS} \times 2,50$). Costul amortizat este de 1.086 MS ($= 2.715 \text{ ML}$). Câștigul sau pierderea cumulat(ă) care se acumulează în active nete / capitaluri proprii este diferența dintre valoarea justă și costul amortizat la 31 decembrie 20X3, adică valoarea negativă de 40 ML ($= 2.675 \text{ ML} - 2.715 \text{ ML}$). Prin urmare, valoarea recunoscută în active nete / capitaluri proprii este egală cu modificarea diferenței pe parcursul anului 20X3 de 78 ML ($= 40 \text{ ML} + 38 \text{ ML}$).

Dobânda primită pe obligațiune la 31 decembrie 20X3 este de 59 MS ($= 148 \text{ ML}$). Veniturile din dobândă determinate în conformitate cu metoda dobânzii efective sunt de 104 MS ($= 1.041 \text{ MS} \times 10\%$). Cursul mediu de schimb valutar pe parcursul anului este de 1 MS la 2,25 ML. În sensul acestei întrebări se presupune că utilizarea cursului mediu

de schimb valutar oferă o aproximare fiabilă a cursurilor la vedere aplicabile cumulării de venituri din dobândă pe parcursul anului (a se vedea punctul 25 din IPSAS 4). Prin urmare, veniturile din dobândă recunoscute sunt de 234 ML (= $104 \text{ MS} \times 2,25$), incluzând sporirea actualizării inițiale de 101 ML (= $(104 \text{ MS} - 59 \text{ MS}) \times 2,25$). În consecință, diferența de curs valutar pentru obligațiune care este recunoscută în surplus sau deficit este de 532 ML (= $2.715 \text{ ML} - 2.082 \text{ ML} - 101 \text{ ML}$). De asemenea, există un câștig din schimbul valutar aferent dobânzii de încasat pe parcursul anului de 15 ML (= $FC59 \times (2,50 - 2,25)$).

D	Obligațiune	555 ML	
D	Numerar	148 ML	
D	Modificarea valorii juste în active nete / capitaluri proprii	78 ML	
C	Venituri din dobânzi		234 ML
C	Câștig din schimbul valutar		547 ML

E.2.2 IPSAS 41 și IPSAS 4 – Diferențe de curs valutar care apar la conversia entităților străine: active nete / capitaluri proprii ori surplus sau deficit?

Punctele 37 și 57 din IPSAS 4 arată că toate diferențele de curs valutar rezultate din conversia situațiilor financiare ale unei operațiuni din străinătate ar trebui recunoscute în active nete / capitaluri proprii până la cedarea investiției nete. Acest lucru ar include diferențele de curs valutar apărute din instrumentele financiare contabilizate la valoarea justă, care ar include atât activele financiare evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit, cât și activele financiare care sunt evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu IPSAS 41.

IPSAS 41 prevede ca modificările în valoarea justă a activelor financiare evaluate la valoarea justă prin surplus sau deficit să fie recunoscute în surplus sau deficit, iar modificările în valoarea justă a activelor financiare evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii să fie recunoscute în active nete / capitaluri proprii.

Dacă operațiunea din străinătate este o entitate controlată ale cărei situații financiare sunt consolidate cu cele ale entității care o controlează, cum se aplică IPSAS 41 și punctul 44 din IPSAS 4 în situațiile financiare consolidate?

IPSAS 41 se aplică la contabilizarea instrumentelor financiare în situațiile financiare ale unei operațiuni din străinătate, iar IPSAS 4 se aplică la conversia situațiilor financiare ale unei operațiuni din străinătate pentru încorporarea în situațiile financiare ale entității raportoare.

Pentru a ilustra: Entitatea A are sediul în Țara X, iar moneda sa funcțională și moneda sa de prezentare sunt moneda locală a Țării X (MLX). A are o entitate controlată străină (Entitatea B) în Țara Y a cărei monedă funcțională este moneda locală a Țării Y (MLY). B este deținătorul unui instrument de datorie, care corespunde definiției pentru deținut

în vederea tranzacționării și, prin urmare, este evaluat la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu IPSAS 41.

În situațiile financiare ale lui B pentru anul 20X0, valoarea justă și valoarea contabilă ale instrumentului de datorie sunt de 100 MLY în moneda locală a Țării Y. În situațiile financiare consolidate ale lui A, activul este convertit în moneda locală a Țării X la cursul de schimb la vedere aplicabil la finalul perioadei de raportare (2,00). Astfel, valoarea contabilă este de 200 MLX ($= 100 \text{ MLY} \times 2,00$) în situațiile financiare consolidate.

La sfârșitul anului 20X1, valoarea justă a instrumentului de datorie a crescut la 110 MLY în moneda locală a Țării Y. B recunoaște activul de tranzacționare la 110 MLY în situația poziției sale financiare și recunoaște un câștig din valoarea justă de 10 MLY în surplus sau deficit. În timpul anului, cursul de schimb la vedere a crescut de la 2,00 la 3,00, având ca rezultat o creștere a valorii juste a instrumentului de la 200 MLX la 330 MLX ($= 110 \text{ MLY} \times 3,00$) în moneda Țării X. Astfel, Entitatea A recunoaște activul de tranzacționare la 330 MLX în situațiile sale financiare consolidate.

Entitatea A convertește situația modificărilor în activele nete / capitalurile proprii a lui B „la cursurile de schimb valutar de la datele tranzacțiilor” (punctul 44 litera (b) din IPSAS 4). De vreme ce câștigul din valoarea justă a fost acumulat pe parcursul anului, A utilizează cursul mediu ca pe o aproximare practică $((3,00 + 2,00) / 2 = 2,50$, în conformitate cu punctul 25 din IPSAS 4). Astfel, în vreme ce valoarea justă a activului de tranzacționare a crescut cu 130 MLX ($= 330 \text{ MLX} - 200 \text{ MLX}$), Entitatea A recunoaște doar 25 MLX ($= 10 \text{ MLY} \times 2,5$) din această creștere în surplusul sau deficitul consolidat pentru a se conforma punctului 44 litera (b) din IPSAS 4. Diferența de curs valutar rezultată, și anume creșterea rămasă a valorii juste a instrumentului de datorie ($130 \text{ MLX} - 25 \text{ MLX} = 105 \text{ MLX}$), este acumulată în active nete / capitaluri proprii până la cedarea investiției nete în operațiunea din străinătate în conformitate cu punctul 57 din IPSAS 4.

E.2.3 IPSAS 41 și IPSAS 4 – Interacțiunea dintre IPSAS 41 și IPSAS 4

IPSAS 41 include dispoziții privind evaluarea activelor financiare și a datoriilor financiare și recunoașterea câștigurilor și pierderilor din reevaluare în surplus sau deficit. IPSAS 4 include reguli privind raportarea elementelor valutare și recunoașterea diferențelor de curs valutar în surplus sau deficit. În ce ordine se aplică IPSAS 4 și IPSAS 41?

Situația poziției financiare

În general, evaluarea unui activ financiar sau a unei datorii financiare la valoarea justă sau la costul amortizat se face întâi în moneda străină în care elementul este exprimat în conformitate cu IPSAS 41. Apoi, valoarea în moneda străină este convertită în moneda funcțională utilizându-se cursul de închidere sau un curs istoric în conformitate cu IAS 21 (punctul AG224 din IPSAS 41). De exemplu, dacă un activ financiar monetar (cum ar fi un instrument de datorie) este evaluat la costul amortizat în conformitate cu

IPSAS 41, costul amortizat este calculat în moneda în care este exprimat acel activ financiar. Apoi, valoarea în moneda străină este recunoscută în situațiile financiare ale entității utilizându-se cursul de închidere (punctul 27 din IPSAS 4). Această prevedere se aplică indiferent dacă un element monetar este evaluat la costul amortizat sau la valoarea justă în moneda străină (punctul 28 din IPSAS 4). Un activ financiar nemonetar (precum o investiție într-un instrument de capitaluri proprii) care este evaluat la valoarea justă în valută este exprimat folosind cursul de închidere (punctul 27 litera (c) din IPSAS 4).

Ca o excepție, dacă activul financiar sau datoria financiară este desemnat(ă) ca element acoperit într-o acoperire a valorii juste împotriva riscurilor aferentă expunerii la variațiile cursurilor de schimb valutar în baza IPSAS 41 (sau IPSAS 29, dacă o entitate își alege ca politică contabilă să continue aplicarea dispozițiilor contabilității de acoperire împotriva riscurilor din IPSAS 29), elementul acoperit este reevaluat pentru variațiile în cursurile de schimb valutar indiferent dacă altfel ar fi fost recunoscut utilizându-se un curs istoric în baza IPSAS 4 (punctul 137 din IPSAS 41 sau punctul 99 din IPSAS 29), adică valoarea monedei străine este recunoscută utilizându-se cursul de închidere. Excepția se aplică elementelor nemonetare care sunt înregistrate la costul istoric într-o monedă străină și care sunt acoperite împotriva expunerii la riscul de schimb valutar (punctul 27 litera (b) din IPSAS 4).

Surplus sau deficit

Recunoașterea unei modificări a valorii contabile a unui activ financiar sau a unei datorii financiare în surplus sau deficit depinde de un număr de factori, inclusiv dacă diferența este una de curs valutar sau o altă modificare a valorii contabile, dacă ea apare la un element monetar (de exemplu, majoritatea instrumentelor de datorie) sau nemonetar (ca majoritatea investițiilor în capitalurile proprii), dacă activul sau datoria asociat(ă) este desemnat(ă) ca o acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva unei expuneri la variațiile cursurilor valutare și dacă ea rezultă din conversia situațiilor financiare ale unei operațiuni din străinătate. Problema recunoașterii modificărilor valorii contabile a activului financiar sau a datoriei financiare deținut(e) de o operațiune din străinătate este tratată într-o întrebare separată (a se vedea Întrebarea E.2.2).

Orice diferență de curs valutar reieșită din recunoașterea *unui element monetar* la un curs diferit de cel la care acesta a fost recunoscut inițial în timpul perioadei sau recunoscut în situațiile financiare anterioare este recunoscută în surplus sau deficit în conformitate cu IPSAS 4 (punctul AG224 din IPSAS 41, punctele 32 și 37 din IPSAS 4), cu excepția cazului în care elementul monetar este desemnat drept o acoperire a fluxurilor de trezorerie ale unei tranzacții prognozate foarte probabile în valută, caz în care se aplică dispozițiile pentru recunoașterea câștigurilor și pierderilor din acoperirile fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor (punctul 140 din IPSAS 41 sau punctul 106 din IPSAS 29). Diferențele rezultate din recunoașterea unui element monetar la o valoare valutară diferită de cea

la care fusese recunoscut inițial sunt contabilizate într-o manieră similară, de vreme ce toate modificările valorii contabile aferente mișcărilor valutei respective trebuie tratate consecvent. Toate celelalte modificări ale evaluării în situația poziției financiare a unui element monetar sunt recunoscute în surplus sau deficit în conformitate cu IPSAS 41. De exemplu, deși o entitate recunoaște câștigurile și pierderile pentru activele financiare evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în active nete / capitaluri proprii (punctele 111 și AG225 din IPSAS 41), entitatea recunoaște, cu toate acestea, modificările în valoarea contabilă aferente modificărilor cursurilor de schimb valutar în surplus sau deficit (punctul 27 litera (a) din IPSAS 4).

Orice modificări ale valorii contabile a unui *element nemonetar* sunt recunoscute în surplus sau deficit sau în active nete / capitaluri proprii în conformitate cu IPSAS 41. De exemplu, în cazul unei investiții într-un instrument de capitaluri proprii care este prezentat în conformitate cu punctul 106 din IPSAS 41, întreaga modificare în valoarea contabilă, inclusiv efectul modificărilor în cursurile valutare, este prezentată în active nete / capitaluri proprii (punctul AG226 din IPSAS 41). Dacă elementul nemonetar este desemnat drept o acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor ale unui angajament ferm nerecunoscut sau ale unei tranzacții prognozate foarte probabile în monedă străină, se aplică dispozițiile de recunoaștere a câștigurilor și pierderilor din acoperirile fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor (punctul 140 din IPSAS 41 sau punctul 106 din IPSAS 29).

Atunci când o parte din modificarea valorii contabile este recunoscută în active nete / capitaluri proprii și o parte este recunoscută în surplus sau deficit, de exemplu, în cazul în care costul amortizat al unei obligațiuni în valută evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii a crescut în valută (având ca rezultat un câștig în surplus sau deficit), dar valoarea sa justă a scăzut în valută (având ca rezultat o pierdere recunoscută în active nete / capitaluri proprii), o entitate nu poate compensa cele două componente în scopul determinării câștigurilor sau pierderilor care trebuie recunoscute în surplus sau deficit sau în active nete / capitaluri proprii.

E.2.4 – Evaluarea instrumentelor de capitaluri proprii necotate

Ce tehnică de evaluare este cea mai adecvată pentru aplicare atunci când se determină valoarea justă a acestor instrumente de capitaluri proprii necotate?

Entitățile din sectorul public au o gamă largă de tehnici de evaluare la dispoziție atunci când determină valoarea justă a unui instrument de capitaluri proprii necotate. IPSAS 41 nu prescrie utilizarea unei tehnici specifice de evaluare, dar încurajează în schimb utilizarea raționamentului profesional și luarea în considerare a tuturor factorilor și circumstanțelor adiacente secțiunii unei tehnici de evaluare adecvate. Figura 1 ilustrează tehnicile de evaluare care pot fi aplicabile pe baza faptelor și circumstanțelor tranzacției. Această listă nu este una exhaustivă.

Figura 1 – Abordări ale evaluării și tehnici de evaluare	
Abordarea evaluării	Tehnici de evaluare
Abordarea bazată pe piață	<ul style="list-style-type: none"> • Prețul tranzacției plătit pentru un instrument identic sau similar al unei entități în care s-a investit (a se vedea exemplul ilustrativ 23) • Metoda multiplilor de evaluare pentru companii comparabile
Alte abordări	<ul style="list-style-type: none"> • Metoda fluxurilor de trezorerie actualizate (a se vedea exemplul ilustrativ 24) • Modelul actualizării dividendelor • Modelul creșterii constante (a se vedea exemplul ilustrativ 25) • Modelul capitalizării • Metoda activelor nete ajustate (a se vedea exemplul ilustrativ 26)

Caracteristicile economice ale instrumentelor de capitaluri proprii necotate și informațiile disponibile în mod rezonabil unei entități din sectorul public sunt doi factori care ar trebui luați în considerare în selectarea celei mai adecvate tehnici de evaluare. De exemplu, este posibil ca o entitate să pună mai mult accentul pe tehnica multiplilor de evaluare pentru companii comparabile atunci când există suficiente companii comparabile din același sector de activitate sau atunci când sunt cunoscute contextul sau detaliile tranzacțiilor observate. În mod similar, este posibil ca o entitate din sectorul public să pună mai mult accentul pe metoda fluxurilor de trezorerie actualizate atunci când, de exemplu:

- (a) Fluxurile de trezorerie ale unei entități din sectorul public prezintă caracteristici unice cum ar fi perioade cu rate de creștere neuniforme (de exemplu, o perioadă de creștere mare care se stabilizează mai târziu în niveluri mai constante de creștere).
- (b) În mod alternativ, atunci când evaluează valoarea justă a instrumentelor de capitaluri proprii necotate, o entitate din sectorul public ar putea concluziona că, pe baza faptelor și circumstanțelor existente (de exemplu, natura investiției, istoricul și etapa de dezvoltare a investiției, natura activelor și datoriilor investiției, a structurii capitalului său etc.)
- (c) Este adecvată aplicarea metodei activelor nete ajustate. În consecință, date fiind faptele și circumstanțele specifice, o tehnică de evaluare ar putea fi mai adecvată decât alta.

Unii dintre factorii pe care o entitate din sectorul public ar trebui să îi ia în considerare în selectarea celei (celor) mai adecvate tehnici de evaluare includ (această listă nu este exhaustivă):

1. Informațiile disponibile în mod rezonabil unei entități din sectorul public;
2. Condițiile de piață;
3. Orizontul și tipul investiției (de exemplu, percepția pieței în evaluarea valorii juste a unei investiții financiare pe termen scurt ar putea fi surprinsă mai bine de unele tehnici de evaluare decât de altele);
4. Ciclul de viață al investiției (adică ce poate produce valoare în diferite etape ale ciclului de viață al unei entități ar putea fi surprins mai bine de anumite tehnici de evaluare decât de altele);
5. Natura activității unei investiții (de exemplu, natura volatilă sau ciclică a activității unei entități în care s-a investit ar putea fi surprinsă mai bine de anumite tehnici de evaluare decât de altele); și
6. Sectorul de activitate în cadrul căruia o entitate își desfășoară activitatea.

Tehnica de evaluare a valorii juste trebuie să reflecte condițiile curente de piață. O entitate s-ar putea asigura că tehnicile de evaluare reflectă condițiile curente de piață prin calibrarea acestora la data evaluării. La recunoașterea inițială, dacă prețul tranzacției reprezenta valoarea justă, iar un investitor va utiliza o tehnică de evaluare pentru a evalua valoarea justă în perioadele ulterioare care utilizează date de intrare neobservabile, entitatea trebuie să calibreze tehnica de evaluare astfel încât aceasta să egaleze prețul tranzacției (dacă tranzacția conține o altă componentă decât cea de schimb, se recalibrează la valoarea justă a instrumentului de capitaluri proprii). Utilizarea calibrării la evaluarea valorii juste a instrumentelor de capitaluri proprii necotate la data evaluării este un exercițiu bun pentru ca o entitate să se asigure că tehnica de evaluare reflectă condițiile curente de piață și pentru ca aceasta să determine măsura în care este necesară o ajustare a tehnicii de evaluare (de exemplu, ar putea exista o caracteristică a instrumentului care nu este surprinsă de tehnica de evaluare sau un fapt nou care a apărut la data evaluării și care nu era prezent la recunoașterea inițială).

În anumite circumstanțe, o entitate poate fi nevoită să aplice mai multe tehnici de evaluare atunci când determină valoarea justă.

Exemple de diferite tipuri de tehnici de evaluare a valorii juste a instrumentelor de capitaluri proprii necotate sunt furnizate în Exemplele ilustrative 23-26.

E.2.5 – Costul ca reprezentant al valorii juste a instrumentelor de capitaluri proprii

Costul instrumentului de capitaluri proprii poate fi utilizat automat pentru evaluarea ulterioară?

Nu. Investițiile în instrumente de capitaluri proprii trebuie evaluate la valoarea justă. Totuși, așa cum este menționat la punctul AG140, costul poate fi o estimare adecvată a valorii juste deoarece nu există suficiente informații recente disponibile pentru a evalua

valoarea justă sau deoarece există un interval larg de evaluări la valoarea justă posibilă, iar costul reprezintă cea mai bună estimare a valorii juste din acel interval.

Secțiunea F Alte aspecte

F.1 IPSAS 41 și IPSAS 2 – Contabilitatea de acoperire împotriva riscurilor: situația fluxurilor de trezorerie

Cum pot fi clasificate fluxurile de trezorerie care provin din instrumente de acoperire împotriva riscurilor în situația fluxurilor de trezorerie?

Fluxurile de trezorerie care provin din instrumente de acoperire împotriva riscurilor sunt clasificate drept activități de exploatare, de investiții sau de finanțare, pe baza clasificării fluxurilor de trezorerie care provin din elementul acoperit împotriva riscurilor. În timp ce terminologia din IPSAS 2 nu a fost revizuită pentru a fi în concordanță cu IPSAS 41, clasificarea fluxurilor de trezorerie care provin din instrumente de acoperire împotriva riscurilor ar trebui să fie consecventă cu clasificarea acestor instrumente drept instrumente de acoperire împotriva riscurilor conform IPSAS 41.

Secțiunea G Împrumuturi de concesiune și tranzacții cu capitaluri proprii, altele decât cele de schimb

G.1 Succesiunea „Plăților individuale de principal și dobândă” Evaluarea pentru un împrumut de concesiune

Dacă o entitate emite un împrumut de concesiune (activ financiar), când evaluează aceasta clasificarea în vederea evaluării ulterioare?

O entitate evaluează mai întâi măsura în care fondul împrumutului de concesiune este, de fapt, un împrumut, o subvenție, o contribuție de la proprietari sau o combinație a acestora, prin aplicarea principiilor din IPSAS 28 și a punctelor 42-58 din IPSAS 23. Dacă o entitate a determinat că tranzacția sau o parte din tranzacție reprezintă un împrumut, ea evaluează dacă prețul tranzacției reprezintă valoarea justă a împrumutului la recunoașterea inițială. O entitate determină valoarea justă a împrumutului utilizând principiile de la punctele AG144-AG155.

După recunoașterea inițială la valoarea justă, o entitate evaluează ulterior clasificarea împrumuturilor de concesiune în conformitate cu punctele 39-44 și evaluează împrumuturile de concesiune în conformitate cu punctele 61-65.

G.2 Împrumuturi de concesiune și „Plăți individuale de principal și dobândă (SPPI)” Evaluare

Poate un împrumut de concesiune să satisfacă condiția SPPI?

Da. Atunci când plățile împrumutului, pe baza valorii sale juste stabilite la recunoașterea inițială, reflectă doar plăți de principal și dobândă.

Totuși, dacă un activ financiar conține un termen contractual care ar putea schimba plasarea în timp sau valoarea fluxurilor de trezorerie contractuale (de exemplu, o

caracteristică contingentă de plată specifică debitorului), entitatea trebuie să determine dacă fluxurile de trezorerie contractuale care pot apărea pe parcursul duratei de viață a instrumentului datorită termenului contractual sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat. Dacă termenele activului financiar generează orice alte fluxuri de trezorerie sau limitează fluxurile de trezorerie într-un mod care nu este consecvent cu plățile care reprezintă principal și dobândă, activul financiar nu îndeplinește condiția de la punctele 40 litera (b) și 41 litera (b). Pentru a stabili acest aspect, entitatea trebuie să evalueze fluxurile de trezorerie contractuale care pot apărea atât înainte, cât și după modificarea fluxurilor de trezorerie contractuale. Entitatea va trebui de asemenea să evalueze natura oricărui eveniment contingent (adică declanșatorul) ce ar putea schimba plasarea în timp sau valoarea fluxurilor de trezorerie contractuale (a se vedea punctele AG72-AG75).

O caracteristică comună a unui împrumut de concesiune este dobânda redusă. Un împrumut de concesiune cu o rată a dobânzii contractuală zero nu împiedică instrumentul să îndeplinească condiția SPPI.

G.3 Evaluarea altei componente decât cea de schimb

Poate componenta care nu este una de schimb a unei tranzacții cu capitaluri proprii să egaleze costul tranzacției?

Nu. În măsura în care o entitate primește un instrument de capitaluri proprii, cum ar fi acțiuni ordinare, în schimbul unei contraprestații, instrumentul de capitaluri proprii va avea o valoare la recunoașterea inițială și trebuie evaluat la valoarea justă.

La recunoașterea inițială, entitatea trebuie să evalueze fondul angajamentului și măsura în care o porțiune a contraprestației furnizate este o altă componentă decât cea de schimb, cum ar fi o subvenție sau un subsidiu.

G.4 Instrumente de capitaluri proprii generate din alte tranzacții decât cele de schimb

Cum ar putea un instrument de capitaluri proprii inclus într-o altă tranzacție decât cea de schimb să fie dovedit?

La evaluarea măsurii în care un instrument de capitaluri proprii este inclus ca parte a unei tranzacții care include de asemenea o altă componentă decât cea de schimb, o entitate aplică definiția unui instrument de capitaluri proprii și dispozițiile din IPSAS 28.

Indicatorii care pot dovedi existența unui instrument de capitaluri proprii pot include:

- (a) Desemnarea oficială a transferului (sau a unei clase de astfel de transferuri) instrumentelor de capitaluri proprii ca făcând parte din activele nete / capitalurile proprii cu care a contribuit investiția, fie înainte de a avea loc investiția, fie la momentul investiției;
- (b) Un acord oficial, în ceea ce privește instrumentul de capitaluri proprii, prin care este stabilit sau este sporit un interes financiar existent în

activele nete / capitalurile proprii ale investiției care poate fi vândut, transferat sau răscumpărat; sau

- (c) Încasarea de instrumente de capitaluri proprii care pot fi vândute, transferate sau răscumpărate.

G.5 Factori de luat în considerare la evaluarea împrumuturilor de concesiune și a celor emise depreciate ca urmare a riscului de credit

Ce factori ar trebui luați în considerare la evaluarea măsurii în care un împrumut este un împrumut de concesiune sau un împrumut emis depreciat ca urmare a riscului de credit?

Atât împrumuturile de concesiune, cât și împrumuturile emise depreciate ca urmare a riscului de credit au fluxuri de trezorerie viitoare estimate mai scăzute decât împrumuturile similare care nu au o componentă de concesiune sau emisă depreciată ca urmare a riscului de credit.

Emitentul instrumentului de datorie evaluează fondul instrumentului financiar pentru a stabili măsura în care instrumentul este clasificat ca împrumut de concesiune sau ca împrumut emis depreciat ca urmare a riscului de credit.

Caracteristicile care indică faptul că instrumentul financiar este un împrumut de concesiune includ:

- Creditorul are obiectivul de a încorpora o altă componentă decât cea de schimb în tranzacția împrumutului. Astfel, creditorul intenționează să renunțe la o porțiune a fluxurilor de trezorerie care altfel ar fi disponibile dacă tranzacția ar fi fost negociată la termenele pieței;
- Instrumentul financiar este extins sub termenele pieței, prin intermediul unei dobânzi reduse / al unui principal redus; și
- Caracteristicile acordului de împrumut, adică termenele contractuale negociate în afara pieței, au ca rezultat o scădere în fluxurile de trezorerie viitoare estimate ale instrumentului atunci când sunt comparate cu un împrumut similar care nu are o componentă de concesiune sau emisă depreciată ca urmare a riscului de credit.

Activele financiare emise depreciate ca urmare a riscului de credit (a se vedea punctele 85-86) sunt în general extinse la termenele pieței la emitere, dar au fluxuri de trezorerie estimate mai scăzute în comparație cu instrumente similare, deoarece se așteaptă ca entitatea debitoare să nu poată satisface termenele contractuale ale angajamentului. Creditorul se așteaptă ca o porțiune a fluxurilor de trezorerie contractuale să fie necolectabilă, spre deosebire de intenția de a renunța la o porțiune a fluxurilor de trezorerie care altfel ar fi disponibile la termenele pieței. Astfel, împrumuturile emise depreciate ca urmare a riscului de credit prezintă o oportunitate pentru creditor de a colecta fluxuri de trezorerie pe lângă fluxurile de trezorerie viitoare estimate, în vreme ce în cazul împrumuturilor de concesiune, fluxurile de trezorerie viitoare estimate sunt aproximativ

cât fluxurile de trezorerie contractuale, însemnând că nu sunt disponibile fluxuri de trezorerie suplimentare.

G.6 Împrumuturi de concesiune emise depreciate ca urmare a riscului de credit

Poate un împrumut de concesiune să fie emis depreciat ca urmare a riscului de credit?

Da. În unele circumstanțe poate fi acordat un împrumut de concesiune care este și emis depreciat ca urmare a riscului de credit. Un împrumut de concesiune poate fi depreciat la emitere ca urmare a riscului de credit din cauza unui sau mai multor evenimente care au avut un impact dăunător asupra fluxurilor de trezorerie viitoare estimate ale activului financiar.

De exemplu, pentru a sprijini funcționarea rutelor interne ale companiei aeriene naționale, ministerul de finanțe îi acordă acesteia împrumuturi anuale. Plățile anuale de dobândă se bazează pe o rată contractuală de 6%. Presupunând că rata de piață la momentul la care este acordat creditul este de 10%, aceasta reprezintă o reducere.

De-a lungul timpului, chiar și cu termenele de concesiune, ministerul de finanțe a colectat doar 85% din fluxurile de trezorerie contractuale ale împrumutului. Ministerul de finanțe preconizează că acest trend va continua și cu împrumutul emis în prezent.

Acest exemplu reprezintă un împrumut de concesiune emis depreciat ca urmare a riscului de credit întrucât acesta are termene de concesiune, dar chiar și cu acele termene se preconizează că vor avea loc pierderi din creditare semnificative.

La evaluarea măsurii în care pierderile din creditare preconizate aferente împrumutului de concesiune justifică faptul că împrumutul este emis depreciat ca urmare a riscului de credit sau reprezintă doar pierderi din creditare preconizate normale, entitatea analizează dacă au avut loc unul sau mai multe evenimente cu un impact dăunător asupra fluxurilor de trezorerie viitoare estimate ale împrumutului.

Secțiunea H Metoda dobânzii efective

H.1 Dispoziția de a utiliza metoda dobânzii efective

Atunci când costurile tranzacției și orice primă sau reducere la emitere sunt ne semnificative, evaluarea costului amortizat a unui instrument utilizând rata dobânzii efective produce rezultate similare cu cele ale utilizării metodei liniare.

În circumstanțele în care evaluarea valorii brute a unui instrument utilizând metoda dobânzii efective generează diferențe nesemnificative comparativ cu aplicarea metodei liniare, trebuie utilizată metoda dobânzii efective?

Evaluarea costului amortizat al unui instrument necesită utilizarea metodei dobânzii efective. Totuși, în practică pot exista scenarii în care aplicarea metodei liniare generează în mare parte același rezultat.

Punctul 10 din IPSAS 3, *Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile și erori*, indică faptul că „IPSAS-urile stabilesc politicile contabile despre care IPSASB a concluzionat că duc la situații financiare conținând informații relevante și care oferă o reprezentare exactă privind tranzacțiile, alte evenimente și condiții la care acestea se aplică. Aceste politici nu trebuie aplicate atunci când efectul aplicării lor este ne semnificativ...”

Atunci când o tehnică alternativă – în acest caz metoda liniară – generează în mare parte același rezultat ca evaluarea costului amortizat utilizând metoda dobânzii efective, nu este necesar ca conducerea să aplice metoda dobânzii efective așa cum prevede IPSAS 41, *Instrumente financiare*.

Următorul exemplu ilustrează modul în care apar diferențele la evaluarea valorii brute a unui instrument de datorie utilizând metoda dobânzii efective comparativ cu metoda liniară. Guvernul național A emite o obligațiune cu o valoare nominală de 100.000 u.m. Randamentul de 10% al obligațiunii este plătit anual până la scadență în 5 ani. Obligațiunea a fost emisă la o reducere de 3%, iar Guvernul național A a trebuit să plătească 2.000 u.m. în costuri de tranzacție.

În baza ambelor metodologii de evaluare, Guvernul național A a primit 95.000 u.m. la emiterea instrumentului (95.000 u.m. = 100.000 u.m. – 2.000 u.m. – 100.000 u.m. × 3%).

Metoda liniară

Evaluarea valorii brute a instrumentului utilizând metoda liniară necesită amortizarea reducerii și a costurilor tranzacției în mod egal până la scadență.

Anul	(a) (b = 100.000 × 10%)	(c)	(d)	(e = a + b + c – d)	
	Valoarea contabilă brută la începutul anului	Cheltuiulă cu dobânda	Amortizarea costurilor tranzacției și a actualizării	Fluxuri de trezorerie	Valoarea contabilă brută la finalul anului
1	95.000	10.000	1.000	10.000	96.000
2	96.000	10.000	1.000	10.000	97.000
3	97.000	10.000	1.000	10.000	98.000
4	98.000	10.000	1.000	10.000	99.000
5	99.000	10.000	1.000	110.000	–

Metoda dobânzii efective

Evaluarea valorii brute a instrumentului utilizând rata dobânzii efective necesită calculul ratei care actualizează exact plățile în numerar estimate viitoare prin durata de viață preconizată a instrumentului până la valoarea contabilă brută a instrumentului. Actualizarea fluxurilor de trezorerie estimate ale obligațiunii generează o rată a dobânzii efective de 11,37%.

Anul	(a) Valoarea contabilă brută la începutul anului	(b = a × 11,37%) Cheltuială cu dobânda	(c) Fluxuri de trezorerie	(d = a + b - c) Valoarea contabilă brută la finalul anului
1	95.000	10.797	10.000	95.797
2	95.797	10.888	10.000	96.685
3	96.685	10.989	10.000	97.673
4	97.673	11.101	10.000	98.774
5	98.774	11.226	110.000	–

La evaluarea măsurii în care evaluarea valorii brute a obligațiunii utilizând metoda liniară generează o diferență nesemnificativă comparativ cu aplicarea metodei dobânzii efective, valoarea brută este comparată la fiecare dată de evaluare așa cum este detaliat în tabelul de mai jos.

Anul	Metoda liniară Valoarea contabilă brută la începutul anului	Metoda dobânzii efective Valoarea contabilă brută la începutul anului	Diferența
1	95.000	95.000	–
2	96.000	95.797	203
3	97.000	96.685	315
4	98.000	97.673	327
5	99.000	98.774	226

Diferența de evaluare dintre cele două metode este un rezultat al costurilor tranzacției și al reducerii de la emiterea obligațiunii. Pe măsură ce costurile se apropie de zero, diferența dintre evaluarea obligațiunii utilizând metoda liniară sau metoda dobânzii efective va deveni mai mică. Pe măsură ce costurile cresc, diferența va crește și ea.

Mai mult, observarea efectului asupra cheltuielii cu dobânda anuală poate genera considerente suplimentare atunci când se evaluează măsura în care aplicarea metodei liniare sau a metodei dobânzii efective este semnificativă.

Secțiunea I Restructurări ale datoriei suverane

I.1 Restructurări ale datoriei suverane

Sunt restructurările datoriei suverane acoperite de IPSAS 41?

Da. Restructurările datoriei suverane implică modificarea, și/sau derecunoașterea, datoriiilor financiare, care sunt tratate în IPSAS 41. Dispozițiile și îndrumările relevante pentru restructurările datoriei suverane includ:

INSTRUMENTE FINANCIARE

- (a) Punctele 57 și 64 stabilesc dispozițiile pentru evaluarea inițială și ulterioară a datoriilor financiare;
- (b) Punctele 35-38 stabilesc dispozițiile pentru derecunoașterea datoriilor financiare;
- (c) Punctul AG46 furnizează îndrumări de aplicare pentru evaluarea amplitudinii modificărilor datoriilor financiare; și
- (d) Punctele AG118-AG127 furnizează îndrumări de aplicare pentru împrumuturile acordate pe baza termenelor de concesiune.

Comparație cu IFRS 9

IPSAS 41, *Instrumente financiare*, se bazează în principal pe IFRS 9, *Instrumente financiare* (inclusiv amendamentele până la data de 31 decembrie 2015). Principalele diferențe dintre IPSAS 41 și IFRS 9 sunt următoarele:

- IPSAS 41 conține îndrumări suplimentare de aplicare care tratează împrumuturile de concesiune, contractele de garanție financiară încheiate la valoarea zero sau la o contravaloare nominală, instrumentele de capitaluri proprii generate din alte tranzacții decât cele de schimb și evaluarea la valoarea justă.
- În anumite situații, IPSAS 41 utilizează o terminologie diferită față de cea din IFRS 9. Cel mai semnificativ exemplu este utilizarea termenilor „situația performanței financiare” și „active nete / capitaluri proprii”. Termenii echivalenți din IFRS 9 sunt „situația rezultatului global sau situația individuală a veniturilor și cheltuielilor (dacă aceasta este prezentată)” și „capitaluri proprii”.
- IPSAS 41 nu face distincție între „venituri” (revenue) și „venit” (income). IFRS 9 face distincție între „venituri” și „venit”, termenul „venit” având o semnificație mai amplă decât termenul „venituri”.
- Principiile din IFRIC 16, *Acooperirea împotriva riscurilor a unei investiții nete într-o operațiune din străinătate*, și IFRIC 19, *Stingerea datoriilor financiare cu instrumente de capitaluri proprii*, au fost incluse ca anexe oficiale la IPSAS 41. IASB publică IFRIC-urile ca documente separate.
- IPSAS 41 include îndrumări suplimentare privind evaluarea la valoarea justă păstrate din IPSAS 29, *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare*.

IPSAS 42 – BENEFICII SOCIALE

Istoricul IPSAS

Prezenta versiune include amendamentele rezultate din IPSAS-urile emise până la 31 ianuarie 2020.

IPSAS 42, *Beneficii sociale*, a fost emis în ianuarie 2019.

De atunci, IPSAS 42 a fost modificat de următoarele IPSAS-uri:

- Documentul *Servicii colective și individuale (Amendamente la IPSAS 19)* (emis în ianuarie 2020)

Tabelul punctelor modificate în IPSAS 42

Punctul afectat	Modul în care a fost afectat	Afectat de
4A	Nou	Documentul Servicii colective și individuale ianuarie 2020
35A	Nou	Documentul Servicii colective și individuale ianuarie 2020

IPSAS 42, BENEFICII SOCIALE

CUPRINS

	Punctul
Obiectiv	1-2
Domeniu de aplicare	3-4
Definiții	5
Abordarea generală	6-25
Recunoașterea unei datorii pentru o schemă de beneficii sociale	6-9
Recunoașterea unei cheltuieli pentru o schemă de beneficii sociale.....	10-11
Evaluarea unei datorii pentru o schemă de beneficii sociale.....	12-20
Evaluarea unei cheltuieli pentru o schemă de beneficii sociale	21
Prezentarea informațiilor.....	22-25
Abordarea bazată pe asigurări.....	26-31
Recunoaștere și evaluare	26-28
Prezentarea informațiilor.....	29-31
Raportarea privind sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor unei entități	32
Prevederi tranzitorii	33-34
Abordarea generală	33
Abordarea bazată pe asigurări.....	34
Data intrării în vigoare	35-36
Îndrumări de aplicare	
Amendamente la alte IPSAS-uri	
Bază pentru concluzii	
Îndrumări de implementare	
Exemple ilustrative	
Comparație cu GFS	

Obiectiv

1. Obiectivul prezentului standard este de a îmbunătăți relevanța, reprezentarea exactă și comparabilitatea informațiilor pe care o entitate raportoare le furnizează în situațiile sale financiare cu privire la beneficiile sociale, așa cum sunt definite în prezentul standard. Informațiile furnizate trebuie să ajute utilizatorii situațiilor financiare și ai rapoartelor financiare cu scop general să evalueze:
 - (a) Natura beneficiilor sociale furnizate de entitate;
 - (b) Caracteristicile principale ale funcționării acelor scheme de beneficii sociale; și
 - (c) Impactul unor astfel de beneficii sociale furnizate asupra performanței financiare, poziției financiare și fluxurilor de trezorerie ale entității.
2. Pentru a realiza acest obiectiv, prezentul IPSAS stabilește principii și dispoziții pentru:
 - (a) Recunoașterea cheltuielilor și datoriilor pentru beneficiile sociale;
 - (b) Evaluarea cheltuielilor și datoriilor pentru beneficiile sociale;
 - (c) Prezentarea informațiilor cu privire la beneficiile sociale în situațiile financiare; și
 - (d) Determinarea informațiilor care trebuie prezentate pentru a le permite utilizatorilor situațiilor financiare să evalueze natura și efectele financiare ale beneficiilor sociale furnizate de entitatea raportoare.

Domeniu de aplicare

3. **O entitate care întocmește și prezintă situații financiare conform contabilității pe bază de angajamente trebuie să aplice prezentul standard în contabilizarea beneficiilor sociale.**
4. **Prezentul standard se aplică unei tranzacții care corespunde definiției unui beneficiu social. Prezentul standard nu se aplică transferurilor de numerar care sunt contabilizate în conformitate cu alte standarde:**
 - (a) **Instrumentelor financiare care intră sub incidența IPSAS 41, *Instrumente financiare* (sau IPSAS 29, *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare*, înainte de adoptarea de către o entitate a IPSAS 41);**
 - (b) **Beneficiilor angajaților care intră sub incidența IPSAS 39, *Beneficiile angajaților*; și**
 - (c) **Contractelor de asigurare care intră sub incidența standardului internațional sau național de contabilitate relevant care tratează contractele de asigurare.**

Punctele AG1-AG3 furnizează îndrumări suplimentare cu privire la domeniul de aplicare al prezentului standard.

- 4A. Serviciile colective și serviciile individuale (conform definiției din IPSAS 19, *Provizioane, datorii contingente și active contingente*) nu sunt beneficii sociale. Îndrumări pentru a determina dacă rezultă un provizion pentru aceste tranzacții sunt furnizate în IPSAS 19.

Definiții

5. Următorii termeni sunt utilizați în prezentul standard cu înțelesul specificat în continuare:

Beneficiile sociale sunt transferuri de numerar furnizate:

- (a) Anumitor persoane și/sau gospodării care corespund criteriilor de eligibilitate;
- (b) Pentru a atenua efectul riscurilor sociale; și
- (c) Pentru a trata nevoile societății per ansamblu.

Punctele AG4-AG8 furnizează îndrumări suplimentare privind această definiție.

Riscurile sociale sunt evenimente sau circumstanțe care:

- (a) Au legătură cu caracteristicile persoanelor și/sau gospodăriilor – de exemplu, vârsta, starea de sănătate, sărăcia și statutul profesional; și
- (b) Pot afecta în mod nefavorabil bunăstarea persoanelor și/sau a gospodăriilor, fie prin impunerea unor cerințe suplimentare asupra resurselor acestora, fie prin reducerea veniturilor lor.

Punctele AG9-AG10 furnizează îndrumări suplimentare cu privire la ceea ce este cuprins de riscurile sociale.

Abordarea generală

Recunoașterea unei datorii pentru o schemă de beneficii sociale

6. O entitate trebuie să recunoască o datorie pentru o schemă de beneficii sociale atunci când:
- (a) Entitatea are o obligație actuală pentru o ieșire de resurse care derivă dintr-un eveniment trecut; și
 - (b) Obligația actuală poate fi evaluată astfel încât să fie îndeplinite caracteristicile calitative și să se țină seama de constrângerile privind informațiile din rapoartele financiare cu scop general, așa cum se

prevede în *Cadrul general conceptual de raportare financiară cu scop general pentru entitățile din sectorul public.*

Ieșiri de resurse

7. O datorie trebuie să implice o ieșire de resurse din entitate pentru ca aceasta să fie achitată. O obligație care poate fi achitată fără o ieșire de resurse din entitate nu este o datorie.
8. Pot exista incertitudini legate de evaluarea datoriei. Utilizarea estimărilor reprezintă o parte esențială a contabilității pe bază de angajamente. Incertitudinile cu privire la ieșirile de resurse nu împiedică recunoașterea unei datorii, cu excepția cazului în care nivelul incertitudinii este atât de mare încât caracteristicile calitative privind relevanța și reprezentarea exactă nu pot fi îndeplinite. În cazul în care nivelul de incertitudine nu împiedică recunoașterea unei datorii, acesta este luat în considerare la evaluarea datoriei.

Eveniment trecut

9. Evenimentul trecut care generează o datorie pentru o schemă de beneficii sociale este îndeplinirea de către fiecare beneficiar a tuturor criteriilor de eligibilitate pentru a primi o plată aferentă beneficiilor sociale. Îndeplinirea criteriilor de eligibilitate pentru fiecare plată aferentă beneficiilor sociale este un eveniment trecut separat.

Punctele AG11-AG14 furnizează îndrumări suplimentare cu privire la recunoașterea unei datorii.

Recunoașterea unei cheltuieli pentru o schemă de beneficii sociale

10. **O entitate trebuie să recunoască o cheltuială pentru o schemă de beneficii sociale în același moment în care recunoaște o datorie.**
11. O entitate nu trebuie să recunoască o cheltuială pentru o schemă de beneficii sociale atunci când o plată aferentă beneficiilor sociale a fost efectuată înainte de îndeplinirea tuturor criteriilor de eligibilitate pentru următoarea plată. Mai degrabă, o entitate trebuie să recunoască o plată în avans ca activ în situația poziției financiare, cu excepția cazului în care valoarea devine nerecuperabilă, caz în care trebuie să recunoască o cheltuială.

Evaluarea unei datorii pentru o schemă de beneficii sociale

Evaluarea inițială a datoriei

12. **O entitate trebuie să evalueze datoria pentru o schemă de beneficii sociale la cea mai bună estimare a costurilor (și anume, plățile beneficiilor sociale) pe care entitatea le va suporta pentru îndeplinirea obligațiilor actuale reprezentate de datorie.**

13. Cea mai bună estimare a unei entități cu privire la costurile (și anume, plățile beneficiilor sociale) pe care entitatea le va efectua în considerare efectul posibil al evenimentelor ulterioare asupra respectivelor plăți ale beneficiilor sociale.
14. În cazul în care se preconizează că datoria aferentă unei scheme de beneficii sociale nu va fi decontată în termen de douăsprezece luni de la sfârșitul perioadei de raportare în care este recunoscută datoria (și anume, următoarea plată a beneficiilor sociale nu va fi efectuată mai mult de douăsprezece luni), datoria se actualizează utilizând rata de actualizare specificată la punctul 19.
15. Punctele AG15-AG18 furnizează îndrumări suplimentare referitoare la evaluarea datoriei.

Evaluare ulterioară

16. **Datoria pentru o schemă de beneficii sociale se reduce pe măsură ce se efectuează plata beneficiilor sociale. Orice diferență dintre costul plății beneficiilor sociale și valoarea contabilă a datoriei aferente schemei de beneficii sociale este recunoscută în surplus sau deficit în perioada în care datoria este decontată.**
17. **Atunci când o datorie este actualizată în conformitate cu punctul 14, datoria crește și cheltuiala cu dobânda este recunoscută în fiecare perioadă de raportare până când datoria este decontată, pentru a reflecta derularea actualizării.**
18. **Atunci când o datorie urmează să fie decontată, datoria trebuie să fie revizuită la fiecare perioadă de raportare și ajustată pentru a reflecta cea mai bună estimare actuală a costurilor (și anume, plățile beneficiilor sociale) pe care entitatea le va suporta pentru îndeplinirea obligațiilor actuale reprezentate de datorie.**

Rata de actualizare

19. **Rata utilizată pentru a actualiza o datorie pentru o schemă de beneficii sociale trebuie să reflecte valoarea-timp a banilor. Moneda și scadența instrumentului financiar selectat pentru a reflecta valoarea-timp a banilor trebuie să fie consecvente cu moneda și cu scadența estimată a datoriei privind beneficiile sociale.**
20. Punctul AG18 furnizează îndrumări suplimentare referitoare la rata de actualizare care trebuie folosită.

Evaluarea unei cheltuieli pentru o schemă de beneficii sociale

21. **O entitate trebuie să evalueze inițial cheltuiala pentru o schemă de beneficii sociale la o valoare echivalentă cu valoarea datoriei evaluate în conformitate cu punctul 12. În cazul în care entitatea efectuează o plată a**

beneficiilor sociale înainte de îndeplinirea tuturor criteriilor de eligibilitate pentru următoarea plată, aceasta evaluează plata în avans sau cheltuiala recunoscută în conformitate cu punctul 11 la valoarea numerarului transferat.

Prezentarea informațiilor

22. **Obiectivul prezentării informațiilor conform abordării generale, împreună cu informațiile furnizate în situația poziției financiare, situația performanței financiare, situația modificărilor activelor nete / capitalurilor proprii și situația fluxurilor de trezorerie, este ca entitățile să ofere utilizatorilor situațiilor financiare o bază pentru a evalua efectul pe care beneficiile sociale îl pot avea asupra poziției financiare, performanței financiare și fluxurilor de trezorerie ale entității. Punctele 23-25 stipulează dispozițiile cu privire la modul în care poate fi îndeplinit acest obiectiv.**
23. **O entitate trebuie să prezinte informații care:**
 - (a) **Oferă explicații privind caracteristicile schemelor de beneficii sociale; și**
 - (b) **Explică factorii demografici, economici și alți factori externi care îi pot afecta schema de beneficii sociale.**
24. Pentru a îndeplini dispozițiile de la punctul 23, o entitate trebuie să prezinte:
 - (a) Informații cu privire la caracteristicile schemei sale de beneficii sociale, inclusiv:
 - (i) Natura beneficiilor sociale furnizate de către scheme (de exemplu, pensii, șomaj, pentru copil).
 - (ii) Principalele caracteristici ale schemelor de beneficii sociale, cum ar fi o descriere a cadrului legislativ care reglementează sistemele, un rezumat al principalelor criterii de eligibilitate care trebuie îndeplinite pentru a primi beneficiile sociale și o declarație privind modul în care pot fi obținute informații suplimentare cu privire la schemă.
 - (iii) O descriere a modului de finanțare a schemelor, inclusiv prin intermediul unei alocări bugetare, al unui transfer de la o altă entitate din sectorul public sau prin alte mijloace. Dacă un sistem este finanțat (fie parțial, fie integral) din contribuții sociale, entitatea trebuie să furnizeze:
 - a. O referință încrucișată cu privire la locația informației despre acele contribuții sociale și orice active specifice (atunci când aceste informații sunt incluse în situațiile financiare ale entității); sau

- b. O declarație privind disponibilitatea informațiilor despre contribuțiile sociale respective și orice active specifice în situațiile financiare ale unei alte entități și modul în care pot fi obținute informațiile respective.
- (iv) O descriere a factorilor-cheie demografici, economici și a altor factori externi care influențează nivelul cheltuielilor în cadrul schemelor de beneficii sociale. Această descriere poate fi prezentată în mod agregat în cazul în care aceiași factori demografici, economici și alți factori externi influențează o serie de scheme de beneficii sociale într-un mod similar.
- (b) Cheltuielile totale cu beneficiile sociale recunoscute în situația performanței financiare, analizate pe scheme de beneficii sociale.
- (c) O descriere a oricăror amendamente semnificative aduse schemelor de beneficii sociale în cursul perioadei de raportare, împreună cu o descriere a efectului preconizat al amendamentelor. Amendamentele la o schemă de beneficii sociale includ, dar nu se limitează la:
 - (i) Modificări ale nivelului de beneficii sociale furnizate; și
 - (ii) Modificări ale criteriilor de eligibilitate, inclusiv persoanele și/sau gospodăriile acoperite de schema de beneficii sociale.

La prezentarea informațiilor solicitate de acest punct, o entitate trebuie să ia în considerare dispozițiile de la punctele 45-47 din IPSAS 1, *Prezentarea situațiilor financiare*, care oferă îndrumări cu privire la pragul de semnificație și agregare.

25. Dacă o schemă de beneficii sociale îndeplinește criteriile de la punctul 28 pentru a permite utilizarea abordării bazate pe asigurări, este necesară o declarație în acest sens.

Abordarea bazată pe asigurări

Recunoaștere și evaluare

26. **În cazul în care o schemă de beneficii sociale îndeplinește criteriile de la punctul 28, unei entități i se permite, dar nu este obligată, să recunoască și să evalueze activele, datoriile, veniturile și cheltuielile asociate respectivei scheme de beneficii sociale prin aplicarea, prin analogie, a dispozițiilor standardului internațional sau național de contabilitate relevant care tratează contractele de asigurare¹.**

¹ În secțiunea privind abordarea bazată pe asigurări din prezentul standard, termenul „standardul internațional sau național de contabilitate relevant care tratează contractele de asigurare” se referă la IFRS 17, *Contracte de asigurare*, și standardele naționale care au adoptat în esență aceleași principii ca IFRS 17.

Punctul AG19 furnizează îndrumări suplimentare cu privire la standardele de contabilitate care tratează contractele de asigurare care pot fi aplicate, prin analogie, la contabilizarea beneficiilor sociale.

27. În cazul în care o entitate alege să nu aplice prin analogie dispozițiile standardului internațional sau național de contabilitate relevant care tratează contractele de asigurare, entitatea trebuie să recunoască și să evalueze datoriile și cheltuielile asociate schemei de beneficii sociale respective și să includă prezentările în situațiile financiare, în conformitate cu punctele 6-25 din prezentul standard.
28. O entitate poate recunoaște și evalua activele, datoriile, veniturile și cheltuielile asociate respectivei scheme de beneficii sociale aplicând, prin analogie, dispozițiile standardului internațional sau național de contabilitate relevant care tratează contractele de asigurare atunci când:
- Schema de beneficii sociale este destinată să fie finanțată integral din contribuții; și
 - Există dovezi că entitatea gestionează schema în același mod ca un emitent de contracte de asigurare, inclusiv evaluarea periodică a performanței financiare și a poziției financiare a schemei.

Punctele AG20-AG25 oferă îndrumări suplimentare pentru a stabili dacă aceste criterii au fost îndeplinite.

Prezentarea informațiilor

29. **Obiectivul prezentării informațiilor conform abordării bazate pe asigurări, împreună cu informațiile furnizate în situația poziției financiare, situația performanței financiare, situația modificărilor activelor nete / capitalurilor proprii și situația fluxurilor de trezorerie, este ca entitățile să ofere utilizatorilor situațiilor financiare o bază pentru a evalua efectul pe care beneficiile sociale îl pot avea asupra poziției financiare, performanței financiare și fluxurilor de trezorerie ale entității. Punctele 30 și 31 stipulează dispozițiile cu privire la modul în care poate fi îndeplinit acest obiectiv.**
30. **Atunci când o entitate recunoaște și evaluează activele, datoriile, veniturile și cheltuielile asociate unei scheme de beneficii sociale aplicând, prin analogie, dispozițiile standardului internațional sau național de contabilitate relevant care tratează contractele de asigurare, entitatea trebuie să prezinte:**
- Baza pentru a stabili dacă abordarea bazată pe asigurări este adecvată;**
 - Informațiile prevăzute de standardul internațional sau național de contabilitate relevant care tratează contractele de asigurare; și**
 - Orice informație suplimentară prevăzută la punctul 31 din prezentul standard.**

31. Pentru a îndeplini dispozițiile de la punctul 30 litera (c) din prezentul standard, o entitate trebuie să prezinte:
- (a) Informații cu privire la caracteristicile schemelor sale de beneficii sociale, inclusiv:
 - (i) Natura beneficiilor sociale furnizate de către scheme (de exemplu, pensii, șomaj, pentru copil); și
 - (ii) Principalele caracteristici ale schemelor de beneficii sociale, cum ar fi o descriere a cadrului legislativ care reglementează schema, un rezumat al principalelor criterii de eligibilitate care trebuie îndeplinite pentru a primi beneficiile sociale și o declarație privind modul în care pot fi obținute informații suplimentare cu privire la schemă; și
 - (b) O descriere a oricăror amendamente semnificative aduse schemelor de beneficii sociale în cursul perioadei de raportare, împreună cu o descriere a efectului preconizat al amendamentelor. Amendamentele la o schemă de beneficii sociale includ, dar nu se limitează la:
 - (i) Modificări ale nivelului de beneficii sociale furnizate; și
 - (ii) Modificări ale criteriilor de eligibilitate, inclusiv persoanele și/sau gospodăriile acoperite de schema de beneficii sociale.

La prezentarea informațiilor solicitate de acest punct, o entitate trebuie să ia în considerare dispozițiile de la punctele 45-47 din IPSAS 1, care oferă îndrumări cu privire la pragul de semnificație și agregare.

Raportarea privind sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor unei entități

32. Entitățile cu beneficii sociale sunt încurajate, dar nu li se impune, să întocmească rapoarte financiare cu scop general care furnizează informații privind sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor unei entități. Orientarea privind Practicile Recomandate (RPG) 1, *Raportări privind sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor unei entități*, oferă îndrumări cu privire la întocmirea unor astfel de rapoarte.

Prevederi tranzitorii

Abordarea generală

33. **La contabilizarea unei scheme de beneficii sociale care este recunoscută și evaluată și cu privire la care sunt prezentate informații, în conformitate cu abordarea generală (a se vedea punctele 6-25), o entitate trebuie să aplice prezentul standard retroactiv, în conformitate cu IPSAS 3, *Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile și erori*.**

Abordarea bazată pe asigurări

34. **O entitate trebuie să aplice dispozițiile tranzitorii din standardul internațional sau național de contabilitate relevant care tratează contractele de asigurare la contabilizarea unei scheme de beneficii sociale care este recunoscută și evaluată și cu privire la care sunt prezentate informații, în conformitate cu abordarea bazată pe asigurări (a se vedea punctele 26-31).**

Data intrării în vigoare

35. **O entitate trebuie să aplice prezentul standard pentru situațiile financiare anuale care acoperă perioadele care încep la 1 ianuarie 2022 sau ulterior acestei date. Se încurajează adoptarea anterior acestei date. Dacă o entitate aplică prezentul standard pentru o perioadă care începe anterior datei de 1 ianuarie 2022, entitatea trebuie să prezinte acest fapt.**
- 35A. **Punctul 4A a fost adăugat de documentul *Servicii colective și individuale* (Amendamente la IPSAS 19). O entitate trebuie să aplice acest amendament pentru situațiile financiare anuale care acoperă perioadele care încep la 1 ianuarie 2022 sau ulterior acestei date. Se încurajează aplicarea anterior acestei date.**
36. Atunci când o entitate adoptă IPSAS-urile pe bază de angajamente conform definiției din IPSAS 33, *Adoptarea pentru prima dată a Standardelor Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public (IPSAS-uri) pe bază de angajamente*, în scopuri de raportare financiară ulterior acestei date de intrare în vigoare, prezentul standard se aplică situațiilor financiare anuale ale entității care acoperă perioadele care încep la data adoptării IPSAS-urilor sau ulterior acestei date.

Îndrumări de aplicare

Prezenta anexă este parte integrantă din IPSAS 42.

Domeniu de aplicare (punctele 3-4)

- AG1. Prezentul standard este aplicat la contabilizarea tranzacțiilor și a obligațiilor care corespund definiției unui beneficiu social de la punctul 5 din prezentul standard. Prezentul standard nu tratează tranzacțiile tratate în alte IPSAS-uri, precum pensiile angajaților (care sunt contabilizate în conformitate cu IPSAS 39, *Beneficiile angajaților*) și împrumuturile avantajoase precum împrumuturile pentru studenți (care sunt contabilizate în conformitate cu IPSAS 41, *Instrumente financiare*, sau IPSAS 29, *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare*, înainte de adoptarea de către entitate a IPSAS 41).
- AG2. Similar, prezentul standard nu se aplică contractelor de asigurare, chiar dacă riscul acoperit de contractul de asigurare este un risc social conform definiției de la punctul 5 din prezentul standard. Contractele de asigurare sunt contabilizate în conformitate cu standardul internațional sau național de contabilitate relevant care tratează contractele de asigurare.
- AG3. Prezentul standard nu se aplică serviciilor colective și individuale. Definiția beneficiilor sociale include doar transferurile de numerar, nu și furnizarea serviciilor. Prezentul standard nu se aplică transferurilor de numerar către indivizi și gospodării care nu tratează riscurile sociale, de exemplu, ajutor de urgență.

Definiții (a se vedea punctul 5)

Îndrumări pentru definiția beneficiilor sociale

- AG4. Beneficiile sociale sunt transferuri de numerar (inclusiv transferuri sub forma echivalentelor de numerar, de exemplu, carduri de debit preplătite) furnizate indivizilor și/sau gospodăriilor. Serviciile furnizate de o entitate din sectorul public nu sunt beneficii sociale. În anumite jurisdicții, o entitate din sectorul public poate furniza vouchere care permit persoanelor și/sau gospodăriilor să acceseze servicii sau poate rambursa indivizilor și/sau gospodăriilor costurile suportate în accesarea serviciilor. Fondul economic al acestor tranzacții este faptul că entitatea din sectorul public plătește pentru furnizarea serviciilor; prin urmare, aceste tranzacții nu corespund definiției unui beneficiu social. Atunci când o entitate din sectorul public asigură vouchere sau rambursări, individul și/sau gospodăria nu decid(e) în privința utilizării beneficiului. În schimb, beneficiile sociale furnizează transferuri de numerar care poate fi folosit la fel ca orice alt venit provenit din alte surse.
- AG5. Anumite jurisdicții pot furniza transferuri de numerar sub forma echivalentelor de numerar care au restricții limitate în ceea ce privește folosirea transferului de numerar. De exemplu, un guvern poate oferi un card de debit preplătit care poate

fi folosit la achiziționarea oricărui element cu excepția produselor alcoolice și a tutunului. Aceste restricții limitate nu contravin principiului conform căruia beneficiile sociale furnizează transferuri de numerar care poate fi folosit la fel ca orice alt venit provenit din alte surse. Cardurile de debit preplătite cu restricții limitate reprezintă transferuri de numerar, nu furnizare de servicii de către guvern.

- AG6. Beneficiile sociale sunt furnizate doar atunci când criteriile de eligibilitate pentru a primi o plată de tip beneficiu social sunt îndeplinite la momentul plății. De exemplu, un guvern poate oferi ajutor de șomaj pentru a se asigura că sunt acoperite nevoile celor care nu au un venit în perioadele de șomaj. Deși schema ajutorului de șomaj acoperă potențial populația în ansamblu, ajutorul de șomaj este plătit doar șomerilor, adică cei care îndeplinesc criteriile de eligibilitate. În anumite cazuri, criteriile de eligibilitate pot avea legătură cu cetățenia sau reședința, de exemplu, atunci când o entitate din sectorul public plătește un venit universal de bază tuturor adulților rezidenți.
- AG7. Evaluarea faptului dacă un beneficiu este furnizat pentru a atenua efectul riscurilor sociale este realizată în raport cu societatea în ansamblu; beneficiul nu trebuie să atenueze efectul riscurilor sociale pentru fiecare beneficiar. Un exemplu este atunci când un guvern plătește pensie tuturor după o anumită vârstă, indiferent de venit și avere, pentru a se asigura că sunt acoperite nevoile celor al căror venit după pensionare ar fi altfel insuficient. Astfel de beneficii îndeplinesc criteriile definiției conform căreia sunt furnizate pentru a atenua efectul riscurilor sociale.
- AG8. Beneficiile sociale sunt organizate pentru a se asigura că sunt tratate nevoile societății în ansamblu. Acest aspect le distinge de beneficiile furnizate prin contracte de asigurare, care sunt organizate în beneficiul indivizilor sau grupurilor de indivizi. Tratarea nevoilor societății per ansamblu nu impune ca fiecare beneficiu social să acopere toți membrii societății; în anumite jurisdicții, beneficiile sociale sunt furnizate printr-o gamă de beneficii similare care acoperă diferite segmente ale societății. Un beneficiu social care acoperă un segment al societății ca parte dintr-un sistem de beneficii sociale îndeplinește dispoziția care tratează nevoile societății per ansamblu.

Îndrumări pentru definiția riscurilor sociale

- AG9. Riscurile sociale au legătură cu caracteristicile persoanelor și/sau gospodăriilor – de exemplu, vârsta, starea de sănătate, sărăcia și statutul profesional. Natura unui risc social are legătură directă cu caracteristicile unei persoane și/sau gospodării. Condițiile, evenimentele sau circumstanțele care conduc sau contribuie la apariția unui eveniment neplanificat sau nedorit rezultă din caracteristicile persoanelor și/sau gospodăriilor. Acest aspect distinge riscurile sociale de alte riscuri atunci când condițiile, evenimentele sau circumstanțele care conduc sau contribuie la un eveniment neplanificat sau nedorit rezultă din altceva decât caracteristicile unei persoane sau gospodării.

AG10. De exemplu, ajutoarele de șomaj sunt beneficii sociale deoarece condițiile, evenimentele sau circumstanțele acoperite de ajutoarele de șomaj rezultă din caracteristicile persoanelor și/sau gospodăriilor – în acest caz o modificare în statutul profesional al persoanei. În schimb, ajutorul furnizat imediat după un cutremur nu este un beneficiu social. Condiția, evenimentul sau circumstanța care conduce sau contribuie la un eveniment neplanificat sau nedorit este o linie de avarie deschisă, iar riscul este ca un posibil cutremur să producă pagube. Deoarece riscul este legat de geografie mai degrabă decât de persoane și/sau gospodării, acesta nu este un risc social.

Abordarea generală (a se vedea punctele 6-21)

Recunoașterea unei datorii pentru o schemă de beneficii sociale

AG11. În conformitate cu punctul 9 din prezentul standard, evenimentul trecut care generează o datorie pentru o schemă de beneficii sociale este îndeplinirea de către fiecare beneficiar a tuturor criteriilor de eligibilitate pentru a primi o plată aferentă beneficiilor sociale. A fi în viață în momentul în care este necesară îndeplinirea criteriilor de eligibilitate poate fi un criteriu de eligibilitate, fie că este menționat explicit sau implicit. Alte criterii de eligibilitate continue pot fi relevante pentru anumite scheme de beneficii sociale. De exemplu, multe dintre ajutoarele de șomaj sunt plătibile doar dacă persoanele rămân rezidente în jurisdicție; rezidența este un criteriu de eligibilitate continuu. Pentru ca o datorie să fie recunoscută, un beneficiar trebuie să îndeplinească criteriile de eligibilitate (să primească o plată aferentă beneficiilor sociale) la, sau înainte de, data de raportare, chiar dacă validarea criteriilor de eligibilitate are loc cu o frecvență mai redusă.

AG12. În cazul în care un beneficiar nu a îndeplinit anterior criteriile de eligibilitate pentru următoarea plată sau a existat o întrerupere în îndeplinirea criteriilor de eligibilitate, se recunoaște o datorie în momentul în care criteriile de eligibilitate pentru următoarea plată sunt îndeplinite pentru prima dată sau atunci când toate criteriile de eligibilitate sunt îndeplinite din nou. Exemplele pot include:

- (a) Împlinirea vârstei de pensionare (în cazul unei pensii);
- (b) Decesul unui partener (în cazul unei pensii de urmaș);
- (c) Devenirea șomer (în cazul unui ajutor de șomaj fără perioadă de așteptare); și
- (d) Devenirea șomer pentru o perioadă de timp specificată (în cazul unui ajutor de șomaj cu perioadă de așteptare).

O entitate va recunoaște o datorie atunci când beneficiarii îndeplinesc criteriile de eligibilitate (pentru a primi o plată reprezentând beneficii sociale) la, înainte de, data de raportare. În cazul în care un beneficiar îndeplinește criteriile de eligibilitate pentru plata unui beneficiu social înainte de momentul în care se

va efectua următoarea plată a beneficiilor sociale, dar după data de raportare, nu este recunoscută nicio datorie, deoarece nu există nicio obligație actuală la data de raportare.

- AG13. În cazul în care un beneficiar a îndeplinit anterior criteriile de eligibilitate și nu a existat nicio întrerupere în îndeplinirea acestor criterii, se recunoaște o datorie pentru beneficiile sociale de fiecare dată când sunt îndeplinite criteriile.
- AG14. Dacă a fi viu este un criteriu de eligibilitate separat depinde de caracteristicile fiecărei scheme individuale de beneficii sociale. Pentru unele scheme, nu este necesară luarea în considerare separată a faptului de a fi în viață, deoarece acesta este abordat indirect de un alt criteriu de eligibilitate. De exemplu:
- (a) Indemnizația de șomaj poate fi plătită numai persoanelor care au devenit șomere și sunt disponibile pentru muncă (ceea ce include implicit faptul de a fi în viață).
 - (b) Este posibil ca faptul de a fi în viață să nu fie un criteriu de eligibilitate pentru beneficiarul prestației sociale. O alocație pentru copil poate fi plătită părinților sau tutorei copilului; plata beneficiului poate depinde de existența copilului și nu de statutul părintelui sau tutorei.
 - (c) Beneficiile pot fi transferate unui urmaș după decesul beneficiarului.

O entitate trebuie să ia în considerare modul în care a fi în viață afectează recunoașterea fiecărei scheme de beneficii sociale, luând în considerare toți factorii relevanți.

Evaluarea unei datorii pentru o schemă de beneficii sociale

- AG15. În conformitate cu punctul 12 din prezentul standard, o entitate trebuie să evalueze datoria pentru o schemă de beneficii sociale la cea mai bună estimare a costurilor (și anume, plățile beneficiilor sociale) pe care preconizează că le va suporta pentru îndeplinirea obligației actuale reprezentate de datorie. Îndeplinirea criteriilor de eligibilitate pentru fiecare plată a beneficiului social este un eveniment trecut separat, iar răspunderea pentru fiecare plată este evaluată separat. Valoarea maximă care trebuie recunoscută ca datorie este reprezentată de costurile pe care entitatea se așteaptă să le suporte pentru efectuarea următoarei plăți a beneficiilor sociale. Acest lucru se datorează faptului că plățile beneficiilor sociale dincolo de acest moment sunt evenimente viitoare pentru care nu există nicio obligație actuală.
- AG16. La evaluarea datoriei, o entitate ia în considerare posibilitatea ca beneficiarii să nu mai fie eligibili pentru beneficiul social înainte de următorul moment în care este necesară (implicit sau explicit) îndeplinirea criteriilor de eligibilitate pentru următoarea plată. Exemplele includ:
- (a) Decesul beneficiarului (în cazul în care nu se plătesc pensii de urmaș);

- (b) Angajarea (în cazul indemnizațiilor de șomaj); și
- (c) Depășirea perioadei maxime pentru care se furnizează un beneficiu social (atunci când o indemnizație de șomaj se furnizează pentru o perioadă limitată).

Măsura în care astfel de evenimente afectează evaluarea datoriei va depinde de termenul schemei. De exemplu, o indemnizație de șomaj se plătește la data de 15 a fiecărei luni, iar data de raportare este 31 decembrie. În cazul în care plata care urmează să fie efectuată la 15 ianuarie se referă la șomaj până la 15 decembrie, atunci la momentul îndeplinirii criteriilor de eligibilitate pentru următoarea plată a beneficiului social, suma datorată va fi cunoscută și este recunoscută la data de raportare. Nu este necesară nicio ajustare pentru beneficiarii care ulterior nu mai sunt eligibili.

Cu toate acestea, în cazul în care plata din 15 ianuarie se referă la șomajul dintre 16 decembrie și 15 ianuarie, evaluarea datoriei care urmează să fie recunoscută la data de raportare se bazează pe o estimare a măsurii în care au fost îndeplinite criteriile de eligibilitate pentru o plată.

- AG17. Deoarece o datorie nu poate depăși momentul în care criteriile de eligibilitate pentru următoarea plată vor fi îndeplinite în continuare, datoriile în ceea ce privește beneficiile sociale vor fi, de obicei, datorii pe termen scurt. În consecință, înainte ca situațiile financiare să fie aprobate în vederea emiterii, o entitate poate primi informații cu privire la eligibilitatea beneficiarilor pentru a primi beneficiul social. IPSAS 14, *Evenimente ulterioare datei de raportare*, oferă îndrumări cu privire la utilizarea acestei informații.
- AG18. Deoarece o datorie pentru o schemă de beneficii sociale va fi de obicei o datorie pe termen scurt, este posibil ca valoarea-timp a banilor să nu fie semnificativă. Totuși, prezentul standard impune unei entități să actualizeze datoria în acele cazuri în care nu se preconizează ca aceasta să fie decontată în termen de douăsprezece luni de la data de raportare și impactul actualizării este semnificativ. IPSAS 39 furnizează îndrumări suplimentare referitoare la rata de actualizare care trebuie folosită.

Abordarea bazată pe asigurări (a se vedea punctele 26-28)

- AG19. În secțiunea cu privire la abordarea bazată pe asigurări din prezentul standard, termenul „standardul internațional sau național de contabilitate relevant care tratează contractele de asigurare” se referă la IFRS 17, *Contracte de asigurare*, și standardele naționale care au adoptat în esență aceleași principii ca IFRS 17. IFRS 17 a adoptat principii de contabilizare a contractelor de asigurare care, atunci când sunt aplicate prin analogie schemelor de beneficii sociale care îndeplinesc criteriile de utilizare a abordării bazate pe asigurări, vor furniza informații care răspund nevoilor utilizatorilor și care satisfac caracteristicile calitative. Este posibil ca acest lucru să nu fie valabil pentru alte standarde de contabilitate care tratează contractele de asigurare. De exemplu, IASB a descris

IFRS 4, *Contracte de asigurare*, ca un „standard intermediar care permite o gamă largă de practici și include o «derogare temporară», care prevede în mod explicit că o entitate nu trebuie să se asigure că politicile sale contabile sunt relevante pentru nevoile legate de luarea deciziilor economice de către utilizatorii situațiilor financiare sau că aceste politici contabile sunt fiabile”². Este posibil ca IFRS 4 și standardele naționale care sunt consecvente cu principiile din IFRS 4 să nu furnizeze informații care îndeplinesc nevoile utilizatorilor și satisfac caracteristicile calitative. În consecință, este posibil ca o entitate să nu recunoască și să nu evalueze activele, datoriile, veniturile și cheltuielile asociate respectivei scheme de beneficii sociale aplicând, prin analogie, dispozițiile standardelor care nu au adoptat substanțial aceleași principii ca IFRS 17.

Îndrumări pentru a determina dacă o schemă de beneficii sociale se intenționează să fie finanțată integral din contribuții

AG20. O schemă de beneficii sociale se intenționează să fie finanțată integral din contribuții atunci când:

- (a) Legislația sau alt regim care reglementează schema de beneficii sociale prevede ca schema să fie finanțată prin contribuții sau taxe plătite de potențialii beneficiari sau în numele acestora sau în numele celor ale căror activități creează sau amplifică riscurile sociale care sunt atenuate de schema de beneficii sociale, împreună cu randamentul investițiilor efectuate cu ajutorul contribuțiilor sau taxelor; și
- (b) Unul sau ambii indicatori de mai jos (individual sau în combinație) sunt îndepliniți:
 - (i) Ratele contribuției sau ale taxelor sunt revizuite (și, dacă este cazul, ajustate în conformitate cu politica de finanțare a schemei), fie în mod regulat, fie atunci când sunt îndeplinite anumite criterii, cu scopul de a garanta că veniturile provenite din contribuții sau taxe vor fi suficiente pentru a finanța integral schema de beneficii sociale; și/sau
 - (ii) Nivelurile beneficiilor sociale sunt revizuite (și, dacă este cazul, ajustate în conformitate cu politica de finanțare a schemei), fie în mod regulat, fie atunci când sunt îndeplinite anumite criterii, cu scopul de a garanta că nivelurile beneficiilor sociale furnizate nu depășesc nivelul de finanțare disponibil din contribuții sau taxe.

La subpunctele (i) și (ii) de mai sus, revizuirile sunt realizate în mod regulat atunci când sunt efectuate cu o frecvență adecvată pentru schema specifică. Deși revizuirile anuale sunt comune, revizuirii mai mult – sau mai puțin – frecvente vor fi adecvate pentru anumite scheme.

² Proiectul de expunere ED/2013/7 *Contracte de asigurare*

- AG21. În anumite circumstanțe, o entitate din sectorul public poate fi obligată să contribuie la o schemă de beneficii sociale în numele acelor persoane și/sau gospodării care nu-și permit acest lucru. Astfel de contribuții pot fi făcute de entitatea care administrează schema sau de o altă entitate. De exemplu, o entitate din sectorul public poate fi obligată să contribuie la un sistem de pensii pentru acele persoane care sunt șomere. În cazul în care contribuțiile se referă la anumite persoane și/sau gospodării (care, în unele cazuri, vor necesita creditarea contribuțiilor din conturile de contribuții ale persoanelor), contribuțiile efectuate de entitatea din sectorul public trebuie considerate contribuții pentru a stabili dacă o schemă de beneficii sociale se intenționează să fie finanțată integral din contribuții în conformitate cu punctul 28 litera (a). În cazul în care o entitate din sectorul public contribuie la finanțarea deficitului unei scheme de beneficii sociale, contribuțiile nu sunt legate de anumite persoane și/sau gospodării și nu sunt considerate contribuții pentru a stabili dacă o schemă de beneficii sociale se intenționează să fie finanțată integral din contribuții în conformitate cu punctul 28 litera (a).
- AG22. La evaluarea măsurii în care o schemă de beneficii sociale este proiectată să fie finanțată integral din contribuții, entitatea analizează prevalarea economicului asupra juridicului. De exemplu, în cazul în care o schemă de beneficii sociale se află în deficit pentru o perioadă, dar schema are capacitatea de a ajusta ratele viitoare ale contribuției și/sau beneficiile plătibile astfel încât deficitul să fie tratat, schema poate îndeplini în continuare criteriile care trebuie luate în considerare în cadrul abordării bazate pe asigurări.
- AG23. Referința de la punctul AG20 litera (a) la „cei ale căror activități creează sau amplifică riscurile sociale care sunt atenuate de schema de beneficii sociale” are scopul de a acoperi acele scheme de beneficii sociale precum un sistem de asigurare împotriva accidentelor care:
- (a) Este finanțat prin taxe pentru, de exemplu, motocicliști sau angajații din anumite domenii; și
 - (b) Furnizează acoperire împotriva riscurilor sociale populației mai largi.

Îndrumări pentru a determina dacă o entitate gestionează o schemă în același mod cu un asigurător

- AG24. O entitate gestionează o schemă de beneficii sociale în același mod în care un asigurător ar gestiona un portofoliu de asigurări atunci când schema de beneficii sociale are, cu excepția originilor sale legislative, mai degrabă decât contractuale, caracteristicile unui contract de asigurare. Schema de beneficii sociale ar trebui să confere drepturi și obligații părților similar unui contract de asigurare.
- AG25. Pentru a determina dacă gestionează o schemă de beneficii sociale în același mod în care un asigurător ar gestiona un portofoliu de asigurări, o entitate ia în considerare următorii indicatori:

- (a) Se consideră entitatea obligată să respecte schema în mod similar cu un asigurător care este obligat printr-un contract de asigurare? De exemplu, pot exista dovezi că entitatea consideră că poate modifica termenii schemei pentru participanții existenți într-un mod în care asigurătorul nu ar putea (cum ar fi cazul în care entitatea poate efectua retroactiv modificări la schemă). În astfel de cazuri, entitatea nu va fi obligată în mod similar cu un asigurător, iar schema de beneficii sociale nu va avea caracteristicile unui contract de asigurare. O entitate va fi obligată de schemă în mod similar cu un asigurător în cazul în care capacitatea sa de a modifica schema pentru participanții existenți este limitată la:
- (i) Circumstanțele prevăzute de legislația care reglementează schema (echivalentul unei clauze contractuale care permite modificarea circumstanțelor specifice); sau
 - (ii) Cazul în care guvernul stabilește niveluri noi de contribuții sau taxe (atunci când o echilibrare între contribuții și beneficiile potențiale face parte din procesul de stabilire a unei rate adecvate).
- (b) Sunt activele aferente schemei de beneficii sociale deținute într-un fond separat sau sunt alocate și limitate la a fi utilizate pentru a furniza beneficii sociale participanților? Dacă o entitate nu identifică în mod distinct valorile aferente beneficiilor sociale, aceasta reprezintă dovada că entitatea consideră aceste contribuții drept o formă de impozitare. Schema de beneficii sociale nu va avea caracteristicile unui contract de asigurare. Vor exista de asemenea și dificultăți practice în aplicarea dispozițiilor privind evaluarea ale standardului internațional sau național de contabilitate relevant care tratează contractele de asigurare dacă activele asociate unei scheme de beneficii sociale nu sunt identificate în mod distinct.
- (c) Legislația care stabilește beneficiul social conferă drepturi exercitabile participanților în cazul apariției riscului social? Contractele de asigurare dau astfel de drepturi deținătorilor polițelor de asigurare. Dacă schema de beneficii sociale nu include și astfel de drepturi, orice beneficiu social furnizat de entitate va avea o natură discreționară, adică schema de beneficii sociale nu va avea caracteristicile unui contract de asigurare. Pentru ca drepturile să fie exercitabile, un participant ar trebui să aibă dreptul de a contesta – în fața unei instanțe judecătorești, prin intermediul unui proces de arbitraj sau de soluționare a litigiilor sau al unui mecanism similar deciziile entității. Deciziile care pot fi contestate le includ, dar nu se limitează la acestea, pe cele referitoare la faptul dacă un eveniment este acoperit de o schemă, la nivelul beneficiilor sociale plătibile de o schemă și la durata oricărui beneficiu social plătit de o schemă.

- (d) O entitate evaluează performanța financiară și poziția financiară a unei scheme de beneficii sociale în mod regulat atunci când este obligată să raporteze intern cu privire la performanța financiară a schemei și, după caz, să ia măsuri pentru a trata orice performanță redusă a acesteia. Se preconizează că evaluarea va presupune utilizarea revizuirilor actuariale, a modelărilor matematice sau a unor tehnici similare pentru a oferi informațiile necesare în procesul decizional intern cu privire la rezultatele posibile ce pot apărea.
- (e) Există o entitate separată înființată de guvern, care se așteaptă să acționeze ca un asigurător în ceea ce privește o schemă de beneficii sociale? Existența unei astfel de entități dovedește că entitatea gestionează o schemă în același mod în care un asigurător ar gestiona un portofoliu de asigurări. Cu toate acestea, nu este o cerință pentru aplicarea abordării bazate pe asigurări să fi fost înființată o entitate separată. Standardele internaționale și naționale de contabilitate relevante care tratează contractele de asigurare se aplică contractelor de asigurare, nu doar companiilor de asigurări.

Amendamente la alte IPSAS-uri

Amendamente la IPSAS 1, *Prezentarea situațiilor financiare*

Se modifică punctele 88, 94 și 112-115 și se adaugă punctul 153M. Textul nou este subliniat și textul eliminat este tăiat.

...

Structură și conținut

...

Situația poziției financiare

...

Informații care trebuie prezentate în situația propriu-zisă a poziției financiare

88. **Situația propriu-zisă a poziției financiare trebuie să cuprindă cel puțin elementele-rând care prezintă următoarele valori:**

(a) **Imobilizări corporale;**

...

(j) **Impozite și transferuri de plătit;**

(ja) **Datorii aferente beneficiilor sociale;**

(k) **Datorii din tranzacții de schimb;**

...

...

Informații care trebuie prezentate fie în situația propriu-zisă a poziției financiare, fie în note

...

94. Detaliile oferite în subclasificări depind de dispozițiile IPSAS-urilor și de mărimea, natura și funcția sumelor implicate. Factorii stabiliți la punctul 91 sunt, de asemenea, utilizați pentru a hotărî baza subclasificării. Prezentările diferă pentru fiecare element, de exemplu:

(a) Elementele de imobilizări corporale sunt dezagregate pe clase în conformitate cu IPSAS 17;

...

- (d) Taxele și transferurile de plată sunt împărțite în rambursări de taxe, transferuri de plată și sume de plată către alți membri ai entității economice;
- (da) Datoriile aferente beneficiilor sociale sunt împărțite în scheme de beneficii sociale distincte atunci când acestea sunt semnificative;
- (e) Provizioanele sunt dezagregate în provizioane pentru beneficiile angajaților și alte elemente; și
- (f) Componentele activelor nete / capitalurilor proprii sunt împărțite în capital vărsat, surplusesi sau deficite acumulate și orice rezerve.

...

Situația performanței financiare

...

Informații care trebuie prezentate fie în situația propriu-zisă a performanței financiare, fie în note

...

112. Prima formă de analiză este metoda repartizării cheltuielilor după natură. Cheltuielile sunt agregate în situația performanței financiare conform naturilor lor (de exemplu, amortizarea activelor corporale, achizițiile de materiale, costurile de transport, beneficiile angajaților și costurile cu publicitatea) și nu sunt realocate pe diferitele funcții din cadrul entității. Această metodă poate fi simplă de aplicat deoarece nu este necesară nicio alocare a cheltuielilor pe clasificări funcționale. Un exemplu de clasificare utilizând metoda repartizării cheltuielilor după natură este următorul:

Venituri		X
Costuri cu beneficiile angajaților	X	
<u>Cheltuieli cu beneficiile sociale</u>	<u>X</u>	
Cheltuieli cu amortizarea activelor corporale și necorporale	X	
Alte cheltuieli	X	
Total cheltuieli	<hr/>	<hr/> (X)
Surplus		<hr/> <hr/> X

113. Cea de-a doua formă de analiză este metoda de clasificare a cheltuielilor după destinație, în conformitate cu programul sau scopul pentru care au fost efectuate. Această metodă poate oferi deseori informații mai relevante pentru utilizatori decât clasificarea cheltuielilor după natură, dar alocarea costurilor după destinație poate necesita alocări arbitrare și poate implica, în mod considerabil, utilizarea raționamentului profesional. Un exemplu de clasificare utilizând metoda destinației cheltuielilor este următorul:

BENEFICIILE SOCIALE

Venituri	X
Cheltuieli:	
<u>Cheltuieli cu beneficiile sociale</u>	<u>(X)</u>
Cheltuieli pentru sănătate	(X)
Cheltuieli pentru educație	(X)
Alte cheltuieli	<u>(X)</u>
Surplus	<u><u>X</u></u>

114. Cheltuielile asociate funcțiilor principale asumate de către entitate sunt prezentate separat. În acest exemplu, entitatea are funcții legate de furnizarea de servicii de beneficii sociale, de sănătate și de educație. Entitatea va prezenta elemente-rând de cheltuieli pentru fiecare dintre aceste funcții.
115. **Entitățile care clasifică cheltuielile după destinație trebuie să prezinte informații suplimentare privind natura cheltuielilor, inclusiv cheltuielile cu amortizarea activelor corporale și necorporale, cheltuielile cu beneficiile sociale și cheltuielile cu beneficiile angajaților.**

...

Data intrării în vigoare

...

153M. Punctele 88, 94 și 112-115 au fost modificate de IPSAS 42, *Beneficii sociale*, emis în ianuarie 2019. O entitate trebuie să aplice respectivele amendamente atunci când aplică IPSAS 42.

...

Îndrumări de implementare

...

Entitate din sectorul public – Situația poziției financiare

La 31 decembrie 20X2

(în mii unități monetare)

	20X2	20X1
ACTIVE		
...		
DATORII		
Datorii curente		
Datorii	X	X
Împrumuturi pe termen scurt	X	X
Partea curentă din împrumuturile pe termen lung	X	X
Provizioane pe termen scurt	X	X
<u>Beneficii sociale</u>	<u>X</u>	<u>X</u>
Beneficiile angajaților	X	X
Super-anuități	X	X
	<hr/>	<hr/>
	X	X
Datorii pe termen lung		
Datorii	X	X
Împrumuturi pe termen lung	X	X
Provizioane pe termen lung	X	X
<u>Beneficii sociale</u>	<u>X</u>	<u>X</u>
Beneficiile angajaților	X	X
Super-anuități	X	X
	<hr/>	<hr/>
	X	X
Total datorii	<hr/> <hr/>	<hr/> <hr/>
	X	X
Active nete	<hr/> <hr/>	<hr/> <hr/>
	X	X
Active nete / capitaluri proprii		
...		
Interese care nu controlează	X	X
	<hr/>	<hr/>
Total active nete / capitaluri proprii	<hr/> <hr/>	<hr/> <hr/>
	X	X

Entitate din sectorul public – Situația performanței financiare pentru anul încheiat la 31 decembrie 20X2

(Ilustrarea clasificării cheltuielilor după destinație)

(în mii unități monetare)

	20X2	20X1
Venituri		
...		
Cheltuieli		
Servicii publice generale	(X)	(X)
Apărare	(X)	(X)
Ordine și siguranță publică	(X)	(X)
Educație	(X)	(X)
Sănătate	(X)	(X)
<u>Beneficii sociale</u>	<u>(X)</u>	<u>(X)</u>
Alte tipuri de protecție socială	(X)	(X)
Locuințe și confort edilitar	(X)	(X)
Recreere, cultură și religie	(X)	(X)
Afaceri economice	(X)	(X)
Protecția mediului	(X)	(X)
Alte cheltuieli	(X)	(X)
Costuri de finanțare	(X)	(X)
Total cheltuieli	<u>(X)</u>	<u>(X)</u>

...

Entitate din sectorul public – Situația performanței financiare pentru anul încheiat la 31 decembrie 20X2

(Ilustrarea clasificării cheltuielilor după natură)

(în mii unități monetare)

	20X2	20X1
Venituri		
...		
Cheltuieli		
Salarii, indemnizații și beneficiile angajaților	(X)	(X)
<u>Beneficii sociale</u>	<u>(X)</u>	<u>(X)</u>
Subvenții și alte plăți de transfer	(X)	(X)
Materiale și consumabile utilizate	(X)	(X)
Cheltuieli cu amortizarea activelor corporale și necorporale	(X)	(X)
Deprecierea imobilizărilor corporale*	(X)	(X)
Alte cheltuieli	(X)	(X)
Costuri de finanțare	(X)	(X)
Total cheltuieli	<u>(X)</u>	<u>(X)</u>

...

* Într-o situație a performanței financiare în care cheltuielile sunt clasificate după natură, o depreciere a imobilizărilor corporale este prezentată ca un element-rând separat. Din contră, în cazul în care cheltuielile sunt clasificate după destinație, deprecierea este inclusă în funcția (funcțiile) la care se referă.

Amendamente la IPSAS 2, Situațiile fluxurilor de trezorerie

Se modifică punctul 22 și se adaugă punctul 63G. Textul nou este subliniat și textul eliminat este tăiat.

...

Prezentarea unei situații a fluxurilor de trezorerie

...

Activități de exploatare

...

22. Fluxurile de trezorerie provenite din activități de exploatare sunt derivate, în primul rând, din principalele activități generatoare de numerar ale entității. Exemple de fluxuri de trezorerie provenite din activități de exploatare sunt:

(a) Încasările în numerar din impozite, taxe și amenzi;

...

(d) Încasările în numerar provenite din redevențe, onorarii, comisioane și alte venituri;

(da) Plățile în numerar către beneficiarii unor scheme de beneficii sociale;

(e) Plățile în numerar către alte entități din sectorul public pentru finanțarea operațiunilor acestora (nu includ împrumuturile);

...

Unele tranzacții, cum ar fi vânzarea unui element al unei instalații, pot genera un câștig sau o pierdere care este inclus(ă) în surplus sau deficit. Fluxurile de trezorerie aferente acestui tip de tranzacții sunt fluxuri de trezorerie provenite din activități de investiții. Cu toate acestea, plățile în numerar pentru producerea sau dobândirea de active deținute în vederea închirierii către alții și ulterior deținute în vederea vânzării descrise la punctul 83A din IPSAS 17, *Imobilizări corporale*, sunt fluxuri de trezorerie din activități de exploatare. Încasările de numerar din închirierea și vânzarea ulterioară a acestor active sunt, de asemenea, fluxuri de trezorerie din activități de exploatare.

...

Data intrării în vigoare

63G. Punctul 22 a fost modificat de IPSAS 42, Beneficii sociale, emis în ianuarie 2019. O entitate trebuie să aplice amendamentul respectiv concomitent cu IPSAS 42.

...

Exemple ilustrative

Prezentele exemple însoțesc, dar nu fac parte din IPSAS 2.

Situația fluxurilor de trezorerie (pentru o entitate, alta decât o instituție financiară)

Metoda directă pentru situația fluxurilor de trezorerie (punctul 27 litera (a))

Entitate din sectorul public – Situația fluxurilor de trezorerie consolidate pentru anul încheiat la 31 decembrie 20X2

	(în mii unități monetare)	20X2	20X1
FLUXURI DE TREZORERIE DIN ACTIVITĂȚI DE EXPLOATARE			
Încasări			
...			
Plăți			
Costuri cu angajații		(X)	(X)
Super-anuități		(X)	(X)
Furnizori		(X)	(X)
<u>Beneficii sociale</u>		<u>(X)</u>	<u>(X)</u>
Dobânzi plătite		(X)	(X)
Alte plăți		(X)	(X)
Fluxuri de trezorerie nete din activități de exploatare		<u>X</u>	<u>X</u>
...			

Note la situația fluxurilor de trezorerie

...

(c) *Reconcilierea fluxurilor de trezorerie nete din activități de exploatare cu surplusul/(deficitul)*

	(în mii unități monetare)	20X2	20X1
Surplus/(deficit)		X	X
Fluxuri nemonetare			
Depreciere		X	X
...			
Creșterea împrumuturilor		X	X
<u>Creșterea datoriilor aferente beneficiilor sociale</u>		<u>X</u>	<u>X</u>
Creșterea provizioanelor aferente costurilor cu angajații		X	X
...			
Creșteri ale creanțelor		(X)	(X)
Fluxuri de trezorerie nete din activități de exploatare		<u><u>X</u></u>	<u><u>X</u></u>

Metoda indirectă pentru situația fluxurilor de trezorerie (punctul 27 litera (b))**Entitate din sectorul public – Situația fluxurilor de trezorerie consolidate pentru anul încheiat la 31 decembrie 20X2**

(în mii unități monetare)	20X2	20X1
FLUXURI DE TREZORERIE DIN ACTIVITĂȚI DE EXPLOATARE		
Surplus/(deficit)	X	X
Fluxuri nemonetare		
Depreciere	X	X
Amortizare	X	X
Creșterea provizioanelor pentru creanțe îndoielnice	X	X
Creșterea datoriilor	X	X
Creșterea împrumuturilor	X	X
<u>Creșterea datoriilor aferente beneficiilor sociale</u>	<u>X</u>	<u>X</u>
Creșterea provizioanelor aferente costurilor cu angajații	X	X
(Câștiguri)/pierderi din vânzarea imobilizărilor corporale	(X)	(X)
(Câștiguri)/pierderi din vânzarea investițiilor	(X)	(X)
Creșteri în alte active circulante	(X)	(X)
Creșteri ale investițiilor datorită reevaluării	(X)	(X)
Creșteri ale creanțelor	(X)	(X)
Fluxuri de trezorerie nete din activități de exploatare	<u><u>X</u></u>	<u><u>X</u></u>

Amendamente la IPSAS 19, *Provizioane, datorii contingente și active contingente*

Se modifică punctele 1, 12, 19 și 77, se adaugă punctul 111I și se elimină punctele 7-11, 99 și 104. Textul nou este subliniat și textul eliminat este tăiat.

Domeniu de aplicare

- O entitate care întocmește și prezintă situații financiare conform contabilității pe bază de angajamente trebuie să aplice prezentul standard în contabilizarea provizioanelor, datoriilor contingente și activelor contingente, cu excepția:**

- ~~Acelor provizioane și datorii contingente generate de beneficii sociale furnizate de o entitate pentru care aceasta nu primește o contravaloare care este aproximativ egală cu valoarea bunurilor sau serviciilor furnizate, direct de la beneficiari în schimbul primirii acelor beneficii~~Beneficiilor sociale care intră sub incidența IPSAS 42;

...

Beneficii sociale

7. — În sensul prezentului standard, „beneficiile sociale” se referă la bunuri, servicii și alte beneficii furnizate în vederea îndeplinirii obiectivelor de politică socială ale unui guvern. Aceste beneficii pot include:
- (a) — Oferirea de servicii de sănătate, educație, adăpost, transport și de alte servicii sociale comunității. În multe cazuri nu există nicio dispoziție pentru beneficiarii acestor servicii de a plăti o sumă echivalentă valorii serviciilor; și
 - (b) — Plata beneficiilor către familii, vârstnici, persoane cu handicap, șomeri, veterani și alte persoane. Cu alte cuvinte, administrațiile publice de la toate nivelurile pot oferi asistență financiară unor persoane individuale sau unor grupuri din comunitate pentru accesarea unor servicii care să corespundă nevoilor lor particulare sau pentru suplimentarea venitului acestora.
8. — În multe cazuri, obligațiile de a oferi beneficii sociale apar ca o consecință a angajamentului asumat de guvern de a desfășura anumite activități pe o bază continuă pe termen lung în scopul de a oferi anumite bunuri și servicii comunității. Necesitatea, natura și oferta de bunuri și servicii pentru îndeplinirea obligațiilor de politică socială vor depinde adeseori de o serie de condiții demografice și sociale și sunt greu de prevăzut. Aceste beneficii se încadrează, în general, în clasificările de protecție socială, educație și sănătate, conform cadrului general privind Statisticile Financiare Guvernamentale al Fondului Monetar Internațional, și necesită adeseori o evaluare actuarială pentru determinarea valorii oricărei datorii generate în legătură cu acestea.
9. — Pentru ca un provizion sau o contingență generat(ă) de un beneficiu social să fie exclus(ă) din domeniul de aplicare al prezentului standard, entitatea din sectorul public care oferă beneficiul respectiv nu va primi în schimb, direct de la beneficiari, o contravaloare aproximativ egală cu valoarea bunurilor sau serviciilor oferite. Această excludere ar include acele circumstanțe în care se percepe o taxă legată de acel beneficiu, dar în care nu există nicio relație directă între taxă și beneficiul primit. Excluderea acestor provizioane și datorii contingente din domeniul de aplicare al prezentului standard reflectă opinia Comitetului că atât (a) determinarea evenimentului care obligă, cât și (b) evaluarea datoriei necesită o analiză suplimentară înainte ca standardele propuse să fie expuse. De exemplu, Comitetul este conștient de faptul că există opinii diferite privind măsura în care evenimentul care obligă are loc atunci când individul îndeplinește criteriile de eligibilitate pentru beneficiu sau într-un moment anterior. Similar, există opinii diferite cu privire la măsura în care valoarea oricărei obligații reflectă o estimare a dreptului aferent perioadei curente sau valoarea actualizată a tuturor beneficiilor viitoare preconizate determinate pe o bază actuarială.

10. — Atunci când o entitate alege să recunoască un provizion pentru astfel de obligații, entitatea prezintă baza pe care au fost recunoscute provizioanele și baza de evaluare adoptată. Entitatea prezintă, de asemenea, informațiile impuse de prezentul standard cu privire la acele provizioane. IPSAS 1 oferă îndrumări cu privire la tratarea aspectelor care nu sunt tratate în mod specific de un alt IPSAS. IPSAS 1 include, de asemenea, dispoziții legate de selectarea și prezentarea politicilor contabile.
11. — În anumite cazuri, beneficiile sociale pot genera o datorie pentru care:
- (a) — Nu există incertitudini sau există incertitudini nesemnificative cu privire la valoare; și
 - (b) — Nu există incertitudini privind plasarea în timp a obligației.

În consecință, este puțin probabil ca acestea să îndeplinească definiția unui provizion din prezentul standard. În situația în care există astfel de datorii pentru beneficiile sociale, acestea sunt recunoscute în cazul în care îndeplinesc criteriile de recunoaștere ca datorii (a se vedea, de asemenea, punctul 19). Un exemplu ar fi un angajament contabil de la sfârșitul perioadei pentru o valoare aferentă beneficiarilor existenți ai pensiilor pentru limită de vârstă sau pe caz de boală care au fost aprobate pentru plată în conformitate cu prevederile unui contract sau ale unei legi.

Alte excluderi din domeniul de aplicare al standardului

12. Prezentul standard nu se aplică contractelor executorii, cu excepția cazului în care acestea sunt contracte cu titlu oneros. Contractele de furnizare a beneficiilor sociale încheiate cu așteptarea că entitatea nu va primi în schimb direct de la beneficiari o contravaloare aproximativ egală cu valoarea bunurilor și serviciilor furnizate sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentului standard.

...

Definiții

...

Provizioane și alte datorii

19. Provizioanele se pot distinge de alte datorii, precum datoriile de plată sau angajamentele contabile, deoarece există o incertitudine privind plasarea în timp sau valoarea viitoarelor cheltuieli necesare pentru decontarea lor. Spre deosebire de acestea:
- (a) Datoriile comerciale reprezintă datorii de plată pentru bunuri sau servicii care au fost primite sau furnizate și care au fost facturate sau care au făcut obiectul unor acorduri oficiale cu furnizorii (și includ plățile legate de beneficiile sociale în cazul în care există acorduri oficiale pentru valori specificate); și

...

Aplicarea regulilor de recunoaștere și evaluare

...

Contracte cu titlu oneros

77. Punctul 76 din prezentul standard se aplică doar contractelor cu titlu oneros. Contractele de furnizare a beneficiilor sociale încheiate cu așteptarea că entitatea nu va primi direct de la beneficiari o contravaloare aproximativ egală cu valoarea bunurilor și serviciilor furnizate sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentului standard.

...

Prezentarea informațiilor

...

99. ~~În cazul în care o entitate alege să recunoască în situațiile sale financiare provizioanele pentru beneficiile sociale pentru care nu primește direct de la beneficiari o contravaloare aproximativ egală cu valoarea bunurilor sau serviciilor oferite, ea trebuie să prezinte informațiile prevăzute la punctele 97 și 98 cu privire la acele provizioane.~~

...

104. Dispozițiile de prezentare a informațiilor de la punctul 100 nu se aplică datorită contingentelor care apar din beneficiile sociale oferite de o entitate pentru care aceasta nu primește direct de la beneficiari o contravaloare care să fie aproximativ egală cu valoarea bunurilor sau serviciilor oferite (a se vedea punctele 1 litera (a) și 7-11 pentru o discuție cu privire la excluderea beneficiilor sociale din prezentul standard).

...

Data intrării în vigoare

...

1111. Punctele 1, 12, 19 și 77 au fost modificate, iar punctele 7-11, 99 și 104 au fost eliminate de IPSAS 42, *Beneficii sociale*, emis în ianuarie 2019. O entitate trebuie să aplice respectivele amendamente atunci când aplică IPSAS 42.

...

Bază pentru concluzii

Prezenta Bază pentru concluzii însoțește, dar nu face parte din IPSAS 19.

...

Revizuirea IPSAS 19 ca rezultat al IPSAS 42, Beneficii sociale

BC3. Atunci când a fost emis, prezentul standard a exclus acele provizioane și datorii contingente „generate de beneficiile sociale furnizate de o entitate pentru care aceasta nu primește o contravaloare care este aproximativ egală cu valoarea bunurilor sau serviciilor furnizate, direct de la beneficiari în schimbul primirii acelor beneficii” din domeniul de aplicare al standardului. Acest lucru reflecta perspectiva de la acel moment conform căreia atât (a) stabilirea a ceea ce constituie evenimentul care obligă, cât și (b) evaluarea datoriei necesitau o analiză suplimentară.

BC4. Cu toate acestea, prezentul standard nu a interzis recunoașterea unor provizioane pentru beneficiile sociale și a impus prezentări de informații acolo unde o entitate a ales să recunoască un provizion pentru astfel de obligații.

BC5. Ca urmare a publicării IPSAS 42, toate beneficiile sociale (așa cum sunt definite în acel standard) vor fi contabilizate în conformitate cu acel standard. Prezentul standard a fost, așadar, revizuit pentru a exclude toate beneficiile sociale care intră sub incidența IPSAS 42.

...

Comparație cu IAS 37

IPSAS 19 se bazează în principal pe IAS 37 (1998). Principalele diferențe dintre IPSAS 19 și IAS 37 sunt următoarele:

- IPSAS 19 include comentarii suplimentare față de IAS 37 pentru a clarifica aplicabilitatea standardelor la contabilitatea entităților din sectorul public. IPSAS 19 clarifică faptul că nu se aplică beneficiilor sociale care intră sub incidența IPSAS 42, Beneficii sociale. În special, domeniul de aplicare al IPSAS 19 clarifică faptul că acesta nu se aplică pentru provizioane și datorii contingente generate de beneficiile sociale furnizate de o entitate pentru care aceasta nu primește o contravaloare aproximativ egală cu valoarea bunurilor sau serviciilor furnizate direct de la beneficiari în schimbul primirii acelor beneficii. Totuși, dacă entitatea alege să recunoască provizioane pentru beneficiile sociale, IPSAS 19 prevede anumite prezentări de informații în această privință.

Amendamente la IPSAS 23, Venituri din alte tranzacții decât cele de schimb (impozite și transferuri)

Se modifică punctul 2 și se adaugă punctul 124G. Textul nou este subliniat și textul eliminat este tăiat.

...

Domeniu de aplicare

2. O entitate care întocmește și prezintă situații financiare conform contabilității pe bază de angajamente trebuie să aplice prezentul standard la contabilizarea veniturilor obținute din alte tranzacții decât cele de schimb. Prezentul standard nu se aplică:

(a) ~~Unei unei~~ Unei combinații de operațiuni din sectorul public care este o altă tranzacție decât cea de schimb; și

(b) Contribuțiilor la schemele de beneficii sociale care sunt contabilizate conform punctelor 26-31 din IPSAS 42. *Beneficii sociale* (abordarea bazată pe asigurări).

...

Data intrării în vigoare

...

124G. Punctul 2 a fost modificat de IPSAS 42, *Beneficii sociale*, emis în ianuarie 2019. O entitate trebuie să aplice amendamentul respectiv concomitent cu IPSAS 42.

...

Bază pentru concluzii

Prezenta Bază pentru concluzii însoțește, dar nu face parte din IPSAS 23.

...

Contribuții obligatorii la sistemele de asigurare socială

BC26. Prezentul standard nu exclude din domeniul său de aplicare contribuțiile obligatorii la sistemele de asigurare socială care sunt alte tranzacții decât cele de schimb. Există o varietate de angajamente diferite pentru finanțarea sistemelor de asigurare socială în diferite jurisdicții. La momentul elaborării IPSAS 23, IPSASB a considerat că Măsură în care prin contribuțiile obligatorii la sistemele de asigurare socială sunt generate tranzacții de schimb sau alte tranzacții decât cele de schimb depinde de angajamentele speciale ale unui anumit sistem, fiind nevoie să se aplice raționamentul profesional pentru a stabili dacă astfel de contribuții la un sistem de asigurare socială sunt recunoscute în conformitate cu principiile stabilite în prezentul standard sau în conformitate cu principiile stabilite în standardele naționale sau internaționale cu privire la astfel de sisteme.

BC26A. IPSASB a reanalizat acest aspect atunci când a elaborat IPSAS 42, *Beneficii sociale*. IPSASB a concluzionat că astfel de contribuții sunt alte tranzacții decât cele de schimb și ar trebui să fie contabilizate în conformitate cu prezentul standard. Singura excepție este atunci când o entitate alege să contabilizeze o

schemă de beneficii sociale prin intermediul abordării bazate pe asigurări. Abordarea bazată pe asigurări ia în considerare atât intrările, cât și ieșirile de numerar, iar astfel contribuțiile la schemele de beneficii sociale contabilizate prin abordarea bazată pe asigurări nu sunt contabilizate ca venituri conform prezentului standard.

Amendamente la IPSAS 24, *Prezentarea informațiilor privind bugetul în situațiile financiare*

Se modifică punctul 48 și se adaugă punctul 54E. Textul nou este subliniat.

...

Reconcilierea valorilor reale conform unei baze comparabile cu valorile reale din situațiile financiare

...

48. Diferențele dintre valorile reale identificate conform unei baze comparabile și valorile reale recunoscute în situațiile financiare pot fi clasificate util după cum urmează:

- (a) Diferențele privind baza, care sunt generate atunci când bugetul aprobat este întocmit conform unei alte baze decât baza de contabilitate. De exemplu, atunci când bugetul este întocmit conform contabilității de casă sau contabilității de casă modificate și situațiile financiare sunt întocmite conform contabilității pe bază de angajamente;
- (b) Diferențele de plasare în timp, care apar atunci când perioada bugetară diferă de perioada de raportare reflectată în situațiile financiare; și
- (c) Diferențele privind entitățile, care apar atunci când bugetul omite programe sau entități care fac parte din entitatea pentru care sunt întocmite situațiile financiare.

Pot exista, de asemenea, diferențe de format și în schemele de clasificare adoptate pentru prezentarea situațiilor financiare și a bugetului. De exemplu, beneficiile sociale conform definiției din IPSAS 42, *Beneficii sociale*, sunt limitate la transferuri de numerar. Clasificarea GFS este mai vastă și include anumite servicii individuale furnizate de administrațiile de stat.

...

Data intrării în vigoare

...

54E. Punctul 48 a fost modificat de IPSAS 42, emis în ianuarie 2019. O entitate trebuie să aplice respectivul amendament concomitent cu IPSAS 42.

...

Bază pentru concluzii

Prezenta Bază pentru concluzii însoțește, dar nu face parte din IPSAS 24.

...

Revizuirea IPSAS 24 ca rezultat al IPSAS 42, *Beneficii sociale*

BC25. La elaborarea IPSAS 42, *Beneficii sociale*, IPSASB a menționat că definiția sa în ce privește beneficiile sociale nu include toate tranzacțiile clasificate drept beneficii sociale conform GFS. Având în vedere că anumite entități din sectorul public pot întocmi bugete folosind ca bază GFS-urile, IPSASB a considerat că ar fi de ajutor pentru persoanele care le întocmesc să includă beneficiile sociale drept exemplu cu privire la unde pot apărea diferențe în schemele de clasificare adoptate pentru prezentarea situațiilor financiare și a bugetului.

Exemple ilustrative

Prezentele exemple însoțesc, dar nu fac parte din IPSAS 24.

Situația comparației valorilor bugetare cu cele reale

Pentru Guvernul XX, pentru anul care s-a încheiat la 31 decembrie 20XX

BUGET PE BAZA CONTABILITĂȚII DE CASĂ

(Clasificarea plăților după funcție)

Notă: Baza bugetară și baza de contabilitate sunt diferite. Prezenta Situație a comparației valorilor bugetare cu cele reale este întocmită pe bază bugetară.

(în unități monetare)	Valori bugetare		Valori reale pe o bază comparabilă	*Diferență: Buget final și real
	Inițiale	Finale		
ÎNCASĂRI				
...				
PLĂȚI				
Sănătate	(X)	(X)	(X)	(X)
Educație	(X)	(X)	(X)	(X)
Ordine/siguranță publică	(X)	(X)	(X)	(X)

* Coloana „Diferență...” nu este obligatorie. Totuși, poate fi inclusă o comparație între bugetul real și bugetul inițial sau final, identificate clar după caz.

BENEFICII SOCIALE

(în unități monetare)	Valori bugetare		Valori reale pe o bază comparabilă	*Diferență: Buget final și real
	Inițiale	Finale		
<u>Beneficii sociale</u>	(X)	(X)	(X)	(X)
<u>Alte tipuri de p</u> Protecție socială	(X)	(X)	(X)	(X)
Apărare	(X)	(X)	(X)	(X)
Locuințe și confort edilitar	(X)	(X)	(X)	(X)
Recreere, cultură și religie	(X)	(X)	(X)	(X)
Afaceri economice	(X)	(X)	(X)	(X)
Altele	(X)	(X)	(X)	(X)
Total plăți	(X)	(X)	(X)	(X)

...

Notă de prezentare recomandată: Bugetul bienal pe baza contabilității de casă – Pentru Administrația B, pentru anul încheiat la 31 decembrie 20XX

(în unități monetare)	Bugetul bienal inițial	Bugetul fixat pentru primul an	Bugetul revizuit pentru primul an	Valoarea reală a primului an pe o bază comparabilă	Soldul disponibil pentru al doilea an	Bugetul fixat pentru al doilea an	Bugetul revizuit pentru al doilea an	Valoarea reală a celui de-al doilea an pe o bază comparabilă	*Diferență: buget și real pe parcursul perioadei bugetare
ÎNCASĂRI									
...									
PLĂȚI									
Sănătate	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)
Educație	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)
Ordine și siguranță publică	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)
<u>Beneficii sociale</u>	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)
<u>Alte tipuri de p</u> Protecție socială	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)

* Această coloană nu este obligatorie. Totuși, poate fi inclusă o comparație între bugetul real și bugetul inițial sau final, identificate clar după caz.

BENEFICIILE SOCIALE

(în unități monetare)	Bugetul biennial inițial	Bugetul fixat pentru primul an	Bugetul revizuit pentru primul an	Valoarea reală a primului an pe o bază comparabilă	Soldul disponibil pentru al doilea an	Bugetul fixat pentru al doilea an	Bugetul revizuit pentru al doilea an	Valoarea reală a celui de-al doilea an pe o bază comparabilă	*Diferență: buget și real pe parcursul perioadei bugetare
Apărare	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)
Locuințe și confort edilitar	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)
Recreere, cultură, religie	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)
Afaceri economice	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)
Altele	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)
Total plăți	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)
ÎNCASĂRI / (PLĂȚI) NETE	X	X	X	X	X	X	X	X	X

Amendamente la IPSAS 28, Instrumente financiare: prezentare

Se adaugă punctul 60G și se modifică punctul AG23. Textul nou este subliniat și textul eliminat este tăiat.

...

Data intrării în vigoare

60G. Punctul AG23 a fost modificat de IPSAS 42, Beneficii sociale, emis în ianuarie 2019. O entitate trebuie să aplice respectivul amendament concommitent cu IPSAS 42.

Îndrumări de aplicare

...

Definiții (punctele 9-12)

Active financiare și datorii financiare

...

AG23. Obligațiile statutare pot fi contabilizate printr-o serie de modalități:

- Obligațiile de plată a impozitului pe profit sunt contabilizate în conformitate cu standardele internaționale sau naționale de contabilitate relevante care tratează impozitul pe profit.

- Obligațiile de a oferi beneficii sociale sunt contabilizate în conformitate cu ~~IPSAS 3, *Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile și erori*~~, și cu ~~IPSAS 19~~ IPSAS 42, *Beneficii sociale*.
- Alte obligații statutare sunt contabilizate în conformitate cu IPSAS 19.

Amendamente la IPSAS 33, *Adoptarea pentru prima dată a Standardelor Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public (IPSAS-uri) pe bază de angajamente*

Se modifică punctul 36 și se adaugă punctele 134A, 134B și 154G. Textul nou este subliniat și textul eliminat este tăiat.

...

Derogări care afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente pe parcursul perioadei de tranziție

...

Scutirea de trei ani în perioada de tranziție pentru recunoașterea și/sau evaluarea activelor și/sau datoriilor

Recunoașterea și/sau evaluarea activelor și/sau datoriilor

36. **Atunci când o entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile nu a recunoscut active și/sau datorii conform bazei de contabilitate anterioare, acestea nu i se impune să recunoască și/sau să evalueze următoarele active și/sau datorii pentru perioadele de raportare care încep în termen de trei ani după data adoptării IPSAS-urilor:**
- Stocuri (a se vedea IPSAS 12, *Stocuri*);**
 - Investiții imobiliare (a se vedea IPSAS 16, *Investiții imobiliare*);**
 - Imobilizări corporale (a se vedea IPSAS 17, *Imobilizări corporale*);**
 - Planuri de beneficii determinate și alte beneficii pe termen lung ale angajaților (a se vedea IPSAS 39, *Beneficiile angajaților*);**
 - Active biologice și produse agricole (a se vedea IPSAS 27, *Agricultura*);**
 - Imobilizări necorporale (a se vedea IPSAS 31, *Imobilizări necorporale*);**
 - Active utilizate în concesiunea de servicii și datorii conexe, fie conform modelului datoriei financiare, fie conform modelului de**

acordare a unui drept operatorului (a se vedea IPSAS 32, *Angajamente de concesiune a serviciilor: concedenți*); și

- (h) Instrumente financiare (a se vedea IPSAS 41, *Instrumente financiare*); și
- (i) Beneficii sociale (a se vedea IPSAS 42, *Beneficii sociale*).

...

Derogări care nu afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente pe parcursul perioadei de adoptare

...

IPSAS 42, *Beneficii sociale*

134A. La data adoptării IPSAS-urilor, sau atunci când o entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile utilizează derogarea de trei ani în perioada de tranziție, la data expirării derogării sau la data la care datoriile relevante sunt recunoscute și/sau evaluate în situațiile financiare (oricare dintre aceste situații apare mai întâi), o entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile trebuie să își determine datoria inițială pentru schemele de beneficii sociale la acea dată în conformitate cu IPSAS 42.

134B. Dacă datoria inițială în conformitate cu punctul 134A este mai mare sau mai mică decât datoria care a fost recunoscută și/sau evaluată la finalul perioadei comparative conform bazei de contabilitate anterioare a entității care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile, entitatea trebuie să recunoască acea creștere/scădere în surplusul sau deficitul acumulat de deschidere în perioada în care sunt recunoscute și/sau evaluate elementele.

...

Data intrării în vigoare

...

154G. Punctul 36 a fost modificat, iar punctele 134A și 134B au fost adăugate de IPSAS 42, *Beneficii sociale*, emis în ianuarie 2019. O entitate trebuie să aplice acest amendament pentru situațiile financiare anuale care acoperă perioadele care încep la 1 ianuarie 2019 sau ulterior acestei date. Se încurajează aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate aplică amendamentul pentru o perioadă care începe anterior datei de 1 ianuarie 2019, entitatea trebuie să prezinte acest fapt și, în același timp, să aplice IPSAS 42.

...

Bază pentru concluzii

Prezenta Bază pentru concluzii însoțește, dar nu face parte din IPSAS 33.

...

Derogări care afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente

...

IPSAS 42, Beneficii sociale

BC60A. IPSASB a emis IPSAS 42, Beneficii sociale, în ianuarie 2019. IPSASB a admis că recunoașterea și/sau evaluarea datoriilor asociate beneficiilor sociale poate fi o provocare pentru unele entități din sectorul public. Prin urmare, IPSASB a fost de acord că unei entități care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile trebuie să i se acorde o scutire pe o perioadă de trei ani pentru recunoașterea și/sau evaluarea datoriilor asociate beneficiilor sociale.

...

Îndrumări de implementare

Prezentele îndrumări însoțesc, dar nu fac parte din IPSAS 33.

...

Prezentare și descriere

...

Rezumatul derogărilor și prevederilor tranzitorii incluse în IPSAS 33, Adoptarea pentru prima dată a IPSAS-urilor pe bază de angajamente

IG91. Diagrama de mai jos reprezintă rezumatul derogărilor și prevederilor tranzitorii incluse în alte IPSAS-uri pe bază de angajamente.

...

BENEFICIILE SOCIALE

Derogare tranzitorie acordată								
	NU	DA						
		Cost presupus	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru recunoaștere	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru evaluare	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru recunoaștere și/sau evaluare	Scutire de trei ani în perioada de tranziție pentru prezentarea informațiilor	Eliminarea tranzațiilor, soldurilor, veniturilor și cheltuielilor	Altele
<u>IPSAS 42, Beneficii sociale</u>			√ <u>Datorii pentru beneficii sociale nerecunoscute conform bazei de contabilitate anterioare</u>	√ <u>Datorii pentru beneficii sociale nerecunoscute conform bazei de contabilitate anterioare</u>				

Bază pentru concluzii

Prezenta Bază pentru concluzii însoțește, dar nu face parte din IPSAS 42.

Obiectiv (punctele 1-2)

BC1. În absența unui Standard Internațional de Contabilitate pentru Sectorul Public (IPSAS) care să trateze beneficiile sociale, entitățile din sectorul public au fost obligate să-și elaboreze propriile politici contabile pentru recunoașterea, evaluarea și prezentarea beneficiilor sociale. Prin urmare, este posibil să nu fi existat o raportare consecventă sau adecvată a tranzacțiilor și obligațiilor aferente beneficiilor sociale în situațiile financiare cu scop general (situații financiare). În consecință, este posibil ca utilizatorii să nu fi putut obține informațiile necesare pentru a identifica beneficiile sociale furnizate de o entitate și pentru a evalua efectul lor financiar. IPSASB consideră că IPSAS 42 va promova consecvența și comparabilitatea în ceea ce privește modul în care entitățile din sectorul public raportează beneficiile sociale.

Domeniu de aplicare și definiții (punctele 3-5)

Istoric

BC2. La elaborarea IPSAS 42, IPSASB a remarcat că IPSAS-urile existente nu defineau beneficiile sociale. În schimb, exista o descriere generală în IPSAS 19, *Provizioane, datorii contingente și active contingente*.

BC3. IPSAS 19 a descris beneficiile sociale ca fiind „bunuri, servicii și alte beneficii furnizate în vederea îndeplinirii obiectivelor de politică socială ale unui guvern. Aceste beneficii pot include:

- (a) Oferirea de servicii de sănătate, educație, adăpost, transport și de alte servicii sociale comunității. În multe cazuri nu există nicio dispoziție pentru beneficiarii acestor servicii de a plăti o sumă echivalentă valorii serviciilor; și
- (b) Plata beneficiilor către familii, vârstnici, persoane cu handicap, șomeri, veterani și alte persoane. Cu alte cuvinte, administrațiile publice de la toate nivelurile pot oferi asistență financiară unor persoane individuale și unor grupuri din comunitate pentru accesarea unor servicii care să corespundă nevoilor lor particulare sau pentru suplimentarea venitului acestora”.

BC4. De asemenea, IPSASB a avut în vedere activitatea sa anterioară în acest domeniu. Invitația la comentarii (ITC) din 2004, *Contabilizarea politicilor sociale ale guvernului*, urmărea să primească puncte de vedere cu privire la modalitatea de contabilizare a unei game largi de beneficii sociale. ITC a remarcat că „beneficiile sociale pot de asemenea fi furnizate și în cadrul altor categorii de activități ale administrației (de exemplu, apărare, ordine și siguranță publică și confort edilitar)”. Acestea sunt adesea denumite „servicii colective” sau „bunuri și servicii colective”.

- BC5. Răspunsurile la ITC au ajutat la elaborarea unui IPSAS privind beneficiile sociale. Totuși, IPSASB nu a reușit să ajungă la un consens cu privire la momentul în care rezultă o obligație actuală special pentru schemele de transfer de numerar contributiv. În consecință, în 2008, IPSASB a emis Proiectul de expunere (ED) 34, *Beneficii sociale: Prezentarea informațiilor privind transferurile de numerar persoanelor sau gospodăriilor*, și un document consultativ (CP), *Beneficiile sociale: aspecte privind recunoașterea și evaluarea*. La momentul respectiv, IPSASB a emis și un proiect succint, *Sustenabilitatea fiscală pe termen lung*.
- BC6. Respondenții nu au considerat că informațiile propuse în situațiile financiare ar putea oferi suficiente informații cu privire la beneficiile sociale. În consecință, IPSASB a convenit să nu continue cu ED 34.
- BC7. Documentul consultativ *Beneficiile sociale: aspecte privind recunoașterea și evaluarea* propunea o definiție a beneficiilor sociale mai restrânsă decât cea din ITC 2004. Documentul consultativ includea următoarea definiție pentru beneficiile sociale:
- „IPSASB definește beneficiile sociale drept:
- (a) Transferuri de numerar; și
 - (b) Bunuri și servicii colective și individuale
- care sunt furnizate de o entitate persoanelor sau gospodăriilor în alte tranzacții decât cele de schimb pentru a proteja întreaga populație, sau un anumit segment al acesteia, de anumite riscuri sociale”.
- BC8. Această definiție a introdus pentru prima dată în literatura IPSASB ideea că beneficiile sociale sunt legate de riscurile sociale. Conform acestei definiții, nu toate transferurile de numerar sau bunurile și serviciile individuale și colective sunt beneficii sociale. Doar acele transferuri de numerar sau bunuri și servicii individuale și colective care sunt furnizate pentru a proteja întreaga populație, sau un anumit segment al acesteia, de riscurile sociale corespund definiției beneficiilor sociale. Totuși, CP nu a definit riscurile sociale.
- BC9. În ciuda domeniului de aplicare mai restrâns și a legăturii cu riscurile sociale, IPSASB nu a ajuns la un consens cu privire la momentul în care apare o obligație actuală pentru beneficiile sociale care intră în domeniul de aplicare al CP. IPSASB a recunoscut legăturile dintre activitatea sa de elaborare a *Cadrului general conceptual de raportare financiară cu scop general pentru entitățile din sectorul public (Cadrul general conceptual)* și contabilizarea beneficiilor sociale. Elementele și etapa de recunoaștere a *Cadrului general conceptual* ar defini o datorie. Această definiție și analiza-suport ar influența contabilizarea beneficiilor sociale. Prin urmare, IPSASB a decis să amâne activitatea pe această temă până la finalizarea *Cadrului general conceptual*.

- BC10. Între timp, IPSASB a inițiat în 2008 un proiect privind sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor publice pe baza rezumatului proiectului. Orientarea privind Practicile Recomandate (RPG) 1, *Raportări privind sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor unei entități*, a fost emisă în 2013.
- BC11. RPG 1 furnizează îndrumări referitoare la întocmirea rapoartelor financiare cu scop general care să îndeplinească nevoile de informații ale utilizatorilor cu privire la sustenabilitatea fiscală pe termen lung a unei entități, inclusiv schemele de beneficii sociale pe care le oferă entitatea.
- BC12. În contextul beneficiilor sociale, rapoartele financiare cu scop general întocmite în conformitate cu RPG 1 vor furniza informații cu privire la obligațiile preconizate care urmează să fie decontate în viitor, inclusiv obligațiile față de persoanele care nu au îndeplinit criteriile de eligibilitate pentru o schemă sau care nu contribuie în prezent la o schemă care le-ar da dreptul la beneficii sociale viitoare. RPG nu tratează întrebarea dacă aceste obligații corespund definiției unei obligații actuale și, prin urmare, ar trebui recunoscute în situațiile financiare.
- BC13. Rapoartele financiare cu scop general întocmite în conformitate cu RPG 1 vor include, de asemenea, informații cu privire la resursele preconizate să fie realizate în viitor care vor fi utilizate pentru finanțarea beneficiilor sociale. În multe jurisdicții, aceasta va include veniturile viitoare din impozite. Deoarece o entitate nu controlează în prezent aceste resurse, ele nu sunt recunoscute în situațiile financiare.
- BC14. IPSASB și-a reluat activitatea pe tema beneficiilor sociale în 2014. IPSASB a remarcat că domeniul de aplicare larg al beneficiilor sociale inclus în proiectele anterioare a reprezentat un factor ce a împiedicat obținerea de către IPSASB a consensului. În consecință, IPSASB a decis să adopte o definiție mai restrânsă a beneficiilor sociale. La momentul respectiv, IPSASB a hotărât să înceapă activitatea la un proiect privind alte cheltuieli decât cele de schimb; IPSASB a considerat că adoptarea unei definiții mai restrânse a beneficiilor sociale ar răspunde cel mai bine nevoilor de gestionare a ambelor proiecte.

Rolul Statisticilor privind Finanțele Guvernamentale (GFS)

- BC15. IPSASB este de părere că este importantă reducerea diferențelor dintre bazele statistice de raportare atunci când este adecvat. Prin urmare, IPSASB a analizat abordarea beneficiilor sociale adoptată în GFS.
- BC16. La elaborarea CP *Recunoașterea și evaluarea beneficiilor sociale* (emis în 2015), IPSASB a considerat că beneficiile sociale, alte transferuri în natură și serviciile colective ar trebui să prezinte aspecte similare în ceea ce privește recunoașterea și evaluarea datoriei și cheltuielilor. Totuși, IPSASB a considerat că ar apărea factori diferiți în recunoașterea și evaluarea tranzacțiilor care tratează riscuri sociale specifice (adică beneficiile sociale) și ale tranzacțiilor care nu fac acest lucru. De exemplu, recunoașterea și evaluarea unei obligații în

ceea ce privește beneficiile sociale pot fi legate de persoanele care îndeplinesc criteriile de eligibilitate.

BC17. Analizând abordarea beneficiilor sociale adoptată în GFS, IPSASB a remarcat că este posibil ca consecințele economice descrise în GFS să fie similare celor dintr-un viitor IPSAS. IPSASB a decis să își alinieze, pe cât posibil, definiția beneficiilor sociale la cele din GFS. Aceasta a fost abordarea adoptată în CP *Recunoașterea și evaluarea beneficiilor sociale*.

BC18. Alinierea la GFS a avut ca scop furnizarea unor definiții mai clare pentru a delimita tranzacțiile și evenimentele care sunt, în esență, diferite. Ea maximizează, de asemenea, consecvența dintre cele două cadre generale în conformitate cu documentul de politică al IPSASB *Procesul pentru luarea în considerare a îndrumărilor de raportare a GFS la elaborarea IPSAS-urilor*.

Răspunsuri la documentul consultativ Recunoașterea și evaluarea beneficiilor sociale

BC19. Majoritatea respondenților au susținut domeniul de aplicare al proiectului așa cum a fost stabilit în CP 2015 și intenția IPSASB de a alinia domeniul de aplicare al proiectului și definițiile beneficiilor sociale și ale riscurilor sociale la GFS. Acești respondenți au considerat că alinierea la GFS va ajuta la interpretarea unui IPSAS și va contribui la consecvența aplicării acestuia.

BC20. Totuși, o minoritate importantă a semnalat preocupări. Principalele preocupări au fost:

- (a) Definiția riscului social. O parte dintre respondenți a fost de părere că este dificilă aplicarea în practică a definiției riscului social și, prin urmare, dificil să se facă diferența între beneficiile sociale și anumite alte cheltuieli decât cele de schimb ale administrației.
- (b) Granița dintre beneficiile sociale și alte cheltuieli decât cele de schimb. Unii respondenți au considerat că beneficiile sociale în natură și alte transferuri în natură au drept rezultat aceleași aspecte. Acești respondenți au fost de părere că domeniul de aplicare al CP 2015 creează granițe artificiale între beneficiile sociale și alte cheltuieli decât cele de schimb.

BC21. IPSASB a luat în considerare aceste preocupări la elaborarea ED 63, *Beneficii sociale*, după cum urmează:

- (a) Definiția riscurilor sociale a fost reformulată pentru a se potrivi unui cadru general de contabilitate, spre deosebire de un cadru general economic/statistic. Deși formularea definiției a fost modificată în ED 63, intenția IPSASB a fost de a clarifica sensul definițiilor pentru persoanele care întocmesc situațiile financiare mai degrabă decât să modifice riscurile care sunt considerate ca fiind riscuri sociale. Definiția beneficiilor sociale a fost de asemenea modificată pentru a îmbunătăți claritatea definiției.

- (b) ED 63 făcea distincție între riscurile sociale și alte riscuri, de exemplu, riscurile aferente caracteristicilor geografice sau climatice, precum riscul producerii unui cutremur sau al unei inundații. Hazardul sau evenimentele care dau naștere acelor riscuri nu sunt aferente caracteristicilor persoanelor și/sau gospodăriilor, aceasta fiind o trăsătură distinctă a riscurilor sociale. IPSASB a remarcat, de asemenea, că răspunsurile guvernelor la riscurile sociale sunt adesea diferite de răspunsurile la alte riscuri. Guvernele planifică, de obicei, apariția unor riscuri sociale, cu sisteme, susținute de legislație, instituite pentru a trata aceste riscuri. În schimb, răspunsurile guvernelor la alte riscuri, cum ar fi riscurile geografice, sunt adesea reactive și pot fi puse în aplicare în urma producerii unui eveniment precum inundațiile sau un cutremur. IPSASB a considerat că natura reactivă a răspunsurilor la alte riscuri era mai potrivită pentru proiectul său privind alte cheltuieli decât cele de schimb decât prezentul standard. IPSASB a remarcat, de asemenea, că această abordare ar fi consecventă cu abordarea adoptată în GFS.
- (c) ED 63 făcea distincție între acele beneficii care sunt furnizate anumitor persoane și/sau gospodării și cele care sunt universal accesibile. Această distincție a fost menită să ofere o demarcație bazată mai mult pe principii, mai puțin artificială, între beneficiile sociale și alte cheltuieli decât cele de schimb. Datoriile și cheltuielile asociate riscurilor sociale pot fi evaluate în funcție de eligibilitatea unei persoane de a primi beneficiul social, aspect care nu se aplică altor cheltuieli decât cele de schimb. La elaborarea acestei demarcații, IPSASB a recunoscut că beneficiile sociale și alte cheltuieli decât cele de schimb formează un continuum și că orice demarcație va fi, într-o anumită măsură, artificială. Totuși, experiențele anterioare ale IPSASB au convins Consiliul că va fi necesară o demarcație pentru ca un proiect privind beneficiile sociale să poată fi gestionat.

BC22. Efectul acestor decizii a fost alinierea domeniului de aplicare al ED 63 și a definițiilor sale privind beneficiile sociale și riscurile sociale la cele din GFS, cu excepția serviciilor universal accesibile. Serviciile universal accesibile precum un serviciu medical universal sunt considerate beneficii sociale conform GFS, dar erau în afara domeniului de aplicare al ED 63. IPSASB a considerat că rezultatul ar satisface majoritatea respondenților care au sprijinit alinierea la GFS, tratând în același timp preocupările minorității semnificative a respondenților cu privire la demarcația dintre beneficiile sociale și alte cheltuieli decât cele de schimb.

Răspunsuri la ED 63, Beneficii sociale

BC23. ED 63 a exclus în mod specific serviciile colective și serviciile universal accesibile din domeniul de aplicare al beneficiilor sociale, așa cum s-a propus în CP 2015. Majoritatea respondenților la ED 63 au susținut domeniul de aplicare

propus. În acest sens, respondenții care au susținut domeniul de aplicare propus au afirmat că este important ca demarcația dintre beneficiile sociale și serviciile universal accesibile să fie clar definită. Aceștia au afirmat, de asemenea, că tratamentele contabile ale beneficiilor sociale și serviciilor universal accesibile ar trebui să aibă aceeași bază conceptuală, eventualele diferențe de tratament fiind legate de natura diferită a tranzacțiilor.

- BC24. Minoritatea respondenților care nu au susținut domeniul de aplicare propus și definițiile din ED 63 au avut preocupări similare. Acești respondenți au considerat că domeniul de aplicare și definițiile trebuie perfecționate pentru a evita confuziile și eventualele probleme legate de demarcații sau tratamente contabile divergente. În special, aceștia au considerat că excluderea serviciilor universal accesibile din domeniul de aplicare al standardului propus ar putea fi dificil de aplicat, deoarece demarcația dintre beneficiile sociale și serviciile universal accesibile era neclară.
- BC25. În contextul acestor preocupări, IPSASB a decis să clarifice domeniul de aplicare și definițiile. IPSASB a observat că respondenții înțeleg diferit domeniul de aplicare și definițiile din ED 63. Unii dintre respondenți păreau să considere că beneficiile sociale sunt limitate la transferuri de numerar, în timp ce alții au considerat că beneficiile sociale includ furnizarea anumitor servicii.
- BC26. IPSASB a ajuns la concluzia că ED 63 nu era suficient de clar în privința definiției beneficiilor sociale (și dacă beneficiile sociale erau limitate la transferurile de numerar) și, prin urmare, în privința domeniului de aplicare al standardului propus. IPSASB a observat, de asemenea, că în exemplele ilustrative la ED 63 toate tranzacțiile care corespundeau definiției unui beneficiu social erau transferuri de numerar, în timp ce o serie de tranzacții care nu corespundeau definiției unui beneficiu social implicau prestarea de servicii.
- BC27. IPSASB a observat că definirea beneficiilor sociale drept transferuri de numerar ar elimina o mare parte a confuziei în ceea ce privește demarcația dintre beneficiile sociale și serviciile universal accesibile.
- BC28. IPSASB a ajuns de asemenea la concluzia că, la analiza acestor tranzacții, au existat diferențe conceptuale între transferurile de numerar și furnizarea de servicii. Furnizarea de servicii ar implica tranzacții de schimb (de exemplu, cheltuielile suportate pentru angajarea de personal care să furnizeze aceste servicii sau cheltuielile suportate pentru achiziționarea de bunuri și servicii de la alte entități). Transferurile de numerar nu implică tranzacții suplimentare.
- BC29. Din aceste motive, IPSASB a concluzionat că fondul economic al transferurilor de numerar făcut persoanelor și/sau gospodăriilor era diferit de fondul economic al serviciilor furnizate persoanelor și gospodăriilor. Prin urmare, IPSASB a fost de acord că domeniul de aplicare al acestui standard privind beneficiile sociale trebuie limitat la transferurile de numerar.

- BC30. Ca urmare a acestei decizii, IPSASB a analizat natura transferurilor de numerar. IPSASB a fost de acord că nu este importantă forma transferului de numerar și ar putea include echivalente de numerar precum cardurile de debit preplătite. În acest context, IPSASB a convenit de asemenea că transferurile de numerar sub formă de echivalente de numerar nu trebuie să impună restricții limitate cu privire la utilizarea numerarului. IPSASB a observat că anumite jurisdicții care folosesc carduri de debit preplătite au impus restricții limitate pe card, ca, de exemplu, interzicerea folosirii acestora pentru achiziționarea băuturilor alcoolice sau a tutunului. IPSASB a fost de acord că acest tip de restricție limitată nu este echivalent cu stabilirea de către un guvern a modului în care ar trebui utilizat numerarul. În consecință, IPSASB a convenit că furnizarea unui card de debit preplătit cu restricții limitate în privința utilizării sale reprezintă un transfer de numerar în sensul definiției beneficiilor sociale.
- BC31. Unii respondenți la ED 63 nu au înțeles raționamentul pentru a face distincție între riscurile sociale și alte riscuri. Acești respondenți au propus eliminarea referinței la riscurile sociale din definiția beneficiilor sociale și extinderea domeniului de aplicare al prezentului standard pentru a include alte beneficii precum ajutorul de urgență.
- BC32. IPSASB a menționat că respondenții atât la CP *Recunoașterea și evaluarea beneficiilor sociale*, cât și la ED 63 au susținut în general referința la riscurile sociale, care menținea consecvența cu GFS. IPSASB și-a menținut, de asemenea, punctul de vedere conform căruia răspunsurile guvernelor la riscurile sociale sunt adesea diferite de răspunsurile la alte riscuri (a se vedea punctul BC21 litera (b) de mai sus).
- BC33. Din aceste motive, IPSASB a decis să păstreze referința la riscurile sociale în definiția beneficiilor sociale.

Abordări ale contabilizării beneficiilor sociale

- BC34. IPSASB a organizat consultări privind trei abordări ale contabilizării beneficiilor sociale din CP *Recunoașterea și evaluarea beneficiilor sociale*. Acestea erau abordarea bazată pe evenimentul generator al obligației (denumită acum abordarea generală), abordarea bazată pe contractul social și abordarea bazată pe asigurări.
- BC35. Abordarea bazată pe contractul social considera obligațiile guvernelor de a furniza beneficii sociale ca fiind de natură cvasi-contractuală și adopta contabilitatea contractuală executorie.
- BC36. La elaborarea CP, IPSASB a ajuns la o opinie preliminară conform căreia abordarea bazată pe contractul social nu era consecventă cu *Cadrul general conceptual*. Respondenții la CP au susținut această opinie preliminară. Respondenții au considerat că abordarea bazată pe contractul social ar duce la nerecunoașterea

elementelor care corespund definiției unei datorii. În consecință, respondenții au considerat că abordarea bazată pe contractul social nu ar furniza informații utile în scopuri decizionale și legate de răspundere.

- BC37. IPSASB a remarcat susținerea pentru opinia sa preliminară și a fost de acord să nu continue cu abordarea bazată pe contractul social.
- BC38. La elaborarea CP, IPSASB a ajuns la o opinie preliminară potrivit căreia ar fi necesară o combinație între abordarea generală (pentru unele sau pentru toate sistemele contributive) și abordarea bazată pe asigurări pentru a reflecta diferențele circumstanțe economice apărute în ceea ce privește beneficiile sociale.
- BC39. Respondenții la CP au susținut această opinie preliminară. Prin urmare, IPSASB a fost de acord să elaboreze în IPSAS 42 atât abordarea generală, cât și abordarea bazată pe asigurări.

Proiectul privind alte cheltuieli decât cele de schimb

- BC40. Așa cum s-a menționat la punctul BC14, IPSASB a adoptat o definiție mai restrânsă a beneficiilor sociale, având în vedere că aceasta ar răspunde cel mai bine nevoilor de gestionare a proiectului atât ale proiectului privind beneficiile sociale, cât și ale proiectului privind alte cheltuieli decât cele de schimb.
- BC41. IPSASB a emis un CP, *Contabilizarea veniturilor și a altor cheltuieli decât cele de schimb*, în august 2017. În acest CP, IPSASB și-a exprimat opinia preliminară potrivit căreia o abordare a obligației de executare ar fi adecvată pentru recunoașterea și evaluarea unor tipuri de alte tranzacții decât cele de schimb. În consecință, IPSASB a analizat măsura în care o astfel de abordare ar putea fi aplicată beneficiilor sociale.
- BC42. IPSASB a menționat că beneficiile sociale sunt furnizate la apariția unui risc social, de exemplu, atunci când o persoană devine șomeră sau se pensionează. IPSASB a concluzionat că riscurile sociale nu implică o obligație de executare din partea persoanei și, prin urmare, abordarea bazată pe obligația de executare nu ar fi adecvată pentru recunoașterea și evaluarea beneficiilor sociale. Din motive similare, IPSASB nu propune adoptarea abordării bazate pe obligația de executare pentru alte cheltuieli decât cele de schimb pentru serviciile universal accesibile și serviciile colective.

Abordarea generală (punctele 6-25)

Recunoaștere

- BC43. La elaborarea CP *Recunoașterea și evaluarea beneficiilor sociale*, IPSASB a identificat cinci situații diferite în care ar putea fi recunoscute beneficiile sociale în situațiile financiare. Acestea sunt:
- (a) Au apărut evenimente participative cheie;
 - (b) A fost atins pragul criteriilor de eligibilitate;

- (c) A fost îndeplinit criteriul de eligibilitate pentru a primi următorul beneficiu;
 - (d) A fost aprobată o despăgubire; și
 - (e) O despăgubire este executorie.
- BC44. CP a solicitat opiniile respondenților cu privire la aceste posibile evenimente generatoare de obligații. CP a întrebat, de asemenea, respondenții dacă un viitor IPSAS ar trebui să considere că un eveniment generator al obligației ar putea apărea în momente diferite, în funcție de natura beneficiilor sociale sau de cadrul juridic în care a apărut beneficiul social.
- BC45. La analizarea răspunsurilor la CP, IPSASB a remarcat că exista o susținere substanțială pentru opinia că un eveniment generator al obligației ar putea apărea în momente diferite, în funcție de natura beneficiilor sociale sau de cadrul juridic în care a apărut beneficiul social. IPSASB a decis să ia în considerare această opinie la stabilirea evenimentelor generatoare de obligații care trebuie incluse în ED 63.
- BC46. IPSASB a remarcat, de asemenea, că nu există consens în privința gamei de momente diferite în care pot apărea evenimentele generatoare de obligații. Prin urmare, IPSASB s-a concentrat pe analiza diferitelor evenimente generatoare de obligații în raport cu *Cadrul general conceptual*, luând în considerare comentariile respondenților care au furnizat dovezi cu privire la un anumit eveniment generator al obligației sau care au pus în discuție alte aspecte care necesitau analiză.
- BC47. La elaborarea CP, IPSASB a fost inițial de părere că alinierea recunoașterii și evaluării beneficiilor sociale la GFS ar putea fi luată în considerare doar după analizarea răspunsurilor. Ulterior, IPSASB a menționat că o gamă de momente pentru recunoaștere ar putea fi adecvată conform abordării generale.
- BC48. În acest caz, acest lucru ar respinge implicit alinierea recunoașterii și evaluării beneficiilor sociale la GFS conform abordării generale. Acest lucru se datorează faptului că, potrivit GFS, o cheltuială este înregistrată numai atunci când plata beneficiilor sociale este scadentă (adică despăgubirea este doar un eveniment generator al obligației executorii).
- BC49. De asemenea, IPSASB a concluzionat că consecvența cu *Cadrul general conceptual* trebuie să aibă prioritate față de alinierea la tratamentul GFS. Prin urmare, orice aliniere rezultată din deliberările IPSASB ar fi întâmplătoare.
- Dispozițiile de îndeplinire a criteriilor de eligibilitate curente (inclusiv revalidarea) afectează recunoașterea
- BC50. IPSASB a acceptat că, cel puțin pentru anumite beneficii sociale, dispozițiile de îndeplinire a criteriilor de eligibilitate curente (inclusiv revalidarea) afectează recunoașterea, dar și evaluarea. Acest lucru s-ar putea întâmpla în cazul în care

un beneficiu social trebuia să fie acordat pe o bază „one-off” sau pe termen scurt. În consecință, IPSASB a analizat când ar fi adecvată recunoașterea unei datorii care a luat în considerare dispozițiile de îndeplinire a criteriilor de eligibilitate curente.

- BC51. Primul eveniment generator al obligației posibil identificat de CP 2015 care a luat în considerare dispozițiile de îndeplinire a criteriilor de eligibilitate curente a fost îndeplinirea criteriilor de eligibilitate pentru a primi următorul beneficiu. Respondenții la CP au susținut într-o măsură semnificativă includerea acestui eveniment generator al obligației. Respondenții au remarcat că pentru anumite beneficii sociale îndeplinirea criteriilor de eligibilitate de către un potențial beneficiar ar fi suficientă pentru a genera o obligație legală pentru o entitate. În caz contrar, respondenții au considerat că acest posibil eveniment generator al obligației ar putea genera o obligație care nu este irevocabilă legal. IPSASB a fost de acord cu aceste comentarii.
- BC52. Un număr mic de respondenți nu a susținut acest posibil eveniment generator al obligației, argumentând că o entitate are în continuare puterea discreționară de a evita plata până la aprobarea unei despăgubiri. Acești respondenți au comentat că niciun guvern nu-și poate condiționa succesul și orice obligație de beneficiu social poate fi modificată de către guvernul aflat la putere.
- BC53. IPSASB nu a susținut această opinie. IPSASB a menționat că punctul 5.22 din *Cadrul general conceptual* a tratat aspectul privind puterea suverană:
- „Puterea suverană nu reprezintă o bază pentru a concluziona că o obligație nu se încadrează în definiția unei datorii din prezentul Cadru general. Poziția legală trebuie evaluată la fiecare dată de raportare pentru a se analiza dacă o obligație nu mai este irevocabilă și nu se încadrează în definiția unei datorii.”
- BC54. IPSASB a concluzionat că un beneficiar care îndeplinește criteriile de eligibilitate pentru a primi următorul beneficiu social ar genera o obligație actuală care îndeplinește definiția unei datorii. În consecință, IPSASB a fost de acord că evenimentul generator al obligației „îndeplinirea criteriilor de eligibilitate pentru a primi următorul beneficiu social” trebuie inclus drept un eveniment generator al obligației în ED 63.
- BC55. IPSASB a considerat apoi că despăgubirea a fost aprobată, iar despăgubirea reprezintă evenimente generatoare de obligații executorii. IPSASB a observat că în general respondenții nu au susținut aceste evenimente generatoare de obligații. Îndeosebi, o majoritate semnificativă a respondenților s-a opus utilizării despăgubirii drept eveniment generator al obligației, argumentând că acest lucru ar limita recunoașterea unei datorii în acele cazuri în care există o obligație legală. Respondenții au argumentat că acest aspect nu este consecvent cu *Cadrul general conceptual*, care recunoaște că datoriile pot rezulta din obligații care nu sunt irevocabile legal.

- BC56. Respondenții au argumentat, de asemenea, că odată ce au fost îndeplinite criteriile de eligibilitate, de obicei apare o obligație actuală cu puține alternative sau nicio alternativă realistă de a o evita. În consecință, ar apărea o datorie înainte ca o despăgubire să fie aprobată sau să devină executorie.
- BC57. IPSASB a fost de acord cu opiniile respondenților și a decis că pentru beneficiile sociale unde a existat o cerință de a îndeplini criteriile de eligibilitate curente și au fost îndeplinite doar „criteriile de eligibilitate pentru a primi următorul beneficiu social”, evenimentul generator al obligației trebuie inclus în ED 63.
- BC58. Atunci când a ajuns la această concluzie, IPSASB a remarcat că pot exista beneficii sociale pentru care nu sunt îndeplinite criteriile de eligibilitate până când o despăgubire nu a fost aprobată sau nu este executorie. IPSASB a considerat că aceste evenimente generatoare de obligații reprezintă efectiv subseturi ale evenimentului generator al obligației „îndeplinirea criteriilor de eligibilitate pentru a primi următorul beneficiu social”. În consecință, nu a fost necesară tratarea separat a acestor evenimente generatoare de obligații.

Dispozițiile de îndeplinire a criteriilor de eligibilitate curente (inclusiv revalidarea) afectează doar evaluarea

- BC59. Așa cum s-a menționat la punctul BC50, IPSASB a acceptat că, cel puțin pentru anumite beneficii sociale, dispozițiile de îndeplinire a criteriilor de eligibilitate curente (inclusiv revalidarea) afectează recunoașterea, dar și evaluarea.
- BC60. La elaborarea ED 63, IPSASB a analizat în ce măsură, pentru alte beneficii sociale, cerința de îndeplinire a criteriilor de eligibilitate curente (inclusiv revalidarea) trebuie să afecteze doar evaluarea, nu și recunoașterea.
- BC61. IPSASB a remarcat că pentru ca o datorie să existe trebuie să existe un eveniment trecut care să genereze datoria. IPSASB a analizat natura evenimentului trecut pentru un beneficiu social și a ajuns la concluzia că evenimentul trecut este îndeplinirea tuturor criteriilor de eligibilitate, ceea ce poate include a fi în viață. În consecință, orice datorie care rezultă este doar pentru următorul beneficiu social. Datorii suplimentare rezultă doar atunci când sunt îndeplinite toate criteriile de eligibilitate pentru beneficiile sociale viitoare.
- BC62. Atunci când a ajuns la această concluzie, IPSASB a avut în vedere o serie de aspecte de sprijin:
- (a) Acceptarea faptului că cerința de a îndeplini criteriile de eligibilitate curente (inclusiv revalidarea) ar trebui să afecteze doar evaluarea, nu și recunoașterea, ar putea avea ca rezultat raportarea de către entități a obligațiilor actuale privind beneficiile sociale pe termen lung pentru anumite scheme de beneficii sociale (în principal pensiile pentru limită de vârstă). Pentru alte scheme de beneficii sociale, entitățile ar recunoaște beneficiile sociale pe termen relativ scurt, chiar dacă pentru anumite

scheme acestea pot fi în cele din urmă plătite beneficiarilor pe termen lung (de exemplu, beneficii sociale bazate pe venit).

- (b) A fi în viață este un criteriu de eligibilitate explicit pentru unele programe de beneficii sociale, stabilite prin lege sau reglementări, iar în aceste cazuri există frecvent o monitorizare activă a conformității și a punerii în aplicare. Multe entități din sectorul public iau măsuri active pentru a valida periodic faptul că un beneficiar este în viață și pentru a monitoriza și a asigura respectarea acestui criteriu de eligibilitate. De exemplu, pot fi necesare certificări anuale că beneficiarul este în viață. De asemenea, pot exista cerințe pentru spitale, casele funerare sau alții de a raporta decesele. În plus, multe entități din sectorul public retrag beneficiile sociale acordate greșit beneficiarilor care nu mai sunt în viață sau pedepsesc infracțiunea de neraportare a decesului beneficiarului. Pentru alte programe de beneficii sociale, a fi în viață este un criteriu de eligibilitate implicit. Sunt luate măsuri similare de recuperare a beneficiilor acordate inadecvat beneficiarilor care nu mai sunt în viață.
- (c) Îndeplinirea tuturor cerințelor de eligibilitate creează obligația de a furniza un beneficiu social legat de cerința (cerințele) de eligibilitate care sunt îndeplinite, în conformitate cu schemele de beneficii sociale în cazul cărora există cerințe de eligibilitate permanente. De obicei, pentru o schemă de beneficii sociale individuală, cerințele de eligibilitate și beneficiile sociale aferente sunt stabilite în mod clar. De exemplu, un beneficiu social poate fi plătit lunar pe baza îndeplinirii criteriilor de eligibilitate la sfârșitul lunii precedente. Acest lucru este valabil atât pentru schemele care au criterii de eligibilitate permanente (altele decât cel de a fi în viață), cât și pentru cele în care singurul criteriu de eligibilitate permanent este cel de a fi în viață.
- (d) Dispoziția de îndeplinire a criteriilor de eligibilitate curente (inclusiv revalidarea) este consecvență cu abordarea propusă de IPSASB în CP *Contabilizarea veniturilor și a altor cheltuieli decât cele de schimb* pentru serviciile universal accesibile și serviciile colective.

BC63. IPSASB a luat în considerare și punctul 5.21 din *Cadrul general conceptual*, care prevede (subliniere adăugată):

„Unele obligații asociate **tranzacțiilor de schimb** nu sunt strict exercitabile de către o parte externă la data de raportare, dar vor fi exercitabile odată cu trecerea timpului fără ca partea externă să fi fost obligată să îndeplinească alte condiții – sau să ia alte măsuri – înainte de decontare. Pretențiile care sunt exercitabile necondiționat sub rezerva trecerii timpului sunt obligații exercitabile în contextul definiției unei datorii.”

- BC64. IPSASB a analizat dacă, deși beneficiile sociale nu sunt tranzacții de schimb, o datorie trebuie să fie recunoscută pentru schemele de beneficii sociale precum beneficiile de pensionare atunci când este îndeplinit pragul criteriilor de eligibilitate. Acest lucru ar rezulta din obligațiile legale care decurg din trecerea timpului fără ca beneficiarul să fie nevoit să ia măsuri suplimentare sau să îndeplinească alte condiții.
- BC65. IPSASB a concluzionat că acest lucru nu este adecvat. Punctul 5.21 din *Cadrul general conceptual* se referă doar la obligațiile legale în contextul tranzacțiilor de schimb, după cum este precizat. Mai exact, acest punct se aplică atunci când partea externă din tranzacția de schimb a îndeplinit toate condițiile tranzacției de schimb și este exercitabilă necondiționat, dar entitatea din sectorul public nu va îndeplini condițiile sale decât după data de raportare.
- BC66. În consecință, IPSASB a considerat că singurul eveniment generator al obligației adecvat este cel în care toate criteriile de eligibilitate pentru următorul beneficiu social au fost îndeplinite. IPSASB a concluzionat că această abordare, combinată cu abordarea bazată pe asigurări, ar recunoaște natura beneficiului social și cadrul general legal conform căruia apare beneficiul social.
- BC67. IPSASB a considerat, de asemenea, că ar exista dificultăți practice în ceea ce privește recunoașterea unei datorii înainte ca toate criteriile de eligibilitate pentru următoarea plată (inclusiv a fi în viață) să fie îndeplinite. IPSASB a observat că abordări precum „a fost atins pragul criteriilor de eligibilitate” ar conduce la o obligație care nu este irevocabilă legal în cazul în care există o așteptare justificată care are ca rezultat ca o entitate să aibă puține alternative sau nicio alternativă realistă de a deconta obligația. Baza pentru includerea pragului de eligibilitate este aceea că va apărea o așteptare justificată atunci când nu mai există alte criterii de eligibilitate (cu excepția celui de a fi în viață) de îndeplinit. IPSASB nu a fost convins că acest lucru ar fi valabil în toate situațiile și a fost de părere că este posibil să existe situații în care:
- (a) Nu a rezultat o așteptare justificată care să aibă ca rezultat faptul că o entitate are puține alternative sau nicio alternativă realistă de a deconta obligația, deși nu mai existau alte criterii de eligibilitate care să fie îndeplinite; sau
 - (b) A rezultat o așteptare justificată care să aibă ca rezultat faptul că o entitate are puține alternative sau nicio alternativă realistă de a deconta obligația, deși mai existau alte criterii de eligibilitate care să fie îndeplinite.
- BC68. IPSASB a considerat că dificultăți similare ar apărea și în cazul altor evenimente generatoare ale obligației care apar înainte de îndeplinirea criteriilor de eligibilitate, precum „apariția evenimentelor participative cheie”.

- BC69. IPSASB a considerat că, în cadrul acestor evenimente alternative generatoare de obligații, stabilirea faptului dacă a apărut o așteptare justificată care are ca rezultat puține alternative sau nicio alternativă realistă de decontare a obligației poate fi realizată numai de la caz la caz. IPSASB a considerat că acest lucru ar duce la aplicarea inconsecventă a oricărui IPSAS bazat pe ED 63 și că acesta este un motiv suplimentar pentru neinclusiunea „pragului criteriilor de eligibilitate pentru un eveniment generator al obligației” în ED 63.
- BC70. IPSASB a concluzionat că în ED 63 trebuie inclusă doar recunoașterea momentului în care „au fost îndeplinite criteriile de eligibilitate pentru următorul beneficiu social” și că tratamentul contabil trebuie să reflecte că faptul de a fi în viață poate fi un criteriu de eligibilitate (fie că este specificat în mod explicit sau implicit) care afectează recunoașterea.

Abordarea pentru elaborarea Proiectului de expunere 63

- BC71. Ajungând la concluzia că doar recunoașterea momentului în care „au fost îndeplinite criteriile de eligibilitate pentru următorul beneficiu social” trebuie inclusă în ED 63, IPSASB nu a ajuns la un consens cu unii dintre membrii care susțineau includerea altor momente de recunoaștere în ED 63.
- BC72. Acești membri erau de părere că prescrierea unui singur moment de recunoaștere aplicabil tuturor beneficiilor sociale este inadecvată, deoarece această abordare:
- Nu reflectă fondul economic al diferitelor beneficii sociale;
 - Nu este în conformitate cu *Cadrul general conceptual*; și
 - Tratează „a fi în viață” drept criteriu de recunoaștere în loc de criteriu de evaluare.
- BC73. Prin urmare, acești membri au propus, într-o Opinie alternativă, ca evenimentul generator al obligației să depindă de fondul economic al fiecărei scheme de beneficii sociale. Baza conceptuală a Opiniei alternative a membrilor este prezentată la punctele BC74-BC93 de mai jos.

Baza conceptuală a Opiniei alternative

- BC74. Conform acestor membri, pentru anumite beneficii sociale ar fi adecvată recunoașterea unei datorii atunci când sunt îndeplinite criteriile de eligibilitate pentru următorul beneficiu. Pentru alte beneficii sociale, o datorie ar trebui recunoscută la un moment anterior. De exemplu, o datorie pentru toate beneficiile rămase ar putea fi recunoscută atunci când o persoană ajunge la vârsta de pensionare sau o datorie ar putea fi angajată pe măsură ce persoana își plătește contribuțiile. Persoanele care întocmesc situațiile financiare vor determina care eveniment generator al obligației este mai adecvat pentru schemele lor de beneficii sociale individuale pe baza fondului lor economic.

Abordarea prezentată în ED 63 nu reflecta fondul economic al diferitelor beneficii sociale și prin urmare nu genera informații care îndeplinesc nevoile utilizatorilor situațiilor financiare

- BC75. Membrii care au propus Opinia alternativă au menționat că constituenții IPSASB care au răspuns la documentul consultativ *Recunoașterea și evaluarea beneficiilor sociale* și-au exprimat susținerea substanțială pentru opinia că un eveniment generator al obligației ar putea apărea în momente diferite, în funcție de natura beneficiilor sociale sau de cadrul juridic în care a apărut beneficiul social. Prin urmare, acești membri nu au contestat faptul că, în unele cazuri, o datorie aferentă unui beneficiu social ar trebui să fie recunoscută numai atunci când au fost îndeplinite criteriile de eligibilitate pentru primirea următorului beneficiu (dar nu cu includerea faptului de a fi în viață), dar au contestat acest lucru în alte cazuri.
- BC76. Aceștia au considerat că, întrucât schemele de beneficii sociale variază, ele pot da naștere unor așteptări diferite la nivelul populației în ansamblu. De exemplu, o schemă de beneficii sociale proiectată să fie finanțată de viitorii beneficiari (adică ce operează pe baza principiului plăți în rate pe măsura câștigului) va genera așteptări la data de raportare a drepturilor în rândul beneficiarilor actuali și al potențialilor beneficiari viitori, de exemplu, pe baza faptului că persoanele au contribuit în trecut. Este posibil ca o schemă de beneficii sociale concepută diferit să nu genereze așteptări egale.
- BC77. Acești membri au acceptat că validitatea relativă a acestor așteptări poate fi diferită, de exemplu, așteptările se pot baza pe un drept legal de a primi un beneficiu notificat beneficiarilor și participanților la schemă, pe un precedent de lungă durată sau pe alte motive, mai puțin imperioase. Astfel, aceștia au susținut că natura așteptărilor în orice caz dat trebuie luată în considerare pentru a stabili dacă o entitate dispune de o alternativă realistă pentru a evita o ieșire de resurse atunci când recunoaște o datorie în legătură cu beneficiile sociale.
- BC78. Prin urmare, acești membri au considerat că tratarea tuturor beneficiilor sociale în același mod, indiferent de fondul economic diferit, nu ar oferi utilizatorilor informațiile de care au nevoie pentru a evalua beneficiile sociale.
- BC79. Acești membri consideră că utilizatorii situațiilor financiare au nevoie de informații relevante și care oferă o reprezentare exactă cu privire la fondul economic al beneficiilor sociale în diferitele lor scopuri decizionale, inclusiv, dacă este cazul, evaluarea impactului beneficiilor sociale asupra mai multor generații.
- BC80. De exemplu, în ceea ce privește o schemă de pensii de stat concepută pentru a fi finanțat pe o bază inter-generațională, valoarea obligației actuale a entității la data de raportare (excluzând faptul de a fi în viață drept criteriu al dreptului) atât față de beneficiarii actuali, cât și față de participanții actuali oferă informații

utile cu privire la amplasarea la data de raportare a plăților pensiilor care vor trebui finanțate prin contribuțiile viitoare ale participanților actuali și viitori.

- BC81. Nerecunoașterea unei datorii la data de raportare după următoarea plată nu ar facilita, de exemplu, reflectarea modificărilor politicii privind pensiile de stat (de exemplu, creșterea vârstei de pensionare) în valoarea datoriei la o dată ulterioară de raportare. De asemenea, aceasta va transmite un mesaj fals beneficiarilor și participanților actuali, precum și contribuțiilor viitoare privind recunoașterea de către entitate a drepturilor lor aferente.
- BC82. În plus, nerecunoașterea unei obligații la data de raportare după următoarea plată nu reflectă fondul economic al sistemelor contributive. Contribuțiile vor fi înregistrate ca venituri atunci când sunt plătite de participant, în timp ce partea din beneficiul care se obține prin această plată nu va fi prezentată în acest moment ca o obligație, ci numai (probabil ani mai târziu) atunci când plata este efectuată către beneficiarul de atunci, respectiv fostul participant.

Abordarea prezentată în ED 63 nu era în conformitate cu *Cadrul general conceptual* al IPSASB

- BC83. În opinia membrilor care au propus Opinia alternativă, abordarea din ED 63 nu ar îndeplini caracteristicile calitative: relevanță, reprezentare exactă, inteligibilitate sau comparabilitate.
- BC84. Acești membri au considerat, de asemenea, că reflectarea fondului economic al unui beneficiu social este necesară pentru a îndeplini caracteristica calitativă a comparabilității, pe care *Cadrul general conceptual* o definește ca fiind „calitatea informațiilor care le permite utilizatorilor să identifice asemănări și diferențe între două seturi de fenomene”. Prin urmare, acești membri nu au fost de acord cu argumentul aplicării inconsecvente, așa cum se explică la punctul BC69. În schimb, acești membri au susținut că, în cazul în care fondul economic al beneficiilor sociale diferă de la o schemă la alta și de la o jurisdicție la alta, aceste diferențe ar trebui să se reflecte în contabilizarea beneficiilor sociale în situațiile financiare. Aceasta ar fi o aplicare consecventă a principiilor contabile la diferite fenomene economice care ar conduce la rezultate contabile diferite.
- BC85. Prin urmare, acești membri au considerat că, pentru anumite beneficii sociale, ar fi oportun să se recunoască o datorie care depășește valoarea beneficiului până la următorul moment în care trebuie îndeplinite criteriile de eligibilitate. Aceștia au observat că punctul 8.15 din *Cadrul general conceptual* al IPSASB explică faptul că prezentarea informațiilor (în notele care însoțesc situațiile financiare) nu este un substitut pentru reproducere (într-o situație financiară propriu-zisă).
- BC86. Ei au subliniat că *Cadrul general conceptual* al IPSASB prevede următoarele (subliniere adăugată):

5.14.	O datorie este: O obligație actuală a entității pentru o ieșire de resurse care derivă dintr-un eveniment trecut.
5.15.	Entitățile din sectorul public pot avea o serie de obligații. O obligație actuală este o obligație legală irevocabilă (obligație legală) sau o obligație legală revocabilă pe care entitatea are puține alternative sau nicio alternativă realistă să o evite. Obligațiile nu sunt obligații actuale decât dacă sunt irevocabile și există puține alternative sau nicio alternativă realistă de a evita ieșiri de resurse.
5.20.	...Pentru anumite tipuri de tranzacții care nu sunt tranzacții de schimb va fi nevoie de raționament pentru a se determina dacă o obligație este sau nu exercitabilă prin lege. Acolo unde se determină că o obligație este exercitabilă prin lege este cert că o entitate nu are nicio alternativă realistă de a evita obligația și că există o datorie.
5.25.	Momentul în care o obligație generează o datorie depinde de natura obligației respective. Printre factorii care ar putea influența raționamentele prin care se determină dacă alte părți pot concludiona în mod valid că obligația este de așa natură încât entitatea are puține alternative sau nicio alternativă realistă de a evita o ieșire de resurse se numără: <ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="334 852 1026 913">• Natura evenimentului sau evenimentelor trecut(e) care generează obligația... <li data-bbox="334 939 1026 999">• Capacitatea entității de a modifica sau schimba obligația înainte ca aceasta să capete o formă definitivă... <li data-bbox="334 1025 1026 1112">• Poate exista o corelație între disponibilitatea finanțării prin care se decontează o anumită obligație și generarea unei obligații actuale...
5.26.	„Coerciția economică”, „necesitatea politică” sau alte circumstanțe pot conduce la situații în care, deși entitatea din sectorul public nu este obligată juridic să își asume o ieșire de resurse, consecințele economice sau politice ale refuzului de a face acest lucru sunt de așa natură încât entitatea are puține alternative sau nicio alternativă realistă de a evita o ieșire de resurse. Coerciția economică, necesitatea politică sau alte circumstanțe pot conduce la apariția unei datorii generate de o obligație care nu este irevocabilă legal.

BC87. Aceștia au susținut că în conformitate cu *Cadrul general conceptual* al IPSASB, în unele cazuri o răspundere poate decurge dintr-un eveniment participativ cheie care are loc înainte de îndeplinirea criteriilor de eligibilitate pentru beneficiul următor. Acesta poate fi cazul, de exemplu, în ceea ce privește anumite scheme

de beneficii sociale contributive sau în cazul în care există o obligație actuală irevocabilă legal.

Criteriul „a fi în viață” nu este un criteriu de recunoaștere, ci un criteriu de evaluare

- BC88. Acești membri nu au considerat că a fi în viață în momentul în care criteriile de eligibilitate sunt îndeplinite înainte de fiecare ciclu de plată este un criteriu de eligibilitate implicit care afectează recunoașterea obligației actuale a unei entități cu privire la toate beneficiile sociale.
- BC89. Aceștia au remarcat că, deși nu poate fi sigur că o anumită persoană care îndeplinește criteriile de eligibilitate la data de raportare va fi în viață în momentul în care urmează să fie furnizat următorul beneficiu social, este rezonabil să se presupună că un număr măsurabil de beneficiari individuali vor fi în viață în viitor și, prin urmare, entitatea poate avea o obligație actuală irevocabilă la data de raportare în ceea ce privește furnizarea beneficiului social după următoarea tranșă datorată a beneficiului social.
- BC90. Aceștia nu au considerat că există un imperativ specific beneficiilor sociale de a trata „a fi în viață” în mod diferit în comparație cu tratamentul său în ceea ce privește alte fenomene economice, cum ar fi o pensie plătită ca beneficiu postangajare pentru angajații din sectorul public în temeiul IPSAS 39. Dacă este cazul, s-ar putea face trimitere, de exemplu, la statisticile privind mortalitatea etc. în evaluarea datoriilor pentru beneficiile sociale.
- BC91. Acești membri au considerat că includerea faptului de a fi în viață drept criteriu de recunoaștere, care ar avea ca rezultat o obligație actuală numai pentru următorul beneficiu scadent pentru toate beneficiile sociale, ar distorsiona recunoașterea obligației actuale a entității în ceea ce privește beneficiile sociale, de exemplu, sistemele de pensii, deoarece, în multe cazuri, aceasta ar conduce la recunoașterea unei datorii numai pentru furnizarea următorului beneficiu social. O astfel de abordare nu recunoaște așteptările justificate de longevitate pentru o anumită populație beneficiară și nu poate furniza informații relevante cu privire la schemele de beneficii sociale.
- BC92. Prin urmare, în opinia acestora, faptul de a fi în viață este un criteriu care trebuie luat în considerare la evaluarea datoriilor aferente beneficiilor sociale. În acest context, ei au remarcat, de asemenea, că materialul din ED 63 în ceea ce privește evaluarea ar putea necesita o analiză suplimentară pentru a include faptul de a fi în viață drept criteriu de evaluare.
- BC93. Definiția unei datorii din *Cadrul general conceptual* impune ca un element să poată fi evaluat într-un mod care să îndeplinească caracteristicile calitative și să țină seama de constrângerile legate de informațiile incluse în rapoartele financiare cu scop general. Membrii care au propus Opinia alternativă au recunoscut că estimările contabile fac obiectul incertitudinii inerente estimării; de regulă, această dispoziție poate fi îndeplinită la recunoașterea datoriilor existente la data de raportare pentru plăți viitoare pentru beneficii sociale adecvate.

Incertitudinile cu privire la valoarea reală care ar putea fi decontată la o dată viitoare sau la capacitatea entității de a deconta s-ar reflecta în evaluarea datoriei. Incertitudinile cu privire la câți beneficiari vor ajunge la ce vârstă înainte să moară sunt tratate în funcție de statisticile privind mortalitatea etc.

Argumente spre analiza părților interesate din ED 63

- BC94. Ca urmare a lipsei unui consens, IPSASB a convenit să elaboreze ED 63 într-un mod care să permită părților interesate să ia în considerare diferitele argumente. Momentul de recunoaștere a „criteriilor de eligibilitate pentru următorul beneficiu social” a fost inclus în ED 63 întrucât toți membrii au fost de acord că acest lucru ar fi adecvat cel puțin pentru anumite beneficii sociale. Alte momente de recunoaștere nu au fost incluse în ED 63 deoarece unii membri au considerat că aceste momente de recunoaștere nu ar fi niciodată adecvate pentru un beneficiu social. Convenind să dezvolte ED 63 în acest mod, IPSASB a remarcat că membrii care au sprijinit includerea altor momente de recunoaștere și-au prezentat raționamentul într-o Opinie alternativă. Din perspectiva interesului public, IPSASB a considerat că este important ca acest raționament să fie expus părților interesate.
- BC95. Convenind să elaboreze ED 63 în acest mod, IPSASB și-a confirmat opinia exprimată anterior conform căreia situațiile financiare nu pot satisface toate nevoile de informații ale unui utilizator cu privire la beneficiile sociale. Sunt necesare informații suplimentare cu privire la sustenabilitatea fiscală pe termen lung a acestor scheme de beneficii sociale. IPSASB a considerat că adoptarea îndrumărilor din RPG 1 ar furniza utilizatorilor informațiile de care au nevoie. În consecință, IPSASB a fost de acord să încurajeze entitățile să întocmească rapoarte financiare cu scop general care furnizează informații privind sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor unei entități. Procedând astfel, IPSASB a observat, de asemenea, că astfel de informații ar fi la fel de utile în cazul în care o entitate ar fi adoptat abordarea bazată pe asigurări.

Răspunsuri la ED 63, *Beneficii sociale*

- BC96. Răspunsurile la ED 63 au reflectat gama largă de opinii care au apărut în timpul deliberărilor IPSASB în ceea ce privește elaborarea ED 63. În timp ce o serie de respondenți au sprijinit propunerile din ED 63, un număr similar a sprijinit abordarea prezentată în Opinia alternativă (a se vedea punctele BC71-BC93 de mai sus).
- BC97. Motivele prezentate de respondenți pentru a sprijini fie propunerile din ED 63, fie Opinia alternativă, fie unele variații cu privire la oricare dintre aceste abordări au reflectat, în general, aspectele dezbătute de IPSASB pentru a ajunge la abordarea propusă.
- BC98. În cazul în care respondenții au semnalat noi probleme, acestea au reflectat, în general, preocupări legate de faptul că informațiile care vor fi prezentate

conform Opiniei alternative ar putea fi înțelese greșit. Un respondent și-a exprimat îngrijorarea cu privire la faptul că Opinia alternativă, prin recunoașterea datoriilor mai devreme, ar putea oferi stimulente cu caracter potențial negative pentru a reduce intervalul de timp al beneficiilor sociale și, astfel, pentru a evita recunoașterea unor datorii mai mari și a unor cheltuieli aferente mai mari. În mod similar, un respondent și-a exprimat îngrijorarea cu privire la faptul că datoriile mai mari care ar fi recunoscute conform Opiniei alternative ar putea induce în eroare; în opinia acestora, este necesară o abordare orientată spre viitor, care să țină seama de beneficiile și contribuțiile viitoare, pentru a evalua sustenabilitatea beneficiilor sociale, cum ar fi pensiile de stat.

- BC99. IPSASB a concluzionat că aceste aspecte reflectau dezbaterile anterioare ale Consiliului cu privire la nevoile de informații ale utilizatorilor și caracteristicile calitative.
- BC100. IPSASB a observat că nu a existat un consens cu privire la faptul dacă recunoașterea unei datorii mari pentru beneficiile sociale fără a recunoaște, de asemenea, un activ pentru viitoarele venituri fiscale sau din contribuții care ar finanța decontarea acestei datorii ar oferi informații utile. Au existat opinii diferite cu privire la măsura în care recunoașterea sau nerecunoașterea acestei datorii ar satisface cel mai bine caracteristicile calitative privind relevanța, reprezentarea exactă, inteligibilitatea și comparabilitatea.
- BC101. Cu toate acestea, deoarece procesul de consultare nu a generat noi probleme conceptuale semnificative, IPSASB nu a fost de părere că continuarea activității de dezvoltare a abordării conceptuale a beneficiilor sociale ar fi fructuoasă. Lunga istorie a activității IPSASB privind beneficiile sociale a sugerat că este puțin probabil ca, în acest stadiu, punctele de vedere ferme ale persoanelor aflate de ambele părți ale argumentului să fie schimbate de o astfel de activitate suplimentară.
- BC102. În consecință, IPSASB a convenit să continue cu un IPSAS în baza propunerilor din ED 63.
- BC103. Pentru a ajunge la această concluzie, IPSASB a remarcat că experiențele în aplicarea unui IPSAS privind beneficiile sociale ale persoanelor care întocmesc situațiile financiare, precum și experiențele utilizatorilor în folosirea informațiilor furnizate pot sugera modalități de a reconcilia mai bine diferitele opinii existente. Prin urmare, IPSASB a considerat că este probabil ca o revizuire ulterioară punerii în aplicare a IPSAS 42 să fie adecvată la un moment dat în viitor.
- BC104. La elaborarea unui IPSAS pe baza propunerilor din ED 63, IPSASB a observat că mulți respondenți, fie că au sprijinit propunerile din ED 63, fie pe cele din Opinia alternativă, au fost îngrijorați că faptul de „a fi în viață” a fost exagerat în Proiectul de expunere. Aceștia au fost de părere că există circumstanțe în care invocarea criteriului de a fi în viață ar fi inadecvată. Unii dintre respondenți

și-au exprimat, de asemenea, preocuparea cu privire la tratamente diferite ale criteriului de „a fi în viață” în ED 63 și în IPSAS 39. Totuși, o minoritate a respondenților a considerat că este necesară utilizarea criteriului de a fi în viață.

- BC105. IPSASB a luat în considerare aceste comentarii și a fost de acord să modifice dispozițiile pentru a reduce accentul pus pe a fi în viață. IPSASB a considerat că, în multe cazuri, faptul de a fi în viață ar fi un criteriu de eligibilitate și, prin urmare, faptul de a fi în viață ar afecta recunoașterea unei datorii. Cu toate acestea, IPSASB a recunoscut că s-ar putea să nu fie întotdeauna așa și că IPSAS ar trebui să reflecte acest lucru.
- BC106. În efectuarea acestor modificări, IPSASB a inclus îndrumări suplimentare conform cărora îndeplinirea criteriilor de eligibilitate pentru fiecare plată a beneficiilor sociale este un eveniment trecut separat. Îndeplinirea criteriilor de eligibilitate pentru un beneficiu care depășește următoarea plată este un eveniment viitor care nu generează o obligație actuală.
- BC107. Recunoscând că a existat un sprijin semnificativ pentru Opinia alternativă, IPSASB a analizat dacă ar fi adecvat să se includă ambele tratamente contabile în IPSAS 42. Acest lucru le-ar permite persoanelor care întocmesc situațiile financiare să utilizeze Opinia alternativă pentru schemele de beneficii sociale în cazul în care stabilesc că este adecvat un eveniment trecut diferit de cel propus în ED 63. IPSASB a concluzionat că acest lucru nu ar satisface caracteristica calitativă privind consecvența și a decis să nu includă în IPSAS 42 tratamentul contabil prevăzut în Opinia alternativă.

Utilizarea termenului „resurse”

- BC108. La elaborarea ED 63, IPSASB a inclus dispozițiile de recunoaștere conform cărora o entitate are „o obligație actuală pentru o ieșire de resurse rezultate dintr-un eveniment trecut”. În urma deciziei de a clarifica faptul că definiția beneficiilor sociale include numai transferurile de numerar, IPSASB a dezbătut dacă utilizarea termenului „resurse” în dispozițiile de recunoaștere ar trebui înlocuită cu utilizarea termenului „transferuri de numerar”. IPSASB a observat că definiția unei datorii din *Cadrul general conceptual* se referea la „resurse” și, în consecință, Consiliul a convenit să păstreze termenul respectiv în dispozițiile de recunoaștere.

Evaluare

- BC109. La elaborarea CP 2015, IPSASB a ajuns la o opinie preliminară că „în conformitate cu abordarea bazată pe evenimentul generator al obligației [abordarea generală], datoriile aferente beneficiilor sociale ar trebui evaluate utilizând costul îndeplinirii. Costul îndeplinirii trebuie să reflecte valoarea estimată a beneficiilor prevăzute”. *Cadrul general conceptual* definește costul îndeplinirii drept „costul pe care îl va angaja o entitate în îndeplinirea obligațiilor sale reprezentate de o datorie, presupunând că face acest lucru în cel mai economic mod posibil”.

BC110. IPSASB a ajuns la această opinie deoarece:

- (a) Multe beneficii sociale rezultă din alte tranzacții decât cele de schimb. Este posibil să nu existe nicio contravaloare pe care s-ar putea baza o valoare a costului istoric. Costul istoric poate fi, de asemenea, dificil de aplicat datorită celor care pot varia ca valoare, care poate fi cazul unor beneficii sociale.
- (b) Este extrem de puțin probabil să existe o valoare de piață pentru beneficiile sociale.
- (c) În contextul beneficiilor sociale, costul cedării este suma pe care „un terț ar percepe-o pentru a accepta transferul datoriei”. În cazul beneficiilor sociale rareori este posibil din punct de vedere practic transferul unei datorii.
- (d) Prețul asumării „este suma pe care entitatea este dispusă în mod rațional să o accepte în schimbul asumării unei datorii existente”. Conform abordării generale, acest aspect nu este relevant pentru evaluarea beneficiilor sociale. Conform acestei abordări, datoria este văzută ca rezultatul acțiunilor proprii ale entității din sectorul public.

BC111. Respondenții la CP au susținut acest punct de vedere, la fel ca și respondenții la ED 63. În consecință, IPSASB a convenit ca datoriile aferente beneficiilor sociale să fie evaluate utilizând costul îndeplinirii (adică plățile beneficiilor sociale care urmează să fie efectuate, actualizate în cazul în care plata nu va fi efectuată în anul următor). La adoptarea acestei decizii, IPSASB a convenit că costul ar trebui să se refere la transferul de numerar efectuat și nu ar trebui să includă alte elemente precum costurile administrative și comisioanele bancare.

Venituri

BC112. La momentul elaborării IPSAS 42, IPSASB avea în desfășurare un proiect de revizuire a dispozițiilor din toate standardele referitoare la venituri. IPSASB a decis că contribuțiile sociale (veniturile aferente unei scheme de beneficii sociale) și contribuțiile și cotizațiile obligatorii similare ar fi cel mai bine tratate în cadrul proiectului respectiv, pentru a se asigura că toate veniturile sunt contabilizate în mod consecvent. Cu toate acestea, întrucât IPSASB a concluzionat că contribuțiile sociale sunt alte tranzacții decât cele de schimb, IPSASB a fost de acord să modifice IPSAS 23, *Venituri din alte tranzacții decât cele de schimb (impozite și transferuri)*, pentru a clarifica că contribuțiile sociale sunt contabilizate în conformitate cu standardul respectiv. Singura excepție este atunci când o entitate alege să contabilizeze o schemă de beneficii sociale prin intermediul abordării bazate pe asigurări. Abordarea bazată pe asigurări ia în considerare atât intrările, cât și ieșirile de numerar, iar astfel contribuțiile la schemele de beneficii sociale contabilizate prin abordarea bazată pe asigurări nu sunt contabilizate ca venituri conform IPSAS 23.

Prezentarea informațiilor

- BC113. La elaborarea ED 63, IPSASB a fost de acord că entitățile trebuie să prezinte informații care explică caracteristicile schemelor lor de beneficii sociale; identifică și explică valorile din situațiile lor financiare rezultate din schemele lor de beneficii sociale; și cuantifică și explică modul în care pot să apară fluxuri de trezorerie viitoare din schemele lor de beneficii sociale.
- BC114. IPSASB a analizat dacă să furnizeze îndrumări cu privire la agregarea informațiilor privind schemele de beneficii sociale care nu sunt semnificative luate în mod individual. IPSASB a remarcat că IPSAS 1, *Prezentarea situațiilor financiare*, conține îndrumări cu privire la pragul de semnificație și agregare și a ajuns la concluzia că nu sunt necesare îndrumări suplimentare.
- BC115. Ca parte a explicațiilor privind caracteristicile unei scheme de beneficii sociale, IPSASB a convenit ca o entitate să explice modul în care este finanțată o schemă de beneficii sociale. În cazul în care o schemă este finanțată (integral sau parțial) prin contribuții sociale, o entitate trebuie să furnizeze o referință încrucișată la locația informațiilor privind respectivele contribuții sociale. Deși IPSAS 42 nu tratează contribuțiile sociale (așa cum s-a explicat la punctul BC112 de mai sus), IPSASB consideră că utilizatorii vor avea nevoie de informații cu privire la contribuțiile sociale pentru a efectua evaluări ale schemelor de beneficii sociale. Cu toate acestea, IPSASB recunoaște că, în unele jurisdicții, contribuțiile sociale pentru diverse beneficii sociale pot fi colectate de o entitate, iar beneficiile sociale, furnizate de o altă entitate. În aceste circumstanțe, entitatea care furnizează beneficiile sociale ar include o referință încrucișată la situațiile financiare ale entității care colectează contribuțiile sociale.
- BC116. IPSASB a analizat dacă să solicite unei entități să descrie modul în care schemele sale de beneficii sociale pot genera obligații viitoare. IPSASB a decis să nu prevadă astfel de prezentări de informații. Cu toate acestea, la elaborarea ED 63, IPSASB a fost de acord că furnizarea celei mai bune estimări a entității privind ieșirile de numerar preconizate pentru următoarele cinci perioade de raportare ar oferi informații utile utilizatorilor situațiilor financiare. IPSASB a considerat că astfel de informații ar ajuta utilizatorii să evalueze lichiditatea și solvabilitatea entității.

Răspunsuri la ED 63, Beneficii sociale

- BC117. Respondenții la ED 63 au susținut, în general, prezentările de informații propuse cu privire la caracteristicile schemelor de beneficii sociale ale unei entități, iar IPSASB a fost de acord să păstreze aceste prezentări de informații în IPSAS 42.
- BC118. Majoritatea respondenților au susținut de asemenea propunerea de prezentare a informațiilor privind valorile în situațiile financiare. Cu toate acestea, unii respondenți au pus sub semnul întrebării nivelul de detaliere necesar la prezentarea valorilor în situațiile financiare. Având în vedere caracterul probabil pe termen scurt al datoriilor care ar fi recunoscute în ceea ce privește beneficiile

sociale, acești respondenți nu au considerat că reconcilierea propusă (a soldurilor de deschidere și de închidere a datoriei) ar furniza informații care nu ar fi disponibile în altă parte în situațiile financiare. Aceștia au considerat că dispoziția de prezentare a reconcilierii ar putea fi eliminată fără nicio pierdere de informații. IPSASB a fost de acord cu opinia respondenților că nu este necesară reconcilierea datoriei. Cu toate acestea, IPSASB a considerat că utilizatorii ar avea nevoie de informații cu privire la cheltuielile aferente fiecărei scheme semnificative de beneficii sociale și a convenit să solicite prezentarea acestor informații, mai degrabă decât reconcilierea.

- BC119. În ceea ce privește prezentarea propusă a ieșirilor de numerar viitoare, nu s-a ajuns la un consens între respondenți. Respondenții, indiferent dacă au susținut sau nu prezentarea propusă, au ridicat o serie de probleme:
- (a) Fluxurile de trezorerie viitoare nu sunt necesare pentru alte tranzacții (precum veniturile fiscale).
 - (b) Situațiile financiare raportează cu privire la poziția actuală a unei entități, în timp ce ieșirile de numerar viitoare fac parte din informațiile din bugetul preconizat al unei entități, nefiind informații cu privire la situația actuală.
 - (c) Proiecțiile ieșirilor sunt cel mai bine luate în considerare împreună cu proiecțiile intrărilor și sunt cele mai utile atunci când sunt cuprinzătoare, mai degrabă decât să se concentreze pe o singură schemă de beneficii sociale. În multe cazuri, nu ar fi posibil să se proiecteze intrările de numerar pentru o singură schemă de beneficii sociale, întrucât o serie de scheme de beneficii sociale vor fi finanțate din impozitul general.
 - (d) Prezentarea informațiilor privind ieșirile de numerar viitoare ar putea implica faptul că ieșirile de numerar viitoare reprezintă o datorie sau o obligație, ceea ce este inconsecvent cu abordarea generală.
- BC120. IPSASB a acceptat preocupările exprimate de respondenți, în special preocuparea cu privire la faptul că prezentarea informațiilor ar depăși raportarea cu privire la poziția actuală a unei entități. În consecință, IPSASB a convenit să elimine dispoziția de prezentare a ieșirilor de numerar viitoare.
- BC121. Cu toate acestea, IPSASB a considerat că utilizatorii ar avea nevoie de unele informații pentru a-i ajuta să evalueze modul în care circumstanțele pot avea impact asupra schemelor de beneficii sociale. Prin urmare, IPSASB a fost de acord să solicite persoanelor care întocmesc situațiile financiare să furnizeze o prezentare descriptivă care să explice factorii demografici, economici și alți factori externi care afectează schemele lor de beneficii sociale.
- BC122. O altă sugestie din partea respondenților a fost aceea că o entitate ar trebui să prezinte informații în cazul în care o schemă de beneficii sociale a îndeplinit criteriile pentru a fi contabilizată utilizând abordarea bazată pe asigurări.

IPSASB a fost de acord că acestea sunt informații importante cu privire la caracteristicile unei scheme de beneficii sociale și că o entitate ar trebui să prezinte situațiile în care au fost îndeplinite criteriile pentru utilizarea abordării bazate pe asigurări.

Abordarea bazată pe asigurări (punctele 26-31)

Aplicarea abordării bazate pe asigurări

- BC123. În CP *Recunoașterea și evaluarea beneficiilor sociale*, IPSASB a propus o abordare bazată pe asigurări pentru contabilizarea unora sau a tuturor sistemelor de contribuții. IPSASB a propus ca această abordare să se bazeze pe standardul IFRS privind contractele de asigurare propus de IASB, cuprins în Proiectul de expunere ED/2013/7, *Contracte de asigurare* (iunie 2013). Acest ED a fost ulterior elaborat și emis ca IFRS 17, *Contracte de asigurare*.
- BC124. Respondenții la CP au sprijinit, în general, propunerile IPSASB privind abordarea bazată pe asigurări, deși au fost exprimate o serie de preocupări. Respondenții au considerat că abordarea bazată pe asigurări ar trebui aplicată numai în circumstanțe limitate. Aceste circumstanțe erau faptul că schema de beneficii sociale a funcționat în mod similar cu un contract de asigurare și că schema a fost finanțată din surse specifice de venituri, și nu din impozite generale. Respondenții au considerat că aplicarea abordării bazate pe asigurări în cazul altor scheme de beneficii sociale nu ar oferi o reprezentare exactă a fondului economic al acestor scheme.
- BC125. IPSASB a fost de acord cu această perspectivă. În consecință, IPSASB a convenit că abordarea bazată pe asigurări ar trebui aplicată numai în cazul în care:
- (a) Se intenționează ca schema de beneficii sociale să fie finanțată integral din contribuții; și
 - (b) Există dovezi că entitatea gestionează schema în același mod ca un emitent de contracte de asigurare, inclusiv evaluarea periodică a performanței financiare și a poziției financiare a schemei.
- BC126. La elaborarea ED 63, IPSASB a analizat apoi dacă abordarea bazată pe asigurări ar trebui să fie obligatorie pentru schemele de beneficii sociale care îndeplinesc criteriile sau opțională.
- BC127. IPSASB a considerat că, pentru o schemă de beneficii sociale care îndeplinește criteriile de aplicare a abordării bazate pe asigurări, se așteaptă ca această abordare să furnizeze informațiile care răspund cel mai bine nevoilor utilizatorilor. Pentru a evalua dacă entitatea gestionează în mod corespunzător performanța financiară a schemei de beneficii sociale, utilizatorii vor avea nevoie de informații care să stabilească dacă contribuțiile sunt suficiente pentru a acoperi datoriile preconizate. În cazul în care se înregistrează o pierdere în cadrul abordării bazate pe asigurări, acest lucru va oferi utilizatorilor informațiile de

care au nevoie pentru a se întreba dacă o schemă este sustenabilă fără modificarea ratelor contribuțiilor sau a beneficiilor. În mod similar, în cazul în care o schemă de beneficii sociale înregistrează excedente importante, acest lucru va permite o dezbateră cu privire la utilizarea acestei scheme pentru a subvenționa alte cheltuieli și, în caz afirmativ, dacă acest lucru este adecvat. IPSASB a considerat inițial că principalul motiv pentru a face abordarea bazată pe asigurări obligatorie este că nevoile utilizatorilor sunt cel mai bine satisfăcute de abordarea bazată pe asigurări.

- BC128. Cu toate acestea, se preconizează că abordarea bazată pe asigurări va fi mai costisitoare și mai complexă în ce privește aplicarea decât abordarea generală. Este posibil ca estimările actuariale să nu fie necesare în cadrul abordării generale. Abordarea bazată pe asigurări va necesita estimări ale intrărilor de numerar și ale ieșirilor de numerar pe durata schemei. În plus, IASB a publicat recent IFRS 17, iar standardul respectiv are dispoziții semnificativ diferite de multe standarde naționale existente în materie de asigurări. În consecință, este posibil să fie nevoie de ceva timp pentru ca orice aspecte practice să fie pe deplin identificate și tratate. Aplicarea noilor dispoziții beneficiilor sociale ar introduce un nivel nou de complexitate. IPSASB a considerat că ar putea exista motive legate de costuri/beneficii pentru neutilizarea abordării bazate pe asigurări și că acesta a fost principalul motiv pentru ca abordarea bazată pe asigurări să devină o abordare opțională.
- BC129. IPSASB a observat că, în cazul în care o entitate gestionează o schemă de beneficii sociale ca și cum ar fi un portofoliu de contracte de asigurare, este posibil ca entitatea să dispună deja de informațiile necesare pentru punerea în aplicare a abordării bazate pe asigurări. De asemenea, ea ar putea avea nevoie de aceste informații pentru a putea gestiona în mod eficace schema de beneficii sociale. Aceasta a sugerat că, în cazul în care o schemă de beneficii sociale îndeplinește criteriile pentru a fi contabilizată conform abordării bazate pe asigurări, este posibil ca costurile aferente să nu fie atât de ridicate pe cât s-ar părea inițial.
- BC130. IPSASB a considerat că un avantaj suplimentar din utilizarea opțională a abordării bazate pe asigurări ar apărea atunci când o entitate întâmpină dificultăți în a stabili dacă au fost îndeplinite criteriile de aplicare a abordării bazate pe asigurări. Entitatea ar putea evita cheltuirea de resurse suplimentare pentru a face această determinare alegând să aplice abordarea generală.
- BC131. Cu toate acestea, IPSASB a acceptat că aplicarea opțională a abordării bazate pe asigurări ar implica riscul ca foarte puține entități să adopte abordarea și ca utilizatorii să nu primească cele mai adecvate informații cu privire la anumite scheme de beneficii sociale. Este probabil ca schemele de beneficii sociale care ar putea fi contabilizate conform abordării bazate pe asigurări să aibă un fond economic diferit față de alte scheme de beneficii sociale, pe care abordarea generală nu le reflectă pe deplin.

BC132. În general, IPSASB a considerat că abordarea bazată pe asigurări ar trebui să fie opțională, pe baza motivelor legate de costuri/beneficii prezentate mai sus. IPSASB a remarcat că acest lucru ar putea fi revizuit la o dată ulterioară, odată ce entitățile au experiență în aplicarea noului standard IFRS și a abordării bazate pe asigurări propuse în ED 63.

Răspunsuri la ED 63, *Beneficii sociale*

BC133. După cum s-a discutat mai sus, ED 63 a propus ca abordarea bazată pe asigurări să fie opțională. Respondenții la ED 63 au avut opinii divergente cu privire la propunere, unii respondenți fiind de acord că abordarea bazată pe asigurări ar trebui să fie opțională, iar alții propunând ca abordarea bazată pe asigurări să fie obligatorie atunci când schemele îndeplinesc criteriile.

BC134. IPSASB a remarcat că motivele prezentate de respondenți reflectă discuțiile anterioare ale Consiliului, aspectul-cheie fiind dacă beneficiile unei mai bune informări pe care le-ar furniza abordarea bazată pe asigurări ar depăși costurile producerii acestor informații. Unii respondenți au fost, de asemenea, îngrijorați de faptul că existența unor opțiuni în cadrul IPSAS poate reduce capacitatea utilizatorilor de a face comparații între entități.

BC135. În general, IPSASB a considerat că din răspunsurile la ED 63 nu rezultă nicio informație nouă care să fie suficient de convingătoare pentru a conduce la o modificare a propunerilor din ED 63. Prin urmare, IPSASB a convenit să mențină abordarea bazată pe asigurări ca abordare opțională în prezentul standard.

BC136. Cu toate acestea, IPSASB a considerat, de asemenea, că ar fi adecvată revizuirea acestui aspect, având în vedere lipsa consensului între respondenți și probabilitatea dezvoltării practicii pe măsură ce entitățile dobândesc experiență practică în implementarea atât a prezentului standard, cât și a IFRS 17. Această experiență practică poate determina IPSASB să își reconsidere opinia cu privire la raportul costuri-beneficii.

BC137. Majoritatea respondenților la ED 63 au fost de acord că criteriile pentru a stabili dacă unei entități i s-a permis să aplice abordarea bazată pe asigurări sunt adecvate. Cu toate acestea, unii respondenți au avut îndoieli cu privire la cerința ca schema de beneficii sociale să fie finanțată integral din contribuții.

BC138. Acești respondenți au considerat că ar exista cazuri în care dispozițiile din IFRS 17 ar fi adecvate în cazul în care o schemă ar fi finanțată în mod substanțial din contribuții mai degrabă decât finanțată integral din contribuții. O preocupare deosebită a fost aceea că o schemă ar putea fi clasificată ca fiind finanțată integral de o entitate individuală, în cazul în care o altă entitate a contribuit în numele celor care nu își puteau permite să facă acest lucru, dar că schema nu ar fi clasificată ca fiind finanțată integral în situațiile financiare consolidate.

Acești respondenți au considerat că gestionarea schemei a fost mai semnificativă decât abordarea de finanțare.

- BC139. IPSASB a luat cunoștință de aceste preocupări. IPSASB a rămas de părere că o schemă care a fost concepută pentru a fi finanțată parțial prin intermediul impozitării generale nu era gestionată în același mod ca un portofoliu de asigurări.
- BC140. Cu toate acestea, IPSASB a convenit că, în cazul în care o entitate a contribuit în numele celor care nu își puteau permite să facă acest lucru, acestea ar trebui tratate drept contribuții, iar schema ar trebui clasificată ca fiind finanțată integral din contribuții. IPSASB a fost de acord să includă îndrumări de aplicare pentru a clarifica acest aspect.
- BC141. Unii respondenți au comentat, de asemenea, că decizia cu privire la îndeplinirea criteriilor de aplicare a abordării bazate pe asigurări ar trebui să se concentreze asupra prevalenței economicului asupra juridicului. IPSASB a menționat că noțiunea de prevalare a economicului asupra juridicului este inclusă în *Cadrul general conceptual* la noțiunea de reprezentare exactă. Cu toate acestea, IPSASB a fost de acord că îndrumările de aplicare suplimentare care subliniază necesitatea de a lua în considerare prevalarea economicului asupra juridicului în evaluarea criteriilor de aplicare a abordării bazate pe asigurări ar fi utile pentru persoanele care întocmesc situațiile financiare.

Dispoziții contabile

- BC142. În CP *Recunoașterea și evaluarea beneficiilor sociale*, IPSASB a propus ca abordarea bazată pe asigurări să se bazeze pe Proiectul de expunere al IASB.
- BC143. IPSASB a identificat trei opțiuni pentru introducerea abordării bazate pe asigurări în ED 63:
- (a) Elaborarea abordării bazate pe asigurări în ED 63. IPSASB a remarcat că această opțiune ar fi consecventă cu propunerile din CP și ar fi adaptată beneficiilor sociale. Cu toate acestea, această opțiune ar extinde semnificativ durata proiectului și nu ar avea o aplicare mai largă.
 - (b) Elaborarea unui IPSAS separat pentru asigurări. IPSASB a remarcat că acest lucru ar acoperi o lacună din literatura IPSASB și ar putea trata beneficiile sociale, precum și să aibă aplicare pe scară mai largă. Totuși, IPSASB a menționat că un astfel de IPSAS nu a fost inclus în planul de lucru al IPSASB și elaborarea unui standard suplimentar ar întârzia proiectul privind beneficiile sociale.
 - (c) Îndrumarea persoanelor care întocmesc situațiile financiare să aplice IFRS 17 (sau standardul național de contabilitate relevant care tratează asigurările) prin analogie cu o schemă de beneficii sociale care îndeplinește criteriile pentru aplicarea abordării bazate pe asigurări. IPSASB a observat că acest lucru ar necesita mai puține resurse și ar

asigura consecvența cu IFRS. Cu toate acestea, ar putea fi necesare îndrumări cu privire la aspecte specifice beneficiilor sociale.

- BC144. IPSASB a remarcat că numărul persoanelor care întocmesc situațiile financiare pentru care abordarea bazată pe asigurări va fi relevantă este probabil să fie mic. De asemenea, IPSASB a observat că criteriile de aplicare a abordării bazate pe asigurări au însemnat că vor fi afectate numai acele scheme de beneficii sociale care erau foarte similare cu contractele de asigurare.
- BC145. Prin urmare, IPSASB a concluzionat că timpul și resursele suplimentare necesare pentru elaborarea abordării bazate pe asigurări, fie în ED 63, fie ca un IPSAS separat privind asigurările, nu pot fi justificate. IPSASB a convenit să îndrume persoanele care întocmesc situațiile financiare să aplice IFRS 17 (sau standardul național de contabilitate relevant care tratează asigurările) prin analogie cu o schemă de beneficii sociale:
- (a) Care îndeplinește criteriile pentru aplicarea abordării bazate pe asigurări; și
 - (b) Pe care entitatea alege să o contabilizeze conform abordării bazate pe asigurări.
- BC146. IPSASB a analizat apoi dacă sunt necesare îndrumări cu privire la aspecte specifice beneficiilor sociale la aplicarea IFRS 17 (sau a standardului național de contabilitate relevant care tratează asigurările) prin analogie cu o schemă de beneficii sociale. În special, IPSASB a analizat dacă angajamentele din IFRS 17 în ceea ce privește rata de actualizare și ajustarea în funcție de risc erau adecvate pentru o schemă de beneficii sociale. Atunci când a analizat aceste întrebări, IPSASB a convenit să limiteze aplicarea abordării bazate pe asigurări la acele cazuri în care o entitate ar face trimitere la IFRS 17 sau la un standard național care a adoptat în esență aceleași principii ca IFRS 17. Acest lucru se datorează faptului că este posibil ca alte standarde, de exemplu, IFRS 4, *Contracte de asigurare* (și standardele naționale bazate pe IFRS 4), să nu furnizeze informații care răspund nevoilor utilizatorilor și satisfac caracteristicile calitative.
- BC147. Dispozițiile din IFRS 17 specifică faptul că rata de actualizare selectată trebuie să ajusteze fluxurile de trezorerie viitoare pentru a reflecta valoarea-timp a banilor. Astfel de rate trebuie să fie consecvente cu prețurile de piață observabile pentru instrumente ale căror caracteristici ale fluxurilor de trezorerie sunt consecvente cu plasarea în timp, moneda și lichiditatea contractului de asigurare. IPSASB a observat că aceste dispoziții diferă de cele din IPSAS 39, *Beneficiile angajaților*, în care rata de actualizare nu include nicio ajustare de lichiditate.
- BC148. IPSASB a observat că raportarea statistică utilizează rate de actualizare consecvente pentru contabilizarea beneficiilor angajaților și a beneficiilor sociale. Consecvența cu raportarea statistică ar sugera adoptarea abordării pentru ratele de actualizare din IPSAS 39.

- BC149. IPSASB a analizat natura ajustării lichidității. În cazul în care piețele financiare nu sunt lichide, vânzătorul unui instrument financiar poate fi nevoit să accepte un preț mai mic pentru instrument. Aceasta poate conduce la cererea unui randament al pieței mai mare. Contractele de asigurări pe termen lung pot fi văzute ca nefiind lichide. La elaborarea CP, IPSASB a pus sub semnul întrebării dacă noțiunea de deținător de polițe care solicită un randament mai ridicat al pieței este relevantă în cazul în care termenele unui beneficiu social sunt prevăzute de guvern.
- BC150. Din aceste motive, IPSASB a ajuns la concluzia, la elaborarea CP, că rata de actualizare utilizată în cadrul abordării bazate pe asigurări nu ar trebui să includă o ajustare a lichidității. La momentul respectiv, IPSASB a considerat că abordarea ratei de actualizare din IPSAS 39 era adecvată. Respondenții la CP au fost de acord în general cu acest punct de vedere.
- BC151. IPSASB a menționat că IFRS 17 impune utilizarea unei ajustări a riscului. La elaborarea CP, IPSASB a menționat că existau puncte de vedere diferite cu privire la caracterul adecvat al unei ajustări a riscului în contextul beneficiilor sociale:

6.42	Pentru unele sisteme de securitate socială, incertitudinea cu privire la fluxurile de trezorerie viitoare va fi relativ redusă. Un exemplu ar fi cazul în care experiența anterioară arată că nivelul contribuțiilor primite și al beneficiilor acordate este relativ stabil. În aceste circumstanțe, informațiile privind cea mai bună estimare a datoriei entității legate de sistem pot fi cele mai utile utilizatorilor situațiilor financiare.
6.43	În cazul altor sisteme de securitate socială, poate exista o incertitudine semnificativă în ceea ce privește fluxurile de trezorerie viitoare. În aceste condiții, unii consideră că ar putea fi mai adecvată utilizarea bazei de evaluare a prețului presupus. Aceștia susțin că informațiile privind ajustarea riscului aplicată de entitate pot permite utilizatorilor situațiilor financiare să evalueze mai bine riscurile suportate de entitate în operarea sistemului. Alții consideră că utilizarea bazei de evaluare a prețului presupus nu este adecvată pentru sectorul public în cazul în care nu există nicio parte terță care ar putea să își asume datoria. Aceștia susțin că aplicarea unei ajustări a riscului conduce la o altă estimare decât cea mai bună estimare a pretențiilor asupra resurselor entității în ceea ce privește schema; este posibil ca o astfel de estimare să nu fie neutră și, prin urmare, să nu îndeplinească caracteristica calitativă privind reprezentarea exactă.

- BC152. IPSASB a solicitat opiniile respondenților la CP cu privire la o ajustare a riscului. Respondenții au considerat, în general, că baza de evaluare a costului îndeplinirii, care nu include o ajustare a riscului, a fost cea mai adecvată bază de evaluare a beneficiilor sociale.
- BC153. Având în vedere aceste observații, publicarea IFRS 17 de către IASB și decizia de a îndruma persoanele care întocmesc situațiile financiare să aplice IFRS 17 (sau standardul național de contabilitate relevant) prin analogie, IPSASB și-a revizuit concluziile în CP.
- BC154. IPSASB a recunoscut că opiniile discutate în CP sunt încă valabile. IPSASB a acceptat, de asemenea, că adoptarea ratei de actualizare incluse în IPSAS 39, fără a include o ajustare a riscului, ar conduce la o mai mare consecvență cu schemele de beneficii sociale recunoscute și evaluate utilizând abordarea generală. Pe de altă parte, menținerea ratei de actualizare incluse în IFRS 17 și menținerea ajustării riscului ar putea avea ca rezultat includerea în situațiile financiare a unor valori semnificativ diferite.
- BC155. În plus, IPSASB a considerat că modificarea dispozițiilor din IFRS 17 ar putea fi realizată doar prin aplicarea unei proceduri stabilite semnificative cu privire la standardul respectiv, pentru a se asigura că nu există consecințe nedorite. Acest lucru ar necesita o utilizare semnificativă a resurselor, ceea ce ar contraveni intențiilor IPSASB de a îndruma persoanele care întocmesc situațiile financiare să aplice prin analogie IFRS 17 (sau standardul național de contabilitate relevant) (a se vedea punctul BC145 de mai sus).
- BC156. IPSASB a remarcat, de asemenea, că inconsecvențele în aplicarea ratelor de actualizare reprezintă o problemă mai largă și că o serie de normalizatori de standarde, inclusiv IASB, au demarat proiecte în acest domeniu.
- BC157. În cele din urmă, IPSASB a menționat că abordarea bazată pe asigurări era opțională, și nu o cerință (deși, așa cum s-a menționat la punctul BC132 de mai sus, aceasta ar putea face obiectul unei revizuirii ulterioare). O entitate care a considerat că utilizarea unor rate de actualizare diferite este problematică ar putea alege să contabilizeze toate schemele sale de beneficii sociale utilizând abordarea generală.
- BC158. Din aceste motive, IPSASB a fost de acord să nu modifice dispozițiile din IFRS 17 atunci când respectivul standard este aplicat prin analogie schemelor de beneficii sociale din ED 63.

Răspunsuri la ED 63, *Beneficii sociale*

- BC159. Respondenții au fost, în general, de acord cu propunerea IPSASB de a îndruma persoanele care întocmesc situațiile financiare către IFRS 17 sau standardele naționale care au adoptat în esență aceleași principii ca IFRS 17.

- BC160. Cu toate acestea, un număr mic de respondenți au considerat că ar fi utile îndrumări suplimentare privind aplicarea abordării bazate pe asigurări în cazul beneficiilor sociale. În special, acești respondenți au considerat că IPSASB ar trebui să ofere îndrumări privind ratele de actualizare și ajustările riscului pentru beneficiile sociale, deoarece acestea ar putea fi diferite de cele pentru contractele comerciale de asigurări.
- BC161. IPSASB a acceptat că furnizarea de îndrumări privind ratele de actualizare și ajustările riscului pentru beneficiile sociale ar putea ajuta persoanele care întocmesc situațiile financiare să aplice abordarea bazată pe asigurări. Totuși, din motivele prezentate la punctele BC154-BC158 de mai sus, IPSASB a fost de acord să nu modifice dispozițiile din IFRS 17 atunci când respectivul standard este aplicat prin analogie schemelor de beneficii sociale.
- BC162. IPSASB a observat că entitățile ar trebui să ia în considerare cu atenție dispozițiile privind ratele de actualizare și ajustările riscului. În special, ajustarea riscului este o ajustare specifică entității, iar entitățile vor trebui să ia în considerare circumstanțele lor unice în determinarea ajustării riscului.
- BC163. IPSASB a remarcat, de asemenea, că unii normalizatori de standarde naționale analizează modul în care dispozițiile din IFRS 17 (sau din standardele naționale privind asigurările) pot fi aplicate beneficiilor sociale și tranzacțiilor similare specifice sectorului public în ceea ce privește ratele de actualizare și ajustările riscului. IPSASB a considerat că ar fi adecvat ca entitățile să ia în considerare astfel de îndrumări odată ce acestea devin disponibile.

Îndrumări de implementare

Prezentele îndrumări însoțesc, dar nu fac parte din IPSAS 42.

IG1. Scopul prezentelor Îndrumări de implementare este acela de a ilustra anumite aspecte privind dispozițiile din IPSAS 42.

Domeniul de aplicare al IPSAS 42

IG2. Diagrama următoare ilustrează domeniul de aplicare al IPSAS 42 și limitele dintre beneficiile sociale și alte tranzacții.

BENEFICIILE SOCIALE

Alt IPSAS/IFRS

Beneficii sociale

Proiectul Alte cheltuieli decât cele de schimb

Categorie	Granturi, contribuții și alte transferuri	Ajutor de urgență	Servicii colective	Servicii individuale	Beneficii sociale	Beneficiile angajaților	Contracte pentru asigurări	Contracte pentru bunuri și servicii
Exemple	Granturi pentru alte entități din sectorul public Granturi către organizații caritabile	Ajutor de urgență Planificarea și pregătirea activităților	Apărare Iluminat public	Educație Asistență medicală	Pensii de stat Șomaj Ajutor privind venitul	Pensiile angajaților Asistență medicală Salarii	Asigurare auto Asigurare medicală privată	Achiziționarea de bunuri Plata serviciilor
Tranzacții de schimb sau alte tranzacții decât cele de schimb?	Ambele	Alte tranzacții decât cele de schimb	Alte tranzacții decât cele de schimb	Alte tranzacții decât cele de schimb	Alte tranzacții decât cele de schimb	Tranzacții de schimb	Tranzacții de schimb	Tranzacții de schimb
Furnizate sub formă de transferuri de numerar anumitor persoane/gospodării?	Uneori	Uneori	Nu	Nu	Da	Uneori	Nu	Nu
Furnizate anumitor persoane/gospodării care corespund criteriilor de eligibilitate?	Uneori	Uneori	Nu	Uneori	Da	Da	Nu	Nu
Atenuază efectul riscurilor sociale?	Nu	Nu	Nu	Uneori	Da	Da	Nu	Nu
Tratează nevoile societății per ansamblu?	Uneori	Nu	Da	Da	Da	Nu	Nu	Nu

Domeniul de aplicare al beneficiilor sociale din GFS

Recunoașterea și evaluarea datoriilor și cheltuielilor în IPSAS 42

- IG3. **În cazul în care pensia pentru limită de vârstă este plătită lunar în tranșe, datoria la data de raportare va fi aceeași cu suma plătită în luna următoare?**
- IG4. Este puțin probabil ca datoria la data de raportare să fie exact aceeași cu suma plătită în luna următoare. Amploarea diferenței va depinde de circumstanțele pensiei. Factorii care vor afecta amploarea diferenței includ următoarele:
- (a) Diferențele temporale. Plata în luna următoare datei de raportare poate include plăți care nu fac parte din datorie la acea dată de raportare. De exemplu, o entitate își întocmește situațiile financiare la 31 decembrie. Dacă pensiile sunt plătite în data de 15 a fiecărei luni, plata efectuată la 15 ianuarie poate include plățile efectuate către persoanele care au împlinit vârsta de pensionare între 1 ianuarie și 15 ianuarie. Plățile către aceste persoane nu vor face parte din datorie la 31 decembrie, deoarece, la acea dată, aceste persoane nu îndeplineau criteriile de eligibilitate pentru pensia pentru limită de vârstă.
 - (b) Informațiile incomplete. Informațiile utilizate pentru calcularea plăților pot fi incomplete și, prin urmare, plata din luna următoare poate să nu corespundă exact datoriei la data de raportare. De exemplu, plățile sunt calculate, de obicei, cu un număr de zile înainte de efectuarea plății. Modificările circumstanțelor notificate după această dată nu se reflectă în plată, însă sunt ajustate în perioadele ulterioare.
- IG5. La luarea în considerare a datoriei care urmează să fie recunoscută la data de raportare, entitățile pot considera util să facă referire la discuția privind pragul de semnificație din IPSAS 3, *Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile și erori*.
- IG6. **Cum afectează întreruperile în îndeplinirea criteriilor de eligibilitate pentru o schemă de beneficii sociale recunoașterea și evaluarea datoriei?**
- IG7. În cazul unei scheme de beneficii sociale care are criterii de eligibilitate permanente (altele decât a fi în viață, în cazul în care acesta este un criteriu de eligibilitate), o persoană poate alterna între perioadele în care îndeplinește criteriile de eligibilitate pentru următoarea plată a beneficiului social și perioadele în care nu îndeplinește respectivele criterii de eligibilitate. În aceste circumstanțe, fiecare caz al unei persoane care îndeplinește criteriile de eligibilitate este recunoscut și evaluat separat.
- IG8. De exemplu, o entitate își întocmește situațiile financiare la 31 decembrie. La data respectivă, o persoană era șomeră și eligibilă să primească șomaj. În consecință, entitatea are o obligație actuală față de acea persoană la data de raportare. Persoana își găsește de lucru temporar la 10 ianuarie și nu mai este

eligibilă pentru șomaj. Calitatea de angajat la acest loc de muncă se încheie la 24 ianuarie, când persoana devine din nou eligibilă pentru șomaj. Numai prima perioadă de șomaj ar putea fi inclusă în datorie la data de raportare, deoarece criteriile de eligibilitate pentru perioada următoare nu au fost îndeplinite decât după această dată de raportare.

Exemple ilustrative

Prezentele exemple însoțesc, dar nu fac parte din IPSAS 42.

Domeniu de aplicare și definiții

Ilustrarea consecințelor aplicării punctelor 3-5 și AG1-AG10 din IPSAS 42

IE1. Următoarele scenarii ilustrează procesul pentru a stabili dacă o tranzacție intră sub incidența IPSAS 42, *Beneficii sociale*. Aceste scenarii prezintă situații ipotetice. Deși este posibil ca anumite aspecte din scenarii să fie întâlnite în situații reale, atunci când se aplică IPSAS 42 trebuie evaluate toate faptele și circumstanțele aferente unui model de situație dat.

Exemplul 1 – Acordarea pensiilor angajaților guvernului

IE2. Angajații Provinciei A au dreptul, conform termenelor contractului de muncă, la pensii odată cu împlinirea vârstei de 65 de ani. Angajații trebuie să contribuie cu un anumit procent din salariu pe perioada în care sunt salariați. Pensiile asigurate se bazează pe salariul final al angajaților și pe durata serviciului.

IE3. Pensiile reprezintă transferuri de numerar furnizate anumitor persoane care îndeplinesc criteriile de eligibilitate. Pensiile au scopul de a atenua riscurile sociale, în sensul că sunt destinate să asigure un venit suficient angajaților când aceștia ajung la vârsta de pensionare.

IE4. Cu toate acestea, pensiile nu tratează nevoile societății per ansamblu deoarece sunt disponibile doar foștilor angajați ai Provinciei A. Pensiile sunt plătite drept compensație pentru serviciile de muncă prestate. Așadar, pensiile nu corespund tuturor elementelor definiției unui beneficiu social. În consecință, pensiile nu intră sub incidența IPSAS 42. Pensiile sunt beneficii ale angajaților și sunt contabilizate în conformitate cu IPSAS 39, *Beneficiile angajaților*.

Exemplul 2 – Acordarea pensiei de stat pentru limită de vârstă

IE5. Guvernul B plătește o pensie de stat minimă tuturor cetățenilor și rezidenților care au ajuns la vârsta de pensionare de 65 de ani. Pensia de stat pentru limită de vârstă este stabilită prin lege. Persoanele trebuie să contribuie în timpul vieții profesionale în funcție de salariu. Cu toate acestea, statul plătește aceeași pensie ca valoare fiecărui pensionar indiferent de contribuțiile făcute.

IE6. Pensiile sunt acordate sub formă de transferuri de numerar anumitor persoane care îndeplinesc criteriile de eligibilitate. Pensiile au scopul de a atenua riscurile sociale, în sensul că sunt destinate să asigure un venit suficient persoanelor și gospodăriilor când acestea ajung la vârsta de pensionare.

IE7. Pensiile tratează nevoile societății per ansamblu. Punctul AG7 din IPSAS 42 menționează că „evaluarea faptului dacă un beneficiu este furnizat pentru a

atenua efectul riscurilor sociale este realizată în raport cu societatea în ansamblu; beneficiul nu trebuie să atenueze efectul riscurilor sociale pentru fiecare beneficiar. Un exemplu este atunci când un guvern plătește pensie tuturor după o anumită vârstă, indiferent de venit și avere, pentru a se asigura că sunt acoperite nevoile celor al căror venit după pensionare ar fi astfel insuficient”.

- IE8. În consecință, pensiile de stat pentru limită de vârstă intră sub incidența IPSAS 42.

Exemplul 3 – Furnizarea de servicii medicale universale

- IE9. Guvernul C oferă servicii medicale de bază tuturor cetățenilor săi și altor persoane care îndeplinesc cerințele privind rezidența. Serviciile medicale sunt furnizate gratuit la punctul de livrare.
- IE10. Serviciile medicale sunt furnizate anumitor persoane care îndeplinesc criteriile de eligibilitate. Serviciile medicale sunt destinate să atenueze riscurile sociale, în sensul că sunt concepute pentru a asigura că bunăstarea persoanelor și gospodăriilor nu este afectată negativ de probleme de sănătate. În acest sens, acestea tratează nevoile societății per ansamblu.
- IE11. Cu toate acestea, Guvernul C furnizează servicii mai degrabă decât transferuri de numerar. În consecință, serviciile medicale nu intră sub incidența IPSAS 42.

Exemplul 4 – Furnizarea de pensii pentru incapacitate de muncă

- IE12. Guvernul D plătește pensii pentru incapacitate de muncă persoanelor care au incapacitate permanentă de muncă ce le împiedică să muncească, indiferent de vârstă. O pensie pentru incapacitate de muncă este plătită doar în baza unui certificat medical care atestă că incapacitatea este permanentă și împiedică persoana afectată să se angajeze pentru un salariu. Nivelul pensiei pentru incapacitate de muncă depinde de persoană și aceasta este destinată să acopere nevoile de bază și să-i permită persoanei să-și asigure un nivel adecvat de îngrijire.
- IE13. Pensiile pentru incapacitate de muncă sunt acordate sub formă de transferuri de numerar anumitor persoane care îndeplinesc criteriile de eligibilitate. Pensiile pentru incapacitate de muncă sunt destinate să atenueze riscurile sociale de îmbolnăvire, în sensul că sunt concepute pentru a asigura că bunăstarea persoanelor și gospodăriilor nu este afectată negativ de incapacitatea de muncă. În acest sens, acestea tratează nevoile societății per ansamblu.
- IE14. În consecință, pensiile pentru incapacitate de muncă intră sub incidența IPSAS 42.

Exemplul 5 – Furnizarea ajutorului de șomaj

- IE15. Provincia E plătește ajutoare de șomaj persoanelor care au reședința în provincie și care devin șomere. Ajutoarele de șomaj se plătesc pentru o perioadă de

maximum un an și există o „perioadă de așteptare” de două săptămâni înainte de plata acestora.

- IE16. Ajutoarele de șomaj sunt acordate sub formă de transferuri de numerar anumitor persoane care îndeplinesc criteriile de eligibilitate. Ajutoarele de șomaj au scopul de a atenua riscurile sociale, în sensul că sunt destinate să asigure un venit suficient persoanelor și gospodăriilor în perioadele de șomaj. În acest sens, acestea tratează nevoile societății per ansamblu.
- IE17. În consecință, ajutoarele de șomaj intră sub incidența IPSAS 42.

Exemplul 6 – Furnizarea de ajutor de urgență

- IE18. În urma unui cutremur care a cauzat daune semnificative într-o regiune, Guvernul F oferă ajutor de urgență pentru a sprijini reconstrucția și furnizarea de servicii, cum ar fi locuințe temporare, persoanelor afectate de cutremur.
- IE19. Unele costuri vor fi legate de furnizarea de beneficii sub formă de transferuri de numerar către anumite persoane care îndeplinesc criteriile de eligibilitate. Alte costuri vor fi legate de furnizarea de active și servicii, de exemplu, reconstrucția drumurilor afectate de cutremur.
- IE20. Furnizarea de active, cum ar fi reconstrucția drumurilor, sau prestarea de servicii către anumite persoane nu este un transfer de numerar și, prin urmare, nu intră sub incidența IPSAS 42.
- IE21. Ajutorul de urgență furnizat sub formă de transferuri de numerar nu atenuază efectele riscurilor sociale, ci atenuază efectele unui risc geografic – riscul de cutremur. Punctul AG10 din IPSAS 42 explică faptul că riscurile care nu se referă la caracteristicile persoanelor și/sau ale gospodăriilor – de exemplu, riscurile legate de caracteristicile geografice sau climatice, cum ar fi riscul producerii unei cutremur sau a unui inundații – nu sunt riscuri sociale. În consecință, ajutorul de urgență nu intră sub incidența IPSAS 42.
- IE22. În urma unei catastrofe naturale, persoanele și/sau gospodăriile pot deveni eligibile ulterior pentru alte beneficii, de exemplu, ajutoare de șomaj. Aceste beneficii pot fi beneficii sociale dacă îndeplinesc definiția unui beneficiu social (inclusiv cerințele ca acestea să fie transferuri de numerar și să atenueze riscurile sociale).

Exemplul 7 – Furnizarea de servicii de apărare

- IE23. Guvernul G întreține o armată, o flotă navală și o forță aeriană pentru a asigura apărarea țării.
- IE24. Aceste servicii de apărare nu sunt transferuri de numerar către anumite persoane care îndeplinesc criteriile de eligibilitate, ci sunt servicii colective, în sensul că:

- (a) Sunt livrate simultan fiecărui membru al comunității sau fiecărei secțiuni din comunitate; și
- (b) Persoanele nu pot fi excluse de la beneficiile bunurilor sau serviciilor colective.

IE25. În consecință, furnizarea serviciilor de apărare nu intră sub incidența IPSAS 42.

Abordarea generală: recunoaștere și evaluare

Ilustrarea consecințelor aplicării punctelor 6-21 și AG11-AG18 din IPSAS 42

Exemplul 8

- IE26. Următorul exemplu ilustrează procesul de recunoaștere și evaluare a datoriei și a cheltuielilor aferente unei pensii pentru limită de vârstă. Acest exemplu nu este bazat pe tranzacții reale.
- IE27. Guvernul H acordă pensie pentru limită de vârstă tuturor cetățenilor și rezidenților săi permanenți. Schema de pensii prevede plata unei sume fixe de 250 u.m. pe lună fiecărei persoane care a ajuns la vârsta de pensionare de 65 de ani. Suma este plătită integral acelor persoane care îndeplinesc criteriile de eligibilitate în totalitate la finalul lunii anterioare.
- IE28. Guvernul H își întocmește situațiile financiare la 31 decembrie. Pensiile pentru limită de vârstă sunt plătite la finalul fiecărei luni.
- IE29. La 31 decembrie 20X1, Guvernul H a recunoscut o datorie pentru pensiile pentru limită de vârstă de 1.950.500 u.m. În anul 20X2, Guvernul H a plătit pensii pentru limită de vârstă după cum urmează:

Luna (lunile)	Pensii plătite (u.m.)
Ianuarie 20X2	1.950.500
Februarie-decembrie 20X2	<u>22.258.000</u>
Total	24.208.500

- IE30. În ianuarie 20X3, Guvernul H plătește pensii pentru limită de vârstă în valoare totală de 2.095.750 u.m.
- IE31. La 31 decembrie 20X2, Guvernul H recunoaște o datorie aferentă pensiilor pentru limită de vârstă plătite celor care au îndeplinit criteriile de eligibilitate la data respectivă. În consecință, Guvernul H recunoaște o datorie de 2.095.750 u.m., valoarea totală a pensiilor pentru limită de vârstă plătite în ianuarie.
- IE32. În anul 20X2, suma totală recunoscută drept cheltuială este de 24.353.750 u.m. Defalcarea acestei sume este următoarea:

	u.m.
Pensii plătite din februarie 20X2 (recunoscute în ianuarie 20X2) până în decembrie 20X2 (recunoscute în noiembrie 20X2)	22.258.000
Pensii plătite în ianuarie 20X3 (recunoscute în decembrie 20X2)	2.095.750
Total	<u>24.353.750</u>

Exemplul 9

- IE33. Următorul exemplu ilustrează procesul de recunoaștere și evaluare a datoriei și a cheltuielilor aferente unei pensii pentru limită de vârstă. Acest exemplu nu este bazat pe tranzacții reale.
- IE34. Guvernul I acordă pensie pentru limită de vârstă tuturor cetățenilor și rezidenților săi permanenți. Schema de pensie prevede plata unei sume fixe de 100 u.m. pe lună (în tranșe) fiecărei persoane care a ajuns la vârsta de pensionare de 70 de ani. Sumele sunt proporționale în luna în care o persoană împlinește vârsta de pensionare și în luna în care o persoană decedează.
- IE35. Guvernul I își întocmește situațiile financiare la 31 decembrie. Pensiiile pentru limită de vârstă sunt plătite la finalul fiecărei luni.
- IE36. La 31 decembrie 20X7, Guvernul I a recunoscut o datorie pentru pensiile pentru limită de vârstă de 2.990.656 u.m. În anul 20X8, Guvernul I a plătit pensii pentru limită de vârstă după cum urmează:

Luna (lunile)	Pensii plătite (u.m.)
Ianuarie 20X8	3.024.997
Februarie-decembrie 20X8	33.435.183
Total	<u>36.460.180</u>

- IE37. În acest exemplu se presupune că Guvernul I are informații complete la data la care plătește pensiile pentru limită de vârstă. În consecință, diferența dintre suma plătită în ianuarie 20X8 (3.024.997 u.m.) și datoria recunoscută la 31 decembrie 20X7 (2.990.656 u.m.) reprezintă pensiile pentru limită de vârstă plătite proporțional celor care au împlinit vârsta de pensionare în ianuarie 20X8 (34.341 u.m.).
- IE38. La 31 ianuarie 20X9, Guvernul I plătește pensii pentru limită de vârstă în valoare totală de 3.053.576 u.m. Această plată conține trei elemente:

	u.m.
Pensii plătite integral acelor pensionari eligibili la 31 decembrie 20X8 și care vor fi eligibili și la 31 ianuarie 20X9	2.979.600
Pensii plătite proporțional acelor pensionari eligibili la 31 decembrie 20X8 și care au decedat în ianuarie 20X9	36.420
Pensii plătite proporțional celor care au ajuns la vârsta de pensionare în ianuarie 20X9	37.556
Total	3.053.576

IE39. La 31 decembrie 20X8, Guvernul I recunoaște o datorie aferentă pensiilor pentru limită de vârstă plătite celor care au îndeplinit criteriile de eligibilitate la data respectivă. Deoarece situațiile sale financiare pentru anul 20X8 sunt emise după plata pensiilor pentru limită de vârstă în ianuarie 20X9, Guvernul I utilizează informațiile disponibile la momentul respectiv pentru a-și întocmi situațiile financiare.

IE40. În consecință, Guvernul I recunoaște o datorie de 3.016.020 u.m. Aceasta include pensiile plătite integral pensionarilor eligibili la 31 decembrie 20X8 și care au rămas eligibili la 31 ianuarie 20X9 (2.979.600 u.m.), precum și pensiile plătite proporțional pensionarilor eligibili la 31 decembrie care au decedat în ianuarie 20X9 (36.420 u.m.). Datoria nu include pensiile plătite proporțional celor care au ajuns la vârsta de pensionare în ianuarie 20X9, deoarece ei nu îndeplineau criteriile de eligibilitate la 31 decembrie 20X8.

IE41. În anul 20X8, suma totală recunoscută drept cheltuială este de 36.485.544 u.m. Defalcarea acestei sume este următoarea:

	u.m.
Pensii plătite proporțional celor care au ajuns la vârsta de pensionare în ianuarie 20X8 (recunoscute în ianuarie 20X8)	34.341
Pensii plătite între februarie 20X8 și decembrie 20X8 și recunoscute în anul financiar de la 1 ianuarie 20X8 la 31 decembrie 20X8	33.435.183
Pensii plătite integral acelor pensionari eligibili la 31 decembrie 20X8 și care vor fi eligibili și la 31 ianuarie 20X9 (recunoscute în decembrie 20X8)	2.979.600
Pensii plătite proporțional acelor pensionari eligibili la 31 decembrie 20X8 și care au decedat în ianuarie 20X9 (recunoscute în decembrie 20X8)	36.420
Total	36.485.544

Exemplul 10

- IE42. Următorul exemplu ilustrează procesul de recunoaștere și evaluare a datoriei și cheltuielilor aferente ajutorului de șomaj. Acest exemplu nu este bazat pe tranzacții reale.
- IE43. Administrația statului J furnizează ajutor de șomaj cetățenilor și rezidenților săi permanenți. Schema ajutorului de șomaj plătește lunar 50% din salariul anterior al persoanei, până la maximum 500 u.m. (în tranșe). Ajutorul de șomaj se plătește pentru o perioadă de maximum optsprezece luni. Pentru a fi eligibilă să primească beneficiul, o persoană trebuie să fi fost angajată în statul respectiv pentru o perioadă de cel puțin 100 de zile în ultimele douăsprezece luni. Eligibilitatea începe la patrusprezece zile de la ultima zi de lucru a persoanei. Sumele sunt stabilite proporțional în lunile în care o persoană îndeplinește pentru prima dată criteriile de eligibilitate și în lunile în care se încheie eligibilitatea unei persoane (găsirea unui loc de muncă remunerat, dobândirea calității de antreprenor, expirarea perioadei maxime de optsprezece luni, mutarea din stat sau decesul).
- IE44. Administrația statului J își întocmește situațiile financiare la 30 iunie. Ajutorul de șomaj se plătește la data de 15 a fiecărei luni.
- IE45. La 30 iunie 20X1, Administrația statului J a recunoscut o datorie pentru ajutoarele de șomaj de 125.067 u.m. În timpul exercițiului financiar 1 iulie 20X1 – 30 iunie 20X2, Administrația statului J a plătit ajutoare de șomaj după cum urmează:

Luna	Ajutoare de șomaj plătite (u.m.)
Iulie 20X1	129.745
August 20X1 – iunie 20X2	1.582.131
Total	1.711.876

- IE46. În acest exemplu se presupune că Administrația statului J are informații complete la data la care plătește ajutoarele de șomaj. În consecință, diferența dintre suma plătită la 15 iulie 20X1 (129.745 u.m.) și datoria recunoscută la 30 iunie 20X1 (125.067 u.m.) reprezintă ajutorul de șomaj plătit proporțional celor care au devenit eligibili pentru ajutorul de șomaj între 1 iulie 20X1 și 15 iulie 20X1 (4.678 u.m.).
- IE47. La 15 iulie 20X2, Administrația statului J plătește ajutoare de șomaj în valoare totală de 132.952 u.m. Această plată conține patru elemente:

	u.m.
Ajutoare de șomaj plătite persoanelor șomere eligibile la 15 iunie 20X2 și care vor fi eligibile și la 15 iulie 20X2	113.120
Ajutoare de șomaj proporționale plătite acelor persoane șomere eligibile la 15 iunie 20X2 și a căror eligibilitate s-a încheiat la 15 iulie 20X2	9.975
Ajutoare de șomaj proporționale plătite acelor persoane șomere care au devenit eligibile între 15 iunie 20X2 și 30 iunie 20X2	5.045
Ajutoare de șomaj proporționale plătite acelor persoane șomere care au devenit eligibile între 1 iulie 20X2 și 15 iulie 20X2	4.812
Total	132.952
IE48.	La 30 iunie 20X2, Administrația statului J recunoaște o datorie aferentă ajutoarelor de șomaj plătibile celor care au îndeplinit criteriile de eligibilitate la data respectivă. Deoarece situațiile sale financiare pentru perioada iulie 20X1 – iunie 20X2 sunt emise după plata ajutoarelor de șomaj în iulie 20X2, Administrația statului J utilizează informațiile disponibile la momentul respectiv pentru a-și întocmi situațiile financiare.
IE49.	În consecință, Administrația statului J recunoaște o datorie de 128.140 u.m. Aceasta include: <ul style="list-style-type: none"> (a) Ajutoarele de șomaj plătite acelor persoane șomere eligibile la 15 iunie 20X2 și care vor fi eligibile și la 15 iulie 20X2 (113.120 u.m.); (b) Ajutoarele de șomaj proporționale plătite acelor persoane șomere eligibile la 15 iunie 20X2 și a căror eligibilitate s-a încheiat la 15 iulie 20X2 (9.975 u.m.); și (c) Ajutoarele de șomaj proporționale plătite acelor persoane șomere care au devenit eligibile între 15 iunie 20X2 și 30 iunie 20X2 (5.045 u.m.).
IE50.	Datoria nu include ajutoarele de șomaj proporționale plătite celor care au devenit eligibili între 1 iulie 20X2 și 15 iulie 20X2, deoarece aceștia nu îndeplineau criteriile de eligibilitate la 30 iunie 20X2.
IE51.	În timpul exercițiului financiar 1 iulie 20X1 – 30 iunie 20X2, valoarea totală recunoscută drept cheltuială este de 1.714.949 u.m. Defalcarea acestei sume este următoarea:

BENEFICII SOCIALE

	u.m.
Ajutoare de șomaj proporționale plătite în iulie 20X1 acelor persoane care au devenit eligibile între 1 iulie 20X1 și 15 iulie 20X1 (recunoscute în iulie 20X1)	4.678
Ajutoare de șomaj plătite între august 20X1 și iunie 20X2 și recunoscute în exercițiul financiar 1 iulie 20X1 – 30 iunie 20X2	1.582.131
Ajutoare de șomaj plătite în iulie 20X2 șomerilor eligibili la 15 iunie 20X2, atât celor care rămân eligibili, cât și celor a căror eligibilitate s-a încheiat până la 15 iulie 20X2; și acelor șomeri care au devenit eligibili între 15 iunie 20X2 și 30 iunie 20X2 (recunoscute în iunie 20X2)	128.140
	<hr/> 1.714.949

Comparație cu GFS

La elaborarea IPSAS 42, *Beneficii sociale*, IPSASB a considerat Statisticile privind Finanțele Guvernamentale (GFS) drept îndrumări de raportare.

Asemănările și diferențele cheie comparativ cu GFS sunt după cum urmează:

- IPSAS 42 utilizează concepte similare cu GFS. De exemplu, conceptul de „risc social” din GFS este termen definit în IPSAS 42 care stă la baza definiției beneficiilor sociale.
- IPSAS 42 adoptă o definiție mai restrânsă a beneficiilor sociale decât GFS. IPSAS 42 limitează definiția beneficiilor sociale la transferurile de numerar (inclusiv echivalente de numerar). Conform GFS, beneficiile sociale pot fi furnizate în numerar sau în natură (de exemplu, servicii medicale).
- Conform IPSAS 42, o entitate recunoaște o datorie pentru transferurile de numerar pe care entitatea le face până la următorul moment la care este necesară îndeplinirea criteriilor de eligibilitate. În general, nicio astfel de datorie nu este recunoscută în GFS pentru beneficiile sociale, deși datoriile sunt înregistrate pentru sistemele de asigurări sociale finanțate.
- IPSAS 42 permite recunoașterea și evaluarea beneficiilor sociale relevante utilizând abordarea bazată pe asigurări. GFS nu conține această opțiune.
- IPSAS 42 conține dispoziție de prezentare a informațiilor care nu se regăsesc în GFS.

INTRODUCERE LA STANDARDUL INTERNAȚIONAL DE CONTABILITATE PENTRU SECTORUL PUBLIC CONFORM CONTABILITĂȚII DE CASĂ – EMIS ÎN 2017

Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public (IPSASB) elaborează standarde contabile pentru entitățile din sectorul public, denumite Standarde Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public (IPSAS-uri). IPSASB recunoaște avantajele majore ale prezentării unor informații financiare consecvente și comparabile în toate jurisdicțiile și consideră că IPSAS-urile vor juca un rol esențial în fructificarea acestor avantaje. IPSASB încurajează puternic guvernele și normalizatorii naționali să se implice în elaborarea acestor standarde prin trimiterea de comentarii pe marginea propunerilor emise în proiectele de expunere și în documentele consultative.

IPSASB emite IPSAS-uri care tratează raportarea financiară conform contabilității de casă și contabilității pe bază de angajamente.

Adoptarea IPSAS-urilor de către guverne va îmbunătăți atât calitatea, cât și comparabilitatea informațiilor financiare raportate de entitățile din sectorul public din întreaga lume. IPSASB recunoaște dreptul guvernelor și al normalizatorilor naționali de a elabora standarde contabile și îndrumări pentru raportarea financiară din jurisdicțiile lor. IPSASB consideră că prezentul standard reprezintă un pas important în creșterea nivelului de consecvență și comparabilitate a raportării financiare conform contabilității de casă și încurajează adoptarea lui. Situațiile financiare trebuie caracterizate ca fiind conforme cu prezentul IPSAS doar dacă respectă toate dispozițiile din Partea 1 a acestui IPSAS.

IPSASB încurajează guvernele să treacă la contabilitatea pe bază de angajamente și să armonizeze dispozițiile naționale cu IPSAS-urile elaborate pentru a fi aplicate de entitățile care adoptă contabilitatea pe bază de angajamente. Entitățile care intenționează să adopte contabilitatea pe bază de angajamente la un moment dat în viitor pot considera utile și alte publicații ale IPSASB, în special Studiul 14, *Trecerea la contabilitatea pe bază de angajamente: îndrumări pentru guverne și entități guvernamentale*.

STANDARDUL INTERNAȚIONAL DE CONTABILITATE PENTRU SECTORUL PUBLIC: RAPORTAREA FINANCIARĂ CONFORM CONTABILITĂȚII DE CASĂ – EMIS ÎN 2017

Structura standardului

Prezentul standard cuprinde două părți:

- Partea 1 este obligatorie. Aceasta stabilește dispozițiile care se aplică tuturor entităților care întocmesc situații financiare cu scop general conform contabilității de casă. Ea definește contabilitatea de casă, stabilește dispozițiile pentru prezentarea informațiilor din situațiile financiare și din notele justificative și tratează o serie de probleme de raportare specifice. Dispozițiile din această parte a standardului trebuie respectate de entitățile din sectorul public care declară că raportează conform Standardului Internațional de Contabilitate pentru Sectorul Public *Raportarea financiară conform contabilității de casă*.
- Partea 2 nu este obligatorie. Aceasta identifică politicile contabile și prezentările de informații suplimentare pe care o entitate este încurajată să le adopte pentru creșterea utilității situațiilor sale financiare în scopuri decizionale și legate de răspundere și pentru a-i susține tranziția la contabilitatea pe bază de angajamente a raportării financiare și adoptarea IPSAS-urilor pe bază de angajamente.
- IPSAS pentru contabilitatea de casă a fost emis în ianuarie 2003. IPSAS-ul a fost actualizat cu dispoziții suplimentare și încurajări cu privire la prezentarea informațiilor privind bugetul în 2006 și cu privire la asistența externă în 2007.
- În 2017 a fost emisă o versiune revizuită a IPSAS pentru contabilitatea de casă. Obiectivele revizuirii au fost:
 - (a) De a înlătura obstacolele adoptării IPSAS pentru contabilitatea de casă reprezentate de dispozițiile curente care tratează consolidarea, asistența externă și plățile către terți: îndeosebi, de a realoca dispozițiile de întocmire a situațiilor financiare consolidate și de prezentare a informațiilor despre asistența externă și plățile către terți din Partea 1 a IPSAS drept încurajări în Partea 2 din IPSAS;
 - (b) De a asigura că dispozițiile și încurajările din standard nu sunt contrare celor echivalente din IPSAS pe bază de angajamente, cu excepția cazurilor în care astfel de diferențe sunt adecvate pentru a reflecta adoptarea contabilității de casă; și
 - (c) De a clarifica faptul că rolul pe care îl are IPSAS pentru contabilitatea de casă în strategia generală de normalizare a IPSASB este în primul rând un pas pe calea adoptării IPSAS pe bază de angajamente, mai degrabă decât un scop în sine.

RAPORTAREA FINANCIARĂ CONFORM CONTABILITĂȚII DE CASĂ

CUPRINS

Introducere	
Structura standardului	
Partea 1: Dispoziții	
Obiectiv	
	Punctele
1.1 Domeniul de aplicare al dispozițiilor.....	1.1.1-1.1.6
1.2 Contabilitatea de casă	1.2.1-1.2.10
Definiții	1.2.1-1.2.10
Contabilitate de casă	1.2.2
Echivalente de numerar	1.2.3-1.2.5
Numerar controlat de entitatea raportoare	1.2.6-1.2.9
Control asupra unei entități.....	2.10
1.3 Dispoziții de prezentare și descriere	1.3.1-1.3.33
Definiții	1.3.1-1.3.3
Situații financiare	1.3.4-1.3.11
Informații care trebuie prezentate în situația încasărilor și plăților în numerar	1.3.12-1.3.24
Clasificare	1.3.17-1.3.18
Elemente-rând, titluri și subtotaluri	1.3.19
Raportarea pe o bază netă	1.3.20-1.3.24
Politici contabile și note explicative	1.3.25-1.3.33
Structura notelor	1.3.25-1.3.26
Selectarea și prezentarea politicilor contabile	1.3.27-1.3.33
1.4 Considerații generale	1.4.1-1.4.25
Perioada de raportare	1.4.1-1.4.3
Oportunitate	1.4.4
Data de autorizare	1.4.5-1.4.6

Informații privind entitatea	1.4.7-1.4.8
Restricții privind soldurile de casă și accesul la împrumuturi	1.4.9-1.4.12
Consecvența prezentării.....	1.4.13-1.4.15
Informații comparative	1.4.16-1.4.20
Identificarea situațiilor financiare	1.4.21-1.4.25
1.5 Corectarea erorilor	1.5.1-1.5.5
1.6 Valută	1.6.1-1.6.8
Definiții	1.6.1
Tratamentul încasărilor în numerar, al plăților în numerar și al soldurilor de casă exprimate în valută.....	1.6.2-1.6.8
1.7 Prezentarea informațiilor privind bugetul în situațiile financiare.....	1.7.1-1.7.46
Definiții	1.7.1-1.7.7
Bugete aprobate	1.7.2-1.7.4
Bugetul inițial și final.....	1.7.5-1.7.6
Valori reale.....	1.7.7
Prezentarea unei comparații între valorile bugetare și cele reale	1.7.8-1.7.32
Domeniu de aplicare	1.7.9-1.7.10
Compararea valorilor bugetare și reale.....	1.7.11-1.7.16
Prezentare	1.7.17-1.7.19
Nivelul de agregare.....	1.7.20-1.7.22
Modificări ale bugetului inițial față de cel final.....	1.7.23-1.7.24
Bază comparabilă.....	1.7.25-1.7.30
Bugete multianuale	1.7.31-1.7.32
Prezentări de informații în note cu privire la baza, perioada și domeniul de aplicare bugetare	1.7.33-1.7.40
Reconcilierea valorilor reale pe o bază comparabilă cu valorile reale din situațiile financiare.....	1.7.41-1.7.46
1.8 Data intrării în vigoare a Părții 1 și prevederi tranzitorii.....	1.8.1-1.8.13
Prevederi tranzitorii	1.8.1-1.8.4
Data intrării în vigoare.....	1.8.5-1.8.6

Retragerea IPSAS pentru contabilitatea de casă (2007).....	1.8.7-1.8.10
Modificări ale politicilor contabile ale entităților care adoaptă IPSAS pentru contabilitatea de casă înlocuit	1.8.11-1.8.13
Bază pentru concluzii	
Anexa 1: Ilustrarea dispozițiilor Părții 1 din prezentul standard	
Partea 2: Prezentări de informații suplimentare recomandate	
2.1 Prezentări de informații suplimentare recomandate	2.1.1-2.1.103
Definiții	2.1.1-2.1.2
Beneficii economice viitoare sau potențial de servicii	2.1.2
Continuitatea activității.....	2.1.3-2.1.5
Tranzacții administrate	2.1.6-2.1.13
Colectarea veniturilor	2.1.9-2.1.11
Fluxuri de trezorerie „de trecere” (pass-through).....	2.1.12
Plăți de transfer	2.1.13
Prezentarea principalelor clase de fluxuri de trezorerie.....	2.1.14-2.1.21
Prezentarea informațiilor privind părțile afiliate.....	2.1.22-2.1.23
Prezentarea activelor, datoriilor, veniturilor, cheltuielilor și a comparației cu bugetele.....	2.1.24-2.1.32
Comparație cu bugetele	2.1.28-2.1.32
Situații financiare consolidate.....	2.1.33-2.1.61
Definiții.....	2.1.33
Entitate economică.....	2.1.34-2.1.36
Domeniul de aplicare al situațiilor financiare consolidate.....	2.1.37-2.1.46
Tranziția la situații financiare consolidate	2.1.47-2.1.49
Proceduri de consolidare.....	2.1.50-2.1.52
Prezentări de informații aferente consolidării.....	2.1.53-2.1.56
Achiziții și cedări ale entităților controlate și ale altor unități de exploatare	2.1.57-2.1.61
Angajamente comune	2.1.62-2.1.63

Raportarea financiară în economiile hiperinflaționiste	2.1.64-2.1.76
Retratarea situațiilor financiare	2.1.66-2.1.71
Informații comparative	2.1.72
Situații financiare consolidate	2.1.73-2.1.74
Selectarea și utilizarea indicelui general al prețurilor	2.1.75-2.1.76
Plăți efectuate de terți în numele entității	2.1.77-2.1.81
Beneficiari ai asistenței externe și al altui tip de asistență	2.1.82-2.1.103
Definiții	2.1.82
Asistență	2.1.83-2.1.89
Asistență externă primită	2.1.90
Altă asistență primită	2.1.91
Asistență externă și altă asistență primită	2.1.92-2.1.99
Bunuri și servicii primite	2.1.100-2.1.103
2.2 Administrații și alte entități din sectorul public care finalizează tranziția la contabilitatea pe bază de angajamente a raportării financiare și adoptarea IPSAS pe bază de angajamente	2.2.1-2.2.9
Prezentarea situației încasărilor și plăților în numerar	2.2.1-2.2.3
Situații financiare consolidate – entitatea economică	2.2.4-2.2.6
Prezentări de informații impuse și recomandate conform IPSAS pentru contabilitatea de casă	2.2.7
IPSAS 33 – Adoptarea pentru prima dată a IPSAS-urilor pe bază de angajamente	2.2.8-2.2.9
Bază pentru concluzii	
Anexa 2: Ilustrarea anumitor prezentări de informații recomandate în Partea 2 a prezentului standard	
Anexa 3: Prezentarea situației încasărilor și plăților în numerar în forma impusă de IPSAS 2, Situațiile fluxurilor de trezorerie	
Anexa 4: Caracteristicile calitative ale informațiilor incluse în rapoartele financiare cu scop general	

PARTEA 1: DISPOZIȚII

Partea 1 a prezentului standard stabilește dispozițiile de raportare conform contabilității de casă.

Dispozițiile cu valoare de normă sunt tipărite cu caractere aldine cursive. Este folosit termenul de „trebuie” pentru a semnala că sunt dispoziții cu valoare de normă. Ele trebuie citite în contextul punctelor de comentarii din prezentul standard, care sunt tipărite cu caractere normale, și în contextul „Prefeței la Standardele Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public”. Standardele Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public nu sunt concepute pentru a se aplica elementelor ne semnificative.

Obiectiv

Obiectivul prezentului standard este de a prescrie modul de prezentare a situațiilor financiare cu scop general întocmite conform contabilității de casă.

Obiectivele raportării financiare de către entitățile din sectorul public vizează furnizarea unor informații despre entitate care să fie utile pentru utilizatorii situațiilor financiare cu scop general și ai altor rapoarte financiare cu scop general (GPFR) în sensul răspunderii și al procesului decizional. Informațiile despre încasările în numerar, plățile în numerar și soldurile de casă ale unei entități sunt necesare în scopuri legate de răspundere și oferă date utile pentru evaluările capacității entității de a genera numerarul necesar în viitor, precum și privind sursele și utilizatorii numerarului. Atunci când utilizatorii iau și evaluează deciziile privind alocarea resurselor în numerar și susținerea activităților entității, ei au nevoie de înțelegerea oportunității și de certitudinea încasărilor și plăților în numerar.

Respectarea dispozițiilor și a recomandărilor din prezentul standard va susține o raportare financiară consecventă și transparentă a încasărilor în numerar, a plăților în numerar și a soldurilor de casă ale entității. De asemenea, va crește comparabilitatea cu propriile situații financiare cu scop general ale entității din perioadele anterioare și cu situațiile financiare ale altor entități care adoptă contabilitatea de casă.

Rolul IPSAS pentru contabilitatea de casă

IPSASB este de părere că obiectivele raportării financiare pot fi cel mai bine atinse prin adoptarea IPSAS-urilor pe bază de angajamente. În consecință, IPSASB încurajează guvernele și alte entități din sectorul public să prezinte situații financiare care sunt în conformitate cu dispozițiile IPSAS-urilor pe bază de angajamente. Cu toate acestea, IPSASB consideră că în anumite jurisdicții poate fi necesar un proces de tranziție pentru a atinge acest obiectiv. IPSAS pentru contabilitatea de casă a fost elaborat drept un pas intermediar pentru a ajuta la tranziția la contabilitatea pe bază de angajamente a raportării financiare și la adoptarea IPSAS-urilor pe bază de angajamente. El nu a fost conceput ca un scop în sine. Rolul prezentărilor de informații recomandate în Partea 2 a standardului este de a susține tranziția unei entități la raportarea financiară pe bază de angajamente și adoptarea IPSAS-urilor pe bază de angajamente.

Calea aleasă pentru tranziția la contabilitatea pe bază de angajamente a raportării financiare și adoptarea IPSAS-urilor pe bază de angajamente va reflecta circumstanțele jurisdicției și, în consecință, poate fi diferită de la jurisdicție la jurisdicție. IPSASB nu precizează că ar trebui adoptată o anumită cale pentru tranziție, nici că entitățile ar trebui obligatoriu să adopte IPSAS pentru contabilitatea de casă ca primă etapă în procesul de tranziție.

1.1 Domeniul de aplicare al dispozițiilor

1.1.1 IPSAS-urile sunt concepute pentru a fi aplicate entităților din sectorul public¹ care îndeplinesc toate criteriile următoare:

- (a) Sunt responsabile de furnizarea unor servicii² în folosul public și/sau redistribuie venitul și patrimoniul;
- (b) Își finanțează activitatea în principal, direct sau indirect, prin intermediul taxelor și/sau al transferurilor din partea altor niveluri de guvernare, al contribuțiilor sociale, datoriiilor sau comisioanelor; și
- (c) Nu au ca obiectiv primar realizarea de profituri.

1.1.2 ***O entitate din sectorul public care întocmește și prezintă situații financiare cu scop general (situații financiare) conform contabilității de casă, așa cum este definită în prezentul standard, trebuie să aplice dispozițiile din Partea 1 a prezentului standard în prezentarea situațiilor sale financiare anuale.***

1.1.3 Situațiile financiare cu scop general sunt elaborate în principal pentru a satisface nevoile de informații ale beneficiarilor de servicii și ale furnizorilor de resurse care nu sunt în măsură să solicite rapoarte ajustate pentru a satisface nevoile lor specifice de informații, precum și ale reprezentanților acestor utilizatori. Beneficiarii de servicii și reprezentanții lor și furnizorii de resurse și reprezentanții lor includ cetățenii, rezidenții, contribuabilii și plătitorii de taxe și impozite locale, membri ai legislativului (sau ai unui organism similar) și membri ai parlamentului (sau ai unui organism reprezentativ similar), agenții donatoare, creditorii și alții care oferă resurse pentru sau beneficiază de serviciile administrațiilor. Situațiile financiare cu scop general întocmite pentru a răspunde nevoilor de informații ale beneficiarilor de servicii și furnizorilor de resurse în scopuri decizionale și legate de răspundere pot, de asemenea, să ofere informații utile pentru alte părți. Situațiile financiare cu scop general includ acele situații financiare care sunt prezentate separat sau în cadrul unui alt document public

¹ Punctul 1.8 din *Cadrul general conceptual de raportare financiară cu scop general pentru entitățile din sectorul public* identifică o gamă largă de entități din sectorul public pentru care au fost concepute IPSAS-urile.

² Serviciile respective includ bunuri, servicii și consiliere politică, inclusiv pentru alte entități din sectorul public.

cum ar fi un raport anual. În sensul prezentului standard, termenii „situații financiare cu scop general” și „situații financiare” sunt similari, cu excepția cazului în care se specifică altfel.

- 1.1.4 O entitate raportoare este o entitate individuală care prezintă situații financiare sau, în cazul în care o entitate care controlează alege să prezinte situații financiare de grup, o entitate raportoare poate cuprinde o entitate care controlează și una sau mai multe entități controlate care prezintă situațiile financiare ca fiind o singură entitate. O entitate raportoare din sectorul public (denumită în continuare entitate sau entitate raportoare, cu excepția cazului în care se specifică altfel), este o organizație de stat sau altă organizație din sectorul public, un program sau un domeniu de activitate identificabil pentru care sunt întocmite situațiile financiare. Punctul 1.4.7 din prezentul standard prevede prezentarea anumitor informații cu privire la entitățile și activitățile pentru care au fost întocmite situațiile financiare.
- 1.1.5 Prezentul standard se aplică în egală măsură situațiilor financiare ale unei entități individuale și situațiilor financiare ale unei entități raportoare care cuprinde o entitate care controlează și una sau mai multe entități controlate. Acesta prevede întocmirea unei situații a încasărilor și plăților în numerar care recunoaște numerarul controlat de entitatea raportoare și prezentarea politicilor contabile și a notelor explicative.
- 1.1.6 *O entitate ale cărei situații financiare sunt conforme cu dispozițiile din Partea 1 a prezentului standard trebuie să prezinte acest fapt. Situațiile financiare nu trebuie descrise drept conforme cu prezentul standard dacă nu respectă toate dispozițiile din Partea 1 a prezentului standard.*

1.2 Contabilitatea de casă

Definiții

- 1.2.1 *Următorii termeni sunt utilizați în prezentul standard cu înțelesul specificat în continuare:*

Numerarul cuprinde disponibilul în casă și la bănci, depozitele la vedere și echivalentele de numerar.

Contabilitatea de casă reprezintă o bază de contabilitate care recunoaște tranzacțiile și alte evenimente numai atunci când numerarul este încasat sau plătit.

Echivalentele de numerar sunt investiții pe termen scurt, foarte lichide, care sunt ușor convertibile în sume cunoscute de numerar și care sunt supuse unui risc nesemnificativ de schimbare a valorii.

Fluxurile de trezorerie sunt intrările și ieșirile de numerar.

Plățile în numerar sunt ieșirile de numerar.

Încasările în numerar sunt intrările de numerar.

Controlul numerarului rezultă atunci când entitatea poate utiliza sau beneficia într-un alt mod de numerar pentru atingerea obiectivelor sale și poate exclude sau reglementa accesul altor părți la acel beneficiu.

Controlul unei entități: O entitate controlează o altă entitate atunci când entitatea este expusă sau are drepturi asupra unor beneficii variabile pe baza implicării sale în cealaltă entitate și are capacitatea de a influența natura sau valoarea acelor beneficii prin autoritatea sa asupra celeilalte entități.

Entitatea controlată este o entitate care se află sub controlul altei entități (cunoscută drept entitate care controlează).

Contabilitate de casă

- 1.2.2 Contabilitatea de casă recunoaște tranzacțiile și evenimentele numai atunci când entitatea primește sau plătește în numerar (sau echivalente de numerar). Situațiile financiare întocmite conform contabilității de casă le furnizează cititorilor informații despre sursele de numerar rezultate pe parcursul perioadei, despre scopurile în care a fost folosit numerarul și despre soldurile de casă de la data de raportare. Evaluarea din situațiile financiare se concentrează asupra soldurilor de casă și modificărilor acestora. Notele la situațiile financiare pot oferi informații suplimentare despre datorii, cum ar fi sumele de plătit și împrumuturile, precum și despre unele active nemonetare, cum ar fi creanțele, investițiile și imobilizările corporale.

Echivalente de numerar

- 1.2.3 Echivalentele de numerar sunt deținute mai degrabă în scopul îndeplinirii angajamentelor în numerar pe termen scurt, decât pentru investiții sau în alte scopuri. Pentru ca o investiție să îndeplinească condițiile unui echivalent de numerar, aceasta trebuie să fie ușor convertibilă într-o sumă cunoscută de numerar și să fie supusă unui risc nesemnificativ de schimbare a valorii. Prin urmare, o investiție îndeplinește, în mod normal, condițiile unui echivalent de numerar doar atunci când are o scadență mică, de, să zicem, trei luni sau mai puțin de la data achiziției. Investițiile în capitalurile proprii sunt excluse din echivalentele de numerar dacă nu sunt, în fond, echivalente de numerar.
- 1.2.4 Împrumuturile bancare sunt, în general, considerate ca generatoare de intrări de numerar. Totuși, în unele jurisdicții, descoperirile de cont care sunt rambursabile la cerere fac parte integrantă din administrarea numerarului entității. În aceste circumstanțe, descoperirile de cont sunt incluse ca o componentă a numerarului. O caracteristică a acestor angajamente bancare este faptul că soldul bancar fluctuează deseori între pozitiv și negativ.
- 1.2.5 Fluxurile de trezorerie exclud mișcările între elemente care constituie numerar deoarece aceste componente fac parte mai degrabă din administrarea numerarului unei entități decât din creșterile sau descreșterile în numerarul pe care

entitatea îl controlează. Administrarea numerarului include investirea excesului de numerar disponibil în casă și la bănci în echivalente de numerar.

Numerar controlat de entitatea raportoare

- 1.2.6 Numerarul este controlat de o entitate atunci când entitatea poate utiliza numerarul pentru realizarea propriilor sale obiective sau poate beneficia în alt mod de pe urma numerarului și exclude sau reglementează accesul altor părți la acel beneficiu. Numerarul colectat de o entitate sau alocat sau subvenționat unei entități care poate să îl utilizeze pentru finanțarea obiectivelor sale de exploatare, pentru a dobândi imobilizări sau pentru a-și rambursa datoria este controlat de entitate.
- 1.2.7 Sumele depozitate în contul bancar al unei entități sunt controlate de acea entitate. În unele cazuri, numerarul pe care o entitate de stat:
- (a) Îl colectează în numele guvernului respectiv (sau al unei alte entități) este depozitat în propriul său cont bancar înainte de a fi transferat la veniturile consolidate sau într-un alt cont guvernamental general; și
 - (b) Urmează să îl transfere terților în numele guvernului său este depozitat inițial în propriul său cont bancar înainte de a fi transferat beneficiarului autorizat.

În aceste cazuri, entitatea va controla numerarul numai pe perioada în care acesta rămâne în contul său bancar, înainte de a fi transferat la veniturile consolidate sau într-un alt cont bancar controlat de guvern sau către terți. Punctul 1.4.9 prevede prezentarea soldurilor de casă deținute de o entitate la data de raportare care nu sunt disponibile pentru utilizarea de către entitate sau sunt supuse restricțiilor externe. Îndrumări suplimentare privind tratamentul fluxurilor de trezorerie pe care entitatea le administrează în numele altor entități sunt incluse la punctele 2.1.6-2.1.13 din Partea 2 a prezentului standard.

- 1.2.8 În unele jurisdicții, un guvern va administra cheltuielile departamentelor sale individuale și ale altor entități printr-o funcție de trezorerie centralizată, numită adesea „cont de trezorerie unic”. Conform acestor angajamente, departamentele individuale și entitățile nu își înființează propriile conturi bancare separate. Mai degrabă, funcția de trezorerie centralizată funcționează ca o bancă în numele departamentelor individuale și al altor entități. Intrările de numerar, ieșirile de numerar și soldurile de numerar ale entității care circulă sau sunt deținute în contul de trezorerie unic vor fi raportate în situația încasărilor și plăților în numerar în conformitate cu dispozițiile de la punctul 1.3.4. Din perspectiva funcției de trezorerie centralizată, plățile efectuate în numele departamentelor individuale și al altor entități sunt tratate drept modificări în conturile acestora – reflectând abordarea adoptată de bancă în contabilizarea plăților efectuate în numele clienților săi.

- 1.2.9 În unele cazuri, funcția de trezorerie centralizată va fi preluată de o entitate care controlează contul (conturile) bancar(e) din care se efectuează plățile în numele departamentelor care funcționează separat sau al altor entități. În aceste cazuri, transferurile către și plățile din acele conturi bancare reflectă încasările și plățile în numerar pe care le administrează entitatea centrală în numele departamentelor care funcționează separat sau al altor entități. Punctul 1.3.13 stipulează faptul că încasările și plățile în numerar care rezultă din tranzacțiile pe care le administrează entitatea în numele altor entități și care sunt recunoscute în situațiile financiare inițiale pot fi raportate pe o bază netă. Punctul 1.4.9 prevede prezentarea soldurilor de casă deținute de o entitate la data de raportare care nu sunt disponibile pentru utilizarea de către entitate sau sunt supuse restricțiilor externe.

Control asupra unei entități

- 1.2.10 Administrațiile și alte entități din sectorul public pot controla un număr mare de entități, inclusiv departamente, agenții și entități comerciale din sectorul public. Situațiile financiare pot fi întocmite pentru o entitate raportoare care cuprinde o entitate individuală sau o entitate care controlează și toate sau o parte dintre entitățile sale controlate. Prezentul standard încurajează (la punctul 2.1.37) entitățile care controlează să întocmească și să prezinte situații financiare consolidate care cuprind entitatea care controlează și toate entitățile sale controlate, cu excepția anumitor circumstanțe definite, dar nu impune acest lucru. Factorii care trebuie luați în considerare în evaluarea măsurii în care o entitate controlează o altă entitate în scopuri de raportare financiară sunt stabiliți în IPSAS 35, *Situații financiare consolidate*.

1.3 Dispoziții de prezentare și descriere

Definiții

- 1.3.1 *Următorii termeni sunt utilizați în prezentul standard cu înțelesul specificat în continuare:*

Politicile contabile reprezintă principiile, bazele, convențiile, regulile și practicile specifice adoptate de o entitate la întocmirea și prezentarea situațiilor financiare.

Pragul de semnificație: Informațiile sunt semnificative dacă omisiunea sau prezentarea lor eronată poate influența îndeplinirea de către entitate a obligațiilor legate de răspundere sau deciziile luate de utilizatori pe baza situațiilor financiare ale entității întocmite pentru respectiva perioadă de raportare. Pragul de semnificație depinde atât de natura, cât și de valoarea elementului analizat în circumstanțele specifice ale fiecărei entități.

Data de raportare este data ultimei zile din perioada de raportare la care se referă situațiile financiare.

- 1.3.2 Situațiile financiare rezultă din prelucrarea unor cantități mari de tranzacții care sunt structurate prin agregarea în grupuri conform naturii sau funcției lor. Stadiul final al procesului de agregare și clasificare este prezentarea datelor simplificate și clasificate care formează elemente-rând fie în situațiile financiare propriu-zise, fie în note. Dacă un element-rând nu este semnificativ individual, acesta este agregat cu alte elemente fie în situațiile financiare propriu-zise, fie în note. Un element care nu este suficient de semnificativ pentru a garanta prezentarea separată în situațiile financiare propriu-zise poate fi, totuși, suficient de semnificativ încât să fie prezentat separat în note.
- 1.3.3 Principiul pragului de semnificație prevede că nu este necesar ca dispozițiile specifice de prezentare ale Standardelor Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public să fie îndeplinite dacă informațiile care rezultă nu sunt semnificative.

Situații financiare

- 1.3.4 ***O entitate va întocmi și va prezenta situații financiare care includ următoarele componente:***
- (a) ***O situație a încasărilor și plăților în numerar care recunoaște toate încasările în numerar, plățile în numerar și soldurile de casă controlate de entitate;***
 - (b) ***Politici contabile și note explicative; și***
 - (c) ***Atunci când entitatea pune la dispoziția publicului bugetul său aprobat, o comparație a valorilor bugetare și reale, fie ca o situație financiară individuală suplimentară, fie ca o coloană a bugetului în situația încasărilor și plăților în numerar, în conformitate cu punctul 1.7.8 din prezentul standard.***
- 1.3.5 ***Atunci când o entitate alege să prezinte informații întocmite pe o altă bază decât contabilitatea de casă așa cum este definită în prezentul standard sau cum este altfel stipulat la punctul 1.3.4 litera (c), astfel de informații trebuie prezentate în notele la situațiile financiare.***
- 1.3.6 Situațiile financiare cuprind situația încasărilor și plăților în numerar și alte situații care prezintă informații suplimentare privind încasările în numerar, plățile în numerar și soldurile de casă controlate de entitate, precum și politicile contabile și notele. În conformitate cu dispozițiile de la punctul 1.3.4 litera (a) de mai sus, numai încasările în numerar, plățile în numerar și soldurile de casă controlate de entitatea raportoare vor fi recunoscute ca atare în situația încasărilor și plăților în numerar sau în alte situații care ar putea fi întocmite. În conformitate cu dispozițiile de la punctul 1.3.4 litera (c) de mai sus, situațiile financiare pot include o comparație a valorilor bugetare și reale ca o situație financiară suplimentară.

- 1.3.7 Punctul 1.7.17 din prezentul standard prevede că o entitate poate să prezinte o comparație a valorilor bugetare și reale sub forma unor coloane suplimentare ale bugetului în situația încasărilor și plăților în numerar doar atunci când situațiile financiare și bugetul sunt întocmite pe o bază comparabilă. Atunci când bugetul și situațiile financiare nu sunt întocmite pe o bază comparabilă, se prezintă o situație separată a comparației valorilor bugetare și reale.
- 1.3.8 Notele la situațiile financiare includ descrieri narrative sau planuri mai detaliate sau analize ale valorilor prezentate în situațiile financiare propriu-zise, precum și informații suplimentare. Ele includ prezentări de informații impuse și recomandate de prezentul standard și pot include și alte prezentări de informații considerate a fi necesare pentru realizarea unei prezentări fidele și pentru a crește nivelul de răspundere.
- 1.3.9 Prezentul standard nu interzice unei entități să includă în situațiile sale financiare cu scop general situații suplimentare la situația încasărilor și plăților în numerar așa cum se specifică la punctul 1.3.4 de mai sus. Prin urmare, situațiile financiare cu scop general pot include, de asemenea, situații suplimentare care, de exemplu:

- (a) Raportează încasările în numerar, plățile în numerar și soldurile de casă pentru principalele categorii de finanțare, cum ar fi fondul veniturilor consolidate;
- (b) Oferă informații suplimentare despre sursele și desfășurarea împrumuturilor, precum și despre natura și tipul plăților în numerar; sau
- (c) Oferă o comparație a valorilor reale și bugetare.

În conformitate cu dispozițiile de la punctul 1.3.5 de mai sus, situațiile suplimentare vor raporta numai încasările în numerar, plățile în numerar și soldurile de casă care sunt controlate de entitate.

- 1.3.10 Entitățile care raportează utilizând contabilitatea de casă colectează frecvent informații privind elemente care nu sunt recunoscute conform contabilității de casă. Exemplele de tipuri de informații care pot fi colectate includ detaliile privind:
- (a) Creanțele, datoriile, împrumuturile și alte datorii, activele nemonetare, precum și veniturile și cheltuielile exigibile;
 - (b) Angajamentele și datoriile contingente; și
 - (c) Indicatorii de performanță și realizarea obiectivelor de livrare a serviciilor.
- 1.3.11 Entitățile care întocmesc situații financiare cu scop general în conformitate cu prezentul standard pot prezenta astfel de informații în notele la situațiile financiare atunci când acele informații vor fi probabil folositoare pentru utilizatori. Atunci când se fac astfel de prezentări, ele trebuie să fie descrise clar și

inteligibile. Dacă nu sunt prezentate chiar în situațiile financiare, comparațiile cu bugetul pot fi incluse în note. Partea 2 a prezentului standard recomandă includerea informațiilor privind activele și datoriile nemonetare și a unei comparații cu bugetul în situațiile financiare cu scop general.

Informații care trebuie prezentate în situația încasărilor și plăților în numerar

1.3.12 *Situația încasărilor și plăților în numerar va prezenta următoarele valori din perioada de raportare:*

- (a) *Totalul încasărilor în numerar ale entității, prezentând separat o subclasificare a totalului încasărilor în numerar utilizând o bază de clasificare adecvată operațiunilor entității;*
- (b) *Totalul plăților în numerar ale entității, prezentând separat o subclasificare a totalului plăților în numerar utilizând o bază de clasificare adecvată operațiunilor entității; și*
- (c) *Soldurile de casă de deschidere și de închidere ale entității.*

1.3.13 *Totalul încasărilor în numerar și totalul plăților în numerar, precum și încasările în numerar și plățile în numerar pentru fiecare subclasificare a încasărilor și plăților în numerar trebuie să fie raportate pe o bază brută, cu excepția faptului că încasările și plățile în numerar pot fi raportate pe o bază netă atunci când:*

- (a) *Rezultă din tranzacții pe care entitatea le administrează în numele altor părți și care sunt recunoscute în situația încasărilor și plăților în numerar; sau*
- (b) *Corespund unor elemente cu rulaj rapid, valori mari și scadențe apropiate.*

1.3.14 *Elementele-rând, titlurile și subtotalurile vor fi prezentate în situația încasărilor și plăților în numerar atunci când o astfel de prezentare este necesară pentru redarea corectă a încasărilor în numerar, a plăților în numerar și a soldurilor de casă ale entității.*

1.3.15 Prezentul standard le impune tuturor entităților să prezinte o situație a încasărilor și plăților în numerar care prezintă soldurile de casă de deschidere și de închidere ale entității, încasările totale în numerar și plățile totale în numerar pe perioada de raportare și subclasificările majore ale acestora. Astfel se garantează că situațiile financiare furnizează informații cuprinzătoare privind soldurile de casă ale entității și modificările aferente ale perioadei într-o formă accesibilă și ușor de înțeles pentru utilizatori.

1.3.16 Prin prezentarea informațiilor privind aspecte cum ar fi soldurile de casă ale entității, dacă numerarul este sau nu generat din impozite, amenzi, taxe și/sau

împrumuturi și dacă s-a cheltuit sau nu pentru a acoperi costurile de exploatare, pentru achiziționarea de imobilizări sau pentru amortizarea datoriei, se crește nivelul de transparență și de răspundere al raportării financiare. Aceste prezentări vor facilita, de asemenea, analize și evaluări mai informate ale resurselor curente de numerar ale entității, ale potențialelor surse și ale sustenabilității intrărilor de numerar viitoare.

Clasificare

- 1.3.17 Subclasificările (sau categoriile) încasărilor totale în numerar și ale plăților totale în numerar care vor fi prezentate în conformitate cu punctele 1.3.12 și 1.3.14 sunt o problemă de raționament profesional. Acest raționament va fi aplicat în contextul obiectivelor și caracteristicilor calitative ale raportării financiare conform contabilității de casă. Anexa 4 a prezentului standard rezumă caracteristicile calitative ale informațiilor incluse în rapoartele financiare cu scop general. Încasările totale în numerar pot fi clasificate, de exemplu, pentru a identifica separat încasările în numerar din: impozitare sau alocare; subvenții și donații; împrumuturi; încasări din cedarea imobilizărilor corporale; precum și din alte prestări de servicii și activități comerciale curente. Plățile totale în numerar pot fi clasificate, de exemplu, pentru a identifica separat plățile în numerar cu privire la: prestări curente de servicii, inclusiv transferuri către constituenți sau către alte guverne sau entități; programe de reducere a datoriei; achiziții de imobilizări corporale; și orice activități comerciale. Prezentările alternative sunt și ele posibile, de exemplu, încasările totale în numerar pot fi clasificate în funcție de sursa lor, iar plățile totale în numerar pot fi subclasificate fie în funcție de natura plăților, fie în funcție de rolul sau programul pe care îl au în cadrul entității, după caz.
- 1.3.18 Partea 2 din prezentul standard încurajează prezentarea anumitor informații cu privire la asistența externă și altă asistență primită în timpul perioadei de raportare, precum și la situația asistenței externe neaccesate și altă asistență disponibilă entității la data de raportare. Pentru multe entități din sectorul public din economiile în curs de dezvoltare, clasificarea încasărilor și plăților în numerar pentru a identifica valoarea asistenței externe și a altei asistențe primite sub formă de numerar și utilizarea acelei asistențe este posibil să fie relevantă în scopuri decizionale și legate de răspundere.

Elemente-rând, titluri și subtotaluri

- 1.3.19 Factorii care trebuie luați în considerare pentru a determina ce elemente-rând, titluri și subtotaluri trebuie să fie prezentate în fiecare subclasificare în conformitate cu dispozițiile de la punctul 1.3.14 de mai sus includ: dispozițiile altor secțiuni din prezentul standard; evaluările pragului de semnificație posibil al prezentărilor pentru utilizatori; precum și măsura în care explicațiile și prezentările necesare sunt redată în notele la situațiile financiare. Partea 2 a prezentului standard stabilește prezentările claselor majore suplimentare de fluxuri de

trezorerie pe care entitatea este încurajată să le facă în notele la situațiile financiare sau chiar în situațiile financiare. Este posibil ca în multe cazuri, dar nu neapărat în toate cazurile, aceste prezentări să satisfacă dispozițiile de la punctul 1.3.12 de mai sus.

Raportarea pe o bază netă

- 1.3.20 Prezentul standard prevede raportarea încasărilor în numerar, a plăților în numerar și a soldurilor de casă pe o bază brută, cu excepția circumstanțelor identificate la punctul 1.3.13 de mai sus. Punctele 1.3.21 și 1.3.24 de mai jos dezvoltă în continuare acele circumstanțe în care raportarea pe o bază netă poate fi justificată.
- 1.3.21 Guvernele și departamentele guvernamentale și alte entități de stat pot administra tranzacțiile sau pot acționa în alt mod, ca agenți, în numele altora. Aceste tranzacții administrate sau tranzacții de intermediere pot include colectarea veniturilor în numele unei alte entități, transferul fondurilor către beneficiarii eligibili sau păstrarea în siguranță a banilor în numele părților. Exemplele de astfel de activități pot include:
- (a) Colectarea impozitelor de către un nivel guvernamental pentru un alt nivel guvernamental, cu excepția colectării impozitelor de către un guvern pentru uzul propriu ca parte a unui angajament de distribuire a impozitelor;
 - (b) Acceptarea și rambursarea depozitelor la vedere ale unei instituții financiare;
 - (c) Fondurile deținute pentru clienți printr-o investiție sau printr-o entitate de administrare a activelor;
 - (d) Chiriile colectate în numele posesorilor proprietăților și plătite acestora;
 - (e) Transferurile făcute de un departament guvernamental către terți în conformitate cu legislația sau cu altă autoritate guvernamentală; și
 - (f) Fondurile administrate de o entitate centrală în „contul unic” pentru administrarea cheltuielilor guvernamentale (conform punctului 1.2.8).
- 1.3.22 În multe cazuri, numerarul pe care îl încasează o entitate din tranzacțiile pe care le administrează ca agent al altor părți va fi depozitat în conturi de administrare pentru beneficiarii finali ai numerarului sau direct în contul bancar al acestora. În aceste cazuri, entitatea nu va controla numerarul pe care îl încasează din tranzacțiile pe care le administrează, iar aceste fluxuri de trezorerie nu vor face parte din încasările în numerar, plățile în numerar sau soldurile de casă ale entității. Totuși, în alte cazuri, numerarul încasat va fi depozitat în conturi bancare controlate de entitatea care acționează ca agent, iar încasarea și transferul celui numerar vor fi raportate în situația încasărilor și plăților în numerar a entității.

1.3.23 În unele cazuri, valorile fluxurilor de trezorerie ce rezultă din tranzacțiile administrate care „trec prin” contul bancar al entității raportoare pot fi mari în comparație cu propriile tranzacții ale entității, iar controlul poate fi exercitat numai pentru o perioadă scurtă de timp înainte ca sumele să fie transferate beneficiarilor finali. Acesta poate fi și cazul altor fluxuri de trezorerie care includ, de exemplu, avansuri sau rambursări pentru:

- (a) Achiziționarea și vânzarea investițiilor; și
- (b) Alte împrumuturi pe termen scurt, de exemplu, cele care au o perioadă de scadență de cel mult trei luni.

1.3.24 Recunoașterea acestor tranzacții pe o bază brută poate submina capacitatea situațiilor financiare ale unor guverne și entități de stat de a comunica informațiile cu privire la încasările și plățile în numerar ce rezultă din propriile activități ale entității. Prin urmare, prezentul standard permite compensarea încasărilor și plăților în numerar și raportarea lor pe o bază netă în situația încasărilor și plăților în numerar în circumstanțele identificate la punctul 1.3.13 de mai sus.

Politici contabile și note explicative

Structura notelor

1.3.25 *Notele la situațiile financiare ale unei entități trebuie:*

- (a) *Să prezinte informații privind baza de întocmire a situațiilor financiare și a politicilor contabile specifice selectate și aplicate pentru tranzacțiile semnificative și alte evenimente; și*
- (b) *Să ofere informații suplimentare care nu au fost prezentate în situațiile financiare propriu-zise, dar care sunt necesare în vederea unei prezentări fidele a încasărilor în numerar, a plăților în numerar și a soldurilor de casă ale entității.*

1.3.26 *Notele la situațiile financiare trebuie să fie prezentate în mod sistematic. Fiecare element din situația propriu-zisă a încasărilor și plăților în numerar și din alte situații financiare trebuie să conțină trimiteri la alte informații conexe din note.*

Selectarea și prezentarea politicilor contabile

1.3.27 *Situațiile financiare trebuie să prezinte informații care sunt:*

- (a) *Inteligibile;*
- (b) *Relevante pentru deciziile și nevoile privind responsabilitatea ale utilizatorilor;*
- (c) *O reprezentare exactă a încasărilor în numerar, plăților în numerar și soldurilor de casă ale entității și a celorlalte informații prezentate în situațiile financiare prin faptul că sunt:*

- (i) *Complete;*
- (ii) *Neutre; și*
- (iii) *Fără erori semnificative;*
- (d) *Comparabile;*
- (e) *La timp; și*
- (f) *Verificabile.*

Constrângerile asupra informațiilor incluse în situațiile financiare sunt că acestea sunt semnificative, îndeplinesc o evaluare cost-beneficiu și realizează un echilibru corespunzător între caracteristicile calitative identificate la literele (a)-(f) de mai sus.

- 1.3.28 Calitatea informațiilor oferite în situațiile financiare determină utilitatea acelor situații pentru utilizatori. Punctul 1.3.27 identifică caracteristicile calitative ale și constrângerile asupra informațiilor incluse în situațiile financiare. Este prevăzută elaborarea unor politici contabile pentru a se asigura că situațiile financiare furnizează informații care îndeplinesc caracteristicile calitative identificate la punctul 1.3.27 literele (a)-(f) și satisfac constrângerile asupra informațiilor incluse în situațiile financiare. Anexa 4 a prezentului standard rezumă caracteristicile calitative ale și constrângerile asupra informațiilor incluse în rapoartele financiare cu scop general. Menținerea unor registre contabile complete și corecte în timpul perioadei de raportare este esențială pentru întocmirea la timp a situațiilor financiare.
- 1.3.29 ***Secțiunea de politici contabile din notele la situațiile financiare trebuie să descrie fiecare politică contabilă specifică necesară pentru o înțelegere corectă a situațiilor financiare, inclusiv a măsurii în care entitatea a aplicat prevederile tranzitorii din prezentul standard.***
- 1.3.30 ***Tratamentele contabile neadecvate nu sunt rectificate nici prin prezentarea politicilor contabile utilizate, nici prin note sau materiale explicative.***
- 1.3.31 Atunci când se decide dacă o anumită politică contabilă trebuie să fie prezentată, conducerea analizează dacă prezentarea i-ar putea ajuta pe utilizatori în înțelegerea modului de reflectare a tranzacțiilor și evenimentelor în încasările în numerar, plățile în numerar și soldurile de casă raportate. O politică contabilă poate fi semnificativă chiar dacă valorile prezentate pentru perioadele curentă și anterioară nu sunt semnificative. Punctul 1.3.4 din prezentul standard specifică faptul că situațiile financiare cu scop general includ politicile contabile și notele explicative. Prin urmare, dispozițiile punctului 1.3.29 de mai sus se aplică și notelor la situațiile financiare.
- 1.3.32 ***Atunci când o entitate alege să includă în situațiile sale financiare orice prezentări recomandate în Partea 2 a prezentului standard, aceste prezentări trebuie să fie în conformitate cu dispozițiile punctului 1.3.27 de mai sus.***

- 1.3.33 Partea 2 a prezentului standard încurajează prezentarea informațiilor suplimentare în notele la situațiile financiare. Atunci când se fac astfel de prezentări, ele trebuie să fie inteligibile și să satisfacă celelalte caracteristici calitative ale informațiilor financiare.

1.4 Considerații generale

Perioada de raportare

- 1.4.1 *Situațiile financiare cu scop general trebuie să fie prezentate cel puțin anual. Atunci când, în circumstanțe excepționale, data de raportare a unei entități se modifică și situațiile financiare anuale sunt prezentate pentru o perioadă mai lungă sau mai scurtă de un an, entitatea trebuie să prezinte suplimentar pentru perioada acoperită de situațiile financiare:*
- (a) *Motivul (motivele) pentru utilizarea unei alte perioade decât cea de un an; și*
 - (b) *Faptul că valorile comparative s-ar putea să nu fie comparabile.*
- 1.4.2 Data de raportare este data ultimei zile din perioada de raportare la care se referă situațiile financiare. În circumstanțe excepționale, o entitate trebuie sau poate decide să își modifice data de raportare, de exemplu, pentru a corela mai bine ciclul de raportare cu ciclul de bugetare. Atunci când se întâmplă acest lucru, este important ca motivul modificării datei de raportare să fie prezentat și ca utilizatorii să fie informați că valorile prezentate pentru perioada curentă și valorile comparative nu sunt comparabile.
- 1.4.3 În mod normal, situațiile financiare sunt întocmite consecvent, acoperind o perioadă de un an. Totuși, unele entități preferă să raporteze, de exemplu, pe o perioadă de 52 de săptămâni, din motive practice. Prezentul standard nu interzice această practică, deoarece este improbabil ca situațiile financiare care rezultă să fie semnificativ diferite de cele care ar fi fost prezentate pentru un an.

Oportunitate

- 1.4.4 Utilitatea situațiilor financiare este depreciată dacă acestea nu sunt puse la dispoziția utilizatorilor într-o perioadă rezonabilă după data de raportare. O entitate trebuie să poată să își emită situațiile financiare într-un interval de șase luni de la data de raportare, deși un interval de până la trei luni este puternic încurajat. Factorii de continuitate, cum ar fi complexitatea operațiunilor unei entități, nu reprezintă un motiv suficient pentru neraportarea la timp. Termene-limită mai specifice sunt stabilite de legislație și de reglementări în multe jurisdicții.

Data de autorizare

- 1.4.5 *O entitate trebuie să prezinte informații cu privire la data la care situațiile financiare au fost aprobate în vederea emiterii, precum și persoana care le-a*

aprobat. Dacă un alt organism are autoritatea de a modifica situațiile financiare după emitere, atunci entitatea trebuie să prezinte acest lucru.

- 1.4.6 Data de autorizare este data la care situațiile financiare au primit aprobarea de la persoana împuternicită sau de la organismul împuternicit să finalizeze aceste situații pentru emitere. Este important ca utilizatorii să știe când au fost aprobate în vederea emiterii situațiile financiare, deoarece situațiile financiare nu reflectă evenimente ulterioare acestei date. De asemenea, este important pentru utilizatori să cunoască circumstanțele rare în care unele persoane sau organisme au autoritatea de a modifica situațiile financiare după emitere. Exemple de persoane sau organisme care pot avea capacitatea de a modifica situațiile financiare după emitere sunt miniștrii, guvernul de care aparține entitatea, Parlamentul sau un organism ales format din reprezentanți. Dacă se fac modificări, situațiile financiare modificate prezintă un set nou de situații financiare.

Informații privind entitatea

- 1.4.7 ***O entitate trebuie să prezinte următoarele în notele la situațiile financiare dacă nu sunt prezentate în altă parte în informațiile publicate împreună cu situațiile financiare:***

- (a) ***Sediul și forma juridică a entității și jurisdicția (jurisdicțiile) în care aceasta își desfășoară activitatea;***
- (b) ***O descriere a naturii operațiunilor și a principalelor activități ale entității;***
- (c) ***Referințe la legislația relevantă după care se conduc operațiunile entității, dacă există; și***
- (d) ***Entitățile sau sectoarele semnificative ale administrației publice care sunt prezentate în situațiile financiare și modificările în ce privește entitățile sau sectoarele semnificative care includ entitatea raportoare și care au fost prezentate în situațiile financiare pentru perioadele precedente.***

- 1.4.8 Situațiile financiare pot fi întocmite pentru o singură organizație sau unitate administrativă cum ar fi un departament, o agenție sau un program guvernamental(ă); pentru administrația publică în ansamblu; sau pentru un grup de entități sau activități identificabile cum ar fi cele care reflectă sectorul bugetar, sectorul de stat sau alt sector al administrației publice. Prezentarea informațiilor prevăzute la punctul 1.4.7 le va permite utilizatorilor să identifice natura operațiunilor entității și îi va ajuta să înțeleagă mediul legislativ și instituțional în care operează aceasta. Ea va permite, de asemenea, utilizatorilor să identifice entitățile sau sectoarele semnificative care alcătuiesc entitatea raportoare și modificările acestora de la ultima dată de raportare. Acest lucru este necesar în scopuri legate de răspundere și îi va ajuta pe utilizatori să înțeleagă și să evalueze situațiile financiare ale entității.

Restricții privind soldurile de casă și accesul la împrumuturi

- 1.4.9 *O entitate trebuie să prezinte în notele la situațiile financiare, împreună cu un comentariu, natura și valoarea:*
- (a) *Soldurilor de casă semnificative care nu sunt disponibile pentru utilizarea de către entitate;*
 - (b) *Soldurilor de casă semnificative care sunt supuse restricțiilor externe; și*
 - (c) *Facilităților de împrumut neutilizate care pot fi disponibile pentru activitățile de exploatare viitoare și pentru decontarea angajamentelor de capital, indicând orice restricții în utilizarea acestor facilități.*
- 1.4.10 Soldurile de casă deținute de o entitate nu vor fi disponibile pentru utilizarea de către aceasta atunci când, de exemplu, o entitate controlată își desfășoară activitatea într-o țară în care se aplică măsuri de control al schimbului valutar sau alte restricții legale, iar soldurile nu sunt disponibile pentru uzul general al entității care controlează sau al altor entități controlate.
- 1.4.11 Soldurile de casă controlate de o entitate pot fi supuse restricțiilor care limitează scopul sau oportunitatea utilizării lor. Această situație există adesea atunci când o entitate primește o subvenție sau o donație care trebuie să fie utilizată într-un anumit scop. Ea poate să existe și atunci când, la data de raportare, o entitate deține în propriul său cont bancar numerarul pe care l-a colectat pentru alte părți în calitatea sa de agent, dar pe care nu l-a transferat încă acelor părți. Deși aceste solduri sunt controlate de entitate și sunt raportate ca un sold de casă al entității, prezentarea separată a valorii unor astfel de elemente este utilă pentru cititori.
- 1.4.12 Facilitățile de împrumut neutilizate reprezintă o sursă potențială de numerar pentru o entitate. Prezentarea valorii acestor facilități pe tipurile semnificative le permite cititorilor să evalueze disponibilitatea unui astfel de numerar și măsura în care entitatea le-a utilizat în perioada de raportare.

Consecvența prezentării

- 1.4.13 *Prezentarea și clasificarea elementelor din situațiile financiare trebuie păstrate de la o perioadă la următoarea, cu excepția cazului în care:*
- (a) *În urma unei modificări semnificative a naturii activității entității sau în urma unei analize a situațiilor sale financiare, este evident că ar fi mai potrivită o altă prezentare sau clasificare având în vedere criteriile de selecție și aplicare a politicilor contabile de la punctul 1.3.27; sau*
 - (b) *O modificare în prezentare este impusă de o modificare viitoare a prezentului standard.*

- 1.4.14 O restructurare majoră a angajamentelor privind livrarea serviciilor; crearea unei noi entități de stat majore sau suprimarea uneia existente; o achiziție sau o cedare majoră; sau o revizuire a prezentării generale a situațiilor financiare ale entității ar putea sugera că situația încasărilor și plăților în numerar sau alte situații financiare individuale trebuie să fie prezentate diferit. De exemplu, un guvern poate ceda o bancă de economii de stat, care reprezintă una dintre cele mai semnificative entități ale sale, iar entitățile rămase conduc în special serviciile administrativ și de consiliere a politicii. În acest caz, prezentarea situațiilor financiare care identifică o instituție financiară drept principala activitate a guvernului este posibil să nu fie relevantă.
- 1.4.15 Numai în cazul în care structura revizuită este susceptibilă de a continua sau dacă o prezentare alternativă oferă informații care sunt o reprezentare exactă și care sunt mai relevante pentru utilizatorii situațiilor financiare, o entitate ar trebui să modifice prezentarea situațiilor sale financiare. Atunci când se fac astfel de modificări de prezentare, entitatea își reclasifică informațiile comparative în conformitate cu punctul 1.4.19. Atunci când o entitate respectă prezentul Standard Internațional de Contabilitate pentru Sectorul Public, o modificare a prezentării pentru a respecta dispozițiile naționale este permisă atâta timp cât prezentarea revizuită este consecventă cu dispozițiile prezentului standard.

Informații comparative

- 1.4.16 *Dacă o prevedere a prezentului standard nu permite sau nu impune altceva, informațiile comparative trebuie să fie prezentate cu privire la perioada anterioară pentru toate informațiile numerice prevăzute de prezentul standard a fi prezentate în situațiile financiare, cu excepția situației în care acestea se referă la situațiile financiare pentru perioada de raportare în care prezentul standard se aplică pentru prima dată. Informațiile comparative trebuie incluse în informațiile narrative și descriptive atunci când sunt relevante pentru înțelegerea situațiilor financiare ale perioadei curente.*
- 1.4.17 Prezentul standard prevede prezentarea unei situații a încasărilor și plăților în numerar și specifică unele prezentări care trebuie făcute în această situație și în notele aferente. Prezentul standard nu interzice întocmirea de situații financiare suplimentare. Partea 2 a prezentului standard încurajează unele prezentări suplimentare. Atunci când sunt întocmite situații financiare în plus față de situația încasărilor și plăților în numerar sau atunci când se fac prezentările recomandate de Partea 2 a prezentului standard, se recomandă și prezentarea informațiilor comparative.
- 1.4.18 În unele cazuri, informațiile narrative oferite în situațiile financiare pentru perioada anterioară (perioadele anterioare) continuă să fie relevante pentru perioada curentă. De exemplu, detaliile privind o dispută juridică, al cărei rezultat nu era sigur la ultima dată de raportare și care încă se așteaptă să fie rezolvată, pot fi

prezentate în perioada curentă. Utilizatorii beneficiază de informațiile privind existența incertitudinii la ultima dată de raportare și ce anume s-a întreprins pentru rezolvarea acestei incertitudini.

- 1.4.19 *Atunci când este modificată prezentarea sau clasificarea elementelor care trebuie prezentate în situațiile financiare, valorile comparative trebuie reclasificate, numai dacă acest lucru nu este imposibil, pentru a se asigura comparabilitatea cu perioada curentă și trebuie prezentate natura, valoarea și motivul oricărei reclasificări. Atunci când nu este posibil să se reclasifice valorile comparative, o entitate trebuie să prezinte motivul pentru care nu le-a reclasificat, precum și natura modificărilor care s-ar fi făcut dacă valorile ar fi fost reclasificate.*
- 1.4.20 Pot exista circumstanțe în care nu se poate realiza reclasificarea informațiilor comparative pentru a se obține comparabilitatea cu perioada curentă. De exemplu, este posibil ca datele să nu fi fost colectate în perioada anterioară (perioadele anterioare) astfel încât să permită reclasificarea și informațiile nu se pot recrea. În astfel de circumstanțe, se prezintă natura ajustărilor care ar fi fost făcute la valorile comparative.

Identificarea situațiilor financiare

- 1.4.21 *Situațiile financiare trebuie clar identificate și diferențiate de alte informații din același document publicat.*
- 1.4.22 Prezentul standard se aplică numai situațiilor financiare, nu și altor informații prezentate într-un raport anual sau în alt document. Prin urmare, este important ca utilizatorii să poată distinge informațiile care sunt întocmite pe baza prezentului standard de alte informații care pot fi folositoare utilizatorilor, dar care nu fac obiectul prezentului standard.
- 1.4.23 *Fiecare componentă a situațiilor financiare trebuie clar identificată. Mai mult, următoarele informații trebuie evidențiate și repetate atunci când este necesar pentru o înțelegere corectă a informațiilor prezentate:*
- (a) *Numele entității raportoare sau alte mijloace de identificare;*
 - (b) *Dacă situațiile financiare se referă la o entitate individuală sau la un grup de entități;*
 - (c) *Data de raportare sau perioada acoperită de situațiile financiare, oricare este adecvată pentru componenta aferentă a situațiilor financiare;*
 - (d) *Moneda de prezentare; și*
 - (e) *Nivelul de precizie utilizat în prezentarea cifrelor din situațiile financiare.*
- 1.4.24 Dispozițiile de la punctul 1.4.23 sunt în mod normal respectate prin prezentarea titlurilor de pagină și a titlurilor de coloane prescurtate de pe fiecare pagină

a situațiilor financiare. Pentru determinarea celei mai bune modalități de prezentare a acestor informații este necesar raționamentul profesional. De exemplu, atunci când situațiile financiare sunt consultate electronic, s-ar putea să nu fie utilizate pagini separate. În astfel de cazuri, elementele identificate la punctul 1.4.23 sunt prezentate destul de frecvent pentru asigurarea unei înțelegeri corecte a informațiilor furnizate.

- 1.4.25 Situațiile financiare sunt adesea mai ușor de înțeles prin prezentarea informațiilor în mii sau milioane de unități ale monedei de prezentare. Acest lucru este acceptabil cât timp nivelul de precizie al descrierii este prezentat și nu se pierd informațiile relevante.

1.5 Corectarea erorilor

- 1.5.1 *Atunci când apare o eroare în legătură cu soldul de casă raportat în situațiile financiare, valoarea erorii legate de perioadele anterioare trebuie să fie raportată prin ajustarea numerarului la începutul perioadei. Informațiile comparative trebuie retratate, cu excepția cazului în care acest lucru este imposibil.*

- 1.5.2 *O entitate trebuie să prezinte în notele la situațiile financiare următoarele elemente:*

- (a) *Natura erorii care corespunde unei perioade anterioare;*
- (b) *Valoarea corecției; și*
- (c) *Faptul că informațiile comparative au fost retratate sau că este imposibil să se facă acest lucru.*

- 1.5.3 Erorile potențiale ale perioadei curente descoperite în perioada curentă sunt corectate înainte ca situațiile financiare să fie aprobate în vederea emiterii. Erorile din întocmirea situațiilor financiare ale uneia sau mai multor perioade anterioare pot fi descoperite în perioada curentă. Erorile pot apărea ca rezultat al greșelilor matematice, al greșelilor în aplicarea politicilor contabile, al interpretării greșite a faptelor, al fraudei sau al omisiunilor neintenționate. Atunci când este identificată o eroare cu privire la o perioadă anterioară, soldul de casă de deschidere este ajustat pentru corectarea erorii din perioada anterioară, iar situațiile financiare, inclusiv informațiile comparative pentru perioadele anterioare, sunt prezentate ca și când eroarea ar fi fost corectată în perioada în care a fost făcută. O explicație a erorii și a ajustării sale este inclusă în note.

- 1.5.4 Retratarea informațiilor comparative nu generează în mod necesar modificarea situațiilor financiare care au fost aprobate de organismul de conducere sau înregistrate ori completate cu autoritățile de reglementare. Totuși, legile naționale pot impune amendarea unor astfel de situații financiare.

- 1.5.5 Prezentul standard prevede prezentarea situației încasărilor și plăților în numerar și nu interzice prezentarea altor situații financiare. Atunci când sunt prezentate situații financiare în plus față de situația încasărilor și plăților în numerar, acestor situații li se aplică și dispozițiile de la punctele 1.5.1 și 1.5.2 pentru corectarea erorilor.

1.6 Valută

Definiții

- 1.6.1 *Următorii termeni sunt utilizați în prezentul standard cu înțelesul specificat în continuare:*

Cursul de închidere este cursul de schimb la vedere la data de raportare.

Diferența de curs valutar este diferența care rezultă din conversia unui anumit număr de unități ale unei monede într-o altă monedă la cursuri de schimb valutare diferite.

Cursul de schimb valutar este rata de schimb dintre două monede.

Valuta este o altă monedă decât moneda de prezentare a entității.

Moneda de prezentare este moneda în care sunt prezentate situațiile financiare.

Cursul de schimb la vedere este cursul de schimb valutar pentru livrări imediate.

Tratamentul încasărilor în numerar, al plăților în numerar și al soldurilor de casă exprimate în valută

- 1.6.2 *Încasările și plățile în numerar care rezultă din tranzacțiile în valută trebuie să fie înregistrate în situația încasărilor și plăților în moneda de prezentare a unei entități prin aplicarea la valoarea în valută a cursului de schimb valutar la vedere dintre moneda de raportare și valută la data încasărilor și plăților.*
- 1.6.3 *Soldurile de casă deținute în valută trebuie convertite utilizându-se cursul de închidere.*
- 1.6.4 *Încasările și plățile în numerar ale unei entități controlate din străinătate trebuie să fie convertite la cursurile de schimb valutar dintre moneda de prezentare și valută la datele încasărilor și plăților.*
- 1.6.5 *O entitate trebuie să prezinte valoarea diferențelor de curs valutar incluse ca elemente de reconciliere între soldurile de casă de deschidere și de închidere ale perioadei.*
- 1.6.6 *Atunci când moneda de prezentare este diferită de moneda țării în care este localizată entitatea, motivul utilizării unei monede diferite trebuie să fie prezentat. Motivul oricărei modificări a monedei de prezentare trebuie să fie, de asemenea, prezentat.*

- 1.6.7 Guvernele și entitățile de stat pot avea tranzacții în valută cum ar fi împrumutul unei sume în valută, primirea de asistență externă sau alt tip de asistență în valută sau achiziționarea de bunuri și servicii atunci când prețul de achiziție este desemnat ca o valoare în valută. Ele pot avea, de asemenea, operațiuni în străinătate și pot transfera numerar către și încasa numerar din aceste operațiuni în străinătate. Pentru a include tranzacțiile în valută și operațiunile din străinătate în situațiile financiare, entitatea trebuie să exprime încasările în numerar, plățile în numerar și soldurile de casă în moneda în care entitatea raportoare își prezintă situațiile financiare.
- 1.6.8 Câștigurile și pierderile nerealizate care rezultă din modificările cursurilor de schimb valutar nu sunt încasări și plăți în numerar. Totuși, efectul modificărilor cursului de schimb valutar asupra numerarului deținut în valută este raportat în situația încasărilor și plăților în numerar pentru a reconcilia numerarul la începutul și la sfârșitul perioadei. Această valoare este prezentată separat de încasările și plățile în numerar și include diferențele, dacă există, în cazul în care acele încasări și plăți în numerar ar fi fost raportate la cursurile de schimb valutar de la sfârșitul perioadei.

1.7 Prezentarea informațiilor privind bugetul în situațiile financiare

Definiții

- 1.7.1 *Următorii termeni sunt utilizați în prezentul standard cu înțelesul specificat în continuare:*

Baza de contabilitate reprezintă contabilitatea pe bază de angajamente sau contabilitatea de casă, așa cum sunt definite în Standardele Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public pe bază de angajamente și în Standardul Internațional de Contabilitate pentru Sectorul Public privind Contabilitatea de Casă.

Bugetul anual reprezintă un buget aprobat pentru un an. El nu include estimările sau previziunile publicate înainte pentru perioade ulterioare perioadei bugetare.

Alocarea reprezintă o autorizație acordată de un organism legislativ de a alocă fonduri în scopurile specificate de legislativ sau de o autoritate similară.

Bugetul aprobat reprezintă autoritatea de a cheltui, derivată din legislație, legi privind alocările, ordonanțe de guvern și alte decizii legate de veniturile sau încasările anticipate pentru perioada bugetară.

Baza bugetară reprezintă contabilitatea de angajamente, de casă sau de altă natură adoptată în buget care a fost aprobată de organismul legislativ.

Baza comparabilă reprezintă valorile reale prezentate pe aceeași bază de contabilitate, aceeași bază de clasificare, pentru aceleași entități și pentru aceeași perioadă ca bugetul aprobat.

Bugetul final reprezintă bugetul inițial ajustat pentru toate rezervele, sumele transferate, transferurile, alocațiile, alocațiile suplimentare și alte modificări legislative autorizate sau cu autoritate similară aplicabile perioadei bugetare.

Bugetul multianual reprezintă bugetul aprobat pe o perioadă mai mare de un an. El nu include estimările sau previziunile publicate înainte pentru perioade ulterioare perioadei bugetare.

Bugetul inițial reprezintă bugetul aprobat inițial pentru perioada bugetară.

Bugete aprobate

- 1.7.2 Un buget aprobat, conform definiției din prezentul standard, reflectă veniturile anticipate sau încasările care se așteaptă a fi generate în decursul perioadei bugetului anual sau multianual pe baza planurilor curente și a condițiilor economice anticipate în decursul perioadei bugetare și a cheltuielilor aprobate de un organism legislativ, conform legii sau unei alte autorități relevante. Un buget aprobat nu este o estimare anticipată sau o previziune bazată pe ipoteze despre evenimentele viitoare sau pe acțiunile posibile ale conducerii care nu vor avea loc în mod necesar. Similar, un buget aprobat diferă din perspectiva informațiilor financiare care pot fi sub formă de prognoză, previziune sau o combinație a acestora – de exemplu, o prognoză pentru un an combinată cu o previziune pe cinci ani.
- 1.7.3 În anumite jurisdicții, bugetele pot face parte din lege în cadrul procesului de aprobare. În alte jurisdicții, aprobarea poate fi acordată fără ca bugetul să devină lege. Indiferent de procesul de aprobare, caracteristica esențială a bugetelor aprobate este că autoritatea de a retrage fonduri de la trezoreria de stat sau organismul similar în scopurile convenite și identificate îi revine unui organ legislativ superior sau unei alte autorități corespunzătoare. Bugetul aprobat stabilește autorizarea de a cheltui pentru elementele specifice. Autorizarea de a cheltui este în general considerată limita legală în cadrul căreia o entitate trebuie să opereze. În anumite jurisdicții, bugetul aprobat pentru care entitatea va fi responsabilă poate fi bugetul inițial, iar în altele poate fi bugetul final.
- 1.7.4 Dacă un buget nu este aprobat anterior începerii perioadei bugetare, bugetul inițial este bugetul care a fost primul aprobat pentru aplicare în anul bugetar.

Bugetul inițial și final

- 1.7.5 Bugetul inițial poate include valorile reziduale alocate reportate automat din anii anteriori prin lege. De exemplu, procesele bugetare guvernamentale din unele jurisdicții includ o reglementare legală care prevede reluarea automată a alocațiilor pentru a acoperi angajamentele anilor anteriori. Angajamentele includ

posibile datorii viitoare bazate pe acorduri contractuale curente. În unele jurisdicții, acestea pot face referire la obligații sau datorii și cuprind comenzi de cumpărare neonorate și contracte pentru care încă nu au fost livrate bunurile sau serviciile.

- 1.7.6 Alocările suplimentare pot fi necesare atunci când bugetul inițial nu a prevăzut în mod adecvat dispoziții privind cheltuielile care rezultă, de exemplu, din războaie sau dezastre naturale. În plus, poate exista un deficit în încasările bugetare în decursul perioadei și pot fi necesare transferuri interne între secțiunile sau între elementele-rând ale bugetului pentru a permite modificările privind prioritățile de finanțare în decursul perioadei fiscale. Ca urmare, fondurile alocate unei entități sau unei activități pot fi reduse față de valoarea alocată inițial perioadei pentru a menține disciplina fiscală. Bugetul final cuprinde toate aceste modificări sau schimbări autorizate.

Valori reale

- 1.7.7 Prezentul standard utilizează termenul real sau valoare reală pentru a descrie valorile care rezultă din execuția bugetului. În unele jurisdicții, bugetul de producție, bugetul de execuție sau termeni similari pot fi utilizați cu același înțeles ca real sau valoare reală.

Prezentarea unei comparații între valorile bugetare și cele reale

- 1.7.8 *Conform dispozițiilor punctului 1.7.17, o entitate care își publică bugetul său (bugetele sale) aprobat(e) trebuie să prezinte o comparație a valorilor bugetare pentru care este responsabilă în mod public cu valorile reale fie într-o situație financiară separată suplimentară, fie prin coloane suplimentare ale bugetului în situația încasărilor și plăților în numerar prezentată curent în conformitate cu prezentul standard. Comparația valorilor bugetare cu cele reale trebuie să prezinte separat pentru fiecare nivel de supraveghere legislativă:*

- (a) *Valorile bugetare inițiale și finale;*
- (b) *Valorile reale pe o bază comparabilă; și*
- (c) *Prin prezentarea în note, o explicație a diferențelor semnificative dintre bugetul pentru care entitatea este responsabilă în mod public și valorile reale, cu excepția cazului în care această explicație este inclusă în alte documente publice emise în corelație cu situațiile financiare și sunt făcute în note referințe încrucișate la acele documente.*

Domeniu de aplicare

- 1.7.9 Prezentul standard se aplică tuturor entităților cărora li se impune sau care au ales să își publice bugetul (bugetele) aprobat(e). Prezentul standard nu prevede nici ca bugetele aprobate să fie făcute publice și nici ca situațiile financiare să prezinte informații despre, sau să includă comparații cu, bugetele aprobate care nu sunt făcute publice.

- 1.7.10 În anumite cazuri, bugetele aprobate vor fi compilate pentru a cuprinde toate activitățile controlate de o entitate din sectorul public. În alte cazuri, se poate impune ca bugetele aprobate separat să fie făcute publice pentru anumite activități, grupuri de activități sau entități incluse în situațiile financiare ale unui guvern sau ale unei alte entități din sectorul public. Aceasta se poate întâmpla atunci când, de exemplu, situațiile financiare ale guvernului cuprind agenții sau programe guvernamentale care au autonomie operațională și care își întocmesc propriile bugete sau atunci când un buget este întocmit doar pentru sectorul de stat. Prezentul standard se aplică tuturor entităților care prezintă situații financiare atunci când bugetele aprobate pentru entitate sau componente ale acesteia sunt făcute publice.

Compararea valorilor bugetare și reale

- 1.7.11 Prezentarea în situațiile financiare a valorilor bugetare inițiale și finale și a valorilor reale pe o bază de comparație cu bugetul, care este disponibil în mod public, va completa ciclul de responsabilizare, permițând utilizatorilor situațiilor financiare să identifice dacă resursele au fost obținute și utilizate în conformitate cu bugetul aprobat. Diferențele dintre valorile reale și valorile bugetare, fie din bugetul inițial, fie din cel final (adesea menționate în contabilitate drept „abatere”), pot fi prezentate în situațiile financiare pentru a oferi un caracter complet.
- 1.7.12 O explicație a diferențelor semnificative dintre valorile reale și cele bugetare va sprijini utilizatorii în înțelegerea motivelor privind abaterile semnificative de la bugetul aprobat pentru care entitatea este responsabilă public.
- 1.7.13 Unei entități i se poate impune sau aceasta poate alege să facă public bugetul său inițial, bugetul său final sau ambele. În situațiile în care se impune ca atât bugetul inițial, cât și bugetul final să fie făcute publice, legislația, reglementările sau altă autoritate vor oferi adesea îndrumări referitoare la măsura în care se impune explicația privind diferențele semnificative dintre valorile bugetare reale și cele inițiale sau dintre valorile bugetare reale și cele finale, în conformitate cu punctul 1.7.8 litera (c). În absența unei astfel de îndrumări, diferențele semnificative pot fi determinate prin referire, de exemplu, la diferențele dintre bugetul real și cel inițial, pentru a se axa pe performanța față de bugetul inițial, sau la diferențele dintre bugetul real și cel final, pentru a se axa pe conformitatea cu bugetul final.
- 1.7.14 În multe cazuri, valorile bugetare finale și cele reale vor fi similare. Aceasta deoarece execuția bugetului este monitorizată pe parcursul perioadei de raportare și bugetul inițial este revizuit progresiv pentru a reflecta condițiile în schimbare, circumstanțele în schimbare și experiențele din cursul perioadei de raportare. Punctul 1.7.23 din prezentul standard prevede prezentarea unei explicații a motivelor pentru modificările dintre bugetul inițial și cel final. Această prezentare, împreună cu prezentările impuse de punctul 1.7.8 de mai sus, va asigura faptul că entitățile care își fac publice bugetul (bugetele) lor aprobat(e) sunt responsabile

public de performanța în raport cu și conformitatea acestora cu bugetul aprobat relevant.

- 1.7.15 Discuțiile și analizele conducerii, operațiunile de revizuire sau alte rapoarte publice care oferă comentarii privind performanța și realizările entității în decursul perioadei de raportare, inclusiv explicațiile oricăror diferențe semnificative față de valorile bugetare, sunt deseori corelate cu situațiile financiare. Conform punctului 1.7.8 litera (c) din prezentul standard, explicația diferențelor semnificative dintre valorile reale și cele bugetare va fi inclusă în notele la situațiile financiare, cu excepția cazului în care aceasta este inclusă în alte rapoarte publice sau documente emise în corelație cu situațiile financiare, iar notele la situațiile financiare identifică rapoartele sau documentele în care poate fi găsită explicația.
- 1.7.16 Atunci când bugetele aprobate sunt făcute publice doar pentru anumite entități sau activități incluse în situațiile financiare, dispozițiile punctului 1.7.8 se vor aplica doar entităților sau activităților reflectate în bugetul aprobat. Aceasta înseamnă că, de exemplu, atunci când un buget este întocmit doar pentru sectorul de stat al unei entități raportoare de stat, prezentările de informații prevăzute la punctul 1.7.8 vor fi făcute doar cu privire la acest sector de stat.

Prezentare

- 1.7.17 ***O entitate trebuie să prezinte o comparație între valorile bugetare și cele reale drept coloane suplimentare ale bugetului în situația încasărilor și plăților în numerar doar atunci când situațiile financiare și bugetul sunt întocmite pe o bază comparabilă.***
- 1.7.18 Comparațiile între valorile bugetare și cele reale pot fi prezentate într-o situație financiară separată („situația comparației valorilor bugetare cu cele reale” sau o situație denumită similar). Alternativ, atunci când situațiile financiare și bugetul sunt întocmite pe o bază comparabilă – adică pe aceeași bază de contabilitate pentru aceeași entitate și aceeași perioadă de raportare și adoptă aceeași structură de clasificare – pot fi adăugate coloane suplimentare la situația încasărilor și plăților în numerar prezentată în conformitate cu prezentul standard. Aceste coloane suplimentare vor identifica valorile bugetare inițiale și finale și, dacă entitatea alege astfel, diferențele dintre valorile bugetare și cele reale.
- 1.7.19 Atunci când bugetul și situațiile financiare nu sunt întocmite pe o bază comparabilă, se prezintă o situație separată a comparației valorilor bugetare și reale. În aceste cazuri, pentru a se asigura faptul că cititorii nu interpretează greșit informațiile financiare care sunt întocmite pe baze diferite, situațiile financiare pot clarifica faptul că baza bugetară și cea de contabilitate diferă, iar situația comparației valorilor bugetare cu cele reale este întocmită pe bază bugetară.

Nivelul de agregare

- 1.7.20 Documentele bugetare pot oferi multe detalii cu privire la anumite activități, programe sau entități. Aceste detalii sunt deseori agregate în clase generale, la

secțiuni bugetare, clasificări bugetare sau rubrici bugetare comune, pentru prezentarea către și aprobarea de către organul legislativ sau de către o altă autoritate competentă. Prezentarea informațiilor bugetare și reale în conformitate cu acele clase generale și secțiunile sau rubricile bugetare va asigura faptul că se fac comparații la nivelul organismului legislativ sau la nivelul altui organism de supraveghere identificat în documentul (documentele) bugetar(e).

- 1.7.21 În anumite cazuri poate fi necesar ca informațiile financiare detaliate incluse în bugetele aprobate să fie agregate pentru prezentarea în situațiile financiare în conformitate cu dispozițiile prezentului standard. Astfel de agregări pot fi necesare pentru a evita supraîncărcarea cu informații și pentru a reflecta nivelurile relevante ale organismului legislativ sau ale altui organism de supraveghere. Determinarea nivelului de agregare va implica raționamentul profesional. Acest raționament se va aplica în contextul obiectivului prezentului standard și al caracteristicilor calitative ale situațiilor financiare așa cum sunt acestea identificate la punctul 1.3.27 din prezentul standard.
- 1.7.22 Informațiile bugetare suplimentare, inclusiv informațiile despre realizările privind serviciile, pot fi prezentate în alte documente decât situațiile financiare. Partea 2 a prezentului standard încurajează includerea în situațiile financiare a referințelor încrucișate la astfel de documente.

Modificări ale bugetului inițial față de cel final

- 1.7.23 ***O entitate trebuie să prezinte o explicație a faptului dacă modificările dintre bugetul inițial și cel final reprezintă o consecință a realocărilor din cadrul bugetului sau a altor factori, fie:***
- (a) ***Prin prezentarea în notele la situațiile financiare; fie***
 - (b) ***Într-un raport emis înainte, în același timp sau în corelație cu situațiile financiare și trebuie să includă o referință încrucișată la raport în notele la situațiile financiare.***
- 1.7.24 Bugetul final include toate modificările aprobate prin acțiuni legislative sau de către altă autoritate desemnată pentru a revizui bugetul inițial. În conformitate cu dispozițiile prezentului standard, o entitate din sectorul public trebuie să includă în notele la situațiile financiare sau într-un raport separat emis înainte de, corelat cu sau în același timp cu situațiile financiare, o explicație a modificărilor dintre bugetul inițial și cel final. Acea explicație va cuprinde, de exemplu, modificările rezultate ca o consecință a realocărilor în cadrul parametrilor inițiali ai bugetului sau ca o consecință a altor factori, cum ar fi modificările parametrilor generali ai bugetului, inclusiv modificările politicilor guvernamentale. Astfel de prezentări de informații sunt deseori făcute în discuțiile și analizele conducerii sau într-un raport similar privind operațiunile emise în corelație cu situațiile financiare, dar care nu fac parte din acestea. Astfel de prezentări de

informații pot fi de asemenea incluse în rapoartele privind randamentul bugetului emise de guverne pentru a raporta cu privire la execuția bugetului. Atunci când aceste prezentări de informații sunt făcute mai degrabă într-un raport separat decât în notele la situațiile financiare, notele vor cuprinde referințe încrucișate la acel raport.

Bază comparabilă

1.7.25 *Toate comparațiile între valorile bugetare și cele reale trebuie prezentate pe o bază comparabilă față de buget.*

1.7.26 Comparația valorilor bugetare și a celor reale va fi prezentată conform aceleiași baze de contabilitate (de angajamente, de casă sau altă bază), aceleiași baze de clasificare, pentru aceleași entități și aceeași perioadă ca pentru bugetul aprobat. Acest lucru va asigura faptul că prezentarea de informații privind conformitatea cu bugetul în situațiile financiare se realizează pe aceeași bază ca bugetul. În anumite cazuri, aceasta poate însemna prezentarea unui buget și a comparației reale conform unei baze de contabilitate diferite, pentru un grup diferit de activități și într-un format de clasificare sau de prezentare diferit de cel adoptat pentru situațiile financiare.

1.7.27 După cum s-a menționat la punctul 1.7.10, bugetele separate pot fi aprobate și făcute publice pentru entități individuale sau pentru anumite activități care alcătuiesc entitatea raportoare. Atunci când se întâmplă acest lucru, bugetele separate pot fi recompilate pentru prezentarea în situațiile financiare în conformitate cu dispozițiile și recomandările prezentului standard. Atunci când are loc o astfel de recompilare, aceasta nu va implica modificări sau revizuirii ale bugetelor aprobate. Acest lucru se datorează faptului că prezentul standard prevede o comparație a valorilor reale cu valorile bugetare aprobate.

1.7.28 Entitățile pot adopta baze de contabilitate diferite pentru întocmirea situațiilor lor financiare și pentru bugetele lor aprobate. De exemplu, în unele cazuri, deși rare, un guvern sau o agenție guvernamentală poate adopta contabilitatea de casă pentru situațiile sale financiare și contabilitatea de angajamente pentru bugetul său. În plus, bugetele se pot axa pe, sau pot include informații despre, angajamentele de a cheltui fonduri în viitor, precum și despre modificările acelor angajamente, iar situațiile financiare vor raporta încasările și plățile în numerar, precum și soldurile aferente. Totuși, entitatea bugetară și entitatea care face raportarea financiară vor coincide deseori. În mod similar, perioada pentru care bugetul este întocmit și baza de clasificare adoptată pentru buget vor fi deseori reflectate în situațiile financiare. Astfel, se va asigura faptul că sistemul contabil înregistrează și raportează informațiile financiare într-un mod care facilitează comparația bugetului cu datele reale pentru conducere și în scopuri legate de răspundere – de exemplu, pentru monitorizarea progresului de execuție a bugetului în decursul perioadei bugetare și pentru raportarea către guvern, public și alți utilizatori conform unei baze relevante și oportune.

- 1.7.29 În unele jurisdicții, bugetele pot fi întocmite pe baza contabilității de casă sau a contabilității de angajamente conform sistemului de raportare statistică ce cuprinde entități și activități diferite de cele incluse în situațiile financiare. De exemplu, bugetele întocmite pentru a se conforma sistemului de raportare statistică se pot axa pe sectorul de stat și pot cuprinde doar entitățile care îndeplinesc funcția „primară” sau pe cea „necomercială” a guvernului drept activitate majoră, în timp ce situațiile financiare raportează cu privire la toate activitățile controlate de guvern, inclusiv activitățile comerciale ale guvernului.
- 1.7.30 În modelele de raportare statistică, sectorul de stat poate cuprinde nivelurile de guvernare național, județean/regional și local. În unele jurisdicții, guvernul național poate controla conducerile județene/regionale și locale, poate consolida aceste conduceri în situațiile sale financiare și poate elabora și impune să fie făcut public un buget aprobat care cuprinde toate cele trei niveluri de guvernare. În aceste cazuri, dispozițiile prezentului standard se vor aplica situațiilor financiare aparținând entităților guvernului național. Totuși, atunci când un guvern național nu controlează conducerile județene sau locale, situațiile sale financiare consolidate nu le vor consolida pe cele ale conducerilor județene/regionale sau locale pe care nu le controlează. Cu toate acestea, se întocmesc situații financiare separate pentru fiecare nivel de guvernare. Prevederile prezentului standard se vor aplica doar situațiilor financiare ale entităților economice de stat atunci când bugetele aprobate pentru entitățile și activitățile pe care acestea le controlează, sau subsecțiuni ale acestora, sunt făcute publice.

Bugete multianuale

- 1.7.31 Unele administrații și alte entități aprobă și fac publice bugete multianuale, și nu bugete anuale individuale. În mod convențional, bugetele multianuale cuprind o serie de bugete anuale sau obiective bugetare anuale. Bugetul aprobat pentru fiecare perioadă anuală componentă reflectă aplicarea politicilor bugetare asociate bugetului multianual pentru acea perioadă componentă. În unele cazuri, bugetul multianual oferă reluări ale alocărilor neutilizate într-un singur an.
- 1.7.32 Guvernele și alte entități cu bugete multianuale pot avea diferite abordări pentru a determina bugetul inițial și pe cel final în funcție de modul în care s-a acceptat bugetul acestora. De exemplu, un guvern poate accepta un buget bienal care cuprinde două bugete anuale aprobate, caz în care se vor identifica un buget inițial și un buget final pentru fiecare perioadă anuală. Dacă alocările neutilizate din primul an al bugetului bienal sunt autorizate legal spre a fi cheltuite în cel de-al doilea an, bugetul „inițial” pentru perioada celui de-al doilea an va crește cu aceste valori „reportate”. În cazurile rare în care guvernul acceptă un buget bienal sau alt buget multianual care nu specifică separat valori bugetare pentru fiecare perioadă anuală, poate fi necesar raționamentul pentru a identifica valorile care se pot atribui fiecărei perioade anuale pentru a determina bugetul anual în contextul prezentului standard. De exemplu, bugetul inițial și cel final aprobate pentru primul an al perioadei bienale cuprind orice achiziții de capital aprobate pentru perioada bienală care au fost generate în decursul primului an, împreună

cu valoarea venitului recurent și a elementelor de cheltuială care se pot atribui aceluși an. Valorile necheltuite din prima perioadă anuală vor fi atunci incluse în bugetul „inițial” pentru cea de-a doua perioadă anuală, iar acel buget, împreună cu orice modificări la acesta, va forma bugetul final pentru cel de-al doilea an. Partea 2 a prezentului standard încurajează prezentarea informațiilor privind relația dintre valorile bugetare și cele reale în decursul perioadei bugetare.

Prezentări de informații în note cu privire la baza, perioada și domeniul de aplicare bugetare

- 1.7.33 *O entitate trebuie să explice în notele la situațiile financiare baza bugetară și baza de clasificare adoptate în bugetul aprobat.*
- 1.7.34 Pot exista diferențe între baza de contabilitate (de casă, de angajamente sau alte modificări ale acesteia) utilizată la întocmirea și prezentarea bugetului și baza de contabilitate utilizată în situațiile financiare. Aceste diferențe pot fi generate atunci când sistemul contabil și sistemul bugetar compilează informațiile din perspective diferite – bugetul se poate axa pe fluxurile de trezorerie plus anumite angajamente, în timp ce situațiile financiare raportează încasările în numerar și plățile în numerar.
- 1.7.35 Formatele și schemele de clasificare adoptate pentru prezentarea bugetului aprobat pot diferi, de asemenea, de formatele adoptate pentru situațiile financiare. Un buget aprobat poate clasifica elementele conform aceleiași baze adoptate în situațiile financiare, de exemplu, cheltuielile după natura economică a acestora (compensarea angajaților, rechizite și consumabile, subvenții și transferuri etc.) sau după funcție (sănătate, educație etc.). Alternativ, bugetul poate clasifica elementele prin programe specifice (de exemplu, reducerea sărăciei sau controlul bolilor contagioase) sau componente ale programului legate de performanța obiectivelor (de exemplu, studenți care au absolvit studii de specialitate sau operații chirurgicale efectuate de serviciile de urgență ale spitalului), care diferă de clasificările adoptate în situațiile financiare. Mai mult, un buget recurent pentru activități în desfășurare (de exemplu, educație sau sănătate) poate fi aprobat separat de un buget de investiții pentru cheltuielile cu investițiile (de exemplu, infrastructură sau clădiri).
- 1.7.36 Prezentarea informațiilor privind baza bugetară și baza de clasificare adoptate pentru întocmirea și prezentarea bugetelor aprobate va ajuta utilizatorii să înțeleagă mai bine relația dintre buget și informațiile contabile prezentate în situațiile financiare.
- 1.7.37 *O entitate trebuie să prezinte în notele la situațiile financiare perioada bugetului aprobat.*
- 1.7.38 Situațiile financiare trebuie prezentate cel puțin o dată pe an. Entitățile pot aproba bugete pentru o perioadă anuală sau pentru perioade multianuale. Prezentarea informațiilor privind perioada acoperită de bugetul aprobat atunci

când această perioadă diferă de perioada de raportare adoptată pentru situațiile financiare va ajuta utilizatorul acelor situații financiare să înțeleagă mai bine relația dintre datele bugetare și comparația bugetului cu situațiile financiare. Prezentarea perioadei acoperite de bugetul aprobat atunci când această perioadă este aceeași cu perioada acoperită de situațiile financiare va avea, de asemenea, un rol util de confirmare, în special în jurisdicțiile în care se întocmesc bugete, situații financiare și rapoarte interimare.

1.7.39 *O entitate trebuie să identifice în notele la situațiile financiare entitățile incluse în bugetul aprobat.*

1.7.40 Punctul 2.1.37 din Partea 2 a prezentului standard încurajează entitățile care controlează să întocmească și să prezinte situații financiare consolidate care să cuprindă entități dependente de buget, precum și entități comerciale din sectorul public controlate de guvern. Totuși, după cum s-a menționat la punctul 1.7.29, bugetele aprobate întocmite în conformitate cu modelele de raportare statistică pot să nu cuprindă activități ale guvernului care sunt întreprinse pe o bază comercială sau de tranzacție. Potrivit dispozițiilor de la punctul 1.7.25, valorile bugetare și valorile reale vor fi prezentate conform unei baze comparabile. Prezentarea informațiilor privind entitățile cuprinse în buget le va permite utilizatorilor să identifice măsura în care activitățile entității fac obiectul bugetului aprobat și modul în care bugetul entității diferă de entitatea reflectată în situațiile financiare.

Reconcilierea valorilor reale pe o bază comparabilă cu valorile reale din situațiile financiare

1.7.41 *Atunci când situațiile financiare și bugetul nu sunt întocmite conform unei baze comparabile, valorile reale prezentate conform unei baze comparabile față de buget, potrivit punctului 1.7.25, trebuie să fie reconciliate cu încasările totale în numerar și plățile totale în numerar, identificând separat orice diferențe privind baza, plasarea în timp, precum și cu privire la entități. Reconcilierea trebuie prezentată în situația propriu-zisă a comparației valorilor bugetare și reale sau în notele la situațiile financiare.*

1.7.42 Diferențele dintre valorile reale identificate conform unei baze comparabile și valorile reale recunoscute în situațiile financiare pot fi clasificate util după cum urmează:

- (a) Diferențele privind baza bugetară, care sunt generate atunci când bugetul aprobat este întocmit conform unei alte baze decât baza de contabilitate. De exemplu, atunci când bugetul este întocmit conform contabilității de angajamente sau contabilității de casă modificate și situațiile financiare sunt întocmite conform contabilității de casă;
- (b) Diferențele de plasare în timp, care apar atunci când perioada bugetară diferă de perioada de raportare reflectată în situațiile financiare; și

- (c) Diferențele privind entitățile, care apar atunci când bugetul omite programe sau entități care fac parte din entitatea pentru care sunt întocmite situațiile financiare.

Pot exista, de asemenea, diferențe de format și în schemele de clasificare adoptate pentru prezentarea situațiilor financiare și a bugetului.

- 1.7.43 Reconcilierea prevăzută la punctul 1.7.41 din prezentul standard va permite entității să se achite mai bine de obligațiile privind răspunderea sa prin identificarea surselor principale de diferențe dintre valorile reale conform unei baze bugetare față de totalul încasărilor în numerar și totalul plăților în numerar recunoscute în situația încasărilor și plăților în numerar. Prezentul standard nu exclude reconcilierea fiecărui total și subtotal principal sau a fiecărei clase de elemente prezentate prin comparația valorilor bugetare și reale cu valorile echivalente din situațiile financiare.
- 1.7.44 Pentru entitățile care adoptă contabilitatea de casă pentru întocmirea atât a documentelor bugetare, cât și a situațiilor financiare, nu va fi impusă o reconciliere atunci când bugetul este întocmit pentru aceeași perioadă, cuprinde aceleași entități și adoptă același format de prezentare ca situațiile financiare. Pentru alte entități care adoptă aceeași bază de contabilitate pentru buget și pentru situațiile financiare pot exista diferențe privind formatul de prezentare, entitatea raportoare sau perioada de raportare – de exemplu, bugetul aprobat poate adopta o clasificare sau un format de prezentare diferit(ă) față de situațiile financiare, poate include doar activitățile necomerciale ale entității sau poate fi un buget multianual. Poate fi necesară o reconciliere atunci când există diferențe privind prezentarea, plasarea în timp sau entitatea între buget și situațiile financiare întocmite conform aceleiași baze de contabilitate.
- 1.7.45 *Nu este impusă prezentarea de informații comparative cu privire la perioada anterioară conform dispozițiilor prezentului standard.*
- 1.7.46 Prezentul standard prevede ca o comparație a valorilor bugetare cu cele reale să fie inclusă în situațiile financiare ale entităților care fac public(e) bugetul (bugetele) lor aprobat(e). Acesta nu prevede nici prezentarea unei comparații a valorilor reale ale perioadei anterioare cu bugetul acelei perioade anterioare și nici ca explicațiile aferente privind diferențele dintre valorile reale și bugetul acelei perioade anterioare să fie prezentate în situațiile financiare ale perioadei curente.

1.8 Data intrării în vigoare a Părții 1 și prevederi tranzitorii

Prevederi tranzitorii

- 1.8.1 *Entitățile care adoptă pentru prima dată IPSAS pentru contabilitatea de casă, Raportarea financiară conform contabilității de casă, trebuie să aplice toate prevederile acestuia de la data primei adoptări.*

- 1.8.2 *Entitățile care prezintă în mod curent situații financiare în conformitate cu IPSAS pentru contabilitatea de casă, Raportarea financiară conform contabilității de casă, înlocuit nu trebuie să se conformeze dispozițiilor prezentului standard până la 1 ianuarie 2019.*
- 1.8.3 *Atunci când entitățile aplică prevederile tranzitorii de la punctul 1.8.2, ele trebuie să prezinte politicile contabile care nu au fost încă adoptate.*
- 1.8.4 Atunci când o entitate adoptă pentru prima dată IPSAS pentru contabilitatea de casă, prezentul standard se aplică situațiilor financiare anuale ale entității care acoperă perioadele care încep la data de adoptare a IPSAS-urilor sau ulterior acestei date. Prevederile tranzitorii oferă entităților care adoptă în prezent IPSAS pentru contabilitatea de casă o perioadă de până la doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului standard pentru a adopta toate politicile sale contabile. Entitățile care utilizează dispozițiile tranzitorii trebuie să identifice politicile pe care nu le respectă încă pe deplin. Toate modificările la politicile contabile rezultate din aplicarea prezentului standard trebuie să fie contabilizate în conformitate cu dispozițiile de la punctele 1.8.11-1.8.13 de mai jos.

Data intrării în vigoare

- 1.8.5 *O entitate trebuie să aplice prezentul standard pentru situațiile financiare anuale care acoperă perioadele care încep la 1 ianuarie 2019 sau ulterior acestei date. Se încurajează aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate aplică prezentul standard pentru o perioadă care începe anterior datei de 1 ianuarie 2019, entitatea trebuie să prezinte acest fapt.*
- 1.8.6 Prezentul standard se aplică unei entități care adoptă pentru prima dată IPSAS pentru contabilitatea de casă și unei entități care aplică deja IPSAS pentru contabilitatea de casă.

Retragerea IPSAS pentru contabilitatea de casă (2007)

- 1.8.7 *Prezentul standard înlocuiește IPSAS pentru contabilitatea de casă, Raportarea financiară conform contabilității de casă, emis în 2007.*
- 1.8.8 IPSAS pentru contabilitatea de casă a fost emis prima dată în ianuarie 2003. Acesta se aplica situațiilor financiare anuale aferente perioadelor care începeau la 1 ianuarie 2004 sau ulterior acestei date. Ulterior, în 2006 și 2007, el a fost actualizat cu dispoziții suplimentare și recomandări cu privire la raportarea bugetară și asistența externă. Data intrării în vigoare a dispozițiilor suplimentare de la Secțiunea 9, *Prezentarea informațiilor privind bugetul în situațiile financiare*, și Secțiunea 10, *Beneficiarii asistenței externe*, din Partea I a prezentului standard a fost pentru situațiile financiare anuale care acoperă perioadele care încep la data de 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date.

- 1.8.9 Prezentul standard a fost publicat în 2017. El înlocuiește standardul din 2007 emis anterior. Acesta a fost revizuit pentru a oferi o scutire de la cerința de întocmire a situațiilor financiare consolidate și de prezentare a informațiilor privind plățile efectuate de terți și asistența externă inclusă în Partea 1 a standardului din 2007. O parte din acele dispoziții sunt acum incluse sub formă de recomandări în Partea 2 a prezentului standard. Prezentul standard a fost de asemenea modificat pentru a se alinia mai bine la *Cadrul general conceptual de raportare financiară cu scop general pentru entitățile din sectorul public* (Cadrul general conceptual) și la IPSAS pe bază de angajamente în vigoare în prezent, după caz.
- 1.8.10 Combinarea dispozițiilor și a recomandărilor din Părțile 1 și 2 din prezentul standard va însemna că multe, deși nu neapărat toate, informațiile prezentate în situațiile financiare întocmite în conformitate cu standardul înlocuit vor fi, de asemenea, prezentate de situațiile financiare întocmite în conformitate cu prezentul standard. Cu toate acestea, entitățile care au prezentat situații financiare în conformitate cu standardul înlocuit vor trebui să revizuiască dispozițiile și recomandările din prezentul standard pentru a se asigura că acestea rămân conforme.

Modificări ale politicilor contabile ale entităților care adoptă IPSAS pentru contabilitatea de casă înlocuit

- 1.8.11 *Atunci când adoptarea prezentului standard necesită o modificare a unei politici contabile a unei entități care aplică în prezent IPSAS pentru contabilitatea de casă înlocuit, entitatea trebuie să aplice modificarea retroactiv prin ajustarea soldului de casă de deschidere al perioadei curente prezentate și a celorlalte valori comparative prezentate pentru perioada imediat anterioară, prezentate ca și cum noua politică contabilă ar fi fost aplicată dintotdeauna.*
- 1.8.12 *Atunci când este imposibil ca o entitate care aplică în prezent IPSAS pentru contabilitatea de casă înlocuit să determine efectul cumulativ, la începutul perioadei curente, al aplicării unei noi politici contabile pentru perioada imediat anterioară prezentată, entitatea trebuie:*
- (a) *Să aplice noua politică contabilă tranzacțiilor, altor evenimente și condiții care au apărut după data la care se modifică politica; și*
 - (b) *Să recunoască efectele noii politici asupra încasărilor în numerar, plăților în numerar și soldurilor de casă ale soldurilor perioadei curente și ale perioadelor viitoare afectate de modificare.*
- 1.8.13 *Atunci când aplicarea inițială a prezentului standard de către o entitate care aplică în prezent IPSAS pentru contabilitatea de casă înlocuit (a) are un efect asupra perioadei curente sau asupra perioadei imediat anterioare sau (b) ar*

avea un astfel de efect, cu excepția faptului că este imposibil să se determine valoarea ajustării, entitatea trebuie să prezinte:

- (a) *Natura modificării de politică contabilă;*
- (b) *Pentru perioada curentă și pentru perioada imediat anterioară prezentată, în măsura în care este posibil, valoarea ajustării pentru fiecare element-rând al situației financiare afectat; și*
- (c) *Dacă aplicarea retroactivă impusă de punctul 1.8.11 este imposibilă, circumstanțele care au condus la existența acelei condiții și o descriere a modului în care și a momentului din care a fost aplicată modificarea de politică contabilă.*

Bază pentru concluzii – IPSAS pentru contabilitatea de casă Partea 1

Prezenta Bază pentru concluzii însoțește, dar nu face parte din IPSAS Raportarea financiară conform contabilității de casă.

Baza pentru concluzii care urmează după Partea 2 a prezentului standard tratează amendamentele la recomandările din Partea 2.

Introducere

BC1 IPSAS *Raportarea financiară conform contabilității de casă* (IPSAS pentru contabilitatea de casă) a fost emis în ianuarie 2003 și actualizat în 2006 cu dispoziții suplimentare și recomandări cu privire la prezentarea informațiilor privind bugetul și în 2007 cu privire la asistența externă. El are două părți: Partea 1 identifică dispozițiile care trebuie adoptate de o entitate raportoare ale cărei situații financiare cu scop general sunt conforme cu prezentul IPSAS. Partea 2 identifică prezentările de informații suplimentare recomandate care furnizează informații suplimentare utile în scopuri decizionale și legate de răspundere și susține aceste entități în tranziția la contabilitatea pe bază de angajamente a raportării financiare și adoptarea IPSAS-ului pe bază de angajamente.

Motivele și domeniul de aplicare al acestei revizuirii

BC2 Deși există opinii diferite cu privire la numărul guvernelor și al altor entități din sectorul public care au adoptat IPSAS pentru contabilitatea de casă, există un acord general conform căruia acesta nu este adoptat pe scară largă. Dispozițiile privind consolidarea, asistența externă și plățile efectuate de terți au fost identificate de Grupul operativ al IPSASB instituit pentru a examina funcționarea IPSAS (Raportul din 2010 al Grupului operativ al IPSASB) și de numeroși constituenți, inclusiv cei care implementează IPSAS, ca obstacole majore în calea adoptării IPSAS pentru contabilitatea de casă.

BC3 În pofida adoptării sale limitate, consultarea strategică a IPSASB din 2014 a constatat că există un sprijin puternic pentru păstrarea IPSAS pentru contabilitatea de casă, fie ca un standard de sine stătător, fie ca un prim pas în tranziția către raportarea financiară pe bază de angajamente și adoptarea IPSAS pe bază de angajamente și, în unele cazuri, pentru revizuirii ale dispozițiilor sale spre a elimina obstacolele din calea adoptării sale. Entitățile care fac tranziția către raportarea financiară pe bază de angajamente sunt de asemenea încurajate să facă referire la Studiul 14 al IPSASB, *Tranziția către contabilitatea pe bază de angajamente: îndrumări pentru entitățile din sectorul public* (ediția a 3-a, ianuarie 2011), care oferă îndrumări cu privire la abordările care pot fi adoptate în tranziția către contabilitatea pe bază de angajamente.

BC4 Amendamentele efectuate prin prezentul IPSAS pentru contabilitatea de casă revizuit (2017) reflectă o revizuire cu domeniu de aplicare limitat a IPSAS ca răspuns la informațiile primite de IPSASB de la constituenții săi cu privire la funcționarea IPSAS pentru contabilitatea de casă. Scopul amendamentelor este:

- (a) De a depăși obstacolele substanțiale în adoptarea sa reprezentate de dispozițiile referitoare la consolidare, asistența externă și plățile efectuate de terțe părți; și
- (b) De a clarifica faptul că rolul pe care IPSAS pentru contabilitatea de casă îl are în strategia de normalizare a IPSASB este în primul rând un pas pe calea adoptării IPSAS pe bază de angajamente, mai degrabă decât un scop în sine.

BC5 IPSAS pentru contabilitatea de casă revizuit (2017) include de asemenea mici amendamente de ordin intern menite să asigure faptul că, deși dispozițiile și recomandările din prezentul standard pot diferi de dispozițiile din IPSAS-ul pe bază de angajamente echivalent, ele nu sunt contrare acelor dispoziții, cu excepția cazului în care s-a dorit acest lucru pentru a reflecta accentul pe contabilitatea de casă din prezentul standard. De la emiterea IPSAS pentru contabilitatea de casă în 2003, IPSAS pe bază de angajamente a fost actualizat și în anumite situații retras sau/și înlocuit. Amendamentele de ordin intern reflectă, pe cât este posibil, evoluțiile în IPSAS pe bază de angajamente.

Consolidare

- BC6 Multe entități din sectorul public care doresc să întocmească situații financiare în conformitate cu dispozițiile prezentului standard și să reflecte cele mai bune practici pentru raportarea financiară conform contabilității de casă au întâmpinat obstacole semnificative în întocmirea și prezentarea situațiilor financiare consolidate complete. Aceasta dintr-o serie de motive, inclusiv: (a) compatibilitatea cu legislația sau reglementările în vigoare care impun întocmirea unor rapoarte financiare pentru buget sau sectorul de stat sau alte grupări de activități; (b) dificultăți în identificarea tuturor entităților controlate la data de raportare; (c) diferențe între bazele de raportare adoptate de entitățile comerciale din sectorul public și (d) capacitatea (inclusiv accesul la competențele tehnice necesare) de a colecta și procesa informațiile necesare în timp util și a respecta termenele de raportare.
- BC7 Mulți constituenți și-au exprimat îngrijorarea cu privire la faptul că dispozițiile de consolidare anterioare au subminat capacitatea IPSAS pentru contabilitatea de casă (2007) de a-și îndeplini rolul de îmbunătățire a calității situațiilor financiare întocmite în baza contabilității de casă și de sprijinire a tranziției către baza de angajamente a raportării financiare și a adoptării IPSAS pe bază de angajamente – deoarece guvernele și alte entități din sectorul public nu au putut respecta standardul. IPSAS pentru contabilitatea de casă revizuit (2017) face amendamente la IPSAS pentru contabilitatea de casă (2007) pentru a răspunde acestor preocupări, așa cum este prezentat mai jos.
- BC8 Această revizuire elimină din Partea 1 a standardului și o reformulează ca pe o recomandare în Partea 2 a standardului dispoziția ca entitățile care controlează să întocmească situații financiare consolidate care consolidează toate entitățile

controlate. Această modificare are ca scop depășirea unui obstacol major în calea adoptării IPSAS.

- BC9 Partea 2 a prezentului standard încurajează, de asemenea, entitățile care controlează care nu consolidează toate entitățile controlate să întocmească situații financiare care reflectă un sector bugetar, un sector al administrației publice sau o altă reprezentare a activităților de bază ale administrației publice, pe măsură ce trec la contabilitatea pe bază de angajamente a raportării financiare și la adoptarea IPSAS pe bază de angajamente. Acest lucru sprijină o tranziție reglementată și realizabilă către o consolidare completă, așa cum se prevede în IPSAS pe bază de angajamente, și răspunde preocupărilor exprimate de unii constituenți cu privire la faptul că consolidarea completă ar duce la pierderea de informații cu privire la activitățile guvernamentale de bază și, în unele cazuri, este contrară dispozițiilor legislative.
- BC10 Pentru a sprijini entitățile care trec la contabilitatea pe bază de angajamente, definițiile-cheie, inclusiv cea a controlului, sunt revizuite acolo unde este necesar pentru a se asigura că acestea nu intră în conflict cu IPSAS 34, *Situații financiare individuale*, și cu IPSAS 35, *Situații financiare consolidate*.
- BC11 IPSASB a luat în considerare o serie de abordări pentru eliminarea obstacolelor din calea adoptării reprezentate de dispozițiile de consolidare actuale. Deși multe dintre aceste abordări aveau merite, IPSASB a decis că, în ansamblu, abordarea adoptată în această versiune revizuită a IPSAS pentru contabilitatea de casă (2017) răspunde cel mai bine preocupărilor celor care se confruntă cu implementarea IPSAS pentru contabilitatea de casă și ale celor care depind de situațiile financiare întocmite în conformitate cu IPSAS pentru informații utile în scopuri decizionale și legate de răspundere. Celelalte abordări avute în vedere și motivele IPSASB pentru a nu propune adoptarea acestora includ:
- (a) Introducerea unei perioade de tranziție de 3-5 ani sau mai mult de la prima adoptare pentru ca entitățile să respecte cerința ca entitățile care controlează să consolideze toate entitățile controlate. Cu toate acestea, au trecut 12 ani de la emiterea IPSAS pentru contabilitatea de casă, iar consolidarea rămâne un obstacol major pentru adoptarea sa. IPSASB nu a fost convins că o perioadă de tranziție între trei și cinci ani era suficientă pentru a depăși varietatea și diversitatea diferitelor obstacole identificate în numeroase jurisdicții;
 - (b) Reformularea sub formă de recomandări a tuturor dispozițiilor privind consolidarea, cu excepția celor referitoare la procedurile contabile care urmează să fie adoptate la întocmirea situațiilor financiare consolidate și prezentarea informațiilor privind componența entității economice. O astfel de abordare era atrăgătoare. Aceasta însemna că procedurile adoptate pentru întocmirea oricăror situații financiare consolidate vor fi identificate ca dispoziții care trebuie aplicate în mod consecvent de la o perioadă la alta pentru aceeași entitate economică și pentru toate entitățile

care au respectat IPSAS. Cu toate acestea, menținerea acestor aspecte ca dispoziții poate continua să reprezinte un obstacol în calea adoptării IPSAS. În plus, IPSASB a fost de părere că desemnarea unor procese și prezentări de informații esențiale pentru întocmirea și prezentarea situațiilor financiare consolidate ca dispoziții și desemnarea altor astfel de procese și prezentări de informații ca fiind doar recomandări este dificil de justificat și conduce la un standard inutil de complex;

- (c) Menținerea dispozițiilor privind consolidarea existente, dar acordarea de scutiri pentru obstacolele practice specifice cum ar fi necesitatea de a consolida entitățile comerciale din sectorul public sau alte categorii problematice de entități din sectorul public. O astfel de abordare ar răspunde unora dintre obstacolele identificate de constituenți și din acest motiv a fost atractivă. Cu toate acestea, ea nu răspundea tuturor obstacolelor identificate de constituenți. În plus, pentru coerența aplicării, aceasta ar fi necesitat, de asemenea, o definiție convenită a ceea ce constituie o entitate comercială din sectorul public sau o altă clasă specificată de entități din sectorul public. Nu era clar dacă o astfel de definiție ar fi ușor de aplicat în toate jurisdicțiile; și
- (d) Solicitarea prezentării situațiilor financiare pentru o entitate economică ce reflectă sectorul bugetar sau sectorul de stat sau un grup interimar similar de entități controlate, mai degrabă decât pentru toate entitățile controlate. O astfel de abordare a răspuns obstacolelor identificate de constituenți în numeroase jurisdicții și din acest motiv a fost atractivă. Cu toate acestea, orice încercare de a defini sau de a specifica un astfel de grup interimar poate declanșa anumite obstacole specifice jurisdicției, în special în cazul în care dispozițiile legislative nu s-au aliniat în mod direct la un anumit grup interimar. De asemenea, aceasta poate crea obstacole în jurisdicțiile care trec la contabilitatea pe bază de angajamente și care au trecut de entitatea raportoare interimară a grupului care ar putea fi specificată. Acest IPSAS pentru contabilitatea de casă revizuit (2017) permite și recunoaște faptul că situațiile financiare ale grupului care reflectă sectorul bugetar sau sectorul de stat pot fi întocmite și prezentate pe calea către contabilitatea de angajamente în întregul ei.

Asistență externă

- BC12 Dispozițiile și recomandările de prezentare a informațiilor cu privire la asistența externă au fost adăugate la IPSAS pentru contabilitatea de casă în 2007 ca răspuns la solicitările din partea multor beneficiari, donatori și a altora din comunitatea de raportare financiară, și cu ajutorul acestora, care au considerat că este nevoie de dispoziții cu valoare de normă convenite la nivel internațional pentru raportarea financiară a asistenței externe conform contabilității de casă.
- BC13 Cu toate acestea, IPSASB avea cunoștință de faptul că informațiile privind beneficiarii asistenței externe necesare pentru a îndeplini dispozițiile standardului

respectiv nu au fost atât de ușor disponibile sau accesibile pe cât se anticipase de IPSASB și de constituenții săi în momentul elaborării dispozițiilor și, după ce au făcut obiectul procedurilor stabilite ale IPSASB, au fost incluse în IPSAS pentru contabilitatea de casă (2007). IPSAS pentru contabilitatea de casă (2007) oferea o anumită scutire de la dispozițiile de prezentare a informațiilor atunci când acestea nu erau ușor disponibile sau verificabile. Cu toate acestea, IPSASB și-a exprimat îngrijorarea cu privire la faptul că măsura în care această scutire a fost necesară și incapacitatea rezultată de a verifica exhaustivitatea și exactitatea informațiilor prezentate ar fi putut compromite utilitatea în scopuri decizionale și legate de răspundere a oricăror informații rezultate care au fost prezentate. Prezentul IPSAS pentru contabilitatea de casă revizuit (2017) răspundea acestor preocupări așa cum este prezentat mai jos.

- BC14 Toate dispozițiile de prezentare a informațiilor privind asistența externă primite în cursul perioadei de raportare și disponibile entității la data de raportare au fost eliminate din Partea 1 și reformulate ca recomandări în Partea 2 a IPSAS și revizuite pentru a se concentra asupra prezentării informațiilor privind asistența externă primită sub formă de numerar sau sub formă de plăți efectuate de terți. IPSAS pentru contabilitatea de casă (2017) încurajează de asemenea prezentarea informațiilor similare cu privire la *altă asistență* (asistență din partea organizațiilor nonguvernamentale sau din alte surse) primită de entitate pe parcursul perioadei.
- BC15 Reformularea acestor dispoziții drept recomandări va depăși un obstacol major la adoptarea IPSAS. Aceasta răspunde de asemenea preocupărilor constituenților cu privire la faptul că dispozițiile de prezentare a informațiilor despre asistența externă incluse în IPSAS pentru contabilitatea de casă (2007) erau:
- Mai detaliate și mai oneroase decât cele specificate în IPSAS pe bază de angajamente și că acest fapt nu este consecvent cu rolul de sprijinire a tranziției către raportarea financiară pe bază de angajamente și adoptarea IPSAS pe bază de angajamente; și
 - De natura informațiilor care se potrivesc mai bine în rapoartele financiare cu scop special decât în situațiile financiare cu scop general.
- BC16 Asistența externă primită în numerar va fi în continuare recunoscută în situația încasărilor și plăților în numerar. Punctul 1.3.18 este adăugat la Partea 1 din IPSAS pentru contabilitatea de casă (2017) pentru a explica faptul că pentru numeroase entități raportoare din sectorul public din economiile în curs de dezvoltare, valoarea asistenței externe primite în numerar este probabil să fie prezentată individual în situația încasărilor și plăților în numerar.

Plăți efectuate de terți

- BC17 În principiu, justificarea care stă la baza prezentării plăților efectuate de terți sub formă de coloană separată în situația încasărilor și plăților în numerar pare

solidă – pentru a se asigura că forma angajamentelor de furnizare a resurselor în numerar pentru a sprijini operațiunile unei entități în orice perioadă, indiferent dacă a fost furnizată entității beneficiare pentru achiziționarea de bunuri sau servicii sau a fost furnizată direct furnizorului bunurilor sau serviciilor respective, așa cum a fost desemnat de beneficiar, nu determină dacă aceasta este raportată în situația încasărilor și plăților în numerar. Cu toate acestea, este probabil ca plățile efectuate de terți să includă în principal plăți pentru bunuri și servicii care corespund definiției asistenței externe și a altor tipuri de asistență.

- BC18 Preocupările legate de accesul limitat la informațiile necesare pentru a îndeplini dispozițiile de prezentare a informațiilor privind asistența externă sub forma plăților efectuate de terți menționate mai sus și de posibila interpretare eronată a informațiilor incomplete inevitabile care rezultă se aplică de asemenea și altor categorii de plăți efectuate de terți.
- BC19 IPSAS pentru contabilitatea de casă (2017) elimină din Partea 1 și reformulează sub formă de recomandări de prezentare a informațiilor în Partea 2 dispozițiile de prezentare a informațiilor cu privire la plățile efectuate de terți. Acest aspect răspunde preocupărilor a numeroși constituenți și ajută la depășirea unui obstacol major în adoptarea IPSAS.
- BC20 În unele jurisdicții, un guvern va administra cheltuielile departamentelor sale individuale și ale altor entități printr-o funcție de trezorerie centralizată, numită adesea „cont de trezorerie unic”. IPSAS pentru contabilitatea de casă (2007) a reflectat faptul că, în cadrul acordurilor privind „contul de trezorerie unic”, sumele plătite de o agenție centrală în numele unui departament guvernamental sau al unei alte entități de stat care este o entitate raportoare trebuie, de asemenea, clasificate ca plăți efectuate de terți. IPSASB a considerat că, deși departamentele și entitățile individuale nu creează conturi bancare separate în care sunt depuse sumele autorizate pentru utilizarea lor, acestea pot utiliza și vor beneficia de aceste sume. Prin urmare, ele controlează astfel de intrări de numerar, ieșiri de numerar și solduri de casă disponibile. IPSAS pentru contabilitatea de casă (2017) include explicații suplimentare cu privire la angajamentele privind conturile de trezorerie unice pentru a reflecta opinia IPSASB potrivit căreia astfel de angajamente nu conduc la plăți din partea terților.

Măsuri interne – Corectarea erorilor, valută, entități economice de stat și caracteristici calitative

- BC21 Au fost făcute unele amendamente minore la terminologia și explicațiile termenilor definiți în secțiunile care se ocupă de *Corectarea erorilor* și *Valută* pentru a se asigura că dispozițiile prezentului standard nu intră direct în conflict cu cele din IPSAS 3 echivalent pe bază de angajamente, *Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile și erori* (emis în decembrie 2006 și actualizat ultima dată în octombrie 2011), și IPSAS 4, *Efectele variației cursurilor de schimb valutare* (emis în aprilie 2008 și actualizat ultima dată în octombrie 2011).

- BC22 Diferențele dintre IPSAS 3 și IPSAS 4 actuale și IPSAS-urile echivalente care erau în curs de emiteră la momentul aprobării IPSAS pentru contabilitatea de casă (2007) sunt substanțiale. În unele situații acestea includ metode de contabilizare diferite, iar în alte situații, prezentări suplimentare de informații. Cititorii ar trebui să fie conștienți de faptul că revizuirile acestor secțiuni din IPSAS pentru contabilitatea de casă (2017) nu reflectă pe deplin toate dispozițiile din IPSAS 3 și IPSAS 4 actualizate. Acest lucru se datorează faptului că IPSASB nu a primit informații conform cărora dispozițiile din IPSAS pentru contabilitatea de casă (2007) prezintă obstacole în calea adoptării acestuia. IPSASB a fost preocupat de faptul că modificarea IPSAS pentru contabilitatea de casă pentru a încorpora toate modificările aduse la IPSAS 3 și IPSAS 4 ar putea avea unele efecte neintenționate care ar putea introduce obstacole suplimentare în calea adoptării IPSAS. Deși amendamentele mai substanțiale aduse acestor secțiuni depășesc domeniul de aplicare limitat al acestei revizuiri, ele pot fi luate în considerare în cadrul oricărei revizuiri viitoare a standardului.
- BC23 Ca parte a procesului de modificări intern, IPSAS pentru contabilitatea de casă revizuit (2017):
- (a) Elimină definiția și explicația unei *entități economice de stat* (GBE). Sunt identificate caracteristicile entităților din sectorul public pentru care IPSAS-urile sunt elaborate pentru a fi aplicate. Acest aspect este consecvent cu amendamentele făcute în IPSAS *Aplicabilitatea IPSAS-urilor* (emis în aprilie 2016);
 - (b) Actualizează obiectivele raportării financiare, precum și identificarea și explicarea caracteristicilor calitative ale informațiilor incluse în situațiile financiare cu scop general și constrângerile generale cu privire la astfel de informații, precum și utilizatorii situațiilor financiare cu scop general, pentru a reflecta mai bine explicațiile acestora în Cadrul general conceptual. Amendamente similare sunt elaborate pentru a fi incluse în IPSAS pe bază de angajamente; și
 - (c) Reunește și modifică dispozițiile privind data intrării în vigoare a standardului și a angajamentelor tranzitorii pentru a reflecta mai bine dispozițiile echivalente din IPSAS 3, *Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile și erori*, în curs de emiteră.

Ilustrarea dispozițiilor Părții 1 din prezentul standard

Prezenta anexă este doar în scop ilustrativ și nu face parte din standard. Scopul său este de a ajuta la clarificarea înțelesului dispozițiilor din Partea 1 a prezentului standard prin ilustrarea aplicării lor la întocmirea și prezentarea situațiilor financiare cu scop general conform contabilității de casă pentru:

A Situațiile financiare ale Guvernului național A;

B Situațiile financiare ale Entității de stat B, care își controlează propriul cont bancar; și

C Situațiile financiare ale Departamentului guvernamental C, ale cărui plăți și încasări în numerar sunt gestionate printr-o funcție de trezorerie centralizată, numită adesea „cont de trezorerie unic”.

ANEXA 1A – GUVERNUL A
SITUAȚIILE FINANCIARE ALE GUVERNULUI NAȚIONAL A
**SITUAȚIA ÎNCASĂRILOR ȘI PLĂȚILOR ÎN NUMERAR
PENTRU ANUL CARE S-A ÎNCHEIAT LA 31 DECEMBRIE 200X**
(DOAR ÎNCASĂRI)

(în mii unități monetare)	Notă	200X Încasări/(Plăți)	200X-1 Încasări/(Plăți)
ÎNCASĂRI			
<i>Impozitare</i>			
Impozit pe profit		X	X
Taxa pe valoarea adăugată		X	X
Impozit pe proprietate		X	X
Alte impozite		<u>X</u>	<u>X</u>
		X	X
<i>Donații, granturi și alte tipuri de asistență</i>	10	X	X
<i>Împrumuturi</i>	3		
Încasări de la:			
Instituții comerciale		X	
Bănci de dezvoltare și organizații similare		X	
<i>Încasări de capital</i>			
Încasări din cedarea de imobilizări corporale		X	X
Încasări din cedarea unor instrumente financiare		<u>X</u>	<u>X</u>
		<u>X</u>	<u>X</u>
<i>Activități comerciale</i>			
Încasări din activități comerciale		X	X
<i>Alte încasări</i>	4	X	X
Total încasări		<u>X</u>	<u>X</u>

RAPORTAREA FINANCIARĂ CONFORM CONTABILITĂȚII DE CASĂ

(în mii unități monetare)	Notă	200X Încasări/(Plăți)	200X-1 Încasări/(Plăți)
PLĂȚI			
<i>Operațiuni</i>			
Salarii, indemnizații și beneficii ale angajaților		(X)	(X)
Materiale și consumabile		(X)	(X)
		(X)	(X)
<i>Transferuri</i>			
Subvenții		(X)	(X)
Alte plăți din transferuri		(X)	(X)
		(X)	(X)
<i>Plăți de capital</i>			
Cumpărarea/construirea de imobilizări corporale		(X)	(X)
Cumpărarea de instrumente financiare		(X)	(X)
		(X)	(X)
<i>Rambursări de împrumuturi și dobânzi</i>			
Rambursarea împrumuturilor		(X)	(X)
Plăți de dobânzi		(X)	(X)
		(X)	(X)
<i>Alte plăți</i>	5	(X)	(X)
Total plăți		(X)	(X)
Creștere/(Descreștere) în numerar		X	X
Numerar la începutul anului	2	X	X
Creștere/(Descreștere) în numerar		X	X
Numerar la finalul anului	2	X	X

SITUAȚIA COMPARAȚIEI VALORILOR BUGETARE CU CELE REALE

Pentru Guvernul A pentru anul care s-a încheiat la 31 decembrie 200X

Buget aprobat pe baza contabilității de casă

(Clasificarea plăților după funcție)

(în mii unități monetare)	Valori reale	Buget final	Buget inițial	<i>*Diferență: Buget final și real</i>
INTRĂRI DE NUMERAR				
Impozitare	X	X	X	X
Subvenții și alte acorduri de asistență	X	X	X	X
Încasări: împrumuturi	X	X	X	X
Încasări: cedări de imobilizări corporale	X	X	X	X
Încasări din cedarea unor instrumente financiare	X	X	X	X
Activități comerciale	X	X	X	X
Alte încasări	X	X	X	X
Total încasări	X	X	X	X
IEȘIRI DE NUMERAR				
Sănătate	(X)	(X)	(X)	(X)
Educație	(X)	(X)	(X)	(X)
Ordine / siguranță publică	(X)	(X)	(X)	(X)
Protecție socială	(X)	(X)	(X)	(X)
Apărare	(X)	(X)	(X)	(X)
Locuințe și confort edilitar	(X)	(X)	(X)	(X)
Recreere, cultură și religie	(X)	(X)	(X)	(X)
Afaceri economice	(X)	(X)	(X)	(X)
Protecția mediului	(X)	(X)	(X)	(X)
Servicii publice generale	(X)	(X)	(X)	(X)
Total plăți	(X)	(X)	(X)	(X)
FLUXURI DE TREZORERIE NETE	X	X	X	X

* Coloana „Diferență...” nu este obligatorie. Totuși, poate fi inclusă o comparație între bugetul real și bugetul inițial sau final, identificate clar după caz.

SITUAȚII FINANCIARE SUPLIMENTARE (OPȚIONAL)

Situațiile financiare suplimentare pot fi întocmite pentru a oferi detalii privind valorile incluse în situația încasărilor și plăților în numerar: de exemplu, pentru prezentarea informațiilor pe grupe de fonduri majore, sau pentru prezentarea cheltuielilor după funcțiile sau programele majore, ori pentru a oferi detalii privind sursele de împrumut. Se pot include și coloane care prezintă valorile bugetare.

SITUAȚIA ÎNCASĂRILOR ÎN NUMERAR DUPĂ CLASIFICAREA FONDURILOR

(în mii unități monetare)	200X Încasări	200X-1 Încasări
ÎNCASĂRI		
Fonduri consolidate	X	X
Fonduri speciale	X	X
Fonduri comerciale	X	X
Împrumuturi	X	X
Total încasări	X	X

ÎNCASĂRI DIN ÎMPRUMUTURI

(în mii unități monetare)	Notă	200X Încasări în numerar	200X-1 Încasări în numerar
ÎMPRUMUTURI			
Instituție comercială națională		X	X
Instituție comercială din străinătate		X	X
Bănci de dezvoltare și agenții de împrumut similare		X	X
Total împrumuturi	3	X	X

**SITUAȚIA PLĂȚILOR AFERENTE
PROGRAMELOR / ACTIVITĂȚILOR / FUNCȚIILOR GUVERNULUI**

	200X	200X-1
(în mii unități monetare)	Plăți	Plăți
PLĂȚI – Conturi de exploatare		
Educație	X	X
Sănătate	X	X
Protecție socială	X	X
Apărare	X	X
Ordine și siguranță publică	X	X
Recreere, cultură și religie	X	X
Afaceri economice	X	X
Protecția mediului	X	X
Servicii publice generale	X	X
Total plăți	X	X
PLĂȚI – Conturi de capital		
Educație	X	X
Sănătate	X	X
Protecție și bunăstare socială	X	X
Apărare	X	X
Ordine și siguranță publică	X	X
Recreere, cultură și religie	X	X
Protecția mediului	X	X
Servicii publice generale	X	X
Total plăți	X	X
Total conturi de exploatare și de capital	X	X

ENTITATEA DIN SECTORUL PUBLIC – ÎN ÎNTREGIME DE STAT A

Note la situațiile financiare

1. Politici contabile

Baza de întocmire

Situațiile financiare au fost întocmite în conformitate cu IPSAS pentru contabilitatea de casă, *Raportarea financiară conform contabilității de casă*.

Politicile contabile au fost aplicate consecvent pe întreaga perioadă.

Entitatea raportoare

Situațiile financiare sunt pentru guvernul național din țara A. Situațiile financiare se referă la entitatea raportoare așa cum se specifică în legislația corespunzătoare (Actul finanțelor publice 20XX).

Activitățile guvernamentale includ furnizarea de servicii de sănătate, educație, apărare, protecție socială, locuințe, servicii publice recreative și culturale și servicii publice generale, precum și gestionarea economică a constituenților și în numele acestora. [Identificați nivelul de guvernare, jurisdicția și natura serviciilor furnizate.]

O listă cu entitățile importante cuprinse în situațiile financiare și sectoarele în care acestea operează este prezentată în Nota 7 la situațiile financiare.

Moneda de prezentare

Moneda de prezentare este (moneda țării A).

2. Numerar

Numerarul cuprinde disponibilul în casă și la bănci, depozitele la vedere și echivalentele de numerar. Depozitele la vedere și echivalentele de numerar constau în soldurile la bănci și în investițiile în instrumente ale pieței monetare pe termen scurt.

Numerarul inclus în situația încasărilor și plăților în numerar cuprinde următoarele valori:

(în mii unități monetare)	200X	200X-1
Disponibil în casă și la bănci și solduri la bănci	X	X
Investiții pe termen scurt	X	X
	<u>X</u>	<u>X</u>

Valorile prezentate mai sus cuprind X unități monetare furnizate de Agenția Internațională XX care se limitează la construcția unei infrastructuri de drumuri.

3. Împrumuturi

Împrumuturile includ intrări de numerar de la bănci comerciale și instituții comerciale similare, bănci de dezvoltare și agenții de ajutor similare.

4. Alte încasări

La alte încasări sunt incluse taxele, amenzile, penalizările și încasările diverse.

5. Alte plăți

La alte plăți sunt incluse dividendele, plasamentele plătite, angajamentele legale ale proceselor și plățile diverse.

6. Facilități de împrumut neutilizate

(în mii unități monetare)	200X	200X-1
Mișcarea din cadrul facilităților de împrumut neutilizate		
Facilități de împrumut neutilizate la 1.1.0X	X	X
Facilități de împrumut suplimentare	X	X
Total disponibil	X	X
Sumă utilizată	(X)	(X)
Închiderea facilității / anulări	(X)	(X)
Facilități de împrumut neutilizate la 31.12.0X	X	X

(în mii unități monetare)	200X	200X-1
Facilități de împrumut neutilizate		
Instituții financiare comerciale	X	X
Bănci de dezvoltare și organizații similare	X	X
Total facilități de împrumut neutilizate	X	X

7. Entități semnificative

Entitatea – 200X

Entitatea A

Entitatea B

Entitatea C

Entitatea D

Entitatea – 200X-1

Entitatea A

Entitatea B

Entitatea C

Entitatea D

8. Data de autorizare

Situațiile financiare au fost autorizate pentru publicare la data de XX luna 200X+1 de către domnul YY, trezorerul țării A.

9. Bugetul inițial și final aprobate și comparația valorilor reale cu cele bugetare

Bugetul aprobat este elaborat conform aceleiași baze de contabilitate (contabilitatea de casă), aceleiași baze de clasificare și pentru aceeași perioadă (de la 1 ianuarie 200X la 31 decembrie 200X) ca pentru situațiile financiare. Acesta cuprinde aceleași entități ca situația financiară consolidată – acestea sunt identificate la Nota 7 de mai sus.

Bugetul inițial a fost aprobat printr-o acțiune legislativă la (data) și a fost aprobată o alocare suplimentară de XXX ca sprijin pentru cazuri de calamitate printr-o acțiune legislativă la (data) din cauza cutremurului din Regiunea de Nord de la (data). Obiectivele și politicile bugetului inițial și revizuirile ulterioare sunt explicate în detaliu în Raportul privind analiza operațională și randamentul bugetului emis în corelație cu situațiile financiare.

Excedentul cheltuielilor reale, care depășesc bugetul final cu 15% (25% peste bugetul inițial) pentru funcția Sănătate, a fost generat de cheltuielile peste nivelul aprobat prin acțiunea legislativă drept răspuns la cutremur. Nu au existat alte diferențe semnificative.

Nota 9 alternativă atunci când bugetul și situațiile financiare sunt întocmite conform unor baze diferite**9. Bugetul inițial și final aprobate și comparația valorilor reale cu cele bugetare**

Bugetul este aprobat conform contabilității de casă modificate pe clasificarea funcțională. Bugetul aprobat acoperă perioada fiscală de la 1 ianuarie 200X la 31 decembrie 200X și include toate entitățile din sectorul de stat. Sectorul de stat include toate departamentele guvernamentale – departamentele importante sunt incluse în lista entităților identificate la Nota 7 de mai sus.

Bugetul inițial a fost aprobat printr-o acțiune legislativă la (data) și a fost aprobată o alocare suplimentară de XXX ca sprijin pentru cazuri de calamitate printr-o acțiune legislativă la (data) din cauza cutremurului din Regiunea de Nord de la (data). Obiectivele și politicile bugetului inițial și revizuirile ulterioare sunt explicate în detaliu în Raportul privind analiza operațională și randamentul bugetului emis în corelație cu situațiile financiare.

Excedentul cheltuielilor reale, care depășesc bugetul final cu 15% (25% peste bugetul inițial) pentru funcția Sănătate, a fost generat de cheltuielile peste nivelul aprobat prin acțiunea legislativă drept răspuns la cutremur. Nu au existat alte diferențe semnificative între bugetul final aprobat și valorile reale.

Baza bugetului și baza contabilității diferă. Situațiile financiare pentru guvern sunt întocmite pe baza contabilității de casă utilizând clasificarea bazată pe natura cheltuielilor. Situațiile financiare includ toate entitățile controlate, inclusiv entitățile comerciale din sectorul public pentru perioada fiscală de la 1 ianuarie 20XX la 31 decembrie 20XX. Bugetul este aprobat conform contabilității de casă modificate pe clasificarea funcțională și tratează doar sectorul de stat care exclude entitățile comerciale din sectorul public și alte entități și activități de stat din afara pieței.

Valorile din situația încasărilor și plăților în numerar au fost ajustate pentru a fi conforme contabilității de casă modificate și reclasificate pe clase funcționale pentru a se conforma aceleiași baze ca bugetul final aprobat. În plus, au fost efectuate ajustări ale valorilor din situația încasărilor și plăților în numerar pentru diferențele temporale asociate alocărilor permanente și pentru diferențele aferente entităților acoperite (entități comerciale din sectorul public sau alte entități) pentru a exprima valorile reale pe o bază comparabilă cu bugetul final aprobat.

O reconciliere între intrările și ieșirile reale așa cum sunt prezentate în situația comparației valorilor bugetare cu cele reale, precum și a valorilor încasărilor totale în numerar cu cele ale plăților totale în numerar raportate în situația încasărilor și plăților în numerar pentru anul încheiat la 31 decembrie 20XX este prezentată mai jos.

	Total intrări	Total ieșiri
Valoarea reală conform unei baze comparabile, așa cum este prezentată în Situația comparației valorilor bugetare cu cele reale	X	X
Diferențe privind baza	X	X
Diferențe privind plasarea în timp	–	–
Diferențe privind entitatea	X	X
Total încasări în numerar	X	
Total plăți în numerar		X

Situațiile financiare și documentele bugetare sunt întocmite pentru aceeași perioadă. Există o diferență privind entitatea: bugetul este întocmit pentru sectorul de stat, iar situațiile financiare conțin toate entitățile controlate de guvern. Există, de asemenea, o diferență privind baza: bugetul este întocmit conform unei contabilități de casă modificate, iar situațiile financiare, conform contabilității de casă.

Această reconciliere poate fi inclusă în situația propriu-zisă a comparației valorilor bugetare cu cele reale sau într-o notă de prezentare.

10. Donații, subvenții și alt tip de asistență

Încasările în numerar din cursul perioadei au inclus donații, subvenții și alte ajutoare furnizate de agenții donatoare individuale multilaterale și bilaterale și de organizații nonguvernamentale; facilități de finanțare cooperativă instituite de astfel de organizații și donații din partea organizațiilor caritabile, a corporațiilor și a persoanelor fizice.

Cuantumul donațiilor, al subvențiilor și al altor ajutoare (XXX) nu include ajutoarele primite în cursul perioadei de raportare sub formă de încasări din împrumuturi. Încasările din orice ajutor primit în cursul perioadei sub formă de împrumuturi sunt incluse în cuantumul împrumuturilor prezentate ca element-rând separat în situația încasărilor și plăților.

ANEXA 1B – ENTITATEA DE STAT B

(ACEASTĂ ENTITATE ÎȘI CONTROLEAZĂ PROPRIUL CONT BANCAR.)

SITUAȚIA ÎNCASĂRILOR ȘI PLĂȚILOR ÎN NUMERAR PENTRU ENTITATEA B

PENTRU ANUL CARE S-A ÎNCHEIAT LA 31 DECEMBRIE 200X

(în mii unități monetare)	Notă	200X Încasări/(Plăți)	200X-1 Încasări/(Plăți)
ÎNCASĂRI			
Alocări autorizate		X	X
Alte încasări		X	X
Total încasări		X	X
PLĂȚI			
Salarii, indemnizații și beneficii ale angajaților		(X)	(X)
Chirie		(X)	(X)
Plăți de capital		(X)	(X)
Transferuri	3	(X)	(X)
Total plăți		(X)	(X)
Creștere/(Descreștere) în numerar		X	X
Numerar la începutul anului	2	X	X
Creștere/(Descreștere) în numerar		X	X
Numerar la finalul anului	2	X	X

SITUAȚII FINANCIARE SUPLIMENTARE (OPȚIONAL)

Situațiile financiare suplimentare pot fi întocmite, de exemplu, pentru prezentarea informațiilor privind bugetul de către grupurile de fonduri majore, dacă este cazul, sau pentru prezentarea cheltuielilor după funcțiile majore. Un exemplu de situație după funcție este dat mai jos.

SITUAȚIA PLĂȚILOR DUPĂ FUNCȚIE

	Notă	200X	200X-1
(în mii unități monetare)		Plăți	Plăți
PLĂȚI			
Programul I		(X)	(X)
Programul II		(X)	(X)
Programul III		(X)	(X)
Programul IV		(X)	(X)
Alte plăți		(X)	(X)
Total plăți		(X)	(X)

NOTE LA SITUAȚIILE FINANCIARE**1. Politici contabile****Baza de întocmire**

Situațiile financiare au fost întocmite în conformitate cu IPSAS pentru contabilitatea de casă, *Raportarea financiară conform contabilității de casă*.

Politicile *contabile* au fost aplicate consecvent pe întreaga perioadă.

Entitatea raportoare

Situațiile financiare sunt pentru o entitate din sectorul public (Entitatea de stat B). Situațiile financiare se referă la entitatea raportoare așa cum se specifică în legislația corespunzătoare (Actul finanțelor publice 20XX).

Principala activitate a Entității de stat B este de a furniza [identificați tipul de] servicii constituenților. Entitatea își controlează propriul cont bancar.

Moneda de prezentare

Moneda de prezentare este (moneda țării A).

2. Numerar

Numerarul cuprinde disponibilul în casă și la bănci, depozitele la vedere și echivalentele de numerar. Depozitele la vedere și echivalentele de numerar *constau* în soldurile la bănci și în investițiile în instrumente ale pieței monetare pe termen scurt.

Alocările și alte încasări de numerar sunt depuse în conturile bancare ale entității. Toate împrumuturile sunt preluate de o entitate financiară centrală.

Încasările din tranzacțiile de schimb sunt depuse în conturi de fond comercial controlate de entitate. Ele sunt *transferate* la veniturile consolidate la sfârșitul anului.

Numerarul inclus în *situația* încasărilor și plăților în numerar cuprinde următoarele valori:

(în mii unități monetare)	200X	200X-1
Disponibil în casă și la bănci și solduri la bănci	X	X
Investiții pe termen scurt	X	X
	<u>X</u>	<u>X</u>

3. Transferuri

Sumele sunt transferate beneficiarilor eligibili în conformitate cu mandatul de exploatare și cu autorizarea entității.

4. Entități semnificative

Entitatea – 200X	Entitatea – 200X-1
Entitatea X	X
Entitatea Y	X

5. Data de autorizare

Situațiile financiare au fost aprobate în vederea emiterii la data de XX luna 200X+1 de către domnul YY, ministrul de XXXXX pentru Entitatea AB.

ANEXA 1C – DEPARTAMENTUL GUVERNAMENTAL C
(GUVERNUL OPEREAZĂ SUB FORMĂ DE SISTEM UNIC CENTRALIZAT)

SITUAȚIA ÎNCASĂRILOR ȘI PLĂȚILOR ÎN NUMERAR
PENTRU DEPARTAMENTUL C
PENTRU ANUL CARE S-A ÎNCHEIAT LA 31 DECEMBRIE 200X

(în mii unități monetare)	Notă	200X Încasări/(Plăți)	200X-1 Încasări/(Plăți)
ÎNCASĂRI			
Alocări	2	X	X
Acordări			
Alte încasări		X	X
Total încasări		X	X
PLĂȚI			
Salarii, indemnizații și beneficii ale angajaților		(X)	(X)
Chirie		(X)	(X)
Plăți de capital		(X)	(X)
Transferuri	3	(X)	(X)
Total plăți		(X)	(X)

SITUAȚII FINANCIARE SUPLIMENTARE (OPȚIONAL)

Situațiile financiare suplimentare pot fi întocmite, de exemplu, pentru prezentarea informațiilor bugetare de către grupurile de fonduri majore, dacă este cazul, sau pentru prezentarea cheltuielilor după funcțiile sau plățile majore. Un exemplu de situație după funcție este dat mai jos.

SITUAȚIA PLĂȚILOR DUPĂ FUNCȚIE

(în mii unități monetare)	Notă	200X Încasări/(Plăți)	200X-1 Încasări/(Plăți)
PLĂȚI			
Programul I		X	X
Programul II		X	X
Programul III		X	X
Programul IV		X	X
Alte plăți		X	X
Total plăți		X	X

NOTE LA SITUAȚIILE FINANCIARE**1. Politici contabile****Baza de întocmire**

Situațiile financiare au fost întocmite în conformitate cu IPSAS pentru contabilitatea de casă, *Raportarea financiară conform contabilității de casă*.

Politicile contabile au fost aplicate consecvent pe întreaga perioadă.

Entitatea raportoare

Situațiile financiare sunt pentru o entitate din sectorul public: Departamentul guvernamental C. Situațiile financiare se referă la entitatea raportoare așa cum se specifică în legislația corespunzătoare (Actul finanțelor publice 20XX).

Principala activitate a Departamentului guvernamental C este de a furniza (identificați tipul de) servicii constituenților.

Departamentul guvernamental C nu își operează propriul cont bancar. Guvernul operează o funcție de trezorerie centralizată care administrează încasările și plățile în numerar (cheltuieli) ale departamentului în timpul anului financiar.

Moneda de prezentare

Moneda de prezentare este (moneda țării A).

2. Sumele autorizate pentru a fi utilizate de Departamentul C

Sumele autorizate pentru a fi utilizate de Departamentul guvernamental C sunt gestionate printr-un cont central administrat de Biroul trezoreriei în numele Departamentului. Sumele sunt mobilizate în numele Departamentului C, la cerere, atunci când se bazează pe prezentarea documentației și a autorizației corespunzătoare. Toate împrumuturile sunt preluate de o entitate financiară centrală.

Sumele autorizate pentru utilizare de către Departament care sunt sume neașteptate la finalul anului sunt transferate la veniturile consolidate.

3. Transferuri

Sumele sunt transferate beneficiarilor eligibili în conformitate cu mandatul de exploatare și cu autorizarea Departamentului AC.

4. Data de autorizare

Situațiile financiare au fost autorizate la data de *XX luna 200X+1* de către domnul YY, ministrul de XXXXX pentru Departamentul guvernamental C.

PARTEA 2: RAPORTAREA FINANCIARĂ CONFORM CONTABILITĂȚII DE CASĂ – PREZENTĂRI DE INFORMAȚII SUPLIMENTARE RECOMANDATE

Această parte a standardului nu este obligatorie. Ea a fost realizată pentru a susține tranziția entităților de la contabilitatea de casă la raportarea financiară conform contabilității de angajamente și adoptarea IPSAS pe bază de angajamente. Aceasta stabilește prezentările de informații suplimentare recomandate pentru raportarea conform contabilității de casă. Aceasta trebuie să fie citită împreună cu Partea 1 a prezentului standard, care stabilește dispozițiile de raportare conform contabilității de casă. Prezentările recomandate, care au fost tipărite cu caractere cursive, trebuie citite în contextul punctelor de comentarii din această parte a standardului, care sunt tipărite cu caractere normale.

Entitățile raportoare ar trebui să își traseze calea către adoptarea IPSAS pe bază de angajamente și să înceapă procesul de elaborare a informațiilor necesare pentru a se conforma acestor IPSAS-uri consecvent cu calea de tranziție care a fost adoptată.

RAPORTAREA FINANCIARĂ CONFORM CONTABILITĂȚII DE CASĂ PARTEA 2: PREZENTĂRI DE INFORMAȚII SUPLIMENTARE RECOMANDATE

Prezentările recomandate sunt redactate cu caractere cursive. Acestea trebuie citite în contextul punctelor de comentarii din Partea 2 a prezentului standard, care sunt tipărite cu caractere normale.

2.1 Prezentări de informații suplimentare recomandate

Definiții

2.1.1 *Următorii termeni sunt utilizați în această parte a standardului cu înțelesul specificat în continuare:*

Baza de angajamente reprezintă o bază de contabilitate conform căreia tranzacțiile și alte evenimente sunt recunoscute atunci când apar (și nu doar la primirea și plata de numerar sau echivalente de numerar). Așadar, tranzacțiile și evenimentele sunt înregistrate în evidențele contabile și recunoscute în situațiile financiare ale perioadelor la care se referă. Elementele recunoscute conform contabilității de angajamente sunt activele, datoriile, activele nete / capitalurile proprii, veniturile și cheltuielile.

Activele sunt resurse controlate de o entitate ca urmare a unor evenimente trecute și de la care se preconizează că vor decurge beneficii economice viitoare sau potențial de servicii pentru entitate.

Costurile îndatorării reprezintă dobânzile și alte cheltuieli suportate de o entitate pentru împrumutarea de fonduri.

Cursul de închidere este cursul de schimb la vedere la data de raportare.

Distribuirile către proprietari reprezintă beneficiile economice viitoare sau potențialul de servicii distribuite de către entitate tuturor sau unora dintre proprietari, fie ca rentabilitate a investiției, fie ca rezultat al investiției.

Cheltuielile sunt scăderi ale beneficiilor economice sau ale potențialului de servicii pe durata perioadei de raportare sub forma unor ieșiri sau epuizări ale activelor sau a suportării unor datorii care au drept rezultat reduceri ale activelor nete / capitalurilor proprii, altele decât cele legate de distribuirile către proprietari.

Datoriile sunt obligații actuale ale entității, rezultate din evenimente trecute, a căror decontare se așteaptă să determine o ieșire de resurse încorporând beneficii economice sau potențial de servicii din entitate.

Veniturile sunt intrările brute de beneficii economice sau potențial de servicii de pe parcursul perioadei de raportare atunci când aceste intrări se concretizează

în creșteri ale activelor nete / capitalurilor proprii, altele decât cele aferente contribuțiilor de la proprietari.

Termenii definiți în Partea 1 a prezentului standard sunt utilizați în această parte a standardului cu înțelesul lor definit.

Beneficii economice viitoare sau potențial de servicii

2.1.2 Activele, inclusiv numerarul și alte resurse, oferă entităților o modalitate de realizare a obiectivelor lor. Activele care sunt utilizate pentru a oferi bunuri și servicii în conformitate cu obiectivele unei entități, dar care nu generează direct intrări nete de numerar sunt adesea descrise drept încorporând „potențial de servicii”. Activele care sunt utilizate pentru a genera intrări nete de numerar sunt adesea descrise ca încorporând beneficii economice viitoare. Pentru a cuprinde toate utilizările activelor, prezentul standard utilizează termenul „beneficii economice viitoare sau potențial de servicii” pentru a descrie caracteristicile esențiale ale activelor.

Continuitatea activității

2.1.3 *La întocmirea situațiilor financiare ale unei entități, cei responsabili cu întocmirea situațiilor financiare sunt încurajați să facă o evaluare a capacității entității de a-și continua activitatea. Atunci când cei responsabili cu întocmirea situațiilor financiare sunt în cunoștință de cauză, atunci când fac evaluarea, în ce privește incertitudinile importante cu privire la evenimente sau condiții care ar putea crea îndoieli semnificative asupra capacității entității de a-și continua activitatea, prezentarea acestor incertitudini este încurajată.*

2.1.4 Determinarea măsurii în care o entitate este capabilă să își continue activitatea este relevantă în primul rând pentru entitățile individuale, mai degrabă decât pentru guvern luat ca întreg. Pentru entitățile individuale, la evaluarea entității privind continuitatea activității, cei responsabili cu întocmirea situațiilor financiare:

- (a) Trebuie să ia în considerare toate informațiile disponibile pentru viitorul previzibil care va include, dar nu se va limita în mod necesar la, douăsprezece luni de la aprobarea situațiilor financiare; și
- (b) Vor avea nevoie să analizeze o gamă largă de factori legați de performanța curentă și prognozată, restructurările anunțate și potențiale ale unităților organizaționale, estimările încasărilor sau probabilitatea finanțării guvernamentale continue și sursele potențiale de înlocuire a finanțării înainte de a fi momentul să se concluzioneze că entitatea este capabilă să își continue activitatea.

2.1.5 S-ar putea să existe circumstanțe în care testele uzuale de lichiditate și solvabilitate pentru continuitatea activității aplicate entităților economice să pară a

fi nefavorabile, dar să existe alți factori care să sugereze că entitatea este fără îndoială capabilă să își continue activitatea. De exemplu:

- (a) La evaluarea măsurii în care guvernul este capabil să își continue activitatea, capacitatea de a impune taxe sau impozite ar putea îndreptăți unele entități să fie considerate ca apte să-și continue activitatea chiar dacă plățile lor în numerar ar putea depăși încasările lor în numerar pentru perioade extinse; și
- (b) Pentru o entitate individuală, evaluarea fluxurilor sale de trezorerie pentru o perioadă de raportare poate sugera că entitatea nu este aptă să își continue activitatea. Cu toate acestea, ar putea să existe în derulare acorduri de finanțare pe mai mulți ani cu guvernul care vor asigura funcționarea continuă a entității.

Tranzacții administrate

2.1.6 *O entitate este încurajată să prezinte în notele la situațiile financiare valoarea și natura fluxurilor de trezorerie și ale soldurilor de casă care rezultă din tranzacțiile administrate de entitate ca agent în numele altor părți, unde aceste valori sunt în afara controlului entității.*

2.1.7 Fluxurile de trezorerie asociate cu tranzacțiile administrate de o entitate care acționează ca agent în numele altor părți s-ar putea să nu treacă prin contul bancar controlat de entitatea raportoare. În aceste cazuri, entitatea nu poate utiliza sau beneficia în vreun fel de numerarul pe care îl administrează în urmărirea obiectivelor sale. Aceste fluxuri de trezorerie nu sunt controlate de entitate și prin urmare nu sunt incluse în totalurile prezentate în situația propriu-zisă a încasărilor și plăților în numerar sau în alte situații financiare care ar putea fi întocmite. Totuși, prezentarea valorii și naturii acestor tranzacții importante este încurajată deoarece oferă informații utile privind domeniul de activitate al entității și este relevantă pentru evaluarea performanței entității.

2.1.8 Atunci când astfel de încasări și plăți în numerar trec printr-un cont bancar controlat de entitate, ele sunt tratate ca fluxuri de trezorerie și solduri ale entității și sunt incluse în totalurile prezentate în situația propriu-zisă a încasărilor și plăților în numerar. Punctul 1.3.13 litera (a) din Partea 1 a prezentului standard permite ca astfel de încasări și plăți în numerar să fie raportate pe o bază netă. Punctele 2.1.9-2.1.13 de mai jos oferă îndrumări privind încasările și plățile în numerar și soldurile de casă care:

- (a) Pot fi controlate de un guvern sau de o entitate de stat și vor fi raportate în situația încasărilor și plăților în numerar în conformitate cu Partea 1 a prezentului standard; și
- (b) Sunt tranzacții administrate care nu vor fi incluse în situația propriu-zisă a încasărilor și plăților în numerar sau în alte situații financiare care ar putea fi întocmite, dar pentru care prezentarea este încurajată.

Colectarea veniturilor

- 2.1.9 Entitățile din sectorul public pot controla numerarul sau administra încasările sau plățile în numerar în numele guvernului sau al altor guverne sau entități de stat. De exemplu, poate fi înființat un departament fiscal al guvernului (sau o agenție de colectare a veniturilor) care să aibă propriul său cont bancar și sume alocate pentru finanțarea operațiunilor sale. Operațiunile departamentului vor include administrarea anumitor aspecte ale actului fiscal și pot cuprinde colectarea de impozite în numele guvernului.
- 2.1.10 Un departament fiscal poate utiliza numerarul alocat și depozitat într-un cont bancar pe care îl controlează pentru a-și realiza propriile obiective de exploatare care i-au fost conferite și poate exclude alte părți de la utilizarea aceluși numerar sau de la beneficiile din acel numerar. În aceste cazuri, departamentul va controla numerarul alocat pentru propriul său uz. Totuși, numerarul pe care îl colectează departamentul în numele guvernului prin activitățile sale de colectare a impozitelor este depozitat de regulă într-un fond mutual guvernamental specific sau transferat într-un cont bancar guvernamental administrat de Trezorerie sau de un departament similar. În aceste circumstanțe, numerarul colectat nu poate fi utilizat pentru susținerea realizării obiectivelor departamentului fiscal, altfel ar fi pus la discreția administrației departamentului fără o alocare specifică sau altă autorizare de către guvern sau de către un organism relevant. Prin urmare, numerarul colectat nu este controlat de departamentul fiscal și nu face parte din încasările în numerar sau soldurile de casă ale departamentului. Ca o consecință a deciziei guvernamentale, unele dintre sumele colectate pot fi acordate sau alocate în alt fel pentru uzul departamentului. Totuși, decizia guvernului care autorizează cheltuirea fondurilor de către departamentul fiscal, și nu colectarea numerarului, este cea care generează controlul.
- 2.1.11 Circumstanțe similare pot apărea atunci când un guvern, de exemplu, un guvern de stat sau local, colectează numerar în numele unui alt guvern (cum ar fi un guvern național). În aceste cazuri, guvernul acționează ca un agent pentru alte părți în colectarea numerarului. Numerarul care apare ca rezultat al administrării tranzacțiilor ca agent pentru alte părți nu va fi în mod obișnuit depus într-un cont bancar al agenției de colectare și prin urmare nu va face parte din încasările în numerar, plățile în numerar sau soldurile de casă ale entității raportoare.

Fluxuri de trezorerie „de trecere” (pass-through)

- 2.1.12 În unele cazuri, angajamentele administrative în derulare cu privire la activitățile de colectare a veniturilor pe care le desfășoară un guvern sau o entitate de stat ca agent al unei alte părți pot prevedea ca numerarul colectat să fie depus inițial în propriul cont bancar al entității înainte de a fi transferat către ultimul beneficiar. Fluxurile de trezorerie care rezultă ca o consecință a acestor tranzacții sunt uneori numite fluxuri de trezorerie „de trecere” (pass-through). În aceste cazuri, entitatea:

- (a) Va controla numerarul pe care îl colectează în calitatea sa de agent în perioada, de obicei scurtă, în care numerarul este depus în contul bancar al entității înainte de a fi transferat către terți;
- (b) Va beneficia de obicei de orice dobândă care rezultă din sumele depuse în conturi purtătoare de dobândă înainte de transferul acestora către altă entitate; și
- (c) Va avea obligația de a transfera numerarul colectat către terți în conformitate cu dispozițiile legislative sau cu angajamentele administrative.

Atunci când intrările de numerar din tranzacțiile administrate trec printr-un cont bancar controlat de entitatea raportoare, încasările de numerar, transferurile de numerar și soldurile de casă care rezultă din activitatea de colectare vor fi incluse în situația încasărilor și plăților în numerar a entității în conformitate cu punctul 1.3.4 litera (a) din Partea 1 a prezentului standard. Punctul 1.3.13 litera (a) din Partea 1 a prezentului standard specifică faptul că încasările și plățile în numerar care rezultă din tranzacțiile pe care le administrează entitatea în numele altor părți și care sunt recunoscute în situațiile financiare pot fi raportate pe o bază netă.

Plăți de transfer

2.1.13 În concordanță cu obiectivele guvernamentale și cu legislația sau cu altă autoritate, sumele alocate unei entități de stat (un departament, o agenție sau o altă entitate similară) pot include sumele care vor fi transferate terților în legătură cu, de exemplu, ajutoarele de șomaj, pensiile pentru limită de vârstă sau de boală, alocațiile familiale și alte plăți aferente asigurărilor sociale și contribuțiilor către comunitate. În unele cazuri, aceste sume vor trece printr-un cont bancar controlat de entitate. Atunci când are loc acest lucru, entitatea va recunoaște numerarul alocat pentru transfer în timpul perioadei de raportare drept o încasare de numerar, sumele transferate în timpul acelei perioade de raportare, drept plăți în numerar, și orice alte sume deținute la sfârșitul perioadei de raportare pentru transfer în viitor, drept parte a soldului de casă de închidere.

Prezentarea principalelor clase de fluxuri de trezorerie

2.1.14 *O entitate este încurajată să prezinte, fie în situația propriu-zisă a încasărilor și plăților în numerar, fie în alte situații financiare, fie în notele la acele situații:*

- (a) *O analiză a totalului plăților în numerar prin utilizarea unei clasificări pe baza fie a naturii plăților, fie a funcției lor în cadrul entității, după caz; și*
- (b) *Încasările din împrumuturi. Suplimentar, valoarea împrumuturilor poate fi clasificată în continuare după tip și sursă.*

- 2.1.15 Subclasificările recomandate la punctul 2.1.14 litera (a) pot fi prezentate în situația propriu-zisă a încasărilor și plăților în numerar în conformitate cu dispozițiile de la punctul 1.3.12 din Partea 1 a prezentului standard. Atunci când se adoptă o bază de clasificare diferită pentru situația încasărilor și plăților în numerar, sunt încurajate și prezentările suplimentare agregate care reflectă recomandarea de la punctul 2.1.14 litera (a) de mai sus fie ca o situație separată, fie ca notă.
- 2.1.16 Elementele de plăți în numerar pot fi subclasificate în continuare pentru a accentua răspunderea prin identificarea scopurilor principale pentru care au fost efectuate plățile. Acestea pot fi, de asemenea, subclasificate pentru a sublinia costurile și rambursările de costuri ale programelor speciale, ale activităților sau ale altor segmente relevante ale entității raportoare. O entitate este încurajată să prezinte aceste informații în cel puțin unul dintre următoarele două moduri.
- 2.1.17 Prima metodă se numește metoda naturii plăților. Plățile sunt agregate în situația încasărilor și plăților în numerar conform naturii lor (de exemplu, achiziționarea de materiale, costurile de transport, salariile și indemnizațiile) și nu sunt realocate pe diferite alte funcții din cadrul entității. Un exemplu de clasificare utilizând metoda repartizării plăților după natură este următorul:

	Plăți în numerar
Salarii și indemnizații	(X)
Costuri de transport	(X)
Achiziții de capital	(X)
Costurile îndatorării	(X)
Altele	(X)
Total plăți	(X)

- 2.1.18 Cea de-a doua metodă, numită metoda de clasificare funcțională, clasează plățile conform programului sau scopului pentru care au fost efectuate. Această prezentare oferă adesea informații mai relevante utilizatorilor, deși alocarea plăților la funcții poate fi arbitrară și poate implica un raționament considerabil. Un exemplu de clasificare funcțională a plăților în numerar este următorul:

	Plăți în numerar
Servicii de sănătate	(X)
Servicii de educație	(X)
Altele	(X)
Total plăți	(X)

- 2.1.19 Conform acestei metode, plățile în numerar asociate funcțiilor principale preluate de entitate sunt prezentate separat. În acest exemplu, entitatea are funcții

legate de furnizarea de servicii de sănătate și de educație. Entitatea va prezenta elemente-rând privind plățile în numerar pentru fiecare dintre aceste funcții.

- 2.1.20 Entitățile care clasifică plățile în numerar după funcție sunt încurajate să prezinte informații suplimentare privind natura plăților, inclusiv a plăților efectuate pentru salarii și alte beneficii ale angajaților.
- 2.1.21 Punctul 1.3.12 din Partea 1 a prezentului standard prevede prezentarea totalului încasărilor în numerar dintr-o entitate care prezintă separat o subclasificare a totalului încasărilor în numerar prin utilizarea unei baze de clasificare adecvate operațiunilor entității. Subclasificarea încasărilor în numerar în categorii adecvate va depinde de mărimea, natura și funcția sumelor implicate. În afară de prezentarea valorii încasărilor din împrumuturi, următoarele subclasificări ar putea fi adecvate:
- (a) Încasările din impozite (acestea pot fi subclasificate în continuare în tipuri de impozite);
 - (b) Încasările din onorarii, amenzi, penalizări și licențe;
 - (c) Încasările din tranzacțiile de schimb, inclusiv încasările din vânzarea de bunuri și servicii și taxe de utilizare (atunci când acestea sunt clasificate drept tranzacții de schimb);
 - (d) Valoarea totală a încasărilor provenite din asistența externă și din alte tipuri de asistență (posibil clasificate în funcție de valoarea subvențiilor, împrumuturilor și altor tipuri de asistență acordată, de categoriile semnificative de furnizori ai asistenței respective și de suma furnizată);
 - (e) Încasările din alte subvenții, transferuri sau alocări bugetare (posibil clasificate după sursă și scop);
 - (f) Încasările din dobânzi și dividende; și
 - (g) Încasările din cadouri, donații și alte forme de asistență.

Prezentarea informațiilor privind părțile afiliate

- 2.1.22 *O entitate este încurajată să prezinte în notele la situațiile financiare informațiile prevăzute de Standardul Internațional de Contabilitate pentru Sectorul Public IPSAS 20, „Prezentarea informațiilor privind părțile afiliate”.*
- 2.1.23 IPSAS 20, din seria IPSAS-urilor aferente contabilității de angajamente, definește părțile afiliate și alți termeni relevanți, prevede prezentarea relațiilor cu părțile afiliate atunci când există control și prevede prezentarea anumitor informații despre tranzacțiile cu părțile afiliate, inclusiv informații despre remunerarea agregată a personalului-cheie din conducere.

Prezentarea activelor, datoriilor, veniturilor, cheltuielilor și a comparației cu bugetele

2.1.24 *O entitate este încurajată să prezinte în notele la situațiile financiare:*

- (a) *Informații despre activele, datoriile, veniturile și cheltuielile entității; și*
- (b) *Dacă entitatea nu face public bugetul său aprobat, o comparație cu bugetele.*

2.1.25 Guvernele și entitățile de stat controlează resurse semnificative în plus față de numerar și repartizează aceste resurse pentru realizarea obiectivelor de livrare a serviciilor. Ele se împrumută pentru finanțarea activităților lor, atrag datorii în cursul operațiunilor lor și se implică în cheltuirea banilor în viitor pentru achiziționarea de active de capital. Acestea suportă, de asemenea, costuri și generează venituri în cursul perioadei de raportare, ceea ce va avea ca rezultat fluxuri de trezorerie pentru o perioadă de raportare viitoare. Activele nemonetare, datoriile, veniturile și cheltuielile nu vor fi raportate în situația propriu-zisă a încasărilor și plăților în numerar sau în alte situații financiare care ar putea fi întocmite conform contabilității de casă. Cu toate acestea, guvernele țin evidențe, monitorizează și gestionează datoriile și alte pasive, activele lor nemonetare și costurile activităților lor în cursul perioadei de raportare, precum și sursele și cuantumul veniturilor aferente. Prezentarea informațiilor privind activele, datoriile și costurile și veniturile anumitor programe și activități va spori responsabilitatea și va oferi informații utile pentru luarea deciziilor și, prin urmare, este încurajată de prezentul standard.

2.1.26 Entitățile care prezintă astfel de informații sunt încurajate să identifice veniturile și cheltuielile în funcție de natura sau de funcția lor corespunzătoare operațiunilor și activelor și datoriilor entității în funcție de tip, de exemplu, clasificând:

- (a) Activele drept creanțe, investiții sau imobilizări corporale; și
- (b) Datoriile drept sume de plătit, împrumuturi după tip sau sursă și alte datorii.

Deoarece astfel de prezentări s-ar putea să nu fie complete în primă instanță, entitățile sunt încurajate să le elaboreze și să le completeze progresiv pe măsură ce fac tranziția către adoptarea completă a IPSAS pe bază de angajamente. Pentru a respecta dispozițiile de la punctele 1.3.5 și 1.3.32 din Partea 1 a prezentului standard, aceste prezentări trebuie să fie conforme cu caracteristicile calitative ale informațiilor financiare și trebuie să fie clar descrise și ușor de înțeles.

2.1.27 IPSAS pe bază de angajamente poate furniza îndrumări utile entităților care prezintă informații suplimentare cu privire la active, datorii, venituri și cheltuieli. Orientările privind Practicile Recomandate vor oferi de asemenea îndrumări care vor ajuta utilizatorii să înțeleagă mai bine aspecte precum poziția financiară,

performanța financiară și fluxurile de trezorerie ale entității; obiectivele sale de performanță a serviciilor și realizările; și sustenabilitatea finanțelor sale.

Comparație cu bugetele

- 2.1.28 Entitățile din sectorul public sunt, în mod obișnuit, supuse unor restricții bugetare sub forma alocărilor sau a altei autorizări bugetare care ar putea fi efectul autorizării legislației. Unul dintre obiectivele raportării financiare de către entitățile din sectorul public este de a raporta dacă numerarul a fost obținut și utilizat în conformitate cu bugetul legal adoptat. În unele jurisdicții, această dispoziție este reflectată în legislație. Entităților care fac publice bugetele lor aprobate li se impune să se conformeze dispozițiilor de la punctele 1.7.1-1.7.46 din Partea 1 a prezentului standard. Prezentul standard încurajează alte entități (adică entitățile care nu fac publice bugetele lor aprobate) să includă în situațiile lor financiare prezentarea unei comparații între valorile reale și valorile bugetare din perioada de raportare atunci când situațiile financiare și bugetul sunt întocmite conform aceleiași baze de contabilitate. Raportarea în comparație cu bugetele pentru aceste entități poate fi prezentată în diferite moduri, care includ:
- (a) Întocmirea unei note cu coloane separate pentru valorile bugetare și valorile reale. În completare, se poate prezenta și o coloană care să arate variațiile față de buget sau de alocare; și
 - (b) O prezentare care să indice că valorile bugetare nu au fost depășite. Dacă valorile bugetare sau alocările au fost depășite sau plățile s-au făcut fără alocare sau fără altă formă de autorizare, detaliile trebuie prezentate în note la elementul relevant din situațiile financiare.
- 2.1.29 *Entitățile care prezintă în situațiile lor financiare o comparație a valorilor reale cu cele bugetare sunt încurajate să includă în situațiile financiare referințe încrucișate la rapoartele care includ informații cu privire la realizarea serviciilor.*
- 2.1.30 *Entitățile care adoptă bugete pentru mai multe perioade sunt încurajate să furnizeze în note prezentări de informații suplimentare privind relația dintre valorile reale și cele bugetare în decursul perioadei bugetare.*
- 2.1.31 Informații bugetare suplimentare, inclusiv informații despre realizările privind serviciile, pot fi prezentate în alte documente decât situațiile financiare. Entitățile care prezintă în situațiile lor financiare o comparație a valorilor reale cu cele bugetare sunt încurajate să includă în situațiile lor financiare referințe încrucișate la aceste documente, în special la cele care corelează datele bugetare și cele reale cu datele bugetare nefinanciare și realizările serviciilor.
- 2.1.32 După cum s-a menționat la punctul 1.7.32 al prezentului standard, entitățile pot avea abordări diferite pentru a determina bugetul anual în cadrul bugetului pentru mai multe perioade. Atunci când sunt adoptate bugete pentru mai multe

perioade, entitățile sunt încurajate să ofere prezentări de informații suplimentare despre aspecte precum relația dintre bugetul pentru mai multe perioade și bugetele anuale componente și valorile reale din decursul perioadei bugetare.

Situații financiare consolidate

Definiții

2.1.33 *Următorii termeni sunt utilizați în această parte a prezentului standard cu înțelesul specificat în continuare:*

Situațiile financiare consolidate sunt situațiile financiare ale unei entități economice în care încasările în numerar, plățile în numerar și soldurile de casă ale entității care controlează și ale entităților sale controlate sunt prezentate ca aparținând unei singure entități.

Controlul unei entități: O entitate controlează o altă entitate atunci când entitatea este expusă la sau are drepturi asupra unor beneficii variabile pe baza implicării sale în cealaltă entitate și are capacitatea de a influența natura și valoarea acelor beneficii prin autoritatea sa asupra celeilalte entități.

Entitatea controlată este o entitate care se află sub controlul altei entități (cunoscută drept entitate care controlează).

Entitatea care controlează este o entitate care are una sau mai multe entități controlate.

Entitatea economică reprezintă o entitate care controlează și entitățile sale controlate.

Entitate economică

2.1.34 Termenul „entitate economică” este utilizat în prezentul standard pentru a defini, în contextul raportării financiare, un grup de entități care cuprinde entitatea care controlează și orice entități controlate. Alți termeni folosiți uneori pentru a desemna o entitate economică sunt entitate administrativă, entitate financiară, entitate consolidată și grup. Factorii care trebuie avuți în vedere în evaluarea măsurii în care o entitate controlează o altă entitate în scopuri de raportare financiară sunt prezentați în IPSAS 35, *Situații financiare consolidate*.

2.1.35 O entitate economică poate include entități care au atât politici sociale, cât și obiective comerciale. De exemplu, un departament guvernamental pentru locuințe poate fi o entitate economică ce include entități care oferă locuințe pentru o taxă nominală, precum și entități care oferă locuințe pe o bază comercială.

2.1.36 Determinarea entității economice va trebui să fie realizată ținându-se cont de organizarea constituțională dintr-o jurisdicție, în special de modalitățile în care autoritatea guvernamentală este limitată și alocată și de modul în care sistemul guvernamental este constituit și funcționează. De exemplu, în jurisdicțiile cu putere executivă, legislativă și judiciară, acestea pot forma în mod colectiv o

entitate economică în legătură cu care există nevoia utilizatorilor de a avea situații financiare consolidate. Astfel de situații financiare consolidate sunt cunoscute, în general, ca situații financiare la nivelul întregului guvern.

Domeniul de aplicare al situațiilor financiare consolidate

2.1.37 *O entitate care controlează, alta decât o entitate care controlează identificată la punctul 2.1.40, este încurajată să prezinte situații financiare consolidate care consolidează toate entitățile sale controlate, străine și naționale, prin aplicarea următoarelor proceduri de consolidare:*

- (a) *Soldurile de casă și tranzacțiile în numerar dintre entitățile din cadrul entității economice trebuie să fie eliminate în întregime;*
- (b) *Atunci când situațiile financiare utilizate într-o consolidare sunt întocmite la date de raportare diferite, sunt făcute ajustări pentru efectele tranzacțiilor semnificative în numerar care au avut loc între aceste date și data situațiilor financiare ale entității care controlează; și*
- (c) *Situațiile financiare consolidate trebuie să fie întocmite prin utilizarea unor politici contabile uniforme pentru tranzacțiile în numerar similare. Dacă utilizarea unor politici contabile uniforme la întocmirea situațiilor financiare consolidate nu se poate realiza, acest lucru trebuie să fie prezentat împreună cu procentul elementelor din situațiile financiare consolidate cărora li s-au aplicat politici contabile diferite.*

2.1.38 *Atunci când o entitate care controlează, alta decât o entitate care controlează identificată la punctul 2.1.40, nu prezintă situații financiare care au consolidat toate entitățile sale controlate, aceasta este încurajată să prezinte situații financiare care să consolideze acele entități controlate care reprezintă sectorul bugetar, sectorul administrației publice sau altă entitate economică ce reprezintă activitățile de bază ale administrației publice și răspunde nevoilor de informații ale utilizatorilor.*

2.1.39 *O entitate economică utilizează termenul „situații financiare consolidate” pentru a descrie situațiile financiare care includ entitatea care controlează și entitățile sale controlate așa cum sunt identificate la punctul 2.1.37. Situațiile financiare ale unei entități economice care nu cuprind entitatea care controlează și toate entitățile sale controlate așa cum sunt identificate la punctul 2.1.37 sunt identificate printr-un termen care este ușor de înțeles și descrie clar clasele (sau caracteristicile) entităților care alcătuiesc entitatea economică.*

2.1.40 *Nu este necesară întocmirea situațiilor financiare consolidate pentru o entitate care controlează care îndeplinește toate condițiile următoare:*

- (a) *Este ea însăși o entitate controlată și nevoile informaționale ale utilizatorilor sunt îndeplinite de situațiile financiare consolidate ale entității care o controlează, iar în cazul unei entități controlate deținute parțial,*

toți deținătorii acesteia, inclusiv cei care altfel nu au drept de vot, au fost informați despre și nu obiectează cu privire la neprezentarea situațiilor financiare consolidate de către entitate;

- (b) *Instrumentele de datorie sau de capitaluri proprii ale acesteia nu sunt tranzacționate pe o piață publică (o bursă de valori națională sau străină sau o piață nereglementată, inclusiv piețele locale și regionale);*
- (c) *Nu și-a depus și nici nu este în curs de a-și depune situațiile financiare la o comisie pentru valori mobiliare sau la alt organism de reglementare în scopul emiterii vreunei clase de instrumente pe o piață publică; și*
- (d) *Entitatea care o controlează finală sau intermediară întocmește situații financiare consolidate care sunt disponibile pentru uzul public și sunt în conformitate cu IPSAS pentru contabilitatea de casă sau cu IPSAS pe bază de angajamente.*

2.1.41 În scopuri decizionale și legate de răspundere, utilizatorii situațiilor financiare ale unui guvern sau ale unei alte entități din sectorul public sunt, de obicei, interesați de și trebuie să fie informați cu privire la resursele de numerar controlate de entitatea economică luată ca întreg. Această nevoie este satisfăcută de situațiile financiare consolidate care prezintă informații financiare despre entitatea economică luată ca o singură entitate, fără a ține seama de limitele legale ale entităților cu personalitate juridică separate.

2.1.42 Prezentul standard încurajează guvernele și alte entități care controlează din sectorul public să prezinte situații financiare care consolidează toate entitățile controlate atunci când este probabil să existe utilizatori ai unor astfel de situații financiare.

2.1.43 Situațiile financiare consolidate ale unei entități economice care cuprinde o administrație publică și toate entitățile controlate de aceasta vor furniza informații cu privire la resursele de numerar controlate de administrația publică în mod direct și prin intermediul entităților controlate de aceasta la data de raportare, precum și cu privire la modificările acestor resurse în cursul perioadei de raportare. Situațiile financiare consolidate ale altor entități economice din sectorul public, cum ar fi, de exemplu, un minister al sănătății sau un departament de învățământ, vor furniza informații cu privire la resursele de numerar controlate de minister sau de departament și la modificările acestor resurse în cursul perioadei de raportare.

2.1.44 Întocmirea situațiilor financiare consolidate nu este un proces fără costuri. Prin urmare, este important ca beneficiile întocmirii unor astfel de situații să justifice costurile întocmirii acestora. Adesea, întocmirea situațiilor financiare consolidate de către o entitate care controlează care este ea însăși o entitate controlată nu va fi necesară în circumstanțele identificate la punctul 2.1.40. Acest lucru se datorează faptului că nevoia utilizatorilor de informații prezentate în situațiile

financiare pe baza contabilității de casă este adesea satisfăcută de situațiile financiare consolidate ale entității care controlează atunci când astfel de situații sunt întocmite în conformitate cu dispozițiile din IPSAS pentru contabilitatea de casă sau din IPSAS pe bază de angajamente și se aplică celelalte circumstanțe identificate la punctul 2.1.40. Cu toate acestea, în alte cazuri, situațiile financiare consolidate la nivelul întregului guvern s-ar putea să nu îndeplinească nevoile de informații ale utilizatorilor cu privire la sectoare sau activități cheie ale guvernului. În multe jurisdicții există dispoziții legislative de raportare financiară care au scopul de a trata nevoile de informații ale acestor utilizatori.

- 2.1.45 În unele cazuri este posibil ca o entitate care are autoritatea de a coordona activitățile relevante ale unei alte entități să nu poată beneficia de activitățile acelei alte entități – de exemplu, atunci când cealaltă entitate face obiectul unor restricții externe severe pe termen lung care împiedică entitatea care are autoritatea de a-și direcționa activitățile să beneficieze de activitățile respective. Fluxurile de trezorerie și soldurile acestui tip de entități nu sunt incluse în situațiile financiare consolidate. Acest lucru se datorează faptului că situațiile financiare consolidate prezintă informații cu privire la resursele în numerar ale administrației publice sau ale altei entități raportoare din sectorul public care pot fi utilizate pentru a sprijini livrarea de bunuri și servicii sau pentru a aduce în alt mod beneficii entității raportoare.
- 2.1.46 Punctul 2.1.40 litera (d) recunoaște că entitatea care controlează finală sau intermediară a unei entități care adoptă IPSAS pentru contabilitatea de casă poate întocmi și prezenta situații financiare consolidate pe baza contabilității de angajamente. Deși acest lucru se poate întâmpla în unele jurisdicții, este probabil ca entitatea care controlează finală sau intermediară să se confrunte cu probleme practice semnificative în compilarea, în ceea ce privește entitățile controlate care adoptă contabilitatea de casă, a informațiilor necesare pentru a respecta IPSAS pe bază de angajamente.

Tranziția la situații financiare consolidate

- 2.1.47 Administrațiile și alte entități din sectorul public pot controla un număr mare de entități, inclusiv departamente, agenții și entități comerciale din sectorul public. Întocmirea situațiilor financiare consolidate care consolidează o entitate care controlează și toate entitățile sale controlate poate fi un proces complex și cu utilizare intensivă de resurse. Unele guverne și alte entități din sectorul public se confruntă cu obstacole semnificative în ceea ce privește întocmirea și prezentarea situațiilor financiare consolidate și este posibil ca acestea să nu fie în măsură să întocmească situații financiare consolidate integral pe termen scurt și mediu pe măsură ce încep tranziția completă către baza de angajamente. Acest lucru se poate datora constrângerilor de capacitate care limitează capacitatea unui guvern sau a unei alte entități de a colecta și prelucra în timp util date de la toate entitățile controlate, din cauza cerințelor legislative sau de altă natură de a

prezenta situații financiare mai degrabă pentru un subgrup de entități controlate decât pentru toate entitățile controlate sau din alte motive.

- 2.1.48 Pe măsură ce guvernele și alte entități din sectorul public care raportează pe baza contabilității de casă fac tranziția la contabilitatea de angajamente a raportării financiare și dezvoltă capacitatea, sistemele și cadrele legislative pentru a depăși obstacolele din calea consolidării, va crește potențialul de a include în situațiile financiare pe baza contabilității de casă informații privind entitățile controlate suplimentare. Pentru guverne, întocmirea situațiilor financiare care raportează informații cu privire la încasările în numerar, plățile în numerar și soldurile de casă ale unei entități economice care cuprinde entități controlate care reprezintă, de exemplu, sectorul bugetar, sectorul administrației publice sau o altă reprezentare a activităților de bază ale administrației publice va furniza informații despre sectoarele-cheie ale administrației care sunt utile utilizatorilor în scopuri decizionale și legate de răspundere. Prezentul standard încurajează o entitate care controlează care nu prezintă situații financiare consolidate integral să prezinte situații financiare pentru o astfel de entitate economică drept o etapă intermediară în tranziția către baza de angajamente a raportării financiare și prezentarea situațiilor financiare consolidate integral în conformitate cu IPSAS pe bază de angajamente. Agențiile guvernamentale care nu își consolidează toate entitățile controlate sunt, de asemenea, încurajate să prezinte situații financiare care consolidează entitățile controlate care reprezintă un subgrup al activităților lor folosite de utilizatorilor în scopuri decizionale și legate de răspundere.
- 2.1.49 Termenul „situații financiare consolidate” este utilizat pentru a descrie situațiile financiare care prezintă o consolidare completă a tuturor entităților controlate așa cum sunt identificate la punctul 2.1.37 din prezentul standard. Un alt termen decât „situații financiare consolidate” trebuie utilizat pentru a descrie situațiile financiare care prezintă informații despre o entitate economică ce nu include entitatea care controlează și toate entitățile controlate de aceasta. Termenul respectiv trebuie să fie ușor de înțeles și să descrie clar clasele (sau caracteristicile) entităților care formează entitatea economică. Selectarea unui termen adecvat este o problemă de raționament profesional. Acest raționament trebuie să fie exercitat în contextul caracteristicilor calitative ale raportării financiare, inclusiv în ceea ce privește înțelegerea și reprezentarea exactă a entității economice prezentate. Pentru administrațiile naționale, de stat/provinciale sau locale care întocmesc astfel de situații financiare pot fi adecvați termeni precum, de exemplu, situațiile financiare ale sectorului bugetar sau ale sectorului administrației publice.

Proceduri de consolidare

- 2.1.50 Procedurile de consolidare subliniate la punctul 2.1.37 oferă baza pentru întocmirea situațiilor financiare consolidate pentru toate entitățile din cadrul entității economice luate ca o singură unitate economică, așa cum încurajează prezentul standard.

- 2.1.51 Situațiile financiare consolidate recomandate de prezentul standard reflectă tranzacțiile dintre entitatea economică și alte entități care nu fac parte din ea. Prin urmare, tranzacțiile dintre entitățile din cadrul entității economice sunt eliminate pentru a evita dubla contabilizare. De exemplu, un departament guvernamental poate vinde un activ fizic unui alt departament guvernamental. Deoarece efectul numerarului net asupra entității de stat care raportează este zero, această tranzacție trebuie să fie eliminată pentru a se evita supraevaluarea încasărilor și plăților în numerar ale entității de stat care raportează. O entitate de stat poate deține fonduri într-o instituție financiară din sectorul public. Aceste solduri vor fi eliminate la nivel guvernamental deoarece reprezintă soldurile din cadrul entității economice. În mod similar, o entitate comercială din sectorul public care funcționează în străinătate poate efectua o plată către un departament guvernamental care rămâne în tranzit la data de raportare. În acest caz, neeliminarea tranzacției la întocmirea situațiilor financiare consolidate la nivelul întregii administrații ar duce la subestimarea soldului de casă al entității economice a administrației și la supraevaluarea plăților sale în numerar. Cu toate acestea, tranzacția nu ar fi eliminată din situațiile financiare întocmite pentru o entitate din grup care, de exemplu, reprezenta un sector al administrației publice care excludea entitatea comercială din sectorul public.
- 2.1.52 Entitățile individuale din cadrul entității economice pot adopta diferite politici pentru clasificarea încasărilor și plăților în numerar și prezentarea situațiilor lor financiare. Încăsarile și plățile în numerar care rezultă din tranzacții asemănătoare sunt clasificate și prezentate în mod uniform în situațiile financiare consolidate atunci când se poate face acest lucru.

Prezentări de informații aferente consolidării

- 2.1.53 *O entitate este încurajată să prezinte în notele la situațiile financiare consolidate ale unei entități economice întocmite în conformitate cu recomandările de la punctul 2.1.37:*
- (a) *O listă cu entitățile controlate semnificative, incluzând numele și jurisdicția în care funcționează entitatea controlată (când aceasta este diferită de cea a entității care controlează);*
 - (b) *Motivele neconsolidării unei entități controlate;*
 - (c) *Partea sa din participațiile în capitalurile proprii în entitățile controlate și o descriere a modului în care au fost determinate acele participații în capitalurile proprii; și*
 - (d) *Dacă este cazul, factorii luați în considerare pentru a stabili că entitatea care controlează:*
 - (i) *Controlează o altă entitate (sau categorie de entități) chiar dacă deține mai puțin de jumătate din drepturile de vot ale celeilalte*

(sau celorlalte) entități, împreună cu o explicație despre cum funcționează controlul; și

- (ii) *Nu controlează o altă entitate (sau categorie de entități) chiar dacă deține peste jumătate din drepturile de vot ale celeilalte (sau celorlalte) entități.*

2.1.54 *O entitate care prezintă situații financiare pentru o entitate economică ce consolidează unele dintre, dar nu toate entitățile controlate, așa cum este recomandat la punctul 2.1.37, este încurajată să prezinte în notele la situațiile financiare informațiile recomandate la punctul 2.1.53, împreună cu:*

- (a) *O descriere a claselor (sau caracteristicilor) entităților controlate care sunt incluse în situațiile financiare ale grupului și a celor excluse din acestea, împreună cu o explicație a motivului excluderii oricăror clase din conturile grupului; și*
- (b) *O listă a entităților semnificative care au fost adăugate în sau eliminate din cele incluse în situațiile financiare ale grupului de la prezentarea situațiilor financiare ale perioadei precedente.*

2.1.55 *O entitate care controlează care nu prezintă o situație financiară consolidată conform recomandării de la punctul 2.1.37 este încurajată să prezinte motivele pentru care situațiile financiare consolidate nu au fost prezentate împreună cu metoda utilizată pentru a contabiliza entitățile controlate în situațiile sale financiare individuale. De asemenea, ea este încurajată să prezinte numele și adresa principală a entității care o controlează care publică situații financiare consolidate.*

2.1.56 *Prezentările de informații recomandate la punctele 2.1.53 și 2.1.54 vor oferi utilizatorilor informații cu privire la componența și caracteristicile-cheie ale situațiilor financiare consolidate integral întocmite în conformitate cu recomandările de la punctul 2.1.37, precum și cu privire la situațiile financiare care consolidează un subset de entități controlate în conformitate cu recomandările de la punctul 2.1.38. Prezentările de informații recomandate la punctul 2.1.55 vor permite utilizatorilor să stabilească dacă o entitate care controlează întocmește situații financiare consolidate și, dacă nu, metoda utilizată pentru a contabiliza entitățile controlate.*

Achiziții și cedări ale entităților controlate și ale altor unități de exploatare

2.1.57 *O entitate este încurajată să prezinte separat fluxurile de trezorerie agregate care rezultă din achizițiile și din cedările entităților controlate sau ale altor unități de exploatare.*

2.1.58 *O entitate este încurajată să prezinte în notele la situațiile financiare, agregat, atât pentru achizițiile, cât și pentru cedările entităților controlate sau ale altor unități de exploatare din timpul perioadei, fiecare dintre următoarele elemente:*

- (a) *Întreaga contravaloare a achizițiilor sau cedărilor (inclusiv numerarul sau alte active);*
- (b) *Partea din contravaloarea achizițiilor sau cedărilor compensată în numerar; și*
- (c) *Valoarea numerarului din entitatea controlată sau din unitatea de exploatare achiziționată sau cedată.*

2.1.59 Prezentarea separată a efectelor fluxurilor de trezorerie ale achizițiilor și cedărilor entităților controlate și ale altor operațiuni, împreună cu prezentarea separată a valorilor activelor și datoriilor dobândite sau cedate, ajută la delimitarea acelor fluxuri de trezorerie de încasările și plățile în numerar care rezultă din alte activități ale entității. Pentru a da posibilitatea utilizatorilor să identifice efectele atât ale achizițiilor, cât și ale cedărilor, efectele fluxurilor de trezorerie ale cedărilor nu vor fi deduse din cele ale achizițiilor.

2.1.60 Valoarea agregată a numerarului plătit sau primit drept contravaloare aferentă vânzării sau achiziționării este raportată în situația încasărilor și plăților în numerar net de numerarul dobândit sau cedat.

2.1.61 Punctul 2.1.24 încurajează prezentarea activelor, datoriilor, veniturilor și cheltuielilor entității. Activele, datoriile, veniturile și cheltuielile, altele decât numerarul sau fluxurile de trezorerie ale unei entități controlate sau ale unei unități de exploatare dobândite sau cedate, ar putea fi prezentate și separat, însumate după fiecare categorie principală. În conformitate cu dispoziția de la punctul 1.3.32 din Partea 1 a prezentului standard, atunci când se face o astfel de prezentare, activele, datoriile, veniturile și cheltuielile trebuie să fie clar identificate, iar baza de recunoaștere și evaluare ale acestora trebuie explicată.

Angajamente comune

2.1.62 *O entitate este încurajată să facă prezentările privind angajamentele comune care sunt necesare pentru prezentarea fidelă a încasărilor și plăților în numerar ale entității din timpul perioadei, precum și a soldurilor de casă la data de raportare.*

2.1.63 Un angajament comun este un angajament în care două sau mai multe părți dețin controlul comun. Multe entități din sectorul public stabilesc angajamente comune pentru desfășurarea a diferite activități. Natura acestor activități se întinde de la activități comerciale până la prestarea de servicii gratuite pentru comunitate. Termenele unui angajament comun sunt stabilite printr-un acord sau alt contract irevocabil și specifică de obicei contribuția inițială de la fiecare asociat într-o asociere în participație, precum și partea de venituri sau de alte beneficii (dacă există) și cheltuieli a fiecăruia dintre asociații într-o asociere în participație. Entitățile care raportează pe baza contabilității de casă vor raporta în general:

- (a) Ca plăți în numerar, numerarul cheltuit pentru achiziționarea unui interes într-un angajament comun și în operațiunile în desfășurare ale angajamentului comun; și
- (b) Ca încasări în numerar, numerarul primit din angajamentul comun.

Prezentările privind angajamentele comune pot include o listă și o descriere a intereselor în angajamentele comune semnificative. Standardul Internațional de Contabilitate pentru Sectorul Public (IPSAS) 36, *Investiții în entitățile asociate și în asocierile în participație*, și IPSAS 37, *Angajamente comune*, din seria IPSAS-urilor pe bază de angajamente furnizează îndrumări privind diferitele forme și structuri pe care le pot avea angajamentele comune, precum și potențialele prezentări suplimentare care s-ar putea face. Definiția și explicația „controlului” din IPSAS 35 vor trebui luate în considerare pentru a stabili dacă o entitate este „o entitate asociată” și dacă un angajament este un „angajament comun” așa cum sunt definite în IPSAS 36 și IPSAS 37.

Raportarea financiară în economiile hiperinflaționiste

- 2.1.64 Într-o economie hiperinflaționistă nu este utilă prezentarea situațiilor financiare în moneda locală fără retratare. Banii își pierd puterea de cumpărare într-o asemenea măsură încât compararea sumelor ce rezultă din tranzacții și alte evenimente care au avut loc la momente diferite, chiar în timpul aceleiași perioade contabile, induce în eroare.
- 2.1.65 Prezentul standard nu identifică o rată absolută de la care se consideră că există hiperinflație. Momentul în care retratarea situațiilor financiare în conformitate cu încurajările din prezentul standard devine necesară este o problemă de raționament profesional. Hiperinflația este indicată de caracteristicile mediului economic al unei țări, care includ, fără a se limita la acestea, următoarele:
- (a) Majoritatea populației preferă să-și păstreze patrimoniul în active nemonetare sau într-o valută relativ stabilă. Sumele deținute în moneda locală sunt imediat investite pentru a păstra puterea de cumpărare;
 - (b) Majoritatea populației apreciază valorile monetare în raport cu o valută relativ stabilă, și nu în raport cu moneda locală. Prețurile pot fi exprimate în acea valută;
 - (c) Vânzările și cumpărările pe credit au loc la prețuri care compensează pierderea estimată a puterii de cumpărare în timpul perioadei de creditare, chiar dacă perioada este scurtă;
 - (d) Ratele dobânzilor, salariile și prețurile sunt legate de un indice al prețurilor; și
 - (e) Rata cumulată a inflației pe trei ani se apropie de sau depășește 100%.

Retratarea situațiilor financiare

2.1.66 *O entitate care raportează în moneda unei economii hiperinflaționiste este încurajată:*

- (a) *Să își retrateze situația încasărilor și plăților în numerar și alte situații financiare în funcție de unitatea de măsură curentă la data de raportare;*
- (b) *Să retrateze informațiile comparative pentru perioada anterioară și orice alte informații cu privire la perioadele anterioare în funcție de unitatea de măsură curentă la data de raportare; și*
- (c) *Să utilizeze un indice general al prețurilor care reflectă schimbările puterii generale de cumpărare. Este de preferat ca toate entitățile care raportează în moneda aceleiași economii să folosească același indice.*

2.1.67 *Entitatea este încurajată să facă următoarele prezentări:*

- (a) *Faptul că situația încasărilor și plăților în numerar și alte situații financiare și sumele corespondente ale perioadelor anterioare au fost retratate pentru a reflecta modificarea puterii generale de cumpărare a monedei de raportare și, în consecință, sunt exprimate în raport cu unitatea de măsură curentă la data de raportare; și*
- (b) *Identitatea indexului și nivelul indicelui prețurilor la data de raportare, precum și variația acestui indice în timpul perioadei de raportare curente și al celei anterioare.*

2.1.68 Prețurile variază în timp ca rezultat al unor factori variați de natură politică, economică și socială. Factorii specifici, cum ar fi modificările cererii și ofertei și schimbările tehnologice, pot cauza creșterea sau descreșterea semnificativă a prețurilor individuale, independent unele de celelalte. În plus, factorii economici generali pot avea drept rezultat modificări ale nivelului general al prețurilor și, deci, ale puterii generale de cumpărare a banilor.

2.1.69 Într-o economie hiperinflaționistă, utilitatea situațiilor financiare crește substanțial dacă acestea sunt exprimate în funcție de unitatea de măsură curentă la data de raportare. Ca urmare, sunt încurajate tratamentele și prezentările de informații de la punctele 2.1.66 și 2.1.67 de mai sus. Prezentarea acestor informații drept prezentare principală, și nu ca supliment la situațiile financiare care nu au fost retratate, este încurajată. Prezentarea separată a situației încasărilor și plăților în numerar și a altor situații financiare înainte de a fi retratate nu este încurajată.

2.1.70 Toate elementele din situația încasărilor și plăților în numerar vor fi exprimate în funcție de unitatea de măsură curentă la data de raportare. Prin urmare, toate valorile, inclusiv plățile efectuate de terți prezentate în situația propriu-zisă a încasărilor și plăților în numerar sau în alte situații financiare, vor fi retratate

prin aplicarea modificării indicelui general al prețurilor de la datele la care au fost înregistrate inițial plățile și încasările.

- 2.1.71 Multe entități din sectorul public includ în situațiile financiare informații referitoare la buget, pentru a facilita comparațiile cu bugetul. Atunci când se întâmplă acest lucru, prezentul standard încurajează retratarea informațiilor bugetare în conformitate cu prezentul standard.

Informații comparative

- 2.1.72 În cazul în care comparațiile cu perioadele anterioare trebuie să fie semnificative, informațiile comparative pentru perioada de raportare anterioară vor fi retratate prin aplicarea unui indice general al prețurilor astfel încât situațiile financiare comparative să fie prezentate în funcție de unitatea de măsură curentă de la finalul perioadei de raportare. Informațiile aferente perioadelor anterioare care sunt prezentate sunt, de asemenea, exprimate în raport cu unitatea de măsură curentă la finalul perioadei de raportare.

Situații financiare consolidate

- 2.1.73 O entitate care controlează ce raportează în moneda unei economii hiperinflaționiste poate avea entități controlate care raportează, de asemenea, în monedele unor economii hiperinflaționiste. Dacă situația încasărilor și plăților în numerar și alte situații financiare trebuie să fie întocmite consecvent, situațiile financiare ale oricărei astfel de entități controlate vor fi retratate prin aplicarea unui indice general al prețurilor din țara în a cărei monedă raportează, înainte ca acestea să fie incluse în situațiile financiare consolidate emise de entitatea care o controlează. În cazul în care o astfel de entitate controlată este o entitate controlată din străinătate, situațiile sale financiare retratate sunt convertite la cursurile de închidere.
- 2.1.74 Dacă se consolidează situații financiare cu date de raportare diferite, toate elementele, fie monetare, fie nemonetare, trebuie să fie retratate în raport cu unitatea de măsură curentă la data întocmirii situațiilor financiare consolidate.

Selectarea și utilizarea indicelui general al prețurilor

- 2.1.75 Retratarea situațiilor financiare în conformitate cu abordarea recomandată de prezentul standard impune folosirea unui indice general al prețurilor care să reflecte modificările puterii generale de cumpărare. Este de preferat ca toate entitățile care raportează în moneda aceleiași economii să folosească același indice.
- 2.1.76 Prezentările de informații recomandate de prezentul standard au ca scop clarificarea bazei tratării efectelor hiperinflației în cadrul situațiilor financiare. Ele au și scopul de a oferi alte informații necesare pentru înțelegerea acestei baze și a valorilor rezultate.

Plăți efectuate de terți în numele entității

2.1.77 *Atunci când în cursul perioadei de raportare o entitate raportează a fost informată în mod oficial că s-au efectuat plăți pentru decontarea directă a obligațiilor sale sau pentru achiziționarea de bunuri și servicii în beneficiul său de către terți sau atunci când entitatea a verificat în alt mod că astfel de plăți au fost efectuate, entitatea este încurajată să prezinte în notele la situațiile financiare:*

- (a) *Totalul plăților efectuate de astfel de terți; și*
- (b) *O subclasificare a valorii totale a acestor plăți folosind o bază de clasificare adecvată operațiunilor entității.*

2.1.78 În unele cazuri, terții achiziționează bunuri sau servicii în numele entității sau decontează obligațiile entității. De exemplu, un guvern național poate finanța funcționarea unui program de sănătate sau de educație al unui guvern independent dintr-o provincie sau dintr-un municipiu plătind direct furnizorii serviciului și dobândind și transferând celui alt guvern bunurile necesare în timpul perioadei. În mod similar, un guvern național sau o agenție de ajutor independentă poate plăti direct o companie de construcții pentru construirea unui drum pentru un alt guvern mai degrabă decât să furnizeze fonduri direct guvernului respectiv. Aceste plăți se pot efectua printr-o subvenție, o donație sau sub o altă formă de ajutor ori ca un împrumut care va fi rambursat. În aceste cazuri, guvernul provinciei sau al municipiului nu încasează numerar (nici echivalente de numerar) direct de la cealaltă entitate sau nu dobândește controlul asupra unui cont bancar sau o facilitare similară stabilită în beneficiul său de cealaltă entitate. Prin urmare, valoarea decontată sau plătită în numele său nu constituie „numerar” conform definiției din prezentul standard. Totuși, guvernul care primește beneficiază de plățile în numerar care s-au făcut în numele său.

2.1.79 Prezentarea informațiilor cu privire la sumă și la categoriile de plăți efectuate de terți (după natură, funcție sau ambele) va oferi informații suplimentare utile în scopuri decizionale și legate de răspundere. În unele cazuri, este posibil ca o entitate să nu fi fost informată în mod oficial sau să nu fi avut cunoștință în alt fel de plățile efectuate de terți în numele său în cursul perioadei de raportare sau să nu poată verifica dacă a avut loc o plată preconizată. În cazul în care o entitate nu poate avea încredere că valoarea plăților terților prezentată este o reprezentare exactă a tuturor acestor plăți efectuate în numele entității în cursul perioadei, notele ar trebui să informeze utilizatorii cu privire la faptul că astfel de prezentări de informații s-ar putea să nu includă toate aceste plăți efectuate de terți.

2.1.80 Punctul 2.1.77 încurajează prezentarea valorii totale a plăților efectuate de terți în cursul perioadei de raportare și a principalelor categorii de astfel de plăți. Plățile efectuate de terți vor include sumele definite ca asistență externă și alte

tipuri de asistență de la punctul 2.1.82 din prezentul standard. Punctul 2.1.90 litera (b) încurajează prezentarea valorii asistenței externe acordate unei entități sub formă de plăți efectuate de terți. Punctul 2.1.91 încurajează ca aceste informații să fie făcute și cu privire la alte tipuri de asistență, atunci când este posibil.

- 2.1.81 Subclasificările (sau categoriile) plăților efectuate de terți care vor fi prezentate în conformitate cu punctul 2.1.77 litera (b) reprezintă o problemă de raționament profesional. Factorii care vor fi luați în considerare în exercitarea acestui raționament sunt subliniați la punctul 1.3.17 din Partea 1 a prezentului standard.

Beneficiari ai asistenței externe și ai altor tipuri de asistență

Definiții

- 2.1.82 *Următorii termeni sunt utilizați în prezentul standard cu înțelesul specificat în continuare:*

Asistență înseamnă asistența externă și alte tipuri de asistență.

Agențiile de asistență externă bilaterală reprezintă agențiile înființate conform legislației, reglementărilor naționale sau unei alte autorități a unei națiuni în scopul, sau inclusiv în scopul, de a furniza asistență externă integrală sau parțială către acea națiune.

Tranzacțiile de schimb reprezintă tranzacțiile în cadrul cărora o entitate primește active sau servicii ori acesteia i se sting datorii și oferă direct unei alte entități în schimbul acestora o valoare aproximativ egală (în primul rând sub formă de numerar, bunuri, servicii sau utilizare de active).

Asistența externă reprezintă toate resursele oficiale pe care beneficiarul le poate utiliza sau de care poate beneficia în alt mod pentru atingerea obiectivelor sale.

Agențiile de asistență externă multilaterală reprezintă toate agențiile înființate conform unui acord sau tratat internațional în scopul furnizării de asistență externă.

Organizațiile nonguvernamentale (ONG-uri) reprezintă toate agențiile străine sau naționale înființate independent de controlul oricărui guvern în scopul furnizării de asistență guvernului (guvernelor), agențiilor guvernamentale, altor organizații sau persoanelor fizice.

Resursele oficiale reprezintă toate împrumuturile, subvențiile, asistența tehnică, garanțiile sau alte tipuri de asistență furnizate sau angajate conform unui contract irevocabil de către agențiile de asistență externă bilaterală sau multilaterală ori de către un guvern sau de către agenții guvernamentale, altele decât cele pentru un beneficiar al aceleiași națiuni ca a guvernului sau a agenției guvernamentale care furnizează sau se angajează să furnizeze asistența.

Alte tipuri de asistență înseamnă resursele furnizate de organizațiile neguvernamentale (ONG-uri) și cadourile și donațiile sau alte forme de asistență furnizate în mod voluntar de persoane fizice și organizații din sectorul privat, pe care beneficiarul le poate utiliza sau de care poate beneficia în alt mod în urmărirea obiectivelor sale. Alte tipuri de asistență nu includ resursele oficiale, impozitele, amenzile și comisioanele, resursele furnizate într-o tranzacție de schimb sau resursele furnizate de guvernul sau agențiile unui guvern al aceleiași națiuni ca a beneficiarului.

Asistență

2.1.83 „Asistența” este definită în linii mari în prezentul standard pentru a include „asistența externă” și „alte tipuri de asistență”. Principalele caracteristici ale asistenței externe și ale altor tipuri de asistență sunt prezentate mai jos.

Asistență externă

2.1.84 Asistența externă este definită drept toate resursele oficiale pe care beneficiarul le poate utiliza sau de care poate beneficia în alt mod pentru atingerea obiectivelor sale. Diverse organizații pot utiliza terminologii diferite pentru asistența externă sau pentru clasele de asistență externă. De exemplu, unele organizații pot utiliza termenii ajutor extern sau ajutor, mai degrabă decât asistență externă. În aceste cazuri, este puțin probabil ca terminologia diferită să genereze confuzii. Totuși, în alte cazuri, terminologia poate diferi substanțial. În aceste cazuri, va fi necesar să se exercite raționamentul profesional pentru a stabili dacă resursele furnizate ar trebui clasificate drept asistență externă.

2.1.85 Resursele oficiale sunt resursele furnizate sau angajate conform unui acord irevocabil de către agențiile de asistență externă bilaterală sau multilaterală ori de către un guvern sau de către agenții guvernamentale, altele decât cele pentru un beneficiar al aceleiași națiuni ca a furnizorului asistenței. Guvernele, așa cum sunt menționate în definiția resurselor oficiale, pot include conduceri naționale, județene, regionale sau locale ale oricărei națiuni. Prin urmare, asistența furnizată, de exemplu, de un guvern național sau de o agenție guvernamentală de stat a unei națiuni pentru un stat sau pentru un guvern local al unei alte națiuni reprezintă asistență externă așa cum este definită de prezentul standard. Cu toate acestea, asistența acordată de un guvern național sau de stat unui alt nivel de guvernare din cadrul aceleiași națiuni și asistența oferită de organizațiile non-guvernamentale (ONG-uri), chiar dacă o astfel de asistență este acordată în temeiul unui acord irevocabil, nu corespund definiției resurselor oficiale și, prin urmare, nu constituie asistență externă.

2.1.86 Acordurile de asistență externă îi pot permite entității:

- (a) Să retragă în numerar sumele integrale ale împrumutului sau ale subvenției sau o tranșă a împrumutului sau a subvenției;

- (b) Să solicite rambursarea (rambursările) pentru plățile care îndeplinesc condițiile făcute de entitate către o terță parte care decontează în numerar o obligație (obligațiile) a entității, conform definiției acordului de împrumut sau de subvenție; sau
- (c) Să solicite agenției de asistență externă să efectueze plățile direct către o terță parte prin decontarea în numerar a unei obligații (obligațiilor) a entității-beneficiar conform definiției acordului de împrumut sau de subvenție, inclusiv obligația entității-beneficiar pentru bunurile sau serviciile furnizate ori de furnizat de către un ONG.

Acordurile de asistență externă pot include, de asemenea, furnizarea de bunuri sau servicii beneficiarului.

Alte tipuri de asistență

- 2.1.87 Alte tipuri de asistență sunt definite ca resursele furnizate de ONG-uri și asistența care este furnizată în mod voluntar, de exemplu, de persoane fizice și organizații caritabile și alte organizații. Impozitele și alte resurse plătite în mod obligatoriu sau plătibile entităților din sectorul public în conformitate cu legile sau cu reglementările, amenzile sau alte sancțiuni impuse pentru încălcarea legilor sau reglementărilor, precum și taxele pentru serviciile furnizate de entitățile din sectorul public sau în numele acestora nu constituie alte tipuri de asistență, conform definiției de la punctul 2.1.82. În mod similar, resursele furnizate în cadrul tranzacțiilor de schimb și al transferurilor de resurse între guverne din cadrul aceleiași națiuni nu sunt clasificate drept alte tipuri de asistență.
- 2.1.88 În majoritatea cazurilor, va fi clar dacă resursele sunt furnizate în mod voluntar și cu intenția de a oferi asistență, de exemplu, în scopul acordării de ajutor de urgență sau de a asista entitatea în realizarea obiectivelor de dezvoltare economică sau de bunăstare sau în alte scopuri. Totuși, în unele cazuri, va fi necesar să se exercite raționamentul profesional pentru a stabili dacă resursele furnizate ar trebui clasificate drept alte tipuri de asistență.
- 2.1.89 ONG-urile reprezintă agenții străine sau naționale înființate independent de controlul oricărui guvern. În cazuri rare, poate fi neclar dacă organizația donatoare este o agenție de asistență externă bilaterală sau multilaterală sau un ONG și, prin urmare, independentă de controlul oricărui guvern. Atunci când o astfel de organizație donatoare furnizează sau se angajează să furnizeze asistență conform termenelor unui contract irevocabil, diferența dintre resursele oficiale așa cum sunt acestea definite de prezentul standard și resursele furnizate de un ONG poate fi neclară. În aceste cazuri, va trebui exercitat raționamentul profesional pentru a stabili dacă asistența primită corespunde definiției asistenței externe sau a altor tipuri de asistență.

Asistență externă primită

2.1.90 *O entitate este încurajată să prezinte separat în notele la situațiile financiare:*

- (a) *Valoarea totală a asistenței externe primite în numerar în cursul perioadei, cu excepția cazului în care este prezentată ca o clasă separată de încasări în numerar în situația propriu-zisă a încasărilor și plăților în numerar;*
- (b) *Asistența externă totală plătită de terți în cursul perioadei pentru decontarea directă a obligațiilor entității sau pentru achiziționarea de bunuri și servicii în numele entității, atunci când este confirmată de terț sau este verificată în alt mod de către beneficiar;*
- (c) *Valoarea totală a asistenței externe primite în cursul perioadei sub formă de împrumuturi și suma totală primită sub formă de granturi;*
- (d) *Categoriile semnificative de furnizori de asistență externă și sumele furnizate;*
- (e) *Pe categorii și sume semnificative, scopurile pentru care a fost primită și utilizată asistența externă în cursul perioadei de raportare, indicând separat sumele furnizate sub formă de împrumuturi și granturi; și*
- (f) *Soldul împrumuturilor și al subvențiilor cu titlu de asistență externă neutilizate disponibil la data de raportare pentru a finanța activități viitoare atunci când valoarea împrumuturilor sau a subvențiilor disponibile beneficiarului este specificată într-un contract irevocabil și este foarte probabilă satisfacerea oricăror termene și condiții semnificative care determină sau influențează accesul la acea valoare, prezentând separat:*
 - (i) *Împrumuturile totale cu titlu de asistență externă;*
 - (ii) *Subvențiile totale cu titlu de asistență externă; și*
 - (iii) *Scopurile pentru care pot fi utilizate asistența sub formă de împrumut neutilizată și asistența sub formă de subvenție neutilizată.*

Alte tipuri de asistență primite

2.1.91 *În cazul în care este posibil, o entitate este încurajată să aplice altor tipuri de asistență primite informațiile menționate la punctul 2.1.90 de mai sus.*

Asistență externă și alte tipuri de asistență primite

2.1.92 *Prezentarea informațiilor legate de valoarea totală a asistenței externe primite și separat a altor tipuri de asistență primite sub formă de numerar și sub forma plăților terțelor părți efectuate în numele entității poate furniza informații utile privind măsura în care activitățile entității raportate sunt finanțate din taxe și/sau din surse interne sau sunt dependente de asistența externă și alte tipuri de asistență și forma sub care s-a primit asistența – fie numerar, fie alt tip de*

beneficiu. Prezentarea informațiilor privind asistența externă și alte tipuri de asistență primite sub formă de plăți efectuate de terți este încurajată atunci când entitatea a fost informată în mod oficial sau a verificat în alt mod că astfel de plăți au fost efectuate în cursul perioadei de raportare.

- 2.1.93 Prezentarea informațiilor privind valoarea asistenței externe și a altor tipuri de asistență primite sub formă de împrumut sau grant va permite utilizatorilor să identifice dacă entitatea are obligația de a rambursa asistența furnizată la un moment dat în viitor.
- 2.1.94 Prezentarea informațiilor referitoare la clasele semnificative de furnizori de asistență, cum ar fi, de exemplu, donatori multilaterali, donatori bilaterali, organizații de asistență internațională, ONG-uri, organizații de asistență națională sau alte clase majore, după caz, pentru entitatea raportoare va identifica măsura în care entitatea este dependentă de anumite clase de furnizori și va fi relevantă pentru evaluarea durabilității asistenței.
- 2.1.95 O entitate poate primi asistență externă pentru multe scopuri, inclusiv asistență pentru a susține:
- (a) Obiective de dezvoltare economică sau de bunăstare economică, denumită frecvent asistență pentru dezvoltare;
 - (b) Obiective pentru rezolvarea urgențelor, denumită frecvent asistență de urgență;
 - (c) Echilibrarea balanței de plăți sau protejarea cursului de schimb valutar, denumită frecvent asistență privind balanța de plăți;
 - (d) Obiective militare și/sau privind apărarea, denumită frecvent asistență militară; și
 - (e) Activități comerciale, inclusiv credite sau împrumuturi pentru export oferite de bănci de export/import sau de alte agenții guvernamentale, denumită frecvent finanțare comercială.
- 2.1.96 Alte tipuri de asistență pot fi acordate de asemenea și în unele dintre aceste scopuri, cum ar fi, de exemplu, ajutorul de urgență și pentru a sprijini obiectivele de bunăstare ale unei entități.
- 2.1.97 Prezentarea informațiilor conform claselor semnificative ale scopurilor pentru care au fost furnizate și utilizate asistența externă și alte tipuri de asistență în decursul perioadei de raportare va accentua răspunderea entității pentru utilizarea asistenței primite.
- 2.1.98 Valoarea asistenței externe și a asistenței din partea ONG-urilor și din alte surse care este angajată în prezent conform unui acord irevocabil, dar nu este încă utilizată poate fi semnificativă. În unele cazuri, valoarea împrumutului (împrumuturilor) sau a subvenției (subvențiilor) cu titlu de asistență este specificată

într-un acord irevocabil și este foarte probabilă îndeplinirea oricăror condiții semnificative care trebuie satisfăcute pentru a accesa acea valoare. Această situație poate apărea cu privire la soldurile neutilizate din fondurile proiectului pentru proiectele care se află în prezent în desfășurare în care condițiile au fost și continuă să fie satisfăcute și se anticipează că proiectul va continua conform termenelor acordului. Prezentarea soldurilor neutilizate ale asistenței externe și ale altor tipuri de asistență în aceste circumstanțe va oferi informații cu privire la măsura în care asistența pusă la dispoziția entității a fost utilizată în cursul perioadei de raportare, iar valoarea asistenței externe și a altor tipuri de asistență angajate este disponibilă pentru a sprijini dezvoltarea în curs a anumitor proiecte.

- 2.1.99 În unele cazuri, un donator își poate exprima intenția de a oferi asistență permanentă entității raportoare, dar nu specifică într-un acord irevocabil cuantumul împrumutului (împrumuturilor) sau subvenției (subvențiilor) cu titlu de asistență care urmează să fie acordat(e) în perioadele viitoare. În alte cazuri, valoarea asistenței poate fi specificată, dar poate face obiectul unor termene și condiții, a căror îndeplinire nu poate fi evaluată ca fiind foarte probabilă la data de raportare. În aceste cazuri, prezentarea valorilor neutilizate de punctul 2.1.90 litera (f) nu este recomandată. În unele situații, poate fi necesară exercitarea raționamentului profesional la evaluarea măsurii în care este foarte probabilă satisfacerea termenelor și condițiilor semnificative care determină sau permit accesul la asistența externă sau alte tipuri de asistență.

Bunuri și servicii primite

- 2.1.100 *O entitate este încurajată să prezinte separat în notele la situațiile financiare valoarea asistenței primite în cursul perioadei sub formă de bunuri sau servicii și baza pe care se determină valoarea respectivă.*
- 2.1.101 Pot fi primite drept asistență resurse semnificative sub formă de bunuri sau servicii. Acest lucru se întâmplă când entității i se transferă bunuri noi sau utilizate cum ar fi vehicule, calculatoare sau alte echipamente conform unui acord de asistență externă sau, de exemplu, de către ONG-uri sau de către binefăcători din sectorul privat. De asemenea, acesta este cazul când se furnizează ajutor alimentar unui guvern pentru distribuirea către cetățenii săi ca ajutor de urgență conform unui acord de asistență externă sau de către ONG-uri ori alți donatori. Pentru unii beneficiari, bunurile sau serviciile pot reprezenta forma principală sub care asistența este primită.
- 2.1.102 Prezentarea informațiilor privind valoarea asistenței primite sub formă de bunuri și servicii pe parcursul perioadei de raportare va ajuta cititorii situațiilor financiare să înțeleagă mai bine dimensiunea asistenței primite în decursul perioadei de raportare. Totuși, în unele cazuri și pentru unii beneficiari, determinarea valorii acestor bunuri și servicii poate fi dificilă, îndelungată și costisitoare. Acesta este cazul când indicele de piață local pentru aceste bunuri și servicii nu poate fi ușor determinat, când bunurile și serviciile furnizate nu sunt comercializate pe

scară largă pe piețele internaționale sau au un caracter singular, cum se întâmplă deseori în asistența de urgență.

- 2.1.103 Prezentul standard nu specifică baza conform căreia trebuie determinată valoarea bunurilor sau serviciilor. În consecință, valoarea acestora poate fi determinată drept costul istoric depreciat al activelor fizice la momentul în care activele sunt transferate beneficiarului sau drept prețul plătit pentru alimente de către o agenție de asistență externă sau alt donator. Ea poate fi determinată, de asemenea, pe baza evaluării valorii de către conducerea entității care transferă, a beneficiarului sau de către un terț. Atunci când este prezentată valoarea asistenței sub formă de bunuri sau servicii, punctul 2.1.100 recomandă prezentarea bazei conform căreia este determinată valoarea. Atunci când aceasta este descrisă drept valoarea justă, ea se va conforma definiției valorii juste – adică suma la care poate fi tranzacționat un activ sau decontată o datorie, între părți interesate și în cunoștință de cauză, în cadrul unei tranzacții desfășurate în condiții obiective.

2.2 Administrații și alte entități din sectorul public care finalizează tranziția la contabilitatea pe bază de angajamente a raportării financiare și adoptarea IPSAS pe bază de angajamente

Prezentarea situației încasărilor și plăților în numerar

- 2.2.1 *O entitate care finalizează tranziția la contabilitatea pe bază de angajamente a raportării financiare și adoptarea IPSAS pe bază de angajamente este încurajată să prezinte o situație a încasărilor și plăților în numerar în același format ca cel prevăzut de Standardul Internațional de Contabilitate pentru Sectorul Public (IPSAS) 2, Situațiile fluxurilor de trezorerie.*
- 2.2.2 Pe măsură ce entitățile trec la baza de angajamente a raportării financiare, acestea vor trebui să construiască treptat informațiile și sistemele necesare pentru a se conforma fiecărui IPSAS pe bază de angajamente în cauză înainte de adoptarea formală a IPSAS pe bază de angajamente. Prezentarea informațiilor într-un format care îl reproduce pe cât posibil pe cel adoptat de IPSAS pe bază de angajamente va ajuta procesul de tranziție.
- 2.2.3 IPSAS 2 oferă îndrumări privind clasificarea fluxurilor de trezorerie fiind din activități de exploatare, de finanțare și de investiții și cuprinde dispoziții pentru întocmirea unei situații a fluxurilor de trezorerie care să raporteze aceste categorii separat în situația propriu-zisă. Anexa 3 cuprinde un rezumat al aspectelor-cheie din IPSAS 2 și îndrumări privind aplicarea lor în raportarea financiară conform prezentului standard. Partea 2 a prezentului standard încurajează prezentarea de informații suplimentare pe lângă cele solicitate de IPSAS 2. Entitățile care adoptă formatul din IPSAS 2 pentru prezentarea situației încasărilor și plăților în numerar sunt încurajate să facă și prezentările suplimentare identificate în Partea 2 a prezentului standard.

Situații financiare consolidate – entitate economică

- 2.2.4 Prezentul standard încurajează entitățile care controlează să prezinte situații financiare consolidate care consolidează toate entitățile controlate în conformitate cu procesele de consolidare general acceptate și identifică anumite circumstanțe în care s-ar putea ca acest lucru să nu fie necesar. Aceste circumstanțe le reflectă pe cele din IPSAS 35, *Situații financiare consolidate*. Cu toate acestea, IPSAS 35 include derogări suplimentare de la cerința de a întocmi situații financiare consolidate pentru entitățile care controlează care sunt entități de investiții și de a evalua entitățile controlate ale acestora la valoarea justă prin surplus sau deficit. Această derogare nu se aplică entităților care controlează care sunt entități de investiții și aplică IPSAS pentru contabilitatea de casă.
- 2.2.5 Atunci când nu sunt prezentate situații financiare care consolidează toate entitățile controlate, prezentul standard încurajează prezentarea situațiilor financiare care prezintă informații despre o entitate economică ce cuprinde subgrupuri de entități controlate, cum ar fi cele care reflectă sectorul bugetar sau sectorul administrației publice sau alte reprezentări ale activităților de bază ale administrației publice. Deși IPSAS pe bază de angajamente nu interzice prezentarea de informații cu privire la astfel de entități economice, acestea nu pot fi prezentate ca o alternativă la consolidarea completă a tuturor entităților controlate așa cum se prevede în IPSAS 35.
- 2.2.6 Entitățile care finalizează tranziția către baza de angajamente a raportării financiare și adoptarea IPSAS pe bază de angajamente vor trebui să fie conștiente de aceste diferențe în ceea ce privește cerințele de consolidare ale IPSAS pe bază de angajamente și ale IPSAS pentru contabilitatea de casă.

Prezentări de informații impuse și recomandate conform IPSAS pentru contabilitatea de casă

- 2.2.7 Dispozițiile și recomandările prezentului standard nu sunt incompatibile cu dispozițiile și recomandările din IPSAS pe bază de angajamente echivalent în măsura în care se aplică raportării financiare conform contabilității de casă. Cu toate acestea, în anumite cazuri, prezentul standard încurajează prezentarea informațiilor care nu sunt impuse de IPSAS pe bază de angajamente. Acest lucru se întâmplă, de exemplu, în ceea ce privește prezentarea de informații recomandate cu privire la aspecte precum plățile efectuate de terți și asistența externă și alte tipuri de asistență. Aceste prezentări de informații sunt recomandate în prezentul standard pentru a furniza informații suplimentare utile în evaluarea modului în care entitatea dispune de resurse. Astfel de informații sunt utile tuturor utilizatorilor situațiilor financiare cu scop general în scopuri decizionale și legate de răspundere. Acest lucru poate fi, de asemenea, relevant pentru nevoile cu „scop special”, de exemplu, ale furnizorilor de asistență externă și de alte tipuri de asistență de informații utile pentru monitorizarea furnizării și utilizării asistenței acordate entității.

IPSAS 33 – Adoptarea pentru prima dată a IPSAS-urilor pe bază de angajamente

2.2.8 IPSAS 33, *Adoptarea pentru prima dată a Standardelor Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public (IPSAS-uri) pe bază de angajamente*, identifică prevederile tranzitorii care oferă entităților scutiri de la adoptarea anumitor dispoziții din IPSAS pe bază de angajamente pe o perioadă de 3 ani de la data adoptării pentru prima dată a IPSAS pe bază de angajamente. IPSAS 33 prevede că, la data adoptării IPSAS, o entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile poate alege să adopte una sau mai multe dintre scutirile incluse în IPSAS 33 și, sub rezerva naturii derogărilor adoptate, își poate identifica situațiile financiare ca fiind:

- (a) *Situații financiare tranzitorii întocmite în conformitate cu IPSAS-urile*, atunci când adoptă derogările identificate în IPSAS 33 drept „derogări care afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente”; sau
- (b) *Situații financiare care sunt în conformitate cu IPSAS-urile pe bază de angajamente*, atunci când adoptă alte derogări identificate în IPSAS 33. Acestea sunt derogările identificate în IPSAS 33 drept „derogări care nu afectează prezentarea fidelă și conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente”¹.

2.2.9 Anexa A din IPSAS 33 enumeră derogările și prevederile tranzitorii pe care o entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile este obligată să le aplice și/sau poate alege să le aplice la adoptarea IPSAS pe bază de angajamente și ilustrează măsura în care vor fi afectate prezentarea fidelă și capacitatea entității de a-și declara conformitatea cu IPSAS pe bază de angajamente.

¹ IPSAS 33, Anexa A, enumeră derogările și prevederile tranzitorii pe care o entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile este obligată să le aplice și/sau poate alege să le aplice la adoptarea IPSAS pe bază de angajamente și ilustrează măsura în care vor fi afectate prezentarea fidelă și capacitatea entității de a-și declara conformitatea cu IPSAS pe bază de angajamente.

Bază pentru concluzii – IPSAS pentru contabilitatea de casă Partea 2

Prezenta Bază pentru concluzii însoțește, dar nu face parte din IPSAS Raportarea financiară conform contabilității de casă.

Introducere – Eliminarea obstacolelor în calea adoptării IPSAS

- BC1 Dispozițiile privind întocmirea situațiilor financiare consolidate și prezentarea informațiilor privind asistența externă și plățile efectuate de terți care au fost incluse anterior în Partea 1 a IPSAS pentru contabilitatea de casă (2007) s-au dovedit a fi obstacole majore în calea adoptării prezentului standard. Pentru a elimina acele obstacole, prezentele dispoziții au fost revizuite și reformulate drept recomandări în Partea 2 a standardului.
- BC2 În procesul de reformulare a acestor dispoziții drept recomandări, au fost aduse amendamente suplimentare pentru a consolida rolul Părții 2 din standard în sprijinirea tranziției către baza de angajamente a raportării financiare și adoptarea IPSAS pe bază de angajamente.

Consolidare

- BC3 Partea 2 a standardului încurajează entitățile care controlează să prezinte situații financiare consolidate care consolidează toate entitățile controlate. Aceasta încurajează, de asemenea, entitățile care controlează care nu consolidează toate entitățile controlate să întocmească situații financiare pentru o entitate economică ce reprezintă sectorul bugetar, sectorul administrației publice sau o altă reprezentare a activităților de bază ale administrației publice pe măsură ce trec la contabilitatea pe bază de angajamente a raportării financiare și adoptarea IPSAS pe bază de angajamente. Astfel de situații financiare vor furniza informații utile utilizatorilor în scopuri decizionale și legate de răspundere și vor susține o tranziție obișnuită și utilă la consolidarea totală conform cerințelor IPSAS pe bază de angajamente. Recomandarea de a prezenta situații financiare pentru o entitate economică ce cuprinde entități controlate care reprezintă sectorul administrației publice este, de asemenea, în concordanță cu obiectivul strategic al IPSASB de a sprijini convergența standardelor de contabilitate pentru sectorul public și a bazelor statistice de raportare financiară, după caz.
- BC4 Pentru a sprijini în continuare entitățile care trec la contabilitatea pe bază de angajamente, definițiile-cheie și prezentările de informații recomandate au fost revizuite acolo unde a fost necesar pentru a se asigura că nu intră în conflict cu IPSAS 34, *Situații financiare individuale*; IPSAS 35, *Situații financiare consolidate*, IPSAS 36, *Investiții în entitățile asociate și în asocierile în participație*, IPSAS 37, *Angajamente comune*, și IPSAS 38, *Prezentarea intereselor existente în alte entități*.

Asistență externă

- BC5 Dispozițiile de prezentare a informațiilor cu privire la asistența externă care au fost incluse în Partea 1 din IPSAS pentru contabilitatea de casă (2007) au fost

revizuite și reformulate drept recomandări în Partea 2 a standardului. În plus, prezentările de informații care au fost solicitate sau recomandate anterior au fost reduse pentru a se concentra în primul rând pe încurajarea prezentării informațiilor privind asistența externă primită și utilizată în cursul perioadei de raportare sub formă de numerar și plăți efectuate de terți, precum și valoarea asistenței neutilizate de care dispune entitatea raportoare la data de raportare. Acest IPSAS pentru contabilitatea de casă (2017) încurajează, de asemenea, ca prezentarea de informații cu privire la aspecte precum termenele și condițiile semnificative ale acordurilor de asistență externă, termenele și condițiile care nu au fost respectate și termenele și condițiile de rambursare a datoriilor restante aferente asistenței externe să fie eliminate din standard. Acolo unde este posibil, Partea 2 a standardului încurajează o entitate raportoare să prezinte informații cu privire la asistența acordată entității sub formă de numerar și plăți efectuate de terți, de exemplu, de ONG-uri și de donatori din sectorul public și privat.

- BC6 IPSASB este de părere că prezentările de informații recomandate oferă informații utile în scopuri decizionale și legate de răspundere, au probabilitate mai mare de a fi realizabile și reflectă mai bine scopul general intenționat pentru situațiile financiare bazate pe contabilitatea de casă.
- BC7 Partea 2 a IPSAS pentru contabilitatea de casă (2007) încuraja prezentarea valorii bunurilor și serviciilor primite în timpul perioadei sub formă de asistență externă. Partea 1 a IPSAS pentru contabilitatea de casă (2007) impunea ca, în cazul în care o entitate a ales să prezinte valoarea asistenței externe primite în cursul perioadei sub formă de bunuri și servicii, ea trebuie, de asemenea, să prezinte baza pe care este determinată valoarea respectivă. Anumite prezentări erau încurajate, dar nu impuse, pentru asistența primită de la ONG-uri. Unii dintre membri au solicitat clarificări cu privire la relația acestor dispoziții și recomandări cu cele aferente plăților efectuate de terți. Unii membri și-au exprimat, de asemenea, îngrijorarea cu privire la faptul că prezentarea bazei pe care a fost stabilită valoarea bunurilor și serviciilor era necesară atunci când aceste bunuri și servicii au fost primite ca resurse oficiale în temeiul acordurilor de asistență externă, dar a fost încurajată numai în alte circumstanțe. IPSASB a răspuns acestor preocupări. În prezenta versiune revizuită a IPSAS pentru contabilitatea de casă (2017), relația dintre asistența externă și plățile efectuate de terți a fost clarificată, iar dispoziția de a prezenta baza de evaluare a bunurilor și serviciilor primite a fost reformulată ca o încurajare în Partea 2 a IPSAS și a fost extinsă pentru a se aplica asistenței externe și altor tipuri de asistență primite sub formă de bunuri și servicii.

Plăți efectuate de terți

- BC8 Partea 1 din IPSAS pentru contabilitatea de casă (2007) impunea prezentarea anumitor informații cu privire la plățile efectuate de terți într-o coloană separată în situația propriu-zisă a încasărilor și plăților în numerar. IPSAS pentru contabilitatea de casă revizuit (2017) reformulează drept recomandare includerea

acestor prezentări în notele la situațiile financiare, mai degrabă decât în situațiile financiare. Reformularea dispoziției de prezentare a informațiilor cu privire la plățile efectuate de terți ca o recomandare a fost efectuată din cauza preocupărilor legate de faptul că informațiile necesare pentru a îndeplini pe deplin cerințele sau încurajarea nu ar fi puse la dispoziția beneficiarilor în timp util. În astfel de circumstanțe, este posibil ca informațiile incluse în situațiile financiare să fie incomplete, iar potențialul de interpretare eronată a utilității lor în scopuri decizionale și legate de răspundere nu a justificat prezentarea lor într-o coloană separată în situațiile financiare propriu-zise.

- BC9 IPSAS pentru contabilitatea de casă revizuit (2017) aduce de asemenea modificări la Partea 1 pentru a include o explicație suplimentară cu privire la angajamentele privind conturile de trezorerie unice pentru a reflecta opinia IPSASB potrivit căreia astfel de angajamente nu conduc la plăți din partea terților. Această explicație restrânge circumstanțele în care pot apărea plăți efectuate de terți.

Amendamente pentru susținerea tranziției entităților la contabilitatea pe bază de angajamente a raportării financiare și adoptarea IPSAS pe bază de angajamente

- BC10 Prezentul IPSAS pentru contabilitatea de casă revizuit (2017) aduce îmbunătățiri recomandărilor din Partea 2 pentru a consolida rolul standardului în sprijinirea guvernelor și a altor entități din sectorul public care trec la contabilitatea pe bază de angajamente a raportării financiare și adoptarea IPSAS pe bază de angajamente. Aceste îmbunătățiri includ:

- (a) Definiții actualizate și prezentări de informații recomandate pentru a asigura că acestea nu sunt contrare IPSAS pe bază de angajamente echivalent, cu excepția cazului în care se dorește acest lucru pentru a reflecta accentul pe contabilitatea de casă din prezentul standard; și
- (b) Sublinierea rolului IPSAS 33, *Adoptarea pentru prima dată a Standardelor Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public (IPSAS-uri) pe bază de angajamente*, în furnizarea de scutiri de la conformarea cu anumite dispoziții din IPSAS pe bază de angajamente pentru o perioadă de 3 ani de la adoptarea pentru prima dată.

- BC11 Consecvent cu rolul Părții 2 a standardului în sprijinirea entităților care trec la baza de angajamente a raportării financiare și adoptarea IPSAS pe bază de angajamente, definițiile activelor, pasivelor, veniturilor și cheltuielilor incluse în prezentul standard sunt aceleași cu cele incluse în IPSAS pe bază de angajamente. Cuprinzând, în esență, aceleași caracteristici, definițiile activelor, datorilor, veniturilor și cheltuielilor din „Cadrul general conceptual de raportare financiară pentru entitățile din sectorul public” (Cadrul general conceptual) au fost dezvoltate în continuare pentru clarificarea caracteristicilor lor cheie. IPSAS pe bază de angajamente nu a fost încă actualizat pentru a reflecta definițiile activelor, datorilor, veniturilor și cheltuielilor din Cadrul general conceptual

și, prin urmare, definițiile din prezentul standard nu le reflectă pe cele din Cadrul general.

Elemente extraordinare

BC12 Prezentul IPSAS pentru contabilitatea de casă revizuit (2017) nu mai încurajează prezentarea informațiilor cu privire la elementele extraordinare și definițiile și explicațiile aferente acestora. IPSAS 1, *Prezentarea situațiilor financiare* (emis în 2000), care era pe cale să fie emis atunci când IPSAS pentru contabilitatea de casă a fost emis, impunea prezentarea în situațiile financiare propriu-zise a anumitor informații despre elementele extraordinare. IPSAS 2, *Situațiile fluxurilor de trezorerie* (emis în 2000), și IPSAS 3, *Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile și erori* (emis în 2000), impuneau de asemenea prezentarea separată a elementelor extraordinare. Aceste dispoziții au fost acum eliminate din IPSAS pe bază de angajamente. IPSAS pe bază de angajamente nu impune, încurajează sau interzice prezentarea elementelor extraordinare. Aceste amendamente au fost aduse pentru a alinia Partea 2 a prezentului standard la IPSAS pe bază de angajamente.

Anexa 2

Ilustrarea anumitor prezentări de informații recomandate în Partea 2 a prezentului standard

Prezenta anexă este doar în scop ilustrativ. Scopul acestei anexe este de a ilustra aplicarea încurajărilor și de a ajuta la clarificarea înțelesului acestora.

Extras din notele la situațiile financiare ale Entității de stat ABC

Tranzacții administrate (punctul 2.1.6)

Tranzacțiile administrate cuprind fluxurile de trezorerie care rezultă din tranzacțiile administrate de Entitate ca agent în numele guvernului și al organismelor de conducere specifice. Tot numerarul colectat de agent este depozitat în fondul consolidat de venituri și/sau în contul de administrare (numele contului), după caz. Aceste conturi nu sunt controlate de Entitate, iar numerarul depus în ele nu poate fi utilizat de Entitate fără autorizarea specifică a unui organism de conducere relevant.

(în mii unități monetare)	Natura tranzacției	200X	200X-1
Numerar colectat în numele Executivului / Coroanei regale Agenția EF	Colectarea impozitelor	X	X
	Colectarea taxelor pe serviciile privind utilitățile	<u>X</u>	<u>X</u>
		X	X
Numerar transferat la entitățile respective		(X)	(X)
		—	—
		—	—

Tranzacții cu părțile afiliate (punctul 2.1.22)

Personalul-cheie din conducere (conform definiției din Standardul Internațional de Contabilitate pentru Sectorul Public IPSAS 20, *Prezentarea informațiilor privind părțile afiliate*) al Entității ABC este format din ministru, membrii organismului de conducere și membrii structurilor de conducere superioare. Organismul de conducere constă din membri numiți de Guvernul A. Directorul general executiv și contabilul-șef iau parte la ședințele organismului de conducere, dar nu sunt membri ai organismului de conducere. Ministrul nu este remunerat de Entitatea ABC. Remunerația agregată a membrilor organismului de conducere și numărul de membri determinat pe o bază echivalentă cu norma întregă care primesc remunerația în această categorie sunt:

Remunerație agregată AX milioane.

Număr de persoane AY persoane.

RAPORTAREA FINANCIARĂ CONFORM CONTABILITĂȚII DE CASĂ

Structurile de conducere superioare cuprind directorul general executiv, contabilul-șef și șefii de departamente ai Entității. Remunerația agregată a membrilor structurilor de conducere superioare și numărul managerilor determinat pe o bază echivalentă cu norma întreagă care primesc remunerații în această categorie sunt:

Remunerație agregată AP milioane.

Număr de persoane AQ persoane.

Guvernul X: Situația consolidată a încasărilor și plăților în numerar ale Guvernului X și extrase din notele la situațiile financiare ale Guvernului X

Guvernul X: Situația consolidată a încasărilor și plăților în numerar:

Anul încheiat la 31 decembrie 200X (punctul 2.1.37)

(Încasări)

(în mii unități monetare)	Notă	200X Încasări/(Plăți)	200X-1 Încasări/(Plăți)
ÎNCASĂRI			
<i>Impozitare</i>			
Impozit pe profit		X	X
Taxa pe valoarea adăugată		X	X
Impozit pe proprietate		X	X
Alte impozite		<u>X</u>	<u>X</u>
		X	X
Asistență externă și alte tipuri de asistență	F	X	X
<i>Împrumuturi</i>			
Încasări de la instituții comerciale		X	
Bănci de dezvoltare și organizații similare		X	
<i>Încasări din capital</i>			
Încasări din cedarea de imobilizări corporale		X	X
Încasări din cedarea unor instrumente financiare		X	X
<i>Activități comerciale</i>			
Încasări din activități comerciale		X	X
<i>Alte încasări</i>		X	X
Total încasări		<u>X</u>	<u>X</u>

Guvernul X: Situația consolidată a încasărilor și plăților în numerar:

Pentru anul încheiat la 31 decembrie 200X

	<i>(Plăți)</i>	
(în mii unități monetare)	Notă	200X-1
	200X	200X-1
	Încasări/(Plăți)	Încasări/(Plăți)
PLĂȚI		
<i>Operațiuni</i>		
Salarii, indemnizații și beneficii ale angajaților	(X)	(X)
Materiale și consumabile	<u>(X)</u>	<u>(X)</u>
	(X)	(X)
<i>Transferuri</i>		
Subvenții	(X)	(X)
Alte plăți din transferuri	<u>(X)</u>	<u>(X)</u>
	(X)	(X)
<i>Plăți de capital</i>		
Cumpărarea/construirea de imobilizări corporale	(X)	(X)
Cumpărarea de instrumente financiare	<u>(X)</u>	<u>(X)</u>
	(X)	(X)
<i>Rambursări de împrumuturi și dobânzi</i>		
Rambursarea împrumuturilor	(X)	(X)
Plăți de dobânzi	<u>(X)</u>	<u>(X)</u>
	(X)	(X)
<i>Alte plăți</i>	(X)	(X)
Total plăți	<u>(X)</u>	<u>(X)</u>
Creștere/(Descreștere) de numerar	<u>X</u>	<u>X</u>
Numerar la începutul anului	<u>X</u>	<u>X</u>
Creștere/(Descreștere) de numerar	<u>X</u>	<u>X</u>
Numerar la finalul anului	<u>X</u>	<u>X</u>

Note la situațiile financiare consolidate ale Guvernului X*(Extras care ilustrează prezentările de informații încurajate)***Nota A: Entități controlate (punctul 2.1.53)**

Entitatea XYZ are drepturi asupra unor beneficii variabile pe baza implicării sale în entitățile controlate și are capacitatea de a influența natura sau valoarea acelor beneficii prin autoritatea sa asupra acelor entități. Toate entitățile controlate sunt incluse în situațiile financiare consolidate. Entitățile controlate semnificative sunt identificate mai jos:

<u>Entități controlate semnificative</u>	<u>Jurisdicția A</u>
---	-----------------------------

Entitatea A

Entitatea B

Entitatea C X

Entitatea D

Entitatea E

Entitatea F

Entitatea G

Entitatea H X

Entitatea I

Entitatea J

Controlul asupra entităților de stat rezultă din statut sau din altă legislație care îl autorizează. Controlul entităților comerciale din sectorul public (entități comerciale) rezultă din statut și, în cazul entităților comerciale C și D, din participațiile în capitalurile proprii. Guvernul menține controlul entității comerciale J prin autoritate legislativă, deși majoritatea capitalurilor proprii ale entității comerciale J au fost vândute investitorilor privați.

Entitate	Participații în capitalurile proprii (%)	Drepturi de vot (%)
Entitatea C	XX	XX
Entitatea D	XX	XX
Entitatea J	XX	XX

(Extras din notele la situațiile financiare consolidate ale Guvernului X continuare)

Achiziții ale entităților controlate și ale unităților de exploatare (punctele 2.1.57 și 2.1.58)

Numele entităților dobândite	Procentul acțiunilor dobândite %	Contravaloarea cumpărării (în mii unități monetare)	Partea de numerar din contravaloarea cumpărării (în mii unități monetare)	Solduri de casă dobândite (în mii unități monetare)
Entitatea C	XX	X	X	X
Entitatea D	XX	X	X	X
		X	X	X

Cedări ale entităților controlate și ale altor unități de exploatare

Numele entităților cedate	Procentul acțiunilor cedate %	Contravaloarea cedării (în mii unități monetare)	Partea de numerar din contravaloarea cedării (în mii unități monetare)	Soldul de casă cedat (în mii unități monetare)
Întreprinderea H	XX	X	X	X

Nota B: Angajamente comune semnificative (punctul 2.1.62)

Numele angajamentului comun	Activitatea principală	Rezultate din dobândă	
		200X %	200X-1 %
Regia Regională de Apă	Furnizarea de apă	XX	XX
Regia Regională de Electricitate	Furnizarea de servicii privind utilitățile	XX	XX

(Extras din notele la situațiile financiare consolidate ale Guvernului X continuare)

Nota C: Active, datorii, venituri și cheltuieli (punctul 2.1.24 litera (a))

Imobilizări corporale

Guvernul a început procesul de identificare și evaluare a claselor principale de imobilizări corporale. Activele sunt prezentate la costul istoric sau la valoarea de evaluare. Evaluările au fost efectuate de un evaluator profesionist independent. Bazele de evaluare utilizate pentru fiecare clasă de active sunt următoarele:

Imobilizări corporale	Cost
Terenuri	Valoarea curentă
Clădiri	Cost sau valoarea de piață

(în mii unități monetare)	200X	200X-1
Imobilizări corporale	X	X
Terenuri și clădiri		
Proprietate în limitele jurisdicției (țară, stat, oraș)	X	X
Clădiri la cost	X	X
Clădiri la valoarea de evaluare	X	X
	X	X

Venituri și cheltuieli

Guvernul continuă să construiască datele privind veniturile și cheltuielile din perioada de raportare pe măsură ce trece la baza de angajamente a raportării financiare.

Guvernul ține evidența impozitelor pe proprietate datorate și plătibile la data de raportare pe baza valorilor proprietăților așa cum au fost evaluate de biroul de venituri pe o perioadă de trei ani. El estimează, de asemenea, valoarea impozitului pe bunuri și servicii și redevențele acumulate pe baza declarațiilor de vânzări și de producție și a rapoartelor din [*identificați industria*].

El elaborează un model statistic pentru evaluarea veniturilor din impozitul pe profit pe bază de angajamente, care se bazează pe statisticile fiscale compilate începând cu 200X-3, precum și pe alte informații, inclusiv câștigurile salariale medii săptămânale, produsul intern brut și indicii prețurilor de consum și pe producător. Guvernul anticipează că modelul îi va permite să evalueze în mod fiabil veniturile din impozitul pe venit pe bază de angajamente pentru perioada de raportare încheiată la 31 decembrie 20XX.

(Extras din notele la situațiile financiare consolidate ale Guvernului X continuare)

Cheltuielile angajate includ sumele datorate și plătibile pentru salarii, indemnizații și chirii și alte costuri datorate și plătibile la data de raportare.

(în mii unități monetare)	200X	200X-1
Venituri angajate	X	X
Impozite pe proprietate	X	X
Impozite pe bunuri și servicii	X	X
Redevențe	X	X
Cheltuieli angajate		
Salarii și indemnizații	X	X
Chirie	X	X
Altele	X	X

Împrumuturi

Împrumuturile Guvernului sunt prezentate mai jos:

(în mii unități monetare)	200X	200X-1
Sold la începutul anului	X	X
ÎNCASĂRI		
Instituție comercială națională	X	X
Instituție comercială din străinătate	X	X
Bănci de dezvoltare și agenții de împrumut similare	X	X
Total împrumuturi	X	X
RAMBURSĂRI		
Instituție comercială națională	(X)	(X)
Instituție comercială din străinătate	(X)	(X)
Bănci de dezvoltare și agenții de împrumut similare	(X)	(X)
Total rambursări	(X)	(X)
Sold la sfârșitul anului	X	X

(Extras din notele la situațiile financiare consolidate ale Guvernului X continuare)

**Nota D: Comparație cu bugetul atunci când entitatea nu își face public bugetul
(punctul 2.1.24 litera (b))**

(în mii unități monetare)	Real	Buget	Variație
ÎNCASĂRI			
<i>Impozitare</i>			
Impozit pe profit	X	X	X
Taxa pe valoarea adăugată	X	X	(X)
Impozit pe proprietate	X	X	X
Alte impozite	<u>X</u>	<u>X</u>	<u>(X)</u>
	X	X	X
<i>Asistență – Acorduri de ajutorare</i>			
Agenții internaționale	X	X	–
Altele	<u>X</u>	<u>X</u>	=
	X	X	–
<i>Împrumuturi</i>			
Încasări din împrumuturi	X	X	(X)
<i>Încasări din capital</i>			
Încasări din cedarea de imobilizări corporale	X	X	X
<i>Activități comerciale</i>			
Încasări din activitățile comerciale	X	X	X
<i>Alte încasări</i>	X	X	X
Total încasări	<u>X</u>	<u>X</u>	<u>X</u>
PLĂȚI			
<i>Operațiuni</i>			
Salarii, indemnizații și beneficii ale angajaților	(X)	(X)	(X)
Materiale și consumabile	<u>(X)</u>	<u>(X)</u>	<u>X</u>
	(X)	(X)	(X)
<i>Transferuri</i>			
Subvenții	(X)	(X)	–
Alte transferuri	<u>(X)</u>	<u>(X)</u>	=
	(X)	(X)	–
<i>Plăți de capital</i>			
Cumpărarea/construirea de imobilizări corporale	(X)	(X)	(X)
Cumpărarea de instrumente financiare	<u>(X)</u>	<u>(X)</u>	=
	(X)	(X)	(X)
<i>Rambursări de împrumuturi și dobânzi</i>			
Rambursarea împrumuturilor	(X)	(X)	–
Plăți de dobânzi	<u>(X)</u>	<u>(X)</u>	=
	(X)	(X)	–
<i>Alte plăți</i>	(X)	(X)	X
Total plăți	<u>(X)</u>	<u>(X)</u>	<u>(X)</u>
ÎNCASĂRI/(PLĂȚI) NETE	<u>X</u>	<u>X</u>	<u>X</u>

(Extras din notele la situațiile financiare consolidate ale Guvernului X continuare)

Nota D2: Atunci când entitatea întocmește un buget biennial

Bugetul biennial conform contabilității de casă – pentru anul încheiat la 31 decembrie 200X (punctul 2.1.30)

	Bugetul biennial inițial Anul	Bugetul fixat pentru primul an	Bugetul revizuit pentru primul an	Valoarea reală a primului an pe o bază comparabilă	Soldul disponibil pentru al doilea an	Bugetul fixat pentru al doilea an	Bugetul revizuit pentru al doilea an	Valoarea reală a celui de-al doilea an pe o bază comparabilă	*Diferență: buget și real pentru perioada bugetară
(în mii unități monetare)									
INTRĂRI DE NUMERAR									
Impozitare	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Acorduri de ajutorare	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Încasări: împrumuturi	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Încasări-cedări de: imobilizări corporale	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Instrumente financiare	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Alte încasări	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Total intrări	X	X	X	X	X	X	X	X	X
IEȘIRI DE NUMERAR									
Sănătate	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)
Educație	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)
Ordine și siguranță publică	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)
Protecție socială	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)
Apărare	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)
Locuințe și confort edilitar	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)
Recreere, cultură, religie	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)
Afaceri economice	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)
Protecția mediului	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)
Servicii publice generale	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)
Total ieșiri	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)	(X)
FLUX DE TREZORERIE NET	X	X	X	X	X	X	X	X	X

* Această coloană nu este obligatorie. Totuși, poate fi inclusă o comparație între bugetul real și bugetul inițial sau final, identificate clar după caz.

(Extras din notele la situațiile financiare consolidate ale Guvernului X continuare)

Nota E: Plăți efectuate de terți (punctul 2.1.77)

Guvernul X beneficiază de plăți efectuate de terți pentru achiziționarea de bunuri și servicii în numele său în cursul perioadei. Aceste plăți nu constituie încasări sau plăți în numerar efectuate de guvern. Acestea includ plățile pentru bunuri și servicii efectuate de agențiile de ajutor multilateral și bilateral și de organizațiile neguvernamentale. Acestea fac parte din sprijinul acordat programelor guvernamentale prin intermediul asistenței externe și al altor tipuri de asistență – informații suplimentare privind asistența externă și alte tipuri de asistență sunt furnizate în Nota F de mai jos. Guvernul a verificat că următoarele plăți au fost efectuate de terți pentru achiziționarea de bunuri și servicii în perioada 200X și 200X-1.

PLĂȚI EFECTUATE DE TERȚI

	200X	200X-1
(în mii unități monetare)		
Salarii și indemnizații	X	X
Materiale și consumabile	X	X
Plăți de capital	X	X
Rambursări de împrumuturi și dobânzi	X	X
Total plăți efectuate de terți	X	X

Nota F: Asistență externă și alte tipuri de asistență (punctele 2.1.90 și 2.1.91)

Asistența a fost primită sub formă de transferuri de numerar și depozite în conturi de depozit curente și la termen și conturi de fonduri fiduciare controlate de guvern. Aceasta cuprinde, de asemenea, sumele retrase de guvern din conturile donatorilor în conformitate cu acordurile de asistență externă și de alte tipuri de asistență, precum și cu alte autorizații. Asistența a fost, de asemenea, primită sub formă de plăți efectuate de terți.

Asistența externă cuprinde împrumuturi și subvenții din partea agențiilor donatoare multilaterale și bilaterale conform acordurilor care specifică scopurile pentru care va fi utilizată asistența. Alte tipuri de asistență au fost oferite în scopuri specifice de către ONG-uri, corporații private și alți donatori.

Sumele, categoria prestatorilor și scopurile pentru care s-a acordat asistența externă în cursul perioadei sunt prezentate mai jos.

(Extras din notele la situațiile financiare consolidate ale Guvernului X continuare)

Asistență externă și alte tipuri de asistență primite (punctul 2.1.90 literele (a), (b), (c) și (d) și punctul 2.1.91)

	200X	200X-1
(în mii unități monetare)		
Asistență externă		
Total încasări în numerar	X	X
Total plăți efectuate de terți	X	X
Total asistență externă	<u>X</u>	<u>X</u>
Agenții de ajutor multilateral		
Încasări în numerar	X	X
Plăți efectuate de terți	X	X
Total agenții de ajutor multilateral	<u>X</u>	<u>X</u>
Agenții de ajutor bilateral		
Încasări în numerar	X	X
Plăți efectuate de terți	X	X
Total agenții de ajutor bilateral	<u>X</u>	<u>X</u>
Alte tipuri de asistență		
Total încasări în numerar	X	X
Total plăți efectuate de terți	X	X
Total alte tipuri de asistență	<u>X</u>	<u>X</u>
Organizații nonguvernamentale (ONG-uri)		
Încasări în numerar	X	X
Plăți efectuate de terți	X	X
Total ONG-uri	<u>X</u>	<u>X</u>
Corporații private și alți donatori		
Încasări în numerar	X	X
Total corporații private și alți donatori	<u>X</u>	<u>X</u>

(Extras din notele la situațiile financiare consolidate ale Guvernului X continuare)

(în mii unități monetare)	200X	200X+1
Fonduri pentru împrumut	X	X
Asistență externă	X	X
Total fonduri pentru împrumut	X	X
Subvenții și donații		
Asistență externă	X	X
Alte tipuri de asistență	X	X
Total subvenții și donații	X	X

Scopurile pentru care asistența externă și alte tipuri de asistență au fost furnizate și utilizate (punctul 2.1.90 litera (e) și punctul 2.1.91)

Asistență externă

În decursul perioadei de raportare a fost primită asistență externă din partea agențiilor de asistență externă multilaterale și bilaterale conform acordurilor care specifică faptul că asistența va fi utilizată în următoarele scopuri:

	Asistență pentru dezvoltare		Asistență de urgență		Altele		Total	
	200X	200X-1	200X	200X-1	200X	200X-1	200X	200X-1
Fonduri pentru împrumut	X	X	–	–	X	–	X	X
Fonduri pentru subvenții	X	–	X	X	–	–	X	X
Total	X	X	X	X	X	–	X	X
Valoarea utilizată	X	X	X	X	X	–	X	X

Alte tipuri de asistență

În perioada de raportare s-au primit alte tipuri de asistență sub formă de granturi și donații din partea organizațiilor nonguvernamentale, a societăților din sectorul privat și a altor donatori, în următoarele scopuri:

	Asistență pentru dezvoltare		Asistență de urgență		Altele	
	200X	200X-1	200X	200X-1	200X	200X-1
Subvenții și donații	X	X	X	X	X	X
Valoarea utilizată	X	X	X	X	X	X

(Extras din notele la situațiile financiare consolidate ale Guvernului X continuare)

Asistență externă și alte tipuri de asistență neutilizate (punctul 2.1.90 litera (f) și punctul 2.1.91)

Împrumuturile și subvențiile pentru asistență externă neutilizate cuprind valori care au fost specificate într-un angajament irevocabil cu agențiile de asistență externă, dar nu au fost utilizate la data de raportare și fac obiectul termenelor și condițiilor care au fost îndeplinite în trecut și se anticipează că vor fi îndeplinite în viitor. Nu au existat valori privind asistența neutilizată din partea ONG-urilor sau a altor furnizori de asistență în 200X sau în 200X-1.

	Asistență pentru dezvoltare		Asistență de urgență		Altele		Total	
	200X	200X-1	200X	200X-1	200X	200X-1	200X	200X-1
Sold de închidere – Împrumuturi	X	X	–	–	X	X	X	X
Sold de închidere – Subvenții	X	X	–	–	X	X	X	X

Bunuri și servicii primite (punctul 2.1.100)

În decursul anului 200X, un cutremur de proporții a avut loc în regiunea ZZZ, afectând semnificativ proprietatea de stat și proprietățile private și cauzând pierderi semnificative de vieți. Agențiile multilaterale, agențiile bilaterale, ONG-urile, corporațiile private și asociațiile mai multor națiuni au donat personal și echipament pentru a ajuta la localizarea și salvarea persoanelor prinse sub dărâmături. În plus, au fost trimise în regiune echipe medicale specializate pregătite în tratamentul traumelor și echipament medical. Au fost, de asemenea, furnizate adăpost temporar, alimente și haine. Valoarea bunurilor și serviciilor primite a fost estimată la XX unități monetare locale. Valoarea asistenței de urgență furnizate a fost estimată pe baza costurilor estimate furnizate de agențiile internaționale de ajutor, ONG-urile și corporațiile care au fost principalii contribuabili, deoarece prețurile locale pentru bunuri sau servicii echivalente nu erau disponibile.

Cincizeci de mii de tone de orez au fost primite drept ajutor alimentară în decursul anului. Acesta a fost evaluat la XX unități monetare locale, care reprezintă prețul de vânzare cu ridicata al orezului similar pe piețele locale de vânzare cu ridicata.

Bunurile și serviciile primite în decursul anului nu au fost înregistrate în situația încasărilor și plăților în numerar, care reflectă doar numerarul primit (direct sau indirect) sau plătit de către guvern. Bunurile și serviciile în natură au fost primite drept parte a asistenței de urgență și sunt prezentate în această notă.

Prezentarea situației încasărilor și plăților în numerar în forma impusă de IPSAS 2, *Situațiile fluxurilor de trezorerie*

Punctul 2.2.1 din Partea 2 a prezentului standard încurajează o entitate care își încheie tranziția la contabilitatea pe bază de angajamente și adoptarea IPSAS pe bază de angajamente să prezinte o situație a încasărilor și plăților în numerar în forma impusă de IPSAS 2, Situațiile fluxurilor de trezorerie. IPSAS 2 se aplică de o entitate care raportează pe baza contabilității de angajamente în conformitate cu Standardele Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public.

Prezenta anexă oferă un rezumat al aspectelor-cheie din IPSAS 2 și îndrumări privind aplicarea lor în raportarea financiară pe baza contabilității de angajamente conform prezentului standard. Entitățile care intenționează să prezinte o situație a încasărilor și plăților în numerar în conformitate cu dispozițiile din IPSAS 2, pe cât este posibil, se vor referi la acel IPSAS.

Prezentarea în forma impusă de IPSAS 2, *Situațiile fluxurilor de trezorerie*

- 1 IPSAS 2, *Situațiile fluxurilor de trezorerie*, impune unei entități care întocmește și prezintă situațiile financiare pe baza de angajamente a raportării financiare și **adoptă IPSAS pe bază de angajamente** să întocmească o situație a fluxurilor de trezorerie care raportează fluxurile de trezorerie din cursul perioadei clasificate după activitățile de finanțare, de investiții și de exploatare așa cum sunt definite mai jos.

Definiții

- 2 *Activitățile de finanțare sunt activități care au drept rezultat modificări ale dimensiunii și compoziției capitalurilor vărsate și împrumuturilor entității.*

Activitățile de investiții constau în achiziționarea și cedarea de active imobiliare și de alte investiții care nu sunt incluse în echivalentele de numerar.

Activitățile de exploatare sunt activitățile entității care nu sunt activități de investiții sau de finanțare.

Componente ale situațiilor financiare

- 3 La prezentarea unei situații a încasărilor și plăților în numerar sub această formă ar putea fi necesar să se clasifice fluxurile de trezorerie care rezultă dintr-o singură tranzacție în diferite moduri. (Termenul situație a fluxurilor de trezorerie este utilizat în nota la această anexă pentru situația încasărilor și plăților în numerar prezentată în aceeași formă ca cea impusă de IPSAS 2.) De exemplu, când rambursarea în numerar a unui împrumut include atât dobânda, cât și capitalul împrumutat, elementul de dobândă poate fi clasificat drept activitate de exploatare, iar elementul de capital, drept activitate de finanțare. O entitate care prezintă informații prin situația fluxurilor de trezorerie prezintă fluxurile

sale de trezorerie din activitățile de exploatare, de investiții și de finanțare într-o manieră care corespunde cel mai bine activităților sale.

- 4 O situație a fluxurilor de trezorerie va include elementele-rând care prezintă următoarele valori:
- (a) Încasările totale din activitățile de exploatare;
 - (b) Plățile totale pentru activitățile de exploatare;
 - (c) Fluxurile de trezorerie nete din activitățile de exploatare;
 - (d) Fluxurile de trezorerie nete din activitățile de investiții;
 - (e) Fluxurile de trezorerie nete din activitățile de finanțare;
 - (f) Soldurile de casă de deschidere și de închidere; și
 - (g) Creșterea sau descreșterea netă în numerar.

Elementele-rând suplimentare, titlurile și subtotalurile vor fi, de asemenea, prezentate în situația propriu-zisă atunci când o astfel de prezentare este necesară pentru redarea corectă a fluxurilor de trezorerie ale entității.

- 5 O entitate va prezenta, de asemenea, în situația propriu-zisă a fluxurilor de trezorerie sau în note:
- (a) Clasele principale de încasări și plăți brute în numerar provenite din activitățile de exploatare, de investiții și de finanțare, făcându-se excepție în măsura în care punctul 1.3.13 din Partea 1 a prezentului standard permite raportarea la valoarea netă;
 - (b) O subclasificare a încasărilor în numerar totale din operațiuni într-un mod adecvat operațiunilor unei entități; și
 - (c) O analiză a plăților pentru activitățile de exploatare prin utilizarea unei clasificări pe baza fie a naturii plăților, fie a funcției lor în cadrul entității, după caz.

Prezentarea separată a plăților care se efectuează pentru achizițiile de capital și pentru dobândă și dividende este, de asemenea, conformă dispozițiilor din IPSAS 2.

- 6 Prezentarea informațiilor privind probleme cum ar fi dacă numerarul este generat din impozite, amenzi, onorarii (activități de exploatare), din vânzarea activelor de capital (activități de investiții) și/sau din împrumuturi (activități de finanțare) și dacă acesta s-a cheltuit pentru a acoperi costurile de exploatare, de achiziționare a activelor de capital (activități de investiții) sau pentru anularea datoriei (activități de finanțare) va îmbunătăți transparența și răspunderea rapoartelor financiare. Aceste prezentări vor facilita, de asemenea, analize și evaluări mai informate ale resurselor curente de numerar ale entității, ale

potențialelor surse și ale sustenabilității intrărilor de numerar viitoare. Prin urmare, prezentul standard încurajează toate entitățile să prezinte aceste informații în situațiile financiare și/sau în notele conexe.

Activități de exploatare

7 Valoarea fluxurilor de trezorerie nete care rezultă din activitățile de exploatare este un indicator-cheie al măsurii în care sunt finanțate operațiunile entității:

- (a) Prin impozite (direct sau indirect); și
- (b) De la beneficiarii bunurilor și serviciilor furnizate de entitate.

Prezentarea valorii fluxurilor de trezorerie nete din activitățile de exploatare ajută, de asemenea, la identificarea măsurii în care operațiunile entității generează numerar care poate fi utilizat pentru compensarea obligațiilor, pentru plata unui dividend / unei distribuiri către proprietar și pentru a face noi investiții fără a recurge la surse externe de finanțare. Fluxurile de trezorerie din exploatare consolidate ale guvernului ca întreg oferă o indicație a măsurii în care guvernul și-a finanțat activitățile curente prin impozitare și taxe. Informațiile cu privire la componentele specifice ale fluxurilor de trezorerie din exploatare istorice, împreună cu alte informații, sunt utile pentru prognozarea fluxurilor de trezorerie din exploatare viitoare.

8 Fluxurile de trezorerie din activitățile de exploatare sunt derivate, în primul rând, din principalele activități generatoare de numerar ale entității. Exemple de fluxuri de trezorerie din activitățile de exploatare sunt:

- (a) Încasările în numerar din impozite, taxe și amenzi;
- (b) Încasările în numerar din prețurile pentru bunurile și tarifele pentru serviciile furnizate de entitate;
- (c) Încasările în numerar provenite din subvenții sau transferuri și alte alocări sau autorizări bugetare făcute de guvernul central sau de alte entități din sectorul public, inclusiv cele făcute pentru achiziționarea de active de capital;
- (d) Încasările în numerar din redevențe, onorarii și comisioane;
- (e) Plățile în numerar către alte entități din sectorul public pentru finanțarea operațiunilor acestora (nu includ împrumuturile sau aporturile de capitaluri proprii);
- (f) Plățile în numerar efectuate către furnizorii de bunuri și prestatorii de servicii;
- (g) Plățile în numerar efectuate către angajați și în numele angajaților;

- (h) Încasările în numerar și plățile în numerar ale unei entități de asigurări din sectorul public pentru prime și daune, anuități și alte beneficii legate de polițele de asigurare;
 - (i) Plățile în numerar din impozitele locale pe proprietate sau din impozitele pe profit (atunci când este cazul) legate de activitățile de exploatare;
 - (j) Încasările și plățile în numerar provenite din contracte încheiate în vederea plasării sau tranzacționării;
 - (k) Încasările sau plățile în numerar din operațiuni în curs de întrerupere; și
 - (l) Încasările sau plățile în numerar legate de stingerea litigiilor.
- 9 O entitate poate deține titluri de valoare și împrumuturi în vederea plasării sau tranzacționării, caz în care acestea sunt similare stocurilor de mărfuri dobândite special pentru a fi revândute. Prin urmare, fluxurile de trezorerie generate de cumpărarea și vânzarea titlurilor de valoare prin plasament sau tranzacționare sunt clasificate drept activități de exploatare. În mod similar, avansurile în numerar și împrumuturile acordate de instituțiile financiare publice sunt, de obicei, clasificate drept activități de exploatare, din moment ce se referă la principala activitate generatoare de numerar a respectivei entități.
- 10 În unele jurisdicții, guvernele sau alte entități din sectorul public alocă sau autorizează fonduri către entități pentru finanțarea operațiunilor entității și nu se face o delimitare clară a distribuirii acestor fonduri între activitățile curente, lucrările de capital și capitalul vărsat. Atunci când o entitate nu poate să identifice separat alocările sau autorizările bugetare ca activități curente, lucrări de capital (activități de exploatare) sau capital vărsat (activități de investiții), IPSAS 2 explică faptul că entitatea trebuie să clasifice alocarea sau autorizarea bugetului drept fluxuri de trezorerie din operațiuni și să prezinte acest lucru în notele la situația fluxurilor de trezorerie.

Activități de investiții

- 11 Prezentarea separată a fluxurilor de trezorerie care rezultă din activitățile de investiții identifică măsura în care ieșirile de numerar s-au făcut pentru resurse care sunt menite să contribuie la livrarea viitoare a serviciilor entității. Exemple de fluxuri de trezorerie provenite din activitățile de investiții sunt:
- (a) Plățile în numerar pentru dobândirea de imobilizări corporale, necorporale și alte active imobilizate. Aceste plăți le includ și pe acelea care se referă la costurile de dezvoltare capitalizate și la construcția în regie proprie a imobilizărilor corporale;
 - (b) Încasările în numerar din vânzarea de imobilizări corporale, necorporale și alte active imobilizate;

- (c) Plățile în numerar pentru dobândirea de instrumente de capitaluri proprii sau de datorie ale altor entități și de interese în asocierile în participație (altele decât plățile pentru instrumentele considerate a fi echivalente de numerar sau pentru cele deținute în vederea plasării sau tranzacționării);
- (d) Încasările în numerar din vânzarea de instrumente de capitaluri proprii sau de datorie ale altor entități și de interese în asocierile în participație (altele decât încasările pentru instrumentele considerate a fi echivalente de numerar și pentru cele deținute în vederea plasării sau tranzacționării);
- (e) Avansurile în numerar și împrumuturile acordate altor părți (altele decât avansurile și împrumuturile acordate de o instituție financiară publică);
- (f) Încasările în numerar din rambursarea avansurilor și împrumuturilor acordate altor părți (altele decât avansurile și împrumuturile unei instituții financiare);
- (g) Plățile în numerar aferente contractelor futures, forward, pe opțiuni și swap, cu excepția cazului în care acestea sunt deținute în vederea plasării sau tranzacționării sau în care plățile sunt clasificate drept activități de finanțare; și
- (h) Încasările în numerar aferente contractelor futures, forward, pe opțiuni și swap, cu excepția cazului în care acestea sunt deținute în vederea plasării sau tranzacționării sau în care încasările sunt clasificate drept activități de finanțare.

Atunci când un contract este desemnat drept instrument de acoperire împotriva riscurilor a unei poziții de risc identificabile, fluxurile de trezorerie aferente respectivului contract sunt clasificate în aceeași manieră ca fluxurile de trezorerie aferente poziției astfel acoperite.

Activități de finanțare

- 12 Prezentarea separată a fluxurilor de trezorerie provenite din activitățile de finanțare este utilă pentru prognozarea pretențiilor furnizorilor de capital ai entității asupra fluxurilor de trezorerie viitoare. Exemple de fluxuri de trezorerie provenite din activitățile de finanțare sunt:
- (a) Încasările în numerar provenite din emisiunea titlurilor de creanță, a împrumuturilor, efectelor comerciale, obligațiunilor, ipotecilor și a altor împrumuturi pe termen scurt sau lung;
 - (b) Rambursările în numerar ale sumelor împrumutate;
 - (c) Plățile în numerar efectuate de un locatar pentru reducerea datoriei existente aferente unui contract de leasing financiar; și

- (d) Încasările și plățile în numerar legate de emiterea sau răscumpărarea de monedă.

Dobânzi și dividende

- 13 IPSAS 2 prevede prezentarea separată a fluxurilor de trezorerie din dobânda și dividendele primite și plătite. IPSAS 2 prevede, de asemenea, faptul că atunci când se fac astfel de prezentări de informații, acestea trebuie să fie clasificate într-un mod consecvent de la perioadă la perioadă drept activități de exploatare, de investiții sau de finanțare.
- 14 Valorile totale ale dobânzii și dividendelor plătite și primite în timpul unei perioade sunt prezentate în situația fluxurilor de trezorerie. Atât dobânda plătită, cât și dobânda și dividendele încasate sunt de obicei clasificate de o instituție financiară publică drept fluxuri de trezorerie din exploatare. Totuși, nu există niciun consens privind clasificarea fluxurilor de trezorerie asociate dobânzii și dividendelor primite și plătite pentru alte entități. Dobânda și dividendele plătite și dobânda și dividendele primite pot fi clasificate drept fluxuri de trezorerie din exploatare. Alternativ, dobânda și dividendele plătite și dobânda și dividendele încasate pot fi clasificate drept fluxuri de trezorerie din finanțare și, respectiv, din investiții, deoarece ele reprezintă costuri ale atragerii surselor de finanțare sau a rentabilității investițiilor.

Raportarea principalelor categorii de încasări și plăți

- 15 Subclasificarea încasărilor depinde de mărimea, natura și funcția sumelor implicate. În funcție de natura entității, pot fi adecvate următoarele subclasificări:
- (a) Încasări din impozite (acestea pot fi subclasificate în continuare în tipuri de impozite);
 - (b) Încasări din onorarii, amenzi, penalizări și licențe;
 - (c) Încasări din tranzacțiile de schimb, inclusiv încasările din vânzarea de bunuri și servicii și taxe de utilizare (atunci când acestea sunt clasificate drept tranzacții de schimb);
 - (d) Încasări din subvenții, transferuri sau alocări bugetare (posibil clasificate după sursă); și
 - (e) Încasări din dobânzi și dividende.
- 16 Elementele de plată sunt subclasificate pentru a sublinia costurile și rambursările de costuri ale programelor speciale, ale activităților sau ale altor segmente relevante ale entității raportoare. Exemplele de clasificare a plăților după natură și funcție sunt incluse în Părțile 1 și 2 ale prezentului standard.

Caracteristicile calitative ale informațiilor incluse în rapoartele financiare cu scop general

Punctul 1.3.27 din Partea 1 a prezentului standard prevede ca situațiile financiare să furnizeze informații care să corespundă caracteristicilor calitative ale informațiilor incluse în situațiile financiare cu scop general și să satisfacă constrângerile impuse asupra acestor informații. Prezenta anexă sintetizează caracteristicile calitative și constrângerile rapoartelor financiare cu scop general așa cum sunt identificate la punctul 1.3.27. Pentru o explicație completă cu privire la caracteristicile calitative și constrângerile, cititorii trebuie să consulte „Cadrul general conceptual de raportare financiară cu scop general pentru entitățile din sectorul public”.

Caracteristicile calitative sunt atributele care fac informațiile furnizate în situațiile financiare folositoare pentru utilizatori și susțin îndeplinirea obiectivului raportării financiare. Obiectivul raportării financiare este de a furniza informații utile în scopuri decizionale și legate de răspundere. Ele sunt aplicabile situațiilor financiare fără să se țină seama de baza de contabilitate utilizată pentru întocmirea situațiilor financiare. Caracteristicile calitative sunt inteligibilitatea, relevanța, reprezentarea exactă, oportunitatea, comparabilitatea și verificabilitatea. Constrângerile generale asupra informațiilor incluse în situațiile financiare sunt pragul de semnificație, raportul cost-beneficiu și realizarea unui echilibru corespunzător între caracteristicile calitative.

Inteligibilitate

Inteligibilitatea este o calitate a informațiilor care le permite utilizatorilor să le înțeleagă sensul. Situațiile financiare cu scop general (situațiile financiare) ale entităților din sectorul public trebuie să prezinte informațiile într-o manieră care să corespundă nevoilor și bazei de cunoștințe ale utilizatorilor, precum și naturii informațiilor prezentate. Se presupune că utilizatorii au cunoștințe rezonabile despre activitățile entității și mediul în care aceasta operează și că doresc să studieze informațiile.

Informațiile privind probleme complexe nu ar trebui excluse din situațiile financiare numai pe baza presupunerii că ar fi prea dificil de înțeles pentru unii utilizatori fără asistență.

Relevanță

Informațiile sunt relevante dacă pot contribui la îndeplinirea obiectivelor raportării financiare. Informațiile pot face diferența dacă au valoare de confirmare, valoare predictivă sau ambele. Ele ar putea avea capacitatea de a face diferența, și prin urmare de a fi relevante, chiar dacă unii utilizatori aleg să nu le folosească sau au deja cunoștința de ele.

Reprezentare exactă

Spre a fi utile pentru raportarea financiară, informațiile trebuie să fie o reprezentare exactă a fenomenelor economice și a altor fenomene pe care intenționează să le reprezinte. Reprezentarea exactă este obținută atunci când descrierea fenomenelor este completă, neutră și nu conține erori semnificative. Informațiile care reprezintă exact un fenomen

economic sau un alt fenomen descriu fondul tranzacției de bază, al altui eveniment, al altei activități sau circumstanțe – ceea ce nu înseamnă neapărat același lucru cu forma sa legală.

Comparabilitate

Informațiile din situațiile financiare sunt comparabile atunci când utilizatorii pot identifica asemănările și diferențele dintre cele două seturi de fenomene. Comparabilitatea nu este o calitate a unui element individual al informațiilor, ci mai degrabă o calitate a relației dintre două sau mai multe elemente ale informațiilor.

Comparabilitatea se aplică la:

- Compararea situațiilor financiare ale diferitelor entități; și
- Compararea situațiilor financiare ale aceleiași entități pe perioade de timp diferite.

O implicație importantă a caracteristicii comparabilității este aceea că utilizatorii trebuie să fie informați cu privire la politicile contabile utilizate la întocmirea situațiilor financiare, modificările acestor politici și efectele acestor modificări.

Deoarece utilizatorii doresc să compare performanța unei entități de-a lungul timpului, este important ca situațiile financiare să prezinte informații corespondente pentru perioadele anterioare.

Oportunitate

Oportunitatea se referă la disponibilitatea informațiilor pentru utilizatori înainte ca acestea să își piardă capacitatea de a fi utile în scopuri decizionale și legate de răspundere. Disponibilitatea neîntârziată a informațiilor relevante poate spori utilitatea acestora ca date de intrare pentru evaluarea răspunderii, precum și capacitatea acestora de a informa și influența deciziile care trebuie luate. Absența oportunității poate determina ca informațiile să fie mai puțin utile.

Verificabilitate

Verificabilitatea este calitatea informațiilor care ajută la asigurarea utilizatorilor că informațiile din situațiile financiare reprezintă exact fenomenele economice și alte fenomene pe care își propun să le reprezinte. Demonstrabilitatea este uneori utilizată pentru a descrie această calitate atunci când este aplicată în ceea ce privește informațiile explicative și informațiile cantitative financiare și nefinanciare prospective prezentate în situațiile financiare. Indiferent dacă este denumită verificabilitate sau demonstrabilitate, această caracteristică implică faptul că observatorii independenți și în cunoștință de cauză ar putea ajunge la un consens general, dar nu neapărat la un acord în totalitate, că fie:

- Informațiile reprezintă fenomenele economice și alte fenomene pe care își propun să le reprezinte fără erori semnificative sau influențe; sau
- O metodă adecvată de recunoaștere, evaluare sau reprezentare a fost aplicată fără erori semnificative sau influențe.

Constrângeri legate de informațiile incluse în situațiile financiare cu scop general

Prag de semnificație

Informațiile sunt semnificative dacă omisiunea sau prezentarea lor eronată poate influența îndeplinirea de către entitate a obligațiilor legate de răspundere sau deciziile luate de utilizatori pe baza situațiilor financiare ale entității întocmite pentru respectiva perioadă de raportare. Pragul de semnificație depinde atât de natura, cât și de valoarea elementului analizat în circumstanțele specifice fiecărei entități.

Echilibru între beneficiu și cost

Echilibrul dintre beneficiu și cost este o constrângere generală. Beneficiile generate de informații trebuie să justifice costul furnizării lor. Evaluarea măsurii în care beneficiile furnizării informațiilor justifică costurile aferente reprezintă adeseori o problemă de raționament deoarece de multe ori nu este posibil să se identifice și/sau să se cuantifice toate costurile și toate beneficiile informațiilor incluse în situațiile financiare.

Costurile furnizării informațiilor includ costurile de colectare și procesare a informațiilor, costurile de verificare a acestora și/sau de prezentare a ipotezelor și metodologiilor care le susțin și costurile diseminării lor. Utilizatorii suportă costuri de analiză și interpretare.

Persoanele care întocmesc situațiile financiare își folosesc majoritatea eforturilor pentru a furniza informații în acestea. Totuși, beneficiarii de servicii și furnizorii de resurse suportă în final costurile acestor eforturi – deoarece resursele sunt redirecționate de la activitățile de prestare de servicii către întocmirea de informații în vederea includerii în situațiile financiare. Utilizatorii se bucură de majoritatea beneficiilor generate de informațiile furnizate în situațiile financiare. Totuși, informațiile întocmite pentru situațiile financiare pot fi utilizate, de asemenea, la nivel intern de către conducere și pot avea ca rezultat luarea unor decizii mai bune de către conducere.

La elaborarea IPSAS-urilor, IPSASB ia în considerare informațiile de la persoanele care întocmesc situațiile financiare, utilizatori, mediul academic și alte persoane în ceea ce privește natura și cantitatea preconizate ale beneficiilor și costurilor dispozițiilor propuse. Dispozițiile privind prezentarea informațiilor și alte dispoziții care au ca rezultat prezentarea de informații folosite pentru utilizatorii situațiilor financiare în scopuri decizionale și legate de răspundere și care îndeplinesc caracteristicile calitative sunt prescrise de IPSAS atunci când beneficiile conformității cu acele dispoziții de prezentare și cu alte dispoziții sunt evaluate de IPSASB ca justificând costurile conformității.

Echilibru între caracteristicile calitative

Caracteristicile calitative conlucrează pentru a contribui la utilitatea informațiilor. În unele cazuri, ar putea fi necesară o echilibrare sau o compensare între caracteristicile calitative pentru a se îndeplini obiectivele raportării financiare. Importanța relativă a caracteristicilor calitative în fiecare situație este o problemă de raționament profesional. Scopul este atingerea unui echilibru corespunzător între caracteristici pentru a se realiza obiectivele raportării financiare.

INTRODUCERE LA ORIENTĂRILE PRIVIND PRACTICILE RECOMANDATE

Orientările privind Practicile Recomandate (RPG-uri) sunt elaborate și aprobate de Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public (IPSASB).

Obiectivul IPSASB este de a servi interesul public prin stabilirea unor standarde de contabilitate pentru sectorul public de înaltă calitate și prin facilitarea adoptării și implementării acestora, prin urmare, prin creșterea calității și consecvenței practicii în întreaga lume și prin îmbunătățirea transparenței și răspunderii privind finanțele în sectorul public.

Pentru a îndeplini acest obiectiv, IPSASB stabilește Standarde Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public (IPSAS-uri) și RPG-uri pentru a fi utilizate de entitățile din sectorul public, inclusiv guvernele naționale, regionale și locale și agențiile guvernamentale afiliate.

IPSAS-urile se referă la situațiile financiare cu scop general (situațiile financiare) și au valoare de normă. RPG-urile sunt reglementări care oferă îndrumări privind buna practică în întocmirea rapoartelor financiare cu scop general (GPFR-uri) care nu sunt situații financiare. Spre deosebire de IPSAS-uri, RPG-urile nu stabilesc dispoziții. În prezent, toate reglementările referitoare la GPFR-urile care nu sunt situații financiare sunt RPG-uri. RPG-urile nu oferă îndrumări cu privire la nivelul de asigurare (dacă este cazul) la care să fie supuse informațiile.

RPG 1 – RAPORTĂRI PRIVIND SUSTENABILITATEA PE TERMEN LUNG A FINANTELOR UNEI ENTITĂȚI

Istoricul RPG

RPG 1, *Raportări privind sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor unei entități*, a fost emisă în iulie 2013.

De la această dată, RPG 1 a fost modificată de următoarele IPSAS-uri:

- Documentul *Aplicabilitatea IPSAS-urilor* (emis în aprilie 2016)

Tabelul punctelor modificate în RPG 1

Punctul afectat	Modul în care a fost afectat	Afectat de
5	Eliminat	Documentul Aplicabilitatea IPSAS-urilor aprilie 2016
6	Modificat	Documentul Aplicabilitatea IPSAS-urilor aprilie 2016

RAPORTĂRI PRIVIND SUSTENABILITATEA PE TERMEN LUNG A FINANTELOR UNEI ENTITĂȚI

CUPRINS

	Punctul
Obiectiv	1
Statut și domeniu de aplicare	2-8
Definiții	9
Determinarea dacă să se raporteze sau nu informații privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung	10-13
Limite de raportare	14-15
Raportarea informațiilor privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung	16-20
Prezentarea proiecțiilor intrărilor și ieșirilor viitoare	21-26
Orizont de timp	25-26
Tratarea dimensiunilor sustenabilității fiscale pe termen lung	27-40
Dimensiunea serviciilor	31-34
Dimensiunea veniturilor	35-37
Dimensiunea datoriilor	38-40
Principii și metodologii	41-53
Actualizarea proiecțiilor și frecvența raportării	41
Impactul dispozițiilor legale și al cadrelor generale privind politicile	42
Ipoteze privind politicile curente, ipoteze demografice și ipoteze economice	43-51
Abordarea față de intrările de venituri	47-48
Abordarea față de programele cu limită de vârstă și cele fără limită de vârstă	49
Ipoteze demografice și economice	50
Caracterul rezonabil al ipotezelor	51
Inflația și ratele de actualizare	52
Analiza sensibilității	53
Prezentări de informații	54-58

Anexa A: Termeni din prezenta RPG definiți în IPSAS-uri

Anexa B: Relațiile dintre dimensiunile sustenabilității fiscale pe termen lung

Anexa C: Glosar de indicatori

Bază pentru concluzii

Obiectiv

1. Prezenta Orientare privind Practicile Recomandate (RPG) oferă îndrumări cu privire la raportarea privind sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor unei entități din sectorul public („raportarea informațiilor privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung”¹). RPG furnizează informații despre impactul politicilor curente și al deciziilor luate la data de raportare cu privire la intrările și ieșirile viitoare și la suplimentările de informații din situațiile financiare cu scop general („situațiile financiare”). Scopul acestei raportări este de a indica sustenabilitatea proiectată pe termen lung a finanțelor unei entități, pentru un orizont de timp specificat, în conformitate cu ipotezele declarate.

Statut și domeniu de aplicare

2. Raportarea informațiilor în conformitate cu prezenta RPG reprezintă o bună practică. O entitate care raportează informații privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung este încurajată să respecte prezenta RPG. Nu este impusă conformitatea cu prezenta RPG pentru ca o entitate să își afirme conformitatea situațiilor financiare cu Standardele Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public (IPSAS-uri).
3. Domeniul de aplicare al prezentei RPG include fluxurile proiectate ale unei entități. Acesta nu se limitează la fluxurile asociate programelor care furnizează beneficii sociale. Totuși, prezenta RPG recunoaște că fluxurile asociate programelor care furnizează beneficii sociale, inclusiv programele de asistență care necesită contribuții de la participanți, pot reprezenta pentru multe entități o componentă semnificativă a raportării informațiilor privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung.
4. Prezenta RPG nu tratează în mod direct aspectele asociate cu raportarea sustenabilității mediului înconjurător. Totuși, o entitate trebuie să evalueze orice efecte financiare ale factorilor de mediu și să le ia în considerare atunci când își elaborează proiecțiile.
5. [Eliminat]
6. Deși prezenta RPG nu se aplică direct entităților comerciale din sectorul public, intrările și ieșirile viitoare aferente unei entități comerciale din sectorul public controlate de entitatea raportoare, în orizontul de timp acoperit de proiecții, intră sub incidența prezentei RPG.
7. Informațiile privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung nu trebuie descrise ca fiind conforme cu prezenta RPG dacă nu respectă toate dispozițiile din prezenta RPG.

¹ IPSASB recunoaște faptul că, în mai multe jurisdicții, termenul „fiscal” are o interpretare limitată care se rezumă la impozitare. În prezenta RPG, termenul este utilizat cu un sens mai amplu, pentru a include atât intrările, cât și ieșirile.

8. Prezenta RPG evidențiază nivelurile minime de informații. Prezenta RPG nu interzice prezentarea de informații suplimentare dacă aceste informații sunt utile pentru îndeplinirea obiectivelor raportării financiare și respectă caracteristicile calitative (QC-uri) ale raportării financiare.

Definiții

9. Următorii termeni sunt utilizați în prezenta RPG cu înțelesul specificat în continuare:

Ipozezele privind politicile curente sunt acele ipoteze care se bazează pe legislația sau reglementările în vigoare la data de raportare, inclusiv abaterile corespunzătoare pentru anumite circumstanțe.

Intrările reprezintă numerarul și echivalentele de numerar estimate că vor fi primite sau înregistrate în avans de către entitate în orizontul de timp acoperit de proiecții.

Sustenabilitatea fiscală pe termen lung reprezintă capacitatea unei entități de a-și îndeplini angajamentele financiare și de prestare a serviciilor atât în prezent, cât și în viitor.

Ieșirile reprezintă numerarul și echivalentele de numerar estimate că vor fi plătite sau înregistrate în avans de către entitate în orizontul de timp acoperit de proiecții.

O proiecție reprezintă informațiile financiare cu caracter previzional întocmite pe baza ipotezelor entității privind politicile curente și a ipotezelor referitoare la condițiile economice viitoare și de altă natură.

Termenii utilizați în prezenta RPG cu înțelesul specificat în Standardele Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public (IPSAS-uri) sunt prezentați în Anexa A.

Determinarea dacă să se raporteze sau nu informații privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung

10. Atunci când determină dacă să raporteze sau nu informații privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung, o entitate trebuie să evalueze dacă există utilizatori potențiali ai informațiilor financiare cu caracter previzional.
11. Informațiile privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung sunt mai ample decât informațiile derivate din situațiile financiare. Acestea includ intrările și ieșirile proiectate aferente furnizării de bunuri și servicii, precum și programelor de acordare a unor beneficii sociale, utilizând ipotezele privind politicile curente, într-un anumit orizont de timp. Prin urmare, aceste informații iau în considerare deciziile luate de entitate la data de raportare sau anterior acesteia, decizii care vor genera ieșiri viitoare care nu corespund definiției și/sau criteriilor de recunoaștere a datoriilor la data de raportare. În mod similar, aceste informații

iau în considerare intrările viitoare care nu corespund definiției și/sau criteriilor de recunoaștere a activelor la data de raportare.

12. Evaluările sustenabilității fiscale pe termen lung utilizează o gamă largă de date. Aceste date includ informații financiare și nefinanciare despre condițiile economice și demografice viitoare, ipoteze despre tendințe naționale și globale cum ar fi productivitatea, competitivitatea relativă a economiei naționale, regionale sau locale și modificările preconizate ale variabilelor demografice cum ar fi vârsta, mortalitatea, morbiditatea, fertilitatea, sexul, venitul, studiile și ocuparea forței de muncă.
13. Relevanța informațiilor privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung trebuie analizată în contextul finanțării acelei entități și al capacității ei de a determina nivelurile de furnizare a serviciilor. Este probabil să existe utilizatori ai informațiilor privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung în cazul entităților care prezintă una sau mai multe dintre următoarele caracteristici:
 - (a) Autoritate semnificativă în ce privește colectarea impozitelor și/sau a altor venituri;
 - (b) Autoritate în ce privește angajarea unor datorii semnificative; sau
 - (c) Autoritatea și capacitatea de a determina natura, nivelul și metoda de furnizare a serviciilor, inclusiv introducerea unor noi servicii.

Limite de raportare

14. Utilizarea aceluiași limite de raportare ca pentru situațiile financiare sporește inteligibilitatea proiecțiilor și crește utilitatea acestora pentru utilizatorii rapoartelor financiare cu scop general (GPFR-uri).
15. O entitate poate raporta informații privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung utilizând alte limite de raportare, cum ar fi sectorul de stat (GGS). Motivul poate fi creșterea consecvenței și a comparabilității cu alte jurisdicții sau faptul că există alți indicatori care sunt utilizați pentru a evalua sustenabilitatea fiscală pe termen lung pe baza altor limite de raportare. Entitățile care furnizează informații despre GGS sunt încurajate să prezinte și informații în conformitate cu IPSAS 22, *Prezentarea informațiilor financiare privind sectorul de stat*.

Raportarea informațiilor privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung

16. Informațiile privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung întocmite în conformitate cu prezenta RPG trebuie să permită utilizatorilor să evalueze diverse aspecte legate de sustenabilitatea fiscală pe termen lung a entității, inclusiv natura și amploarea riscurilor financiare la care este expusă entitatea.
17. Forma și conținutul informațiilor privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung ale unei entități vor varia în funcție de natura entității și de mediul de

reglementare în care aceasta își desfășoară activitatea. Este puțin probabil ca o singură metodă de prezentare să îndeplinească obiectivele raportării financiare. Pentru a îndeplini obiectivele² și caracteristicile calitative ale raportării financiare ținând cont și de constrângeri³, informațiile privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung vor include, de obicei, următoarele componente:

- (a) Proiecții ale intrărilor și ieșirilor viitoare, care pot fi prezentate în declarații tabelare sau sub formă de grafic, și o discuție narativă care explică proiecțiile (a se vedea punctele 21-26 și 56);
 - (b) O discuție narativă despre dimensiunile sustenabilității fiscale pe termen lung, inclusiv orice indicatori utilizați pentru a descrie dimensiunile (a se vedea punctele 27-40 și 57); și
 - (c) O discuție narativă despre principiile, ipotezele și metodologia care stau la baza proiecțiilor (a se vedea punctele 41-53 și 58).
18. Proiecțiile raportate în informațiile privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung reflectă, în general, condiții de incertitudine. Proiecțiile derivă din modele ce se bazează pe ipoteze în privința cărora există incertitudini. Pentru ca informațiile despre sustenabilitatea fiscală pe termen lung să reprezinte exact fluxurile viitoare proiectate ale unei entități, ipotezele utilizate trebuie să se bazeze pe cele mai bune informații disponibile.
19. Informațiile privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung pot fi publicate ca un raport separat sau ca parte a unui alt raport. Ele pot fi publicate în același timp cu GPFS-urile entității sau în alt moment.
20. O entitate controlată trebuie să se asigure că informațiile raportate sunt consecvente cu informațiile raportate de entitatea care o controlează.

Prezentarea proiecțiilor intrărilor și ieșirilor viitoare

21. O entitate trebuie să prezinte proiecții ale intrărilor și ieșirilor viitoare, inclusiv cheltuielile de capital. Proiecțiile trebuie întocmite pe baza ipotezelor entității privind politicile curente și a ipotezelor referitoare la condițiile economice viitoare și de altă natură.

² Obiectivele raportării financiare de către entitățile din sectorul public vizează furnizarea unor informații despre entitate care să fie utile pentru utilizatorii rapoartelor financiare cu scop general în scopuri decizionale și legate de răspundere. A se vedea Capitolul 2 din *Cadrul general conceptual de raportare financiară cu scop general pentru entitățile din sectorul public (Cadrul general conceptual)* pentru mai multe detalii.

³ Caracteristicile calitative ale raportării financiare sunt relevanța, reprezentarea exactă, inteligibilitatea, oportunitatea, comparabilitatea și verificabilitatea. Constrângerile asupra informațiilor sunt pragul de semnificație, raportul cost-beneficiu și echilibrul dintre caracteristicile calitative. A se vedea Capitolul 3 din *Cadrul general conceptual* pentru mai multe detalii.

22. O entitate trebuie să evalueze măsura în care se poate baza pe ipotezele, proiecțiile și indicatorii întocmite de alte entități, cum ar fi ministerele de finanțe, sau pe alte surse de informații, mai degrabă decât să întocmească ea însăși informațiile, deoarece astfel se pot reduce costurile de raportare. O astfel de evaluare analizează dacă informațiile respective îndeplinesc sau nu caracteristicile calitative. Atunci când entitatea are un buget sau o prognoză care corespunde definiției unei proiecții, aceste informații pot fi utilizate pentru perioada relevantă sau perioadele relevante.
23. Proiecțiile pot fi reproduse în declarații tabelare sau sub formă de grafic, furnizând detalii despre programele și activitățile care generează ieșiri și identificând sursele intrărilor. Atunci când determină formatul declarațiilor tabelare, entitățile trebuie să urmărească un echilibru între considerentele legate de inteligibilitate și cele legate de relevanță. Prezentarea unui număr mare de perioade între data de raportare și finalul orizontului de timp furnizează un set mai complet de informații, dar sporește riscul de supraîncărcare cu informații și de scădere a inteligibilității.
24. O entitate trebuie să se asigure că alegerea și prezentarea proiecțiilor nu sunt distorsionate pentru a prezenta o imagine favorabilă sau nefavorabilă care induce în eroare. Formatele și termenii folosiți trebuie, de asemenea, să fie consecvenți de la o perioadă de raportare la alta.

Orizont de timp

25. La alegerea unui orizont de timp adecvat, o entitate trebuie să urmărească un echilibru între caracteristicile calitative referitoare la verificabilitate, reprezentarea exactă și relevanță. Cu cât este mai îndepărtat finalul orizontului de timp față de data de raportare, cu atât sunt surprinse mai multe evenimente viitoare. Totuși, pe măsură ce orizontul de timp se extinde, ipotezele care stau la baza proiecțiilor devin mai puțin solide și posibil mai puțin verificabile. Invers, orizonturile de timp prea scurte pot crește riscul de a ignora consecințele evenimentelor din afara orizontului de timp, reducând astfel relevanța proiecțiilor.
26. Durata orizontului de timp va reflecta caracteristicile entității. Este probabil ca aceasta să fie influențată de caracteristicile entității, inclusiv de aspecte cum ar fi longevitatea programelor-cheie, nivelul de dependență față de alte entități pentru finanțare, duratele de viață estimate ale principalelor elemente de imobilizări corporale și ale echipamentelor, cum ar fi rețelele de infrastructură, precum și orizonturile de timp adoptate de alte entități comparabile care furnizează informații cu caracter prospectiv.

Tratarea dimensiunilor sustenabilității fiscale pe termen lung

27. O entitate care raportează informații despre sustenabilitatea fiscală pe termen lung trebuie să includă o discuție narativă despre fiecare dintre dimensiunile sustenabilității fiscale pe termen lung. Prezentă RPG discută trei dimensiuni intercorelate ale sustenabilității fiscale pe termen lung, după cum urmează:

- Servicii;
- Venituri; și
- Datorii.

28. Aceste dimensiuni sunt intercorelate deoarece schimbările unei dimensiuni afectează și celelalte dimensiuni. De exemplu, serviciile și drepturile viitoare acordate beneficiarilor (dimensiunea serviciilor) sunt finanțate prin venituri și/sau datorii. O singură dimensiune poate fi analizată menținând constante celelalte două dimensiuni. De exemplu, menținând constante nivelurile existente ale serviciilor și veniturilor, o entitate poate ilustra efectul unor astfel de ipoteze asupra nivelului datoriilor. Relațiile dintre dimensiunile sustenabilității fiscale pe termen lung sunt ilustrate în Anexa B.
29. Există două aspecte ale fiecărei dimensiuni: capacitatea și vulnerabilitatea. Capacitatea reprezintă abilitatea entității de a modifica sau influența dimensiunea, iar vulnerabilitatea reprezintă măsura în care entitatea este dependentă de factori care nu se află sub controlul său sau influența sa.
30. O entitate poate utiliza indicatori pentru a prezenta dimensiunile sustenabilității fiscale pe termen lung. O entitate trebuie să își aleagă indicatorii pe baza relevanței acestora pentru entitate. Exemple de indicatori sunt prezentate în Glosarul de indicatori din Anexa C.

Dimensiunea serviciilor

31. Dimensiunea serviciilor ia în considerare volumul și calitatea serviciilor către destinatari și drepturile acordate beneficiarilor pe perioada proiecțiilor, ținând cont de ipotezele privind politicile curente referitoare la veniturile din impozitare și din alte surse, în limitele constrângerilor datoriei. Această dimensiune se concentrează pe capacitatea unei entități de a menține sau varia volumul și calitatea serviciilor pe care le furnizează sau ale programelor de asistență pe care le acordă. Un alt aspect pe care se concentrează este dacă entitatea este sau nu vulnerabilă în fața unor factori cum ar fi măsura în care destinatarii și beneficiarii ar fi dispuși să accepte reduceri ale serviciilor și drepturilor sau dacă este vulnerabilă pentru că nu are capacitatea de a stabili sau varia nivelurile serviciilor, de exemplu, atunci când un alt nivel de guvernare determină nivelul serviciilor care urmează să fie furnizate.
32. Informațiile privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung pot prezenta valorile disponibile pentru furnizarea de bunuri și servicii prin reflectarea impactului ipotezelor privind politicile curente asupra veniturilor din impozitare și din alte surse, precum și asupra datoriilor. Utilizatorii pot compara aceste informații cu angajamentele entității în ceea ce privește furnizarea de servicii, evaluând astfel sustenabilitatea furnizării serviciilor.
33. Un factor ce trebuie avut în vedere atunci când se fac astfel de comparații este măsura în care este posibil ca cheltuiala cu anumite programe să crească mai

brusc decât nivelurile generale ale cheltuielilor entității. Motivul poate fi faptul că se estimează o creștere a numărului beneficiarilor pentru un anumit program sau faptul că se estimează o creștere mai rapidă a costurilor asociate anumitor programe, cum ar fi cele din sănătate, decât a ratei generale a inflației. De exemplu, din cauza schimbărilor demografice și tehnologice, se poate estima o creștere a costului serviciilor de sănătate ca procent din cheltuielile guvernamentale generale pe perioada proiecțiilor.

34. În cazul activităților care necesită investiții masive de capital, dimensiunea serviciilor poate include și o evaluare a duratelor de viață utilă și a ciclurilor de înlocuire a elementelor de imobilizări corporale.

Dimensiunea veniturilor

35. Dimensiunea veniturilor ia în calcul nivelurile de impozitare și alte surse de venituri pe perioada proiecțiilor, ținând cont de ipotezele privind politicile curente referitoare la furnizarea serviciilor către destinatari și a drepturilor pentru beneficiari, în limitele constrângerilor datoriiilor. Această dimensiune se concentrează pe capacitatea unei entități de a varia nivelurile de impozitare existente sau alte surse de venituri ori capacitatea de a introduce noi surse de venituri. De asemenea, se concentrează pe factori precum măsura în care entitatea este vulnerabilă la reticența contribuabililor de a accepta creșteri ale nivelurilor de impozitare și măsura în care aceasta este dependentă de surse de venituri care nu se află sub controlul său sau influența sa.
36. Un exemplu de indicator al dimensiunii veniturilor este procentul din veniturile totale primite de la entități de la alte niveluri guvernamentale sau de la organizații internaționale. De exemplu, o entitate de stat de la nivel local poate fi capabilă să mențină sau să majoreze impozitele pe proprietate, dar poate fi dependentă parțial de o combinație de subvenții generale și subvenții specifice primite de la administrațiile naționale și/sau regionale. Atunci când sunt proiectate politicile pentru furnizarea serviciilor și pentru gestionarea datoriei, poate fi prezentat nivelul veniturilor necesar pentru finanțarea acestor politici. Aceste informații ajută utilizatorii să evalueze capacitatea unei entități de a-și menține sau majora nivelurile veniturilor și, prin urmare, să evalueze sustenabilitatea surselor sale de venituri.
37. În general, este probabil ca o entitate care are o capacitate redusă de a varia nivelurile veniturilor din impozitare și din alte surse să fie dependentă în mare măsură de deciziile legate de finanțare luate de entitățile de la alte niveluri guvernamentale. Dacă transferurile interguvernamentale au o bază constituțională sau altă bază legală, acest lucru poate face ca entitatea să fie mai puțin sensibilă la deciziile adverse neașteptate ale altor entități în ceea ce privește finanțarea și poate astfel să crească probabilitatea continuării primirii unor venituri stabile. Aceste informații ajută utilizatorii să evalueze vulnerabilitatea entității în fața deciziilor pe care aceasta nu le poate controla.

Dimensiunea datoriilor

38. Dimensiunea datoriilor ia în calcul nivelurile datoriilor pe perioada proiecțiilor, ținând cont de ipotezele privind politicile curente referitoare la furnizarea serviciilor către destinatari și a drepturilor pentru beneficiari, precum și veniturile din impozitare și din alte surse. Această dimensiune se concentrează pe capacitatea unei entități de a-și îndeplini la termen angajamentele financiare sau de a refinața sau majora datoriile atunci când este necesar. Un alt aspect pe care se concentrează este dacă entitatea este sau nu vulnerabilă în fața încrederii pieței și a creditorilor, precum și în fața riscului ratei dobânzii.
39. Nivelul datoriei nete este important pentru o evaluare a dimensiunii datoriilor deoarece, la orice dată de raportare, reprezintă valoarea cheltuită pentru furnizarea anterioară de bunuri și servicii care trebuie finanțată în viitor. Prin urmare, este probabil ca acest indicator să fie relevant pentru numeroase entități. Prin proiectarea ipotezelor privind politicile curente pentru furnizarea de bunuri și servicii, precum și pentru veniturile din impozitare și din alte surse, pot fi prezentate nivelurile proiectate ale datoriei nete. Aceste informații ajută utilizatorii să evalueze capacitatea entității de a-și îndeplini la timp angajamentele financiare sau de a-și menține, refinața sau majora nivelurile de datorie și să evalueze, astfel, sustenabilitatea datoriilor entității.
40. La nivel național, un factor ce trebuie luat în considerare atunci când se prezintă aceste proiecții este dacă să se facă distincție între: (a) balanța primară, care reprezintă totalul cheltuielilor guvernamentale proiectate, fără dobânda de plătit pentru datorii, minus veniturile din impozitare, și (b) balanța generală, care reprezintă balanța primară inclusiv ieșirile aferente dobânzii de plătit pentru datorii. La niveluri subnaționale sau pentru organizații internaționale se poate pune accentul pe datoria netă ca procent din veniturile totale. Creșterea acestui indicator arată că va fi necesar un procent din ce în ce mai mare din venituri pentru rambursarea datoriilor, deviindu-se astfel resurse de la furnizarea de servicii, și că nivelul proiectat al datoriilor unei entități poate să nu fie sustenabil.

Principii și metodologii

Actualizarea proiecțiilor și frecvența raportării

41. Deși este preferabil să existe actualizări periodice, prezenta RPG recunoaște că este posibil ca o actualizare anuală să nu fie realistă pentru toate entitățile. Totuși, există în general o relație inversă între soliditatea ipotezelor pe baza cărora se fac proiecțiile și perioada care a trecut de când au fost emise ipotezele. În perioadele de volatilitate financiară globală crește riscul ca proiecțiile emise cu mai mult timp înainte de data de raportare să devină depășite, rezultând o reducere a capacității acestor informații de a îndeplini obiectivele legate de răspundere și de procesul decizional. În această situație, o entitate trebuie să aibă în vedere actualizarea mai frecventă a proiecțiilor sale. O entitate trebuie,

de asemenea, să aibă în vedere actualizarea proiecțiilor sale după evenimente neprevăzute importante sau majore cum ar fi dezastrele naturale sau alte situații de urgență.

Impactul dispozițiilor legale și al cadrelor generale privind politicile

42. În unele jurisdicții, raportarea informațiilor privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung este guvernată de un cadru general legal sau de reglementare care se aplică la nivel național sau regional ori prin intermediul unor angajamente internaționale. Pot exista și dispoziții legale pentru administrația locală. Aceste dispoziții ar putea include dispoziții pentru un buget echilibrat. Este probabil ca aceste dispoziții să specifice sau să afecteze în alt mod principiile, ipotezele și metodologiile pe care trebuie să le folosească o entitate la calcularea și prezentarea proiecțiilor sale.

Ipoteze privind politicile curente, ipoteze demografice și ipoteze economice

43. Atunci când fluxurile pentru anumite programe și activități sunt modelate individual, ipotezele privind politicile trebuie să se bazeze pe continuarea legislației sau reglementărilor curente, cu eventuale abateri, dacă este cazul. Aceste ipoteze (denumite „ipoteze privind politicile curente”) trebuie aplicate consecvent pe toată perioada proiectată. Punctul de plecare pentru ipotezele privind politicile curente trebuie să fie legislația sau reglementările în vigoare. Totuși, pot exista cazuri în care o abatere de la legislația curentă sau reglementările curente poate fi adecvată, de exemplu:
- (a) Atunci când modificările legislației sau reglementărilor curente au fost adoptate înainte de data de raportare și atunci când aceste modificări au o dată de implementare specifică aflată în orizontul de timp al proiecțiilor;
 - (b) Atunci când prevederile din legislația curentă sau reglementările curente sunt inconsecvente la nivel intern; sau
 - (c) Atunci când legislația curentă sau reglementările curente au o dată de expirare, de exemplu, „clauze cu termen”.
44. Ipotezele privind politicile curente pot fi afectate de modificările juridice care au fost adoptate înainte de data de raportare care au o dată de implementare specifică aflată în orizontul de timp al proiecțiilor. În aceste situații nu este adecvat să se presupună că legislația curentă sau reglementările curente rămân în vigoare pe toată perioada proiecțiilor.
45. Un exemplu de legislație curentă sau reglementări curente care sunt inconsecvente la nivel intern este un program de asigurare socială care cuprinde prevederi juridice conform cărora este ilegal să se efectueze plăți odată ce un fond desemnat este epuizat, cu toate că drepturile beneficiarilor vor continua și după epuizarea respectivului fond. Ipoteza că fondul nu va îndeplini obligațiile odată ce este epuizat ar putea reflecta o poziție juridică strictă, dar poate fi necesar

ca o entitate să evalueze dacă prezentarea proiecțiilor pe o astfel de bază subestimează ieșirile proiectate și, prin urmare, amploarea provocărilor fiscale la care este expus programul de asigurare socială. În această situație, o entitate își poate calcula proiecțiile pe baza ipotezelor privind politicile curente, în ciuda restricțiilor legale.

46. Legislația curentă sau reglementările curente pot avea o dată de expirare, de exemplu, clauzele cu termen, conform cărora acestea expiră după o anumită perioadă. În multe cazuri poate exista o probabilitate ridicată ca astfel de programe să fie înlocuite cu programe similare. Adoptarea unui principiu de expirare juridic strict ar putea subestima ieșirile proiectate și ar afecta, astfel, utilitatea informațiilor.

Abordarea față de intrările de venituri

47. Intrările semnificative de venituri din impozitare și din alte surse, cum ar fi transferurile interguvernamentale, pot fi modelate individual pe baza ipotezelor privind politicile curente. Sursele semnificative de intrări de venituri din impozitare și din alte surse care nu sunt modelate individual sunt proiectate să crească (sau să se diminueze) în raport cu o variabilă cum ar fi produsul intern brut (PIB) sau un indice al inflației specificat.
48. Alte intrări de venituri, cum ar fi redevențele din resurse naturale, pot fi de asemenea proiectate să crească în funcție de PIB sau de un indice. Acestea pot fi de asemenea modelate individual pentru a răspunde unor circumstanțe specifice, cum ar fi cele în care se preconizează că resursa naturală va fi epuizată.

Abordarea față de programele cu limită de vârstă și cele fără limită de vârstă

49. Programele cu limită de vârstă fac adesea obiectul unor criterii de eligibilitate cum ar fi vârsta și alți factori demografici. La realizarea acestor proiecții, programele și activitățile care au limită de vârstă pot fi diferențiate de programele fără limită de vârstă. Programele cu limită de vârstă pot fi modelate individual, în timp ce programele fără limită de vârstă pot fi proiectate să se extindă în funcție de alte variabile, cum ar fi PIB-ul, sau să rămână constante în termene reale. O astfel de abordare față de programele fără limită de vârstă oferă o oarecare flexibilitate, deoarece permite compensarea creșterilor peste PIB / termenele reale ale unor programe și activități prin creșteri mai mici sau prin diminuarea cheltuielilor în alte sectoare.

Ipoteze demografice și economice

50. Este probabil ca ipotezele demografice să includă ratele fertilității, mortalității și migrării, precum și ratele de participare a forței de muncă. Este probabil ca ipotezele economice să includă ratele de creștere economică și inflația. Alte ipoteze economice pot include factori de mediu, cum ar fi impactul epuizării și degradării ecosistemelor, precum și al epuizării resurselor de apă și resurselor naturale finite asupra creșterii economice.

Caracterul rezonabil al ipotezelor

51. Proiecțiile intrărilor și ieșirilor trebuie să se bazeze pe ipoteze privind politicile curente și pe ipoteze economice și demografice care sunt rezonabile în contextul factorilor discutați la punctul 18.

Inflația și ratele de actualizare

52. Există două abordări principale cu privire la încorporarea efectului inflației prețurilor în proiecții. Inflația poate fi luată în calcul atunci când se fac proiecții sau proiecțiile pot fi făcute la prețurile curente (adică prețurile curente la data de raportare). Dacă proiecțiile includ inflația, atunci rata de actualizare trebuie, de asemenea, să includă inflația. Dacă proiecțiile se fac la prețurile curente, rata de actualizare nu trebuie să includă inflația.

Analiza sensibilității

53. Numeroase ipoteze pe care se bazează proiecțiile sunt inerent incerte. În unele cazuri, modificări minore ale variabilelor pot avea efecte semnificative asupra proiecțiilor. Utilizarea analizei sensibilității va ajuta utilizatorii să înțeleagă impactul modificărilor semnificative ale ipotezelor demografice și economice asupra proiecțiilor.

Prezentări de informații

54. Entitatea trebuie să prezinte informații care să permită utilizatorilor informațiilor sale privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung să evalueze sustenabilitatea fiscală pe termen lung proiectată a entității. O entitate trebuie să facă orice prezentări suplimentare de informații care sunt necesare pentru a îndeplini obiectivele raportării financiare.
55. O entitate trebuie să prezinte următoarele informații:
- (a) Denumirea entității;
 - (b) Situațiile financiare la care se referă informațiile privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung;
 - (c) Atunci când diferă, denumirile entităților din cadrul limitelor de raportare pentru informațiile privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung care sunt diferite de cele pentru situațiile financiare;
 - (d) Atunci când entitatea este o entitate controlată, identitatea entității care controlează;
 - (e) Data la care a fost făcut un set complet de proiecții;
 - (f) Baza și plasarea în timp a actualizării ulterioare a respectivului set complet de proiecții; și

- (g) Atunci când entitatea utilizează proiecții și indicatori întocmiți de alte entități sau care provin din alte surse de informații, denumirile acelor entități sau surse, precum și informațiile care au fost utilizate.
56. Discuția narativă legată de proiecții trebuie să includă prezentarea următoarelor informații:
- (a) Sursele de intrări semnificative de venituri din impozitare și alte surse;
 - (b) O perspectivă generală asupra ipotezelor privind politicile curente pentru intrările semnificative de venituri din impozitare și din alte surse, cum ar fi nivelurile pragurilor de impozitare și deducerile;
 - (c) Sursele de ieșiri semnificative, inclusiv cheltuielile de capital;
 - (d) O perspectivă generală asupra ipotezelor privind politicile curente pentru ieșirile semnificative, inclusiv cheltuielile de capital;
 - (e) Dacă proiecțiile sunt modelate individual sau agregat;
 - (f) O explicație a modificărilor proiecțiilor între datele de raportare și motivele acelor modificări;
 - (g) O explicație a faptului că proiecțiile nu sunt prognoze și că este puțin probabil ca proiecțiile pentru un anumit orizont de timp să corespundă rezultatului real, precum și că amploarea diferenței va depinde de o serie de factori, inclusiv acțiunile viitoare ale entității care au scopul de a răspunde oricăror provocări fiscale identificate;
 - (h) O explicație a oricăror modificări ale formatelor între perioadele de raportare și motivele acelor modificări;
 - (i) Orizontul de timp utilizat pentru proiecții și motivele selectării aceluiași orizont de timp; și
 - (j) Atunci când o entitate modifică orizontul de timp față de cel utilizat în perioada de raportare anterioară, motivul respectivei modificări.
57. Discuția narativă legată de dimensiunile sustenabilității fiscale pe termen lung trebuie să includă prezentarea următoarelor informații:
- (a) O analiză a modificărilor semnificative ale indicatorilor comparativ cu cei din perioada de raportare anterioară;
 - (b) Modificările indicatorilor utilizați pentru a raporta informațiile privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung față de perioada de raportare anterioară, precum și motivele acelor modificări; și
 - (c) Cazurile în care o entitate utilizează indicatori care se bazează pe valori derivate din informații care nu sunt întocmite conform IPSAS și indicatorii afectați.

58. O entitate trebuie să prezinte principiile, ipotezele și metodologia care stau la baza proiecțiilor, inclusiv următoarele informații:
- (a) Aspecte-cheie din legislația și reglementările care guvernează;
 - (b) Politica macroeconomică de bază și cadrele generale fiscale, inclusiv detalii despre cazurile în care pot fi accesate alte rapoarte disponibile publicului cu privire la aceste politici și cadre generale, inclusiv alte documente decât cele incluse în GPFR-uri;
 - (c) Principalele ipoteze privind politicile curente și principalele ipoteze demografice și economice care stau la baza proiecțiilor;
 - (d) Politica sa de examinare și actualizare ale ipotezelor privind politicile curente, precum și ale ipotezelor demografice și economice;
 - (e) O explicație a oricăror ipoteze privind politicile curente semnificative care se abat de la legislația curentă sau reglementările curente;
 - (f) O explicație a modificărilor semnificative ale principiilor, ipotezelor și metodologiilor față de perioada de raportare anterioară, natura și amploarea acestor modificări, precum și motivele unor astfel de modificări;
 - (g) Rezultatele tuturor analizelor sensibilității care ar putea avea un impact semnificativ asupra proiecțiilor;
 - (h) Ratele de actualizare aplicate și baza de stabilire a ratei de actualizare; și
 - (i) Abordarea față de inflație și motivul acestei abordări.

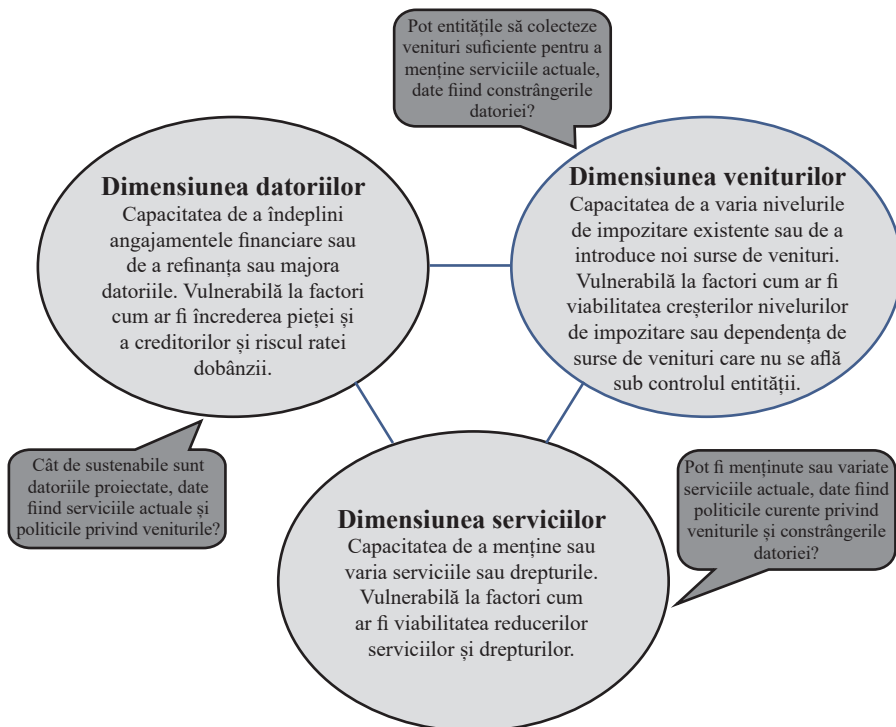
Termeni din prezenta RPG definiți în IPSAS-uri

Termen	Definiție
Active	Resurse controlate de o entitate ca urmare a unor evenimente trecute și de la care se preconizează că vor decurge beneficii economice viitoare sau potențial de servicii pentru entitate.
Numerar	Cuprinde disponibilul în casă și la bănci și depozitele la vedere.
Echivalente de numerar	Investiții pe termen scurt foarte lichide, care sunt ușor convertibile în sume cunoscute de numerar și care sunt supuse unui risc nesemnificativ de schimbare a valorii.
Entitate controlată	O entitate, inclusiv o entitate necorporativă cum ar fi un parteneriat, care se află sub controlul altei entități (cunoscută drept entitate care controlează).
Entitate care controlează	O entitate care are una sau mai multe entități controlate.
Sectorul de stat	Cuprinde toate entitățile organizaționale aferente administrației publice, conform definiției din bazele statistice de raportare financiară.
Datorii	Obligații actuale ale entității, rezultate din evenimente trecute, a căror decontare se așteaptă să determine o ieșire de resurse încorporând beneficii economice sau potențial de servicii din entitate.
Data de raportare	Data ultimei zile din perioada de raportare la care se referă situațiile financiare.
Venituri	Intrările brute de beneficii economice sau potențial de servicii de pe parcursul perioadei de raportare atunci când aceste intrări se concretizează în creșteri ale activelor nete / capitalurilor proprii, altele decât cele aferente contribuțiilor de la proprietari.

Anexa B

Relațiile dintre dimensiunile sustenabilității fiscale pe termen lung

Prezenta Anexă ilustrează cele două aspecte (capacitatea și vulnerabilitatea) ale fiecăreia dintre cele trei dimensiuni, precum și relațiile dintre cele trei dimensiuni.

Glosar de indicatori

Prezenta Anexă enumeră exemple de indicatori. Nu se intenționează ca această listă să fie una exhaustivă.

Orientări pentru raportarea statisticilor privind finanțele guvernamentale

Atunci când un indicator include un termen definit, acel termen este prezentat cu caractere italice, iar definiția sa este prezentată după indicatori.

- **Datorie brută, total:** Datoria brută totală – adesea denumită „datorie totală” sau „datorie totală aferentă împrumuturilor” – cuprinde toate *datoriile* care sunt *instrumente de datorie*. Un instrument de datorie este definit drept o pretenție financiară care necesită plata (plăți ale) dobânzii și/sau principalului de către debitor creditorului la o dată, sau date, din viitor.⁴
- **Datorie netă:** Datoria netă este calculată ca datoria brută minus *activele financiare* corespunzătoare *instrumentelor de datorie*.⁴
- **Valoare financiară netă:** Valoarea financiară netă a unei *unități instituționale* (sau grupări de unități) este valoarea totală a *activelor* sale *financiare* minus valoarea totală a *datoriilor* sale în derulare.⁴
- **Valoare netă:** Valoarea netă a unei *unități instituționale* (sau grupări de unități) este valoarea totală a *activelor* sale minus valoarea totală a *datoriilor* sale în derulare.⁴
- **Sold general:** Acest termen corespunde terminologiei GFS din 1986, și anume „deficit/surplus general”, care este definit ca venituri plus subvenții primite minus cheltuieli minus „împrumut acordat minus rambursări”. Soldul astfel definit este egal (cu semn opus) cu suma împrumutului net luat de guvern plus scăderea netă a numerarului, depozitelor și titlurilor de valoare ale guvernului deținute în scopuri de lichiditate. Baza acestui concept de sold este că politicile guvernamentale sunt considerate ca fiind generatoare de deficit sau surplus și astfel veniturile sau cheltuielile asociate cu aceste politici sunt „peste linie”. Totuși, împrumutarea sau diminuarea activelor lichide reprezintă o finanțare a deficitului sau este „sub linie”. Trebuie să se observe că termenul „împrumut acordat minus rambursări” inclus peste linie acoperă tranzacțiile guvernamentale aferente datoriilor și pretențiile la capitalurile proprii ale altor părți care au la bază scopuri legate mai degrabă de politica publică decât de gestionarea lichidităților guvernamentale sau obținerea unui rezultat.⁵

⁴ Sursa: Fondul Monetar Internațional: *Statistici privind datoria în sectorul public – Ghid pentru compilatori și utilizatori* 2011.

⁵ Sursa: Fondul Monetar Internațional: *Manual de transparență fiscală* (2007).

- **Sold primar:** Soldul general, exceptând plățile dobânzii. Deoarece plățile dobânzii reprezintă costul datoriei anterioare, iar factorii determinanți ai datoriei viitoare care sunt controlați de politica guvernului reprezintă indicatori ai cheltuielilor și veniturilor care nu includ plata dobânzii, soldul primar este un indicator deosebit de important al poziției fiscale în țările cu niveluri ridicate ale datoriei.⁵

Definiții de bază

- **Instrument de datorie:** Un instrument de datorie este definit drept o pretenție financiară care necesită plata (plăți ale) dobânzii și/sau principalului de către debitor creditorului la o dată, sau date, din viitor.⁴
- **Active economice:** Activele economice sunt entitățile (i) asupra cărora sunt exercitate drepturi de proprietate de către unități instituționale, individual sau colectiv, și (ii) din care pot fi derivate beneficii economice de către proprietarii lor prin deținerea sau utilizarea lor pe parcursul unei perioade de timp.⁴
- **Active financiare:** Activele financiare constau în pretenții financiare plus lingouri de aur deținute de autoritățile monetare ca activ de rezervă. O pretenție financiară este un activ care, de obicei, conferă proprietarului activului (creditorului) dreptul de a primi fonduri sau alte resurse de la o altă unitate, în conformitate cu termenele unei datorii.⁶
- **Unitate instituțională:** O unitate instituțională este o entitate economică ce este capabilă, în sine, să dețină active, să angajeze datorii și să se implice în activități economice și în tranzacții cu alte entități.⁶
- **Datorie:** O datorie este stabilită atunci când o unitate (debitorul) este obligată, în anumite condiții, să furnizeze fonduri sau alte resurse unei alte entități (creditorul).⁶

Alte surse

- **Diferență fiscală:** Diferența fiscală este modificarea cheltuielilor și/sau încasărilor fără dobândă care ar fi necesară pentru a menține datoria publică la un nivel mai mic sau egal cu procentul-țintă al produsului intern brut (PIB).⁷ Mai exact, diferența fiscală este valoarea actualizată netă a cheltuielilor proiectate⁸ minus încasările proiectate, ajustată cu diminuarea (sau majorarea) datoriei publice necesară pentru a menține datoria publică la un nivel mai mic sau egal cu procentul-țintă al PIB-ului pentru perioada de proiecție menționată. (Sursa: Consiliul Federal

⁶ Sursa: Fondul Monetar Internațional: *Statistici privind datoria în sectorul public – Ghid pentru compilatori și utilizatori* 2011.

⁷ PIB-ul este valoarea de piață totală a tuturor bunurilor și serviciilor finale produse pe plan intern pe parcursul unei anumite perioade de timp. Componentele PIB-ului sunt: consumul și investițiile din sectorul privat, consumul și investițiile de stat și exporturile nete (exporturi – importuri).

⁸ Deoarece dobânda este inclusă în calculul valorii actualizate, diferența fiscală ca parte a cheltuielii este exprimată ca parte din cheltuială, exclusiv dobânda („cheltuiala fără dobândă”).

Consultativ pentru Standarde de Contabilitate al SUA: Declarația privind Standardele Federale de Contabilitate Financiară 36: *Proiecții complete pe termen lung pentru Guvernul SUA*: 2009.)

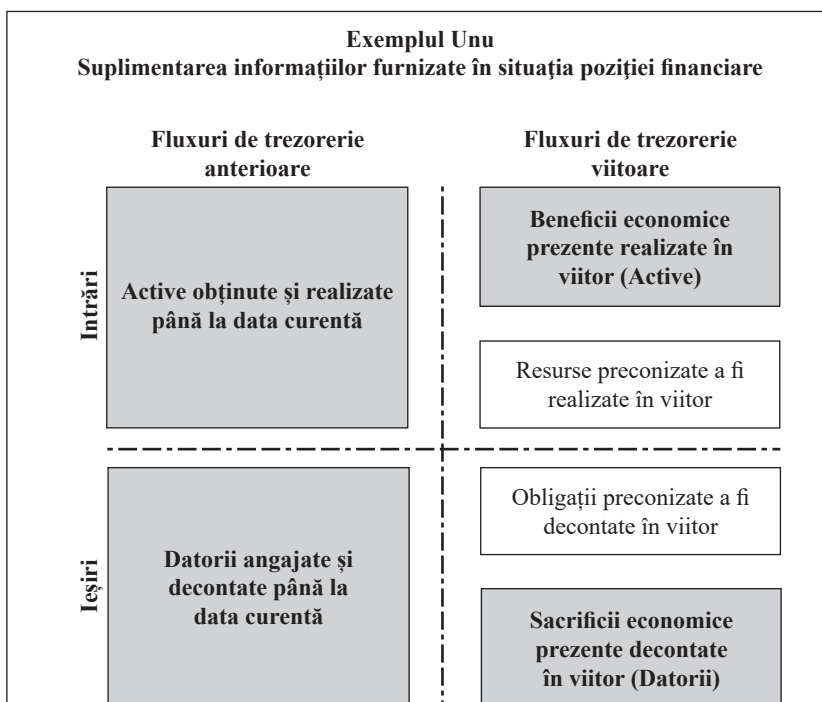
- **Constrângere bugetară intertemporală:** Constrângerea bugetară intertemporală este satisfăcută dacă ieșirile proiectate ale guvernului (datoria publică curentă și valoarea actualizată a tuturor cheltuielilor viitoare, inclusiv creșterea proiectată a cheltuielilor specifice vârstei) sunt acoperite de valoarea actualizată a tuturor veniturilor guvernamentale viitoare. (Sursa: Comisia Europeană: *Raport privind sustenabilitatea*: 2009.)
- **Datorie netă / venituri totale:** Datoria netă ca parte din veniturile totale. (Sursa: Consiliul Canadian pentru Contabilitatea din Sectorul Public (PSAB): Declarația de Practică Recomandată 4 (SORP 4), *Indicatori ai condiției financiare*: 2009.)

Bază pentru concluzii

Prezenta Bază pentru concluzii însoțește, dar nu face parte din RPG 1.

Context

- BC1. În 2002, IPSASB a lansat inițial un proiect referitor la contabilizarea obligațiilor de politică socială (ulterior redenumite beneficii sociale). Acest proiect a condus la publicarea unei Invitații la comentarii (ITC), *Contabilizarea politicilor sociale ale guvernelor*, în ianuarie 2004. În urma unei analize a răspunsurilor primite la această ITC, IPSASB a început să elaboreze propuneri pentru contabilizarea obligațiilor legate de diferite subcategorii de beneficii sociale. La finalul anului 2006, deoarece nu s-a putut conveni asupra momentelor recunoașterii și dispozițiilor de evaluare pentru datorii, IPSASB a decis să nu elaboreze la acel moment alte propuneri privind recunoașterea și evaluarea.
- BC2. Ca etapă intermediară, IPSASB a elaborat propuneri pentru prezentarea informațiilor referitoare la valorile care urmează să fie transferate celor eligibili la data de raportare în cazul transferurilor în numerar (beneficii decontate în numerar). Acesta nu a propus, în mod expres, prezentarea informațiilor legate de obligații și datorii. În martie 2008 a fost emis ED 34, *Beneficii sociale: prezentarea informațiilor privind transferurile în numerar către persoane sau gospodării*.
- BC3. Deliberările referitoare la identificarea momentului în care apar datorii aferente beneficiilor sociale au determinat IPSASB să considere că situațiile financiare nu pot furniza toate informațiile de care au nevoie utilizatorii cu privire la beneficiile sociale. Acest lucru este ilustrat în Exemplul Unu de mai jos, în care casele hașurate indică informațiile furnizate în situațiile financiare. IPSASB a considerat că înainte de lansarea oricărui alt proiect trebuie să se consulte cu părțile interesate. Prin urmare, IPSASB a ridicat această problemă într-un alt Document de consultare, *Beneficiile sociale: probleme în recunoaștere și evaluare*, și a emis un Rezumat al proiectului, *Raportarea sustenabilității fiscale pe termen lung*. Ambele documente au fost emise concomitent cu ED 34.

BC4. În octombrie 2008, IPSASB a analizat răspunsurile primite la toate documentele de mai sus. În contextul acestor răspunsuri, s-a decis să nu se elaboreze ED 34 sub forma unui IPSAS. De asemenea, IPSASB a observat că marea majoritate a respondenților erau de acord că situațiile financiare nu pot furniza utilizatorilor suficiente informații despre implicațiile financiare pe termen lung ale programelor guvernamentale prin care se acordă beneficii sociale.⁹ În contextul acestor opinii, IPSASB a decis să inițieze un proiect cu privire la sustenabilitatea fiscală pe termen lung (redenumit ulterior „Raportări privind sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor publice”). Acest proiect a condus la emiterea, în noiembrie 2009, a unui Document de consultare, *Raportări privind sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor publice*. Bazându-se pe practica existentă, documentul de consultare argumenta necesitatea raportării informațiilor privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung, făcea sugestii cu

⁹ În etapa 2 a proiectului *Cadrul general conceptual de raportare financiară cu scop general pentru entitățile din sectorul public*, eforturile privind elaborarea unor propuneri pentru recunoașterea și evaluarea datoriilor generate de obligațiile de acordare a beneficiilor sociale au înregistrat progrese indirecte. Această etapă tratează elemente și include elaborarea definiției unei datorii, precum și alte aspecte relevante cum ar fi dacă autoritatea de a colecta impozite constituie sau nu un activ. Este probabil ca acest proiect să influențeze abordarea față de recunoașterea și evaluarea datoriilor asociate beneficiilor sociale. În cadrul ședinței sale din iunie 2013, IPSASB a decis să reia proiectul său referitor la beneficiile sociale.

privire la modul în care aceste informații ar putea fi prezentate și solicita opinii părților interesate. Majoritatea respondenților la documentul de consultare au susținut continuarea proiectului, deși au menționat că preferau ca IPSASB să elaboreze mai degrabă îndrumări decât dispoziții.

- BC5. În contextul răspunsurilor pe marginea documentului de consultare, IPSASB a elaborat ED 46, *RPG, Raportări privind sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor unei entități din sectorul public*, care a fost emis în octombrie 2011. Acest ED propunea îndrumări fără valoare de normă pentru entitățile din sectorul public care raportau informații privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung.
- BC6. IPSASB a dezvoltat în continuare viziunea sa asupra raportării informațiilor privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung în cadrul proiectului său privind *Cadrul general conceptual de raportare financiară cu scop general pentru entitățile din sectorul public* și, în special, în Capitolul 2 din acest Cadru general. Capitolul 2: *Obiectivele și utilizatorii raportării financiare cu scop general* reflectă opinia că, deși situațiile financiare se află în centrul raportării financiare, este necesar un domeniu de aplicare mai cuprinzător pentru a satisface nevoile utilizatorilor. Acest domeniu de aplicare include informații financiare prospective. IPSASB a observat și că ieșirile proiectate aferente obligațiilor care rezultă din decizii anterioare și intrările proiectate legate de autoritatea suverană și autoritatea de impozitare este posibil să nu fie recunoscute sau este posibil să fie recunoscute doar parțial în situația poziției financiare și în situația performanței financiare. Prin urmare, pentru a îndeplini obiectivele de raportare financiară legate de răspundere și de procesul decizional, o entitate trebuie să le furnizeze utilizatorilor informații despre intrările și ieșirile viitoare care să completeze informațiile despre poziția financiară a entității din situațiile financiare.
- BC7. IPSASB recunoaște că analiza raportării informațiilor privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung de la punctul BC6 ar putea indica faptul că pentru anumite entități trebuie să se impună această raportare. Totuși, IPSASB a concluzionat că ar fi prematur să se emită o îndrumare cu valoare de normă, deoarece raportarea informațiilor privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung în GPFR-uri este un domeniu în care practica este în curs de dezvoltare, iar IPSASB dorește să încurajeze abordări inovatoare și flexibile. Această abordare este consecventă cu opiniile majorității respondenților la ED 46. IPSASB observă că la punctul 4 din RPG se stipulează că respectarea acestei RPG reprezintă o bună practică.

Domeniu de aplicare

- BC8. IPSASB a analizat dacă domeniul de aplicare al RPG trebuie limitat la nivelul național consolidat și la nivelul întregului guvern. IPSASB a recunoscut că raportarea informațiilor privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung este deosebit de relevantă la aceste niveluri, dar a concluzionat că ar putea exista o cerere semnificativă din partea utilizatorilor pentru astfel de informații de la

nivelurile subnaționale. Prin urmare, IPSASB a concluzionat că nu se justifică un domeniu de aplicare restrâns care să se limiteze la nivelul național și la nivelul întregului guvern. Factorii pe care Consiliul i-a avut în vedere atunci când a determinat dacă o entitate trebuie să raporteze informații privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung sunt discutați la punctele BC14-BC17.

Definiții

Sustenabilitate fiscală pe termen lung

- BC9. În documentul de consultare se observa că nu există o definiție universal acceptată a sustenabilității fiscale pe termen lung și a fost inclusă o definiție temporară conform căreia sustenabilitatea fiscală pe termen lung este „capacitatea administrației guvernamentale de a-și îndeplini angajamentele financiare și de furnizare a serviciilor atât în prezent, cât și în viitor”. IPSASB a admis opinia conform căreia această definiție este insuficient de riguroasă și trebuie adoptată o definiție care să indice clar utilizatorilor dacă poziția economică actuală a unei entități este sau nu sustenabilă. O astfel de abordare ar putea implica (a) corelarea obligațiilor curente legate de furnizarea serviciilor cu păstrarea nivelurilor curente de impozitare și (b) concentrarea pe tendințele proiectate ale datoriei. O entitate care își poate îndeplini obligațiile curente de furnizare a serviciilor și obligațiile financiare doar prin creșterea nivelului de impozitare sau a nivelului datoriei curente este identificată ca fiind într-o poziție care nu este sustenabilă. Macroeconomiștii tind să adopte această abordare mai riguroasă și să se concentreze pe tendințe de datorie „explozivă”, care este un termen ce denotă că nivelurile de serviciu existente și beneficiile actuale acordate prin programele de asistență nu pot fi susținute fără creșteri majore ale nivelurilor de îndatorare.
- BC10. Atunci când a fost emisă prezenta RPG, IPSASB a decis să păstreze definiția sustenabilității fiscale pe termen lung utilizată în documentul de consultare pentru ED 46 și, ulterior, pentru prezenta RPG, cu excepția extinderii domeniului de aplicare pentru a reflecta faptul că se poate aplica tuturor entităților din sectorul public (cu excepția [entităților economice de stat]) (termenul dintre parantezele pătrate nu mai este folosit ca urmare a emiterii documentului *Aplicabilitatea IPSAS-urilor* în aprilie 2016) mai degrabă decât să se limiteze la guverne. Pentru a ajunge la această concluzie, IPSASB a avut în vedere necesitatea ca guvernele și entitățile din sectorul public (a) să furnizeze serviciile și să îndeplinească obligațiile legate de programele de asistență, dar și (b) să își îndeplinească obligațiile financiare, în special rambursarea datoriei. IPSASB a observat și că numeroase guverne dețin puteri suverane de adoptare a unor legi legate de noi surse de impozitare și de a modifica nivelurile impozitelor existente, admitând totuși că practic, la nivel global, capacitatea de a majora impozitele ar putea fi limitată de o serie de considerente. IPSASB a susținut opinia conform căreia utilizatorii vor primi informații adecvate despre capacitatea unei entități de a menține nivelurile de serviciu existente, de a-și îndeplini obligațiile față de beneficiarii actuali și viitori ai programelor de asistență și

de a-și îndeplini obligațiile financiare fără a majora veniturile din impozitare și din alte surse sau fără a majora împrumuturile, cu condiția ca o entitate să acorde atenția cuvenită dimensiunilor sustenabilității fiscale pe termen lung, așa cum se explică la punctele 27-40.

Proiecții, prognoze și bugete

- BC11. Mai mulți respondenți la ED 46 au sugerat că trebuie clarificată relația dintre proiecții, prognoze și bugete. Având în vedere că nu există definiții universal acceptate ale acestor temeni, IPSASB a decis să elaboreze o definiție a unei proiecții pentru a lămurii caracteristicile informațiilor care trebuie utilizate la calculul proiecțiilor și pentru a se asigura că doar calculele care prezintă aceste caracteristici intră sub incidența RPG.
- BC12. La elaborarea definiției sale pentru o proiecție, IPSASB a analizat dacă informațiile financiare cu caracter previzional trebuie să se bazeze pe respectarea strictă a legislației sau reglementărilor în vigoare la data de raportare sau dacă ar putea fi adecvate abateri specifice de la legislația sau reglementările în vigoare la data de raportare. IPSASB a recunoscut că pot exista cazuri izolate în care abaterile de la legislația curentă sau reglementările curente pot fi adecvate pentru a se furniza informații mai relevante. Prin urmare, o proiecție este definită ca referindu-se la „informațiile financiare cu caracter previzional întocmite pe baza ipotezelor entității privind politicile curente și a ipotezelor referitoare la condițiile economice viitoare și de altă natură”. Ipotezele privind politicile curente sunt acele „ipoteze care se bazează pe legislația sau reglementările în vigoare la data de raportare, inclusiv abaterile corespunzătoare pentru anumite circumstanțe”. Situațiile în care abaterile de la legislația curentă sau reglementările curente sunt adecvate sunt detaliate la punctul 43 și sunt discutate la punctele BC31-BC34.
- BC13. Bugetele și prognozele au scopul de a furniza detalii legate de rezultatele preconizate. În schimb, proiecțiile nu au scopul de a furniza aproximări cu privire la rezultatele reale. Un buget este o planificare a veniturilor sau încasărilor anticipate și a cheltuielilor sau costurilor anticipate ale unei entități dintr-o anumită perioadă. Acesta poate fi corelat cu ieșirile sau intrările de servicii din perioada respectivă. O prognoză furnizează informații prospective care includ măsuri și intervenții anticipate ale entității, deși este posibil ca acestea să nu fie reflectate în legislația curentă sau reglementările curente sau în abaterile limitate care sunt inerente definiției unei proiecții. IPSASB a fost de acord că anumite informații din bugete sau prognoze ar putea fi utilizate și pentru proiecții.

Determinarea dacă să se raporteze sau nu informații privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung

- BC14. Așa cum s-a discutat la punctul BC8, IPSASB a concluzionat că domeniul de aplicare al RPG nu trebuie să se limiteze la anumite niveluri guvernamentale. Totuși, IPSASB a recunoscut că raportarea informațiilor privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung s-ar putea să nu fie potrivită pentru toate entitățile.

- BC15. În documentul de consultare se punea întrebarea dacă raportarea informațiilor privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung este sau nu adecvată pentru entitățile controlate individuale. Această reticență se baza pe o opinie preliminară conform căreia (a) costul producerii informațiilor pentru aceste entități este posibil să fie mai mare decât beneficiile pentru utilizatori, (b) producerea unor rapoarte și prezentări de informații separate de către entitățile individuale din cadrul unei entități economice ar putea fi derutantă pentru utilizatori și (c) dacă entitățile cu puteri limitate de colectare a impozitelor și cu o dependență față de resursele deținute de entități de la alte niveluri guvernamentale ar furniza proiecții care depind de decizii fiscale asupra cărora nu au control sau au un control limitat, acest lucru ar putea induce în eroare. O parte dintre respondenții la documentul de consultare au contestat această opinie și au sugerat că există situații în care pot fi identificați utilizatori ai informațiilor privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung ale entităților controlate. S-a făcut referire la exemplul unei entități din administrația locală controlate de stat sau de administrația regională. Acești respondenți au propus ca pentru a se testa dacă o entitate raportează informații privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung să se evalueze dacă există potențiali utilizatori pentru acest tip de informații. IPSASB a fost convins de aceste argumente, iar RPG reflectă aceste opinii la punctele 12 și 13.
- BC16. IPSASB a admis că s-ar putea să nu fie disponibile imediat dovezi directe ale existenței utilizatorilor de informații privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung. IPSASB a încercat să identifice caracteristicile care ar putea indica existența utilizatorilor la nivelul celor trei dimensiuni ale sustenabilității fiscale pe termen lung. IPSASB nu era în totalitate convins că ar exista un număr semnificativ de utilizatori care să justifice costurile raportării dacă entitățile nu prezentau una sau mai multe dintre următoarele caracteristici:
- (a) Autoritate semnificativă în ce privește colectarea impozitelor și/sau a altor venituri;
 - (b) Autoritate în ce privește angajarea unor datorii semnificative; sau
 - (c) Autoritatea și capacitatea de a determina natura, nivelul și metoda de furnizare a serviciilor, inclusiv introducerea unor noi servicii.
- BC17. IPSASB consideră că este probabil ca raportarea informațiilor privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung să fie relevantă la nivelul întregului guvern, la nivel național consolidat și pentru principalele entități subnaționale cum ar fi entitățile regionale, provinciale, statale și locale de mari dimensiuni (de exemplu, entitățile municipale), care au autoritatea de a colecta impozite care să le permită să genereze o parte semnificativă a veniturilor lor totale. IPSASB este în continuare de părere că este puțin probabil ca raportarea informațiilor privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung să fie adecvată pentru departamente și entități guvernamentale individuale. Motivul este că, de multe ori, acestea nu au autoritatea de a colecta impozite, cheltuielile lor sunt controlate prin alocări și nu au autoritatea de a angaja datorii.

Prezentarea proiecțiilor intrărilor și ieșirilor viitoare

- BC18. Documentul de consultare lua în considerare trei modele pentru raportarea informațiilor privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung și sugera că erau adecvate (a) furnizarea de situații suplimentare care să ofere detalii despre proiecții și (b) proiecțiile rezumate în raportarea narativă. O parte dintre respondenți au sugerat că, deși documentul de consultare recunoștea că aceste metode de raportare nu se excludeau reciproc, IPSASB trebuie să evidențieze faptul că raportarea informațiilor privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung prin simpla reproducere a proiecțiilor în situații este insuficientă pentru a răspunde nevoilor utilizatorilor și că trebuie aplicate și alte metode de prezentare. IPSASB a fost convins de această opinie și a fost de acord să o transpună la punctul 17 din RPG.
- BC19. IPSASB a analizat dacă trebuie sau nu să recomande orizonturi de timp pentru proiecțiile entităților de la anumite niveluri guvernamentale. S-a admis opinia că orizonturile de timp standard pentru anumite tipuri de entități din sectorul public ar putea spori comparabilitatea. IPSASB a decis că aceste etaloane ar fi prea prescriptive și nepractice. Domeniul de aplicare al RPG este de așa natură încât orizonturile de timp standard ar trebui să fie determinate pentru o gamă amplă de entități, inclusiv entități raportoare individuale.¹⁰ În plus, autonomia fiscală a entităților de la același nivel guvernamental poate diferi considerabil de la o jurisdicție la alta. Totuși, IPSASB a concluzionat că este o bună practică pentru entități să explice motivele pentru care au ales orizonturile de timp respective. IPSASB consideră că măsura în care o entitate depinde de alte entități pentru finanțare va avea un impact asupra orizonturilor de timp; cu cât este mai mare nivelul de dependență, cu atât va fi mai mare probabilitatea unor orizonturi de timp mai reduse.
- BC20. Documentul de consultare includea exemple ilustrative de situații tabelare care prezentau proiecții pe 75 de ani pentru programe și activități cheie. IPSASB a notat opinia unora dintre respondenți conform căreia evenimentele dintre data de raportare și finalul orizontului de timp ar fi estompate dacă s-ar pune accentul pe poziția de la finalul orizontului de timp. IPSASB a acceptat această opinie și a inclus la punctul 25 din RPG îndrumări cu privire la necesitatea de a echilibra caracteristicile calitative referitoare la verificabilitate, reprezentarea exactă și relevanță în reproducerea proiecțiilor.

Tratarea dimensiunilor sustenabilității fiscale pe termen lung

- BC21. IPSASB a considerat că furnizarea unui cadru general flexibil pentru prezentarea informațiilor ar putea ajuta entitățile să organizeze modul în care comunică informațiile și să se asigure că acestea sunt o reprezentare exactă a informațiilor privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung ale unei entități.

¹⁰ De exemplu, aceste entități ar putea include consiliile de administrație ale unor școli sau structuri responsabile de alimentarea cu apă și canalizare.

- BC22. ED 46 includea trei dimensiuni ale sustenabilității fiscale pe termen lung, după cum urmează:
- Capacitatea fiscală;
 - Capacitatea de servicii; și
 - Vulnerabilitatea.
- BC23. Descrierea vulnerabilității era derivată din definiția vulnerabilității din Declarația de Practică Recomandată 4 (SORP-4), *Indicatori ai condiției financiare*, emisă de Consiliul Canadian pentru Contabilitatea din Sectorul Public (PSAB). Definiția din SORP-4 este „măsura în care un guvern este dependent de surse de finanțare din afara controlului său sau influenței sale sau măsura în care este expus la riscuri care îi pot afecta capacitatea de a-și îndeplini obligațiile financiare existente în ce privește atât angajamentele sale de servicii către public, cât și angajamentele financiare către creditori, angajați și alte părți”. IPSASB a considerat că o variantă a acestei noțiuni este deosebit de importantă pentru entitățile de la nivelurile subnaționale care au autoritate de impozitare limitată și care sunt, prin urmare, expuse la decizii asupra cărora nu au control sau au un control limitat, decizii luate de alte entități de la alte niveluri ale administrației.
- BC24. Descrierile celorlalte două dimensiuni din ED 46 au fost derivate din definiția „capacității fiscale” și a „capacității de servicii” folosite de Consiliul pentru Standarde Guvernamentale de Contabilitate (GASB)¹¹ din SUA. GASB definește capacitatea fiscală ca fiind „capacitatea și dorința guvernului de a-și îndeplini obligațiile financiare la scadență în mod continuu”, iar capacitatea de servicii, ca fiind „capacitatea și dorința guvernului de a-și îndeplini angajamentele de a furniza servicii în mod continuu”.
- BC25. Atunci când a elaborat RPG pe baza ED 46, IPSASB a analizat dacă noțiunea de vulnerabilitate din ED era sau nu prea limitată și dacă vulnerabilitatea este un factor predominant în analiza sustenabilității fiscale pe termen lung a finanțelor unei entități. IPSASB a concluzionat că vulnerabilitatea este un aspect comun celor trei dimensiuni. Prin urmare, IPSASB a decis (a) să explice modul în care noțiunea de vulnerabilitate afectează fiecare dimensiune a sustenabilității fiscale pe termen lung și (b) să înlocuiască denumirea dimensiunii vulnerabilitate cu dimensiunea venituri deoarece descrierea acesteia se referă la modificările veniturilor.
- BC26. IPSASB a mai observat că definiția din dicționar a termenului „fiscal” include veniturile¹², în timp ce descrierea capacității fiscale se referă la capacitatea

¹¹ *Opinii preliminare ale Consiliului pentru Standarde Guvernamentale de Contabilitate cu privire la aspectele majore legate de raportarea condiției economice: proiecții financiare* (Consiliul pentru Standarde Guvernamentale de Contabilitate: Norwalk, CT, SUA, noiembrie 2011).

¹² Definiția termenului „fiscal” este „despre sau legat de impozitare, veniturile publice sau datoria publică” (Dicționarul Webster’s Ninth New Collegiate, 1984).

entității de a-și îndeplini angajamentele financiare, cu alte cuvinte, capacitatea sa de a-și menține și rambursa datoriile. Prin urmare, IPSASB a decis că denumirea acestei dimensiuni trebuie înlocuită cu dimensiunea datoriei pentru a reflecta mai bine descrierea. Redenumirea acestor două dimensiuni a necesitat o modificare a dimensiunii capacitate de servicii, astfel încât formularea celor trei dimensiuni să fie consecventă. IPSASB a recunoscut că dimensiunile sunt intercorelate.

- BC27. IPSASB a remarcat că abordarea folosită de PSAB și de GASB prezenta elemente similare cu „dimensiunile” sustenabilității elaborate de Allen Schick¹³ și discutate în documentul de consultare.
- BC28. Una dintre dimensiunile pe care le-a discutat Schick a fost „creșterea economică”. IPSASB a considerat că introducerea explicită a dimensiunii creștere economică nu era adecvată deoarece factorii care determină creșterea economică sunt complecși și nu pot fi controlați de entitatea raportoare. Totuși, ipotezele legate de creșterea economică vor fi esențiale pentru elaborarea unor proiecții și este probabil să aibă o pondere mare în analizele sensibilității.

Principii și metodologii

- BC29. Documentul de consultare a discutat principiile care trebuie adoptate pentru includerea programelor și activităților în raportarea informațiilor privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung și a metodologiilor care sunt vitale pentru rezultatul proiecțiilor. Printre domeniile abordate s-au numărat măsura în care proiecțiile trebuie să se bazeze pe politica curentă sau viitoare, abordarea față de intrările de venituri, abordarea față de programele cu limită de vârstă și cele fără limită de vârstă și abordarea față de analiza sensibilității. IPSASB a analizat dacă, pentru a corespunde caracteristicii calitative privind comparabilitatea, IPSASB trebuie să facă recomandări ferme cu privire la bunele practici.
- BC30. IPSASB nu a considerat că este adecvat să emită recomandări ferme cu privire la bunele practici deoarece (a) domeniul de aplicare al RPG include toate entitățile din sectorul public, iar practicile adecvate pentru un nivel guvernamental este posibil să nu fie potrivite pentru un alt nivel din sectorul public, (b) deși raportarea informațiilor privind sustenabilitatea fiscală pe termen lung a devenit o caracteristică a gestiunii financiare într-un număr din ce în ce mai mare de jurisdicții, ea se află într-o etapă incipientă de dezvoltare și (c) intenția IPSASB nu este să submineze rolul altor grupări profesionale cu expertiză în domeniu. În unele cazuri, IPSASB a considerat că era adecvat să exprime o opinie despre o abordare la nivel înalt preferată. De exemplu, IPSASB a adoptat poziția că proiecțiile ar putea fi mai utile atunci când se bazează pe ipotezele privind

¹³ Allen Schick, *Politica bugetară sustenabilă: concepte și abordări* (OECD: Paris, 2005).

politicile curente și când cuprind atât intrările, cât și ieșirile. De asemenea, IPSASB a observat că, la nivel național, Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică a recomandat ca proiecțiile să fie actualizate anual.

Ipoteze privind politicile curente

- BC31. Punctele 40-42 din ED 46 explicau faptul că o entitate se poate abate de la utilizarea politicilor curente pentru a-și calcula proiecțiile (a) atunci când există un conflict între politica curentă și obligațiile legale și (b) atunci când o politică prezintă „clauze cu termen”.
- BC32. IPSASB a introdus termenul „ipoteze privind politicile curente” pentru a clarifica faptul că politicile curente se referă la legislația curentă sau reglementările curente, cu abaterile aferente acolo unde este cazul. Ipotezele privind politicile curente se aplică întregii perioade de proiecție pentru intrări sau ieșiri care sunt proiectate separat. RPG prezintă, la punctele 44-46, exemple de cazuri în care poate fi adecvată o abatere. IPSASB a menționat că la punctul 58 litera (e) din RPG se recomandă ca orice abatere de la legislația curentă sau reglementările curente să fie prezentată împreună cu motivele respectivei abateri.
- BC33. Un respondent la ED 46 și-a exprimat preocuparea că ar trebui extins conceptul de politici curente față de cel propus în ED pentru a trata aspecte cum ar fi obstacolele fiscale. Obstacolele fiscale se referă la fenomenul prin care intrările aferente impozitului pe profit cresc mai repede decât veniturile pentru care se colectează acesta deoarece, pe măsură ce venitul unei persoane crește, o parte din ce în ce mai mare din acest venit este impozitată la o rată mai mare. Obstacolele fiscale apar atunci când ratele și pragurile de impozitare pentru persoane nu sunt ajustate de-a lungul timpului și sunt, de cele mai multe ori, soluționate de guverne prin majorări periodice ale pragurilor de impozitare.
- BC34. IPSASB a concluzionat că problema obstacolelor fiscale este tratată la punctul 47 din RPG deoarece permite ca ipotezele privind politicile curente să fie aplicate ipotezelor demografice și economice, inclusiv ipotezelor legate de inflație. Atunci când se determină un flux precum impozitul, acesta se poate baza pe un procent dintr-o variabilă cum este PIB-ul sau poate reflecta aplicarea ipotezelor privind politicile curente în cazul circumstanțelor în schimbare reflectate de ipotezele demografice și economice.

Revizuirea RPG 1 ca rezultat al documentului *Aplicabilitatea IPSAS-urilor*, emis de IPSASB în aprilie 2016

- BC35. IPSASB a emis documentul *Aplicabilitatea IPSAS-urilor* în aprilie 2016. Această reglementare modifică referințele din toate IPSAS-urile astfel:
- (a) Elimină punctele standard privind aplicabilitatea IPSAS-urilor în cazul „entităților din sectorul public, cu excepția GBE-urilor” din secțiunea referitoare la domeniul de aplicare al fiecărui standard;

- (b) Înlocuiește termenul „GBE” cu termenul „entități comerciale din sectorul public”, după caz; și
- (c) Modifică punctul 10 din *Prefața la Standardele Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public* furnizând o descriere pozitivă a entităților din sectorul public pentru care sunt concepute IPSAS-urile.

Motivele acestor modificări sunt prezentate în Baza pentru concluzii la IPSAS 1.

RPG 2 – DISCUȚIA ȘI ANALIZA SITUAȚIILOR FINANCIARE

Istoricul RPG

RPG 2, *Discuția și analiza situațiilor financiare*, a fost emisă în iulie 2013.

De la această dată, RPG 2 a fost modificată de următoarele IPSAS-uri:

- Documentul *Aplicabilitatea IPSAS-urilor* (emis în aprilie 2016)

Tabelul punctelor modificate în RPG 2

Punctul afectat	Modul în care a fost afectat	Afectat de
6	Eliminat	Documentul Aplicabilitatea IPSAS-urilor aprilie 2016

DISCUȚIA ȘI ANALIZA SITUAȚIILOR FINANCIARE

CUPRINS

	Punctul
Obiectiv	1
Statut și domeniu de aplicare	2-8
Definiție	9
Identificarea discuției și analizei situațiilor financiare	10-12
Prezentarea discuției și analizei situațiilor financiare	13-14
Cuprinsul discuției și analizei situațiilor financiare	15-31
Prezentarea generală a activităților și a mediului entității	19
Informații despre obiectivele și strategiile entității	20-21
Analiza situațiilor financiare ale entității	22-26
Riscuri și incertitudini	27-31
Anexa A: Termeni din prezenta RPG definiți în IPSAS-uri	
Bază pentru concluzii	

Obiectiv

1. Prezenta Orientare privind Practicile Recomandate (RPG) furnizează îndrumări pentru întocmirea și prezentarea discuției și analizei situațiilor financiare. Discuția și analiza situațiilor financiare vor ajuta utilizatorii să înțeleagă poziția financiară, performanța financiară și fluxurile de trezorerie prezentate în situațiile financiare cu scop general (denumite în continuare „situații financiare”).

Statut și domeniu de aplicare

2. Raportarea informațiilor în conformitate cu prezenta RPG reprezintă o bună practică. O entitate care întocmește și prezintă discuția și analiza situațiilor financiare este încurajată să respecte prezenta RPG. Nu este impusă conformitatea cu prezenta RPG pentru ca o entitate să își afirme conformitatea situațiilor financiare cu Standardele Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public (IPSAS-uri).
3. Discuția și analiza situațiilor financiare trebuie să fie prezentate cel puțin anual și trebuie să utilizeze aceeași perioadă de raportare cu cea acoperită de situațiile financiare.
4. Limitele de raportare pentru discuția și analiza situațiilor financiare trebuie să fie aceleași cu cele utilizate pentru situațiile financiare.
5. Discuția și analiza situațiilor financiare trebuie să fie emise odată cu situațiile financiare.
6. [Eliminat]
7. Discuția și analiza situațiilor financiare nu trebuie descrise ca fiind conforme cu RPG dacă nu respectă toate dispozițiile din prezenta RPG.
8. În unele jurisdicții, întocmirea și prezentarea discuției și analizei situațiilor financiare reprezintă o dispoziție legislativă sau de reglementare sau sunt impuse de alte reglementări externe. Entitățile sunt încurajate să prezinte informații cu privire la impactul unor astfel de dispoziții asupra conformității cu prezenta RPG.

Definiție

9. Următorul termen este utilizat în prezenta RPG cu înțelesul specificat în continuare:

Discuția și analiza situațiilor financiare reprezintă o explicație a elementelor, tranzacțiilor și evenimentelor semnificative prezentate în situațiile financiare ale unei entități și a factorilor care le-au influențat.

Termenii utilizați în prezenta RPG cu înțelesul specificat în Standardele Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public (IPSAS-uri) sunt prezentați în Anexa A.

Identificarea discuției și analizei situațiilor financiare

10. Discuția și analiza situațiilor financiare trebuie să fie clar identificate și diferențiate de situațiile financiare și de alte informații.
11. Identificarea în mod distinct a discuției și analizei situațiilor financiare permite utilizatorilor să diferențieze:
 - (a) Situațiile financiare întocmite și prezentate potrivit contabilității pe bază de angajamente în conformitate cu IPSAS-urile;
 - (b) Discuția și analiza situațiilor financiare întocmite în conformitate cu prezenta RPG; și
 - (c) Alte informații prezentate într-un raport anual sau în alt document care pot fi utile utilizatorilor, dar care nu fac obiectul dispozițiilor din IPSAS-uri sau al recomandărilor din RPG-uri (dar care ar putea face obiectul îndrumărilor din alte RPG-uri).
12. Discuția și analiza situațiilor financiare trebuie să identifice situațiile financiare la care se referă.

Prezentarea discuției și analizei situațiilor financiare

13. Discuția și analiza situațiilor financiare furnizează utilizatorilor informații utile în scopuri decizionale și legate de răspundere, permițându-le acestora să înțeleagă activitățile entității chiar din perspectiva entității în sine. De asemenea, oferă oportunitatea de a reflecta interpretarea entității în ceea ce privește elementele, tranzacțiile și evenimentele semnificative care afectează poziția financiară, performanța financiară și fluxurile de trezorerie ale entității. Prin urmare, discuția și analiza situațiilor financiare completează informațiile din situațiile financiare.
14. Informațiile din discuția și analiza situațiilor financiare trebuie să îndeplinească caracteristicile calitative ale raportării financiare ținând cont de constrângerile asupra informațiilor incluse în rapoartele financiare cu scop general (GPFR-uri)¹.

Cuprinsul discuției și analizei situațiilor financiare

15. Cuprinsul discuției și analizei situațiilor financiare trebuie să fie consecvent cu situațiile financiare și cu elementele, tranzacțiile și evenimentele care stau la baza acestora, precum și cu ipoteze cum ar fi cele legate de recunoaștere și evaluare.

¹ Caracteristicile calitative ale raportării financiare sunt relevanța, reprezentarea exactă, inteligibilitatea, oportunitatea, comparabilitatea și verificabilitatea. Constrângerile asupra informațiilor sunt pragul de semnificație, raportul cost-beneficiu și echilibrul corespunzător dintre caracteristicile calitative. A se vedea Capitolul 3 din *Cadrul general conceptual de raportare financiară cu scop general pentru entitățile din sectorul public* pentru mai multe detalii.

16. Discuția și analiza situațiilor financiare trebuie să includă următoarele, fără a reitera doar informațiile din situațiile financiare:
- (a) O prezentare generală a activităților entității și a mediului în care aceasta își desfășoară activitatea;
 - (b) Informații despre obiectivele și strategiile entității;
 - (c) O analiză a situațiilor financiare ale entității, inclusiv modificările semnificative și tendințele poziției financiare, performanței financiare și fluxurilor de trezorerie ale unei entități; și
 - (d) O descriere a principalelor riscuri și incertitudini ale entității care îi afectează poziția financiară, performanța financiară și fluxurile de trezorerie, o explicație a modificărilor acelor riscuri și incertitudini față de ultima dată de raportare și strategiile entității pentru suportarea sau reducerea acelor riscuri și incertitudini.
17. Forma și cuprinsul specific ale discuției și analizei situațiilor financiare ale unei entități trebuie să reflecte natura entității și mediul de reglementare în care aceasta își desfășoară activitatea.
18. Atunci când discuția și analiza situațiilor financiare cuprind informații incluse, de asemenea, în situațiile financiare, acestea nu trebuie doar să repete ceea ce se regăsește în situațiile financiare, ci trebuie să analizeze și să explice modul în care elementele, tranzacțiile și evenimentele afectează poziția financiară, performanța financiară și fluxurile de trezorerie ale entității. Discuția și analiza situațiilor financiare trebuie să includă referințe încrucișate la situațiile financiare, atunci când este adecvat, pentru a evita dublarea informațiilor.

Prezentarea generală a activităților și a mediului entității

19. O prezentare generală a entității ajută utilizatorii să înțeleagă activitățile entității și modul cum mediul în care aceasta își desfășoară activitatea îi afectează situațiile financiare. Aceste informații ajută utilizatorii să înțeleagă situațiile financiare ale entității. Informațiile furnizate cu privire la activitățile entității în discuția și analiza situațiilor financiare pot include informații curente, precum și modificări față de perioada anterioară, referitoare la:
- (a) Misiunea și viziunea entității;
 - (b) Conducerea entității (adică structura legislativă sau de reglementare, structura de conducere);
 - (c) Relațiile entității cu alte entități, punând accentul pe relațiile care ar putea afecta în mod semnificativ poziția financiară, performanța financiară și fluxurile de trezorerie ale entității (de exemplu, angajamentele de finanțare);

- (d) Tendințele, evenimentele și evoluțiile externe ale mediului legal, de reglementare, social, politic și macroeconomic specific entității, care au sau ar putea avea un impact semnificativ asupra poziției financiare, performanței financiare și fluxurilor de trezorerie ale entității (de exemplu, impactul evenimentelor de pe piețele internaționale asupra pieței muncii, bazei fiscale sau ratelor dobânzii); și
- (e) Principalele activități ale entității, inclusiv metodele de furnizare a serviciilor (de exemplu, externalizare, angajamente de concesiune a serviciilor) și modificările semnificative ale acestora.

Informații despre obiectivele și strategiile entității

- 20. Discuția și analiza situațiilor financiare trebuie să trateze obiectivele și strategiile entității în ceea ce privește poziția sa financiară, performanța sa financiară și fluxurile sale de trezorerie într-o manieră care să permită utilizatorilor situațiilor financiare să înțeleagă prioritățile entității și să identifice resursele care trebuie gestionate pentru a atinge aceste obiective și strategii. De exemplu, astfel de obiective și strategii ar putea include gestionarea surplusului/deficitului și a nivelurilor datoriei și rezervelor. Discuția și analiza situațiilor financiare trebuie să explice cum va fi evaluată atingerea obiectivelor de către entitate și pe ce perioadă de timp va fi evaluat progresul.
- 21. Discuția și analiza situațiilor financiare trebuie să dezbată modificările importante ale obiectivelor și strategiilor entității față de perioada anterioară sau perioadele anterioare.

Analiza situațiilor financiare ale entității

- 22. Discuția și analiza situațiilor financiare trebuie să includă o analiză a modificărilor semnificative și a tendințelor poziției financiare, performanței financiare și fluxurilor de trezorerie ale unei entități. O analiză a tendințelor include acele elemente din situațiile financiare care sunt importante și semnificative pentru a obține o mai bună înțelegere a poziției financiare, performanței financiare și fluxurilor de trezorerie ale entității și a modificărilor poziției financiare, performanței financiare și fluxurilor de trezorerie pe o anumită perioadă de timp.
- 23. Discuția și analiza situațiilor financiare trebuie să descrie elementele, tranzacțiile și evenimentele semnificative care au afectat poziția financiară, performanța financiară și fluxurile de trezorerie, fără a reitera doar informațiile prezentate în situațiile financiare. Este necesar raționamentul la identificarea elementelor, tranzacțiilor și evenimentelor semnificative.
- 24. Dacă informațiile din situațiile financiare au fost ajustate în vederea includerii în discuția și analiza situațiilor financiare, acest aspect trebuie prezentat împreună cu natura și motivele ajustărilor efectuate. Atunci când parametrii performanței financiare sunt derivați din situațiile financiare, acești parametri trebuie să fie

reconciliați cu parametrii prezentați în situațiile financiare care au fost întocmite în conformitate cu IPSAS-urile.

25. Trebuie prezentate informații comparative pentru valorile prezentate în discuția și analiza situațiilor financiare atunci când acestea sunt relevante pentru înțelegerea discuției și analizei situațiilor financiare din perioada curentă.
26. Atunci când unei entități i se impune sau când aceasta alege să facă public bugetul său aprobat (bugetele sale aprobate), IPSAS 24, *Prezentarea informațiilor privind bugetul în situațiile financiare*, impune o comparație a bugetului și a valorilor reale din situațiile financiare. IPSAS 24 impune, de asemenea, o explicație a diferențelor semnificative dintre valorile reale și cele bugetare și îi permite unei entități să prezinte aceste informații fie în notele la situațiile financiare, fie în alte rapoarte publice. Atunci când o entitate alege să includă aceste informații în discuția și analiza situațiilor sale financiare, ea trebuie să aplice îndrumările din IPSAS 24 pentru acele prezentări de informații.

Riscuri și incertitudini

27. Discuția și analiza situațiilor financiare trebuie să trateze principalele riscuri și incertitudini ale entității care îi afectează poziția financiară, performanța financiară și fluxurile de trezorerie și să includă o explicație a modului în care acestea afectează obiectivele și strategiile entității. Aceste informații ar ajuta utilizatorii să evalueze impactul acelor riscuri în perioada curentă (de exemplu, datoriile contingente prezentate în situațiile financiare sau utilizarea acoperirilor împotriva riscului valutar pentru a atenua riscul), precum și efectele preconizate.
28. Principalele riscuri și incertitudini pot fi riscuri externe sau interne; orice descriere a acestor riscuri și incertitudini trebuie să acopere expunerea atât la consecințe negative, cât și la potențiale oportunități.
29. O discuție despre modul în care entitatea își gestionează riscurile și incertitudinile ajută utilizatorii să obțină o reprezentare exactă a expunerii entității la riscuri care îi afectează direct elementele din situațiile financiare, ceea ce le permite utilizatorilor să evalueze poziția financiară, performanța financiară și fluxurile de trezorerie ale entității. O astfel de prezentare a informațiilor poate include decizia entității de a se „autoasigura” în privința anumitor riscuri sau de a atenua riscurile prin transferarea sau repartizarea acestora prin asigurare.
30. O discuție despre aceste riscuri și incertitudini ar furniza utilizatorilor informații relevante cu privire la expunerea sau vulnerabilitatea la concentrările de riscuri cum ar fi împrumuturile semnificative către anumite regiuni sau industrii sau dependența de o anumită sursă de venituri.
31. Riscurile și incertitudinile care afectează poziția financiară, performanța financiară și fluxurile de trezorerie pot avea un efect generalizat asupra situațiilor financiare. Prin urmare, informațiile cu privire la aceste riscuri și incertitudini pot fi raportate separat sau în secțiuni relevante pe tot cuprinsul discuției și analizei situațiilor financiare.

Termeni din prezenta RPG definiți în IPSAS-uri

Termen	Definiție
Buget aprobat	Autoritatea de a cheltui, derivată din legislație, legi bugetare, ordonanțe de guvern și alte decizii legate de veniturile sau încasările anticipate din perioada bugetară.

Bază pentru concluzii

Prezenta Bază pentru concluzii însoțește, dar nu face parte din RPG 2.

Context

- BC1. IPSASB a aprobat în martie 2008 un proiect care să trateze „raportarea narativă”. La elaborarea prezentei RPG, IPSASB a clarificat faptul că domeniul de aplicare al proiectului a vizat doar tratarea acelor rapoarte care prezintă o discuție și o analiză ce vizează în mod explicit situațiile financiare cu scop general ale unei entități („situații financiare”) așa cum sunt prevăzute în IPSAS 1, *Prezentarea situațiilor financiare*, și nu tipuri de rapoarte mai generale care pot fi considerate rapoarte financiare cu scop general în contextul *Cadrului general conceptual de raportare financiară cu scop general pentru entitățile din sectorul public (Cadrul general conceptual)* al IPSASB. IPSASB consideră că este importantă furnizarea de informații narative direct corelate cu situațiile financiare, având în vedere că acestea furnizează informații utile în scopuri decizionale și legate de răspundere utilizatorilor situațiilor financiare.
- BC2. La demararea acestui proiect, IPSASB a analizat, conform *Procedurii privind analizarea și modificarea documentelor IASB*, dacă să elaboreze îndrumări convergente cu *Comentariile conducerii*, o Declarație de practică IFRS. IPSASB nu a considerat adecvată această abordare, deoarece utilizatorii identificați în Declarația de practică sunt investitorii, în timp ce Capitolul 2 din *Cadrul general conceptual* identifică utilizatori diferiți, rezultând nevoi diferite de informații cu privire la situațiile financiare. Pe această bază, IPSASB a decis că este important să elaboreze îndrumări specifice sectorului public pentru discuția și analiza situațiilor financiare. Discuția și analiza situațiilor financiare ajută utilizatorii situațiilor financiare ale entităților din sectorul public prin completarea și suplimentarea explicațiilor la situațiile financiare cu informații din interior și perspective.
- BC3. Scopul discuției și analizei situațiilor financiare este de a trata aspecte similare cu cele din rapoartele de tipul „discuției și analizei conducerii” și al „comentariilor conducerii” din diferite jurisdicții. Totuși, IPSASB nu a considerat că acești termeni descriu cu acuratețe natura raportului în relație cu situațiile financiare. IPSASB a decis că este important să coreleze discuția și analiza situațiilor financiare cu situațiile financiare, deoarece scopul discuției și analizei situațiilor financiare este de a explica situațiile financiare, și nu de a fi de sine stătătoare. IPSASB este de părere că termenul „discuția și analiza situațiilor financiare” definește clar domeniul de aplicare al prezentei RPG și legătura sa strânsă cu situațiile financiare.

Proiectul de expunere 47, *Discuția și analiza situațiilor financiare*

- BC4. IPSASB a elaborat Proiectul de expunere (ED) 47, *Discuția și analiza situațiilor financiare*, care a fost emis în martie 2012. Acest ED propunea ca entităților care

își întocmesc și își prezintă situațiile financiare în conformitate cu IPSAS-urile să li se impună să întocmească discuția și analiza situațiilor financiare. Acest lucru însemna că discuția și analiza situațiilor financiare ar fi avut același nivel de autoritate cu IPSAS-urile pe bază de angajamente, chiar dacă se referea la un GPFR.

- BC5. La elaborarea ED, IPSASB a considerat că discuția și analiza situațiilor financiare furnizează informații suplimentare necesare pentru îndeplinirea obiectivelor situațiilor financiare. Mai mult, IPSASB a considerat că beneficiile furnizării discuției și analizei situațiilor financiare depășesc costurile întocmirii lor, întrucât informațiile sunt utilizate la întocmirea situațiilor financiare și adaptate circumstanțelor specifice ale entității. Prin urmare, IPSASB a propus ca discuția și analiza situațiilor financiare să fie întocmite de toate entitățile care își întocmesc situațiile financiare în conformitate cu IPSAS-urile.
- BC6. Unii respondenți la ED și-au exprimat preocuparea că s-ar putea ca entitățile să nu își poată afirma conformitatea cu IPSAS-urile aplicabile situațiilor financiare dacă nu urmează dispozițiile propuse în ED (dacă acesta ar fi fost emis ca un IPSAS). În special, respondenții erau preocupați că discuția și analiza situațiilor financiare ar putea fi considerate ca făcând parte din cadrul general de raportare al IPSAS chiar dacă ED stipula explicit că discuția și analiza situațiilor financiare nu reprezintă o componentă a situațiilor financiare. O parte dintre acești respondenți au sugerat că acest aspect nu ar fi o problemă dacă ED ar fi fost elaborat sub forma unor îndrumări fără valoare de normă, de exemplu, ca o Orientare privind Practicile Recomandate (RPG).
- BC7. IPSASB a analizat dacă ED să fie elaborat sub formă de IPSAS sau de RPG. IPSASB a analizat acest aspect în contextul discuției dacă ar putea fi elaborate sau nu îndrumări cu valoare de normă pentru GPFR-uri, un subiect despre care membrii aveau puncte de vedere diferite. IPSASB a observat că domeniul de aplicare al *Cadrului general conceptual* nu este limitat la situațiile financiare cu scop general.
- BC8. Respondenții la ED au avut opinii divergente în acest sens, cu o ușoară majoritate considerând că materialul nu trebuie să devină un IPSAS. Dintre cei care nu erau de acord cu emiterea unui IPSAS, majoritatea respondenților și-au exprimat opinia clară că materialul trebuie emis sub forma unei îndrumări similare cu RPG propusă *Raportări privind sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor unei entități*.
- BC9. Ca domeniu de referință al GPFR-urilor, o reglementare autorizată privind discuția și analiza situațiilor financiare ar ajuta entitățile să îndeplinească obiectivul referitor la răspundere al raportării financiare, întrucât ar permite utilizatorilor să obțină informații despre activitățile entității din perspectiva entității în sine. Discuția și analiza situațiilor financiare reprezintă o explicație a situațiilor financiare, dar nu face parte din situațiile financiare și, prin urmare, nu sunt impuse pentru prezentarea fidelă a situațiilor financiare.

- BC10. În final, IPSASB a decis că ED trebuie să fie elaborat sub formă de RPG. IPSASB a decis că prezenta RPG oferă îndrumări utile pentru entități și că aplicarea sa în mod flexibil ar putea aduce beneficii entităților din jurisdicțiile în care există dispoziții sau reglementări locale. De asemenea, aceasta va promova comparabilitatea între entitățile care prezintă discuția și analiza situațiilor financiare. Mai mult, IPSASB consideră că prezenta RPG poate încuraja entitățile care nu sunt obișnuite să prezinte discuția și analiza situațiilor financiare să furnizeze utilizatorilor aceste informații.
- BC11. Deoarece discuția și analiza situațiilor financiare contribuie la îndeplinirea obiectivului referitor la răspundere al raportării financiare, IPSASB a decis că trebuie să analizeze, pe viitor, autoritatea acestei reglementări asupra discuției și analizei situațiilor financiare.

Informații cu caracter previzional

- BC12. IPSASB a analizat dacă ar trebui să recomande ca o entitate să prezinte informații cu caracter previzional, cum ar fi prognozele. IPSASB a recunoscut preocupările că, în anumite jurisdicții, furnizarea de informații cu caracter previzional ar putea fi considerată drept intenție politică sau angajarea unei entități din sectorul public la anumite acțiuni viitoare. În plus, măsura în care în discuția și analiza situațiilor financiare pot fi incluse informații cu caracter previzional va varia în funcție de mediul de reglementare și de raportare bugetară în care entitatea își desfășoară activitatea. Unii membri și-au exprimat opinia că neinclusiunea informațiilor cu caracter previzional ar putea avea un impact asupra capacității discuției și analizei situațiilor financiare de a sprijini luarea deciziilor de către utilizatori și, prin urmare, includerea acestora trebuie să fie recomandată. Totuși, IPSASB a decis, în final, să nu recomande ca o entitate să prezinte informații cu caracter previzional, chiar dacă entitatea poate alege să furnizeze astfel de informații.

Îndrumări de implementare și exemple ilustrative

- BC13. ED 47 includea îndrumări de implementare privind caracteristicile calitative și exemple ilustrative de informații privind situațiile financiare ale entității, variațiile și tendințele. IPSASB a decis să elimine îndrumările de implementare și exemplele ilustrative, argumentând că entitățile care întocmesc discuția și analiza situațiilor financiare trebuie să se concentreze pe îndrumările din prezenta RPG. Mai mult, IPSASB a observat că sunt disponibile exemple de bună practică din alte surse.

Revizuirea RPG 2 ca rezultat al documentului *Aplicabilitatea IPSAS-urilor*, emis de IPSASB în aprilie 2016

- BC14. IPSASB a emis documentul *Aplicabilitatea IPSAS-urilor* în aprilie 2016. Această reglementare modifică referințele din toate IPSAS-urile astfel:

- (a) Elimină punctele standard privind aplicabilitatea IPSAS-urilor în cazul „entităților din sectorul public, cu excepția GBE-urilor” din secțiunea referitoare la domeniul de aplicare al fiecărui standard;
- (b) Înlocuiește termenul „GBE” cu termenul „entități comerciale din sectorul public”, după caz; și
- (c) Modifică punctul 10 din *Prefața la Standardele Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public* furnizând o descriere pozitivă a entităților din sectorul public pentru care sunt concepute IPSAS-urile.

Motivele acestor modificări sunt prezentate în Baza pentru concluzii la IPSAS 1.

RPG 3 – RAPORTAREA INFORMAȚIILOR DESPRE PERFORMANȚA SERVICIILOR

Istoricul RPG

RPG 3, *Raportarea informațiilor despre performanța serviciilor*, a fost emisă în martie 2015.

De la această dată, RPG 3 a fost modificată de următoarele IPSAS-uri:

- Documentul *Aplicabilitatea IPSAS-urilor* (emis în aprilie 2016)

Tabelul punctelor modificate în RPG 3

Punctul afectat	Modul în care a fost afectat	Afectat de
3	Eliminat	Documentul Aplicabilitatea IPSAS-urilor aprilie 2016

RAPORTAREA INFORMAȚIILOR DESPRE PERFORMANȚA SERVICIILOR

CUPRINS

	Punctul
Obiectiv.....	1
Statut și domeniu de aplicare.....	2-7
Definiții.....	8-26
Eficacitate.....	10
Eficiență.....	11-12
Intrări.....	13-14
Ieșiri.....	15-16
Efecte.....	17-19
Indicatori de performanță.....	20-22
Obiective de performanță a serviciilor.....	23-26
Limite de raportare.....	27-28
Raportarea anuală și perioada de raportare.....	29-31
Principii de prezentare a informațiilor despre performanța serviciilor.....	32-37
Selectarea informațiilor despre performanța serviciilor.....	38-71
Informații de reprodus.....	38-57
Informații de prezentat.....	58-71
Localizarea informațiilor despre performanța serviciilor.....	72-75
Organizarea informațiilor despre performanța serviciilor.....	76-82
Bază pentru concluzii	
Exemple ilustrative	

Obiectiv

1. Prezenta Orientare privind Practicile Recomandate (RPG) furnizează îndrumări pentru raportarea informațiilor despre performanța serviciilor în cadrul rapoartelor financiare cu scop general (GPFR-uri). Informațiile despre performanța serviciilor reprezintă informații referitoare la serviciile furnizate de entitate, obiectivele de performanță a serviciilor ale unei entități și măsura în care entitatea și-a îndeplinit aceste obiective. Informațiile despre performanța serviciilor ajută utilizatorii de GPFR-uri (denumiți în continuare „utilizatori”) să evalueze eficiența și eficacitatea serviciilor unei entități.

Statut și domeniu de aplicare

2. Raportarea informațiilor în conformitate cu prezenta RPG reprezintă o bună practică. O entitate care raportează informații despre performanța serviciilor trebuie să vizeze respectarea principiilor din prezenta RPG. Nu este impusă conformitatea cu prezenta RPG pentru ca o entitate să își afirme conformitatea situațiilor financiare cu Standardele Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public (IPSAS-uri).
3. Deși prezenta RPG nu se aplică direct entităților comerciale din sectorul public, serviciile furnizate de o entitate comercială din sectorul public controlată de entitatea raportoare intră sub incidența prezentei RPG.
4. Informațiile despre performanța serviciilor nu trebuie descrise ca fiind conforme cu prezenta RPG dacă nu respectă toate dispozițiile din prezenta RPG.
5. Prezenta RPG rezumă informațiile care trebuie prezentate. O entitate poate prezenta informații suplimentare dacă aceste informații sunt utile pentru îndeplinirea obiectivelor de raportare financiară și respectă caracteristicile calitative ale raportării financiare.
6. În unele jurisdicții, prezentarea informațiilor despre performanța serviciilor reprezintă o dispoziție legislativă sau de reglementare. Entitățile sunt încurajate să prezinte informații cu privire la impactul unor astfel de dispoziții asupra conformității cu prezenta RPG.
7. Este posibil ca o jurisdicție să fi stabilit dispoziții de raportare a performanței serviciilor care depășesc orientările din prezenta RPG. Acestea ar putea include, de exemplu, specificații mai ample privind organizarea informațiilor prevăzute, dispoziții referitoare la un set mai extins de informații care trebuie descrise sau reproduse și/sau indicatori de performanță specifici sau tipuri specifice de performanță care trebuie prezentate. În acest caz, entitatea este încurajată să asigure prezentarea atât a informațiilor identificate prin aplicarea acestei orientări, cât și a celor identificate prin aplicarea dispozițiilor specifice jurisdicției.

Definiții

8. Următorii termeni sunt utilizați în prezenta RPG cu înțelesul specificat în continuare:

Eficacitatea este relația dintre rezultatele reale și obiectivele de performanță a serviciilor.

Eficiența este relația dintre (a) intrări și ieșiri sau (b) intrări și efecte.

Intrările sunt resursele utilizate de o entitate pentru a furniza ieșirile.

Ieșirile sunt serviciile furnizate de o entitate unor beneficiari din exteriorul entității.

Efectele reprezintă impactul asupra societății care apare ca rezultat al ieșirilor entității sau care le poate fi atribuit acestora în mod rezonabil.

Indicatorii de performanță sunt parametri cantitativi, parametri calitativi și/sau descrieri calitative ale naturii și măsurii în care o entitate utilizează resurse, furnizează servicii și își îndeplinește obiectivele de performanță a serviciilor.

Un obiectiv de performanță a serviciilor este o descriere a rezultatului (rezultatelor) planificat(e) pe care o entitate urmărește să îl (le) îndeplinească, exprimat(e) în termeni de intrări, ieșiri, efecte sau eficiență.

9. Exemplele de implementare care însoțesc RPG 3 ilustrează termenii definiți mai sus.

Eficacitate

10. Atunci când raportează cu privire la eficacitatea sa, entitatea raportează măsura în care au fost îndeplinite unul sau mai multe dintre obiectivele sale de performanță a serviciilor. Cu cât o entitate funcționează mai eficient ca furnizor de servicii, cu atât vor fi mai bune rezultatele sale reale comparativ cu cele planificate.

Eficiență

11. Un indicator de eficiență poate fi utilizat pentru a arăta dacă un serviciu este furnizat mai eficient (sau mai puțin eficient) în comparație cu un nivel de referință precum:
- (a) Perioadele de raportare anterioare;
 - (b) Așteptările;
 - (c) Furnizorii de servicii comparabile; sau
 - (d) Etaloanele.

12. Dacă pot fi produse aceeași cantitate și aceeași calitate ale ieșirilor la costuri mai mici decât înainte, eficiența producției s-a îmbunătățit, iar un indicator de

eficiență proiectat pentru a raporta acest tip de creștere a eficienței va prezenta o îmbunătățire. În mod similar, dacă se îmbunătățește calitatea unui serviciu astfel încât efectele obținute să fie mai bune decât cele anterioare, în condițiile în care alte variabile cum ar fi cantitatea serviciilor (ieșirile) și costurile rămân constante, aceasta reprezintă o creștere a eficienței, iar un indicator de eficiență proiectat pentru a raporta acest tip de creștere a eficienței va prezenta o îmbunătățire. Situația inversă – scăderi ale calității care generează efecte mai slabe, în condițiile în care alte variabile cum ar fi cantitatea serviciilor (ieșirile) și costurile rămân constante – ar indica o furnizare a serviciilor mai puțin eficientă.

Intrări

13. Resursele utilizate pentru a produce ieșiri pot include:
- (a) Resurse umane sau forță de muncă;
 - (b) Active de capital, cum ar fi terenuri, clădiri și vehicule;
 - (c) Numerar și alte active financiare; și
 - (d) Imobilizări necorporale cum ar fi proprietatea intelectuală.
14. Intrările pot fi raportate în termeni de costuri suportate sau cantități utilizate pentru producerea ieșirilor.

Ieșiri

15. Serviciile furnizate de o entitate beneficiarilor externi includ:
- (a) Serviciile furnizate direct persoanelor fizice și instituțiilor – de exemplu, servicii din domeniul sănătății sau educației ori furnizarea de bunuri cum ar fi alimente sau cărți;
 - (b) Serviciile furnizate în mod indirect persoanelor fizice și instituțiilor – de exemplu, servicii care urmăresc dezvoltarea, promovarea, protejarea sau apărarea unei comunități, instituții, țări sau a unor valori și drepturi comunitare;
 - (c) Transferurile către persoane fizice și instituții – de exemplu, transferuri de numerar și furnizarea unor stimulente economice cum ar fi stimulentele fiscale;
 - (d) Politicile, reglementările sau legislația care vizează îndeplinirea unor obiective de politică publică, ce includ, de exemplu, legislația referitoare la venituri și aplicarea acestui tip de legislație; și
 - (e) Colectarea impozitelor și a altor venituri.
16. Primirea serviciilor de către beneficiari externi entității reprezintă un factor esențial pentru a decide dacă serviciile reprezintă mai degrabă ieșiri decât servicii consumate intern ca parte a producerii ieșirilor de către entitate.

Efecte

17. Efectele unei entități pot fi impacturi care afectează societatea per ansamblu sau impacturi asupra anumitor grupuri sau instituții din cadrul societății. Efectele pot fi impacturi relativ directe asupra beneficiarilor serviciilor entității. De asemenea, acestea pot fi impacturi asupra altor părți care nu sunt beneficiari ai serviciilor entității, dar care beneficiază indirect din acele servicii.
18. Efectele pot include, de exemplu, modificări ale realizărilor educaționale din cadrul societății, modificări ale nivelurilor sărăciei și infracțiunilor sau modificări ale stării de sănătate a diferitelor grupuri din cadrul societății.
19. Ar putea exista o legătură causală strânsă, directă între acțiunile unei entități și efectele sale, însă nu se întâmplă întotdeauna așa. Pot interveni factori aflați în afara controlului entității fie pentru a îngreuna, fie pentru a facilita realizarea efectelor de către o entitate.

Indicatori de performanță

20. Intrările, ieșirile, efectele, eficiența și eficacitatea sunt tipuri de indicatori de performanță.
21. Indicatorii de performanță pot fi parametri cantitativi – de exemplu, numărul ieșirilor produse, costul serviciilor, timpul necesar pentru a furniza un serviciu sau un obiectiv numeric pentru un efect. Indicatorii de performanță pot fi parametri calitativi – de exemplu, un descriptor precum slab/bun/excelent sau satisfăcător/nesatisfăcător, care pot include evaluări ale calității serviciilor de către beneficiarii acestora, cetățeni sau experți. Utilizarea parametrilor cantitativi și calitativi poate ajuta utilizatorii la:
 - (a) Evaluarea măsurii în care au fost îndeplinite obiectivele de performanță a serviciilor; și
 - (b) Comparații privind performanța serviciilor între perioade diferite și între entități diferite.
22. Un indicator de performanță poate avea și forma unei descrieri calitative. O descriere calitativă poate fi necesară pentru a furniza utilizatorilor informații relevante și inteligibile despre performanța serviciilor atunci când nivelul de complexitate și raționament asociate unui anumit serviciu este ridicat.

Obiective de performanță a serviciilor

23. Obiectivele de performanță a serviciilor pot fi exprimate utilizând indicatori de performanță a intrărilor, ieșirilor, efectelor sau eficienței ori printr-o combinație a mai multora dintre acești patru indicatori de performanță. Un obiectiv de performanță a serviciilor poate fi exprimat, de asemenea, utilizând o descriere narativă a unei stări viitoare dorite ce rezultă din furnizarea serviciilor.

24. În general, obiectivele de performanță a serviciilor vor fi specifice, cuantificabile, realizabile, realiste și cu termene precise.
25. Obiectivele de performanță a serviciilor ale unei entități pot fi exprimate prin intermediul aceluiași tip de indicator de performanță; de exemplu, toate pot fi exprimate prin intermediul efectelor. De asemenea, ele pot fi exprimate prin intermediul unor tipuri diferite de indicatori de performanță; de exemplu, unele obiective de performanță a serviciilor pot fi exprimate prin intermediul efectelor, în timp ce altele sunt exprimate prin intermediul ieșirilor și/sau al intrărilor.
26. Un singur serviciu poate contribui la îndeplinirea unuia sau mai multor obiective de performanță a serviciilor. Mai multe servicii pot contribui la același obiectiv de performanță a serviciilor.

Limite de raportare

27. Limitele de raportare ale entității pentru raportarea informațiilor despre performanța serviciilor trebuie să fie aceleași cu cele utilizate pentru situațiile financiare.
28. Indicatorii de performanță prezentați vor fi relevanți pentru propriile obiective de performanță a serviciilor ale entității care controlează. Spre deosebire de situațiile financiare consolidate, care combină finanțele entităților controlate, informațiile despre performanța serviciilor raportate de o entitate care controlează nu sunt, de obicei, o combinație a serviciilor raportate de entitățile sale controlate.

Raportarea anuală și perioada de raportare

29. Informațiile despre performanța serviciilor trebuie raportate cel puțin anual.
30. Informațiile despre performanța serviciilor trebuie să acopere aceeași perioadă de raportare ca perioada acoperită de situațiile financiare. Totuși, o analiză a nevoilor utilizatorilor și o evaluare a costurilor și beneficiilor pot indica faptul că perioada de raportare trebuie să fie diferită de cea acoperită de situațiile financiare ale entității. Această situație poate fi întâlnită, de exemplu, atunci când informațiile despre performanța serviciilor prezentate de o entitate care controlează se bazează pe informațiile despre performanța serviciilor raportate de entități controlate care au o perioadă de raportare diferită.
31. Obiectivele de performanță a serviciilor pot necesita perioade mai lungi de un an pentru a fi îndeplinite. Utilizatorii vor avea nevoie de informații privind progresele înregistrate în cazul acestor obiective multianuale de performanță a serviciilor. Punctul 53 tratează tipul de informații despre performanța serviciilor care poate fi prezentat pentru a indica progresele anuale față de obiectivele multianuale de performanță a serviciilor.

Principii de prezentare a informațiilor despre performanța serviciilor

32. O entitate trebuie să prezinte informații despre performanța serviciilor care să le fie folositoare utilizatorilor în scopuri decizionale și legate de răspundere. Prezentarea trebuie să permită utilizatorilor să evalueze amploarea, eficiența și eficacitatea performanței serviciilor entității. Aceasta trebuie să fie adecvată obiectivelor de performanță a serviciilor ale entității și să indice clar relația dintre obiectivele de performanță a serviciilor ale entității și performanța serviciilor sale.
33. Atunci când sunt utilizate împreună cu informațiile din situațiile financiare ale unei entități, informațiile despre performanța serviciilor trebuie să permită utilizatorilor să evalueze finanțele entității în contextul îndeplinirii obiectivelor sale de performanță a serviciilor și viceversa.
34. Informațiile despre performanța serviciilor prezentate trebuie să țină cont de circumstanțele specifice ale entității, cum ar fi:
 - (a) Serviciile furnizate de entitate;
 - (b) Natura entității; și
 - (c) Mediul de reglementare în cadrul căruia entitatea își desfășoară activitatea.
35. Prezentarea informațiilor despre performanța serviciilor trebuie să respecte caracteristicile calitative ale raportării financiare, respectând în același timp constrângerile generale impuse informațiilor incluse în GPFR-uri. (*Cadrul general conceptual de raportare financiară cu scop general pentru entitățile din sectorul public* (Cadrul general conceptual) descrie caracteristicile calitative și constrângerile generale.)
36. Agregarea sau dezagregarea informațiilor despre performanța serviciilor trebuie să fie la un nivel care să reflecte o înțelegere profundă a realizării performanței serviciilor de către entitate. Nivelul de agregare nu trebuie să fie atât de ridicat încât să mascheze sau să ascundă performanța, iar nivelul de dezagregare nu trebuie să fie atât de scăzut încât să genereze enumerări detaliate care ascund, la rândul lor, performanța și reduc inteligibilitatea. Informațiile raportate trebuie să fie suficient de specifice pentru ca utilizatorii să poată trage la răspundere entitatea pentru performanța serviciilor sale, în special în ceea ce privește performanța în raport cu obiectivele sale de performanță a serviciilor.
37. Comparabilitatea cu alte entități poate fi dificil de realizat în contextul informațiilor despre performanța serviciilor, deoarece se furnizează servicii variate. Chiar și în cazul în care două entități furnizează același serviciu, acestea pot avea obiective diferite de performanță a serviciilor, rezultatul fiind că ele trebuie să raporteze indicatori de performanță diferiți care nu sunt comparabili.

Poate fi necesar să se renunțe la comparabilitatea între entități în favoarea relevanței, astfel încât obiectivele de performanță a serviciilor și indicatorii de performanță aferenți acestora să fie aleși în funcție de relevanța lor pentru situația entității privind performanța serviciilor. Alternativ, nevoile utilizatorilor pot indica faptul că indicatorii de performanță comparabili cu cei ai altor entități care furnizează aceleași servicii sunt relevanți pentru entitate și cele două caracteristici calitative – comparabilitatea și relevanța – sunt aliniate.

Selectarea informațiilor despre performanța serviciilor

Informații de reprodus

38. Trebuie reproduse următoarele informații:
 - (a) Obiectivele de performanță a serviciilor;
 - (b) Indicatorii de performanță; și
 - (c) Costurile totale ale serviciilor.
39. În ceea ce privește indicatorii de performanță și costurile totale ale serviciilor, entitatea trebuie să reproducă:
 - (a) Informațiile planificate și informațiile reale aferente perioadei de raportare; și
 - (b) Informațiile reale aferente perioadei de raportare anterioare.
40. În cazul în care informațiile despre performanța serviciilor cuprind informații care sunt incluse și în situațiile financiare, trebuie prezentate referințe încrucișate la situațiile financiare, astfel încât utilizatorii să poată evalua informațiile în contextul informațiilor financiare raportate în situațiile financiare.
41. Informațiile din documentele legislative și de planificare ale unei entități (bugetul, declarația de misiune, planul strategic, acordurile de finanțare, planul corporativ etc.) vor facilita, în general, identificarea obiectivelor de performanță a serviciilor, precum și a indicatorilor de performanță relevanți pentru entitate.

Obiective de performanță a serviciilor

42. În cazul în care obiectivele de performanță a serviciilor ale entității se modifică, informațiile prezentate trebuie să reflecte modificările. De exemplu, o entitate poate avea inițial obiective de performanță a serviciilor legate fie de creșterea intrărilor, fie de creșterea ieșirilor aferente serviciilor sale, iar apoi să își reorienteze performanța fie către îmbunătățirea eficienței serviciilor, fie către îmbunătățirea eficacității acestora. Această modificare trebuie să se reflecte în informațiile despre performanța serviciilor prezentate de entitate.

Indicatori de performanță

43. Este necesară folosirea raționamentului pentru a se determina cel mai potrivit set de indicatori de performanță de raportat. Principiul prevalent este

că indicatorii trebuie selectați pe baza importanței lor pentru utilizatori și a utilității lor în evaluarea realizărilor entității în raport cu obiectivele sale de performanță a serviciilor. Pentru ca indicatorii de performanță să fie relevanți, aceștia trebuie să fie corelați direct cu unul sau mai multe dintre obiectivele de performanță a serviciilor ale entității. Alinierea între diferiții indicatori prezentați – de exemplu, între indicatorii de performanță aferenți intrărilor, ieșirilor și/sau efectelor – și obiectivele de performanță a serviciilor ajută utilizatorii să evalueze relația dintre resurse și rezultate și modul în care disponibilitatea resurselor poate să fi influențat obiectivele de performanță a serviciilor.

44. Indicatorii de performanță prezentați trebuie să permită utilizatorilor să evalueze cât de eficient și eficace și-a utilizat entitatea resursele pentru a furniza servicii și pentru a-și realiza obiectivele de performanță a serviciilor.
45. Atunci când o entitate a raportat public indicatorii de performanță planificați, indicatorii de performanță reali prezentați vor fi, de obicei, consecvenți cu cei făcuți publici anterior. Entitățile care își publică informațiile privind bugetul și aplică IPSAS 24, *Prezentarea informațiilor privind bugetul în situațiile financiare*, trebuie să ia în considerare relația dintre acele informații și informațiile despre performanța serviciilor pe care le raportează.
46. O entitate este încurajată să reproducă informații despre efectele sale vizate și realizările sale în raport cu acele efecte.
47. Ar putea exista un număr mare de indicatori de performanță care pot fi prezentați pentru obiectivele de performanță a serviciilor ale unei entități. Pentru a asigura inteligibilitatea informațiilor și pentru a evita împovărarea utilizatorilor va fi necesar, de obicei, ca entitățile să identifice numai acei câțiva indicatori-cheie de performanță care corespund cel mai bine nevoilor de informații ale utilizatorilor care îndeplinesc obiectivele raportării financiare.
48. Indicatorii de performanță care implică cuantificarea trebuie să poată fi evaluați fiabil. În cazul în care indicatorii de performanță pot fi generați de un sistem de procesare a tranzacțiilor, utilizarea unui astfel de sistem va sprijini verificabilitatea și caracterul oportun ale informațiilor raportate.
49. Atunci când selectează indicatorii de performanță, entitățile trebuie să se asigure că indicatorii prezentați vor oferi o descriere care reprezintă exact realizarea obiectivelor de performanță a serviciilor. Ar putea fi necesare compromisuri între diferite aspecte ale performanței serviciilor, astfel încât un aspect să fie îmbunătățit în timp ce altul se deteriorează. Informațiile prezentate trebuie să fie neutre. Entitățile trebuie să evite orice tendință de prezentare a unor indicatori de performanță distorsionați în vederea raportării unor rezultate pozitive. Acest lucru facilitează asigurarea îndeplinirii caracteristicilor calitative și utilizatorii pot avea încredere că indicatorii de performanță reprezintă exact performanța serviciilor unei entități.

50. Este probabil ca facilitatea evaluării să reprezinte un considerent în selectarea indicatorilor de performanță, însă ea trebuie să aibă o importanță secundară față de nevoile utilizatorilor. Indicatorii de performanță prezentați nu trebuie să evidențieze în mod excesiv dimensiuni ușor de evaluat.
51. În unele situații, trebuie prezentată o descriere calitativă (denumită și informații narative) ca indicator de performanță. Această situație poate fi întâlnită atunci când realizările asociate performanței serviciilor nu pot fi reduse la un set restrâns de parametri cantitativi sau calitativi deoarece serviciul:
- (a) Este complex;
 - (b) Implică factori intercorelați; și
 - (c) Implică un număr mare de diferiți posibili indicatori ai succesului sau ai progresului, care implică toți raționamentul în ceea ce privește importanța lor relativă.
52. Informațiile raportate pentru un anumit serviciu pot include unul sau mai multe tipuri diferite de indicatori de performanță; parametri cantitativi, parametri calitativi și/sau descrieri calitative.

Obiective multianuale de performanță a serviciilor și indicatori de performanță

53. Cadrul de timp extins al obiectivelor multianuale de performanță a serviciilor nu trebuie să descurajeze raportarea obiectivelor multianuale și prezentarea informațiilor despre progresele înregistrate pentru îndeplinirea lor, deși ar putea fi necesară identificarea unor modalități de raportare a progreselor într-o manieră eficientă din punctul de vedere al costurilor. Pe termen scurt, pot fi prezentați parametri alternativi sau înlocuitori care indică progresul față de realizarea unui obiectiv de performanță a serviciilor, până când devin disponibile informații privind realizarea obiectivului multianual de performanță a serviciilor. De exemplu, atunci când o entitate stabilește atât ieșiri anuale, cât și efecte pe termen mai lung, multianuale, pentru unul sau mai multe domenii de servicii, ar putea fi adecvat să se trateze raportarea anuală față de ieșiri ca un indicator al progresului față de realizarea efectelor, efectele reale fiind raportate mai rar.

Costuri totale ale serviciilor și informații dezagregate privind costurile

54. Pe lângă reproducerea costurilor totale ale serviciilor, o entitate poate alege, de asemenea, să prezinte informații dezagregate privind costurile. Informațiile dezagregate privind costurile ar putea fi, de exemplu, costurile aferente obiectivelor individuale de performanță a serviciilor, efectelor, domeniilor de servicii, serviciilor individuale, costurile ieșirilor sau costurile aferente anumitor intrări. Evaluarea eficienței de către utilizatori poate fi susținută prin furnizarea costurilor aferente fie ieșirilor, fie efectelor.

Performanța planificată și performanța reală a serviciilor

55. Informațiile despre performanța planificată și performanța reală a serviciilor trebuie raportate consecvent, astfel încât utilizatorii să poată realiza ușor evaluări ale eficacității. Acolo unde este posibil, entitățile trebuie să raporteze cu privire la aceiași indicatori de performanță, utilizând aceeași metodologie și aceiași parametri pentru calcularea lor ca cei stabiliți înainte de începutul perioadei de raportare. Acest lucru permite utilizatorilor să compare performanța reală cu performanța planificată la finalul perioadei de raportare.
56. Consecvența indicatorilor de performanță pe parcursul mai multor ani facilitează analiza tendințelor pe termen lung. Totuși, această consecvență nu trebuie vizată în detrimentul:
- (a) Îmbunătățirii calității indicatorilor de performanță; sau
 - (b) Alinierii indicatorilor la așteptările modificate ale părților interesate.
57. Poate fi necesar ca o entitate să trateze modalitatea de raportare a modificărilor la performanța planificată a serviciilor care au avut loc în perioada de raportare. Această situație poate apărea, de exemplu, atunci când părțile interesate își revizuiesc așteptările privind performanța serviciilor în perioada de raportare, rezultând o modificare a obiectivelor de performanță a serviciilor. Obiectivele de performanță a serviciilor se pot modifica și ca urmare a unei combinări de operațiuni din sectorul public în cadrul căreia răspunderea față de servicii este transferată de la o entitate la alta sau raportarea trebuie să vizeze serviciile furnizate anterior de două entități diferite care sunt furnizate în prezent de o singură entitate, rezultată din fuziune. În aceste situații, entitatea ar putea raporta atât în funcție de obiectivele inițiale de performanță a serviciilor, cât și în funcție de cele revizuite. Argumentele pentru aceste modificări și impactul lor pot fi prezentate în cadrul unei discuții și analize narative, astfel încât utilizatorii să dețină informațiile care le sunt necesare pentru a înțelege motivele variațiilor între obiectivele de performanță a serviciilor de la începutul perioadei de raportare și realizările reale, înțelegând, în același timp, nivelul realizărilor reale față de obiectivele de performanță a serviciilor mai actuale, revizuite.

Informații de prezentat

58. Este necesar raționamentul pentru a decide ce informații trebuie prezentate astfel încât utilizatorii:
- (a) Să înțeleagă baza informațiilor reproduse despre performanța serviciilor; și
 - (b) Să primească o prezentare generală concisă a performanței serviciilor entității, care să evidențieze principalele probleme relevante pentru evaluarea acestei performanțe a serviciilor.

Baza informațiilor reproduse despre performanța serviciilor

59. O entitate trebuie să prezinte suficiente informații cu privire la baza informațiilor reproduse despre performanța serviciilor pentru a permite utilizatorilor să evalueze dacă informațiile despre obiectivele de performanță a serviciilor, indicatorii de performanță și costurile totale îndeplinesc caracteristicile calitative ale raportării financiare.
60. O entitate trebuie să prezinte informații cu privire la sursele informațiilor reproduse despre performanța serviciilor.
61. Trebuie prezentate următoarele informații:
- (a) O explicație a informațiilor reproduse despre obiectivele de performanță a serviciilor, care să descrie modul în care au fost stabilite acestea, necesitatea realizării lor și relația (relațiile) dintre obiectivele de performanță a serviciilor și:
 - (i) Indicatorii de performanță reprodusi și
 - (ii) Obiectivele generale ale entității.
 - (b) O explicație a relației (relațiilor) dintre indicatorii de performanță corelați. (De exemplu, informații cu privire la măsura în care sunt aliniați indicatorii aferenți intrărilor, ieșirilor și/sau efectelor, atunci când intrările și ieșirile contribuie la realizarea unui anumit efect.)
 - (c) O explicație a bazei de agregare (sau dezagregare) a informațiilor, care să trateze nivelul detaliilor raportate.

Dezagregarea informațiilor despre costuri

62. Dacă o entitate alege să prezinte informații dezagregate despre costuri, atunci trebuie prezentate informații privind baza pentru determinarea costurilor.
63. Informațiile despre determinarea costurilor includ informații precum:
- (a) Politicile de alocare a costurilor;
 - (b) Tratatamentul cheltuielilor directe și indirecte aferente serviciilor; și/sau
 - (c) O reconciliere sau o comparație între costurile serviciilor prezentate și cheltuielile totale.

Prezentări de informații ale entității care controlează

64. Atunci când o entitate care controlează raportează cu privire la serviciile furnizate de entitățile sale controlate, entitatea care controlează trebuie să prezinte informații care explică rolurile și responsabilitățile fiecăreia față de performanța serviciilor în cadrul entității economice.

Prezentări de informații atunci când perioada de raportare este diferită

65. Atunci când informațiile despre performanța serviciilor acoperă o perioadă de raportare diferită de cea a situațiilor financiare ale entității, trebuie prezentate următoarele informații:
- (a) Faptul că perioada de raportare nu este aceeași cu cea a situațiilor financiare;
 - (b) Motivele pentru această diferență; și
 - (c) Dacă raportul de performanță a serviciilor include informații financiare, fie
 - (i) Perioada de raportare a situațiilor financiare din care au fost derivate informațiile, împreună cu informații pentru facilitarea accesului la acele situații financiare; fie
 - (ii) Sursa informațiilor financiare raportate, dacă informațiile nu au fost derivate din situațiile financiare ale entității, împreună cu informații pentru facilitarea accesului la acea sursă.
66. Atunci când perioada de raportare pentru informațiile referitoare la anumite servicii este diferită de perioada de raportare a raportului entității privind performanța serviciilor, trebuie să se ia în considerare prezentarea următoarelor informații:
- (a) Serviciile afectate,
 - (b) Perioada de raportare aplicabilă (perioadele de raportare aplicabile), și
 - (c) O explicație privind diferența (diferențele).

Prezentări de informații atunci când acestea sunt separate de situațiile financiare

67. Punctele 72-75 de mai jos discută localizarea informațiilor despre performanța serviciilor în cadrul unui GPFR. Atunci când informațiile despre performanța serviciilor sunt prezentate separat de GPFR-ul care include situațiile financiare, trebuie prezentate următoarele informații:
- (a) Denumirea entității;
 - (b) Atunci când entitatea este o entitate care controlează, o descriere a grupului de entități controlate de entitatea raportoare;
 - (c) Atunci când entitatea este o entitate controlată, identitatea entității care controlează;
 - (d) Data de raportare și perioada de raportare acoperită de informațiile despre performanța serviciilor;

- (e) Situațiile financiare la care se referă informațiile despre performanța serviciilor și suficiente informații necesare utilizatorilor pentru a localiza situațiile financiare;
 - (f) Moneda de prezentare, conform definiției din IPSAS 4, *Efectele variației cursurilor de schimb valutar*; și
 - (g) Gradul de rotunjire utilizat.
68. Atunci când informațiile despre performanța serviciilor sunt prezentate în GPFR-ul care include situațiile financiare, IPSAS-ul aplicabil stabilește (IPSAS-urile aplicabile stabilesc) că trebuie prezentate aceste informații.

Discuție și analiză narative

69. Entitatea trebuie să prezinte discuția și analiza narative privind informațiile despre performanța serviciilor. Discuția și analiza narative completează informațiile reproduse despre performanța serviciilor, permițând utilizatorilor să obțină perspective de la entitate cu privire la:
- (a) Aspectele aferente performanței serviciilor despre care entitatea consideră că trebuie evidențiate; și
 - (b) Factorii care au afectat realizările aferente performanței serviciilor pe parcursul perioadei de raportare.
70. Discuția și analiza narative trebuie să ofere o prezentare generală concisă a performanței serviciilor entității care:
- (a) Să discute gradul de îndeplinire a obiectivelor de performanță a serviciilor;
 - (b) Să furnizeze explicații echilibrate ale informațiilor reproduse, care acoperă atât aspectele pozitive, cât și aspectele negative ale performanței serviciilor entității; și
 - (c) Să faciliteze evaluarea de către utilizatori a eficienței și eficacității performanței serviciilor entității.
71. Exemplele de implementare care însoțesc RPG 3 ilustrează tipurile de informații care pot fi incluse în discuția și analiza narative.

Localizarea informațiilor despre performanța serviciilor

72. O entitate poate prezenta informații despre performanța serviciilor fie:
- (a) Ca parte a unui GPFR care include situațiile financiare; fie
 - (b) Ca parte a unui GPFR emis separat.
73. Atunci când se ia această decizie trebuie avuți în vedere următorii factori:

- (a) Măsura în care informațiile despre performanța serviciilor trebuie analizate în contextul informațiilor din situațiile financiare, inclusiv informațiile privind comparațiile dintre buget și datele reale;
 - (b) Măsura în care nevoile utilizatorilor și caracteristicile calitative sunt îmbunătățite dacă informațiile despre performanța serviciilor sunt incluse în același GPFR ca situațiile financiare sau într-un GPFR separat;
 - (c) Aplicarea constrângerilor generale asupra informațiilor, inclusiv măsura în care beneficiile includerii informațiilor în același GPFR ca situațiile financiare justifică orice costuri suplimentare implicate (dacă există); și
 - (d) Dispozițiile specifice jurisdicției care ar putea stipula că informațiile despre performanța serviciilor trebuie să se regăsească fie în același GPFR ca situațiile financiare, fie într-un GPFR separat.
74. În ceea ce privește litera (a) de la punctul 73 de mai sus, un factor important pentru această decizie este probabil să fie măsura în care obiectivul primar al furnizării informațiilor despre performanța serviciilor este:
- (a) De a oferi informații pentru evaluările deciziilor de alocare a resurselor pentru furnizarea serviciilor, caz în care este posibil ca asocierea raportării informațiilor despre performanța serviciilor cu situațiile financiare care sunt comparate cu alocările bugetare să fie valoroasă; sau
 - (b) De a oferi informații pentru evaluările deciziilor de politică sau strategice, caz în care este probabil ca asocierea raportării informațiilor despre performanța serviciilor cu informațiile despre politici sau strategii să fie valoroasă.
75. Atunci când o entitate alege să își prezinte informațiile despre performanța serviciilor într-un GPFR separat de situațiile financiare, GPFR-ul trebuie emis pe o bază oportună, care va fi demonstrată, de obicei, prin emiterea în același timp cu situațiile financiare sau, dacă nu în același timp, la o dată foarte apropiată emiterii situațiilor financiare.

Organizarea informațiilor despre performanța serviciilor

76. Organizarea informațiilor despre performanța serviciilor în cadrul unui GPFR trebuie să permită utilizatorilor:
- (a) Să înțeleagă performanța serviciilor unei entități, inclusiv realizarea obiectivelor sale de performanță a serviciilor;
 - (b) Să evalueze eficiența și eficacitatea serviciilor entității; și
 - (c) Să utilizeze informațiile despre performanța serviciilor în scopuri decizionale și legate de răspundere.

77. Informațiile despre performanța serviciilor trebuie organizate astfel încât să fie clare conexiunile dintre informațiile reproduse și:
- (a) Prezentările de informații pe baza informațiilor reproduse și
 - (b) Discuția și analiza narative.
78. O modalitate de organizare a informațiilor despre performanța serviciilor este în cadrul unei „situații a performanței serviciilor”, care implică organizarea informațiilor sub formă de tabel sau situație. O situație a performanței serviciilor poate sprijini inteligibilitatea și comparabilitatea atunci când indicatorii de performanță prezentați sunt parametri cantitativi sau parametri calitativi raportați pentru mai multe servicii.
79. Atunci când informațiile despre performanța serviciilor sunt prezentate prin intermediul unor narațiuni sau studii de caz este puțin probabil să fie adecvată o abordare tabelară. În unele cazuri va fi adecvată o combinație de studii de caz și unul (una) sau mai multe tabele sau situații.
80. Entitățile pot folosi mai multe niveluri de raportare pentru a obține un echilibru între:
- (a) A fi suficient de concis pentru a fi inteligibil; și
 - (b) A furniza suficiente detalii cu privire la mai multe aspecte legate de același obiectiv de performanță a serviciilor.
81. Utilizarea mai multor niveluri de raportare permite reproducerea unei raportări concise la niveluri mai înalte, iar reproducerea sau prezentarea informațiilor cu o acoperire mai detaliată, la niveluri inferioare, la care domeniile de servicii pot fi, de exemplu, dezagregate în două sau mai multe servicii individuale.
82. IPSAS 18, *Raportarea pe segmente*, se aplică pentru identificarea segmentelor de către entități. Acesta descrie segmentele de servicii și identifică factorii care trebuie luați în considerare atunci când se grupează serviciile în segmente în scopul raportării financiare.

Bază pentru concluzii

Prezenta Bază pentru concluzii însoțește, dar nu face parte din RPG 3.

Context

Inițierea proiectului, documentul de consultare și decizia de a elabora îndrumări

BC1. Proiectul IPSASB privind raportarea informațiilor despre performanța serviciilor a început cu o examinare a standardelor, îndrumărilor și dispozițiilor de reglementare naționale pentru raportarea performanței serviciilor (sau echivalentul acesteia) din cadrul unor jurisdicții naționale selectate, al Organizației Națiunilor Unite și Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică. Nu există două jurisdicții care să aibă cadre generale identice pentru raportarea performanței serviciilor, însă există similități în ceea ce privește informațiile raportate despre performanța serviciilor. Analiza acestor similități și a termenilor folosiți în mod obișnuit au stat la baza Documentului de consultare (CP) *Raportarea informațiilor despre performanța serviciilor*, emis în 2011. CP a propus un cadru general pe bază de principii pentru raportarea informațiilor despre performanța serviciilor și o terminologie standard.

Elaborarea unei Orientări privind Practicile Recomandate

BC2. În 2013, IPSASB a decis că informațiile suplimentare față de cele incluse în situațiile financiare ar trebui tratate în mod curent prin elaborarea unei Orientări privind Practicile Recomandate (RPG). Prin urmare, a fost elaborat un proiect de RPG, ED 54, *Raportarea informațiilor despre performanța serviciilor*, pentru a trata raportarea informațiilor despre performanța serviciilor. Prezenta RPG se bazează pe cadrul general de raportare a performanței serviciilor elaborat pentru CP, revizuit ca urmare a deciziilor luate de IPSASB în cadrul analizei răspunsurilor primite la CP și, ulterior, în cadrul analizei răspunsurilor primite la ED 54. Prezenta RPG are totodată la bază Cadrul general conceptual de raportare financiară cu scop general pentru entitățile din sectorul public (Cadrul general conceptual).

Abordarea generală din RPG – îndrumări pentru luarea deciziilor și caracteristici minime

- BC3. Pe parcursul elaborării prezentei RPG, IPSASB a analizat dacă abordarea sa generală trebuie să se concentreze pe:
- (a) Stabilirea unor caracteristici minime pentru informațiile despre performanța serviciilor, consecvent cu rolul unei RPG de a oferi orientări privind bunele practici și dispoziții; sau
 - (b) Furnizarea unui cadru general care să identifice deciziile ce trebuie luate de persoanele care întocmesc situațiile financiare și a unor îndrumări referitoare la acele decizii, consecvent cu abordarea cadrului general din CP și cu funcția de îndrumare a RPG.

- BC4. Având în vedere diversitatea serviciilor și a contextelor de raportare, IPSASB a decis că RPG nu trebuie să încerce să standardizeze raportarea performanței serviciilor, ci să se concentreze pe respectarea principiilor. În același timp, trebuie prezentat principalul tip de informații despre performanța serviciilor. S-a convenit asupra acestei abordări pe baza faptului că sunt necesare îndrumări cu privire la ce tip de informații trebuie prezentate și că pot fi identificate categorii generale de informații – de exemplu, informații despre obiectivele de performanță a serviciilor – aplicabile tuturor entităților care raportează informații despre performanța serviciilor.
- BC5. În elaborarea unei RPG pentru raportarea informațiilor despre performanța serviciilor, IPSASB a recunoscut provocarea de a elabora îndrumări care să fie utile atunci când sunt aplicate pentru servicii diferite, obiective diferite de performanță a serviciilor și contexte privind răspunderea și procesul decizional diferite la nivel mondial. Fără îndoială, calitatea raportării performanței serviciilor depinde, în parte, de măsura în care aceasta corespunde nevoilor specifice de informații rezultate ca urmare a serviciilor furnizate și a contextului furnizării acestora. De exemplu, un raport care descrie factorii ce influențează evoluția spre ținte critice poate arăta foarte diferit față de un raport care furnizează o situație a serviciilor prestate pe baza resurselor furnizate. IPSASB a analizat aceste aspecte și a fost de părere că cel mai util ar fi să elaboreze o RPG care să identifice deciziile pe care trebuie să le ia persoanele care întocmesc situațiile financiare și ulterior să furnizeze îndrumări despre modul în care trebuie luate aceste decizii, mai degrabă decât o RPG care să stabilească standarde minime.
- BC6. În opinia IPSASB, principiile aplicabile raportării informațiilor despre performanța serviciilor furnizează îndrumări utile, fără a încerca să stabilească dispoziții globale care este posibil să nu fie adecvate pentru varietatea de servicii diferite și contexte diferite de furnizare a serviciilor care există la nivel global. Informațiile despre performanța serviciilor reprezintă un domeniu în curs de dezvoltare, ceea ce înseamnă că RPG nu ar trebui să fie prea prescriptivă.
- BC7. Unii respondenți la ED au fost preocupați de o aparentă contradicție între RPG-uri ca reglementări care nu stabilesc dispoziții și punctul 5 din ED, care stipula că pentru conformitatea cu RPG este necesară conformitatea cu toate dispozițiile acesteia. IPSASB a decis că sintagma „conformitatea cu dispozițiile” de la acest punct trebuie înlocuită cu „conformitatea cu principiile”. Există un dublu argument pentru această decizie. În primul rând, RPG stabilește principii care sunt utilizate apoi de entități pentru a-și ghida deciziile cu privire la ce informații despre performanța serviciilor trebuie să raporteze. În al doilea rând, deși la acest punct se menționează totuși ideea de „conformitate”, IPSASB consideră că aceasta este consecventă cu rolul RPG de orientare recomandată. Valoarea de orientare a unei RPG este stabilită prin faptul că li se permite entităților să nu respecte o anumită RPG – în întregime – fără să existe impacaturi negative asupra conformității entității cu IPSAS-urile. Persoanele care întocmesc situațiile financiare (sau jurisdicțiile) pot alege, de asemenea, să

aplice o parte a RPG și, de exemplu, să evolueze progresiv către conformarea completă, moment în care se poate declara conformitatea. Totuși, conținutul specific al unei RPG implică un set de principii care stabilesc bunele practici. De asemenea, o RPG poate implica, în funcție de subiectul abordat, mai multă flexibilitate în aplicare decât un IPSAS. Acesta este și cazul prezentei RPG, care include opțiuni de prezentare și utilizează principiile de îndrumare a deciziilor persoanelor care întocmesc situațiile financiare cu privire la ce informații trebuie prezentate.

Domeniu de aplicare

- BC8. Atunci când a fost emisă prezenta RPG, IPSASB a analizat dacă RPG trebuie aplicată [entităților economice de stat (GBE-uri)] (termenul dintre parantezele pătrate nu se mai folosește în urma emiterii documentului *Aplicabilitatea IPSAS-urilor* în aprilie 2016). Deși a recunoscut că GBE-urile furnizează servicii și pot raporta informații despre performanța acelor servicii, IPSASB a decis că prezenta RPG trebuie să se aplice pentru toate entitățile din sectorul public, în afara GBE-urilor. Când a fost emisă prezenta RPG, această decizie era consecventă cu Prefața la Standardele Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public, care stipula că IPSASB a elaborat standarde de contabilitate și alte publicații pentru utilizarea de către entitățile din sectorul public, în afara GBE-urilor. Această excludere de la domeniul de aplicare nu trebuie interpretată ca implicând faptul că îndrumările nu pot fi aplicate de GBE-uri sau că există vreo barieră în aplicarea acestor îndrumări de către GBE-uri.
- BC9. Pentru a ajunge la această concluzie, IPSASB a observat că, atunci când o entitate care controlează raportează informații despre performanța serviciilor în conformitate cu recomandările din prezenta RPG, aceasta poate furniza informații despre serviciile furnizate de una sau mai multe GBE-uri controlate. Deși propria raportare a GBE-urilor nu intra sub incidența prezentei RPG, IPSASB a decis că informațiile raportate de entitatea care controlează – despre serviciile GBE-urilor – trebuia să respecte dispozițiile RPG pentru ca entitatea care controlează să își fi putut declara conformitatea cu RPG.
- BC10. IPSASB a analizat dacă prezenta RPG trebuie să se aplice entităților din jurisdicțiile naționale care au deja dispoziții cuprinzătoare de raportare a informațiilor despre performanța serviciilor pentru entitățile lor din sectorul public – dispoziții care ar putea depăși abordarea informațiilor bazată pe principii stabilită în RPG. În opinia IPSASB, în astfel de circumstanțe entitatea trebuie să se asigure că îndeplinește dispozițiile specifice jurisdicției. Deși RPG nu stabilește dispoziții detaliate, cuprinzătoare și specifice, acest lucru nu înseamnă că se încurajează să se raporteze mai puține informații decât se raportează deja conform dispozițiilor naționale sau altor dispoziții și nici nu se consideră că există un conflict cu o raportare mai cuprinzătoare. Punctele 6-7 din RPG tratează relația dintre RPG și dispozițiile specifice jurisdicției pentru informațiile despre performanța serviciilor, explicând că RPG nu interzice prezentarea unor informații suplimentare și că dispozițiile mai cuprinzătoare

specifice jurisdicției se aplică suplimentar față de îndrumările din RPG. IPSASB a concluzionat că RPG tratează corespunzător acest aspect și că RPG ar trebui să poată fi aplicată entităților din jurisdicțiile în care există deja dispoziții cuprinzătoare de raportare a informațiilor despre performanța serviciilor.

Definițiile termenilor

- BC11. Pentru a ajunge la opinia sa privind necesitatea unei terminologii standardizate pentru performanța serviciilor, IPSASB a observat că, deși entitățile utilizează consecvent o anumită terminologie, multe dintre aceste entități nu și-au definit toți termenii utilizați sau o parte a acestora. Mai mult, aceiași termeni au uneori înțelesuri diferite în jurisdicții diferite. Pe această bază, IPSASB a concluzionat că era necesară o terminologie standardizată pentru performanța serviciilor pentru a facilita inteligibilitatea și comparabilitatea informațiilor despre performanța serviciilor raportate de entități în GPFR-uri.
- BC12. În măsura în care a fost posibil, IPSASB a elaborat termenii definiți din cadrul RPG pe baza termenilor deja utilizați în jurisdicțiile cu o abordare bine gândită, explicită și cu o experiență amplă în raportarea performanței serviciilor.
- BC13. În cadrul analizei răspunsurilor primite la CP și ED și apoi în cadrul elaborării ulterioare a RPG, IPSASB a revizuit definiția indicatorului de eficacitate. Definiția din CP era: „Indicatorii de eficacitate reprezintă parametri care indică relația dintre ieșiri și efecte”. Aceasta implică faptul că relația dintre ieșiri și efecte este relativ simplu de evaluat. După o analiză suplimentară, IPSASB a considerat că este probabil, în multe situații, ca relația dintre ieșiri și efecte să fie mai complexă decât simpla relație care stă la baza definiției inițiale. Mai mult, IPSASB a considerat că eficacitatea este mai bine înțeleasă ca fiind măsura în care o entitate reușește să își îndeplinească obiectivele de performanță a serviciilor. Pe această bază, IPSASB a decis că indicatorii de eficacitate prezintă măsura în care o entitate și-a îndeplinit obiectivele de performanță a serviciilor.
- BC14. Pe parcursul elaborării CP și ED 54 și al analizei ulterioare a răspunsurilor primite la ED 54, IPSASB a luat în calcul dacă să includă „indicatorii economisirii” în setul de termeni definiți din cadrul RPG. Membrii IPSASB au decis să excludă indicatorii economisirii, deoarece termenul este atât derutant, cât și inutil având în vedere ceilalți termeni definiți din cadrul RPG. „Indicatorii economisirii” nu reprezintă o suplimentare a ideilor exprimate prin intrări sau eficiență, pentru care RPG stabilește definiții clare. IPSASB a observat că abordarea RPG față de selectarea informațiilor despre performanța serviciilor permite jurisdicțiilor să evalueze „economisirea”, indiferent de înțelesul dat acestui cuvânt de o anumită jurisdicție națională. De exemplu, RPG susține prezentarea informațiilor privind costurile, alte intrări și eficiența.
- BC15. Termenul economisire este un termen folosit în mod obișnuit în contextul raportării performanței serviciilor. Totuși, diverse jurisdicții au înțelesuri diferite ale termenului economisire. Pentru unele jurisdicții, economisirea înseamnă costuri mai mici pentru furnizarea de servicii, fără o corelare cu impactul

asupra cantității și/sau calității serviciilor furnizate. Alte jurisdicții consideră că această primă opinie nu înseamnă neapărat economisire și că utilizarea termenului „economisire” pentru a descrie situațiile în care costurile sunt reduse, dar cantitatea și/sau calitatea serviciilor este afectată negativ, ar putea induce în eroare utilizatorii GPFR-urilor. O a doua opinie referitoare la economisire este că aceasta este obținută doar dacă furnizarea de servicii este menținută sau îmbunătățită, concomitent cu reducerea costurilor sau a altor intrări. Această a doua opinie referitoare la economisire corespunde definiției „eficienței” din cadrul RPG. Într-adevăr, există un al treilea grup de jurisdicții naționale care nu utilizează termenul „economisire”, deoarece acest termen poate fi derutant și se suprapune termenului eficiență. Prin urmare, RPG nu definește „indicatorii economisirii” și nu utilizează termenul „economisire”.

Entitate raportoare

- BC16. Informațiile despre performanța serviciilor trebuie să susțină utilizatorii GPFR-urilor atunci când trag la răspundere entitatea pentru furnizarea de servicii și pentru utilizarea resurselor și luarea deciziilor care afectează entitatea respectivă. Pe această bază, majoritatea membrilor IPSASB au considerat că informațiile despre performanța serviciilor trebuie întocmite pentru aceeași entitate raportoare ca și în cazul situațiilor financiare. În vederea consecvenței cu situațiile acoperite de RPG-urile 1 și 2 (a se vedea punctul 14 din RPG 1 și punctul 4 din RPG 2), formulările din RPG 3 se concentrează mai degrabă pe „limitele de raportare” decât pe entitatea raportoare. Atunci când a ajuns la această concluzie, IPSASB a observat și că interesul RPG pentru răspundere și pentru procesul decizional nu se aplică și lanțurilor de distribuție, rețelelor sau altor combinații de entități individuale care ar putea avea capacitatea de a se influența reciproc, dar nu și capacitatea de a controla.
- BC17. Mai mulți respondenți la ED au sugerat că RPG ar trebui să furnizeze și îndrumări de raportare în cazul unor programe sau politici care implică un grup de entități ce nu se află sub control comun, adică o raportare „transfrontalieră”. IPSASB a recunoscut că există un compromis între raportarea performanței serviciilor care aplică aceleași granițe ale entității raportoare ca în cazul situațiilor financiare și granițele flexibile care oferă un domeniu de aplicare al raportării „transfrontaliere”. Un interes acordat aceleiași entități raportoare ca în cazul situațiilor financiare prezintă beneficiul respectării direcțiilor de control și al susținerii unei răspunderi centrate pe organizație, facilitând în același timp atât colectarea informațiilor despre performanța serviciilor, cât și integrarea acestor informații în informațiile financiare din situațiile financiare ale entității. Totuși, există situații în care nu poate fi trasă la răspundere o singură entitate pentru un anumit program sau o anumită politică și în care impunerea unei raportări „transfrontaliere”, aliniată programului sau politicii, ar furniza informații care explică mai bine performanța serviciilor aferente aceluși program sau acelei politici. IPSASB a analizat extinderea domeniului de aplicare al RPG pentru a include și îndrumări de raportare „transfrontalieră” în cazul unor „programe”

sau „seturi de activități care contribuie la același efect (aceleași efecte)”. IPSASB a decis că RPG trebuie să rămână concentrată pe raportarea de către aceeași entitate ca și în cazul situațiilor financiare. Această decizie nu împiedică jurisdicțiile naționale să adapteze principiile și îndrumările pentru aplicarea în raportarea „transfrontalieră”.

- BC18. IPSASB a analizat preocupările exprimate de respondenții la CP și ED referitoare la prevederea ca entităților care controlează să li se impună să raporteze toate serviciile furnizate de entitățile lor controlate. Acest lucru ar putea avea ca rezultat faptul că informațiile ar deveni prea detaliate și voluminoase pentru a îndeplini caracteristicile calitative și pentru a sprijini evaluările utilizatorilor în scopuri decizionale și legate de răspundere. IPSASB a decis să includă în RPG explicații suplimentare pentru a trata această preocupare. Pe această bază, RPG stipulează că entitățile care controlează trebuie să raporteze față de propriile obiective de performanță a serviciilor, mai degrabă decât să încerce să agrege toate serviciile furnizate de entitățile controlate.

Raportarea anuală și perioada de raportare

- BC19. IPSASB a analizat dacă informațiile despre performanța serviciilor trebuie raportate anual atunci când obiectivele de performanță a serviciilor, indiferent dacă sunt exprimate prin intermediul efectelor, al ieșirilor sau al intrărilor, ar putea necesita perioade mai lungi de un an pentru a fi îndeplinite. Majoritatea membrilor IPSASB considerau că informațiile despre performanța serviciilor trebuie raportate anual, deoarece acest lucru este important pentru a asigura faptul că utilizatorii dețin toate informațiile care le sunt necesare în scopuri decizionale și legate de răspundere. Pentru a trata existența obiectivelor multi- anuale de performanță a serviciilor, IPSASB a decis că RPG poate încuraja entitățile să prezinte informații cu privire la progresele lor față de obiectivele multianuale de performanță a serviciilor. IPSASB a observat că răspunsurile la ED indicau, în general, o susținere puternică pentru raportarea anuală. IPSASB a confirmat că informațiile despre performanța serviciilor trebuie prezentate anual și că trebuie să utilizeze aceeași perioadă de raportare ca pentru situațiile financiare, cu excepția situației în care nevoile utilizatorilor impun o perioadă diferită.

Domeniu de aplicare pentru o raportare mai frecventă

- BC20. Unii respondenți la ED au fost preocupați de faptul că acesta nu permitea entităților să raporteze mai frecvent decât anual. IPSASB a fost de acord cu respondenții care au susținut un domeniu de aplicare care să permită o raportare mai frecventă, observând că astfel este probabil să se îmbunătățească transparența și răspunderea. Așa cum a menționat un respondent, o raportare mai frecventă poate încuraja, de asemenea, „un dialog administrativ între toți cei implicați în misiunea de politică publică și îmbunătățește procesul administrativ prin creșterea răspunderii cadrelor de conducere din sectorul public”. IPSASB a decis să utilizeze formularea „trebuie să se raporteze cel puțin anual”, care

permite o raportare mai frecventă și este identică formulării utilizate în IPSAS 1, *Prezentarea situațiilor financiare*, pentru a trata frecvența raportării.

Raportarea față de obiective multianuale de performanță

BC21. IPSASB a analizat preocupările semnalate de unii respondenți la ED, conform cărora raportarea anuală ar putea avea consecințe negative pentru raportarea efectelor, inclusiv posibilitatea ca raportarea anuală să aibă efectul neintenționat de reducere a măsurii în care entitățile raportează efecte. IPSASB a observat că pentru anumite efecte evaluarea anuală este foarte costisitoare și că nu vor apărea modificări cuantificabile care să indice progresul față de realizarea efectelor decât după doi sau mai mulți ani. Un respondent a observat că raportarea anuală în astfel de cazuri ar putea chiar să inducă în eroare. Această problemă nu se limitează la obiectivele de performanță a serviciilor concentrate pe efecte, ci poate apărea și în cazul raportării ieșirilor și intrărilor. Pentru a trata această preocupare, RPG include prevederi explicite privind utilizarea unor parametri înlocuitori și include un domeniu de aplicare care permite entităților să raporteze ieșiri sau intrări care indică evoluția spre realizarea efectelor sau a altor tipuri de obiective multianuale de performanță a serviciilor.

Informații despre performanța serviciilor emise în același timp cu situațiile financiare

BC22. IPSASB a analizat dacă RPG ar trebui să stipuleze că informațiile despre performanța serviciilor trebuie emise în același timp cu situațiile financiare. IPSASB a observat că emiterea în același timp cu situațiile financiare ar susține oportunitatea, dar ar putea fi foarte dificil de realizat pentru unele entități. Deși a recunoscut că este de dorit ca performanța serviciilor să fie raportată în același timp cu situațiile financiare, IPSASB a decis că RPG nu trebuie să stipuleze acest lucru ca fiind necesar.

Perioadă de raportare diferită pentru entitatea care controlează și entitățile controlate

BC23. IPSASB a analizat situațiile în care o entitate care controlează include informații cu privire la serviciile furnizate de entitățile controlate cu o perioadă de raportare diferită de cea a entității care controlează. În mod ideal, toate informațiile raportate despre performanța serviciilor trebuie să acopere aceeași perioadă de raportare. Totuși, există situații în care beneficiile alinierii informațiilor la perioada de raportare a entității care controlează nu depășesc costurile implicate. De exemplu, unele entități din sectorul public furnizează rapoarte despre performanța serviciilor către donatori care au nevoie de o perioadă de raportare diferită de cea a situațiilor financiare ale entității. Costurile suplimentare de întocmire a rapoartelor privind performanța serviciilor pentru fiecare perioadă de raportare (donatori și situații financiare) s-ar putea să nu fie justificate de beneficii. Pe această bază, IPSASB a decis că RPG trebuie să recunoască posibilitatea ca unele informații raportate despre performanța serviciilor să vizeze o perioadă de raportare diferită și să trateze acest aspect prin prezentarea unor informații suplimentare.

Două abordări pentru raportarea informațiilor despre performanța serviciilor

- BC24. La elaborarea prezentei RPG, IPSASB a recunoscut că există abordări diferite în ceea ce privește raportarea informațiilor despre performanța serviciilor, inclusiv abordări care se concentrează mai mult pe ieșiri și abordări care se concentrează mai mult pe efecte. O abordare orientată mai mult pe ieșiri raportează informații despre serviciile furnizate. Acest tip de informații se orientează către furnizorii de resurse și au ca principal scop raportarea serviciilor primite pentru resursele furnizate și măsura în care resursele furnizate au fost utilizate eficient, deși există posibilitatea de a extinde domeniul de aplicare pentru a include informații despre efecte. O abordare concentrată mai mult pe efecte oferă o imagine a performanței, raportând în general cu privire la realizarea efectelor, deși există posibilitatea de a corela această imagine a performanței cu costurile serviciilor. Informațiile raportate explică randamentul entității în ceea ce privește realizarea obiectivelor sale, obiectivele fiind descrise în termeni de efecte.
- BC25. IPSASB a analizat dacă RPG ar trebui să includă îndrumări adaptate în mod specific fiecărei abordări, dar a decis împotriva acestei variante, argumentând că orientarea RPG către realizarea obiectivelor poate fi aplicată oricărei abordări. Faptul că li se permite entităților să își adapteze raportarea la obiectivele lor înseamnă că nu este necesar ca entitățile sau jurisdicțiile să își transforme abordarea lor individuală fie într-o abordare care se concentrează pe ieșiri, fie într-o abordare care se concentrează pe efecte pentru a aplica RPG. Astfel, conținutul RPG va fi util unei varietăți de entități care aplică abordări diferite. Obiectivele de performanță a serviciilor ale unei entități ar putea să se refere chiar și la intrări, atunci când raportarea informațiilor despre performanța serviciilor este într-o etapă incipientă. Totuși, idealul la care trebuie să aspire entitățile în timp este raportarea unor informații despre performanța serviciilor care raportează extensiv atât efectele, cât și ieșirile, împreună cu informații care le permit utilizatorilor să evalueze eficiența și eficacitatea amândurora. Această abordare este consecventă cu opinia IPSASB, discutată mai jos, conform căreia indicatorii de performanță prezentați trebuie să formeze un sistem holistic, astfel încât să comunice o imagine coerentă, integrată a performanței serviciilor entității.

Principii de prezentare a informațiilor despre performanța serviciilor

- BC26. RPG stabilește principiile aplicabile prezentării informațiilor despre performanța serviciilor, inclusiv principiile aplicabile deciziilor privind selectarea, locul și organizarea informațiilor. RPG identifică factorii care trebuie luați în considerare atunci când se iau decizii de prezentare și informațiile cu scop general care trebuie avute în vedere pentru prezentare, în contextul acestor principii, mai degrabă decât să prescrie o listă extinsă de dispoziții referitoare la informații. Această abordare bazată pe principii este consecventă cu deciziile IPSASB cu privire la abordarea generală a RPG, luate pe parcursul etapei de consultare și analizate ulterior atât în cadrul elaborării ED, cât și în cadrul analizei de către

IPSASB a răspunsurilor primite la ED. Deși RPG identifică tipul de informații care trebuie prezentate de toate entitățile, aceasta nu prescrie un set extins de informații. IPSASB a păstrat abordarea bazată pe principii propusă în CP și expusă apoi în ED pe baza faptului că aceasta:

- (a) Permite entităților flexibilitatea necesară pentru a raporta informații despre performanța serviciilor care să fie relevante și adecvate obiectivelor lor de performanță a serviciilor și care vor îndeplini nevoile utilizatorilor acestor informații;
- (b) Reduce riscul unei „supraîncărcări cu informații”, care afectează măsura în care un raport privind performanța serviciilor răspunde necesităților utilizatorilor și care nici nu îndeplinește caracteristicile calitative, nici nu oferă beneficii care depășesc costurile; și
- (c) Impune entităților să aplice principii ce vor avea ca rezultat prezentarea informațiilor despre performanța serviciilor care le sunt necesare utilizatorilor în scopuri decizionale și legate de răspundere.

BC27. IPSASB a determinat că principiile-cheie pentru raportarea informațiilor despre performanța serviciilor trebuie să aibă la bază nevoile utilizatorilor pe care trebuie să le îndeplinească aceste informații, așa cum s-a determinat în cadrul consultării și în raport cu experiența diferitelor jurisdicții. Principiile sunt consecvente cu Cadru general conceptual și au implicat aplicarea Cadrului general conceptual pentru raportarea informațiilor despre performanța serviciilor.

Prezentarea informațiilor despre performanța serviciilor

Dimensiunile documentului de consultare și componentele informațiilor despre performanța serviciilor

BC28. CP a explicat că există patru dimensiuni ale performanței serviciilor despre care trebuie prezentate informații. Cele patru dimensiuni – de ce, ce, cum și când – se referă la următoarele aspecte din cadrul unei entități:

- (a) Obiectivele de performanță a serviciilor;
- (b) Indicatorii de performanță;
- (c) Comparația dintre performanța planificată și cea reală; și
- (d) Intervalele de timp care permit utilizatorilor să evalueze fie modificările în furnizarea de servicii de-a lungul timpului, fie evoluția spre o țintă multianuală.

BC29. Secțiunile din RPG dedicate selectării informațiilor tratează aceste patru dimensiuni atunci când stabilesc că o entitate trebuie să raporteze:

- (a) Informații cu privire la obiectivele de performanță a serviciilor ale unei entități, inclusiv necesitatea sau cererea de îndeplinire a acestor obiective (dimensiunea „de ce”);

- (b) Indicatori de performanță care prezintă realizările în raport cu obiectivele de performanță a serviciilor (dimensiunea „ce”);
- (c) Comparații între performanța reală și rezultatele planificate (sau vizate), inclusiv informații privind factorii care influențează rezultatele (dimensiunea „cum”); și
- (d) Anual, informații despre performanța serviciilor care prezintă informații reale pentru perioada de raportare curentă și perioada de raportare anterioară (dimensiunea „când”).

BC30. De asemenea, CP a stabilit componentele informațiilor despre performanța serviciilor, care vizează aceste patru dimensiuni. Măsura în care RPG tratează selectarea informațiilor include componentele CP, care sunt:

- (a) O discuție narativă privind realizarea obiectivelor;
- (b) Informații privind „parametrii” informațiilor raportate despre performanța serviciilor (denumite „bază” în RPG); și
- (c) Informații despre obiectivele de performanță a serviciilor ale entității și realizarea acelor obiective de performanță a serviciilor de către entitate.

Mai degrabă principii decât dispoziții specifice

BC31. IPSASB a recunoscut că prezentarea informațiilor despre performanța serviciilor de către entități va varia în funcție de:

- (a) Serviciile furnizate de entitate;
- (b) Natura entității; și
- (c) Mediul de reglementare sau alt context în cadrul căruia entitatea își desfășoară activitatea.

BC32. Deoarece serviciile furnizate, obiectivele de performanță a serviciilor și indicatorii de performanță a serviciilor aplicabili depind de acești factori, IPSASB a decis că RPG nu trebuie să identifice indicatori de performanță specifici care să fie prezentați. În schimb, aceasta ar trebui să identifice tipuri generale de informații care trebuie raportate și să ofere îndrumări privind îndeplinirea caracteristicilor calitative atunci când sunt selectate informațiile despre performanța serviciilor.

BC33. RPG identifică diferite tipuri de indicatori de performanță specifici care ar putea fi prezentați, dar nu impune prezentarea acelor indicatori de performanță specifici. Deși indicatorii de eficiență și eficacitate tratează direct acele aspecte ale performanței, obiectivul RPG de a furniza utilizatorilor informații care să le permită să evalueze eficiența și eficacitatea nu înseamnă că trebuie să se prezinte aceste două tipuri de indicatori de performanță. De exemplu, eficiența poate fi evaluată utilizând informațiile despre ieșiri și costul acestora. Eficacitatea poate

fi evaluată utilizând informațiile despre obiectivele de performanță a serviciilor și rezultatele obținute față de acele obiective de performanță a serviciilor.

Informații care reflectă o imagine coerentă, integrată a performanței serviciilor entității

BC34. IPSASB a considerat că abordarea axată pe principii este adecvată deoarece permite entităților aflate într-o etapă incipientă a elaborării raportării performanței serviciilor să respecte orientările RPG și să raporteze informații despre performanța serviciilor în concordanță cu capacitățile lor de raportare existente. Totuși, în opinia IPSASB, trebuie raportate informații de bună calitate despre performanța serviciilor, astfel încât utilizatorii să poată evalua performanța serviciilor unei entități, inclusiv realizarea obiectivelor acesteia și măsura în care aceasta a utilizat resursele eficient și eficace pentru a furniza ieșiri și pentru a realiza efecte. În mod ideal, setul de indicatori de performanță prezentați trebuie să formeze un sistem holistic, astfel încât să comunice o imagine coerentă, integrată a performanței serviciilor entității.

Selectarea indicatorilor de performanță

BC35. IPSASB a analizat dacă RPG ar trebui să impună entităților să raporteze toate cele cinci tipuri de indicatori de performanță – intrări, ieșiri, efecte, eficiență și eficacitate – pentru serviciile pe care le furnizează. Acest lucru ar avea ca rezultat o acoperire extensivă a performanței serviciilor unei entități, dar ar putea să nu reflecte obiectivul real de performanță a serviciilor unei entități. În practică este probabil ca obiectivele de performanță a serviciilor ale unei entități să se modifice în timp. De exemplu, obiectivele de performanță a serviciilor s-ar putea concentra inițial pe intrări, apoi pe ieșiri și eficiență, și apoi pe efecte. Dacă o entitate își poate ajusta raportarea indicatorilor de performanță astfel încât să îi alinieze la obiectivele sale de performanță a serviciilor, atunci este mai probabil ca informațiile prezentate să fie utile pentru utilizatori și să respecte caracteristicile calitative, sprijinind în același timp realizarea obiectivelor de raportare financiară. Pe această bază, IPSASB a decis că RPG nu trebuie să prevadă raportarea tuturor celor cinci tipuri de indicatori, dar, în schimb, trebuie să ofere îndrumări cu privire la modul în care o entitate trebuie să aleagă tipurile de indicatori de performanță pe care să îi raporteze.

BC36. De asemenea, IPSASB a analizat dacă RPG trebuie să impună entităților să raporteze indicatori de efecte. Informațiile referitoare la efecte sunt importante pentru utilizatori deoarece se concentrează pe motivul final al furnizării de servicii, adică pe impactul serviciilor asupra comunității. Totuși, informațiile referitoare la efecte pot fi foarte dificil de furnizat pentru entități, în special atunci când acestea sunt într-o etapă incipientă de elaborare a raportării lor despre performanța serviciilor sau în situațiile în care entitatea raportează este doar una din mai multe entități care contribuie la același efect (aceleași efecte). Pe această bază, IPSASB a decis că RPG trebuie să încurajeze, dar nu să impună entităților să prezinte informații despre efecte.

Costurile totale ale serviciilor

BC37. IPSASB a luat în considerare furnizarea de orientări cu privire la ce costuri trebuie incluse în costurile totale ale serviciilor. Determinarea costurilor serviciilor implică analize de contabilitate de gestiune. Semnificația costurilor totale ale serviciilor poate fi specifică jurisdicției și/sau specifică entității. Entitățile pot raporta costuri totale ale serviciilor care sunt echivalente cu cheltuielile totale pe care le prezintă în situațiile lor financiare. În mod alternativ, entitățile pot exclude anumite costuri, de exemplu, cheltuielile de regie sau anumite tipuri de cheltuieli, de exemplu, costurile îndatorării, rezultatul fiind că există diferențe între costurile totale ale serviciilor și cheltuielile totale prezentate în situațiile financiare. Pe această bază, IPSASB a decis să nu stipuleze ce înseamnă costurile totale ale serviciilor.

Localizarea informațiilor despre performanța serviciilor

BC38. IPSASB a analizat dacă informațiile despre performanța serviciilor trebuie să se regăsească în același raport ca situațiile financiare sau într-un GPFR separat. IPSASB a observat că, deși multe jurisdicții naționale tratează informațiile despre performanța serviciilor ca având o natură diferită și, prin urmare, este de preferat să fie separate de informațiile furnizate în situațiile financiare, există și jurisdicții care integrează informațiile despre performanța serviciilor în același raport cu situațiile financiare, tratând cele două seturi de informații drept complementare. Există beneficii în cazul ambelor abordări. Pentru a permite diferențe între jurisdicții, IPSASB a decis că RPG trebuie să permită entităților să raporteze informațiile despre performanța serviciilor fie în același raport cu situațiile financiare, fie într-un raport separat.

Organizarea informațiilor despre performanța serviciilor

BC39. IPSASB a analizat dacă RPG ar trebui:

- (a) Să propună un anumit mod de organizare a informațiilor despre performanța serviciilor, principala metodă luată în considerare fiind cea sub formă tabelară, descrisă ca o „situație a performanței serviciilor”; sau
- (b) Să prevadă principii care să fie aplicate pentru a îndruma jurisdicțiile și/sau persoanele care întocmesc situații financiare atunci când aleg între diferite abordări posibile de organizare a informațiilor.

BC40. IPSASB a observat că în anumite jurisdicții există dispoziții conform cărora informațiile despre performanța serviciilor trebuie raportate într-o „situație a performanței serviciilor”. În alte jurisdicții, persoanele care întocmesc situațiile financiare aplică principii pentru a identifica cel mai bun mod de organizare a informațiilor, făcând referire la tipurile specifice de servicii, efectele dorite sau realizările planificate pentru care trebuie raportate informații. Organizarea informațiilor sub formă de tabel sau de situație poate sprijini inteligibilitatea și comparabilitatea atunci când se raportează indicatori de performanță numerici

sau indicatori de performanță „descriptivi concisi” (de exemplu, „satisfăcător sau nesatisfăcător”) pentru mai multe servicii. Dar realizările în domeniul serviciilor pot fi interpretate eronat sau descrise necorespunzător în cazul în care singurul format de prezentare permis este sub formă de situație.

- BC41. IPSASB a decis că RPG trebuie să se concentreze pe principiile aplicabile acestei decizii. Axându-se mai degrabă pe principii decât pe stipularea unei structuri de raportare standard, RPG permite ca alegerea modului de organizare a informațiilor să fie adaptată pentru:
- (a) Natura serviciilor pentru care se prezintă informații despre performanță;
 - (b) Nevoile utilizatorilor, astfel încât să sprijine realizarea obiectivelor și îndeplinirea caracteristicilor calitative ale raportării financiare; și
 - (c) Contextul de reglementare, inclusiv mediul de reglementare în cadrul căruia funcționează entitatea.
- BC42. Deși acest lucru ar putea avea ca rezultat un nivel mai scăzut de standardizare și o comparabilitate redusă între entități, informațiile despre performanța serviciilor diferă de informațiile din situațiile financiare ca urmare a diversității serviciilor raportate. Cu excepția cazului în care indicatorii de performanță sunt ei înșiși comparabili, un singur format de prezentare nu va asigura beneficiile comparabilității între entități, dar va sacrifica beneficiile care pot fi obținute permițând adaptarea organizării informațiilor la obiectivele de performanță a serviciilor ale unei entități și la serviciile furnizate astfel încât să fie îndeplinite nevoile utilizatorilor.

Revizuirea RPG 3 ca rezultat al documentului *Aplicabilitatea IPSAS-urilor*, emis de IPSASB în aprilie 2016

- BC43. IPSASB a emis documentul *Aplicabilitatea IPSAS-urilor* în aprilie 2016. Această reglementare modifică referințele din toate IPSAS-urile astfel:
- (a) Elimină punctele standard privind aplicabilitatea IPSAS-urilor în cazul „entităților din sectorul public, cu excepția GBE-urilor” din secțiunea referitoare la domeniul de aplicare al fiecărui standard;
 - (b) Înlocuiește termenul „GBE” cu termenul „entități comerciale din sectorul public”, după caz; și
 - (c) Modifică punctul 10 din *Prefața la Standardele Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public* furnizând o descriere pozitivă a entităților din sectorul public pentru care sunt concepute IPSAS-urile.

Motivele acestor modificări sunt prezentate în Baza pentru concluzii la IPSAS 1.

Exemple ilustrative

Prezentele exemple însoțesc, dar nu fac parte din RPG 3.

- IE1. Exemplele din prezenta anexă descriu situații ipotetice. Deși este posibil ca anumite aspecte din exemple să se întâlnească și în situații reale, atunci când se aplică RPG 3 trebuie evaluate toate faptele și circumstanțele aferente unei anumite situații. Atunci când se identifică un cost, valoarea este exprimată în „unități monetare” (u.m.).
- IE2. Prima parte a prezentei anexe enumeră exemple de termeni definiți în RPG. Nu se intenționează ca aceasta să reprezinte o listă exhaustivă de exemple pentru toți termenii definiți. Exemplele ilustrează înțelesul diferiților termeni, de obicei făcând referire la o entitate care furnizează servicii de sănătate. Exemplele se axează pe un serviciu – furnizarea vaccinurilor pentru bebeluși în vederea prevenirii pojarului. Entitatea utilizează o gamă de intrări pentru a produce ieșirile (vaccinurile împotriva pojarului). Ulterior, se așteaptă ca aceste ieșiri să genereze (direct sau indirect) efectul (efectele) dorit(e).
- IE3. A doua parte a prezentei anexe oferă o listă ilustrativă de informații care ar putea fi incluse în analiza și discuția narative a unei entități privind performanța serviciilor.

Partea 1: Exemple de termeni definiți

- **Obiective de performanță a serviciilor (SPO):**

RPG 3 stipulează că obiectivele de performanță a serviciilor pot fi exprimate utilizând indicatori de performanță a intrărilor, ieșirilor, efectelor sau eficienței ori printr-o combinație a mai multora dintre acești patru indicatori de performanță. Următoarele reprezintă exemple de obiective de performanță a serviciilor care iau aceste forme diferite de exprimare. Primul exemplu este un obiectiv de performanță a serviciilor care se concentrează pe intrări, al doilea se concentrează pe ieșiri, al treilea se concentrează pe efecte, iar ultimul se concentrează pe eficiență.

- Aplicarea echivalentului a 1.200 de zile cu normă întreagă din timpul personalului medical pentru serviciile de vaccinare.
- Furnizarea a 20.000 de vaccinări pentru bebeluși.
- Reducerea procentului bebelușilor care contractează pojar anual de la 65% la 2% în termen de cinci ani, adică până la finalul anului 20XX.
- Reducerea costului total pe vaccinare de la 5 u.m. la 4 u.m.
- **Intrări:** Echivalentul numărului de zile cu normă întreagă utilizate de personal pentru a furniza vaccinări împotriva pojarului.
- **Ieșiri:** Numărul bebelușilor vaccinați împotriva pojarului.

- **Efect:** O reducere a numărului bebelușilor care contractează pojar. (Reducerea ar putea fi exprimată în termeni absoluți (cu 5.000 mai puține cazuri de pojar) sau ca o reducere procentuală (o reducere de 35% a numărului bebelușilor care contractează pojar).

RPG 3 stipulează că efectele pot fi impacturi care afectează societatea per ansamblu sau impacturi asupra anumitor grupuri sau instituții din cadrul societății. Efectele pot fi impacturi relativ directe asupra beneficiarilor serviciilor entității. De asemenea, acestea pot fi impacturi asupra altor părți care nu sunt beneficiari ai serviciilor entității, dar care beneficiază indirect de acele servicii. De asemenea, RPG stipulează că pot interveni factori aflați în afara controlului entității fie pentru a îngreuna, fie pentru a facilita realizarea efectelor de către entitate. Primul exemplu de mai jos ilustrează un efect care afectează un anumit grup din cadrul societății. Cel de-al doilea și cel de-al treilea exemplu ilustrează un impact direct asupra beneficiarilor serviciilor și un impact indirect asupra altor persoane decât beneficiarii. Cel de-al patrulea exemplu ilustrează o situație în care factori aflați în afara controlului entității intervin pentru a facilita realizarea unui efect de către entitate.

- O reducere cu 35% a incidenței cazurilor de pojar în rândul bebelușilor din cadrul celui mai scăzut decil socioeconomic.
- O reducere a numărului de cazuri de pojar în rândul beneficiarilor vaccinațiilor împotriva pojarului furnizate de entitate reprezintă un exemplu de impact direct asupra beneficiarilor serviciilor entității.
- Copiii care nu au fost vaccinați ce frecventează aceleași școli ca cei vaccinați vor fi, de asemenea, afectați indirect de serviciile de vaccinare furnizate de entitate, ca urmare a reducerii riscului ca ei să contracteze pojar.
- O epidemie de pojar dintr-o regiune învecinată conduce la o acoperire mediatică extinsă a riscurilor de sănătate generate de pojar și la o creștere a ratei de vaccinare în respectiva regiune învecinată acoperită de un alt furnizor de servicii de sănătate. Acești factori facilitează realizarea efectului entității de reducere a incidenței cazurilor de pojar în propria regiune. Factorii evidenți din cealaltă regiune (epidemia de pojar, acoperirea mediatică și creșterea ratei de vaccinare) sunt în afara controlului entității.

- **Eficiență:**

RPG 3 stipulează că eficiența este relația dintre (a) intrări și ieșiri sau (b) intrări și efecte. Cele două exemple de la primul punct de mai jos ilustrează eficiența exprimată ca relație între intrări și ieșiri. Exemplul de la al doilea punct de mai jos ilustrează eficiența exprimată ca relație între intrări și efecte.

- „Costul pe bebeluș vaccinat” reprezintă un exemplu de indicator de eficiență care corelează ieșirile (vaccinările) cu o intrare (costul). Eficiența

poate fi exprimată și în raport cu alte intrări, cum ar fi, de exemplu, numărul personalului sau timpul personalului. De exemplu, 1.000 de vaccinări anuale pe membru din cadrul personalului medical calificat.

- „Costul pe reducerea numărului de bebeluși care contractează pojar” reprezintă un exemplu de indicator de eficiență care corelează un efect (reducerea numărului de bebeluși care contractează pojar) cu o intrare (costul).

- **Eficacitate:**

RPG 3 stipulează că eficacitatea este relația dintre rezultatele reale și obiectivele de performanță a serviciilor. Prin urmare, o evaluare a eficacității depinde de tipul de obiective de performanță a serviciilor prezentat de entitate. Cele trei exemple de mai jos ilustrează eficacitatea pentru diferite obiective de performanță a serviciilor. Primul exemplu ilustrează eficacitatea în situația în care obiectivul de performanță a serviciilor este exprimat în raport cu intrările, al doilea, în raport cu ieșirile, iar al treilea, în raport cu un efect.

- Obiectivul de performanță a serviciilor a fost de a dedica 20.000 de ore din timpul personalului medical pentru a furniza vaccinări împotriva pojarului în cursul anului încheiat la 31 martie 20XX. Rezultatul real realizat a fost de 18.000 de ore din timpul personalului medical. Prin urmare, eficacitatea entității în acest sens a fost de 90%.
- Obiectivul de performanță a serviciilor a fost de a furniza 100.000 de vaccinări împotriva pojarului pentru bebeluși în cursul anului încheiat la 31 martie 20XX. Rezultatul real realizat a fost de 99.000 de vaccinări. Prin urmare, eficacitatea entității în acest sens a fost de 99%.
- Obiectivul de performanță a serviciilor a fost de a reduce numărul bebelușilor care contractează pojar cu 3.000 comparativ cu anul anterior. Rezultatul real realizat a fost o reducere cu 3.000 a numărului bebelușilor care au contractat pojar. Prin urmare, eficacitatea entității în acest sens a fost de 100%.

- **Indicator de performanță – descriere calitativă:**

RPG 3 stipulează că indicatorii de performanță sunt parametri cantitativi, parametri calitativi și/sau descrieri calitative ale naturii și măsurii în care o entitate utilizează resurse, furnizează servicii și își îndeplinește obiectivele de performanță a serviciilor. Exemplul de mai jos ilustrează un indicator de performanță exprimat ca o descriere calitativă:

Un departament guvernamental (ministerul) responsabil pentru susținerea relațiilor guvernului cu alte națiuni, inclusiv relațiile comerciale, utilizează următoarea descriere calitativă drept unul dintre indicatorii săi de performanță:

Se preconizează că relația din acest an cu America Latină va include mai multe misiuni de afaceri de succes conduse de minister către guvernele naționale și o implicare ministerială în două forumuri regionale. Ministerul va oferi servicii în calitate de gazdă și alte tipuri de asistență pentru vizitele de nivel ministerial din partea mai multor țări din regiune și va desfășura consultări bilaterale de politică externă. Consultările vor include promovarea unor acorduri de comerț liber. Rețeaua diplomatică din mai multe țări din America Latină va fi extinsă prin consulate suplimentare și consuli onorifici.

Partea a 2-a: Discuție și analiză narative – tipuri de informații

Următoarea listă oferă exemple de diferite tipuri de informații care ar putea fi incluse în analiza și discuția narative pentru a facilita evaluarea de către utilizatori a performanței serviciilor entității:

- (a) Realizări, deficiențe și probleme specifice ale performanței serviciilor.
- (b) Identificarea și discutarea factorilor care este posibil să fi influențat realizarea (sau nerealizarea) obiectivelor de performanță a serviciilor.
- (c) Indicatori de eficacitate.
- (d) Discuții privind diferențele între realizările planificate și cele reale.
- (e) Comparații ale indicatorilor:
 - (i) De-a lungul timpului;
 - (ii) Față de anumite repere; și/sau
 - (iii) Între rezultatele reale și cele planificate.
- (f) Motivele modificării (modificărilor), în cazul în care obiectivele de performanță a serviciilor prezentate sau indicatorii de performanță prezentați s-au modificat comparativ cu cele prezentate (cei prezentați) pentru anul anterior.
- (g) În cazul în care o entitate are obiective multianuale de performanță a serviciilor, o narațiune privind evoluția spre realizarea acestora.
- (h) Acolo unde se raportează efecte, informații privind măsura în care efectele pot fi atribuite activităților entității.
- (i) Lecțiile importante învățate pe parcursul perioadei de raportare în ceea ce privește performanța serviciilor entității, inclusiv, atunci când este relevant, planurile cu privire la tratarea problemelor care afectează performanța serviciilor și a domeniilor care necesită evaluări suplimentare.
- (j) Identificarea și discutarea riscurilor asociate furnizării de servicii și, în cazul în care au fost efectuate evaluări ale riscurilor pentru servicii,

informații cu privire la modul în care sunt colectate informațiile și gestionate deciziile privind compromisurile aferente acestor riscuri.

- (k) Identificarea și discutarea consecințelor – intenționate și neintenționate, directe și indirecte – aferente serviciilor furnizate.

Dacă o entitate inițiază o discuție privind diferențele între realizările planificate și cele reale, această discuție ar putea include, de exemplu:

- (a) Identificarea dimensiunii variațiilor; și
- (b) Factorii care contribuie la variații. (De exemplu, factori externi, eficiențe sau ineficiențe în procesele interne, disponibilitatea resurselor sau decizii guvernamentale privind furnizarea de servicii.)

Realizarea efectelor este influențată adeseori de factori aflați în afara controlului entității. Dacă o entitate furnizează analiza și discuția narative privind efectele, prezentările de informații ar trebui să fie suficiente pentru a asigura faptul că utilizatorii nu vor supraestima rolul entității în ceea ce privește îmbunătățirea sau înrăutățirea efectelor. Atunci când sunt reproduse informații despre efecte, utilizatorilor le-ar putea fi utile următoarele informații:

- (a) Măsura în care efectele pot fi atribuite activităților entității și
- (b) Alți factori care ar fi putut influența efectele.

Furnizarea de servicii publice vine adeseori după o evaluare a riscurilor, care implică parametri clari privind toleranța pentru diferite tipuri de riscuri, inclusiv riscul unor rezultate pozitive false sau rezultate negative false în ceea ce privește deciziile de intervenție. Informațiile despre modul în care o entitate evaluează riscurile ca parte a furnizării de servicii pot facilita înțelegerea de către utilizatori a performanței serviciilor unei entități.

GLOSAR DE TERMENI DEFINIȚI

Acest Glosar conține toți termenii definiți în cele 42 de Standarde Internaționale de Contabilitate pentru Sectorul Public (IPSAS-uri) pe bază de angajamente aprobate până la 31 ianuarie 2020. Acest Glosar nu include termenii definiți în IPSAS privind contabilitatea de casă, *Raportarea financiară conform contabilității de casă*. Utilizatorii trebuie să consulte acel IPSAS privind contabilitatea de casă pentru acești termeni.

Definiții

Referințele la IPSAS-urile pe bază de angajamente sunt reprezentate prin numărul standardului și numărul punctului. De exemplu, 1.7 trimite utilizatorii la IPSAS 1, *Prezentarea situațiilor financiare*, punctul 7. Referințele descrise între paranteze indică o mică variație în formulare.

Termen	Definiție	Localizare
achiziție	O combinație de operațiuni din sectorul public în care una dintre părți obține controlul asupra uneia sau mai multor operațiuni și există dovezi că acea combinație nu este o contopire.	40.5
activ biologic	Un animal viu sau o plantă vie.	27.9
activ contingent	Un activ posibil apărut ca urmare a unor evenimente trecute și a cărui existență va fi confirmată numai de apariția sau de absența unuia sau mai multor evenimente viitoare incerte, care nu sunt în totalitate sub controlul entității.	19.18
activ cu ciclu lung de producție	Un activ care are neapărat nevoie de o perioadă substanțială de timp pentru a fi gata în vederea utilizării sale prestabilite sau pentru vânzare.	5.5
activ financiar	Orice activ care este: (a) Numerar; (b) Un instrument de capitaluri proprii al unei alte entități; (c) Un drept contractual: (i) De a primi numerar sau un alt activ financiar de la o altă entitate; sau (ii) De a schimba active financiare sau datorii financiare cu o altă entitate în condiții care sunt potențial favorabile entității; sau	28.9

Termen	Definiție	Localizare
activ financiar achiziționat sau emis depreciat ca urmare a riscului de credit	<p>(d) Un contract care va fi sau poate fi decontat în propriile instrumente de capitaluri proprii ale entității și care este:</p> <p>(i) Un instrument nederivat pentru care entitatea este sau poate fi obligată să primească un număr variabil din propriile instrumente de capitaluri proprii; sau</p> <p>(ii) Un instrument derivat care va fi sau poate fi decontat altfel decât prin schimbul unei sume fixe de numerar sau al unui alt activ financiar cu un număr fix din propriile instrumente de capitaluri proprii ale entității. În acest scop, propriile instrumente de capitaluri proprii ale entității nu cuprind instrumentele financiare care pot fi lichidate de deținător înainte de scadență clasificate drept instrumente de capitaluri proprii în conformitate cu punctele 15 și 16, instrumentele care impun entității o obligație de a livra unei alte entități o parte proporțională din activele nete ale entității numai la lichidare și care sunt clasificate drept instrumente de capitaluri proprii în conformitate cu punctele 17 și 18 sau instrumentele care reprezintă contracte pentru primirea sau livrarea viitoare a propriilor instrumente de capitaluri proprii ale entității.</p>	41.9
	Depreciat ca urmare a riscului de credit la recunoașterea inițială.	

Termen	Definiție	Localizare
activ financiar depreciat ca urmare a riscului de credit	<p>Un activ financiar depreciat ca urmare a riscului de credit atunci când au avut loc unul sau mai multe evenimente care au un impact dăunător asupra fluxurilor de trezorerie viitoare estimate ale respectivului activ financiar. Dovada că un activ financiar este depreciat ca urmare a riscului de credit include date observabile cu privire la următoarele evenimente:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) Dificultăți financiare semnificative ale emitentului sau ale debitorului; (b) O încălcare a contractului, cum ar fi o neîndeplinire a obligațiilor sau o restanță; (c) Creditorul (creditorii) debitorului, din motive economice sau contractuale legate de dificultățile financiare ale debitorului, îi acordă debitorului o concesiune (concesii) pe care altminteri creditorul (creditorii) nu ar lua-o (nu le-ar lua) în considerare; (d) Devine probabil că debitorul va intra în faliment sau în altă formă de reorganizare financiară; (e) Dispariția unei piețe active pentru acel activ financiar din cauza dificultăților financiare; sau (f) Achiziționarea sau emisiunea unui activ financiar cu o reducere semnificativă ce reflectă pierderile din creditare suportate. <p>Se poate să nu fie posibilă identificarea unui singur eveniment distinct – în schimb, efectul combinat al mai multor evenimente este posibil să fi condus la deprecierea activelor financiare ca urmare a riscului de credit.</p>	41.9
activ utilizat în concesiunea de servicii	<p>Un activ utilizat pentru a furniza servicii publice în cadrul unui angajament de concesiune a serviciilor care:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) Este furnizat de operator și pe care: 	32.8

Termen	Definiție	Localizare
active	<ul style="list-style-type: none"> (i) Operatorul îl construiește, îl dezvoltă sau îl dobândește de la o terță parte; sau (ii) Este un activ existent al operatorului; sau (b) Este furnizat de concedent și care: <ul style="list-style-type: none"> (i) Este un activ existent al concedentului; sau (ii) Este o îmbunătățire a unui activ existent al concedentului. 	1.7
active deținute de un fond de beneficii pe termen lung ale angajaților	<p>Activele (altele decât instrumentele financiare netransferabile emise de entitatea raportoare) care:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) Sunt deținute de o entitate (un fond) care este separată din punct de vedere juridic de entitatea raportoare și al cărei unic scop este de a plăti sau de a finanța beneficiile angajaților; și (b) Sunt disponibile pentru utilizare numai cu scopul de a plăti sau de a finanța beneficiile angajaților, dar nu sunt disponibile creditorilor entității raportoare (nici măcar în caz de faliment), și nu pot fi returnate entității raportoare, cu excepția cazului în care: <ul style="list-style-type: none"> (i) Activele rămase în posesia fondului sunt suficiente pentru a îndeplini toate obligațiile privind beneficiile angajaților, obligații care aparțin planului sau entității raportoare; sau (ii) Activele sunt returnate entității raportoare cu scopul de a-i rambursa beneficiile angajaților deja plătite. 	39.8

Termen	Definiție	Localizare
active generatoare de fluxuri nemonetare	Alte active decât activele generatoare de numerar.	21.14
active generatoare de numerar	Active deținute cu obiectivul primar de a genera rentabilitate comercială.	21.14
active nete / capitaluri proprii	<p>Interesul rezidual în activele unei entități după deducerea tuturor datoriilor sale.</p> <p>Componentele activelor nete / capitalurilor proprii sunt capitalul vărsat, surplusurile sau deficiturile acumulate, rezervele și interesele care nu controlează. Tipurile de rezerve includ:</p> <p>(a) Modificările surplusului din reevaluare (a se vedea IPSAS 17, <i>Imobilizări corporale</i>, și IPSAS 31, <i>Imobilizări necorporale</i>);</p> <p>(b) Reevaluările planurilor de beneficii determinate (a se vedea IPSAS 39, <i>Beneficiile angajaților</i>);</p> <p>(c) Câștigurile și pierderile care rezultă din conversia situațiilor financiare ale unei operațiuni din străinătate (a se vedea IPSAS 4, <i>Efectele variației cursurilor de schimb valutare</i>);</p> <p>(d) Câștigurile și pierderile din investițiile în instrumente de capitaluri proprii desemnate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 106 din IPSAS 41, <i>Instrumente financiare</i>;</p> <p>(e) Câștigurile și pierderile din activele financiare evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 41 din IPSAS 41;</p> <p>(f) Partea eficientă din câștiguri și pierderi pentru instrumentele de acoperire împotriva riscurilor într-o acoperire a fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor, precum și câștigurile și pierderile aferente instrumentelor de acoperire împotriva riscurilor care acoperă investițiile în instrumente de</p>	1.7

Termen	Definiție	Localizare
	<p>capitaluri proprii evaluate la valoarea justă prin active nete / capitaluri proprii în conformitate cu punctul 106 din IPSAS 41 (a se vedea punctele 113-115 din IPSAS 41);</p> <p>(g) Pentru anumite datorii desemnate la valoarea justă prin surplus sau deficit, valoarea modificării în valoarea justă care se poate atribui modificărilor riscului de credit al datoriei (a se vedea punctul 108 din IPSAS 41);</p> <p>(h) Modificările valorii-timp a opțiunilor atunci când se separă valoarea intrinsecă și valoarea-timp a unui contract pe opțiuni și când se desemnează ca instrument de acoperire împotriva riscurilor doar modificările în valoarea intrinsecă (a se vedea punctele 113-155 din IPSAS 41); și</p> <p>(i) Modificările valorii elementelor forward din contractele forward atunci când se separă elementul forward și elementul la vedere dintr-un contract forward și când se desemnează ca instrument de acoperire împotriva riscurilor doar modificările elementului la vedere și modificările valorii marjei cu bază valutară a unui instrument financiar atunci când acesta este exclus din desemnarea aceluși instrument financiar ca instrument de acoperire împotriva riscurilor (a se vedea punctele 113-155 din IPSAS 41).</p>	
active pe segment	Sunt acele active de exploatare care sunt utilizate de un segment în activitățile sale de exploatare și care fie sunt direct atribuibile segmentului respectiv, fie pot fi alocate segmentului pe o bază rezonabilă.	18.27

Termen	Definiție	Localizare
	<p>Dacă venitul pe segment al unui segment include venituri din dobânzi sau din dividende, activele pe segment includ creanțele, împrumuturile, investițiile și alte active generatoare de venit aferente.</p> <p>Activele pe segment nu includ active privind impozitul pe profit sau echivalente ale impozitului pe profit care sunt recunoscute în conformitate cu standardele de contabilitate care tratează obligațiile de plată a impozitului pe profit sau a echivalentelor de impozit pe profit.</p> <p>Activele pe segment includ investițiile contabilizate pe baza metodei punerii în echivalență doar dacă surplusul (deficitul) net din astfel de investiții este inclus în venitul pe segment. Activele pe segment includ partea unui asociat într-o asocierie în participație din activele de exploatare ale unei entități controlate în comun care este contabilizată prin consolidare proporțională în conformitate cu IPSAS 8, <i>Interese în asocierile în participație</i>.</p> <p>Activele pe segment se determină după deducerea provizioanelor aferente care sunt raportate drept compensări directe în situația poziției financiare a entității.</p>	
activele planului	<p>Cuprind:</p> <p>(a) Activele deținute de un fond de beneficii pe termen lung ale angajaților; și</p> <p>(b) Polițele de asigurare restrictive.</p>	39.8
activitate agricolă	<p>Administrarea de către o entitate a transformării biologice și a recoltării activelor biologice pentru:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vânzare; • Distribuire gratuită sau la un preț nominal; sau • Transformarea în produse agricole sau în active biologice suplimentare în vederea vânzării sau distribuirii gratuite sau la un preț nominal. 	27.9

Termen	Definiție	Localizare
activități de exploatare	Activitățile entității care nu sunt activități de investiții sau de finanțare.	2.8
activități de finanțare	Activități care au drept rezultat modificări ale dimensiunii și compoziției capitalurilor vărsate și împrumuturilor entității.	2.8
activități de investiții	Achiziționarea și cedarea de active imobilizate și de alte investiții care nu sunt incluse în echivalentele de numerar.	2.8
activități relevante	Activități ale entității care este posibil să fie controlată ce afectează semnificativ natura sau valoarea beneficiilor primite de o entitate ca urmare a implicării sale în cealaltă entitate.	35.14
ajustare pentru pierderi	Ajustarea pentru pierderile din creditare preconizate aferente activelor financiare evaluate în conformitate cu punctul 40, creanțele care decurg din contracte de leasing, valoarea acumulată a deprecierei pentru activele financiare evaluate în conformitate cu [IPSAS 41] punctul 41 și provizionul pentru pierderile din creditare preconizate aferente angajamentelor de creditare și contractelor de garanție financiară.	41.9
alocare	O autorizație acordată de un organism legislativ de a aloca fonduri în scopurile specificate de organul legislativ sau de o autoritate similară.	24.7
alte beneficii pe termen lung ale angajaților	Toate beneficiile angajaților, altele decât beneficiile pe termen scurt ale angajaților, beneficiile postangajare și beneficiile pentru încetarea contractului de muncă.	39.8
alte riscuri de preț	Riscul ca valoarea justă sau fluxurile de trezorerie viitoare a (ale) unui instrument financiar să fluctueze din cauza modificărilor prețurilor pe piață (altele decât cele care provin din riscul ratei dobânzii sau din riscul valutar), fie că aceste modificări sunt generate de factori specifici instrumentului financiar individual sau emitentului său, fie că sunt generate de factori care afectează toate instrumentele financiare similare tranzacționate pe piață.	30.8

Termen	Definiție	Localizare
alte tranzacții decât cele de schimb	Tranzacțiile care nu sunt tranzacții de schimb. Într-o altă tranzacție decât cea de schimb, o entitate fie obține o valoare de la o altă entitate fără a oferi direct în schimb o valoare aproximativ egală, fie oferă o valoare unei alte entități fără a primi direct în schimb o valoare aproximativ egală.	9.11
amenzi	Beneficii economice sau potențial de servicii obținute sau care vor fi obținute de către entitățile din sectorul public, conform deciziei unui tribunal sau a unui alt organism de impunere a legii, drept consecință a încălcării legilor sau reglementărilor.	23.7
amortizare	Alocarea sistematică a valorii amortizabile a unui activ pe întreaga sa durată de viață utilă.	17.13
amortizarea activelor necorporale	Alocarea sistematică a valorii amortizabile a unei imobilizări necorporale pe întreaga sa durată de viață utilă.	31.16
angajament comun	Un angajament în care două sau mai multe părți dețin controlul comun.	36.8
angajament de concesiune a serviciilor	Un angajament irevocabil între un concedent și un operator în care: <ul style="list-style-type: none"> (a) Operatorul utilizează activul în concesiunea de servicii pentru a furniza un serviciu public în numele concedentului pentru o perioadă de timp specificată; și (b) Operatorul este compensat pentru serviciile sale pe perioada angajamentului de concesiune a serviciilor. 	32.8
angajament ferm	Un acord irevocabil de a schimba o cantitate specificată de resurse la un preț specificat, la o dată viitoare specificată sau la date viitoare specificate.	41.9
angajament irevocabil (pentru un angajament comun)	Un angajament care conferă drepturi și obligații executorii părților implicate ca și cum ar fi sub forma unui contract. Acesta include drepturi din contracte sau alte drepturi legale.	35.14

Termen	Definiție	Localizare
angajament irevocabil (pentru un angajament de concesiune a serviciilor) antreprenor	Descrie contractele și alte angajamente care conferă drepturi și obligații similare părților implicate ca și cum ar fi sub forma unui contract.	32.8
aplicare prospectivă	Aplicarea prospectivă a unei modificări a politicilor contabile și, respectiv, a recunoașterii efectului unei modificări a estimărilor contabile reprezintă: <ul style="list-style-type: none"> (a) Aplicarea noii politici contabile tranzacțiilor, altor evenimente și condiții care au apărut după data la care se modifică politica; și (b) Recunoașterea efectului modificării estimării contabile în perioadele curente și viitoare afectate de modificare. 	3.7
aplicare retroactivă	Aplicarea unei noi politici contabile tranzacțiilor, altor evenimente și condiții ca și cum politica respectivă s-ar fi aplicat dintotdeauna.	3.7
asociat într-o asocieri în participație	O parte într-o asocieri în participație care deține controlul comun al respectivei asocieri în participație.	36.8
asocieri în participație	Un angajament comun în cadrul căruia părțile care dețin controlul comun al angajamentului au drepturi la activele nete ale angajamentului.	36.8
autoritate	Constă în drepturile existente care conferă capacitatea curentă de a coordona activitățile relevante ale unei alte entități.	35.14
bază bugetară	Contabilitatea de angajamente, de casă sau de altă natură adoptată în buget care a fost aprobată de organismul legislativ.	24.7

Termen	Definiție	Localizare
bază comparabilă	Valorile reale prezentate pe aceeași bază de contabilitate, aceeași bază de clasificare, pentru aceleași entități și pentru aceeași perioadă ca bugetul aprobat.	24.7
bază de angajamente	O bază de contabilitate conform căreia tranzacțiile și alte evenimente sunt recunoscute atunci când apar (și nu doar la primirea sau plățirea de numerar sau echivalente de numerar). Așadar, tranzacțiile și evenimentele sunt înregistrate în registrele contabile și recunoscute în situațiile financiare ale perioadelor la care se referă. Elementele recunoscute conform contabilității de angajamente sunt activele, datoriile, activele nete / capitalurile proprii, veniturile și cheltuielile.	1.7
beneficii	Avantajele obținute de o entitate din implicarea sa în alte entități. Beneficiile pot fi financiare sau nefinanciare. Impactul real al implicării unei entități în altă entitate poate avea aspecte pozitive sau negative.	35.14
beneficii pe termen scurt ale angajaților	Beneficiile angajaților (altele decât beneficiile pentru încetarea contractului de muncă) ce sunt datorate în totalitate în termen de douăsprezece luni după finalul perioadei de raportare în care angajații prestează serviciul respectiv.	39.8
beneficii pentru încetarea contractului de muncă	Sunt beneficii ale angajaților plătite în schimbul încetării contractului de muncă al unui angajat ca urmare fie: <ul style="list-style-type: none"> (a) A deciziei unei entități de a încheia contractul unui angajat înainte de data normală de pensionare; fie (b) A deciziei unui angajat de a accepta încetarea contractului de muncă în schimbul beneficiilor oferite. 	39.8
beneficii postangajare	Beneficiile angajaților (altele decât beneficiile pentru încetarea contractului de muncă și beneficiile pe termen scurt ale angajaților) care trebuie plătite după terminarea perioadei de angajare.	39.8

Termen	Definiție	Localizare
beneficii sociale	Sunt transferuri de numerar furnizate: (a) Anumitor persoane și/sau gospodării care corespund criteriilor de eligibilitate; (b) Pentru a atenua efectul riscurilor sociale; și (c) Pentru a trata nevoile societății per ansamblu.	42.5
beneficiile angajaților	Toate formele de contravalori acordate de o entitate în schimbul serviciului prestat de angajați sau pentru încetarea contractului de muncă.	39.8
buget anual	Un buget aprobat pe un an. Aceasta nu include estimările sau previziunile publicate înainte pentru perioade ulterioare perioadei bugetare.	24.7
buget aprobat	Autoritatea de a cheltui, derivată din legislație, legi bugetare, ordonanțe de guvern și alte decizii legate de veniturile sau încasările anticipate din perioada bugetară.	24.7
buget final	Bugetul inițial ajustat pentru toate rezervele, sumele transferate, transferurile, alocațiile, alocările suplimentare și alte modificări legislative autorizate sau cu autoritate similară aplicabile perioadei bugetare.	24.7
buget inițial	Bugetul aprobat inițial pentru perioada bugetară.	24.7
buget multianual	Un buget aprobat pe o perioadă mai mare de un an. Aceasta nu include estimările sau previziunile publicate înainte pentru perioade ulterioare perioadei bugetare.	24.7
categoriile de rating al riscului de credit	Un rating al riscului de credit bazat pe riscul nerespectării obligațiilor în cazul instrumentului financiar.	30.8
câștig sau pierdere din depreciere	Este recunoscut(ă) în surplus sau deficit în conformitate cu [IPSAS 41] punctul 80 și apare ca rezultat al aplicării dispozițiilor privind deprecierea de la [IPSAS 41] punctele 73-93.	41.9

Termen	Definiție	Localizare
câștig sau pierdere din modificare	Suma rezultată din ajustarea valorii contabile brute a unui activ financiar astfel încât să reflecte fluxurile de trezorerie contractuale renegociate sau modificate. Entitatea recalculează valoarea contabilă brută a unui activ financiar drept valoarea actualizată a plăților sau încasărilor viitoare în numerar estimate pe durata de viață preconizată a activului financiar renegociat sau modificat care sunt actualizate la rata inițială a dobânzii efective a activului financiar (sau rata inițială a dobânzii efective ajustată în funcție de credit pentru activele financiare achiziționate sau emise depreciate ca urmare a riscului de credit) sau, atunci când este cazul, rata dobânzii efective revizuită calculată în conformitate cu [IPSAS 41] punctul 139. Atunci când estimează fluxurile de trezorerie preconizate ale unui activ financiar, o entitate trebuie să ia în considerare toate condițiile contractuale ale activului financiar (de exemplu, plata în avans, opțiunile call și alte opțiuni similare), însă nu trebuie să ia în considerare pierderile din creditare preconizate, cu excepția cazului în care activul financiar este un activ financiar achiziționat sau emis depreciat ca urmare a riscului de credit, caz în care o entitate trebuie să ia, de asemenea, în considerare pierderile din creditare preconizate inițial care au fost luate în considerare la calculul ratei inițiale a dobânzii efective ajustate în funcție de credit.	41.9
câștiguri și pierderi actuariale	Modificările valorii actualizate a obligației privind beneficiile determinate generate de: <ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="376 1269 867 1361">(a) Ajustări statistice (efectele diferențelor dintre ipotezele actuariale anterioare și ceea ce s-a întâmplat de fapt); și <li data-bbox="376 1373 867 1430">(b) Efectele modificărilor ipotezelor actuariale. 	39.8
cercetare	Investigarea originală și planificată întreprinsă în scopul dobândirii unor cunoștințe sau înțelesuri științifice ori tehnice noi.	31.16

Termen cheltuială pe segment	Definiție	Localizare
	<p>O cheltuială care rezultă din activitățile de exploatare ale unui segment care este direct atribuibilă segmentului respectiv și partea relevantă dintr-o cheltuială care poate fi alocată pe o bază rezonabilă segmentului respectiv, inclusiv cheltuielile legate de furnizarea de bunuri și servicii părților externe și cheltuielile legate de tranzacțiile cu alte segmente ale aceiași entități. Cheltuiala pe segment nu include:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) Dobânzile, inclusiv dobânzile suportate pentru avansurile sau împrumuturile de la alte segmente, cu excepția cazului în care activitățile segmentului sunt de natură preponderent financiară; (b) Pierderile din vânzarea investițiilor sau pierderile din stingerea datoriilor, cu excepția cazului în care activitățile segmentului sunt de natură preponderent financiară; (c) Partea unei entități din deficitul net sau pierderile nete al (ale) entităților asociate, al (ale) asocierilor în participație sau din alte investiții financiare contabilizate pe baza metodei punerii în echivalență; (d) Cheltuielile cu impozitul pe profit sau cu echivalente ale impozitului pe profit care sunt recunoscute în conformitate cu standardele de contabilitate care tratează obligațiile de plată a impozitului pe profit sau a echivalentelor de impozit pe profit; sau (e) Cheltuielile administrative generale, cheltuielile cu sediile sociale și alte cheltuieli care apar la nivelul entității și au legătură cu entitatea respectivă per ansamblu. Totuși, uneori sunt suportate costuri la nivelul entității pentru un anumit segment. Astfel 	18.27

Termen	Definiție	Localizare
	<p>de costuri sunt cheltuieli pe segment dacă se referă la activitățile de exploatare ale segmentului respectiv și pot fi atribuite sau alocate direct segmentului pe o bază rezonabilă.</p> <p>Cheltuiala pe segment include partea care îi revine unui asociat într-o asocierie în participație din cheltuielile unei entități controlate în comun care este contabilizată prin consolidare proporțională în conformitate cu IPSAS 8.</p> <p>Pentru activitățile unui segment care sunt de natură preponderent financiară, veniturile și cheltuielile cu dobânzile pot fi raportate ca o singură valoare netă în sensul raportării pe segmente doar dacă acele elemente sunt compensate în situațiile financiare consolidate sau de la nivelul entității.</p>	
cheltuieli	<p>Scăderi ale beneficiilor economice sau ale potențialului de servicii pe durata perioadei de raportare sub forma unor ieșiri sau epuizări ale activelor sau a suportării unor datorii care au drept rezultat reduceri ale activelor nete / capitalurilor proprii, altele decât cele legate de distribuirile către proprietari.</p>	1.7
cheltuieli plătite prin sistemul fiscal chirie contingentă	<p>Sume care sunt disponibile beneficiarilor indiferent dacă aceștia plătesc sau nu impozite.</p> <p>Acea parte a plăților de leasing care nu are o valoare determinată, ci este stabilită în funcție de valoarea viitoare a unui factor care se modifică altfel decât odată cu trecerea timpului (de exemplu, un procent din vânzările viitoare, gradul de utilizare viitoare, indicii de preț viitori, ratele viitoare ale dobânzilor practicate pe piață).</p>	23.7
clasă de imobilizări corporale	<p>O grupare de active cu o natură sau funcție similară în cadrul operațiunilor entității, care este prezentată ca un element unic în scopul prezentării informațiilor în situațiile financiare.</p>	17.13

Termen	Definiție	Localizare
combinare de operațiuni din sectorul public	Fuzionarea unor operațiuni separate într-o singură entitate din sectorul public.	40.5
combinare de operațiuni din sectorul public aflată sub control comun	Este o combinare de operațiuni din sectorul public în care toate entitățile sau operațiunile implicate sunt controlate în ultimă instanță de aceeași entitate atât înainte, cât și după combinare.	40.5
compensație contingentă	De obicei, o obligație a entității dobânditoare de a transfera active suplimentare sau participații în capitalurile proprii către foștii proprietari ai unei operațiuni dobândite ca parte a schimbului pentru controlul asupra operațiunii dobândite, dacă au loc evenimentele viitoare specificate sau sunt îndeplinite condițiile specificate. Totuși, compensația contingentă poate conferi, de asemenea, entității dobânditoare dreptul la restituirea contravalorii transferate anterior dacă sunt îndeplinite condițiile specificate.	40.5
concedent (într-un angajament de concesiune a serviciilor)	Este entitatea care acordă operatorului dreptul de a utiliza activul în concesiunea de servicii.	32.8
condiții impuse activelor transferate	Prevederi care specifică faptul că beneficiile economice viitoare sau potențialul de servicii înglobate în activ trebuie să fie consumate de beneficiar conform înțelegerii, iar în caz contrar, beneficiile economice viitoare sau potențialul de servicii trebuie returnate entității care le-a transferat.	23.7
contopire	Are ca rezultat o entitate și este fie: (a) O combinare de operațiuni din sectorul public în care niciuna dintre părți nu obține controlul asupra uneia sau mai multor operațiuni; fie	40.5

Termen	Definiție	Localizare
	(b) O combinație de operațiuni din sectorul public în care una dintre părți obține controlul asupra uneia sau mai multor operațiuni și există probe că acea combinație are fondul economic al unei contopiri.	
contract cost plus sau pe bază de cost	Un contract de construcție în care antreprenorului i se rambursează costurile autorizate sau altfel definite și, în cazul unui contract comercial, un procent suplimentar din aceste costuri sau un onorariu fix, dacă există.	11.4
contract cu preț fix	Un contract de construcție în care antreprenorul este de acord cu un preț contractual fix sau cu o rată fixă pe unitate de produs finit, contract care, în unele cazuri, cuprinde clauze de escaladare a costurilor.	11.4
contract cu titlu oneros	Un contract privind schimbul de active sau servicii, în care costurile inevitabile pentru îndeplinirea obligațiilor contractuale depășesc beneficiile economice sau potențialul de servicii preconizate a fi obținute din respectivul contract.	19.18
contract de construcție	Un contract, sau un angajament irevocabil similar, negociat în mod specific pentru construirea unui activ sau a unei combinații de active care sunt strâns interconectate sau interdependente în ceea ce privește proiectarea, tehnologia și funcția lor sau scopul ori utilizarea lor final(ă).	11.4
contract de garanție financiară	Un contract care îi impune emitentului să efectueze anumite plăți pentru a rambursa deținătorul pentru o pierdere suportată deoarece un anumit debitor nu a putut să efectueze o plată la scadență conform termenelor inițiale sau modificate ale unui instrument de datorie.	41.9
contract de leasing	Un acord prin care locatorul cedează locatarului, în schimbul unei plăți sau serii de plăți, dreptul de a utiliza un activ pentru o perioadă de timp convenită.	13.8
contracte executorii	Contractele în care nicio parte nu și-a îndeplinit niciuna dintre obligații sau ambele părți și-au îndeplinit parțial obligațiile, în aceeași măsură.	19.18

Termen	Definiție	Localizare
contribuții de la proprietari	Beneficii economice viitoare sau potențial de servicii oferite entității drept contribuție a unor părți externe acesteia, altele decât cele care generează datorii pentru entitate, ce stabilesc un interes financiar față de activele nete / capitalurile proprii ale entității, care: <ul style="list-style-type: none"> (a) Conferă dreptul atât la (i) distribuiri ale beneficiilor economice viitoare sau ale potențialului de servicii de către entitate pe parcursul duratei sale de viață, astfel de distribuiri fiind la discreția proprietarilor sau a reprezentanților lor, cât și la (ii) distribuiri ale oricărui surplus al activelor față de datorii în cazul în care entitatea este lichidată; și/sau (b) Pot fi vândute, schimbate, transferate sau răscumpărate. 	1.7
control	O entitate controlează o altă entitate atunci când entitatea este expusă sau are drepturi asupra unor beneficii variabile pe baza implicării sale în cealaltă entitate și are capacitatea de a influența natura sau valoarea acelor beneficii prin autoritatea sa asupra celeilalte entități.	2.8
control asupra unui activ	Apare atunci când entitatea poate utiliza activul sau beneficia într-un alt mod de activ pentru atingerea obiectivelor sale și poate exclude sau reglementa printr-o altă modalitate accesul altor părți la acel beneficiu.	23.7
control comun	Controlul partajat al unui angajament, convenit prin intermediul unui angajament irevocabil, care există numai atunci când deciziile legate de activitățile relevante necesită consimțământul unanim al părților care dețin controlul comun.	36.8
cost	Suma în numerar sau în echivalente de numerar plătită sau valoarea justă a altei contraprestații oferite pentru dobândirea unui activ la momentul achiziției sau construcției sale.	16.7
cost curent de înlocuire	Costul pe care l-ar suporta entitatea pentru a dobândi activul la data de raportare.	12.9

Termen	Definiție	Localizare
cost presupus	O valoare folosită ca un substituent pentru costul de achiziție sau costul amortizat la o anumită dată.	33.9
costul amortizat al unui activ financiar sau al unei datorii financiare	Valoarea la care activul financiar sau datoria financiară este evaluat(ă) la recunoașterea inițială minus rambursările de principal, plus sau minus amortizarea cumulată utilizând metoda dobânzii efective pentru fiecare diferență dintre valoarea inițială și valoarea la scadență și, pentru activele financiare, modificată pentru orice provizion pentru pierderi.	41.9
costul serviciului	Cuprinde: <ul style="list-style-type: none"> (a) Costul serviciului actual, care reprezintă creșterea valorii actualizate a obligației privind beneficiul determinat care rezultă din serviciul angajatului în perioada curentă; (b) Costul serviciilor anterioare, care reprezintă modificarea valorii actualizate a obligației privind beneficiul determinat pentru serviciul angajatului în perioade anterioare, generată de un amendament la plan (introducerea, eliminarea sau modificarea unui plan de beneficii determinate) sau de o reducere (o diminuare importantă efectuată de entitate în numărul de angajați cuprinși de un plan); și (c) Orice câștig sau pierdere din decontare. 	39.8
costuri asociate cedării	Costuri marginale care pot fi atribuite direct cedării unui activ, exclusiv costurile de finanțare și cheltuiala cu impozitul pe profit.	21.14
costuri directe inițiale	Costuri marginale care pot fi atribuite direct negocierii și încheierii unui contract de leasing, în afara costurilor suportate de locatorii producători sau comercianți.	13.8
costuri generate de vânzare	Costuri marginale care pot fi atribuite direct cedării unui activ, exclusiv costurile de finanțare și impozitele pe profit. Cedarea poate fi realizată prin vânzare sau prin distribuirea gratuită sau la un preț nominal.	27.9

Termen	Definiție	Localizare
costurile îndatorării	Dobânzile și alte cheltuieli suportate de o entitate pentru împrumutarea de fonduri.	5.5
costurile tranzacției	Costuri marginale care pot fi atribuite direct achiziției, emiterii sau cedării unui activ financiar sau unei datorii financiare (a se vedea [IPSAS 41] punctul AG163). Un cost marginal este un cost care nu ar fi fost suportat dacă entitatea nu ar fi dobândit, emis sau cedat instrumentul financiar.	41.9
cumpărare sau vânzare standard	O cumpărare sau o vânzare a unui activ financiar printr-un contract ale cărui condiții impun livrarea activului în cadrul perioadei de timp stabilite în general prin reglementări sau convenții pe piața în cauză.	41.9
curs de închidere	Cursul de schimb la vedere la data de raportare.	4.10
curs de schimb la vedere	Cursul de schimb valutar pentru livrări imediate.	4.10
curs de schimb valutar	Rata de schimb dintre două monede.	4.10
data achiziției	Data la care entitatea dobânditoare obține controlul asupra operațiunii dobândite.	40.5
data adoptării IPSAS-urilor	Data la care o entitate adoptă pentru prima dată IPSAS-urile pe bază de angajamente și reprezintă începutul perioadei de raportare în care entitatea care adoptă pentru prima dată adoptă IPSAS-urile pe bază de angajamente și pentru care entitatea își prezintă primele situații financiare tranzitorii întocmite în conformitate cu IPSAS-urile sau primele situații financiare întocmite în conformitate cu IPSAS-urile.	33.9
data contopirii	Data la care entitatea care rezultă obține controlul asupra operațiunilor care se combină.	40.5
data reclasificării	Prima zi din prima perioadă de raportare care urmează modificării modelului de conducere care are drept rezultat reclasificarea activelor financiare de către o entitate.	41.9
dată de raportare	Data ultimei zile din perioada de raportare la care se referă situațiile financiare.	2.8

Termen	Definiție	Localizare
datorie contingentă	<p>(a) O obligație posibilă apărută ca urmare a unor evenimente trecute și a cărei existență va fi confirmată numai de apariția sau de absența unuia sau mai multor evenimente viitoare incerte, care nu sunt în totalitate sub controlul entității; sau</p> <p>(b) O obligație actuală apărută ca urmare a unor evenimente trecute, dar care nu este recunoscută deoarece:</p> <p>(i) Este improbabil ca pentru decontarea acestei obligații să fie necesare ieșiri de resurse încorporând beneficii economice sau potențial de servicii; sau</p> <p>(ii) Valoarea obligației nu poate fi evaluată suficient de fiabil.</p>	19.18
datorie financiară	<p>Orice datorie care reprezintă:</p> <p>(a) O obligație contractuală:</p> <p>(i) De a livra numerar sau un alt activ financiar unei alte entități; sau</p> <p>(ii) De a schimba active financiare sau datorii financiare cu o altă entitate în condiții care sunt potențial nefavorabile entității; sau</p> <p>(b) Un contract care va fi sau poate fi decontat în propriile instrumente de capitaluri proprii ale entității și care este:</p> <p>(i) Un instrument nederivat pentru care entitatea este sau poate fi obligată să livreze un număr variabil din propriile instrumente de capitaluri proprii; sau</p> <p>(ii) Un instrument derivat care va fi sau poate fi decontat altfel decât prin schimbul unei sume fixe de numerar sau al unui alt activ financiar cu un număr fix din</p>	28.9

Termen	Definiție	Localizare
	<p>propriile instrumente de capitaluri proprii ale entității. În acest sens, drepturile, opțiunile sau warantele pentru dobândirea unui număr fix din propriile instrumente de capitaluri proprii ale entității în schimbul unei sume fixe în orice monedă reprezintă instrumente de capitaluri proprii dacă entitatea oferă drepturile, opțiunile sau warantele proporțional tuturor proprietarilor existenți de instrumente nederivate de capitaluri proprii din aceeași categorie. De asemenea, în acest scop, propriile instrumente de capitaluri proprii ale entității nu cuprind instrumentele financiare care pot fi lichidate de deținător înainte de scadență clasificate drept instrumente de capitaluri proprii în conformitate cu [IPSAS 28] punctele 15 și 16, instrumentele care impun entității o obligație de a livra unei alte entități o parte proporțională din activele nete ale entității numai la lichidare și care sunt clasificate drept instrumente de capitaluri proprii în conformitate cu punctele 17 și 18 sau instrumentele care reprezintă contracte pentru primirea sau livrarea viitoare a propriilor instrumente de capitaluri proprii ale entității.</p>	
	<p>Ca excepție, un instrument care corespunde definiției unei datorii financiare este clasificat drept instrument de capitaluri proprii dacă are toate caracteristicile și îndeplinește toate condițiile de la punctele 15 și 16 sau de la punctele 17 și 18.</p>	

Termen	Definiție	Localizare
datorie financiară la valoarea justă prin surplus sau deficit	<p>O datorie financiară care îndeplinește una dintre următoarele condiții:</p> <p>(a) Corespunde definiției instrumentelor deținute în vederea tranzacționării.</p> <p>(b) La recunoașterea inițială este desemnată de către entitate drept la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu [IPSAS 41] punctul 46 sau 51.</p> <p>(c) Este desemnată la recunoașterea inițială sau ulterior drept la valoarea justă prin surplus sau deficit în conformitate cu [IPSAS 41] punctul 152.</p>	41.9
datorie netă (activ net) privind beneficiul determinat datorii	<p>Deficitul sau surplusul ajustat pentru orice efect al limitării unui activ net privind beneficiul determinat la nivelul plafonului activului.</p> <p>Obligații actuale ale entității, rezultate din evenimente trecute, a căror decontare se așteaptă să determine o ieșire de resurse încorporând beneficii economice sau potențial de servicii din entitate.</p>	39.8
datorii pe segment	<p>Acele datorii din exploatare care rezultă din activitățile de exploatare ale unui segment și care fie sunt direct atribuibile segmentului respectiv, fie pot fi alocate segmentului pe o bază rezonabilă.</p> <p>Dacă cheltuiala pe segment a unui segment include cheltuielile cu dobânzile, datoriile pe segment includ datoriile purtătoare de dobândă aferente.</p> <p>Datoriile pe segment includ partea care îi revine unui asociat într-o asocierie în participație din datoriile unei entități controlate în comun care este contabilizată prin consolidare proporțională în conformitate cu IPSAS 8.</p>	1.7 18.27

Termen	Definiție	Localizare
decontare	<p>Datoriile pe segment nu includ datoriile care decurg din impozitul pe profit sau echivalentele impozitului pe profit care sunt recunoscute în conformitate cu standardele de contabilitate care tratează obligațiile de plată a impozitului pe profit sau a echivalentelor impozitului pe profit.</p> <p>O tranzacție prin care se elimină orice alte obligații implicite sau legale pentru o parte sau toate beneficiile furnizate pe baza unui plan de beneficii determinate, alta decât o plată a beneficiilor în contul sau în numele angajaților care este menționată în termenele planului și este inclusă în ipotezele actuariale.</p>	39.8
deficit sau surplus	<p>Este:</p> <p>(a) Valoarea actualizată a obligației privind beneficiul determinat minus</p> <p>(b) Valoarea justă a activelor planului (dacă există).</p>	39.8
depreciere	<p>O pierdere din beneficiile economice viitoare sau din potențialul de servicii ale unui activ în plus față de recunoașterea sistematică a pierderii beneficiilor economice viitoare sau a potențialului de servicii ale activului prin amortizare.</p>	21.14
derecunoaștere	<p>Eliminarea unui activ financiar sau a unei datorii financiare recunoscut(e) anterior din situația poziției financiare a entității.</p>	41.9
deținut în vederea tranzacționării	<p>Un activ financiar sau o datorie financiară care:</p> <p>(a) Este dobândit sau este suportată în principal în scopul vânzării sau răscumpărării în viitorul apropiat;</p> <p>(b) La recunoașterea inițială face parte dintr-un portofoliu de instrumente financiare identificate gestionate împreună și pentru care există dovezi ale unui tipar real recent de urmărire a profitului pe termen scurt; sau</p>	41.9

Termen	Definiție	Localizare
	(c) Este un instrument derivat (cu excepția unui instrument derivat care este un contract de garanție financiară sau un instrument desemnat și eficient de acoperire împotriva riscurilor).	
dezvoltare	Aplicarea descoperirilor din cercetare sau a altor cunoștințe într-un plan sau proiect care vizează producția de materiale, dispozitive, produse, procese, sisteme sau servicii noi sau îmbunătățite substanțial, înainte de începerea producției sau utilizării comerciale.	31.16
diferență de curs valutar	Diferența care rezultă din conversia unui anumit număr de unități ale unei monede într-o altă monedă la cursuri de schimb valutar diferite.	4.10
distribuiri către proprietari	Beneficiile economice viitoare sau potențialul de servicii distribuite de către entitate tuturor sau unora dintre proprietari, fie ca rentabilitate a investiției, fie ca rezultat al investiției.	1.7
dividende sau distribuiri similare	Distribuiri către deținătorii de instrumente de capitaluri proprii proporțional cu partea deținută dintr-o anumită clasă de capital.	41.9
dobânda netă aferentă datoriei nete (activului net) privind beneficiul determinat	Modificarea pe parcursul perioadei a datoriei nete (activului net) privind beneficiul determinat apărută odată cu trecerea timpului.	39.8
drepturi de protecție	Drepturi concepute pentru a proteja interesele părții care deține drepturile respective, fără a conferi acelei părți autoritate asupra entității în cadrul căreia deține drepturile respective.	35.14
drepturi de revocare	Drepturile de a priva factorul decizional de autoritatea sa decizională.	35.14

Termen	Definiție	Localizare
durata contractului de leasing	Perioada de timp irevocabilă pentru care locatarul a contractat activul în sistem de leasing și orice alte perioade suplimentare pentru care locatarul are opțiunea de a continua utilizarea activului în sistem de leasing, cu sau fără plată suplimentară, când la inițierea contractului de leasing este cert, într-o măsură rezonabilă, faptul că locatarul își va exercita această opțiune.	13.8
durată de viață economică	Fie: <ul style="list-style-type: none"> (a) Perioada de-a lungul căreia se preconizează că un activ va genera beneficii economice sau potențial de servicii pentru unul sau mai mulți utilizatori; fie (b) Numărul unităților de producție sau al unităților similare care se preconizează a fi obținute prin utilizarea activului de către unul sau mai mulți utilizatori. 	13.8
durată de viață utilă (a unei imobilizări corporale sau a unei imobilizări necorporale)	Fie: <ul style="list-style-type: none"> (a) Perioada în care se preconizează că un activ va fi disponibil pentru a fi utilizat de către o entitate; fie (b) Numărul de unități de producție sau alte unități similare pe care o entitate preconizează să le obțină de la activ. 	17.13
durată de viață utilă (a unui activ generator de fluxuri nemonetare)	Fie: <ul style="list-style-type: none"> (a) Perioada în care se preconizează că un activ va fi utilizat de entitate; fie (b) Numărul de unități de producție sau alte unități similare pe care entitatea preconizează să le obțină de la activ. 	21.14
durată de viață utilă (a unui contract de leasing)	Perioada estimată rămasă de la începutul perioadei de leasing, fără a fi limitată la aceasta, pe parcursul căreia se așteaptă ca beneficiile economice sau potențialul de servicii încorporate în activ să fie consumate de către entitate.	13.8

Termen	Definiție	Localizare
echivalente de numerar	Investiții pe termen scurt foarte lichide, care sunt ușor convertibile în sume cunoscute de numerar și care sunt supuse unui risc nesemnificativ de schimbare a valorii.	2.8
eficacitatea acoperirii împotriva riscurilor	Gradul în care modificările în valoarea justă sau în fluxurile de trezorerie ale elementului acoperit împotriva riscurilor care se pot atribui unui risc acoperit sunt compensate prin modificările valorii juste sau ale fluxurilor de trezorerie aferente instrumentului de acoperire împotriva riscurilor (a se vedea [IPSAS 29] Anexa A punctele AG145-AG156).	29.10
element acoperit împotriva riscurilor	Un activ, o datorie, un angajament ferm, o tranzacție prognozată foarte probabilă sau o investiție netă într-o operațiune din străinătate care (a) expune entitatea la riscul modificărilor valorii juste sau ale fluxurilor de trezorerie viitoare și (b) este desemnat(ă) drept acoperit(ă) împotriva riscurilor ([IPSAS 29] punctele 87-94 și Anexa A punctele AG131-AG141 detaliază definiția elementelor acoperite împotriva riscurilor).	29.10
elemente monetare	Unități monetare deținute și active și datorii de primit sau de plătit într-un număr fix sau determinabil de unități monetare.	4.10
elemente nemonetare	Elementele care nu sunt elemente monetare.	10.7
entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile	O entitate care adoptă pentru prima dată IPSAS-urile pe bază de angajamente și care își prezintă primele situații financiare tranzitorii întocmite în conformitate cu IPSAS-urile sau primele situații financiare întocmite în conformitate cu IPSAS-urile.	33.9
entitate care controlează	O entitate care controlează una sau mai multe entități.	35.14
entitate care rezultă	Entitatea care reprezintă rezultatul combinării a două sau mai multe operațiuni în cadrul unei contopiri.	40.5
entitate controlată	O entitate care este controlată de o altă entitate.	35.14

Termen	Definiție	Localizare
entitate de investiții	<p>O entitate care:</p> <p>(a) Obține fonduri de la unul sau mai mulți investitori cu scopul de a le furniza acelor investitori servicii de gestionare a investițiilor;</p> <p>(b) Are scopul de a investi fonduri exclusiv în vederea obținerii rezultatelor din creșterea valorii capitalului, din veniturile din investiții sau din ambele; și</p> <p>(c) Cuantifică și evaluează performanța majorității investițiilor sale pe baza valorii juste.</p>	35.14
entitate dobânditoare	Entitatea care obține controlul asupra uneia sau mai multor operațiuni în cadrul unei achiziții.	40.5
entitate economică	O entitate care controlează și entitățile sale controlate.	1.7, 35.14
entitate mutuală	O entitate, alta decât o entitate deținută de investitori, care oferă dividende, costuri mai scăzute sau alte beneficii economice direct către proprietarii, membrii sau participanții săi. De exemplu, o companie mutuală de asigurări, o cooperativă de credit și o entitate de tip cooperatist sunt toate entități mutuale.	40.5
entitate structurată	<p>Este:</p> <p>(a) Pentru entitățile în cazul cărora angajamentele administrative sau legislația sunt, în mod normal, factorii dominanți în a decide cine deține controlul asupra unei entități, o entitate care a fost proiectată în așa fel încât angajamentele administrative sau legislația să nu fie factorii dominanți în a decide cine deține controlul asupra entității, cum ar fi situațiile în care angajamentele irevocabile sunt semnificative pentru a determina controlul asupra entității, iar activitățile relevante sunt coordonate prin intermediul angajamentelor irevocabile; sau</p>	38.7

Termen	Definiție	Localizare
erori ale perioadei anterioare	<p>(b) Pentru entitățile în cazul cărora dreptul de vot sau alte drepturi similare sunt, în mod normal, factorul dominant în a decide cine deține controlul asupra unei entități, o entitate care a fost proiectată în așa fel încât dreptul de vot sau alte drepturi similare să nu fie factorul dominant în a decide cine deține controlul asupra entității, cum ar fi situațiile în care orice drepturi de vot se referă numai la sarcinile administrative, iar activitățile relevante sunt coordonate prin intermediul angajamentelor irevocabile.</p> <p>Omisiuni și prezentări eronate cuprinse în situațiile financiare ale entității pentru una sau mai multe perioade anterioare, rezultate din neutilizarea sau utilizarea greșită a informațiilor care oferă o reprezentare exactă care:</p> <p>(a) Erau disponibile la momentul în care situațiile financiare pentru acele perioade au fost aprobate în vederea emiterii; și</p> <p>(b) Se poate preconiza, în mod rezonabil, că ar fi putut fi obținute și luate în considerare la întocmirea și prezentarea acelor situații financiare.</p> <p>Astfel de erori includ efecte ale erorilor matematice, greșeli în aplicarea politicilor contabile, neglijarea sau interpretarea greșită a faptelor și fraude.</p>	3.7
eveniment care obligă	<p>Un eveniment care generează o obligație legală sau implicită care nu îi dă entității o alternativă realistă în afara îndeplinirii obligației respective.</p>	19.18
eveniment impozabil	<p>Evenimentul care, conform prevederilor guvernului, legislativului sau unei alte autorități, va fi supus impozitării.</p>	23.7

Termen	Definiție	Localizare
evenimente ulterioare datei de raportare	<p>Acele evenimente, atât favorabile, cât și nefavorabile, care apar între data de raportare și data la care situațiile financiare sunt aprobate în vederea emiterii. Se pot identifica două tipuri de evenimente:</p> <p>(a) Cele care furnizează dovada condițiilor care au existat la data de raportare (evenimente ulterioare datei de raportare care conduc la ajustarea situațiilor financiare); și</p> <p>(b) Cele care arată condițiile care au apărut după data de raportare (evenimente ulterioare datei de raportare care nu conduc la ajustarea situațiilor financiare).</p>	14.5
facilități fiscale	Prevederi preferențiale ale legii fiscale care oferă anumitor contribuabili concesiile care nu sunt accesibile pentru alții.	23.7
factor decizional	O entitate cu drepturi decizionale care este fie o entitate decidentă, fie un intermediar al altor părți.	35.14
fluxuri de trezorerie	Intrările și ieșirile de numerar și echivalente de numerar.	2.8
fond comercial	Un activ care reprezintă beneficiile economice viitoare ce rezultă din alte active dobândite într-o achiziție care nu sunt identificate individual și recunoscute separat.	40.5
grup de active biologice	O grupare de animale sau plante vii similare.	27.9
identificabil	<p>Un activ este identificabil dacă fie:</p> <p>(a) Este separabil, adică poate fi separat de sau desprins din entitate și vândut, transferat, cesionat printr-un contract de licență, închiriat sau schimbat, fie individual, fie împreună cu un angajament irevocabil, cu un activ identificabil sau cu o datorie identificabilă aferent(ă), indiferent dacă entitatea intenționează sau nu să facă acest lucru; fie</p>	40.5

Termen	Definiție	Localizare
	(b) Decurge din angajamente irevocabile (inclusiv drepturi contractuale sau alte drepturi legale), indiferent dacă acele drepturi sunt transferabile sau separabile de entitate sau de alte drepturi și obligații.	
imobilizare necorporală	Un activ nemonetar identificabil fără formă fizică.	31.16
imobilizări corporale	Elemente corporale care:	17.13
	(a) Sunt deținute în vederea utilizării pentru producerea sau furnizarea de bunuri sau servicii, pentru a fi închiriate terților sau pentru a fi folosite în scopuri administrative; și	
	(b) Se preconizează a fi utilizate pe parcursul mai multor perioade de raportare.	
imposibil (1)	Aplicarea unei dispoziții este imposibilă atunci când entitatea nu o poate aplica după ce a făcut toate eforturile rezonabile în acest sens.	1.7
imposibil (2)	Aplicarea unei dispoziții este imposibilă atunci când entitatea nu o poate aplica după ce a făcut toate eforturile rezonabile în acest sens. Pentru o perioadă anterioară specifică, este imposibil de aplicat retroactiv o modificare a unei politici contabile sau de făcut o retratare retroactivă pentru a corecta o eroare dacă:	3.7
	(a) Efectele aplicării retroactive sau ale retratării retroactive nu sunt determinabile;	
	(b) Aplicarea retroactivă sau retratarea retroactivă necesită ipoteze privind intenția pe care ar fi avut-o conducerea în acea perioadă; sau	
	(c) Aplicarea retroactivă sau retratarea retroactivă necesită estimări semnificative ale valorilor și sunt imposibil de distins, în mod obiectiv, informațiile privind acele estimări care:	

Termen	Definiție	Localizare
impozite	<p>(i) Oferă dovezi ale circumstanțelor care au existat la data (datele) la care acele valori trebuie recunoscute, evaluate sau prezentate; și</p> <p>(ii) Ar fi fost disponibile la data la care situațiile financiare pentru acea perioadă anterioară au fost aprobate în vederea emiterii;</p> <p>de informații din alte surse.</p>	23.7
influență semnificativă (în contextul intereselor în alte entități)	Capacitatea de a participa la luarea deciziilor privind politicile financiare și de exploatare ale unei alte entități fără a exercita un control sau un control comun asupra politicilor respective.	36.8
influență semnificativă (în contextul tranzacțiilor cu părțile afiliate)	Capacitatea de a participa la luarea deciziilor privind politicile financiare și de exploatare ale unei entități, fără a exercita un control asupra politicilor respective. Influența semnificativă poate fi exercitată în mai multe moduri, de obicei prin reprezentarea în consiliul de administrație sau în organismul de conducere echivalent, dar și prin, de exemplu, participarea (a) la procesul de elaborare a politicilor, (b) în tranzacțiile semnificative dintre entități dintr-o entitate economică, (c) la schimbul de personal de conducere sau (d) la dependența de informații tehnice. Influența semnificativă poate fi dobândită printr-o participație în capitalurile proprii, prin statut sau printr-un acord. În ceea ce privește participația în capitalurile proprii, influența semnificativă este presupusă în conformitate cu definiția din IPSAS 7.	20.4

Termen	Definiție	Localizare
inițierea contractului de leasing	Prima dată, în ordine cronologică, dintre data acordului de leasing și data angajamentului părților de a respecta principalele prevederi ale contractului de leasing. La această dată: (a) Un leasing este clasificat fie ca leasing operațional, fie ca leasing financiar; și (b) În cazul unui leasing financiar, valorile care trebuie recunoscute la începutul perioadei de leasing sunt determinate.	13.8
instrument care poate fi lichidat de deținător înainte de scadență	Un instrument financiar care îi dă deținătorului dreptul de a înapoia instrumentul emitentului în schimbul numerarului sau al unui alt activ financiar sau este înapoiat automat emitentului la producerea unui eveniment viitor incert sau a decesului sau pensionării deținătorului instrumentului.	28.9
instrument de acoperire împotriva riscurilor	Un instrument derivat desemnat sau (doar pentru o acoperire împotriva riscurilor variațiilor cursurilor de schimb valutar) un activ financiar nederivat sau o datorie financiară nederivată desemnat(ă) a cărui (cărei) valoare justă sau ale cărui (cărei) fluxuri de trezorerie se preconizează să compenseze modificările valorii juste sau ale fluxurilor de trezorerie ale unui element desemnat acoperit împotriva riscurilor ([IPSAS 29] punctele 81-86 și Anexa A punctele AG127-AG130 detaliază definiția unui instrument de acoperire împotriva riscurilor).	29.10
instrument de capitaluri proprii	Orice contract care certifică existența unui interes rezidual în activele unei entități după deducerea tuturor datoriilor acesteia.	28.9
instrument derivat	Un instrument financiar sau un alt contract care intră sub incidența prezentului standard și care întrunește toate cele trei caracteristici de mai jos:	41.9

Termen	Definiție	Localizare
	<p>(a) Valoarea sa se modifică drept reacție la modificările anumitor rate ale dobânzii, prețului unui instrument financiar, prețului mărfurilor, cursurilor de schimb valutar, indicilor de preț sau ratelor, ratingului de credit sau indicelui de creditare, sau ale altor variabile, cu condiția ca, în cazul unei variabile nefinanciare, aceasta să nu fie specifică unei părți contractuale (uneori numită „de bază”).</p> <p>(b) Nu necesită nicio investiție netă inițială sau necesită o investiție netă inițială care este mai mică decât s-ar impune pentru alte tipuri de contracte care se preconizează să aibă reacții similare la modificările factorilor pieței.</p> <p>(c) Este decontat la o dată viitoare.</p>	
	Orice contract care generează simultan un activ financiar al unei entități și o datorie financiară sau un instrument de capitaluri proprii al unei alte entități.	28.9
	interes care nu controlează	Activele nete / capitalurile proprii dintr-o entitate controlată care nu sunt atribuibile, direct sau indirect, unei entități care controlează.
interes în altă entitate	Se referă la implicarea prin intermediul unor angajamente irevocabile sau de alt tip care expune o entitate la variabilitatea beneficiilor care rezultă din performanța celeilalte entități. Un interes în altă entitate poate fi dovedit prin, dar fără a se limita la, deținerea de capitaluri proprii sau instrumente de datorie, precum și alte forme de implicare, cum ar fi furnizarea de fonduri, sprijinul cu lichidități, ameliorarea condițiilor de credit și garanțiile. Aici sunt incluse mijloacele prin care o entitate deține controlul sau controlul comun ori influență semnificativă asupra unei alte entități. O entitate nu deține, în mod necesar, un interes într-o altă entitate numai datorită unei relații tipice finanțator/beneficiar sau client/furnizor.	38.7

Termen	Definiție	Localizare
investiție brută în leasing	Valoarea agregată a: (a) Plăților minime de leasing de primit de către locator în baza unui contract de leasing financiar; și (b) Oricărei valori reziduale negarantate acumulate în contul locatorului.	13.8
investiție imobiliară	Proprietate (un teren sau o clădire – sau o parte a unei clădiri – sau ambele) deținută mai degrabă pentru a obține venituri din chirii ori pentru creșterea valorii capitalului sau ambele decât pentru: (a) A fi utilizată pentru producerea ori furnizarea de bunuri sau servicii ori în scopuri administrative; sau (b) A fi vândută pe parcursul desfășurării normale a activității.	16.7
investiție netă în leasing	Investiția brută în leasing actualizată la rata dobânzii implicită din contractul de leasing.	13.8
investiție netă într-o operațiune din străinătate	Valoarea interesului entității raportoare în activele nete / capitalurile proprii ale acelei operațiuni.	4.10
împrumuturi de plată	Datorii financiare, altele decât datoriile comerciale pe termen scurt în condiții normale de creditare.	30.8
începutul perioadei de leasing	Data de la care locatarul este îndreptățit să își exercite dreptul de a utiliza activul în sistem de leasing. Este data recunoașterii inițiale a leasingului (adică recunoașterea activelor, datoriilor, veniturilor sau cheltuielilor rezultate din contractul de leasing, după caz).	13.8
leasing financiar	Un leasing care transferă în esență toate riscurile și recompensele aferente dreptului de proprietate asupra unui activ. Titlul de proprietate poate să fie transferat sau nu în cele din urmă.	13.8

Termen	Definiție	Localizare
leasing irevocabil	Un leasing care este revocabil doar: <ul style="list-style-type: none"> (a) Dacă survine un eveniment contingent a cărui producere era puțin probabilă; (b) Cu permisiunea locatorului; (c) În cazul în care locatarul contractează cu același locator un nou leasing pentru același activ sau unul echivalent; sau (d) În momentul plății de către locatar a unei asemenea sume suplimentare încât, la inițierea contractului de leasing, continuarea acestuia este certă într-o măsură rezonabilă. 	13.8
leasing operațional	Un leasing care nu este un leasing financiar.	13.8
membri apropiați ai familiei unui individ	Rude apropiate ale individului sau membri ai familiei apropiate a individului care pot influența sau pot fi influențați de acel individ în relațiile lor cu entitatea.	20.4
metoda dobânzii efective	Metoda care este folosită la calcularea costului amortizat al unui activ financiar sau al unei datorii financiare și la alocarea și recunoașterea veniturilor din dobânzi sau a cheltuielilor cu dobânzile în surplus sau deficit pe parcursul perioadei relevante.	41.9
metoda punerii în echivalență (în contextul intereselor în alte entități)	O metodă de contabilizare prin care investiția este recunoscută inițial la cost și ajustată ulterior în funcție de modificările ulterioare achiziției în cota-parte a investitorului din activele nete / capitalurile proprii ale entității în care s-a investit a entității asociate sau a asocierii în participație. Surplusul sau deficitul investitorului include cota sa parte din surplusul sau deficitul entității în care s-a investit, iar activele nete / capitalurile proprii ale investitorului includ cota sa parte din modificările în activele nete / capitalurile proprii ale entității în care s-a investit care nu au fost recunoscute în surplusul sau deficitul entității în care s-a investit.	36.8

Termen	Definiție	Localizare
modificarea estimării contabile	O ajustare a valorii contabile a unui activ sau a unei datorii, sau valoarea consumului periodic al unui activ, care rezultă din evaluarea stadiului actual al activelor și datoriilor, precum și a beneficiilor și obligațiilor viitoare preconizate asociate acestora. Modificările estimărilor contabile rezultă de pe urma noilor informații sau noilor evoluții și, în consecință, nu reprezintă corectarea erorilor.	3.7
monedă de prezentare	Moneda în care sunt prezentate situațiile financiare.	4.10
monedă funcțională	Moneda din mediul economic principal în care operează entitatea.	4.10
note	Cuprind informații suplimentare față de cele prezentate în situația poziției financiare, situația performanței financiare, situația modificărilor activelor nete / capitalurilor proprii și situația fluxurilor de trezorerie. Notele oferă descrieri narrative sau dezagregări ale elementelor prezentate în acele situații și informații privind elementele care nu îndeplinesc condițiile pentru a fi recunoscute în acele situații.	1.7
numerar	Cuprinde disponibilul în casă și la bănci și depozitele la vedere.	2.8
obligație implicită	O obligație care rezultă din acțiunile unei entități în cazul în care: <ul style="list-style-type: none"> (a) Prin stabilirea unei practici anterioare, prin politicile publicate sau printr-o declarație curentă suficient de specifică, entitatea a indicat altor părți că își va asuma anumite responsabilități; și (b) Ca rezultat, entitatea a creat celorlalte părți implicate așteptarea justificată că își va onora acele responsabilități. 	19.18
obligație legală	O obligație care rezultă: <ul style="list-style-type: none"> (a) Dintr-un contract (din clauzele sale explicite sau implicite); (b) Din legislație; sau (c) Din alte principii de drept. 	19.18

Termen	Definiție	Localizare
operator (într-un angajament de concesiune a serviciilor)	Este entitatea care utilizează activul în concesiunea de servicii pentru a furniza servicii publice, sub rezerva controlului activului de către concedent.	32.8
operator într-o operațiune în participație	O parte într-o operațiune în participație care deține controlul comun asupra respectivei operațiuni în participație.	37.7
operațiune	Un set integrat de activități și active și/sau datorii aferente care poate fi coordonat sau gestionat în scopul îndeplinirii obiectivelor unei entități, prin intermediul furnizării de bunuri și/sau servicii.	40.5
operațiune care se combină	O operațiune care se combină cu una sau mai multe operațiuni diferite pentru a forma entitatea care rezultă în urma unei contopiri.	40.5
operațiune din străinătate	O entitate care este o entitate controlată, o entitate asociată, o asociere în participație sau o sucursală a unei entități raportoare, ale cărei activități sunt localizate sau se desfășoară într-o altă țară sau monedă decât cea a entității raportoare.	4.10
operațiune dobândită	Operațiunea asupra căreia dobânditorul obține controlul în cadrul unei achiziții.	40.5
operațiune în participație	Un angajament comun în cadrul căruia părțile care dețin controlul comun al angajamentului au drepturi la activele și obligații privind datoriile aferente angajamentului.	37.7
parte a unui angajament comun	O entitate care participă într-un angajament comun, indiferent dacă entitatea respectivă deține sau nu controlul comun asupra angajamentului.	37.7
parte afiliată	Părțile sunt considerate afiliate dacă una dintre părți poate (a) să controleze cealaltă parte sau (b) să exercite o influență semnificativă asupra celeilalte părți în luarea deciziilor financiare și de exploatare sau dacă partea afiliată și o altă parte fac obiectul unui control comun. Părțile afiliate includ:	20.4

Termen	Definiție	Localizare
participații în capitalurile proprii	<p>(a) Entități care controlează entitatea raportoare sau care sunt controlate de către entitatea raportoare, direct sau indirect, prin unul sau mai mulți intermediari;</p> <p>(b) Entități asociate (a se vedea IPSAS 7, <i>Investiții în entitățile asociate</i>);</p> <p>(c) Persoane fizice care dețin, direct sau indirect, un interes în entitatea raportoare care le asigură o influență semnificativă asupra entității și membrii apropiați ai familiei unor astfel de persoane;</p> <p>(d) Personalul-cheie din conducere și membrii apropiați ai familiei acestor persoane; și</p> <p>(e) Entități în care se deține o participație semnificativă în capitalurile proprii, direct sau indirect, de către orice persoană din cele descrise la litera (c) sau (d) ori în care o asemenea persoană poate să exercite o influență semnificativă.</p>	40.5
personal-cheie din conducere	<p>În sensul prezentului standard, termenul este folosit în general pentru a desemna participațiile în capitalurile proprii ale entităților deținute de investitori și participațiile proprietarilor, membrilor sau participanților la entitățile mutuale.</p> <p>(a) Toți directorii sau membrii organismului de conducere al entității; și</p> <p>(b) Alte persoane care au autoritatea și responsabilitatea pentru planificarea, conducerea și controlul activităților entității raportoare. Atunci când îndeplinesc această condiție, membrii personalului-cheie din conducere includ:</p>	20.4

Termen	Definiție	Localizare
piață activă	<ul style="list-style-type: none"> (i) Atunci când există un membru al organismului de conducere al unei entități de la nivelul administrației centrale care are autoritatea și responsabilitatea pentru planificarea, conducerea și controlul activităților entității raportoare, acel membru; (ii) Orice consilieri-cheie ai acelui membru; și (iii) Doar dacă nu sunt deja incluse la litera (a), structurile superioare de conducere ale entității raportoare, inclusiv directorul executiv sau președintele permanent al entității raportoare. <p>O piață în cadrul căreia sunt îndeplinite toate condițiile următoare:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) Elementele tranzacționate pe piața în cauză sunt omogene; (b) În mod normal, pot fi găsiți cumpărători și vânzători interesați în orice moment; și (c) Prețurile sunt disponibile publicului. 	21.14
pierdere din creditare	<p>Diferența dintre toate fluxurile de trezorerie contractuale care sunt datorate unei entități în conformitate cu contractul și toate fluxurile de trezorerie pe care entitatea preconizează să le primească (adică toate deficitele de numerar), actualizate la rata dobânzii efective inițiale (sau rata dobânzii efective ajustată în funcție de credit pentru activele financiare achiziționate sau emise depreciate ca urmare a riscului de credit). O entitate trebuie să estimeze fluxurile de trezorerie luând în considerare toate condițiile contractuale ale instrumentului financiar (de exemplu, plata în avans, prelungirea, opțiunile call și alte opțiuni similare) pe parcursul duratei de viață preconizate a respectivului instrument financiar.</p>	41.9

Termen	Definiție	Localizare
	Fluxurile de trezorerie care sunt analizate trebuie să includă fluxurile de trezorerie din vânzarea garanțiilor reale deținute sau alte ameliorări ale condițiilor de credit care sunt parte integrantă din termenele contractuale. Se presupune că durata de viață preconizată a unui instrument financiar poate fi estimată în mod fiabil. Totuși, în acele cazuri rare în care nu este posibilă estimarea în mod fiabil a duratei de viață preconizate a unui instrument financiar, entitatea trebuie să folosească durata contractuală rămasă a instrumentului financiar.	
pierdere din deprecierea unui activ generator de fluxuri nemonetare	Valoarea cu care valoarea contabilă a unui activ depășește valoarea recuperabilă a serviciilor aferente acestuia.	17.13
pierdere din deprecierea unui activ generator de numerar	Valoarea cu care valoarea contabilă a unui activ depășește valoarea sa recuperabilă.	17.13
pierderi din creditare preconizate	Media ponderată a pierderilor din creditare cu riscurile respective privind neîndeplinirea obligațiilor ca pondere.	41.9
pierderi din creditare preconizate pe 12 luni	Cota de pierderi din creditare preconizate pe toată durata de viață care reprezintă pierderile din creditare preconizate ce rezultă din evenimentele legate de neîndeplinirea obligațiilor aferente unui instrument financiar care sunt posibile în 12 luni după data de raportare.	41.9
pierderi din creditare preconizate pe toată durata de viață	Pierderile din creditare preconizate care rezultă din toate situațiile posibile de neîndeplinire a obligațiilor pe durata de viață preconizată a unui instrument financiar.	41.9
plafonul activului	Valoarea actualizată a oricăror beneficii economice disponibile sub forma rambursărilor din plan sau a reducerilor din contribuțiile viitoare la plan.	39.8

Termen	Definiție	Localizare
plantă productivă	O plantă vie care: <ul style="list-style-type: none"> (a) Este folosită la producerea sau furnizarea produselor agricole; (b) Se preconizează că va genera produse pe parcursul mai multor perioade; și (c) Are o probabilitate scăzută de a fi vândută ca produs agricol, cu excepția vânzărilor ocazionale de deșeuri. 	17.13, 27.9
planuri cu mai mulți angajatori	Planuri de contribuții determinate (altele decât planurile de stat) sau planuri de beneficii determinate (altele decât planurile de stat) care: <ul style="list-style-type: none"> (a) Pun în comun activele cu care au contribuit diferite entități care nu se află sub control comun; și (b) Folosesc acele active pentru a asigura beneficii angajaților mai multor entități, bazându-se pe faptul că atât nivelul contribuției, cât și cel al beneficiului sunt determinate fără a se ține seama de identitatea entității care angajează personalul în cauză. 	39.8
planuri de beneficii determinate	Planuri de beneficii postangajare, altele decât planurile de contribuții determinate.	39.8
planuri de beneficii postangajare	Angajamente oficiale sau neoficiale în baza cărora o entitate furnizează unuia sau mai multor angajați beneficii postangajare.	39.8
planuri de contribuții determinate	Planuri de beneficii postangajare în baza cărora o entitate plătește contribuții fixe unei entități separate (un fond) și nu va avea nicio obligație legală sau implicită de a plăti contribuții suplimentare dacă fondul nu deține suficiente active pentru a plăti toate beneficiile angajaților aferente serviciului prestat de angajat în perioada actuală și în perioadele anterioare.	39.8
planuri de stat	Planuri stabilite prin legislație care funcționează ca și cum ar fi planuri cu mai mulți angajatori pentru toate entitățile din categoriile economice prezentate în legislație.	39.8

Termen	Definiție	Localizare
plăți minime de leasing	<p>Plățile pe care locatarul este sau poate fi obligat să le efectueze de-a lungul duratei contractului de leasing, excluzând chiria contingentă, costurile serviciilor și, după caz, impozitele pe care locatorul le va plăti și care i se vor rambursa acestuia, împreună cu:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) Pentru locatar, orice sume garantate de locatar sau de o parte afiliată locatarului; sau (b) Pentru locator, orice valoare reziduală garantată locatorului de către: <ul style="list-style-type: none"> (i) Locatar; (ii) O parte afiliată locatarului; sau (iii) O terță parte independentă, fără legătură cu locatorul, care este capabilă din punct de vedere financiar să onoreze obligațiile aferente garanției. <p>Totuși, dacă locatarul are o opțiune de a cumpăra activul la un preț estimat a fi suficient de scăzut față de valoarea sa justă la data la care opțiunea devine exercitabilă încât, la inițierea contractului de leasing, există certitudinea rezonabilă că opțiunea va fi exercitată, atunci plățile minime de leasing includ plățile minime exigibile pe durata contractului de leasing până la data preconizată de exercitare a opțiunii de cumpărare, precum și plata necesară pentru exercitarea acestei opțiuni.</p>	13.8
politici contabile	Principiile, bazele, convențiile, regulile și practicile specifice aplicate de o entitate la întocmirea și prezentarea situațiilor financiare.	3.7
politici contabile pe segment	Politicele contabile adoptate pentru întocmirea și prezentarea situațiilor financiare ale grupului sau ale entității consolidat(e), precum și acele politici contabile care se referă în mod specific la raportarea pe segmente.	18.27

Termen	Definiție	Localizare
poliță de asigurare restrictivă	<p>O poliță de asigurare¹ emisă de un asigurător care nu este o parte afiliată (conform definiției din IPSAS 20) a entității raportoare, dacă încasările aferente poliței:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) Pot fi utilizate doar pentru a plăti sau a finanța beneficiile angajaților în baza unui plan de beneficii determinate; și (b) Nu sunt disponibile creditorilor entității raportoare (nici măcar în caz de faliment) și nu pot fi plătite entității raportoare, cu excepția cazului în care: <ul style="list-style-type: none"> (i) Încasările reprezintă un surplus de active care nu sunt necesare îndeplinirii tuturor obligațiilor privind beneficiile angajaților; sau (ii) Încasările sunt returnate entității raportoare cu scopul de a-i rambursa beneficiile angajaților deja plătite. 	39.8
prevederi referitoare la activele transferate	Termene din legi, reglementări sau dintr-un angajament irevocabil impuse asupra utilizării unui activ transferat de către entități externe entității raportoare.	23.7
primele situații financiare întocmite în conformitate cu IPSAS-urile	Primele situații financiare anuale în care o entitate se conformează IPSAS-urilor pe bază de angajamente și poate emite o declarație de conformitate explicită și fără rezerve cu acele IPSAS-uri deoarece a adoptat una sau mai multe dintre derogările tranzitorii din prezentul IPSAS care nu afectează prezentarea fidelă a situațiilor financiare și capacitatea sa de a-și declara conformitatea cu IPSAS-urile pe bază de angajamente.	33.9
produse agricole	Produsele recoltate de la activele biologice ale entității.	27.9

¹ O poliță de asigurare restrictivă nu este neapărat un contract de asigurare (a se vedea standardul internațional sau național relevant care tratează contractele de asigurare).

Termen	Definiție	Localizare
proprietari	În sensul prezentului standard, este folosit în general pentru a desemna orice parte care deține participații cuantificabile în capitalurile proprii ale unei operațiuni. Termenul include, fără a se limita la, deținătorii de participații în capitalurile proprii ale entităților deținute de investitori și proprietarii ori membrii entităților mutuale sau participanții la entitățile mutuale.	40.5
proprietate imobiliară utilizată de posesor	O proprietate imobiliară deținută (de proprietar sau de locatar în temeiul unui contract de leasing financiar) pentru a fi utilizată la producerea ori furnizarea de bunuri sau servicii ori în scopuri administrative.	16.7
provizion	O datorie cu plasare în timp sau valoare incertă.	19.18
rata dobânzii efective	Rata care actualizează exact plățile sau încasările viitoare în numerar estimate pe durata de viață preconizată a activului financiar sau a datoriei financiare la valoarea contabilă brută a unui activ financiar sau la costul amortizat al unei datorii financiare. La calcularea ratei dobânzii efective, o entitate trebuie să estimeze fluxurile de trezorerie preconizate luând în considerare toate condițiile contractuale ale instrumentului financiar (de exemplu, plata în avans, prelungirea, opțiunile call și alte opțiuni similare), dar nu trebuie să ia în calcul pierderile din creditare preconizate. Calculul include toate comisioanele și punctele plătite sau încasate de părțile participante la contract care fac parte integrantă din rata dobânzii efective (a se vedea [IPSAS 41] punctele AG156-AG158), costurile tranzacției și toate celelalte prime sau reduceri. Se presupune că fluxurile de trezorerie și durata de viață preconizată ale unui grup de instrumente financiare similare pot fi estimate în mod fiabil.	41.9

Termen	Definiție	Localizare
rata dobânzii efective ajustată în funcție de credit	<p>Totuși, în acele cazuri rare în care nu este posibilă estimarea în mod fiabil a fluxurilor de trezorerie sau a duratei de viață preconizate a unui instrument financiar (sau grup de instrumente financiare), entitatea trebuie să utilizeze fluxurile de trezorerie contractuale pe întreaga durată contractuală a instrumentului financiar (sau a grupului de instrumente financiare).</p> <p>Rata care actualizează exact plățile sau încasările viitoare în numerar estimate pe durata de viață preconizată a activului financiar la costul amortizat al activului financiar care este un activ financiar achiziționat sau emis depreciat ca urmare a riscului de credit. La calcularea ratei dobânzii efective ajustate în funcție de credit, o entitate trebuie să estimeze fluxurile de trezorerie preconizate luând în considerare toate condițiile contractuale ale activului financiar (de exemplu, plata în avans, prelungirea, opțiunile call și alte opțiuni similare) și pierderile din creditare preconizate. Calculul include toate comisioanele și punctele plătite sau încasate de părțile participante la contract care fac parte integrantă din rata dobânzii efective (a se vedea [IPSAS 41] punctele AG156-AG158), costurile tranzacției și toate celelalte prime sau reduceri. Se presupune că fluxurile de trezorerie și durata de viață preconizată ale unui grup de instrumente financiare similare pot fi estimate în mod fiabil. Totuși, în acele cazuri rare în care nu este posibilă estimarea în mod fiabil a fluxurilor de trezorerie sau a duratei de viață rămase a unui instrument financiar (sau grup de instrumente financiare), entitatea trebuie să utilizeze fluxurile de trezorerie contractuale pe întreaga durată contractuală a instrumentului financiar (sau a grupului de instrumente financiare).</p>	41.9

Termen	Definiție	Localizare
rata dobânzii implicită în contractul de leasing	Rata de actualizare care, la inițierea contractului de leasing, face ca valoarea actualizată agregată a: (a) Plăților minime de leasing; și (b) Valorii reziduale negarantate să fie egală cu suma (i) valorii juste a activului în sistem de leasing și (ii) oricăror costuri directe inițiale ale locatarului.	13.8
rata dobânzii marginale a împrumutului locatarului	Rata dobânzii pe care locatarul ar trebui să o plătească pentru un leasing similar sau, dacă aceasta nu este determinabilă, rata pe care, la inițierea contractului de leasing, locatarul ar trebui să o suporte pentru a împrumuta, pentru o perioadă similară și cu o garanție similară, fondurile necesare pentru cumpărarea activului.	13.8
rată de acoperire	Relația dintre cantitatea instrumentului de acoperire împotriva riscurilor și cantitatea elementului acoperit împotriva riscurilor în funcție de ponderea lor relativă.	41.9
recoltă	Separarea produselor agricole de un activ biologic sau încetarea proceselor vitale ale unui activ biologic.	27.9
reevaluări ale datoriei nete (activului net) privind beneficiul determinat	Cuprind: (a) Câștigurile și pierderile actuariale; (b) Rentabilitatea activelor planului, excluzând valorile incluse în dobânda netă aferentă datoriei nete (activului net) privind beneficiul determinat; și (c) Orice modificare a efectului plafonului activului, excluzând valorile incluse în dobânda netă aferentă datoriei nete (activului net) privind beneficiul determinat.	39.8

Termen	Definiție	Localizare
remunerarea personalului-cheie din conducere	Orice contraprestație sau beneficiu care derivă direct sau indirect pentru personalul-cheie din conducere de la entitatea raportoare pentru serviciile furnizate în calitatea lor de membri ai organismului de conducere sau, altfel, ca angajați ai entității raportoare.	20.4
rentabilitatea activelor planului	Dobânzile, dividendele sau distribuiri similare și alte venituri derivate din activele planului, împreună cu câștigurile sau pierderile realizate și nerealizate aferente activelor planului, minus: <ul style="list-style-type: none"> (a) Orice costuri aferente gestionării activelor planului; și (b) Orice impozite plătibile de planul însuși, altele decât impozitele incluse în ipotezele actuariale utilizate pentru a evalua valoarea actualizată a obligației privind beneficiul determinat. 	39.8
restant	Un activ financiar este restant atunci când partenerul nu a efectuat o plată la scadența sa contractuală.	41.9
restricții asupra activelor transferate	Prevederi care limitează sau influențează scopurile în care poate fi utilizat un activ transferat, dar care nu menționează că beneficiile economice viitoare sau potențialul de servicii trebuie să fie returnate entității care transferă activul dacă acesta nu a fost utilizat în scopurile menționate.	23.7
restructurare	Un program planificat și controlat de conducere care modifică semnificativ fie: <ul style="list-style-type: none"> (a) Domeniul activităților unei entități; fie (b) Maniera în care se desfășoară acele activități. 	19.18
retratate retroactivă	Corectarea recunoașterii, evaluării și prezentării valorilor elementelor situațiilor financiare ca și cum erorile perioadei anterioare nu ar fi existat.	3.7

Termen	Definiție	Localizare
risc de credit	Riscul ca una dintre părțile implicate într-un instrument financiar să genereze o pierdere financiară pentru cealaltă parte prin neîndeplinirea unei obligații.	30.8
risc de lichiditate	Riscul ca o entitate să întâmpine dificultăți în îndeplinirea obligațiilor asociate datoriei financiare care sunt decontate prin livrarea de numerar sau livrarea unui alt activ financiar.	30.8
risc de piață	Riscul ca valoarea justă sau fluxurile de trezorerie viitoare a (ale) unui instrument financiar să fluctueze din cauza modificărilor prețurilor pieței. Riscul de piață cuprinde trei tipuri de risc: riscul valutar, riscul ratei dobânzii și alte riscuri de preț.	30.8
risc valutar	Riscul ca valoarea justă sau fluxurile de trezorerie viitoare a (ale) unui instrument financiar să fluctueze din cauza modificărilor cursurilor de schimb valutar.	30.8
riscul ratei dobânzii	Riscul ca valoarea justă sau fluxurile de trezorerie viitoare a (ale) unui instrument financiar să fluctueze din cauza modificărilor ratelor dobânzii pe piață.	30.8
riscuri sociale	Sunt evenimente sau circumstanțe care: <ul style="list-style-type: none"> (a) Au legătură cu caracteristicile persoanelor și/sau gospodăriilor – de exemplu, vârsta, starea de sănătate, sărăcia și statutul profesional; și (b) Pot afecta în mod nefavorabil bunăstarea persoanelor și/sau a gospodăriilor, fie prin impunerea unor cerințe suplimentare asupra resurselor acestora, fie prin reducerea veniturilor lor. 	42.5
sector de stat	Cuprinde toate entitățile organizaționale aferente administrației publice, conform definiției din bazele statistice de raportare financiară.	22.15

Termen segment	Definiție	Localizare
	O activitate distinctă sau un grup distinct de activități a (al) unei entități pentru care este adecvat să se raporteze separat informațiile financiare în vederea (a) evaluării performanței anterioare a entității în ceea ce privește realizarea obiectivelor sale și (b) luării deciziilor cu privire la alocarea viitoare a resurselor.	18.9
semnificativ	Omisiunile sau prezentările eronate ale elementelor sunt semnificative dacă ele pot influența, individual sau colectiv, deciziile sau evaluările utilizatorilor făcute pe baza situațiilor financiare. Pragul de semnificație depinde de natura și dimensiunea omisiunii sau a prezentării eronate în anumite circumstanțe. Natura sau dimensiunea elementului, sau o combinație a acestora, poate fi factorul determinant.	1.7
servicii colective	Servicii furnizate simultan de o entitate din sectorul public tuturor membrilor comunității și care sunt destinate să trateze nevoile societății per ansamblu.	19.18
servicii individuale	Bunurile și serviciile furnizate persoanelor fizice și/sau gospodăriilor de o entitate din sectorul public, destinate să trateze nevoile societății per ansamblu.	19.18
situații financiare consolidate	Situațiile financiare ale unei entități economice în care activele, datoriile, activele nete / capitalurile proprii, veniturile, cheltuielile și fluxurile de trezorerie ale entității care controlează și ale entităților sale controlate sunt prezentate ca aparținând unei singure entități economice.	34.6
situații financiare individuale	Acele situații prezentate de o entitate în cazul cărora entitatea poate alege, în baza dispozițiilor din prezentul standard, să își contabilizeze investițiile în entitățile controlate, asocierile în participație și entitățile asociate fie la cost, în conformitate cu IPSAS 29, <i>Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare</i> , fie utilizând metoda punerii în echivalență descrisă în IPSAS 36, <i>Investiții în entitățile asociate și în asocierile în participație</i> .	34.6

Termen stocuri	Definiție	Localizare
	Active:	12.9
	(a) Sub formă de materiale sau consumabile care vor fi folosite pe parcursul procesului de producție;	
	(b) Sub formă de materiale sau consumabile care vor fi folosite sau distribuite în procesul de prestare a serviciilor;	
	(c) Deținute în vederea vânzării sau distribuirii pe parcursul desfășurării normale a activității; sau	
	(d) În curs de producție în vederea vânzării sau distribuirii.	
supraveghere	Supervizarea activităților unei entități, cu autoritatea și responsabilitatea de a controla deciziile financiare și de exploatare ale entității sau de a exercita o influență semnificativă asupra acestora.	20.4
transferuri	Intrări de beneficii economice viitoare sau potențial de servicii din alte tranzacții decât cele de schimb, cu excepția impozitelor.	23.7
transformare biologică	Cuprinde procesele de creștere, degenerare, producere și procreare care determină modificări calitative sau cantitative ale unui activ biologic.	27.9
tranzacție cu părțile afiliate	Un transfer de resurse sau obligații între părțile afiliate, indiferent dacă se percepe sau nu un preț. Tranzacțiile cu părțile afiliate exclud tranzacțiile cu orice altă entitate care este o parte afiliată doar din cauza dependenței sale economice față de entitatea raportoare sau față de guvernul din care face parte.	20.4
tranzacție prognozată	O tranzacție viitoare neangajată, dar anticipată.	41.9
tranzacții de schimb	Tranzacțiile în cadrul cărora o entitate primește active sau servicii ori acesteia i se sting datorii și oferă direct unei alte entități în schimbul acestora o valoare aproximativ egală (în primul rând sub formă de numerar, bunuri, servicii sau utilizare de active).	9.11

Termen	Definiție	Localizare
unitate generatoare de numerar	Cel mai mic grup identificabil de active deținut cu obiectivul primar de a genera o rentabilitate comercială care în urma unei utilizări continue generează intrări de numerar independente într-o mare măsură de intrările de numerar generate de alte active sau grupuri de active.	26.13
valoare amortizabilă	Costul unui activ, sau o altă valoare care înlocuiește costul, minus valoarea reziduală a activului.	17.13
valoare contabilă (a investiției imobiliare)	Valoarea la care este recunoscut un activ în situația poziției financiare.	16.7
valoare contabilă (a unei imobilizări corporale)	Valoarea la care este recunoscut un activ după ce se deduc amortizarea cumulată și pierderile din depreciere cumulate.	17.13
valoare contabilă (a unei imobilizări necorporale)	Valoarea la care este recunoscut un activ după ce se deduc amortizarea cumulată și pierderile cumulate din depreciere.	31.16
valoare justă	Valoarea la care poate fi tranzacționat un activ sau decontată o datorie, între părți interesate și în cunoștință de cauză, în cadrul unei tranzacții desfășurate în condiții obiective.	9.11
valoare realizabilă netă	Prețul de vânzare estimat pe parcursul desfășurării normale a activității minus costurile estimate pentru finalizare și costurile estimate necesare efectuării vânzării, schimbului sau distribuiri.	12.9
valoare recuperabilă (a unei imobilizări corporale)	Cea mai mare valoare dintre valoarea justă a unui activ generator de numerar minus costurile generate de vânzare și valoarea sa de utilizare.	17.13
valoare recuperabilă (a unui activ sau a unei unități generatoare de numerar)	Cea mai mare valoare dintre valoarea justă a unui activ sau a unei unități generatoare de numerar minus costurile generate de vânzare și valoarea sa de utilizare.	26.13

Termen	Definiție	Localizare
valoare reziduală (a unei imobilizări corporale sau a unei imobilizări necorporale)	Valoarea estimată pe care ar obține-o în prezent o entitate din cedarea activului, după deducerea costurilor estimate asociate cedării, dacă activul ar avea deja vechimea și starea prevăzute la sfârșitul duratei sale de viață utilă.	17.13
valoare reziduală garantată	(a) Pentru locatar, acea parte a valorii reziduale care este garantată de locatar sau de o parte afiliată acestuia (valoarea garanției constituind valoarea maximă care poate deveni exigibilă în orice situație); și (b) Pentru locator, acea parte a valorii reziduale care este garantată de locatar sau de o terță parte neafiliată locatorului care este capabilă, din punct de vedere financiar, să onoreze obligațiile asumate prin garanție.	13.8
valoare reziduală negarantată	Acea parte din valoarea reziduală a activului în sistem de leasing a cărei valorificare de către locator nu este sigură sau este garantată numai de o parte afiliată locatorului.	13.8
valoare specifică entității	Valoarea actualizată a fluxurilor de trezorerie pe care o entitate preconizează să le obțină din utilizarea continuă a unui activ și din cedarea acestuia la sfârșitul duratei sale de viață utilă sau pe care entitatea preconizează să le suporte la decontarea unei datorii.	17.13
valoarea actualizată a unei obligații privind beneficiul determinat	Valoarea actualizată, fără scăderea valorii oricăror active ale planului, a plăților viitoare preconizate prevăzute pentru a deconta obligația care rezultă din serviciul angajatului în perioada actuală și în perioadele anterioare.	39.8
valoarea contabilă a unei datorii	Valoarea la care este recunoscută o datorie în situația poziției financiare.	10.7
valoarea contabilă a unui activ	Valoarea la care este recunoscut un activ în situația poziției financiare după ce se deduc amortizarea cumulată și pierderile cumulate din depreciere aferente.	10.7
valoarea contabilă brută a unui activ financiar	Costul amortizat al unui activ financiar înainte de modificarea pentru orice ajustare pentru pierderi.	41.9

Termen	Definiție	Localizare
valoarea de utilizare a unui activ generator de fluxuri nemonetare	Valoarea actualizată a potențialului de servicii rămas al activului.	21.14
valoarea de utilizare a unui activ generator de numerar	Valoarea actualizată a fluxurilor de trezorerie viitoare estimate care se preconizează a fi generate de utilizarea continuă a unui activ și de cedarea sa la sfârșitul duratei sale de viață utilă.	26.13
valoarea justă minus costurile generate de vânzare	Valoarea care poate fi obținută din vânzarea unui activ în cadrul unei tranzacții desfășurate în condiții obiective între părți interesate și în cunoștință de cauză, minus costurile asociate cedării.	21.14
valoarea recuperabilă a serviciilor	Cea mai mare valoare dintre valoarea justă a unui activ generator de fluxuri nemonetare minus costurile generate de vânzare și valoarea sa de utilizare.	21.14
valută	O altă monedă decât moneda funcțională a entității.	4.10
vehicul distinct	O structură financiară identificabilă în mod distinct, inclusiv entități cu personalitate juridică distincte sau entități recunoscute pe baza statutului, indiferent dacă acestea au sau nu personalitate juridică.	37.7
venit pe segment	Venitul raportat în situația performanței financiare a unei entități care este direct atribuibil unui segment și partea relevantă din venitul entității care poate fi alocată pe o bază rezonabilă unui segment, fie din alocări de la buget sau alocări similare, subvenții, transferuri, penalizări, onorarii sau vânzări către clienți externi, fie din tranzacții cu alte segmente ale aceleiași entități. Venitul pe segment nu include: <ul style="list-style-type: none"> (a) Veniturile din dobânzi sau dividende, inclusiv dobânzile încasate pentru avansuri sau împrumuturi acordate altor segmente, cu excepția cazului în care activitățile segmentului sunt de natură preponderent financiară; sau 	18.27

Termen	Definiție	Localizare
venituri	<p>(b) Câștigurile din vânzarea investițiilor sau câștigurile din stingerea datoriilor, cu excepția cazului în care activitățile segmentului sunt de natură preponderent financiară.</p> <p>Veniturile pe segment includ partea unei entități din surplusul (deficitul) net al entităților asociate, al asocierilor în participație sau provenit din alte investiții contabilizate prin metoda punerii în echivalență doar dacă acele elemente sunt incluse în veniturile consolidate sau totale ale entității.</p> <p>Veniturile pe segment includ partea unui asociat într-o asocierie în participație din venitul unei entități controlate în comun care este contabilizată prin consolidare proporțională în conformitate cu IPSAS 8.</p>	1.7
venituri dintr-o entitate structurată	<p>Intrările brute de beneficii economice sau potențial de servicii de pe parcursul perioadei de raportare atunci când aceste intrări se concretizează în creșteri ale activelor nete / capitalurilor proprii, altele decât cele aferente contribuțiilor de la proprietari.</p> <p>Includ, fără a se limita la, comisioanele recurente și nerecurente, dobânda, dividendele sau distribuirile similare, câștigurile sau pierderile din reevaluarea sau derecunoașterea intereselor deținute în entități structurate și câștigurile sau pierderile din transferul activelor și datoriilor către entitatea structurată.</p>	38.7
venituri financiare neîncasate	<p>Diferența dintre:</p> <p>(a) Investiția brută în leasing; și</p> <p>(b) Investiția netă în leasing.</p>	13.8

IPSAS-uri pe bază de angajamente emise la 31 ianuarie 2020

Tabelul A: Lista IPSAS-urilor în vigoare la 1 ianuarie 2020

Manualul din 2020 include toate IPSAS-urile. IPSAS-urile prezintă textul modificat cel mai recent. Atunci când un IPSAS include puncte care nu au intrat încă în vigoare, aceste puncte sunt prezentate. Se încurajează aplicarea anterior datei de intrare în vigoare a punctelor modificate.

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
IPSAS 1 – Prezentarea situațiilor financiare (revizuit)	Decembrie 2006	1 ianuarie 2008	7	Modificat	IPSAS 41	2018
			79	Modificat	IPSAS 41	2018
			82	Modificat	IPSAS 41	2018
			88	Modificat	IPSAS 42	2018
			94	Modificat	IPSAS 42	2018
			101	Modificat	IPSAS 41	2018
			102	Modificat	IPSAS 41	2018
			112	Modificat	IPSAS 42	2018
			113	Modificat	IPSAS 42	2018
			114	Modificat	IPSAS 42	2018
			115	Modificat	IPSAS 42	2018
			125A	Nou	IPSAS 41	2018
			125B	Nou	IPSAS 41	2018
			125C	Nou	IPSAS 41	2018
			138	Modificat	IPSAS 41	2018
153L	Nou	IPSAS 41	2018			
153M	Nou	IPSAS 42	2018			

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
IPSAS 2 – Situațiile fluxurilor de trezorerie	Mai 2000	1 iulie 2001	22	Modificat	IPSAS 42	2018
			63G	Nou	IPSAS 42	2018
			IE	Modificat	IPSAS 42	2018
IPSAS 3 – Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile și erori (revizuit)	Decembrie 2006	1 ianuarie 2008				
IPSAS 4 – Efectele variației cursurilor de schimb valutar (revizuit)	Aprilie 2008	1 ianuarie 2010	3	Modificat	IPSAS 41	2018
			4	Modificat	IPSAS 41	2018
			5	Modificat	IPSAS 41	2018
			3I	Modificat	IPSAS 41	2018
			6I	Modificat	IPSAS 41	2018
			7ID	Nou	IPSAS 41	2018
IPSAS 5 – Costurile îndatorării	Mai 2000	1 iulie 2001	6	Modificat	Documentul îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019
			42E	Nou	Documentul îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019
IPSAS 9 – Venituri din tranzacții de schimb	Iulie 2001	1 iulie 2002	10	Modificat	IPSAS 41	2018
			4ID	Nou	IPSAS 41	2018
			IG12	Modificat	IPSAS 41	2018

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
IPSAS 10 – Raportarea financiară în economiile hiperinflaționiste	Iulie 2001	1 iulie 2002				
IPSAS 11 – Contracte de construcție	Iulie 2001	1 iulie 2002				
IPSAS 12 – Stocuri (revizuit)	Decembrie 2006	1 ianuarie 2008	2	Modificat	IPSAS 41	2018
			51E	Modificat	IPSAS 41	2018
IPSAS 13 – Contracte de leasing (revizuit)	Decembrie 2006	1 ianuarie 2008	67	Modificat	Documentul îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019
			76	Modificat	Documentul îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019
			84	Eliminat	Documentul îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019
			85E	Nou	Documentul îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019
			85F	Nou	Documentul îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
IPSAS 14 – Evenimente ulterioare datei de raportare (revizuit)	Decembrie 2006	1 ianuarie 2008	11	Modificat	IPSAS 41	2018
			32F	Nou	IPSAS 41	2018
IPSAS 16 – Investiții imobiliare (revizuit)	Decembrie 2006	1 ianuarie 2008				
IPSAS 17 – Imobilizări corporale (revizuit)	Decembrie 2006	1 ianuarie 2008	5	Modificat	Documentul îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019
			106	Modificat	Documentul îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019
			107P	Nou	Documentul îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019
IPSAS 18 – Raportarea pe segmente	Iunie 2002	1 iulie 2003				
IPSAS 19 – Provizioane, datorii contingente și active contingente	Octombrie 2002	1 ianuarie 2004	1	Modificat	IPSAS 42	2018
			4	Nou	IPSAS 41	2018

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
			6A	Nou	Documentul Servicii colective și individuale (Amendamente la IPSAS 19)	2019
			7	Eliminat	IPSAS 42	2018
			8	Eliminat	IPSAS 42	2018
			9	Eliminat	IPSAS 42	2018
			10	Eliminat	IPSAS 42	2018
			11	Eliminat	IPSAS 42	2018
			12	Modificat	IPSAS 42	2018
			18	Modificat	Documentul Servicii colective și individuale (Amendamente la IPSAS 19)	2019
			19	Modificat	IPSAS 42	2018
			77	Modificat	IPSAS 42	2018
			99	Eliminat	IPSAS 42	2018
			104	Eliminat	IPSAS 42	2018
			111H	Nou	IPSAS 41	2018

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
			111I	Nou	IPSAS 42	2018
			111J	Nou	Documentul Servicii colective și individuale (Amendamente la IPSAS 19)	2019
			AG1	Nou	Documentul Servicii colective și individuale (Amendamente la IPSAS 19)	2019
			AG2	Nou	Documentul Servicii colective și individuale (Amendamente la IPSAS 19)	2019
			AG3	Nou	Documentul Servicii colective și individuale (Amendamente la IPSAS 19)	2019

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
			AG4	Nou	Documentul Servicii colective și individuale (Amendamente la IPSAS 19)	2019
			AG5	Nou	Documentul Servicii colective și individuale (Amendamente la IPSAS 19)	2019
			AG6	Nou	Documentul Servicii colective și individuale (Amendamente la IPSAS 19)	2019
			AG7	Nou	Documentul Servicii colective și individuale (Amendamente la IPSAS 19)	2019

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
			AG8	Nou	Documentul Servicii colective și individuale (Amendamente la IPSAS 19)	2019
			AG9	Nou	Documentul Servicii colective și individuale (Amendamente la IPSAS 19)	2019
			AG10	Nou	Documentul Servicii colective și individuale (Amendamente la IPSAS 19)	2019
			AG11	Nou	Documentul Servicii colective și individuale (Amendamente la IPSAS 19)	2019

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
			AG12	Nou	Documentul Servicii colective și individuale (Amendamente la IPSAS 19)	2019
			AG13	Nou	Documentul Servicii colective și individuale (Amendamente la IPSAS 19)	2019
			AG14	Nou	Documentul Servicii colective și individuale (Amendamente la IPSAS 19)	2019
			AG15	Nou	Documentul Servicii colective și individuale (Amendamente la IPSAS 19)	2019

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
			AG16	Nou	Documentul Servicii colective și individuale (Amendamente la IPSAS 19)	2019
			AG17	Nou	Documentul Servicii colective și individuale (Amendamente la IPSAS 19)	2019
			AG18	Nou	Documentul Servicii colective și individuale (Amendamente la IPSAS 19)	2019
			AG19	Nou	Documentul Servicii colective și individuale (Amendamente la IPSAS 19)	2019

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
			AG20	Nou	Documentul Serviciilor colective și individuale (Amendamente la IPSAS 19)	2019
			IG14	Eliminat	IPSAS 41	2018
IPSAS 20 – Prezentarea informațiilor privind părțile afiliate	Octombrie 2002	1 ianuarie 2004				
IPSAS 21 – Deprecierea activelor generatoare de fluxuri nemonetare	Decembrie 2004	1 ianuarie 2006	2	Modificat	IPSAS 41	2018
			9	Modificat	IPSAS 41	2018
			13	Modificat	IPSAS 41	2018
			54A	Modificat	Documentul îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019
			69A	Modificat	Documentul îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019
			82I	Nou	IPSAS 41	2018
			82J	Nou	Documentul îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
IPSAS 22 – Prezentarea informațiilor financiare privind sectorul de stat	Decembrie 2006	1 ianuarie 2008				
			2	Modificat	IPSAS 42	2018
IPSAS 23 – Venituri din alte tranzacții decât cele de schimb (impozite și transferuri)	Decembrie 2006	30 iunie 2008	43	Modificat	IPSAS 41	2018
			105A	Modificat	IPSAS 41	2018
			124F	Nou	IPSAS 41	2018
			124G	Nou	IPSAS 42	2018
			IG54	Modificat	IPSAS 41	2018
			IG55	Nou	IPSAS 41	2018
			IG56	Nou	IPSAS 41	2018
			IG57	Nou	IPSAS 41	2018
IPSAS 24 – Prezentarea informațiilor privind bugetul în situațiile financiare	Decembrie 2006	1 ianuarie 2009	IG58	Nou	IPSAS 41	2018
			IG59	Nou	IPSAS 41	2018
			48	Modificat	IPSAS 42	2018
			54E	Nou	IPSAS 42	2018
			IE	Modificat	IPSAS 42	2018

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
IPSAS 26 – Deprecierea activelor generatoare de numerar	Februarie 2008	1 aprilie 2009	2	Modificat	IPSAS 41	2018
			9	Modificat	IPSAS 41	2018
			12	Modificat	IPSAS 41	2018
			73A	Modificat	Documentul îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019
			108	Modificat	Documentul îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019
IPSAS 27 – Agricultura	Decembrie 2009	1 aprilie 2011	126K	Nou	IPSAS 41	2018
			126L	Nou	Documentul îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019
			2	Modificat	IPSAS 41	2018
			3	Modificat	IPSAS 41	2018
			4	Modificat	IPSAS 41	2018
IPSAS 28 – Instrumente financiare: prezentare	Ianuarie 2010	1 aprilie 2011	9	Modificat	IPSAS 41	2018
			10	Modificat	IPSAS 41	2018
			14	Modificat	IPSAS 41	2018
			28	Modificat	IPSAS 41	2018
				Modificat	IPSAS 41	2018

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
			36	Modificat	IPSAS 41	2018
			47	Modificat	IPSAS 41	2018
			48	Modificat	IPSAS 41	2018
			60F	Nou	IPSAS 41	2018
			60G	Nou	IPSAS 42	2018
			AG2	Modificat	IPSAS 41	2018
			AG23	Modificat	IPSAS 42	2018
			AG55	Modificat	IPSAS 41	2018
			AG63	Eliminat	IPSAS 41	2018
			AG63A	Nou	IPSAS 41	2018
			AG63B	Nou	IPSAS 41	2018
			AG63C	Nou	IPSAS 41	2018
			AG63D	Nou	IPSAS 41	2018
			AG63E	Nou	IPSAS 41	2018
			AG63F	Nou	IPSAS 41	2018
			B19	Modificat	IPSAS 41	2018
			B21	Modificat	IPSAS 41	2018
			IE1	Modificat	IPSAS 41	2018
			IE5	Modificat	IPSAS 41	2018

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
IPSAS 29 – Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare	Ianuarie 2010	1 ianuarie 2013	1	Eliminat	IPSAS 41	2018
			2	Modificat	IPSAS 41	2018
			3	Eliminat	IPSAS 41	2018
			4	Eliminat	IPSAS 41	2018
			5	Eliminat	IPSAS 41	2018
			6	Eliminat	IPSAS 41	2018
			9	Modificat	IPSAS 41	2018
			10	Modificat	IPSAS 41	2018
			11-79	Eliminate	IPSAS 41	2018
			80	Modificat	IPSAS 41	2018
			88	Eliminat	IPSAS 41	2018
			98	Modificat	IPSAS 41	2018
99	Modificat	IPSAS 41	2018			
101	Modificat	IPSAS 41	2018			
102	Modificat	IPSAS 41	2018			
107	Modificat	IPSAS 41	2018			
108	Modificat	IPSAS 41	2018			
109	Modificat	IPSAS 41	2018			
111	Modificat	IPSAS 41	2018			
112	Modificat	IPSAS 41	2018			

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
			113	Modificat	IPSAS 41	2018
			125H	Nou	IPSAS 41	2018
			AG1-AG126	Eliminate	IPSAS 41	2018
			AG128	Modificat	IPSAS 41	2018
			AG129	Eliminat	IPSAS 41	2018
			AG134	Modificat	IPSAS 41	2018
			AG156A	Nou	IPSAS 41	2018
			AG157	Modificat	IPSAS 41	2018
			AG161	Modificat	IPSAS 41	2018
			B1-B7	Eliminate	IPSAS 41	2018
			A.1-G.2	Eliminate	IPSAS 41	2018
			IE32-IE50	Eliminate	IPSAS 41	2018
IPSAS 30 – Instrumente financiare: prezentarea informațiilor	Ianuarie 2010	1 ianuarie 2013	2	Modificat	IPSAS 41	2018
			3	Modificat	IPSAS 41	2018
			4	Modificat	IPSAS 41	2018
			5	Modificat	IPSAS 41	2018
			5A	Nou	IPSAS 41	2018
			8	Modificat	IPSAS 41	2018
			11	Modificat	IPSAS 41	2018
			12	Modificat	IPSAS 41	2018

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
			13	Modificat	IPSAS 41	2018
			13A	Nou	IPSAS 41	2018
			14	Modificat	IPSAS 41	2018
			14A	Nou	IPSAS 41	2018
			14B	Nou	IPSAS 41	2018
			15	Eliminat	IPSAS 41	2018
			15A	Nou	IPSAS 41	2018
			15B	Nou	IPSAS 41	2018
			15C	Nou	IPSAS 41	2018
			16	Eliminat	IPSAS 41	2018
			17	Eliminat	IPSAS 41	2018
			17A	Nou	IPSAS 41	2018
			17B	Nou	IPSAS 41	2018
			17C	Nou	IPSAS 41	2018
			17D	Nou	IPSAS 41	2018
			17E	Nou	IPSAS 41	2018
			17F	Nou	IPSAS 41	2018
			18	Modificat	IPSAS 41	2018
			20	Eliminat	IPSAS 41	2018
			20A	Nou	IPSAS 41	2018

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
			24	Modificat	IPSAS 41	2018
			24A	Nou	IPSAS 41	2018
			25A	Nou	IPSAS 41	2018
			25B	Nou	IPSAS 41	2018
			25C	Nou	IPSAS 41	2018
			25D	Nou	IPSAS 41	2018
			26	Eliminat	IPSAS 41	2018
			26A	Nou	IPSAS 41	2018
			26B	Nou	IPSAS 41	2018
			26C	Nou	IPSAS 41	2018
			27	Eliminat	IPSAS 41	2018
			27A	Nou	IPSAS 41	2018
			27B	Nou	IPSAS 41	2018
			27C	Nou	IPSAS 41	2018
			27D	Nou	IPSAS 41	2018
			27E	Nou	IPSAS 41	2018
			27F	Nou	IPSAS 41	2018
			28	Eliminat	IPSAS 41	2018
			28A	Nou	IPSAS 41	2018
			28B	Nou	IPSAS 41	2018

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
			28C	Nou	IPSAS 41	2018
			28D	Nou	IPSAS 41	2018
			28E	Nou	IPSAS 41	2018
			28F	Nou	IPSAS 41	2018
			28G	Nou	IPSAS 41	2018
			34	Modificat	IPSAS 41	2018
			35	Modificat	IPSAS 41	2018
			36	Modificat	IPSAS 41	2018
			37	Modificat	IPSAS 41	2018
			37A	Nou	IPSAS 41	2018
			39A	Nou	IPSAS 41	2018
			41	Modificat	IPSAS 41	2018
			42A	Nou	IPSAS 41	2018
			42B	Nou	IPSAS 41	2018
			42C	Nou	IPSAS 41	2018
			42D	Nou	IPSAS 41	2018
			42E	Nou	IPSAS 41	2018
			42F	Nou	IPSAS 41	2018
			42G	Nou	IPSAS 41	2018
			42H	Nou	IPSAS 41	2018

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
			42I	Nou	IPSAS 41	2018
			42J	Nou	IPSAS 41	2018
			42K	Nou	IPSAS 41	2018
			42L	Nou	IPSAS 41	2018
			42M	Nou	IPSAS 41	2018
			42N	Nou	IPSAS 41	2018
			43	Modificat	IPSAS 41	2018
			44	Eliminat	IPSAS 41	2018
			45	Modificat	IPSAS 41	2018
			49A	Nou	IPSAS 41	2018
			49B	Nou	IPSAS 41	2018
			49C	Nou	IPSAS 41	2018
			49D	Nou	IPSAS 41	2018
			49E	Nou	IPSAS 41	2018
			49F	Nou	IPSAS 41	2018
			49G	Nou	IPSAS 41	2018
			49H	Nou	IPSAS 41	2018
			49I	Nou	IPSAS 41	2018
			49J	Nou	IPSAS 41	2018
			49K	Nou	IPSAS 41	2018

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
			49L	Nou	IPSAS 41	2018
			49M	Nou	IPSAS 41	2018
			49N	Nou	IPSAS 41	2018
			49O	Nou	IPSAS 41	2018
			49P	Nou	IPSAS 41	2018
			49Q	Nou	IPSAS 41	2018
			49R	Nou	IPSAS 41	2018
			49S	Nou	IPSAS 41	2018
			52F	Nou	IPSAS 41	2018
			52G	Nou	Documentul Îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019
			AG1	Modificat	IPSAS 41	2018
			AG4	Eliminat	IPSAS 41	2018
			AG5	Modificat	Documentul Îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019
			AG8A	Nou	IPSAS 41	2018
			AG8B	Nou	IPSAS 41	2018

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
			AG8C	Nou	IPSAS 41	2018
			AG8D	Nou	IPSAS 41	2018
			AG8E	Nou	IPSAS 41	2018
			AG8F	Nou	IPSAS 41	2018
			AG8G	Nou	IPSAS 41	2018
			AG8H	Nou	IPSAS 41	2018
			AG8I	Nou	IPSAS 41	2018
			AG8J	Nou	IPSAS 41	2018
			AG9	Modificat	IPSAS 41	2018
			AG10	Modificat	IPSAS 41	2018
			AG24	Modificat	IPSAS 41	2018
			AG29	Modificat	IPSAS 41	2018
			AG31	Nou	IPSAS 41	2018
			AG32	Nou	IPSAS 41	2018
			AG32A	Nou	IPSAS 41	2018
			AG33	Nou	IPSAS 41	2018
			AG34	Nou	IPSAS 41	2018
			AG35	Nou	IPSAS 41	2018
			AG36	Nou	IPSAS 41	2018
			AG37	Nou	IPSAS 41	2018

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
			AG38	Nou	IPSAS 41	2018
			AG39	Nou	IPSAS 41	2018
			AG40	Nou	IPSAS 41	2018
			AG41	Nou	IPSAS 41	2018
			AG42	Nou	IPSAS 41	2018
			AG43	Nou	IPSAS 41	2018
			AG44	Nou	IPSAS 41	2018
			AG45	Nou	IPSAS 41	2018
			AG46	Nou	IPSAS 41	2018
			AG47	Nou	IPSAS 41	2018
			AG48	Nou	IPSAS 41	2018
			AG49	Nou	IPSAS 41	2018
			AG50	Nou	IPSAS 41	2018
			AG51	Nou	IPSAS 41	2018
			AG52	Nou	IPSAS 41	2018
			AG53	Nou	IPSAS 41	2018
			AG54	Nou	IPSAS 41	2018
			AG55	Nou	IPSAS 41	2018
			IG3	Eliminat	IPSAS 41	2018
			IG4	Eliminat	IPSAS 41	2018

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
			IG7	Eliminat	IPSAS 41	2018
			IG8	Eliminat	IPSAS 41	2018
			IG9	Eliminat	IPSAS 41	2018
			IG10	Eliminat	IPSAS 41	2018
			IG11	Eliminat	IPSAS 41	2018
			IG13A	Nou	Documentul îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019
			IG13B	Nou	Documentul îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019
			IG13C	Nou	Documentul îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019
			IG14	Modificat	IPSAS 41	2018
			IG15	Modificat	IPSAS 41	2018
			IG16	Modificat	IPSAS 41	2018
			IG22A	Nou	Documentul îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
			IG22B	Nou	Documentul Îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019
			IG22C	Nou	Documentul Îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019
			IG22D	Nou	Documentul Îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019
			IG23	Modificat	Documentul Îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019
			IG25	Eliminat	IPSAS 41	2018
			IG26	Eliminat	IPSAS 41	2018
			IG27	Eliminat	IPSAS 41	2018
			IG28	Eliminat	IPSAS 41	2018
			IG29	Eliminat	IPSAS 41	2018
			IG30	Eliminat	IPSAS 41	2018
			IG31	Eliminat	IPSAS 41	2018
			IG36	Modificat	IPSAS 41	2018
			IG41	Nou	IPSAS 41	2018

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
			IG42	Nou	IPSAS 41	2018
			IG43	Nou	IPSAS 41	2018
			IG44	Nou	IPSAS 41	2018
			IG45	Nou	IPSAS 41	2018
IPSAS 31 – Imobilizări necorporale	Ianuarie 2010	1 aprilie 2011				
IPSAS 32 – Angajamente de concesiune a serviciilor: concedenți	Octombrie 2011	1 ianuarie 2014	20	Modificat	IPSAS 41	2018
			29	Modificat	IPSAS 41	2018
			36D	Nou	IPSAS 41	2018
			AG37	Modificat	IPSAS 41	2018
			AG45	Modificat	IPSAS 41	2018
			AG52	Modificat	IPSAS 41	2018
			AG53	Modificat	IPSAS 41	2018
			IG2	Modificat	IPSAS 41	2018
IPSAS 33 – Adoptarea pentru prima dată a IPSAS-urilor pe bază de angajamente	Ianuarie 2015	1 ianuarie 2017	36	Modificat	IPSAS 41 IPSAS 42	2018
			64	Modificat	IPSAS 41	2018
			72	Modificat	IPSAS 41	2018

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
			113	Modificat	Documentul îmbunătățiri la IPSAS 2019 IPSAS 41	2019 2018
			113A	Nou	Documentul îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019
			114	Eliminat	Documentul îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019
			114A	Nou	IPSAS 41	2018
			115	Modificat	IPSAS 41	2018
			116	Modificat	IPSAS 41	2018
			117	Modificat	IPSAS 41	2018
			118	Modificat	IPSAS 41	2018
			119	Modificat	IPSAS 41	2018
			119A	Nou	IPSAS 41	2018
			119B	Nou	IPSAS 41	2018
			119C	Nou	IPSAS 41	2018
			119D	Nou	IPSAS 41	2018
			120	Modificat	IPSAS 41	2018

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
			122	Modificat	IPSAS 41	2018
			122A	Nou	IPSAS 41	2018
			122B	Nou	IPSAS 41	2018
			122C	Nou	IPSAS 41	2018
			122D	Nou	IPSAS 41	2018
			124	Modificat	IPSAS 41	2018
			134A	Nou	IPSAS 42	2018
			134B	Nou	IPSAS 42	2018
			154D	Nou	IPSAS 41	2018
			154G	Nou	IPSAS 42	2018
			154H	Nou	Documentul îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019
			IG39	Modificat	Documentul îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019
			IG67	Modificat	IPSAS 41	2018
			IG68	Modificat	IPSAS 41	2018
			IG69	Modificat	IPSAS 41	2018
			IG70	Modificat	IPSAS 41	2018

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
			IG71	Modificat	IPSAS 41	2018
			IG74	Modificat	IPSAS 41	2018
			IG91	Modificat	IPSAS 41 IPSAS 42	2018
			Anexă	Modificat	IPSAS 41	2018
IPSAS 34 – Situații financiare individuale	Ianuarie 2015	1 ianuarie 2017	6	Modificat	IPSAS 41	2018
			12	Modificat	IPSAS 41	2018
			13	Modificat	IPSAS 41	2018
			14	Modificat	IPSAS 41	2018
			15	Modificat	IPSAS 41	2018
			22	Modificat	IPSAS 41	2018
			26	Modificat	IPSAS 41	2018
			30	Modificat	IPSAS 41	2018
			32B	Nou	IPSAS 41	2018
IPSAS 35 – Situații financiare consolidate	Ianuarie 2015	1 ianuarie 2017	22	Modificat	IPSAS 41	2018
			45	Modificat	IPSAS 41	2018
			52	Modificat	IPSAS 41	2018
			55A	Modificat	IPSAS 41	2018
			56	Modificat	IPSAS 41	2018
			57	Modificat	IPSAS 41	2018

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
			58	Modificat	IPSAS 41	2018
			79E	Nou	IPSAS 41	2018
			AG105	Modificat	IPSAS 41	2018
			20	Modificat	IPSAS 41	2018
IPSAS 36 – Investiții în entitățile asociate și în asocierile în participație	Ianuarie 2015	1 ianuarie 2017	20A	Nou	Documentele Interese pe termen lung în entitățile asociate și în asocierile în participație (Amendamente la IPSAS 36) și Caracteristici de plată în avans cu compensare negativă (Amendamente la IPSAS 41)	2018
			24	Modificat	IPSAS 41	2018
			25	Modificat	IPSAS 41	2018
			26	Modificat	IPSAS 41	2018
			43	Modificat	IPSAS 41	2018

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
			44	Eliminat	Documentele Interese pe termen lung în entitățile asociate și în asocierile în participație (Amendamente la IPSAS 36) și Caracteristici de plată în avans cu compensare negativă (Amendamente la IPSAS 41)	2018
			44A	Nou	IPSAS 41	2018
			44B	Nou	IPSAS 41	2018
			44C	Nou	IPSAS 41	2018
			45	Modificat	IPSAS 41	2018
			51D	Nou	IPSAS 41	2018

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
			51F	Nou	Documentele Interese pe termen lung în entitățile asociate și în asocierile în participație (Amendamente la IPSAS 36) și Caracteristici de plată în avans cu compensare negativă (Amendamente la IPSAS 41)	2018
			51G	Nou	Documentele Interese pe termen lung în entitățile asociate și în asocierile în participație (Amendamente la IPSAS 36) și Caracteristici de plată în avans cu compensare negativă (Amendamente la IPSAS 41)	2018

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
			51H	Nou	Documentele Interese pe termen lung în entitățile asociate și în asocierile în participație (Amendamente la IPSAS 36) și Caracteristici de plată în avans cu compensare negativă (Amendamente la IPSAS 41)	2018
			51I	Nou	Documentele Interese pe termen lung în entitățile asociate și în asocierile în participație (Amendamente la IPSAS 36) și Caracteristici de plată în avans cu compensare negativă (Amendamente la IPSAS 41)	2018

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare							
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial				
IPSAS 37 – Angajamente comune	Ianuarie 2015	1 ianuarie 2017	Exemplu ilustrativ	Nou	Documentele Interese pe termen lung în entitățile asociate și în asocierile în participație (Amendamente la IPSAS 36) și Caracteristici de plată în avans cu compensare negativă (Amendamente la IPSAS 41)	2018				
							28	Modificat	IPSAS 41	2018
							30	Modificat	IPSAS 41	2018
							41	Modificat	IPSAS 41	2018
							42D	Nou	IPSAS 41	2018
							AG11	Modificat	IPSAS 41	2018
							AG33A	Modificat	IPSAS 41	2018

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
IPSAS 38 – Prezentarea intereselor existente în alte entități	Ianuarie 2015	1 ianuarie 2017	4	Modificat	IPSAS 41	2018
			61C	Nou	IPSAS 41	2018
IPSAS 39 – Beneficiile angajaților	Iulie 2016	1 ianuarie 2018				
IPSAS 40 – Combinări de operațiuni din sectorul public	Ianuarie 2017	1 ianuarie 2019	25	Modificat	IPSAS 41	2018
			45	Modificat	IPSAS 41	2018
			70	Modificat	IPSAS 41	2018
			111	Modificat	IPSAS 41	2018
			115	Modificat	IPSAS 41	2018
			117	Modificat	IPSAS 41	2018
			126A	Nou	IPSAS 41	2018
126C	Nou	Documentul Îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019			
126D	Nou	Documentul Îmbunătățiri la IPSAS 2019	2019			
AG88	Modificat	IPSAS 41	2018			

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Puncte care nu au intrat încă în vigoare			
			Puncte care nu au intrat încă în vigoare	Modul în care au fost afectate	Sursa amendamentului	Manualul care include punctul inițial
IPSAS 41 – Instrumente financiare	August 2018	1 ianuarie 2022				
IPSAS 42 – Beneficii sociale	Ianuarie 2019	1 ianuarie 2022	4A	Nou	Documentul Servicii colective și individuale (Amendamente la IPSAS 19)	2019
			35A	Nou	Documentul Servicii colective și individuale (Amendamente la IPSAS 19)	2019

Tabelul B: Lista IPSAS-urilor care nu au intrat încă în vigoare la 1 ianuarie 2020

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Alte IPSAS-uri afectate
IPSAS 41 – Instrumente financiare	August 2018	1 ianuarie 2022	IPSAS 1 IPSAS 4 IPSAS 9 IPSAS 12 IPSAS 14 IPSAS 19 IPSAS 21 IPSAS 23 IPSAS 26 IPSAS 28 IPSAS 29 IPSAS 30 IPSAS 32 IPSAS 33 IPSAS 34 IPSAS 35 IPSAS 36 IPSAS 37 IPSAS 38 IPSAS 40

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Alte IPSAS-uri afectate
IPSAS 42 – Beneficii sociale	Ianuarie 2019	1 ianuarie 2022	IPSAS 1 IPSAS 2 IPSAS 19 IPSAS 23 IPSAS 24 IPSAS 28 IPSAS 33

Tabelul C: Lista IPSAS-urilor care nu mai sunt în vigoare la 1 ianuarie 2020

Acest tabel reprezintă o listă a acelor IPSAS-uri care nu mai sunt aplicabile deoarece au fost înlocuite și/sau eliminate.

IPSAS	Emis	Data inițială a intrării în vigoare: la această dată sau ulterior acesteia	Motivul pentru care și data de la care nu mai este în vigoare
IPSAS 6 – Situații financiare consolidate și individuale (revizuit)	Decembrie 2006	1 ianuarie 2008	IPSAS 6 este înlocuit de IPSAS-urile 34-35 pentru perioadele care încep la 1 ianuarie 2017 sau ulterior acestei date.
IPSAS 7 – Investiții în entitățile asociate (revizuit)	Decembrie 2006	1 ianuarie 2008	IPSAS 7 este înlocuit de IPSAS 36 pentru perioadele care încep la 1 ianuarie 2017 sau ulterior acestei date.
IPSAS 8 – Interese în asocierile în participație (revizuit)	Decembrie 2006	1 ianuarie 2008	IPSAS 8 este înlocuit de IPSAS 37 pentru perioadele care încep la 1 ianuarie 2017 sau ulterior acestei date.
IPSAS 15 – Instrumente financiare: prezentare și descriere	Decembrie 2001	1 ianuarie 2003	IPSAS 15 este înlocuit de IPSAS-urile 28-30 pentru perioadele care încep la 1 ianuarie 2013 sau ulterior acestei date.
IPSAS 25 – Beneficiile angajaților	Februarie 2008	1 ianuarie 2011	IPSAS 25 este înlocuit de IPSAS 39 pentru perioadele care încep la 1 ianuarie 2018 sau ulterior acestei date.

IPSAS[®]

**International
Federation
of Accountants[®]**

529 Fifth Avenue, New York, NY 10017
T +1 (212) 286-9344 F +1 (212) 286-9570
www.ifac.org

ISBN general: 978-1-606-580-136-3

ISBN volumul III: 978-606-580-161-5